

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

G. 35.

- 3

ANECDOTA GRAECA

Excudebat G. A. Bertinelli - Superiorum venia.

ANECDOTA GRAECA

EX MSS. BIBLIOTHECIS

VATICANA, ANGELICA, BARBERINIANA
VALLICELLIANA, MEDICEA, VINDOBONENSI

DEPROMPTA

EDIDIT ET INDICES ADDIDIT

P. MATRANGA

BIBLIOTHECAE VATICANAE SCRIPTOR GRAECVS
SVBSTITVTVS.

INSVNT VOLVMINI

IOHANNES TZETZES
HERACLIDES
SCHOLIA VETERA IN HOM.
CHRISTOPHORVS CONTOLEON
NICEPHORVS GREGORAS
LEO ALLATIVS
REGVLAE GRAMM. IN HOM.
THEODORVS PRODRONVS
CONSTANTINVS SICVLVS
LEO PHILOSOPHVS
LEO MAGISTER

ACOLVTHVS GRAMMATICVS
GEORGIVS GRAMMATICVS
CONSTANTINVS RHODIVS
THEODORVS PAPILAGON
IOHANNES GAZAEVS
HELIAS SYNCELLVS
IGNATIVS GRAMMATICVS
CHRISTOPH. I. A SECRETIS
ARSENIVS ARCHIEPISCOPVS
MANVEL PALAEOLOGVS
IOHANNES CATRARES.

PARS PRIMA

TZETZAE ET HERACLIDIS ALLEGORIAS HOMERICAS
COMPREHENDENS.

See p. 361.

IN ROMAE,

Typis C. A. Bertinelli.

M. DCCC. L.

MONACHI, GEORGIUS FRANZ. —

G. 35

HARVARD COLLEGE LIBRARY

1862, Aug. 12.

3.46 $\frac{1}{2}$

Gray Fund.

37-118
34

SIBYLLAE MERTENS-SCHAAFFHAVSEN

COLONIENSI

PETRVS MATRANGA

GRÆCO-SICVLVS

S. P. D.

Tzetzae allegorias homericas, iussu et impensis Irenes Comnenae Imperatricis, ex inlustri Germanorum gente, VII. ferme saeculis ante compositas, te auspice, e Germanorum pariter gente, in lucem prodiisse, est rerum humanarum casus ita fortuitus, ut perraro quid simile evenerit. Tibi itaque dedicantur, quae duplici iure tua sunt; tu namque me generosa liberalitate ad hoc volumen edendum impulisti, et ad mea studia fovenda non ver-

bis adhortata es, sed opere. Neque heic
tui animi virtutem, ingenii acumen, in bo-
nis artibus praestantiam, summam in ca-
tholica religione observantiam commemo-
ro, quippe haec norunt etiam quotquot te
Romae esse desiderant. Hoc unum tuis
consolandis ob res domesticas curis dum
aptum est, me quotidie magis obstrictum
tuae benivolentiae retinent. Vale.

Romae mense Iulio M. DCCC. L.

EDITORIS PRAEFATIO.

Anecdotorum volumini, quod graece in lucem emittitur, brevem praefigere notitiam, nec non aliqua dicere de subsidiis in editione adhibitis, utile visum est consilium. Ne autem emunctae naris homines in crimen mihi vertant voluminis titulum, opportune disseram de quibusdam alias editis, causasque addam cur haec denuo imprimenda curaverim.

Iohannes Tzetzes, XII. saeculi grammaticus byzantinus, anecdotorum agmen ducit. Auctor asserit se vixisse annis C. post Michaëlem Psellum (1); de eius decessu non satis compertum est. Ex iambis vero in mortem Manuehis Comneni, quos haec primum edidi (2), constat inter vivos extitisse anno M. C. LXXX.

(1) Chil. XI. hist. 185. v. 719. De eius vita confer Fabricium ed. n. V. XI. p. 229., et Harlesii introd. in hist. litt. graec. T. II. part. I. p. 510. sqq., suppl. part. II. p. 56. et 355.

(2) Part. II. pag. 619. sqq. Hi iambi vocantur κλιμακωτοί, cuius vocabuli significationem metricam non retulerunt recentiores lexicographi, quamvis definitio τῶ κλιμακωτῶ in Dracone Stratonicensi (ed. G. Hermannii Lipsiae 1812. p. 140. 16.) habeatur. Differt tamen Draconis canon a nomine iambis suis a Tzetzæ in-

Multa eius scripta eruditorum studio prodierunt, in quibus si vanitatem, et quamdam arrogantiam excipias, virum agnosces immensae eruditionis, et suae aetatis in re litteraria facile principem. Inter ea, quae adhuc in bibliothecis delitescent, allegorias in primis et metaphrases in Homerum, versibus politicis elucubratas, praelo digna existimavi. Siquidem non minimam sensi utilitatem philologis, et summi vatis cultoribus inde futuram, si quae pauca et speciminis ergo hucusque eruditi excerpserint, ea tandem aliquando omnia ad fidem codicum Vaticanorum typis traderentur.

Fragmenta porro ex Tzetzae allegoriis protulit L. Kusterus in Suidae editione; R. Bentleius in epistola ad Iohannem Millium p. 65. VII. versus tantum, a Fabricio dein in bibl. Graeca (1) recusos, edidit: Thomas Burgesius (2), qui integras allegorias e codicibus Bodleianis se editurum promisit, partes abundantiores vulgavit. Volumen a Burgesio Oxonii 1788. editum, et secundis curis Londini 1820. denuo cusum, Harlesii diligentiam in additamentis ad Fabricium omnino effugit. Emmanuel Millerus tandem, in catalogo codicum graecorum Escor. p. 33. sq. Parisiis 1848. impresso, prooemii allegostrarum principium iuris publici fecit.

dito; nam heic non *simplex versus* qui *a principio usque ad finem auget syllabas*, sed ob aliquod praecedentis iambi verbum, quo initium fit iambo sequenti, *κλιμακωτός* vocatur. Confer etiam de alia significatione scholia in alleg. huius vol. Part. II. p. 608. 16. sq.

(1) Ed. Harlesii V. L. p. 375.

(2) *Initia Homerica, sive excerpta* etc. Oxonii 1788.

Quum nulla fere sit mss. bibliotheca, in qua Tzet-
 zae allegoriarum partes asserventur, Vaticanae quam-
 plurimi codices, ut integrum opus evadat, commodam
 mihi praestitere utilitatem. Neque operae est pretium
 omnes recensere, qui variantes solum continent: quare
 de praestantioribus aliquid dicam.

Inter hos vetustior est bombycinus miscelli gene-
 ris 904. Quamvis careat principio prooemii, et pauca
 habeat Odysseae, et non semel hiscat, ex illo tamen
 carmina quamplurima, librariorum fortasse incuria in
 aliis codicibus oblita, et quaedam scholia in margine
 minutis characteribus rubris pene evanitis exarata, de-
 prompsi.

Mentione etiam dignus est cod. bomb. 1369., om-
 nia ferme Tzetzae opera complectens, ex quo exscri-
 psi C.VII. epistolas (1), quae Chiliadum sunt fundamen-
 tum, ut ipse fatetur Chil. V. post v. 201., et quarum
 ope castigatiorem earundem Chiliadum editionem eru-
 ditorum manus tractabunt, non omissa operis integri
 impressione, qua Lacisii, Lectii, Kiesslingii etc. errores

(1) Quattuor ex his impressit Lacisius in calcē Chiliadum
 p. 267. sq. Basil. 1546., quintam, quae est XXI., Kusterus in
 notis ad Suidam. Cf. Fabr. ed. n. V. III. p. 753. Nescio tamen
 quomodo Lacisius hallucinatus sit vitiose interpretans plurima;
 hoc sufficiat exemplum - *Sanctissimo metropolitanarum patrum* -
 ita vertit titulum primae epistolae a se editae, quae et XV.,
 τῷ ἱερωτάτῳ Μητροπόλει (μητροπολιτῶν in marg.) πατρῶν: at
 hoc vocabulum civitatis est nomen, et *Patrarum* indicat metro-
 politen. In Chil. IV. post v. 466. argumentum epistolae, quae
 prosa oratione praeit historiae, veluti versus impressit, etc.

quamplurimi corriguntur (1). Nec heic silentio praeter-
eunda est, quandoquidem occasio sese offert, peculiaris
benivolentia, qua erga me praestat egregius vir Emma-
nuel Millerus. Is enim mihi in Tzetzeanis studiis inten-
to, epistolarum apographum a me confectum summa hu-
manitate cum codicibus Parisiensibus collatum sponte
obtulit, ut eiusmodi variantes meam editionem orna-
rent. Codex nihilominus mutilus est in fine, quamobrem
pars postremae Iliadis rhapsodiae deest: at eius benefi-
cio versus Archilochi ineditus (2), gemmula pretiosior,
in lucem venit (3).

Cod. Vat. Pal. 316. chartaceus, quamvis mendo-
sus, allegorias in XIII. priores Odysseae libros, praeter
Iliadis lib. XX. versus 84., unicus continet; cetera om-
nino desunt. Negligentia enim bibliopegae quaternio-

(1) Non vacat notulam huiusmodi observationibus consti-
pare, et variantes recensere: attamen iuvat unum et alterum
exemplum producere. Cod. Vat. hoc modo implet lacunam
Chil. IX. v. 664. 5-6. ed. Lac. pag. 175.

Ω Τζέτζη ἀρρήτορεύτε καματηρῶ ἐπάρχῳ,
καὶ πάντων χωροκώτερε τῶν ἐν τῇ Κωνσταντίνῃ,
παπάδων ἀμαθέσσερε, κλεπτῶν, ἱεροσύλων.

Rursum Chil. VIII. v. 886. sq. ed Lac. pag. 157.

Ἐρωτηθεῖς δὲ πρὸς τινῶν περὶ ὁ Σιμωνίδης
τί πρὸς θεῶς σὺ γράφεις μὲν, πρὸς παῖδας δ' αἶνευ γρά-
(φεις, etc.

(2) Deest in lyr. Graec. ed. a Theod. Bergk, Lipsiae 1843.

(3) Cf. huius vol. p. 216. v. 130.

nes dispersos puto, qui imperitissime Odysseae fragmenta Iliadi praemisit, neglecta notarum registri et paginarum antiquae serie, et quod incongruens est, Arsenii Monembasiae Archiep. epistolam ad Paulum III. P. M., qua eidem scholia vetera in VII. Euripidis traegodias obtulit, principio codicis adglutinavit.

Misce subsidiis allegoriis impressis (1), quam eiusmodi sint ut commode legi absque adnotationibus posse videantur, rem non inutilem duxi indices varies adficere, quo facilius quique studiosus loca opportune invenire queat. Hac mente itaque VI. indices, non absque labore, et patientia, confeci.

Ut, quoad criticam, opus haberetur absolutum, addendas esset index Graecitatis; at ea est non solum in Tacta, sed in reliquis etiam voluminis auctoribus novorum vocabulorum copia, ut ad huiusmodi studium lexicographos exhortari satis putaverim.

Porro allegoriae Irenae imperatrici, ex *Alamanorum* nobilissimo genere, intitulantur. Antequam a Manuele Comneno anno 1143. in uxorem (2) duceretur, Bertha erat appellata. Eius nuptias Theodorus Prodromus (3)

(1) Criticam editionem secundis curis, quam otium erit, in lucem emittam, adhibito textu cod. 1369., ac diligenter scholia et quae alii codices suppeditant in notis referam, addita latina versione, si fortuna et diligentior typographus me iuverint.

(2) Vide huius vol. Part. II. p. 609. 21. sqq. de hisce nuptiis auctoris praesagium.

(3) Mirum quod ex iisdem nuptiis tamide et truenlenter confirmari contendit Prodromus, idest primatum Byzantii supra Romanam. Iniuria id sustinent schismatici ob sedem imperii ibi con-

cecinit, et carmen e C. V. Ott. 234. exscriptum heic protuli, cuius notitiam vir Eminentissimus dederat, in litteraria re publica iure merito celeberrimus (1). Fuit eximiae virtutis, et pulchritudinis femina; soror uxoris Conradi imperatoris, filia vero Berengarii comitis Sulzbachensis in Bavaria (2). Eius itaque iussu et hortatu, addita mercede, ut auctor testatur (3), Iliadem allegoriis fuisse adumbratam vulgaris est eruditorum opinio (4).

Re autem vera sub Irenes auspiciis XV. allegoriarum libri prodierunt: namque χρηματοδότην morositate opus ad finem ducere nequivisset, nisi Constantinus Covertzes (5) poetae cupiditati satisfacisset. De mercede ab imperatricis generositate recepta, haec ipse nos docet: pro singulis allegoriarum quaternionibus, XII. aureos initio accepisse testatur (6); at quaternione prae-

stitutam, at Prodrumus hoc ineptum inserit argumentum ad opinionem consolidandam: vir est caput mulieris, atqui sponsa Bertha veteris Romae (idest ritus occidentalis) subdita fit marito novae Romae, patet ergo CP. dominari Romam. Ridiculum! Carmen verumtamen editum fuit quum fama pertulit nuptias constitutas esse inter Iohannem et Conradum imperatores: tum enim Manuel in Isauria morabatur.

(1) T. V. Spic. Rom. p. 396., idem carmen extat in aliis mss. bibliothecis. Cf. huius vol. Part. II. p. 552. sqq.

(2) Cf. Cinn. l. II. n. 4., Nic. l. I. n. 2., Oth. Frisig. l. VII. c. 28., Cang. fam. Aug. Byz. p. 186.

(3) Chil. V. v. 7. 776., IX. 282., XIII. 625.

(4) Fabr. ed. n. V. XI. p. 229. sqq.

(5) Huius vol. p. 125. sq.

(6) Chil. IX. v. 282. sqq.

grandi adhibito, et triplici scriptione cum exarasset quot carmina X. quaterniones caperent, quaestor aulae imperialis, decuplum pro simplici computans, quod etiam meminit in epist. ined. LVII., mercedem primum imminuit, et dein omnino denegavit.

Constantinus Cotertzes ipse fortasse est qui a Cinnamo (1) in magnatum albo recensitur, quique strenue se gessit in bello Persico a Manuele Comneno feliciter confecto. Epistolae LXVIII. et C.II. ad ipsum sunt missae, XII. et quae sequitur ad eius fratrem Theodorum. Cotertzae igitur impensis, cuius etiam fit mentio in fine indicis Chiliadum (2), IX. postremos Iliadis li-

(1) Hist. I. II. c. V. n. 22. ed. Ven. 1729.

(2) Cotertzae hortatu auctorem emendasse Chiliadum exemplar a librario vitiatum, ex hisce iambis ineditis in calce historiarum scriptis cod. Vat. arguitur.

Σοὶ τῷ Κοτέρτζῃ καὶ φιλῶντι δεσπότῃ,
νῦν μέχρι τοῦδε τὰς δυσόδους βορβόρους
τῷ χοιριῶντος τῷδε καὶ κοπρογράφῃ,
ἔτω χρεῶν καλεῖν γὰρ ἢ καλλιγράφον,
Τζέτζης καθαίρει τεχνικῶν λόγων πτύοις·
ἐπεὶ δὲ μέλλεις ποῖ δραμεῖν τῶν ἐνθάδε,
παλινδρομεῖν τε σὺν Θεῷ πλήν ἐν τάχει,
εἴ μοι τὸ τέρμα μὴ περαινθῇ τῷ βίῃ,
τὰ λοιπὰ λοιπὸν ἐξαποξέσω τότε.

Hinc vulgares obiurgationes, quibus Tzetzes acriter urget librarii inscitiam, de quo haec etiam refert in scholio adposito I. epistolae. Αὕτη ἡμετέρα γραφή κατὰ τὸ πρωτότυπον ἐγράφη, ὅπερ τυχαίως καὶ αὐτοσχεδίως γράφων ἐγὼ ἔτως τὴν τάσιν (al. τάξιν)

bras allegoriis et metaphrasi Tzetiam ornasse nunc primum deprehenditur; tum etiam longe post mortem Irenes, ut instantiis amicorum cederet, allegorias in

ἀτάκτως καὶ πεφυρμένως ἐποίησάμην· τοῖς δὲ λοιποῖς μεταγράψασιν εἶπον καὶ συνέθεντο (al. λέγω καὶ συνθέσθαι) καθεξῆς ἀθιασπάζως τὰς πάσας ἐπιστολάς, καὶ ἐξῆς πάλιν συνηνωμένως τὸν τῆδε κείμενον τῶν βραχειῶν ἱστορῶν βραχύτατον πέννακα, καὶ τὸν τῶν λοιπῶν ἱστοριῶν μέγιστον πέννακα· χειροδέου δὲ νύϛ ἐμπισεύσας τὴν παρῶσαν μεταγραφὴν, καὶ θύς καὶ μισθὸν τέττω καλλιγράφει λόγους ἀξίους, καὶ εἰπὼν ἔττω μεταγράψαι καὶ αὐτὸν, ὥς χοῖρον ὄντως ἔχ' εὖρον καταπειθῆ, ἀλλὰ πολυλαχῶς κοπρώσαντα τὸ βιβλίον.

Πρόςχες τὸ λοιπὸν πᾶς θείων μεταγράψεν,
καὶ τῶδε γράψης, ἢ κακῶς γράψεις πάλιν.

In eadem epistola I. sunt sequentes versus e quadam traegodia Dionysii Syracusarum tyranni deprompti, quorum primus allegatur in Chil. V. hist. 23.

Αὐτοῖς γὰρ ἐμπαίζουσιν οἱ μωροὶ βροτῶν·
ἀνέξομαι γὰρ εὖ ἴσθι, ἔδαμῶς τοιαῦτα ἀκέειν *),
ἢ γὰρ ἐμὸς πέφυκε ταρβήσων νόος,
ἐδ' ἀχαριτόγλωττος εἰμὶ τρὸς λόγους,
ἀλλ' οἶδα νωμῶν εὐφυῶς τὴν ἀσπίδα,
οἶδα κραδαίνειν δεξιῶς ἄγαν δόρυ·
ἐλῶ τὸν ἵππον, ἢ πέφρικα τὸν κτύπον,
τὴν συζάδην γέγηθα τῶν ἄλλων πλέον,
καὶ τόξα τείνων, ἢ πταῖμαι τὰς μάχας.

Insunt praeterea codici Vat. in Chil. nova scholia, longiuscula, vel emendatiora editis a cl. Cramero in T. III. Anecd. Oxon.

*) Sic ec., at metri gratia fortasse corrigendum - ἐνέξομαι εὖ ἴσθ' ὁδὸς τοιαῖς ταῖς ἀκείειν.

Odysseam composuisse ipse asserit, at pecunia aliunde collata (1). Quum vero Irenes anno 1158. decessisset, hinc aetatem, qua Tzetzes opus utrumque confecit, opinari licet.

Summaria allegoriarum heic aliquis desiderasset, ut curiositatem compendiarie expleret; at ego nil magis cupio, quam Tzetzam, qui graecis litteris callent, perlegant; nam non levem et vanitosum grammaticum appellare dehinc audebunt, sed hominem omni genere do-

1836. a pag. 350. ad 375. Sic ex. g. cod. Vat. habet principium postremi versus epigrammatis Hadriani imper. (schol. in Chil. II. hist. 34.), Φαρσαλίη κείται χερσίν, pro edito Φαρσά(λυσ): et nota diversam lectionem in Anth. l. IX. 387. Scholion in Chil. IV. hist. 122. v. 94., quod Cramerus refert p. 357., in principio haec continet quae ibidem desunt. Θήλεια λέων, γένειον ἐκ ἔχει ὥς ἐδὲ Θήλεια ἔλαφος καὶ ὄϊς, καὶ χοῖρος ἔλαφος μὲν καὶ ὄϊς κέρατα, εἰ μὴ πε τέρας ἐστίν, ὥς ἡ τῆς Ταυγέτης χρυσόκερος ἔλαφος. Θήλειαι δὲ πάλιν χοῖροι καὶ ἐλέφαντες ὀδόντας χαυλοδόντας οὐκ ἔχουσιν. Allegatur dein Amyntiani auctoritas, et sequentia Cramero consonant. Integrum scholion sicuti prostat in Tzetza, olim legi etiam in cod. Vat. 1144. Saepe versus quasi prosa oratione ibidem sunt impressa, cf. p. 371., 374. etc., ubi deest versus initium - Κέρβας υἱέ: p. 373. desunt etiam haec - Κέρβας υἱέ, τράγος υἱέ, ὄλος αὐτοβόρβορος ὢν, καὶ κοπρία, καὶ. Ibidem: Ἴδετε τῶ κερατὰ τὸν υἱὸν πῶς κατέλαψε τὸ πῶς etc. Contumeliosum effatum ὦ κῶλε χοῖρε, mendose legitur ib. p. 375. ὦ καὶ λεχοῖρε. Quin etiam, ne singula repetam, plurima vulgaria dicteria sunt corrupta.

(1) Huius vol. p. 224. sq. Ibid. v. 16. sq. inperatricem miro adfectu laudat, quam mortuam iam esse ex hisdem versibus patet.

ctrinarum cluentem agnoscent (1). Plurima enim insunt optimae frugis argumenta, quae apta sunt ad mythos explicandos, quaeque ad physicen, cosmogoniam, astrologiam, geographiam, historiam (2), bibliographiam (3), et bellicam artem (4) inlustrandam pertinent. Adde quod saepe in Homeri textu et scholiastis corrigendis immoratur (5).

Nihilominus si quis est, qui me reprehendat oleum et operam perdidisse *in nugis Tzetzeanis edendis*, is ante omnia perpendat cl. Presselium nuper e codicibus Parisiensibus allegorias exscripsisse typis tradendas; dein legat Tzetzae opera, in primis scholia edita et inedita; noscat tandem doctos Germaniae viros, qui Tzetzae suas curas impendere minime dedignati sunt. Sat erit recentiores cl. Imm. Bekkerum nominare, qui *Antehomerica* etc. Berolini 1816. recusit, et God. Hermannum, qui *exegesin in Homeri Iliadem* primum Lipsiae edidit 1812. Verumtamen improprie huiusmodi titulus libello indicitur, quum exegesis re ipsa non sit in Iliadem, sed ad 102. versum I. rhapsodiae

(1) Iambis chronicon composuisse e v. 657 sq. alleg. II. I. XVIII. huius vol. p. 166. constat.

(2) Cf. huius vol. pag. 8. Prooem. v. 216-224., ubi anachronismus demonstratur de iudicio Paridis in nuptiis Pelei, quod Barnesius notavit in Hom. ed. Cantabr. 1711.

(3) Cf. IV. Odyss. p. 248., et X. p. 281., ubi multa ad Harpocratonis partes adhuc ineditas cuiusdam cod. Vat. referuntur, immo ad verbum transcribuntur.

(4) Cf. p. 66. v. 15-8., ubi XIV. mechanographos nominat.

(5) Huius vol. p. 95. v. 19. sq. etc., et Part. II. p. 708. etc.

tantum pertingat. Si vacat, legatur, quaeso, cl. Herman-
ni praefatio, praesertim pagina VI.

Nescio quo casu in scholiis ad allegorias praeter-
miserim notulam marginalem cod. Palatini ad XIII. Ili-
dis, pag. 108. v. 15. huius voluminis. Scytharum ibidem
auctor laudat mores, et ipsorum maximam fidem in iu-
re iurando, subditque:

ὅς ἂν ἔ Καλχηδόνας τε ἐμύσῃ καὶ Κυζίκῃ·

ad vocem itaque Καλχηδόνας in margine scriptum est ἀπὸ
Τζέτζου, quod quid sibi velit plane definire non audeo (1).

Pauca nunc de *Heraclide*, quem maluerim appellare
Heraclitum, ut a Tzetza vocatur, et ut cod. Vat. 871.
titulus pene abrasus forte habebat. Auctoris allegorias
homericas Aldus primum edidit Venetiis 1505.; Conr.
Gesnerus latinas fecit, impressitque Basileae 1544., et
denuo 1586. in calce Homeri Odysseae fuerunt addi-
tae: inter opuscula mythologica Th. Galeus ann. 1688.
iterum protulit Heraclidem, qui postremo Gottingae
1782. expolitior prodiit, adnotationes et commentatio-
nem criticam adiecit Nic. Schowius, praemissa cl. C.
G. Heynii doctissima epistola.

» Notabiles lectiones, unde unum et alterum mu-
tilum locum suppleri, plures autem emendari possent »
observavit cl. I. A. Cramerus (2) in quodam cod. Oxo-
niensi, atque in nova Homeri editione restituendas pro-
posuit; quod nescio si hucusque doctus vir peregerit.

(1) Cf. Chil. V. hist. 17., ubi de sui ipsius prosapia disserit.

(2) Anecd. Graec. e codicibus mss. bibl. Oxon. T. I. p. VII.
Oxonii 1831.

Interea cum compertum habuerim Vaticanum codicem ad lectiones non modo emendandas, sed ad textum mire augendum maxime conferre, gratum fuit Heraclidis sextam editionem curare. Quamobrem ipsius codicis scripturam, saepe *iotacismo* et mendis librarii vitiosam, exhibere decrevi. Errata typothetae incuria, de cuius inscitia et cervicositate saepe saepius dolendum est, quandoquidem temporum iniquitas, quam satius est silentio praeterire, virum in arte peritum eligere vetuit, in fine voluminis emendavi; hoc monitum volo, ne omnia in culpam typographi vertantur.

Quo vero facilius haec editio editioni Nic. Schowii comparari possit, eandem capitum distinctionem servavi: ceterum omnia ad imitationem codicis imprimenda studui, si versuum divisionem, qui sequuta oratione sunt exarati, excipias; quare spatia vacua, interpunctionem, accentus, *iota* saepe non subscriptum, omnia intacta, ut in codice prostant, reliqui, solum maiusculis capitum initiis et nominibus propriis adpositis. Partes nunc primum editas pari methodo in capita distinxi, auctorum seriem denique, qui in opere citantur, variantesque quantumvis minimas ab editione Nic. Schowii binis indicibus conclusi.

Multa siquidem, quae N. Schowius docte, et ingeniose in observationibus criticis emendare satagit, cum nostra editione concordant; at innumera pene sunt quae codex dilucida reddit, et mire sententias auctoris explanat. In exemplis auctorum saepe diversa occurrit lectio, ut p. 300. lin. 10., ubi legitur ἔχ' ἕξεις ἐπεμβάτην,

pro ἔκχας, ut vulgo habent Anacreontis editiones; cetera index docebit (1); ὁμοιοτελεύτου errore periodos integras omissas cod. Vat. restituit, et plures quam VII. paginae (2) non antehac impressae nunc primum exhibentur.

Hucusque Tzetzae et Heraclidis in Homerum allegoriae huius voluminis primam partem occupant: reliqui auctores, de quibus nunc verba faciam, in secunda parte continentur.

Mihi in Romanis bibliothecis quae ad Tetzam spectant perquirenti, occurrit cod. n. I. bibl. Angelicae, olim Card. Passionei, a cl. C. G. Heynio etiam appellatus (3), at parum adcurate descriptus, quod non summi viri doctrinae, sed vitio, qui ei notitiam trasmisit, verti debet. Praetermissa itaque homerica lectione (quae est codicis nobilior pars), argumentum Iliadis, Tzetzae allegorias περὶ γεννήσεως τῶν Θεῶν (4), et scholia exscripsi; quae cum a me cognitae non paullulum differrent, vel emendatiores haberent lectiones, consultum duxi ut typis traderem.

Primum enim constitueram omnia haec scholia cum editis, quae prae manibus erant, comparare, quapropter in notis Eustathium, Villoisonum etc. appellavi, varian-

(1) Pag. 789. sqq.

(2) A pag. 354. ad 361.

(3) Ed. Homeri, Lips. 1802. vol. III. praef. p. XLVIII. de codicibus Homeri.

(4) Cf. allegorias versibus iambis a F. Morello editas Parisiis 1616.

tesque adposui. Saepe namque deprehenderam aliqua singularia, ut ad I. Iliad. (1), ubi ad rem observavi aegyptiae mulieris nomen *Vr*, ab Eustathio etiam praetermissum, quae prima sedendo telam texuit, unde apud aegyptios statua sedentis Minervae originem duxit, Ephorusque citatur auctor (2) in tractatu *de inventionibus*. Neque parvi momenti aestimanda est lectio incerti fragmenti ex operibus Pindari deperditis hausta, quod vulgaverat cl. Boeckhius (3), addita cl. I. G. Schneideri emendatione; at, meo quidem iudicio, codicis Angelici textum omnibus hucusque editis omnino praeferendum puto (4). Hisce adde Menandri fragmentum (5), quod fortasse ineditum est; neque enim quid simile inveni in auctoris nupera fragmentorum collectione diligentissime a cl. Fr. Dübnero confecta (6).

Sero tamen ad aures pervenit cl. I. A. Cramerum haec eadem e cod. reg. Parisiensi 2556. Oxonii edidisse in suis anecdotis T. IV. anno 1841. Quum vero scholiorum I. et II. esset impressus, et perpendissem difficultates esse maximas eiusmodi libros comparandi, utilitati patriae consulens, quae erant impressa a meo

(1) Huius vol. P. I. p. 385. v. 31.

(2) Non semel quae adespota sunt a Scholiastis allata, auctorem habent in cod. Ang.; cf. huius vol. P. II. p. 445. sq. etc., et p. 461. 29., ubi sane legendum *Ἀτρείως* et lacunae instaurantur.

(3) In Pind. ed. Lips. 1831. T. II. p. 200. 314.

(4) Huius vol. P. II. p. 475. 28. sq. ad II. II. v. 400.

(5) Cf. huius vol. p. 457. ad v. 80. II. II.

(6) In calce Aristophanis ed. Didotianae, Parisiis 1838.

volumine non abiecti, experientia doctus e codicum varietate et retractatione praestantiores quotidie fieri editiones, ut quisque nostram cum Crameriana conferens animadvertere poterit.

Eodem consilio, iisdemque de causis exhibui scholia in allegorias a Tzetza (1) addita, quamvis a cl. Cramero in anecdotis praedictis fuerint vulgata, et Theogoniam ab Imm. Bekkero 1842. Berolini impressam, cuius fragmentum nuper etiam edidit cl. E. Millerus (2). Dum vero ibi multa perlegerem quae a Tzetza cum Iliadis heroibus connectuntur, atque Priami genus enarrant, ab allegoriis seiungere nolui, codicis mendositatem ipsam proferens. Ineditum videtur Tzetzae facetum *drama* (3), quo miseram sui ipsius conditionem deplorat, eo quod *vir doctus* fortunam expertus esset parum propitiam, quae ignaros facile secundat, divitiisque replet; haec saepe in suis operibus (4) repetit, et litteratorum statum

(1) Huius vol. P. II. p. 559-618. Auctores varii appellantur, quos recensui in fine vol. Ipsorum exemplis allatis locum adsignandum curavi, quamvis IV. Homeri versus, p. 605. 1-3., et p. 615. 25., frustra perquisiverim, quum haec biennio ante tumultuarie edebantur; nunc comperi versus in pag. 605. ad Iliadem parvam pertinere, eosque cum variante ἀνέρες ἦσαν pro ἦσαν Ἀχαιοί, legi in Homeri fragmentis v. 232. sqq. ed. Barnesii Cantabr. 1711.; versus autem in p. 615. est in Il. XI. 298., at pro ἰοειδέα, ut vulgo habent editiones, heic varia legitur lectio ἡρωειδέα.

(2) In catal. codd. Escor. p. 30. sqq. Paris. 1848.

(3) In hoc vol. P. II. p. 622. sqq.

(4) Chil. IV. hist. 7., ubi de γρῦ, huius vol. p. 120. Il. XV, v. 88. sq., p. 279, Od. IX. v. 79, et P. II. p. 592. etc.

a saeculis nihil mutatum confirmant. Ut tamen extremum dramatis versum, χρυσὸς γὰρ ὄρτι καὶ λαλεῖ, καὶ σπένδεται, Tzetzae tribuerem, non possum animum inducere.

Miretur aliquis eiusdem auctoris opusculis volumen conspersum: siquidem scholia allegorias sequi debebant, et, ne saepius de Tzetza sermo rediret, omnia continenter imprimenda erant. Do manus victas: at principio syllogem homericam statueram promere, neque scholia Tzetzae adhuc in meis adversariis erant redacta; mutato dein consilio, varii generis collectanea edita est, ut lectorum animus a severis Homeri studiis sublevaretur, et nova poetarum series Anthologiam exornaret.

Sequuntur Homerica quaedam selecta ex operibus Christophori Contoleontis vel Contoleonis. Extant in cod. Vat. chartaceo 1352 (1). Quandoquidem a bibliographis de hoc auctore ne verbum quidem traditum est, et ex eiusdem scriptis nihil aliud eruitur, nisi quod sub

(1) En quae in codice continentur. Asterisco notantur heic edita. Praeit praefatio ad Iani Lascaris epigrammatum scholia, quae sunt in fine, et quae composuisse dicit τῇ πρὸς τὰς φιλομαθεῖς εὐοργῇ.

F. 3. Oratio, quae titulo caret, de optima vivendi ratione ab Homero desumpta. Princ. Οἱ μὲν πολλοὶ τῶν φιλοσόφων — F. ἐδήσατο καλὰ πέδηλα.

F. 19. Πρὸς τὸν μακαριώτατον Πρόεδρον Ῥώμης Παῦλον Γ', προτρέποντος αὐτὸν ἵνα τὸν Ἑλληνα καὶ Ῥωμαῖον ἀρχαῖον λόγον ἀνακαινίσῃ. P. Ἐδεῖ μὲν, ὦ πάτερ θειότατε — F. ὁ γένοιτο, θεῶν καὶ ἀνθρώπων ὕπατε.

F. 29. Ἐκλογή παρὰ τῶν Ὀμηρικῶν ἐπῶν περὶ ἀρίστε στρα-

Pauli III. Pontificatu vixerit, huiusmodi notitias investigare per otium in aliud tempus differo.

Ut pro aevi cuiusque ingenio et cultu in exemplo sit Homeri fortuna, qui interpretum mentes semper excitavit, et exacuit ad carminum explanandam sapientiam, inter tot homericas lucubrationes, quas codices Vaticani abunde largiuntur, libenter auctorem selegi in-

τηγῆ καὶ στρατιώτῃ. P. Οὐ μικρὸν ἡμῖν — F. ἀθεῶς εἰς τὰ θεῖα βλασφημήσας.

* F. 80. Ζητήματα καὶ λύσεις ἐκ τῶν Ὀμηρικῶν ἐπῶν ἐλημμένα. P. Τῶν πρὸ τῆ Πλάτωνος — F. ἤδη πεποιημένας.

* F. 103. Εἰς τὴν Ἰλιάδος πρόθεσιν. P. Μῆνιν ἄειδε — F. προθέσει ἐπινενόηται.

* F. 112. Εἰς τὴν Ὀδυσσεΐας πρόθεσιν. P. Ἐπειδὴ ὥς καὶ — F. ἄνθρωπος ἔτι κληθήσεται.

* F. 121. Εἰς τὴν Ἀγαμέμνονος πανοπλίαν ἀλληγορικὴ ἐξήγησις. P. Κνημίδας μὲν πρῶτα — F. πανοπλίας ἐπινενόηται.

F. 133. Ὅτι ἐκ αἵτιδος ὁ κόσμος. P. Τὸν κόσμον αἵτιδιον οἱ πλείους — F. τῆ κόσμος λόγων ἀντείρηται.

F. 145. Περὶ νόμων. P. Ἐπειδὴ παρὰ πολλῶν — F. περὶ νόμων ἡμῖν εἴρηται.

F. 169. Πρὸς τὴς λέγοντας ὅτι εἰ ἀθάνατος ἐστὶν ἢ τῆ ἄνθρωπος ψυχὴ χωρισθεῖσα ἀπὸ τῆ σώματος, ἀπαθὴς ἐστὶ. P. Εἰσὶ τινες οἱ πᾶσαν — F. καὶ γέλωτα ὀφλισκάνουσιν.

F. 178. Περὶ ὑποκρισίας. P. Ὅρῳ μὲν ὑμᾶς — F. τῶν μαρτύρων νοιώμενσι.

F. 194. Περὶ αἰρέσεως ἀρίστης πολιτείας. P. Ἐχεις τί περὶ τῆς — F. σωτηρίας τῇ βελῇ καὶ τῷ δήμῳ.

F. 210. Τῆ αὐτῆς ἀριστοκρατία. P. Τὸ μὲν τῆς ἀρίστης — F. τῆ πλήθους οἱ τῆτο. Cetera desunt.

F. 218. ad 233. continet scholia epigrammatum Lascaris.

Insuper cod. Vat. 1386. habet Boeotiae hypothesein.

fimae Graecitatis. Contoleon siquidem scholia, quae ad I. rhapsodiae v. 424. pertingunt, suo ingenio composuit, et partim allegorice, partim moraliter poetae sensus exposuit. Hac ratione argumentum Iliadis et Odysseae interpretatus est; in allegorica tandem explanatione Agamemnonis armaturae, hominem bene moratum, politicis disciplinis, et non vulgari eruditione imbutum comperies.

Inter edita Porphyrii scripta aliquot opuscula ad Homerum spectantia olim eruditi recensuere (1). Postquam vero Lambecius in Comm. de bibl. Caesarea (2) indicavit opusculorum verum auctorem esse Gregoram, sub eius nomine demum (3) ea imprimere licuit. Re vera in cod. Vat. 1098. deest auctoris nomen, et ante opuscula Gregorae aliqua sunt Ἰωάννου Εὐχαΐτων Μητροπολίτου. Nulla itaque praecedenti editione consultata, encomium in Odysseam et moralem enarrationem errorum Ulyssis (4) imprimere denuo constitui, eodem sane consilio ductus, quod supra aperui de scholiis a cl. Cramero editis disserens.

Anno 1668. Romae *apud successorem Mascardi* prodit indiculus in X. libros symmictorum, quae Leo Allatius edere proposuerat. In l. III. n. 43. (5) typis

(1) Cf. Valckenarii diss. de scholiis in Homerum ineditis, Leovard. 1747. p. 142. sq., et Fabr. ed. n. Vol. V. p. 734.

(2) Lib. V. p. 291.

(3) Cf. Hoffmannum lex. bibliograph. T. III. p. 120.

(4) Legi etiam in cod. Vat. 889. etc.

(5) Fabr. Vol. XIV. in princ.

erat parata *Ilii imago*, quam ego anno 1838. exscripsi ex autographo (1) in bibl. Vallicelliana extante. Opusculum more rhetorum ingeniose et eleganter conscriptum libenter volumini adieci, eo quod Allatius Ulyssis sagacitatem ante oculos veluti in tabula depicta, Cebe-
tis tabulam imitatus, ponendam studuerit.

Sequuntur *κανονίσματα* quaedam ex Homero desumpta, idest regulae grammaticales verborum formationem explanantes. Earum auctor latet: quae vero ante has regulas cod. Vat. 93. continet, sunt Βαρζάρζη (Iohannis Ducae). Nescio si alias editae fuerint, at cum perutiles Homeri studiosis eas intelligerem, in ordinem alphabeticum digessi, et iuri publico mandavi.

Ex eodem indiculo *symmicton* Allatii l. VII. 128. sq., Leonis philosophi Imperatoris et Constantini Sicali Grammatici eius discipuli poematia adhuc inedita in Romanis fortasse bibliothecis asservari praesensi, eaque cod. Vat. 915., cuius etiam subsidio Tzetzae Antehomerica etc. cl. Imm. Bekkerus recensuit, minutis characteribus in unica pagina confertim exarata mihi obtulit. Nunc dubia, quae cl. Fr. Iacobsius circa Leonem affert in catalogo poetarum epigrammatum (2)

(1) Ex iisdem Allatii adversariis inter alia exscripsi etiam *Leonardi Aretini de Florentinorum re publica* tractatum graece cum ipsius Allatii latina versione, quae etiam approbationem S. C. Indicis consultoris R. P. Clementis Tosii signatam die 25. Septemb. 1668. praesefert, ut typis traderetur. Haec et aliquot ex iisdem mss. edam in Allatii ipsius vita a Stephano Gradio partim redacta, quam iamdiu promisi.

(2) Vol. III. part. III. p. 907., sive Anthol. T. XIII., et Fabr. Vol. IV. ed. n. p. 479.

ex hisce carminibus facile solvuntur. Etenim Imperatoris parum laudata continentia ob saepe repetitas nuptias, quod male audit Ecclesia Graeca, tum cura ad disciplinas philosophicas et bonas artes fovendas, classicorumque studia suscitanda, dum mediocris doctrinae viro philosophi nomen immerito indidit, simulationis notam in christiana religione profitenda dolose inussit: hinc carminum significatio intelligitur. Constantinum in poesi discenda sub Leonis disciplina operam navasse tum titulus prioris, tum vero postremae elegiae versus confirmant, e quibus tam familiariter cum Imperatore versatum esse dignoscitur, ut eius cordis mysteria scrutatus, occultam pravitatem vix sero didicerit. Quapropter acriter insectatur Leonis vitia Constantinus, qui idem ac Sículus est, ut videre licet in Anthologiae l. XV. 13., cuius mutili epigrammatis sententia in ipsius Leonis thronum ex hisce praemissis, et e versibus nunc vulgatis perceptu facilis redditur. Ad aures interim Imperatoris haec tria scoptica carmina pervenisse patet ex ipsius apologia edita ut huiusmodi calumnias a se dimoveret, ethnicos enim mythos detestatur, et fidei professionem dilucide exponit. Verumtamen dolet quod Hippoclidis effatum non protulerit: quod si fecisset, e fragmentis Herculanensibus Polystrato tributis, aliqua fortasse ad Hippoclidem pertinere noverimus (1). Constat ex historiis anno 886. Leonem imperii regimen excepisse, statimque schismaticum Photium a IX. Pontificibus

(1) Cf. T. IV. Herçul. Vol. col. XXIII. p. 47., et col. XXIV. p. 49. ed. Neap. 1832.

maximis anathemate perculsum in exilium misisse: quare epigramma Leonis ante illam aetatem compositum fuisse in Photii laudem liquet.

Ex his quae ad nos pervenerunt (1) Leonem mediocre fuisse poetam satis superque comperitur: ipse tamen, invita Minerva, quamplurimas sacri argumenti composuit odas. Inter deperditos auctores, quos codex Barberinianus continebat, et quorum indiculum 1840. edidi cum anaereonticis s. Sophronii (2), connumeratur Leo sapiens, cuius erant XLI. odaria *κατανυκτικά* (3). Huiusmodi titulus cum IV. tantum strophis mihi occurrit in cod. Vat. 207., integram vero oden sacra moestitia, et compunctione refertam, a cod. 263. Vindobonensi conservatam, mihique missam a cl. Caesareae bibliothecae Praefecto, cuius eximiam comitatem mox digna laude commendabo, heic imprimendam curavi.

Tot melodorum iacturam, quorum nomina et odarum varii nec invenusti generis argumenta solummodo indiculus Barberiniani codicis tradidit, alias deploraveram (4), neque spem eos in aliqua mss. bibliotheca in-

(1) Cf. Anthol. l. IX. 200-3. 13. 361. 578-9., et Hoffmannum Lex. bibl. T. III. p. 5.

(2) Spic. Rom. T. IV. p. XXXVIII. Postquam apographum Allatianum n. 379. signatum cum archetypo cod. 246. bibliothecae barberinianae an. 1839. diligenter contuli, ut monui in praefatione ad Sophronii anacreontica p. XX., ubi illustrissimi Principis et humanissimi bibliothecae Praefecti comitatem laudavi, *Barberinianum* appellare placuit.

(3) Vocabulum in libris ecclesiasticis Graecorum usitatum, melos significat aptum ad compunctionem excitandam.

(4) Spic. Rom. T. IV. p. XXII.

veniendi omnino abieceram. Praecipue namque angebar, amoris patrii caussa, nostratis Constantini Siculi carmina pessum ivisse, quorum lepida argumenta ab indiculo Barberiniano servata magis magisque investigationis diligentiam augebant. Noveram (1) in cod. 52. plut. XXXII. bibliothecae Laurentianae aliquas odas contineri, quae librarii oscitantia uno auctori adpinguntur, dum re vera ad tres spectare ostendam. Quippe inferioris aevi codici anteponendus est absque dubio antiquioris notae praetiosissimus Barberinianus a me laudatus: idem indiculus oden, cuius argumentum est, Τίνας ἄν εἴπη λόγους ὁ Ἀπόλλων κατατρέχων τὴν Δάφνην, καὶ ἐμποδισθεὶς εἰς ἄκανθαν ῥέδῃ, Georgio Grammatico tribuit (2). Ad Constantinum itaque tantum pertinent binae odas heic impressae, prioris enim argumentum quamvis in epitome contractum cum indiculo Barberiniano consonat (3), et moralem habet paraenesin ad Amoris fallacias devitandas. Sequuntur in eodem fol. codicis Laurentiani: — Τῇ αὐτῇ πρὸς Ἰσαάκων αὐτοκράτορα τὸν Κομνηνόν. P. Ἡ τῶν Καλανδῶν Ἰτάλιον ἡμέρα — F. μέτροις τε ποικίλλουσα καὶ λόγοις ἅμα. Et — Τῇ αὐτῇ ψώραν ἔχοντος ποτέ — Στίχους Μιχαήλ τῇ καλῇ ψώρα πλέκω. Ast haec ab librario turpiter confusa, a cl. Bandi-

(1) Ibid. p. 620.

(2) Cf. Allatium in diatriba de Georgiis p. 322. ed. Paris. 1651., Spic. Rom. T. IV. p. XXXVI., et huius vol. p. 659.

(3) Hanc oden cl. I. A. Cramerus anonymam edidit in Anecd. e codicibus Parisiensibus T. IV. p. 380. sqq. cum simplici titulo ὠδάριον ἐρωτικόν. At quantum praestet haec mea impressio videat lector.

nii (1) perspicacia, ceteroquin diligentissimi, duobus saltem auctoribus tribuenda erant, uni Constantino numquam. Verum enim vero nemo, etsi parumper bibliographicum limen salutaverit, iambos ad Isaacium Comnenum, et in scabiem laudandam Michaëli Psello adscribere inficias ibit.

Noveram etiam e Lambecii cat. bibl. Caesareae (2) Constantini Siculi (3) versus anacreonticos, quorum breve argumentum, ibidem relatum, idem esse ac editum a me in indiculo Barberiniano statim praesensi. Quapropter e bibliothecis Laurentiana et Vindobonensi Constantini carmina exoptavi. Quamvis ignotus essem Praefecto Caesareae bibliothecae *Bar. de Bellinghausen*, et Mediceae adiuncto *Rev. Petro del Furia*, tantam eorum expertus sum erga mea studia indulgentiam, ut'alter inter bellicos strepitus, qui utrinque musarum otiis

(1) Catal. codd. Graec. bibl. Laur. T. II. p. 211.

(2) Lib. V. p. 295. cod. 333.

(3) De hoc auctore frustra aliquid perquires in cl. Mongitorii bibliotheca Sicula; quae quam primum ignotum hucusque scriptorem etiam Siculum connumerabit: nam plurimae ex homiliis, quae a F. Scorso S. I. Parisiis 1644. editae, sub nomine Theophanis Ceramei circumferuntur, codd. Vaticanorum auctoritate suum denique evulgabunt auctorem. Decem enim abhinc annis Em. Card. Maius, summa benivolentia me iugiter prosequens, codices indicavit, et ut ea scripta ad res siculas spectantia ederem suavit: postremo inlustris vir, cui hocce negotium communicavi, iteratis epistolis e Lutetia Parisiorum missis, ne diu moras interponerem ad patriam historiam, et rem litterariam inlustrandam hortatus est, quod quam primum lubenter efficiam.

tunc vale dicebant, nulla interposita mora, apographum cum exemplare codicis affabre delineatum a cl. I. Mül-lero, epistolamque more Germanico humanitate plenam, alter omnia manu propria diligenter confecta ad me miserint, quorum beneficii memoriam numquam amittam (1). Porro Constantini anacreonticon cod. Vind. ob suppositum matris et fratrum eius naufragium inter quaeque venustissima principem tenet locum: tanta enim pietate erga Deum, charitate in parentes, perspicua catholicarum doctrinarum professione abundat, et animi dolorem tam concinnis expressum numeris prae oculis ponit, ut supra nihil desiderare queas.

Nunc de melurgorum collectione breviter dicam, adducamque rationem qua factum est, ut huiusmodi seriem Tzetzes interceperit.

Notitias enim bibliographicas de Tzetzae Theogonia ex Germania petitas, quae sero tandem et fallaces per-

(1) Quandoquidem in odarum argumentis p. 693. et 696. *κουκσυλλίς*, et *ἀνακλωμένων* fit mentio, iuvat vocabula explicare ipsis verbis a Cangio in Gloss. mediae et infimae Graecitatis col. 1728. sq. allegatis ex anonymo ms. de re metrica; addam insuper variantes cod. Vat. 97., ut, qui in edendis rebus grammaticis operam navant, percipiant quantum utilitatis sit Vaticanos codices retractare. Verumtamen ingenue fateor me ignorasse huiusmodi versuum nomenclationem quum in Spic. Rom. T. IV. an. 1840. Sophronii anacreontica vulgavi: attamen in praefatione studui genus prosodiacum divinari, quod si consequutus fuerim, videat lector. Rei metricae auctor latet etiam in cod. Vat., ast ex exemplis allegatis laetus comperi duo ex meo Sophronio esse desumpta, quae infra opportune notabo, quaeque vero adespota

venere, famelicus tyrotheta expectare pertaesus est, adiecitque minas ad aliud opus manus appositurum, si cidentur, ea, ni fallor, ad deperditas Sophronii odas pertinent. Sic itaque Cangius l. c.

Κεκέλλιον - In re metrica. Anonymus ms. περὶ μέτρων de versibus anacreonticis: Τὰ ἀνακρέοντεια a) ἐπιδέχονται μὲν b) οἴκοι, ἀνάπαισιν καὶ δύο ἰάμβους, καὶ μίαν περιττὴν συλλαβὴν ἀδιάφορον c) οἶον,

Ἀπὸ τῆ λίθου τὸ ῥεῖθρον.

Τὸ δὲ τέτυ d) κεκέλλιον γίνεται ἐξ ἐλάσσονος, καὶ μείζονος, τετέστιν ἀπὸ πυρρίχους καὶ σπονδαίου, οἶον,

Ἀρετὴν e) εὐσεφάνει ἀνθεα δρέψας f).

Τῇ Ἀνακρέοντος g) ἡ πρώτη χώρα ἐπιδέχεται ἀνάπαισιν ἢ δευτέρα καὶ ἡ τρίτη τὸν h) ἰάμβον ἢ i) τετάρτη ἀδιάφορον, οἶον.

Ἀπὸ τῆς φίλης ἐρήμους k).

Καὶ πάλιν l).

Βλέπε πρὸς m) κόνις τὰ πάντα

Τὸ δὲ κεκέλλιον n) αὐτῶν ἐν τῇ πρώτῃ καὶ γ', καὶ ε' χώρα, πυρρίχιον ἐν δὲ τῇ β' καὶ δ' σπονδαῖον ἐν δὲ τῇ ζ' σπονδαῖον ἢ τροχειῖον, οἶον,

Ζαχαρίας μεγάλῃ πάγκλυτε κῆρε o).

Similia fere habet Scholiastes Hephestionis p. 88. Alter anonymus de metris, in eod. Cod. ubi περὶ Ἀνακρεοντείων. Ὁ δὲ

a) C. Vat. incipit Περὶ Ἀνακρεοντείων - Τὰ ἀνακρ. etc. b) C. addit αὐτῶν οἶ. c) C. om. ἀδιάφορον. d) C. τέτων. e) C. Ἀρετῆς. f) Hemistichium est apud Sophr. ode XII. p. 95. v. 36. g) C. Ἐστὶ δὲ ὁ στίχος τῇ Ἀνακρέοντος ἔτος ἡ πρώτη χώρα ἀνάπαισιν. h) C. om. τὸν. i) C. Ἡ δὲ. k) Sophr. ode V. v. I. p. 66. l) C. om. usque ad πάντα. m) Corrige πῶς, ut huius vol. P. II. p. 554. v. 9., ubi Ignatius habet βλέπε πῶς πάντα κόνις. n) C. Καὶ τὸ κεκέλλιον αὐτῷ, ὃ καὶ ἀνακλώμενον καλεῖται, ἡ πρώτη καὶ τρίτη καὶ πέμπτη χώρα, πυρρίχιον ἢ δὲ δευτέρα καὶ τετάρτη σπονδαῖον ἢ τροχειῖον οἶον — Ζαχαρίας μεγάλῃ πάγκλυτε κῆρε — o) Sophr. ode V. v. 17. p. 67.

to industriae suae non providerem. Ne itaque cursum editionis intermitterem, aliquot Leonis Magistri anacreontica, quae plerumque in Leonis Imp. philosophi laudem sunt, eiusdem carminibus nunc primum cuspis adiunxi, et ne vacuae manerent VI. paginae, Acoluthi et Georgii Grammatici quaedam imprimenda concessi. Promiseram enim (1) ab anno 1840. me aliquando evulgaturum melodos, quorum elegantissima carmina una cum Sophronii anacreonticis continentur, quorumque brevias notitias in eiusdem Sophronii praefatione dedi. Ecce nunc tandem ex parte fidem libero, atque odae Leonis Magistri, Acoluthi Grammatici, Georgii Grammatici, Iohannis Gazaei, Heliae Syncelli, Ignatii Grammatici, et Christophori primi a Secretis, exceptis Photii versibus, alias iam editis (2), Graece tantum lectoribus exhibeo. Quamprimum enim easdem curas, quas in inlustrandis Sophronii anacreonticis impendi, ceteri etiam melodi consequentur, iidem sane melodi, qui ut abs quovis erudito demum divulgarentur, doctissimi viri iamdiu hortati sunt (3).

τέτων κεκέλιος, ὁ καὶ ἀνακλώμενος, καὶ αὐτὸς ἐξ χώρας ἔχει, πρὸς δὲ χρᾶται καὶ ἐλάττονι καὶ μείζονι etc. Infra, περάδεγμα τῆ κεκελίε, τῆ καὶ ἀνακλωμένη. — Τὰ καθ' ἡμᾶς δακρύων — Ἀξια πάντες, — Καθορώντες δακρύων — Ρεύματα χεῖται. — Hucusque Cangius.

(1) Spic. Rom. T. IV. p. XXX. sqq.

(2) T. IX. Spic. Rom. p. 739. sqq.

(3) Scriptorum Veterum nova collectio T. X. p. XIV. Romae 1838.

Dum vero singulariter *λεπτολογεῖν* de iisdem differo, summarium odae IV. Leonis Magistri referam. Hinc, quum barbaries in aliis regionibus grassaretur, bonarum artium splendorem in urbe regia Leonis philosophi industria et studio auctum mirabiliterque provectum conspicimus. Tota igitur ode est in laudem thermarum, quas in aula imperiali Leo construxerat. Ibi musiva, statuae, ambulacra, aurata porticorum lacunaria summo artificio confecta describuntur. Quid referam de Neptuni, de Imperatricis forsan Zuae, de fluminum simulacris, de pueris ad piscandum contendentibus, de mensis supra scopulos paratis graphice repraesentatis? Valvae aperiuntur et stridorem non edunt, sed humana voce Imperatorem salutant. Ibi organa hydraulica, ibi animantium diversa species, quamvis sculpta, propriam vocem vi aquarum mittit: thermarum denique laudatur utilitas ad aegrotantium valetudinem et vires restituendas, dum gryphus aquam imitantem ignem ab ore emittit, adstantesque deterret.

Constantini Rhodii carmina in Leonem Choerophacten, et in Theodorum Paphlagonem, eiusque responsa iambis scoticis promiserat in symmictis (1) Leo Allatius. Eadem olim legi in ipsius Allatii adversariis, in bibl. Vallicelliana asservatis, omnigena poetarum farragine refertis; ast ego e cod. Vat. Urb. 95. exscripsi. Leguntur in Anthologiae l. XV. 15. sqq. aliquot Rhodii epigrammata, e quibus liquet intra finem IX., et principium X. saeculi floruisse. Reiskius suspi-

(1) Lib. VII. 135. 136. 137.

catur (1) hunc Constantinum eundem esse qui sub nomine Constantini Cephalae Anthologiam concinnavit. Attamen si Reiskii opinio stat, parum felix poeta evasit, qui elegantissima omnis aevi exemplaria tractavit, nobisque volens nolens transmisit, sed eodem fere modo quo saepe videmus artifices egregiis classicorum operibus insultare, insulsa et depravata iisdem in locis conficiendo. Ceterum iambos saepe more Aristophaneo, studio singulari e pluribus verbis turgide in unum compositos, ad Anthologiam ditandam emisit.

Arsenii Archiepiscopi anacreonticon εἰς τὴν λαμπρὰν Κυριακὴν (in Dominicam resurrectionis) vidi in cod. Vat. 208., versusque quum non invenustos, immo elegantes et poeticam quamdam suavitatem olentes invenissem, statim in meis adversariis retuli, et typothetae tradidi. Arsenius, de quo nihil comperitur praeterquam quod Allatii notitia mox in notis alleganda, fortasse est Corcyrae Archiepiscopus, cuius orationes adhuc ineditas, in laudem s. Barbarae et s. Andreae apostoli (2) a cl. Andrea Mustoxydio exoptatas, e membranis XI. et XII. saeculi nuper exscripsi; alteram scilicet e cod. Vat. 679.,

(1) Cf. F. Jacobs. animadv. in epigramm. Anthol. Graec. T. XIII. p. 739. 874., et proleg. T. VI. p. LXXIV. Lipsiae 1794. et 1814. Nescio verumtamen quid sibi velit Harlesius, Vol. IV. p. 469. ed. n. Fabr., distinguens *Constantinum alterum Rhodium et christianum, alterum Siculum*, quasi ethnicum fuisse: at quantum is religione, et catholicis dogmatibus praestiterit ex eiusdem elegiis in Leonem, et ex anacreontico heic p. 689. sqq. edito, satis superque demonstratur.

(2) Edere proposuerat L. Allatius in symmictis Lib. V. 108.

alteram e cod. Vallicelliano 34. B., quam bibl. Praefectus *Rev. A. Theinerus* mira liberalitate, ut viris doctissimos est, mihi obtulit. Praemissa exhortatione ad tam praeclarum festum celebrandum, Arsenius veris descriptionem poetice persequitur, quae maximam carminis partem occupat; dein laudes ss. Triadi tribuuntur, et s. Georgius, loci protector ubi Arsenius morabatur, veluti intercessor apud martyras adhibetur. Quapropter est qui opinatur nostrum *Arsenium Monembasias fuisse archiepiscopum, qui Venetiis septuagenarius 1535. decessit* (1), et in s. Georgii ecclesia tumultus est, quamvis ex eiusdem ecclesiae annalibus constet, Kal. Novembr. anni 1539. sub Marci Samariarii Zacynthii praefectura primum eiusdem lapidem solenni ritu benedictum, ac XXXIV. annis post absolutam fuisse. Mihi vero styli puritatem in ode saepe consideranti videtur auctor XVI. saeculo longe vetustior.

Posthac in album auctorum recensetur etiam *Iohannes Catrares*, qui hucusque ut librarius a bibliographis habitus est (2). Subscriptio cod. Escor. (3) auctorem saec. XIV. vixisse testatur (4). Versus legi in utroque cod. chartaceo Vat. 889., et 914., qui utpote emendatior et expolitior Catrarae coevus fortasse existimari

(1) Cf. Ch. F. Boernerii de doct. hom. Graec. etc. p. 155. Lips. 1740.

(2) Fabr. ed. n. Vol. I. p. 410., Miller. cat. codd. Escor. p. 162.

(3) Q. II. 19.

(4) Ibidem.

INDEX OPERVM

QVAE ANECDOTORVM VOLUMINE

COMPREHENDVNTVR.

PARS I.

Editoris praefatio, in qua agitur de auctoribus eorumque scriptis hoc volumine contentis, praevia epistola ad Sibylam Mertens-Schaaffhausen, pag. 5-37.

1. 1. Iohannis Tzetzae, Prooemium in allegorias homericas pag. 1-40.
2. Eiusdem in Iliada allegoriae p. 41-223. — In I. Iliadis scilicet p. 41-53. — In II. p. 53-7. — In III. p. 57-63. — In IV. p. 63-6. — In V. p. 66-70. — In VI. p. 70-3. — In VII. p. 73-7. — In VIII. p. 78-84. — In IX. p. 84-9. — In X. p. 89-92. — In XI. p. 92-101. — In XII. p. 101-7. — In XIII. p. 108-14. — In XIV. p. 115-7. — In XV. p. 117-25. (Auctoris monitum de Cotertzae liberalitate ibid. et sq.) — In XVI. p. 126-40. — In XVII. p. 141-5. — In XVIII. p. 145-70. — In XIX. p. 170-5. — In XX. p. 175-90. — In XXI. p. 190-202. — In XXII. p. 202-8. — In XXIII. p. 208-12. — In XXIV. p. 212-23.
3. Eiusdem Prooemium in Odysseae allegorias p. 224-6.
4. Argumentum Odysseae ib.
5. Allegoriae, quae supersunt in XIII. libros Odysseae, p. 227-67. — In I. Odysseae videlicet p. 227-38. — In II. p. 238-41. — In III. p. 241-5. — In IV. p. 245-50. — In V. p. 250-6. — In VI. p. 257-63. — In VII. p. 263-6. — In VIII. p. 266-73. — In IX. p. 273-9. — In X. p. 279-84. — In XI. p. 284-9. — In XII. p. 289-93. — In XIII. p. 293-5.
2. Heraclidis allegoriae homericæ, p. 296-361.

PARS II.

3. Anonymi argumentum totius Iliadis, p. 361-8.
6. Iohannis Tzetzae, de deorum generatione et allegoriae,
- p. 364-71.
7. Eiusdem Theogonia, p. 577-98.
8. Eiusdem scholia in allegorias, p. 599-618. Addenda p. 749.
9. Eiusdem iambi funebres in Manuelem Comnenum, p. 619-22.
10. Eiusdem Drama, interloquuntur indoctus, sapiens, musae, chorus, p. 622.
4. Scholia vetera in I. et II. Iliadis, p. 372-479.
5. 1. Christophori Contoleonis scholia, sive quaestiones homericae, p. 479-98.
2. Eiusdem in Iliadis argumentum p. 498-504.
3. Eiusdem in Odysseae argumentum, p. 501-10.
4. Eiusdem allegoriae in Agamemnonis armaturam, p. 510-20.
6. 1. (Nicephori Gregorae) encomium Odys., p. 520-4.
2. Eiusdem enarratio errorum Ulyssis, p. 525-31.
7. Leonis Allatii Ilii imago, p. 531-6.
8. Incerti regulae grammaticales de verborum formatione ab Homero depromptae, p. 536-51.
9. Theodori Prodromi carmen in nuptias Irenes Comnenae Imperatricis, p. 552-4.
10. 1. Constantini Grammatici Siculi carmina elegiaca in Leonem philosophum Imperatorem, p. 555-6
2. Eiusdem anacreonticon suavissimum et religione erga Deum insigne, quod, patria (Syracusa fortasse) studiorum causa relicta, moerens Byzantii cecinit, eo quod falso fama detulisset parentes et fratres e Sicilia solventes naufragasse, p. 689-92.

3. Eiusdem anacreonticon bene moratum, paraenesim continens ad Amoris insidias vitandas, p. 693-6.
4. Eiusdem anacreonticon, p. 696-8.
11. 1. Leonis philosophi Imp. iambi apologetici, p. 557-9.
2. Eiusdem epigramma, ib.
3. Eiusdem iambi de misero Graeciae statu, p. 560.
4. Eiusdem anacreonticon compunctorium, p. 684-8.
12. 1. Leonis Magistri versus funebres in Theoctisten filiam, p. 561.
2. Eiusdem anacreonticon in nuptias Imperatoris Leonis philosophi, p. 561-4.
3. Eiusdem in idem argumentum, p. 564-5.
4. Eiusdem in thermas a Leone Imperatore in aula regia extructas, p. 565-8.
5. Eiusdem in Augustam Helenam Constantini uxorem, p. 568-71
13. Acoluthi Grammatici anacreonticon in brumalia, p. 571-3.
14. 1. Georgii Grammatici anacreonticon, p. 573-4.
2. Eiusdem anacreonticon, p. 574-5.
3. Eiusdem, quid dicere potuerit Venus, quum Minerva plantasset olivam et nata esset rosa, p. 648-53.
4. Eiusdem, quid dixisset Venus, quum oblata rosa, Pallas suaderetur Troianis auxilia conferre, p. 654-5.
5. Eiusdem, quid dicere potuerit Mars Venerem aspiciens sauciatam spina rosae, p. 655-9.
6. Eiusdem, quid dicere potuerit Apollon, persequens Daphnem, impeditus spina rosae obvia, p. 659-61.
7. Eiusdem, quid diceret Phaedra Hippolytum videns coronatum rosis, ib.
8. Eiusdem in idem argumentum, p. 662-4.
15. 1. Constantini Rhodii iambi scoptici in Leonem Choerophacten, p. 624-5.
2. Eiusdem iambi scoptici in Theodorum Eunuchum Paphlagonem, p. 625-6.

3. Rhodii, et Paphlagonis invicem responsa iambis, p. 627-82.
16. 1. Iohannis Gazaei ἐπιβατήριος, idest in laudem patriae, ad quam reversus erat, p. 575-6.
2. Eiusdem anacreonticon in laudem praestantissimi Zachariae Ascalonitae, mille militum ducis, aliqua dicuntur etiam in laudem praeclarissimi Zachariae Gazaei ad recitationem adstantis, p. 633.
3. Eiusdem epithalamium extemporaneum in admirandum Anatolium Phausti principem Gazae, p. 634-5.
4. Eiusdem extemporaneum in die rosarum, p. 635-6.
5. Eiusdem lusus, quem cecinit in die rosarum, p. 636-8.
6. Eiusdem, quid diceret quaerens Adonem Venus, cui Iuppiter consone respondet, p. 638-41.
17. 1. Heliae Syncelli anacreonticon poenitentiae, p. 641-4.
2. Eiusdem lamentatio in seipsum, p. 645-8.
18. Ignatii Diaconi Grammatici in Paulum suum discipulum, p. 664-7.
19. 1. Christophori primi a Secretis exhortatio ad Israelitas, p. 667-9.
2. Eiusdem in idem argumentum, p. 669-70.
20. Arsenii Archiepiscopi anacreonticon in festum s. Pascae, p. 670-5.
21. Iohannis Catrarae versus anacreontici in Neophytum, p. 675-82.
22. Manuelis Palaeologi Imperatoris anacreonticon in quemdam ignorantem et loquacem, p. 682. sqq.

Indices varii

Videlicet I. auctorum, qui a Tzetzza in allegoriis citantur, p. 669-70. et 674.

II. Homeri versus ab auctore allegati, adnotatis variantibus, p. 701-7.

Homeri versus, qui obelo a Tzetza notantur, p. 708.

III. Variæ lectiones allegoriarum VIII. codd. Vaticanorum, p. 709-48.

IV. Mythologicus, ibi allegorica interpretatio *asterisco* notatur, p. 750-9.

V. Geographicus, in quo *asteriscus* indicat recens nomen antiquo respondens, p. 759-65.

VI. Nominum propriorum, p. 765-81.

VII. Auctorum, qui in scholiis Homerî, et a Contoleone citantur, p. 782-3.

VIII. Auctores ab Heraclide allegati, p. 783-4.

IX. Heraclidis variantes ab editione Nic. Schowii, p. 784-95.

Addenda et corrigenda ad Heraclidem, p. 795-6.

Ad Tzetzam et ceteros auctores, p. 797-9.

In præfationis pag. 15. lin. 22. lege - impressi, et lin. 29. - imperatricem.

FINIS.

Ἄ
ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ὍΜΗΡΟΥ
ἈΛΛΗΓΟΡΗΘΕΙΣΑ ΠΑΡΑ ἸΩΑΝΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ
ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ
Τῇ ΚΡΑΤΑΙΟΤΑΤῇ ΒΑΣΙΛΕΥΣῃ ΚΑΙ ὍΜΗΡΙΚΩΤΑΤῇ
ΚΥΡᾷ Εἰρηνῇ τῇ ἑξ Ἀλμανων.

ΤΟ ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΚΕΛΕΥΣΑΝ ΠΡΟΣΩΠΟΝ ἈΨΑΣΘΑΙ ΤΟΝ ΤΖΕΤΖΗΝ
ΤΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗΣ.

Ἐπεὶ φαίδρα, πανσέληνε σελήνη, σελασφόρε,
ἕκ ἐκ ῥῶν Ὠκεανῶ φαίνεσα λευμένη,
ἀλλ' ἐκ πορφύρας τῆς κλεινῆς, ὥς ἔπεισιν εἰκάσαι,
ἀνασκιρτῶσα φεραιγῆς, καὶ πλεον τῷ φωσφόρῳ
5 χρήσεις ἐλαύνειν πόρρω ποι ταῖς ψυχικαῖς ἀκτῖσι,
τὸ σκοτεινὸν τῶν λέξεων, καὶ βίβλων τὴν ἐσπέραν,
ὣς κατὰ Κλεοπάτραν δὲ βασίλισσαν τὴν πάλαι
τῷ Ἐρυσίῳ ἰατρῷ τῷ Σωρανῶ χρωμένην,
μετέρχη τὰ καλλύνοντα μορφαὶς τὰς τῶν προσώπων·
10 ἔτε χερσὶν τι πέλαγος βραχύτατον ἐθέλεις,
ὥς περ ἐκείνη πρότερον ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ
τῷ Δεξιφάνει τῷ σοφῷ μηχανικῷ Κνιδίῳ,
χερσώσασθαι τὴν Θάλασσαν μέχρι τετρασταδίου·
ἐπεὶ τοιοῦτον ἠδαμῶς βέλεται σε τὸ κράτος,
15 ἔτε τὸν Ἄθω Θάλασσαν ὅρος ποιῆσαι μέγα,
ἢ τὴν Ἀβύδου Θάλασσαν ἐλκάσι γεφυρῶται,
ὥς περ ὁ Ξέρξης ἔδρασεν ὁ Πέρσης πρὶν ἐκεῖνος

- ἐκ τῆς Περσίδος στράτευμα κινῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα·
 ἀλλ' ὥς ἀθέατος θεός, τῇ θεεῖ γὰρ, ἔ φύσει,
 20 ἐπεντρυφῶσα ταῖς μορφαῖς καὶ κάλλεσι τῶν λόγων,
 διὰ βροντῆς καὶ λαίλαπος ὁμῆ καὶ τῆς νεφέλης,
 θεῖαν φωνὴν προσέμπυστα γέμισαν ὅλην φρίκης,
 χειροτονεῖς τὸν δῆλον σε τὸν δεῖνα, τὸν ὁποῖον,
 γενέσθαι τύπον ἀκραιφνή τῆ πάλαι Μωϋσέως,
 25 ἐχὶ φυγάδα σώζοντα λαὸν Ἰσραηλίτην
 τὸ ἐρυθραῖον πῖλαγος τεμόντα βακτηρίᾳ,
 ἐδὲ Περσίδος θάλασσαν, ἐδὲ τὴν Ὑρκανίαν,
 ἀλλὰ τὸν μέγαν τὸν βυθὸν ὠκεανὸν Ὀμήρου,
 τὸν πᾶσαν περὶσφίγγοντα κύκλῳ τὴν οἰκωμένην,
 30 βατὸν κελεύεις ἅπασι καὶ πορευτὸν ποιῆσαι,
 ὥς Μωϋσῆς τὴν ἐρυθρὰν Ἰσραηλίταις πάλαι
 ἤδη χωρῶ πρὸς τὸν εἰρμόν, καὶ γλώττης βακτηρίᾳ
 πλήξας αὐτὸν, τοῖς σύμπασι πορεύσιμον ποιήσω,
 καὶ βάθῃ τὰ ἀθέατα τέττε φανεῖται πᾶσιν·
 35 ἀλλ' ἀναχαιτιζέσθωσαν αἱ μωμοσκόποι γλῶσσαι
 ἐξυλακτεῖν τι καθ' ἡμῶν οἰσρέμενοι τῷ φθόνῳ·
 ὥς γὰρ αἱ πάλαι γράφουσιν τὸν Δία μυθεργίαι
 μεταβαλεῖν εἰς μὀρφωμα πιθῆκων τῆς Τιτάνης,
 ἔτῳ καὶ νῦν βέλομαι τρόποις οἰκονομίας
 40 μεταβαλεῖν τῆς ἥρωος συγγράμμασι πιθῆκων.
 Καὶ δὴ λοιπὸν πετάσασα τὰς θείας ἀκοάς σε
 πρὸ πάντων πρῶτον μάνθανε τῆ ποιητῆ τὸ γένος,
 πατρίδα καὶ γεννήτορας μετὰ τῶν διδασκάλων,
 καὶ χρόνους, οἷς ἐτύγχανε, καὶ πόσας γράφει βίβλους,
 45 καὶ πῶς καὶ πῶς ἐξέλειψε τὸν βίον τελευτήσας·
 καὶ δῆτα τὴν ὑπόθεσιν μάθῃ τῆς Ἰλιάδος
 κατὰ λεπτὸν τὴν σύμπασαν, καὶ τὰς μορφαὶς Ἑλλήνων·
 εἶτα δ' εἰ θέλεις μετ' αὐτὰ καὶ πᾶσαν Ἰλιάδα,

ὥσπερ κελεύει θέλημα τὸ σὸν μεταποιήσω·

50 τέως πρὸ πάντων μάνθανε τῷ ποιητῷ τὸ γένος.

Ὁ Ὅμηρος ὁ πάνσοφος, ἡ θάλασσα τῶν λόγων,
πλὴν γέμισσα τῷ νέκταρος, ἔχ' ἀλμυρῶν ὑδάτων,
ἑπτὰ πατρίδων λέγεται τυγχάνειν ἀμφιβόλων,
ἑπτὰ πατέρων γέννημα, καὶ τέτων ἀμφιβόλων·

55 λέγεται γὰρ ἐκ τῶν Θηβῶν ὑπάρχειν τῆς Αἰγύπτου,
ἐτέροις Βαβυλώνιος, Χῖος δοκεῖ τοῖς ἄλλοις,
Ἰήτης, Κολοφώνιος, Σμυρναῖος, Ἀθηναῖος,
σὺ δὲ Σμυρναῖον γίνωσκε τὸν Ὅμηρον ὑπάρχειν·
ἑπτὰ πατέρας λέγουσιν πάλιν ὑπάρχειν τέττε·

60 οἱ μὲν γὰρ τέττε λέγουσιν πατέρα Μενεμάχην,
Αἰγύπτιον τυγχάνοντα ἱερογραμματεῖα·

οἱ δὲ πάλιν Δαήμονα, τινὲς δὲ Μασσασώραν,
ἀνθρώπους ἀμφω ζήσαντας ἐμπορικὸν τὸν βίον·
Τηλέμαχον καὶ Θάμυρην ἄλλοι ληρῷσι πάλιν,

65 ἄλλοις δὲ Μαίονος υἱὸς, καὶ Ὑρνηθεὺς καλεῖται·
οἱ πλείονες δὲ Μέλητος φασὶ καὶ Κοιθηίδος.

Διδάσκαλος Ὀμήρου δὲ γίνεται Προναπίδης·
ὁ Κάδμος ἐξ Αἰγύπτου γὰρ ἐλθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα
τὸν Λῆνον ἐξεπαίδευσεν ἐν γράμμασι Φοινίκων·

70 ὁ Λῆνος ἐξεπαίδευσεν ὁ μαθητὴς τῷ Κάδμου
Ὀρφέα, Ἡρακλέα τε καὶ γε τὸν Προναπίδην·
τὸν Λῆνον τὸν διδάσκαλον ὁ Ἡρακλῆς φονεύει·
ὁ δὲ Ὀρφεὺς διδάσκαλος γίνεται Προναπίδης·
ὁ Προναπίδης ἔτος δὲ τὸν Ὅμηρον διδάσκει·

75 καὶ δὴ μαθὼν ὁ Ὅμηρος πάντα τὰ Προναπίδους,
χρήζων καὶ πλείονα μαθεῖν, εἰς Αἴγυπτον ἀπῆλθε,
κακῇ λοιπὸν ἐτρύγησε πάσης σοφίας ἄνθος·
σοφὸς δ' ἄκρως γενόμενος ὑπὲρ ἀνθρώπου φύσιν
τρία καὶ δέκα γέγραφε μνημόσυνον βιβλία,

- 80 Μαργίτην καὶ τὴν Αἴγαν τε, καὶ τῶν μυῶν τὴν μάχην,
τὴν Ἐπιγόνων μάχην τε γράφει, καὶ Θηβαΐδα,
τὴν Οἰχαλίαν, Κέκρωπας, εἰς τὰς θεάς τε ὕμνους,
καὶ τὰς ἑπτὰ ἐπὶ Ἄκτιον, καὶ τὰς Ἐπικυκλίδας,
καὶ ἐπιγράμματα πολλὰ σὺν νυμφικοῖς τοῖς ὕμνοις,
85 καὶ τὴν Ὀδύσειαν αὐτὴν μετὰ τῆς Ἰλιάδος·
ἀλλὰ καὶ χρόνον μάθε μοι τὸν τῷ Ὀμήρου πρῶτον,
καὶ τὴν ἐκείνου τελευτήν· εἶτα σαφῶς ἀκέσεις
τὸν νῦν καὶ τὴν ὑπόθεσιν πάσης τῆς Ἰλιάδος.
- Οἱ μάτην γράφειν θέλοντες ἱστορικὰ βιβλία
90 ὁμόχρονον τὸν Ὀμηρον λέγουσιν Ἡσιόδου,
ἐπὶ τῷ Ἀμφιδάμαντος τάφῳ δοκιμασθέντες·
ἀλλ' ἔτοι μὲν ἠγνόησαν εἶναι πολλὰς Ὀμήρους,
Ὀμηρον τὸν Βυζάντιον υἱὸν τὸν Ἀνδρομάχου,
καὶ τὸν τῷ Εὐφρονος υἱὸν Ὀμηρον τὸν Φωκέα·
- 95 καὶ πέρ τι παρεσφάλησαν ἔτω συμπαθητέοι,
ὥς καὶ οἱ ὕστερον αὐτὸν εἰπόντες Ἡσιόδου·
ἐπὶ τῆς βασιλείας γὰρ λέγουσι τῷ Ἀρξίπτου
Ἡσιόδον καὶ Ὀμηρον ὑπάρχειν ἀμφοτέρους·
ἀλλὰ τὸν μὲν Ἡσιόδον ἀρχῇ τῆς βασιλείας,
100 τὸν Ὀμηρον πρὸς τέλους δὲ τῷ κράτους τῷ Ἀρξίπτου,
χρόνους ὁμῶς τριάκοντα κρατήσαντος καὶ πέντε
τῆς βασιλείας Ἀθηνῶν· ἀλλ' ἀγνοῦσιν ἔτοι
πῶς ὑπῆρχεν Ὀμηρος τοῖς χρόνοις τῷ Ἀρξίπτου·
κατὰ δ' ἡμᾶς ὁ Ὀμηρος χρόνοις τετρακοσίοις
105 τῷ Ἡσιόδου πρότερον, καὶ σκόπει μοι καὶ μάθε.
- Ἐπὶ τῶν δύο στρατειῶν ὁ Ὀμηρος ὑπῆρχεν,
Θηβαϊκῆς καὶ Τρωϊκῆς, οἶδας ἐκ Προναπίδους,
καὶ Διονύσιος φησὶν ὁ κυκλογράφος τῆτο·
μάθε καὶ ἄλλοθεν καλῶς ἀκριβεστέρως τῆτο.
- 110 Ὁ ποιητὴς Στησίχορος υἱὸς ἦν Ἡσιόδου,

ἐν χρόνοις τῷ Φαλάριδος ὦν καὶ τῷ Πυθαγόρῃ,
 ἔτοι δ' Ὀμήρῃ ὕστεροι χρόνοις τετρακοσίοις·
 ἐπεὶ γέν' ἔγνωκας καλῶς καὶ χρόνον τῷ Ὀμήρῃ,
 τὴν αὐτῷ μάθ' ἐτελεύτην ποίῳ συνέβη τρόπῳ.

115 Πένης ὑπάρχων καὶ τυφλὸς γενόμενος ἐκ γήρως,
 ἀπανταχῷ διερχέτο τὰς χώρας τῆς Ἑλλάδος
 λέγων αὐτῷ ποιήματα, δεχόμενος ἐντίμως·
 ὥς δ' ἦλθε παρερχόμενος περὶ τὴν Ἀρκαδίαν,
 ξενίζεται παρὰ τινι, κακῆϊσε καταμένων

120 περιπατήσων ἔρχεται περὶ τὴν παραλίαν·
 ἦσαν δ' ἐκεῖσε ἀλιεῖς ἄγρην ἐκ ἡγρευκότες,
 μόνον δὲ φθειριζόμενοι καὶ κτείνοντες τὰς φθείρας·
 ὧν ἀλιέων Ὀμηρὸς ἀκέσας συλλαλέντων,
 ὧ ἄνδρες, εἶπεν, ἀλιεῖς Ἀρκαῖδες, ἔχομέν τι;

125 οἱ δ' ἀπεκρίναντο αὐτῷ περὶ φθειρῶν λαλῶντες,
 τὲς, ἕς μὲν ἐκρατήσαμεν, ἐκ ἔχομεν εἰσέτι·
 ἕς περ δ' ἐκ ἐκρατήσαμεν, ἔχομεν μᾶλλον τέτῃς·
 ὃ μὴ νοήσας Ὀμηρὸς, λυπόμενος ἀμέτρως
 πρὸς ἣν τότε κατέμενεν, ὑπέστρεφεν οἰκίαν·

130 πηλῷ δ' ὄντος ὠλίσθησε, καὶ κακρῆκῶς εἰς πέτρην
 κλᾶται πλευρὰν τὴν δεξιάν, καὶ τελευτᾷ τριτάϊος.

Ἐπεὶ λοιπὸν μεμάθηκας καὶ θάνατον Ὀμήρῃ,
 μάνθανε τὴν ὑπόθεσιν ὅλης τῆς Ἰλιάδος.

Οἱ μὲν ἀγροικικώτερον γράφοντες καὶ χυδαίως,
 135 γάμῃ Πηλέως λέγουσι καὶ Θέτιδος γενέσθαι,
 καὶ συμπαρῆναι τὲς θεῶς τοῖς γάμοις ἐν Πηλίῳ,
 καὶ σὺν αὐτοῖς καὶ τὰς θεᾶς, κατ' ἐξοχὴν δὲ ταύτας,
 Ἥραν ὁμῶ καὶ Ἀθηναίαν, ὥς καὶ τὴν Ἀφροδίτην·
 τὴν δ' Ἔρην δ' ἔσαν μάχιμον καὶ φιλονεικοτάτην,
 140 ταύτην ἀπεῖναι λέγουσιν τῶν γάμων μὴ κληθεῖσαν·
 αὐτὴ δὲ ζέσασα θυμῷ καὶ λύπῃ βεβλημένη,

γήμας Ἑκάβην Δύμαντος, κατά τινας Κισσέως,
 υἱὸς ἐγέννησε πολλὰς, καὶ μὴν καὶ θυγατέρας·
 175 ἐπεὶ δὲ καὶ Ἀλέξανδρον ἔγκυος ἦν Ἑκάβη,
 γεννῆσαι φλέγοντα δαλὸν ἐδόκησεν ὀνείροις,
 ὅς πάσας ἐπυρπόλησε τὰς Τρώων περιχώρας·
 οἱ τῶν ὀνείρων δὲ κριταὶ τῷτο μαθόντες, εἶπον·
 τὸ βρέφος, ὅπερ ἔνδοθεν φέρεις ἐν τῇ γαστρί σε,
 180 τῇ περιχώρῳ γίνεται πάσῃ τῶν Τρώων βλάβῃ·
 ἔτῳ μὲν εἶπον οἱ κριταὶ τότε τῶν ὀνειράτων,
 γεννήσασα τὸ βρέφος δὲ Πάριον κατονομάζει.

Ὁ δὲ πατὴρ ὁ Πρίαμος τῷ φόβῳ τῶν ὀνείρων
 μετὰ τὴν βρέφους γέννησιν ἦλθεν εἰς τὸ μαντεῖον,
 185 ἀνερωτήσων ποδαπὸν ἐκβήσεται τὸ βρέφος,
 ἐδόθη τέτῳ δὲ χρησμὸς τοιοτοτρόπως λέγων·
 Πρίαμε Τρώων βασιλεῦ, σύζυγε τῆς Ἑκάβης,
 Δύσπαρις Πάρις σοὶ υἱὸς ἄρτι κακῶς ἐτέχθη,
 ὃν μὴ γεννῆσαι κρεῖττον ἦν, ἢ συμφορὰς γεννῆσαι·
 190 ὁ παῖς γὰρ ἔτος γεγονὼς τριάκοντα τῶν χρόνων
 ὀλέσει τὰ βασίλεια τῶν Τρώων καὶ τὰς πόλεις·
 ὅπερ μαθὼν ὁ Πρίαμος τρόμῳ πολλῷ καὶ φόβῳ
 τὸν Πάριον μετεκάλεσεν Ἀλέξανδρον εὐθέως,
 καὶ Ἀρχελάῳ δέδωκεν οἰκέτη τὸ παιδίον,
 195 ὥς ἂν, εἰς ἔρος πῦρ ῥιπὲν, καταβρωθῇ θηρίοις·
 καὶ δὴ λαβὼν Ἀρχέλαος ἀπὲρῥιψεν εἰς Ἰῶν,
 ἄρκτος δ' ἐθήλαζεν αὐτὸ ξένως ἡμέραις πέντε·
 ἐν μέσῳ τέτων τελευτᾷ τὸ βρέφος Ἀρχελάῳ·
 ὁ δὲ, τὸ πᾶν τῇ γυναικὶ συμβουλευθεὶς ἐμψρόνως,
 200 τὸ μὲν νεκρὸν ἀπὲρῥιψεν εἰς Ἰῶν ἀντ' ἐκείνου,
 βρέφος δὲ τὸ βασιλικὸν αὐτὸς ἀναλαμβάνει,
 καὶ ἀνατρέφει πατρικῶς, ποιμένειν τὲ διδάσκει
 ὥσπερ τινὲς ἱστορικοὶ γράφουσι περὶ τέτῳ·

- ἕτεροι πάλιν λέγῃσι πιθανωτέρως τάχα
 205 Πρίαμον τὸν Ἀλέξανδρον μὴ δύναι Ἀρχελάῳ
 εἰς βοῶσιν ῥίψαι τοῖς Θηρσίην· ἀλλ' ἐλεῶν τὸ βρέφος
 νομίζων ἔτω τὲ φυγεῖν καὶ τῷ χρησμῷ τῆς λόγῃς
 τῷ Ἀρχελάῳ δέδωκε τρέφειν ἐν τοῖς χωρίοις,
 βασιλικαῖς ἀνατροφαῖς, παιδεύσει τὲ παντοίᾳ·
 210 ὁ δὲ λαβὼν εἰς Ἀμάνδρον ἀπήγαγε χωρίον,
 ὅπερ χωρίον Πρίαμος πόλιν ποιήσας τότε
 Πάριον μετωνόμασε εἰς ὄνομα τῷ βρέφει·
 ἐκεῖ γὰρ ἐκτρέφόμενος Ἀλέξανδρος, ὡς ἔφην,
 λέγεται κρῖναι τὰς θεὰς ἐν γάμοις τῷ Πηλέως,
 215 καὶ δύναι νικητήριον τὸ μῆλον Ἀρροδίτη·
 τῷτο δ' ὅτι ψευδὲς ἐστὶ δῆλον ἐκ τῶν πραγμάτων·
 τῷ Ἀχιλέως γὰρ πατὴρ ἦν ὁ Πηλεὺς ὡς οἶδας·
 ὁ δ' Ἀχιλεὺς γεραίτερος ὑπῆρχεν Ἀλεξάνδρου·
 καὶ γὰρ ὁ Νεοπτόλεμος υἱὸς τῷ Ἀχιλέως
 220 πολεμιστῆς ἦν τέλειος τῷ Τροϊκῷ πολέμῳ,
 αὐτῷ σχεδὸν ἰσόχρονος ὑπάρχων Ἀλεξάνδρῳ·
 καὶ πῶς ἐκ ἔστιν ἄλογον Ἀλέξανδρον δικάζειν
 γάμοις τινὸς τοῖς ἑαυτῷ πάπποις ἰσοχρονῶντος;
 τῷτο μὲν λῆρος καὶ ψευδὲς· τὸ δ' ἀληθὲς τοιοῦτον.
 225 Ὡς ἀπελθὼν ὁ Πρίαμος ἔκτισεν ἐκ μαντείας
 τριάκοντα γενόμενον Ἀλέξανδρον τῶν χρόνων
 ὀλέσαι τὰ βασίλεια τῶν Τρώων καὶ τὰ πέριξ,
 ἅμα τὸ βρέφος ἐλεῶν, μὴ δ' ἀποκτεῖναι θέλων,
 καί γε τὴν ἄφυκτον φυγεῖν ἐλπίζων εἰμαρμένην
 230 εἰ τὸ τριακοντάχρονον Ἀλέξανδρος ἐκδράμοι,
 τῷ Ἀρχελάῳ δέδωκεν ἐν τοῖς ἀγροῖς ἐκτρέφειν,
 εἰς τὲ χωρίον Ἀμάνδρον καλέμενον τὴν κλῆσιν,
 ὁ νῦν καλεῖται Πάριον, πόλις ἀντὶ χωρίου,
 εἰς κλῆσιν τὴν τῷ Πάριδος κτισθὲν παρὰ Πριάμου.

- 235 Ὁ Πάρις ἔν' Ἀλέξανδρος ἐκεῖσε διατρίβων
μέχρι τῆς παρελεύσεως τῆς τριακοντετίας,
πάσας ἐξεπαιδεύετο βασιλικὰς παιδεύσεις,
ἵππεύειν, ἀκοντίζειν τε, τοξεύειν, σφαῖρας παίζειν,
καὶ πᾶσαν ἄλλην παιδευσιν πρέπυσαν βασιλεῦσι,
240 καὶ ῥήτωρ μὲν γενόμενος γράφει πολλὰ μὲν ἄλλα
εἰς ἓν δὲ τέττε σύγγραμμα τὰς τρεῖς θεὰς συγκρίνει
τὴν Ἀθηνᾶν, τὴν φρόνησιν, τὴν Ἥραν, τὴν ἀνδρείαν,
καὶ τὴν ἐπιθυμίαν δὲ, φημὶ τὴν Ἀφροδίτην,
ἣ καὶ τὸ μῆλον δέδωκε τὴν νίκην, τὰ πρωτεῖα,
245 ὥς Ἰωάννης χρονικὸς Ἀντιοχεύς πε γράφει,
αὐτὸ μόνον ἀλληγορῶν, τ' ἄλλα παραλιμπάνων,
γάμον Πηλέως, Θέτιδος, Ἑρμῆν τε καὶ τὸν Δία,
τὴν Ἰδην, ἔπερ ἔκρινε θεὰς τὰς θρυλλεμένας,
ὁ Τζέτζης δ' ἅπαντα λεπτῶς ἀλληγορεῖ καὶ πρόσχες,
250 μέχρι τῆ παρολθεῖν φησὶ τὴν τριακοντετίαν.

- Ἀλέξανδρος, ὥς ἔμαθες, διάγων ἐν Παρίῳ,
πάσας καλῶς μετήρχετο βασιλικὰς παιδεύσεις
καὶ δὴ καὶ λόγιος ἀνὴρ γενόμενος συγγράφει
βίβλον, τῇ κόσμῳ γένεσιν, αἰρέσει τῇ Ἑλλήνων,
255 πῶς ἐν ἀρχῇ τὸ Ἑρεβος ὑπῆρχε καὶ τὸ Χάος,
καὶ σκότῳσι καὶ σύγχυσις τὰ σύμπαντα κατεῖχε
ῥαγέντος τῇ Ἑρέβῃ δὲ καὶ βαθυτάτῃ σκότῳ
ἐφάνη γῇ καὶ θάλασσα ῥυθμῷ διηρθρωμέναι,
ἔπερ φασὶ τῆς Θέτιδος γάμῳ καὶ τῇ Πηλέως·
260 χαύνη πηλώδης γὰρ ἡ γῇ τὸ πρῶτον ἀνεφάνη,
ὥς ἐν τοῖς φυσικοῖς αὐτῇ φητὶν Ἀναξαγόρας.

- Ἐν τῷ Πηλίῳ δὲ φησὶ τὸν γάμον γεγονέναι,
ἐν κόσμῳ, ὅτ' τὸ πῆλιον ἐσμέν ἀνθρώπων γένος·
τοῖς γάμοις τῇ Πηλέως δὲ καὶ Θέτιδος τῶν τότε,
265 ἦγον ταῖς διαρθρώσεσι τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης,

- παρήσαν πάντες οἱ θεοί, ἤγυν σοιχεῖα τ' ἄλλα,
χωρίς μόνης τῆς Ἑριδος τῆς φιλονεικοτάτης·
διαρθρωθείσης γὰρ ὁμῶς τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης,
καὶ τὰ λοιπὰ συνέδραμε πάντα καλῶς σοιχεῖα·
- 270 ἡ Ἀθηνᾶ, ὁ πρόσγειος ἀήρ καὶ ὑδατώδης,
ἡ Ἥρα, τὸ λεπτότατον κατάστημα αἰθέρος·
ἡ τῷ πυρὸς ἐσία τε ταύτης ἡ λεπτοτέρα,
ἣν λέγουσιν υἱὸν αὐτῆς, Ἥφαιστον παντεργάτην,
ἐκ τῆς ἐσίας τῷ πυρὸς φασὶ γὰρ γεγονέναι
- 275 σελήνην, ἥλιον ὁμῶς καὶ τὰς λοιπὰς ἀστέρας·
ἔτω τὰ πάντα γαμικῶς ἐν τῇ κοσμογενείᾳ,
εὐρύθμως παρυπέστησαν φαιδρῶς ὠραῖσμένα·
ἡ Ἀφροδίτη γὰρ παρῆν τέτοις ἐσιωμένη,
ἡ εὐκρασία τῷ παντὸς συνδέσμῳ τῶν σοιχείων·
- 280 μόνη δ' ἡ Ἑρις ἐπαρῆν, ἡ σύγχυσις, καὶ ζάλη·
πᾶσα φαιδρότης γὰρ ὁμῶς, πᾶσα συνδεσμοσία
κατέϊχε τὸν περίγειον τῷτον ὑλαῖον κόσμον,
τῷ πρώτῳ μόνῳ ζοφερῷ Χάος εἰς γῆν ῥαγέντος,
ὃν Κρόνον λέγουσι σοφοὶ Διὶ ταρταρωθέντα,
- 285 ἀέρος φάναντος λαμπρῷ, τὸ σκότος γὰρ ἐκούβη·
τὸ μῆλον τὸ τῆς Ἑριδος ὅπερ ἐς νῦν μάθε.
- Μετὰ τὴν κοσμογένειαν καὶ τὴν εὐαρμοσίαν,
ἣν περ καὶ γάμῳ εἵπομεν Θέτιδος καὶ Πηλέως,
ὡς ἔγραψεν Ἀλέξανδρος ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ,
- 290 ζάλη δεινὴ καὶ σύγχυσις γέγονε τῶν σοιχείων,
ὡς καὶ ὁ φυσικὸς φησὶν Ἐμπεδοκλῆς ἐκεῖνος·
ποτὲ μὲν γὰρ ὁ κάθυγρος ἀήρ ὑπερενίκα,
ὁ ζοφερός, ὁ κάθυγρος, ὁ συντεθολωμένος,
ὃν Ἀθηνᾶν εἰρήκαμεν· ὅτε δὲ ὁ πυρώδης
- 295 ὑπερνικῶν τὰ σύμπαντα καὶ μέλλων καταφλέγειν,
ὅνπερ καὶ Ἥραν εἵπομεν μητέρα τῷ Ἥφαιστου·

ποτὲ δὲ εὐκράτος ἀὴρ ὑπέλαμπε βραχύ τι·
 ἐν ἔν τοιούτῳ κλύδωνι καὶ ζάλῃ τῶν σοιχείων,
 ὁ κόσμος ἔστος, τὸ χρυσῆν τὸ μῆλον, τὸ ὦραϊον,
 300 ἔπαθλον τῆ κρατήσαντος ὑπέκειτο σοιχείῃ·
 εἰ γὰρ ὁ πρόσγειος ἀὴρ ἐνίκησε τελέως,
 σκότος ἄν τῆτον τὸν λαμπρὸν πάλιν κατέσχευ ἄλλο·
 εἰ δ' ὁ λεπτομέρεια ἐκράτησε πυρώδης,
 πῦρ ἄν τὸν κόσμον ἅπαντα κατέσχε καταφλέγον·
 305 ἐπεὶ δ' ὑπερενίκησε σύγκρασις, Ἀφροδίτη,
 ἔπαθλον νίκης ἔσχηκε, καὶ νῦν ἔτι κατέχει
 τὸν κόσμον τῆτον, τὸ χρυσῆν τὸ μῆλον, τὸ ὦραϊον,
 συγκεκραμένον, εὐρυθμον, Θεῷ τῇ κυβερνήσει.

Τοιαῦτα μὲν Ἀλέξανδρος περὶ κοσμογενείας
 310 ἐκεῖσε συνεγράψατο διάγων ἐν Παρίῳ·
 ὅπερ ἐστὶ τῶν Θεαινῶν ἡ κρίσις ἡ μυθώδης,
 ἐκ τῆς κελεύσεως Διὸς Ἑρμῇ προσεταγμένη,
 παρ' Ἀλεξάνδρῳ Πάριδος ἐν Ἰδῇ γεγονέναι.
 ὁ Ζεὺς γὰρ, νῆς, ἐκέλευσε, τῆ Ἀλεξάνδρῳ, πάντως
 315 Ἑρμῇ, λόγῳ προφορικῷ, καὶ γέγονεν ἡ κρίσις.

Οἷον ἵνα σαφέστερον τὸ πᾶν σοι διαρθρώσω,
 πεισθεῖς οἰκείοις λογισμοῖς Ἀλέξανδρος ὁ Πάρις,
 λόγοις γραπτοῖς καὶ συλλαβαῖς καὶ λέξει μετρωμένοις,
 ἐν Ἰδῇ ταύτας ἔκρινε τὰς τρεῖς Θεὰς ὡς ἔφην·
 320 τετέστι, συνεγράψατο, δηλοποιεῖ βιβλίῳις
 τοῖς φανεροῖσι σύμπαντα τὰ παλαιὰ καὶ νέα·
 ὅμως μετὰ διάρθρωσιν γῆς ἅμα καὶ θαλάσσης,
 καὶ εὐκράσιαν τῶν λοιπῶν ὡς ἔφημεν σοιχείων,
 παλιντροπία γέγονε, καὶ σύγχυσις ἐκείνων·
 325 ποτὲ μὲν ὄμβρων λάβρων τὲ καὶ σκότους γινομένων,
 ποτὲ δ' ἀτάκτων κεραυνῶν καὶ χύσεως πυρώδης.
 ὑφ' ὧν ἐκλυδωνίζετο πάλιν δεινῶς ὁ κόσμος,

- ἢ σκότῃ παρανάλωμα γενέσθαι καὶ τῶν ὄμβρων,
 εἴτε πυρὸς ἐκχύσεισι σφοδρῶς πυρποληθῆναι,
 330 εἰ μὴ περ τῆτον ἔπαθλον ἄλαβεν Ἀφροδίτη,
 τιτέσι, κατεκράτησεν ἢ νῦν εὐαρμοσία,
 καλῶς αὐτὸν κατέχουσα θεῶ τῇ κυβερνήσει.
- Τοιαῦτα μὲν Ἀλέξανδρος ἔπραττεν ἐν Παρίῳ
 μέχρι τῆς παρελεύσεως τῆς τριακοντουτίας·
 335 ὥς δὲ μετὰ τριάκοντα δύο παρήλθον χρόνοι,
 νομίσαν τὸ γερόντιον ὁ Πρίαμος ἐκεῖνος,
 ὥς ὁ χρησμὸς παρέδραμεν, ὁ χρόνος παρερρύη,
 βλάβη λοιπὸν ἐ γίνεται Τρωσὶν ὑπ' Ἀλεξάνδρου,
 τὴν γερουσίαν, τὸ κοινὸν ἅπαν λαβὼν τῶν Τρώων,
 340 μετὰ θυμέλης καὶ χορῶν καὶ μουσικῶν ὀργάνων,
 τὴν Τροϊκὴν τὴν συμφορὰν ἐπὶ τὴν Τροίαν φέρει,
 τῷ Ἀπριλλίου τῷ μηνὸς ἐν εἰκοστῇ δευτέρᾳ·
 τότε θυσίαι πανταχῶς θεῶν τῶν ἐγχωρίων,
 ἅπανταχῶς δὲ τράπεζαι, χοροὶ καὶ πανηγύρεις·
 345 τῇ ὀκτωκαιδεκάτῃ δὲ μηνὸς τῷ Ἰουνίου,
 κελεύει τῆτον ὁ πατὴρ πλεῦσαι πρὸς τὴν Ἑλλάδα,
 καὶ θυῖσαι λύσιν συμφορῶν Ἀπόλλωνι Δαφναίῳ,
 δὲς ἄνδρας Φρύγας ἑκατὸν καὶ γράμματα καὶ δῶρα
 πρὸς τὰς Ἑλλάδος βασιλεῖς, καὶ πρὸς τὰς τοπαρχεῦντας,
 350 ἅπερ λαβὼν Ἀλέξανδρος, ἔπλει πρὸς τὴν Ἑλλάδα,
 διδὲς ταῦτα πρὸς ἅπαντας χωρῶν τὰς τοπαρχεῦντας·
 ὥς δὲ καὶ πρὸς Μενέλαον κατέπλευσεν εἰς Σπάρτην,
 εὔρηκε τῆτον μέλλοντα πρὸς Κρήτην ἀποπλέειν,
 θυῖσαι γὰρ ἔμελλεν ἐκεῖ τῷ πάππῳ τῷ Ἀτρέϊ,
 355 καὶ τότε δὲ τὰ γράμματα παρέσχε καὶ τὰ δῶρα·
 ὁ δὲ Μενέλαος λαβὼν τὰ δύσδωρα τὰ δῶρα,
 αὐτὸς πρὸς Κρήτην ἔπλευσεν ἔνεκα τῆς θυσίας,
 Ἀλέξανδρον τὸν Πάριον δὲ κατέλειψε τοῖς οἴκοις,

- 360 τριάκοντα καὶ δύο μὲν ὑπάρχοντα τῶν χρόνων,
 ὦραϊον πάνυ καὶ λευκὸν, εἰς ἡλικίαν οἶον,
 χρυσότριχα, δασύτριχα καὶ τῶν ἀβροβοσρύχων,
 χαροπὸπρόσωπον πολὺ καὶ ὑπομειδιῶντα,
 συντομολόγον, εὖλαλον, τῷ τάχει τῷ τῶν λόγων
 πολλάκις ὑποπτύοντα λεπτότατον σιέλου
 365 κατὰ τὰς ἔρnis, ἃς φαμεν κλῆσιν Ἀκανθουλίδας·
 ὅς τὴν Ἑλένην κατιδὼν τὸ δειλινὸν ἐν κήπῳ
 μετὰ δουλίδων τῶν αὐτῆς καὶ γυναικῶν ἑτέρων,
 εἴκοσι ἔξ ὑπάρχουσας χρόνων τὴν ἡλικίαν,
 κάλλος ἔσαν ἀμίμητον, ξένην τῇ διαπλάσει,
 370 ὑπὲρ χιόνα δὲ λευκὴν καὶ τρυφεράν τὸ σῶμα,
 εὐπρόσωπον καὶ εὖρινα καὶ τῶν καλλιοφρύων,
 εὐόφθαλμον, ὑγρόφθαλμον, χαροποπρῶσωπῆσαν,
 εὐχείλον, ἀνθηρόχειλον, καὶ μελιτοφωνῆσαν,
 εὐμασον, πυρρᾶκίζουσας, καὶ καλλιτραχηλῆσαν,
 375 πᾶσι καλοῖς, πᾶσι τερπνοῖς, πασῶν ὑπερτερῆσαν,
 ὅσον ἢ πληροσέληνος φαιδρόκυκλος σελήνη
 ὑπερτερεῖ τῶν ἀμυδρῶν νυκτερινῶν ἀστέρων·
 τοιαύτην ἔσαν κατιδὼν Ἀλέξανδρος Ἑλένην,
 ἐπλήγη ταύτης ἔρωτι, καὶ ταύτην ἀφαρπάξας,
 380 ἀντερασθείσης καὶ αὐτῆς, τῆς Αἰθρας συνεργέσης,
 σὺν χρήμασι ποσότητι τριῶν κεντηναρίων,
 καὶ διαφόροις εἵδεσιν ἑτέρων κοσμημάτων,
 καὶ σὺν δουλίσι τῆς αὐτῆς Ἑλένης πρώταις πέντε,
 καὶ σὺν αὐτῇ τῇ Αἰθρᾷ δὲ τῇ συνεργῷ μοιχείας,
 385 ἐμβὰς εἰς πλοῖον ἔφευγεν, ἔχι τὸν πλῆν ὃν ἦλθεν
 ὑπάρχοντα τριήμερον, ἧ καὶ βραχὺ τι πλέον,
 ἀλλὰ διὰ Σιδῶνος τὲ καὶ Τύρου τῆ πελάγους·
 ὅθεν καὶ ἦρπαξεν τινὰς γυναῖκας Σιδωνίας,
 τεχνίτιδας, ἐργάτιδας καλλίστων ὑφασμάτων·

- 390 μόλις εἰς Τροίαν πεφθακὼς ἐν ὁλοκλήρῳ χρόνῳ.
 Ὅ δὲ Μενέλαος ἐλθὼν εὐθέως ἀπὸ Κρήτης,
 εἰς μάτην ἀπεδίωξεν ἐκείνων διὰ Τύρου
 ἐν ὅλῳ χρόνῳ πρὸς αὐτὴν τὴν Τροίαν πεφθακότων·
 οἱ Τρῶες δὲ καὶ σύμπασαι τῶν Τρώων αἱ γυναῖκες
 395 ἰδῆσαι κατεπλόγησαν τὸ κάλλος τῆς Ἑλένης
 Ἑκάβη κατεφίλει δὲ ταύτην περιλαβῆσα,
 ἄρρητον σχῆσα τὴν σοργὴν καὶ σέβας πρὸς ἐκείνην.
 Οἱ δ' Ἕλληνες ὥς ἔμαθον ἔσαν Ἑλένην Τροία,
 ἐν διαφόροις τοῖς καιροῖς καὶ γράμματα καὶ πρέσβεις
 400 ὥς πρὸς τῆς Τρώας ἔπεμπον Ἑλένην ἀπαιτῶντες·
 πρῶτον μὲν τὸν Ἀκάμαντα μετὰ τῇ Διομήδῳ,
 τὸν Παλαμῆδην τὸν σοφὸν ἐξέπεμψαν δευτέρως,
 αὐτόν τε τὸν Μενέλαον μετὰ τῇ Ὀδυσσεύῳ
 τῆς Κλυταιμνήστρας γράμματα φέροντας πρὸς ἐκείνον,
 405 ἧς τίς Ἀντίμαχος ἀνὴρ ἔμελλεν ἀποκτεῖναι,
 ὑπ' Ἀλέξανδρου προτραπεῖς ἐν χρήμασιν εἰς τῆτο,
 εἴπερ μὴ ὑπεδέξατο τέτους Ἀντήνωρ πρῶτον,
 ὅς τις ὑσέρως ἔλαβε καὶ δωρεὰς πρεπέσας·
 τῆς Τρώας πορθουμένης γὰρ ἔσωσαν πάντα τέτου,
 410 καὶ πλεῖστα δῶρα καὶ τερπνὰ δεδώκασιν ἐκείνῳ·
 ἀλλὰ μετὰ τὴν πόρθησιν ταῦτα συνέβη τέτῳ·
 τότε δ' οὗτοι τὸν θάνατον μόλις ἐκπεφυγότες,
 ὅνπερ αὐτοῖς ἐσκεύασεν Ἀντίμαχος ἐν δόλῳ,
 τοῖς Ἕλλησιν ἀπήγγειλαν ἅπαντα τὰ πραχθέντα·
 415 καὶ τότε πᾶν τὸ σράτευμα διὰ τῆς πρώην ὁρκους
 ἀπὸ θαλάσσης καὶ δυσμῶν, ἀπὸ Βορρᾶ καὶ Νότου,
 εἰς ἓν πάντες ἠθροίζοντο πρὸς πόλεμον τῶν Τρώων.
 Δέκα μὲν ἔν παρέδραμον χρόνοι τῶν ὁλοκλήρων,
 ἀπ' ἧς καιρῶ περ ἤρπαξεν Ἀλέξανδρος Ἑλένην,
 420 εἰς τὴν ἀπόπλευσιν αὐτῶν τὴν διὰ τῆς Σιδῶνος,

- εἰς τὰ Τρωτὶ σελλόμενα γράμματα παρ' Ἑλλήνων,
 εἰς στρατευμάτων συλλογὴν, εἰς κίνησιν τῆς μάχης
 καὶ τότε πάντες σὺν ναυσὶν ἤλθον εἰς τὴν Αὐλίδα,
 καὶ Ἀχιλεὺς δὲ σὺν αὐτοῖς υἱὸς ὦν τῇ Πηλέως,
 425 καὶ Θέτιδος τῆς θυγατρὸς Χείρωνος φιλοσόφου,
 Οὔννων, Βελγάρων στρατεύματα τῶν Μυρμιδόνων ἄγων,
 πεντακοσίους ἀριθμῷ μετὰ καὶ δισχιλίων,
 σὺν νηῶν πεντήκοντα στρατοπεδάρχην ἔχων
 τὸν Μενoitίης Πάτροκλον υἱὸν καὶ Φιλομήλης·
 430 σύντοκον δὲ καὶ παιδευτὴν εἶχεν αὐτῇ τροφέα
 Φοῖνικα τὸν Ἀμύντορος υἱὸν καὶ Κλεοβέλης,
 πολλὰ δὲ παρακλήσεσιν ἤλθεν εἰς συμμαχίαν·
 ὁ Ὀδυσσεὺς καὶ Νέστωρ γὰρ μετὰ τῇ Παλαμήδους
 μόλις ἐξέπεισαν αὐτῇ πατέρα τὸν Πηλέα,
 435 τῷτον προπέμψαι σύμμαχον τῷ πλήθει τῶν Ἑλλήνων·
 ἅπερ δὲ πεφλυάρηται περὶ τῇ Ἀχιλῆως
 ὥς φοβηθεὶς τὸν πόλεμον ἐφόρει γυναικεῖα,
 καὶ σὺν παρθέναις ἰσχυρῶν κρυπτόμενος ὑπῆρχε,
 τῇ Ὀδυσσεύς ξίφη δὲ ῥίψαντος σὺν ἀτράκτοις,
 440 κατάδηλος ἐγένετο τὸ ξίφος προτιμήσας,
 τοιαύτην ἔχουσι τινὰ σοφὴν ἀλληγορίαν.
 Ὁ Χείρων ὁ φιλόσοφος πάππος τῇ Ἀχιλῆως
 ἐκ λεκανομαντίας τὲ καὶ σκέψεως ἀφ' ἑρῶν,
 τῇ Ἀχιλῆως τῇ μητρὶ τῇ Θέτιδι προεῖπε·
 445 Θέτι, θυγάτριον ἐμὸν, μάθι πατρός σου λόγους·
 ὁ σὸς υἱὸς ὁ Ἀχιλεὺς μένων ἐν τῇ πατρίδι
 ἔσεται πολυχρόνιος, πλὴν ἐκ τῶν ἀδοξέντων·
 εἰ μετὰ τῶν Ἑλλήνων δὲ κατὰ τῶν Τρώων πλεύσοι,
 ἐνδοξὸς ἔσται καὶ λαμπρὸς· ἀλλὰ συντόμως θνήσκει·
 450 τῷτο μαθήσῃ τοιγαρὲν ἐκ τῇ πατρός ἢ Θέτις,
 ἀδοξὸν πολυχρόνιον θέλουσα τῷτον ἔχειν,

- εἰς ἐκστρατεῖαν ὑδαμῶς ἤθελησεν ἐκπέμπειν·
 ἀλλὰ κατεῖχε μητρικῶ καὶ διαπύρῳ πέτρῳ,
 ὃ γυναικεῖαν ἔνδυσεν ὠνόμασαν οἱ μῦθοι·
 455 ὥς Ὀδυσσεύς, καὶ Νέστωρ δὲ μετὰ τῷ Παλαμῆδους,
 ἀπανταχῇ διήρχοντο πάντας στρατολογῶντες,
 οἱ μὲν γυναικωδέστροι καὶ τῶν δειλῶν ἀνθρώπων,
 οἷον ὁ Σκυάνιος Ἐχέπωλος ἐκεῖνος,
 ὁ Κύπριος Κινύρης τὲ καὶ τινες τῶν ἐτέρων,
 460 ἀπράκτους ἀπελέγοντο· ἤγουν, τὴν οἰκουρίαν·
 καὶ γὰρ ὁ μὲν Ἐχέπωλος διὰ τὸ μὴ στρατεῦσαι
 Αἴθην, ἵππον ἐξαίρετον, τῷ βασιλεῖ δωρεῖται,
 ὁ Κύπριος Κινύρης δὲ, θώρακα θαῦμα ξένον·
 ὁ δ' Ἀχιλεὺς ὥς ἤκουσεν δι' ἐγκρατείας λόγους,
 465 ἥρωϊκὸν ἀναπηδᾷ καὶ τρέχει πρὸς τὴν μάχην,
 ἀφροντισήσας καὶ μητρὸς, καὶ ταύτης μαντευμάτων.
 Οὕτω μὲν πᾶν τὸ στρατεύμα συνήχθη πρὸς Αὐλίδαν,
 εἰς δισχιλίας ἀριθμῷ προβαῖνον χιλιάδας,
 διακοσίας ἄλλας τὲ πεντήκοντα πρὸς ταύταις
 470 ὁ πᾶς δὲ στόλος ἦν αὐτῶν τῶν μακροτάτων πλείων
 ἕξ τε καὶ ὀγδοήκοντα χιλίων ἑκατόν τε·
 οἱ βασιλεῖς καὶ ναύαρχοι καὶ στρατηγοὶ δὲ τέτων
 ἦσαν ὥσεί πεντήκοντα καὶ πλείονες ὀλίγον·
 καὶ ὅμῃ Ὀμηρος ἐλάττονας καὶ τέτων διαγράφη,
 475 μάθε τὰς τέτων κλήσεις δὲ πρῶτον καὶ ναυαρχίας,
 καὶ τὰς μορφὰς εἰσέπειτα τὰς τῶν ἀριστοτέρων·
 εἶτα λοιπὸν μοι μετ' αὐτὰ μάθε τὰ τῷ πολέμῳ,
 κατὰ λεπτὸν τὰ σύμπαντα στενῶς, πεπλατυσμένως·
 ἔτω· ὥς ἂν ἀνέγνωκας Ὀμήρους, Στησιχόρους,
 480 Εὐριπιδολυκόφρονας, Κολλέθρους τὲ καὶ Λέσχας,
 καὶ Δίκτυν συγγραψάμενον καλῶς τὴν Ἰλιάδα,
 Τρυφιδώρους, Κεῖντον· καὶ ἑκατόν βιβλία,

- ἔκ ἄν λεπτομερέστερον ἔτως ἐξηκριβώσω
 καὶ τότε τμήματι βραχεῖ πάντα συγκεκλεισμένα,
 485 ὅπως πᾶς ὁ βεβλόμενος ἐν πόνῳ βραχυτάτῳ
 ἀναγνῶκεναι τὰς πολλὰς δοκῇ βιβλιοθήκας·
 ἔτω Σαρρῶν σὺν τῷ Θεῷ προσφέγγομαι σῶ κράτει·
 ἄν ἔν σκοπήσῃς ἀκριβῶς τὸν θελικόν με τρόπον,
 ὅτι μοχθήσας περισσὰ χάριν σὺ θείῃς κράτεσ
 490 καὶ μὴ μοχθηρυσάμενος ἐκ τῆ πολλὰ συγγράφειν,
 ὡς ἄλλος ἄν ἐποίησε πολλὰ λαμβάνων δῶρα,
 τὰ πάντα περιέκλεια τμήματι βραχυτάτῳ,
 ὅποσα ἔχ εὐρήτει τις ἐδ' ἑκατὸν βιβλίοις,
 καὶ ἀρκισθῇ τὸ κράτος σε τοῖς οἷς περ διαγράφω
 495 μικροῖς, μεγάλοις πράγμασι, σενόις, πεπλατυσμένοις,
 καὶ μᾶλλον ἔνεκεν αὐτῆ καὶ δωρεὰ δοθῇ μοι,
 τῆς σῆς ψυχῆς ἐπ' ἄξιον τῆς βασιλικωτάτης,
 ἔσω καὶ χάρις τῷ Θεῷ καὶ χάρις σὺ τῷ κράτει·
 εἰ μέχρι δ' ἔπερ γράψαιμεν τμήματος σμικροτάτης
 500 τὸ θεῖον καὶ φιλόνθρωπον ἔκ ἀρκισθῇ σε κράτος,
 θελήσει δὲ μετάφρασιν καὶ σίχων τῶν Ὀμήρου,
 καθὰ προεῖπόν μοι τινές, ὡς ἐκ τῆ σὺ τῆ κράτεσ,
 ὡς Ἡρακλῆς τὸν ἄεθλον πληρῆν ἔκ ἀποκνήσω·
 νῦν δέ μοι μάνθανε καλῶς, λεπτῶς, ἡκριβωμένως
 505 τὰ στρατηγῶν ὀνόματα, τὰς τέτων ναυαρχίας,
 καὶ καθεξῆς καὶ τὰ λοιπὰ μέχρι τῆ τέλους πάντα.
 Δύο μὲν ἦσαν βασιλεῖς Ἑλλήνων οἱ κρατῦντες,
 ὁ Ἀγαμέμνων ὁ κλεινὸς μετὰ τῆ Μενελάου,
 υἱοὶ κατὰ τῆς πλείονας Ἀτρέως, Ἀερόπης,
 510 Πλεισθένης καθ' ἑτέρας δὲ παῖδες καὶ τῆς Κλεόλας.
 Ὁ Ἀγαμέμνων ναυαρχῶν ἦν ἑκατὸν ὀλκάδων,
 τῆς Κορινθίης ἦγε δὲ μετὰ τῶν Μυκηναίων.
 Ἐξήκοντα Μενέλαος ἦν ναυαρχῶν ὀλκάδων,

τῆς Σπαρτιάτας, Λάκωνας καὶ Ἀμυκλαίης ἄγων.

515 Νέστωρ, υἱὸς Νηλέως τε καὶ Χλώριδος ὑπάρχων,
κατὰ τινὰς ἐτέρης δὲ Νηλέως, Πολυμήδης,
ἦν ἐνευήκοντα νεῶν ναύαρχος στρατηλάτης,
Πυλίας ἔχων ὑφ' αὐτὸν καὶ τινὰς τῶν ἐτέρων.

Ἦν Ἀχιλεὺς τῆς Θέτιδος υἱὸς καὶ τῆ Πηλέως
520 σὺν πεντήκοντα νεῶν ἄρχων τῶν Μυρμιδόνων,
καὶ τῆ Πελασγικῆ παντὸς Ἀργεὺς ἡγεμονεύων,
ἔχων τροφέα Φοῖνικα, Πάτροκλον στρατηλάτην·
τὸν μὲν υἱὸν Ἀμύντορος, πρὸς δὲ καὶ Εὐριδίκης·
τὸν δὲ τῆ Μενoitίης δὲ παῖδα καὶ Φιλομήλας.

525 Ἦν Αἴας Τελαμώνιος, ὁ παῖς τῆς Ἐριβοίας,
ναύαρχος δώδεκα νηῶν ἐκ νήσῃ Σαλαμῖνος.

Πηνέλεως καὶ Ληϊτός σὺν τῷ Ἀρκεσιλάῳ,
καὶ Προθόηνωρ, Κλόνιος, οἱ πέντε ναυαρχῶντες,
πλοίων ἦρχον πεντήκοντα τῆς χώρας τῶν Θηβαίων·
530 υἱὸς ἦν ὁ Πηνέλεως Ἰπάλκις, Ἀσερόπης·
οἱ δ' ἄλλοι πάντες ἀδελφοὶ, πλὴν τῶν ἀμφιμητρίων,
Ληϊτός παῖς Ἀλέκτορος ἅμα καὶ Πολυβέλης,
τέτις καὶ Ἀρκεσίλαος μητρός δὲ Κλεοβέλης
καὶ Προθόηνωρ, Κλόνιος, Πηνέλεως σὺν τέτοις
535 τῆς Ἀσερόπης οἱ υἱοὶ καὶ τῆ Ἀρηϊλύκῃ·
ὁ Προθόηνωρ δὲ μητρός ἐξ Ἀρτηϊδος ἔφυ,
ὁ Κλόνιος γεννᾶται δὲ μητρός ἐξ Ἀκτηϊδος.

Ἀσκάλαφος, Ἰάλμενος ἦρχον Ὀρχομενίων,
υἱὸς μὲν ὄντες Ἀρείος, μητρός ἐξ Ἀξιόχης,
540 σὺν νηῶν τριάκοντα κατάρχοντες οἱ δύο.

Σχέδιος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον δὲ τῶν Φωκέων,
τῆς Θρασυβέλης παῖδες μὲν ὄντες καὶ τῆ Ἰφίτης,
σὺν δὲ τεσσαράκοντα δεσπόζοντες ὀλκάδων.

Καὶ Αἴας τεσσαράκοντα πλοίων Λοκρῶν κατῆρχε,

- 545 παῖς ὦν τῆς Ἐριώπιδος ἄμα καὶ Ὀϊλέως,
 κατ' ἄλλης Ἀσίοχης δὲ τῆς θυγατρὸς Ἰτύλης,
 ἣ Ἀλκιμάχης, ὡς φασὶ τινές, τῆς τῷ Φυλάκῃ.
 Τῶν Εὐβοέων ἦρχε δὲ τῆς νήσου Ἐλεφήνωρ,
 ὁ παῖς ὁ τῷ Χαλκιδόντῳ ἄμα καὶ Ἀλκυόνῃς,
 550 εἶθ', ὡς οἱ πλείονες φασὶν, υἱὸς τῆς Μελανίππης·
 σὺν ᾧπερ συνεστράτευσαν καὶ συμπαρήσαν τότε
 Ἀκάμας τε καὶ Δημόφῳ οἱ παῖδες τῷ Θησέει,
 δισπόζεσθαι μὴ θέλοντες παρὰ τῷ Μενεσθέει·
 εἶχε δὲ τεσσαράκοντα τὰς ναῦς ὁ Ἐλεφήνωρ.
 555 Ὁ Πετειῶνος Μενεσθεύς υἱὸς καὶ Πολυξένης,
 ἣ Μνησιμάχης ὡς τισιν ἱστορικῶς ἀρέσκει,
 ἦν Ἀθηναίων ναύαρχος πλοίων πεντηκοντάδος.
 Ὁ Διομήδης ὦν υἱὸς Τυδέως, Διοπύλης,
 εἶτε κατὰ Θεόκριτον Τυδέως καὶ Ἀργείας,
 560 οἷς τεσσαράκοντα ναυσὶν Ἀργείων ἐναυάρχει,
 Εὐρύαλον καὶ Σθένελον ἔχων συνναυαρχῶντας·
 Σθένελον Καπανέως μὲν καὶ τῆς Εὐάδνης παῖδα,
 τὸν δὲ τῆς Ἀσυόχης τε καὶ Μηκισέως παῖδα,
 τῷ Μηκισέει ἀδελφῷ Ἀδράστῃ βασιλέει.
 565 Ὁ Ἀγαπήνωρ ὁ υἱὸς Ἀγγαίῃς, Διομήδης,
 Τεγεατῶν, Ἀρκάδων τε καὶ Μαντινέων ἄρχων,
 ἦν στρατηγῶν καὶ ναυαρχῶν νηῶν ἑξηκοντάδος.
 Τῶν Ἐπειῶν, Ἠλείων δὲ τέσσαρες ἐνχυάρχων,
 Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος, Πολύξενος, Διώρης·
 570 Ἀμφίμαχος Κλεάτῃ μὲν παῖς, καὶ τῆς Κλεοβέλης,
 ὁ Θάλπιος Εὐρύτῃ δὲ υἱὸς καὶ τῆς Κλυτίας,
 Πολύξενος δὲ Βάριδος υἱὸς καὶ Ἀγασθένης,
 ὃς Ἀγασθένης ἦν υἱὸς Αὐγείῃς βασιλέει·
 ὁ τέταρτος δὲ ναύαρχος Ἠλείων ὁ Διώρης
 575 παῖς ἦν τῆς Μνησιμάχης τε καὶ τῷ Ἀμρυγέει·

πλοῖα δὲ τεσσαράκοντα τοῖς τέσσαρσιν ὑπάρχον.

Ὁ Μέρης, τῷ Φυλέως δὲ υἱὸς καὶ τῆς Ἀγνήτης,
Κτημένης καὶ ἑτέρας δὲ, καὶ ἄλλης τῆς Συμμάχης,
νηὺν ἣν τεσσαράκοντα ναύαρχος εὐκτηλάτης,
580 ἄρχων τῷ Δελιχίου τὲ καὶ νήσων Ἐχινάδων,
περὶ τὸν Ἀχελῷον τὲ καὶ τόπους τῆς ἐκείσε.

Ὁ τῷ Αἰέτιω Ὀδυσσεὺς παῖς καὶ τῆς Ἀντιλείας
δαίδακα πλοίων ναύαρχος ὑπῆρχε Ζακυνθίων.

Ὁ Θόης τῷ Ἀνδραίμενος καὶ Γότρης τῆς Οἰνέως,
585 ἀρχὸς ἣν τεσσαράκοντα νηὺν ἐξ Αἰτωλίδας.

Τῶν Κρητικῶν δὲ πλοίων τῶν ἑκτὸν ἑκατὸν
Ἰόρμευς, σὺν αὖτε τῷ καὶ Μερώνης
ἰ μὲν τῷ Δευκαλίωνος υἱὸς καὶ Κισπύρης,
ἰ Μερώνης δὲ υἱὸς Εὐρίππης καὶ τῷ Μοῖστ
590 αἷς πλοίων ἑξήκοντα συμπαροπῶς ἦσαν.

Ὁ Ηρακλῆς δὲ υἱὸς Ἰφικλῆ καὶ Ἀφροχῆς
Γερπιδίης Ραῖου ἦν πλοίων ἀρχὸς ἑνὲα.

Νεαῖς ἰ τῷ Λαέρτῳ δὲ υἱὸς καὶ Ἀγλαῖας.
ἰ τριτὸν ἑκατὸν πλοίων τῶν Ἀχαιῶν.
595 καὶ τεττὰς ἑκατὸν πλοίων τῶν Ἑλλήνων.
τῶν δὲ τῆς Σαρδηνίας ναύαρχος τῶν ὑπάρχοντων πλοίων.

Ὁ Φαίβοπος καὶ Ἀντίππος ἰ τῷ Θεσσαλῷ οἱ παῖδες,
ἰ τῆς ὑπάρχουσης Θεσσαλίας υἱὸς τῷ Ηρακλῆϊ.
Κωὸς καὶ Νηλεὺς π καὶ Κασσάριος ἔχοντες
600 πενήντας ὑπάρχοντες δὲ τῶν τῶν τῶν τῶν πλοίων.

Ὁ τρίτος τεττὰς δὲ τεττὰς τῶν πλοίων τῶν
ἰ τῶν Πυρραίωνος ἦσαν Δελφίωνες.

Ἰακχίος, Δαυλὸς π τεττὰς ἑκατὸν πλοίων.
τῶν δὲ Φολέως Ἰππῶς καὶ τῶν δὲ Ἀντιφάνους
605 ἦν πενήντας καὶ ναύαρχος τῶν ἑνὲα Πυρραίωνες.
ἑκατὸν τεσσαράκοντα πλοίων ὑπάρχοντες ἦσαν.

ἰ ἡ δὲ τῶν ὧν ἰ ἡ δὲ τῶν ὧν

Εὐμηλος, τῆς Ἀλκίτιδος υἱὸς καὶ τῆ Ἀδμήτου,
 ἑνδεκα πλοίων ναύαρχος καὶ στρατηγὸς ὑπῆρχε,
 Βοίβης, Φηρῶν καὶ Γλαφυρῶν καὶ Ἴωκῆ κατάρχων.

610 Ὁ Φιλοκτήτης Ποίαντος υἱὸς καὶ Δημωνάσσης
 ἑπτὰ νηῶν ἦν στρατηγὸς τῶν ἀπὸ τῆς Μεθώνης·
 ὥς δὲ δηχθεῖς ὑπὲρ ὄψεως ἦν ἐκριφεῖς ἐν Λήμνῳ,
 τέτου τὸ στράτευμα λαβὼν παρέττατεν ὁ Μένδων,
 ὅστις ἐκ Ῥήνης ἦν υἱὸς νόστος τῆ Ὀϊλέως.

615 Ὁ Ποδαλείριος ὁμῆ πάλιν δὲ καὶ Μαχάων,
 οἱ τῶν Ἑλλήνων ἰατροὶ καὶ στρατηγοὶ γενναῖοι,
 Ἀσκληπιῦ καὶ Ξάνθης τέ, ἣ Ἴππονέης παῖδες,
 κατ' ἄλλης Ἠπιόνης δέ, κατῆρχον τῶν Τρικκαίων,
 στόλον ἐκ πλοίων ἔχοντες μιᾶς τριακοντάδος.

620 Εὐρύπυλος, Εὐαίμενος παῖς καὶ τῆς Δηϊτύχης,
 εἴτε καθὼς συγγράφουσι τινὲς τῆς Δηϊπύλης,
 ἦρχε τῶν Ὀρμενίων τε καὶ τῶν ἐξ Ὑπερείας,
 ὀλκάδας τεσσαράκοντα τὸν στόλον κεκτημένος.

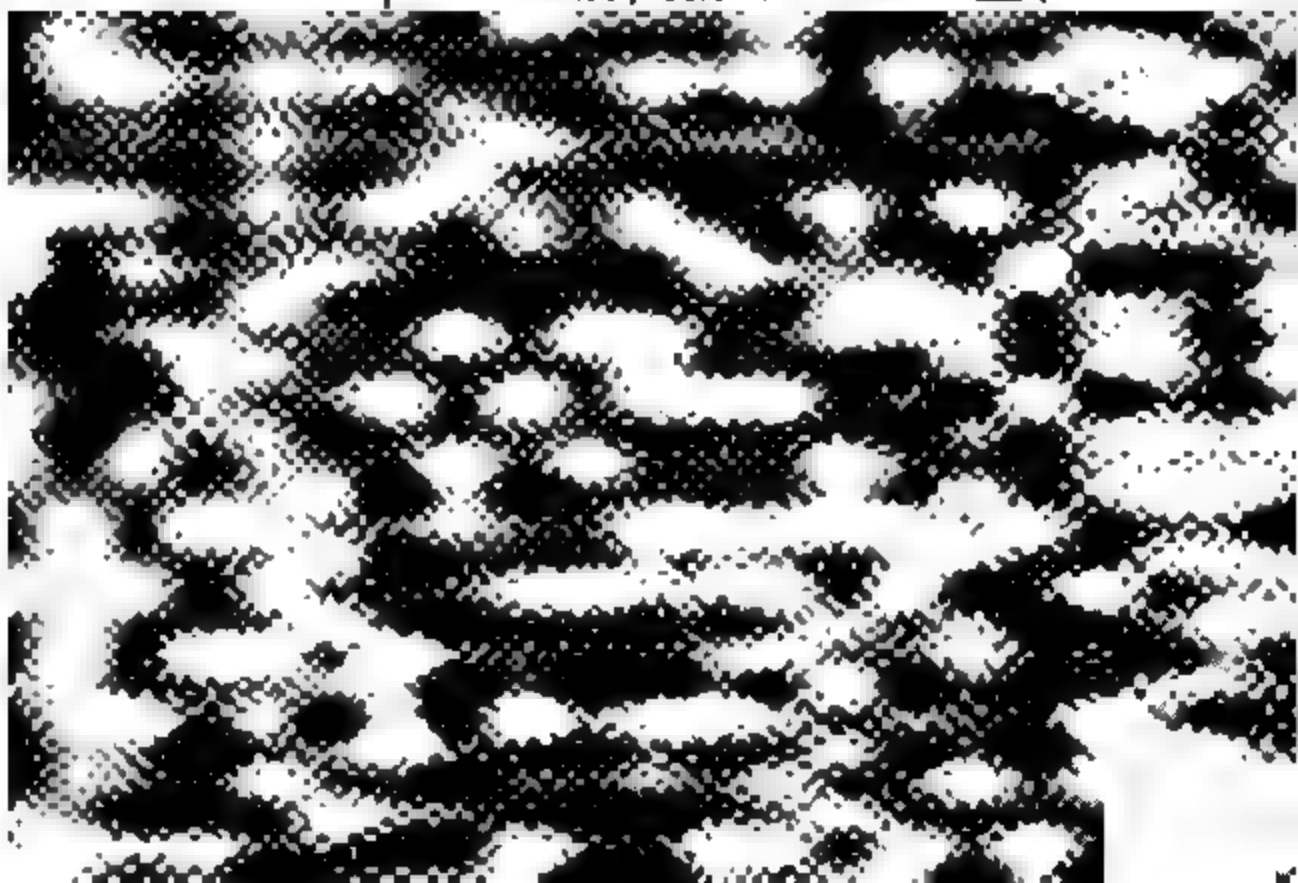
Δύο τῶν ἐκ Γυρτώνης (1) δὲ ἦσαν οἱ στρατηλάται,
 625 ὁ Πολυποίτης δισκευτὴς μετὰ τῆ Λεοντέως·
 ὧν ὁ μὲν παῖς Περίθου τε καὶ τῆς Ἴπποδαμείας,
 ὁ Λεοντεὺς Κορώνου δὲ υἱὸς καὶ Κλεοβέλης,
 Κόρωνος τῆ Καινέως δὲ φίλος υἱὸς ὑπῆρχε·
 καὶ τέτοις τεσσαράκοντα στόλος ὑπῆρχε πλοίων.

630 Γουνεὺς ὁ τῆ Ὠκύτου δὲ καὶ τῆς Ταυροπωλίας,
 εἴτ' ἦν ὡς γράφουσι τινὲς ὁ τῆς Ἴπποδαμείας,
 τῶν Ἐνιάων (2), Περῆραιβῶν καὶ τῶν Κυφάνων ἦρχεν,
 ὀλκάδων στόλον εἴκοσι καὶ δύο κεκτημένος.

Μαγνήτων δὲ ὁ Πρόθοος κατάρχων ἐναυάρχει
 635 τῆ Τενθρηδόνος ὧν υἱὸς, μητρὸς ἐξ Ἐρυμάχης,
 εἴτε, τῆς Κλεοβείας δὲ παιδὸς τῆς τῆ Εὐρύτου·
 στόλος δὲ τεσσαράκοντα τέττω παρήσαν πλοίων.

(1) CC. Γορτύνης. (2) CC. Αἰνιάνων.

- Οὗτοι καὶ Ὅμηρον εἰσὶν Ἑλλήνων ἡγεμόνες,
 τῆς δ' ἄλλους παραλείπειν εἰπεῖν τῷ καταλόγῳ·
 640 τὸν Κάλχαντα, τὸν Θέστορος υἱὸν καὶ Πολυμήλας,
 τῷ καταλόγῳ μὲν εἰπεῖν παρέλειψε καὶ μόνῳ
 τὸν μέγαν Παλαμήδην δὲ τὸν πάνσοφον ἐκείνῳ
 τὸν Εὐβοέα, τὸν υἱὸν Ναυπλίου καὶ Κλυμένης
 παμπαντελείῳς ἔρριψεν ἔξω τῆς Τιᾶδος·
 645 τὸν Τεῦθιν παραλείπειν ἐκ τῆς Αὐλίδος αὖθις,
 ὑποστραφέντα καὶ αὐτὸν κτείνχντα τῇ πατρίδι,
 ὁμοίως καὶ Μενέδημον τρωθέντα τῇ Αὐλίδι,
 στραφέντα καὶ θανόντα δὲ τῇ γῇ τῇ τῆς πατρίδος,
 καὶ τὸν Ὀρμένιον αὐτὸν Αὐλίδι τεθνηκότα·
 650 ἔπειθε γὰρ τῆς Ἑλλήνας μὴ πλεῖν ὥς πρὸς τὴν Τροίαν
 Θιρσίτην τὸν τῆς Δίας δὲ υἱὸν καὶ τῷ Ἀγρίου,
 πανευγενῇ μὲν ἔλκοντα τῷ γένους ῥίζουχίαν,
 καὶ ἦν χολὸς καὶ παραβλῶψ, φοξὸς, κυρτὸς, ψευδέθριξ,
 τῷ καταλόγου τῶν λοιπῶν ὠστράπισεν Ἑλλήνων·
 655 ἄλλους πολλοὺς καὶ θαυμαστοὺς παρήκεν ἡγεμόνας,
 τὸν Πολυνείκους Θέρσανδρον, ὃν Τήλεφος ἀνέϊλεν,
 καὶ σὺν αὐτῷ τὸν Ἐπειὸν, υἱὸν τῷ Πανοπέῳ·

670 Ὁ Νέστωρ, μέγας καὶ γλαυκός, ὑπόπυρρός ὑπῆρχε,
μακρόρριν, μακροπρόσωπος, πανφρόνιμος, λευκόθριξ.

Ὁ τέττι παῖς Ἀντίλοχος νεώτερος ἦν πάντων,
λευκός, μικρόρριν καὶ γλαυκός, εὐτράχηλος, εὐήλιξ,
ξανθός, καλλίθριξ, δρομικός καὶ τῶν γρηγοροφθάλμων,
εὐκυλτος, εὐανάτρεπτος, ἐρυθριῶν συντόμως.

675 Ὁ Ἀχιλεὺς, μακροσκελὴς, ὑπόσπανος ὑπῆρχε,
λευκός, ξανθόθριξ καὶ πυρρός, δασύθριξ καὶ μακρόρριν,
γυναικοπρόσωπος, παιδρὸς καὶ τῶν γρηγοροφθάλμων,
ταχυδρομῶν, γλυκύφωνος, πικρόθυμος, ἐργίλος.

680 Ὁ Φοῖνιξ, γέρων, φρόνιμος, μέσος τὴν ἡλικίαν,
μακρόθριξ, εὐχαρόκτητος, μελίχρεος τὴν ἰδέαν,
τὴν φύσιν συντομέδακρυς καὶ τῶν θλιβεροψύχων.

Ὁ Πάτροκλος, μεσηλιξ ἦν, ὑπόπυρρός, ξανθόθριξ,
εὐπώγων καὶ προκοίλιος, πλὴν εὐηδὴς τὴν θέαν.

685 Αἴας ὁ Τελαμώνιος, πύργος ὁ τῶν Ἑλλήνων,
ἦν μέγας, ἀλλ' εὐσύνθετος, εὖριν, σθερὸς, μελάνθριξ,
τὴν γενειάδα κάλλιστος, ἐργίλον ὑποβλέπων,
κάλλει νεῶν τὲς σύμπαντας, πλὴν Ἀχιλῆως μόνη.

Ὁ δὲ Ἀχιλλεύς, ἄριστος ἦν ἄνθρωπος τε καὶ μελίχρεος,
πρόσωπον,

κνυθριξ,

,

,

κω

χως

- Οὗτοι καὶ Ὀμηρον εἰσὶν Ἑλλήνων ἡγεμόνες,
 τὲς δ' ἄλλους παραλέλοιπεν εἰπεῖν τῷ καταλόγῳ·
 640 τὸν Κάλχαντα, τὸν Θέστορος υἱὸν καὶ Πολυμήλας,
 τῷ καταλόγῳ μὲν εἰπεῖν παρέλειψε καὶ μόνῳ·
 τὸν μέγαν Παλαμήδην δὲ τὸν πάνσοφον ἐκείνον
 τὸν Εὐβοέα, τὸν υἱὸν Ναυπλίου καὶ Κλυμένης
 παμπαντελείως ἔρριψεν ἔξω τῆς Ἰλιάδος·
 645 τὸν Τεῦθιν παραλέλοιπεν ἐκ τῆς Αὐλίδος αὖθις,
 ὑποστραφέντα καὶ αὐτὸν κτείνχυντα τῇ πατρίδι,
 ὁμοίως καὶ Μενέδημον τρωθέντα τῇ Αὐλίδι,
 στραφέντα καὶ θανόντα δὲ τῇ γῇ τῇ τῆς πατρίδος,
 καὶ τὸν Ὀρμένιον αὐτὸν Αὐλίδι τεθνηκότα·
 650 ἔπειθε γὰρ τὲς Ἑλληνας μὴ πλεῖν ὥς πρὸς τὴν Τροίαν·
 Θιρσίτην τὸν τῆς Δίας δὲ υἱὸν καὶ τῆ Ἀγρίου,
 πανευγενῇ μὲν ἔλκοντα τῆ γένους ῥίζουχίαν,
 καὶ ἦν χολὸς καὶ παραβλῶψ, φρεσὶς, κυρτὸς, ψευδέθριξ,
 τῆ καταλόγου τῶν λοιπῶν ὠστράκισεν Ἑλλήνων·
 655 ἄλλους πολλοὺς καὶ θαυμαστοὺς παρῆκεν ἡγεμόνας,
 τὸν Πολυνείκους Θέρσανδρον, ὃν Τήλεφος ἀνείλεν,
 καὶ σὺν αὐτῷ τὸν Ἐπειὸν, υἱὸν τῆ Πανοπέως,
 τὸν μέγαν ἀρχιτέκτωνα, γενναῖον τε πυγμάχον,
 ὅσπερ μηχανησάμενος τὸν θέρειον τὸν ἵππον
 660 τὴν Τροίαν κατεπόρθησεν, ὥς καθεξῆς διδάξω.
 Ἄλλ' ἐπειδὴ μεμάθηκας κλήσεις καὶ ναυαρχίας,
 καὶ τὰς μορφάς μοι μάνθανε τὰς τῶν ἀριστοτέρων,
 καὶ τότε πᾶσαν τὴν ὑφὴν μέχρι τῆ τέλους μάθε.
 Ὁ Ἀγαμέμνων, βασιλεὺς ὁ πάντων τῶν Ἑλλήνων,
 665 ἦν μέγας, δασυγένειος, λευκός, ἀλλὰ μελάνθριξ,
 εὐπαίδευτος, εὐόμιλος αὐτῆ τοῖς διαλόγοις.
 Ὁ δὲ Μενέλαος, κοντὸς, ὑπέπλατος ὑπῆρχεν,
 πυρρόθριξ, δασυγένειος, ξανθόθριξ καὶ δασύθριξ.

670 Ὅ Νέστωρ, μέγας καὶ γλαυκός, ὑπόπυρρός ὑπῆρχε,
μακρόρριν, μακροπρόσωπος, πανφρόνιμος, λευκόθριξ.

Ὅ τέττε παῖς Ἀντίλοχος νεώτερος ἦν πάντων,
λευκός, μικρόρριν καὶ γλαυκός, εὐτράχηνος, εὐήλιξ,
ξανθός, καλλίθριξ, δρομικός καὶ τῶν γρηγοροφθάλμων,
εὐσκυλτος, εὐανάτρεπτος, ἐρυθριῶν συντόμως.

675 Ὅ Ἀχιλεὺς, μακροσκελὴς, ὑπόσπανος ὑπῆρχε,
λευκός, ξανθόθριξ καὶ πυρρός, δασύθριξ καὶ μακρόρριν,
γυναικοπρόσωπος, παιδρὸς καὶ τῶν γρηγοροφθάλμων,
ταχυδρομῶν, γλυκύφωνος, πικρόθυμος, ἐργίλος.

680 Ὅ Φοῖνιξ, γέρων, φρόνιμος, μέσος τὴν ἡλικίαν,
μακρόθριξ, εὐχαράκτηρος, μελίχρως τὴν ιδέαν,
τὴν φύσιν συντομέδακρυς καὶ τῶν θλιβεροψύχων.

Ὅ Πάτροκλος, μεσηλιξ ἦν, ὑπόπυρρός, ξανθόθριξ,
εὐπώγων καὶ προκοίλιος, πλὴν εὐηδὴς τὴν θέαν.

685 Αἶας ὁ Τελαμώνιος, πύργος ὁ τῶν Ἑλλήνων,
ἦν μέγας, ἀλλ' εὐσύνθετος, εὖριν, σγερὸς, μελάνθριξ,
τὴν γενειάδα κάλλιπτος, ἐργίλον ὑποβλέπων,
κάλλει νεκῶν τὰς σύμπαντας, πλὴν Ἀχιλῆως μόνου.

Ὅ δὲ Λακρὸς Αἶας μὲν ἦν μακρὸς τε καὶ μελίχρως,
σγερμελάνθριξ καὶ στραβός, καὶ τῶν μακροπροσώπων,
690 πηδητικός, ἐγρηγορὼς, καὶ τῶν εὐπεριτρεπτῶν.

Ὅ Μενεσθεὺς, μεσηλιξ ἦν, ὑπόλεπτος, μελάνθριξ,
ἐγρηγορὼς, εὐπαίδευτος, ἔμπειρος στρατηγίας,
ἱππότης ἀπαράμιλλος ἄχρι τῆ νῦν τῆ χρόνου.

Ὅ δέ γε Διομήδης ἦν τετράγωνος τὸ σῶμα,
695 σιμὸς καὶ σιμοτράχηνος, ξανθὸς τὴν γενειάδα,
καὶ βραχυήλιξ πρὸς αὐτὰς τὰς ἥρωας ἕς γράφω·
ἐπεὶ τέττε λωρίκιον ὕψερρον ἐφευρέθη
ἔσωθεν λάρνακος τινὸς ἐν τῇ Λογγιβαρθείᾳ
ἄνδρὸς μεγάλου μέγεθους, ἧ τῶν λαβῶν τὸ πάχος

- 700 εἰς ὄγκον ἦν ἰσοπαχές, ἰσόμετρον κονδύλῳ,
ὁ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἐκρέμασαν ὡς θαῦμα.
Εὐρύαλος, πλατύτερος, κατάσαρκος ἦν, μέγας,
μακρόθριξ, εὐχάρακτος, εὐπρόσωπος τῶν μέσων.
Ὁ Σθένελος, εὐήλιξ ἦν, εὖθετος, εὐχάρακτος,
705 δειλὸς, ὑβρίζων, ἀναιδής, εὐτήριχος τὰς φρένας.
Ὁ Ὀδυσσεὺς, μεσηλιξ ἦν, λευκός τε καὶ προγάσῳρ,
ἀπλόθριξ, σρεβλογνώμων δὲ, πικρός τε καὶ μακρόρριν·
Ὁ Θόας ἦν περίγοργος, λεπτός τε καὶ μεσηλιξ,
λευκός, σγερὸς, ὑπόγλαυκος, εὐσύμβελος καὶ νέος.
710 Ἴδομενεὺς μεσόγηρως, μέσος τὴν ἡλικίαν,
μέλας ὅμῃ τε καὶ σγερὸς, κοντόθριξ, δασυπώγων.
Ὁ Μηριώνης δὲ σρεβλὴν ἐκέκτητο τὴν ῥῖνα,
κοντὸς ὑπάρχων καὶ πλατὺς, εὖθριξ, σγερὸς, εὐπώγων.
Ὁ Πρωτεσίλαος, ἀνὴρ ὁ τῆς Λαοδαμείας,
715 λευκός, μακρὸς, εὐσύνθετος, ἐλόθριξ, καὶ ξανθόθριξ,
ῥαῖος, νέος, τολμηρὸς καὶ τῶν εὐκαταστάτων.
λιπὼν δὲ Λαοδάμειαν νύμφην ἐν τῷ θαλάμῳ,
σὺν τοῖς λοιποῖς ἐστράτευσε τοῖς Ἑλλησιν εἰς Τροίαν·
πρῶτος δὲ πίπτει τῶν λοιπῶν, ὡς προπηδήσας πρῶτος,
720 ὡς ὅταν δεῖ σαφέστερον μαθήσῃ περὶ τέτα.
Εὐμηλος τῆς Ἀλκείδους μητρὸς τῆς παναρίστῃς,
ἣτις αὐτὴν ἀπέδωκε θανεῖν ὑπὲρ συζύγου,
ῥαῖος, καὶ εὐήλιξ ἦν, εὐπαίδευτος, ξανθόθριξ.
Εὐμήκης, μέλας, σύνοφρυς ὑπῆρχε Φιλοκτήτης.
725 Ὁ Κάλχας, ὀλοπόλιος, μικρὸς τὴν ἡλικίαν,
λευκὸς τὸ σῶμα καὶ λεπτὸς, καὶ δασυχαίτης ἄμα.
Ὁ Παλαμήδης, Κάτων τὲ ὁ πρῶτος, καὶ ὁ Τζέττης
εὐήλικες, εὐτράχηλοι, μακρόρρινες συμμέτρως,
συμμέτρως μακροπρόσωποι, γοργοί, τῶν αἰδημόνων,
730 λεπτοί, γλαυκοί, χρυσόχρως, πυρρότριχοι, καὶ ἔλοι,

σωματκοῖς καὶ ψυχικοῖς ὅμοιοι πᾶσιν ὄντες,
 ὥς καὶ τὴν κόμην αὐχμηρὰν ἐξ ἀλυσίας ἔχεν,
 καὶ συμπεσεῖν τὴν πλείονα καὶ διεῖρῦηκένοι·
 ἐμῷ δ' ἔτοι διέφερον τῷ μὴ θυμῷσθαι μόνον,
 735 εἰ τέως ἔχ' ψεύδονται τῶν συγγραφέων λόγοι·
 αἱ κράσεις αἱ τοιαῦται γὰρ θυρμαί τε καὶ θυμώδεις,
 εἰ μὴ πε περισσότερον εἶχον ἐμῷ τὸ φλέγμα,
 καὶ τῷ φιλοκερδέστροφος καὶ φειδωλὸς ὑπάρχειν,
 Κάτων ἐμῷ διέφερεν ὅμοιος ὢν τοῖς ἄλλοις,
 740 ἐμοὶ δὲ πλεον τῷ ἀνδρὸς τῷ Κάτωνος ὑπάρχει
 τὸ μὴ κρατεῖσθαι χρήμασι· θυμὸς ἐπὶ δικαίοις
 πῦρ πνέων, ὥσπερ Κάτωνι δευτέρῳ παρυπῆρχε.

Τὸν Ἐπειὸν μοι μάθανε τίς ἦν κατὰ τὴν θέαν·
 λευκὸς, ὠραῖος, εὐχαρις, μέγας εἰς ἡλικίαν,
 745 νέος, δασύθριξ καὶ ξανθὸς, δειλὸς ὑπὲρ ἐλάφους,
 μηχανητὴς πανάριστος, πυγμάχος τὲ γενναῖος.

Ἐπεὶ σοι νῦν κατέλεξα καὶ τὰς μορφὰς ἡρώων,
 πάλιν πρὸς τὴν ὑπόθεσιν τὸν λόγον ἀνακτέον.

Ὡς πᾶν τῷτο τὸ γράτευμα συνήχθη πρὸς Αὐλίδα,
 750 εἰς ἀριθμὸν ποσέμενον ὥς ἔφην χιλιάδων,
 εἰς σόλον καὶ ναυάρχης τὲ τῆς ἄνω λελεγμένης,
 ἀνέμοις κατεσχέθησαν ἐκεῖσε χειμερίοις·
 ἀνθ' ὧν, ὥς γράφουσι τινὲς ἐκ τῶν μυθογραφέντων,
 ὁ Ἀγαμέμνων ἔλαφον Ἀρτέμιδος τοξεύει·
 755 ὅθεν τὴν Ἰφηγένειαν αὐτῇ τὴν θυγατέρα,
 ἐκ τῆς Μυκλήνης ἄξαντες, ἔμελλον θύειν τότε,
 διαδραμῶσαν δ' ἔλαφον σφάττεσιν ἀντ' ἐκείνης,
 ἐκείνην δὲ ἰέρειαν Ἀρτέμιδος ποιῶσιν·
 ἡ δ' Ἀρτεμις ἔκ ἄλλῃ τίς ἐστίν, ἀλλ' ἡ σελήνη·
 760 ἀνέμων ἔπειτα φορῶν πνευσάντων καὶ πομπίμων,
 Διὶ θυσίας ἔθυον πρὸς κρήνην ἐν Αὐλίδι·

πρὸς ἣνπερ κρήνην δράκων τις εἰς πλάτανον ἐρπύσας,
 μέσον παντὸς στρατεύματος, πάντων ὀρόντων τῆτον,
 ὅκτῳ στραθῆ νεόττια νήπια τέκνα τρώγει,
 765 καὶ τὴν μητέρα τῶν στραθῶν κατέφαγεν ἐνάτην·
 εἶτα πρὸς λίθων πῆ σωρὸν κρυβεῖς ἐξηφανίσθη,
 ὅπερ καὶ ἀπολίθωσιν τῇ δράκοντος καλῆσι.

Τῇ μάντεως εἰπόντος γὰρ τοῖς Ἕλλησι τὸ τέρας,
 ὅτι καθάπερ βέβρωκεν ὅκτῳ στραθῆς ὁ δράκων,
 770 ἐνάτην δὲ κατέφαγε σὺν τέτοις τὴν μητέρα,
 ἔπειτα παρεισέδραμεν εἰς τὴν λιθοσωρείαν,
 ἕτως ἡμεῖς ὅκταετῶς τῆς Τρώας ἀναιρῶντες,
 ἐνάτῳ καὶ τὸν Ἑκτορα σὺν τέτοις ἀναιρεῖτε,
 δεκάτῳ καθελεῖτε δὲ καὶ τείχη τὰ τῆς Τροίας·
 775 ἕτως εἰπόντος μαντικῶς τῇ Κάλχαντος τὸ μέλλον,
 δευτέρῳ ὅρκῳ Ἕλληνες ὁμόσαντες φρικῶδεις,
 μηδένα πρὸ προθήσεως τῆς Τροίας ὑποσρέφειν,
 λύσαντες δὲ πρυμνήσια, πελάσαντες ἰσία,
 ἤδη λοιπὸν ὥς πρὸς αὐτὴν ἀπέπλεον τὴν Τροίαν·
 780 Ἰρίδων φαινομένων δέ, τόξων τῶν ἑρανίων,
 οἱ Τρῶες, καίπερ ἔχοντες φύλακας προσκοπῶντας,
 καὶ τὸν Πολίτην σὺν αὐτοῖς υἱὸν τὸν τῇ Πριάμῃ
 πρὸ τῶν φυλάκων τῶν αὐτῶν καὶ πρὸ τῶν μηνυμάτων,
 ἐκ τῶν σημείων ἔγνωσαν ζάλην δεινὴν πολέμῃ,
 785 καὶ περὶ πόλιν Μύρινναν ἔσαν πλησίον Τροίας
 ἐλθόντες, καθωπλίσθησαν καὶ στρατοπεδοχῶνται,
 καὶ πάντες περὶ θάλασσαν ἑνοπλοὶ συνδραμόντες
 τῆς Ἑλλήνας ἐκώλυσεν ἐκβαίνειν τῶν ὀλκάδων.

Ἀλλὰ λεκτέον πρῶτον μοι καὶ τέτων ἡγεμόνας,
 790 καὶ τότε προχωρήσωμεν προπόντως πρὸς τὴν μάχην.

Οἱ τότε Τρώων στρατηγοὶ παρευρημένοι Τροίᾳ
 ἦσαν ἑπτὰ καὶ εἴκοσι τὸν ἀριθμὸν οἱ πλείους,

χωρίς τῶν συνεχέσσερον ὑσέρως ἐρχομένων
 Ῥίσε καὶ Ἴπποκόωντος καὶ τῆ Ὀθρυονέως,
 795 Πενθειλείας, Μέμνονος κρατῦντος Αἰθιοπῶν,
 καὶ Πολυδάμαντος Ἰνδῆ, Μυσῆ τε Εὐρυπύλῃ,
 καὶ τῶν λοιπῶν τῶν συνεχῶς εἰς Τροίαν ἐρχομένων,
 καὶ σκόπει μοι καὶ μάνθανε καὶ τέτων νῦν τὰς κλήσεις.

Ὁ Ἐκτωρ ἦν Πριάμῃ τε υἱὸς καὶ τῆς Ἑκάβης,
 800 πάνυ μακρὸς καὶ εὖογκος, μελάγχρους τὴν ἰδέαν,
 σγερομελάνθριξ, εὖριν τε, κοντόθριξ καὶ εὐπώγων,
 στραβὸς, ψελλὸς, βαρύφωνος καὶ σθεναρὸς ἰσχυί,
 καὶ φοβερὸς πολέμιστῆς, κἄν περ ἐγὼ σιγήσω,
 Ὀμηρος δὲ καὶ τὴν μορφὴν τῆτον ὠραῖον λέγει,
 805 ἕτος τῶν Τρώων βασιλεὺς καὶ στρατηγὸς ἦν τότε.

Αἰνείας ὁ Ἀγχίσιβι δὲ υἱὸς καὶ Ἀφροδίτης,
 κοντὸς, παχὺς, πυρρῶακῆς τε, λευκὸς, γλαυκὸς καὶ εὖριν,
 εὐπώγων, πλατυπρόσωπος, φρόνιμος, ἀναπάλας
 ἕτος σὺν τῷ Ἀκάμαντι καὶ σὺν τῷ Ἀρχελόχῳ,
 810 υἱοῖς τε τῆ Ἀντήνορος, ἦρχε τῶν Δαρδανίων.

Πάνδαρος ὁ Λυκάονος υἱὸς καὶ τῆς Ἰδαίας,
 λεπτὸς, εὐπρόσωπος, γοργὸς, μέσος τὴν ἡλικίαν,
 τοξότης εὐστοχώτατος, μελίχρους, καὶ μελάνθριξ,
 ἦν στρατηγὸς Ζελειωτῶν, ὄντων ἐγγὺς τῆς Ἰδῆς.
 815 Λαμψακηνῶν ὁ Ἀδραστος καὶ Ἀμφιος κατῆρχον,
 ἐκ τῆς Περκώπης πόλεως Μέροπος ὄντες παῖδες.

Ἄσιος ὁ Ὑρτάκῃ δὲ υἱὸς καὶ τῆς Ἀρίσβης
 Ἀβυδηνῶν, Σησίῳν τε καὶ Περκωσίων ἦρχεν.

Ἴππόθοος καὶ Πύλαιος ὄντες υἱοὶ τῆ Λήδῃ
 820 τῶν Λαρισσαίων Πελασγῶν εἶχον τὴν στρατορχίαν.

Ὁ Πείρως καὶ Ἀκάμας δὲ Θρακῶν Ἑλλησποντίων,
 Μαρωνειτῶν ὁ Εὐφημος υἱὸς ὁ τῆ Τροϊζήνης.

Πυρρίχμης τῶν Παιόνων δὲ, τετέσσι τῶν Βελγάρων,

τῶν ἐξ Ἀσίης ποταμῷ, τετέσι τῷ Βαρδάρη.

825 Τῶν Παφλαγόνων στρατηγὸς ὑπῆρχε Πυλαιμένης
ὁ Δῖος (1) καὶ Ἐπίστροφος τῶν Βιθυνῶν ἐκράτεν·
ὁ Χρόμης καὶ ὁ Ἐννομος πάντων Μυσῶν ἐκράτεν,
Ὀλυμπηνῶν καὶ Πρρσσηνῶν καὶ τῶν ἐντὸς Καίικε·
ὁ Φόρκυς καὶ Ἀσκάνιος Φρυγῶν ἐστρατηλάτεν,

830 Φρύγες δ' εἰσὶν οἱ Νικαεῖς, ὧν Ἀσκανία λίμνη.

Ὁ Μείσθλης δὲ καὶ Ἀντιφῶς Μηόνων στρατηλάται·
οἱ Μηόνες Λυδοί εἰσιν, ὧν πόλεις αἱ νῦν Σάρδεις.

Ὁ Νάσσης καὶ Ἀμφίμαχος Καρῶν καὶ Μιλησίων·
ὁ Σαρπηδῶν καὶ Γλαῦκος δὲ τῶν Παταρέων ἥρχεν.

835 Οὗτοι μὲν ἦσαν στρατηγοὶ τότε τῶν Τρώων ὄντες,
οἳ τινες περὶ θάλασσαν ἑνοπλοὶ συνδραμόντες,
σὺν τοῖς αὐτῶν στρατεύμασι καὶ στρατοπεδαρχίαις
ἐκώλυον τὰς Ἑλληνας ἐκβαίνειν πατὰ Τρώων·
ὥς δ' ἄμφω τὰ στρατεύματα τῶν Τρώων, τῶν Ἑλλήνων

840 ἴσαντο μὴ μαχόμενα φόβῳ χρησμωδημάτων,
ἦν γὰρ χρησμὸς τὸν ἄρξαντα πρῶτον θανεῖν τῶν ἄλλων,
ιδῶν ὁ Πρωτεσίλαος ἀπάντων τὴν δειλίαν,
ζωῆς ἀδόξε θάνατον ἑνδοξον προτιμήσας,
πολὺ πρὸ πάντων προπηδᾷ κατὰ τῶν Τρώων μόνος,

845 καὶ τῷ δοκεῖν μὲν σφάττεται, ζῇ δὲ τῇ μνήμῃ πλέον,
Ἐκτωρ γὰρ τῆτον, Εὐφορβος, Ἀκάτης ἀναιρῶσιν·
ἡ δὲ σφαγὴ τοῖς Ἑλλησι λυτήρισις θυσία,
καὶ νίκη γίνεται λαμπρά, καὶ παροχεὺς βραβείων·
αὐτίκα δὲ θάρρήσαντες ἐξέδραμον τῶν πλοίων,

850 καὶ συμβαλόντες τρέπῃσι τὰς Τρώας κατὰ κράτος,
χείμαρροι γὰρ ἐρρύησαν αἱμάτων τῷ πολέμῳ·
περὶ τὴν νύκτα δὲ λοιπὸν ἀπάντων Τρώων πληθὺς
ὥς πρὸς τὴν Τροίαν προσδραμόν, κλείει τὰς ταύτης πύλας.

Ἡ τῷ Πρωτεσιλάῳ δὲ σύζυγος ἡ καλλίστη

(1) Π. β. 856. Ὀδίσσευς.

855 μαῖῃσα τὴν ἀναίρεσιν τῇ νεαρῇ συζύγῃ,
τὸν νυμφικὸν τὸν ῥολισμὸν εὐθὺς ἐνδυσάμενη,
αὐτὴν μαχαίρᾳ πλήξασα, κατάγει πρὸς τὸν Ἄδην,
νύμφῃ νυμφίῳ τῷ καλῷ θέλῃσα συμπαρεῖναι.

Οἱ Ἕλληνες, τῶν Τρώων δὲ κλεισθέντων ἐν τῇ Τροίᾳ,
860 ταῖς περιχώροις ἑδαμῶς ἦσαν τῶν Τρώων βλάβῃ·
ἔξ' ἅν' ἐκ τῆς Τενέδου τὲ καὶ πόλεως Τενάνδρου,
Κύκνος ὁ Ποσειδῶνος τὲ καὶ τῆς Σκαμανδρονίκης,
νυκτερινὸν τὸν πόλεμον συνήρῳαξεν ἐκείνοις·
εὐθὺς γὰρ τῷτον Ἀχιλεὺς ἀπέκτεινε τῇ μάχῃ,
865 καὶ πᾶν τὸ τέτε σφάτευμα θερίζεται τελέως.

Ὅρκοι λοιπὸν ἐγίνοντο πορθεῖν τὰς περιχώρους,
ὅτι μηδὲν τι δυσχερὲς πρὸς τινα τέτων δρώντες,
ἐκ τέτων ἠδικήθησαν κατάροξάντες τῇ Κύκνῳ.

Καὶ τότε τεύξαντες πλεκτὰς σκηναῖς καὶ κατοικίας,
870 οἱ μὲν αὐτῶν παρέμενον ἐσρατοπεδευκότες,
ἄλλοι δὲ τὰ περίχωρα τῶν Τρώων ἐξεπόρθον,
φρικώδεις ὅρκους θέμενοι, μηδὲν παρυποκρύπτειν·
ὁ Ἀχιλεὺς δὲ μάλιστα τὰς χώρας ἐξεπόρθει,
τῇ Παλαμίδου σὺν αὐτῷ συσρατηγῆντος τότε,
875 τῇ Εὐβοέως τῇ σοφῇ, τῇ μηχανικωτάτῃ,
τῇ ἀριθμῆς καὶ γράμματα καὶ τὸν πεισὸν εὐρόντος,
ζυγὲς καὶ παρατάξεις τὲ, σὺν τέτοις ἄλλα πόσα.

Καὶ Διομήδης μὲν πορθεῖ τὴν πόλιν τὴν τῇ Κύκνῳ,
καὶ Κόμην τε καὶ Κόμαρχον παῖδας ἀνείλε τέτε,
880 καὶ Γλαύκην χρόνων ἑνδεκα τέτε τὴν θυγατέρα,
τὴν Λαοδίκην ὥς τινες γράφουσιν τῶν ἑτέρων,
εὐπρεπεσάτην ἤγαγε σὺν τοῖς λοιποῖς λαφύροις,
εἰς μέσον τῇ σφρατεύματος παντὸς τῇ τῶν Ἑλλήνων.

Αἴας ὁ μέγας δ' ἐκπορθεῖ Θράκην καὶ Τευθρανίαν,
885 καὶ θυγατέρα Τεύθραντος αἰχμάλωτον λαμβάνει

- Τέκμησσαι, ἑπτακαίδεκα τῶν χρόνων ὑπηργμένην,
 μακρὰν, λεπτοχαράκτηρα, λεπτόρινα, μελάγχρεν,
 εὐόφθαλμον, ἀπλότριχα, μελάντριχα, θριμεΐαν,
 εἰς ἡλικίαν εὖτολον, τελείαν καὶ παρθένον·
 890 καὶ πάντα μέσον τῆ στρατῆ παρέθετο καὶ ἔτος.
 Ὁ δ' Ἀχιλεὺς ὥς ἔφημεν μετὰ τῆ Παλαμήδους
 λεηλατῶν τὰς χώρας μὲν, τὰς πόλεις κατασκάπτων,
 οἰκεία βῶμη χρώμενος, βελῇ τῇ Παλαμήδους
 εἴκοσι τρεῖς ἐπόρθησε πόλεις συμμάχους Τρώων·
 895 αἱ πόλεις δ' ἄσπερ Ἀχιλεὺς εἶλε σὺν Παλαμήδει
 κατὰ ῥητὸν ὑπάρχουσαι τάςδ' ἔχουσι τὰς κλήσεις·
 Λέσβος, Φωκίας, Κολοφῶν, Κληζομεναὶ καὶ Σμύρνη,
 Κύμη, Τήνος, Αἰγιάλως, αἱ ἑκατὸν αἱ πόλεις,
 Σίδη, καὶ Ἀτραμύτειον, Λίλαιον καὶ Κολώνη,
 900 Ἐνδιον, Κίλλα, Λύρνησος, Τένεδος σὺν Λαρίσση,
 Θήβη, Χρῦσα, καὶ Πήδασος, Αἴνειον τὲ καὶ Πῖνος·
 ταύτας κατέσχεν Ἀχιλεὺς πόλεις σὺν Παλαμήδει,
 τῷ σοφωτάτῳ Εὐβοεῖ καὶ στρατηγικωτάτῳ,
 υἱῷ Ναυπλίου τῆ σοφῆ, μητρὸς δὲ τῆς Κλυμένης·
 905 ἐκ τέτων λάφυρα πολλὰ τοῖς Ἑλλησιν εἰσφέρει,
 καὶ αἰχμαλώτους σὺν αὐτοῖς τρεῖς ἤγαγε γυναῖκας·
 ἐκ μὲν τῆς Λέσβου, Φόρβαντος κόρην τὴν Διομήδην,
 ἐκ τῶν Θηβῶν ἑτέραν δὲ, Θηβῶν Ὑποπλακίων,
 γυναῖκα Ἡετίωνος, Κιλίκων βασιλέως,
 910 κτείνας τὸν Ἡετίωνα, καὶ τὸν στρατὸν Κιλίκων,
 ἣν ἐξωνήσαντο τινὲς τῶν γυναικῶν ὑσέρως·
 ἐκ Χρύσης Χρυσήϊδα δὲ τῆ Χρύσου θυγατέρα,
 τὴν καὶ τὸ πατρωνύμιον ταύτην λαβῆσαν κλήσιν,
 ταύτης γὰρ ἦν τὸ ὄνομα τὴν κλήσιν Ἀστυνόμη,
 915 καὶ ταύτην μὲν εἰς τὸ κοινὸν σὺν τοῖς λοιποῖς λαφύροις
 ὥς οἱ λοιποὶ τῶν στρατηγῶν παρέθετο καὶ ἔτος.

- Τὴν Λύρνησσαν πορθήσας δὲ τὴν πόλιν τῇ Βρισηύως,
 καὶ κτείνας καὶ τὸν Μήνυτα σύζυγον Βρισηΐδος,
 λαβὼν τὴν Ἴπποδάμειαν, αὐτὴν τὴν Βρισηΐδα,
 920 θελχθεὶς αὐτῆς τῷ ἔρωτι, καταφρονεῖ τῶν ὀρκῶν,
 παρασπονδεῖ πρὸς Ἑλληνας, συνθήκας παραβαίνει,
 καὶ κρύπτει ταύτην ἐνδοθεν αὐτῇ τῆς κατοικίας
 χωρὶς βουλῆς τῶν στρατηγῶν, χωρὶς τῶν στρατευμάτων,
 λαβὼν δῶρον ἐξαίρετον, ὅπερ αὐτὸς ἐπέθει·
 925 τῷτο μαθὼν τὸ στράτευμα, μεγάλῳς ἐταράχθη,
 καὶ Σόρυβος ἐγένετο καὶ σκέψεις περὶ τούτου,
 ἐποίῳ τρόπῳ τὲ καὶ πῶς ἔτι αὐτεξουσίῳς
 αὐτὴν ἐξέκρινεν αὐτῷ καταφρονῶν τῶν ὀρκῶν,
 ἔδοξε πᾶσι τῇ λοιπῇ μὴ στρατηγεῖν ἐκεῖνον.
 930 Ὁ Ὀδυσσεὺς ἀνῆπτε δὲ μᾶλλον τῆς λόγους πλέον·
 τῷ Παλαμῆδαι γὰρ ἐχθρὸς ὑπάρχων τῷ πανσόφῳ
 τοῖς βασιλεῦσιν ἔλεγε θηρᾶν τὴν βασιλείαν,
 τῷ Παλαμῆδαι συνεργῶ τοῖς πᾶσι κεχρημένος,
 πρέπει φονεῦσαι τοιγαρῶν αὐτὸν τὸν Παλαμῆδην,
 935 τὴν κόρην ταύτην δὲ βαλεῖν εἰς τὸ κοινόν, ὥς τ' ἄλλα.
 Ἀλλὰ σοι πρῶτον λέξωμεν καὶ τὰς μορφὰς τὰς τέτων
 τῶν αἰχμαλώτων γυναικῶν, ὧν εἶπον ἀνωτέρω·
 καὶ τότε καὶ τὸν θάνατον ἐρῶ τῇ Παλαμῆδους,
 καὶ κόρης τὴν ἀφαίρεσιν καὶ μῆνιν Ἀχιλλέως,
 940 καὶ πῶς ἐτέρως Ὀμηρὸς τὴν μῆνιν ταύτην γράφει·
 καὶ τότε, παρελάσαντες τρίβους πολλοῖς ἀγνώστους,
 πρὸς τὴν πλατεῖαν ἔλθοιμεν Ὀμήρου λεωφόρον
 ἀμαξιτὸν βαδίζοντες τὴν γνώριμον τοῖς πᾶσι·
 καὶ δὴ τὴν θέαν μάνθανε τῶνδε τῶν αἰχμαλώπων.
 945 Ἡ Φόρβαντος θυγάτηρ μὲν ὑπῆρχε Διομήδη,
 παρθένος, εἰκοσίχρονος, καλὴ τὴν ἡλικίαν,
 λευκὴ, γλαυκὴ, μεσόπαχος, ὑπόσιμος, ξανθόθριξ.

σὺν οἷς, στρογγυλοπρόσωπος καὶ τῶν μεγαλοφθάλμων.

Ἡ Ἀστυνόμη Χρυσήϊς, θυγάτηρ ἡ τῷ Χρύσῳ,
 950 χρόνων ἑννεακαίδεκα, παρθένος ἕσα τότε,
 κοντὴ, λεπτὴ τε καὶ λευκὴ, ξανθότριχος ὑπῆρχεν,
 εὐπρόσωπος, εὐφθαλμος, μικρόστηθος καὶ εὖριν.

Ἡ δέ γε Ἱπποδάμεια θυγάτηρ τῷ Βρισέῳ
 εἴκοσι χρόνων καὶ ἑνὸς ἕσα τὴν ἡλικίαν,
 955 γυνὴ μὲν ἦν τῷ Μήνυτος Λελέγων βασιλέῳ,
 μακρὰ, λευκὴ, καλλίμαστος, ἑλόθριξ, καὶ μελάνθριξ,
 εὖστολος, καλλιπάρης, φιλόγελως καὶ εὖριν,
 κεχλοῖσμένον βλέφαρον, ὄφρῳς συνδεδεμένη,
 ἣν ἀποκρύψας Ἀχιλεὺς, ὡς ἔφην ἄνωτέρω,
 960 ἐποίησε τὸ στράτευμα μέγας ταραχθῆναι,
 καὶ περιστεῖλαι καὶ αὐτὸν μὴ στρατηγεῖν Ἑλλήνων,
 ὡς ἄπιστον, ὡς ἄσπονδον, ὡς ὄρκων παραβάτην,
 καὶ Παλαμήδην τὸν σοφὸν ὡς δι' αὐτὸν φονεῦσαι.

Ὁ Ὀδυσσεὺς γὰρ ὢν ἐχθρὸς ἄσπονδος Παλαμήδει
 965 τῷ λέγειν τῷτον αἴτιον εἶναι κακῶν ἀπάντων,
 τὰς βασιλεῖς ὡς πρὸς θυμὸν ἀμέτρητον κινήσας,
 ἔπεισεν ἄνδρα ποδαπὸν ἀποθανεῖν ἀδίκως·
 καὶ γὰρ ἐρίζων πρὸς αὐτὸν σοφαῖς μηχανουργίαις,
 σκότος ὑπῆρχεν ὡς πρὸς φῶς, νόσος ὡς πρὸς ὑγίαν,
 970 πρὸς Ἰνδοκὸν ὀσφράδιον κόπρος δυσωδιστάτη.

Ὁ Παλαμήδης γὰρ αὐτὸς ἡ πάνσοφος καρδία,
 πραῦς ὢν καὶ εὐόμιλος καὶ ταπεινὸς τοῖς πᾶσι,
 πάντας φιλῶν ὡς ἑαυτὸν, τοῖς πᾶσιν ἐποθεῖτο,
 καὶ ἐτιμᾶτο σύμπασι κατὰ πολλὰς τὰς τρόπους,
 975 ὡς εὐγενὴς, ὡς στρατηγὸς, ὡς ἰατρὸς, ὡς μάντις,
 ὡς μηχανὰς δυνάμενος ποιεῖν πορθητηρίους,
 ὡς ἐφευρὼν τὰ γράμματα, τὰς ψήφους, τὸ ταβλίζειν,
 τὸ παρατάσσειν τὸν στρατὸν ἐν συμβολαῖς πολέμου,

ἀπλῶς ἐπιῖν ὡς εἰρέτης βιωφιλῶν παντοίων.

980 Καὶ γὰρ τὸ πρὶν ἐκπλέουσι τοῖς Ἑλλήσιν εἰς Τροίαν
σημεῖα κατεφαίνοντα, καὶ τέρατα φρικώδη
ὑπερφυεῖς μὲν ἀσραπαὶ, βρονταὶ τῶν βαρυκτύπων,
λείψεις ἡλιοσέληνοι, ἔμβροι βραχὺς αἱμάτων,
ἄλλα μυρία τέρατα τῶν φοβεῶν τὴν θείαν.

985 τοῦ δὲ στρατῷ τοῦ σύμπαντος ἰμεγάλως πονουμένης,
πρῶτος αὐτὸς ἐρρύσατο τοῦ φόβου Παλαμήδης,
ὦ ἄνδρες Ἕλληνες, εἰπὼν, ταῦτα τῶν Τρώων βλάβη,
πάντα γὰρ πρὸς ἀνατολὰς ἐφάνη τὰ σημεῖα
εἶπε καὶ Κάλχας ἀληθεῖ λέγειν τὸν Παλαμήδην.

990 Πρῶτον πρὸς Ἕλληνας αὐτὸ τοῦ Παλαμήδους ἔργον,
δεύτερον, ἀποπλεύσαντι αὐτοῖς ὡς πρὸς τὴν Τροίαν,
καὶ λυπουμεῖσιν ἅμετρα τῷ πόθῳ τῆς πατρίδος,
ἐφεύρηκε τὰ γράμματα, ἅν τούτοις τὸ ταβλίζειν
καὶ γράμματα ἐχρῶντο μὲν χάφοντες τοῖς οἰαίσις.

995 ταβλίζοντες ὃ ἐλάβουσιν παραψυχὴν ὀλίγην,
τῆς λύπης τε καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ τότε γανομένου
τροφῆς γὰρ μόλις εἴρισαν ὅντις ἐν ἑκτῇ χώρᾳ
ᾔθεν ὁ πόθος νύξαισι πάντων πρὸς Παλαμήδην,
ὁ φρόνος δ' ἀνιέτάρασσε τὰν Ὀδυσσεά πλέον.

1000 Ἐπεὶ δὲ καὶ κατήρξαντο παρθεῖν τὰς περιχάρους,
ἀφ' ὧν ὁ Κύνκυος πόλεμον τοῖς Ἕλλησι συνῆφεν,
ἅπαν ἐλθὼν τὸ στρατήγιμα πρῶταν κατὰ Μυσίου
συνῆψε πόλεμον βαρὺν ἐν πεταμῷ Καίκῳ,
οὗ περ καὶ φάλας πέμπρολος Μυσῶν τε καὶ Ἑλλήνων.

1005 πολλὰ γὰρ ἔπεσον ἐκτὶ γενναῖοι στρατηλάται,
καὶ σὺν αὐταῖς ὁ Θέρσανδρος υἱὸς τοῦ Πολυμείκους,
τῆς θυγατρὸς ὑπάρχων παῖς Ἀδράστου βασιλέως
οὗ καὶ τροπὴ καθολοκὴ γέγονεν ἐν Ἑλλήνων,
εἰ μὴ τὸν Τήλεφον αὐτὸν Μυσῶν τὸν βασιλέα,

- τοὺς ἀμφοτέρους Αἴαντας, τὸν Νέστορα τὸν μέγα,
 τὸν Ἀθηναίων στρατηγὸν σὺν ταύταις Μενεσθέα,
 τοῖς ἅπασι ποδούμενον Ἑλλήνων στρατηλάταις,
 1075 οὗτος ὁ δόλιος ἀνὴρ ὥς πρὸς αὐτὸς εἰρήναι·
 ἐγὼ φροντίσω μηχαναῖς, αἷς περ αὐτὸν κρατήσω.
 Καὶ δὴ τινὰ κρατήσαντες ἄνθρωπον ἐκ τῶν Τρώων,
 τῷ Σαρπηδόνι χρήματα κομίζοντα πρὸς Τροίαν,
 πείθουσι γράψαι Τρωϊκὰ γράμματα πρὸς χαρτίον,
 1080 ὥς ἐκ Πριάμου πρὸς αὐτὸν τάχα τὸν Παλαμῆδην
 καὶ δὴ τὸν ἄνθρωπον αὐτὸν ἀπέσφαξαν εὐθέως,
 ὁμέσαντες ἐλεύθερον ἂν γράψῃ καταλείψεν·
 τὰ χρήματα δ' ἀφείλοντο καὶ χάρτην τὸν γραφέντα
 καὶ τὸν μὲν χάρτην πρὸς τινὰ δοῦλον τῷ Παλαμῆδῃ,
 1085 ἐν τῷ στρατῷ φυλάττοντα σκιναῖς τὰς Παλαμῆδῃς,
 ἐκείνῃ διατρίβοντος ἔτι περὶ τὴν Λέσβον,
 δεδῶκασι καὶ χρήματα βραχύτατα εἰπόντες·
 ἂν θῆσῃς τοῦτον εἰς αὐτὴν κλίνην τοῦ Παλαμῆδῃς,
 ἄλλα σοὶ δῶρα δώσομεν πλείονα τῶν δοθέντων·
 1090 τὰ δ' ἄλλα πάντα χρήματα λαμβάνουσιν ἐκεῖνοι.
 Καὶ δοῦλος μὲν ὁ δόλιος οὗτος τῷ Παλαμῆδῃ
 ὑπὸ τὴν κλίνην ἔθετο τοῦ δόλιου τὸ χαρτίον,
 αὐτοὶ δὲ συντομώτατα πέμπουσιν πρὸς τὴν Λέσβον
 κατὰ μὲν τὸ φαινόμενον καὶ τὸ δοκῆν τοῖς πᾶσιν,
 1095 ἐπὶ ποσῇ μηχανῶν καλοῦντες Παλαμῆδην,
 κατὰ δὲ τὴν ἀλήθειαν χωρίζοντες τῶν φίλων,
 ὅπως ἂν ἀβσθήτητον φονεύσωσιν ἐκεῖνον·
 οὕτως ἐχώρισαν αὐτὸν ἐξ Ἀχιλλέως τότε.
 Οὗτος ἔλθων πρὸς στρατεύμα καὶ πρὸς τὴν γερουσίαν,
 1100 τάξει καὶ κοσμιότητι λέγει τοῖς βασιλεῦσιν.
 ὦ στρατηγοὶ καὶ βασιλεῖς, τί μηχανὰς ζητεῖτε;
 ἔχετε ζώσας μηχανὰς, τοὺς Αἴαντας τοὺς δύο,

οἳ περ πορθεῖν ἐπίστανται πάλλας τῶν πολεμίων·
 εἰ δέ γε χρεῖαν ἔχετε καὶ μηχανῶν ἀφύχων,
 1105 ἄς περ αἱ χεῖρες αἱ ἐμαὶ δημιουργοῦσι τέχνας,
 ἔτοιμον ἔχετε ποιεῖν ὥς πρὸς τὴν γῆν τὴν Τροίαν.

Τοιαῦτα μὲν ὁ πάσσοφος εἶπεν ἀνὴρ ἐκείνος·
 τοῦ φθόγου καὶ τοῦ φόνου δὲ τὰ ὄργανον τὸ μέγα
 λόγον ἐκ λόγου συγκινῶν εἰς ὕβρεις ἐξετράπη,
 1110 καὶ τοῦ στρατεύματος αὐτὸν προδότην ἀπεκάλει.

Ὡς δ' ἐκ τῆς κλίνης ἦρταυ καὶ τὸν πλάσων τὸν χάρτην,
 λίθοις ὡς κύνά τὸν σφῶν ἀνείλον Παλαμῆδην,
 Ζακύνθιοι λιθάζοντες μένοι καὶ Μυκηναῖοι,
 τοῦτο μόνον τὸ λόγιον κτεινόμενον εἰπόντα
 1115 χαῖρε ἀλήθεια κλεινὴ, προετιθνήσκεις γάρ με.

Οὕτως ἀδίκως τοῦ σοφοῦ θανόντος Παλαμῆδης,
 ἅπας Ἑλλήνων ὁ στρατὸς ἐδάκρυε κρυφίως,
 τοῦ βασιλέως τὴν ὀργὴν προσύμενος μεγάλως·
 οὐ παρεχάριε θάπτειν γάρ, ἀλλ' οὐδὲ κλαῖεν τοῦτον·
 1120 κηρύξας τὸν τολμήσαντα θάπτειν τὸν Παλαμῆδην,
 γενέσθαι νέκυν ἄθαρπτον, καὶ βρώμα τῶν θηρίων.

Αἴας δ' ὁ μέγας ἐκμαθὼν πῆν συμφορὰν ἐκαίνην,
 λεονταῖον καὶ βρύχιον στενάξας ἐκ καρδίας,
 χωρεῖ πρὸς τοὺς λιθάζοντας ἑταῖρος ἐμφυρόρος,
 1125 καὶ τούτους μὲν ἐσκόρπισεν ἅπαντας διασπείρας,
 αὐτὸς δὲ κόμην σύρριξον ἐξαμασπῶν ἰδίαν,
 καὶ γενειάδος τρίχας αἶψά τ' ἐπὶ πρόσωπον ἐκξέων,
 πίπτει πρὸς γῆν εἰς τὸν νεφρὸν περιλαβὼν ἐκείνου,
 καὶ κατηφῇ τὸν ἥλιον τοῖς ὤφθαλμοις ποιήσας,
 1130 πηλοποιήσας καὶ τὴν γῆν ἐκ τῶν πολλῶν δακρύων,
 ἀναλαβόμενος αὐτὸν κοσμεῖ τοῖς ἐνταφίαις
 καὶ θάπτει πρὸς Λακέτυμνον, ὅρας ὃν τῆς Μηθύμνης
 οἴας δ' ἐφεῦρον Ἕλληνες συμφορὰς ἐκ Ναυπλίου,

Κατὰ τῆς γῆς γὰρ χέοντες τέφραν ἐκ τῆς ἐσίας,
 τῇ ῥάβδῳ ταύτῃ τεχνικῶς ἔγραφον τὰς μαυτείας,
 30 βλέποντες πρὸς τὸν ἥλιον καὶ λέγοντες τὸ μέλλον
 ταύτην τὴν ῥάβδον Πλούταρχος λίτυον ὀνομάζει,
 λίτους δὲ Κοικειανὸς Κάσσιος Δίων λέγει.

Οὕτως ὁ Χρῦσης μαυτικῶς ἐστολισμένος ἦλθε
 σὺν δώροις ὠνησόμενος αὐτῇ τὴν θυγατέρα
 35 ὥς δ' Ἀγαμέμνων μετ' ὀργῆς ἐξήλασεν ἐκεῖνον,
 ἠΐστατο τῷ Ἀπόλλωνι ὁ Χρῦσης καὶ τ' Ἑλλήνων,
 ἦγον ἐπηύξατο σφοδρὸν τὸν ἥλιον γενέσθαι·
 ὁ δὲ σφοδρὸς γενόμενος μετὰ πολλὰς τοὺς ὄμβρους,
 εἰς σάτευμα παλυπληθὲς πύκνωμα σκηνωμάτων,
 40 ἀτμὲς δυσώδεις ἀνιμῶν καὶ κόπων καὶ πτωμάτων,
 μιάνας, δυσκρατώσας δὲ σύμπαντα τὸν ἄερα,
 ὥς συνεργοῦντες καὶ αὐτῇ ταῖς μαγικαῖς ταῖς τέχναις,
 λοιμοὺς ἐπήγαγε δεινὰς, φθείρας ἀνθρώπους, κτήνη.

Καὶ πρῶτον μὲν ἀπῆρξατο τὰ κτήνη διαφθεῖρειν,
 45 ὥς κεκυφότερα πρὸς τὴν γῆν, ἧς ὁ λοιμὸς ἐκτρέχει,
 καὶ ὥς εὐσφραγντότερα κατὰ πολὺ ἀνθρώπων·
 μετὰ μικρὸν δ' ἀπῆρξατο κτείνειν καὶ τοὺς ἀνθρώπους.

Ἐννέα μὲν ἐκράτησε τὸ νόσημα ἡμέραις,
 καὶ τῶν νεκρῶν ἀπανταχῇ συνήχοντο σωρεῖαι·
 50 δεκάτῃ δὲ συνέδριον ὁ Ἀχιλεὺς ποιήσας,
 ἠρώτα τί τὸ αἶτιον τῆς νόσου τῆς λοιμώδους.

Ὁ Κάλχας δ' ὁ τῷ Θέσφορος υἱὸς καὶ Πολυμήλας,
 οἶδα μὲν, εἶπεν, Ἀχιλλεῦ, τῆς νόσου τὴν αἰτίαν,
 τὸν βασιλέα φρίττω δέ, τούτε γὰρ ἡ αἰτία·
 55 τοῦ δὲ θαρρύναντος αὐτὸν, ἄρχεται λέγειν οὕτω.

Τὸ λοιμικὸν ἐνέσκηψε νόσημα στραταπέδῳ,
 ἀνθ' ὧν ἀτίμως ἤλασε τὸν Χρῦσιν Ἀγαμέμνων,
 ἄνθρωπον μάγον καὶ δεινὸν εἰς τὸ μέγαλα βλέπεν,

- ἐλθόντα πρὸς ἐξώνησιν παιδὸς τῆς Χρυσῆίδος
 60 οὗτος γὰρ ἄφρων λυπηθεὶς ἐν μαρκαῖς ταῖς τέχνας,
 εὐρὼν καὶ τὴν ἐκφλόγῳσιν ἡλίε συναργοῦσαν,
 ἐπήγαγε τὸ νόσημα καὶ παῦσις οὐκ ἐσῆται
 πρὶν ἂν ἀποκομίσαιμεν αὐτῷ τὴν θυγατέρα,
 μετὰ καὶ δῶρον καὶ τιμῆς αὐτὸν ἐξιλοῦντες
 65 καὶ τότε τρέψει τὸν λαμὸν ἐν ἐπαυδαῖς ἑτέραις.

- Οὕτω τοῦ τότε Κάλχαντος εἰπόντος τὴν αἰτίαν,
 ὁ Ἀγαμέμνων μετ' ὀργῆς ὁ βασιλεὺς ἀνέστη
 καὶ πέμπων πῦρ ἐξ ὀφθαλμῶν κακολογεῖ τὸν μάντιν·
 ὁ δ' Ἀχιλεὺς ὑπάρμαχῶν τοῦ μάντιος ἀνέστη,
 70 καὶ πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα φησὶ τὸν βασιλέα
 πέμψον τὴν κόρην, βασιλεῦ, τὴν Χρῦση θυγατέρα
 ὑπὲρ παντός σου τοῦ στρατοῦ καὶ τούτου σωτηρίας·
 ἡμεῖς δ' ἂν περ πορθέσῃμεν τὴν Τρωϊκὴν τὴν πόλιν,
 διπλᾶ, τριπλᾶ σοι, τετραπλᾶ δώσομεν ὑπὲρ ταύτης·
 75 ὁ δὲ φησὶ καὶ πρὸς αὐτὸν οὕτω τὸν βασιλέα
 ἐγὼ μὲν ἔταιμος εἰμὶ τὴν Χρυσῆίδα πέμπειν,
 τὴν Βρισηίδα δὲ τὴν σὴν αἰχμάλωτον λαμβάνω.

- Τούτων ἀκέσας Ἀχιλεὺς τῶν λόγων ἐθυμώθη,
 διπλᾶ δὲ λογιζόμενος ὑπῆρχε τῇ καρδίᾳ,
 80 ἢ ξίφος ἐλκυσάμενος κτεῖναι τὸν βασιλέα,
 ἢ καταπαῦσαι τὴν ὀργήν, ὥς περ ἀνὴρ ἐχέφρων
 ἐν τούτοις ὄντος τοῦ ἀνδρὸς τοῖς λογισμοῖς, ὥς ἔφην,
 ἦγουν ὀργῆς καὶ λογισμῷ μέσον καθιστηκότος,
 καὶ τῆς ὀργῆς ὥς πρὸς σφαγὰς τὸν ἥρωα κινήσῃς,
 85 τοῦ λογισμῷ δὲ θέλοντος παύειν θυμῷ τὸ ζέον,
 παρὰ τῆς Ἥρας Ἀθηνᾶ ἐξ οὐρανῷ ἐπέμφθη,
 ἐκ τῆς ψυχῆς ἢ φρόνησις, ἐκ καραλῆς, ἐλθοῦσα,
 ἢ τις ἐς σφαιροειδῆς εἰς οὐρανῷ τὸ σχῆμα,
 ἔπεισε τοῦτον παῦσαι μὲν τὸ ξίφος καθελκύνειν,

- 90 λόγοις λοιδοροῖς δὲ πολλοῖς πλῦναι τὸν βασιλέα,
καὶ τέλος ἐξωμόσατο μὴ συμμαχεῖν ἐκείνῳ,
μηδὲ βοήθειαν τινα τοῖς Ἑλλησι παρέχειν·
ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους δὲ πάλιν τοῦ βασιλέως
ὀργιζομένῃ χαλεπῶς καὶ μηνιῶντος ἄγαν.
- 95 Ὁ Νέστωρ ὁ τῆς Χλόριδος υἱὸς καὶ τοῦ Νηλέως,
κατὰ τινας ἑτέρους δὲ Νηλέως, Πολυμήδης,
τραγέρων ὢν καὶ βασιλεὺς Πυλίων γλυκυλόγος,
ὥς πρὸς συμβάσεις ἔσπευδε συναγαγεῖν τοὺς δύο,
τὸν βασιλέα παρθένων ἐκτεκοῖς ἐν λόγοις.
- 100 καταλαπεῖν τῷ Ἀχιλεῖ κεκτεῖσθαι Βρισηίδα,
πύργον τὸν ἄνδρα τοῦ στρατῷ λέγων Ἑλλήνων εἶναι,
τὸν δ' Ἀχιλέα νουθετῶν παύειν τὰς αὐθαδεΐας,
τῷ βασιλεῖ δὲ μηδαμῶς ἐθέλειν ἀντερίζειν,
λέγων πρὸς ταῦτον· ὁ κρατὴν ἐκ τοῦ Διὸς τὸ σκῆπτρον,
- 105 οὐκ ἔστι σοι ὁμότιμος, ὦ Ἀχιλεῦ, οὐκ ἔστιν
εἰ Ῥωμαῖος ἔφυς δὲ, καὶ παῖς θεᾶς ὑπάρχεις,
τουτέστιν ἔχεις ἀρετὴν τὴν πράκτορην ἐν μάχαις,
ἀλλ' οὗτος κρείσσων σοι πολὺ, πολλῶν γάρ βασιλεύει.
- Οὕτω τοῦ Νέστορος αὐτὸς ἄγοντος πρὸς συμβάσεις,
- 110 ἀσύμβατοι διέμενον· ἐκστάντες δ' ἀπ' ἀλλήλων,
ἦλθεν αὐτῶν ἑκάτερος σκηνώμασιν ἰδίαις·
ὁ Ἀγαμέμνων μὲν εὐθὺς πέμπει τὴν Χρυσηίδα
πρὸς τὸν πατέρα τὸν αὐτῆς σὺν δώροις καὶ θυσίαις,
τοῦ Ὀδυσσεὺς σὺν νηὶ κομίζοντας ἐκείνην,
- 115 αὐτὸς δὲ τὸν Ταλθύβιον καὶ Εὐρυβάτην πέμψας,
τοῦ Ἀχιλέως ἔλαβε δῶρον τὴν Βρισηίδα.
- Ὁ δ' Ἀχιλεὺς ὑπέραντλος γενόμενος ἐκ λύπης,
εὐθέως πάντων χωρισθεὶς τῶν φίλων τῶν οἰκείων,
ἔλθων παρὰ τὴν θάλασσαν ἐκάστητο θαυρύων,
- 120 βλέπων ὥς πρὸς τὸ πέλαγος, καὶ τῇ μητρὶ προσλέγων,

τῇ τοῦ Νηρέως Θέτιδι δαΐεν τῇ Νηρηΐδι.

Μῦπερ, ἐπεὶ με ἔτακας ὄντα τῶν βραχυχρόνων,
ὁ Ζεὺς ὀφείλων μοι τιμὴν ὑπῆρχε διὰ τοῦτο
νῦν δὲ καὶ βραχυχρόνιος καὶ ἄτιμος ὑπάρχω
125 ὁ Ἀγαμέμνων γὰρ αὐτὸς ἔλαβε νῆν τιμὴν με,
τὴν κέρην τὴν αἰχμάλωτον, ἣν εἶχον, Βρισηίδα.

Οὕτως αὐτῷ δακρύοντος, ἀνέδραμεν ἡ Θέτις
ἐκ τῆς θαλάσσης τοῦ βυθῷ καταπερεὶ ὁμίχλη
χειρὶ τε ὁμαλίσασα, ἥραπα τὴν αἰτίαν
130 ὁ δὲ τὰ σύμπαντα λεπτῶς ἐκαίνη δοηγῖται,
μέχρι τῆς ἀφαιρέσεως τῆς κόρης Βρισηίδος,
καὶ ἱκετεύει ἀνελθεῖν εἰς οὐρανὸν πρὸς Δία,
καὶ ἱκετεύσαι βοηθὸν τοῖς Τρώεσι γενέσθαι,
τοὺς Ἕλληνας συγκλεῖσαι δὲ καὶ τρέπεσθαι πρὸς τὰ πλοῖα,
135 φονευμένους ὑπ' αὐτῶν τῶν Τρώων ἐν τῇ μάχῃ,
εἴ ποτε Δία ἔσωσέ μέλλοντα δεσμηθῆναι
ἐκ Ποσειδῶνος, Ἀθηναῖς, καὶ σὺν αὐτοῖς ἐξ Ἑρας.

Ἡ Θέτις δ' εἶπε πρὸς αὐτὸν πάλιν τὸν Ἀχιλλεύς
ὁ Ζεὺς περὶ Αἰθίοπας νῦν πόταις θεξιῶται,
140 μετὰ δ' ἡμέρας δώδεκα ἐλεύσεται Ὀλύμπῳ
καὶ γὰρ δὲ τότε πρὸς αὐτὸν εἰς Ὀλυμπον ἀνέλθω,
καὶ παραλήσειν αὐτὸν δακρυῖ μοι καταπείσω
τοιαῦτα μὲν ὑπέσχετο τῷ Ἀχιλλεῖ ἡ Θέτις.

Καὶ δὴ Διὸς εἰς Ὀλυμπον ἐλθόντος δωδεκάτῃ,
145 καὶ σὺν αὐτῷ καὶ τῶν θεῶν ἀνῆλθε καὶ ἡ Θέτις,
καὶ τῇ σκαίᾳ μὲν ἤψατο γονάτων τῶν ἐκαίνῃ,
τῇ δεξιᾷ γενείου δὲ τοῦ καὶ ἀνδρεῶνος,
παρακαλοῦσα τὸν υἱὸν τιμῆσαι Ἀχιλλεῦ·
οὗτος δ' εἰσὶ γὰρ μὴ λαλῶν τῇ Θέτιδι μηδ' ὀλως,
150 ὥς δ' ἠνωχλεῖτο, στυγερὸν ἐξέπεμψεν ἐκ βάθους,
ἐκείνην προτρεψάμενος πάλιν ἀποδημῆσαι,

τῇ κεφαλῇ δ' ἐπένευσεν ἐκείνη βοηθῆσαι.

- Καὶ ἡ μὲν Θέτις πρὸς αὐτὴν τὴν θάλασσαν κατῆλθεν,
ὁ Ζεὺς δὲ πρὸς τὸν ἴδιον οἶκον εἰσῆλθε τότε·
155 πάντες δ' ἀνέστησαν θεοὶ ἐκ τῶν καθιδρυμάτων·
ἡ δ' Ἥρα δ' ὀργιλώτερον πρὸς Δία διετέθη,
ὅτι συνδιελέγστο Θέτιδι τῇ Νηρέως·
τούτου δὲ τὸ ἐμβρίμημα μεγάλως πτοηθεῖσα,
ἐκάθισε περίφοβος ἀμέτρως λυπεμένη,
160 καὶ πάντες ἀνεξέναξαν θεοὶ οἱ οὐρανίδαι.

- Ὁ παντεργάτης δ' Ἥφαιστος παρηγορῶν τὴν Ἥραν,
διπλοειδὲς ποτήριον ἐδίδε συγκεράσας,
καὶ πρὸς αὐτὴν ἃ πέπονθεν ἐκ τοῦ Διὸς ἐλάλει·
εἰπὼν πῶς ἔρριψεν αὐτὸν ἐξ οὐρανῶ εἰς Λῆμνον,
165 καὶ πῶς αὐτὸν οἱ Σίντιες ἀνέλαβον πεινόντα.

- Οὕτως Ἥφαιστος λέγοντος ἐγέλασεν ἡ Ἥρα,
καὶ τὸν ποτήρα δέχεται χεὶρὸς ἐξ Ἥφαιστείας,
ὁ δὲ καὶ πᾶσι τοῖς θεοῖς ἐκίρνα κατ' ἀξίαν·
οἱ καὶ πολλὴν δαΐειραν δι' Ἥφαιστον τὸν γέλων.
170 Οὕτω πανημερίως μὲν ἐδαίνυντο τῷ τότε,
τέρποντος τοῦ Ἀπόλλωνος ἐκείνους τῇ κιθάρᾳ,
καὶ τῶν μουσῶν τραγωδεσῶν φωναῖς ἐν γλυκυτάταις.

- Ἐσπέρα δ' ἕκαστος αὐτῶν ἦλθε πρὸς τὴν οἰκίαν,
ἣν περ ἐκάστω Ἥφαιστος ἐποίησεν ἐντέχνως·
175 Ζεὺς δ' ὁ παιὼν τὰς ἀστραπὰς ἦλθεν αὐτῇ τῇ κοίτῃ·
ἐνθα πεισὼν ἀφύπνωσε μικρὸν μετὰ τῆς Ἥρας.

Ταῦτα μὲν εἶπον μυθητῶς ὥς κεῖνται τῷ κειμένῳ,
τὸ δ' ἀληθεὲς νῦν μάνθανε καὶ τὴν ἀλληγορίαν.

- Ὁ Ἀχιλεὺς, ὥς εἶπον πρὶν, υἱὸς ἦν τοῦ Πηλέως,
180 καὶ Θέτιδος, τῆς θυγατρὸς Χείρωνος φιλοσόφου·
ὅς Χείρων ὁ φιλόσοφος πάππος τοῦ Ἀχιλλέως
ἐκ λεκανομαντείας τε καὶ σκέψεως ἀστέρων,

- τὰ μέλλοντα συμβήσθαι τῷ Ἀχιλλεῖ προεῖπε·
 καὶ Θέτις μὲν ἡ Χείρωνος μήτηρ τοῦ Ἀχιλλεύου,
 185 καὶ Θέτις δὲ ἡ Θάλασσα τοῦ Ἀχιλλεύου μήτηρ,
 διὰ τὸ ἄγριον αὐτῇ καὶ θυμικὸν καλεῖται,
 καὶ ὅτι τὸ γενέθλιον ἔχων ἐν ὑδροχόῳ,
 ἐν ταῖς παρύγροις μάχαις τε καὶ ταῖς διαποντίοις,
 καὶ τοῖς χειμῶνος δὲ καιροῖς μεγάλως συνηργεῖτο·
 190 καὶ ὅτι ἐκ τοῦ ὕδατος καὶ λεκανομαντείας,
 ὥς ἐκ μητρὸς ἐμάθησε τὰ μέλλοντα γενέσθαι,
 καὶ ὅτι μετὰ θάνατον αὐτῇ τοῦ Ἀχιλλεύου,
 νεκρῷ τοῦ τούτου σώματος εἰσέτι προκαιμένῃ,
 ἡ Θάλασσα ταραξάσα κῦμα φρακτὸν καὶ μέγα,
 195 ἐξῆλθε μέχρι τοῦ νεκρῷ περὶ Σηγείου τόπον,
 ὥς πᾶν τὸ σθένος φύγειν κατακλυσμὸν δοκῶντας·
 ἡ δὲ θρηνηῶδες γοερὸν ὥς περ ἐκμυκωμένη,
 πάλιν εἰς κοίτην τὴν αὐτῆς εὐθέως ὑπεσράφη.
 ὅπερ καὶ θρήνον Θέτιδος φασὶ καὶ Νηρηΐδαν,
 200 καὶ ὅτι κατὰ Ὀμηρον πρῶτον σοιχεῖον ὕδωρ,
 ἐκ τούτου δὲ καὶ τὰ λοιπὰ γενέθλια σοιχεῖα.

Κατὰ τοσαύτους λέγεται ἡ Θάλασσα τοὺς τρόπους
 μήτηρ εἶναι τοῦ ἥρωος ἐκείνου Ἀχιλλεύου.

- Ὡς οὖν ἐξ Ἀγαμέμνονος τὴν κόρην ἀφηρέθη,
 205 ἔνδοκρος πρὸς γενέθλιόν ὕδωρ θαλάσσης βλέπων,
 αὐτὸς ἐλάλει πρὸς αὐτόν· Ποῦ μοι τὰ τῆς μαντείας,
 ἃ περ ὁ Χείρων ἔλεγεν ὁ πάππος μοι γενέσθαι·
 ἐκ τῆς παρ' ὕδωρ μαντικῆς καὶ λεκανομαντείας;
 ἰδὲ καὶ βραχυχρόνιος καὶ ἄτιμος ὑπάρχω·
 210 ὁ Ἀγαμέμνων γὰρ λαβὼν ἔχει τὴν Βρῆσητίδα
 ποῦ τοῦ Διὸς μοι ἡ τιμὴ, ἢ τοι τῆς εἰμαρμένης;
 Τῆς ὀμιχλώδους Θέτιδος τὰς ἀνελεύσεις μάθε·
 περίλυπος καὶ ἔνδοκρος καθήμενος ὁ ἥρωος,

- καὶ ταῦτα λογιζόμενος περὶ αὐτῆ φρονίμως
 215 ἀναθυμίασιν ὄρᾳ θαλάσσης ὀμιχλώδη,
 περὶ ὄρων τοὺς πρόποδας, προλέγουσαν χειμῶνα,
 ὃ περ ὀμάλις ἐς ἱ χειρὸς πρακτικωτάτης,
 καὶ μήτηρ τούτῃς ὁ χειμῶν λυσitteλῶν ἐκείνῳ·
 ἡ γὰρ ἡμέρα πέφυκε καὶ μηρυιὰ καὶ μήτηρ,
 220 τοῖς δυσιχοῦσι μηρυιὰ, τοῖς δ' εὐτυχοῦσι μήτηρ·
 ἰδὼν οὖν τὸ κατάστημα τοῦτο τὸ ὀμιχλώδες
 πρὸς ἑαυτὸν τὰ σύμπαντα λέγων τὰ πεπραγμένα
 εἰς τοῦτο τὸ κατάστημα χειμέριον ὀμίχλης,
 εὔχεται τὸν οὐράνιον αἶρα μεταβῆναι,
 225 ὅπως κακῶς οἱ Ἕλληνες πάσχοντες ἐκ τῶν Τρώων,
 εἰς παραλήψεις ἔλθωσι τοῦ ἥρωος ἐκείνου·
 ἡ δὲ Διὸς βοήθεια ἐκ Θέτιδος ὑπάρχει,
 ὅτε τοῦτον ἐξέσωσε τῶν ἐπιβουλευόντων,
 ὅπερ ἡλληγορήσαμεν ἐν κρίσει τῇ τῆς μήλες,
 230 ὅτε μετὰ διάρθρωσιν αἶρος ἐκ τοῦ χάους,
 παλιντροπία γέγονε καὶ σύγχυσις μεγάλη·
 Ἦρας, τοῦ κατασθήματος, ὡς εἶπον, τοῦ πυρώδους,
 τοῦ Ποσειδῶνος, τῆς ὑγρῆς φημί καὶ τῶν ὑδάτων,
 καὶ Ἀθηνᾶς, τοῦ ζοφεροῦ αἶρος καὶ προσγείας·
 235 ὑφ' ὧν περ ἐκινδύνευσε τὸ καθαρόν αἶρος,
 τὸ χλιαρόν καὶ ἐνυδρον καὶ κατηκυκρατωμένον,
 ὃ Ζεὺς αὐτὸς ὁ μυθικός, δεῖναι καὶ κρυβῆναι
 εἰ μὴ τὸν Ἐκατόγχειρον ἥλιον ἐκ θαλάσσης,
 τὸν εἰς πολλὰς ὑπάρχοντα λυσitteλῇ τὰς πράξεις,
 240 συνέβη σὺν ὑγρότητι φανῆναι θαλασσία,
 τὰ μὲν ὑγρά καθαίροντα τῇ ζέσει τῇ πυρφόρῳ,
 ὑγρότητι συμμέτρῳ δὲ κινῶντα τὸ φλογώδες·
 ὅπερ ἐκεῖ γοῦν ἔφημεν ὑπάρχειν Ἀφροδίτην,
 τὸ μῆλον σχοῦσαν ἑπαῖλον, τὸν κόσμον τὸν ὠραῖον·

- 245 νῦν τοῦτον ἐκαστόγχειρον Βριάρεων τέ λέγει,
 Διὲ παρα τῆς Θέτιδός· σύμμαχον ἀναχθέντα.
 Ἐπεὶ δὲ Σεπτεμβρίε μὲν ἦν ὀκτωκαιδεκάτη,
 ὅτε ταῦτα μετηύχετο ὁ Ἀχιλεὺς γενέσθαι,
 κατὰ δὲ τὸν Ὀκτώβριον ἔμελλε γεγονέναι
 250 τὸ ὄμβριον κατὰσσημα, καὶ φύξις τοῦ αἰέρος,
 ὃ Ὅμηρος ὦν πάνσοφος ἐν τῷ τοὺς μῦθους γράφειν,
 καὶ περὶ ἀναβάσεως θέλων τῇ Νείλῃ λέγειν,
 ποιῇ τὴν Θέτιν, τὸ ὑγρὸν κατὰσσημα, λαλῆσαν,
 ὃ Ζεὺς νῦν πρὸς τὴν Αἴγυπτον δαῖτα μεγάλην ἔχει·
 255 ἦγουν ἀῆρ ὁ κάθυγρος ἐστὶν ἐν τῇ Αἰγύπτῳ·
 ἔτι γὰρ ἦν ἀνάβασις τοῦ Νείλου Αἰγυπτίοις·
 ἐκ τέλους Ἰουλίε γὰρ δι' ὅλη Σεπτεμβρίε
 γίνεται ἡ ἀνάβασις; τῷ δ' Ὀκτωβρίῳ λήγει,
 καὶ γίνεται κατὰσσημα χειμέριον ἐνθάδε.
 260 Μετὰ δ' ἡμέρας δώδεκα ἐλεύσεται ἐνθάδε
 ὃ Ζεὺς· οἷον περ σὺ ποθεῖς αἶρα τῶν ἐνύγρων,
 ὃν περ ἡ Θέτις τὸ ὑγρὸν δύναται καταπεῖθεν·
 ἐξ ὀκτωκαιδεκάτης γὰρ μηνὸς τοῦ Σεπτεμβρίε
 ἡμέραι δώδεκα εἰσὶν εἰς πρώτην Ὀκτωβρίε·
 265 ὥς γοῦν μετὰ τὰς δώδεκα, ἦγουν τῇ Ὀκτωβρίῃ,
 χειμέριον κατὰσσημα συνέβη γεγονέναι,
 ὃ περ πρὸς Ὀλυμπίον Διὰς ἐλευσιν ὀνομάζει,
 καὶ τῶν ἐτέρων τῶν θεῶν, ἦγουν λοιπῶν σοιχείων.
 οὗ γὰρ ἀῆρ ὁ ἐνυγρος καὶ κατηνυρατωμένος,
 270 ἐκεῖ καὶ ὕδωρ τε καὶ πῦρ ἐστὶ καὶ γῆς τι μέρος.
 Αἰὲν ἔοντα λέγων δὲ Ὅμηρος τὰ σοιχεῖα,
 τὸν κόσμον τοῦτον ἄφθαρτον φαίνεται δογματίζων·
 τοῦτο κατὰσσηματος τῷ τότε γινόμενε,
 ὃ περ Διὸς πρὸς Ὀλυμπίον ἐλευσιν ὀνομάζει,
 275 ἐκ τῆς θαλάσσης πρὸς αὐτὸν ἀνῆλθε καὶ ἡ Θέτις,

- νέφος παχὺ καὶ ἔνυθρον, μεμειωμένον ὄμβρου,
 καὶ τὸ μὲν λίαν πάχιστον καὶ τὸ βαρὺ τοῦ νέφους,
 ὃ καὶ σκακῶν τῆς Θέτιδος χεῖρα κατονομάζει,
 τῶν κατωτάτων ἤπτετο μερῶν τῶν τῷ αἰέρος,
 280 ἃ περ αὐτὸς καὶ γόναια Διὸς κατονομάζει·
 τὸ δ' αὖ λεπτομέρεστερον, χεῖρ ἢ δεξικατή,
 τῶν ἀνωτέρων ἤπτετο μερῶν τῶν τῷ αἰέρος,
 ἃ περ παυσόφως κέκληκε πάντως ἀνδραῖνας
 ἐκεῖ γὰρ ἀναθρόσκοντα τὰ νέφη πνευματῶνται.
 285 Ἀναξαγόρας δ' ἐκ τῆς γῆς λέγεται τοὺς αἰέμους,
 Ὀμήρου προδιδάξαντος πρὸ τοῦ Ἀναξαγόρα
 πρὸ γε τετρακοσίων τὲ τῶν χρόνου καὶ πλειόνων,
 τὸ ὑλικὸν μὲν αἴτιον γίνεσθαι τοῦ πνευματικῶν
 ἐκ γῆς τε καὶ τοῦ ὕδατος· ὥς περ Ἀναξαγόρας·
 290 τὸ ὑλικὸν καὶ πρακτικὸν πάλιν, τοῖς ἅπα τόποις·
 ὥς νῦν διδάσκει συνετῶς, μύθους θεῶν συγγράφειν.
 Ταῦτα νέφους πανταχῇ τῷ τότῃ συναχθέντος,
 συνέβη πάντα ζοφερόν τυγχάνειν τὸν αἶρα,
 ἄλυτον δ' περ καὶ Διὸς σιγῇ κατονομάζει·
 295 Ὁ συναγμὸς δὲ τοῦ Διὸς, ἡ κίνησις ἐφρύσιν,
 ἡ Θέτιδος κατέλευσις ὡς πρὸς θαλάσσης τόπος,
 Ἦρας τὸ φιλονείκημα, ἡ πέρασις Ἠφαίστου,
 μέχρι τῆς τέλους ἔχουσι ταῖανδ' ἀλληγορίαν.
 Ὁ συναγμὸς ὁ τῷ Διὶ, αἰέμους θελοῖ πνεῦμα,
 300 κινήσαν τούτῃ τὰς ἐφρύς, ἦγονν νεφῶν τὸ τάχος·
 Ἦ Θέτιδος κατέλευσις, ὄμβρον θελοῖ γενέσθαι,
 ὃς τις καὶ συγκατένευσις ἐς τὴν βοηθείαν.
 Ἦ τῷ Διὶ δὲ ἔλευσις πρὸς οἶκον τὸν οἰκεῖον,
 τὸ πάλιν εἶναι κατ' αὐτὸν ὡς πρῶτον τὸν αἶρα,
 305 εἰς ὄμβρον ἐκλεπτύνοντα τὸ πάχος τὸ τῷ νέφους.
 Ἦ τῶν θεῶν ἀνάστασις ἐκ τῶν καθευδυμένων,

ἢ τῶν σοιχαίων αὐγχυσὶ καὶ τάρχεσσι ὑπάρχει,
 ἢ ἐκ τῆς συγκλατήσεως νεφῶν ἐγγυνομένη·
 ἃ περ σφοδρότερον αἰθήρ ἢ Ἥρα σπλαγνίζουσι,
 310 ὃ περ καὶ ἔχθρα λέγεται τῆς Ἥρας πρὸς τὸν Δία
 αὕτη καθαίρει γὰρ αἰὲ τὸ κάθυγρον αἴρος.

Τὸ πτῆξαι δὲ καθίσασσαν περίφοβον ἐκείνην,
 τὸ, πάλιν τὸν αἶρα δε νεφῶν συμπληρωθῆναι.

Ὁ στυαγμός δὲ τῶν θεῶν, κτύπος βροντῆς ὑπάρχει·
 315 εἰ γὰρ καὶ Δία λέγουσι αἴτιον βροντημάτων,
 ἀλλ' εἰ μὴ νέφος κάθυγρον, ἔχον ξηρὸν αἶρα,
 τῷ βάρει μὲν συμπέσειε πρὸς ἄλλα πάλιν νέφος,
 τῷ δὲ ξηρῷ βροντήσαιν, οὐκ ἂν βροντὴ συσταίη
 ἀλλ' οὐδὲ σέλας ἀστραπῆς τὸ σύνολον φανείη,
 320 εἰ μὴ τὸ πνεῦμα λεπυνθὲν ἐκδράμει τῇ συντρίψει.

Ὁ παντεργάτης δ' Ἥφαιστος, πῦρ τὸ θερμὸν αἴρος,
 μεταποιῶν ἀπῆρξατο τὸ νέφος ἐκυθραίνεин,
 ὃ περ τῆς Ἥρας λέγεται κρατήρ· παρηγορία·
 ἢ παντελής δὲ κάθαρσις ἢ κατακυκλωμένη,
 325 γέλως θεῶν καὶ τράπεζα, κρατήρ καὶ πανδαισία·
 καὶ μουσικὴ Ἀπόλλωνος, μυσῶν τε τραγωδία,
 διπλοειδὲς ποτήριον, νεφῶν ἢ ἐρυθρότης·
 ἢ τις ποτὲ μὲν, ὁμβρος τε καὶ πνεύματα σημαίνει,
 ποτὲ δ' ἔμπροσθεν γίνεται σημεῖον τῆς εὐδίας.

330 Βλέπε πῶς παίζων Ὅμηρος σπινθαῖα περιπλέκει
 θέλων καὶ περὶ ρίψεως τῶν κεραυνῶν γὰρ γράφειν,
 ἐξ ὧν τὸ πῦρ ἐφεύσθηται τοῖς πρότερον ἀνθρώποις,
 ἐν Δήμῳ, κόσμῳ, σύμπαντες οὗ μένησιν οἱ ὄχλοι,
 οὗς περ καλεῖ καὶ Σίντιας· τοὺς εὐρετὰς τὰς πρώτας·
 335 εὐρόντες πᾶσαν τέχνην γὰρ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐκείνοι,
 πάντα τὸν βίον ἐβλαψαν καὶ πάντας τὰς ἀνθρώπους
 πρὸ γὰρ τεχνῶν, οὐ πόλεμος, ἢ δόλος, ἢ δεσπότης·

ἀλλ' ἐλευθέρως ἅπαντες ἔζων ἐν ὁμονοίᾳ·

- Ἄλλοι δὲ Σίντιας φασὶ καλεῖσθαι τοὺς Δημνίους,
 340 ὥς πρώτους πρὸς τὸν πόλεμον εὐρόντας ὀπληργίας·
 τέως βλέπε τὸν Ὅμηρον πῶς παίζων καὶ σπευδάζει·
 θέλων γὰρ περὶ ρίψεως τῶν κεραυνῶν συγγράφειν,
 πῶς ὃν τὸ πῦρ ἀνωφερὲς, κάτω πρὸς γῆν ἐκρέει,
 φέρει τὸ πῦρ, τὸν Ἡφαιστον λέγοντα πρὸς τὴν Ἥραν·
 345 πείθῃ, μὴ μάχῃ τῷ Διὶ, δύναται γὰρ μεγάλα·
 καὶ μὲ γὰρ πρὶν βουλόμενον σοὶ συνέργησαι μήτερ,
 ἐν τῇ τῇ κόσμῳ δηλαδὴ πρωτίστῃ διαφθράσει,
 κάθυγρος ὢν, ἀπέρριπτε πρὸς Αἴημον, ἥγουν κόσμον,
 ἀπὸ πρώτης τῶν καιρῶν μέχρι δυσμῶν ἡλίου·
 350 ἐξ οὗ τὸ πῦρ ἐφεύρηται καὶ τέχναι τοῖς ἀνθρώποις.

Τὸ κροῦμα νῦν τῆς μουσικῆς Ἀπόλλωνος μοι μάθε,
 καὶ τραγωδίαν τῶν μεσῶν μέχρι τῆ τέλους πάντα.

- Ὁ μὲν Ἀπόλλων, ἥλιος ἀστὴρ εἷς τῶν πλανήτων·
 μοῦσαι δ' ἀστέρες οἱ λοιποὶ τῶν συμπλανήτων τέττε·
 355 ἑπτὰ δ' εἰσὶν οἱ σύμπαντες, ὧν περ αἱ κλήσεις αὗται.

Κρόνος πάντων ἀνώτερος· ὁ Ζεὺς δὲ δευτερεύει·

- Ἄρης τρίτος· ὁ ἥλιος τέταρτος μέσος πάντων·
 ἡ Ἀφροδίτη, καὶ Ἑρμῆς, ὑστέρᾳ δ' ἡ σελήνη·
 οὗτοι γοῦν δίκην μουσικῆς ἀρίστης ἑπταχόρδῃ,
 360 ἕκαστος σφαίραις ταῖς αὐτῶν κινέμενοι κροτῆσι
 μέλος τι λυγρώτατον ἀρίστης ἀρμονίας·
 καὶ μᾶλλον ἀνατέλλοντες· κατάρχοντος ἡλίου·
 τοῦτο γοῦν βούλεται εἰπεῖν ὁ Ὅμηρος ἐνθάδε,
 ὅτι μετὰ τὴν ἔλευσιν τῆν νέφους ἦν εὐδία,
 365 εὐάρμοστος, ἀρχέσασα μέχρι δυσμῶν ἡλίου·
 μετὰ τὴν νύκτα δ' ἕκαστον ἡρέμει τῶν σοιχείων.
 οὗ περ αὐτοῖς ἐποίησεν τὸ πῦρ τὰς κατοικίας.

Ὁ παντεργάτης δ' Ἡφαιστος πάντα ποιῶν καὶ τρέφων·

- τὸ πῦρ γὰρ κατὰ Ἑλληνας ἐν τῇ κοσμογενείᾳ
 370 ἐκάσῳ κατεσκεύασε τοὺς τόπους κατ' ἀξίαν·
 τὸ ὕδωρ ἐκλεπτῦναν γὰρ, ἐποίησεν αἶρα·
 τοῦτον λεπτῦναν πλέον δέ, ἐποίησεν αἰθέρα,
 καὶ τοὺς ἀέρας, μετ' αὐτόν· πυρώδεις τὴν οὐσίαν·
 οὗτοι πάντες ἠρέμησαν ἐν τόποις τοῖς οἰκείοις,
 375 καὶ Ζεὺς αὐτὸς ἠρέμησεν εὐδίας σὺν αἰθέρι.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Β. ὍΜΗΡΟΥ ΠΑΥΩΔΙΑΣ

- Τῷ βῆτα ἡ ὑπόθεσις τὸν νοῦν ἔχει νοιόνδε·
 οἱ ἄλλοι πάντες μὲν θεοὶ, τὰ σύμπαντα σαιχεῖα,
 ἐκάθευδον, ἡσύχαζον, ἦσαν ἠρεμικότα·
 ὁ Ζεὺς, δ' ἀὴρ, ἐφρόντιζε τιμῆσαι Ἀχιλέα·
 5 ὁ ὕπνος ἐξ αἵρος γὰρ ὑγρότητος ὑπάρχει·
 ἐξ ὕπνου δέ οἱ ὄνειροι γίνονται τοῖς ἀνθρώποις·
 ὁ ὄνειρος ἐδήλωσε δὲ τιμᾶν τὸν Ἀχιλέα·
 Τῷ Ἀγαμέμνονι καὶ γὰρ ὄναρ ἐφάνη τότε·
 ἐδόκησε τὸν Νέστορα τῇ κλίνῃ παραστάντα,
 10 λέγειν· καθεύδεις βασιλεῦ; οὐ πρέπει σοι καθεύδειν·
 ἄκουσον λόγων τῶν ἐμῶν, τὰ τοῦ Διὸς ἀγγέλλω·
 τὰ εἰμαρμένα λέγω σοι τὰ μέλλοντα συμβῆναι·
 καθόπλισον τὴν Ἑλληνας πανστρατιᾶν τὴν πάντας
 δῆλον, τὸ πᾶν σε σφάτευμα μετὰ τοῦ Ἀχιλέως·
 15 νῦν γὰρ καιρὸς πορθῆσαι σε τὴν Τρωϊκὴν τὴν πόλιν,
 ὁμοφρονουῦσιν οἱ θεοὶ τῆς Ἥρας παρακλήσει·
 τὰ πάντα κατηνκράτῳ τῷ καθαρῷ αἵρι·
 ἐκ τοῦ Διὸς δ' ἐπήρτηται τοῖς Τρώεσιν ἡ βλάβη·
 τουτέστι, βλάβη τοῖς Τρωσὶν ἐξ εἰμαρμένης ἔσται.

- καὶ τὸν στρατὸν ἐκέλευσεν ὀπλίζεσθαι φαγόντας . .
αὐτός δὲ θύσας βοῦν Διὶ, τῇ εἰμαρμένη τάχα,
ἐπτά τοὺς πρώτους ἄρχοντας καλεῖ πρὸς τὴν θυσίαν
85 τὸν Νέσφορ καὶ μετ' αὐτὸν Ἰδομενέα Κρήτα·
εἶτα τοὺς δύο Αἴαντας μετὰ τοῦ Διομήδους,
καὶ Ὀδυσσεύα μετ' αὐτῆς· Μενέλαος δὲ μόνος
ἦλθεν αὐτοῖς αὐτόκλητος, σέργων τὸν βασιλέα·
θυσίας ἅμα καὶ εὐχῶν τότε δὲ γενομένων,
90 φαγόντες, Νέσφορος βουλαῖς, ὥρμησαν πρὸς τὴν μάχην·
οἱ στρατηγοί δὲ τὸν στρατὸν περέτασσαν κοσμίως,
σὺν τῇ φρονήσει Ἀθηνᾶς, καὶ τῇ Αἰγίδι ταύτης,
ταῖς πολυπλόκοις μηχαναῖς αὐτῆς, ταῖς ὑπερτίμοις,
γλυκύτερος δ' ὁ πόλεμος τούτοις ἐφάνη τότε,
95 παρό περ ἕκαστον αὐτῶν ἐλθεῖν πρὸς τὴν πατρίδα·
αἱ πεδιάδες ἔλαμπον ὡς πῦρ ὑπὸ τῶν ὅπλων.
Ὡς περ ἀγέλαι τῶν χηνῶν, γεράνων, ἥ καὶ κύκνων
πέτονται περὶ Κάϋστρον τὸν ποταμὸν Ἀσίας,
οὕτως Ἑλλήνων ὁ στρατὸς Σκαμάνδρῳ πεδιάσι
100 πολὺς εἰσῆκει καὶ λαμπρὸς ἐν ὅπλων ποικιλίᾳ,
καὶ πρόθυμοι πρὸς πόλεμον, ὡς μυῖαι πρὸς τὸ γάλα.
Ὁ Ἀγαμέμνων δ' ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς εἰσῆκει
τὴν κεφαλὴν καὶ ὀφθαλμοὺς ἔχων Διὶ ὁμοίως,
τῷ λογισμῷ παρόμοιος, φρόνιμος καὶ αἰδῆμων·
105 τὴν ζώνην δὲ τῷ Ἀρεΐ, τὸ σῆθος Ποσειδῶνι,
πολεμικὸς καὶ τὸν θυμὸν ἔχων ὁπότεν δέη,
κατὰ τὴν θάλασσαν αὐτήν, οὐ γὰρ ἀεὶ κινεῖται,
ἀλλ' ὅταν πνεύσας ἄνεμος ἐκείνην κυματώσῃ.
Ὡς περ δὲ ταῦρος μέγας τις ἀγέλης ὑπερέχει,
110 τοσοῦτον ἐμφανέστερος καὶ τῶν λοιπῶν ὑπῆρχε·
τοιῶτον μὲν ἐποίησε τότε τὸν βασιλέα
ἥ εἰμαρμένη φαίνεσθαι πάντων ὑπερτερῶντα. . .

Εἴτα πάλιν ὁ Ὅμηρος καὶ πρὸς τὰς μῆσας λέγει,
 τὴν γνῶσιν πάντως τὴν αὐτῇ· τὴν ἐκ τῶν μαθημάτων·
 115 εἶπατε, μοῦσαι, πρὸς ἡμᾶς πάντας τοὺς ἡγεμόνας,
 τὸ πλῆθος σύμπαν γὰρ ἐγὼ, καὶ πάντας τὲς ναυάρχους
 οὐδ' ἂν περ δέκα στόματα καὶ δέκα γλώσσας εἶχον,
 ἄρρηκτον δ' εἶχον τὴν φωνὴν καὶ σιδηρὰν καρδίαν,
 τοὺς σύμπαντας ἂν ἴσχυσα πρεπόντως καταλέξαι,
 120 εἰ μὴ περ ὑπεμνήσατε πάντας ὑμεῖς, ἐκ βίβλων.

Οὕτως ἐνταῦθα συμπληροῖ τὴν βῆτα ῥαψωδίαν·
 καὶ μετ' αὐτὴν κατάρχεται λέγειν τὴν Βοιωτίαν,
 ἣν Βοιωτίαν ἔγραψα τοῖς τόποις τοῖς οἰκείαις,
 τοὺς ἡγεμόνας λέγων σοι, καὶ τούτων ναυαρχίας,
 125 καὶ κατ' ἐπαύξησιν, αὐτῶν μορφάς τε καὶ τὰ γένη·
 μετὰ τὴν Βοιωτίαν δὲ κατάρχεται τοῦ γάμμου,
 οὕτω ποιήσας τὴν ἀρχὴν ἀρξάμενος ἐνθύνδε.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Γ. ὍΜΗΡΟΥ ῬΑΨΩΔΙΑΣ

Ἐπεὶ δὲ παρετάξαντο μετὰ τῶν ἡγεμόνων,
 οἱ Τρῶες ἐπορεύοντο κλαγγῇ τε καὶ θορύβῳ
 δίκην γεράνων φευγουσῶν εἰς Αἴγυπτον ἐκ Θρήκης,
 οὗ τοὺς Πυγμαίους κτείνουσι, τρώγουσαι τούτων σάχους·
 5 οἱ δ' Ἕλληνες ἐπήρχοντο καὶ σιωπῇ καὶ τάξει·
 ὁ δὲ πολὺς κονιορτὸς πεζῶν καὶ τῶν ἵππέων,
 ὥς περ ἐμίχλη σκότῳσιν ἐποίησε βαθεῖαν.
 Ὁ δὲ θεοῖς παρόμοιος Ἀλέξανδρος τὸ εἶδος,
 ἦγον, ὁ ὠραιότατος δίκην λαμπρῶν ἀστέρων,
 10 ἢ μᾶλλον ὁ αὐτόχρομα γελῶν, ἐπιθυμία
 πρῶτος τῶν ἄλλων προπηδῶν, τῶν Τρώων προεμάχη,

- Ἑλλήνων τὸν βουλόμενον ζῆτῶν μονομαχῆσαι.
 ἰδὼν δὲ τὸν Μενέλαον τοῦ ἄρματος παρδῶντα,
 ὥς πέρ τις θράκοντα ἰδὼν, ἔφευγεν ὠχριάσας·
- 15 Τοῦτον ὁ Ἑκτωρ θυμωθεὶς, λέγας λοιδοροῖς πλύνει
 ἀπατεῶν, γυναιμανές, εἴθε νεκρός μιν εἴης,
 παρὸ δοκτυλοθεέκτημα, καὶ Τρώων πάντων ὕβρις
 ὄντως μεγάλως χαίρουσι τὸ σφάτευμα Ἑλλήνων
 τῷ λογισμῷ τῷ ἐαυτῶν ἄριστον σὲ δοκοῦντες,
- 20 ἀνδ' ὦν ὀρώτιν εὐμερῶς ὠραῖον σοῦ τὸ εἶδος
 πῶς οὖν τοιοῦτος ὦν αὐτός, νύμφην ἀνδρῶν ἄριτων
 ἀρπάξας, βλάβην ἤγαγες σύμπαντι Τρώων γένει·
 εἰ καρτερεῖς, πολέμησεν Ἑλένης τῷ συνεύνῳ,
 καὶ γνώσῃ τίνος ἤρπασας νεάζουσαν γυναῖκα·
- 25 οὐκ ὠφελήσῃ σοὶ οὐδὲν ἢ μουσικὴ θανόντι,
 οὐ κάλλος, οὐ δὲ τρίχους, τὰ Ἀφροδίτης δῶρα·
 εἴτ' οὖν ἐπιθυμίας τε, εἴ τε καὶ τοῦ ἀσέρος.
- Οἱ γεννηθέντες πάντες γὰρ ἀσέρι Ἀφροδίτης,
 καὶ μᾶλλον τῆς γενέσεως ὄντι μὴ παραινέτη
- 30 ἂν κεῖται μᾶλλον καὶ καλῶς οἷς περ ἀρμόζει τρόποις,
 ὠραῖοι καὶ ἐπέρασοι γυναῖκες τε καὶ ἄνδρες
 ἂν ἐν τῇ πρώτῃ μᾶλλον δὲ ἢ εἰκοστῇ ὁγδόῃ
 μοίρᾳ καρκίνε φαίνωσιν αὐτὴν τὴν Ἀφροδίτην,
 θεαῖς οἱ ἄνδρες μέγνυνται, τουτέστι βασιλίσσαις,
- 35 ἢ ἰσοθέοις γυναῖξιν, ὡς Πτολεμαῖος γράφει,
 γυναῖκες πάλιν δὲ θεοῖς, εἴ τε καὶ ἰσοθέοις.
- Οὕτω μὲν Ἑκτωρ πρὸς αὐτὸν Ἀλέξανδρον ἦν λέγων·
 εἰ Μενελάῳ πόλεμον συνήρραξας, εὖ ἴαθι,
 οὐδὲν σοὶ ἢ γενέθλιος ὤνησεν Ἀφροδίτη·
- 40 ἀλλὰ θεοὶ ὑπάρχουσιν, Ἀλέξανδρε, οἱ Τρῶες,
 οἳ τινες σὺ κατέχωσαν βάλλοντές σε ταῖς λίθαις·
 πρὸς τοῦτον δὲ Ἀλέξανδρος οὕτως ἀνταπεκρίθη.

- Ἔκτορ, ἐπεὶ με ὕβρισας προσόντως, ἐπαξίως,
 σὸς λόγος εἰς περ πέλας κόπτει μου τὴν καρδίαν·
 45 θάρσους ἐμπλήσας, τείθει με μάχεσθαι Μενελάῳ·
 σὺ δὲ μὴ κατονείδιζε τὸ κάλλος καὶ τὴν τρίχα,
 τὰ τῶν θεῶν δωρήματα, ἀσέρων γενεθλίων·
 ἃ περ μοι κατωνείδισας τὴν κόμην καὶ τὸ κάλλος,
 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἀγαθῶν, ἀπόρρηπτα οὐκ ἔστιν·
 50 ὅσα παράσχωσιν αὐτοὶ, θέλων οὐκ ἄν τις λάβῃ.
 Σεμνῶς ἐνταῦθα καὶ δεινῶς ἀνθύβρισεν ὁ Πάρις·
 οὕτω σεμνῶς ὕβρισας δε, οὐκ ἔδοξεν ὕβριζεν·
 μέλας, στραβὸς γὰρ καὶ ψαλλὸς ἦν Ἔκτωρ ὥς γνωρίζεις·
 ἐν τῷ εἰπεῖν ὁ Πάρις δὲ θέλων δ' οὐκ ἄν τις λάβῃ,
 55 μονονουχὶ λέγει ταυτὶ τὰς ὕβρις ἐπικρύπτων·
 Ἔκτορ, καὶ σὺ ἂν ἤθελες τοιοῦτος γεγονέναι,
 ἀλλ' εἰμαρμένην ἴσχηκας ἑτέραν· λοιπὸν παύε·
 καὶ κάλλος μὴ καθύβριζε, μηδὲ τὴν τρίχωσίν με·
 εἰ βούλει δέ με μάχεσθαι μετὰ τοῦ Μενελάου,
 60 τὸ Τρωϊκὸν μὲν στρατεύμα παῦσον, καὶ τῶν Ἑλλήνων·
 ἐγὼ δὲ καὶ Μενέλαος μόνονι μονομαχῶμεν·
 ὁ δὲ νικήσας ἅπαντα λαβέτω σὺν Ἑλένῃ,
 οἱ δ' ἄλλοι παρερχέτωσαν εἰς ταῖς αὐτῶν πατρίδας.
 Οὕτως εἰπόντος Πάριδος, Ἔκτωρ τερρθεὶς τοῖς λόγοις
 65 τοὺς Τρώας μάχης ἔπαυε· μέσθ' κρατῶν τὸ δόρυ·
 οἱ δ' Ἕλληνες τοξεύμασιν ἔβαλλον καὶ τοῖς λίθοις,
 μέχρ' ἐπέσχε βάλλοντας ἐκείνους Ἀγαμέμνων,
 καὶ τότε τοῖς στρατεύμασιν Ἔκτωρ τοῖς δύο λέγει
 γνώμην τὴν Ἀλεξάνδρῃσιν περὶ μονομαχίας.
 70 Πάντων ἡσυχασάντων δὲ, Μενέλαος ταῦτ' εἶπεν·
 ὁ λόγος ἔστιν ἄρεσός ὁ τῆς μονομαχίας,
 ἀλλ' ὄρκους βεβαιώσωμεν πρότερον τὰ τῆς μάχης·
 παρέστω δὲ καὶ Πρίαμος αὐτός ἐν ταῖς θυσίαις·

- ἄπιστος γὰρ Ἀλέξανδρος καὶ παραβάτης ὅρκων.
75 Ἐχάρησαν οἱ Ἕλληνες καὶ Τρῶες ἐπὶ τούτοις,
παῦσιν εὐρεῖν ἐλπίζοντες τοῦ χαλεποῦ πολέμου
συντόμῳ ἐφωπλίζοντο· πλησίον δὲ ἀλλήλων
οἱ Ἕλληνες ἐκάθηντο καὶ Τρῶες δίκην φίλων
ὁ Ἕκτωρ πέμπει φέρειν δε πάντα τὰ πρὸς θυσίαν,
80 καλέσαι τὸν Πρίαμον ταῖς ὅρκῳ συμπαρεῖναι
καὶ Ἀγαμέμνων ἐπεμψεν ἐκ πλοίων ἄρνα φέρειν·
ἡ Ἴρις τῇ Ἑλένῃ δε πᾶν τὸ συμβᾶν μηνύει
τὸν περὶ ταύτης πόλεμον καὶ τὴν μονομαχίαν,
ἐμοιωθεῖσα θυγατρὶ Πριάμου Λαοδίκη·
85 τουτέστιν Ἴρις γέγονε τόξον τὸ νεφελῶδες,
ἐξ οὗ τὸ συμβησόμενον ἐνόησεν Ἑλένη
ὥς εἴ περ τίς κατέλεξε πάντα καλῶς ἐκείνη,
ἦλθε δὲ πρὸς ἐνθύμιον εὐθύς τοῦ Μενελάου,
καὶ τῆς πατρίδος τῆς αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ γεννητόρων·
90 λεπτῷ δ' ἐπικαλύμματι κατακαλυψαμένη,
δυσὶ σὺν ἄλλαις ὥρμησε κλαίουσα πρὸς τὸν πύργον·
περὶ δὲ πύλας τὰς Σκαιᾶς αὐτὴν διερχομένην
ἀπὸ τοῦ πύργου βλέποντες οἱ γέροντες τῶν Τρώων,
ἐκ γήρως μὲν ἀπόμαχοι, σύμβουλοι δὲ γενναῖοι,
95 Πριάμῳ συγκαθήμενοι καὶ ἀδελφοῖς Πριάμου,
καὶ Πάνθῳ καὶ Θυμοίτῃ τε καὶ Λάμπῳ, καὶ Κλυτίῳ,
καὶ σὺν τῷ Ἰκετάονι τῷ ἀδελφῷ τῷ Ἕκτῳ,
ὁ Οὐκαλέγων τε αὐτὸς ἅμα καὶ ὁ Ἀντήνωρ,
ἐν ἡρεμαίᾳ τῇ φονῇ ἀλλήλοις προσλαλοῦντες,
100 οὐ νεμέσις, ἐφθέγγοντο, διὰ τοιαύτην κόρην,
ἐπὶ πολὺ κακοπαθεῖν τοὺς Ἕλληνας καὶ Τρῶας.
λίαν ἐστὶ παρεμφερῆς αὐτῇ ἐπιθυμία·
ἀλλὰ καὶ κάλλος ἔχουσα τοιοῦτον, ἀπερχέσθω,
μὴ γένοιτο μετόπισθεν ἡμῖν καὶ τέκνοις βλάβη·

105 ταύτην δε Πρίαμος αὐτῷ πλησίον ἐδριάσας,
ἀνερωτῶν ἐμάνθανεν Ἑλλήνων τοὺς ἀρίστους.

Πρῶτον, τὸν Ἀγαμέμνονα ὃν περ καὶ μακαρίζε,
τὸν Ὀδυσσεύα, δεύτερον τὸν Αἴαντα δέ, τρίτον
μόνη δ' ὑπέδειξεν αὐτῷ καὶ τὸν Ἰδομενέα
110 τοὺς ἀδελφούς δε Κάστορα ταύτης καὶ Πολυδύκη,
ἀποθανόντας οὐδαμῶς προσβλέπειν δυναμένη
μὴ συστρατεῦσαι τοῖς λοιποῖς ἐδάκησεν Ἑλλήνων
ἥ, δι' αὐτὴν αἰσχύνησθαι φανῆναι τῷ πολέμῳ
οἱ κήρυκες λαβόντες δε πάντα τὰ πρὸς θυσίαν,
115 καλοῦσι καὶ τὸν Πρίαμον· ὁ δ' ἀναβάς εἰς ἄρμα,
ἦλθε περὶ τὸ σφάτευμα Ἑλλήνων τε καὶ Τρώων.

Στάντων πρὸς τὴν θυσίαν δε νεψάντων καὶ τὰς χεῖρας,
ὁ Ἀγαμέμνων τῶν ἀρνῶν τὰς τρίχας ἀπεκέψας,
Ἑλλήνων διενείματο καὶ Τρώων τοῖς ἀρίστοις
120 ἤρχετο δὲ πρὸς οὐρανὸν τὰς χεῖρας ἀνατείνας.

Ἥλιε, γῆ, καὶ οὐρανέ, καὶ ποταμῶν τὸ ὕδωρ,
καὶ οἱ παρ' Ἀθῆν τιμωροὶ δαίμονες τῶν ἀδίκων,
ὑμεῖς ἔφοροι γίνεσθε, καὶ φύλακες τῶν ὀρκῶν.
κᾶν μὲν Ἀλέξανδρος αὐτὸς Μενέλαον φονεύσῃ,
125 Ἑλένην καὶ τὰ χρήματα ταύτης ἔχέτω πάντα
ὑμεῖς δὲ πορευσόμεθα πάλιν πρὸς τὰς πατρίδας
ᾧ δ' ἀντιστρόφως γένοιτο, γενέσθω τέναντίον·
ἡμῖν τε πρέπῃσα τιμὴ δοθήτω κατὰ νόμους,
τὸ τῶν χρημάτων ἡμισυ, δῆλον τῶν ἐν τῇ πόλει.

130 Οὕτως εἰπὼν, ἀπέσφαξε τοὺς ἄνακας Ἀγαμέμνονα,
οἶνον δ' ἐπέχεεν αὐτοῖς· ἤρχετο πᾶς λαός τε,
χεθῆναι τὸν ἐγκέφαλον οὕτω τῶν ἐπιόρκων.

Ὁ δὲ Κρονίων οὐδαμῶς τούτων εὐχὰς ἐπλήρωε,
ἡ σκοτεινὴ καὶ ἄδηλος ἅπασιν εἰμαρμένη
135 ὁ Πρίαμος μερίδα δὲ λαβὼν ἐκ τῆς θυσίας,

- ὀπισθοδρόμους ἤλαυνε πάλιν ὥς πρὸς τὴν Τροίαν
 εἰπὼν· τὸν θάνατον αὐτῶν αἶδεν ἢ εἰμαρμένη,
 ἐγὼ δ' οὐχ' ὑπομείναμι βλέπειν τοῖς ὀφθαλμοῖς με
 Ἀλέξανδρον μαχόμενον μετὰ τοῦ Μενελάου·
 140 οὕτως εἰπὼν ὁ Πρίαμος εὐθέως ὑπεχώρει.
 Τὸν τῷ μονομαχίῃ δε τάπον συγκατεμέτρεν
 Ἐκτωρ ὁμῶς καὶ Ὀδυσσεύς, ἔβαλον δὲ καὶ κλήρους
 τοῦ Μενελάου, Πάριδος, ἐν περικεφαλαίᾳ,
 ὥς τις ἂν πρότερος αὐτῶν λάχοι τὸ βέλος πέμψαι·
 145 Ἐκτωρ δὲ βλέπων ὀπισθε τοὺς κλήρους ἀνεκίνη·
 καὶ πρότερος ἐξέδραμεν ὁ κλῆρος Ἀλεξάνδρου·
 οὗτοι δὲ μέσον ἔστησαν ἐπλοῖς ἡντρεπισμένοι.
 Καὶ πρῶτος μὲν Ἀλέξανδρος τὸ σάκος Μενελάου
 ἄπρρακτος ἔμεινε βαλὼν, κλισέντος τοῦ σιδήρου·
 150 δεύτερος δὲ Μενέλαος πέμψας αὐτῷ τὸ δόρυ,
 ἔκοψε τὴν ἀσπίδα τε καὶ πᾶσαν πανοπλίαν,
 πρὸς τὴν λαπάρην Πάριδος· κλισθεὶς δ' αὐτὸς συντόμως,
 ἐξέφυγε τὸν θάνατον δόρατος Μενελάου·
 Μενέλαος τῷ ξίφει δε πλήξας τὴν κεφαλαίαν,
 155 ἐκ τῆς χειρὸς τετράουλος ὀν ἀπέβαλε τὸ ξίφος·
 γυμναῖς ὀρμήσας τὸ λοιπὸν εἴλεκε χερσὶν ἐκαῖμον,
 στρέφων καὶ πρὸς τοὺς Ἑλλήνας ἐκ περικεφαλαίας·
 καὶ τοῦτον ἂν ἀπέκτεινε Μενέλαος εὐθέως,
 εἰ μὴ πως ἔσωσεν αὐτὸν ἡ Ἀφροδίτη· τέτε,
 160 τὸν λῶρὸν ἀποκόψασα τῆς περικεφαλαίας,
 καὶ τοῦτον ἀφαρπάξασα πρὸς τὸν αὐτῷ κοιτῶνά,
 ἢ τις συνέκλινεν αὐτῷ τότε καὶ τὴν Ἑλένην·
 τῆς Ἀφροδίτης μάχθαι νῦν τὴν ἀλληγορίαν·
 Οἱ Ἀφροδίτης ἔχοντες γενέθλιον ἀστέρα
 165 κείμενον τόποις ἀγαθοῖς, σώζονται καὶ κινδύνων·
 ἐπεὶ δε τὸ γενέθλιον τοιοῦτον Ἀλεξάνδρου,

- οὕτως ἐξέφυγε σωθεὶς, τοῦ λάρου κεκομμένος,
 ἐπεὶ δὲ δρᾶ καὶ ποθεινὸς τοὺς οὕτω γεννηθέντας,
 πολλὰ ζυγισμαχήσασαν πρὸς ἑαυτὴν Ἑλένην,
 170 τὸ κάλλος εἴλωσεν αὐτὴν καὶ μετὰ πείαν ἦτταν·
 καὶ τούτῳ συγκατέκλινεν ὥς περ νενικηκότι·
 ὁ δὲ Μενέλαος αὐτὸν ὡς λέων ἀνηρεῖναι·
 ἔλεγε τότε τοιγαροῦν αὐτὸς ὁ Ἀγαμέμνων·
 ἡ νίκη, Τρῶες, φαίνεται τυγχάνειν Μενελάου·
 175 ὅτε λοιπὸν τὰ χρήματα, ὅτε καὶ τὴν Ἑλένην,
 καὶ τὴν τιμὴν τὴν πρέπυσαν, τὴν οὔσαν κατὰ νόμους,
 τὸ τῶν χρημάτων ἥμισυ, δῆλον τῶν ἐν τῇ πόλει.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Δ. ὈΜΗΡΟΥ ΠΑΥΣΙΑΣ

- Οἱ δὲ Θεοὶ παρὰ Διὶ πρὸς γῆν κεχρυσωμένην
 καθιδρυμένοι σύμπαντες, Ἡβης κενώσης νέκταρ,
 ἰδημηγόρουν βλέποντες τὴν πόλιν τὴν τῶν Τρῶων,
 καὶ περὶ τῆς πορθήσεως αὐτῆς ἐζυγομάχουν·
 5 τέως κατῆλθεν Ἀθηναῖα τῷ τότε πρὸς τοὺς Τρῶας,
 καὶ Πάνδαρον παρέπεισε Μενέλαον τοξεῦσαι·
 ἐσώτων τῶν ἀρίστων δὲ κύκλῳ τοῦ Μενελάου,
 καὶ τοῦ Μαχάωνος αὐτῇ τὸ τραῦμα θεωρῶντος,
 ἐνοπλον Τρῶων τὸ πεζὸν ἐχώρει κατ' Ἑλλήνων·
 10 ἀφείς δὲ τὸν Μενέλαον εὐθέως Ἀγαμέμνων,
 τὸ σράτευμα καθάπλιζεν ἀθρόως πρὸς τὴν μάχην·
 πεζὸς δὲ διερχόμενος πάντας τοὺς ἡγεμόνας,
 τοὺς σπαύδοντας μὲν ᾠτρυνεν ἐπαίνοισι πρὸς τὴν μάχην
 Ἴδομενέα, Αἴαντας, τὸν Νέστορα σὺν τούτοις·
 15 τοὺς δὲ ῥαθύμως, αὐστηροῖς ἐπέπλησσε τοῖς λόγοις,

τὸν Μενεσθέα, καὶ αὐτὸν ἅμα τὸν Ὀδυσσεά,
καὶ Διομήδη σὺν αὐτοῖς υἱὸν τὸν τῆς Τυδείως.

Τῶν Τρώων καὶ Ἑλλήνων δὲ τῷ τότε μισγόμενων,
Θόρυβος ἦρθη φοβερός καὶ κτύπος τῶν ἀρμάτων,
20 ὥς χειμερίων ποταμῶν ἐπιρροή ραγδαίων
ἀπὸ πετρώδους ὑψηλῆς κρημνιζομένων ὄρεος.

Καὶ πρῶτος μὲν Ἀντίλοχος, βαλὼν ἐν τῷ ματόπῳ,
ἀνῆρτηκεν Ἐχέπωλον υἱὸν τῆς Θαλυσίης.

Ἀγνήτωρ δ' Ἐλεφήνορα τὸν στρατηγὸν Εὐρίπῃ.
25 ἔλκοντα τὸν Θαλυσίον καὶ μέλλοντα σκυλεύειν,
τρώσας δορὶ κατὰ πλευρῶν ἀπέκτεινε εὐθέως.

Αἴας δ' ὁ μέγας ἐν δορὶ βαλὼν κατὰ τὸ σῆθος,
ἀνεῖλε Σιμείσιον, νέον ὠρχῖον, οἶον.

Ἀντιφος τῆς Πριάμης δε νόθος υἱὸς ὑπάρχων
30 σύροντα Σιμείσιον γυμνῶσαι πανοπλίας
Λεῦκον τὸν Ἰθακήσιον, κτείνει βαλὼν βουβῶνι.

Νόθον δὲ Δημοκώοντα πάλιν υἱὸν Πριάμης
ὁ Ὀδυσσεὺς ἀνῆρτηκε βαλὼν, κατὰ τὸν κόρσην.

Ὁ Πείρως ὁ Ἰαμβράσης θες, ὅς ἦν ἀπὸ τῆς Αἴνης
35 ἡγεμονεύων τῶν Θρακῶν τῶν παρελλησποντίων,
ἀπέκτεινε Διώρεα υἱὸν Ἀμαρυγκέως,
τῶν Ἐπειῶν τὸν στρατηγὸν, τουτίσσι τῶν Ἠλείων,
λίθῳ τραχεῖ τὴν δεξιὰν κνήμην ἐκείνης κόψας,
εἶτα καὶ δόρατος πληγῇ ἔντερα τούτης χέας.

40 Τὸν Πείρωα δ' ἀπέκτεινε τοῦτον, ὁ Θόας πάλιν
ὑπὲρ μαζὸν τῷ δόρατι τὸ πρῶτον δορατίσας,
εἶτα καὶ τὴν γαστέρα δὲ τούτης τῷ ξίφει τύψας.

Οὗτοι μὲν πάντες ἔπεσον ἄνδρες ἐξ ἡγεμόνων
τοῦ δὲ κοινῆς πολυπληθεῖς ἦσαν νεκρῶν σωρεῖαι.

45 Τὰ μὲν τῆς ὑποθέσεως πάντα τῆς δέλτα τάδε
τὴν δὲ θεῶν νῦν μάχθαι πᾶσαν ἀλληγορίαν.

Μὴ Χερουβέμ, μὴ Σεραφείμ ὧδε θεοὺς μοι νόει,
 ὥς περ Ψελλὸς ἐδίδαξεν ὁ πάνσοφος ἐκείνος,
 οὐκ οἶδα πῶς εἰπεῖν παίζων ἢ καὶ σπευδάζων ἄρα
 50 οὐδὲν γὰρ πρὸς τὸν Ὀμηρον ἅ περ φησὶν ἐκείνος·
 ἀσύντροχα πρὸς δόξαν γὰρ εἰσὶ τὴν Ὀμηρείαν,
 ὥς περ ζωὴ καὶ θάνατος καὶ τῶν ἀντιθετέων.

Ὁ Ὀμηρὸς ἐνταῦθα γὰρ ἀστρολογῶν νῦν γράφει
 μετὰ τὴν ἥτταν Πάριδος τὴν παρὰ Μενελάῳ,
 55 ἐπιβλαβὲς θεμάτιον ὑπῆρχε τῶν ἀσέρων,
 τοὺς, οὓς περ λέγει καὶ θεὸς ἐν γῇ κεχρυσωμένη,
 ἐνδορυμένους παρ' αὐτῷ τῷ ζωηφόρῳ κύκλῳ,
 καὶ πίνοντας τοῦ νέκταρος Ἥβης οἰνοχοῦσης·
 αἰεὶ δὲ περιτρέχοντας τὸν ζοφερόν τὸν κύκλον,
 60 δύνοντας, ἀνατέλλοντας, πάσας ποιῶντας ῥάσεις·
 τούτων τῷ τότε τοιγαρὲν ὁ Κρόνος καὶ ὁ Ἄρης,
 οἱ τῶν ἀσέρων κάκιστοι καὶ βλαπτικοὶ τῶν ἄλλων,
 ἦσαν τετραγωνίζοντες ἀλλήλους ἐν τῇ φαύσει·
 τὸ δὲ τοῖτο, κάκιστον θεμάτιον ὑπάρχει,
 65 καὶ πόρθησιν ἐσήμαινεν ὅσον οὐκ ἤδη Τροίας·
 τέως δὲ τότε γέγονε καὶ τις ἀστὴρ κομήτης,
 ὃς τις σημεῖον πέφυκε γίνεσθαι καὶ πολέμων,
 ὃν Ἀθηναῖς κατέλευσιν Ὀμηρὸς εἶνα λέγει
 ἐξ Ἥρας παροτρύνσεώς· ἡγοῦν, Ἑρμῆ ἀστέρος·
 70 ταῦτα γὰρ περιττώματα τυγχάνουσιν αἴερος,
 ἀρεῖκά τευχάνοντα καὶ τοῦ Ἑρμῆ ἀστέρος·
 οἱ Πυθαγόρου δὲ φασὶν ἀστέρας εἶναι τέτυς,
 ὡς τῆς λοιπῆς τῆς πλάνητας ἐν χρόνῳ φαινυμένους·
 ἐπεὶ δὲ ταῦτα σήμαντρα τυγχάνουσι πολέμων,
 75 ὁ Πάνδαρος ὡς εἰπομέν· οὕτω κεκνημένος,
 τοξεύει τὸν Μενέλαον πρὸς μέλος τῆ ζωστήρος,
 καὶ τότε μὲν ὁ πόλεμος εὐθέως ἀνεῖράγη,

- καὶ πέπτωκε σφατιόμενος ὁ δαῖνα τε καὶ δαῖνα,
 ὧν πρὸ μικροῦ κατὰ λεπτόν ἐγράψαμεν τὰς κλήσεις
 80 ἔσθον οὐκ ἤδη δε λατὸν κατέπεπτε καὶ Τροία,
 οὐδ' περ καιρῷ παραδρομῇ εἰς πόρθησιν ἐκείνης,
 θεῶν βουλὴν ἐνόμασεν βλέπόντων πρὸς τὴν Τροίαν
 Δία δ' ἐνταῦθα κήσων, ἀστέρα τὸν πλαυήτην
 τὴν Ἥραν πάλιν, τὸν Ἑρμῆα τὴν Ἀθηνᾶν, σελήνην,
 85 εἰς γὰρ ἀστὴρ ὁ Ἡρακλῆς, Ἑραῆς τε καὶ ἡ Ἥρα
 εἰς πάλιν καὶ ἡ Ἀρτεμις, ἡ Ἀθηνᾶ, σιλήνη.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ε. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ

- Τότε τῷ Διομήδει τε τόλμαν καὶ καρτερίαν
 ἡ Ἀθηνᾶ παρέσχηκε δοξάζουσα τὸν ἄνδρα
 ἐκ περικεφαλαίας δὲ τούτῃ καὶ τῆς ἀσπίδος
 πῦρ ἀφλεγὲς κατέκαιεν ὅμοιον τῷ κυνέσσει.
 5 Μάθε τὸ ἀλληγόρημα ταῦτο μικροῦ ὑπάρχον·
 ὁ Διομήδης θέλων δὲ τότε γνωσθῆναι πᾶσι,
 κάτοπτρον κατεσκεύασεν ἀσπίδι καὶ τῇ λόφῳ,
 πυρὸς ἐκπέμπων δόκησιν ἀκτῖσι ταῖς ἡλίου,
 οἷον ἐνὴν καὶ Ἀχιλεῖ φέβητρον πολεμίοις·
 10 οὐ καυστικὸν δὲ κάτοπτρον οἷον τῇ Ἀρχιμήδους·
 ὧ περ ὁ γέρον ἐφλέξεν ὀλκάδας τὰς Μαρκέλλας
 ἐκ τῆς ἀντανασκιάσεως ἡλίου τῶν ἀκτίνων,
 ἀλλ' ἀφλεγὲς εἰς πτόησιν ταγμάτων ἐναντίων·
 οὕτω γὰρ δρᾶν κελεύουσι πάντες μηχανογράφοι,
 15 Φίλων καὶ Φιλεταίριος, Ἰσός, Ἀρχιμήδης,
 Ἡρων καὶ Διονύσιος, Σώστρατος τε καὶ Πάππος,
 ὁ Παλλαδάς, Ἀθήναιος σὺν τῷ Ἀπολλοδώρῳ,

Κτησίβιος, Ἀνθέμιος μετὰ τοῦ Πατροκλέους·
 ἐξ ὧν περ ἀνεγνώσκαιμεν πολλὰς μηχανουργίας,
 20 τοιαῦτα κάτοπτρα ποιεῖν λόφοις καὶ ταῖς ἀσπίσιν,
 εἰ δυνατόν καὶ θώραξιν, ἅμα καὶ σπάθας τέτων,
 ὅπως παντοίως ἐκπληξῆς εἴη τοῖς ἐναντίοις.

Τοιοῦτον ἔχων κάτοπτρον τοῖς ὅπλοις Διομήδης,
 εἰς μέσον παρυστόδραμα τὸ σῶμα τοῦ πολέμου.
 25 Φηγέα δὲ τὸν Δάρητος ξίφει βαλὼν, ἀνείλε
 ὣς Δάρητος πυρεργάτιδα μετήρχετο τὴν τέχνην,
 οὓς ἱερεῖς ὁ Ὀμηρος εἶναι φησὶν Ἡφαίστου.

Ὁ δ' Ἀγαμέμνων θόρατι βαλὼν τῷ μεταφρένῳ
 τῶν Βεθυῶν ἀπέκτανεν τὸν στρατηγὸν Ὀδίον.

Ἰδομενεὺς τὸν Φαῖστον δὲ τρώσας κατὰ τὸν ὦμον
 30 ἐκ Σάρδεων ὑπάρχοντα φίλον υἱὸν τῷ Βάρε.

Τὸν τῷ Στράφιᾳ δὲ υἱὸν, Σκαμάνδριον τὴν κλῆσιν,
 Μενέλαος ἀνήρηκεν ἄριστον κυνηγέτην,
 φεύγοντα τὸ μεταφρενον τρώσας τῷ δορατίῳ.

35 Φέρεκλον δὲ τὸν ναυπηγὸν τῶν Ἀλεξάνδρου πλοίων,
 δορὶ βαλὼν κατὰ γλουτὸν ὁ Μηριόνης πτείνει·
 εὐθὺς γὰρ ἐξεπέρασε τὸ δόρυ πρὸς τὴν κύστιν.

Πήδαιον δὲ Ἀντήνορος νέεον υἱὸν ὁ Μέγης,
 ἐξέπισσε τῆς κεφαλῆς τὸ σῶμα περυνήσας.

40 Εὐρύπυλος δ' Ὑψήνορα ξίφει τεμάσιν τὴν χεῖρα,
 παῖδα τὸν Δολοπύονος, Σκαμάνδρου ἱερέως,
 ἀνδρὸς ἰχθυὺς θηρεύοντος ἐν ποταμῷ Σκαμάνδρῳ.

Τὸν Διομήδης δὲ πολλοὺς ὥς πρὸς φυγὴν κλονῶντα
 πρὸς δεξιὸν ἐτόξευσε Πάνδαρος ὦμον τότε·

45 τὸ βέλος δὲ πρὸς τοῦμπροσθεν κοιλὸν ὅς ᾧ ἐξῆλθε·
 ὁ Σθένελος ἀνέσπασεν, ὁ δ' ἀγριάνας μᾶλλον
 δορὶ βαλὼν ὑπὲρ μαζὸν Ἀσύνουον ἀνείλεν·

ἀνείλε καὶ Ὑπείρονα πλήξας τὴν ἁμικλεΐδα,
 ξίφει τεμῶν τε παρεκτὸς τῆς ῥάχεως τὸν ὦμον,
 50 Ἄβαντα καὶ Πολύϊδον τοὺς ἀδελφοὺς ἀνείλεν,
 υἱοὺς τοὺς Εὐρυδάμαντος ἀνδρὸς ὄνειροκρίτε·
 καὶ τοὺς υἱοὺς τοῦ Φαίνοπος, Θόωνα τε καὶ Ξάνθον,
 Ἐχέμονα καὶ Χρόμιον υἱοὺς τε τοῦ Πριάμου,
 ἀπέκτεινε καὶ Πάνδαρον βαλὼν περὶ τὴν ῥῖνα,
 55 καὶ τὸν Αἰνείαν ἔθραυσε λίθῳ βαλὼν μεγάλῳ,
 θλάσας αὐτῷ κοτύλην τε, κόψας καὶ τὰς νευρώσεις.

Ἡ δὲ γενέθλιος αὐτὸν ἔσωσεν Ἀφροδίτη,
 καὶ τόπος ὁ τῆς Ἰδῆς δὲ ὅπερ αὐτὸς ἐσπάρη·
 ἔφευγε γὰρ τοῖς δένδρεσιν ὡς σκέπη κεχηρμένος
 60 ἃ περ φησὶν ὁ Ὅμηρος χεῖρας τῆς Ἀφροδίτης,
 καὶ πέπλε πτύγμα φαίνεσθαι σώσαντος τὸν Αἰνείαν.

Χειρὸς δὲ τρώσιν νόησον εἶναι τῆς Ἀφροδίτης
 ἢ ὅτι φεύγοντος αὐτῷ, δραμῶν καὶ πρὸς τὸ ὄρος,
 οὗ περ αὐτὸς ἐσώζετο τὴν ὕλην συνδανήσας,
 65 εἰς πλείονα τὴν πτόησιν ἐνέβαλεν ἐκεῖνον,
 ἢ ὅτι προθυμούμενον ἔπαυσε τῷ πολέμῳ·
 ὅθεν τὴν χεῖρα λέγουσι τρώσαι τῆς Ἀφροδίτης·
 τὴν πρακτικὴν γὰρ ἔσβεσεν ἐπιθυμίαν τούτου,
 καὶ τὴν χροιάν μετέλλαξε τῆς θεᾶς τῷ προσώπῳ·
 70 ὅθεν οὐδ' αἶμα γέγραφε τοῦ τραύματος ῥυτῆναι,
 οἷον ἰχῶρα δὲ τινα τὸν ὥχρον οὕτω λέγων.

Τότε λοιπὸν ὁ Σαρπηδῶν ἀνήγειρε τοὺς Τρῶας·
 κτείνει δὲ Δηϊκόωντα πρῶτος ὁ Ἀγαμέμνων,
 ὄντα φίλον Αἰνείᾳ μὲν, υἱὸν δὲ τῷ Περγᾶσιν,
 75 τούτου τὸ σάκος ἐν δορὶ τεμῶν καὶ τὴν γαστέρα
 Θεραπευθεὶς Αἰνείας δὲ υἱὸς τοῦ Διοκλέους,
 ἀπέκτεινε τὸν Κρήθωνα καὶ τὸν Ὀρσιλοχὸν τε.

μοῖρου· καὶ τὸν Μενέλαον ἔκτεινεν ὅν σὺν τούτοις,
 εἰ μὴ συντόμοις παρ' αὐτὸν Ἀντίλοχος παρέστη
 80 καὶ πέφυγεν· Αἰνείας μὲν· οὗτοι δ' ἀνέϊλον τότε,
 ὃ μὲν τὸν Πυλεμένεα ἄρχοντα Παφλαγόνων,
 ἑσῶπα τρώσας τῷ δορί κατὰ τὴν ὤμοκλῆϊδα.

Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα ἡνίοχον τὸν τέττε
 λίῳ βαλὼν τὸ πρῶτον μὲν εἰς μέσον τὸν ἀγκῶνα,
 85 εἶτα, κατὰ τὴν μήνγγα πλήξας αὐτῷ τῷ ξίφει.

Ὁ Ἑκτώρ δὲ σὺν Ἀρεΐ, θυμῷ μαχηκωτάτῳ,
 Μενέσθην καὶ Ἀγχίταλον ἔκτεινε πρώτη μάχῃ.

Ὁ Αἴας δὲ τὸν Ἀμφιον υἱὸν τὸν τῷ Σελάγῃ,
 κατὰ τὸ ὑπογάστριον τὸ δορυ περὶνήσας,
 90 ἀντιμαχῶν τῷ Ἑκτορι καὶ πᾶσι Τρωσὶ μόνος,
 καὶ δόρατα δεχόμενος πλείονα καὶ χαλάζης,
 ὅτε Τυδείδης ἦν τραπεῖς ὁ ἀριστοῦς ὁ μέγας
 οὐκ αἰδέσθεις τὴν Ἀθηναῖν τὴν τούτῳ συνεργῆσαν,
 καὶ πῦρ ὅπερ ἐξέπεμπεν ἐκ κεφαλῆς, καὶ ὤμων.

95 Ὁ Σαρπηδῶν Τληπόλεμον βαλὼν δὲ πρὸς αὐχένα,
 τοῦ Ἡρακλέος τὸν υἱὸν κτείνει καὶ Ἀστυόχης
 αὐτός δ' ἐλεπαφύχῃσε μῆρῳ προβεβλημένος,
 ἐκ Τληπολέμου τοῦ δορός, ἅμφω γὰρ ἦκαν ἅμα.

Ὁ Ὀδυσσεὺς ἀνέϊλε δὲ πολλοὺς ἐκ τῶν Λυκίων,
 100 τὸν Κοίρανον, Ἀλάστορα, τὸν Χρόμιν σὺν τούτοις,
 Ἀλκάνδρου, καὶ Νοήμονα, Πρύτανιν, Ἀλιόν τε.

Ἑκτώρ δὲ τὸν Οἰνόμαον, τὸν Τρῆχον, τὸν Ὀρέστην,
 τὸν Τεύθραντα καὶ Ἑλενον μετὰ τῷ Ὀρεσβίῃ
 ἄλλ' ὅτε καὶ Περύφαντα υἱὸν τὸν Ὀχησίῃ
 105 ἐφόνευσέ σὺν Ἀρεΐ, θυμῷ μαχηκωτάτῳ,
 ὃ Διομήδης ἑφιππος πέλας ἐλθὼν ἐκείνῃ,
 ἐς κανεῶνα τέτρωκεν, ὀρμαίνοντα θυμῷθις
 Τρῶες δ' ὡς εἶδον τὴν πληγὴν δορός πρὸς τὴν λαοάφην,

νομίσαντες τὸν Θύρακα τμηθῆναι καὶ τὰς σάφκας,
 110 ἤδη πεσεῖν δε καὶ νεκρὸν τὸν Ἑκτορα θαυοῦντες,
 σμερδνὸν πάντες ἐβόησαν, ἀντήχησαν τὰ ὄρη.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ζ. ὍΜΗΡΟΥ ΠΑΥΣΙΑΣ

Τῶν Τρώων ἐμονάθη δὲ καὶ Ἀχαιῶν ἡ μάχη
 ἦγεν ἐρήμη γέγονε Θεῶν τῆς συμμαχίας·
 Θεὸς ἐνταῦθα δὲ καλεῖ, τὰς ψυχραὶς δυνάμεις
 ἀφ' ἧ γὰρ Ἑκτορος θυμὸν κατέπαισαν τὸν Ἀρπυ
 5 ἡ Διομήδης Ἀθηναῖα, φρόνησις σὺν ἀνδρείᾳ,
 χωρὶς Θεῶν ἐμάχοντο Ἕλληνες τε καὶ Τρῶες·
 ἀπὴν γὰρ Ἑκτορος θυμὸς καὶ δόλοι Διομήδης
 ἐξήπλωτο δ' ὁ πόλεμος, ἐξήνθησεν ἡ μάχη,
 μετὰ τῶν δύο ποταμῶν Σιμόεντος καὶ Ξάνθου.
 10 Πρῶτος δ' ὁ Τελαμώνιος Αἴας Ἑλλήνων πύργος
 ἀνῆρτηκεν Ἀχάμοντα υἱὸν τὸν τῷ Εὐσώρῃ,
 τὸν ἡγεμόνα Θρακῶν τῶν ὄντων ἐκ τῆς Αἴνῃ,
 δορὶ κατὰ τὸ μέτωπον ἐκεῖνον περονήσας.
 Ὁ Διομήδης δ' Ἀξυλον τὸν ἐξ Ἀρίσβης κτείνει,
 15 υἱὸν ὄντα τῷ Τεύθραντος, σὺναιμον τῆς Τεκμήσσης,
 ἄνθρωπον πολυχρήματον πάντας ξενοδοχῶντα,
 αὐτὸν καὶ τὸν Καλήσιον δῆλον ἀνέϊλε τέτι.
 Τὸν Δριῆσον καὶ Ὀφέλτιον Εὐρύαλος ἀνέϊλε,
 καὶ Αἴσηπον καὶ Πήδασαν ἅμα σὺν τέτοις κτείνει
 20 υἱοὺς τῷ Βηκολίῳ καὶ τῆς Ἀβαρβαρέης,
 ὃς Βηκολίῳ ἀδελφὸς ἦν νόθος τῷ Πριάμῃ.
 Ἀστυάλῳ παρέπεμψε πρὸς Ἀθην Πολυπέτης,
 ὁ Τεῦκρος Ἀρετάονα, ὁ Ὀδυσσεὺς Πιδύτην,

- Ἀντίλοχος τὰν Αὔλορον, ἔλατον Ἀγαμέμνων,
 25 περὰ Σατυίῳ ποταμῷ τὴν Πήδασον οἰκῶντα
 ὁ Βαιατὸς δὲ Λήϊτος τὸν Φύλακον ἀνείλε,
 Μελάνθιαν δ' Εὐρύπυλος τὸν Ἀδραστὸν δὲ ζῶντα
 κατέσχευ· ὁ Μενέλαος τῷ ἄρματος πεσόντα
 ἐν γὰρ τῷ φαίγῃ, τῷ ῥυμῷ θρασυθέντος ἐν μυρίῃ,
 30 κατέπεσε τῷ ἄρματος, οὕτω καὶ κατεσχέθη
 καὶ σώζειν· τῷτον ἔμιλλε Μενέλαος οἰκτείρας,
 ἀλλ' Ἀγαμέμνων ἔκτεινε λακέρων δορὶ τρέσας·
 Νέστωρ δ' ἔφακαςτον βοᾷ, λέγων Ἀρχείοις τάδε·
 τοὺς ἀνδράς, ἀνδρες, κτείνωμεν πρῶτον, οἷς ἔστι πρόπον,
 35 εἴτα τὰς τέτιον ἥσυχοι γυρνῶτε πενυπλίας·
 μὴ δὲ σκυλεύοντες νεκρὸς πολέμου βαθυμέϊτε.

Ἐκτορ ἑλένη δὲ βελαῖς ἐλθὼν καὶ πρὸς τὴν Τροίαν,
 τὰς γῆρας ἀφροίσασαν ἐκέλευσεν Ἐκάβην
 ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀθηναΐς θῦσαι λαμπρὰν θυσίαν,
 40 βῆς ἐξ ἀγέλης δώδεκα τῶν ἐνιαυσιαίων,
 καὶ πέπλον ποσειδάφαιτον ἀπὸ τῶν Σιδωνίων·
 θῆναι τοῖς τῷ ἀγάλματός γύναιον, ὅπως παύσῃ
 τὸν Διομήδην μάχεσθαι κατὰ τῶν Τρώων οὕτω.

Γλαῦκος τῷ Ἰκπολόχῃ δὲ σύμμαχος ὢν τῶν Τρώων,
 45 καὶ Διομήδης ἀριστεὺς ὑπάρχων τῶν Ἑλλήνων,
 τοὺς ἵππους ἀντιπῆλαινον ἐλλήλοισι ὥς πρὸς μάχην,
 ἐκ λόγων δὲ γνωρίσαντες εἶναι πασιπῶσι φίλοι.

Βελλεροφόντης γὰρ αὐτὸς, ὁ πάππος ὁ τῷ Γλαύκῃ,
 ὁ παρθὼν τὴν Ἀντιανὴν γυναῖκα τὴν τῷ Προίτῃ,
 50 κατ' ἄλλης δὲ Σθενέβοιαν, ἔρωτα σχῆσαν τέτις,
 ἀνὴρ ὁ συνετώτατος, ὁ Χίμαρα φονεύσας,
 θηρίον τὸ τρικέφαλον τῷ πτερωτῷ Πηγάσῳ,
 ἦγον ὁ τροπασάμενος ἔθνη τριπλᾶ τῷ πλοίῳ
 Σολύμεις, Ἀμαζόνας τε, τὰς τῆς ἐνέδρας τρίτας·

- 55 Σολύμῃς μὲν, ὡς λέοντας ὄντας γενναίους ἄνδρας,
 ὡς χίμαιραν, ὡς αἰγὰ δὲ κρημνοβατέσσαν πάντα,
 τῶν Ἀμαζόνων τὸν στρατὸν; Ἀρείας θυγατέρων·
 ὡς δράκοντα τὴν ἐνεδρὰν τῶν ἐλλαχύντων τέτον
 καὶ θυγατέρα δὲ αὐτὸ λαβὼν τὴν Ἰσβάτη,
 60 τὴν κλῆσιν τῇ ὀνόματος ἔχουσαν Φιλονόην,
 φίλος ὑπῆρχε τῷ Οἰνεῖ τῷ πάππῳ Διομήδης·
 ἀλλήλοισι ἀνταμείβουσιν αὐτῶν τὰς παυσιλίας.
 ὁ Διομήδης μὲν χαλκῇ ἀντὶ χρυσῆς πρὸς Γλαῦκον,
 ὁ Γλαῦκος δ' ἐμπαλιν χρυσῇ ὡς πρὸς χαλκῇ ἀμείψας
 65 ἡ εἰμαρμένη γὰρ τὸν νῦν ἐδόξεσσι τῷ Γλαύκῃ,
 χάριν φιλίας τὴν χρυσῇ ὡς πρὸς χαλκῇ ἀλλάξας.
 Ἐκτωρ δὲ μετὰ κέλυσιν τῆς, ἧς εἶπον, Θυσίᾳς,
 ἦλθε καὶ πρὸς Ἀλέξανδρον πρὸς πόλεμον ὀτρύνων,
 καὶ παροτρύνας καὶ αὐτὸν, οἴκας ἰδίους ἦλθεν,
 70 ἰδεῖν αὐτῇ τὴν σύζυγαν, τὴν κλῆσιν Ἀνδρομάχης,
 τὴν παῖδα Ἡετίωνος Κυλίκων βασιλέως,
 καὶ σὺν τῇ Ἀνδρομάχῃ δὲ τὸν πεφυλμένον παῖδα,
 ὃν Ἐκτωρ μὲν ὀνόμαζε Σκαμάνδριον τὴν κλῆσιν,
 οἱ δ' ἄλλοι Ἀστυάνακτα, ῥύτης γὰρ Τρώαν Ἐκτωρ
 75 τὴν δ' ἐν τοῖς οἴκοις ἑδαμῶς εὔρεν, ἀλλ' ἐπὶ πύργῳ
 ἐσῶσαν καὶ θαρύνουσαν ἐν τῷ νοιᾶσθαι Τρώας·
 ἦν λογισμοῖς τοῖς πρέπτοι σαφρῶνως νεθετήσας,
 καὶ τῇ παιδὸς ἀψάμενος ὡς πατρικῶς φιλήσων,
 καὶ τούτον, ἐπευξόμενος, ὡς οἶδε πτοηθέντα,
 80 τὴν παυσιλίαν τὴν αὐτῇ, καὶ πρὸς τροφὸν στραφέντα,
 γελάσας καὶ πρὸς γέλωτα κέκείνην δὲ κινήσας,
 ὥρμησε πρὸς τὸν πόλεμον θρήνον λιπὼν κατ' οἴκας
 ἐδὲ γὰρ ἦν προσδόκιμος νοστήσαι τῇ πολέμῃ·
 Ἐκτορος δὲ πρὸς πόλεμον ὀρμώντος ἀποτρέχειν,
 85 ἐν δόμοις οὐδ' Ἀλέξανδρος ἐβράδυνεν οἰκίῳς·

ἀλλ' ὀπλισθεὶς ἐξέδραμεν ὡς περ στατός τις ἵππος,
 πρὸς πεδιάδας ποταμῶν γαυρόμενος ἐκτρέχει,
 ὑψῶν αὐτῇ τὴν κερχλήν, τινάσσων καὶ τὰς τρίχας·
 οὕτως ἐξ ἀεροπόλως ὁ Πάρις τότε τρέχων,
 90 λαμπρὸς ἐν ὅπλοις καὶ φαιδρὸς, δίκην αὐγῆς ἥλιος,
 τὸν Ἑκτορα προέφθακε πρὶν ἐξελθεῖν τῆς Τροίας·
 ὃν περ ἐπαίνοισι πρέπυσεν Ἑκτωρ εἰσδεδογμένος,
 ἐπεύχετο τοὺς Ἕλληνας τῆς Τροίας ἐξελάσαι.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Η. ὈΜΗΡΟΥ ΠΑΥΩΔΙΑΣ

Συνάμα τῷ τῶν κυλῶν ἐξάρμυσαν τῆς Τροίας
 ἀμφοτέρω πρὸς πόλεμον ἐμπείρως τετυχημένοι.

Καὶ Πάρις μὲν ἀπέκτεκε Μενέσθιον ἐξ Ἀρνης,
 υἱὸν τὸν Ἀριθέα τε καὶ τῆς Φιλομεδέας,
 5 ὃν σύμπαντες Ἀρίθου ἐκάλεον κορυνήτην·
 ἐ τόξοις γάρ, ἐ δόρατι καὶ σόματι μαχαίρας,
 ἀλλὰ ῥοπάλῳ σιδηρῷ τὰς μάχας συνεκρότει.

Ἑκτωρ Ἡϊονία δὲ βαλὼν πρὸς τὸν αὐχένα,
 ὁ Γλαῦκος δὲ Ἰφίνου τοῦ Δεξιῆ τὸν παῖδα
 10 ἀνήσθηκε τῷ δόρατι βαλὼν κατὰ τὸν ὤμον.

Ἡ δὲ γλαυκῶπις Ἀθηναῖα, ἡ φρόνησις Ἑλλήνων,
 ἰδοῦσα τούτῃς κτείνοντας στρατὸν τὸν τῶν Ἑλλήνων,
 ὁρῶσα καὶ τὸν ἥλιον νίκην Τρωσὶ διδόντα
 τῷ πέμπειν κατὰ πρόσωπον Ἑλλήνων τὰς ἀκτῖνας,
 15 ἤτησε μονομάχιον Ἑλλήνων τε καὶ Τρώων·
 καθιδρυνθέντων ἄμφω δὲ λοιπὸν τῶν στρατευμάτων,
 αὐτὸς ὁ Ἑκτωρ ἀναστὰς μέσον τῶν στρατευμάτων·
 ἤτησε τὸν βερόμενον μονομαχεῖν Ἑλλήνων.

- τῶν πάντων πτοηθέντων δὲ, Μενέλαος ὠπλίσθη
 20 ὑβρίζων πάντας Ἑλλήνας Ἐκτορα πτοηθέντα·
 καὶ δὴ νεκρὸς ἄν ἔκειτο χερσὶ τοῖς Ἐκτορείαις,
 εἰ μὴ κατέσχον ἅπαντες, ὃ δ' Ἀγαμέμνων πλέον.
 Καὶ τότε Νέστωρ ἀναστὰς καὶ σχετλιάσας μέγα,
 καὶ τὴν Ἐρευθαλίῳτος εἰπὼν μονομαχίαν,
 25 ὃν περ ἀνείλε νεαρὸς ὑπάρχων τῷ σαρκίῳ,
 καὶ τέλος θεῖς τοῖς ῥήμασιν, εἰ νέος ἦν εἰσέτι
 καὶ ἄν πρὸς μονομάχιον Ἐκτορι συνεπλόσῃ,
 ἄνδρας ἐννέα πέπεικεν Ἑλλήνων ἀναστῆναι·
 πρῶτον τὸν Ἀγαμέμνονα, δεύτερον Διομήδην,
 30 εἶτα τὴν δὺς Αἴαντας καὶ τὸν Ἰδομενέα,
 τὸν Μηριόνην μετ' αὐτῆς, Εὐρύπυλον σὺν τέτοις,
 καὶ Θόαντα, καὶ παίγμιον Ὀμήρη, Ὀδυσσέα,
 οὗτοι πάντες ἀνέστησαν τάχα μονομαχήσασ·
 πάντων δὲ λόγοις Νέστωρ κλήρης βαλόντων τότε
 35 κυνῇ τῇ Ἀγαμέμνονος, τῇ Αἴαντος ἐξῆλθεν,
 εἴ τε τυχαίως προσδραμῶν ἢ κατ' οἰκονομίαν·
 ὃ Νέστωρ τότε γὰρ κυνῶν ἐτύγχανε τὴν κλήρη·
 Ἐκ κήρυκος τὸν κλῆρον δὲ δεξάμενος ὁ Αἴας
 ὥρμησε καθοπλίζεσθαι, ταῖς Ἑλλήσι δὲ λέγει·
 40 Ἐκτορα, φίλοι Ἕλληνες, δοκῶν νικῆσαι, χαίρω·
 ἀλλ' ἕως ἢ ἐνδύομαι αὐτὸς τὴν πανοπλίαν,
 τῇ ἀφαιεῖ κατεύχεσθαι σύμπαντες εἰμαρμένη,
 σιγῇ καὶ λάθρα κατ' αὐτῆς, μὴ μάθωσιν οἱ Τρῶες·
 εἴ τε καὶ φανερώτερον, φόβος οὐδεὶς ὑπάρχει·
 45 οὕτως εἰπὼν καὶ ὀπλισθεὶς, κραδαίνων καὶ τὸ δόρυ,
 τρανῶς ἐβάδισε γελῶν ἐκπληκτικῶι προσώπῳ·
 ὃν περ μεγάλως ἔχαιρον οἱ Ἕλληνες ὁρῶντες,
 τρόμος πολὺς δὲ τοῖς Τρωσὶ καὶ Ἐκτορι σὺν τέτοις
 Αἴας δὲ φέρων θυρεὸν στήθεϊ σπῆρον ὡς πύργον,

50 τὸν ἄν περ κατισκέυασε Τύχιος ὁ Ὑλαῖος,
 ἑπτὰ βοῶν μὲν ἔχοντα βύρσας ὀχυρωτάτας,
 ἄνω πασῶν δὲ τῶν βυρσῶν, σίδηρον ὥς περ βύρσαν·
 ἔσῃ πλησίον Ἑκτορος καὶ μάχην συνεκρότει.

Καὶ πρῶτος Ἑκτωρ μὲν βαλὼν τὴν Αἴαντος ἀσπίδα,
 55 τὸν σίδηρον ἐξέκοψεν, ἔξ τε βοείας βύρσας·
 ἐν βύρσῃ τῇ ἐβδόμῃ δὲ τὸ δόρυ κατισχέθη·
 δεύτερος Αἴας δὲ βαλὼν, κόπτει καὶ τὴν ἀσπίδα,
 καὶ θώρακα τὸν Ἑκτορος, μικρὸν καὶ τὴν λαπάραν,
 εἰ μὴ περ κλίνας τὸ πλευρὸν ἐξέφυγε τὸν μόρον·
 60 ἐξπάσαντες δὲ δόρατα, συνέπεσον ἀλλήλοισι
 καὶ πλήττει πάλιν Ἑκτωρ μὲν τῇ Αἴαντος τὸ σάκος,
 καὶ τὸν χαλκὸν οὐκ ἔκοψε· κλίνεται δὲ τὸ ξίφος·
 Αἴας πηδῆσας πλήττει δὲ τὴν Ἑκτορος ἀσπίδα·
 καὶ τὴν ἀσπίδα κόπτει μὲν, καὶ μέρος τῆ τραχήλου·
 65 κρουνοὶ δ' ἐχώρην αἵματος· Ἑκτωρ δ' ἔχ' ὑπεχώρι·
 ἄρας δὲ λίθον μέλαινα μέγα τραχὺν τῷ τότε,
 πρὸς ὀμφαλὸν τῇ Αἴαντος πάλιν τὸ σάκος βάλλει
 καὶ πλεῖον γέγονεν ἡδὲν· ἤχησε δὲ τὸ σάκος·
 δεύτερος Αἴας δὲ βαλὼν μείζονα τέττε λίθον
 70 σρογγύλῳ, ἔπεμψε σερβρῶς, καὶ λυεὶ τὴν ἀσπίδα,
 λυεὶ καὶ γόνυ Ἑκτορος· ὁ δ' ὕπτιος ἠπλώθη
 ἀσπίδι τέττε σφριχθεῖς, τὸν δ' ἄρθωσεν Ἀπόλλων·
 Αἴαντος κατὰ πρόσωπον ἦλκος γὰρ ἐκλάμπων,
 αὐτὸν ἐκάλυπεν ἰδεῖν τὴν Ἑκτορείαν πτώσιν·
 75 τὸν Ἑκτορα δ' ἀνήγειρεν, Αἴαντος οὐκ ἰδόντας·
 καὶ τότε δὴ καὶ ξίφεσιν ἔτρωσαν ἄν ἀλλήλους,
 εἰ μὴ Ταλθύβιος αὐτὸς εἶρξε καὶ ὁ Ἰδαῖος·
 ἡ νύξ γὰρ κατελάμβανεν, ἡμέρας πληρουμένης·
 οὕτω μονομαχήσαντες, ἔδον ἀλλήλοισι θῶρα·
 80 ὁ Ἑκτωρ μὲν τῷ Αἴαντι ξίφος σὺν ἔμφορῃ κει,

1. The first part of the document is a letter from the President of the United States to the Congress, dated January 3, 1862. It is a message of condolence to the people of the State of California, who have been afflicted by a severe drought. The President expresses his sympathy for the suffering and his hope that the Congress will take prompt action to relieve the distress.

2. The second part of the document is a report from the Secretary of the Interior, dated January 10, 1862. It contains information regarding the progress of the survey of the public lands in California, and the results of the examination of the claims of the various settlers.

3. The third part of the document is a report from the Secretary of the Interior, dated January 10, 1862. It contains information regarding the progress of the survey of the public lands in California, and the results of the examination of the claims of the various settlers.

4. The fourth part of the document is a report from the Secretary of the Interior, dated January 10, 1862. It contains information regarding the progress of the survey of the public lands in California, and the results of the examination of the claims of the various settlers.

5. The fifth part of the document is a report from the Secretary of the Interior, dated January 10, 1862. It contains information regarding the progress of the survey of the public lands in California, and the results of the examination of the claims of the various settlers.

6. The sixth part of the document is a report from the Secretary of the Interior, dated January 10, 1862. It contains information regarding the progress of the survey of the public lands in California, and the results of the examination of the claims of the various settlers.

7. The seventh part of the document is a report from the Secretary of the Interior, dated January 10, 1862. It contains information regarding the progress of the survey of the public lands in California, and the results of the examination of the claims of the various settlers.

8. The eighth part of the document is a report from the Secretary of the Interior, dated January 10, 1862. It contains information regarding the progress of the survey of the public lands in California, and the results of the examination of the claims of the various settlers.

9. The ninth part of the document is a report from the Secretary of the Interior, dated January 10, 1862. It contains information regarding the progress of the survey of the public lands in California, and the results of the examination of the claims of the various settlers.

10. The tenth part of the document is a report from the Secretary of the Interior, dated January 10, 1862. It contains information regarding the progress of the survey of the public lands in California, and the results of the examination of the claims of the various settlers.

THE UNITED STATES OF AMERICA
DO hereby certify that
[Name] is a
[Title]
of the
[Department]

THE UNITED STATES DEPARTMENT OF THE ARMY
OFFICE OF THE CHIEF OF STAFF
WASHINGTON, D. C.
MEMORANDUM FOR THE RECORD
SUBJECT: [Illegible]
1. [Illegible]
2. [Illegible]
3. [Illegible]
4. [Illegible]
5. [Illegible]
6. [Illegible]
7. [Illegible]
8. [Illegible]
9. [Illegible]
10. [Illegible]
11. [Illegible]
12. [Illegible]
13. [Illegible]
14. [Illegible]
15. [Illegible]
16. [Illegible]
17. [Illegible]
18. [Illegible]
19. [Illegible]
20. [Illegible]
21. [Illegible]
22. [Illegible]
23. [Illegible]
24. [Illegible]
25. [Illegible]
26. [Illegible]
27. [Illegible]
28. [Illegible]
29. [Illegible]
30. [Illegible]
31. [Illegible]
32. [Illegible]
33. [Illegible]
34. [Illegible]
35. [Illegible]
36. [Illegible]
37. [Illegible]
38. [Illegible]
39. [Illegible]
40. [Illegible]
41. [Illegible]
42. [Illegible]
43. [Illegible]
44. [Illegible]
45. [Illegible]
46. [Illegible]
47. [Illegible]
48. [Illegible]
49. [Illegible]
50. [Illegible]
51. [Illegible]
52. [Illegible]
53. [Illegible]
54. [Illegible]
55. [Illegible]
56. [Illegible]
57. [Illegible]
58. [Illegible]
59. [Illegible]
60. [Illegible]
61. [Illegible]
62. [Illegible]
63. [Illegible]
64. [Illegible]
65. [Illegible]
66. [Illegible]
67. [Illegible]
68. [Illegible]
69. [Illegible]
70. [Illegible]
71. [Illegible]
72. [Illegible]
73. [Illegible]
74. [Illegible]
75. [Illegible]
76. [Illegible]
77. [Illegible]
78. [Illegible]
79. [Illegible]
80. [Illegible]
81. [Illegible]
82. [Illegible]
83. [Illegible]
84. [Illegible]
85. [Illegible]
86. [Illegible]
87. [Illegible]
88. [Illegible]
89. [Illegible]
90. [Illegible]
91. [Illegible]
92. [Illegible]
93. [Illegible]
94. [Illegible]
95. [Illegible]
96. [Illegible]
97. [Illegible]
98. [Illegible]
99. [Illegible]
100. [Illegible]

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΤΗΣ ΚΑΛΩΣ
 ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΤΗΣ ΚΑΛΩΣ
 - ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΤΗΣ ΚΑΛΩΣ
 Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΤΗΣ ΚΑΛΩΣ
 ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΤΗΣ ΚΑΛΩΣ
 ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΤΗΣ ΚΑΛΩΣ
 ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΤΗΣ ΚΑΛΩΣ

ὥς περ ὁ Σαρδανόπαλος Ταρσὸν καὶ Ἀγχιάλῃν
ὁ Ἀσυρίων βασιλεὺς παῖς Ἀνακυνδαράξῃ.

115 Ὁ Ποσειδῶν ὁ λέγων δὲ Διὶ περὶ τῷ τείχεσ,
ὅτι τὸ τεῖχος ἐκτίσαν ἄνευ θεῶν θυσίας,
καὶ τῷ Διὸς οἱ λόγοι δὲ ταῦτα δηλῶσιν εἶναι.

120 Ἐν τροπικοῖς οἱ Ἕλληνες ἦσαν πυργοπαῖντες,
οὐχὶ χρηστὸν θεμάτιον κρατήσαντες ἀσέρων,
ὅθεν συντόμως ἔμελλε καταπιεῖν τὸ τεῖχος
ἐπιφοραῖς ὑδάτων τε καὶ κύμασι θαλάσσης
μετὰ τὴν ὑπονέστησιν Ἑλλήνων πρὸς Ἑλλάδα
ἐπεὶ βρονταὶ γηγόναισι, τέτυκ δὲ πυργωμένοι,
αἱ δὲ βρονταὶ πεφύκασιν ὑδάτων καὶ αἴρος,
εἰκότως ἄγχι λέγοντα Διὶ τὸν Ποσειδῶνα

125 ὅτι δ' εἰσὲν εὐέμπτωτα τὰ τροπικοῖς πραχθέντα
πᾶς ἀσφαλὸς ἐκβοᾷ, καὶ καταρχαῖς ὁ Ἄμμων
ἦλεις δ' ὄντος ἐν ζυγῷ τῶν τροπικῶν ζωδίων,
ἐπύργωσαν οἱ Ἕλληνες ἐκείνην τὴν πόλιν
ἐν Ὀκτωβρίῳ τῷ μηνί, κατὰ φωνὴν Λατίων
130 εἰ δ' ἦν τῷ τότε τροπικοῖς οὐσα καὶ ἡ σελήνη
χωρὶς ἄλλης κακώσεως καὶ βλάβης τῶν ἀσέρων,
ἤκουσαν ἂν κατάπτωσιν οὗτοι ταχέως πράξαι.

Μετὰ θυμῶς ἦλεις δὲ τῷ τείχεσ πληρωθέντος,
ἐγένοντο βυσφάγια καὶ δεῖπνοι τῶν Ἑλλήνων
135 ἐλθόντων ἐκ τῆς Ἀγένης θε καὶ πλοίων οἰνοφόρων,
ἃ περ ὁ Εὐνῆος υἱὸς Ἰάσενος ἦν πέμψας,
ἔπνον ἐξωνέμενοι. δαυνύμενοι παννύχως
ὁμοίως καὶ οἱ Τρῶες δὲ πάλιν κατὰ τὴν Τροίαν
ὁ δ' οὐρανὸς παννύχιον ἐξαίσιον ἐβρόντα
140 ὥς ὥχραιν τὲς σύμπαντας τῷ φόβῳ ψυχεμένας
εἶτα τῇ εἰμαρμένῃ θε θύσαντες κοιμηθῆναι.

- καὶ πᾶσι παραρτύμασι καὶ τῇ σκευῇ τῇ τέτῃ
ὁ Αἴας δὲ τῷ Ἑκτορι κοκκοβαφῇ ζωστῆρα,
καὶ τέτῳ τῷ ζωστῆρι μὲν Ἑκτωρ ἐξ Ἀχιλλέως
θανῶν, δεθεὶς ἐσύρετο μετὰ μικρὸν τὸν χρόνον,
85 Αἴας δ' ἀνείλεν ἑαυτὸν τῷ Ἑκτορος τῷ ξίφει
ἀλλὰ ταυτὶ μὲν ὕστερα τότε δὲ χωρισθέντες,
Αἴας ἀπῆλθεν Ἑλλήσι, τοῖς δὲ Τρωσὶν ἂ Ἑκτωρ.
Ὁ δ' Ἀγαμέμνων θύσας βῆν, εὐώχει τὰς ἀρίστους
ἐτίμα δὲ τὸν Αἴαντα ῥάχιν βοῶς παρέχων
90 μετὰ τροφήν ὁ Νέστωρ δὲ δημηγορεῖ γενέσθαι
συναγωγὴν τὴν αὖριον, Ἑλλήνων τῶν σφαγέντων
καὶ τάφον ἕνα, καὶ πυρὰν μίαν κενὴν ἀπάντων,
καὶ πόλιν εἰς ἀσφάλειαν τῶν ζώντων καὶ τῶν πλοίων.
Ἀντήνωρ λέγει δὲ Τρωσὶν Ἑλένην ἀποδῶναι,
95 μηδὲ ματαίως μάχεσθαι πατήσαντας τοὺς ὄγκους
Ἀλέξανδρος δ' ἀντέλεξεν ἔχι διδῆς Ἑλένην
ὅσα δ' ἐξ Ἀργεὺς ἔλαβε χρήματα δῶναι λέγων,
καὶ ἔτι τέτων πλείονα Πρίαμος δ' ἔφη τότε
νῦν μὲν δειπνοποιήσασθε καὶ φυλακὴν ποιεῖσθε
100 τῇ αὖριον Ἰδαῖος δὲ τοῖς Ἑλλήσι λεγέτω
ὅσα φησὶν Ἀλέξανδρος τανῦν περὶ Ἑλένης
καὶ παῦσιν αἰτησάσθω δε πολέμῳ παρ' ἐκείνων,
ὥς κλαύσωμεν καὶ καύσωμεν νεκρὰς τὰς πεπτωκότας.
Ἐλθόντες τῇ ἐπαύριον παρ' Ἑλληνας Ἰδαίη,
105 καὶ καταγγείλαντος αὐτοῖς τὴν γνώμην τὴν τῶν Τρώων,
ἤρεσε μόνον, τὸ νεκρῶν στρατοῖς τοῖς ἀμφοτέροις
ἐφ' ἀμαξῶν δ' ἀθροίσαντες, καίεντι ἄμφω τέτῃς,
τὰς ἑαυτῶν ἐκάτεροι θαυρύσαντες ὥς δέον.
Ἕλληνες δὲ διέπραξαν ὥς περ ὁ Νέστωρ εἶπεν
110 καὶ τάφον ἕνα καὶ πυρὰν δειμάμενοι καὶ πόλιν,
τὴν ἣν περ ἀπηργάσαντο μονοήμερῳ τάχει,

ὥς περ ὁ Σαρδανόπαλος Ταρσὸν καὶ Ἀγχιάλῃν
ὁ Ἀσυρίων βασιλεὺς παῖς Ἀνακυνδαράξῃ.

115 Ὁ Ποσειδῶν ὁ λέγων δὲ Διὶ περὶ τῆς τείχεος,
ὅτι τὸ τεῖχος ἔκτισαν ἄνευ θεῶν θυσίας,
καὶ τῆς Διὸς οἱ λόγοι δὲ ταῦτα δηλῶσιν εἶναι.

120 Ἐν τροπικοῖς οἱ Ἕλληνες ἦσαν πυργοποιῶντες,
οὐχὶ χρηστὸν θεμάτιον κρατήσαντες ἀσέρων,
ὅθεν συντόμως ἔμελλε καταπείσιν τὸ τεῖχος
ἐπιφοραῖς ὑδάτων τε καὶ κύμασι θαλάσσης
μετὰ τὴν ὑπονέστησιν Ἑλλήνων πρὸς Ἑλλάδα
ἐπεὶ βρονταὶ γέγονασι, τέτε δὲ πυργωμένῃ,
αἱ δὲ βρονταὶ πεφύκασιν ὑδάτων καὶ αἴρος,
εἰκότως ἄγει λέγοντα Διὶ τὸν Ποσειδῶνα

125 ὅτι δ' εἰσὲν εὐέμπτωτα τὰ τροπικοῖς πραχθέντα
πᾶς ἀσρολόγος ἐκβοᾷ, καὶ καταρχαῖς ὁ Ἄμμων
ἦλθε δ' ὄντος ἐν ζυγῷ τῶν τροπικῶν ζωδίων,
ἐπύργωσαν οἱ Ἕλληνες ἐκείνην τὴν πόλιν
ἐν Ὀκτωβρίῳ τῷ μηνί, κατὰ φωνὴν Λατίων
130 εἰ δ' ἦν τῷ τότε τροπικοῖς οὐσα καὶ ἡ σελήνη
χωρὶς ἄλλης κακώσεως καὶ βλάβης τῶν ἀσέρων,
ἤρκεσαν ἂν κατάπτωσιν οὗτοι ταχέως πράξαι.

Μετὰ θυμᾶς ἦλθε δὲ τῆς τείχεος πληρωθέντος,
ἐγίνοντο βουφάγια καὶ δεῖπνοι τῶν Ἑλλήνων
135 ἐλθόντων ἐκ τῆς Αἴγυψος θε καὶ πλοίων οἰνοφόρων,
ἃ περ ὁ Εὐηνὸς υἱὸς Ἰάσονος ἦν πέμψας,
ἔπινον ἐξωνέμενοι. δαυννύμενοι παννύχως
ὁμοίως καὶ οἱ Τρῶες δὲ πάλιν κατὰ τὴν Τροίαν
ὁ δ' οὐρανὸς παννύχιον ἐξαίσιον ἐβρόντα
140 ὥς ὥχριαν τῆς σύμπαντας τῷ φόβῳ ψυχεμένης
εἶτα τῇ εἰμαρμένῃ δὲ θύσαντες κοιμηθῆναι.

- 60 Ἐκτορ δ' Ἀρχιπόλεμος ἡνίοχος ἀνῆλθε,
καὶ Διομήδης μέλλοντος ἀνδραγαθεῖν καὶ πάλιν,
βροντὴ φρεακώθης σὺν αὐτῇ καὶ κεραυνὸς ἀργήτης,
πρὸ τῶν ποδῶν ἐκπέπτωκε τῶν ἵππων Διομήδης·
οἱ ἵπποι πτοηθέντες δὲ κρύπτονται πρὸς τὸ ἄρμα,
65 ἐκ τῶν χειρῶν δὲ Νέστορος ἔπεσον τὰ ἡνία
καὶ πρὸς φυγὴν παρήλασε πείσας τὸν Διομήδην·
ὥς δ' Ἐκτωρ ἀνεβόησε, φεύγεις υἱὲ Τυδέως,
ὁ Διομήδης ἔμελλε πάλιν τῆς ἵππου σρέφειν,
καὶ τούτῳ συνεισφέρεισθαι πρὸς πόλεμον καὶ μάχην.
- 70 Τρῳάδης ὤρμησεν αὐτὸ παῖσαι Διομήδης,
καὶ τρεῖς ἐξ Ἰδῆς ἕρηνος ἐβρόντησε μέγας,
νίκην σημαίνων τοῖς Τρωσίν· Ἐκτωρ βοῶν δὲ μέγα
τῆς ἑαυτῆς παρώτρυνεν ἐμβαίνειν πρὸς τὸ τεῖχος,
καὶ πῦρ ζητεῖν ὥς πρήσωσιν Ἑλλήνων τὰς ὀλκάδας,
75 καὶ πρὸς τῆς ἵππου τῆς αὐτῆς τὸν Ξάνθον καὶ τὸν Λάμπρον,
εἴ τε μὴν καὶ πρὸς τέσσαρας ἵππους τριάδε λέγει·
νῦν μοι τὴν ἐπιμέλειαν ἀπόδοτε, ὦ ἵπποι,
ἣν περ ἐμῷ ἢ σύζυγος ὑμῶν ἐπεμελείτο,
παρὸ ἐμῷ διδύσα μοι σῖτον φαγεῖν καὶ οἶνον,
- 80 ὁπότεν ἤθελον αὐτός· ὅθεν σπεδάσατέ μοι
ὥς τὴν χρυσὴν τῷ Νέστορος κρατήσωμεν ἀσπίδα,
καὶ Διομήδης θάρακα ἐξ ὤμων τῶν ἐκείνου·
εἰ ταῦτα λάβω, φεύγουσιν Ἕλληνες νῦν Ἑλλάδι.
- Ἡ λαλιὰ τῆς Ἥρας δὲ καὶ γόνος Ποσειδῶνος,
85 πνευμάτων κίνημα δηλοῖ καὶ μύκημα θαλάσσης·
οἱ Ἕλληνες δὲ φεύγοντες ἐπλήρωσαν τὸν τόπον,
ὅσον ὑπῆρχεν ἐξ αὐτῆς τῆς τάφρου πρὸς τὸ τεῖχος,
ἐνδον ἀπὸ τῆς τεύχεος δὲ πάλιν, ὥς πρὸς τὰ πλοῖα,
ὃ λέγεται πωμήριον κατὰ Λατίνων γλῶσσαν.
- 90 καὶ θῆ πυρὶ κατέφλεξεν Ἐκτωρ Ἑλλήνων νῆας,

εἰ μὴ τὸν Ἀγαμέμνονα ἦρα, ψυχὴ οἰκία,
 παρώτρυνεν ἐνείδεσι σῆσαι τὺς πεφυγότας,
 λέγοντα πάντας Ἕλληνας, Ἔκτορος ἕκ ἀξίως,
 καί γε καταμειψόμενον πολλὰ τῇ εἰμαρμένῃ.

95 Τῆτε δὲ σχετλιάζοντος διὰ τὰς ἀτυχίας,
 ἔλαφον μόσχον αἰτὸς ἀπέρριψε βασιλῶν
 οἱ δ' Ἕλληνες θαρσύναντες ἐπ' ἀγαθῷ σημείῳ,
 κατὰ τῶν Τρώων ὥρμησαν καὶ μάχην συνεκρότην.

100 Πρῶτος δὲ πάντων ἦλασε τὺς ἵππους Διομήδης,
 καὶ κτείνει παῖδα Φράδμνος, Ἀγέλαον τὴν κλῆσιν,
 φεύγοντα, τὸ μετάρρυσον δόρατι περσνήσας
 καὶ μετ' αὐτὸν καὶ οἱ λαοὶ χωρῶσι κατὰ Τρώων,
 Ἀτρεΐδαι τε καὶ Αἴαντες, Ἰθαγενεὺς σὺν τέττοις,
 ὁ Μόλυ Μηριόνης τε μετὰ τῷ Εὐρυπόλῃ.

105 ἦλθε καὶ Τεῦκρος ἱννατός, τόξοις κῆρυσι μέγας,
 καὶ περιβλέπων ἔκτεινε τοξεύμασι τὺς Τρώας
 τοξέων δ' ὑπεκρύπτετο τῇ Αἴαντος ἀσπίδι,
 ὥς περ τις παῖς κρυπτόμενος ταῖς μητρικαῖς ἀγρίαλαις.

110 Ὀκτὼ μὲν ἔν ἀνῆρσαν οὗτος ἐκ τοξευμάτων
 Ὀραῖλοχον καὶ Ὀρμενον, Δαίτορα, Ὀφιλέσθην,
 Χρόμιον καὶ Μελόαιππον, σὺν τέττοις Λυκοφόντην,
 καὶ τέττε τὸν αἰκόλεθον, τὸν Πολυαιμονίδην.

ὁ Ἀγαμέμνων τῆτον δὲ βλέπων ἐχάρη μέγα,
 καὶ δωρεὰς ὑπέσχετο δῆναι λαμπραῖς ὑστέρως
 115 ὁ δὲ, κατὰ τῷ Ἔκτορος τόξευμα πέμψας ἄλλο,
 ἀποτυχῶν, ἀπέκτεινε νέθον υἱὸν Πριάμου,
 Κασσιανείρης παλλακῆς ὄντα, τῆς ἐξ Αἰσύμης,
 τὴν κλῆσιν Γοργυθείωνα, βαλὼν κατὰ τὸ σῆθος·
 ὁ δ' ἔκτεινε τὴν κεφαλὴν ὥς ἐνδρῶσος κωδεία.

120 Τεῦκρος δὲ πάλιν ἀποχεῖ κατ' Ἔκτορος τοξεύσας,
 ἤλεις βλάψαντος αὐτὸν, παρὰ μαζὸν βαλὼν δὲ,

- κτείνει τὸν Ἀρχεπτόλεμον ἡνίοχον ἐκείνου·
 πέπτωκε δ' ἐκ τῆ ἄρματος, ταρασσονται οἱ ἵπποι
 τέττε συμβάντος Ἐκτωρ δὲ συντόμως ἐλυπήθη,
 125 καὶ τῆς μὲν ἵππου ἀδελφῷ διδοῖ τῷ Κεβριόνη,
 αὐτὸς δ' ἀπὸ τῆ ἄρματος μέγα βοῶν κατήλθε·
 καί γε τὸν Τεῦκρον μέλλοντα πάλιν τοξεύειν τῆτον,
 πρὸς σῆθος καὶ τὸν τράχηλον λίθῳ βαλὼν μεγάλῳ,
 φοράδην ἔπεισεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς τὰς τῆας,
 130 Ἀλᾶσθρος βασιάζοντος τῆτον καὶ Μηκισέως·
 καὶ πάλιν Τρῶες τρέψουσιν Ἑλληνας πρὸς τὰν νῆας.
 Ἥλιε βοηθήσαντος Τρώων παντὶ τῷ δήμῳ,
 ὁ Ἐκτωρ δ' ἔχων ὄμματα Γοργῆς τῆς Νηρηίδος,
 καλῶς τῆς ἵππου ἔσχευεν αὐτῆ τῆς καλλιτρίχης.
 135 Ὁ ἔλεος τῆς Ἥρας δὲ καὶ Ἀθηναῖς οἱ λόγοι,
 ὥς περ φησὶ δὲ Ἡρακλῆν ἐξ Ἄδης σπασσμένον,
 καὶ ὃ περ λέγει πλήρωμα Θέτιδος ἐκείας,
 καὶ ζευῆς ἡ τῆ ἄρματος τῆς Ἀθηναῖς καὶ Ἥρας,
 ἀποστολή τε Ἰριδος πρὸς τὸ κωλύσαι πάντας,
 140 καὶ τῆ Διὸς ἡ δῖφρευσις πρὸς ἥρανον ἐξ Ἰδης,
 ἐκ Ποσειδῶνος λύσις τε Ζηνὸς ἄρματος ἵππων,
 καὶ τὰ τοιαῦτα σύμπαντα, τοιῶσδε συνεγράφη.
 Ὁ Ὅμηρος ὥς χρονικὸς, ὥς συγγραφεὺς τῶν τότε,
 ἅπαν μὲν γράφει τὸ πραχθῆν καὶ τὸ συμβᾶν τῷ τότε.
 145 τὰ δὲ γε περιπέζια καὶ τῶν εὐτελεσέρων
 τρέπων, ὥς πρὸς ἀξίωμα καὶ μέγεθος τῆ λόγου,
 σεμνῶς συγγράφει καὶ δεινῶς δεινὸς ὢν λογογράφος.
 Μετὰ βροντὰς, αἷς εἶπον γὰρ καὶ τῆς δεινῆς ἀργῆτας,
 πνεῦμα λεπτὸν ἀπῆρξατο καθαίρειν τὸν αἶρα
 150 μετὰ μικρὸν ἐφάνη δὲ τῷ ἑραινῷ ἡ Ἴρις,
 εἶτα καὶ νέφος κάθυγρον ἐξαναχθῆν ἐξ Ἰδης,
 τὸν ἥρανον ἐπλήρωσεν εἶτα ῥαγέντος ὀμβρε,

- ὃ λύσις ἔστι τῶν Διὸς ἀρμάτων Ποσειδῶνι,
 χρυσοειδὴς ὃ ἕρπαιος ἐκ πνεύματος ἐφάνη,
 155 οἷα συμβαίνει γίνεσθαι πάντως ὀμβροειδέας,
 καὶ μᾶλλον καταστήμασι φθινοπωρινωτάτοις.
 Ταῦτά μὲν ἦν ἐκ τῶν πεζῶν καὶ τῶν ἀσφαλτοειδέων,
 ὅθεν τὴν ἀνακασσάμεν ἐκείνῃ τῷ αἵματι
 Ἦραν καλεῖ καὶ Ἀθηναίαν καὶ ἔλεος Ἑλλήνων,
 160 καὶ ζεῦξεν Ἦρας, Ἀθηναίης ἀρμάτων χρυσαμπύκων·
 ὃ Ἡρακλῆς, ὃ ἥλιος ἐστὶν ἐν τοῖς ἐνθάδε,
 ὡς κλέος Ἦρας καὶ τῆς γῆς, ὃν Εὐρυσθεὺς ἐκπέμπει,
 ἡ σφαῖρα ἡ ἕρπαιος, ἡ τις εὐθέως θέει,
 ἄλλως τελέσαι δώδεκα, τὸν χρόνον ἐκπληρῶσαι,
 165 δώδεκα περιτρέχοντα τμήματα τῶν ζωδίων.
 Κριὸν, Ταῦρον, καὶ Δίδυμον, Καρκίνον, Λέοντά τε,
 Παρθένον ἅμα καὶ Ζυγὸν, Σκορπίον καὶ Τοξότην,
 Αἰγόκερον, Ὑδροχόον τε καὶ σὺν αὐτοῖς Ἰχθύας
 ἕς ἄλλως ἀπεργάζεται τρέχων οἰκίῃς ὁρόμοις,
 170 δυσμόθεν πρὸς ἀνατολὰς τῆς σφαίρας ἐναντίως·
 οὗτος οἰκίῃς ὁρόμοις γὰρ τυγχάνει τῶν πλανήτων·
 ἔστι καὶ ὁρόμος ἕτερος τέτων τῶν ἀνοικτίων,
 ὃν καθ' ἐκάστην τρέχει μὲν ἐξ ἑω πρὸς τὴν δύσιν,
 ἅκων περιφερόμενος σφαῖρα τῇ ἕρπαιῳ,
 175 δύνων καὶ ἀνερχόμενος ποιῶν τὰς νυχθημέρας,
 τὰς αἷς περ δύσεις, κάτθετον πρὸς Ἀθην εἶναι λέγει·
 Ἀθε δὲ κύνα, τὸ ὑγρὸν καὶ τῶν ὑδάτων φύσιν·
 ἐξ ὧν περ ἀπαρύεται ἥλιος γῆς ἐκτρέχων·
 ἐκ γὰρ τῷ λέγειν Ὀμηρος ἐξ Ἀθηναίης τοιαῦτα,
 180 ὡς εἰ μὴ τέττον ἔσωζον ἐκ ἧν ἀνῆλθεν αὖθις,
 ἐξ ἀναθυμιάσεων δοκεῖ κινεῖν τὴν σφαῖραν,
 ὡς οἱ λοιποὶ φιλόσοφοι, πλὴν Ἀριστοτελείων·
 Ἀριστοτέλης δ' ἀναρχὸν εἶναι τὴν σφαῖραν λέγων,

- αὐτοκινήτως ὑφ' αὐτῆς κινεῖσθαι δογματίζεαι.
- 185 Τῆς ἰκασίας θέτιδος ἢ πλήρωσις τυγχάνει,
τὸ γεγόνειναι κάθυγρον τὸν ἕρανόν, ὡς εἶπον
τὰ δ' ἄλλα πάντα σοι σαφῆ· μοιροηγορεῖν ἔπρεπε.
- Μετὰ γυν τὸ κατάσκημα τῆτο νυκτὸς ἐλθέσης,
Ἐκτωρ ἐδημηγέρησε τροφὰς ἐκ Τροίας ἄξαι,
190 ὅσα τέ τέτοις ἕτερα τῶν χρειωδῶν ὑπάρχει·
ἔξωθεν δὲ τῆς πόλεως πάντας δειπνοποιεῖσθαι,
πυρκαϊὰς ἀνάπτειν τε μέχρι καὶ τῆς ἡμέρας,
μὴ κατὰ νύκτα φύγωσιν Ἕλληνες ταῖς ὀλκάσιν
τοῖς κήρυξι δ' ἐκέλευσε συλλέγειν κατὰ Τροίαν
195 τὰς παῖδας καὶ τὰς γέροντας εἰς φυλακὴν τῶν πύργων,
τῶν γυναικῶν ἑκάστην δὲ πῦρ ἔχειν ἐν οἰκίαις,
καὶ φυλακὴν καὶ προσοχὴν ἀκριβεστάτην εἶναι,
μὴ λάθῃ λόχος, ἐνεδρα, δραμεῖν ὡς πρὸς τὴν πόλιν,
καὶ ταύτην ἐκπορθήσωσιν, ἀπόντων στρατευμάτων
200 ὕτως εἰπόντος Ἐκτορος, ἀπεπληρῶντο πάντα
μίσσον δὲ τῷ Σκαμάνδρῳ καὶ τῷ τείχεσσι τῶν Ἑλλήνων
οἱ Τρῶες ἦσαν καίοντες πυρκαϊὰς χιλίας
ἄνδρες δ' ἦσαν πεντήκοντα πυρκαϊᾶ ἑκάστη,
τῶν ἐγχωρίων τὸ ποσὸν Τρώων ἐνταῦθα γράφει,
205 πεντήκοντα χιλίους σοι λέγων τὰς πάντας εἶναι,
πλὴν μὲν τοι τῶν συμμάχων τε καὶ τῶν ἐπικυρέντων·
οὗτοι γὰρ τριπλασίονες τῶν ἐγχωρίων ἦσαν·
ὅταν δ' ὁ Μένων ἅμα τε καὶ Πολυδάμας ἦλθι,
τίς ἀριθμήσει τὸν στρατὸν τὸν συνηγμένον τότε;

ὑΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ι. ὈΜΗΡΟΥ ἙΛΛΗΝΕΩΝ

- Οὕτως οἱ Τρῶες μὴ φυγεῖν τῆς Ἑλλήνων ἐτήρεον
 Ἑλλήνες πάντες δὲ φυγῇ κατεῖχοντο καὶ φόβῳ·
 πένθος δ' ἀνυπομόνητον εἶχε τῆς ἀριστείας
 καθάπερ ὁ Βορέας δι' πνεύσας ὁμῶ καὶ Νότος
 5 ταράσσει τὴν θάλασσαν, ὑψῆται δὲ τὸ κῦμα,
 ἔτι μέρμερος καὶ αὐτοὶ διπλαῖς ἐκυματῶντο·
 ὁ βασιλεὺς μεγάλως δὲ τῇ λύπῃ βεβλημένος,
 ἀπανταχῇ διερχέτο τοῖς κέρυξι καλέων,
 καλεῖν εἰς τὸ συνέδριον ὀνομαστὴ τῆς πάντας
 10 ἄνευ βοῆς τῶν πάντων δὲ τότε συνηθροισμένων,
 καὶ περὶ τὸ συνέδριον ἐν θλίψει καθασθέντων,
 ὁ Ἀγαμέμνων ἀναστὰς δάκρυα χέων λέγει·
 ὦ στρατηγοὶ καὶ βασιλεῖς Ἑλλήνων περιλμένοι,
 ὁ Ζεὺς, ἡ εἰμαρμένη, με μεγάλως αἰὲ βλάπτει·
 15 λοιπὸν, ὦ φίλοι, φεύγωμεν πλοίοις εἰς τὰς πατρίδας,
 ἵάετι τὴν πλατύοδον πορθήσομεν γὰρ Τροίαν
 πάντων ἡσυχάζοντων δὲ, φησὶν ὁ Διομήδης.
 Οὕτω δοκαῖς ἀπόλεμον τὸ γένος τῶν Ἑλλήνων;
 εἰ περ αἰτὸς, ὦ βασιλεῦ, ἀνθυποσρέφειν θέλεις,
 20 ἀπέρχε, πάρεστιν ὁδὸς πλησίον τῆς θαλάσσης
 ὀλεάδες, αἷς περ ἤγαγες πολλὰς ἐκ τῆς Μυκῆνης·
 ἄλλοι δὲ καρτερόουσιν εἰς πόρθησιν τῆς Τροίας·
 εἰ δὲ καὶ ἔτοι θέλῃσι, φευγέτωσαν οἱ πάντες·
 ἐγὼ δὲ, καὶ ὁ Σθένελος ἐγκατερῶμεν μόνοι.
 25 Πάντες μὲν οὖν ἐβόησαν θαυμάσαντες τὸν λόγον·
 ἀνέστη καὶ ὁ Νέστωρ δὲ καὶ τῆτον ἐπαυνέσας,
 λόγον παρέρρεψε δεινῶς, ῥητορικῶ τῷ τρόπῳ,
 τὴν ἔρην Ἀγαμέμνονος σύρων καὶ Ἀχιλλεύς·

- εἶπε γάρ· ὅς τις ἔρωτα μάχης ἐμφύλῃ τρέφει,
 30 χωρὶς ὑπάρχει συγγενῶν, ἄδοκος τὲ καὶ πένης·
 ἀλλὰ πεισθῶμεν νῦν νυκτὶ νυκτερινὸν φαγόντες,
 φύλακας δὲ χωρίσωμεν ἔξω πρὸς τάφρον μένειν·
 σὺ, βασιλεῦ, πρὸς τράπεζαν κάλει δε τὰς ἀρίστους,
 καὶ συμβαλὺς μετ' αὐτῶν· χρεῖα βελῆς μεγάλης·
 35 ἐγγὺς γὰρ οἱ πολέμοι πυρραΐοντες παίνύχως·
 ἢ νύξ δὲ σώσει τὸν στρατὸν ἢ φθείρει πάντως αὐτή.

Οὕτως εἰπόντος, ὤρμησαν εἰς φυλακὴν ἐνόπλους
 φύλακας ἐπτακόσια, ἐπτά δὲ στρατηλάται,
 Ἀσκάλαρος, Ἰάλμενος, ἅμα καὶ Θρασύμηνος,
 40 ὁ Μηαιόνης, Ἀφαρεὺς, Δηϊπυρος σὺν τέτοισι,
 καὶ Λυκομήνης· Κρέοντος φίλος υἱὸς ὑπάρχων·
 ἐλθόντες δ' ἐκαθέσθησαν τείχεσσι καὶ τάφρῳ μέσον,
 καὶ πῦρ ἀνάψαντες ἐκεῖ, νυκτερικῶς σιτῶνται.

- Ὁ βασιλεὺς καλέσας δε τὰς πρώτας τῆς συρλήτης,
 45 ἀβραῖς τραπέζας καὶ τραφαῖς δέχεται βασιλείας·
 μετὰ τροφῶν ἀνέστη δὲ Νέστωρ βελεύων τάδε·
 ἐξευμενίσαι τῷ στρατῷ παντὶ τὸν Ἀχιλέα,
 ἐν λαμπροτάταις δωρεαῖς καὶ λόγοις κραυγὰς
 συμπαιτέσθαι τῷ λοιπῷ τοῖς λόγοις Ἀγαμέμνων,
 50 ἐπτά μὲν θῆναι τρίποδας, μύρτα πρὸς πῦρ τεθέντας,
 ἐξήκοντα νομίσματος χρυσίῃς χιλιάδας,
 λέβητας εἴκοσι πρὸς πῦρ καὶ πρὸς λειτρά χρυσίμους,
 ἵππους ἐκατὶς ἀθλητὰς δώδεκα νεκρόους,
 πρῶτος γὰρ ὥραιας δε κόρας ἐπτά Λαοβίδας.
 55 σὺν αἷσι καὶ Ἰπποδάμου ἑρδέν, τὴν Βροσέως·
 ὁμώσας, τί τὸ σύνεργον αὐτῇ μὲ συνεθένα.

Ταῦτα δοθῆναι Ἀχιλεῖ καθυποσχέσθαι τότε·
 μετὰ δὲ Τροίης πόρθεσσι καθυποσχέϊτο πάλιν
 πλοῖον χρυσῷ τε καὶ χαλκῷ πλήρες αὐτῷ δοθῆναι,

- 60 καὶ αἰχμαλώτες Τρωϊκὰς εἴποι τῶν ὠραίων·
 εἰς Ἄργεος δ' ὑποσρέφαντες, γαμβρὸν αὐτὸν ποιεῖν
 ἰσότημον ποιήσει τε Ὀρέσῃ τῷ φιλότατῳ,
 λαβόντα τέτε τῶν τριῶν ἣν θείλει θυγατέρα,
 τὴν πρώτην τὴν Χρυσόθιμν, εἴ τε τὴν Λαοδίον,
 65 εἴ τε τὴν Ἰφιδάνασσαν, φερνὴν δ' αὐτῷ δοθῆναι
 πόλεις ἑπτὰ πρὸς θάλασσαν· κειμένας τὰς ἀπάσας,
 Πήδασον, Αἴπσιαν, Φηράς, Ἄνθυσαν καὶ Ἐνόπην,
 τὴν βοτανώδην τε Ἰρήν, ἅμα καὶ Καρδαμύλην.
 Ἐν τέτοις πρέσβεις πέμπουσιν ὥς πρὸς τὸν Ἀχιλλεῖα,
 70 Φοῖνικα καὶ τὸν Αἴαντα μετὰ τῷ Ὀδυσσεύϊ,
 καὶ κήρυκας Ταλθύβιον ἅμα καὶ Εὐρυβάτην,
 ἔπος τοῖς δέροις τὴν ὀργὴν πείσωσιν ἀποθέσθαι·
 πολλὰ δ' εἰπόντος πρὸς αὐτὸν πρῶτα τῷ Ὀδυσσεύϊ,
 ὃ Ἀχιλεὺς ἀντέλεξε σφοδρῶς τε καὶ ταχέως·
 75 καὶ Φοῖνικος θακρύνοντος ἐλεηνολογίας,
 καὶ τὴν φυγὴν τὴν ἐκ πατρὸς τῷ ἑαυτῷ λαλῶντος,
 διὰ τὴν μίξιν παλλακῆς τῆς τῷ πατρὶ συμβᾶσαν·
 καὶ πᾶς αὐτὸν ἀνέθρεψεν ἐκ βρεφῶν σπαργάνων,
 καὶ θεομένε καὶ αὐτῷ τὴν μῆνιν ἀπορρίψαι,
 80 λέγοντος μετατρέπεσθαι καὶ τὴς θιῆς θυσίας,
 ἦγον ἐν λόγοις ἐπῶδων τὴν φύσιν τῶν σοιχείων,
 ἣ εἰμαρμένην φυσικὴν, ὥς Πτολεμαῖος γράφει·
 διττὰς αὐτός γὰρ βέλεται ταῖς εἰμαρμέναις εἶναι,
 θείαν, τὴν ἀμετάτρεπτον, καὶ τὴν φυσικαυτάτην,
 85 ἣν περ καὶ μετατρέπεσθαι φησὶν, ὥς κληματοτῆρας
 ὁ μὲν γὰρ ὄμβρεσ τῶν σοφῶν, ὃ δ' ἔπαυσεν ἀνέμους
 Ὀρφεὺς καὶ Πυθαγόρας τε σὺν τῷ Ἀναξαγόρᾳ,
 Ἐμπεδοκλῆς Μελίτωνος, ὃ καὶ καλωσανέμας,
 ὃ πανδαῆς Δημόκριτος, ὃ Τυανεὺς ὕστερος.
 90 Τοιαῦτα καὶ τῷ Φοῖνικος θάκρυσιν θεομένε,

ὥς τῷ θυμῷ κατὰπαυσεν ποιήσασθαι τοῖς δάροις,
καὶ τιμηθῇ τὰ μέγιστα τοῖς σύμπασιν Ἀργείας
μὴ ὄνεν παρασιλήσεως μόνος ἔλθων ὑσέρας,
πάθῃ ταυτόν ὃ πέπονθε Μιλέαγρος ἐκεῖνος.

95 Οὗτος υἱὸς ὑπάρχων γὰρ Οἰνέως καὶ Ἀλθαίας,
ὥς ἀνερβράγη πόλεμος χάριν τῷ χοίρε τότε
Ἀμβρακιώταις καὶ αὐτῶν τῶν Αἰτωλῶν τῷ γένει,
ἀφείς τὴν μάχην ὡς θλιβεῖς ἐκ τῆς μητρὸς Ἀλθαίας,
τῇ ἑαυτῷ συνέδρευε συζύζῳ Κλεοπάτρῃ·

100 Κερῆτις, Ἀκαρναῖνες δὲ, ἦγεν Ἀμβρακιῶται,
τῆς ἧς περ μετεκάλεσε Καῖσαρ Νικοπολίτας,
νοστήσας τὸν Ἀντώνιον ἐκεῖ καὶ Κλεοπάτραν,
ἔβαλλον πύργους Αἰτωλῶν ἦγεν τῶν Ναυπασκτίων,
ἔβαλλον πύργους Αἰτωλῶν καὶ πύλας τὰς ἐκείνων·

105 τὴν Καλυδῶνα, Ναύπακτον, αὐτὴν πυργομαχῶντες
πάντες λοιπὸν οἱ τῆς βελῆς καὶ μαγιστάνες πάντες,
καὶ ἱερεῖς οἱ τῶν θεῶν, οἱ πρῆχοντες ἀπάντων,
καὶ ἀδελφαὶ καὶ ἀδελφοί, καὶ ὁ πατὴρ ὃ τέτε
γονυκλιῦντες καὶ πολλὰ δῶρα διδόντες τέτῳ,

110 γῆν περισσὴν φυτεύσιμον, καὶ γῆν τῶν ἀροσίμων,
ὥς πρὸς τὴν μάχην ἐξελθεῖν ἐκ ἔπισσαν ἐκεῖνον
ὑσερὸν βαλλομένον· δε καὶ τῷ κοιτῶνος τέτε
ἐν λίθοις καὶ τοῖς βέλεσι, καὶ πυργομαχομένον,
τοῖς τῆς ἰδίας γυναικὸς θρήνοις ἐμβὰς πρὸς μάχην,

115 καὶ συμβολῇ πολέμου δε τρέψας τῆς Ἀκαρναῆας,
τὴν δωρεὰν ἐκ ἔλαβεν· ἐ γὰρ ἐξῆλθε τότε,
ἔταν αὐτὸν οἱ σύμπαντες ἦσαν γονυκλιῦντες.

Τοιαῦτα καὶ τῷ Φοῖνικος τῷ τότε δεομένον,
καὶ Μιλέαγρῳ μὴ παθεῖν τὰ ἴσα παραινῶντος,

120 καὶ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἀχιλεὺς τῆς δε φησὶ τῆς λόγους
παύε τροφεῦ με γηραιέ, παύε τροφεῦ με Φοῖνιξ,

μὴ τὴν καρδίαν τὴν ἐμὴν σοῖς λόγοις τήκειν θέλει,
 χάριν ποιῶν τῷ βασιλεῖ· τῷτον ἔχρη φιλεῖν σε,
 ὅπως μὴ μισηθείης μοι πάμπολλα σε φιλοῦντι.

125 καλὸν ὑπάρχει σὺν ἐμοὶ θλίβειν τὸν θλίβοντά με
 ἀλλὰ, σὺ μέινον μεθ' ἡμῶν, αὐτοὶ δ' ἀπογυλῶσι.

Πρὸς ἔν τας λόγους τὸ λοιπὸν τέτυς ὁ Αἴας εἶπεν·
 ἀπέλθωμεν· εἰς μάτην γὰρ ὥς ἔοικε ληρῶμεν·
 ἔτος σκληρύψυχος ἐστὶ διὰ γυναῖκα ποίαν·

130 ἐπεὰ δὲ νῦν παρέχομεν ἀρίστας ἀντ' ἐκείνης,
 καὶ σὺν αὐταῖς ἐκείνην τι· ἔτος δ' ὀργὴν ἔπαύει.

Ταῦτα τοῖς πᾶσιν Ἑλλήσι λέγουσιν ἀπελθόντες,
 ἃ περ αὐτοῖς ὁ Ἀχιλεὺς πρὶςβεύσιν ἀντιῖπε
 πρὸς ταῦτα Διομήδης τε φησὶ πρὸς τὸν Ἀτρεΐδην·

135 ὦ βασιλεῦ, μὴ ὤφελος ἄνδρα τῶν ἀλαζόνων
 παρακαλεῖν πρὸς πόλεμον, τὸν Ἀχιλέα λέγω·
 αἰὲ τῶν ἀλαζόνων γὰρ ὑπάρχοντα τὸν ἄνδρα,
 ταυῶν ἀλαζονέστερον ἐποίησας καὶ πλέον
 καταληρθῆτω μὲν αὐτός, ἡμεῖς δὲ κοιμηθῶμεν,
 140 οἶνε καὶ σίτῃ καὶ τροφῇς ἀπάσης κορεσθέντες·
 ὅταν δ' αὐγάζειν ἄρξῃται τὸ φῶς τὸ τῆς ἡμέρας,
 σπευδάζων πάντα τὸν στρατὸν παράταττε πρὸς μάχην·
 καὶ σὺ σὺν τοῖς προμάχοις δεμάχῃ καὶ πρωτοστάτας.

Πᾶντες ἐπήνεσαν λοιπὸν τας λόγους Διομήδης,
 145 καὶ παρελθὼν ἐν ταῖς σκηναῖς ἕκαστος κατηνύασθη.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Κ. ὈΜΗΡΟΥ ΠΑΥΛΙΑΣ.

- Ἄλλοι μὲν πάντες ἀριστεῖς ἐκάθευδον παννύχως,
 ὃ δ' Ἀγαμέμνων ἄγρυπνος ὑπῆρχε ταῖς φροντίσιν,
 ἀπὸ καρδίας συνεχῶς δίκην βροντῆς φρονέων
 πυρκαϊὰς δὲ βλέπων μὲν ἐν τοῖς Τρωσὶν ἀπείρους,
 5 ἀκίων δὲ καὶ σύμφωνον μέλος αὐλῶν, συρίγγων,
 καὶ τῶν ἀνδρῶν τὸν Θόρυβον, ἐθαύμαζε μεγάλως·
 στραφεὶς δὲ πρὸς τὰς Ἑλληνας καὶ βλέψας πρὸς τὰ πλοῖα,
 ἀνέσπα τρίχας κεφαλῆς τῆς ἑαυτῷ προῤῥέζουσ·
 λοιπὸν ἐν ἔδοξεν αὐτῷ πολλὰ λογιζομένῳ
 10 ἐλθεῖν ὥς πρὸς τὸν Νέστορα χάριν βουλῆς γεναίας·
 δέρμα λαβὼν δὲ λείοντος γνῶρισμα καὶ σημεῖον,
 λαβὼν καὶ δόρυ τὸ αὐτῷ συνάμα καὶ τὸ ξίφος,
 ἔμελλε πρὸς τὸν Νέστορα ποιεῖσθαι τὴν πορείαν,
 ὥς ἴδωσι τὰς φίλας τὴν ὄντας περὶ τάφρον,
 15 μὴ καταρράθυμῆσιν καὶ κρατηθῶσιν ὑπὸν.
 Ὅμοίως καὶ Μενέλαος ἄγρυπνος ὢν φροντίζει,
 πτόμενος μὴ πάθῃ τι τὸ σφάτευμα Ἑλλήνων,
 νύκτις παρδάλας δωρὸν εἰς γνῶρισμα φορέσας,
 καὶ περικεφαλαίαν δὲ πρὸς κεφαλὴν ἀρμύσας,
 20 καὶ δόρυ φέρων τῇ χειρὶ δραμῶν, ὥς ἐξεγείρων
 τὸν βασιλέα, εὖρηκεν ἔτις νῦτρεπισμένον·
 ὃν ἀδελφὸν Μενέλαον ὁ βασιλεὺς ἐκπέμπει,
 Ἰδομενέα καὶ αὐτὸν τὸν Αἴαντα καλέσαι,
 εἰπὼν ὅποι διέρχοιτο καλεῖν ἐγρηγορέναι,
 25 ἀπὸ πατρὸς καὶ γενεᾶς καλῶντα τὸν καθένα,
 μηδὲν σοβαρευόμενον, τὰς σίμπαντας τιμῶντα·
 αὐτὸς δ' ἐλθὼν ὁ βασιλεὺς, ἔπερ κατόκει Νέστωρ,
 ἀνήγειρε τὸν Νέστορα, καὶ σὺν ἐκείνῳ πάλιν

- τὸν Ὀδυσσεύα πρῶτα μιν, εἶτα καὶ Διομήδην·
 30 ὁ Διομήδης Μίγῃτα καὶ τὸν Λοκρὸν ἐγείρει·
 ὡς δὲ παρὰ τῆς φίλας ἦλθον εἰς τὰφρον πάντες,
 τῆς τῶν φυλάκων ἀρχηγούς καθεύδοντας οὐχ' εὔρον,
 ἐνόπλους πάντας ὄντας δὲ, πάντας ἐγρηγορήτας
 ἕς περ ὁ γέρον κατιδὼν, ἕς περ Θαρσύνας, χαίρων,
 35 τὴν τὰφρον διαπέρασε σὺν τοῖς λοπῶϊς στρατάρχας,
 καὶ σὺν αὐτοῖς ὁ Νέστορ υἱός, καὶ Μηριόνης·
 πάντων ἐδριασθέντων δὲ πάλιν φησὶν ὁ Νέστωρ.

- ὦ ἄνδρες φίλοι Ἕλληνες, τίς τῶν Θρασυκαρδίων
 κατάσκοπος τολμήσει γενέσθαι πρὸς τῆς Τρώας,
 40 ἐπὶ τιμαῖς μεγάλαις τε καὶ δόροις ἀρμοδίαις;
 πάντων ἡσυχάζοντων δὲ, φησὶν ὁ Διομήδης·
 ἐγὼ κατάσκοπος θάρρῳ τοῖς Τρώεσσι γενέσθαι,
 ἄν περ ἀνὴρ τίς ἕτερος ἐστὶν ἀκολουθεῖν μοι·
 πολλῶν προθυμησάντων δὲ, κρίνει τὸν Ὀδυσσεύα·
 45 καὶ ὀπλισθέντες ὤρμησαν χωρεῖν κατὰ τῶν Τρώων·
 ἱρωδὶς ὁ δεξιὸς, ἦρκεν ἐκ τῆς ἐώς,
 πετάσας τέτοις ἀφαιήσιν, ἑκλογῆς δὲ ἀέρος·
 ἔτοι δ' ἐχάρησαν λοιπὸν ἐπ' ἀγαθῷ σημείῳ·
 Ζωῖλος γέρον δὲ μαθὼν τὴν οἰωνοσκοπίαν,
 50 πρὸς τὰς εὐτραπείας δὲ καὶ φάμεσσα νῦν ἔχων,
 ληρεῖ κἀνταῦθα φληναφῶν, ἀλλ' ἐπέειπεν τῷτον.

- Ἐκτωρ δ' ἐπίσης Ἕλλησι κατάσκοπον ἐκπέμπει,
 Δόλωνα κῆρυκος υἱόν, ἄνδρα τινα τῶν Τρώων,
 δώσεν εἰπὼν σὺν ἄρματι τῆς ἵππου Ἀχιλλέως·
 55 ὃν περ κρατῆσιν Ὀδυσσεὺς ἄμα καὶ Διομήδης·
 ἐξ ἧ μαθόντες ἅπαντα βυλεύματα τῶν Τρώων,
 γελῶσι πρῶτα μὲν τρανῶς δὲ ἵππου Ἀχιλλέως
 ἐκείνῳ παρὰ Ἐκτορος δῶρον ὑποσχεθέντας·
 εἶτα δὲ κτείνουσιν αὐτόν, οὔ περ καὶ συναντῶσι,

- 60 καὶ τὴν δορὰν τὴν λύκειον ἐκείνῃ καὶ τὰ τόξα,
 ὑποσφαῖς ὡς λάβωσιν, ἔθεντο πρὸς μυρίκην
 ἔπειτα λόγῃς ὁδηγὸς ἔχοντες τὴς ἐκείνῃ,
 ἐλθόντες εἰς τὸ σράτευμα τῶν Τρώων, ἀναρῶσι
 δώδεκα Θράκας ἀρχηγὸς τὴς ὑπεροχωτάτης,
 65 καὶ σὺν αὐτοῖς τὸν Ῥῆσον δὲ τὸν τέτων βασιλέα,
 χρυσὴν αὐτῇ τὴν σύμπασαν ἔχοντα πανοπλίαν,
 ἄρμα χρυσοκατάδετον, ἵππους ἀπαραμίλλους,
 χιὼνός λευκοτέρους μὲν, ἀνέμων ταχυτέρους
 ὡς καὶ λαβόντες, ἤγαγον εἰς τὸν στρατὸν Ἑλλάνων,
 70 καὶ τέτῃς μὲν ἀπήγαγον εἰς φάτνας Διομήδεος
 τὰ τόξα δὲ τῷ Δόλῳ καὶ τὴν δορὰν τῷ λύκει
 ὃ Ὀδυσσεὺς κατέθηκεν ὀλκιάδι τῇ οἰκίᾳ
 αὐτοὶ δ' ἐμβέοντες ἐπλυναν θαλάσῃ τὸν ἰδρώτα
 εἶτα δὲ καὶ λυσάμενοι θερμόν, ἀλλ' ἐν ταῖς σκάφαις,
 75 ἤπω γὰρ ἦσαν γνῶριμοι τοῖς παλαιοῖς λυτρώνας,
 ἐλαίῳ τε χρυσάμενοι μετὰ λυτρὸν ῥοδίῳ,
 εἰς βρώσιν κατεκλίθησαν· ἔστησαν δὲ κρατῆρα,
 ἐξ ἧ περ ἀρυόμενοι, ἔδυσαν τῇ φρονήσει.

ὑΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Α. ὍΜΗΡΟΥ ῬΑΥΩΔΙΑΣ

- Ἡμέρα μὲν ἐξέτρεχεν ἐκ Τιθωνῆ τῆς κοίτης
 ἢ τρι μετὰ τὴν θέσιν δὲ πάντων τῶν πωλεμένων,
 τὸ πρωῒνόν κατάσκημα ὃ Τιθωνὸς καλεῖται
 ἡμέρα μὲν ἐπλάτυνεν ἀνθρώπους καὶ σοιχείας,
 5 ἢ εἰμαρμένη δὲ δεινὴν ἀνήγειρε τὴν μάχην,
 ἐν Ὀδυσσεύῳ τῇ νηϊ μέσον πασῶν ἐσώσθη
 δεινὴ δὲ γέγονε βοή τῆς μάχης κροτεμένης

- τοῖς δ' Ἑλλησι δ' ὁ πέλεμος γλυκύτερος ἔφασκε
 τῇ ὑποσφύρειν ἐν ναυσὶν εἰς τὰς αὐτῶν πατρίδας·
 10 ὁ βασιλεὺς δ' ἐβόησεν ὀπλίζεσθαι τὴς πάντας·
 ὠπλίσθη τότε καὶ αὐτὸς τὴν πᾶσαν πανοπλίαν,
 πρῶτον ὑποδυσάμενος ἐν τοῖς ποσὶ κνημίδας,
 δεύτερον ἐν τοῖς γόμφουσιν ἐνδύς τερπνὸν χιτῶνα,
 τὸν, ὃν Κανύρης ἰδωκὶν ὥς μὴ στρατεύσῃ Τροίᾳ·
 15 ἔτινος δέκα μὲν γραμμαὶ ἦσαν ἐξ ὀρυχάλκου,
 ἀπὸ χρυσῆ δέ, δώδεκα, εἴκοσι κασσιτέρου,
 ἐξ ὀρυχάλκου δράκοντας εἶχεν ἐγγεγραμμένους,
 ὥς πρὸς τὸν τράχηλον αὐτῷ δοκῦντας ὑφαπλῆσθαι·
 ἐξ ἑκατέρου μέρους τρεῖς Ἴρισι παρομοίους·
 20 τοῖς ὅμοις περιέθηκε ξίφος τῶν χρυσοήλων,
 καὶ ξυφοθήκην ἀργυρᾶν χρυσοῖς ἐν κρεμασθήσειν·
 ἔλαβεν ἀμφιβρότην δὲ πολεμικὴν ἀσπίδα,
 μανθῦα δέκην σκέπυσαν ἔμπροσθεν ὀπισθίως,
 δέκα μὲν ἔχουσιν τροχὺς καὶ κύλινδρους χαλκηλάτους·
 25 εἴκοσι δὲ τῆς ὀμφαλῆς, ὅλως ἐκ κασσιτέρου·
 ἐν μέσοις δὲ τοῖς ὀμφαλοῖς τοῖς χαλκοτεύκτοις τέτοις,
 ἄλλος ἦν μέγας ὀμφαλὸς μέλανος ὀρυχάλκου·
 ἦσαν ἐν τῇ ἀσπίδι δὲ ταύτῃ ζωγραφηθέντα,
 Γοργῶν ἄγριον βλέπουσα, καὶ Δεῖμος τε καὶ Φόβος·
 30 ὁ κρεμαστήρ ἦν ἀργυρῆς ἐκείνης τῆς ἀσπίδος,
 εἰς δράκοντα τραχέφαλον καλῶς ἐξεργασμένος·
 τῇ κεφαλῇ δὲ κάλλιπον ἐπέθηκε τὸ κράνος·
 οὕτω τοῖς πᾶσιν ὀπλισθεῖς, καὶ δόρατα λαμβάνει
 βροντὴ δ' εὐδῖος γέγονεν, ὃ Ἀθηναὶ καὶ Ἥρα,
 35 σημεῖον νίκης τῆς αὐτῆς καὶ τῆς ἀνδραγαθίας·
 οἱ πλείους μὲν ἐπέβησαν τῶν ἵππων, τῶν ἄρμάτων
 μετὰ βοῆς ἐξώρμουν δὲ πεζοὶ συντεταγμένοι
 μεγάλως δὲ προέφθασαν πρὸς τόφρον τῆς ἱππείας·

- οἱ δὲ ἱππεῖς κατόπισθεν ἔχωνεν βραδυτέρως·
 40 ἡ εἰμαρμένη δὲ δεινὴν ὀνήγειρε τὴν μάχην,
 ἐξ ἔρανῦ δ' ἐψέκασεν ὄμβρος αἱμάτων τότε.
 Ἐκ τῷ ἑτέρῳ μέρει δὲ ὠπλίσθησαν οἱ Τρῶες
 περὶ τὸν Πολυδάμαντα καὶ Ἑκτορα τὸν μέγαν,
 καὶ τὸν Αἰνείαν καὶ αὐτὸς τὴς τρεῖς Ἀντηνορίδας,
 45 Ἀκάμαντα καὶ Πόλυβον, Ἀγήνορα σὺν τέτοις.
 πρὸ πάντων πρῶτος Ἑκτωρ δὲ φέρων σφυγγύλον σάκος,
 ἐξώρμα καὶ προέτρεχε πρὸς συρράγην πολέμῳ.
 Ὡς περ δ' ὁ Κύναισρος ἄστὴρ λάμπει λαμπρὸν ἐκ νέφους,
 καὶ πάλιν ἀφανίζεται κρυπτόμενος τῷ νέφει,
 50 ἔτω δ' ὁ Ἑκτωρ ἔμπροσθεν ποτὲ καθεωρᾶτο,
 ποτὲ δ' ἐν τοῖς στρατεύμασιν ἐκείνῳ τοῖς ὑσέροις,
 κελεύων, παροτρύνων τε πάντας ὡς πρὸς τὴν μάχην,
 διατασσόμενος καλῶς πᾶσι τὰ τῷ πολέμῳ
 ὡς ἀστραπὴ δ' ἀπέλαμπεν αὐτῷ τῇ πανοπλίᾳ.
 55 Ὡς περ δ' ἐν θέρει θερύσαι σάντες ἐξεναντίας
 ἐρίζουσι θερίζοντες σάχυν κριθῶν ἢ σίτων,
 εἰς γῆν δὲ τὰ χειρόβολα συνεχεσέως πίπτει·
 ἔτω Τρῶες καὶ Ἕλληνες συνέκοπτον ἀλλήλους·
 φυγῆς δ' ἔκ ἦν ἀνέμνησις, ἰσοκεφαλῶς δ' εἶχον·
 60 οἱ Τρῶες δὲ καὶ Ἕλληνες ἐξώρμων ὡς περ λύκοι,
 Ἑρὶς δ' ἡ πολυσένακτος ἔχαιρεν εἰσορώσα,
 θεῶν δ' οἱ ἄλλοι σύμπαντες ἦσαν ἀποδημῶντες·
 Ἐκὼν γὰρ ἔκατίσχυε φρόνησις, πανεργία,
 ἢ εὐρεσιλογία τις Ἑρμαϊκῶν ἐκ δώρων,
 65 ἢ δὲ θεὸς τις ἕτερος τὴν μάχην παρακρέων·
 καὶ μέχρι μεσημβρίας μὲν ἰσοπαλὴς ἡ μάχη,
 κατ' ὃν καιρὸν ἐπιθυμεῖ γεύσασθαι τῶν βρομάτων
 ἀνὴρ δρυτόμος κοπιῶν, τέμνων ἐκ δενδρῶν ξύλα·
 εἶτα δὲ γίνεται τροπὴ στρατεύματι τῶν Τρώων.

- 70 Ὁ Ἀγαμέμνων πρῶτος μὲν Βιήτορα φονεύει
 εἶτα τὸν Ὀϊλέα δε τρώσας δορὶ μετώπῳ,
 καὶ τέτῃς μὲν κατέλεψεν ἐκεῖσε κατακεῖσθαι,
 τῆς λάμποντας ἐν σήθεισι χιτῶνας ἀποδύσας·
 τὸν Ἴσον τε καὶ Ἀντιφον κτείνει τῆς Πριαμίδας,
 75 πλήξας τὸν μὲν, δορὶ μαζόν· ξίφει δὲ ἕς Ἀντίφου
 σπεθαίῳς δ' ἀπεγύμνωσε καὶ τέτων πανοπλίας·
 ὥς λέων δὲ συνέτραψεν ἐν κρατεροῖς ὁδῶσιν
 ἐλάφου τέκνα νήπια, ἣ δὲ πλησίον ἦσα,
 αὐτοῖς ἕκ ἑχει βοηθεῖν, ἀλλὰ πρὸς ἔρη τρέχει·
 80 ἔτω καὶ τέτοις βοηθεῖν ἔτις εἶχε τῶν Τρώων,
 ἀλλὰ καὶ ἔτοι φεύγοντες ἦσαν ὑπὸ Ἑλλήνων·
 εἶτα καὶ τὸν Ἰππόλοχον καὶ Πείσανδρον ἀνεῖλεν,
 τῷ Ἀντιμάχῃ τῆς υἱός, τῷ πρὶν ποτὶ τῇ Τροίᾳ
 σπεύδοντος τὸν Μενέλαον ἐν δόλοις κατακτεῖναι,
 85 τὸν Πείσανδρον παρ' ἄρματι δορὶ βαλὼν τῷ σήθει,
 Ἰππόλοχον δ' ἀπέκτεινεν ἄρματος ἀποβάντα·
 τὰς χεῖρας καὶ τὸν τράχηλον καὶ πόδας ξίφει κόψας,
 τὸν δ' ὄλμον ἦτοι θώρακα κυλίεσθαι πασῆκε·
 νῦν γὰρ αὐτὸς μὴ πλανηθεῖς ὄλμον τὴν ἰγδὴν λέγειν,
 90 ὥς οἱ σοφοὶ σχολιασαὶ τῶν λέξεων Ὀμήρου
 ἀλλ' ὄλμον νῦν τὸν θώρακα λέγε, καθὼς περ εἶπον.

- Τέτῃς μὲν ἔτως ἔκτεινεν ὥς εἶπον Ἀγαμέμνων·
 πρὸς τὲ τῆς ἄλλης ὤρμησε καὶ τὴν πληθύν τῶν Τρώων·
 ἔτι τῆς πεζῆς μὲν οἱ πεζοί, ἱππεῖς δ' ἱππεῖς ἀνῆκον·
 95 ὁ Ἀγαμέμνων δ' εἶπετο σπεθαστικῶς κελεύων·
 αἰεὶ δὲ τὸν ὀπίσθιον ἀνῆρει τῶν φευγόντων·
 ὥς περ δὲ πῦρ ἐφευρηκὸς ὕλην πλειόνων ξύλων,
 εἰ τῶν ἀνέμων τὴν πνοὴν κέκτῃται συνεργῆσαν,
 εὐθὺς ῥίπτει κατὰ τῆς γῆς θάμνης προρρίζουσας
 100 ἔτως Ἀτρεΐδης ἔρριπτε τὰς κεφαλὰς τῶν Τρώων,

- μόνον δὲ περιέκλεισαν αἱ Τρῶες Ὀδυσσεῖα
ὥς πέρ δε κύνες θαλεροὶ πρὸς κάπρον ἀφορμάσθην,
165 ὃ δ' ἐκ τῆς ὕλης εἰσπηδῶν ὀδόντας κροταλίζει
ἔτως οἱ Τρῶες ὥρμησαν ἐπὶ τὸν Ὀδυσσεῖα
δορὶ κατ' ὤμων δὲ βαλὼν, κτείνει τὸν Δηϊπύτην·
εἶτά δε καὶ τὸν Θόωνα καὶ Ὀρμενὸν ἀνέλε
δορὶ δὲ κατὰ πρότμησιν, ὃν ἄμφαλόν· καλῶσαι,
170 τρώσας καὶ Κερσιδάμαντα κτείνει σὺν τοῖς ἑτέροις
ἀπέκτεινε καὶ Χάρωπα υἱὸν τοῦ τῷ Ἰππασεῖ
Σῶκος δ' ὃ τέτε ἀδελφὸς καταπλευρίως τρώσας,
ἀπέπαυσε τὴ μάχεσθαι τότε τὸν Ὀδυσσεῖα
ἢ πανουργία γὰρ αὐτῆ καὶ φρόνησις τὸ κλέον,
175 τὸ ξίφος ἔ κατέλαψε πηχθῆναι τοῖς ἐγκάτοις,
καὶ ἀνῆρέθη καὶ αὐτὸς αὐτῷ πληγίς τὴν ὄαχιν
ἐξ Ὀδυσσεῶς δε πλευρῶν Τρῶες ἰδόντες αἶμα,
ὃ περ αὐτῷ προσέφερεν τὸ ξίφος τὸ τῷ Σῶκι,
ὥρμησαν πάντες ἐπ' αὐτόν· ὃ δ' ἐξοπίσω φεύγων
180 τρεῖς μὲν ἐβόησε τρανῶς ὥς τύχη βοηθείας·
Μενέλαος ἀκίσσας δὲ σὺν Αἴαντι παρέστη,
καὶ τῷτον μέλλοντα θανεῖν ἐξέσωσαν ἐκ Τρώων
ὥς περ δὲ θῶπες ἔπονται ἐλάφῳ βεβλημένῳ
ἐκφεύγοντι τὸν τρώσαντα μέχρι δυνάμιν· ἔχει,
185 τῷ τῷξ δὲ θαμάσαντος μὴ δυναμένῳ τρέχειν,
δαρδάπτουσιν ἐν ὄρεσιν οἱ ὠμοφάγοι θῶπες
ὑπέτρεσαν δὲλέοντα ποθὲν ἰδόντες μέγα
ἔτως οἱ Τρῶες Ὀδυσσεῖ ἐπηκολέσθην πάντες·
ἦλθε δ' ὁ Αἴας πρὸς αὐτῆς, ὃν κατιδόντες Τρῶες
190 ὑπέπτηξαν ὥςλέοντα θῶπες ἰδόντες ὄρει.
Ὁ Αἴας δὲ τοῖς Τρώεσιν ὥς λέων ἐκπηδήσας,
ἀπέκτεινε τὸν Δόρυκλον νόθον υἱὸν Πριάμου,
καὶ Πάνδοκον, καὶ Λύσσαδρον, καὶ Πύρασον, Πυλάπτην.

Ὡς δὲ χειμάρρους ποτάμους ἐξ ὄρεσσιν πλημμυρόμενους,
 195 ὄρῳς κατὰσέρεει μετ' ἄρῳ· καὶ πύλας τῇ Σαλαμῶνι
 ἔτω τῷ· τότε παρορμῶν ὁ Αἴας συνεκλόνει
 ἱππεῖς, καὶ ἵππους καὶ πεζοὺς, πάντας ὁμῆ συγκόπτων·
 ἀριστεροῖς δ' Ἑκτωρ δὲ τὴν μάχην συναφότει·
 ὄχθους Ξκαμάνδρου ποταμῷ, θόρυβος ὅπῃ μέγας·
 200 ὅπῃ περ ἱππικὸν ἀνδρῶν αἰ κεφαλὰὶ πρὸς πλέον,
 περὶ τὸν μέγαν Νέστορα καὶ τὸν Ἰδομενέα.

Ἀλέξανδρος τρέφει δὲ Μιχαῖονα τῷ τότε,
 καὶ παῖδι τέτον τόλμης τε καὶ τῆς ἀνδραγαθίας,
 βαλὼν κατ' ὄμῳ θεξιὸν ἐν τριβελίῃ τῷ βέλει,
 205 ὃν Νέστωρ ἐν τῷ ἄρματι ἐμβαλλοί τῷ πολέμῳ.

Ὁ Κεβριόνης δὲ ἰδὼν τὰς Τρώας πληθυμένους,
 ἡνιοχῶν τῷ Ἑκτορί φησὶν ὡς πρὸς ἐκείνῳ·
 ἡμεῖς μὲν πρὸς τὰ ἔσχατα σφραδόμεθα τῆς μάχης,
 αἱ δ' ἄλλαι Τρώες συμμειγῶς, ἱππεῖς, πεζοὶ καὶ ἵπποι
 210 συγκόπτονται παρ' Αἴαντος· ἔγνω καλῶς ἐκείνου·
 φέρει περὶ τὰς ὥρας· γὰρ ἔτος πλατὺ τὸ σάκος·
 ἐκεῖ γὰρ ἔρτι καὶ ἡμεῖς ἐκλεύσμεν τὸ ἄρμα,
 ὅπῃ πεζοὶ τε καὶ ἱππεῖς πολέμῳ βαρυτάτῳ
 ἀλλήλους κατασφάττουσι, βοή δ' ἐστὶ μεγάλη·
 215 ἔτως εἰπὼν ἐξήλασε διὰ νεκρῶν τὸ ἄρμα
 συγκόπτων τέτλις τοῖς τροχοῖς καὶ τοῖς ποσὶ τῶν ἵππων·
 καὶ τῶν λοιπῶν ἐπήρχετο τάξεις Ἑλλήνων Ἑκτωρ,
 ἐν ξίφει τὸ καὶ δόρατι καὶ λίθοις βαρυτάτοις
 βάλλόμενος τοῖς Ἀχαιοῖς, ὀθόμενος μακρόθεν·
 220 τῷ Αἴαντος δ' ἐξέφευγε τὴν κατὰ χεῖρας μάχην·
 ὁ Ζεὺς, ἡ εἰμαρμένη, δὲ τὸν Αἴαντα δειλαίνει·
 ἔστη δὲ μένος ἐκπλαγεὶς καὶ θεῖς ὀπίσω σάκος,
 φεύγει περιβλεψάμενος ἐν ἡρεμῇ βάσει·
 ὡς περ' ὅ ἀποδιώκουσιν ἐκ τῶν βόων τῆς μάνδρας

- 225 κύνες καὶ ἄνδρες λέοντα διάπυρον καὶ μέγαν
 ὃ δ' ἔπληρ' ἔν τί δύναται, καὶ γὰρ τὰ ξίφη τρέμει,
 τὰ κατ' αὐτῷ κινέμενα καὶ δάδας καιομένας,
 πρῶτ' ὃ ἐξέφυγεν αὐτὸς θυμῷ λελυπημένῳ
 ὅτως ὁ Αἴας ἔφυγε λυπόμενος ἀμέτρως.
- 230 ὥς περ δ' εἰς ἄρ' ἄβραν ἐλθὼν ὄνος βιάζει παῖδας,
 εἰς ὃν περ κατέαγ' ἡσυχίαν πολλὰ ῥοπάλων,
 ὃ δέ, ῥοπάλων παιδικῶν, ἐσθλὴ, μὴ φροντίζων
 μόλις δ' ἐξέλασαν αὐτὸν ἄρ' ἔπειτα ἐχορτάσθη
 ὅτω τῶν Τρώων ἐνύσσαν τὸν Αἴαντα τὰ ξίφη
- 535 σὺν τοῖς Τρωσὶ δ' ἐπὶ κερὶ μῖσαν τὸ σάκος τέτε
 τοῖς δόρασι τιτρώσκοντες κατόπιν ἡκολέοντο
 ὅτος δ' ὑπέσχετο ποτὲ καὶ μάχην συναρόμεναι,
 ποτὲ δὲ πάλιν ἔφυγεν, εἶργε δ' ὥς εἶχε Τρώας
 μέσος αὐτὸς ἰσάμενος Ἑλλήνων τε καὶ Τρώων,
- 240 τὰ ξίφη δὲ καὶ δόρατα καὶ βέλη τὰ παντοῖα,
 ἅλλα τῷ σάκει τέτε μὲν ἦσαν ἐκπεπαρμένα,
 πολλὰ δ' εἰς γῆν ἐπέπηκτο δέλυντα τῷτον τρώσαι
 τῷτον δὲ βιαζόμενον ταῖς βέλεσιν ὥς εἶδε,
 στὰς παρ' αὐτὸν Εὐρύπυλος, πέμπει τὸ δόρυ τέτε,
- 245 καὶ Ἀπισάονα βαλὼν ἀνείλε τὸν Φαυσίην
 ὀρμήσας τῷτον δὲ γυμνῶν αὐτῷ τῆς πανοπλίας,
 τὸ δεξιὸν τεξεύεται μηρὸν ἐξ Ἀλεξάνδρου
 καὶ τὸ τῷ βέλους ξύλον μὲν εὐθέως ἀπεκλάσθη,
 τὸν δὲ μηρὸν Εὐρύπυλος ὀδυνηθεὶς μεγάλως,
- 250 ἔφυγε πρὸς τὰς Ἑλλήνας μέγα βοῶν καὶ κράζων.
 ὦ στρατηγοί, συσράφητε πάντες οἱ τῶν Ἑλλήνων,
 καὶ πάντες βοηθήσατε ὁ Αἴας κινδυνεύει,
 πυγόμενος τοῖς βέλεσιν ἔδ' ἐφυγεῖν δοκεῖ μοι
 Οὕτως εἶπεν Εὐρύπυλος, οἱ δ' ἔστησαν πλησίον,
- 255 αὐτῶν τοῖς ὤμοις δέμενοι ἕκαστος τὰς ἀσπίδας,

- ἐκτείναντες τὰ θόρακα· ἦλθε δ' αὐτὲς ὁ Αἴας,
 ὥς περ καρκῖνος ὅπισθεν ποιέμενος τὴν βάσιν·
 ἐπὶ δ' αὐτοῖς προσήγγισεν, εὐθέως μετεσράφη.
 ἔτως οἱ μὲν ἐμάχοντο θερμῶς καὶ διαπύρως.
- 260 Νέστωρ δὲ Μαχάονα ἐξάγοντος πολέμῃ,
 ὃ Ἀχιλεὺς τὸν Πάτροκλον πέμπει μαθεῖν, τίς εἴη
 ὃ δὲ πρὸς Νέστωρ σκηναῖς παραδραμὼν εὐθέως,
 ἐκείνους πίνοντας εὐρῶν, Μαχάονα γνωρίζει·
 πολλὰ δὲ παρὰ Νέστωρ νοουθετηθεὶς προπύργῳ,
- 265 ἢ πείσαι λόγοις ἐξελθεῖν εἰς μάχην Ἀχιλῆα,
 εἴτ' ἔν αὐτὸν, φορέσαντα τὴν τέττε παυσιπλίαν·
 τῆτον τοῖς λόγοις ἐπεισεν, ὅς ὑπαστρέφον πάλιν,
 εὐρῶν Εὐρύπυλον μηρὸν τῷ βέλει τοξευθέντα,
 καὶ περ σπευδάζων πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν τὸν Ἀχιλῆα·
- 270 ἄμωσ' αὐτὸν ἰάτρευσε· τὸ βέλος ἐκβαλὼν γάρ,
 ἐν χλιαρῷ τῷ ὕδατι ἀπένεψε τὸ αἶμα·
 τρίψας δὲ ῥίζαν τὴν πεκρᾶν τὴν τῆς Ἀριστολόχῃ,
 τὴν παυστοῦ τῶν ὀδυνῶν ἐνέβαλε τῷ ἔλκε·
 ἢ τις πάσας ἀπέπαυσεν ἐκείνας τὰς ὀδύνας·
- 275 τὸ ἔλκος ἐξηράνθη μὲν, ἐπαύθη δὲ τὸ αἶμα·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Μ. ὈΜΗΡΟΥ ῬΑΨΟΔΙΑΣ

- Οὕτω σκηναῖς ὁ Πάτροκλος Εὐρύπυλον ἰάτο·
 οἱ δ' Ἕλληνες ἐμάχοντο καὶ Τρῶες κατὰ πλῆθος
 τὸ τῶν Ἑλλάνων ἔμελλε τεῖχος δὲ καταπίπτειν·
 ἐκτίσθη παρὰ γνώμην γὰρ θεῶν τῶν ἀθανάτων,
 5 εἰς κόρυϊσον θεμέτιον ἐν τροπικοῖς, ὥς εἶπαν,
 διὸ καὶ ἐ μακρόχρνον ἔμελλε πεφυμέναι·

- μετὰ γὰρ ὑπονόστισιν Ἑλλήνων εἰς πατρίδας,
 ὁ Ποσειδῶν, Ἀπόλλων τε, τὸ ὕδωρ καὶ ὁ χρόνος,
 ὅς τις ἐκ τῆς κινήσεως πληρῆται τῇ ἡλίῃ,
 10 τὴν σφαῖραν περιτρέχοντες ἐν δρόμοις τοῖς αἰκείοις
 πρὸς τὴν ἐῶσαν ἐκ δαμῶν, αἳ περ πλανήτων δρόμοι,
 ἔμελλον βελεϋόμεναι τὸ τεῖχος ἀφανίσαι
 τῶν ἐξ Ἰῶης ποταμῶν πληρώσαντες ὕδατον,
 τὸν Ῥῆσον τὸν Ἐπτάτορον, Ῥόδιον, Καρησόν τε,
 15 τὸν Γρήμικον, καὶ Αἴσηπον, Σκάμανδρον καὶ Σιμῶντα
 ὅπερ πολλὰ μὲν ἔπασον ἀσπίδες καὶ κυνέαι,
 ὅπερ περ πίπτει θεισθὲν γένος ἀνδρῶν ἡρώων·
 τέρας γὰρ πάντας ποταμῶν ἀναστομῶνας χρόνος,
 ἐνναημέρως ἔπεμπε ῥέοντας πρὸς τὸ τεῖχος,
 20 ὁμβρῶντας ἄρα σὺν αὐτοῖς καὶ ἄρανῦ, Διὸς δέ,
 καὶ Ποσειδῶνος πλῆττοντος τὰ τεῖχη τῇ τριαίνῃ,
 ἤγαν καὶ τρικυμίας δε μεγάλας τῆς θαλάσσης,
 ποησαμένης προσβολᾶς, τὰ τεῖχος ἠφανίσθη.

- Ταῦτα μὲν ὕτως ἔμελλον ὑστέρως γεγονέναι·
 25 τότε δὲ πόλεμος σφοδρὸς ἐρράγη πρὸς τὰ τεῖχος,
 ἐκτύπει δὲ βαλλόμενα ξύλα τῶν πυργωμάτων,
 Ἀργεῖοι δὲ τὸν Ἐκτορα δεινῶς ἐπτοημένοι,
 καὶ δαμασθέντες μάστιγι, δεινῇ τῇ εἰμαρμένῃ,
 συγκεκλεισμένοι ταῖς ναυσὶν ἄκοντες ἐκαρτέρουν·
 30 ὁ δὲ Τρῶσιν ἐκέλευε τὴν τάφρον ὑπερβαίνειν·
 οἱ ἵπποι δ' ἐχρεμέτιζον τοῖς χείλεσι τῆς τάφρου,
 περῶν γὰρ ἐδαιμαίνοντο τῶν κατασφηνῶν ὕσαν,
 πυκνὰς, ὀξεῖς τε σκόλοπας ἔχοντες πεπηγμένους,
 ὅπερ περ ἵππος ὡς εἰςβῇ εὐτροχὸν ἄρμα σύρων.
 35 Ὁ Πολυδάμας Ἐκτορι τότε δὲ συμβιβλεύει·
 πεζύσαντας γὰρ σύμπαντας πανόπλως ὠπλισμένους,
 καὶ φραξαμένους πυργηδὸν, χωρεῖν ὡς πρὸς τὸ τεῖχος·

- ἔτως εἰπόντος ἅπαντες ἀπέβησαν τῶν ἵππων
 πρώτη πρὸ πάντων Ἑκτορος ἄρματος ἀποβάς,
 40 εἰς πέντε στραρχίας δὲ καλῶς συντεταγμένοι,
 οἱ πλείους μὲν καὶ ἄριστοι καὶ πνέοντες πελῆμιν,
 καὶ τεῖχος ῥῆξαι σπεύδοντες καὶ μάχεσθαι τοῖς πλοίοις,
 μετὰ τε Πολυδάμαντος, Ἑκτορος, Κεβριόου,
 οἱ δὲ μετὰ τῷ Πάριδι, Ἀγήνορος, Ἀλκίωνα,
 45 μετὰ δ' Ἑλένῃ ἑτεροί, Ἀσίω, Δηϊφώβῃ,
 ἄλλοι μετ' Ἀρχιλόχῳ τε, Ἀκάμαντος, Αἰνεΐδῃ·
 οἱ πέμπτοι δὲ τὰ ξυγκὰ καὶ τὰ τῶν ἱππέων
 σὺν Σαρπηδόνι στρατηγῷ, Ἀστροπαίῳ, Γλαύκῳ,
 συναπισμὸν ποιήσαντες, πύκνωσεν τῶν ὀπίσθων,
 50 ὥρμων, δοκῶντες Ἑλλήνας πάντας νηυσὶ ἄσθμοις κτεῖναι·
 βελαῖς δὲ Πολυδάμαντος πάντων πεδῶν χωρῶντων,
 Ἄσιος μόνος τῶν λοιπῶν ἱππεύς ἄρματηλάτης,
 θρασυὲς, ἐχώρει σοβαρὸς ὡς πρὸς αὐτὸ τὸ τεῖχος·
 πρὸς πλοῖον δὲ ἀριστερὸν ὥρμησεν ὑπὲρ μέρος,
 55 ὅπερ περ ἦσαν φεύγοντες Ἕλληνες ἐκ πεδίου·
 ἔτος ἐκεῖ παρήλαυνε τὸ ἄρμα καὶ τῆς ἵππου,
 κομπαστικῶς· οἱ δ' ἄρχακτο κατόπισθεν βοῶντες,
 ἤσπασον γὰρ οἱ ἄφρονες Ἕλληνας πάραυτίκα
 πάντας ὀρμηῆσαι πρὸς φυγὴν, μὴ δ' ὑποσῆναι τέτυς·
 60 εὖρον ἠνεωγμένας δὲ πύλας Ἑλλήνων τείχεος,
 ἄνδρες αὐτάς κατεῖχον δὲ, σάζοντες παφευγότας·
 εὖρον καὶ δύο στρατηγοὺς τῶν Λαπιθῶν ἐν πύλαις·
 Τὸν μέγαν Πολυπόεττην τε καὶ γε τὸν Λεοντέα,
 τὸν μὲν, Ἴπποδαμείας τε υἱὸν καὶ Περιφύου,
 65 τὸν Λεοντέα παῖδα δὲ Κορώνης, Κλεοβέλης·
 ἔτοι προὐ τῶν πυλῶν ἦσαν τῶν ὑψηλῶν ἐσῶτες·
 ὡς ὑπερμήκεις κρατεραὶ καὶ τῶν εὐρίζων δρυῖς,
 αἳ περ ἀνέμῳ ὄρεσι καὶ ὄμβρῳ καρτερῶσιν,

ἐπεὶ δὲ τρόποι μὲν εἰσὶ μυρίοι τῷ θανάτῳ,
ὅς περ ἐκ ἐστὶ δύνατον ἀνδρῶν πεφευγέσθαι,
καρτερικῶς μαχόμενοι, κτείνωμεν ἢ κατακτείνωμεν.

- Οὕτως εἰπὼν παράτρυνεν αὐτὸν καὶ τῆς Λυκίας·
 135 καὶ πρὸς αὐτὸν ἐξώρμησεν τὸν πύργον Μενεσθέως·
 ὁ Μενεσθεὺς δὲ πτοηθεὶς ἰώρα πρὸς τῆς πύργου,
 τίς ἄρα τέτῳ στρατηγὸς ἀνὴρ πρᾶσσοιδήσει·
 πλησίεν δὲ τῆς Αἴαντας ἰδὼν, ἀλλὰ καὶ Τεῦκρον,
 βοῶν αἰτᾶς ἐκ ἰσχυρῆ ποιεῖσθαι κατακτείνωσθαι·
 140 εἰς ἕραν δὲ ὁ κτύπος· γὰρ ὁ τότε θεῖκνεῖτο
 πύργων, πυλῶν καὶ τῶν τευχῶν, συχναῖς βαλλομένων,
 καὶ περικεφαλαίων· δὲ συνάμα ταῖς ἄσπίσι
 πέμψας Θούτην ἔπειτα, τὸν Αἴαντα καλεῖ δὲ,
 ὅς περ ἔλθων σὺν ἀδελφῷ τῷ Τεύκρῳ τῷ τοξότῃ,
 145 τὰ τέσσα τέτῳ φέροντος Πανδίωνος τῷ τότε,
 πρὸς πύργον δ' ἀναβαίνοντας τετυχηκῶς Λυκίης,
 λίθῳ τραχεῖ τὸν Ἐκικλῆ τὸν Σαρπηδόνος φίλον,
 βαλὼν ἐξ ὕψους ἔρριψεν ἀπὸ τῆς πύργου κάτω
 θάλασσαν ὁμῆς τὴν κεφαλὴν καὶ περικεφαλαίαν·
 150 ὁ Τεῦκρος δὲ βραχίονι τὸν Γλαῦκον ἐκτοξεύει,
 πρὸς τεῖχος ἀνερχόμενον, ὅς πέφυγε πηδήσας,
 ὥς μή τις ἐγκαυχῆσθαι τῶν Ἀχαιῶν τῇ τρώσει·
 ὁ Σαρπηδὼν δ' Ἀλκμαίονα τρώσας δορὶ φονεύει,
 τὸν προμαχῶνα τὴν χερσὶν ἐλκύσας ἀποκόπτει·
 155 ἀπογυμνοῖ τὸ τεῖχος δὲ πᾶσιν ὁδὸν ποιήσας.
 Τῷτον ὁ Τεῦκρος δὲ βαλὼν βέλει πρὸς τελαμῶνα,
 πρὸς τελαμῶνα δὲ φημὴ τῷ θυρεῷ, ἀσπίδος,
 ὁ Αἴας τὴν ἀσπίδα δὲ τῷ δόρατι τρυπήσας,
 μικρόν τι παρεξέωσαν ἀπὸ τῆς προμαχῶνος·
 160 ἔτος δὲ πάλιν σὺν αὐτοῖς ὤρμησε τοῖς Λυκίαις
 καὶ συγκροτῆσι καρτερὰν καὶ σερρστάτην μάχην.

- Καθὰ περ δύο ἄνδρες δε πρὸς ἐπαοίνῳ τόπῳ,
 ἐρίζουσιν ἐν ταῖς χερσὶν κατέχοντες τὰ μέτρα,
 ἔτῳ καὶ ἔτοι ἤριζον ἔνεκα δὴ τῆς τείχεος·
 165 ἔδ' ἔτῳς ἠδυνήθησαν Ἕλληνας ἐκφοβῆσαι·
 καθὼς περ δὲ φιλόληθρος γυνὴ χειρωνακτοῦσα,
 τὸ τάλαντον ἐπέχει μὲν, ἰσάζουσα δ' ἀνέλκει,
 ἐν ᾧ σταθμὸν ἐνέβαλε συνάμα τοῖς εἰρίαις,
 ὅπως τῆς παῖδας θρέψειεν ἐκ τῆς μισθοδοσίας,
 170 ἔτῳς ἐταλαντεύετο καὶ τέτοις ἴση μάχῃ·
 ὥς πόκον φέρει δὲ παιμὼν ἀμογητὶ προβάτῃ,
 ἔτῳς ὁ Ἑκτωρ ἔφερε τὸν λίθον τὸν ῥηθέντα·
 ἀπανταχῇ δ' αἱ πύργοι τε καὶ πάντες προμαχῶνες
 ἐβάπταντο τοῖς αἵμασιν Ἑλλήνων τε καὶ Τρώων·
 175 οἱ Τρῶες δὲ, τῇ Ἑκτορὸς κελεύοντος ἐκείνοισι,
 ὁμῶς πάντες ἀνέβαινον κλίμαξι πρὸς τὸ τεῖχος·
 καὶ πύργοις, οἷς περ εἶπομεν, ξυλίνοισι ὑποτρόχοις·
 Ἑκτωρ δὲ λίθον μέγιστον ἄρας εἰς ὕψος τότε,
 οἷον ἐκ γῆς πρὸς ἁμαξάν μάλισ' ἂν θῶσι δύο,
 180 μέσας τὰς πύλας ἐβάλλε, τὰς σρόφτηγας ἐκαιοπτέει·
 ὁ λίθος ἔσω πέπτῳκε, ἐκρότησαν αἱ πύλαι·
 σκενὴς δὲ πᾶσα τῶν πυλῶν τμηθεῖσα διεσπάρει·
 δύο δὲ δόρατα κρατῶν, τῷ θωρακί τε λάμπων,
 δεινὸς κατὰ τὸ πρόσωπον, πῦρ ὀφθαλμῶν ἐκπέμπων,
 185 ὁ Ἑκτωρ εἰσεπήδησεν ἔνδον τῇ τείχεος τότε·
 ὅν περ ἔκ' ἂν τις ἰσχυρεν ἄνευ θεῶν κωλύσαι,
 καὶ τοῖς Τρωσὶν ἐκέλευσεν ἐμβαίνειν πρὸς τὸ τεῖχος.
 Οὗτοι μὲν ἔν' εἰσέβαινον ἐκ τῶν πυλῶν καὶ πύργων,
 πρὸς δὲ τὰς νῆας ὁ στρατὸς ἦν φεύγων τῶν Ἑλλήνων,
 190 βοή δ' ἤρθη καὶ θόρυβος, κατάπανσις ἐκ ἔχων·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ν. ὍΜΗΡΟΥ ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ

- Ὁ Ζεὺς, ἡ εἰμαρμένη, δε σὺν Ἑκτορι τὴς Τρώας,
 ἀρ' ἔπρὸς ναῦς προσήγαγεν, ἐκεῖσε καταλείπει,
 ἀδιαλείπτως πολεμεῖν καὶ πένυς ὑπομένειν·
 μέχρη γὰρ πλοίων κατελθεῖν ἦν εἰμαρμένη Τρώας,
 5 ἔμην καὶ περαιτέρω δε, ὅθεν φησὶ τοιαῦτα·
 αὐτὸς ἑώρα Θρᾷκας δε ἄρδρας μαχιμωτάτους,
 ἦγαν τὴς ἐν ἑτέροις θε πολέμους καθεώρα
 καὶ Σκύθας τὴς ἀμέλγοντας τὸ γάλα τὸ τῶν ἵππων,
 ἔς περ Ἀβίους τε καλεῖ καὶ τῶν δικαιωμάτων,
 10 ζῶσι σκηνήτην βίον γὰρ ἔτῶν πολυχρημάτων,
 καὶ πρὸς ἀλλήλους δε πολλῇ χροῶνται δικαιοσύνη,
 ὑπὲρ ἡμᾶς τὴς τῷ Χριστῷ τάχα δεδωλωμένους·
 κλέπτῃς αὐτοῖς ὑδαῖς ἐστίν· ὥς κλέψαι τί θρεμμάτων.
 ὁ λόγος βεβαιότερος τέτοις ἐστὶ τῶν ὄρκων,
 15 ἔς ἂν ὁ Καλχηδόνος τε ὁμόση καὶ Κυζίκου.
 ὁμονοῦσιν ἅπαντες καὶ ζῶσι κρηνοβίως·
 πολλὰ τῆς δικαιοσύνης τέτοις ἐστὶ σημεία.
 Ὁ ἐκ Θαλάσσης Προσειδῶν ὁ βοηθὸς Ἑλλήνων,
 τοισιτροπῶς βοηθεῖν τοῖς Ἑλλήσιν ἐλέχθη·
 20 νέφος παχύ τι πυκνωθὲν ἦρθη πρὸς Σαμοθράκην,
 πρὸς ὄμβρον τῆτο δε ῥαγὲν, ἀνέμους τε κινήσαν,
 κατεναγνίους ταῖς ναυσὶν ἔσχε μὴ φεύγειν τέτους·
 ἐκ τότε γὰρ οἱ Αἴαντες θαρρήσαντες μεγάλως,
 γυναικώτερος τοῖς Τρωσὶ τὴν μάχην συνεκρότην·
 25· ἐκ ἔτι γὰρ ὑπώπτευσον ναυσὶ τὴς ἄλλης φεύγειν,
 φυγῆς τόπον ἐκ ἔχοντες κακῆνοι συνεμάχην.
 Οὕτω λοιπὸν οἱ Αἴαντες μετὰ τῶν ἀριστεῶν
 συνασπισμὸν ποιήσαντες, πυκνώσαντες τὴς λόχους,

- τὰς περιπεφαιλάας δε, τὰ δόρατα, τὰ σάκη,
 30 τὰς Τρώας καὶ τὸν Ἑκτορα γυναιίως ἐκαρτέρων·
 οἱ Τρῶες πάντες δὲ ὁμῦ τύπτουσι πρῶτοι τάς·
 ὁ δ' Ἑκτωρ πάντων πρῶτος ὥς περ σραγγύλος λίθος,
 ὃν περ χειμάρρους ποταμὸς ἐξ ὄρου ἀποκόψει,
 πρὸς τὸ πρανὲς ἐξ ὄρου δε κυλίεται σὺν κτύπῳ,
 35 κόπτων τὴν ὕλην, κατακυλῶν, ἀναπηδῶν εἰς ὕψος,
 ἕως ἢ πρὸς ἰσότηδον φθάσῃ, καὶ λαῖον τόπον,
 τότε δ' ἐκ ἐτι δύναται κυλίεσθαι καὶ θρώσκειν·
 ἔτως ὁ Ἑκτωρ ἀπειλῶν ἐκόμπαζε μεγάλως,
 εὐκόλως θελεύσεσθαι στήναις τὰς τῶν Ἑλλήνων,
 40 σκηναῖς ὁμῦ καὶ νῆας τε μέχρι θαλάσσης κτείνων.

Τοιαῦτα μὲν ἐκόμπαζε μέλαι τινὸς τῆ χρόνῃ·
 ἀλλ' ὅτε θῆ προσήγγισεν Διάντων παρατάξει,
 καὶ τῶν σκευῶν τὴν πύκνωσεν εἶδε καὶ τῶν δοράτων,
 οἷα σερρὸν εὐάρμοστον πύργον πυκνοῖς τοῖς λίθοις,
 45 τὰ κράνη δὲ καὶ θώρακας καὶ ξίφη τετυχημένα,
 καὶ σιδηρᾶν τὴν ἄσραπτήν ἐκπέμποντα τῇ σίλψῃ,
 ἔστη μὴ θέλων ἔγγιστα, οἱ δ' Ἕλληνες ἀντίαι,
 τοῖς ξίφεσι καὶ δόρασι τιτρώσκοντες ἐκείνων
 ἀπ' ἐαυτῶν ἀπήλασαν· σὺντρομος δ' ὑπεχώρει,
 50 τοῖς δὲ Τρῶσιν ἐβόησεν· ὀλίγον καρτερεῖτε·
 ἔπρὸς μακρὸν οἱ Ἕλληνες καλύψασί με χρόνῳ,
 καὶ περ καταπυκνώθησαν ὥς περ σερρότης πύργου·
 ἀλλὰ νομίζω πρὸς τροπὴν τῷ δόρατι κινήσω·
 ἔτως εἰπὼν ἀνῆγειρε τῶν Τρῶων προθυμίαν.

- 55 Ὁ Μηριόνης τότε δε περιπατῶντα Γαῦρον
 Δηϊφοβὸν ἐφόβησε δορὶ βαλὼν ἀσπίδα,
 τὸ πρόσθιον δὲ δόρατος συνθλάσας τῆ οἰκείῃ,
 πρὸς τὴν σκηνὴν ἀφώρμησεν ἄλλο κομίσαι δόρυ,
 οἱ δ' ἄλλοι πάντες σὺν βοῇ τὴν μάχην συνερότεν.

- 60 Ὁ Τυῖκος δὲ τὸν Ἴμβριον πρῶτος τῶν ἄλλων κτείνει,
 υἱὸν ὄντα τῷ Μέντορος, γαμβρὸν δὲ τῷ Πριάμῃ,
 Μηδεσικάστην εἶχε γὰρ νέθην Πριάμῃ κόρη.
 τῆτον Τρώας ἀπέκτεινε πρὸς ἑς τῷ δορατίῳ.
 Καθὰ δὲ δένδρον μέλινον ἱσάμενον ἐν ὄρει
- 65 ἤχειπεςὼν κατὰ τῆς γῆς τέμνόμενον σιδήρῳ,
 ἔτω καὶ ἕτος ἔπεσεν, ἤχει δ' αὐτῷ τὰ τεύχη
 ὡς δὲ φονεύσας, ὥρμησεν ἐκείνον καὶ γομνῶσαι,
 Ἐκτωρ τὸ δόρυ κατ' αὐτῷ βαλὼν ἐκπεφευγότες,
 στήθει βαλὼν ἀπέκτεινεν Ἀμφίμαχον Κλεάτῃ.
- 70 ἐξώρμησε καὶ κράνος δὲ τὸ τέτῃ καθάρπάζει,
 Αἴας δὲ τῆτον τῷ δόρῳ πρὸς ὀμφαλὸν ἀσπίδος,
 τρώσας δυνάμει κραταίῃ παρέτρεφεν ὀπίσω.
 τὺς δὲ νεκρὺς οἱ Ἕλληνες ἀνείλοντο τὰς δύο,
 Ἀμφίμαχον μὲν Στίχιος μετὰ τῷ Μενεσθέως,
- 75 τὸν Ἴμβριον δ' οἱ Αἴαντες βασάζοντες ἐγύμνευον.
 Ὡς δ' ἐκ κυνῶν ἀρπάξαντες αἶγχα λέοντες δύο,
 ταῖς σιαγῶσιν ἔχοντες φέρουσιν ἀνὰ θάμνης,
 ἔτω καὶ δύο Αἴαντες ἐκτείνοντες πρὸς ὕψος
 τὸν Ἴμβριον τῷ Μέντορος υἱὸν, ἐσύλων τεύχη.
- 80 ὁ δὲ Λαίρῳς ἀπέκοψε τὴν κεφαλὴν ἐκείνου,
 καὶ δίκην σφαίρας ἐπέμψε πρὸς Ἐκτόρος τὺς πόδας.
 Ὁ Ποσειδῶν ὠργισθῆναι δὲ χάριν τῷ Ἀμφιμάχῃ,
 καὶ συνεργῶν τοῖς Ἕλλησιν, ἐχθρὰ κατὰ Τρώων
 Κτεάτον δὲ μυθεύονται υἱὸν τῷ Ποσειδῶνος,
- 85 ἀνδρ' ἔτῃτον συνέλαβε πρὸς θάλασσαν ἢ μήτηρ
 ἐπεὶ γέν' ὡς περ ἔφημ' ἢ θάλασσα συνήργει
 τῷ μὴ παρέχειν ἐκφυγὴν τοῖς θέλοσιν ἐκφεύγειν,
 καὶ πάντες πρὸς τὸν πόλεμον ἔσρεφον ἀκισίως,
 μετ' Ἀμφιμάχῃ θάνατον υἱὸν τὸν τῷ Κτεάτῃ,
- 90 ὃν Ποσειδῶνος ἔφημεν παῖδα καλεῖσθαι πᾶσιν,

Ἰδομενεὺς ὡς εἶρηται σὺν ἄλλαις πρὸς τὴν μάχην,
 Ὅμηρος δὲ Ἀμφίμαχον τὸν Πρωτοδάνα λέγει
 ὀργίζεσθαι τοῖς Τρώεσιν, Ἑλλήνας παροτρύνειν,
 καὶ τὸν Ἰδομενέα δὲ σὺν ἄλλοις τῶν Ἑλλήνων.

95 Ὁ Μηριόνης δὲ λαβὼν ἐν τῇ σπητῇ τὰ δόρυ,
 τρέχων συντόμως πρὸς αὐτὸν ἦλθεν Ἰδομενέα·
 ὀρμῶσι δ' ἀμφὶ πρὸς σπαιδὸν μέρος τῆς πλαίας μάχης,
 καὶ σὺρραγὴν συμβάλλουσι πολέμῳ κατὰ Τρώων.

Ἰδομενεὺς δ' ἀπέκτεψε πρῶτος Ὀθραυνέα,
 100 ὃς περ ἐκ Τροίης Ἑλλήνας ὑπέσχετο διώξει,
 ἂν περ ὁ Πριάμος αὐτῷ σύνευσεν· δῶ Κασάνδραν
 ἀνέϊλε καὶ τὸν Ἀσίου ἐκείνῳ βοηθῶντα,
 πρὸς τὸν λαὸν τῷ δόρατι βαλὼν ἀνδρεῶνα·
 τέτις δὲ τὸν ἡνίοχον Ἀντίλοχος ἀπέειλεν,
 105 ἐς ὧτα θίφῳ, τῷ θυρὶ πρὸς στήθος περοκήσας·
 τὴς ἱππύς δ' ὁ Ἀντίλοχος πρὸς Ἑλλήνας κομίζει.

Δόρυ δ' ἔφεις Δηϊφόβος κατὰ Ἰδομενέως,
 Ἰδομενέως κόψαντος, κρυβέντος τῇ ἀσπίδι,
 βαλὼν πρὸς τὸ διάφραγμα κτείνει τὴν Ἰπποσίδην·
 110 Δηϊφόβος δ' ἐκείπασσε μέγα βοήσας τότε·
 ἔχει πρὸς Ἀθην ὀδηγὸν Ἀσιος, ὃν παρέσχει
 τὸν μὲν νεκρὸν ἐξήγαγον ὁ Μοκίσιος, Ἀλάστωρ·
 Ἰδομενεὺς δ' ἀπέκτεινεν Ἀλκίαν τὸν Αἰσύνην,
 εἰς κόρην Ἰπποδάμειον ὄντα γαμβρὸν Ἀγχιπην·
 115 βαλὼν πρὸς στήθος τῷ θυρὶ, δέκην ἐς ὧτα σήλησ·
 ἐκ γὰρ θαλάσσης κρατηθεὶς, τόπῳ φυγῆς ἐκ εἶχεν·
 Ἰδομενεὺς δ' ἐβόηκε τότε τῷ Δηϊφόβῳ·
 ὦ καυχητὰ Δηϊφόβε, τρεῖς αὖθ' ἐνὸς ἀνέϊλον·
 ἀλλὰ καὶ σὺ πλησίον με παρούς καὶ νοήσεις·
 120 Δηϊφόβος ἀπῆλθε δὲ σάμμαχον ἐρευνήσων·
 τὸν δὲ Αἰμείων εἶρηκεν ἐς ὧτα τοῖς ἐσχάτοις,

- αἰὲ γὰρ ἔτρεφεν ὀργήν· ἔτος κατὰ Πρίαμον·
 γενναῖον τῆτον ὄντα γὰρ Πρίαμος ἐκ ἐτίμα
 στάς δὲ πλησίον ἔλεξε τὸν θάνατον Ἀλκίονα,
 125 ὃς ὦν γαμβρὸς ἐπ' ἀδελφῇ ἀνέθρεψεν Αἰνείαν·
 Καὶ δὴ Αἰνείας, Πάρις τε, Δηΐφοβος, Ἀγήνωρ,
 ἀπὸ δὲ τῆ στρατεύματος ἐτέρωθεν Ἑλλήνων,
 Ἰδομενεὺς καὶ Ἀφαρεὺς μετὰ τῷ Μηριόνη,
 Ἀσκάλαφος, Ἀντίλοχος, Δηΐπυρος σὺν τέτοις,
 130 σὺν τοῖς λαοῖς τοῖς ἑαυτῶν πόλεμον συνεκρότην.
 Αἰνείας ἀκοντίσας δὲ κατὰ Ἰδομενέως,
 ἐκείνῃ παρεκλίναςτος, βάλλει τὴν γῆν τῷ βέλει·
 Ἰδομενεὺς δ' Οἰνόμαον βαλὼν κατὰ γαστέρα,
 τέτε κενοῖ τὰ ἔντερα, τέτε δ' ἀπερχομένῃ
 135 ἀπαιτυχῶν Δηΐφοβος, Ἀσκάλαφον ἀνέϊλε·
 Δηΐφοβος δ' ἀφήρπασε τὸ κράνος Ἀσκαλάφῃ
 τῷ Μηριόνη, δὲ πληγεὶς πρὸς χεῖρα, ῥίπτει τῆτο·
 ὁ ἀδελφὸς Πολίτης δὲ τῆτον ἐξάγει μάχης·
 καὶ ἀναβάς ἐφ' ἄρματος σενάζων ὑπεχώρει.
 140 Αἰνείας Ἀφαρεία δὲ πλήξας λαιμῷ, ἀνέϊλεν·
 Ἀντίλοχος δὲ θόωνα κατὰ τὸ νῶτον τρώσας,
 ἀπέδυσε καὶ τέτε δὲ πᾶσαν τὴν πανοπλίαν·
 οἱ Τρῶες δὲ κυκλώσαντες, ἐπληττον τέτε σάκος·
 ἐγγυὺς ἐλθὼν Ἀδάμας δὲ, καὶ ἔτος πλήττει σάκος·
 145 θραυσθέντος δὲ τῷ δόρατος, τῆτον ὑπὸ χωρῶντα
 κτείνει πρὸς ὑπογάστριον βαλὼν ὁ Μηριόνης.
 Δηΐπυρον ὁ Ἑλενος ξίφει τὴν κόρσιν πλήξας,
 ἐξ τόξε βέλος πέμπει δὲ καὶ κατὰ Μενελάου·
 ὃ ἐκ τῷ θώρακος αὐτῷ μακρὰν ἐξαπικρούσθη.
 150 Μενέλαος τὴν χεῖρα δὲ τιτρά τῷ δορατίῳ,
 ἣν ἐκρεμάσας ἔφενγε, σύρων ὁμῶς τὸ δόρυ·
 ὃ περ Ἀγήνωρ ἀνασπᾷ δήσας καλῶς τὴν χεῖρα·

- Μενέλαος ἠγόχησε βαλὼν κατὰ Πείσανδρον·
 νύξας δὲ καὶ ὁ Πείσανδρος τὸ σάκος Μενελάου,
 155 ἐπίσης τέτῳ καὶ αὐτὸς ἠγόχησε τῇ τρώσει·
 καὶ ἅμα πάλιν ὥρμησαν οἱ δύο κατ' ἀλλήλων·
 καὶ Πείσανδρος πελέκει μὲν πλήττει κατὰ τὸν λόφον,
 Μενέλαος τῷ ξίφει δὲ μέτωπον πρὸς τὴν ῥῖνα·
 οἱ ὀφθαλμοὶ δ' ἐχύθησαν σχισθέντων τῶν ὀστέων.
 160 Ὁ Ἀρπαλίων δὲ υἱὸς κρατῆντος Παφλαγόνων,
 νύξας τὸ σάκος εὐσθενῶς ἔφευγε Μενελάου·
 ὁ Μηριόνης τῆτόν δὲ κατὰ γλῆτὸν τοξεύει,
 τὸ βέλος δ' ἐξεπέρασεν ἔμπροσθεν πρὸς τὴν κύσιν·
 τέτῃ θανόντος, θυμωθεὶς, πέμπει καὶ Πάρις βέλος·
 165 ἀπέκτεινε δ' Εὐχύνωρα περὶ τὸ ἕς τοξεύσας,
 γένει Κορίνθιον, υἱὸν μάντεως Πολυτῆος,
 ὃς καὶ προεμαντεύσατο τὰ πεπρωμένα τέτῳ·
 ἔτῳ οἱ μὲν ἐμάχοντο καρτερᾷ καρδίᾳ,
 ὁ Ἑκτωρ ἐκαρτέρει δὲ ἔρῃξας ἦν τὸ τεῖχος,
 170 βαρὺν ἐγείρων πόλεμον, μάχην καρτερωτάτην,
 ὅπῃ Πρωτεσίλαος τε καὶ Αἴαντος αἰ νῆες,
 καὶ τεῖχος ἦν ἔχ' ὑψηλὸν, ἔμάλιστα χρεώδης·
 πεζοὶ τε πάντες καὶ ἵππεῖς ἐγίνοντο πρὸς μάχην,
 ὅπῃ Λακκοὶ καὶ Βοιωτοὶ καὶ Ἴωνες καὶ Φθῖοι,
 175 Προφθῖοι, Ἀθηναῖοι τε καὶ Ἑπειῶν τὰ ἔθνη,
 δίκην πυρὸς τὸν Ἑκτορα σπυδαίως ἐφορμῶντα,
 ἄφ' ἐαυτῶν ἐκ ἔσθενον ὀπίσθεν ἐξελάσαι.

- Ὁ Πετιῶ δὲ Μενεσθεὺς, Στίχιος τε καὶ Φεῖδας,
 Μέγης, Ἀμφίων, Δράκιος, Μέδων τε καὶ Ποδάρκης,
 180 ἄριστοι πάντες στρατηγοὶ μετὰ τῶν στρατευμάτων,
 καὶ σὺν αὐτοῖς οἱ Αἴαντες πλησίον ἐστηκότες·
 ἀλλὰ τῷ, Τελαμῶνος μὲν, ἄνδρες πολλοὶ παρήσαν,
 πολλοὶ καὶ κάλλιστοι ὁμῇ δεχόμενοι τὸ σάκος,

- ὁπόταν κόπος καὶ ἰδρὼς κατέλαβεν ἐκεῖνον·
 185 οἱ τῷ Λοκρῷ δ' ὑπάρχοντες πάντες γυμνοὶ τοξόται,
 ἄνευ δοράτων καὶ σακῶν καὶ δίχα κρανωμάτων·
 τέτων Τρωσὶ καὶ Ἑκτορι συστάντην μαχομένων,
 αὐτοῖσι σφενδόνασι βάλλοντες ἐτάραττον καὶ τόξοις·
 καὶ μετ' αἰσχροῦς ἄν τῆς τροπῆς οἱ Τρῶες ὑπεχώρουν,
 190 εἰ μὴ περ εἶπεν Ἑκτορι τῷ τότε Πολυδάμας
 συναγαγεῖν τὰς ἀριστεῖς ἐκεῖ τῶν Τρώων πάντας·
 ὥς ἔν οἱ πάντας εἰς ταυτὸ συνέδραμον ἐκείσε,
 ἐπάγοντες τὸ σθένος, πυκνώσαντες τὰς λόχους,
 οἱ περὶ Πολυδάμαντα, τὸν Ἑκτορα, τὸν Πάριον,
 195 τὸν Κεβριόνην, Φάλην τε, Ὀρθαῖον, Πολυφοίτην,
 Μόρυν τὸν Ἰπποτίωνος, Ἀσκάμιον, τὸν Πάλμυν,
 οἳ περ κατὰ τὴν χθὲς ἦσαν ἐλθόντες ἐκ Νικαίας,
 πόλεμον ἤγειραν δεινόν· θυμῷ δὲ πνέων Ἑκτωρ
 πάντων προεπορεύετο δεινὴν ἀσπίδα φέρων,
 200 τὸ κράνος δ' ὑπεσείετο κρατάφοις τοῖς ἐκείνῃ
 πειράζων δὲ τὰς φάλαγγας Ἑλλήνων προεχώρει.

- Αἴας δὲ τῷτον προκαλεῖ πρῶτος εἰς μάχην λέγων·
 ἐλθέ πλησίον, ἄθλιε, τί ἐκφοβεῖς Ἀργεῖος;
 ἄρα κρατῆσαι σὺ δοκεῖς τὰς ἡμετέρας νῆας;
 205 ἡμεῖς ἴσθι πορθήσομεν πρότερον σὴν πατρίδα
 σοὶ δὲ καιρὸς ἐστὶ φυγῆς, ὅπότε φεύγων εὖξῃ
 τὰς ἵππους σε ταχύτερον τῶν ἱεράκων τρέχειν·
 ὁ δὲ φησὶν ὡς πρὸς αὐτόν· Αἴαν καυχηματία,
 καὶ ἐπηρμένη τῇ βοῇ, καὶ γάβριών τῷ σάκει,
 210 ἢ νῦν ἡμέρα συμφορὰν Ἑλλήσι πάσι φέρει,
 καὶ σὺ σαρξὲ κορέσεις δε τὰς κύναις καὶ τὰς γυπῆας·
 ἔτιωσ εἰπόντος, ἤγειραν μάχην καρτερωτάτην,
 τῶν στρατευμάτων σὺν βοῇ μεγάλη συρράγέντων,
 ἣτις βοὴ πρὸς ἑρμῆν ἐφθασεν ἀμφοτέρων·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ε. ὈΜΗΡΟΥ ΠΑΥΣΙΑΣ

Ἡ δὲ κραυγὴ τῷ Νέστορι καὶ πίνοντι ἠκέσθη.
 ἀφείς δὲ τὸν Μαχάονα καὶ πίνειν καὶ λιβῆναι,
 ἦλθε πρὸς Ἀγαμέμνονα, Τυδείδην, Ὀδυσσεά·
 καὶ Ἀγαμέμνων εἰς φυγὴν εἶπε τὰ πλοῖα σύρειν·

5 ὁ Ὀδυσσεὺς δ' ἀπέπαυσε ταύτης τῆς γνώμης τῆτον·
 εἰπόντος Διομήδους δὲ χωρῆσι πρὸς τὴν μάχην,
 τὲς ῥαθυμῶντας θίλοντες Ἑλλήνων παροτρύνειν.

Ὁ Ποσειδῶν καὶ Ἥρα δὲ ταῦτα δηλῶσιν εἶναι·
 ἡ θάλασσα κεκίνητο πνεύμασιν ἐναντίοις,
 10 πρὸς τὰς πατρίδας δ' Ἑλλήνας φεύγειν ἔπαρεχώρει·
 παρώτρυνε τὲς πάντας δὲ μάχεσθαι σερρότερας·
 ὁ πρακτικῶς γινόμενον ἰδὼν ὁ Ἀγαμέμνων,
 ὁ κράτησις καθ' Ὀμηρον χειρὸς ἐκ Ποσειδῶνος,
 ἐν τέτοις ἐλογίζετο πῶς Ἀχιλεὺς ἂν χαίροι·
 15 ἡ δὲ τῆς Ἥρας σὺν Διὶ μίξις ἡ μετ' ἀπάτης,
 εὖδιον τὸ κατὰσθημα δεικνύει γεγονέναι,
 καὶ πάλιν εὐμετάτρεπτον μετὰ βραχὺν τὸν χρόνον·
 τότε λοιπὸν οἱ Ἕλληνες καλῶς συντεταγμένοι,
 ἀλλήλων ἀνταλλάξαντες ἕκαστοι τὰ ὄπλα,
 20 οἱ ἀριστεῖς τὰ κράτιστα, χείρονες δὲ τὰ χεῖρα,
 κατὰ τῶν Τρώων ὤρμησαν, καὶ Τρῶες καθ' Ἑλλήνων·
 ἐξῆλθε μὲν ἡ θάλασσα πρὸς τὰς σκηναῖς καὶ νῆας·
 ἔτοι βορύβω δὲ δεινῶ τὴν μάχην συνεκρότεν.

Οὐ τόσοσ κτύπος γίνεται κυμάτων θαλασσίων,
 25 πνοαῖς ἀνέμων χαλεπαῖς, ἔτε πυρός τις βρόμος,
 καίοντος ὄρος ὑψηλόν, καὶ βαθυτάτην ὕλην,
 ἔδὲ σφοδρός τις ἄνεμος ἠχῶν καὶ πρὸς τὲς δρύας,
 ἔδὲ χεῖμα φέρων ἐκροὴ πρὸς χαραδραίας τάπας,

ἐπόση γέγονε κραυγὴ τῶν Τρώων καὶ Ἑλλήνων,
 30 συγκροτησάντων καρτερὰν τὴν μάχην κατ' ἀλλήλων.

Καὶ πρῶτος μὲν κατ' Αἴαντος ἠμόντισεν ὁ Ἑκτωρ·
 κατὰ τῷ κρεμασῆρος δὲ τῷ ξίφει καὶ ἀσπίδος
 τὸ δόρυ τέτε προσραγὲν, ἔκ ἔβλαψεν ἐκεῖνον.

Αἴας δὲ τῷτον σρέφοντα κατόπιν πρὸς τῆς Τρώας,
 35 λίθῳ τραχεῖ καὶ σιβαοῶ βαλὼν περὶ τὸ σῆθος,
 ὥς σρόμβον περιέτρεψε ἐπιστραφέντα πάντη·
 ὥς δρυς δὲ πίπτει πρόρριζος ἐκ κεραυνοβολίας,
 βρόμος δὲ γίνεται πολὺς καὶ φόβος τοῖς ἰδῶσιν,
 ἔτῳς ὁ Ἑκτωρ πίπτει γῇ, ῥίπτει δὲ καὶ τὸ δόρυ·
 40 τὸ σάκος δ' ἐπλαγίασεν, εἰς μέρος παρετράπη·
 μετὰ βοῆς δ' οἱ Ἕλληνες ἀπέδραμον κρατῆσαι
 βάλλοντες καὶ τιτρώσκοντες τοῖς δόρασιν ἐκεῖνον,
 ἀλλ' ἔτις τῷτον ἴσχυσεν ἔδὲ βαλεῖν ἢ τρῶσαι·
 οἱ ἄριστοι τῶν Τρώων γὰρ ἀνῆρπαξαν ἐκεῖνον,
 45 καὶ πρὸς τὴν Τροίαν ἔσελλον ἐφ' ἄρματος οἰκίῃς,
 μεγάλως ὀδυνώμενον, σενάζοντα βαρέως
 περὶ δὲ Ξάνθον ποταμὸν ἄρματος ἀποβάντα
 ἀνέψυξαν ῥαντίσαντες ἐν ὕδατι τὸν ἄνδρα·
 ὁ δ' ἀναπνεύσας ἐκπετᾷ τῆς ὀφθαλμῶς καὶ βλέπει,
 50 καὶ καθισθεὶς ἐν γόνασιν, ἐξήρασε μὲν αἷμα,
 καὶ πίπτει πάλιν ὀπισθεν τῆς ὀφθαλμῶς καλύψας·
 οἱ Ἕλληνες τῆς Τρώας δὲ μεγάλως συνεκλόνεν.

Πάντων δὲ πρῶτος ὁ Λοκρὸς κατὰ λαπάραν τρώσας,
 ἀπέκτεινε τὸν Σάτνιον τῷ Οἶνοπος τὸν παῖδα.

55 Ὁ Πολυδάμας δὲ βαλὼν πρὸς δεξιὸν τὸν ὦμον
 ἀνέϊλε Προθήνορα υἱὸν Ἀρηϊλύκῃς·
 κατὰ δὲ Πολυδάμαντος Αἴας ὁ μέγας πέμψας,
 ἐκείνῃ παρακλίναντος, Ἀρχέλοχον ἀνέϊλε,
 τῆς κεφαλῆς τὸν σύνδεσμον βαλὼν καὶ τῷ τραχήλῃ·

- 60 τῇ δὲ δυνάμει τῆς χειρὸς καὶ τῆς βολῆς τῇ βίᾳ
ἢ κεφαλῇ προσήγγικε πρώτη τῇ γῇ πρὸ πάντων.
Ἀκάμας Ἀρχελόχῃ δὲ ὁ σύναιμος ἀνέϊλε
Πρόμαχον τὸν Βοιώτιον τρώσας τῷ θορατίῳ·
Πηνέλεως δ' Ἀκάμαντος ἐξώρμησεν ἀντίος·
65 τῷ δὲ φυγέντος, Φόρβαντος υἱὸν Ἰλιονέα
περὶ τὸ ἄνω βλέφαρον πῆξας τὸ δέρυ πρῶτον,
ἔπειτα τέτε κεφαλὴν, ἐξαποκόψας ξίφει,
ἐμπατηγμένην δόρατι τοῖς Τρώεσσιν ἐδείκνυ·
λοιπὸν τῷ τότε πρὸς φυγὴν ἐξώρμησαν οἱ πάντες.
70 Αἴας δ' ὁ μέγας ἔκτεινεν Ὑρτιον Γυρτιάδην
τῶν Πρῆσάων στρατηγόν· Μυσῶν τῶν Ὀλυμπίων·
τὸν Φάλιην δὲ καὶ Μέρμερον Ἀντίλοχος φονεύει,
Μόρυν σὺν Ἱπποτίωνι κτείνει δὲ Μηρίονης,
υἱὸν, πατέρα, Νικαεῖς, ἐξ Ἀσκανίας λίμνης·
75 Τεῦκρος δὲ τὸν Προθόωνα ὁμῶ καὶ Περιφήτην,
Ἀτρεΐδης Ὑπερήνορα βαλὼν κατὰ λαπαράν·
ἔντερα δ' ἐξεχύθησαν ἔτως ἐκείνῃ τότε·
ὁ δὲ Λακρὸς ἀπέκτεινε πλείους ποδῶν τῷ τάχει.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ο. ὍΜΗΡΟΥ ΠΑΥΩΔΙΑΣ

Ἐπεὶ δ' οἱ Τρῶες φεύγοντες διέβησαν τὴν τάφρον,
πολλοὶ δὲ ἀνῆρέθησαν ὑπὸ χερσὶν Ἑλλήνων,
οἱ μὲν περὶ τοῖς ἅρμασι μένοντες ἐκαρτέρουν
ὠχροὶ, τὸ περικάρδιον αἷμα ψυχθέντες φόβῳ.

- 5 Ἡ τῷ Διὸς δ' ἀνέγερσις δηλοῖ παλιντροπίαν
καὶ τῷ αἴερος σύγχυσιν, Τρῶσιν προσβοηθῆσαν,
ὥς οἰκεῖσιν, ἔχουσι τὴν πᾶσαν εὐτροφίαν,

- σκέπην, κλίνας, ἐνδύματα καὶ τετραμμένους ἵππους,
 ὅπλα καινὰ καὶ βέλη δὲ καὶ τὰ χρεώδη πάντα,
 10 τὸ μέγιστον ἅπαντων δὲ, τέκνα, γυναῖκας, φίλους,
 ὅς βλέπων τις ἀφροντισεῖ καὶ τῷ πατρὶ θανάτῳ·
 τὴς Ἑλλήνας δὲ βλάπτουσιν μεγάλαις ἐπηρείαις,
 καὶ τοῖς ἐναντιώμασι τῶν Τρώων βοηθείας
 τοῖς γὰρ στρατοπεδεύουσιν ὑπαίθροις ἐκ στρατείας,
 15 καὶ τῆς πατρίδος πόρρωθεν διάγυσσιν ἐν ξένῃ,
 ἐξ εἰμαρμένης καὶ χειμῶν καὶ πόλεμος καὶ καῦμα·
 πλέον δὲ μᾶλλον ὁ χειμὼν σὺν οἷς περ εἶπον ἄλλοις
 βλάπτων τῶν τόξων τὰς νευρὰς, ἀπτερέων τὰ βέλη,
 ἰὼν τὰ ξίφη τὰς λοιπὰς τίς ἔγνωσται βλάβας;
 20 εἵμαρται καὶ κεκύρωται, καὶ γὰρ δικαίως ἔγω,
 τοῖς μὲν ἐγχώροις εὐπραγεῖν, κακοπραγεῖν τοῖς ξένοις·
 ἔγως ἄνρ ὁ ἐνομβρος Ἑλλήσιν ἦν πρὸς βλάβην·
 τὴν Ἥραν ἔκ ἡρόης ὑπάρχειν τὸν αἰθέρα
 ἄκμονας, γῆν, καὶ θάλασσαν παρὰ προσδεμένους,
 25 χειρῶν δεσμὸν δὲ χρύσειον, ὑπέκκαυμα πυρῶδες,
 θεοὶ δὲ ρί ριπτόμενοι θέλοντες λύειν Ἥραν,
 πῦρ, ὕδωρ τε, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα τὰ δυσκρατῆντα.

Ὁ Ἡρακλῆς, ὁ ἥλιος, ὅς τῇ κοσμογενίᾳ
 τῷ πόντῳ κατεκρύπτετο καὶ Κόῳ, τῇ κοιμήσει,
 30 ἀφανισμῷ καὶ συντριβῇ καὶ ζάλῃ τῶν στοιχείων,
 ἕως αὐτὸν ἀνήγαγεν εἰς Ἄργος, εἰς τὸν κόσμον,
 εἰς φανεράν κατάστασιν καὶ γνῶριμον τοῖς πάσιν.

Ὁ Ζεὺς, ἄνρ ὁ εὐκρατος, ὁ πάντα διαρθρώσας,
 ὥς περ πολλάκις εἶπομεν, τὴν Ἥραν ἐκκρεμάσας,
 35 ἤγαγεν ἀνωφρέστερον ποιήσας τὸν αἰθέρα,
 ὑπέκκαυμα καὶ θάλασσαν καὶ γῆν δὲ διαρθρώσας.

Ὅς ἂν δὲ χρήσῃ μέθοδον θεϊνότητος μανθάνειν
 καὶ θέλῃ ῥήτορα δεινὸν καὶ θέλῃ γεογράφον.

- καὶ μεταφράσει χρῆσθαι δε καὶ τῇ μεταποθήσει,
 40 καὶ λέγων πάλιν τὰ αὐτὰ δοκεῖν, ὥς ἄλλα λέγειν,
 τὸν Ὅμηρον ἐχέτω μοι παράδειγμα τῆς τέχνης·
 ποσάκις εἶπε τῆτο γὰρ, ἄλλα θεῶν διδάσκειν;
 Γάμος γὰρ πρὶν εἶπεν αὐτὸς Θέτιδος καὶ Πηλέως,
 καὶ διὰ μῆλον θεαινῶν ἔργον μεγάλην εἶπεν·
 45 εἶτα θεῶν ἐπιβελὴν διασπυρόντων θῆσαι,
 Ἥφαιστος ῥίψιν ἔπειτα τῇ Ἥρᾳ συνεργῶντος,
 Ἥφαιστον εἶτα τεύξαντα θεῶν τὰς κατοικείας,
 εἶτα Δία καυχώμενον δυνάμει τῇ εἰκείᾳ
 καὶ τὸς θεὸς εἰ βέλοιο λέγοντα ταρταρώσαι,
 50 ἦ γῆν ὁμῶ καὶ θάλασσαν σιφῶ μετεωρίσαι·
 ἔπειτα πάλιν Ἀθηναίᾳ σώξασθαι Ἡρακλέα
 ἐξ ἁθλῶν, ὅς προσέταττεν ὁ Εὐρύπυτος ἐκείνῳ,
 Ἄδω· τί κατελεύσῃς ἐκείνον ῥυομένην·
 Ὀκεανὸν εἰσέπειτα πάντων γενάρχην λέγων,
 55 Ὀκεανόν τε καὶ Τηθύν, ἐκθρέψαντας τὴν Ἥραν·
 καὶ νῦν δὲ Ἥραν δέσμιον διὰ τὸν Ἡρακλέα,
 εἶτα πάλιν εἰσάξει σοι τῆτον ὥς Ποσειδῶνα,
 τρεῖς ἐκ τῆς Κρόνου λέγοντος τὸς ἀδελφὸς γενέσθαι,
 Δία καὶ Ποσειδῶνα δέ, Ἀθηνῆν ἐν τέτοις τρίτον,
 60 ἅπαντα λέγοντα τραπλῶς αὐτοῖς ἐκνεμηθῆναι·
 Ἥφαιστον πάλιν ὥς χαλὸν κρυπτόμενον τῇ Ἥρᾳ,
 ὃν τῷ πεσῆν διέσωξε Θέτις καὶ Εὐρυνόμη,
 ἐν αἷσι καὶ παρεχάλλευσεν ἐνναετῶς ποικίλα·
 τῷ Ἀχιλλέως ἔπειτα πάλιν ἀσπίδα λέξει,
 65 Ἥφαιστος ταύτην τεύξαντος, ἐν τῷ πυρὶ βαλόντος
 χαλκόν, χρυσόν, κασσίτερον, καὶ τὰς λοιπὰς τὰς ὕλας,
 ἃ περ ἐπέισε νόει μοι τὰ τέσσαρα σοιχεῖα·
 Ἥραν ἐξαπατήσασάν· εἶτα τὸν Δία λέγει·
 πάλιν Ἥραν κρατήσασάν τὸς τοκετὲς Ἀλκίμηνης,

- 70 τοῖς Ἡρακλέος τοκετοῖς καὶ Εὐρυσθέως ἅμα
 ἔπειτα Ποσειδῶνα δὲ Ἀπόλλω τε λαλῶντας,
 πόσα τῷ Λαομέδοντος ἔπαθον πρὶν θητεία·
 καὶ καθ' ἑτέρας τρόπας δὲ πόσας κενώσας λόγους,
 τὴν μίαν τὴν ὑπόθεσιν ποικίλως διαγράφει
- 75 περὶ τῷ τῇδε σύμπαντος καὶ τῆς κοσμογενείας
 ὅπως αἶρος γέγονε τότε παλιντροπία,
 παρέπλεξε καὶ λόγους δὲ περὶ κοσμογενείας,
 παραγαγὼν ἐμπρόσωπον λέγοντα τὸν αἶρα·
 Ἄρης τανῦν, Ἀρεῖκὸν σέλας ἐν τῷ αἶρι,
- 80 ὕπερ τὸ κράνος Ἀθηνᾶ τῆς κεφαλῆς ἀρπάξει,
 ὀρμώντος πρὸς ἐκδίκησιν υἱὲ τῷ Ἀσκαλάφῃ·
 Ἀπόλλων δέ, ὁ ἥλιος· Ἴρις, μεφῶδες τόξον·
 ἢ Ποσειδῶνος κέλευσις ἐξ Ἰριδος ὑπάρχει,
 ἢ πρὸς τὴν θάλασσαν αὐτὸν, ἢ πρὸς θεὸς καλῶσα,
- 85 ὅπερ φησὶν Ἐμπεδοκλῆς εἴ τί τις τῶν ἑτέρων,
 » Ἴρις δ' ἐκ πελάγους ἄνεμον φέρει ἢ μέγαν ὄμβρον·
 ἐμοὶ βιβλιοθήκη γὰρ ἢ κεφαλὴ τυγχάνει·
 βίβλοι δ' ἡμῖν ἐ πάρεισι δεινῶς ἀχρηματῶσιν,
 ὅθεν ἐ λέγειν αἰριβῶς τὸν ποιητὴν γινώσκω.
- 90 Τοιῦτον ἦν κατάστημα τότε συρριχυμένον·
 ἐφάνη δὲ καὶ Ἄρεος σέλας ἐν τῷ αἶρι,
 τὸ κράνος ἀφῆρέθη δὲ τῇ Ἀθηνᾶ συντόμως,
 ἢ τοι συντόμως κέκρυπτο αἶρι τῷ ἐνύχρῳ,
 καὶ Ἴρις ὤφθη τότε δὲ τόξον τὸ μεφιλῶδες·
- 95 εἶτα καὶ ὄμβρος γέγονε σὺν τοῖς ἑτέροις τέτοις·
 ἢ Ποσειδῶνος ἔλευσις πρὸς πέλαγος θαλάσσης,
 καὶ σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ σεισμὸς ἐγένετο τῷ τότε·
 ὁ Ποσειδῶνος καὶ Διὸς Ὅμηρος λέγει μάχην,
 γεγεννημένην ἀμφὶ τὴν θεοῖς τοῖς περὶ Κρόνον·
- 100 τοιαῦτα μὲν ἐγένετο συμβάματα τῷ τότε,

καί τι μακρὸν ὑπέλαμψε καὶ ἥλιος σὺν τέτοισι.

Ἐκτωρ δ' ἀπὸ τῷ τρώματος ἀνέσσηλεν ἄλγος.

ἐκέτι κατακείμενος, ἀλλ' ἀναψύχων ἦδη,

γνωρίζων καὶ τὲς φίλους δε, ἔληγε δὲ τὸ αἶμα·

105 ἰδὼν δὲ τὸ κατάσκημα, σημεία τε τοιαῦτα,

ὥς ἵππος ὥρμησε στατὸς ἐν φάτνῃ κριθιάσας,

δεσμὸν ἐκρήξας τὸν αὐτῷ, πηδῶν κατὰ πεδίον,

ἔθρος ὥς ἔχων λείσθαι ῥεύμασι ποταμίοις,

γαυρέμενος, ἐπαίρων τε τὴν κεφαλὴν εἰς ὕψος,

110 ἔτως ὁ Ἐκτωρ ἐξορμῶν ὤπρυνε τὲς ἱππέας.

Ὡς δὲ τινὲς διαώκοντες ἔλαφον κυνηγέται,

αἴφνης φανέντος λέοντος φεύγειν ὅπη τύχοι,

ἔτως οἱ Ἕλληνες πυκνῶς μέχρι τινὸς ἐξώρμων·

ὥς εἶδον δὲ τὸν Ἐκτορα πρὸς μάχην ἐξορμῶντα,

115 ἔφριξαν, πᾶσι δ' αἱ ψυχαὶ κατέπεσον εἰς πόδας.

Τῆτο πολλῆς δεινότητος ῥητόρων ἀποκνέει,

ἦγυν τῷ τάχει τῶν πεδῶν φεύγοντες ζῆν ἐδόκυν·

τότε δ' ὁ Θόας τὴν πληθύν ἤλασε πρὸς τὰς νῆας·

αὐτός δὲ καὶ οἱ Αἴαντες μετὰ Ἰδομενέως,

120 ὁ Μηριόνης, Τεῦκρός τε καὶ ἄριστ' εἰς οἱ ἄλλοι,

μάχην Τρῳσὶ καὶ Ἐκτορι βαρεῖαν συνεκρότην.

Πρῶτοι δ' οἱ Τρῶες ἔτρωσαν Ἐκτορος προορμῶντος,

λάμψαντος καὶ ἠλίου δὲ πρὸς πρόσωπον Ἑλλήνων·

οἱ δ' Ἕλληνες ὑπέμεναν ὁμῶς συνηθροισμένοι,

125 κραυγὴ δ' ἐξ ἅμφω τῶν μερῶν ἐγείνεται βαρεῖα,

καὶ τῶν βελῶν ἦν χάλαζα, βροχαί τε τῶν αἱμάτων,

ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν μέχρι τινὸς τῷ χρόνῳ·

ἐπεὶ δ' ἐξέπεμψε φαιδρὰς ἥλιος τὰς ἀκτῖνας,

φεύγοντας Τρῶες κτείνουσι τὲς στρατηγὰς Ἑλλήνων

130 Στίχιον Ἐκτωρ μὲν ὁμῶς σὺν τῷ Ἀρκεσιλάῳ,

Αἰνείας δὲ τὸν Μένδοντα, καὶ Ἴασον ἀνείλεν·

- ὁ Πολυδάμας δὲ αὐτὸν κτείνει τὸν Μήριμα, .
 Ἐχίου ὁ Πολίτης δέ, τὸν Κλόντου Ἀγηνωρ . . .
 ὁ Πάρις δὲ Δηϊάχον δορί βαλὼν κατ' ὤμων .
 135 οἱ δὲ φυγόντες ἔνδοθεν ἐσώζοντο τῇ τεύχεσ.
 Ἐκτωρ Τρωσὶ κελεύσας δὲ πῦρ φέρειν πρὸς τὰς νῆας,
 σὺν πᾶσιν ἄλλοις μετ' ἡχῆς ἀπήλαυνε τὸ ἄρμα
 τὴν τῶν Ἑλλήνων τάφρον δὲ συγχέας ὁ Ἀπόλλων,
 διαβατὴν ἐποίησε πᾶσι Τρωσὶ τῷ τότε
 140 τὴν τάφρον ἔσαν ἀρυκτὴν καὶ μανωθεῖσαν ὄμβροις,
 ὁ ἥλιος κατέσεισεν οἷα ξηρὸν ἀρτίσκον,
 ἀραιωθέντα τῷ ὑγρῷ καὶ συντριβέντα τάχει . . .
 οἱ Τρῶες δ' εἰσελάσαντες, μάχην ναυσὶν ἐκρότην
 οἱ μὲν ἐφ' ἵππων ἔποχοι, οἱ δ' ἐκ νηῶν Ἀργεῖοι
 145 ἐν κολλητοῖς τοῖς δόρασι, ναυμάχοις καλεμένοις,
 ὧν περ τὸ μῆκος ἔφερε πῆχεις εἰκοσιδυό.
 ἀφείς δὲ τὸν Εὐρύπυλον ὁ Πάτροκλος ἰᾶσθαι,
 ὥρμησεν ὡς πρὸς πόλεμον νύξαι τὸν Ἀχιλέα . . .
 μεγάλη δ' ἦν ἡ συβράγῃ τῷ τότε τῇ πολέμῃ
 150 εἰς ναῦν δὲ μίαν Ἐκτωρ τὲ καὶ Αἴας ἐναυμάχον,
 ἑδεῖς τὸν ἄλλον πρὸς φυγὴν δυνάμενος κινῆσθαι .
 εἰς ναῦν δὲ πῦρ εἰσφέροντα Καλήτορα Κλυτίῃς,
 Αἴας ὁ Τελαμώνιος ὁ πύργος τῶν Ἑλλήνων,
 σῆθαι βαλὼν ἀπέκτεινε, χειρὸς δαλὸς δὲ πίπτει
 155 ὁ Ἐκτωρ δ' ὡς ἐνόησεν ἀνεψιὸν πεσόντα,
 πᾶσι Τρωσὶν ἐκέλευσε σῶζειν τὸν πεπτωκότα
 τινὲς δ' εἰσὶν ἀνεψιοὶ σεμείωσαι καὶ νέει.
 Ἀνεψιὸς μοι γίνωσκε τῶν ἀδελφῶν τῆς παῖδας,
 ὡς πρὸς ἀλλήλους λέγεσθαι καθὼς ἐστὶν ἐνθάδε,
 160 ὁ γὰρ Κλυτίος ἀδελφὸς ὑπῆρχε τῇ Πριάμῃ
 ἕς κοινοτέρως δὲ φασὶν ἀνεψιὸς, σὺ λέγε
 ἀδελφιδὲς, εἴπερ εἰσὶ τῶν ἀδελφῶν τεκνία

- ἄν δ' ἐξαδέλφων παῖδες μὲν ὥς ἡ κοινότης λέγει,
 ἀνεψιαδὲς μοι τέττις καλῶν ἔχ' ἁμαρτήσεις·
 165 ὥς περ Θυγατριδὲς πάλιν υἱὸς τῶν Θυγατέρων,
 καὶ τῶν υἱῶν δὲ υἱίδες ἄν περ κυρίως γράφης.
 Οὕτω σώζειν ἐκέλευεν Ἑκτωρ τὸν πεπτωκότα
 καὶ πέμψας κατὰ Αἴαντος Λυκόφρονα φονεύει,
 παῖδα τελευτᾶ Μάξορος, βαλὼν ὑπὲρ ὠτίε·
 170 ἐκ τῆς νηὸς δὲ πέπτωκεν Αἴαντος ὦν πλησίον·
 Αἴαντος δὲ καλέσαντος ἦλθεν ἐγγὺς ὁ Τεύκρος·
 Κτείνει Κλεῖτον ταξεύσας δὲ εἰς τῆπισθεν αὐχένος,
 ὄντα τῇ Πολυδάμαντος ἠντίαχον τῷ τότε·
 ὥς δὲ καὶ πρὸς τὸν Ἑκτορα τὸ τόξον ἦν ἐλαύσας,
 175 ἡ μὲν νευρὰ διέρρηκτο, τὸ βέλος παρερρύη,
 τὸ τόξον πίπτει τῆς χειρὸς, θιλαίνει δ' ὁ ταξότης·
 λαβὼν δὲ σάκος καὶ κοντὸν Αἴαντι παρεστάθη.
 Ἑκτωρ δ' ἐβόησε Τρωσὶν ἐμβαίνειν πρὸς τὰς νῆας,
 ὥς εἶδε τὰ ταξεύματα τῇ Τεύκρῃ βεβλαμμένα·
 180 Ὁ Αἴας δὲ τῆς Ἑλληνικῆς παρώτρυνεν ἐνθύνδε·
 λέγων· καλὸν ἐστὶ θανεῖν ἢ σῶσαι νῦν τὰς νῆας·
 ἢ προσδοκᾷ τις ἐξ ἡμῶν, εἰ κεύθεσιν ἐκείνας,
 ποσὶ βαδίσει θάλασσαν ἐλθεῖν εἰς τὰς πατρίδας;
 ἢ παρορμῶντες Ἑκτορος ἀνέεστε τῆς πάντας;
 185 ἐκ εἰς χορὴν αὐτὸς παλεῖ, καλεῖ δὲ πρὸς τὴν μάχην·
 ὃ δὲ συμφέρον ᾔπρσι, πῶτα νοῶ καὶ λέγω·
 ἀλλήλοισ μίξωμεν ἐγγὺς τῇ κατὰ χεῖρας μάχῃ·
 κρείττον ὑπάρχει γὰρ θανεῖν ἢ ζῆσαι χρόνον ἕνα,
 ἢ καρτερεῖν ἐπὶ πολλῷ πολέμῳ περιστάσεις,
 190 καὶ τό τε τὸ βαυύτερον ἀνδρῶν ἐν χειράτερον·
 ἔτως εἰπὼν ἀνήγαγε πάντων τὴν προθυμίαν·
 Καὶ Ἑκτωρ Περιμέδεις υἱὸν Σχέδιον κτείνει·
 ὁ Αἴας Λαοδάμαντα Ἀντήνορος τὸν παῖδα·

τῶν Τροϊκῶν τῶν πεζικῶν ταγμάτων ἡγεμόνα.

- 195 Ὁ Πολυδάμας ὦτον δὲ κτείνει τὸν ἐκ Κυλλήνης·
ὁ Μέγης σῆθι δὲ βαλὼν, ἀνήρηκε τὸν Κροῖσμον.

Ὁ Δόλοψ παῖς τῆ Κάμπη δὲ τῆ Μέγης τοὺς σάκος
τιτρά μὲν, ἀλλ' ἐρρύσατο τῆτον ὁ Θώραξ τότε·
ὁ Μέγης δὲ τῷ δόρατι κόπτει τὸν λόφον τέτθ·

- 200 ὁ δὲ Μενέλαος αὐτὸν ὦμῳ βαλὼν ἀνέϊλεν·
Ἐκτωρ δ' ἐτρύνας ἅπαντας ἐχώρει καθ' Ἑλλήνων,
ὁ Αἴας δὲ τῆς Ἑλληνας διήγειρεν ἐνθάδε·
ἐν σιδηρῷ πυργῶσι δὲ τότε τὰς νῆας τείχει·
Ἀντίλοχος πηδῆσας δὲ Μελάντιπον ἀνέϊλε,

- 205 τῆτον βαλὼν τῷ δόρατι παρὰ μᾶζον εἰς σῆθος·
ἐφορμηθεῖς συλῆσαι δὲ τὴν τέτθ πανοπλίαν,
Ἐκτορα τρέχοντα ἰδὼν, τοῖς Ἑλλησι προσφεύγει·
Ἐκτωρ δ' ἀπῆλθε σὺν Τρωσὶ μετὰ κραυγῆς μεγάλης,
καὶ δὴ πειράζων ἤθελε κόπτειν ἀνδρῶν τὴν σάσιν,
210 ὅπερ περ πλῆθος ἦν, ὁρῶν λαμπράς τε πανοπλίας,
ἀλλ' ἠδυνάτει πρὸς αὐτὸ, καὶ περ πολλὰ σπευδάζων.
συνεπυκνῶντο πύργη γὰρ δίκην προσηρμοσμένοι.

Καθάπερ πέτρα δ' ὑψηλὴ θαλάσσης ἐγγὺς ἔσα
πνοᾶς ἀνέμων καρτερεῖ καὶ κύματα μεγάλα,

- 215 ἔτω τῆς Τρώας Ἑλληνες μένοντες ἐκαρτέρουν·
μόλις κόψας εἰσέδραμε, τῆς Ἑλληνας δὲ τρέπει·
τὸν Μυκηναῖον δ' ἐκτείνε Κοπρέως Περιφήτην,
ἄντυγι σάκος τῆ αὐτῆ πεσόντα τῷ προσκρῦσαι
ὄν καὶ δραμῶν ἀπέκτεινε δορὶ βαλὼν πρὸς σῆθος·
220 οἱ δὲ πάντες ἐτράποντο πρὸς ἐσωτέρας νῆας·
ὁ Νέστωρ παρακλήσει δὲ τέτθ κρατεῖ μὴ φεύγειν.

Ὁ Αἴας μόνος δ' ἀναβάς πλοῖον ἐκ πλοῖε τρέχων,
δόρυ κινῶν τε ναύμαχον, βοῶν φωνῇ μεγάλῃ
ὥς φθάνειν ὥς πρὸς ἕρανόν, ἐκέλευσεν Ἀργείοις,

225 ὥς δυνατόν καὶ ταῖς σκηναῖς ἀμύνειν καὶ τοῖς πλοίοις.

Ἐκτωρ τὲς Τρώας πάντας δὲ καὶ πάλιν ἐφορμήσας
τῆς ταχυπλόου ἤψατο νηὸς Πρωτεσιλάου·

καὶ πάλιν ὥς ἀδάμαστοι τὴν μάχην συνεκρότην

οἱ Τῳῶες καὶ οἱ Ἑλλήνες· ἐκ ἄκοντας, ἐ τόξα,

230 ἐ γὰρ μακρόθεν ἴσαντο πέμποντες κατ' ἀλλήλων,

ἀλλ' ἔγχεσι, πελέκεσιν, ἄξίναϊς, παντὶ ξίφει·

πολλὰ δὲ ξίφη πέπτωκεν ἐκείνων μαχομένων,

ἡ γῆ δὲ κατερρέετο βροχαῖς ταῖς τῶν αἱμάτων.

Ἐκτωρ κρατῶν τὴν πρύμνην δέ, πῦρ ἔλεγε κομίζειν·

235 οἱ δὲ πάντες ἐφόρμησαν τοῖς Ἑλλησιν ἐς πλεόν·

Αἴας δὲ συμπυγνόμενος πάντων βελῶν πυκνώσει,

κατόπιν ἔσῃ τῆς νηὸς προσδόκιμος ὢν θνήσκειν,

πρὸς θρήνυν σφριζόμενος τὸν ναυτικῶν τῷ κόπῳ·

ἐκεῖ δ' ἐς ὧς ἀπήλαυνε τῶν Τρώων τὲς πυρφόρους,

240 αἰὲ βοῶν δ' ἐκπληκτικὸν παρώτρυνεν Ἀργεῖες·

ἄνδρες, πολέμῳ μνήσασθε, γενναίως πολεμεῖτε·

ἄρα δοκεῖτε βοηθεῖς ἔχειν τινὰς ὀπίσω,

ἢ τεῖχος ὃ τὸν θάνατον ἡμῶν ἀποδιώξει;

ἐκ ἔσι πόλις τις ἡμῖν ὅθεν στρατὸς ἐξέλθοι,

245 ἐν πεδιάσιν Τρωϊκαῖς μακρόθεν τῆς πατρίδος

ρίπέντες παρὰ θάλασσαν, τὴν μάχην συγκροτῶμεν·

ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν ἐστὶ λοιπὸν ἡ σωτηρία·

χαυνοπολέμῳς ἔδαμῶς ἡμᾶς εἶναι νῦν πρέπει·

ταῦτα βοῶν ἐνήργει μὲν αὐτὸς τῷ δορατίῳ

250 τιτρώσκων Τρώας ἅπαντας πῦρ φέροντας ὀλκάσιν·

ἐπέκτεινε δὲ δώδεκα πρὸς τῶν νηῶν πυρφόρους.

Μέχρι τῆς ὁ τὸ σύνταγμα ἐγράφη τῇ Ἀνάσσει
ἐνταῦθεν ἦν δὲ κίνδυνος λοιπὸν παρειαθῆναι
ἐν δυστροκίᾳ περισσῇ τῇ τῶν χρηματοδοτούντων·

ὁ δ' εὐγενὴς Πεισίστρατος Κωτέρτζης Κωνσταντῖνος,
 5 χρήμασι σφοῖς ἐπέσπευσεν εἰς πέρας προαχθῆναι,
 ὅθεν ἐντεῦθεν ἅπαντα τέτῳ προακείσθω χάρις·
 καὶ ὁῦν κατάρκτεον μοι τῷ πῖ τῆς ῥαψωδίας.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Π. ὍΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ

Πατρόκλῳ δὲς ὁ Ἀχιλεὺς αὐτῷ τὴν πανοπλίαν,
 ἐξάγει πρὸς τὸν πόλεμον μετὰ τῶν Μυρμιδόνων·
 τρέπῃσι Τρῶας, Πάτροκλος κτείνει δὲ Σαρπηδόνα,
 προκτείναντα τὸν Πηδασον ἵππον τῷ Ἀχιλέως·
 5 εἶτα θνήσκει καὶ Πάτροκλος χερσὶ ταῖς Ἑκτορείαις,
 δορὶ Εὐφόρβῃ προπληγεῖς λάθρα τῷ μεταφρένῳ·
 ἦν προγυμνάσας γὰρ αὐτὸν τῶν ὅπλων ὁ Ἀπόλλων.
 Ἐκ τῷ κειμένῳ νῦν τῆς πῖ Ὅμηρος ῥαψωδίας·
 περὶ νηὸς μὲν ὄντως ἦν τῆς εὐκαθέδρου μάχης·
 10 τῷ Ἀχιλεῖ δὲ Πάτροκλος περίσσετο δακρύων,
 ὃν ἐρωτήσας Ἀχιλεὺς μαθὼν τε τὴν αἰτίαν
 ὅτι τὰς Ἑλληνας κακῶς πάσχοντας κατοικτεῖρει,
 καὶ βοηθεῖν προτρέπεται τῷτον αὐτὸν ἐκείνοις,
 πέντε συντάξας λοχαγὰς ταγμάτων ἀρχηγέτας,
 15 καὶ τῷ Διὶ εὐξάμενος, ἥτοι τῇ εἰμαρμένῃ,
 καὶ πάντα νεθετήσας δὲ τὰ πρόσφορα Πατρόκλῳ,
 προσβοηθεῖν ἐκέλευσε προτρέπων πρὸς τὴν μάχην·
 οἱ σὺν Πατρόκλῳ πάντες δὲ γένος τῶν Μυρμιδόνων,
 μετὰ βοῆς τε καὶ κραυγῆς διψῶντες τῷ πολέμῳ,
 20 ὁρμὴν σφηκῶν δεικνύοντες ἐχώρουν κατὰ Τρώων·
 πάντες δ' οἱ Τρῶες ἤπτοντο φυγῆς ὡς πρὸς τὴν Τροίαν.
 Πάτροκλος τὸν Προραΐχμην δὲ Πηλεΐων ἀρχηγέτην,

ἐξ Ἀβυδῶνος πόλεως, ἐκ ποταμῷ Ἀξίῃ,
δορὶ κατ' ὤμον δεξιὸν ἀγείλεν ἀκοντίσας·

25 πεσόντος τέττι δ' εἰς φυγὴν χωρεῖ τὰ τῶν Παιόνων·
οἱ τῷ Πατρόκλῃ δ' ἔσβησον τὴν ναῦν Πρωτεσιλάῃ.

Ζεὺς δ' ὁ κενὼν τὰ νέφη νῦν, τιτέσιν ὁ καθαίρων,
ἀλλ' ἐστὶν ὁ εὖδικος καὶ πλείον ἐδὲν ἄλλο.

Ἐκ τῆς νηὸς φευγόντων δὲ τῶν Τρώων πρὸς τὴν Τροίαν,
30 ἕκαστος Ἕλλην ἡγεμῶν Τρώων ἀνείλεν ἄνδρα·

Πάτροκλός Ἀρηϊλυκὸν δορὶ μερὸν ἐνσχίσας,
Θόαντα δὲ Μενέλαος πρὸς στήθος δορατίσας,
ὁ Μέγης παῖς Φυλῆως δὲ τὸν Ἀμφικλὸν ἀνείλε,
περὶ τὴν *ἀπονεύρωσιν τῷ σκέλῃ δορατίσας.

* alii cō.
ἀποδύρωσιν.

35 Ἀντίλοχος Ἀτύμνιον βαλὼν κατὰ λαπάραν,
τὸν δ' Ἀτυμνίῃ ἀδελφὸν Μάρην τῷ Ἀντιλόχῳ
μαχόμενον, βραχίονος τρώσας ἀπονευρώσεις,
ὁ Θρακυμήδης ἀδελφὸς ἀνείλεν Ἀντιλόχῳ·
ἦσαν δὲ ἔτσι Παταφεῖς ἐταῖροι Σαρπηδόνης,

40 τῷ Χίμαιραν ἐκθρέψαντος, παῖδες Ἀμισωδάρε·
νὴν μυθικήν τὴν Χίμαιραν τὴν τερασίαν οἶδας,
καὶ τὴν Βελλεροφόντε δὲ τοπρὶν ἀλληγορίαν·
λέοντα λέξαντος ἐπεὶ σοὶ λέγειν τῆς Σολύμης,
ὡς μαχομένους προφανῶς λεονταῶν τῶν θράσει·

45 τὰς Ἀμαζόνας, Χίμαιραν· οὔτα κρημνοβατέσας·
δράκοντα δὲ τὴν ἔνεδραν, τὴν εἰς Βελλεροφόντην,
τὴν ἣν περ συνεστήσαντο πρὸς τὸν ἐκείνου φόνον.

Ταῦτα μὲν ἔγω σοὶ τὸ πρὶν καλῶς ἡλληγορήσῃ·
νῦν δ' ἔγω θεέ σε χρὴ νεεῖν τὰ τῆς Χιμαίρας τῆςδε·

50 Ἀμισωδάρε· Χίματρα ληστρεῖς τίς ἦν θυγάτηρ
ἐν ὑψηλοῖς Λυκίας τε καὶ περικρήμωις τόποις,
καὶ Λέων δὲ καὶ Δράκων· θεὸς δὲ δύο υἱοὶ ἐκείνου,
ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν τῇ ἀδελφῇ συνήργον·

ὁ Στωϊκὸς Παλαίφατος ἀλληγορεῖ μὲν ἔτως·
 55 ἡμεῖς δ' ἔτω σοι λύομεν ἐνταῦθα τὸ χωρίον.

Ἡ Χίμαιρα κρημνώδης τίς ἦν τόπος ἐν Λυκίᾳ,
 κρημνώδης, λοχμωδέσματος, φίλος τοῖς κακουργοῖσι
 τὴν ἦν περ Ἀμισώδαρος ληστήριον ἐποίησε,
 ἐν τοῖς κρημνοῖς, καὶ τοῖς λοχμοῖς ἔχων ληστὰς τυχόντας,
 60 ἐκ μετεώρων κτείνοντας καὶ λάθρα τῆς ὁδίας,
 τοῖς ἐπιμάχοις ἔχων δὲ τῆς λεοντώδεις ἄνδρας,
 τῆς σθεναρῆς καὶ φονικῆς ἐν τῇ συσάδην μάχῃ
 ὅθεν Χίμαιραν λέγεται τοιαύτην ἀναθρέψαι·
 ἔτως οἱ Νεστωρίδαι μὲν τῆς Ἀμισωδαρίδας,
 65 ὧν ὁ πατήρ ἐξέθρεψε τὴν Χίμαιραν, ἀνέϊλον.

Ὁ δὲ Λακρὸς Κλεόβελον ἀπέκτεινε τῷ ξίφει,
 ὥς τὰς πορφύρας ἐν μιᾷ πληγῇ πορφυραγρέται,
 ἢ πορφυρέῳ, ἐρυθρῷ, αἱματηρῷ θανάτῳ.

Λύκων δὲ καὶ Πηνέλεως συνέρραξαν ἀλλήλοις
 70 τὸ φάσγανον ἐθραύσθη δὲ τῷ Λύκωνος αὐτίκα,
 καὶ Πηνελέω κέκρυκε τὴν τερπικεφαλαίαν,
 παρ' ἧς δὲ ὁ Πηνέλεως πλήξας αὐχένα τέμνει.

Ἀκάμαντα δ' ἀπέκτεινε δόρατι Μηριόνης,
 τῶν ἵππων ἐπιβαίνοντα, βαλὼν κατὰ τὸν ὦμον,
 75 Ἴδομενεὺς δ' Ἐρύμαντα βαλὼν κατὰ τὸ σῶμα.

Οὕτω τῆς Τρώας ἀριεῖς οἱ Ἕλληνες ἀνῆλθον·
 Ἐκτορα δ' Αἴας ἔσπευδε βαλεῖν τῷ δορατίῳ·
 ὁ δ' ὧν ἐμπειροπόλεμος, πύρινος στρατηλάτης,
 σκέπων σφῆς ὤμους τῆς πλατεῖς ἀσπίδι ταυροδέρμῳ,
 80 ἐσκέπετο τοξεύματα καὶ πλήξεις τῶν δοράτων·
 ὁμῶς γινώσκων τὴν τροπὴν ἔσωζε τῆς οἰκείας,
 ἕως κατέϊδε φεύγοντας ἀκόσμως, πεφυρμένως·
 καὶ τότε τήν τε ἔλειψε παραδραμὼν τοῖς ἵπποις·
 οἱ δὲ δεινὰ καὶ δυσχερῇ μυρία πεπονθότες,

- 85 μόλις ἐπεραιώθησαν τὴν ὀρυκτὴν ταφραίαν·
 Πατρόκλη δ' ἐπισπεύδοντας Ἀργεῖες κατὰ τέτων,
 πάσας πληρῶσι τὰς ὁδὸς ἀκόσμως πεφευγότες·
 ὥς χεῖμαρροι δὲ ῥέοντες ἤχῃσι λαβροτάτως,
 ἔτως ἐξέναζον φρακτὸν φευγόντων Τρώων ἵπποι·
 90 ὁ Πάτροκλος ἠττήσας δὲ τὰς φάλαγγας τὰς πρώτας,
 τὴς Ἑλλήνας ἐπέτρεπε πάλιν καὶ πρὸς τὰ πλοῖα,
 προθύμως ὄντας πρὸς αὐτὴν τὴν Ἴλιον ἐλαύνειν·
 μέσον νηῶν καὶ τείχεος δὲ καὶ ποταμῷ ἀνήρει.

Καὶ πρῶτα κτείνει Πρόνοον βαλὼν κατὰ τὸ σῆρνον.

- 95 καὶ Θέστορα τὸν Ἥνοπος, Εὐρύαλον ἐν πέτρῳ,
 Ἀμφοτερόν, Ἐρύμαντα, Τληπόλεμον, Ἐπάλτην,
 Ἰφέα, καὶ τὸν Πύρεν δὲ Ἐχίον, Ἀργεάδην,
 καὶ Σαρπηδόνα δι' αὐτοὺς ἔκτεινεν ἀντιζάντα·
 ὥς ἦλθον κατ' ἀλλήλων γὰρ συνάπτοντες τὴν μάχην,
 100 πρῶτος βαλὼν ὁ Πάτροκλος κτείνει τὸν Θρασυμήδην,
 ἡνίοχον ὑπάρχοντα τῆτον τῷ Σαρπηδόνοιο,
 ὁ Σαρπηδῶν τὸν ἵππον δὲ τὸν Πήδασον Πατρόκλη.
 ὥς δὲ δευτέρως ὤρμησαν καὶ πάλιν κατ' ἀλλήλων,
 μάταιον μὲν προέπειμψεν ὁ Σαρπηδῶν τὸ δόρυ·
 105 ὁ δὲ πρὸς τὸ διάφραγμα καὶ τὸν ἐπίπλουν βάλλει.
 εὐθείς δ' ἐκεῖνος ὥς περ δρυῖς, ὥς λεύκη, πεύκη πίπτει,
 βρυχώμενος ὥς ταῦρος δὲ τὸν Γλαῦκον ἀνεκάλει,
 καὶ ἔτως ἐξανέπνευσεν, ἀπέλιπε τὸν βίον.

- Ἄλλὰ γε δὴ ῥητέον μοι, τίς Ζεὺς τανῦν ὑπάρχει,
 110 τῷ Σαρπηδόνοιο ὁ πατήρ, ὁ σπεύδων τῆτον σῶζειν,
 καὶ τίς ἢ τὴν ἀναίρεσιν Ἥρα ποδῆσα τέτι,
 καὶ πῶς καὶ πόθεν ἕρηνός ἔχει βροχὰς αἰμάτων,
 ὥς περ καὶ σίτων, καὶ τεφρῶν, ἔφρων, ἄλλων πόσων,
 καὶ τίς Ὑπνος, καὶ Θάνατος, οἱ κλέψαντες ἐκεῖνον,
 115 καὶ πρὸς πατρίδα τὴν αὐτῇ Λυκίαν τὴν Πατάρων.

- Nūn Ὀμηρος ὁ πάνσοφος ἢ δαδάσκει τὸν λόγον,
 γενέθλιον θεμάτιον γράφει τῷ Ἰασσηδῶνι.
 καὶ λέγει τῷτο, τῷ Διὶς ἔχει μὲν τὸν ἄστρα,
 ἐν οἷς τόποις πεφύκασιν οἱ ἀρχαῖοι γενναῖοι·
 120 ὅθεν καὶ τότε λέγει δὲ πατέρα τὸν ἄστρα·
 Ἦρα δ' ἄστὴρ ἐστὶν Ἑρμῆς, ὃν παρ' ἐῷ γενέθλιον
 σὺν τοῖς ἄστράων φυλάκτοισι, σὺν Ἄρει δὲ μᾶλλον,
 νικῶν τὸν Δία δεικνύσων, ὅθεν καὶ θνήσκων λέγει,
 τοῖς, οἷς τρόποις εἰρήκαμεν, θαυεῖν τὸν Σαρπηδόνα·
 125 ἐπεὶ σημαῖα θεοῖς παθῶν εἰσὶ μεγάλων,
 αἱμάτων ὀμβρα καὶ τιφρῶν, ὡς εὐημέροις χρόνοις,
 πολλῶν μὲν ἄλλων ἀγαθῶν καὶ εἰτῶν ἐπομβρίαι,
 λεκτέον ὅπως γίνονται καὶ ποῶν θεοῖς τῶ τρόπῳ
 Ἄηρ καὶ αἱ νεφέλαι γὰρ τὸ πᾶν ἐξαυμῶσαι
 130 ἐκ γῆς, θαλάσσης, ποταμῶν, λιμνῶν, ὄρων, βορβόρων,
 αἶθρα καὶ οἶτον, τέφραν τε, ὄφεις, ἰχθύς, κοπρίαν,
 καὶ πᾶν λοιπὸν τὸ προσηχὸν ἀνάγουσαι, ὀμβρῶσιν·
 ἐπεὶ τῷ τότε δὲ καυρῷ πολλῶν ἀνηρημένων
 αἱμάτων, ἦσαν λιμνασμοὶ τοῖς Τρώων πεδίοισιν,
 135 ἀνευτρεῖσθαι κάτωθεν, ὠρβήσαν αἱ νεφέλαι
 ἔγνωσ' τὸν Δία, Ἦραν τέ καὶ χύσιν τῶν αἱμάτων,
 Ἀπόλλωνα τὸν κλέψαντα καὶ λῆσαντα θεοῖς τῷτο,
 καὶ Ἵππον δὲ καὶ Θάνατον αἰ' ἑρὸς Λαρκίαν ἔργῳ,
 ἀκουε νῦν καὶ μάνθανε πρῶτον ἐκ φίλου στόμα·
 140 Ἐκέκαστο ἀρώματα, καθεύδοντι ἐφίκει,
 ταῦτα μὲν ὁ Φιλόστρατος καὶ κλείειν εἶδεν ἄλλο·
 Τζέτζης δὲ τὸν Ἀπόλλωνα σὺν τῷτο τὸν ἐνθάδε·
 τὸν κλέψαντα καὶ λῆσαντα τὸν Σαρπηδόνα λέγει·
 φαῦσιν ἡλίου πυραυγῇ, εἰ ἦν καυθείσης μάχης
 145 κλέπτειν τῷτο Λαρκίᾳ καὶ λῆσαντες κοσμήσαι,
 καὶ καὶ ἐσπέραν τὴν αὐτὴν ἐχώρουν πρὸς Λαρκίαν·

ἔθεν ὄππρος καὶ θάνατος λόγουσα τέτον κλέψαι,
καὶ πρὸς καίρεσθαι τὴν αὐτῇ θυθὲν ἀποκομίσαι.

Ἐπὶ τοῖς ἀνείτερον θε καὶ προλαβῶσι λόγοις,
150 Ὅμηρος παῖδας Σπερχαῖε καὶ τῷ Ἑρμῇ εἰρήναι,
καὶ ταῦτα νῦν λείπτεον μοι καὶ καθεύεῖς δὲ τ' ἄλλα.

Θυγάτηρ ἡ Πηλέως μὲν ἡ κλήσιν Εὐρυπύρην,
τινὲ φθαρίσσεια παρ' αὐτῇ τῷ Σπερχαῖε ταῖς ὀχθαῖς,
καὶ δα γέννα Μανέσθιον, ὃν Ὅμηρος σερπνύων
155 τῷ ποταμῷ τῷ Σπερχαῖῳ λέγει μετῆναι ταύτην.

Ἡ Φύλαντος θυγάτηρ θε πόδιν ἡ Παλομήλη
ἐν ἱερῇ Ἀρτίμαδος, τιτέσσι τῆς σελήνης,
καλλιφρονέσσεια τοῖς χαροῖς θέλγει τῶν νέων,
ὡς λόγος ἐκτελέσσεια, ὅς καὶ μετῆς ἐκείνη,
160 τὸν Εὐδαίον γεγέννηται, ἀλλ' ἐατέον ταῦτα.
ἤδη δὲ χαρητέον μοι πρὸς τὰ λοιπὰ τῆς βίβλου,
καὶ μοι λείπτεον τίς ἐστὶν ὕν ἐνταυδοῖ Ἀπέλλων,
ὃ τινι Γλαῦκος εὐχεται ἀκτέσσεια τὸ ἔλκος.

Ὁ Σαρπηδῶν κτηνόμενος χερσὶ ταῖς τῷ Εὐδαίῳ,
165 ἀνέφρων τὸν αὐτῷ ἐκείναι τὸν Γλαῦκον.

ὑπὲρ αὐτοῦ ὑπερμαχεῖν μὴ γυμνασθῇ τῶν ὀπλων
Γλαῦκος δὲ τὸν βραχίονα προεξευδαῖς τῷ τέλει,
σὺδόλαις ἦν πατευσονῶν δόρυ χερσὶ κινήσεια,
ὑπερμαχεῖν τε τῷ ἀνδρὶ τῷ συγγενῆς πεσόντας,
170 καὶ μᾶλλον ψυχρότερος θε καὶ τῷ αἵματι ὄντος
δέσκει φάσσεια εὐχεται ἡλῆς γεγονέναι.
οὗ γιγνέσσεια καὶ κρατεῖν τὸ δόρυ κατισχύσεια
λέγεται ὑπ' Ἀπέλλωνος τὴν χεῖρα ἰαδῆναι,
ἐλθὼν αἶς πρὸς τὸν Ἑκτορα, εἴτα δὲ λέγει τάδε.

175 Ἑκτορ, νῦν κείναι Σαρπηδῶν ὁ στρατηγὸς Λυκίων,
ὑπὸ Πατρόκλῳ δὲ αὐτὸν ἀπέκτεινεν ὁ Ἄρης,
ἦγον Πατρόκλῳ ἀπτεται ὁ πόλεμος ἐκείναι.

- ἦ ται ἐκάνθη Σαρπηδὼν ἐν μάχῃ τῷ Πατρόκλῳ
 εἴτ' οὖν Ἄρης καὶ θυμὸς κτείνει Πατρόκλῳ τοῦτον,
 180 ἦ τοι θομούμενος αὐτὸν ὁ Πάτροκλος ἀνείλεν,
 ἦ τῷ θυμῷ ὁ Σαρπηδὼν τῷ ἑαυτῷ, καὶ τέλμη
 ὀρμήσας γενναϊότερον, ἀνήρεται Πατρόκλῳ,
 ἦ Ἄρης καὶ ὁ σιδήρεος, δόρυ τὸ τῷ Πατρόκλῳ,
 τὸν Σαρπηδόνα ἔκτεινεν. Ἐπ' ἄλλα χωρητέον.
- 185 Τῶν Τρώων καὶ Ἑλλήνων δε περὶ τῷ Σαρπηδόνοιο
 μάχην βαρεῖαν καὶ δευρὴν ἀλλήλοισι συρράξαντων,
 ὁ Ζεὺς, ἀὴρ, ἐπέσπευσε σκέτον νεφῶν τῇ μάχῃ·
 σημεῖα γὰρ συντρέχουσι πολλάκις τοῖς σοιχείοις
 ἐν τελευταῖς ἀνδρῶν τινῶν, καὶ μᾶλλον διασήμεων·
 190 τὸν Βαθυκλῆ δ' ἀπέκτεινε Χάλκωνος υἱὸν Γλαῦκος.
 Ὀνήτωρ ἦν τις ἱερεὺς. υἱὸς δὲ τοῦ Ἰδαίου,
 ἦ ται ἄερος τοῦ αὐτοῦ τῇ Ἰδῇ πεφυκότος,
 ἦ καὶ τῆς εἰμαρμένης δὲ Ἰδῇ ναὸς ἐτέλει·
 τούτου δὲ τοῦ Ὀνήτορος Λαόγονον υἱέα
 195 ὁ Μηριόνης ἔκτεινε βαλὼν γναθμὸν παρ' οὐας.
 Οἱ Ἕλληνες καὶ Τρώες μὲν περὶ τοῦ Σαρπηδόνοιο
 ἀλλήλοισι συνερρήγγυντο μάχην καρτερώτατην·
 ἐξέφυγεν Αἰνείας δὲ τὸ δόρυ Μηριόνης,
 ὁ περ ἐπάγη πρὸς τὴν γῆν κίψαντος Μηριόνης·
 200 ὁ Ζεὺς ἀπὸ τῆς μήχης γὰρ τῆς καρτερᾶς ἐκείνης,
 σφρὺς ὀφθαλμοὺς οὐκ ἔστρεψεν ἐδόλως ἀλλαχόσε
 τὴν μάχην δ' ὥρα μεριμνῶν περὶ Πατρόκλου φόνου,
 εἴτ' οὖν καὶ τοῦτον κτείνειεν ὁ Ἔκτωρ παραυτίκα
 τοῦ Σαρπηδόνοιο ἔγγισα, συλήσει τὲ τὰ ὄπλα·
 205 ἦ ἔτι κτείνει καὶ λοιπὸς, μᾶλλον ἐκ Τρώων οὗτος,
 ἔδοξε λῶον κτεῖναι δε τὸν Πάτροκλον καὶ ἄλλους·
 ὁ Ἔκτωρ ἀλογίως δὲ φεύγειν εὐθὺς ὀρμήσθη,
 καὶ σὺν αὐτῷ καὶ τὸς λοιπὸς πρῆταιν Τρώας φεύγειν,

εἴτ' οὖν ἐκ μάντεως τινὸς βουλὴν Διὸς ἀκέσας,
 210 εἴ τε καὶ μόνος ἐγνωκῶς ῥοπήν τῆς εἰμαρμένης.

Τέτων φευγόντων δὲ λοιπὸν Ἕλληνες σὺν Πατρόκλῳ,
 ἀπὸ τῶν ὤμων εἵλοντο τὰ ὄπλα Σαρπηδόνοιο,
 ἃ Πάτροκλος ἀπέσσετο ὥς πρὸς τὸν Ἀχιλλέα
 ἀλλ' ἀλληγορητέον μοι ταῦτα τὰ μέχρι τῆδε,
 215 ἔπειτα συναπτέον μοι καὶ τὰ λοιπὰ τῆ ὕφους.

Ὁ Ζεὺς ἔκ ἔστρεψεν αὐτῷ τὰς ὀφθαλμοὺς ἑδόλως,
 ἀλλ' ἦν ὥς ἔφην μεριμνῶν περὶ Πατρόκλου φόνου·
 τῆτο φησὶν ὁ Ὅμηρος ἐν τέτῳ τῷ χωρίῳ,
 ταύτῃ τῇ μάχῃ εἵμαρτο καὶ Πάτροκλον κτανθῆναι,
 220 ἀλλὰ μετὰ μικρὸν τινα βραχὺν τε πάνυ χρόνον·
 εὐθὺς δ' Ἑκτώρ φεύγει γὰρ τῷ μὲν δοκεῖν ἄλόγως,
 τῇ δ' ἀληθείᾳ τεχνικῶς καὶ στρατηγικακῶς,
 φεύγειν κελεύσας καὶ λοιπὰς πάντας σὺν τέτῳ Τρῳάϊ
 ὁ Ἑκτώρ καὶ οἱ Τρῶες γὰρ μέχρις ἡμέρας μέσης,
 225 τὸ βάρος πρὸς τὰς Ἑλλήνας ἐδέχοντο τῆς μάχης·
 ἀκμήτων Μυρμιδόνων δὲ ἀθρόως ἐκδραμόντων,
 ὥς πρὸς φυγὴν ἐτράπησαν· πάλιν δ' ἀντιστραφέντες,
 ἄλλην δευτέραν ἔμελλον ἀρχῆσθαι κροτεῖν μάχην.

Ἐπεὶ δ' ὁ μέγας στρατηγὸς Ἑκτώρ ἐκεῖνος ἔγνω
 230 ὄντας προθύμως πνεύματι, σάρκα δ' ἡσθινηκότητας
 τῇ μέχρι τέτῃ μάχῃ τε καὶ ζήσει τῆ ἡλίας,
 καὶ μέγαν ὅντως κίνδυνον ἤλπισε γεγονέναι,
 εἴ περ πάλιν συνάψουσιν κατάκοποι τὴν μάχην,
 καὶ προθυμότερον αὐτὰς εἶσα πολέμῳντας,
 235 φεύγειν αὐτὸς ἐπλάσατο καὶ τέτῃς φεύγειν λέγει,
 ὅπως μικρὰν ἀνακωχὴν λάβωσι τῆ καμάτου,
 καὶ πάλιν γενναϊότερον Ἕλλησιν ἀντιστῶσιν.

Οὕτω ποιήσας εἵλκυσεν ὥς πρὸς φυγὴν τὰς Τρῳάϊς,
 φυγὴν δοκῆσαν, οὐ φυγὴν, ἀνάπαυσιν δὲ μάχης.

- 240 τέτων τραπέντων θ' εἰς φυγὴν οἷς περ εἰρήκεν τρόποις,
 τῆς παυοπλίας Ἑλλήνες γυμῆσι Σαρπηδόνα,
 ὃν ἃ Ἀπόλλων ἐκ βελῶν βελαῖς Διὸς αἰείρας,
 λέσας ἐνδύει εἴμασι καὶ χρίσας ἀμβροσίῃ,
 πομπαῖς διδύμοις ἀδελφοῖς, Ἵπνῳ καὶ τῷ Θανάτῳ,
 245 δίδωσιν, αἳ κομέεσθαι τέτων εἰς τὴν Δυκίαν
 εἶπον τὴν τῇ Ἀπόλλωνας σοὶ πρὶν ἀλλοτρίῃαι,
 ὅμως καὶ πάλιν λέξωμεν ἔνεκα σαφανείας,
 καὶ ἔνεκα κολλήσεως καὶ συναφῆς τῇ λόγῳ.
 Ἑλλήνων γυμνοσάντων μὲν ὥς ἔφην Σαρπηδόνα,
 250 ἔξ οὐρανόθεν φλέγοντας ἥλιος θερματάτου,
 ἢ εἰμαρμένως ταῖς βουλαῖς ἔτω θερμῇ φανέντος,
 οἱ Τρῶες ἀπεπαύθησαν Ἐκτορος στρατηγίας.
 Πάτρακλος δὲ σὺν Ἑλλήσι τισὶν ἀσσηροτότοις,
 ἄπειραις τέχναις τῶν μαχῶν, ἐδίωκον τὴν Τρώα.
 255 οἱ Δύκται δὲ ἄδειον ἔτως εὐράντες τότε,
 καὶ τὸν αὐτῶν ἀράμενοι δεσπότην Σαρπηδόνα,
 λύσαι καὶ κοσμεῖν δε, χρίσκει ἀμβροσίῃ,
 ἢ τοι φαρμάκῃς παῖς τρεῖν ἀσῆπτως δυναμένοις,
 καὶ τοῖς θυαὶ ταῖς ἀδελφοῖς, τῷ Ἵπνῳ καὶ Θανάτῳ,
 260 ἢ τοι θεοῖντα τιτονὶ ἐσπέρα, ὕπνῃς χάριν,
 εἰς τὴν Δυκίαν ἐπαμψαι τὴν ἐαυτῇ πατρίδα.
 Ὁ Πάτρακλος δὲ τῶν Τρῶας καὶ Δυκίης
 τὰ μέγιστα ἢ μέτρια ὁ κῆπιος ἐβλάβη.
 ἔφυγε δ' ἂν τὸν θάνατον τερῶν τὰ Ἀχιλῆως.
 265 ἀλλ' εἰμαρμένως λογισμὸς κρείσσων ἐστὶν ἀνθρώπων.
 Τίνα δ' οὖν τότε Πάτρακλε ἀνεῖλες ἐκ τῶν Τρώων,
 ὁπότε δὴ σε οἱ θεοὶ πρὸς θάνατον ἐκάλεον;
 θεὸς τὰν εἰμαρμένῃ γυν καὶ τῆς ἀσέρας λέγει,
 τῷ γεμεθλίῃ κατ' ἐνὸς ἀπάντων τῶν ἀνθρώπων.
 270 τὰν Ἀδρηεῖαν, Αὐτάνοον, τὸν δεῖνα καὶ τὸν δεῖνα,

- τότε μοῖρ' ἔπειτα τῶν Ἰών οἱ Ἕλληνες ὅτι εἶλον
 εἰ μὴ Ἀπόλλων ἀνέμαχ' ἦν Τρωσὶ πρό πυργῶν. ἔσθ' ἡ
 ἔχθρ' ἀφ' ἧς Πάτρεκλ' ἔδωκε, τρεῖς γὰρ ὥς πρὸς τὸ τεῖχος
 ὁ Πάτρεκλος ἐξέμελλεν· τρεῖς δὲ αἰτῶν Ἀπόλλων
 275 θείας· χρῆσθ' ὅπως· ἵππεσ' ἔριμα πατάσσων τῶν ἀσπίδα·
 ἀλλ' ὅτι θ' καὶ τέκνοντα ἔρμηναι δαιμονίῳ,
 ἦγον καὶ ὑπὲρ ἀνθρώπων, ὥς ἔπειτα τῶν στοιχείων,
 ὡς πῦρ, ὡς κῦμα, αἰθήρη, ὡς πνεῦμα καταγίγθω,
 δειναῖς φασὶ παῖς ἀπειλαῖς ἀμείβεσθαι Ἀπόλλων,
 280 ὁ κατ' ἐρέως πέρφρωθεν· ἔσθ' ὅν τε καὶ τοξόων·
 κατὰ δ' ἡμεῖς ὁ ἦλως πέρφρωθεν ὁρῶν τὰ ἔργα·
 φησὶ δέ, χάξ' ὅ Πάτρεκλε, αἶψ' ἔσθ' εἰμαρμένον
 περὶν ὁρῶν πῶ Ἰών, καὶ τῶ Ἀχιλλέω·
 Πάτρεκλος δ' ὑπεχάξετο, τύχη ὀργὴν ἐκτρέφον·
 285 Ἀπόλλων· μοῖρ' ἀνέμαχ' ἦν ἔκτορος Ἀσίου
 ὁμοιωθεῖς πρὸς ἔκτορα, τάδε φασὶ κατ' ἔπος·
 εἴθ' σὺ τρώων κρείσσω ἦν, ὅσον εἰμὶ σὺ χείρων,
 ἔδωκε γὰρ μὴ βαρύνεσθαι ἦν ἦτορ τῆ παλῆμ'·
 κατὰ Πάτρεκλ' ἔρμηναι, ὅπως αἰτῶν ἀνέλεσθαι·
 290 δόξον σοι τῶ Ἀπόλλωνος, ἡλὲν, παρυσχόντος·
 Οὕτως εἶπεν Ἀπόλλων μὲν εἰς μέσον μάχης ἔδω,
 κλόνου πρὸς τῶ Ἕλλησι, κυδαίνων δὲ τὴν Τρώα·
 ἔκτορ ἀπείλ' ἔσθ' ἄλλος δὲ χαλεπὸν κατὰ Πάτρεκλ'·
 καὶ πρῶτα πέτρῃ Πάτρεκλος κτείνει τὸν Κεβριόων,
 295 ἡνίοχον τῶ ἔκτορος καὶ ἀδελφόν· ὃς νόστον
 δὲ οὐκ ἔμελλ' ἀνέμαχ' ἦν καὶ μάχην βαρύνεσθαι·
 ὅποῖα φῶν δέοντες ἀμφ' ἔλαφον κτανέμεσθαι·
 νεκρῶν σωμάτων λένοντες ἐσθίμεσθαι ὑδάτως,
 ἐκ ἔλαφ' ἔσθ' ὅμοιον πάντα λεπτῶς εἶδ' ἔσθαι,
 300 τὴν τοξοειδέσθαι δ' ἔλαφον καὶ θυήσμεσθαι κῦν λέγει·
 περὶ τῶ Κεβριόων, μὲν Πάτρεκλος τὸ καὶ ἔκτορ·

- καὶ ἀμφοτέρων οἱ στρατοὶ τὴν μάχην συγκροτῶντες,
 ἰσοπαλὴς ἐτύγχανον ἄχρι καὶ μεσημβρίας
 μετὰ ἡλίου κλίσιν δὲ οἱ Ἕλληνες νικῶσιν·
- 305 ὁ Πάτροκλος τρισάκις δὲ ὀρμήσας κατὰ Τρώων,
 πολλὰς ἀκείλεν ἐν δορί· ὀρμῇ δὲ τῇ τετάρτῃ
 βληθεὶς ὑπὸ Ἀπόλλωνος λαθραίως μεταφρένω,
 τῆς ὀφθαλμῶς ἐσκότιστο, ῥίπτει τὴν πανοπλίαν·
 τὸ δόρυ τέτε ταῖς χερσὶν ἐρράαγη, συνεθραύσθη
- 310 τὸν δ' αὖτε φρένας ἔλαβε, λελυτο τέτε μέλη·
 ἐκτεπληγμένος ἔστη δὲ σύνεγγυς Εὐφορβὸς δὲ
 ἐλθὼν ἐκείνου ἔβαλε δορὶ τοῖς μεταφρένοισι
 ὥς τετον δ' οὐκ ἐδάμασε βολῇ τῇ δορατίῃ,
 ἀρπάσας ἐκ τῆ σώματος τετο, πρὸς πλῆθος ἔδυν
- 315 πληγῇ θεῷ καὶ τῷ δορί Πάτροκλος δαμασθεὶς δέ,
 ἐχώρει πρὸς τῆς Ἑλλήνας τὸν θάνατον ἐκφεύγων·
 Ἐκτωρ δὲ τετον τῷ δορί βαλὼν κατὰ λαπάραις
 ὥς εὐτελὲς γρυλλίδιον τὸν ἄνθρωπον ἀνείλε.
- Ταῖς ἀλλοτρίαις τελευταῖς ὁ Ὅμηρος δὲ παίζων,
 320 δεικνύει λόγων δυνάμειν ἐξαίρων τὰ τυχόντα
 καὶ τὴν ἀλήθειαν αἰεὶ δεικνύει τοῖς σκοπεῖσιν,
 ὅτι λόγον τὸν ἥττονα γυμνάζων ταῦτα λέγει,
 ὥς τῷ χωρίῳ δείκνυσι τῷ δὲ συμφανεστάτως
 τῇ στρατηγῇ γὰρ Ἐκτορος τῇ στρατηγικῇ
- 325 ἐκείνῳ κατὰθνήσκοντι λέγοντος εἰρωνεία·
 νήπιε, ὑπετόπαξες Τρώων πορθεῖσαι πόλιν,
 καὶ αἰχμαλώτους ἀγαγεῖν γυναῖκας Τρωϊάδας·
 ἐγὼ τέτων ὑπερμαχῶν, ἐκτρέπω τὰς ἀνάγκας·
 σὲ δὲ οἱ γῦπες ἔδονται τοῖς τόποις τοῖς ἐνθάδε
- 330 ὁ Ἀχιλεὺς δ' οὐ βοηθεῖ σοὶ ἀγαστὸς ὑπάρχων·
 τοιαῦτα τὲ καὶ ἕτερα τῇ Ἐκτορος εἰπόντος,
 λειποφυχῶν ὁ Πάτροκλος, ὥς παίζοντος Ὅμηρος,

- καὶ προφανῶς διακνύοντός τὸν ἥττονα γυμνάζειν,
 αὖχει νῦν Ἑκτορ μέγιστον ἦδ' ἡ καὶ κόμπαζέ μοι
 335 σοὶ γὰρ τὴν νίκην ἔδωκεν ὁ ἥλιος Ἀπόλλων,
 καὶ Ζεὺς Κρονίδης δὲ αὐτός· ἄδηλος εἰμερμένη,
 οἱ ἐκ τῶν ὤμων ὄπ' αὖ με ἐδάμασαν λαβόντες.
 Ἑκτορες δέ μοι εἵκασιν εἰ ἦλθον ἐναντίοι,
 πάντες ἂν ἀνῆρέθηςαν ἐμῆ τῷ δορατίῳ.
 340 ἦκυσας ὠατάριχα τηγάνε μαγειρίαν,
 ἦκυσας κασανίτζια τὰ τῷ καλῷ Πατρόκλῃ,
 τὸν Ὀμηρόν με τὸν χρυσεὺν ἔγνωσ' ἠκριβωμένως,
 ὅπως λόγον τὸν ἥττονα ῥητορικῶς γυμνάζων,
 καὶ τὴν ἀλήθειαν φησὶ καὶ καπυρὸν γελᾷ δέ·
 345 νήπιε Πάτροκλε τί φῆς; ὥς πρὸς τὸν Τζέτζην λέγε,
 εἰ εἵκοσί περ Ἑκτορες ἄνευ στρατῶν ὑπῆρχον,
 οὐκ ἂν πάντας τῆς Ἑλλήνας ἀπέκτειναν καὶ μόνοι;
 ἀλλ' ἐπαναληπτέον μοι τῆτον μικρὸν τὸν λόγον·
 Πάτροκλος εἶπεν· εἵκοσι τοιοῦτους ἂν ἀνείλον,
 350 ἀλλὰ με μοῖρα τέ ὁμῆ ἀνείλε σὺν ἡλίῳ,
 ἢ τοι ἢ μοῖρα δέδρακε βλάβῃναι παρ' ἡλίου·
 δεύτερος δέ ὁ Εὐφορβος, σὺ τρίτος δέ ὦ Ἑκτορ·
 οὕτως εἰπὼν ἐξέθανε, φυγὴ δ' ἀπέπτη τέττε,
 πτώσιν θρηῖσα τελευτῆς, ἦβην καὶ ἀδρότητα,
 355 τὸ σιβαρόν καὶ εὐτόνον, καὶ τὸ ἀνδρεῖον τέττε·
 μὴ εἴπῃς ἀνδροτῆτά θε μετὰ τῷ ν' μηδόλως·
 ὁ σίχος γάρ ἐστι λοιπὸν οὕτω τῶν ἐπταισμένων·
 οὕτω πέν ἔν' ἀπέπνευσεν ὁ Πάτροκλος ὡς ἔφην·
 ὁ Ἑκτωρ δ' ἐκ τῷ τραύματος λαῖξ' ἀνασπάσας δόρυ,
 360 ὥρμα κατ' Αὐτομέδοντος κτανεῖν καὶ τῆτον θέλων,
 τῆτον δὲ ὑπεξέφερον οἱ Ἀχιλέως ἵπποι,
 οὓς τῷ Πηλέϊ οἱ θεοί, ἢ τοι ἢ εἰμαρμένη,
 ἢ βασιλεῖς, δεδώκασι δῶρα τῶν λαμπροτάτων.

- Τῇ περὶ μὲν ἡ ὑπόθεσις ἰδὲ συνεπεφάνηται.
 365 καὶ δὲ καὶ ἡλλοχόρηται· αἱ δ' ἡ σαφῶς ἐλέχθη
 ταυῦν ἡλλοχόρηται σαφῶς καὶ πλατυτέρως·
 ἐκ τῆ μικρῆ τῆν Ἰλίου οἱ Ἕλληνες ἀνῆλθον,
 εἰ μὴ Ἀπόλλων συμμάχων Τρωσὶ πρὸς πύργον· ἔστη
 ὕδεν ἀσκόπως Ὀμηρος ἔχει τυχόντων γράφει.
 370 ῥητόρων δὲ δεικνύει πάντα προσφόρως λέγει·
 τῷ δὲ μικρῷ τῆν Ἰλίου Πάτρακλος μετ' Ἕλλησιν
 τῷ τότε αὖ ἐπόρθησε, λόγος ἐστὶν ἀσείδης,
 καὶ χάρις ἐπιτάφιος εἰς Πάτρακλον Ὀμήρῳ·
 ἦ τοι, εἰ μὴ ὁ Πάτρακλος ἀπέθανεν ὦν, ἔζη·
 375 καὶ ἴσως καὶ τῶν Ἰλίου σὺν Ἕλλησιν ὦν ἔλει·
 ἀλλ' ὁ Ἀπόλλων δέδρακε τάδε καὶ τάδε τότε·
 ἄκχε πάντα νῦν ἐμὲ σαφῶς ἡλλοχόρηται·
 αἶος ἐμπειροπέλεμος ἦν στρατηγός ὁ Ἔκτωρ,
 καὶ τοῖς καιροῖς κατάβηλος καὶ φύσας ἀνέχων,
 380 καὶ οἱ δὲ εὐσχημοὶ πρὸς μάχας καὶ πολέμους
 ἦσαν οἱ πλείους Ἕλληνας χωρὶς ἡρωισμένων·
 Ὀμηρος ἐμαρτύρησε τῇ γάμῳ βασιλεύει·
 καὶ λέγων, λέγων ἡ ἀρετὴ, δευρὸς ὡς λογαζόμενος,
 τέως ὁ πάνσοφος ἀνὴρ ἐκεῖ τοιαῦτα γράφει.
 385 Ὁ Ἔκτωρ τῇ στρατιᾷ μέλλων πρὸς μάχας πεῦσαι,
 ὡς εἴη μοναμαχήσας· Μενέλαος καὶ Πάρις,
 εἰς ἀμφοτέρω τῇ στρατῷ μέσσην εἰσῆλθε τότε,
 ἐκ μέσση δόρυ τὸ αὐτὴ κρατῶν, ἀλλ' εὖκ' ἐκ ἄκρου,
 ὅπερ σημεῖον πέφυκε τῆς παύσεως τῆς μάχης·
 390 καὶ Τρῶες μὲν ἰδούμενοι ἰδόντες τὸ σημεῖον
 Ἕλληνες δ' ἀσχυρότητα τῶν ἀπειροπόλεμων
 ὄντες, μηδ' ἐκινῶντες στρατιωτῶν σημεῖα,
 κατ' Ἔκτορος πᾶν ἔπεισαν καὶ τάδευμα καὶ βέλος,
 ἕως αὐτῆς ὁ βασιλεὺς ἔπαυσε Ἀχαιέμενων·

- 395 εἰπὼν ὡς τὲ τοῖς Ἑλλήσιν ὃ Ἕκτωρ μέλλει λέγειν·
 τοῖσδε Ἕκτωρ στρατὸς ὢν συγκαταστήματος,
 ὡς κατασκόπῃς ἢ ὁρῶν τῆς Τρώας μαχομένους,
 καὶ κίνδυνος ἐπάρχεται τέτοις ἐκ Μυρμιδόνων,
 φεύγειν προσηποσάμενος, φεύγειν κελύει Τρώας.
 400 ὡς καταστρατηγήσει στρατηγεῖσθαι φρονέσει
 τῆς Ἑλλήνας καὶ Πατρόκλον ἄντας ἀσυνεσκέτους,
 τοῖς δὲ Τρωσὶ παύσειν ἑτεροκλῆ νῦν νέεσθαι,
 ὃ περ καὶ δίδρασκε εὐθὺς τεχνικωτάτῳ τρόπῳ·
 τῇ γὰρ δοκῶσε τῆς φυγῆς τὸν τρόπον παραιμέφας,
 405 καὶ εἶναι μὲν τὸν ἥλιον ταῖς Τρώων ἐπισθεσίαις·
 λάμπει δὲ κατὰ πρόσωπα Ἑλλήνων καὶ Πατρόκλη,
 τί δαῖ μοιφθορήματα; τὸν Πατρόκλον ἀνείλε,
 καὶ Μυρμιδόνας καὶ λοιπὸς Ἑλλήνων ἐκ ὀλίγης.
 Τὸ πᾶν δὲ ἀλλοχόρημα κῦν προσωπεύοντα
 410 Ἀπόλλωνα τὸν ἥλιον σύμμαχον Τρώων λέγων,
 ὀλέθρια Πατρόκλῳ θε καὶ θάνατον φρονέοντα,
 καὶ τὴν ἐσπείδα νύσσοντα χερσὶ ταῖς ἀθανάτοισι,
 ταῖς θρασυταῖς ἐλλάμψεσι τῆτον ἐκσσοβούοντα,
 καὶ δῆθαι λέγοντα ταυτὶ ὅπερ φασὶ τὰ ἔκρη
 415 Ὁ Ἄσιος ἂ μήτρως θε τῷ Ἕκτορος ὡς εἶδεν
 ἥλιον κατὰ πρόσωπα Ἑλλήνων ὑπεργόμενον,
 τὸν Ἕκτορα εἰσέτε δε σκοπεῖν τι θρασύναι,
 ἐκ τραχυτέρης ἤγχευε κατὰ Πατρόκλη λόγους
 ὅτι Ἄσιος, Ἀπόλλωνος μῶρφωμαι νῦν σοι λέγει
 420 καὶ ὁ μὲν ἥλιος αὐτὸς ἦν τῷ πολέμῳ λάμπων,
 καὶ σκύλμα μέγα τῷ στρατῷ ποιῶν τῷ τῶν Ἑλλήνων,
 τοῖς δὲ Τρωσὶ καὶ Ἕκτορι μέγα προσάπτων κῦδος·
 Ἕκτωρ φρονεύειν δὲ λοιπὸς παρέτρεχεν Ἑλλήνων,
 κατὰ Πατρόκλη δ' ἤλαυνε, κτεῖναι ποδῶν ἐκείνον,
 425 καὶ πρῶτα Κεβριόνην μὲν ὁ Πατρόκλος ἀνείλεν·

- δι' ὃν καὶ μάχη καρτερὰ τῷ τότε συνερράγη,
 καὶ μέχρ' ἡ μεσημβρία μὲν ἰσοπαλὴς ἦν μάχη
 μετὰ τὴν μεσημβρίαν δὲ οἱ Ἕλληνες νικῶσι,
 430 τὸν ἥλιον κατόπισθεν τῆς ῥάχεως βαλόντες·
 ἀνέϊλε δὲ ὁ Πάτροκλος ἅμα σὺν Μυρμιδόσιν,
 ὅσους φησὶν ὁ Ὅμηρος· εἶτα δὲ ὁ Ἀπόλλων
 πλήξας αὐτὸν μετάφρενον, πάντων γυμνοῖ τῶν ὅπλων·
 ῥίπτει δὲ καὶ τὴν κόρυθα, τέτε το δόρυ θραύει·
 435 Πάτροκλος δ' ἔστη ἐκπλαγεὶς, ὁ δ' Εὐφορβος λαθραίως
 ἔβαλε τὸ μετάφρενον τέτε τῷ δορατίῳ·
 ὥς δ' οὐκ ἐδάμασεν αὐτὸν ἀφηρηπακῶς τὸ δόρυ,
 φεύγει, ἔχ' ἰὼν τὸν Πάτροκλον ὥς Ὅμηρος νῦν φέρει,
 ἀλλὰ στρατὸν Ἑλλήνων τε καὶ τὸν τῶν Μυρμιδόνων·
 440 εἶτα ὁ Ἑκτωρ ἀναιρεῖ τὸν Πάτροκλον, ὥς ἔφην·
 πληγὴ δὲ ἡ Ἀπόλλωνος ἢ κατὰ μεταφρένα,
 ἢ ὅτι Πάτροκλος θαλφθεὶς ἀκτῖσι ταῖς ἡλίας,
 ὥς καὶ νεκρῶν ἐνδύεται τὴν πᾶσαν πανοπλίαν,
 καὶ ἀνιρέθη ὧ φαμέν ἀναιρεθῆναι τρόπῳ,
 445 εἴτ' οὖν καὶ ἀσκεπτότερον ἐλαύνων κατὰ Τρώων,
 Εὐφύρβῳ τὸ μετάφρενον ἐβλήθη δορατίῳ,
 ἐκ τῶν μερῶν τῶν ὀπισθεν λαθραίως ἐπελθόντι,
 τῇ φαύσει τῇ ἡλίᾳ δὲ μηδόλως ὀρωμένῳ·
 διὸ προσάπτων Ὅμηρος ἡλίῳ τὴν αἰτίαν
 450 λέγει· ὁ Ζεὺς, ὁ μοῖρα με, καὶ ὁ Ἀπόλλων ἅμα,
 ὁ Εὐφορβος δὲ δεύτερος, σὺ δὲ με τρίτος κτείνεις·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ρ. ὍΜΗΡΟΥ ῬΑΥΔΑΙΑΣ

Μάχη συνέσθη καρτερὰ περὶ νεκρῷ Πατρόκλῃ·
Εὐφορβὸς ἀνερεΐται δὲ ὑπὸ τῷ Μενελάῳ·

Ἐκτωρ τὴν Ἀχιλέως δὲ δύεται πανοπλίαν,

Ἀντίλοχος δὲ σέλλεται περὶ τὸν Ἀχιλέα

5 τὸν τῷ Πατρόκλῃ θάνατον ἐκείνῳ καταγγέλλων·

ὁ δὲ Μενέλαος αὐτὸς ἅμα καὶ Μηριόνης

ὑψὲ κρατῶντες τὸν νεκρὸν ἐξέφερον τῆς μάχης·

οἱ δ' Αἴαντες ἀπείργουσι τὰς Τρῶας προμαχῶντες.

Πάντα τὰ τῇδε σοι σαφῇ· τὸ, Ζεῦ δὲ πάτερ, νόει
10 τὴν εἰμαρμένην νῦν δηλῆν, εἴ τε καὶ τὸν Ἀστέρα

Ἀπόλλων ἥλιος ἐστὶν ὁμοιωθεὶς τῷ Μέντῃ,

ὃς Μέντης βλέπων συνεργὸν ἥλιον Τρώων ὄντα,

ἦ καὶ ἡλίας τηλαυγὲς αὐγάζοντος ἐν μάχῃ,

τῷ Μενελάῳ Εὐφορβον ἰδὼν ἀνηρημένον,

15 φησὶν ὡς πρὸς τὸν Ἐκτορα, σὺ μὲν διώκεις ἵππῃς·

Μενέλαος δ' ἀπέκτεινεν Εὐφορβον παῖδα Πάνθῃ.

Τὸ πρὸς τὸν Γλαῦκον δὲ ῥηθέν, παρ' Ἐκτορος ῥητόν δε,

ὡς ἐκ ἐγὼ ποιούμενος καθέστηκα τὴν μάχην,

ἀλλὰ Διὸς ὁ νῆς ἐστὶ κρείσσων τῷ Αἰγίοχῃ·

20 τῆτο σημαίνει καὶ δηλοῖ συμφανεςάτω λόγῳ,

ὡς ἡ ἀκατανέητος ἄσθλος εἰμαρμένῃ

ἐστὶ καὶ νῆς, καὶ φρόνησις, καὶ ῥώμη, καὶ ἀνδρεία,

καὶ πᾶν ὅποσον πέφυκε τιμώμενον τῷ βίῳ·

μὴ συμπαράσης ταύτης δὲ σύμπας εἰς μάτην τρέχει.

25 Ἀμβροτα τεύχη δὲ ταυῦν τῷ Ἀχιλέως λέγει,

ὡς ἵππῃς πάλιν ἀλλαχῇ καὶ ἄλλα δὲ μυρία,

τῶν, ὧν περ οὐκ ἀπόλλυται ἡ φήμη καὶ τὸ κλέος·

τὸ δὲ, ἃ ἐραυίῳνες θεοὶ Πηλεΐ παρέσχον,

- ἢ ἐξ ἀσέρων ἔραυνε παρέσχευ εἰμαρμένη,
 30 ἢ ἃ περ ἦσαν ἐκ χρυσοῦ, ἄργυρου; καὶ τῶν ἄλλων,
 ἐκάστω τῶν ἀσέρων γὰρ ἀνάκειται τίς ὕλη,
 δηλῶν τὴν εἰμαρμένην δε καὶ τῆς ἀσέρας λεγέιν·
 ἵνα μὴ δόξης νῦν θεὸς τὰς βασιλεῖς σοὶ λέγειν,
 εἶπε τὸ, ἐραυνίωνες. ὁμοίως τε σὺν τέτοις
 35 ἢ εἰμαρμένη, πέφυκε Ζεὺς νεφεληγερέτης,
 ὃ καὶ κινήσας κεφαλὴν δι' Ἑκτορα ὡς γράφει,
 Διίπετής δὲ ποταμὸς, ὃ ὄμβρος ἠϋξημένος,
 κόρυθος δ' ὡς τιθέμεναι τάχα περὶ τὴν κάραν,
 ἀπὸ τῆς Κάρου, Κόρυς τε εἰλήχασιν τὴν κλήσιν,
 40 ἢ ὅτι Κόρυθος ἀπὸ τῆς πρώτης δ' Ἰβήρ εὔρεν
 ὡς Σάκται, σάκτος· Φάλαγξ δὲ εὔρε πολέμων ἑτάσιν·
 Κρονίων δὲ, ἢ ἀσθλὸς μεῖζον καὶ εἰμαρμένη,
 ἀορασίαν ἔχουσιν ταῖς περικεφαλαιαῖς
 ἔσorgete γὰρ τὸν Πατρώϊον καὶ ζῶντα καὶ θανόντα·
 45 τῆτο δηλοῖ δ' Ὀμηρὸς χωρίῳ τῷ ἐνθάδε
 ὡς οἱ χρηστὰ θεμάτια σχόντες ἐν γενεθλίοις,
 καὶ ζῶντες εὐτυχῶσι μὲν, ὅτε καὶ τελευταῖς δὲ
 ἀρίστως περισέλλονται, ποτὲ δὲ καὶ σημεία
 πρὸ τελευτῶν καὶν τελευταῖς δεικνύοντα ταῖς τέτοις,
 50 οἷον φησὶ καὶν τελευτῇ γενέσθαι τῆ Πατρώϊα.
 Τὰς Ἀχαιεὺς δ' Ὀμηρὸς ἐλίκωπας καλεῖ δε,
 ἢ ὡς τὸ βλέπειν βλέποντας πρὸς Ἀρκτόν, τὴν Ἑλέκην,
 ἢ καὶ πρὸς ἣς ἐλίσσεται τίς τὰς ὥπας θείων βλέπειν,
 ἢ τοι ὠραῖας, εὐεθεῖς, ἀξίας ὄντας θείας.
 55 Ὑπὲρ Διὸς τὴν αἶσαν δε καὶ πρέπον, εἰμαρμένην,
 μικρὸν δεῖν Τρῶες φεύγοντες εἰσῆλθον ἂν εἰς Τροίαν.
 Περίφρασι τῷ κήρυκι ὁμοιωθεὶς δ' Ἀπόλλων,
 ἢ τοι περισκεψάμενος τὸν ἥλιον Περίφας,
 Ἑλλήνων ἀντιπρόσωπον, Τρωσὶ δὲ συνεργόντα,

- 60 αὐτὸς Αἰνείας εἶπεν· τὸν Ἴκτωρα δ' Αἰνείας,
τοῖς Ἑλλήων ἐνθάδε ποδοὺ καὶ μάχεσθαι γυναικάς·
ὁ Ζεὺς, ἢ εἰμαρμένη, θεὸς νοεῖται τοῖς ἐνθάδε
πρᾶπίδαις, τὰ θεόφραγμα νῦν θεὸς κατονομάζει,
δέμας πυρὸς ἢ τόπος τῆς ἔτας ἢ κεκλημένος,
65 εἴτε Δερμῆς ὡς περ τὸ πῶρ ἐμάχοντο οἱ ἑυθροὶ
τοιαύτη θεὸς οὐδὲν οὐδὲν ἐγένετο τῷ τότε,
ὡς φησὶ ἡμίραν φαίνεσθαι εὐλοφέν· εἰμαρμένην,
μήτε μὴν νύκτα πᾶσι τελεῖται σπέρματι κακῷ·
ἢ σκάπης δὲ φέρονται περὶ τὸν τόπον μόνον,
70 πρὸς ὃν διὰ τὸν Πάτροκλον τὸν μάχης συνειρόμεν·
ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις σύμμοισι τόποις τοῖς τῷ πολέμῳ,
αἰθρία ἦν ἀνέφελος, καὶ ἥλιος ὤξυς ὤε.
Τότε δὲ μῦθος ἄγχιος ὡς περ φησὶν ὁράει,
ὃν περ οὐκ ὦν ἐμάρμετο ἐκ Ἀρῆς, ἐκ Ἀθήνης·
75 ἢ τοι ταῦτος φέρονται ὁ πόλεμος τῷ τότε,
ἄμορφος ὦν τοῖς σφύραισι φρονήσιαι καὶ μάχης,
ὡς ἐπερὶ φησὶ Πάτροκλος τὴν πόλιν τὴν τῶν Τρώων,
τῷ Ἀχιλλεύῳ ἀνευθεῖν, ἀλλ' ἐδὲ σὺν ἐπείνῳ·
ἐκ σφῆς κορυφῆς ὁ Ἀχιλλεύς τῆς λαπαρυμμενείας
80 κρυφίως ἐξιμάνεσκε καὶ οὐδὲν τὸ εἰμαρμένον,
τὸν τῷ Πάτροκλῳ θάνατον τότε δ' ἐπερὶ φησὶ.
ἢ τοι ἐπερὶ φησὶν ὁ λαπαρυμμενείας,
ἢ οὐκ ἐφ' ἑαυτὸν Πάτροκλος δὲ τῷ πολέμῳ πέσοι.
Ὅπως τὸ εἶδον λέγεται μήτηρ δὲ Ἀχιλλεύς
85 καὶ προσχῶς, εὐρήματα τῇ ἄλλῃ ῥαψωδίᾳ.
Τὸς ἵππους μυρομένους δὲ ἤλεσε Κρονίων,
ἢ σποτεινὴ καὶ ἀδῆλος ὡς ἔφην εἰμαρμένην,
καὶ περὶ τὴν κινήσειαν πρὸς ἑαυτὴν εὐρύκει·
ἄλλοι τε θεόφραγμα ὑμῶν· Διὶ Πηλεΐ,
90 ταῖς ἀρεταῖς ἀθάνατον τὴν μνήμην κακῶς;

- ἵνα δυσήνω Ἑκτορι θνητῷ ἐποχηθῆτε;
 ἀλλ' οὐκ ἔασω ἔδαμῶς τῆτο συντελεσθῆναι
 ἀντὶ τῆ φάναι, καὶ οὐκ ἦν τῷ τότε εἰμαρμένον
 τοιῶτων ἵππων Ἑκτορα γενέσθαι διφρηλάτην,
 95 ὅς εἰμαρμένην εὐτυχῆς παρέσχε τῷ Πηλεΐ,
 πρόσωπον περιθέμενος Διὸς τῇ εἰμαρμένῃ,
 τῆτον εἰσφέρει λέγοντα λόγους ταυῦν τοιῶς δε.
 Τίς δὲ θεῶν ὁ νηκερδῆ νῦν τὴν βελὴν ποιήσας,
 τίς εἰμαρμένη, τίς σκαπὸς ὑπώλεσε σὰς φρένας;
 100 θεόφιν δὲ ἀτάλαντος τίς μήσῳρ νῦν τυγχάνει,
 ὁ τῇ φρονήσει ὁμοιος; εἴτ' ἔν αὐτῷ πολέμῳ
 δεινὴ περὶ Πατρόκλῳ δε πάλιν κροτεῖται μάχη
 καὶ τῆ Διὸς προπέμψαντος, ἥ τοι τῆς εἰμαρπένης,
 τὴν Ἀθηνᾶν ἐξ ἔρανῃ, νῦν Ἰριδα καὶ τόξον,
 105 προσβοηθῆν τοῖς Ἑλλησιν. ἤλῃσε γὰρ τέτυς
 ὁ πρῶτος Φοῖνιξ κατιδὼν Μενέλαον προτρέπει
 περὶ Πατρόκλῳ καρτερώς ἐγκαρτερεῖν τῇ μάχῃ
 ὁ δὲ Μενέλαος φησὶν· εἴ περ Ἀθήνη κράτος
 δώῃ μοι, τὸ φανέν νυνὶ τόξον ἐκ τῆ αἰέρος,
 110 ἢ ῥάθυμος φανήσομαι ἀμύνειν τῷ Πατρόκλῳ·
 οὕτως εἰπὼν καὶ παρελθὼν ἔγγιστα τῆ Πατρόκλῳ,
 υἱὸν τῆ Ἡετίωνος, κλῆσιν Ποδὴν, ἀνεΐλεν,
 τῆ Ἑκτορος συντράπεζον καὶ φίλον πεφυκότα
 καὶ τὸν νεκρὸν πρὸς Ἑλληνας παρείλκυσεν εὐθέως·
 115 φαίνοψ ὁ Ἀσιάδης δε τῆτο ἰδὼν, ἠλίῳ
 τὸν Ἑκτορα παρώτρυνεν ὀρμῆσαι καθ' Ἑλλήνων·
 ὁ ἔρανός δὲ νέφεσιν ἐκάλυψε τὴν Ἰδην,
 ἀσράψας δ' ἐπεβρόντησε μέγα πρὸς Τρώων νίκην·
 πρὸς δὲ φυγὴν συνήλασε σφάτευμα τῆς Ἑλλάδος·
 120 Ζεὺς ὁ διδὼς ἑτερακλῇ τὴν νίκην, εἰμαρμένη,
 καὶ ὅς τις ὠλοφύρετο τὸν Αἴαντα, πατήρ δε,

τὴν προσωποποιῶσαν δε ταύτην νοεῖν σε δέον.
 ὥς Αἴας μὲν ἐπηύξατο καὶ γέγονεν αἰθρία,
 λέγει ὥς κατωκτείρησεν αὐτὸν ἡ εἰμαρμένη.
 125 ὃ μέγα πῆμα· τέ θεὸς τοῖς Δαναοῖς κυλίνδων,
 ἐκ ἄλλο τῆδε τίς ἐστιν; αὐτὴ δὲ εἰμαρμένη.

ὑΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Σ. ὈΜΗΡΟΥ ΠΑΥΩΔΙΑΣ

Ὁ Ἀχιλεὺς ὀδύρεται θάνατον γυῖς Πατρόκλη,
 ὃν θέτις παρηγόρησεν ἐλθῆσα τῆς θαλάσσης.
 εἶργει δ' αὐτὸν πολέμου τε ἕως κομίσει ὅπλα.
 Ἦρας κελεύσει δ' ἄσπλος ἔρχεται πρὸς τὴν τάφρον,
 5 φανείς ἐππλήττει Τρῶας δὲ καὶ πρὸς φυγὴν ἐκτρέπει.
 οἱ Μυρμιδόνες δὲ νεκρὸν τὸν Πάτροκλον λαβόντες,
 λένουσιν, ὅπλα δ' Ἠφαιστος τῷ Ἀχιλεῖ σκευάζει.
 τὸ δέμας αἰδομένοιο πυρός, τόπος τοῖς ἄλλοις,
 εἴ τε θερμῶς ἐμάχοντο, ὥς σῶμα πυρός καῖον.
 10 θεοὶ δ', οἱ μέλλουσι τανῦν τελέσαι τὰς κακώσεις.
 αἰσέρες, ἐξ ὧν γίνονται πάντα τὰ εἰμαρμένα.
 ὥς περ ἐθήλωσε ποτὲ ἡ μήτηρ με ἡ θέτις,
 ζώντος ἐμῆ, τὸν Πάτροκλον χερσὶ θανεῖν τῶν Τρώων.
 ὥς ἐξ ὑδρομαντείας δὲ καὶ λεκανομαντείας,
 15 τῆτο γνώσκω ἀκριβῶς, ἣν πρὶν ἐποίησάμην.
 ὅπως τὸ ὕδωρ μήτηρ δὲ τυγχάνει Ἀχιλῆως,
 ἢ ποσαχῶς, εἰρήκαμεν ἐν διαφόροις τόποις.
 Φάσις καὶ ἀγγελία μὲν κατὰ τὰς ἀσρολόγους,
 διαφορὰν ἐσχήκασι καὶ πάννυ δὲ μεγίστην.
 20 φάσις γὰρ μῆνυμα ἐστὶ ζώντων ἀποδημόντων,
 ἡ δ' ἀγγελία μῆνυμα νεκρῶν, ἢ περὶ ζώντων.

Ὅμηρος ἀγγελίας δὲ ἅμφω κατονομάζει,
 τὴν μὲν ἐσθλὴν, τὴν δὲ λυγρὴν, τὴν δ' ἀγγελίαν μόνον,
 καθάπερ καὶ τὰ φάρμακα πρεπόντως ὀνομάζει
 25 ἐσθλὰ, λυγρὰ καὶ φάρμακα· εἶχα τινὸς προσθήκης,
 τῶν ἄλλων πάντων φάρμακα γραφαῖς ὀνομαζόντων,
 μόνα τὰ ἰατήρια μὴ μὲν τοι καὶ τὰ ἄλλα.

Νεκτάριον χιτῶνα δὲ, τὸν θαυμαστὸν νῦν λέγει
 τὸ, χεύατο δ' ἐς κεφαλὴν, τὴν αἰθαλώδη κόνιν·
 30 τὸ μέγα τε, μεγαλῶς ἐταῖναι τῇ κόνει,
 σὺν τέτοις τὸ δαΐζειν τε φίλαις χερσὶ τὴν κόμην,
 ψυχῆς ἐς ἱ ζωγράφημα, ποίας σιωπητέον·
 τὴν ἣν περ ὁ ἀμίμητος σοφία καὶ φρονήσει

Ὅμηρος νῦν ἐν ζωγραφεῖ, καὶ ζωγραφῶν λαμβάνει
 35 ἥμοξε μέγα δ' Ἀχιλεὺς, ἤκουσε δὲ ἡ μήτηρ
 παρὰ τῷ γέροντι πατρὶ θαλάσῃ καθημένη
 κωκυῖ· συναθροίζονται σύμπασαι Νηρηίδες,
 καὶ σήθια πεπλήγοντο· Θέτις δ' ἐξῆρχε γόου.

Ἄλλ' ἀλληγορητέον μοι πᾶν τὸ χωρίον τῆς
 40 καὶ τὸν ὅξυν δὲ κωκυτῶν τῆς Θέτιδος ὃν λέγει,
 καὶ Ἀχιλέως κεφαλὴν ὅπως κατέσχε τότε·
 ὀλοφυρμὸν καὶ λόγους δὲ ῥηθέντας ἀμφοτέροις,
 καὶ πᾶν ὅσον δέον μοι λεπτῶς ἀλληγορήσαι.

Μήτηρ τῷ Ἀχιλέως μὲν ἡ Χαίρωνος ἦν Θέτις·
 45 καὶ Θέτις δὲ ἡ θαλάσση μήτηρ τῷ Ἀχιλέως·
 λέγεται ἕτω πενταχῶς ὥς περ καὶ πρῶτη ἔφη
 κατ' Αἰγυπτίους, Ὅμηρον, θαλὴν τε καὶ ἑτέρας·
 τὸ ὕδωρ πρῶτον λέγεται σοιχεῖον παφυκίαν·
 50 ἐκ τούτου δὲ καὶ τὰ λοιπὰ γενέθλια σοιχεῖα·
 οὕτω πρῶτως ἡ θαλάσση καὶ τὸ ὕγρὸν σοιχεῖον
 τῷ Ἀχιλέως μήτηρ τε καὶ πάντων τῶν ἐν βίῳ
 ἡ θαλάσση καλεῖται δὲ δευτέρως τούτου μήτηρ,

- διὰ τὸ ἄγριον αὐτῷ καὶ θυμικὸν τῷ τρόπῳ
 τρίτως ὅτι γενέθλιον ἔχων ἐν ὑδροχόῳ
 55 ἐν ταῖς παρύγροις μάχαις τε καὶ ταῖς διαποντίοις,
 καὶ τοῖς χειμῶνος δὲ καιροῖς μεγάλως συναργεῖται
 τετάρτως ὡς ἐξ ὕδατος καὶ λεκανομαντείας
 μανθάνων ὥς περ ἐκ μηρός, τὰ μέλλοντα συμβῆναι
 πέμπτως ὡς καὶ θανόντος δὲ αὐτῷ τῷ Ἀχιλῆως,
 60 νεκρῷ τε τῷ σώματος εἰσέτι προκειμένῳ,
 ἢ θάλασσα ταράξασα κύμα φρικτὸν καὶ μέγα
 ἐξῆλθε μέχρι τῷ νεκρῷ παρὶ Σαγείῃ τόπον,
 ὥς πᾶν τὸ σθένος φυγεῖν κατακλυσμὸν δοκῶντας
 ἢ δὲ θρηνώδες γοερόν ὡς περ μυκησαμένη,
 65 πάλιν πρὸς κοίτην τὴν αὐτῆς εὐθέως ὑποσρέφει
 ὃ περ καὶ θρήνον. Θέτιδος φασὶ καὶ Νηρηίδων·
 καὶ νῦν τῷ Ἀχιλῆως δὲ τὸν Πάτροκλον θρηνόντος,
 τοιῦτον περὶ θάλασσαν ἐγένετο σημεῖον
 ὃ προσηγορεύσαν μὲν ὁ Ὅμηρος ποιήσας,
 70 ἀλληγορεῖ τὰ σύμπαντα τὰ τῇδε γεγραμμένα,
 θάλασσαν Ἀχιλῆως μὲν μητέρα Θέτιν λέγων,
 ὡς περ τῷ πένθει τῷ αὐτῷ θῆθεν λελητημένη
 διὰ τὸ, τότε τῷ ἀνδρὶ τὸν Πάτροκλον πένθοντος,
 αὐτήν, ὡς ἔφην, ἐξελθεῖν μυκῆματι μεγάλῳ,
 75 ὃ μήτηρ καὶ κωκυτὸν καὶ θρήνον ταύτης λέγει
 πατέρα ταύτης γέροντα, τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων
 ὅτι καθὼς εἰρήκαμεν πρῶτον σοιχεῖον ὕδωρ
 ἢ ὡς λευκὸν καὶ πολὺν, καὶ γὰρ λευκὸν τὸ ὕδωρ
 πάν οἱ λοιποὶ φιλόσοφοι πλὴν τῷ σοφῷ Ὁμήρῳ
 80 καὶ τῷ Ἀναξαγόρῳ δὲ καὶ τινῶν βραχυτάτων,
 ἄμορφα τε καὶ ἄπαια λέγουσι τὰ σοιχεῖα
 ἔγνωσ πατέρα γέροντα καὶ κωκυτὸν καὶ θρήνον,
 αἱ Νηρηίδες δὲ θεαὶ τένας αἱ ἀθρησθεῖσαι,

- καὶ γήθη πλήττεσθαι αὐτῶν τῆς Θέτιδος γοώσης,
85 οὐκ ἄλλο τι καθέστηκεν, ἀλλ' ἢ αὐτὸ τὸ ὕδωρ,
καὶ μᾶλλον τὸ κινέμενον, ὃ καὶ Ναῖς καλεῖται,
τὸ ὕδωρ τὸ θαλάσσιον, πολλὰς γὰρ κήσεις ἔχει·
Φόρκυς, καὶ Τρίτων, Ποσειδῶν, Νηρεὺς καὶ Ἀμφιτρίτη,
Θέτις καὶ Νηρηίδες καὶ ἕτερα μυρία·
90 πλάττει καὶ Νηρηίδων δε ἐνόματα προσφόρως,
ἀπὸ τε τῆς λευκότητος φύσεως τῶν ὑδάτων,
καὶ ἐκ τῆς θάλλειν τὰ φυτὰ ταῖς ὕδατος ἀρδίαίς,
ἀπὸ κυμάτων, νήσων τε, σπηλαίων, ταχυτήτος,
ἁλὸς, ἁκτῶν τε καὶ λιμνῶν καὶ δόσεως μυρίων,
95 ἔκ τε τῆς, πρῶτον τῶν λοιπῶν σοιχείων πεφυκέναι,
καὶ φέρειν τὰς ὀλκάδας δε καὶ δυνατόν τελεῖν δε
δεξαμενὴν τυγχάνειν δε, καὶ νέμεσθαι, ἠπλώσθαι,
ὀπόσαι τε τοῖς ὕδασιν ἀρμόζεσθαι αἱ κήσεις·
καὶ περ τινὲς προσέθεντο καὶ εἰχες ἀπροσφόρους.
100 Τὸν ἦχόν τέτων λέγει δε, πλήγμα γηθῶν οἰκείων,
τὸν περὶ νήσους καὶ ἁκτὰς, σπήλαια, πέτρας τ' ἄλλα
τὴν Θέτιν δε κατάρξασθαι ταύτης τῆς γοῆς λέγει,
ὅτι πρῶτον ἀνοίδῃσι μυκώμενον τὸ ὕδωρ·
ἔπειτα προσρηγνύμενον οἷς περ εἰρήκειν τόποις,
105 δεινὸν, ψρακώδη, μέγιστον οἶον ἐποίει ῥόχθον.
Πρόσωπον μὲν ὃς ἔφημεν τῇ Θέτιδι θαλάσση·
Ὅμηρος περιθέμενος μητρὸς τῆς Ἀχιλέως,
δεικνύς ὅτι παθαίνεται τῆτον καὶ τὸ σοιχεῖον,
καὶ λόγους περιάπτει δε οὓς περ ὅν εἶπε μήτηρ·
110 ἐπὶ υἱῷ τοιέτῳ μὲν, ὄντι δὲ βραχυχρόνῳ,
καὶ θλιβομένῳ συνεχῶς λύπαις ἄλλοπροσάλλαις·
τὸ δὲ, ὅξυ κωκύσασαν τέτε λαβεῖν τὴν κάραν,
καὶ λέγειν ταῦτα ἐκ Διὸς τετέλεσθαι ὡς πῦχε,
καὶ πρὸς τὰς ναῦς τῆς Ἑλλήνας πεσεῖν ὑπὸ τῶν Τρώων,

- 115 τῆτα φασὶν ὁ Ἀχιλλεύς Πάτροκλον ὡς ἐπένθει
 ἦκασε δὲ τῷ μοκηθμῷ· τῆτό σε τῆς θαλάσσης,
 εἰς κεφαλὴν καὶ λογισμὸν καὶ νῦν δὲ τὸν οἰκῆον,
 συνεὶς ὥς εἰμαρμένον ἦν ἔτω γενέσθαι τάδε,
 ὡς πρὶν αὐτὸς ἐξήται τε καὶ ἠύχετο γενέσθαι·
 120 λέγει αὐτὸς πρὸς ἑαυτὸν ὦ συνεργὸν σοιχεῖον,
 καὶ βοήθει μοι ἔσκει· δίκην πατρὸς φιλότατης,
 εἶδα ὡς ἡ ἑράνος· ἀσέρον εἰμαρμένη,
 πληρῆσα πόθον τὸν ἑμὸν, Ἑλληνας ἔτως τρέπει,
 τὸ δ' ὄφιλος ὁπαῖον μοι θανόντας καὶ Πατρόκλη,
 125 τὰ κάλλισ' ἄ τε ὄπλα μοι Ἑκτόρως ἀφελόντος,
 ἃ περ Πηλεΐ διδώκασι δῶρα τῶν λαμπροτάτων
 θεοί, ἀσέρες ἑρηνῆ, ἐξ ὧν τὰ εἰμαρμένα,
 ἢ ἅπερ ἦσαν ἐκ χρυσῆ, ἀργύρε, καὶ τῶν ἄλλων,
 ἐκάσῳ τῶν ἀσέρον γὰρ ἀγάνυται τίς ὕλη,
 130 ἢ ἃ θεοὶ καὶ βασιλεῖς διδώκασι Πηλεΐ,
 ὅτε βροτῶ ἀνέρος σε συνέζευξεν ἐν κοίτῃ,
 τέτειςιν ὅτε τῷ Πηλεΐ θεὰ θνητῷ ἐζύγης,
 ἢ τοι ὅταν ἡ μήτηρ με, ἢ σοὶ ὁμωυμῆσα,
 ἢ θέτις ἢ βασίλισσα ἢ Χείρωνος θυγάτηρ
 135 θνητῷ ἐζύγῃ τῷ Πηλεΐ καὶ κατωτέραν τύχην
 τῆτο τὸ ἀλληγορήμα καὶ σχῆμα· δὲ τὸ τέτις,
 μετάβασις ἐνόματος πρὸς ὄνομα καλεῖται·
 ὡς, ὠφελος ὦ μήτερ με, σὺ σὺν θεαῖς ἀλίας
 οἰκῆν· ὁ δὲ Πηλεὺς θνητῇ πρὸς γάμιον συζυγῆναι·
 140 νῦν δ' ἵνα πένθος ἐν φρεσὶ καὶ σὰν μῦρόν· εἴη
 παιδὸς ἀποφθιμένου, τὸν οἴκῳ σὺ χί' ἀέξῃ·
 τὸ, ὠφελος, ὡς ὄφελος τῇ μεταβάσει νόον
 ἀλίας, κησαπίδας, ἢ παραθαλάσσιας,
 θεὰς, ταῖς βασιλίδα·ς δε φησὶ καὶ ταῖς ἐνδόξαις·
 145 Πηλεὺς συζῆναι δὲ θνητῇ, τύχης τῆς κατωτέρας·

- νῦν δ' ἵνα πένθος ἐν φρεσὶν εἴῃ καὶ σοὶ μῦρτον,
 ἥ ται τῇ ἐμῶνύμῳ σοι ἐκείνη τῇ μητρί με
 τὸ, ἔζευξε, τὸ ἔζευκται παρήκε τοῖς ἐνθάδε,
 ἑλλειπτικῶς, μμητικῶς, σχήματι τῶν πευθόντων·
 150 εἴ τε καὶ ἔτῳ νόησαν λέγειν τὸν Ἀχιλῆα,
 ὤφελον, μὴ ἐγένετο ἄνθρωπος μὴ δὲ κόσμος·
 οὐ θέλω ζῆν τὸν Ἑκτορα μὴ κτείνας τῷ θορῇ με·
 θέτις δὲ θαυρυχέσθαι τάδε φησὶ πρὸς τῆτον·
 ὠκύμορος ὦ τέκνον μου· λοιπὸν οἷς λέγεις εἴη·
 155 μετὰ θανὴν γὰρ Ἑκτορος, θνήσκεις καὶ σὺ εὐθέως·
 μέγα σενάξας Ἀχιλεὺς πρὸς τὴν αὐτὴν φησὶ δέ,
 αὐτίκα θάνοιμι καὶ γὰρ ἀλλὰ σαφηνίσέον·
 ἔ θέλω ζῆν ὡς εἴρηκα τὸν Ἑκτορα μὴ κτείνας·
 ὑδρομαντείας μέμνηται, ἥ τις λαμπρῶς ἐδήλω·
 160 μετὰ τὴν Ἑκτορος σφαγὴν καὶ τῆτον τεθνηκένα·
 μέγα σενάξας δὲ φησὶ, τεθνατὴν παρ' αὐτίκα·
 νῦν τὴν ὑδρομαντείαν τε καὶ λεκανομαντείαν,
 ἐξ ἧς τὸ πᾶν ἐγίνωσκε, μητέρα λέγει τῆτα·
 κῆρα δ' ἐγὼ δεδέξομαι· ἥ τα θανῆμαί τότε,
 165 ὅταν ὁ Ζεὺς καὶ οἱ λοιποὶ θελήσωσιν ἀσέρες,
 ἐξ ὧν ἀνθρώποις γίνονται πάντα τὰ πεπρωμένα·
 οὐ δ' Ἡρακλῆς γὰρ ὁ σερρῶς ἐξέφυγε τὴν μοῖραν,
 ὃς περ Διὶ τῷ ἄνακτι ὑπῆρχε περιλμένος,
 ἥ ἀσρολόγῳ τῷ Διὶ ἐκείνῳ σφηνόρῳ,
 170 ἔ καὶ Ὀρφεὺς πε μέμνηται, εἴ τε καὶ τῷ ἡλίῳ,
 ἔργα κλεινὰ γὰρ καὶ λαμπρὰ ζῶν Ἡρακλεῖς ἐτάλει·
 ἥ τῷ Διὶ καὶ ἡρακῷ φίλου τὸν ἄνδρα λέγει·
 ἄριστος ἀσρολόγος γὰρ ὁ Ἡρακλῆς ὑπῆρχεν·
 ὡς καὶ Ὀρφεὺς τοῖς λιθοκοῖς βοᾷ διαπυρραῖως,
 175 οὕτω Διὶ τὸν Ἡρακλῆ νύβει μοι περιλμένον·
 τῇ εἰμαρμένῃ δὲ αὐτὸν μὴ εἴπης πεφυλμένον·

- πάνυ γὰρ ἐλπιόμην· ἔξῃ τὸν βίον ἔσας,
 ὑπὲρ Εὐρυπύχου· εἴ τι δαίμων κατέμνητο ἀμείνων,
 Δαΐ τῷ ἀστρολόγῳ δὲ καὶ βασιλῇ μοι φίλον,
 180 ἢ τῷ ἡλίῳ· μάστιγα τῷ ἑρκυνῷ δὲ φίλον.
 τὸν Ἡρακλῆα γόει μοι ἄριστον ἀστρολόγος,
 ἀλλὰ ἔ μοῖρα θάμνησε καὶ χόλος ὁ τῆς Ἥρας·
 ἀλλὰ καὶ ἄριστος τέλων τοῖστος ἀστρολόγος,
 ὑπὸ τῆς μοῖρας τέδνηκε καὶ τῆς ὀργῆς τῆς Ἥρας·
 185 ὀργὴν τῆς Ἥρας θεῖ, ψυχῆς περιτροπὴν νῦν νόει·
 τῆς Ἰδρας τῷ φαρμάκῳ γὰρ χιτῶνα κεχρισμένον
 ἐπενδυθεὶς ὁ Ἡρακλῆς· καὶ τῶν φρενῶν ἐκείνης θεῖ,
 αὐτὸν βαλὼν εἰς τὴν πυρὰν ἐξέδραμε τῇ βίῃ·
 οὕτω φρενῶν τὴν ἐκείνου χόλον νῦν Ἥρας νόει·
 190 μὴ μὲν τοι τῷ αἵρεσι γέ, ὅς τιπομένῃς τέτι,
 ὄντας μεγαλοσώμους δὲ θεινῶς βίβρασμένους,
 δαιμονηαῖον δέδραα· ἀποτεχθεῖναι τῷτον,
 τῷ Εὐρυπύχῳ δὲ ἀρχεσθαι τεχθέντι ἐπταμήνῳ·
 τῆς μάχης δὲ γῆ· ἔρυσσ', φιλοῦσα ἔ με πείσεις·
 195 οἶδα ἐκ σὺ ὃ γένετο μὲν τῆς ὑδατομαντείας,
 ὥς εἰ ἐνέλω· ἔκτορα καὶ γὰρ εὐθείως θυήσκω,
 ὄρω· καλὸν μοι πολεμεῖν, ἔ φιλοψυχίτην·
 αὐτῷ δ' ἢ ἀγυρόμεθα θέτις ἀπαγορεύει·
 καλὸν τοῖς φίλοις βοηθεῖν, ὃ περιλμίνον τέκνον,
 200 ἀλλ' ἀνείη ἀπλὸν, ἔ χροῖον εἰς μάχην ἐξίνααι·
 ὃ Ἔκτωρ· ὃ, τρεφόμενος ἔχει γὰρ σὺ τὰ ὅπλα·
 μακρὸν χρόνον κατέβησθον, εἰς πόλεμον μὴ χόρει,
 ἕως ἐγὼ κομίσω· σοὶ παρὰ Πηλεΐδῃ ὅπλῃ·
 εἰπῶσα ταῦτα τῷ υἱῷ ταῖς Νηρηΐαι λέγει·
 205 στραφῆναι πρὸς τὴν Σάλασσαν ταύταις καὶ τὸν Νηρέα·
 ἢ δέ, περὶ τοῦ Ἡρακλῆου πρὸς Ὀλύμπου ἔχου·
 οὕτως ἄρμα πρὸς πόλεμον θυμῷ νενοημένους·

- 270 εἰς Ἀχιλῆα τὸν υἱὸν Πηλέως, ἦτοι κόσμῳ.
 Δεικνῶς πολέμῳ ταῖς Τρῶσιν Ἑλλήνων ὑπτομένων,
 τὴν πανοπλίαν Πάτροκλος ἐνδύς τῷ Ἀχιλῆϊ,
 τὸν Σαρπηδόνα καὶ λοιπὰς κτείνει τῷ Τρώων γένει.
 Ἔκτωρ δὲ τῦτον ἀνελών δεσπόζει καὶ τῶν ἑπλῶν.
- 275 θρηνῶντος Ἀχιλῆως δὲ εἴ τελευτῇ Πατρόκλου,
 αἰκτρῶς μέγα κηρύσσουσα Θέτις ἡ τῷ Νηρέϊ.
 σὺν Νηρηΐσιν ἀδελφαῖς ἐξῆλθε τῆς θαλάσσης
 παρηγορεῖται τῦτον. δὲ παῖδα τελευτῶντα ταύτης,
 εἶρνει δὲ τῦτον ἄοπλον ἐκβῆναι πρὸς τὴν μάχην,
- 280 ἕως αὐτῷ κομέσῃ παρὰ Ἡφαίστῳ ὅπλα.
 καὶ Νηρηῖσι λέγει· μὲν ἐλθεῖν πρὸς τὸν Νηρέα
 αὐτὴ πρὸς τὴν Ἡφαίστῳ δὲ παρόδραμον οἰκίαν
 καὶ τῦτον περὶ φύσεως μὲν εὖρεν ἡσυχασμένον·
 ἐχάλκευε γὰρ τρίποδας εἰκοσαρείθρους μέτρῳ,
- 285 ἵσασθαι τέτρες μέλλοντας τοίχῳ· τερπνὸν μέγαρον
 χρυσᾶς τροχῶς ὑπέθετο· ἐκάστω τέ πεπνυμένῃ,
 ὥς εἰς ἀγῶνα θεῖον μὲν αὐτόματοι κινεῖντο,
 καὶ πάλιν ὑποσρέφειν θαῦμα φρεσὶν καὶ μέγα
 ἔργοι μὲν ἐξεργάζοντο ἔπω δὲ εἶχον ὄτα.
- 290 ταῦτα κατασκευάζοντος τότε δὲ τῷ Ἡφαίστῳ,
 Χάρις ἡ τέτρε σύζυγος τὴν Θέτιν κατιδύσα·
 χειρὶ λαβῆσα φιλικῶς ἐνδότερον εἰσάγει
 καὶ ἀργυρέῳ θρόνῳ δὲ ταύτην ἐγκαθιδρύει,
 καλεῖ δὲ καὶ τὸν Ἡφαίστῳ, ὅς κατιδῶν τὴν Θέτιν
- 295 φησὶν, εἰς αἶνον τὸν ἐμὸν ἦλθεν ἡ ἑσπέρη μου,
 ἀνδ' ὦν ἡ μήτηρ ἐκρύπτε χολὸν με γεννηθέντα·
 ῥιπνύντα καὶ παθόντα δὲ ἐλπειν ἡμῶς,
 εἰ περ μὴ ὑπεδέξατο ἡ Θέτις με τοῖς κόλποις,
 καὶ παῖς ἡ Εὐρυνόμη δὲ ἄκεανῆ καλόρρε.
- 300 αἷς παρεχάκευον πολλὰ ἐννεατὴ πρὸς χρόνον.

- πέρνας, κάλκας, γναμπαῖς, καὶ ἔλικας, καὶ ὄρμυς·
 ἐν γλαφυρῷ τῷ σπέϊ μὲν ὤκεανός δὲ ἔρρει·
 ἔτω μοι Θέτιδι χρεὼν ζωάγρια παρέχειν·
 ἔτως εἰπὼν παμμέγιστον ὄρμῃ τῇ ἀκμοθέτῃ
 305 χωλεύων, ἀπὸ δὲ πυρός ἀπέθρετο τὰς σφύρας,
 εἰς αἰσχυράν δὲ λάρνακα συνέλεξε πᾶν ὄπλον·
 σκόγγῳ δὲ σύμπας φαιδρυνθεὶς ἐνδύεται χιτῶνα·
 σκῆπτρον λαβὼν δὲ στιβαρὸν ἐξέδραμε χωλεύων·
 ὦρμον δ' εἰς τέτῃ πλάγῳ χρυσαὶ θεράπαινίδες,
 310 ζωαῖς ἔσαι νεάνισι πάμπαν ὁμοιωμέναι·
 αἶς νῆς, φασὴ, καὶ δύναμις καὶ γνώσις θεῶν ἔργων·
 αἱ μὲν, προεπορεύοντο· ἔτος δ' ἐλθὼν κατόπιν·
 πλησίον ἴζε· Θέτιδος ἐν φασίνῳ τῷ θρόνῳ·
 ἧς τῆς χειρὸς ἀψάμενος, ἤρετο τέ· δὴ θέλοι·
 315 τὰς συμφορὰς δὲ τὰς αὐτῆς ἤρξατο λέγειν αὕτη,
 ὅπως Πηλεΐ τῷ Αἰακῷ ἄκυστα συνεζύγη·
 καὶ ἔτος γήρει κίτται μιν ἐν οἴκοις βεβλαμμένος·
 ὁ παῖς δὲ ταύτης Ἀχιλεὺς λελύπεται μυρία,
 ὄπλων δὲ δεῖται συσκευῆς ἄσπλος ὑπεργμένος·
 320 εὐθύς ἐξαργασάμενος ἦν πανοπλίαν γράφει,
 δίδωσι ταύτης τῷ υἱῷ αὐτὴν ἀποκομίσαι·
 Τὴν μὲν τῇ μύθε· σύμπασαν ὑφὴν νῦν ἡσυχόμε·
 ἦδη πρὸς Ἀχιλέα δὲ τὸν Θετταλὸν ἐκεῖνον,
 πραγματικῶς, ῥήτορικῶς ἀλληγοροῦντες πρόσχες·
 325 Ὁ μὲν Φθιώτης Ἀχιλεὺς ὁ στρατηγὸς ἐκεῖνος·
 παῖς Θέτιδος τῆς Κείρωνος ὑπῆρχε καὶ Πηλέως·
 λέγεται δὲ καὶ Θέτιδος παῖς εἶναι τῆς θαλάσσης,
 δι' αἷς αἰτίας ἐν πολλαῖς ἐγράφαμεν τοῖς τόποις·
 ἐπεὶ δὲ καὶ τὸν Πάτριοιον νεκρὸν ἀδυρομένο·
 330 ἤχῳ βρασθῆναι πρὸς τὴν γῆν τὴν θαλάσσαν συνέβη·
 καὶ πάλιν ὥς περ γερὸν τότε μυκησαμένην·

- παλινδρομῆσαι πρὸς αὐτῆς τὴν κοίτην καὶ τὴν θέσιν,
 τὸ ταύτης δὲ λεπτότερον κερασιέν τε ὕδωρ,
 ὁ εὐθεσίας αἴτιον, ὁ καὶ κυρίως θέτις.
 335 πρὸς ἔρανὸν ἀναδραμεῖν καὶ ἐξαίθερωθῆναι
 καὶ εὐδίων κατάσκημα τότε γενέσθαι σὺν,
 ἐν ᾧ καίρῳ καὶ πλεύσαντες τινὲς τῶν Μυρμιδόνων
 ἢ πρὸς Λημνίους ὀπλουργεῖς ἢ πρὸς ἑτέραν χώραν,
 διὰ θαλάσσης ἔφερον ὅπλα ἐποῖα τέτῳ
 340 ἐκ τῆς πυρὸς ἀρτιτευχῇ καὶ καινεργὰ καὶ νέα
 οἶων μὲν Ὅμηρος φησὶν ὑλῶν ἐξεργασμένα
 χαλκῆς καὶ κασσιτέρου μὲν, χρυσεῖς, καὶ ἀργυρεῖς,
 παντὸς δὲ κόσμου φέροντα ποικίλμασιν εἰκόνας
 ἔπερι φασκεύεται ὁ Ὅμηρος ὡς δείξω.
 345 ἐμύθευσαν ὡς Πάτροκλον θρηνηντὸς Ἀχιλλέως
 ἢ μήτηρ θέτις ἐξ ἁλὸς ἦλθε σὺν Νηρηΐσι
 παρηγορησαμένη τε ὅσα χρεῶν μητέρα
 ἐπεὶ καὶ ἄσπλος ὁ παῖς ταύτης ὑπῆρχε τότε,
 ταῖς Νηρηΐσι λέγει μὲν παλινδρομεῖν θαλάσση.
 350 αὐτὴ δὲ πρὸς τὸν Ἡφαιστον εἰς ἔρανὸν ἐλθῆσα,
 ὅπλα κατήνεγκεν αὐτῷ, θάμβος ἀνθρώποις ξέναι.
 Τὴν Ἀχιλλέως Θετιὰς πᾶσαν ἀλληγορίαν
 τῆς παρηγόρου Θετιδος καὶ τῆς ὀπλοποιίας,
 ἔχεις καλῶς μαι σύμπασαν νῦν ἀλληγορούμενην.
 355 πρὸ γὰρ βραχέως ἔφημὲν πάντα λεπτολογῶντες,
 μέχρι παρ ἑνὸς ἀνέτρεχε πρὸς Ἡφαιστον ἢ Θετίς
 νῦν δ' ἐκ τῆς ἀνελεύσεως ἔφημὲν ἄχρι τέλους
 ὁμῶς ἐπιτομώτερον καὶ πάλιν μοι ῥητέον.
 Τῇ Ἀχιλλέως Πάτροκλον νεκρὸν ὀδυρομένη,
 360 ἐξέδραμεν ἢ θαλάσση μυκήματι βιαίῳ,
 ἣν καὶ μητέρα Ὅμηρος τῇ Ἀχιλλέως λέγει
 καὶ θρήνες περιτίθῃσι καὶ λόγους παρηγέρους,

- δεκνὺς ὅτι παθαίνεται τῷτον καὶ τὸ σταιχεῖον,
 καὶ Ἀχιλλέως κεφαλὴν λέγει λαβέσθαι ταύτην,
 365 εἰπεῖν τε ὅτι εἴμαρται ταῦτα σοὶ γεγονέναι
 ὥς περ ἐπηύχου τοῖς Τρωσὶν Ἑλλήνας ἠττηθῆναι,
 ἣ τοι συνεῖς ὁ Ἀχιλεὺς εἰς λογισμὸν οἴκεῖον
 ἐκ πρὶν ὕδρομαντείας τε καὶ τῆ συμβάντος τότε,
 ὅτι χειμῶνι Ἑλληνες ἠττήσουσι τοὺς Τρῶας,
 370 ὥς καὶ αὐτὸς ἐπηύχετο πρὸς ἑαυτὸν ἦν λέγων·
 ὦ σουργόν· σταιχεῖον μοι δέκην μηρὸς φιλότατης,
 ποῖον ἐμοὶ τὸ ὄφελος Ἑλλήνων ἠττημένων,
 ἐπεὶ καὶ Πάτροκλος νεκρὸς νῦν σὺν ἐκείνοις κεῖται;
 Ἑκτωρ τὰ ὄπλα δ' ἔλαβεν; ἃ περ ἡ εἴμαρμένη,
 375 οἷ τε θεοὶ καὶ βασιλεῖς δεδώκασι Πηλεΐ·
 θνητῷ καὶ κατωτέρῳ δε τῆς τύχης ὑπηργμένῳ,
 ὃ τε τὴν σὺ ὁμώνυμον τῆ Χείρωνος τὴν θέτιν
 τὴν βασιλίδα καὶ θεὰν ἐλάμβανεν πρὸς γάμον·
 μετάβασις ὀνόματος καλεῖται δὲ τὸ σχῆμα,
 380 ἣ ἃ περ ὄπλα συμπαρῆν χρυσεῖ τε καὶ ἀργύρου,
 καὶ τῶν λοιπῶν δὲ τῶν ὑλῶν, ἃ περ θεοὶ δωρῶνται,
 τῶν πλανητῶν ἐκάσῳ γὰρ ἀνάκειται τις ὕλη,
 καθάπερ τερατεύονται παῖδες τῶν ἀσρολόγων·
 ὥς ὄφελεν ἡ μήτηρ με τῆ Χείρωνος ἡ θέτις,
 385 ἡ νησιῶτις βασιλὶς ἡ παρθαλυσσία·
 τίττο γὰρ νῦν ἐστὶ θεὰ Πηλεΐ μὴ συναφθῆναι
 θνητῷ, καὶ κατωτέρας δε τῆς τύχης ὑπηργμένῳ,
 ἥγουν ὥς ὄφελον φησὶν ὅλως μὴ γεννηθῆναι·
 νῦν δ' ἵνα πένθος δὲ ἐμὲ καὶ σὺ μυρίον ἔχῃς
 390 τὸν ὃν ἐχ ὑποδέξῃ με τῇ Τροίᾳ τεθνηκότα,
 λύπην συνήφθης τῷ Πηλεΐ καὶ δυσυχῶς γεννᾷς με.
 ἐπεὶ δε καὶ ὁ Πάτροκλος ταυῦν μοι ἀνῆρέθῃ,
 ἐθέλω ζῆν, τὸν Ἑκτορα μάχῃ μὴ κατακτείνας·

- Θέτιδος δὲ μεθ' Ἑκτορα ταχὺ θνήσκεις εἰπέσσης, ..
 395 μνηστῆρας ὑδρωμαντείας τε τίτῳ προδηλώσας, ..
 ὡς καὶ αὐτὸς μετὰ σφαγὴν Ἑκτορος θνήσκεις τάχα,
 μέγα σενάξας ἔλεξας, τεθναίνην παραυτίκα ..
 ὅταν ὁ Ζεὺς καὶ οἱ λοιποὶ ἐκλώσαντο ἄσπερες,
 ἐξ ὧν ἀνθρώποις γίνεται πάντα τὰ πεπρωμένα ..
 400 ἐ δ' Ἡρακλῆς ὁ φίλος γὰρ Διὶ τῷ ἄσρολόγῳ, ..
 ἦ τῷ ἡλίῳ νῦν Διὶ, ἦ καὶ τῷ ἑρανόῳ δε ..
 ἔργα κλευνά γὰρ καὶ λαμπρά ζῶν Ἡρακλῆς ἐτάλει,
 καὶ ἑρανόῳ δὲ φίλος ἦν καὶ ἄσρολόγος οἶος, ..
 τὴν κῆρα καὶ τὸν θάνατον ἐξέδραμε τῇ τέχνῃ ..
 405 ἀλλὰ ἐ μαῖρ' ἐδάμασσε καὶ χόλος ὁ τῆς Ἡρας ..
 παρατραπείς γὰρ τῶν φρενῶν Ἰδρας φαρμάκου χρίσει,
 αὐτὸν εἰς πῦρ ἐνέβαλε Κηναίῳ τῆς Εὐβοίας ..
 οὕτως ὦ μήτερ κἂν φιλῆς μάχης μὴ κάτειργέ με,
 οἶδα ἐκ σὺ ὦ μάντευμα τῆς ὑδατομαντείας, ..
 410 ὅτι κτανὼν τὸν Ἑκτορα, θνήσκω καὶ γὰρ συντόμως ..
 ὅμως χρεὼν μοι πολεμεῖν καὶ βοηθεῖν τοῖς φίλοις
 τῷ δὲ ἦ ἀργυρόπεζα θέτις ἀνταπεκρέθη,
 ὣς Ὀμηρος ὁ πάνσοφος παίζων συμπλάττει λόγους,
 εἰπῶσα Νηρηΐσι τε σραφήναι πρὸς Νηρία, ..
 415 εἰς ἑραγὸν πρὸς Ἡφαίσταν ὅπλα χωρεῖ κομίσσαι ..
 Οὕτως ὥρμα πρὸς πόλεμον ὁ Ἀχιλεὺς ὡς ἔφην·
 ὡς ἐκ μητρὸς δὲ διδαχθεὶς ὑγρῆ καὶ τῆς θαλάσσης,
 ὅτι χειμῶνος νῦν καιρὸς, οἱ Ἕλληνες ἡττῶνται,
 καὶ μόνον ἄσπλον ἐ χρὴ πρὸς μάχην ἐξέρχαι,
 420 αὐτὸς αὐτῷ ἐπίσχεσιν μάχης ποιῆσθαι λέγει, ..
 ἔστ' ἂν αὐτῷ κομίσωσι ὅπλα διὰ θαλάσσης ..
 ἐκ τῆς πυρὸς ἀρτετευχῇ καὶ καινουργὰ καὶ νέα ..
 ἐπεὶ δὲ τῆς θαλάσσης μεν τῆς ἐξελεύσεως τότε,
 τὸ ὑδωρ τὸ βαρύτερον πάλιν ἀνθυπεστράφη, ..

- 425 αἱ Νηρηΐδες πρὸς τὸν σφεῖν πατέρα-τὸν Νηρέα,
τὸ δὲ λεπτομέρες-ερον καὶ εὐθεσίας ὕδωρ.
σγκρατικόν· τε τῷ Θερμῷ πρὸς ἕρανὸν ἀνῆλθον·
ὁ Θέτιδος ἀνέλευσις πρὸς Ἥφαιστον καλεῖται,
ἦγουν, αἰθρία γέγουκε ἐν ἕρανῳ εὐδία,
- 430 στέλλει ναυσὶν ὁ Ἀχιλεὺς ὅπλα τινὰς ἀνείσθαι·
Ἑλλήνων ἡττημένων· δε Τρωσὶ βιαιωτάτως,
ὁ Ἀχιλεὺς ἐξ Ἰριδος βαρεῖαν γνοὺς τῆς μάχης,
καὶ πρὶν κομίσαι πρὸς αἰτὸν ὅπλα τὸς ἐσταλμένους,
καὶ πτοηθεῖς μὴ Πάτρακλος νεκρὸς Τρωσὶ ληφθεῖη,
- 435 σκέπει τινὶ συγκαλυφθεῖς τῇ κεφαλῇ καὶ ὤμοις,
ἐξ ἧς, ἐκ μηχανίματος, ὃ φρόνησις Ἀθήνη,
πῦρ ταῖς ἀνταρκαλάσσειν ἔλαμπε τῷ ἡλίῳ,
ὥς πρὸς τὸν τάφρον ἐξελθὼν καὶ τρεῖς βοήσας μέγα,
τρέπαι τὸς Τρώας εἰς φυγὴν, Πάτρακλον δὲ λαμβάνει
- 440 ἡλίου ἀπανσίως· δε δύντος βουλαῖς τῆς Ἥρας,
τῷ τῷ αἶρος ζωφεφῶ προώρου κακρυμμένον,
τῆς μάχης ἀπεπαύθησαν, Ἕλληνες τε καὶ Τρῶες·
ὁ Ζεὺς καὶ ὁ τῷ Κρόνῳ· δε παῖς τῷ ἀγκυλομήτε·
ἡ σκοτεινὴ καὶ ἄδηλος σρεβλή τε εἰμαρμένη,
- 445 ταῦτα καὶ τ' ἄλλα καθεξῆς κάλλιστα προεγράφη
μέχρις ἐκείνων τῶν ἐπῶν ὧν περ ὁ νῦν τοῖός· δε·
Ἥφαιστου δόμον· ὃ ἵκανε· ἡ Θέτις ἡ λευκόπους·
ἐντεῦθεν ἄκουε· λοιπὸν· σοὶ πᾶν ἀλληγορῶντος·
Τὸ μὲν παχὺ τῷ ὕδατος, ὁ Νηρηΐδας εἶπε,
- 450 μετὰ τὸν σάλλον· τὸν φρατὸν τὸν τότε γεγυρότα,
αὖθις ὡς πρὸς τὴν θάλασσαν ἔσραπται τὸν Νηρέα·
τὸ δὲ λεπτομέρες-εστον ὕδωρ· τῆς εὐθεσίας·
ὁ ἀνιμώμενον κινῶ τὸ φλογερὸν αἶρος,
λευκὰ τὰ ἄκρα πάντως· δε τῷ ὕδατος τυγχάνει,
- 455 διὰ τὸ βάθος μέλαν· δε δοκεῖται καὶ καλεῖται·

- μέλλον πρὸς πῦρ μεταβάλεῖν ἐξηθερώθη πρῶτον,
 ἔπειτα συνεκράθη· δε καὶ πρὸς πυρὸς ἑσίαν·
 Ἡφαίστου δόμον χάλκειον φησὶ τὰ πρὸς αἰθέρα,
 οἷα καὶ πυρῳδέερα τυγχάνοντα τῇ φύσει,
 460 κἄνπερ ὁ κομπολάκωτος ἔ λέγει Σταγειρόθεν·
 κυλλοποδίων δὲ τὸ πῦρ, τὸ μὲν ὑλῶδες οὕτω,
 ὥς ἄνευ ξύλων καὶ ὑλῶν τοὺς πόδας ὑποσκάζον
 καὶ παρευθὺς σβεννύμενον· βαδίζειν ἐκ ἰσχύον,
 καὶ ὡς ἀναφερόμενον ἐνθεν κακείθεν ῥέπον,
 465 καὶ δοκῆσιν χωλότητος βαδίσματος ἐμφαῖνον,
 ὅτι τέ πῆς διὰ πυρος βαδίζειν ἐκ ἰσχύει,
 καὶ τῷ αὐτῷ δὲ πυρὶ συνάδουσι τὰ δύο,
 δόμον δὲ ὃν ἐποίησεν ὁ Ἡφαίστος γινώσκεις·
 τὸ πῦρ γὰρ κατὰ Ἑλλήνας ἐν τῇ κοσμογενείᾳ
 570 ἑκάσῳ διενείματο τοὺς τόπους κατ' ἄξιαν·
 τέλει τῆς ἄλφα γέγραπται τῆτο σοι σαφεστάτως·
 Τῆτον δ' εὔρεν ἰδρῶντα τε τότε περὶ τὰς φύσας,
 τὸ πῦρ γὰρ πνεύματι κινεῖ λεπτύνον τὸ νεφῶδες,
 τρίποδας δὲ τὸ τριμερές λέγει τῆ χρόνῃ τεύχεον·
 475 τὸ γὰρ θερμὸν ὑπέστησε καὶ κόσμον καὶ τὸν χρόνον,
 τὸ εὐσταθὲς δὲ μέγαρον, ἅπας ἐστὶν ὁ κόσμος·
 ἐν ᾧ τὸ πῦρ τριμέρειαν ἐργάζεται τῆ χρόνῃ·
 εἴκοσι δὲ οἱ τρίπωδες εἰσὶ ὡς ὑπὲρ τέλος,
 τὰ δέκα τέλεια εἰσὶν ἐν ἀριθμοῖς ὡς οἶδας,
 480 τὰ εἴκοσι δ' ὑπέρτερα τάξεως τῆ τελείῃ·
 Ὅμηρος ὑπὲρ τέλος θε κόσμον καὶ χρόνον λέγει,
 τὰ κύκλα δὲ τὰ χρύσεια τὰ τρίποδας κινῶντα,
 αἱ τῆ ἡλίου χρυσαυγεῖς τελεῖσι λαμπηδένες,
 ὑφ' ὧν περ αἱ τριμέρειαι κινήσει τῇ τῆς σφαίρας,
 485 ἣν περ ἀγῶνα θεῖον σοι σαφῶς κατονομάζει,
 αὐτόματοι χωρεῖσι, τε ὑποχωρεῖσι πάλιν·

- τί ταῦτα νῦν λεπτολογῶ τῷ Ἀχιλεῖ Φθιότη;
 τανῦν ἐπιτομώτερον δέον εἰπεῖν με ταῦτα,
 ἐν δὲ τῷ κόσμῳ Ἀχιλεῖ τὸ πᾶν ἀναπτυκτέον·
 490 μετὰ τὴν ζάλην τὴν δεινὴν, ἣν ἔφην, τῆς θαλάσσης,
 ἀναδραμόν· τὸ ἔνυγρον εἰς τὸ πυρώδες ἄνω,
 ἢ πρῶτως μεταβέβληκεν ὥς πρὸς πυρὸς ἑστίαν;
 πρὸς δέ γε τὸ μισαίτατον καὶ κατηνκρατῶμενον,
 ὃ περ καὶ Χάρην σύζυγον Ἥφαιστος νῦν μοι νόει,
 495 εἴτα καὶ πρὸς Θερμάτερον καὶ παντελῇ αἰθρίαν·
 ὃ τῶν φύσων κατάλειψις ἐς ἱ παρὰ Ἥφαιστον,
 καὶ τῆ προσώπῃ κάθαρσις καὶ ἐνδυσις εἰμάτων·
 πλησιεδρία Θέτιδος καὶ κράτησις χειρὸς θεῆ,
 καὶ πρὸς αὐτὴν ἐρώτησις, ἢ τίνος χρεῖαν ἔχει,
 500 καὶ ταύτης δὲ ἀφήγησις τῆς ὀπλῶν ἀπωλείας,
 καὶ αἵτησις ἐκ τῆς δε νεοχαλκείων ὀπλῶν,
 ἃ περ ἐξεργασάμενος δίδωσιν ἕτος ταύτῃ·
 ἢ δὲ κατάγει τῷ παυδὶ ταῦτα πολλῷ τῷ τάχει·
 ἐν ἑρανῷ αἰθρίας γὰρ τοιαύτης γυνομένης
 505 διὰ θαλάσσης Ἀχιλεὺς πέμπει ἀνείσθαι ὄπλα,
 ὀπλοποιῶν αἱ λέγουσι τὰ Ἀχιλεῖ συμβάντα·
 ὅς ὄπλα οἷα Ὀμηρὸς φησὶν ἐξεργασμένος,
 ἀσπεμπολήσας δίδωσι τέτοις ἀποκομίζεον·
 ἐπεὶ τὸ πῦρ δὲ Ἥφαιστος, καὶ πᾶς πυρὸς ἐργάτης
 510 καὶ ὅσαι ὕλαι τῆς πυρὸς κατὰ μετωνυμίαν·
 διὰ θαλάσσης δ' Ἀχιλεῖ ἀποκομίσθαι ταῦτα,
 ἀνέπλασαν τὴν Θέτιδα πρὸς Ἥφαιστον ἐλθῆσαν,
 πᾶν τὸ συμβάν τῷ Ἀχιλεῖ λεπτομερῶς εἰπῆσαν,
 καὶ παυσπλίαν ἄριστον ποιῆσαι ἐξακτῆσαι,
 515 τὴν ἣν καὶ ἀπεκόμισε τῷ Ἀχιλεῖ λαβῆσα.

Ταῦτα παυσόφως Ὀμηρὸς περὶ τῆς Ἀχιλεώς,
 συγγεγραφὸς ὡς γέγονεν, ἀλληγορῶν τε ἅμα·

- πλὴν ἐν ἀλληγορήματι πραγματικῷ ῥητόρων
 παίζων καὶ φυσικεύεται περὶ κασμογενείας,
 520 ἀλληγορῶν στοιχειακῶς· ἅπαν τὸ νῦν χωρίον·
 ἐν ταῖς ἀκατελείπτοις γὰρ ἔτω χρεῶν συγγράφειν,
 ἐ μὴν προδήλως γράφοντα κομπάζειν ἐψευσμένους,
 καὶ σκόπει πᾶσαν ἐκριβῶς τὴν νῦν ἀλληγορίαν·
 καὶ περ ὁ πάνσοφος ἀνὴρ τῷ σπεύδειν λεληθέναι
 525 λέγει τὰ πρῶτα ὕστερον, τὰ ὕστερα προτέρως,
 καὶ συσροβῇ τὸς γράφοντας καὶ τριλογεῖν ποιῇ δε,
 ἡμῖν δὲ κατ' εὐκρίνειαν τὴν τάξιν τηρεῖεν.
 Ἡφαίστος νῦν ἢ τοι τὸ πῦρ εἰσφέρειται Ὀμήρῳ,
 λέγων περὶ τῆς Θέτιδος ὑδάτων τῶν ὀμβρίων,
 530 ἐν τῷ ἐμῷ οἰκιάματι ἦλθε θεὰ μεγίστη,
 ἥ πέρ με σέσωκε ποτὲ μέλλοντα κινδυνεύειν·
 χολὸς γὰρ ὦν καὶ τῆς μητρὸς θελύσης με συγκρύπτειν,
 κατέπεσον· ἡ Θέτις δὲ σώζει καὶ Εὐρυνόμη,
 ταῖς αἷς περ παριχάλκευον εἰς χρόνον ἐνναέτη,
 535 πόρπας γναμπτάς καὶ ἔλκας καὶ κάλυκας, καὶ ὄρμεις
 ἐν σπηΐ· ῥῆς δ' ὀκειασθε ἀφρῶ μορμύρων ῥέειν.
 Ἐρεβος εἶναι καταρχὰς καὶ χάος θεγματίζει
 αἶρος κινηθέντος δε, ὃ περ ὁ Ζεὺς τυγχάνει,
 καὶ συμμυγέντος δὲ αὐτῇ τῇ Ἥρᾳ λεπτυνθέντος,
 540 καὶ πῦρ χολόν τε καὶ ὕγρον καὶ ἄτελές ἐξέρρει·
 ὃ πίπτον εἰς τὴν θάλασσαν ὃν πλήρες καὶ πναιμάτων,
 ἐνναετῶς ἐχάλκευεν, ἥτοι πολλοῖς ἐν χρόνῳ
 πρὸς τὸ πυρῶδες ἐξορμῶν, πόσας σροφὰς ἐποίει,
 πόσα δ' ἐκπυρηνίσματα σχήμασιν ἐν μυρίαις,
 545 ἐν πόσῳ δὲ τῷ πνεύματι τὸ ὕδωρ συνισγράβει,
 ὥς ἀφριᾶν, μορμύρειν τε καὶ ἀναβράζειν οἶον·
 λοιπὸν ὁ κόσμος, ὁ Πηλεΐς, πολλὸς ἦν ἀληθείᾳ
 ὕγρῳ αἶρος ζοφεῷ, πέριξ κεκλῆντος τέτον·

- ἐν δὲ πλευραῖς τῆς Θέτιδος θαλάσσης συγκοιτίσσης
 550 ἀμφοῖν δὲ παῖς ἦν Ἀχιλεὺς· γῆς φύσις ἀκαρπύσα
 δένδρα τε καὶ ζῶα γὰρ καὶ ἕτερα μυρία,
 γινόμενα ἐφθείρετο τῷ ζοφερῷ ἀέρι
 ἕως ὃ Ζεὺς ὡς λέγῃσι Κρόνον παρτάρῃ βάλλει·
 οὕτως ἐγγὺς μὲν Πηλεὺς ὃν ἔφημεν, ὃ κόσμος·
 555 ἦτοι μακραιὶ περίοδοι παρέδραμον τῶν χρόνων·
 ὑπῆρχε δ' ἕτος ὃ Πηλεὺς ἑνικμος καὶ πηλώδης·
 ὃ Ἀχιλεὺς ὃ τέτις δὲ ἄκμῃος παῖς ὑπῆρχε,
 καὶ αἰσπλος, συνάμα δὲ γυμνὸς τῆς εὐκαρπείας,
 παντὶς τὲ ὠραΐζοντος· κενὸς ἐστερημένος·
 560 τίς δ' Ἀχιλεὺς καθέστηκεν, ὅποσον τῆς γῆς μέρος·
 πολλὰς χιλαύς δὲ καὶ καρποὺς πᾶσαν τροφήν τε φέρει,
 τότε δ' ὑπῆρχεν ἀκαρπὸς καὶ Ἀχιλεὺς τῷ ὄντι·
 ἐπεὶ λευπημένως δὲ νῦν, ἢ Πατρόκλη χάριν,
 Ὀμήρῃ δ' ἀστειάμασιν ἔνεκα παγκαρπείας,
 565 καὶ πέσσης πανοπλίας θε μέγιστον ὄμαξέ τι
 τὸ μὲν πυρῶδες ἑκαργον πίπτον ἐν τῇ θαλάσῃ
 ζάλην καὶ θροῦν καὶ συστροφάς, ὥς ἔπομεν, ἐποίει·
 ἐπεὶ δὲ καὶ μυκήματα τῆς γῆς ἀπετελέσθη,
 ξηραυνομένου τοῦ ὑγροῦ κοήσει τῶν πνευμάτων
 570 ἐκβράττεται καὶ θαλάσσης ῥόχθῳ πρὸς γῆν μεγάλῳ,
 ὃ περ κατέσχεσις χειρὸς ἐστὶ τῆς Ἀχιλῆως,
 καὶ κεφαλῆς ἐφάπτεται μερῶν τῶν ὑπερτέρων,
 καὶ Νηρηίδες αὐτῆς μὲν χωρεῖσι πρὸς Νηρέα
 ὕδωρ πὸ παχυθαλάσσαν, εἰς κοίτην τὴν αἰκείαν,
 575 αὐτῇ δὲ Θέτις τὸ λεπτόν καὶ εὐθασίαν ὕδωρ,
 συγκρατικὸν τὲ τῇ θερμῇ πρὸς ἑρπύων ἀπῆλθε·
 μέλλον δ' εἰς πῦρ μεταβαλεῖν πρῶτον ἀπηρώθη·
 εἶτα καὶ ἠθερώθη δε, ὃ περ ὃ μῦθος λέγει
 περιπλοκὴν τῆς Χάριτος τῆς γυναικὸς Ἥφαιστος·

- 580 εἰσαγωγὴν πρὸς οἶκον τε καὶ ξένισμα πρὸς Θέτιν·
 ἕως ὃ Ἑφαιστος, τὸ πῦρ, ἄφεις καὶ τὸ χαλκεύειν,
 ἔλθοι καὶ μάθοι παρ' αὐτῆς τίνας ἀνῆλθε πέρε
 τρίποδας γὰρ εἰκόσιν ἐχάλκευε τῷ τότε
 ἀπειρομέτρον ἀριθμῷ, λέγω κινήσεις χρόνων
 585 τὸ γὰρ θερμὸν ὑπέστησε καὶ κόσμον καὶ τὸν χρόνον·
 τὸ εὐσταθές δε μέγαρον, ἅπας ἐστὶν ὁ κόσμος,
 τὰ κύκλα δὲ τὰ χρύσεια, τὰ τρίποδας κινῶντα,
 ὁ σφαιροδρόμιος ἥλιος καὶ χρόνους ἀπαρτίζων·
 θεῖον ἀγῶνα λέγει δε τὰς σφαῖρας περιδρόμους·
 590 δι' ὧν περ αἱ τριμέρεια τῶν χρόνων συμπληροῦνται,
 καὶ πάλιν ἀνακάμπτουσιν ἐξ ὑπαρχῆς ἐτέρας·
 ὧτα δ' αὐτὰς τῆς τρίποδας λέγει μὴ ἔχειν ἔτι,
 ταῦτα κατασκευάζειν δε τὸν Ἑφαιστον τῷ τότε·
 ἔπω γνωστὸν καὶ ἀκουστὸν κίνησις ἦν ἡλίῳ,
 595 ὑφ' οὗ τρισσάκις ὁ ἀὴρ τῷ ἔτει μετατρέπει·
 ἔμελλε δ' ἤδη γίνεσθαι τῆτο καθὼς ἐρεῖ σοι,
 παίζων, καὶ τὴν Ἀχίλειον ἀσπίδα καταλέγων
 κόσμου παντὸς τὴν σφαίρωσιν, ἣν μετ' εὐτάκτε δρόμῳ
 περιπολῶν ὁ ἥλιος πάντα γεννᾷ καὶ τρέφει
 600 ἔτως ἡ Θέτις Χάρτι συνῆν καὶ συνετρίφα,
 τὸ ὕδωρ ἐλεπτύνῃ τε καὶ ἤδη ἠθεροῦτο·
 ἐξ ἀιμοθέτε δ' Ἑφαιστος ἀνασκιρτᾷ μεγάλως
 χωλεύων· τέτε πόδες δε ἀσθενεστάτως ὥρμων·
 μακρόθεν θεῖς δὲ τῆ πυρὸς τὰς φύσας ὄπλον ἅπαν,
 605 ἐς ἀργυρᾶν τὴν λάρνακα θεῖς καὶ λελαμπρυσμένος
 καὶ βακτηρίαν δὲ λαβὼν, ἐξέδραμε χωλεύων·
 χρυσαῖι θεραπενίδες δε προέβαινον ἐκείνῃ
 ζώσας καλαῖς νεάνισι τοῖς πᾶσιν ἐοικυῖαι
 αἷς νῆς καὶ σθένος καὶ φωνὴ καὶ ἀθανάτων ἔργα·
 610 αὗται προεπορεύοντο, ἔτος δ' ἐλθὼν κατόπιν

- πλησίον ἴζε θετιδος καὶ τῆς χειρὸς λαμβάνει
 καὶ καταβύσας ταύτης δε ποιεῖ τὴν πανοπλίαν,
 ἐξ ἀκμοθέτου δ' Ἑφαιστος ἀνασκιρτᾷ μεγάλως,
 ἐκ δὲ τοῦ ἠπίκουράματος καὶ αἰθερίῃς τόπῃς,
 615 χῶλόν καὶ ἀδιάρθρωτον ὥρμησε πῦρ ἐκπνέειν,
 συγκερασθέν δὲ τῷ ὑγρῷ, ὃ λάρναξ ἀργυρέα,
 καὶ συνεδρία θετιδος, ταύτης χειρὸς τε σχέσις,
 καὶ βακτηρία σπρηγμός, καὶ λαμπρισμός ὁσαύτως
 αἱ δὲ χρυσαῖ νάνιδες αἱ τέτῳ προπολῦσαι,
 620 αἱ τε θερμαὶ καὶ θρεπτικαὶ καὶ ζωογόνοι φύσεις
 ὁ οἶκος δὲ τῆς θετιδος, τοῖόν δέ τι τυγχάνει,
 μένον τὸ ὕδωρ τῷ θνητῷ, Πηλεΐ τῇ γῇ ἐζύγει,
 ἐν ᾗ καὶ ἅπαν τὸ θνητὸν καὶ τῆς φθαρτῆς ἐσίας,
 τὰ τῶν σοχείων δὲ λοιπὰ τοῖς θεοῖς γετνιῶσι
 625 καὶ νῦν ὁ γέρον ἔτος μὲν καῖται βλαβεῖς τῷ γήρει
 ὁ δὲ υἱὸς μὲ Ἀχιλεὺς νῦν δεῖται πανοπλίας
 λοιπὸν ὁ Ἑφαιστος αὐτῷ τεύχει τὴν πανοπλίαν
 ἦτοι μακρὰν παρέδραμον περιστροφὰν τῶν χρόνων,
 καὶ κόσμος κατεβρόγχη δε καὶ γῆς ἦν ἀκαρπία,
 630 καὶ τῶν σοχείων δὲ δεινὴ σύγχυσις πεφυρμένη,
 ἕως τὸ φλέγον κρασθέν, οἷς εἶπον τανῶν τρόποις,
 πῦρ, ὕδωρ, γῆν, ἀέρα τε ποιεῖ καὶ τὸν αἰθέρα,
 καὶ πάντα συνεστήσατο συντόμως φάναι κόσμον,
 δεηθρωμένον κάλλιστα, ὥς τῷ ἡλίῃ πλέον
 635 τηρῶντες δρόμον εὐτακτεν αἰεὶ περὶ τὴν σφαῖραν
 καὶ πᾶν φυτὸν ἐκτρέφοντες καὶ πᾶν ζωογονῶντες,
 καὶ τὰς μυρίας δὲ τροφαῖς πᾶσι διδόντες ζώοις,
 τὴν πανοπλίαν Ἀχιλεΐ ταῦτα τῷ κόσμῳ τεύχει
 ἀλλὰ καὶ πᾶν τὸ χρήσιμον λεκτέον τῷ καμένῃ,
 640 ὅσον εἰς ἀλληγόρημα τῶν χρεωδῶν τυγχάνει
 ἂν δὲ πολυλογήσαμεν, Ὀμηρον αἰτιᾶσθε·

- πολλῇ πυκνῶσει τῶν φρενῶν τῷ σπεύδειν λεληθέναι,
 πρωθύστερά τε γράφοντα καὶ πάλιν συμμεγνύντα,
 καὶ τῷ κεκαλυμμένῳ δε τῶν νοημάτων βάθει,
 645 τὸν Τζέτζην περιτρέποντα γράφειν ἀπλῶς, συντόμως,
 καὶ τότε καὶ σχεδίῳ δε τῷ λόγῳ συντιθέντα,
 ᾧ περ ἔδεις ἐτέλμησεν ἢ παλαιός, ἢ νέος
 εἰ μή που τίς ἐκ τῶν ἐμῶν μεταποθήσας ταῦτα
 πρὸς τινὰς τερατεύοιτο αὐτὸς συντεθειμέναι,
 650 ὥς καὶ λοιποῖς συγγράμμασιν ὁρῶσιν ἐμαῖς πολλάκις
 ὅτι δ' οὐδεὶς ἐτέλμησεν ἀλληγορῆσαι τάδε,
 ὁρᾶτε τὸν Ἡράκληταν καὶ τὴν Μιμῶν σὺν τέτῳ,
 τὴν ἀλαζόνα σφίγγα τε, μᾶλλον τὴν ἐπλημένην,
 Κουρνήτους, Παλαιφάτους τε πάντας ἀλληγορῶντας
 655 καὶ τὰ ἐμὰ βιβλίδια, τὸ εὐτελές τε τόδε
 οἰκονομία συγγραφῆν σπαδῇ τῇ τῆς Ἀνάσσης,
 καὶ ὃ περ παρеспάσθη μοι τῆς χρονικῆς με βίβλας,
 τῆς ἱστορίας τεχνικοῖς ἰάμβοις τὰ τῶν χρόνων,
 ἀλληγορῶν δὲ σύμπαντα συντετμημένῳ λόγῳ
 660 ἀλλὰ γὰρ πᾶν τὸ χρήσιμον ῥητέον τῷ κειμένῳ
 φύσαι, τὸ πνευματώδες μὲν τὸ τῷ πυρὸς τυγχάνει
 χόανσι τὸ θερμότερον αὐτῷ καὶ κεραννύον·
 τὸ εἴκοσιν ἐν τρίποσι, τοῖς εἴκοσι προέφην·
 ὥς ὑπὲρ τέλος Ὅμηρος κόσμον καὶ χρόνον λέγει,
 665 αἰὲ τῷ πνευματώδει δε πυρὸς τε καὶ τῇ θέρμῃ
 μέλλειν κερνασθαι σύμπαντα σαφῶς σοι δογματίζει
 χαλκὸν δὲ βάλειν ἐν πυρὶ καὶ ταῖς λοιπαῖς ταῖς ὕλαις,
 τῇ θέρμῃ παρυπέστησαν τὰ τέσσαρα στοιχεῖα·
 ἡ γῆ, καὶ θάλασσα, ἀήρ, πῦρ, ὁ αἰθέρ τε πέμπτος,
 670 γῆ καὶ ἡμᾶς κασσίτερος, τήκεται γὰρ ὥς ἔτος,
 ἄργυρος, θάλασσα, ἀήρ, χρυσὸς, αἰθέρος φύσις·
 χαλκός, τὸ πῦρ ἀνώτερον ὃν περίξ τῷ αἰθέρος.

- τὸν δ' ἀκμίοθ' ἐτήν· νῦν μοι πᾶσαν τῆ κόσμῳ σφαῖραν,
 τὴν οὕτως ἀδιδόθ' ἔρωτον, μέγματι τῶν στοιχείων
 675 ἀκμῶνα θεῖ, τὸ καρτερόν τῶν ἐσομένων δρόμων
 ῥαισθηρὰ, τὴν λεπτίνυσσάν καὶ διαρῥῆσαν φύσιν
 πυράγραν, τὴν ἐπέσχεσιν καὶ κράσιν τῆ πυρώδους
 σάκος δὲ τὸ πεντάπτεχον, ἣ σφαῖρα ἠρῥωμένη,
 ἄντυξ καὶ περιφέρεια τριπλῇ δὲ, μαρμαρέη,
 680 ἀήρ, αἰθήρ· κατέβηκε καὶ τῆ πυρός τὸ σῶμα. /
 Ὁ τελευτῶν ὁ ἀργυρὸς ὅς τις ὑπάρχει, μάστι
 ἀναδυμνίας, ἀήρ ὁ συγκλῶν τὴν σφαῖραν
 λευκὸς δὲ ὡς ὁ ἀργυρὸς ἐστὶν ἀήρ τῇ θεῇ,
 καὶ συγκυεῖ τὴν σφαίρωσιν ἀναδυμνίας τις,
 685 ὡς ἣ Ὀμήρῳ πόλλαχ' ἐδεικνύει Καλλιόπη
 ἀλλὰ περὶ τῆς σφαίρας δὲ φησὶν ὁ Σταγειρόθεν
 τὰς πέντε πτυχὰς ἀκμῶν πῶς Ὀμήρῳ νῦν λέγει
 γῆν λέγων καὶ τὴν θάλασσαν σελήνην ἀντ' αἰέρος
 ἀντὶ πυρός τὸν ἔρανον, ἥλιον ἀντ' αἰθέρος
 690 αἱ στεφανύονται ἑρᾶνός· τείρεα δὲ μοι νόει
 νῦν μὴ τὸ δωδεκάζωδον καὶ τὸν ἐπείνε κύκλον
 τὰ ἀπλανῆ τῶν ἀστέρων δὲ ὀκτώ πρὸς τριεκάδι,
 ὅσα τὲ Ἕλληνες φαμέν καὶ ὅσα διαγράφει
 Τεῦκρος ὁ Βαθυλόαντος ἐν τῇ βαρβαρῶ σφαίρᾳ,
 695 ὧν καὶ Πλειάδες τε καὶ Ὑάδες, Ὀρίαν, καὶ αἱ Ἀρκτοί,
 αἱ περ καὶ παρ' ἐνέγραψεν ὁ Ὀμήρῳ ἐνθάδε
 νῦν ταῦτα λέγει τείρεα· τείρεσι γὰρ ὡς οἶδας
 χειμῶνας ἐπείσφροντα καὶ θέρη τὰ καυσώδη
 μετὰ μικρὸν ὁ γέρον δὲ παῖζων σωφρονεστάτως
 700 ἐρεῖ τὸ δωδεκάζωδον, γέροντας κατ' ἡμένας,
 λίθοις ξεστοῖς ἤτοι στέρροῖς ἐν ἱερῷ τῷ κύκλῳ,
 καὶ πάλιν χορὸν ποίησεν κλυτὸς ἀμφιγυεῖης,
 ὧ νέοι καὶ παρθένοι δὲ χορεύουσι συρμείκτως·

- τῶν γὰρ ζωδίων ἐν παρ' ἐν, ἄρσεν ἐστὶ καὶ θήλυ,
 705 ὡς ἀστρολόγοι λέγουσι, καὶ νῦν ὁ θεῖος γέρων,
 πλὴν τῷ Ὀρφέως, πρότερος ὢν πάντων ἀστρολόγων
 ἀλλ' εἴ τι παρεδράμομεν, λεπτῶς ἀναληπτέαν.
 Δύο τὸ πῦρ ἐποίησε πόλεις ἀνθρώπων λέγει·
 τὸ πῦρ, τὸ πᾶν διήρθρωσε καὶ ἄσρα καὶ ἀσέρας·
 710 δύο ἀφ' ὧν ἐγγίνανται βροτοῖς περιπαλότητες,
 ἡ εὐτυχῆς καὶ δυστυχῆς ἐκάστω γενεθλίῳ·
 καὶ ταῖς λοιπαῖς δὲ καταρχαῖς, αἷς τί τις πράττειν θέλει·
 τὴν εὐτυχὴ δεκνύει· σαι γάμος καὶ τ' ἄλλα λέγων·
 καὶ τὰς φιλονεικῶντας δὲ κρίσει τὸ κείκος λύειν·
 715 κρίνεσθαι δὲ καὶ γίνεσθαι ταῦτα φησὶ τὰ πάντα,
 τῶν δώδεκα τῶν θαυμαστῶν γερόντων καστημένων,
 Κριῦ, Ταύρε, Διδύμων τε, Καρκίνε, Λέοντός τε,
 Παρθένε, ἅμα δὲ Ζυγῷ, Σκορπίε καὶ Τοξότη,·
 αὐτῷ τῷ Αἰγασκέρωτος, Ὑδρόχε καὶ Ἰχθύων,
 720 περιτρεχόντων πανταχῷ τῶν πέντε δὲ κηρύκων,
 τῶν σκηπτροφόρων ὧν φησὶ καὶ τῶν μεγαλοφόνων,
 ἦγουν τῶν σθένος μέγιστον, οἱ καὶ περιωρυλλῶνται·
 εἰ δεῖ με παῖξαι καὶ μικρὸν τῶν μανδατωριζίων,
 Κρόνε, Διός, καὶ Ἄρεος, Ἀφρογενῆς, Ἑρμῆ τε·
 725 δύο χρυσῷ δὲ τάλαντα, ἥλιος καὶ σελήνη,
 οὓς ἀστρολόγοι βασιλεῖς λέγουσι τῶν ἀσέρων,
 ἃ περ ἐν μέσῳ ἔκειτο λῆψας εὐθυδικῶσι,
 τῶν πέντε ὧν περ εἶπομεν ἀσέρων πλανομένων,
 τῶν ἀγαθῶν ὑπάρχεισιν ὁ Ζεὺς καὶ Ἀφροδίτη·
 730 φθοροποιοὶ καὶ βλάπτοντες, ὁ Κρόνος τε καὶ Ἄρης·
 Ἑρμῆς συνῶν δὲ ἀγαθοῖς ἐς πλεον ἀγαθύνει·
 τοῖς βλαπτικοῖς συντρέχων δὲ, τὸ βλάβος ἐπιτείνει·
 ὅτοι δὲ περιτρέχοντες τῶν ζωοφόρων κύκλων,
 ἀμειβαδὶς διαάζουσιν· ἄλλα ἄλλοίως δρῶντες·

- 735 ὅταν δ' οἱ φεῦλοι ἀγαθὰ δρῶσι τοῖς γενεθλίοις
 καὶ καταρχαῖς πραγμάτων δε πάντων τῶν ἐν τῷ βίῳ,
 καὶ οἱ χρῆστοι παγκάλλιστον ἂν ὧσι δεδρασότες,
 τῆτο ποιῶσι τὸ χρῆσθ' ὃν τὸ μέγιστον τῷ τότε.
 χρυσὰ λαβόντες τάλαντα δύο τὰ λελεγμένα,
 740 ἦγουν παρὰ μεσάζοντος ἡλίου καὶ σελήνης,
 καὶ ζυγουλκούντων ἄριστα σοφῇ ταλαντουργίᾳ,
 δύο στρατοὶ δὲ εἶατο πρὸς τῇ ἐτέρᾳ πάλει
 τὴν ἐκπεριπολήσειας ἀσέρων εὐτυχίαν,
 εἰπὼν τὰ νῦν τὴν δυσυχῇ μοῖραν σοὶ καταλέγει,
 745 πολέμους καὶ διαρπαγὰς· ἐν δὲ τῷ λέγει τοῖς δὲ
 χρυσῶν ὁμῶ τὸν Ἄρεα καὶ Ἀθηναὺς ὑπάρχειν
 καλῶν βουλαῖς ὑπερμαχεῖν ὑπὲρ πατρίδος λέγει
 τὰ πάντα τ' ἄλλα δὲ σαφῇ μοίρας δυσυχιστάτης·
 τὰ ὠραμένα μόνα δὲ ὁ Τζέτζης ὀβελίζει,
 750 οἷον ποιμένες δύο τε καὶ τέσσαρες ποιμένες,
 καὶ πάντα δὲ τὰ ὅμοια, πραγματικὰ εἰσὶ γὰρ
 ἢ μὴν ἀλληγοροῦνται δὲ ὡς τάλαντα τὰ δύο
 καὶ πέντε πύχες καὶ λοιπὰ τῶν ἀλληγορουμένων.
 Τὸ, ἐν δὲ τίθει δὲ νειὸν, καὶ τὰ λοιπὰ τὰ πάντα
 755 δεκνύουσι σαφέστατα ὅτι καὶ γεωργία,
 καὶ βίος δὲ ποιμνητικός καὶ αἱ λοιπαὶ δὲ τέχναι
 ἐκ τῆς περιπολήσειας γίνονται τῶν ἀσέρων,
 τὴν ἣν περιχορεύουσι τὴν ζωφόρον κύκλον,
 ὃν κύκλον Ἡφαίστος ποιεῖ χορείαν τῶν ἀσέρων,
 760 ἐν ᾧ περιπολεύουσι παρθέναι τε καὶ νέοι
 τὸ πρὶν σαφῶς εἰρήκειμεν πάντα σοὶ περὶ τέτων,
 Κνωσσὸν δὲ νῦν καὶ Δαίδαλον ὁ Τζέτζης ὀβελίζει
 καὶ σίχους ἄλλους ὡς ὀκτὼ μέχρι τῆς σίχου τοῦδε.
 Περὶ χορὸν δὲ ἱμερτὸν, πλῆθος εἰσφέρει πόσον
 765 τῷ ζωφόρῳ κύκλῳ δὲ πλῆθος ἀσροθεσίας.

- οἱ δὲ πάλιν ὀρχησάμενοι ἤλκε' καὶ σελήνη
 ἀντανάσσει δὲ ἔειπε ἄντυγα τῇ ἀσπίδι·
 τῷ κόσμῳ τέρμας γὰρ παντὸς, ἀπαιτὸς ὑπάρχει·
 ἐπεὶ δὲ σάκος ἔτευξε μέγα τε στιβαρόν τε,
 775 ἔτευξε καὶ τὸν θώρακα λαμπρὸν, πυρὸς ἐς πλεον
 ὄρα τὸν χρυσογέροντα πῶς παίζει μῦθον θεῶν·
 πέντε τῷ κόσμῳ γὰρ εἰπὼν τὰ σάκους εἶναι κτύχας,
 πῦρ, ὕδωρ, γῆν καὶ θάλασσαν καὶ πέριπτον τὸν αἰθέρα,
 καὶ θώρακα τῷ κόσμῳ δὲ νῦν Ἀχιλῆος λέγει·
 780 τὸ μέρος τὸ αἰθέριον, τὸ πῦρ δὲ κόρυς τέτε,
 τὴν γῆν κυνημίδας τέτε δὲ δῶθεν ἐκ κασιγέρας·
 Ἐπεὶ τὰ ὅπλα πάντα δὲ ὁ Ἥφαιστος ἦν τεύξας,
 ἔμπροσθεν ταῦτα τέθεικε μητρὸς τῷ Ἀχιλῆος,
 ὡς ἱρήξ αὐτῇ δ' ἤλλατο κορμίζουσα ἑκείνα.
 785 Ἐπεὶ τὸ πῦρ ὑπέστησε κόσμου παντὸς τῇ θύσει
 τὴν γῆν ἐξαπαυμάσαμεν τῇ ζέσει τῇ πυρφόρῃ,
 μετεωρήσαν ἀνω δὲ τὸν ἑνυργὸν αἶρα,
 ἐς πλεον τὸν αἰθέρα δὲ καὶ φύσιν τῶν τῶν ἀστέρων
 ὄμβροι τε κατεφέροντο, καὶ Ἀχιλεὺς ὠπλίσθη
 790 ἐξ ἀκαρπίντος, πάγκαρπος, πολυχίλος δαιχθεὶς τε.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Τ. ὈΜΗΡΟΥ ΠΑΥΣΙΑΣ

- Παρά Ἥφαιστον Ἀχιλεῖ θεὸς κορμίζει ὅπλα,
 ὃς τῇ εἰς Ἑλλήνας ὀργὴν εὐθέως ἀπαρρίψας,
 καὶ τὰ παρ' Ἀγαμέμνονος εἰςδεδωγμένος δῶρα,
 ἀφιστησάντων τῶν λαπῶν, νῆσις αὐτὸς ὑπάρχων,
 5 ὠπλίζεται πρὸς πόλεμον· Ξάνθος δ' ὁ ταύτου ἵππος
 θάνατον προμαντεύεται ταῦτα μὲν ἔτις ἔχει

ἤδη τὰ τῷ καμένῳ δὲ λασπὴν μοι μοχλευτέον.

- Ἦώς ἐστι κροκόπεπλος, λαμπρὰ καὶ παυκαλέμενος,
τὸ φῶς τοῖς ἀθανάτοις δὲ καὶ τοῖς βροτοῖς εἰσφέρει,
10 στοιχείοις καὶ ἀνθρώποις ἐμφανισάτως λέγει
Θέτις δ' εἰς νῆας ἱκανὰ θεῶν φέρουσα δῶρα
τῷ Ἀχιλεῖ δὲ ἦρωϊ, τῷ Θετταλῷ ἐκείνῳ,
διὰ θαλάσσης καὶ νηῶν προσέχθη πανοπλία,
ἔργον θεῶν τυγχάνουσα, ἥτοι σαφὲς τεχνίτου,
15 ἢ εἰμαρμένης καὶ θεῶν δῶρον εἰς Ἀχιλέα.

- Τὸ φῦ χειρὶ, σημαίνει δὲ, ὅτι πρακτικῶς
ἤδη τὰ ὄπλα κατιδὼν ὁ Ἀχιλεὺς ἐ λόγους
θρήνης τῷ περὶ Πατρόκλον ἀπέπαυσε καὶ γόων
ἐτέρπετο τῶν ὀπλῶν δὲ προσβλέπων ποικίλαν
20 ἄσπετον ἐκπεπληγμένων δὲ βλεπόντων Μυρμιδόνων
ἐλέγχων νηπιῶδεις τε καὶ ἀγενεῖς ἐκείνους
ἠγριωμένον κατιδὼν, μέμφεται μέγα τέτοις
αὐτίκα λέγει δὲ ταυτὶ πρὸς τὴν αὐτῇ μητέρα,
τοὺς τέτῳ προκομίσαντας διὰ θαλάσσης ὄπλα,
25 τῆς συνεργέσης Ἀχιλεῖ τρόπῳ μητρὸς ὡς ἔφην
ὧ οἱ ἀποκομίσαντες θαλάσση μοι τὰ ὄπλα,
ἃ περ θεὸς παρέσχηκεν ἥτοι ἢ εἰμαρμένη,
ἢ ἃ σοφὸς ἐπαῖνεσθαι δημιουργὸς τεχνίτης
τὰ ὄπλα ταῦτα ἔργα μὲν εἰσὶ τῶν ἀθανάτων,
30 ἐδὲ βροτὸς ἂν δέδρακε τοιαύτην πανοπλίαν,
ἥτοι ἐξ εἰμαρμένης μοι ταῦτα τῆς τῶν ἀσέρων,
τὰ ὄπλα ἐκομίσθησαν, οἷα θνητὸς ἢ τεύξει
τοῖς οἷς ἐγὼ νῦν ὀπλισθεὶς χωρήσω πρὸς τὴν μάχην·
πτοῦμαι δὲ τὰ τραύματα μὴ συσσαιῇ Πατρόκλῃ·
35 οἱ δ' εἶπον πρὸς τὸν πόλεμον πάνυ ταχέως χάρι,
ἡμεῖς δὲ τῷτον ἄσκητον τηρήσομεν εὐτέχνως
καὶ ἀμβροσία μὲν αὐτοῖ, φαρμάκοις ἀσσηψίας,

- ἐλαίῳ πάνυ παλαιῷ καὶ ἐρυθρῷ δὲ οἴνῳ,
 καὶ τοῖς λοιποῖς κατέχρισαν τὸν Πάτροκλον φαρμάκοις·
 40 ὁ δ' Ἀχιλλεύς παρώρμησε τοὺς Ἕλληνας κραυγάζων·
 καὶ τ' ἄλλα πάντα μὲν σαφῇ τῷτο τανῦν ῥητέον·
 ἣν ἐν ναυσὶν ἡ Ἄρτεμις ὤφειλε κτεῖναι βέλει·
 ἡ λοιμικῷ νοσήματι, εἶδε προσηνέσθῃ
 τὰ λοιμικὰ τῶν νέσων γὰρ καὶ τὰ ὀξέα πάντα,
 45 ἡλίῳ τέ προσάπτουσιν ὁμοῦ καὶ τῇ σελήνῃ
 » ἄλλὰ Ζεὺς καὶ Μοῖρα καὶ Ἥρσφοῖτης Ἑρηνύς,
 ἡ ἡμαρμένη τέ αὐτὴ καὶ ἡ ἐκάστῃ μοῖρα,
 καὶ σὺν αὐταῖς ἡ σκοτεινὴ ἀόρατός τε βλάβη·
 θεὸν καὶ πάθος δὲ ψυχῆς, τὴν Ἄτην ὀνομάζει·
 50 καὶ τῷ Διὸς φησὶν αὐτὴν καὶ εἰμαρμένης παῖδα,
 πᾶν ἀγαθὸν καὶ βλάβη γὰρ εἰσὶ τῶν εἰμαρμένων·
 ἄκουε καὶ τὴν Ἄτην δὲ ἣν περ ὁ Ζεὺς ἐβλάβη
 ἐξ Ἑρας· ὅτε ἐμελλεν ὁ Ἑρακλῆς τεχθῆναι·
 καὶ πῶς ἡ Ἑρα λέγεται σχεῖν τοκετὸν Ἀλκμήνης·
 55 παῖς ἦν τῷ Ἀμφιτρίωνος ὁ Ἑρακλῆς ἐν λόγῳ,
 ἔργῳ Διὸς δὲ ἄνακτος ὄντος καὶ ἀστρολόγου,
 ὃς διαφόροις γυναιξὶ πολλὰς ἐσχέκει παῖδας·
 πρὸς τόκῳ δ' οὖσης ὑπ' αὐτῆς πετὶ καὶ τῆς Ἀλκμήνης,
 τὸν Ἑρακλῆ μελλέσης τε τῷ τότε τέκτειν χρόνῳ·
 60 οὖσης ἐγγύς τότε δὲ τέτῳ καὶ τῆς Ἀρχίπτης,
 πλὴν ἀτελὲς ἐπτάμηνον τέκνειν τὸν Εὐρυσθέα,
 ὁ Ζεὺς ἐκεῖνος βασιλεὺς ὁ μέγας ἀστρολόγος
 τότε καὶ μόνον ἔψευσε· ἰδὼν γὰρ τοὺς ἀστέρας
 καλῶς κειμένους ἀπαντας καὶ τόποις βασιλείοις,
 65 πρὸς τοὺς ἀστέρας ἀπιδὼν μόνος τῆς γενεθλίου,
 μὴ προσκοπήσας εἰ τεχθῇ τῷ τότε δὲ καὶ βρέφος
 θεοὶ σοφοὶ καὶ ἄρχοντες τῷτο, φησὶ, προλέγω,
 Ἀλκμήνη τίκτει σήμερον· τίκτει δὲ βασιλέα·

- οὕτω μὲν εἶπεν Ἡρακλῆ νομίζων γεννηθῆναι,
 70 μεγαλοσώμῳ τοῦ παιδὸς τούτου δὲ τακτομένου,
 καὶ περισχέντος ἅπαντα τῆς μήτρας τὸν αἶρα,
 ὃ περ καὶ Ἥρας κράτησιν ἔφασαν γενεθλίων,
 μᾶλλον καὶ Ἰφικλέους δὲ σὺν τούτῳ τακτομένου.
 Ἀλκμήνῃ δυστοκήσασα μετὰ τινας ἡμέρας,
 75 δεικαμηνᾶϊον τέτοκεν· ἡ δὲ Ἀρχίππη τότε
 ἐπτάμηνον ἐγέννησεν ἄστροισι βασιλείαις
 τὸν Εὐρύσθεα· καὶ λοιπὸν ἔρχε τῷ Ἡρακλέος·
 Ζεῦ πάτερ ἀργαῖάραυνε· ὦ ἀναξ δέσποτά τε
 δίκην αἰεὶ τῶν κεραυνῶν λαμπροῦς προπέμπων λόγους,
 80 ὥς Ἥρα περιτίθῃσι λόγους τινὰς αἶρι.

- Ὀλυμπον νῦν κατάστροφον καὶ ἑρᾶνόν σοι λέγει,
 εἰς ὃν μὴ πάλιν ἀνελθεῖν ὤμοσε Ζεὺς τῇ Ἀτῇ,
 τὴν κεφαλὴν τῷ λογισμοῦ τὸ ὄργανον ἐκείνου,
 καὶ φιλοσόφοις ὄργανον τῷ λογισμῷ, καρδίᾳ·
 85 θεὸς νῦν, ὃ θυμὸς ἐστίν· ἡ ξείσι τῆς καρδίας,
 ὃν ἀμφοτέροις ταῖς στρατοῖς, μένος προστινέυσαι λέγει·
 ἐν μοίρᾳ πάντα ἔλεξας, πρεπόντως, ἀρμοδίως·
 ἐδὲ ἐπιόρκῆσαιμι πρὸς δαίμονας καὶ μοίρας,
 ἢ πρὸς αὐτῷ τῷ δαίμονος, τουτέστι τῆς ψυχῆς μου·
 90 ἦτοι, ὁμνύω τὴν ἐμὴν ψυχὴν, ἢ ψευδοσάσω·
 ὃ Ζεὺς ὃ δὲς τὸ κῦδος δε, ταυῦν ἢ εἰμαρμένη·
 καὶ Ζεὺς ὃ τοῖς ἀνθρώποις δε ταμίας τῷ πολέμου·
 Ταλθύβιος ἀλίγκος θεῷ, εἰς τὴν αἰσθήν δε·
 λεγὺς ὀξυφωνότατος, εὐμουσον μέλος ἔχων,
 95 οἶον ἡχεῖν ἀρμονακὸν φασὶ καὶ τῆς ἀσέρας·
 Ζεὺς δὲ ὃ ὑπατος θεῶν, νῦν οὐρανὸς ὑπάρχει·
 θεοὶ, στοιχεῖα τὰ λοιπά· τέως ἐν τοῖς ἐνθάδε·
 θεοὶ δὲ δοῖεν ἄλγεα, ἀστέρες, εἰμαρμένη·
 ὃ Ζεὺς πατήρ δε ὃ διδὺς τὰς Ἀτας, εἰμαρμένη,

100 καὶ Ζεὺς ὁ θείων θάνατον τοῖς Ἀχαιοῖς γενέσθαι·
 γυνὴ εἰκυῖα δὲ θεαῖς, κάλλει· ἐπαθυμίας
 ταῖς ψυχραῖς δυνάμεσιν εἴ τε καὶ τῇ σελήνῃ
 θεοειδῆς, ὥς τὸ, γυνὴ εἰκυῖα ταῖς θεαῖσι.

Κρονίων ὁ τὰς γέροντας οἰκτείρας μυρομένους,
 105 ἡ σκοτεινὴ καὶ ἄθνηλος νῦν ἐστὶν εἰμαρμένη
 πῶς Ἀθηνᾶ καθέστηκε παῖς θεῆς τῆς εἰμαρμένης,
 ἡ Ἀθηνᾶ δὲ ὁ ἀὴρ ἐστὶν ἐν τοῖς ἐνθάδε,
 ὅτι πᾶν τὸ γινόμενον, ἔργον τῆς εἰμαρμένης
 καὶ τὸ ἐκ τῆς ἀέρος θεῆς, σημεῖον τί γενέσθαι
 110 καὶ τὸ ψυχρὸν ἢ καὶ θερμὸν, ἀέρα γεγονέναι
 τότε δ' αὐτοῖς ἐγένετο σημεῖον ἐξ ἀέρος
 ἄρπη ὅξυ βιάσασα ὄρνεον δ' ἐστὶ τέτο,
 ἀρπάζου τὰ νεώττια ὀρνέων κατοικίων,
 καὶ ἐκ μακέλλης κρέα θε καὶ ἐκ τῶν κατεχόντων·

115 αὕτη λοιπὸν βοήσασα, τέτυς κινεῖ πρὸς μάχην
 ὥς οἰωνὸς τῶν θεξιῶν καὶ τύχης εὐξυμβόλων,
 καὶ Ἀχιλεῖ· δὲ γίνεται λήθη λιμῆ καὶ πείνης,
 προθύμως ἀνορμήσαντι πρὸς πόλεμον καὶ μάχην·
 ὁ ἀμβροσίαν Ὀμηρος καὶ νέκταρ ἄρει λέγει

120 αὕτη πρὸς τὸν ἀέρα θεῆς ἀνέπτη πατρὸς θόρον,
 ἀνεπετάσθη πρὸς αὐτὸν, τέτέστι τὸν ἀέρα
 πατήρ ἐρνέων δὲ ἀὴρ, ὥς τέτω πετομένων·
 γέλασε πᾶσα περιχθὼν· τετέστιν ἐλαμπρύνη·
 δύσετο δῶρα θεῶν θεῶν, σοφῆς, τῆς εἰμαρμένης,

125 ἃ τινα Ἑφαιστος, τὸ πῦρ, ἔκαμε τύχων τῇδε
 Ἑφαιστος νῦν, ὁ χαλκουργὸς τεχνίτης ὁ τῶν ὅπλων·
 τίς ἢ φωνὴ τῆς Ξάνθης θεῆς τῆς Ἀχιλέως ἱππεύς,
 ἢ περ προεμαντεύσατο καὶ θάνατον ἐκείνῳ;
 ἐλείνους, ὀλοφυρμός· τοῖς δὲ φρανῦσι, πάντα

130 λαλεῖ· καὶ προσημαίνει τὰ μέλλοντα γενέσθαι·

- καὶ τῷ σημαίνει τῆς φωνῆς τῷ ἔπαιε τῆς θρασυώδους,
 θάνατον ἐμφοτεύσατο ἐκείνῳ προμηνύειν·
 ἐπεὶ φωνὴ τυγχάνει δε τίς πλήξῃς τῷ αἵματι,
 ἔφατον, ὡς φωνήεντα αὐτὸν ποιῇ ἡ Ἥρα·
 135 θεῶν ὁ αἵματος ἐστὶ καὶ παῖς ὁ τῆς Αἰγῆς δε
 Ἀπόλλων καὶ ὁ Ἥλιος, ὃ Πάτραλος ἐκάνθη·
 θεῶ δέ ἐστι μόρσιμον καὶ ἐν ἀνδρὶ δαμόηται,
 στοιχείῳ καὶ ἀνθρώπῳ δε πέπρωται τεθνησκέναι,
 ἐν γὰρ ναῶ Ἀπόλλωνος ὁ Ἀχιλεὺς τεθνήκει,
 140 ἢ Ἀλεξάνδρῳ παῖς χερσὶν ἢ καὶ τῷ Δηϊφόβῳ
 οὕτως εἰπόντες, Ἑρμῆος φωνῇ αὐτῷ κατέσχον·
 οὕτως εἰπὼν τὸ λυπηρὸν, εὐθέως ἀπεπαύθη.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Τ. ὈΜΗΡΟΥ ΠΑΥΣΑΙΑΣ

- Διὸς βελαῖς ἐφάπτονται θεοὶ τῆς συμμαχίας,
 καὶ τῷ στρατῷ Ἑλλήνων μὲν ὑπῆρχον συμμαχῶντες
 Ἥρα, Ἀθήνη, Ποσειδῶν, καὶ Ἥφαιστος, Ἑρμῆς τε
 Τρωσὶν ἢ Ἀφροδίτῃ δε καὶ σὺν τῇ Ἀφροδίτῃ
 5 Σκάρπειος, Ἄρης, καὶ Αἰγῶν, Ἄρτεμις καὶ Ἀπόλλων,
 ὃς Ἀχιλεῖ μαχόμενον Αἰνείαν ὑβρί κρύπτει
 πολλὰς δὲ κτείνους Ἀχιλεὺς καὶ παῖδα τὸν Πριάμῃ
 Πολύδωρον ἀπέκτεινεν· Ἑκτορα δ' ἀντιστάντα
 αὐτὸς Ἀπόλλων ἔσωσε καὶ ῥύεται θανάτου·
 10 τοὺς δὲ λοιπὸς ὁ Ἀχιλεὺς κατήπειγεν εἰς Τροίαν·
 Οὕτως ἀπλίζοντο σὺν πρὶ Ἑλλήνες, παῖ Πηλέως·
 ἐτέρωθεν οἱ Τρῶες δε ἐπὶ θρασυμῷ πεδίου,
 ἐκ πολυπτύχου δ' οὐρανῷ θέμιν ὁ Ζεὺς καλεῖται
 πάντας καλέσαι τῆς θεῆς εἰς δόμον τὸν ἐκείνη·

- 15 ἥ καὶ δραμῖσσα σύμπαντας συγκέκληκεν εὐθείως·
 ἐ ποταμὸς ἐλείφθη τις, ὠκεανὸς δὲ ἄνευ·
 ἔτε τις νύμφη ναίεσσα πείσεια τέ καὶ ἄλση,
 καὶ τὰς πηγὰς τῶν ποταμῶν καὶ συνελθόντες πάντες
 ξεσταῖς αἰθέσαις ἴζανον, ταῖς ἔσαις πρὸ δωμάτων,
 20 ἃς περ ὁ Ἥφαιστος Διὶ ἐποίησεν ἐντέχνως,
 καὶ Ἐννοσίχθων μετ' αὐτὸς ἐξήλθε τῆς θαλάσσης·
 μέσσις καθίσας δ' ἐν αὐτοῖς, ἀνήρετο τὸν Δία·
 τί νῦν ὦ ἀργυκέραυνε θεὸς συνεκαλέσω;
 ἄρα περὶ τῶν Τρώων τί βελεύῃ καὶ Ἑλλήνων;
 25 ἐγγὺς ἡ μάχη τέτων γὰρ καὶ πόλεμος τυγχάνει·
 ὁ Ζεὺς φησὶ δὲ πρὸς αὐτὸν, ἔγνωσ τὸ βέλημά με·
 φροντίδα τέτων ἔχω γὰρ, καὶ περ ἀπολλυμένων·
 ἀλλὰ ἐγὼ καθήμενος, ἐνθεν τερποίμην βλέπων·
 ὑμεῖς ὥς πρὸς τὴς Τρώας δε καὶ Ἑλληνας ἐλθόντες
 30 γίνεσθε μέρης βοηθοί, ἕ ἕκαστος θελήσει·
 εἰ πρὸς τὸν Ἀχιλέα γὰρ μάχονται μόνοι Τρῶες,
 ἔδὲ βραχὺ τι κατασχεῖν ἰσχύουσιν ἐκείνον.
 Φύσιν πλατῶν ὁ Ὅμηρος ὑπὲρ ἀνθρώπων φύσιν,
 ὧν τέ φρενῶν θησαύρισμα καὶ νῆς αἰθεροδρόμος,
 35 καὶ θαλάσσια καὶ πέλαγος, ὠκεανὸς χαρίτων,
 πασῶν τεχνῶν τε λογαίων ἀσύγκριτος ἀειρότης,
 πανσόφοις πάντα χάρισι τὸν λόγον κεραυνύει·
 ὥς περ κἀνταῦθα νῦν ποιεῖ συγκεραυνὺς μυρία·
 ἐν τῷ τὴν μάχην λέγειν γὰρ τῶν μυθικῶν θεῶν σοι,
 40 τῶν συνεργόντων Ἑλλησι καὶ γένει τῷ τῶν Τρώων,
 τῷ μύθῳ τῷ γλυκάζοντι τέρπει τὴς ἀπλοστέρους·
 ῥητόρων δὲ δευρότητι καὶ τῇ φρενῶν πυκνώσει,
 δοκεῖ τὸν Ἀχιλέα μεν πάντων ὑπερεξαίρειν·
 δείκνυσι δὲ τὸ ἀληθὲς τῇ πρὸς Αἰνείαν μάχῃ,
 45 καὶ λόγοις, οἷς ὁ Ἀχιλεὺς φησὶ πρὸς τὸν Αἰνείαν·

ἀλλ' ἔργων δὲ φυσικῶς, τέρεϊ σαφὲς καρδίᾳς·
καὶ πράξεις γράφων χρονικᾶς, διδάσκει καὶ προγνώσεις
καὶ δὴ προσέχων, ἄκουε, πᾶν μου λεπτολογῶντος.

- Οἷα προάγγελα πολλὰ συμβαίνουσι σημεῖα
50 ἐπὶ μελλούσαις συμφοραῖς ἱθυῶν· καὶ πολισμάτων,
καὶ διωνύμων δὲ ἀνδρῶν ἐν τισι τῶν σοιχείων·
οὕτω κτανθῆναι μέλλοντος καὶ Ἑκτορος τῷ τότε,
καὶ Τροίας δὲ τοῖς δόρασιν Ἑλλήνων πορθηθῆναι,
πρῶτον μὲν νέφος πάμπυκτον αἴρος συγκινήσει,
55 τὸν ἕρανὸν ἐμέσσωσιν ὑδάτων ἀνιμήσει,
τῶν ἐκ θαλάσσης, ἐκ πηγῶν, καὶ ποταμῶν, ἁλσῶν τε,
ἀπλῶς ἐκ τόπῳ σύμπαντος ἔντος ἐκ τῶν παρύγρων·
καὶ θάλασσα δ' ἐξέθραψε τούτης βρασμῷ τῆς κοίτης·
καὶ ζάλη γέγονε δεινὴ σύμμακτος τῶν σοιχείων,
60 καὶ καταγίγδες καὶ σκηπτοὶ, καὶ κεραυνοὶ, βρονταί τε,
ὄμβρων ῥαγδαίων χύσεις τε καὶ ποταμῶν πλημμύραι·
ὑφ' ὧν ἐπαλαγίζοντο τῆς γῆς αἱ πεδιάδες,
ἐκλήψεις τῶν φωστῆρων τε, σεισμοὶ, ῥηγμοὶ καὶ βόμβοι·
Ὅμηρος γέρων δ' ὁ χρυσεὺς δεινότητι ῥητόρων
65 τὰ πάντα ταῦτά σοι καλῶς νῦν προσωποποιήσας,
Δία φησὶ τὸν ἕρανόν· θέμιν δ' αὖ ὀνομάζει
δύναμιν τὴν ἀνάγουσαν εἰς ἕρανὲν ἱκμάδας,
καὶ πᾶσαν φύσιν ἑνυγρον, ἣν περ καλεῖ καὶ Νύμφας·
Ὀλυμπον δὲ πολύπτυχον τὸν ἕρανόν· νῦν λέγει,
70 διὰ τὰς ζώνας τὰς αὐτῆς· τὰς κατ' ἑτέρους σφαίρας·
αἱ περ ἑκτῷ τῷ ἀριθμῷ κατὰ τινὰς τελεῖσιν,
αἱ τῶν ἑπτὰ πλανήτων τε καὶ ἡ ἀπλανεστάτη,
ἐννέα κατ' ἑτέρους· δὲ καὶ κατ' αὐτὸν τὸν Πρόκλον·
καὶ γὰρ τὴν γῆν συντάττει ταῖς σφαίραις τῶν ἀστέρων,
75 ὥς καὶ τοῖς ἔπειν αὐτῆς Ἑρατοσθένης γράφει·
Ὀλυμπον μὲν· πολύπτυχον, τὸν ἕρανόν οὕτως πως,

- τὴν νέφους δ' ἐπιστήριξεν ὥς πρὸς τὸν ἄνω τόπον,
 θεῶν καθέδραν σοι φησὶν, ἐν ταῖς Διὸς αἰθούσαις
 ἦται, ὑπαίθροις καὶ θερμοῖς καὶ μετεώροις τόποις,
 80 οὓς περ ὁ Ἥφαιστος, τὸ πῦρ, ὑπέστρεψεν ἀρχήθεν
 τὴν δὲ θαλάσσης ἐκβρασειν τὴν τότε γεγонуῖαν,
 ἀφ' ἧς καὶ τὸ λεπτότερον ἀκμμηθέν ἀνήχθη,
 μὴ παρακέσσαντα φησὶ Θέμιδες Ποσειδῶνα,
 ἀλλ' ἀνελθόντα σὺν λοιποῖς καὶ μέσον ἰδρυνθέντα,
 85 ἀνερωτῶντα τέ Δι', φωνὴν τὸν ἦχον λέγων·
 μή τοι ἄρα τὸ βούλημα καθέστηκεν τὸ τέτε,
 περὶ Ἑλλήνων Τρώων τε μάχης, καὶ τῷ πολέμου;
 καὶ οὐρανὸν τὸν Δία δε λέγονται τάτω πάλιν
 ἔγνωσ δι' ἣν ἐκλήθητε νῦν Πόσειδόν βουλήν μοι·
 90 τὸ ὕδωρ δ' Ἐνοσίγαιον ὁ Ὅμηρος σοι λέγει,
 ὥς τῶν σεισμῶν παραίτιον, μακρηγορεῖν οὐ θέον·
 τὸν ἔρανεν τὸν Δία δε πλάττει συγκατανεύειν,
 ὅτι οὕτως ἀπέβησαν τὰ πράγματα τῷ τέτε·
 μένει δ' ὁ Ζεὺς ἐν τῇ πτυχῇ καθήμενος Ὀλύμπῳ,
 95 οἱ δ' ἄλλοι συγκατέρχονται πρὸς Ἑλλήνας καὶ Τρώας·
 ὅτι ἀὴρ ὁ ἔρανος, ἀνωφερὲς στοιχεῖον,
 ὥς ἔστι πλέον, ὁ αἰθήρ τὸ πῦρ δὲ, ἐπὶ πλέον·
 τὸ ὕδωρ δὲ, βαρύτερον, κατωρρεπὲς τυγχάνει·
 ἢ λαλιὰ δὲ τῷ Διὸς Κρονίδου, τῷ αἵερος,
 100 τῷ ἐξ Ἑρέβους, Κρόνου πρὶν καὶ χάους γεννηθέντος,
 πνεῦμα δεινὸν καὶ βίαιον, κλονήσας τὰ στοιχεῖα
 ὁ συμβουλήν πρὸς πόλεμον, θεῶν νῦν ὀνομάζει·
 ἢ Ἥρα μὲν καὶ Ἀθηνᾶ καὶ οἱ λοιποὶ ἕς λέγει
 ἔβαλλον πρὸς βοήθειαν Ἑλλήνων· οἱ δὲ Τρώων
 105 νῦν σοι κατὰ πρόεπιθεσιν καὶ προκατάσασιν δε
 θεοὺς Ἑλλήνων συνεργοὺς καὶ τοὺς τῶν Τρώων λέγει·
 τὴν συμβολὴν τῆς μάχης δε τούτων, προβαίνων εἶποι·

ἡμεῖς δὲ νῦν ἐροῦμεν σοι τίνα σοιχεῖα τάδε,
καὶ πῶς τὰ μὲν τοῖς Ἑλλήσιν, τὰ δὲ Τρῶσιν συνήργει.

110 Ἦρα, αἰθήρ· ὁ καθαρὸς, λεπτομερὴς αἰθήρ τε
ἢ Ἀθηναῖα, ὁ πρόσγειος καὶ καθαρὸς αἰθήρ δε,
ὥς Ὀμηρος τοῖς ὅπασθεν ὑπέδειξε ταδί μοι,
οὕτω κατ' ἔπος τὰ ῥήτ' προσενεγκῶν ἐκαῖσε·
» Πλησίαι αἶγ' ἦσθην· κασιὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην·

115 καὶ πάλιν, ἐμφανέστερον ἐ μύθῳ κεκρυμμένῳ
ἐλάττη δὲ ἡέρος τίς ἵκανεν εἰς αἰθέρα·
οὕτως ἢ Ἦρα, ὁ αἰθήρ· αἰθήρ, ἢ Ἀθηναῖα δε·
ὁ Ποσειδῶν, ἢ θάλασσα γῆν ὁ ὀχῶν, βασιλεύων·
Ἑρμείας Ἑρμῆος δε, καὶ ὠφελῶν μεγάλως·

120 πυρὰ, τὰ διατρέχοντα ἐν καθαροῦ ἀέρι·
ἃ γίνεται κινήσασιν ἀνέμων κεκραμένων,
λυσσιτελῶν, καὶ τὸ ὑγρὸν πᾶν ἐκτυρρηνιζόντων·
Ἥφαιστος, ἢ θερμότης δε ἀέρος, ἐξ ἡλίου,
ὅς βλεμμαίνει ἄγχιον, καὶ καυστικόν τι φαίνει·

125 κυλλοποδίων καὶ χωλὸς, οὕτω πῶς κεκλημένος,
δὲ ἄς περ τρεῖς εἰρήνικμεν σοὶ πρότερον αἰτίας,
καὶ ὅτι ἔωρατον τὸ πῦρ καὶ ἀμυγῆς ὑπάρχον,
ἐ κίνησιν εἰς γέννησιν, ἀλλὰ φθορὰν εἰσφέρει·
ταῦτα Ἑλλήκην συνεργὰ καὶ συμμαχῶντα ἦσαν·

130 ἔσιν ἐν ἐκστρατεία γὰρ τοῖς Ἑλλήσιν, ὥς οἶδας,
στρατοπεδευομένοις τε τοῖς τόποις τοῖς ὑπαίθροις,
ἐκ ἐν οἰκίαις ἔσι δε, καὶ τείχει πολισμάτων
ὅτε λεπτομερέστερος αἰθήρ καὶ καθαρὸς δε,
ἔτι τε, ὁ παχύτερος πλὴν καθαρὸς καὶ ἔτος,

135 συνείργει τύτοις ποσάπλῶς εὐδίῳ κατασάσει·
ἄνευ τελεμάτων καὶ πηλῆ βαδίζειν μὲν τὸ πρῶτον·
ὑπνον καθάδαν, ἀνομβρον· πᾶν γέμοντα μερίμνης·
ῥαδίως ξυληγεῖσθαι τε καὶ τέμνειν δὲ καὶ χόρτον·

- χλόην τοὺς ἵππους νέμεσθαι, χειμῶνος μὴ ὀχλῆντος·
 140 τὰς τῶν βελῶν πτερώσεις τε καὶ τὰς νευρὰς τῶν τόξων,
 καὶ νῆρα πλέον τὰ αὐτῶν χειμῶνι μὴ χαυνόσθαι·
 οὕτως συνήρουν Ἑλλησιν ἢ Ἀθηναῖ καὶ Ἥρα·
 ὁ Ποσειδῶν, ἢ θάλασσα, τέτοις συνείργει· πάλιν
 καὶ ὁ Ἑρμῆς, ἢ κίνησις πνευμάτων κεκράμενών,
 145 ὥς δὲ ὀλκάδων πνεύμασιν εὐκράτοις καὶ πρόσφοροις,
 κομιζομένοις ἅπαντα τὰ χρησιμῆντα τέτοις·
 οἱ ἄνεμοι καὶ πνεύματα πῶς μεγαλοφρῶν θεοί,
 ὥς πᾶν φυτὸν ἐκτρέφοντες, κομίζοντες ὀλκάδας,
 ὥς εὐζωΐας αἵτιοι, τί δεῖ μηκύνειν λόγους;
 150 Ἥφαιστος, ἢ θερμότης τοῦ αἵρος ἐκ τοῦ ἡλίου,
 ὅσα συνήργει τῷ στρατῷ τῷ τῶν Ἑλλήνων, οὐδὲν
 οὕτω θεοὺς στοιχειακῶς ἐνθάδε σύ μοι νόει·
 πραγματικῶς δὲ μηδαμῶς· μή δέ γε ψυχρικῶς μοι
 μὴ δ' ἀστρονομικώτατα τέτους ἀστέρας νόει·
 155 ἀλλ' ὥς περ εἶπον σοι, ταυτὶ στοιχειακῶς μηδὲ νόει
 τοῖς Ἑλλησιν, ὥς ἔφημεν, ἔτι λυσσελῶντα ποιεῖν
 ἤδη δὲ λέξω τοὺς θεοὺς τῶν Τρώων τοὺς συμμάχους.
 Κρυθαίολος Ἄρης μὲν, πῦρ ἄτακτον καὶ ζάλη
 οἶον τὸ πῦρ τῶν κεραυνῶν, ὁ ζάλης καὶ χειμῶνος
 160 κορυθαίολος φέρει δὲ τὸ πῦρ τὴν κληΐνιν,
 τοῖς ἄνω τόποις ὥς παιοῦν ποικίλεις τὰς ἐλέξεις·
 Τρώων δ' ὑπῆρχε συνεργὸν, τὸς Ἑλληνας ὥς βλέπτον·
 Φοῖβος Ἀπόλλων, ἥλιος τὸ φάος τὸ τῆς βίης
 ἀκερσεκόμης, δ' ὁ μακρὰς ὀκτῖνας κακτημένος·
 165 πῶς δὲ συνήργει τοῖς Τρωσὶ, πῶς ἦν Ἑλλήνων βλάβη;
 τῷ μὲν Θερμῷ τοῖς Ἑλλησι τὰ μέγιστα συνήργει,
 ὁ περ καὶ Ἥφαιστον φησὶ, βολαῖς δὲ τῶν ἀκτίνων
 ἐν τῷ πολέμῳ μέγιστα τὸς Ἑλληνας ἐσθρόβει,
 μέγα συνήργει δὲ Τρωσὶ λάμπων τῶν μὲν κατόπιν,

- 170 Ἑλλήνων δὲ πρὸ πρόσωπον μέχρι καὶ μεσημβρίας·
 Λητώ τε καὶ ἡ Ἄρτεμις, αὐτὴ ἡ Ἀφροδίτη·
 Λητώ νῦν, νύξ ἡ σκοτεινὴ, Ἄρτεμις ἡ σελήνη·
 ἄστρον καὶ τῶν ἀστέρων δε κρᾶσις, ἡ Ἀφροδίτη·
 ταῦτα Τρωσὶ δὲ ὄφελος· Ἕλλησι δ' ἦσαν βλάβος·
 175 οἱ Τρῶες καταστέροις γὰρ νυξὶ καὶ πανσελήνοις,
 καὶ ἀσελήνοις δὲ νυξὶ, καταδρομαῖς λαθραίαις,
 τοῖς Ἕλλησιν εἰργάζοντο τὰ δυσχερῆ παντοῖα·
 ἵππους ἐλαύνοντες αὐτῶν, συλῶντες τὲ μυρία,
 καὶ καταδορατίζοντες καὶ κτείνοντες ὀπόσους·
 180 καὶ Σκάμανδρος ὁμοίως δὲ, Τρωσὶ μὲν ἐβοήθει.
 Ἕλλησι δ' ἦν ἀντίθεος· οἷς περ ἀκύνει λόγους·
 ὑπῆρχον γνῶριμοι Τρωσὶν οἱ πέροι τῇ Σκαμάνδρου,
 δι' ὧν νυξὶν ἐκτρέχοντες, τοὺς Ἕλληνας ἐκάκουν·
 καὶ ταῖς ἡμέραις πάλιν δὲ, λοχῶντες λόχμας τούτου,
 185 πολλὰς ἀνῆρουν ἀπ' αὐτῶν, αἰφνης ἐπιδραμόντες·
 οὕτω Τρωσὶ προσβοηθῶν ὁ Σκάπανδρος ὑπῆρχε·
 τοῖς Ἕλλησιν ἀπείροις δὲ τῶν πόρων ὑπηργμένοις,
 ἦν πύργος καὶ ἀντίφραγμα, χωρεῖσι κατὰ Τρώων·
 καὶ ἄλλως Τρώων βοηθὸν τὸν Σκάμανδρον νῦν λέγει·
 190 ὅτι ῥαγδαίων ὑετῶν αἰφνης καταρράγόντων
 ὥς περατέρω σοι σαφῶς ὁ Ὅμηρος διδάξει,
 ὑπερκοιτήσας τῇ πολλῇ χύσει τῇ τῶν ὑδάτων,
 μικρῷ δεῖν ἂν ἀπέπνιξε τότε τὸν Ἀχιλλέα.
 θεοὺς Ἑλλήνων βοηθοὺς καὶ Τρώων ἡκηκόεις·
 195 ἄκουε τέτων ἔριδα καὶ συμβολὴν τῆς μάχης·
 ὦρτο μὲν ἔρις καρτερὰ· ἐβόα δ' ἡ Ἀθήνη·
 ποτὲ παρὰ τὴν τάφρον μὲν, ὅτ' εἰς τὰς ἀκτὰς δέ·
 ὁ Ἄρης δ' αὖ ἐτέρωθεν αὖτε Τρωσὶ κελεύων,
 ἐξ ἀεροπόλεως ποτέ· ποτὲ πρὸς τῷ Σιμῶντι·
 200 ὦρτο μὲν ἔρις, σύγχυσις γέγονε τῶν σοιχείων·

- ἡ Ἀθηνᾶ δ' ἐβόησε, λαίλαψ δεινὸς ἐβόμβει·
 ὃ Ἄρης ἄτακτον δὲ πῦρ δεινῶς ἐστρατηλάτει·
 τὸ πνεῦμα τὸ ἐράνιον, ὃ ἐρανὸς αὐτός δε,
 ὃ καὶ πατήρ καθέστηκεν ἀνθρώπων καὶ σοιχείων,
 205 δεινὸν κροτήσῃ τῶν νεφῶν ἐβρόντησε τῷ τότε·
 τὸ δ' ὕδωρ, ὃ καὶ Ποσειδῶν, ἐκ βάθρων, καὶ κρηπίδων,
 πᾶσαν τὴν γῆν ἐσάλευσε σεισμῷ φρεσκοδεστάτῳ·
 καὶ μύκημα δὲ βίαιον ἐκ γῆς ἐχώρει στένον·
 ὃ περ βοῇν νῦν Ὀμηρος Ἄδε κατονομάζει·
 210 τὴν δ' ἐκ τῶν βάθρων κίνησιν ταύτης τῶν κατωτέρων,
 ἃ περ καὶ Ἄδης λέγεται πᾶσι μυθολογῆσιν,
 ἄλμα τῷ Ἄδου Ὀμηρος ἐκ θρόνων τέττου λέγει.
 Τόσος ἦν κτύπος τῶν θεῶν ἔριδι ξυνιόντων,
 τόσος ὁ κτύπος γέγονε συγχύσει τῶν στοχείων.
 215 Ἄντα τῷ Ποσειδῶνι μὲν, εἶχεν Ἀπόλλων βέλη·
 ὄμβροι μὲν κατεφέροντο βίαιοι καὶ ῥαγδαῖοι,
 καὶ ἥλιος ὑπέφαινεν ἅμα βραχὺ σὺν ὄμβροις·
 Ἄντα Ἐνυαλίῃς δὲ ἵστατο ἡ Ἀθήνη
 ἀντία δὲ τῷ Ἄρει, ἥτοι πυρὸς ἀτάκτου,
 220 πυρὸς ἀτάκτου λέγω δὲ κεραυνοβολημάτων·
 ἡ Ἀθηνᾶ καὶ ὁ ἀῆρ, ὕδασι πάχος σχοῦσα,
 ἡ γὰρ ὑγρότης τῷ πυρὶ πάντως τῶν ἐναντίων.
 Ἦρῃ δ' ἡ χρυσηλάκατος ἡ Ἀρτεμις ἀντέστη·
 τῷ λεπτομερεστέρω δὲ ἄῆρι αἰθερίῳ,
 225 ὃ περ κινεῖ μὲν πνεύματα καὶ νέφη συνταράττει,
 σελήνη νῦν ἡ Ἀρτεμις χρυσοβελῆς, χρυσάκτιν,
 ἀντέτενεν· ἀντίστατο τῇ τῶν νεφῶν κινήσει·
 κελαδεινὴν δ' ὃ Ὀμηρος νῦν τὴν σελήνην λέγει,
 διὰ τὰ κυνηγέσια καὶ τὰς κραυγὰς τὰς τέτων·
 230 ἐν ἐνσελήνοισι γὰρ νυξὶν οἱ παλαιοὶ ἐθήρων·
 τὴν δὲ σελήνην ἀδελφὴν ἡλίου καλεῖν θέλει,

ὃ δὲ θυγατέρα ταύτου θε καὶ ὡς δοκεῖ τοῖς ἄλλοις,
ἐκ ἀγνοῶν θανείζεσθαι ταύτην ἡλέω σέλας.

τῷ τῆς δημιουργίας θε λόγῳ κατονομάζει
235 ταύτην ἡλίε ἀδελφὴν, ἅμφω καὶ γὰρ παρήχθη
τέλεια καὶ ὀλόκληρα δημιουργίας λόγῳ
ἔτω τῇ Ἥρᾳ Ἀρτεμις ἀντίστη, ἡ σελήνη.

Ἀητοῖ, νυκτὶ θε σκοτεινῇ, ἀντίστη ὁ Ἑρμείας
πυρὰ τὰ μερικώτερα τῶν πνευματωδεστέρων,
240 οἷων ἀστέρων χύσεις θε, θακίδες, καὶ τοιάδε
ἠκοντιῆτο τῆς νυκτὸς τῷ ζοφερῷ τῷ τότε.

Ἐν δὲ Λητῷ καὶ ὁ αἰθὴρ κατὰ τι ὑπεργγμένα
ἐν δὲ καὶ Ἄρης καὶ Ἑρμῆς, ὡς ἕτερα ἑτέροις,
κατὰ τι διαφέρουσιν ἅ περ ταυῦν μοι μάθε·
245 Ἡ μὲν Λητῷ, ἡ νύξ ἐστίν· ὡς φέρουσα δὲ ὕπνον
τὴν ληθισδὸνα τῶν κακῶν, Λητῷ κατονομάσθην
καὶ ὁ αἰθὴρ δὲ, νύξ ἐστίν· εἰ μὴ γὰρ νύξ ἐπέλθοι,
τίς διακρίνειν αἰσθητῶς αἰθέρα ἐκ ἰσχύει,
ἂν τὸς ἀστέρας ἴδοι θε, γινώσκει τὸν αἰθέρα
250 ὡς μὲν οὖν ὑπνοδότειραν, τὴν νύκτα Λητῷ λέγει,
ὡς πυραυγῶν ἀστέρων θε γεννήτριαν, αἰθέρα,
κἄνπερ ὁ Σταχυρόθην σοι οὐχ' οὕτω δογματίζῃ.

Ἐγnows τὴν Ἥραν καὶ Λητῷ· πάλιν Ἑρμῆς καὶ Ἄρης,
πυρὰ μὲν καὶ ἀμφότερα, καὶ κατὰ τῆτο, ἐντι·
255 ἀλλ' ἡ πνευματωδέστερον καὶ ἀφλεγές, Ἑρμείας
ἡ δὲ σφοδρὸν καὶ καυστικὸν ἄτακτον ἔχον ῥύμην,
Ἄρης κατονομάζεται, καὶ τὰ λοιπὰ, ὁμοίως.

Σῶπον καὶ Ἑρισύνην θε, πνεῦμα πυρῶδες λέγει,
ὡς σωστικὸν λυσιτελές, καὶ διεκτρέφον πάντα·
260 τοῖς ψυχικοῖς, ἑτέρως δὲ τοῖς πρακτικοῖς, ἀλλοίως.

Τῶν μὲν λοιπῶν ἀσκήκας θεῶν ἐπωνυμίαν·
ἀντίος τῷ Ἡφαίστου. θε ἦν ποταμὸς ὁ μέγας

- ὃν οἱ θεοὶ καὶ οἱ σοφοὶ, Ξάνθον καλῶσι κλῆσιν,
 Σκάμανδρον πάντες δὲ βροτοί· ἦτοι, ἀσέφων γένος·
 265 πῶς ἐναντίος Σκάμανδρος Ἡφαίστω δὲ ὑπῆρχεν;
 ὅτι καὶ Θέρμης ἔσσης μὲν ἡλιακῶν ἀκτίνων,
 ὅμως ὁ Ξάνθος ταῖς βροχαῖς, ἐξέδραμε τῆς κοίτης·
 ὅτε περ ἔμελλε βολαῖς κλύζειν τὸν Ἀχιλέα,
 καὶ πάλιν ἀνθυπέδραμε πρὸς κοίτην τὴν οἰκείαν,
 270 καὶ ταῖς ἀκτῖσι θερμανθεὶς, ἀνέπτεμπεν ἱκμάδας·
 ἅς περ πρὸς Ἥραν δέησιν κατονομάζει Ξάνθου·
 πλὴν ἀλλὰ πρόσχες ἀκριβῶς, βαθύς ἐστιν ὁ γέρον,
 καὶ παίζων τοῖς μυθώδεσιν ἠπάτησε μυρίους·
 μὴ ἐν ἡμέρᾳ σύμπαντα ταῦτα γενέσθαι δόξης·
 275 στοιχειακῶς γὰρ ὁ Ἑρμῆς πῶς ἐν ἡμέρᾳ λέγει
 Λητοῖ ἀντέσση τῇ νυκτὶ, αἰθέρι δὲ σελήνῃ,
 νοεῖν γὰρ ταῦτα ψυχρῶς, ἐσχάτης ὀγκώσεως
 ἀλλ' οὕτω λέγει προφανῶς ὁ γέρον καὶ διδάσκει,
 ὅτι τῷ τότε σύγχυσις ἐτέλει τῶν στοιχείων
 280 ἐν ταῖς ἡμέραις καὶ νυξίν, οὐ μὲν ἡμέραις μόνον·
 Ἀπόλλων ὁ Αἰνείαν δε κατ' Ἀχιλέως ὄρας
 ὁμοιωθεὶς Λυκάονι, παιδὶ τῷ τῷ Πριάμῃ,
 αὐτὸς ἐστὶν ὁ ἥλιος· ὃν περ ἰδὼν Λυκάων
 λάμποντα κατὰ πρόσωπον στρατῷ τῷ τῶν Ἑλλήνων,
 285 καὶ Ἀχιλέα βλάπτοντα πρὸς συμβολὰς τῆς μάχης,
 τῷ Ἀχιλεῖ μονομαχεῖν, λόγοις Ἀνείαν πείθει·
 Ὁ Ζεὺς, ἣ εἰμαρμένη νῦν Ἀθήνη, πανουργία
 θεῶν δὲ εἷς ὁ τὸν λογὸν τῷ Ἀχιλεῖ ἀμύνων,
 θυμὸς καὶ εὐτυχία δὲ δόλοι, καὶ πανουργία·
 290 εἰ δὲ θεὸς ὁ πόλεμος ἢ καὶ θυμὸς ἐνθάδε·
 θεοῖς ἀεγγενέτησιν· αὐτῇ τῇ εἰμαρμένῃ,
 τῇ ἐκ τῶν ἄστρον ἅμα τε καὶ δρόμου τῶν ἀσέρων·
 καὶ σὲ δὲ κόρης τῇ Διὸς φησὶ τῆς Ἀφροδίτης,

- ἦτοι, ὠραίῃς θυγατρὸς Διὸς, νῦν βασιλέως·
 295 ὁ Ἀχιλεὺς δὲ, χείρωνος θεῶς, ἦτοι ἀρχούσης
 ἢ σὴ γὰρ μήτηρ, παῖς Διὸς, τουτέστι βασιλέως
 ἢ Ἀχιλέως μήτηρ δε τοπάρχου θαλασσίῃς,
 ἢ Ἦρα δ' ἦν ἐκ ἔλαθεν ὁ παῖς ἐ τῇ Ἀγχίσει,
 εἰπῶσα τὲ ἃ εἶρηκε πρὸς Ποσειδῶ Ἀθήνη,
 300 πνεῦμα κινήσαν θάλασσαν ἐς καὶ τὸν αἶρα,
 ὃ τάχα καὶ ἀντέτεινεν ἡλίου ταῖς ἀκτῖσι,
 καὶ ἐ κατίσχυσαν αὐτὸν νεφώσαι συγκαλύψαι·
 » Πάντες δ' ἐλίμποιο κατήλθομεν ἀντιόωντες·
 Ἐμπεδοκλῆς καὶ Στωϊκοὶ θεῶς φασὶν ὑπάρχειν
 305 πύκνωσιν κάτω τῇ πυρός· χειμῶνα δ' ἀντιστρόφως
 αἶρος εἶναι πύκνωσιν, ὥς πρὸς τὸ ἄνω μέρος.
 Ὅμηρος ἐν τῷ ἔπει δε ὧ περ τανῦν εἰρήκειν,
 φαίνεται καὶ τὴν πύκνωσιν αἶρος εἰς τὸ κάτω,
 ὥς ἀλλοχοῦ ἀνίμῃσιν ὑδάτων εἰς τὸ ἄνω·
 310 χειμῶνα ὀριζόμενος καὶ περιτράνωσ λέγων,
 » εἰδ' Ἀχιλεὺς οὐ ταῦτα θεῶν ἐκπεύσεται ὁμφῆς·
 εἰ Ἀχιλεὺς ἐ μάθοι δε ταῦτα ἐκ μαντευμάτων,
 θεῶν, ἀσέρων, ἢ σοφῶν, εἴ τε καὶ τῶν σσιχείων
 τετέστιν, ἃ τε δι αὐτῆς τῆς ὑδατομαντείας,
 315 ἢ ψυχικῶν δυνάμεων, ἦτοι φρεσὶν οἰκείαις·
 δῆσειν, ὅποτε τίς θεὸς κατεναντίον ἔλθοι·
 θεοὺς, τὸ πῦρ, καὶ ὕδωρ δε καὶ τὰ λοιπὰ νῦν λέγει·
 αἰνίττεται δὲ Σκάμανδρον μέλλοντα τῆτον κλύζειν·
 τὸ, χαλεποὶ δὲ οἱ θεοὶ βροτοῖς ἐράσθαι μάχαις,
 320 δύσκολον μάχεσθαι φησὶ θνητὸν πρὸς τὰ σσιχεῖα.
 πρὸς γῆν, πρὸς πῦρ, πρὸς ὕδατα, πρὸς ἄλλο τῶν σσιχείων·
 τὸ, Ἦρα περιῆψε δὲ πανσόφως νῦν τοὺς λόγους,
 καὶ Ποσειδῶνα λέγοντα πρὸς ταύτην παρσισφέρει,
 ὥς ἐξ αἶρος τῇ λεπτῇ πνευμάτων κινήθεντων

- 325 μετ' ἤχου τὲ τὴν θάλασσαν, σφῆς ἐκβρασάντων κοίτης,
μέχρι τῆς τείχους, ὃ φασὶ τείχος τῆς Ἡρακλέως·
ἐγὼ θεοὺς ἐθέλω νῦν ἔριδι ξυνελάσθαι·
- » Ἄλλ' ἡμεῖς μὲν ἔπειτα καθεζόμεσθα κiónτες
» ἐκ πάτου ἐς σκοπιν· πόλεμος δ' ἀνδρεσσι μελήσει·
- 330 » εἰ δέ κ' Ἄρης ἀρχῇσι μάχης, ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων,
» ἢ Ἀχιλλῆϊσχωσι καὶ ἐκ εἰώσι μάχεσθαι,
» αὐτίκ' ἔπειτα καὶ ἄμμι παρ' αὐτόφει νεῖκος ὀρεῖται
οὐπω ἀκμὴν ἢ σύγχυσις γέγονε τῶν σοιχείων·
ἔμελλε δ' ἤδη γίνεσθαι· ὅθεν τὸ ὕδωρ λέγει·
- 335 νῦν μὲν ἐκτὸς ἐκ τῆς ὁδοῦ καὶ τῆς προφανεστάτης
αὐτὸς φησὶ καθέζεσθαι, ἡγουν ἐφησυχάζειν·
ἂν ἄτακτα δὲ Ἄρης πυρὰ τινὰ φανείη,
εἴτε καὶ κατὰ πρόσωπον ἥλιος Ἀχιλῆως,
ἢ Ἀχιλέα Σκάμανδρος τῆς μάχης ἀποπαύει,
- 340 αὐτίκα μάχην καὶ ἡμεῖς συμβάλωμεν ἀλλήλοις,
οἶμαι στραφῆναι τάχει δε πρὸς ἔρανον σὺν νίκῃ
ρήτῳ δ' εἴργειν τὸν Σκάμανδρον, ἐκ εἶπεν Ἀχιλέα,
ὅτι τὸ ὕδωρ Περσεύων, καὶ Σκάμανδρος δὲ ὕδωρ,
καὶ πῶς ὕδωρ τῷ ὕδατι πολέμιον φανείη;
- 345 ἀλλ' ὃ παχὺς καὶ ἐνυγρὸς ἀὴρ ὃ ἐξ ὑδάτων,
ἥλιος παύσει τὰς βολὰς μὴ βλάπτειν Ἀχιλέα·
εἴτα δὲ καὶ τὸν Σκάμανδρον ἐκ τῆς ὀμβροβλυσίας,
ἀνσκαμνήναντα δεινὸν σφῆς κοίτης ἐκδραμόντα,
καὶ Ἀχιλέα μέλλοντα τοῖς ῥεύμασι συμπνίγειν,
- 350 ἥλιος ἐξεκμάσειε θερμότητι προσλάμψας,
ὃ περ καὶ Ἥφαιστον καλεῖ, δεινὸς ὢν λογογράφος·
ὅπως μὴ τὸν Ἀπόλλωνα, τὸν ἥλιον δὲ λέγει,
ὃν εἶπε Τρώων σύμμαχον, δείξῃ καὶ τῶν Ἑλλήνων,
νομίζω τέτους δὲ νεκρῶν ὃ Περσεύων εἰρήκει,
- 355 ὅτι τότε συμβέβηκεν ἔτω γενέσθαι ταῦτα,

- στοιχεῖα ἡττηθῆναι τὲ τὰ σύμμαχα τῶν Τρώων,
 ἄλλοις καιροῖς δ' ἐγένετο τὰ τούτοις ἐναντία·
 » Ὡς ἄρα φωνήσας, ἡγήσατο Κυανοχαίτης
 » τεῖχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θυοῖο·
 360 τὸν μετὰ ἤχου ἐκβρασμὲν τὸν τότε τῆς θαλάσσης,
 φωνὴν τε καὶ προήγησεν φησὶ τῷ Ποσειδῶνι
 Κυανοχαίτην λέγει δὲ, ὡς ζάλης κινουμένης,
 θαλάσσης οἰδανούσης τε καὶ συμμελαινεμένης·
 » Ἐνθα Ποσειδάων κατ' ἄρ' ἔζετο καὶ θεοὶ ἄλλοι,
 365 » ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄρρηκτον νεφέλην ὤμοισιν ἔσαντο·
 ἦτοι τὸ ὕδωρ καὶ ὑγρὸν καὶ νέφος πνευματῶδες
 ἦσαν πρὸς οἷς εἰρήκειμεν τόποις τῆς Τροίας μέρος,
 ἀρεῖκαὶ δὲ σελασμοὶ καὶ κεραυνῶν ἐκχύσεις,
 ἅμα δ' ἠλίῳ λάμποντι ἐτέρωθεν ὑπῆρχον
 370 τὸ μήπω συγχυθῆναι δὲ ταῦτα πρὸς μίαν ζάλην,
 βουλαῖς αὐτῶν καὶ ἄσκειν πρὸς μάχην εἶναι λέγει·
 τὸ Ζεὺς δὲ, τὸ ἐράνιον πνεῦμα ἐκίνει ταῦτα·
 ὃ περ Διὸς νῦν κέλευσιν ὃ γέρων ὀνομάζει.
 » Ἦγον· ἀτάρ σε Ζεὺς ἐρρύσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι
 375 Ζεὺς ὁ ἀσγὴρ ὡς καὶ θεοὶ οἱ ἄλλοι τῶν ἀστέρων,
 ἐξ ὧν τῷ βίῳ γίνεσθαι φασὶ τὰ εἰμαρμένα·
 ἢ Ἀφροδίτῃ νῦν δηλοῖ ἀπέραςσιν ὥραϊαν·
 » Δαίρδανον αὖ πρῶτον τέτοκεν νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 τὸ Ζεὺς νῦν, βασιλεὺς δηλοῖ, τὸ νεφεληγερέτα
 380 ὃ γέρας σχὼν καὶ τὴν τιμὴν ἐκ νεφελῶν, ἐξ ὕψους,
 ἤγουν ἐξ εἰμαρμένης τε καὶ μοίρας ἐρανίας·
 » Τὸν καὶ ἀνῆρείψαντο θεοὶ Διὶ οἶνοχοεύειν
 » κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵνα ἀθανάτοισι μετείῃ
 τὸν ἐν θεοῖς, νῦν οἱ σοφοὶ καὶ τέχνης ἀσρολόγων·
 385 ἀπὸ τῆς γῆς ἀνῆρείψαν· ἤγουν, ἐξῆραν ἄνω,
 τέτῳσιν, ἡσροθέτησαν διὰ τὸ κάλλος τέτῳ,

- ἵνα σὺν ἀθανάτοισι καὶ ἄστροις συμπαρεῖη,
 καὶ τῷ Διὶ καὶ ἑρανῶ καλῶς εἰναχοεύη·
 ὁ ὑδροχόος γὰρ αὐτὸς ἐστὶν ὁ Γανυμήδης·
- 390 » Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἀνδρεσσιν ὀφέλλει τέ, μινύθει τε·
 ἢ ἐκ τῆς εἰμαρμένης δε μοῖρα καὶ πεπρωμένη,
 καὶ στρατιώτε καὶ σοφῆ καὶ τῶν λοιπῶν ἀπάντων,
 τὰς τεχνικὰς τὰς ἀρετὰς ἦτοι τὰς προτερήσεις,
 καὶ ἐλαττοῖ καὶ αὖξει δε κατὰ τὰς εὐτυχίας·
- 395 Θεῶν ἐρικυδέα δε δῶρα κατανομάζει
 τὰ ἔργα, ἃ ποιήσουσι σοφοὶ τινὲς τεχνίται,
 ἐπεὶ περ πέντε ἤλασε πτύχας Κυλλοπεδίῳ,
 (αὐτὸ) τὸ πῦρ ὥς περ φησὶ, πλὴν ἐν χερσὶ τεχνίτε·
 ὁ Ποσειδῶν ἢ Θάλασσα, ὁ σώσας τὸν Αἰνείαν·
- 400 ὧ περ καὶ λόγους Ὅμηρος, ἕς περ φησὶ, προσάπτει,
 φεύγων διὰ θαλάσσης γὰρ ἐνώθη καὶ τῶν πλοίων
 δῶρα Θεοῖς τοῖς ἔχουσι τὸν ἑρανόν δε λέγει,
 αὐτοῖς ὁμῶς τοῖς ἄστροισιν, ἦρουν τῇ εἰμαρμένῃ·
 Κρονίδης, ἢ ἀόρατος τυγχάνει πεπρωμένη·
- 405 πῶς δ' Ὅμηρε χολώσεται ἢ εἰμαρμένη λέγει;
 ἂν τὸν Αἰνείαν Ἀχιλεὺς ἀνείλε τῷ πολέμῳ,
 ἐπεὶ ὥς γράφεις, μόρσιμος ἐστὶν ἐκπεφυγένας,
 παῖζε καὶ γέλα κατυρὲν, Τζέτζην γελᾶν μὴ δόκει,
 χρῶ μὲν τῷ κατ' ὑπόθεσιν σχήματι παίζων ἔτω·
- 410 εἰ τῷτον κτείνει Ἀχιλεὺς χολώσεται Κρονίδης,
 ἀλλ' ἔχ' ὑπάρχει μόρσιμος θανεῖν ὑπ' Ἀχιλέως,
 Κρονίδης Δάρδανον φιλεῖ, ἦτοι ἢ εἰμαρμένη,
 ἦγουν ὑπῆρχεν εὐτυχῶν ὁ Δάρδανος ἐν βίῳ·
 Πριάμου πάλιν γενεὴν ἤχθηρεν ὁ Κρονίων,
- 415 ἢ εἰμαρμένη λέγει σοι ἐμίσησεν ἐκείνους·
 » Τὸν δ' ἡμέμβειτ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
 Ἥρα ὥς ἔφαμεν αἰθῆρ· καὶ τὸ πυρῶδες πνεῦμα·

- ἄλλο δὲ πάλιν ὁ παχὺς ἢ Ἀθηναῖ· τυγχάνει
 ἐπεὶ νυκτὶ δὲ γέγονεν ἡ πόρθησις τοῖς Τροίᾳς,
 420 ὄντος καὶ τῷ αἴερος· μὲν τῷ τότε χαιμερίῃ·
 νῦν δὲ πνεῦμα λεπτότερον τὴν θάλασσαν ἐκίνει,
 ὥς Ἡρας· τὴν πρῶτον· ὁ Ὀμηρὸς εἰσάγει,
 λαλοῦν· ὡς πρὸς τὴν θάλασσαν δῆθεν τὸν Ποσειδῶνα,
 ὅσα τοῖς ἔπει· φησὶ· θεϊότητι ῥητόρων·
 425 τίς ἢ ἀχλὺς ἦν Ποσειδῶν τῷ Ἀχιλεῖ ἐποίει;
 ἢ κρύψις ἦν ἐκρύπτετο φεύγων Αἰνείας τότε,
 διὰ θαλάσσης τε αὐτῆς καὶ πλοίων τῶν Ἑλλήνων,
 μέχρι περ ἔπρὸς ἰσχατα ἐξήχθη τῷ πολέμῳ·
 ὁ Ποσειδῶν δ' ὁ προσλαλῶν Αἰνείᾳ, ἔδεις ἄλλος,
 430 αὐτὸς δ' Αἰνείας πρὸς αὐτὸν σωθεὶς θαλάσση· λέγει·
 εἰ μὴ διὰ θαλάσσης τε φεύγων καὶ τῷ ναυῷ ἄθμῳ
 τὸν Ἀχιλέα ἦν φεύγων, πάντως ἂν ἀνῆρέθῃ·
 τίς με θεῶν, ἄσέρον· τε, τὰς φρένας παραβλάψας,
 πρὸς Ἀχιλέα συμβαλεῖν παρώτρυνεν ἐν μάχῃ;
 435 ταῦτα Αἰνείας πρὸς αὐτὸν ἦν λέγων ἁρμοδίως·
 Ὀμηρὸς δὲ γλυκύτερον χρήζων ποιεῖν τὸν λόγον,
 τὸν Ποσειδῶνα φέρει σοι δῆθεν λαλῶντα ταῦτα·
 Αἰνείας φίλος δὲ θεῶν, φίλος τῇ εἰμαρμένῃ,
 τετέστιν, εὐτυχέστατος ἐστὶ καὶ ὁ Αἰνείας·
 440 » Οὐδέ κ' Ἀρης ὥς περ θεὸς ἄμβροτος ἔδ' κ' Ἀθήνη·
 οὐδὲ τὸ πῦρ τῶν κεραυνῶν ἄλλ' ἢ τε βιοτρόφος·
 μαχοίμην ἀθανάτοισι, τετέστι τοῖς σαιχείοις,
 τουτέστι γῇ καὶ ὕδασι, αἴερι καὶ πυρί δέ·
 Ἀπόλλων Ἐκτορι φησὶ, τῷ Ἀχιλεῖ μὴ μάχου·
 445 ἦγουν ὁ Ἐκὼρ ἐγνώκειν ἐκ τῷ ἡλίῳ μένος·
 ὥς ἔχρων νῦν προμαχεῖν αὐτὸν κατ' Ἀχιλέως·
 οὐ γὰρ λαμπρὸς ἦν ὥς περ πρὶν οὐδὲ κατ' Ἀχιλέως,
 ὃν νόμῳ τέκε· τίς Νηΐς ὅς σκότιος ὑπῆρχε,

- ῥιφεῖς κατὰ τινὰ πηγὴν ἐν καταδένδρῳ τόπῳ·
 450 κεῖται θεῶν ἐν γούνασι, καμπῇ τῆς εἰμαρμένης
 ἐν τῇ σρεπτῇ καὶ τῇ λοξῇ ἀδῆλῳ εἰμαρμένῃ·
 ἢ Ἀθηνᾶ δ' ἢ τρέψασα τῷ Ἑκτορὸς τὸ δόρυ,
 ἄνθρωπος καὶ πνεῦμα βίαιον ἦν καταγίγνον τότε,
 Ἀπόλλων δ' ὁ τὸν Ἑκτορα Πηλεΐδῃ διαρπάσας
 455 κατ' Ἀχιλέως ὀφθαλμῶν, ἥλιος λάμπων ἔστιν

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ 4. ὈΜΗΡΟΥ ΠΑΥΣΙΑΣ

- Διχῇ τοὺς Τρῶας τῇ φυγῇ διαιρεθέντας τότε,
 ἕς Ἀχιλεὺς πρὸς Σκάμανδρον, ἕς δὲ πρὸς Τροίαν τρέπει·
 ζωργεῖ δὲ καὶ δυνάσκει· θύειν Πατρόκλῳ μέλλων·
 κτείνει δὲ καὶ Λυκάονα καὶ τὸν Ἀστυνοῖον,
 5 Σκάμανδρον κινδυνεύοντα θανεῖν δὲ τῇ πλημμύρᾳ,
 σώζει τῆτον ὁ Ἥφαιστος τὸν ποταμὸν ἐμπρόσθας·
 εἶτα καὶ μάχη τοῖς θεοῖς ῥήγνεται κατ' ἀλλήλων·
 Ἀπόλλων δὲ Ἀθήνοισι ὁμοιωθεὶς καὶ φεύγων,
 τὸν Ἀχιλεῖα μὲν αὐτὸν ἐξαπατᾷ διάκειναι,
 10 τῆς Τρῶας ἔτι σώζει δὲ δύντας ἐντὸς τῆς Τροίας·
 » Ξάνθῃ δινθέντος ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς·
 τουτέστιν, ὃς ἀπαύξεται τοῖς ἑραινίσις ὀμβροῖς·
 » Τῇ ῥ' οἷγε προχέοντο πεφυγότες· ἡέρα δ' Ἥρη
 » πίτνα· πρόσθε βαθεῖαν ἐρυκέμεν, ἡμίσεις δέ·
 15 ἀορασίαν δὲ πολλὴν ἐκείνοις ἐκποιεῖ,
 τὸ πνεῦμα τὸ λεπτότερον· ἐξανασπῶν ἰκμάδας
 ὁμίχλην παχυτάτην δὲ δεινὴν ἐξηρασμένον·
 » Μοῖρ' ὅλῃ μέλλω πᾶ ἀπέχθασθαι Διὶ πατρί·
 μοῖρα ἐστὶ τῆς τελευτῆς τῷ καθενὸς ὁ τρόπος·

- ἄηρ δὲ πάλιν ὁ παχὺς ἢ Ἀθηναῖα τυγχάνει.
 ἐπεὶ νυκτὶ δὲ γέγονεν ἡ πόρθησις τῆς Τροίας,
 420 ὄντος καὶ τῷ ἀέρος μεν τῷ τότε χειμερίῃ·
 νῦν δὲ πνεῦμα λεπτότερον τὴν θάλασσαν ἐκίνει,
 ὡς Ἦρας τῆτο πρόσωπον ὁ Ὅμηρος εἰσάγει,
 λαλῶν ὡς πρὸς τὴν θάλασσαν δῆθεν τὸν Ποσειδῶνα,
 ὅσα τοῖς ἔπεσι φησὶ δεινότητι ῥητόρων·
 425 τίς ἢ ἀχλὺς, ἣν Ποσειδῶν τῷ Ἀχιλεῖ ἐποίει;
 ἡ κρύψις, ἣν ἐκρύπτετο φεύγων Αἰνείας τότε,
 διὰ θαλάσσης τε αὐτῆς καὶ πλοίων τῶν Ἑλλήνων,
 μέχρι περ ἔπρὸς ἔσχατα ἐξήχθη τῷ πολέμῳ.
 ὁ Ποσειδῶν δ' ὁ προλαλὼν Αἰνεία, ἑδεὶς ἄλλος,
 430 αὐτὸς δ' Αἰνείας πρὸς αὐτὸν σωθεὶς θαλάσση λέγει·
 εἰ μὴ διὰ θαλάσσης τε φεύγων καὶ τῷ ναυσάθμῳ
 τὸν Ἀχιλέα ἦν φυγῶν, πάντως ἂν ἀνῆρέθῃ
 τίς με θεῶν, ἀσέρων τε, τὰς φρένας παραβλάψας,
 πρὸς Ἀχιλέα συμβαλεῖν παρώτρυνεν ἐν μάχῃ;
 435 ταῦτα Αἰνείας πρὸς αὐτὸν ἦν λέγων ἁρμοδίως
 Ὅμηρος δὲ γλυκύτερον χρήζων ποιεῖν τὸν λόγον,
 τὸν Ποσειδῶνα φέρει σοι δῆθεν λαλῶντα ταῦτα·
 Αἰνείας φίλος δὲ θεοῖς, φίλος τῇ εἰμαρμένῃ,
 τετέστιν, εὐτυχέστατος ἐστὶ καὶ ὁ Αἰνείας·
 440 » Οὐδέ κ' Ἀρης ὥσπερ θεὸς ἄμβροτος, ἑδὲ κ' Ἀθήνη·
 ἑδὲ τὸ πῦρ τῶν κεραυνῶν ἀήρ τε βιοτρόφος·
 μαχοίμην ἀθανάτοισι, τετέστι τοῖς στοιχείοις,
 τετέστι γῇ καὶ ὕδασι, ἀέρι καὶ πυρί δε·
 Ἀπόλλων Ἑκτορι φησὶ, τῷ Ἀχιλεῖ μὴ μάχεσθαι,
 445 ἦγεν ὁ Ἑκὼρ ἔγνωκεν ἐκ τῷ ἡλίῳ μόνος
 ὡς ἔχρεών νῦν προμαχεῖν αὐτὸν κατ' Ἀχιλέως·
 ἔγάρ λαμπρὸς ἦν ὥσπερ πρὶν ἑδὲ κατ' Ἀχιλέως,
 ὃν νύμφη τέκε τίς Νηΐς, ὃς σκότιος ὑπῆρχε,

- 450 ῥιφείς κατὰ τινὰ πηγὴν ἐν καταδένδρῳ τόπῳ·
 κεῖται θεῶν ἐν γένεσσι, καμπῇ τῆς εἰμαρμένης,
 ἐν τῇ σρεπτῇ καὶ τῇ λοξῇ ἀδήλῳ εἰμαρμένῃ·
 ἢ Ἀθηνᾶ δ' ἢ τρέψασα τῷ Ἑκτορὸς τὸ δόρυ,
 ἀήρ καὶ πνεῦμα βίαιον ἦν καταγίζον τότε,
 Ἀπόλλων δ' ὁ τὸν Ἑκτορα Πηλεΐδῃ διαρπάσας
 455 κατ' Ἀχιλέως ὀφθαλμῶν, ἥλιος λάμπων ἔστιν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Φ. ὍΜΗΡΟΥ ΠΑΥΩΔΙΑΣ.

- Διχῇ τὰς Τρῶας τῇ φυγῇ διαιρεθέντας τότε,
 ἕς Ἀχιλεὺς πρὸς Σκάμανδρον, ἕς δὲ πρὸς Τροίαν τρέπει·
 ζωγρεῖ δὲ καὶ δυνάδεκα, θύειν Πατρόκλῳ μέλλων·
 κτείνει δὲ καὶ Λυκάονα καὶ τὸν Ἀστροπαῖον,
 5 Σκαμάνδρῳ κινδυνεύοντα θανεῖν δὲ τῇ πλημμύρᾳ,
 σώζει τῷτον ὁ Ἡφαιστος τὸν ποταμὸν ἐμπρήσας·
 εἶτα καὶ μάχη τοῖς θεοῖς ῥήγνεται κατ' ἀλλήλων.
 Ἀπόλλων δὲ Ἀγήνορι ὁμοιωθεὶς καὶ φεύγων,
 τὸν Ἀχιλεῖα μὲν αὐτὸν ἑξαπατᾷ διώκειν,
 10 τὰς Τρῶας ἔτι σώζει δὲ δύντας ἐντὸς τῆς Τροίας·
 » Ξάνθῃ δινθέντος· ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς.
 τετέστιν, ὅς ἐπαύξεται τοῖς ἑρηνικοῖς ὁμβροῖς·
 » Τῇ ῥ' οἷγε προχέοντο πεφυγότες ἡέρα δ' Ἥρη
 » πίτνα· πρόσθε βαθεῖαν ἐρυκέμεν, ἡμίσεες δέ·
 15 ἀορασίαν δὲ πολλὴν ἐκείνοις ἐνεποίει
 τὸ πνεῦμα τὸ λεπτότερον, ἑξανασπῶν ἰκμάδας,
 ὁμίχλην παχυτάτην δὲ δεινὴν ἐξηργασμένον·
 » Μοῖρ' ὅλῃ· μέλλω πῶς ἀπέχθειςθαι Διὶ πατρί·
 μοῖρα ἐστὶ τῆς τελευτῆς τῷ καθενὸς ὁ τρόπος

- 20 Ζεὺς καὶ πατὴρ ὑπάρχει δε πάλιν ἡ εἰμαρμένη,
 ἡ ἐκ τῶν γενεθλίων πως οὔσα προωρισμένη,
 ἔοικα μισηθῆναι δὲ φησὶ, τῇ εἰμαρμένη·
 ἀντίθεον· ἰσοθέον· νῦν εὐπρεπῆ, ὠραῖον·
 δαίμων· ἡ εἰμαρμένη δε, ἡ ἐκ τῆ διακόπτειν,
 25 ἡ ἐκ τῆ δαίειν σύμπασι καὶ νέμειν ἅ περ θέλει.
 » Πατὴρ δ' εἰμ' ἀγαθοῖο· θεὰ δέ· με γείνατο μήτηρ·
 εἴ τε γυνή τις βασιλῆς, εἴτε πραπικωτάτως
 τὸ ῥωμαλέον λέγεται νῦν μήτηρ Ἀχιλῆως·
 αἱ πραπικαὶ γὰρ ἀρτταί, θεαὶ ὡς προεμήπειν,
 30 θεοὶ δὲ πάλιν λέγονται ὅσα τῆς θεωρίας.
 » Ὡς ἄρ' ἔφη ποταμός δ' ἐχολώσατο κηρόθι μᾶλλον
 » ὠρμήνεν δ' ἀνὰ θυμόν, ὅπως παύσειε πόνον,
 » δῖον Ἀχαιῶν Τρώεσσι δὲ λογιὸν ἀλάλκοι
 δεινὸς ἐστὶν ὁ Ὅμηρος ἐντέχνως πάντα γράφων,
 35 καὶ περ σπουδάων γράφῃ τί, καὶ παίζων ὡς ἐνθάδε·
 θέλων εἰπεῖν γὰρ, σῖδαινεν ὁ ποταμός τῳ τέτε,
 ἐμελλε δ' ἦδη πλημμυρῶν εἶργεν μὲν Ἀχιλῆα,
 πολλοῖς Τρωσὶ δὲ θάνατον καὶ ὄλεθρον ἐκτρέπειν,
 λέγοντα πρῶτα παραιοφρεῖ τὸν Ἀχιλῆα τάδε·
 40 φθείρεσθε Τρῶες, Σκάμανδρος ὑμῖν ἔβοηθήσει,
 ὧ ταύρους ἦτε θύοντες μονώνυχάς τε ἵππους·
 εἴτα ὡς ἔμψυχον αὐτὸν τὸν ποταμὸν εἰσφέρει,
 οἷα ταῖς ὑβρεσιν αὐτῷ δεινῶς ἐξωργισμένον,
 καὶ ἔτως ἐφορμαίνοντα λοιπὸν κατ' Ἀχιλῆως·
 45 » Ὑιὶ Πηλεγόνος, τὸν ἀγ' Ἀἴας εὐρυρέθρος
 παῖς οὗτος ἦν ὁ Πηλεγών, ἔπαταμῷ Ἀξίῳ·
 Ἀξίου κλήσιν δὲ τινος ἀνθρώπου καλουμένη,
 ἀφ' οὗ Ἀξίου κέκληται καὶ ποταμός τὴν κλήσιν·
 » Κεῖσ' οὕτω χαλεπὸν τοι ἱεροθενέος Κρονίωνος·
 50 » πασιὲν ἐριζέμενα· ποταμοῖο περ ἐκγεγαῶτι·

- ἐρισθενῆς Κρονίωνος, νῦν δὲ τῆς εἰμαρμένης
 οὐ Κρόνου τῷ κατάρξαντος πρώτως ἀνθρώπων λέγει,
 ἀφ' οὗ Κρονίδαι σύμπαντες οἱ βασιλεῖς καλῶνται,
 καὶ Δίης ὁμοτρόπως ἀπὸ Διὸς, τῷ Κρόνῳ,
 55 καὶ τῷ Διὸς ἁγέρως δε τῷ βασιλεῖς παιῶντος
 ἦτοι ἐγὼ υἱὸς εἰμι μοίρας εὐτυχῆσάτης,
 ἢ καὶ ἀνθρώπων ὑψηλῶν υἱὸς καὶ αἰθερίων·
 τὸ, ποταμῷ γεγῶτι δε εἰρήκειμέν σοι πρῶτον,
 ὅτι Ἀξίε ἦν υἱὸς ὁ Πηλεγών, ὃν εἶπεν,
 60 ἀφ' ἧ περ καὶ ὁ Ἀξίος ὁ ποταμὸς καλεῖται·
 ἔτος ὑψῶν τὸν λόγον δε σχήματι ματάβάσει·
 τὸν τῷ Ἀξίου νῦν υἱὸν ἀνθρώπου τῷ ῥηθέντος
 Ἀξίου λέγει ποταμῷ δῆθεν υἱὸν τυγχάνειν·
 ὁ δ' Αἰακὸς ἦν ἐκ Διὸς, τουτέστι βασιλέως,
 65 ἢ ὥς περ εἶπομεν τὸ πρῶτον μοίρας εὐτυχῆσάτης,
 ἢ καὶ ἀνθρώπων ὑψηλῶν καὶ ὁκτῶς αἰθερίων·
 Διὶ Κρονίωνι τανῦν τῇ εἰμαρμένῃ λέγει,
 ἢ μᾶλλον ὥς περ εἶπομεν, ἀνάκτων ὑπερτάτων,
 οἷς περ ἐξ ὕψους οὐρανοῦ τὸ σκηπτραρχεῖν ἐδόθη,
 70 οὗτοι δὲ κρείττους ποταμῶν, καὶ παῖδες παίδων τέτων·
 » Καὶ γὰρ σοι ποταμὸς γε πάρα μέγας εἰ δύναταί τι
 » χρασμεῖν· ἀλλ' ἐκ ἑσσι Διὶ Κρονίωνι μάχισθαι·
 » τῷ ἡδὲ κρείων Ἀχελώϊος ἰσοφαρίζει,
 » οὐ οὐ βαθυρρέϊται μέγα σθένος ὠκεανοῖα·
 75 » ἐξ οὗ περ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα
 » καὶ πᾶσαι κρήναι, καὶ φρεῖατα μακρὰ νάουσιν·
 » ἀλλὰ καὶ ὅς γε δέδοικε Διὸς μαγέλοιο κεραυνὸν,
 » δεινὴν τὲ βροντὴν· ὅτ' ἀπ' ἐρανόθου συρράγῃσιν
 ἐγὼ φησὶν ὁ Ἀχιλεὺς γένος εἰμὶ ἀνθρώπων,
 80 οἷ περ ἐξ αἵματος εἰσὶ μεγάλων βασιλέων
 οἷς περ ἐξ ὕψους οὐρανοῦ τὸ σκηπτραρχεῖν ἐδόθη·

ἔῃ ἐραυνῆ τὴν· αἰσραπτήν καὶ τῆς βροντῆς τὸν ἦχον,
καὶ ὁ πατήρ ὤκεανὸς πάντων ὑδάτων τρέμει.

» Καὶ νύκ' ἔτι πλέονας κτάνι Παίονας ὠκύς Ἀχιλεὺς,
85 » εἰ μὴ χωσάμενος προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης
» ἄνέρι εἰσάμενος, βαθέης δ' ἐφθέγγετο δίνης·

Ἵψῶσαι· χρήζων Ὅμηρος τὰς πράξεις Ἀχιλέως,
πρόσωπον περιτίθῃσι τῷ ποταμῷ Σκαμάνδρῳ,
καὶ λόγους ἕς περ ἐπλασε δῆθεν ἐκεῖνον λέγειν·

90 αἰεὶ ἀμύνεσσι θεοὶ, ἦτοι ἡ εἰμαρμένη,
καὶ Κράνου παῖς, ἡ ἄδηλος ὁμοίως εἰμαρμένη.

» Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλεὺς.

Ἦθοποιεῖ ὁ Ὅμηρος χωρίῳ τῷ ἐνταῦθα·
τίνας ἂν εἶπεν Ἀχιλεὺς τῷ ποταμῷ Σκαμάνδρῳ,
95 δαίμονι ἴσως λέγει δεῶς ἐν τι τῶν στοιχείων·

ὡς πῦρ, εἴ τ' ἄνεμος τυφῶς, εἴ τε θάλασσης ὕδωρ·

» Καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη μεταμὲς βαθυδίνης·

» ὦ πόποι ἀργυρότοξε, Διὸς τέκος, ἔσσύ γε βουλὰς

» εἰρύσαιο· Κρονίωνος ἔσσοι μάλα πολλ' ἐπέταλλε·

100 » Τρωσὶ παρεσάμεναι καὶ ἀμύνειν εἰσόκεν ἔλθῃ·

» δειείλος ὀφέ δύων σκαάση δ' ἐρίβωλον ἄραυραν·

Ἐπεὶ Τρωσὶν, ὡς εἶπεν πρὶν, ἥλιος σινεμάχει
ὡς λάμπων κατὰ πρόσωπον στρατεύματος Ἑλλήνων,
μέχρι καρῆ μεσημβρινοῦ, τότε δ' ἐκ ἧν προφαίνων,

105 αἶ τε τῆ κατασθένεος ὄντος συγκεχυμένε·

ὁ ποταμὸς δ' ὁ Σκάμανδρος μόνος Τρωσὶ συνήσχει,

καὶ μᾶλλον κατασύρειν δεῖ, ὥρμα τὸν Ἀχιλέα·

λόγους συμπλάσας Ὅμηρος τὸ πέλαγος τῶν λόγων,

οἷς ἂν εἶπε βοηθὸς ἔθνους τινῶν ἀνθρώπων·

110 πρὸς βοηθὸν καὶ σύμμαχον ἕτερον ῥαθυμῶντα,

αὐτὸς ἀγωνιζόμενος γενναίως ὑπὲρ φίλων

Σκάμανδρον τέτρε λέγοντα τανῦν σοι παρυσφέρει·

- μεμφόμενον ἤλiew δε καὶ λέγοντα ἐκείνω,
 Ἄπολλον, ἐκ ἐφύλαξας βουλὰς τῆς εἰμαρμένης,
 115 ἐξ ἧς θεσμός σοι ἔκειτο περιφρουρεῖν τῆς Τρώας
 μέχρι δειέλου, τῷ καιρῷ τάχα τῆς μεσημβρίας·
 τὸ δ' ἀργυρότοξος δηλοῖ, λευκὸν τὸ φῶς ἡλίου·
 μέγας θεὸς, τὸ μέγιστον σοιχεῖον ἦτοι ὕδωρ,
 καὶ τὸ θεοὶ δὲ φέρτεροι ἀνθρώπων, τὰ σοιχεῖα·
 120 ἀθάνατοι φοβέσιν, ἑράνια σοιχεῖα,
 ὄμβροι καὶ πῦρ, κατ' ὃ ἀήρ· μὴ καταπίπτειν πάντα
 Ζεῦ πάτερ· νῦν ὦ ἑρανέ, εἴ τε καὶ εἰμαρμένη
 φίλην μητέρα ψεύδεται θέλγουσαν τοῦτον λέγει,
 τὰ λεκανομαντεύματα, ἐξ ὧν ἐμεμαθήκει,
 125 ὥς ἐν ναῷ Ἀπόλλωνος ἔγγιστα τείχους Τρώων,
 τὸν βέον ἐκμετρήσειεν· ὃν περ ναὸν νῦν λέγει
 καὶ βέλη τῷ Ἀπόλλωνος ὡς ἀνελόντα τῆτον·
 τὸν Ἀχιλέα σώζει δὲ ὁ Ποσειδῶν, Ἀθήνη,
 εἴτ' ἔν οἰκεῖος λογισμός, εἴ τέ τις τῶν εὐφρόνων,
 130 εἰπὼν αὐτὸν πρὸς θάλασσαν χωρεῖν καὶ τὰς ἐκχύσεις,
 ἐκεῖ γὰρ ἀβαθέστερος ὁ ποταμὸς εἰσρέει·
 καὶ σὺ σωθήσῃ σὺτῶ μὲν· τῶν Τρώων δὲ μὴ φείδῃ·
 εἰπόντες μὲν ἀπέβησαν ἔτοι μετ' ἀθανάτους,
 ἦτοι ἡ θάλασσα μὲν ἦν ἐν κοίτῃ τῶν ὑδάτων,
 135 ἡ δὲ βουλή τῷ λογισμῷ τῷ συμβεβουλευκότος·
 νῦν ἐφετμὴ δὲ τῶν θεῶν, τῶν συμβεβουλευκότων·
 τὸ, φίλε δε κασίγνητε, Σιμόει παρεμβαίνει
 ὡς καὶ Σιμόεις εἰς αὐτὸν τὸν Σκάμανδρον εἰσβάλλει,
 ἴσα θεοῖσι μέμονε, τουτέστι τοῖς σοιχείοις.
 140 » Ἦρῃ δ' αὖ μέγ' αὖσε περιδδείσας Ἀχιλῆϊ,
 » αὐτίκα δ' Ἠφαιστον προσεφάνει ὃν φίλον υἱόν·
 Πνεῦμα λεπτὸν κεκίνητο πᾶν ἐοικαζαῖρον νέφος,
 θερμότερον ὃ ἥλιος ἐκλάμπει δὲ τῷ τότε,

- ἐκ ποταμῶ καὶ πάσης δε τῆς ἐν τῇ γῇ νοτίδος
 145 ἑξατμίζοντας ἐνθερμον, ἀνῆγε τὰς ἰκμάδας,
 ὃ περ Ἑφαίστου δέησιν ὥς πρὸς τὴν Ἥραν λέγει·
 Ἑφαίστω σβέσις δὲ πυρὸς κελεύσει τῇ τῆς Ἥρας,
 τὸ συγκρυβῆναι πάλιν μεν ἀκτῖνα τὴν ἡλίαν,
 καὶ τῶν σειχείων σύγχυσιν αὖθις δεινὴν γενέσθαι,
 150 ἣν περ καὶ μάχην τῶν θεῶν τῶν ἄλλων ὀνομάζει.
 » Σὺν δ' ἔπεισον μεγάλῳ πατάγῳ· βράχε δ' εὐρεΐα χθον·
 » ἀμφὶ δ' ἐσάλπιγξε μέγας ἑρᾶνός· αἶε δὲ Ζεὺς
 » ἤμενος ἐλύμπῳ· ἐγέλασσε δὲ οἱ φίλον ἦτορ
 » γηθοσύνη· ὃθ' ὄρατο θεοὺς ἔριδι ξυνιόντας·
 155 » ἐνθ' οἷγ' ἐκέτι δηρὸν ἀφέςασαν· ἦρχε γάρ Ἀρης
 » ῥινοτορός· καὶ πρῶτος Ἀθηναίῃ ἐπέρουσε,
 » χάλκεον ἔγχος ἔχων, καὶ ὀνειδέιον φάτο μῦθον.
 » Τίπτ' αὖ ὦ κυνάρμια, θεοὺς ἔριδι ξυνελαύνεις,
 » θάρσος ἀητον ἔχουσα, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκε;
 160 Τζέιττης τὸ, ἣ ἐ μέμνη δε, ὅτε τὸν Διομήδην,
 ἑτέρους τρεῖς τὲ καθεξῆς τῶν σείχων ὀβελίζει·
 τὸν πέμπτον πάλιν γράφει δε ὥς ὄντα τῶν Ὀμήρου,
 ὃς σείχος, οὕτως ἔχει τε κατὰ ῥητὸν καὶ λέξιν.
 » Ὡς εἰπὼν, οὕτως κατ' ἀσπίδα θυσανόεσσαν,
 165 » σμεδραλέην, ἣν ἐδὲ Διὸς δάμνησι κεραυνὸς,
 » τῇ μιν Ἀρης ἔτησε μαιφόνος ἔγχεϊ μακρῷ
 » ἣ δ' ἀναχασσάμενη, λίθον εἵλετο χειρὶ παχείῃ
 » κείμενον ἐν πεδίῳ· μέλαινα, τρηχύν τε μέγαν τε·
 » τὸν ῥ' ἄνδρες πρότερον θέσαν ἔμμεναι ἔρον· ἀφάρης,
 170 » τῷ βάλε θῆρον Ἀρηά κατ' αὐχένα· λῦσε δὲ γυῖα.
 Ἄλλ' ἀλληγορητέον μοι πᾶν τὸ χωρίον τῆτο·
 σὺν δ' ἔπεισον, συνήραξαν, συνέβαλον εἰς μάχην·
 τὴν τῶν σειχείων σύγχυσιν νῦν ὀνομάζει μάχην,
 καὶ συρράγην πρὸς πόλεμον· γέγονε γὰρ τῷ τότε

- 175 ἐκ γῆς δεινὰ μυκήματα πρὸς γε τῶν ἄλλων πάντων,
 ἃ συρράγῃ τῇ τῶν θεῶν, ἦχος τῆς γῆς σοι λέγει·
 ἐξ ἑρανεῦ δ' ἐκρότησεν, ἦχος βροντῆς βιαίας·
 εἶτα κροτήσῃ τῶν νεφῶν, καὶ κεραυνὸς ἐξήχθη.
 ἀέρι παχυτέρῳ δε προσβάλλων τῷ προσγείῳ,
 180 ἐσβέννυτο καὶ πάλιν τι μικρὸν ἐκπυρρνίσας,
 ἡττήθη ὧ ἐρήκειμεν καὶ πρότερον ἀέρι·
 εἶτ' ἐκ τῆς ζάλης γέγονεν εὐθέως καὶ αἰθρία·
 ὁ γέρων δ' ἔτος ὁ δεινὸς εἰς τὸ συγγράφειν λόγους,
 ὁ πάντων ἄλλ' ἐς πόσον δε ῥητόρων ὑπεκτρέχων,
 185 καὶ φιλοσόφων καὶ λοιπῶν, ὧν περ τὸ ἔργον λόγος,
 γράφων καὶ σύμπαν τὸ τυχόν, τὸ γεγονὸς τῷ τότε
 μεθόδῳ τῆς δεινότητος θέλων ὑψῆν τὸν λόγον,
 καὶ τῷ γλυκεῖ τῷ μύθῳ δε τέρπειν ἠεροαμένους,
 τὴν μὲν βροντὴν ὡς ἑρανον σαλπίσσαντα παράγει,
 190 Ἄρεα δὲ τὸν κεραυνόν, τὸν δὲ παχὺν ἀέρα
 Ἀθήνην καὶ ἀσπίδα δε τούτης κατονομάζει,
 ἣν κεραυνὸς ἐ δάμνησιν ὡς καὶ αὐτός σοι λέγει·
 τὸ ἔτι καὶ παχύτερον καὶ ἔνυγρον ἀέρος,
 λίθον παχὺν καὶ μέλανα, ὃν περ οἱ πάσαι ἄνδρες,
 195 ἤγουν οἱ πρότεροι σοφαὶ ἔρον ἀρεύρης θέσαν·
 ὅρος γὰρ γῆς καὶ διακρῶν, ἀτὴρ τυγχάνει, ταύτην
 ἀναχωρεῖ δὲ Ἀθηναῖ, εἶτα τὸν Ἄρην πλήττει·
 τὸν γὰρ ἀέρα τέμνει μὲν ὁ κεραυνὸς τὸ πρῶτον·
 εἶτα δὲ κατασβέννυται τέττε τῷ παχυτέρῳ,
 200 καὶ θραύεται ὁ τράχηλος ἐκείνου καὶ ἡ ἄρσις·
 τὸ πῦρ ὃ περ μετέωρον εἵληχεν ἔχειν φύσιν,
 τὸν κεραυνὸν δ' ὡς κάθυγρον, τοῖς κάτω καταρρέει·
 αἰ χαῖται δὲ τῷ Ἄρεος εἰσὶν αἰ κονισθῆσαι,
 αἰ μέχρι πρὸς τὰ πρόσγεια τῶν κεραυνῶν ἐκχύσεις·
 205 τεύχεα τ' ἀμφαράβησε, πάλιν ἐτέρως λέγει

- τρόπῳ μεταπειθήσεως ῥητορικῶ διδάσκων,
 τὰ νέφη τέ καὶ τὴν βροντὴν, Ἄρεος πανοπλίαν
 τὰ νέφη συῖραγέντα γὰρ ἀλλήλοισ πατταγῆσιν.
 ὁ τῶν νεφῶν δὲ πάτταγος, πάντως βροντὴ τυγχάνει,
 210 τῇ παρατρίψει τούτων δὲ ξηρὸς ἀήρ ἐκτρέχων,
 ὀπλίζει πάντως καὶ ποιεῖ τῶν κεραυνῶν τὴν φύσιν·
 οἱ περ ἐξυγραυνόμενοι τῷ πάχει τῆ ἀέρος,
 ῥέπουσι κάτω καὶ πρὸς γῆν, ἔχ' ὥς τὸ πῦρ τοῖς ἄνω.
 Γέλασεν ἡ Ἀθήνη πῶς, ἀήρ δὲ ἐφαιδρύνθη,
 215 ὁ γὰρ ἀήρ τῶν κεραυνῶν κρείττων ἐστὶν εἰς σθένος·
 οἶδας ὅπως ἐκσβέννυσσι τοὺς κεραυνοὺς τῷ πάχει·
 μήτηρ τῆ Ἄρεος ἐστὶ καὶ τῆ Ἥφαιστος πλέον,
 ἢ Ἥρα, ὁ αἰθέριος λεπτὸς ἀήρ ξηρὸς τε·
 ἐπαὶ δὲ τὸ κατὰστημα τὸ αἰθριον ἀέρος
 220 δῆθεν ἡ Ἥρα ἢ θεὰ τοῖς Ἑλλήσι συνήργει,
 καὶ σὺν αὐτῇ ὁ Ἥφαιστος υἱὸς αὐτῆς ὑπάρχων·
 τὸ ἔτι ἐνθέρμότερον καὶ αἰθριον πυρῶδες
 τὸ δὲ πυρῶδες κεραυνῶν χεῖμῶνας ὄμβρους φέρον,
 Ἑλλήσι βλάβην ἔφερε Τρωσὶ δ' ἐλυσιτέλει,
 225 ἀέρα λέγων Ἀθηναῖν καὶ προσωποποιήσας,
 καὶ λόγους λέγουσαν αὐτὴν ὥς πρὸς τὸν Ἄρην πλάττει·
 τὰς ἐρινύας τῆς μητρὸς τῆς Ἥρας ἀποτίνας,
 ἢ περ ὀργιζομένη σοι τοιαῦτα μηχανᾷται·
 γεννᾷ τὸ πῦρ τῶν κεραυνῶν Ἥρα· ξηρὸς ἀήρ τις
 230 λίαν δ' ἐπινυσσόμενος καὶ διεγρηγμένος,
 καὶ ἀνιμῶν ἰκμάδας δὲ παχύνων τὸν ἀέρα,
 πάλιν τὸ τούτων καυστικὸν ὑγραίνει καὶ σβεννύει
 ὅτι παρεῖς δὲ Ἕλληνας τοῖς Τρώεσιν ἀρήγεις,
 χάρις ἐστὶ καὶ ἡδονή· ἀπάτη τε τῶν νέων·
 235 θεὸν τινα νομίζουσιν Ἄρεα τέτον εἶναι,
 καὶ ἥττησθαι Ἀθηναῖν Ἥρας ὀργιζομένης·

- ἀνθ' ὧν ἡ μὲν τοῖς Ἑλλησιν, ὁ δὲ Τρωσὶ συνήργει·
 γέρον δαιμονιώτατε τοῖς χάρισι τῶν λόγων,
 αἰεὶ σὺ τω σβεννύεται τῶν κεραυνῶν τὸ φλέγον,
 240 καὶ πρὸς τοὺς Τρῶας εἶναι δε καὶ χρόνοις ἡμετέροις,
 τί δοῶς ὧ βαθυνέσσετε τὰς ἀπλουτέρους παίζων;
 » Ὡς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τρέπεν ὅσσε φαεινῶ·
 » τὸν δ' ἄγε χειρὸς ἐλῆσα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 » πυκνὰ μάλα σενάχοντα, μόλις δ' ἐσαγείρατο θυμέν.
 245 Ἐπαύθη μὲν ὁ ἔνυργος παχυμερὴς ἀήρ τε·
 βραχὺ δ' εὐδία γέγονεν, ἦν Ἀφροδίτην λέγει,
 κρατῆσαν τῆτον τῆς χειρὸς ὡς περ ἀναφρώννῃσαν,
 ἥ ἐκ πυράδους γίνεται βραχίος κακραιμένου·
 πυκνοὺς δὲ τέττε σεναγμοὺς, κρότους βροντῶν μαί νοεῖ,
 250 πλὴν ἀμυδρὲς καὶ κεραυνὲς ἀσθενεσάττε πάντι·
 ὅθεν καὶ μόλις τὸν θυμέν ἀγείρατο εἰρήκαι·
 πρὸς Ἀθηναῖν δὲ λόγους μοι νοεῖ τῆς Ἥρας εἶναι,
 οἷς πειθομένη Ἀθηναῖ νικᾷ καὶ Ἀφροδίτην·
 τὸ, τῷ θερμῷ τῷ πνεύματος κινούμενα τὰ νέφη,
 255 πάλιν συγκύψαι καὶ αὐτὸ τὸ αἰθριάζον μέρος.
 Ἄ δὲ φησὶν ἡ Ἀθηναῖ δῆθεν ὡς καυχωμένη,
 Ὀμήρε πλάσμα πέφυκε καὶ προσωποποιῖα,
 Ἥρας δὲ τὸ μειδιάσμα πάλιν αἰθρίας μέρος·
 οἱ δὲ πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα τῷ Ποσειδῶνος λόγοι,
 260 τὸ πάλιν νέφος ἔνυργον, πλὴν μὴ παχὺ τελέως
 ὅτε συγκρύπτειν ἥλιον, ὅτε δ' ἔαν προφαίνεν,
 οἷα πολλάκις γίνεται καιροῖς ὀμβροευδέοις
 τὸν Ποσειδῶνα πρότερον Ἀπόλλωνος δὲ λέγει,
 ὅτι τὸ ὕδωρ πρότερον κατ' Ὀμηρον σοιχεῖται·
 265 ἄκουε καὶ τῶν λόγων δε τῆς προσωποποιῖας,
 οὓς διὰ Λαομέδοντα καὶ Τροίαν δοκεῖ λέγειν,
 περὶ τῆς πρώτης λέγει δε συζύσειω τῷ κόσμου,

- ὅς περ καὶ μέδων τῶν λαῶν ἐστὶ καὶ τῶν ἀνθρώπων,
καὶ πῶς ὕδωρ καὶ ἥλιος λατρεύουσι τῷ κόσμῳ·
- 270 Ἴλιον νῦν, τὴν συστροφὴν ὥς περ ἐκ τῆ ἐλίσσω,
καὶ πέδιλον γενόμενον γράφεις διὰ ἰῶτα,
Ἴλιον νῦν, τὴν συστροφὴν τὴν πρώτην τῶν σσιχείων·
ὁπότε κόσμος κατ' ἀρχαῖς τὸ πρῶτον διηρθρῆτο·
τὸν κόσμον, Λαομέδοντα πῶς δὲ ἀγῆνωρ ἔτος·
- 275 εἴτ' οὖν ὥς ἄγαν ἀνορμῶν καὶ τρέχων εἰς αὐξήσεις,
εἴτ' οὖν ὥς ἄγαν ὦν ἀνδρῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων πλήρης.
- » Πὰρ Διὸς ἐλθόντες θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτόν·
Τὸ παρ Διὸς δὲ νόει νῦν, εἴ τε τῆς εἰμαρμένης,
οὕτω γὰρ εἴμαρτο φησὶ τὸν κόσμον γεγονέναι,
280 εἴ τε Διὸς καὶ πνεύματος εἰδοποιούντος πνεύσεις·
ὁ πνεῦσαι ἑταπτάρεωσι τὸν Κρόνον καὶ τὴν ὕλην·
ἐπαῖνο, τὸ πρωτόγονον τὸ σκότος τὸ ὑλαῖον,
τὸ πᾶν δὲ εἰδοποίησεν ἀρίστως διαρθρῶσαν,
ἡμᾶς τῷ κόσμῳ δ' ἑταξε χρόνοις μακροῖς θητεύειν·
- 285 μισθῷ, φησὶν, ἐπὶ ῥητῷ· πάλιν ὁ γέρων παίζει·
ἡλίῳ γὰρ μισθός ἐστιν ἱκμάδας ἀναπίνειν,
ὁπόσων σκύφαν ἀκριβῶς ἐ κάτοιδ' ἀ σοι φράσαι,
καὶ γῆν αὐτῷ τέ τοὺς καρπούς καὶ πάντα ζῶα φέρειν·
τῷ ὕδατι μισθός ἐστι πάλιν τῷ θαλασσίῳ,
- 290 αἱ παροχαί τε τῶν κηπῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἰχθύων,
ἧ μάλλον προσφύεσσι μισθός ἦν ἀμφοτέροις,
εὐχαριστία προσφύει τῶν εὐεργετημάτων·
ὁ Λαομέδων δὲ φησὶν ἐπέτελλε σημαίνων·
κόσμος ἐστὶν ὁ ἐρανός, ὅς νῦν καὶ Λαομέδων.
- 295 ὅς πνεύματι κινούμενος τὸ τῆς εἰδοποιίας,
τὸν Πασευθῶνα ἑταξε πόλιν Τρωσὶ τειχίζειν,
τὸ ὕδωρ βάθραν δὲ τῆς γῆς θείας καὶ τῶν πολισμάτων,
ἧ τῆς περιπολήσεως, ἔ περ περιπολῆσι,

- Τρῶες οἱ πάντες ἄνθρωποι· τρῶ δ' ἔστι τὸ φοβοῦμαι,
 300 ἦτοι, δηλοὶ καὶ ἄθλιοι φύλλοισιν ἑοικότες,
 ὥς καὶ αὐτῆ ἀκέρειας μετὰ μικρὸν Ὀμήρου
 ἔτω τὸν Ποσειδῶνα μεν πυργῆν Τρωσὶ κελεύει,
 ἦτοι βάθρας ὑπέρισμα γενέσθαι τῶν ἀνθρώπων·
 τῷ Φοίβῳ, φάει βίου δε νέμεν κελεύει ζῶα.
 305 Ἴδην δὲ πάσης πλάτος γῆς, πᾶν ὄρος ὀνομάζει
 ὅτε δ' ἐπέστη ὁ καιρὸς ὁ τῆς μισθοδοσίας,
 κατέσχε τῆτον μὲν αὐτὸς, ἠπείλησεν ἡμῖν δε.
 » Σοὶ μὲν ὄγ' ἠπείλησε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν
 » δῆσειν, καὶ περάαν νήσων ἐπὶ τηλεθαπείων
 310 » στεῦτο δ' ὄγ' ἀμφοτέρων ἀποκαψέμεν ἕατα χαλκῷ
 » νῶϊ δὲ τ' ἄφορροι κίομεν κεκοτηότι θυμῷ,
 » μισθῆ χωόμενοι· τὸν ὑποστὰς οὐκ ἐτελεσσε·
 » τῆ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν, ἔδδ' μεθ' ἡμέων.
 Μισθὸν κάτεσχε μὲν αὐτὸς τὸν τῆς εὐχαριστίας,
 315 ἦτοι, τῷ κόσμῳ, ἔνεστι πᾶσα εὐχαριστία
 ἥλιος δ' ὥς περ δέσμιος χεῖρας ὁμῆ καὶ πόδας
 ἄνω καὶ κάτω φέρεται τῇ περιδρόμῳ σφαίρα,
 μικρῆ δεῖν ἂν ἀπέσβεστο καὶ ἀκοή τῶν δύο·
 χαλκῷ καὶ παχυτέrais δε γνώμαις καὶ διανοίαις,
 320 ὥς ὕδωρ τέ καὶ ἥλιος λυσιτελεῖσι πόσα
 ἀεὶ δὴ νῦν καὶ ἄκοντες ἥλιος τέ καὶ ἡδωρ,
 λελυπημένοι τῷ μισθῷ, ὃν εἶπον, μὴ λαμβάνειν,
 ἄφορροι, ἐπισθόρμητοι τρέχουσιν ἐν τῇ σφαίρᾳ·
 ἀεὶ γὰρ θέρος γίνεται, χειμέριαί τε ὄμβραι·
 325 ὁ λόγος τῆ Ἀπόλλωνος ὥς πρὸς τὸν Ποσειδῶνα,
 ὁ λέγων ὥς ἔβλετα τέτῳ σινάπτειν μάχην,
 ἀνθρώπων ἔνεκα δειλῶν ὁμοιωμένων φύλλοις,
 δηλοῖ ἄερα ἔνυγρον ὑπάρχειν μὲν τῷ τότε,
 ἥλιον δ' ἀμυδρότατον· εἶτα κρυβέντα πάντα.

- 330 Πῶς δὲ πατροκασίγνητον τὸ ὕδαρ τῷ ἡλίῳ;
 τέσσαρα μὲν τὰ ἀδελφὰ τυγχάνουσι σοιχεῖα,
 καὶ πέμπτον σῶμα, ὃ αἰθὴρ, οὗ ἥλιος ἐξέφω·
 τὸ δ' ὄνειδος Ἀρτέμιδος τὸ πρὸς Ἀπόλλω μάθε,
 Ἥραν τὴν, ἣν ἐμάστεις, τόξα δ' ἀπεῖλε ταύτης,
 335 καὶ πῶς τὰ τόξα ἡ Λητώ συνέλαξεν ἐκείνης,
 καὶ πῶς Ἑρμῆς ἀπείπατο, μάχην Λητοῖ συμπλέκειν,
 καὶ πῶς ἐν γέννασι πατρὸς Ἀρτεμις ἦν θαυρῶντος
 ὃ ἥλιος ἐκρύβη μὲν τοῖς νέφεσιν, ὡς εἶπον·
 τῷ τῆς ἐσπέρας δὲ καιρῷ τῆς τότε γεγνουίας,
 340 σελήνη γέγονε λαμπρά, ἐκ ἐν ἡμέρας χρόνῳ·
 ὡς ἔδ' Ἑρμῆς πρὸς τὴν Λητὴν χρόνῳ τῷ τῆς νυκτός δι,
 συγχύσεις γὰρ ἐγίνοντο τῷ τότε τῶν σοιχείων,
 καιροῖς ἡμέρας καὶ νυκτός· Ὀμηρος δὲ πανσόφως,
 ἀλληγορῶν τὰ σύμπαντα, φησὶ ταιστρούπως·
 345 τῷ τῆς ἡμέρας μὲν καιρῷ συνεπεπτάκει τάδε,
 καὶ τῇ νυκτὶ συγχύσεις μὲν ἦσαν ὁμοιοτρόπως·
 εὐθὺς γὰρ πρῶτον μὲν λαμπρὰ ὥράθη ἡ σελήνη,
 φέρει δὲ ὄνειδίζουσαν ἐκείνην τῷ ἡλίῳ.
 δι' ἣν αἰτίαν τῷ καιρῷ καὶ χρόνῳ τῆς ἡμέρας
 350 τῷ Ποσειδῶνι, καὶ ὕγρῳ φαίνεται δὲς τὴν νύκην·
 εἶτα καὶ αὕτη πνεύματος ὕγρα κινῆντος νέφη,
 τῷ μὲν παχεῖ ἐκρύπτετο, ὃ χεῖρ σκαιὰ τῆς Ἥρας,
 τῷ δὲ λεπτῷ τῷ πνεύματος, ὃ χεῖρ δεξιωτάτη,
 νέφη κινούσα συνεχῶς, ἀκτῖνας τὰς ἐκείνης,
 355 ὥς τόξα νῦν Ἀρτέμιδος κατονομάζει γράφων·
 ποτὲ μὲν εἶα φαίνεσθαι, ποτὲ δὲ συνεσρόβει,
 παίεσα τὰ ἀνώτερα τῇ συνεχεῖ κινήσει·
 ἡ δὲ σελήνη ἐνθαυρος, ἐνυγρος ἔσα νέφει,
 ἐκρύπτετο, τὰ τόξα δὲ ταύτης ἐκεῖ παρήκει.
 360 » Λητοῖ δὲ προσέειπε διάδοκτος Ἀργεφόντης·

τῇ δὲ νυκτὶ ἔρμαιϊνὰ σέλα βραχὺ φανέντα,
 εὐθέως ἀπεκρύβησαν ὥς περ καὶ ἡ σελήνη,
 καὶ πᾶς ὑγρὸς ὁ ἔρανος ἐγένετο τῷ τότε,
 ὃ περ ἐν γόνασιν πατρὸς ἑνδοαίφους ἔστιν ἔδρα.

365 » Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον
 » αὐτὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐδύσετο Ἴλιον ἱρήν.

Ταῦτα μὲν ἦσαν ἐν νυκτὶ, τῇ δὲ ἡμέρᾳ πάλιν
 ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, ὥς πρὶν Τρωσὶν ἀρήγων,
 τῷ πέμπειν κατὰ πρόσωπον Ἑλλήνων τὰς ἑκτῖνας·
 370 καὶ νῦν Ἀθήνων Ἀχιλεῖ πρὸς μάχην ὥς ἀντίστη,
 οἱ φεύγοντες ἐσώζοντο τῶν Τρώων πρὸς τὴν πόλιν·
 πλέον δ' ὥς ἔφυγε τραπαῖς πρὸς τὸ Σκαυιάνδρου μέρος,
 καὶ Ἀχιλεὺς ἐδίωκεν ἐκείνον ὥς ἀνέλη
 μάτην διώκων καὶ κενῶς τοῖς ἀνηνύτοις ὁρόμας,
 375 εἶχε καὶ γὰρ κατ' ὀφθαλμῶν ἤλκε τὰς ἑκτῖνας.

ὑΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Χ. ὈΜΗΡΟΥ ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ

Πάντων τῶν Τρώων πρὸς αὐτὴν τὴν Τροίαν ἐγκλισθεύτων,
 μόνος ὁ Ἑκτωρ ἔκτοσθεν ἀπολειφθεὶς τῆς τεύχους,
 τῷ Ἀχιλεῖ μὲν πρὸς φυγὴν τὰ πρῶτα συνηλάθη·
 εἶτα δὲ θνήσκει ἀντιπᾶς, ταῖς Ἀθηναῖς ἀπάταις·
 5 ἐξάψας δὲ τῆς ἄρματος ὁ Ἀχιλεὺς ἐκείνον,
 ἔλκει παρὰ τὸν ναυσάθμον διὰ τῆς πεδιάδος·
 οἱ Τρῶες δὲ θαυμάσων ἐκ τεύχους δευροκίτες.

» Αὐτὰρ Πηλεΐωνα προσφύδα Φοῖβος Ἀπόλλων
 » τίπτέ με Πηλέος υἱὲ ποσσὶν ταχέεσσι διώκεις,
 10 » αὐτὸς θνητὸς εἶναι, θεὸν ἀμβροτον; ὑδὲ νῦν πάῳ με,
 » ἔγωγε ὡς θεὸς εἰμὶ· σύ δ' ἀπαρχὴς μετὰκίνεις.

- Πρὸς τὸν Πηλέως δὲ υἱὸν εἰρήκει ὁ Ἀπάλων·
 νῦν προσωποποιῖαν μοι νόησον εἶναι τῆτο·
 διόκων γὰρ ὁ Ἀχιλεὺς Ἀντήνορα, ὡς οἶδας,
 15 τῆς ἄλλους Τρῶας εἶασε φεύγειν ὡς πρὸς τὴν πόλιν,
 ἐλπίζων τῆτον κατασχεῖν· ὀκτῖσι δὲ ἡλίας
 κατ' ὀφθαλμῶν βαλλόμενος, καὶ σερηθεὶς καὶ τέτῃ,
 αὐτὸς φησὶ πρὸς ἑαυτόν· τί νῦν διώκω μάτην,
 ὀκτῖνας τὰς ἡλιασκάς; πεφεύγασιν δ' οἱ ἄλλοι·
 20 ταῦτα μὲν εἶπεν Ἀχιλεὺς πρὸς ἑαυτόν, ὡς εἶπον·
 Ὅμηρος δὲ τὸν ἥλιον λέγοντα ταῦτα φέρει,
 αἰεὶ τῆς λόγους ἀνυψῶν, καὶ μύθοις δὲ γλυκάων·
 καὶ προσωποποιῖα μὲν τῆτο ἐστὶν, ὡς ἔφην·
 εἶτα, ἡθοποιῖαν δὲ δευτέρως παρυσφέρει,
 25 τίνας ἂν λόγους Ἀχιλεὺς εἴποι λελυπημένος
 διώκων τὸν Ἀντήνορα, βλαπτόμενος ἡλίῳ;
 αἶθε θεοῖσι γένοιτο ἄσρασιν· εἰμαρμένην
 ἥθους σέ καὶ βαρύτητος αὐτῇ ἢ εἰρωνεία
 πατὴρ Κρονίδης· ἄθῃλον νῦν εἰμαρμένην λέγει·
 30 εἶτα καὶ μοῖρα δὲ ταυτόν τῆς τελευτῆς ὁ τρόπος·
 ἐλύμπιον, ἑράνιον νῦν εἰμαρμένην λέγει.

- » Ὡς τὼ τρεῖς Πριάμοιο πόλιν μεριδινηθήσαν
 » καρπαλέμοισι πόδεσσιν· θεοὶ δὲ τε πάντες ὄρωντο·
 » τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 35 » ὦ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τείχος
 » ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ.

- Θεὸς ἄρτι μοι νόησον ἄσρα καὶ τῆς ἀσέρας,
 ἐξ ὧν ἀνθρώποις γίνεσθαι φασὶ τὰ εἰμαρμένα·
 ἀσρολογεῖ γὰρ Ὅμηρος νῦν τάτῳ τῷ χωρίῳ,
 40 καὶ λέγει καὶ θεμάτιον τῆς μάχης σοι τῆς τότε,
 ὅτι ὁ Κρόνος, Ἄρης τε οἱ κάκιστοι ἀσέρας
 ἐκ τετραγώνου σχήματος ἀλλήλους καθεώρων·

- τὸ σχῆμα τῆτο δὲ ποιεῖ μεγάλας ἐπιτάσεις
 ἂν ἀγαθοὶ γὰρ ἀγαθῶς ἐν τῷ καθαρῷσι,
 45 δώσιν αὐξήσεις ἀγαθῶν, ἂν δὲ κακοὶ τῶν φαύλων
 τοῦτον τὸ θεμάτιον ἦν τὸ τῆς μάχης τότε,
 ἔχον τετραγωνίζοντας τὸν Ἄρσα καὶ Κρόνον·
 καὶ προφανῶς ὁ Ὅμηρος ἀσρολογεῖν ἐθέλη,
 τὸν ἀγαθὸν ἀσέρα δὲ τὸν Δία παρεισφέρει
 50 ἐν τοῖς κακοῖς ἠττώμενον ἔχοντα φαύλους τόποις·
 καὶ τὴν σελήνην Ἀθηναῖν ὡς πρὸς αὐτὸν κεκμένην·
 εἰς γὰρ ἄσῃ ἢ Ἀρτεμις καὶ Ἀθηναῖα, σελήνη
 ὅθεν Διὶ τὴν Ἀθηναῖν ἀντιμέκνην λέγει,
 καὶ τελευτήν τὴν Ἑκτορος σὺν δόλοις ἐργασμένην·
 55 ἐπεὶ γὰρ τὸ θεμάτιον ἐπιβλαβὲς ὑπῆρχε
 καὶ δόλοις ἐπεσήμενεν Ἑκτορα τετυνηκένα,
 ὡς Ἀχιλεὺς ἐδίωκε τὸν ἥρωα ἐκείνον,
 μόνον ἐκ Τρώων τῶν λοιπῶν ἔξω τῷ τείχεσσι ὄντα,
 αὐτὸς ὑπάρχων σὺν στρατῷ σύμπαντι τῶν Ἑλλήνων·
 60 ὁμῶς δὲ τῆτον κατασχεῖν ἐκ ἐδυνήθη τρέχων
 ἀνένευε τῷ σύμπαντι στρατῷ δὲ τῶν Ἑλλήνων,
 ἐφ' Ἑκτορα τοξεύματα μηδόλως ἀφίεναι.
 » Μὴ τις κῦδος ἄροιτο βαλὼν, ἃ δὲ δεύτερος εἴποι·
 Τίς τῶν Ἑλλήνων ὁμοῦς ὑπάρχων Δηϊφόβῳ
 65 τὸ πλεον καὶ τοῖς ὅπλοις δὲ τελῶν συγκεκριμμένος,
 τοῦτον ἄνδρα παρελθὼν ὡς ἀδελφὸς οἰκέας,
 πείσας ἐν δόλοις, ἤγαγε τῷ Ἀχιλεῖ κτανθῆναι·
 ἕς δόλους Ὅμηρος φησὶ τῆς Ἀθηναῖς ἀπάτην·
 ὅρα δὲ πῶς τὰ εὐτελῆ ὑψοῖ ἀλληγορήσας·
 70 ὡς περ τὸ πρὶν τὰς ὑετὰς ἀκέμους καὶ τοιάδε,
 καὶ ὅπως νῦν τὰς ὑψηλὰς λόγους ἀστρονομίας·
 τοῖς μυθικοῖς λαίνει τε καὶ κατασπᾷ τοῖς κάτω·
 ἀλλὰ τὸν νῦν εἰρήκαίμεν πάντα συντόμῳ λόγῳ·

- νῦν δὲ καὶ μέρη λέξωμεν τῶν χρεοδῶν τινά σοι
 75 Θεοὺς πάντας εἰρήκειμεν ἄσρα καὶ τὰς ἀσέρας
 τὸν Δία δὲ κηδόμενον Ἑκτορος παρυσφέρει,
 ὥς ὄντα δότῃν ἀγαθῶν, καὶ ἀγαθὸν ἀσέρα,
 καὶ συνεργὸν καὶ πρὸς τὸ ζῆν Ἑκτορα καθεσῶτα,
 εἰ μὴ νεκῶντες οἱ κακοὶ τῆτεν ἀσέρες ἦσαν·
 80 Ἑρμῆς τὲ ὁ διπρόσωπος ἐπέτεινε τὴν βλάβην,
 καὶ Ἀφροδίτης ὁ ἀστὴρ ὠσαύτως καὶ τὰ φῶτα,
 σελήνην τὲ καὶ ἥλιος ἦσαν ἐν φαύλοις τόποις·
 πῶς Τριτογένεια φησὶ νῦν τὴν σελήνην, μάθε,
 ὅτι τριταῖα φαίνεται μετὰ συνόδου χρόνον.
 85 » Πῶς δέ κεν Ἑκτωρ κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτῳ,
 » εἰ μὴ οἱ πύματόν τε καὶ ὕστατον, ἦνται Ἀπόλλων
 » ἐγγύθεν, ὥς οἱ ἐπῶρσε μένος λακφηνά τε γῆνα;
 » Λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρῆατι δῖος Ἀχιλλεύς·
 » ὅδ' ἔα ἰέμεναι ἐπὶ Ἑκτορι πικρὰ βέλεμνα,
 90 » μὴ τις κῦδος ἄρσιτο βαλὼν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
 Πῶς δέ κεν Ἑκτωρ ἔφυγε τὴν μοῖραν τῆ θανάτῳ,
 εἰ μὴ ὁ ἥλιος αὐτῷ προσβοηθῶν ἐπῆλθε;
 .. τῷ τέστι κατὰ πρόσωπον φανείς τῷ Ἀχιλλέως,
 τὸν μὲν, ἀπεῖρξε τῆς Ἑρμῆς τῷ δὲ, προσβοήθη·
 95 τῷ το Ὀμήρῳ παύγνιον νόησον τῆ πανσόφου
 ὁποῖος ἦν ὁ Ἑκτωρ γὰρ καὶ Ἀχιλλεύς ὁποῖος,
 τοῖς κατωτέρω ἔπειν ἐμφανεστάτως γράφει,
 ὅτι ὁ Ἑκτωρ μόνον ἦν, πᾶς δὲ στρατὸς Ἑλλήνων
 καὶ δι' ἐκαίνους σύμπαντας ὥς πρὸς φυγὴν ἐχώρει,
 100 καὶ ἀπλοστέροις δείκνυσιν δι' Ἀχιλλέα φύγειν,
 ὅμως καὶ ἔτω σὺν στρατῷ παντὶ τῷ τῶν Ἑλλήνων,
 αὐτὸς προτρέχων πάντων δε, τὸν ἥρωα ἐκ ἔσχεν·
 Ὀμηρος κρύφα παίζων δε τὸν ἥλιόν σοι λέγει
 λάμποντα κατὰ πρόσωπον εἶρξαι τὸν Ἀχιλλέα,

- 105 οἷον εἰ παῖς τις ἀσθενὴς παλαίστρα κατὰπέσαι,
 ἐπιχλευάζων εἶποι δέ τις ἔνθους ὡς πρὸς τάδε.
 γενναῖος ἦτος πέφυκε, σάβη πληρεῖς δὲ πίπτει
 τοιαῦτα καὶ ὁ Ὅμηρος παίζων θακεῖ μοι τῆδε
 ἀλλ' Ὅμηρε δεινότετε τῶν πάντων λογιγράφει,
 110 καὶ λέγει τὴν ἀλγέστατον καὶ μὴ θαπὼν δὲ λέγει,
 τὸ, τοῖς λαοῖς ἀνένευεν ὁ Ἀχιλεὺς, καὶ τ' ἄλλα
 θαυμάσαι τὸν Ἑκτορα οἷος κρηστὴρ ἦν μάχης
 ἃ δὲ δὲ ἦλιν νῦν φῆς, καίγνη σὺ τυγχάνεις
 πατὴρ. ἢ εἰμαρμένη δε ἢ πᾶν ἀπογεννώσας
 115 χρύσεια τάλαντα φησὶ ῥοπήν τῆς εἰμαρμένης
 τὸ, λίπεν ὁ Ἀπόλλων δέ, τῷτο δηλοῖ ὁ Φοῖβος
 ὅτι ἐπεὶ περ εἵμαρτο Ἑκτορα τεθνησκένα,
 ὁ συνεργὸν πρὶν ἦλος τῷ βλάπτειν Ἀχιλῆα,
 ἔθεν ἐλυσσιτέληται ὡς μὴ θακεῖν ἐκείνον
 120 » Πηλείωνα δ' ἵκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη .
 Νῦν Ἀθηναῖαν, τὴν συσκευὴν, τὸν δόλον ὀνομάζει
 δι' ἧ περ διεξέδραμεν Ἑκτωρ τὴν βίου πύλην
 θεὸς δ' ἐπιμοσώμεθα, ὁμόσωμεν στοιχεῖα,
 τὸν ἕρανόν τε καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν, ἀσέρας
 125 θεοί με νῦν ἐκάλεσαν πρὸς θάνατον ὁ δόλος,
 τατέστιν ἐξ ἀπάτης νῦν καὶ δόλων ἀπαθνήσκω,
 τὸ ἐνικὸν πληθυντικῶς θεοὺς κατνομάσας,
 μεθόδω τῆς δεινότητος. ἢ καὶ τὴν εἰμαρμένην
 ἀλλ' ἔστι κρεῖττον ἐν τοῖς νῦν, θεὸς τὸν δόλον λέγειν,
 130 ὃν πρὶν προεῖπεν Ἀθηναῖαν ὁμοίαν Δηϊφέβῳ,
 τὴν πανουργίαν τῷ ἀνδρὸς ἐκείνῃ τῷ θολίῃ,
 ὃς καὶ τὸ δόρυ τὸ ῥιπὴν καθ' Ἑκτορος εἰς μάτην,
 ἔμπαλιν ἀντανέστρεψεν ὡς πρὸς τὸν Ἀχιλῆα
 τὸ, ἐπεείκελε θεοῖς, τοῖς ἀσραπην ὁμοῖε
 135 ἐκ τῷ Διὸς τὸν μόρον δὲ ἦδεις, τῆς εἰμαρμένης,

- τὸ, εἴ τι ἔδωκε θεὸς, πάλιν ἢ εἰμαρμένη
 εἴτ' οὖν, εἴ πέρ σοι πάρεστι ῥώμη χειρὸς καὶ σθένος
 θεοὶ γὰρ ὡς προείπομεν, αἱ ψυχὰ καὶ δυνάμεις
 ὡς ἔστι νῦν καὶ τὸ θεοί, ὡς εἶπομεν, οἱ δόλοι
 140 καὶ Ἀθηνα ὁμοίως νῦν· παράχρησις δὲ τῦτο·
 αἱ ἀρεταὶ γὰρ σύμπασαι μεσότητις τελευτοῦν,
 ἐκάσῃ δ' ἐκατέρωθεν παρόκεινται κακίαι,
 ἑλλείψεως ἢ μία μὲν, ὑπερβολῆς ἑτέρα·
 ὡς περ καὶ νῦν ἡ φρόνησις ὡς ἀρετὴ, μεσότης
 145 κακία μετὰ ἑλλειψιν πάλιν, ἡ ἀφροσύνη
 κακία δ' ὑπερβάλλουσα, φρονήσεως οἱ δόλοι·
 Ζηνὶ, τῇ εἰμαρμένῃ δε, Ἀπόλλωνι, ἡλίῳ·
 ἦτοι, αὐτῶς ἐδέδρακτο ἐμῷ τῇ εἰμαρμένῃ,
 καὶ χρόνος τέλος ἔσχκε ζωῆς ἐμῆς, ὡς βλέπω·
 150 ὁ χρόνος περιδρόμοις δὲ ἡλιοποιῶς πληρῆται·
 ἔς Ἡφαιστὸς τὸ πῦρ ἄμα καὶ ὁ πυρὸς ἐργάτης,
 περὶ τὸν λόφον τοῖς κυνῆς τέλει πυκνοτέρως.
 » Φράζεο νῦν μή τοι τι θεῶν μήνυμα γένωμαι,
 μή σοι ὀργὴ ἐκ τῶν θεῶν ἔλθοι, τῆς εἰμαρμένης,
 155 ἐν τῷ ναῷ Ἀπόλλωνος ὅταν σε Πάρις κτάνῃ
 τὴν ἐν ναῷ ἀναίρῃσιν τὴν δὲ τῷ Ἀχιλλέως
 εἰδὼς ὁ Ὀμηρος φησὶν, Ἐκτωρ δ' ἐκ ἧν προφήτης,
 ἡ ἴσως ἐν μαντεύμασι προείδει καὶ ὁ Ἐκτωρ·
 ὁ Ζεὺς, ὁ πλάνης νῦν ἀστὴρ θεοί, ἀστέρις ἄλλοι,
 160 τουτέσι, θάναω καὶ αὐτός, ἥ μοῖρα ἐκληρώθη·
 θεοὶ δαμάσαι ἔδωκαν, καὶ νῦν ἡ εἰμαρμένη.
 » ὦ, Τρῶες κατὰ ἄστυ θεῷ ὡς εὐχετόωντο·
 τουτέσι ᾧ ἠβρύνοντο, ἐκόμπαζον μεγάλως,
 οἷα θεῷ τυγχάνοντι, σοιχείω ἐκ τεσσάρων,
 165 ὕδατι, γῇ, ἀέρι τε, ἢ τῇ πυρεΐα φύσει,
 ἃ περ τὰ πάντα συνιῇ καὶ διεκτρέφει πάντα,

- ὁ Ζεὺς, ἡ εἰμαρμένη μὲν ἔδωκεν αἰκισθῆναι,
 ὥς περ θεὸν δεδείχατο, ὥς ἦλιν ὥς τ' ἄλλα
 γλαυκῶπις πάλιν Ἀθηνᾶ, ὥς πρὶν εἶπον, ὁ δόλος
 170 κρήδεμνον θ' ὃ ρά οἱ δῶκε χρυσῇ Ἀφροδίτῃ
 ἐπιθυμίας ἄξιον ἀπέραςον ὠραίον
 χρυσᾶ δὲ ὥς τιμώμενα τὰ ἔρατ' αὖ νῦν λέγει
 οὕτω τὸ κρήδεμνον φησὶ νῦν δῶρον Ἀφροδίτης
 ἦ, ὁ καιρὸς ὁ γαμικὸς παρέσχετο ἐκείνη
 175 τὰ ἔρατ' αὖ καὶ γαμικὰ πάντα δέ, Ἀφροδίτης.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ψ. ΟΜΗΡΟΥ ΠΑΥΛΩΔΙΑΣ

- Ὁ Ἀχιλεὺς τὸν Πάτροκλον θάψας ὥς τότε νόμος,
 προσφάξας τούτου τῇ πυρᾷ δώδεκα Τρώων νέους,
 καὶ ἵππους, ἅμα κύνας τε καὶ ἑτερα ἱρέϊα,
 ποιεῖ καὶ ἐπιτάφιον ἄγῶνα μετὰ ταῦτα,
 5 ἐν ᾧ περ Διομήδης μὲν ἐνέκησε τοῖς ἵπποις,
 ὁ Ὀδυσσεὺς τῷ ὁρόμῳ δε, καὶ ἑτεροὶ ἑτέροις.
 » Μυρόμενοι μετὰ δέ σφ' ἑτίς γόνι ἱμερον ὤρει
 ἑτίδα νῦν τὸ ἔνυγρον κατέσχημά μοι νόε
 ἢ γὰρ ὑγρότης κλαίεισι δάκρυον πλεῖστον φέρει,
 10 ὑγραίνουσα τὰ σώματα, ξηρότης τὸναντίον
 φλογὸς Ἡφαίστου, τῷ πυρὸς κατὰ μετωνυμίαν
 Ζῆνα, τὸν κύκλον ἑρᾶν νῦν πάντα κατομνύει
 ἢ κῆρ, καὶ μοῖρα, φανερά, πολλάκις εἶπον ταῦτα
 χρύσεος ἔσιν ἀμφορεὺς, ἀγγεῖον, ὃ καὶ ἑτίς
 15 τῷ Ἀχιλεῖ παρέσχηκε ἑτίς ἢ τέτου μήτηρ
 ἐν ᾧ ῥηθέντι ἀμφορεῖ ὄντι χρυσῆς ἐξ ὕλης,
 τριῶν φιλέντων τέφρα τε κεῖται καὶ τὰ ὀστέα,

- Πατρόπλου, Ἀντιλόχου τε αὐτῷ τῷ Ἀχιλλέως
 ἢ ῥοδοδάκτυλος Ἥως, ἢ τὰ δακτύλων ἔργα
 20 δεκνῦσα ὠραιότατα χαρίτων Ἀφροδίτης,
 ἔ μὴν ὅποια τῆς νυκτὸς ἐκ ἐξηκριβωμένα·
 τοῖς πεταμοῖς οἱ παλαοὶ ἔκειρον πρώτας κόμας,
 ὥς νῦν φησὶν ὁ Ἀχιλλεὺς πρὸς Σπέρχαιον γλυκέως
 ὅτι τὸ ὕδωρ αἵτιον τῷ τρέφεσθαι ταῖς κόμας·
 25 » Ἐς πηγὰς ὄθι τει τέμενος βωμός τε θυγαῖς.
 Σέβας οἱ πρὶν ἀπένεμον τοῖς τέσσαρσι σαιχείοις,
 ναῖς τε τέτοισι ἰδρυον, βωμός τε θυηδόχους·
 πυρὸς μένος σιδήρεον, τὸ μέγιστον ἰσχύον·
 » Ὡς ρά τ' ἐπειλήσας τὸν ὅν ἔ κύνες ἐμφιέποντο,
 30 » ἀλλὰ κύνας μὲν ἀλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 » ἡμᾶτα καὶ νύκτας ῥοδόεντι δὲ χρίεν ἐλαίῳ,
 » ἀμβροσίῳ, ἵνα μὴ μὲν ἀποδρῦσαι ἐλκεστάζων·
 » τῷ δ' ἐπὶ κυάνεον νέφος ἤγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Οὕτως εἶπε καυχώμενος κασι δ' ἐχὶ παρέσχεν·
 35 ἀλλ' ἀπεσέβει κύνας μὲν ἐκ τέττε Ἀφροδίτη,
 ἢ τῷ οἰκείῳ λογιμῷ τέττε ἐπιθυμία·
 Δία γάρ νῦν τὸν λογισμόν τῷ Ἀχιλλέως λέγει,
 καὶ τὴν ἐπιθυμίαν οὖν τὴν τέττε, Ἀφροδίτην·
 ἐνθυμηθεὶς Πριάμῳ γὰρ τὸν Ἑκτορα πωλῆσαι,
 40 ἐλαίῳ τῆτον ἐχρῖσεν, ὥς ἄσηπτον τηρεῖν·
 τὸ παλαιὸν γὰρ ἔλαιον, καθάπερ καὶ οἱ ἄλλοι,
 τραυμάτων ἔλωσιν ποιεῖ, καὶ ἄσηπτα τηρεῖ δα·
 ὅθεν φησὶν ὁ πόντιστος ἕτας ἀνὴρ ὁ γέρον
 ἀμβρόσιον τὸ ἔλαον καὶ θείας δὲ τῆς ἄλας·
 45 ἔτω τὴν Ἀφροδίτην μαι νόησεν ταῖς ἐνθάδε
 μὴ μὲν τρι τὸ κατὰς ἡμα τὸ ἄκρατον νῦν εἶπης·
 περὶ γὰρ κατὰς ἡμέκτος τοιέττε πάλιν λέγει
 κυάνεον Ἀπόλλων δὲ ἤγαγε τέτω νέφος,

- μὴ πρὶν, ἥτοι μὴ πρότερον, πρὶν ἂν ἐμποληθεῖη,
 50 ξηράνῃ τέτοι ἥλιος τὸν χρωτὰ καὶ τὰ νεῦρα,
 Ἀπόλλων δὲ καὶ ἥλιος ἐν αὐτῷ πεφυκότα
 δι' ἃς δυνάμεις ἔχομεν ζωογονεῖν καὶ τρέφειν,
 καὶ ἀπολύειν τῶν κακῶν, ποτὲ καὶ ἀπολλύειν,
 τῷ ἀνασπᾶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀτμῆς λοιμωδιστέρας,
 55 Ἀπόλλων ὀνομάζεται, ἥλιος δὲ ὡς λάμπων,
 δηλίας ὢν καὶ φανερός· καὶ ἥλιος, ἐκθλίψει
 ἀλλὰ βραχὺ καὶ πάλιν μοι ἀναλήπτέον τέτα.
 Ὁ Ἀχιλεὺς τὸν Ἑκτορα κατέχρειν ἐλαίῳ,
 τηρῶν ἐκείνον ἀσῆπτον, ὥς ἂν ἀπεμπολήσῃ
 60 ἦν δὲ καὶ τὸ κατὰσσημα σθένος τηρεῖν ἀσῆπτως,
 κατανέφης ὑπῆρχε γὰρ ὁ ἥλιος τῷ τότε,
 λαμπράς ἀκτῖνας ἢ δεικνύς, ξηραίνειν, ἔδὲ σῆπτειν·
 » Ὑλῃ τε σεύσαστο καήμενασ' ἀπεία θ' Ἴρις,
 » ἀρχαῖον αἶψα μετ' ἄγγελος ἦλθ' ἀνέμοισιν·
 65 » οἳ μὲν ἄρα Ζεφύροιο θυσαέος ἀθρόοι ἐνθον
 » εἰλοπίνην θαίνυντο· θέσσα δὲ Ἴρις ἐπέσῃ.
 Ἡ τῷ Πατρόκλου μὲν πυρὰ οὐχὲ ἀνῆπτε τότε
 τῷ Ἀχιλλέως τὰ λοιπὸν ἀνέμους πνεῖν ποθῆντος,
 Ἴρις ἐφάνη παρευθὺς τὸ νεφελῶδες τόξον,
 70 καὶ θυτικὸς ἐκίνησεν ἀνέμους παραυτίνα
 » Ἴρις γὰρ πελάγους ἄνεμον φέρει, ἣ μέγαν ὄμβρον
 αὐτῇ δὲ πρὸς τὸ πέλαγος τῶν Αἰθιοπῶν ἔδω
 ὄρα δὲ τὸν χρυσόγερον οἷα καὶ πάλιν παίζει
 ἄγγελον Ἴριν λέγων σοὶ καλεῖσθαι τὸς ἀνέμους,
 75 καὶ εἰλοπίνας τέτων· δε τοῖς θώμασι Ζεφύρου
 ὃ περ σημαίνει νέφωσιν ἐν μέρῳσι ἡσπέρας,
 ἐξ ὧν νεφῶν καὶ ἄνεμοι ἐμελλον ἐκτραγῆναι
 Βορρᾶν δὲ νόσε θυσσαῖη, μὴ δύσινειν, ὥς δ' ὁ Τζέτζης,
 τὸν ἐκ θυσμῶν ἐκπνέονται τὸν κάλλιστον ἀνέμωιν

- 80 βηλόν, τὴν βασιν νόησον, ὅπου περ ἦν καὶ νέφεα,
 ἐξ ὧν καὶ ἀνεσκήρτησαν οἱ ἄνεμοι εὐθέως,
 ὥς λεπτυνάσης τὸ ὑγρὸν τῆς Ἰριδος τῷ τότε,
 καὶ ἕκαστος ἐκάλει θεὸς πρὸς ἑαυτὸν ἐκείνην
 πάντες αὐτῆς κοήσει γὰρ ἀνάρμυσαν ἐκπνέειν,
 85 καὶ κατελθεῖν δ' ἐς πέλαγος μερῶν τῶν ἑσπερίων,
 ὅπερ καὶ οἱ Αἰθίοπες εἰσὶν οἳ τῆς ἑσπέρας
 λέγει δ' αὐτῆς ὁπάρνησιν καθέδρας σὺν ἀνέμοις,
 σπουδὴν δὲ ἐστελεύσεως εἰς γῆν τῶν Αἰθίοπων,
 οὗ περ θυεῖαι τοῖς θεοῖς, ὧν καὶ αὐτὴ μετὰσχοι·
 90 οὗ περ τὸ ὕδωρ καὶ λοιπὰ σοιχεῖα συνυπάσχει·
 τὸ ὕδωρ πάχος γὰρ λαβὼν, γῆν παρεσφέρει πάντως,
 ἀραιωθεὶν αἶρα δὲ καὶ πῦρ αὖ ἐπὶ πλέον·
 ὣτως ἐκείσει οἱ θεοί, τέτρεσι τὰ σοιχεῖα,
 ἰθαίνυντο, παρέσης δὲ καὶ Ἰριδος τῷ τότε·
 95 Ἴρις γάρ ἐστι πρόσπτωσις ἡλίου περὶ μέγας.
 Ἐγνώκεις καὶ τὸ παίγνιον Ὀμήρου τῷ πενσώφει,
 ἵππους νῦν ἀθανάτους μοι τὰς ἀθλαφόρους νέεαι,
 ὧν ἀρετὴ αἰώνιος· μυρία νικησάντων·
 ὁ Ποσειδῶν δὲ τῷ Πηλεΐ τοὺς ἵππους πῶς δωρεῖται,
 100 τέτρες Πηλεὺς ὠνήσατο θαλάσση κομισθέντας,
 Ἀράβων εἴ τε Σακελῶν, εἴ τε καὶ γῆς Περσίδος·
 πῶς τὸν Αἰνείαν ἔσωσεν Ἀπόλλων προεγράφη·
 ὁ Ζεὺς, ἡ εἰμαρμένη νῦν εἶναι ταῦν νοεῖται·
 ὁ Ζεὺς καὶ Ποσειδάων δὲ πάλιν ἐν Ἀντιλόχῳ,
 105 ὁ λογισμὸς καὶ ὁ θυμὸς, ὁ προσφυὴς καὶ πρέπων·
 τιέεσσι, καὶ καὶ φρόνιμος καὶ ἰολεμηρὸς ὑπάρχει·
 Ἀρκίων ὁ Ἀδράστει θεῖ ἵππος ἦν θεῶν γένος,
 ὡς ὁ Πηλεὺς αἶψας ἀθλοῖς λαμβάνειν αἶθλος·
 αὐτέθειν δὲ Φαίνοια, φρόνιμον ἀληθεῖ τε,
 110 ἴσον αὐτῷ τῷ λογισμῷ καὶ τῇ δικαιοσύνῃ·

- Ἀπόλλων, νῦν ὁ ἥλιος, βλάπτει τὸν Διομήδην·
 κατ' ὀφθαλμῶν ἐπαφκίς τὸ σέλας τῶν ἀκτίνων·
 ἢ Ἀθηνᾶ δ' ἡ φρόνησις, νῦν καὶ ἡ πανουργία,
 ἡ Διομήδην σώζει μὲν, τὸν Εὐμήλον δὲ βλάπτει,
 115 ἡ Διομήδης φρόνησις λέγω καὶ πανουργία,
 ἡ Διομήδην, φρόνημα ἔσωσε τὸ οἰκέϊον·
 τῷ μὴ σκοπεῖν τὸ θεόν δε, ὁ Εὐμήλος ἐβλάβη·
 τὸ ἄρμα γὰρ κατέαξε τόποις ἐλῶν δυσβάτοις·
 τὸ, ὠφελεν ὁ Εὐμήλος εὐχέσθαι Ἀθανάτοις,
 120 ἔδει σκοπεῖν τε καὶ φρονεῖν ὅπως ἐλαύνει λέγει·
 σοὶ δὲ θεοὶ ἀντίχαριν ἦτοι ἡ εἰμαρμένη·
 ἢ Ὀδυσσέως Ἀθηνᾶ, πάλιν ἡ πανουργία·
 » Ἀθάνατοι τιμῶσι παλαιότερος ἀνθρώπους·
 νῦν καὶ ἡ εἰμαρμένη μὲν· ἀλλὰ καὶ μάλλον, πλέον
 125 ἡ φρόνησις· σὺν ταύτῃ τε πραγμάτων ἐμπορεία·
 ὁ Τεῦκρος ταῖς ἀκτίνεσιν ἐβλάβη τῷ ἡλίου,
 διὸ φησὶ μὴ εὐχασθαι Ἀπόλλωνι ἐκεῖνον,
 καὶ πάλιν ὥς ἐμέγηρεν ἐκείνῳ ὁ Ἀπόλλων

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ω. ὍΜΗΡΟΥ ΠΑΥΩΔΙΑΣ

- Ὁ Ζεὺς φροντίζων Ἑκτορος τῷ ἥρωος ἐκείνου,
 τὴν θέτιν πέμπει πρὸς υἱὸν τὸν Ἀχιλλέα ταύτης,
 ὥς ἀποδῶ τῷ ἥρωος τὸ σῶμα τῷ Πριάμῳ,
 τὴν Ἴριν δὲ πρὸς Πρίαμῳ ὁ Ζεὺς ἐξαποστέλλει,
 5 ὥς διὰ δώρων τὸν νεκρὸν τῷ Ἑκτόρῳ ἐκλάβη·
 Πρίαμος δὲ πρὸς τὴν σκηνὴν πεμψθεὶς τῷ Ἀχιλλέως
 ὑπὸ Ἑρμῆ κοιμήσαντος φύλακας τῶν Ἑλλήνων,
 καὶ δὲς αὐτῷ τὰ δῶρα θε καὶ τῶν ἱκτεύσας,

- ἀπολαμβάνει τὸν υἱὸν· κομίσας δ' εἰς τὴν πόλιν Ἀ
 10 θάψας, τὸν ἐπιτάφειον δειῖπνον κατασκευάζει·
 αὕτη δὲ ἡ ὑπέθισις ἐστὶν ὡς τῷ μεγάλῃ.
 Ὅπως Ἀπόλλων Ἑκτορα ἐφρούρει τῶν ἀσκήπτων,
 καὶ τίς Ἀπόλλων πολλὰ χεῖ καὶ ἐν τῇ ψῇ εἰρήκεν·
 ὡς ὁ Ἀπόλλων ἥλιος ἦν συννεφὴς τῷ τότε·
 15 ἡ δὲ χρυσῇ αἰγίῃ ἐστὶν ἀκτῖνες τῶν τιμίων,
 ἥτοι ἀκτῖνες εὐκράτοι νέφεσι κεκραμμέναι·
 θεὸς δὲ κατακτείνοντας τὸν Ἑκτορα ῥητέον,
 καὶ τίς Ἑρμῆς ὦν ὠτρυνον Ἑκτορος κλέπτειν σῶμα·
 θεοὺς νῦν τὰ γαιχεῖα μοι νόησον, τῇδε λέγειν·
 20 ἐφ' ὅλοις ἐνδυνα καὶ γὰρ ἡμέραις συνεχεῖτο
 ὡς περ ἐπισυγνάσσοντα τῷ Ἑκτορος τῷ πάθει.
 καὶ γὰρ καὶ τοῖς φαισῆσι τε συνέβαινε μυρία,
 σεισμοὶ καὶ βόμβοι, μωκηθμοὶ, καὶ κρύψεις τῶν ἀσέρων,
 βρονταὶ σκληραὶ καὶ κεραυνοὶ, δειναὶ τε καταγέδες,
 25 ἀσέρες διατρέχοντες, κομῆται καὶ τοιάδε,
 τὰ καμητῶν δὲ σύμπαντα καὶ πᾶν ἄλλο τοιάνδε·
 Ἀρεΐκα καὶ τῷ Ἑρμῇ τυγχάνουσιν ἀσέρος,
 ἃ περ εἰ ἐπακράτῃσι καὶ ἔτι περαιτέρω,
 ἐκλεψον ἂν τὸν Ἑκτορα τινὲς ἐξ Ἀχιλλέως,
 30 καὶ τῷ πατρὶ δαδῶκασιν Πριάμοι τέττον θάπτειν·
 τὰ τῷ Ἑρμῇ πνευμάτων γὰρ δηλατὰ τυγχάνει,
 καὶ ἐμπορίας· συνεργὰ καὶ ἄλλων δὲ μυρίων·
 πολλάκις καὶ ἐκκλέπτεισι θεσμῷ τὴς κακισμένης·
 τέτο ὁ Ὀμηρος φησὶ τοῖς ἐπεσιν· οἷς λέγει,
 35 » κλέψαι δ' ὠτρύνεσκεν εὐσκοπον Ἀργειφόντην
 τὴς ἐξ ὀβελισέον δὲ τὴς μετὰ τέταν σίχους,
 μετὰ τὸ κλέψαι δ' ὠτρυνον εὐσκοπον Ἀργειφόντην.
 Ἄλλ' ὅτε δωδεκάτῃ μὲν λέγει ἡδὲ ἐφάνη,
 » Καὶ τότε ἄρ' ἀθανάτοισι μετήνδα Φοῖβος Ἀπόλλων·

- 40 » Σχέτλιας ἐστὲ θεῶν, θαλήμους ἑ νύ ποθ' ὕμιν
 » Ἐκτορ μιν ἐκπε βοῶν αἰγῶν τε τελείων·
 Πρὸς ἑνδεκά ἡμέρας μιν ἦν ζάλη τῶν στοιχείων,
 καὶ ἥλιος ὑπ' ἔφαινε τὸ πρότερον εὐδόλως,
 ἐπεὶ τῇ δωδεκάτῃ δὲ ἥλιος μὲν ἐφάνη
- 45 τὸ τῷ αἶρος δὲ λεπτὸν ἀνέτειλεν ἐκείνω,
 νέφη κινῶν καὶ μερικῶς κρύπτων ἀκτῖνας τέτα·
 ὁ ζωογόνος δὲ παῖρ Ζεὺς παχυνθεὶς ἐς πλεον
 τῷ λεπτοτέρῳ καὶ θερμῷ ἀντέτεκεν αἶρα,
 καὶ νέφος δὲ συνέστησεν ἑνυγρον πάχος πλεον,
- 50 ὧ προσβαλὼν ὁ ἥλιος ἐποίησε τὴν Ἴριν,
 ἣ δ' Ἴρις ἀνιέρχεται ὕγρον ἐκ τῷ πελάγους
 τοσούτον, ὥστε φαίνεσθαι τὸν πρόσγειον αἶρα
 τῆς ἀσελήνης τῆς νυκτὸς μελάντερον ἐς πλεον
 ὃ ὕδωρ τότε συναχθεὶν, τῷ μὲν λεπτῷ αἶρα
- 55 πρῶτα κινέμενον, μικρὸν αἰραιωθεὶν ἐφάνη
 εἶτα τῷ πλήθει πάχος τε πλεον λαβὼν τὸ βάρος,
 ῥαγδαῖος ὄραβρος γίνεται καὶ κατακεῖται κάτω
 νῦν προσωπισμένης σε ὁ Ὅμηρος τὰ πάντα,
 τὸν ἥλιον Ἀπόλλωνα Φοῖβον καπονομάζει,
- 60 θεοῖς καταμεμφόμενον, τετίσσι τοῖς στοιχείοις,
 ἀνθ' ὧν θεοσεβέστατον Ἐκτορα πεφυκότα,
 εἰδὲ θεαδόντα ῥύοντα τῷ ἀπηνῆς Πηλεΐδῃ
 τὸ τῷ αἶρος δὲ λεπτὸν ἦραν καλεῖ τῇ κλήσει,
 καὶ ἀντιπέμπουσιν αὐτῷ ταύτην σοὶ παρσιφέρει
- 65 τῷ συγκαλύπτει μερικῶς ἐκείνη τὰς ἀκτῖνας·
 ὁ περ καὶ λέγας τλάττει σοὶ τῆς Ἠρας πεφυμέναι
 λεγούσης γυναικὸς μαστὸν τὸν Ἐκτορα θηλάσσει,
 ἥτοι θνητὸν θηλάσαντα μαστὸν τὸν γυναικεῖον,
 τὸν δ' Ἀχιλλέα Θέτιδος παῖδα θεῶν ὑπάρχειν
- 70 γυναικὸν δὲ καὶ θυμικὸν ὡς παῖδα τῆς θαλάσσης,

- ἦν Θέτιν Ἥρα ἔδραμε καὶ τῷ Πηλεΐ συνῆψεν
 ὃς παρὶ κοῖρι φίλτατος πάσι θεαῖς ὑπῆρχε,
 οὗ παρ τῇς γάμοις οἱ θεοὶ πάντες ὑπῆρχον τότε,
 καὶ ὁ Ἀπόλλων δὲ αὐτὸς, φόρμιγγι κεχρημένος.
- 75 Πῶς δὲ ἡ Ἥρα ἔδραμε τὴν Θέτιν νῦν ῥητέον·
 τὸ τῆς αἰέρος πρὶν λεπτὸν, ὃ καὶ Ἥφαιστος μήτηρ,
 συρρικνύμενου τῆς παντὸς ἐν τῇ κόσμου γενεᾷ,
 κινύμενον διήρπασε καὶ φιλικῶς συνῆψεν
 ὁμῆ τὴν γῆν καὶ θάλασσαν, τὴν Θέτιν, τὸν Πηλέα,
- 80 ὃς ἐκ ψυχρῆς ἐστέργετο πᾶσι τοῖς αἰθανάτοις·
 εἰ μὴ γὰρ πάντων γέγονε φύγκας τῶν στοιχείων,
 οὐκ εἴη ὁ κόσμος ὁ Πηλεὺς, τὸ σύνολον ὑπέστη·
 οὕτω καὶ τὸ λεπτότερον αἰέρος Ἥραν εἶπεν,
 τὸ δὲ παχυμερέστερον αἰέρος πάλιν λέγει,
- 85 ὑφ' ἧς ἡ Ἥρα γέγονεν, ἐκ ταύτης δὲ ὁ ὄμβρος,
 Δία τὴν Ἥρην πέμψαντα τὴν Θέτιδα καλέσαι·
 τὸ μέλαν νέφος, Θέτιδος μελαμφορίαν λέγει,
 καὶ πρὸς θεοὺς ἀνέλευσιν τὴν πύκνωσιν· ὃ αἰέρος
 Ἀθύνης ὑποχώρησιν ἔτι κατενομάζων,
- 90 καὶ σὺν Διὶ τῆς Θέτιδος λέγει δὲ συνεδρῖον·
 τὸ λεπυνθῆναι δὲ βραχὺ κεράσματι τῆς Ἥρας,
 τὸ πάλιν παχυνθῆναι δὲ τὸ νέφος ὡς καὶ πρῶτον,
 καὶ κρῖναι τὸ λεπτομερές αἰέρος καὶ πυρῶδες
 πῆψαν λέγει Θέτιδα, Ἥραν ποτῆρα δοῦναι·
- 95 τὸ ὄμβρον γεγονέναι δὲ καὶ καταρρέειν κάτω,
 Διὸς φησὶν ἐπιστολὴν, ὡς πρὸς τὸν Ἀχιλλέα,
 μηνύσαντος τὸν Ἑκτορα πωλῆσαι τῷ Πριάμῳ
 καὶ γῆν κωφὴν τε καὶ νεκρὸν ἔτι μὴ κατακίζειν
 ἐκ τῆς συγχύσεως καὶ γὰρ καὶ τῶν ῥαγδαίων ὀμβρῶν,
- 100 καὶ Ἀχιλλεὺς ἐπέγνωκεν· ὃ δέον ἦν γενέσθαι
 τὸ ἀποδῆναι τῷ πατρὶ τὸν Ἑκτορα τοῖς δώροις,

καθάπερ καὶ ὁ Πρίαμος ἐκ νεφελῶδους τόξου,
 τὸ ἀπελθεῖν ἐπέγνωκεν αὐτὸν πρὸς τὸν Πηλέως,
 εἶναι συμφέρον καὶ καλὸν ὠνεῖσθαι τὴν παῖδα·
 105 τὴν γὰρ πορείαν κατ' ἀρχὴν τότε πεπονημένος,
 καὶ Ἑρμηνέα προσηγὼν εὔρεν ὁδοπορίας,
 καὶ Ἀχιλέως ἐντυχὼν οἰκτείροντος ἐκείνου,
 λύτροις λαβὼν τὸν Ἑκτορα, φέρει πρὸς τὴν πατρίδα.

Ἡ Θέτιδος κατέλευσις ἢ πρὸς τὸν Ἀχιλέα
 110 καὶ τ' ἄλλα σοι ἐρρέθησαν· ἄρτι δὲ δεῖον λέγειν
 τίς ὁ χειρὸς ὁμαλισμὸς καὶ ἡ παρηγορία,
 καὶ πῶς ἐκείνῳ γυναικὶ μίσγεσθαι Θέτις λέγει·
 ὁ Ἀχιλεὺς τὴν σύγχυσιν ἰδὼν τὴν τῶν στοιχείων,
 καὶ τὸν ῥαγδαῖον ὕετον τὸν τότε γεγονότα,
 115 ὃν περ καὶ Θέτιν Ὅμηρος τέττα μητέρα λέγει,
 δι' αἷς αἰτίας προλαβὼν εἰρήκειν σοι πολλάκις·
 οὕτω σὺν ἄλλοις κατιδὼν καὶ τὸν τοσούτον ὄμβρον,
 ὃν ἐκ Διὸς ἀποστολὴν τῆς Θέτιδος εἰρήκει,
 καὶ συνειδὼς δι' Ἑκτορα γίνεσθαι ταῦτα πάντα,
 120 αὐτὸς αὐτῷ συντίθεται τῆτον μὲν ἐμπωλῆσαι,
 ἅν περ ἐξωνησάμενος τίς ἐκ τῶν Τρώων ἔλθοι·
 σκοπήσας δὲ καὶ δι' αὐτὸν ὅτι πολλὰ δακρύσας,
 νεκρὸν ἐγεῖραι Πάτροκλον ἔκ ἰσχύσει εὐδόλως·
 αὐτὸς δὲ θλίψει τρύχεται καὶ πόνοις ἀνευδότοις·
 125 καὶ τότε καὶ βραχύχρονος εἶναι τῷ βίῳ μέλλον,
 ποιεῖ ὃ περ καὶ ὕστερον Ἀρχίλοχος ἐκείνος·
 σφῆς ἀδελφῆς γὰρ σύζυγον πνιγέντα τῇ θαλάσῃ,
 περιπαθῶς ὠδύρετο· γράφειν μὴ θέλων ὅλως
 λέγων πρὸς τὰς βιάζοντας συγγράμμασιν ἐγκύπτειν·
 130 » Καὶ μ' ἔτ' ἰάμβων, ἔτε τερπωλέων μέλει·
 ὥς δὲ δακρύων κέκμηκε μάτην, εἰρήκει τάδε·
 » Οὐ τέ τι κλαίων ἰήσομαι, ἔτε τι κάκιον

- » θήσω τερπιδάς καὶ θάλειαν ἐφέπων·
 καὶ ταῦτ' εἰπὼν ἐξώρμησε πρὸς τὴν πλατείαν τρίβον
 135 οὕτω πρὸς τέτου Ἀχιλεὺς καμὼν Πατρόκλη θρήνοις,
 παρηγορεῖ τὲ ἑαυτοῦ καὶ ὥσπερ ὀμαλίζει·
 καὶ τῆς σκληρᾶς δὲ πράξεως θρήνων τροπὴς καὶ γέων,
 ὥς πρὸς τὸ μαλακώτερον καὶ τρυφερὸν ἐτρέπῃ,
 καὶ γυναιξὶ μὲνύμενος καὶ πάντα δρῶν τὰ πρόη·
 140 ἐπεὶ δὲ τὸ χειμέριον κατὰσθημα τῷ χρόνῳ,
 πρὸς Ἀφροδίσεια κινεῖ τὴν ἀνδρᾶς ἐπὶ πλέον,
 καθάπερ δὴ τὸ θερμὸν εἰς πλέον τὰς γυναῖκας,
 συγκατανύουσιν τὸ θερμὸν τὸ ἐνυγρὸν ἐκείνων,
 ὥς τὸ ξηρὸν τὸ τῶν ἀνδρῶν τὸ ἐνυγρὸν χειμῶνος·
 145 ὁ Ὅμηρος ὁ πάνσοφος, ἡ βρύσις τῶν χαρίτων,
 μὴ θέλων κομπολόκῳ τοῖς φυσικοῖς λαβράζειν,
 ὥς οἱ μεταγενέστεροι καὶ μετὰ τῆτον πάντες,
 ἐν μυθῳ γλυκύτητι τὸ φυσικὸν κεράσας,
 θέτις καθομιλήσασα τέτι φησὶ τὴν χεῖρα,
 150 μίγνυσθαι εἶπε γυναιξὶ, τῶν ἀγαθῶν ὑπάρχει.
 Ταυτὶ μὲν ἔτις ἔχουσιν· ἄλλα λοιπὸν λεκτέον,
 ἡ Ἴρις δὲ ἡ ἄγγελος ἡ ἐκ Διὸς Πριάμῳ,
 ἐκ ἄλλο πέφυκεν ἔδεν ἡ νεφελῶδες τόξον,
 ὃ περ φανέν ἐξ ἑρανοῦ ὁ Πρίαμος ὡς εἶδεν,
 155 ἦσαν οἰωνοσκόποι γὰρ καὶ ἀστεροσκοπῶντες,
 σημεῖον γνοῦς τῶν εὐτυχῶν εἰς καταρχὴν πραγμάτων,
 οὐδ' οὐ λοιπὸν κατάρχεται τῆς πρὸς τὸν Ἀχιλῆα·
 θεοειδὴς, ὠραῖος δὲ καθάπερ οἱ αἰέρες·
 ἀντίθεον, ἰσόθεον, ἴσον θυμῷ ταῖς μάχαις·
 160 θεὸν τὸν Ἑκτορα φησὶ πῦρ πρὸς τὴν ἐναντίαν·
 καὶ παῖδα τῆτον δὲ θεῶν, πυρὸς ἡ καὶ θαλάσσης,
 δέος τὲ καὶ κατάπληξεν φέροντα πολέμῳ,
 Διὶ τὲ καὶ Κρονίωνι κελαυφεῖ πάλιν·

- Ἰδαίῳ, ἑρασίῳ νῦν τῶν Τρώων εἰμαρμένη
 165 Διὲ ὁμοίως, πάλιν δὲ ὡς καὶ εἴ, Ζεῦ καὶ Ζεὺς δε,
 ὁμοίως καὶ τὸ Ἰθῆνα δὲ τὴν εἰμαρμένην λέγει
 Ἑρμῆν τὰς ἀστρορρύσεις γε φησὶ καὶ τὰς κομήτας
 πῶς εἰμαρμένους τὸν Ἑρμῆν υἱὸν δὲ ὀνομάζει,
 υἱὸν τελῶντα ἑρσσοῦ τῆ πρὸς αἴρος, μάθε·
 170 κομήται, ἀστρορρύσεις τς, διαύττοντες καὶ τ' ἄλλα,
 ἃ περ εἰσὶν Ἑρμαϊκὰ καὶ Ἄρεος αἰέρος,
 αἰέρος περιττώματα καθέσκηκα καὶ πάθῃ
 ἐπεὶ δὲ ταῦτα γίνεται σημεῖα τῶν μελλόντων,
 τῆς εἰμαρμένης ὃ Ἑρμῆς ἔτι καλεῖται τέκνον·
 175 Ἑρμῆς δ' ὡς τέτων ἑρμηνεύς καὶ δηλωτὴς ἐκλήθη.
 » Ἑρμεία, σοὶ γὰρ τε μάλιστα δε φίλτατον ἐστίν,
 » ἀνδρὶ ἐταρίσσαι καὶ τ' ἐκλυεῖς ὧ κ' ἐθέλησθαι
 » βάσκι' ἴθι καὶ Πρύταμον κοῖλῃς ἐπὶ κῆρας Ἀχαιῶν,
 » ὡς ἄγαθ' ὡς μὴτ' ἄρ τις ἴδῃ, μὴπ' ἄρ τε νοήσῃ
 180 Ὅρα τὸν μέγαν Ὀμηρον πῶς τῇ αὐτῇ μεδάδω
 τῇ τῆς ἀλληγορίας δε καὶ ἔχ' ἑτέρας λέγων,
 τὰ ταπεινὰ μὲν ἀνυψοῖ συνάμα καὶ γλυκάζει
 χειμῶνας, ὀμβροὺς καὶ τεναὶ τῶν εὐτελῶν πραγμάτων,
 τὰ ὑψηλὰ καθέλκει δε πρὸς τὸ σαφές καὶ μέσον
 185 οἷα τὰ φυσικώτερα, καὶ τῆς ἀστρολογίας,
 καὶ τῶν μεγίστων δὲ τεχνῶν ὧν γράφει τῶν ἐταίρων
 πάντα ζυμῶν ἐν νέκταρι· κόμπει δὲ γράφων ἄτερ
 ὡς τῇδε νῦν ἀστρονομῶν, ἀστρολογῶν τε ἔμα
 καὶ γράφων εὐληπτότατα καὶ διαυγῇ τῷ λόγῳ,
 190 τὸ βάθος ἔνδον παρειαῶς καὶ τὰ κόμψα τῇ τύφῃ
 θέλων ἀποτελέσματα Ἑρμαϊκὰ γὰρ φάναι,
 ὧν ἐν καὶ ἡ ἐπίτευξις, ὧν περ τυχεῖν τις χρήσει,
 ναὶ μὴν καὶ ἡ φιλίωσις καὶ ἡ συγκαινωνία,
 εἰ κατ' ἀρχὴν ποιήσῃ τις Ἑρμῇ καὶ τοῖς ἐκ τέτῃ,

- 195 καὶ ὥς τοιέτω δὲ παρῶν Ἑρμαϊκῶν σημείον,
 Πρίαμος καταρξάμενος χάρεϊν πρὸς Ἀχιλῆα
 εὔρε τινὰ τῶν εὐγενῶν στρατῷ τῷ τῶν Ἑλλήνων
 παρ' οὗ σφίγῃ πρὸς τὴν σκηπὴν ἐλθάν τῷ Ἀχιλλεύῳ,
 οἰκτευρηθεὶς καὶ τέτω δὲ καὶ μετασχὼν τραπέζης,
 200 πάντων ὧν ἔχρηζε τυχῶν, πρὸς Τροίῳι ὑπεσφάφη·
 οὕτω μὲν ὤφειλαν εἰπεῖν, ὅφρ' ἐς κομψῶδες γράφειν,
 ὃ Ζεὺς καλέσας τὸν Ἑρμῆν υἱὸν αὐτῷ εἰρήκει·
 πρὸς Ἀχιλῆα κόμισσον τὸν Πρίαμον, Ἑρμεία,
 σοὶ γάρ ἔργον καθέστηκε τὸ φιλεῖν ἀνδράπας·
 205 πέδαι μὲν Ἑρμαϊκὰ κνήσεις τέτων λέγει
 ῥάβδον χρυσῇν δὲ τῷ πυρὸς αὐσίῳ ὀνομάζει,
 ἐξ ἧς ἐκσφρίζονται καὶ γίνονται τοιάδε,
 ἥγουν τὸ πᾶν Ἑρμαϊκὸν καὶ τέτων αἱ δυνάμεις,
 αἱ τῶν ἀνδρῶν τὰ ὄμματα καὶ τῶν ἀνδρῶν ἀγρίων,
 210 ὅποῖος ἦν καὶ Ἀχιλεὺς θέλγουσιν, ἡμεῖσι
 τῆς δὲ ὑπνώδεις καὶ θαλῆς καὶ καταπτοημένους,
 ὅποῖος ἦν καὶ Πρίαμος, ἐγείρῃσι τῷ φόβου,
 τὰ τῷ Ἑρμῇ, τῷ λόγῳ δὲ, ἄλλως ἀλληγοῦται·
 » Βῆ δ' ἰέναι, κούρω αἰσυμνήτηρι ἐοικώς·
 215 » πρῶτον ὑπανήτη, τῷ περ χαριεστάτῃ ἦβῃ.
 Οὐχ ὃ Ἑρμῆς μετέμψεν, Ὅμηρος παίζων λέγει,
 ὥς θαυμαστόν τε καὶ γλυκὺ ποιήσει σε τὸν λόγον·
 ἐπεὶ δυνάμεις ὃ Ἑρμῆς ἔχει τὰς εὐδύσας,
 τὰς φιλέσας πάσας τε καὶ τῆς ἀπιτευξίας,
 220 τοῖς κατ' ἀρχὴν ποιήσασιν Ἑρμαϊκοῖς Ἑρμῇ τε
 διὰ τινων ἀνδράπων δε πειεῖ τὰς ἐνεργείας,
 ποιεῖ καὶ τῷ Πριάμῳ δὲ τότε πορευομένῳ
 νέῳ τοιοῦτῳ ἐντυχεῖν εἶον φησὶ τὰ ἔπη
 δι' οὗ τὸ πᾶν καὶ ἥνυσεν ὃ Πρίαμος ὥς ἔφη,
 225 Ἑρμῆν δὲ δὲ ἀμφοτέρω καὶ τῷτον ὀνομάζει·

- δια τὸ κατ' ἐνέργειαν Ἑρμῆ ἐπιφανῆσαι,
 καὶ τὰ κατ' Ἀχιλέα δὲ Πριάμῳ ἐρμηνεύσαι,
 καὶ Ἐριένιον αὐτὸν δεόντως ὀνομάζει·
 ὄντως γὰρ μέγα ἔφελος φανείς ἦν τῷ Πριάμῳ
 230 θεοῖδ' ἑ, ὡραίος νῦν, καθάπερ οἱ ἄστέρες
 θεῶν, ἐκ τῶν ἄστέρων τις, εἷς ὢν τῆς εἰμαρμένης
 διάκτορος, ὁ μηνυτής τὸ δ' Ἀγρειφόντης πάλιν,
 ὁ ὢν ἐκ φόνος καθαρὸς καὶ σωτικὸς Πριάμῳ
 θεοὶ δὲ μάκαρες τανῦν, σοιχεῖα, εἰμαρμένη·
 235 τὰ μὲν σοιχεῖα εὐκρατα ὄντα χειμῶνος ὄντος,
 τὸν Ἑκτορα μὴ σήψαντα κείμενον τόσον χρόνον,
 ἢ εἰμαρμένη δὲ θανεῖν ποιήσασα χειμῶνι
 ὕπνον, Πριάμου ὀδηγός, ὃν καὶ Ἑρμῆς νῦν λέγει,
 πῶς φύλαξιν ἐπέβαλεν ἢ ποδαπὸν καὶ ποῖον
 240 ὕπνον, τὴν ἡσυχίαν σοι νῦν λέγει τῶν φυλάκων·
 γνωστὸς γὰρ ὢν ἐποίησεν, αὐτῆς ἐφησυχάσαι,
 μηδὲ ποιῆσαι θόρυβον ὡς εἰ παρῆν τις ξένος.
 » ὦ γέρον, ἦτοι ἐγὼ θεὸς ἀμβροτός εἰλήλουθας
 θεός ἀνδρὸς κατάρχοντος παῖς, ἔβροτός καὶ πένης
 245 τὸ δεύτερον ἀθάνατον ὁ Τζέτσης ὀβελίζει·
 μακρὸν νῦν Ὀλυμπον φησὶ τὴν ἀρχαὴν οἰκίαν
 θεοῖς δὲ ἐπιείκελε, τοῖς ἄστροισιν ὁμοῖς·
 ἀλλὰ αἰδέσθῃτι θεὸς τίνας ἐνταῦθα λέγει,
 καὶ ψυχρὰς δυνάμεις νῦν ἦτοι τὰς ἐκείας,
 250 καὶ τὰ σοιχεῖα δι' αὐτὰ, ἥλιον, γῆν καὶ τ' ἄλλα·
 οἱ δὲ θεοὶ, πάλιν καὶ Ζεὺς καὶ τῷ Διὸς τὸ δῶμα
 ἄστέρες εἰμαρμένης τε εἰσὶ καὶ εἰμαρμένη,
 οὔτε θεοῖς, ἐδὲ βροτοῖς ἐνδόξοις, ἢ ἀδόξοις,
 εἴτε σοφοῖς ἀνθρώποις τε καὶ γε τοῖς ζῶσι χύθην·
 255 θεοὶ Πηλοῖ οἱ δόντες, δε πάλιν ἢ εἰμαρμένη·
 » Καὶ οἱ θνητῷ ἐόντι θεῶν ποίησαν ἀκοίτην·

- ἀξίας κατωτέρας τε καὶ τύχης ὑπεργμένῳ
 σύζυγον ἰδώρήσαντο θεῶν καὶ βασιλίδας
 θεοὶ καὶ ἑρανοῖωνες, πάλιν ἢ εἰμαρμένη-
 260 Διόθεν δέ μοι ἄγγελος ἐξ ἑρανοῦ σημεῖον,
 ἐξ ὄμβρων τῶν ῥαγδαίων γὰρ καὶ τῶν λοιπῶν ἐγνώκει
 θεῶν τις ἦγε δὲ καὶ σέ· χρηστότης, εἰμαρμένη
 ἢ εὐγενής· γενναῖως τις ἐκ γένους τῶν Ἑλλήνων.
 τὸ δὲ Διὸς ἀλίτωμαι, τὰς ἐφετμαῖς νῦν νόεω·
 265 μὴ πόρρῳ τι τῷ λογισμῷ τῷ πρέποντος ποιήσω,
 ἢ ὃ ἐκρή· τὰς ἀρχικὰς ποιεῖν καὶ βασιλέας.
 » Καὶ γὰρ τ' ἠΰκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτε,
 » τῇ περ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
 » ἐξ μὲν θυγατέρες δ' ἐξ υἱέες ἠβώοντες·
 270 » τὲς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο,
 » χωόμενος Νιόβη τὰς δ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα
 » σὺνεια οἱ Λητοῖ ἰσάσκετο καλλιπαῖρήν·
 » φῇ δοιῶ τεκέειν, ἣ δ' αὐτὴ γείνατο πολλές·
 » τῶ δ' ἄρα καὶ δοικῶ περ ἐόντ' ἀπὸ πάντας ὄλεσσαν·
 275 » οἱ μὲν ἄρ' ἐννήμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, ἔδὲ τις ἦεν
 » κατθάψαι λαὸς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων·
 » τὲς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ ἑρανοῖωνες·
 » ἣ δ' ἄρα σίτου μνήσατ', ἐπεὶ κάμε δακρυχέεσσα·
 » νῦν δὲ που ἐν πέτρῃσιν, ἐν ἔρεσιν οἰαπόλοισιν,
 280 » ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεῶν ἐμμεναι εὐνάς
 » Νυμφάων, αἱ τ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐρρώσαντο·
 » ἐνθα λίθος περ' ἐρύσα θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει·
 Ὅμηρος τῆς Νιόβης σοι νῦν ἱστορίαν εἶπεν·
 ἡμεῖς δ' ἠλληγορήσαμεν πρὶν τῇ Αὐγούστῃ τάδε,
 285 ὧν πέρ σοι παραθήσομεν τὰ χρήσιμα ἐνθάδε·
 ἠβρύνετο, ἐκόμπαζε τοῖς τέκνοις ἡ Νιόβη·
 ἐφρόνει ὑψηλότερα καὶ κρείττω τῷ αἰθέρος,

- συνέκρινε πρὸς ἕρανὸν αὐτὴν τε καὶ τὰ τέκνα
 ἀπένειμε τὸ κρεῖττον δὲ καὶ ἑαυτῇ καὶ τέκνοις,
 290 λέγῃσα τάδε πρὸς αὐτὴν καὶ συμβιβῶσα τύρῳ·
 δύο φωστῆρας ἕρανὸς κέκμηται τῆς μεγάλης·
 ἐγὼ δὲ τόσους ζῶντας τε, λαλῶντας καὶ ἐμφύχους·
 ἄρ' ἐχὶ κρείττων ἕρανῶ τελῶ καὶ τῷ αἰθέρι;
 τοσαῦτα μὲν ἢ θυσυχῆς παισὶν ἀβρυνομένη,
 295 ἀντιστρατεύεται δ' αὐτῇ τύχη τις παλαμναία
 αὐθημερόν τε θνήσκουσι πάντα λοιμῶ τὰ τέκνα,
 Ἀπόλλωνα καὶ Ἀρτεμιον ἔφην δὲ τέτους κτεῖναι·
 ἡλίῳ γὰρ ἀνέκεινται ταῦτα καὶ τῇ σελήνῃ·
 ἐκ τῆ θερμῆ γὰρ καὶ ὑγρῇ γίνονται τὰ λοιμώδη
 300 τὴν δὲ Νιόβην ἔφασαν ἑνδοκρυον λίσσιν εἶναι,
 ὅτι παντὸς ἀναίσθητος τῷ πάθει γεγонуῖα,
 πρὸς μόνον ἦν τὸ φάκρυον ἄγαν εὐαίσθητῆσα·
 καὶ τῆς ἀνθρώπου οὕτω μοι τότε νεήσεις λίσσους
 ἐκλιθωθέντας συμφορᾷ τῇ γενομένη τότε·
 305 ὅτ' ἐν τῶν ἀπανθρώπων τε καὶ τῶν σκληροκαρδίων,
 μὴ συνδραμόντων πρὸς αὐτὴν, μὴ κηδευσάντων τέτους,
 θεοὶ δὲ τέτους, βασιλεῖς ἔδωσαν τῇ δεκάτῃ,
 ἦγαν συνηκολύθησαν καὶ βασιλεῖς τῷ πάθει·
 εἰ δ' ὥς σκληρὲς νοήσεας λίσσους μοι τῆς ἀνθρώπου,
 310 θεοὺς τότε μὴ νόησον ὑπάρχειν τὰ σοιχεῖα,
 τοιουτοτρόπῃ δάψαντας τὰ τῆς Νιόβης τέκνα
 σειμοὶ, βρονταὶ, καταβρόγχοι χαλάζης γεγонуῖαι,
 τῆς ἀκαμπεῖς κατέπεισαν δάψαι τῆς τεθνηκίας·
 ὃ δὲ φαίεν ὥς λίσσινος θαμβοῦναι τῇ Σπύλῳ
 315 τοιοῦτον εἶναι νόησον ὥς περ ἐγὼ σοι φράσω,
 λίσσον· ξεσθέντα τεχνικῶς ὥστε δοκεῖν θαμβοῦν·
 θεοῖσιν νῦν τοῖς ἄστράσιν ὁμοίωτο τῇ θεᾷ·
 θεοὶ τὲ καὶ ἄνδρες δὲ καθεύδοντες ἡρέμουν·

- θεοὺς ἐνθάδε νόησον εἶναι μοι τὰ σοιχεῖα
 320 Ἑρμείας Ἑριούνιος ὁ εὐγενὴς ἐκείνος,
 ὁ μεγαλωφέλεστος καὶ ἑρμηνεὺς Πριάμῃ,
 ἧ ὁ τῷ Νέστωρ υἱὸς Ἀντίλοχος ἢ ἄλλος
 Ἑρμείας πρὸς τὸν Ὀλυμπον ὁ ἀρχικὸς ἐκείνος,
 ἦλθε πρὸς ὕψος τὸ αὐτῷ πάλιν ἐκ τῆς λατρείας,
 325 τὴν ἣν ἐκὼν ἐλάτρευσε τῷ γέροντι Πριάμῳ.
 ἐκέλη Ἀφροδίτῃ δε, ἴσῃ ἐπιθυμία·
 τῷ εἵκελος ὃν ἔκτεινεν Ἀπόλλων ἐκτοξεύσας,
 ὁμοιος ὢν τοῖς θνήσκουσι θανάτῳ τῶν ὀξέων·
 ἀλλὰ μὴ πολυχρόνιον νοσήσας τὴν νόσον,
 330 ἔχας τὸν ἄεθλον ἅπαντα τῷτον τῆς Ἰλιάδος,
 ἐν τοῖς ἀλληγορήμασι τῷ Τζέτζῃ τελεσθέντα·
 ἦδη δ' ἐπ' ἄλλον ἄεθλον κρᾶζει καιρὸς, ὡς κήρυξ·

Τέλος τῶν ἀλληγοριῶν τῆς Ὀμήρου Ἰλιάδος.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ
ΑΛΛΗΓΟΡΙΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΔΥΣΣΕΙΑΝ.

(ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.)

- Κύρος μὲν πρὶν τὸν ποταμὸν Γύνδην τῆς Βαβυλῶνος
ναυσίπλουν ὄντα, πνίξαντα λευκὸν ἵππον ἐκείνῃ,
τριακοσίας ὀρυγὰς ἐξηκοντάδος μετὰ,
ἔνθα τὰς ὀγδοήκοντας καὶ ἑκατὲν ὀρύξας
5 ἐκ μέρους τῆς ἐτέρου δε πάλιν τὰς ἰσαρίθμους,
βατὸν ἐκεῖνον τέθεικε γραυσὶ καὶ βρεφυλλίαις·
ταῦτα μὲν Κύρος ὁ καλὸς τοῖς ἀνοτέρω χρόνοις·
καὶ γὰρ δὲ νῦν τὴν λγυράν Ὀμήρου Καλλιόπην,
τὴν περιτράνωσ ἄδουσιν ἡρώων καταλόγους
10 τὰς Ἰλιάδος μάχας τε καὶ πόλεμον Ἑλλήνων,
ἔχουσας βάθος ἀχανὲς ἐν ταῖς ἀλληγορίαις,
οὐ κατὰ Γύνδην ποταμὸν, ὠκεανὸν δὲ μέγαν,
ἐξ οὗ πᾶς λόγων ποταμὸς ῥεῖ, θάλασσα καὶ φρέαρ·
οὐχ' ἵππον πνίξαντα λευκὸν, μέλλοντα δ' ἀποπνίγειν
15 ἐπιθυμίας σκίρτημα, λαμπρῶς φημὶ πρὸς λόγους
τῆς Βασιλίδος τῆς ἐμῆς, ἣ γυναικῶν ἦν κόσμος,
κελεύσει ταύτης σεβασῇ, καὶ δωρεαῖς ἀξίαις·
καὶ δὴ προσλιπαρήσει καὶ δώροις ἄλλοις φίλων,
ἔστι μὲν ὅπη γεφυρῶν κατὰ τὸν Μανδροκλέα,
20 ὥς ἀρχιτέκτων Σάμιος ἦν χρόνις τῆς Δαρείου,
κατὰ τε Ἀπολλόδωρον τὸν Δαμασκόθεν λέγω,

- ὅσπερ ὑπῆρχεν ἄνακτος Τραϊανῷ ἐν χρόνῳ·
 ἔτω μὲν ὅπη γεφυρῶν κατὰ τὸς ἄνδρας τέττις,
 πῇ δὲ χερσῶν τὸ πέλαγος κατὰ τὸν Δεξιφάνην,
 25 ὅς χρόνῳ Κλεοπάτρας ἦν, Κνίδον αὐχῶν πατρίδα·
 ὅπη δ' ὡς ὁ Μιλήσιος Θαλῆς ἐκεῖνος γέρων,
 τὸν Ἄλυν μὴ περάσαντα, πεπέρακε τὸν Κῦρον·
 ἔτω καὶ γὰρ νῦν τεχνικῶς τὴν κοίτην μετατρέπων,
 πῇ δὲ μυρίαὶς ὀρυγαῖς λεπτοτομῶν τὰ βάθρη,
 30 ἀβρόχως πᾶσι τέθηκα πάντας περὶ εἰς χρόνους,
 ἐν λέξει γράφων διαυγῇ, γνωστῇ καὶ τοῖς τυχεῖσιν,
 ἔχῃ καθάπερ ἡ Δημῶ, μιμῶ δὲ τοῖς φρονέσιν,
 γύναιον κομπολόκουθον ψευδυψηγορογράφον,
 μηδὲν δὲ πρὸς τὸν Ὅμηρον τῶν συντελέντων λέγον·
 35 ἔχεις Δημῶς τὸ σύγγραμμα καὶ τὸ τῷ Ἡρακλείτῃ,
 Κερνῆτον καὶ Παλαίφατον, καὶ τὸν Ψελλὸν σὺν τέτοις,
 καὶ εἴ τις ἄλλος λέγεται γράψας ἀλληγορίας
 ἀνερευνήσας εὔρισκε, καὶ τὰ τῷ Τζέτζε βλέπε·
 εἴ τ' ἔν τοῖς πᾶσι ζηλωτῆς καθέστηκεν Ὀμήρῃ,
 40 καὶ τοῖς σαφέσι καὶ ληπτοῖς, καὶ παγνιωδεσέροις,
 καὶ τοῖς ἀποκαθάρμασι τῷ λόγῃ τῆς οἰκίας·
 ὥσπερ ἐκεῖνος καὶ αὐτὸς ὄλβον διδὼς εὔρίσκειν
 μαργάρων, λίθων τιμαλφῶν, ἄλλων περπνῶν παντρίων·
 ἢ ὡς πολλοὶ τῶν νέων τε καὶ τῶν παλαιότερων
 45 σφῶν τοῖς δοκῶσι θησαυροῖς, τοῖς διηρμένοις λόγοις,
 οἷαπερ τύμβει φέρουσι σαπρίαν τε καὶ κόνιν·
 ἔτω τὴν Ἰλιάδα μὲν, σύμπασαν Καλλιόπην,
 λόγοις ἡλληγορήσαμεν εὐλήπτοις, σαφεσάτοις,
 καὶ συντελῶσι πρὸς αὐτὴν τὴν γυγγραφὴν Ὀμήρῃ,
 50 ἀλλ' ἐ κατὰ τινὰς αὐτῶν ψευδυψηγόροις λόγοις·
 εἴ τ' ἔν σκιαῖς πλὴν ἀμυδραῖς καὶ μερικαῖς δὲ πλέον,
 ἔδὲ θεῶς τὰ Χερσβίμ καὶ Σεραφίμ καλῶντες,

ἔτως ἡλληγερύσαμεν ἤδη τὴν Ἰλιάδα
 νῦν δὲ πρὸς τὸν πολύτροπον ἄνδρα μεταβατέον,
 55 καὶ ἀλληγορητέον δε πᾶσαν ἀλληγορίαν,
 ἔσθην ἢ βίβλος κέκνηται τέτις τῶν πλατημάτων.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ἘΝ ΒΡΑΧΕΙ ΤΗΣ ὈΛΗΣ ὈΔΥΣΣΕΙΑΣ.

Μετὰ τῆς Τροίας πόρθησιν τὸ σράτευμα Ἑλλήνων,
 διαλαχόντες λάφυρα καὶ τῆς δορυαλώτης,
 πρὸς τὰς πατρίδας πλέοντες, ἀνέμων τῶν δυσπλέων,
 ἄλλος ἄλλη ἐξώσθησαν· οἱ δὲ μετ' Ὀδυσσεύς,
 5 πρῶτα περὶ Μαρώνειαν, τὴν Ἰσμαρον Ὀμήρῳ,
 μάχῃ νικῶσι Κίκωνας· ἔπειτα δ' ἡττημένοι,
 φεύγει πρὸς τὸ πέλαγος· Βορέαις δ' ἡρπαγμένοι
 πρῶτα καταίρῃσι εἰς γῆν ἀνδρῶν τῶν Λωτεφάγων·
 εἶτα πρὸς νῆσον Κύκλωπος, ἔπειτα πρὸς Αἰόλον·
 10 ἐξῆς εἰς Λαιτρυγόνας δε· αὖθις ὡς πρὸς τὴν Κίρκην·
 εἰς Ἄδην μετὰ Κίρκην δε πάλιν πρὸς τὰς Σεϊρήνας·
 μικρῷ πρὸς πέτρας τὰς πλαγκτὰς, καὶ Χάρυβδιν καὶ Σκύλλαν
 μετέπειτα πρὸς νῆσον δε τὴν τῶν βοῶν ἡλίε·
 μετὰ βραχὺ τῆς νήσε δε ταύτης ἀποπλεόντων,
 15 ἢ ναῦς ἐβλήθη κεραυνῷ καὶ φλέγονται μὲν πάντες·
 σώζεται μόνος δ' Ὀδυσσεὺς εἰς Καλυψῆς τὴν νῆσον·
 ἐκεῖθεν δὲ πρὸς Φαίακας, ἐκ τέτων δ' εἰς Ἰθάκην,
 ἔ' πάντας, ἄγνωστος ἐλθὼν, ἀνῆλε τῆς μνηστῆρας·
 καὶ αὕτη μὲν ὑπόθεσις πάσης τῆς Ὀδυσσεΐας.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ Α ΔΕ ΜΟΝΗΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

Ἐρμῆς βουλαῖς ταῖς τῶν θεῶν τῆς Κροθυΐας εἰς νῆσον
ἔλθων, ἐκείνην ἐπεισε σείλαι τὸν Ὀδυσσεύα·

ἢ Ἀθηναῖα Ταφίῳ δὲ ὁμοιωθεῖσα Μέντη·

ἦλθε πρὸς τὸν Τηλέμαχον εἰς τὸν Ἰθάκην νῆσον·

5 τότε τοῖς ταύτου δώμασι τριφάντεσσι τῶν μνησθέντων,

ὃν τῷ πατρὸς πρὸς ζήτησιν λέγει παραχρενέσθαι·

εἰς Πύλον μὲν πρὸς Νέστορα, πρὸς δὲ τὴν Σπάρτην αὖτις

εἰς τὸν Μυῖαν αὐτὸν ὑστέρας ἀφγμένον·

ταῦτα εἰποῦσα ὡς θεὸς ἀπέθραμνεν εὐθέως

10 ἤδη τὰ τῷ καίμεναι μαι λατὸν ἀναπτυνκτέων

ὅποσα τέως δέονται τινὲς ἀλληγορίας.

Ἄνδρα, τὸν ἄνθρωπον φησὶ νῦν· μεῦσα δὲ, τὴν γνῶσιν·

βόες ἡλίου τίνες δὲ, οἱ ἀροτῆρες βόες,

ὡς ἐργαζόμενοι τὴν γῆν καὶ τρέφοντες ἀνθρώπους,

15 καὶ βλέπεσθαι παρεχόμενοι ζώντας τὸ φῶς ἡλίου,

καὶ μὴ θανεῖν ἐν τῇ λιμοῦ καὶ κατελθεῖν εἰς ἄβυσσον·

πῶς δὲ ὁ ἥλιος αὐτοῖς ἀπείλετο τὸν νόστον,

δοῦναι βραχυτάτοις νῦν· μάθοις δ' οὐ χρὴ πλατύνειν.

Τοῖς πρὶν ἀνθρώποις ἀπειθεῖς ἐσθίειν βοῦν ἐργάτην·

20 ἐπεὶ δὲ βίᾳ τῆς λιμοῦ οἱ Ὀδυσσεύος φίλοι

ἐργάτας βόας σφάξαντες ἐθαίσαντο τὰς σάρκας,

συνέβη τέτοις δὲ θανεῖν σκηπτοῖς καὶ ναυαγία,

ἅτε ἡλίου σφῶν ζωῆς καὶ χρόνου πληρωθέντος·

Ὅμηρος ὢν δεινότατος ἀνθρώπων νοουθεσίαις,

25 πάντας ἀνθρώπους νοουθετεῖ τοῖς πταίσμασιν ἐκείνων

μηδὲν τι δοῦναι παράνομον βλέποντας πρὸς ἐκείνους·

καὶ γὰρ παρανομήσαντι ἐκείνοις εἰς τὰς βόας,

ἐν ναυαγίᾳ τῇ θειᾷ, καὶ τοῖς σκηπτοῖς οἷς ἔφην,

ἥλιον λέγει τῆς ζωῆς πικρῶς ἐκπληρωθῆναι·

- 30 καὶ πάλιν περὶ τούτου δε τοῖς ἔμπροσθεν μαθήσῃ,
ὅπως περ καὶ ὁ Ὅμηρος πρὸς πλάτος ταῦτα γράφει,
ἀμέθεν ὁθενδήποτε τῶν Ἀττικῶν τῷ τρόπῳ.

Θεὰ, γνώσις καὶ φρόνησις. Διὸς, νοὸς θυγάτηρ·
Νύμφην δὲ λέγουσι θεᾶν, ἄνασσαν νησιῶτιν.

- 35 Θεοὶ οἱ ἐπικλώσαντες, ἄσέρες, εἰμαρμένῃ
θεᾷ πάντες ἐλέαυρον νόσφι τῷ Ποσειδῶνος,
στοιχεῖα καὶ ἄσέρες δε, ἐξ ὧν τὰ εἰμαρμένα,
εἴτε καλὸν κατὰ σῆμα ὑπῆρχεν εὐκαρτίας
καὶ οἱ ἄσέρες δὲ αὐτοῦ χρηστοὶ τῆς εἰμαρμέναις,
40 θάνατον οὐκ ἐμφαίνοντες· ἡ θάλασσα δὲ μόνη,
καὶ τὰ μακρὰ πελάγη δε καὶ νῆες μὴ παρούσας,
κώλυμα ἦσαν Ὀδυσσεῖ νοσεῖσθαι τῇ πατρίδι·

- » Ἀλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας μετεκείαθε τηλόθ' ἔοντας·
Τίς ἢ παρὰ Αἰθίοπας δαῖς ἢ τῷ Ποσειδῶνος;
45 καὶ τίς δὲ Ζεὺς καὶ μέγαρον ταύτου καὶ οἱ θεοὶ δε,
καὶ τίνες λόγοι οἱ Διὸς, καὶ τίς ἢ Ἀθηναῖα θεῖ,
ἢ ἀποκρίνεται Διὶ ἀντιτιθεῖσα λόγους,
τίς ὁ Ἑρμῆς καὶ ὁ σταλὴς εἰς Καλυψοῦς τὴν νῆσον,
καὶ πῶς αὐτὴ παρῴεται πάλιν πρὸς τὴν Ἰθάκην,
50 καὶ τ' ἄλλα πάντα μάνθανε λεπτῶς ὑπὲρβομένως·

Καιρὸς ἦν ἀναβάσεως Νείλου παρ' Αἰγυπτίοις,
ἦτοι τὸ θέρος ἔληγεν, ἀρχὴ δ' ἦν φθινοπώρου·
ἡ Νείλου γὰρ ἀνάβασις ἐκ τέλους Ἰουλείου,
μέχρι τῆς συμπληρώσεως γίνεται Σεπτεμβρίῃ·

- 55 τῷ Νείλου τὴν ἀνάβασιν ταύτην δὲ νῦν σοὶ λέγει
εἶναι περὶ Αἰθίοπας τῷ Ποσειδῶνος θαῖτα·
ταύρους δὲ τέτου παρειαφρεῖ καὶ ἀρνειοὺς τὴν θαῖτα,
εἰς Ταῦρον ταυρωδέσπερον τῶν ποταμῶν ἠχούντων·
ἑώους δὲ Αἰθίοπας καὶ ἑσπερίους λέγει·

- 60 σὺ πρὸς τὸ πᾶν οἰκῆσιμον γῆς τέτυς πλάτος λέγων,
 ἀλλὰ πρὸς τὸ Αἰγύπτιον μέρος καὶ τῆς Λιβύης
 οἱ μὲν τῶν Αἰθιοπῶν γὰρ εἰς ἔσπερα Λιβύης,
 οἱ δ' ἐν Αἰγύπτῃ μέρεσι τυγχάνουσιν ἡέσις·
 παντὸς τῷ κόσμου γὰρ Ἴνδοι τυγχάνουσιν ἡῶα,
 65 ἑσπέρῳι δὲ Ἴβηρις, οὓς Ἰσπανοὺς καλοῦμεν·
 οὕτω μὲν ἦν ἀνάβασις παρ' Αἴγυπτον τῷ Νείλῳ,
 ἀπανταχῇ δ' ἐν οὐρανῷ σοιχείων εὐκρασία·
 οἶκον καὶ μέγαρον Ζηνὸς, τὸν οὐρανὸν νῦν λέγει·
 » Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 70 Πρόσχευς μὴ ἀπατήσῃ σε ὁ γέρων ὁ βαθύνοος,
 νῦν σὺ τὸν Δία οὐρανὸν θεῶν πατέρα λέγει,
 θεῶν ὁμοῦ ἀνθρώπων τε, ἀλλὰ τὴν εἰμαρμένην,
 ἣ περ ἅπαν εὐτύχημα καὶ πᾶσαν δυσκληρίαν,
 οἷα πατὴρ ἀπογεννᾷ τοῖς σύμπασιν ἀνθρώποις,
 75 σοφοῖς, ἀπόφαις, πένησιν, ἄρχουσι, βασιλεῦσιν·
 ἣ ἥτις εἰμαρμένη μὲν κατὰ Ἑλλήνων δόξαν
 ἀνθρώπους τε παρήγαγεν ὁμοῦ καὶ τὰ σοιχεῖα
 εἰ μὴ γὰρ εἰμαρμένον ἦν, ἐκ ᾧ ὑπέστη κόσμος,
 πολλῶν δὲ μᾶλλον ἄνθρωποι καὶ ποῦ γὰρ ἂν διήγον;
 80 ἦ ὅτι οὔτε ἄνθρωπος, οὔτε τι ἔτους μέρος,
 ἦ εὐτυχῆς ἦ δυστυχῆς, ἦ εὐκρατον ἦ δύσπνουν
 γένοιτο, ὥς περ λέγουσιν, εἰ μὴ προκυρώθῃ
 οὕτω τὴν εἰμαρμένην νῦν ἐν τῷ παρόντι τέπῳ
 ἀνθρώπων ἅμα καὶ θεῶν δεσνυὺς πατέρα λέγειν,
 85 καὶ Δία δὲ τὸν πλάνητα τὸν κάλλιστον ἀστέρα
 θεοὺς τοὺς ἄλλους πέντε θε, τὴν δ' Ἀθηναίην σελήνην·
 καὶ προσωποποιήσας δε καὶ λόγους θεῖς προσφόρους,
 καὶ ἀπατήσας τοὺς παχεῖς πάνυ τῷ μύθῳ μόνῳ,
 νοῶντας Δία φλύαρον καὶ τ' ἄλλα παρομοίως
 90 τοὺς σοφώτερος πάλιν δε τῷ γινῶναι εἰμαρμένην,

- Δία δοκῶντας πλάνητα· τὴν δ' Ἀθηναίην σελήνην
 θεράτιον νομίζοντας ἔχον καλῶς κειμένους
 τὸν Δία καὶ σελήνην τε καὶ ταῖς λοιποῖς ἀστέρας,
 τῶν ἄλλων πάντων πλεον δε τὸν Δία καὶ σελήνην,
 95 οἷς περ καὶ λόγῳ οἶονται τὸν Ὀμηρον προσάψει
 τῶν δι' αὐτῶν καὶ δι' Ἑρμοῦ, λέγω δὲ τοῦ ἀστέρος
 ἅπαντα τὰ συνοίσοντα τῷ Ὀδυσσεῖ γενέσθαι
 οὕτως ὁ γέρον ἀπατᾷ τιναὶς ὡς μηθογράφος,
 τοὺς δὲ σοφοὺς ἠπάτησε δόξαντας εἰμαρμένην
 100 εἰ· τέως τίς ἐνόμισε νῦν εἰμαρμένην λέγειν
 νοεῖν καὶ Δία πλάνητα, καὶ Ἀθηναίην σελήνην,
 καὶ τὸν ἀστέρα τὸν Ἑρμῆν· τῆτο δ' οὐχ οὕτως ἔχει
 ὀνόματος μετάβασίς τὸ σχῆμα δὲ καλεῖται
 ὃ νῦν ὁ γέρον κέχρηται δεινότητος μεθόδῳ·
 105 πατὴρ ἀνδρῶν γὰρ καὶ θεῶν καὶ ὁ αἰὲρ καλεῖται,
 ἢ εἰμαρμένη τε αὐτὴ, καὶ προλαβὼν εἰρήκειν,
 καὶ νοῦς πατὴρ δὲ τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν καλεῖται
 Ἐμπεδοκλῆς γὰρ Πλάτων τε καὶ ὁ Ἀναξαγόρας,
 ἄλλοι τε πόσοι τῶν ἐκτός, νοῦν τὸν θεὸν καλεῖσιν·
 110 οὗτος νῦν μεταβάσει δε ὡς ἔφην κεχρημένος,
 ἀνδρῶν πατέρα καὶ θεῶν τὸν ἔννεον ὀνομάζει
 ὡς γὰρ ὁ νοῦς ὁ ὑπὲρ νοῦν ἐκόσμησε τὸν κόσμον,
 οὕτω καὶ ἔννεος ἀνθρώπου καὶ προορῶν τὸ μέλλον,
 κόσμῳ καὶ τάξει καὶ ῥυθμῷ πάντα ποιεῖ προσφόρως·
 115 ἐπεὶ γοῦν ἅπαντα λεπτῶς ἤδη σι δηρὸν ὄραται,
 ταῦν πάνυ σαφέστατα πραγματικῶς σοι λέξω·
 Καὶρὸς ἦν ἀναβάσεως παρ' Αἴγυπτον τῇ Νείλῃ,
 ἦτοι τέλος τῇ θέρους μεν, ἀρχὴ δὲ φθινοπώρου·
 ὁ Μέντης δὲ ὁ Τάφρος ἔννεος ἀνὴρ ὑπάρχων,
 120 καὶ προορῶν τὰ μέλλοντα τῇ τῶν φρενῶν πυκνώσει,
 καὶ ἐν τοῖς μέλλουσιν τελῶν τῶν φίλων Ὀδυσσεύς,

- τῷ τότε χρόνῳ σὺν πολλοῖς εὐφροσιν ἄλλαις φίλαις,
 εἰς οἶκον οὔσι τὸν αὐτῷ θυσίαις τερπούμενοις,
 ἐπιμνησθεὶς τῆς τελευτῆς Αἰγίσθου παρ' Ὀρέστου,
 125 εἰς μέσον λόγους προὔθετο περὶ τῆς εἰμαρμένης,
 λέγων εἰς μάτην ἄνθρωποι τὴν μοῖραν αἰτιῶνται
 οὐ πάντα γὰρ ἃ γίνεται εἰσὶν ἐξ εἰμαρμένης,
 ἀλλὰ τὰ πλείω γίνεται κατὰ τὴν εἰμαρμένην·
 πολλὰ καὶ κακοβούλως δὲ τῶν ἀπρεπῶν συμβαίνει
 130 ὥς ὁ Αἰγίσθος θάνατος χερσὶ ταῖς Ὀρεσείαις·
 χρησμοῖς γὰρ προειδήλωτο τὸ πρὶν ἐγγράφως τέτῳ,
 ἢ τῇ γραφῇ κατὰ λεπτὸν ἐφερμηνεύσας ἅπαν,
 οὕτως ἐρμήνευσε χρησμοῖς εἰργνύειν τὴν μοιχείαν,
 οὕτως πεισθεὶς θεὸς μηδαμῶς, ἀπέδωκε τὸ χρέος·
 135 ἔτῳ τῷ Μέντου λέξαντος, ἔφασαν οἱ φρονέοντες,
 οὗς Ἀθηναῖν γλαυκῶπαδα ὁ ποιητὴς νῦν λέγει·
 ἢ Ἀθηναῖα καὶ φρόνησις λευκῶς καὶ καθαρώς γὰρ
 τὰ πάντα βλέπει καὶ ὄρα, βλέπει τῷ λογισμῷ δὲ
 τί, πρὸς τὸν Μέντην ἔφην δὲ οἱ ἔμφρονες ἐκεῖνοι,
 140 ὦ πάτερ βαθυνοῦσάτε, ὑπέροχε ἀρχόντων,
 ἢ καὶ σοφῶν ὑπέροχε προβλεπτικῇ καρδίᾳ,
 πατὴρ, ὁ ἐννοῦς γὰρ σοφῶν ὑπάρχει καὶ φρονέμων,
 ὁ Αἰγίσθος ἀξίως μὲν ἀπώλετο μοιχεύων·
 περὶ τῷ Ὀδυσσεύς δὲ θλίψις ἡμῖν μεγίστη
 145 ἐς ἐν τῇ νήσῳ Καλυψοῦς θεᾶς καὶ βασιλίδος
 πάσχει πολλὰ καὶ δυσχερῇ μακρόθεν ὦν τῶν φίλων·
 ἢ νῆσος αὕτη μέσον δὲ Ἀτλαντικῷ πελάγους,
 ὥς πέρ τις ἔστιν ὀμφαλός, ὁ πέλαγος, ὁ Ἄτλας·
 ὁ καὶ πατὴρ τῆς Καλυψοῦς, καὶ ἡ πατρίς ἐκάστῃ·
 150 ὀρίζων γῆς καὶ οὐρανοῦ καθέστηκεν τερμάτων,
 τὸν δὲ ὀρίζοντα καλεῖ κίονας μακροτάτας·
 Ἀτλαντα δολοόφρονα, τὸ πέλαγος ἐκεῖνο·

- ὡς χαλεπὸν καὶ ἄγριον καὶ δυσχερές εἰς πλῆθον
 οὕτως ὦ Μέντη ἔλεξαν ὁ Ὀδυσσεὺς κρατεῖται
 155 ἐν τῷ πελάγει τῷ δεινῷ, ἤκούετο γὰρ τῆτο·
 σὺ δὲ ὦ Ζεῦ ὀλύμπιε, σοφὸν ἄσπεροσκόπε,
 οὐχὶ φροντίζεις, οὐχ' ὀρᾷς, περὶ τῆ Ὀδυσσέως
 χρησμοῖς τε καὶ μαντεύμασι, καὶ λέγεις ὁ πρακτέον,
 ἐπίληθας τῶν τούτου δε χαρίτων ἐγγόνεις,
 160 ἦ, ὦν ἐν Τροίᾳ ἔδρα σοὶ εἰ Μέντης ἦν στρατεύσας,
 εἴ περ' δ' οὐ συνεστράτευσας Ἑλλήσι πρὸς τὴν Τρεΐαν,
 ὦν ἐν τῆς Τροίας ἐξελλε σὴν ὡς τιμῶν φίλιαν·
 ὦ Ζεῦ σὺ νῦν καὶ φρόνιμε, τί οἱ ὀργίσθης τόσον;
 » Τὴν δ' ἀπαρειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 165 Πρὸς τέτους ἀπεκρίνατο Μέντης δὲ ὁ βαθυΐνους
 ἐμὰ τέκνα καὶ παῖδες μοι τίνας φατέ τοὺς λόγους;
 πῶς ἂν ἐπίληθας ἐγὼ γενοίμην Ὀδυσσέως,
 τῆ συνετῆ καὶ σώφρονος καὶ ἀρετῶν κανόνος,
 καὶ πάσαις ἄλλαις χάρισι τῶν ἀρετῶν κομῶντος;
 170 ἃ νῦν καὶ ἑρανίωνας θεοὺς κατονομάζει
 ὡς ἑρανῆ τῇ κεφαλῇ τῆ λογισμῷ κεμένε,
 καὶ ἄλλοι δογματίζουσιν ἐν τῇ καρδίᾳ κείσθαι,
 πῶς οὖν, φησὶν, ἐπίληθας γενοίμην Ὀδυσσέως;
 » Ἀλλὰ Ποσειδάων γαῖόχορος ἀσκαλὲς αἰεὶ
 175 » Κύκλωπος κεχόλωται, ὃν ὀφθαλμῷ ἀλάωσεν.
 Ἐγὼ μὲν οὐκ ἐπίληθας τελῶ τῆ Ὀδυσσέως·
 ἐκ μαντειῶν εὗρίσκω δε κρατούμενον πελάγει,
 καὶ ἐξ ἀφαννομένου δε τῆτο τινῶν μανθάνω
 διὰ τὸ, πλοῖα τέ αὐτὸν τὸ σύνολον μὴ ἔχειν·
 180 καὶ εὖρη δὲ, προούμενον τὸν Κύκλωπα ἐκπλέειν·
 ἀνθ' οὗ τὴν Ἑλπην ἤρπασεν ἐκείνου θυγατέρα
 ἦν ὀφθαλμὸν τῷ Κύκλωπος ἐκβεβλημένον λέγει,
 καὶ ταύτην πάλιν ἔλαβον περίλαι σφυγονίαν,

- τῷ Ὀδυσσεύϊ κτείναντες πάντας σχεῖδ' ἑταίρους,
 185 τῷ Ὀδυσσεύϊ σὺν μῖα μόλις νηὶ φυγέντας·
 ὥς ὅπῃ χρὴ πλατύτερον λέξαι μὲν περὶ τούτων,
 οὕτως ἐν τῇ θαλάσῃ μὲν κατέχεται ὥς ἔφην
 τῷ φόβῳ τῷ τῷ Κύκλωπος ἢ Θόωσα, ὃν τίκτει
 θυγάτηρ μὲν τῷ Φόρκυνος μινεῖσα Ποσειδῶνι
 190 ὁ Φόρκυς δὲ καὶ Ποσειδῶν ἢ θάλασσα τυγχάνει·
 παῖδα θαλάσσης ταύτην δὲ φησὶ καὶ νησιῶτιν·
 πάλιν τὸν Κύκλωπα υἱὸν τῷ Ποσειδῶνος λέγει,
 ὥς ἄγον ἀγριότατων ὄντα καὶ θηριώδη·
 οὕτως ἐκείνῃ Ὀδυσσεὺς κατέχεται ὥς εἶπον
 195 καὶ βραδυνοῖ δὲ πρὸς καιρὸν θαλάσῃ δ' οὐ βαλεῖται
 ὥς περ ἐφεῦρον τεχνικῶς χρησμοῖς ἀστρομαντείας
 καὶ συμβουλαῖς εἰ βούλειθε σκοπῶμεν ὅπως ἔλθοι,
 οὐκ ἀποπνίξαι γὰρ αὐτὸν θάλασσα δυνηθεῖη,
 θεοὺς ἀσέρας ἀγαθοὺς ἔχοντα γενεθλίους
 200 οἱ δὲ φασὶν· εἰ πέπρωται ἄσρασι γενεθλίοις
 τὸν Ὀδυσσεῖα πρὸς αὐτοῦ τὸν οἶκον ὑποσρέψαι,
 γράμματα δοίη μὲν τισὶν ἀνθρώποις τῶν ἐμπόρων·
 οὓς νῦν Ἑρμῆν διάκτορον καὶ Ἀργεϊφόντην λέγει,
 ἀποκομίσαι Καλυψοῖ δηλοῦντα πέμψεν τοῦτον,
 205 ἔχοντα σύζυγον, υἱὸν, πατέρα τε καὶ φίλους·
 τίς δ' ἄρ' ἡμῶν σὺν γράμμασιν ἄλλως πρὸς τὴν Ἰθάκην
 πρὸς Ὀδυσσεύϊ τὸν υἱὸν χωρεῖτω νοουθετήσων·
 ταῦτα εἰπόντες Καλυψοῖ καὶ Ὀδυσσεῖ ὡσαύτως,
 μετὰ ἐμποροῦ πέμπουσι γραφαῖς τὰς προσηκαύσας·
 210 ἑτέραν ἔνουν τὴν γραφὴν πάλιν πρὸς τὴν Ἰθάκην
 μετὰ τίνος ἐσάλκασιν ἀνδρὸς τῶν εὐσυνέτων,
 ὁτρύνουσαν Τηλέμαχον κήδεσθαι σῶν πραγμάτων·
 ἢ καὶ αὐτὸς ὁ Μέντης δὲ λαβὼν γραφὴν ἀπῆλθεν,
 ἣν Ἀθηναῖν νῦν Ὀμηρὸς δεινῶς κατονομάζει,

- 215 σὺν τῇ γραφῇ τὸν κερμαστὴν Ἀθήνην ὀνομάζων·
 τὴν δὲ συνθήκην τῆς γραφῆς, πέδιλα ταύτης λέγει,
 ἀμβρόσια καὶ χρύσεια φέροντα πάντα ταύτην·
 ἡ δὲ γραφὴ φρονήσεως πέδιλον ἔστιν ὄντως·
 τὴν δέ γε παροτρύνουσαν, δύναμιν τῶν γραμμάτων,
 220 ἔγχος χαλκοῦν ὠνόμασε δαμάζον ἐναντίους·
 δύναται γὰρ ἀμύνασθαι ὥς πρῶτος χαλεπήνη
 ὀβριμοπάτρη φρόνησις οὔσα νοὸς θυγάτηρ·
 καὶ τί γὰρ ἰσχυρότερον νοὸς ἐστὶν ἀνθρώποις;
 » Βῆ δὲ κατ' οὐλίμποιο καρήνων ἀΐξασα
- 225 Δοκῶν τί λέγειν ἕτερον νῦν τῆς ἀβριμοπάτρης,
 πάλιν νοὸς καὶ λογισμῷ ταύτην δεκνύει τέκνον·
 Ὀλυμπον γὰρ καὶ οὐρανὸν τὴν κεφαλὴν νῦν λέγει,
 οὗ περ ὁ Ζεὺς καὶ λογισμὸς μένων ὡς ἐν οἰκείᾳ,
 πᾶσαν γεννᾷ τὴν φρόνησιν γραπτὴν, καὶ τῶν ἀγράφων·
 230 οὐ μόνον δὲ τὴν φρόνησιν Ἀθήνην ὀνομάζει,
 καὶ ὅσα γίνεσθαι αὐτῇ γραφαῖς εἴ τε καὶ πράξει,
 ἀλλὰ καὶ ὄργανα αὐτῆς ὡς καὶ μυρίοις ἄλλοις·
 ὡς φησὶν Ἡφαιστον τὸ πῦρ, καὶ γε τοὺς συνεργάτας,
 καὶ ξύλα Ἡφαιστὸν φησιν, ὕλην πυρὸς τελῶντα,
 235 ὡς Ἰλιάδι ποῦ φησὶ περικρυβέντες δένδρῳ·
 » Ἀλλ' Ἡφαιστος ἔρυτο· σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας·
 Τὰ ξύλα πάντως Ἡφαιστος, νύξ δὲ τὸ δάσος τούτων·
 οὕτω καὶ θάδε Ἀθηναίαν τὴν φρόνησιν καλεῖσαι,
 καὶ τὴν γραφὴν τὴν ἐννοῦν δε καὶ τὸν κρατῶντα ταύτην,
 240 καὶ σκόπει μοι σαφέστερον ἐκ τῶ κειμένῃ τῷτο·
 » Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιοι καρήνων ἀΐξασα
 » στή δ' Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ, ἐπὶ προθύροις Ὀδυσῆος·
 » εὐδοῦ ἐπ' αὐλείου· παλάμη δ' ἔχε χαλκεον ἔγχος·
 Ἐκ κεφαλῆς καὶ λογισμῷ τὸ γράμμα συντέθη
 245 ἐδόθη καὶ ἐσάλη δε εὐθέως εἰς Ἰθάκην·

- ἔστη δ' ὁ ταύτης κομίσας, ὃν Ἀθηῶν νῦν λέγει,
 οὐδῶ ἀνλῆς κατεῖχε δι τῇ σφῇ χειρὶ τὸν χάρτην·
 ὃν ἔγχος λέγει χάλκεον διὰ τὰ γεγραμμένα,
 ἃ ὠτρυνε Τηλέμαχον ἔχουσθαι τῶν πραγμάτων
 250 τὸ βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καὶ ἄλλως νοητέον·
 τὸ γράμμα συνετέθη μιν, ἰδύσθαι τῷ ἀνθρώπῳ,
 ἐξ ἀνακτόρων τῶν ἐκεῖ τρέχει πρὸς τὴν Ἰθάκην·
 ἐφεῦρε τοὺς μνηστῆρας δι' ἄσπεσμα δρώντας πόσα·
 ἰδὼν τῆτον Τηλέμαχος τῆς δεξιᾶς λαμβάνει·
 255 καὶ χάρτην, ὃν περ ἔφημεν, χάλκεον ἔγχος εἶλεν·
 » Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐντεσσθαι ἴσαν δόμου ὑψηλοῖο,
 » ἔγχος μὲν ῥ' ἔστησε φέρον πρὸς κίονα μακρὴν,
 » δουροδόκῃς ἐντεσσθαι εὐξόμεν, ἐνθα περ ἄλλα
 » ἔγχ' Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος ἴστατο πολλά·
 260 Ἐγχος, τὸν χάρτην ἔστησεν ἐν τῇ δορατοθήρῃ,
 ἐν περὶ τῷ κατέθετο τοὺς Ὀδυσσεύς χάρτας,
 ἣ τὴν αὐτὸν ἐγείρουσαν δύναμιν τῶν γραμμάτων,
 αὐτῷ ψυχῇ καὶ λογισμῷ τιθεῖ καὶ τῇ καρδίᾳ,
 ὡς πρὶν καὶ τούτῃς ῥ' πατήρ ὁ Ὀδυσσεὺς ἰποίει,
 265 πᾶσαν βουλὴν συνοίσουσιν ἐκεῖσε κατακρύπτων·
 λευκῶπιν οἶδας Ἀθηῶν τὸν φέροντα τὸ γράμμα.
 εἴ τε τὸν Μέντην γε αὐτόν, εἴτε τινὰ τῶν Μέντου·
 » Νῦν δ' ἤλθον· θῆ γάρ μιν ἔφασκ' ἐπιδήμιον εἶναι
 » σὸν πατέρ' ἀλλὰ νῦ τόν γε θεοὶ βλάπτουσι κελεύθου·
 270 » σὺ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 » ἀλλ' ἔτι που ζωὸς κατερύκεται εὐρεῖ πόντῳ·
 » νήσω ἐν ἀμφοτέρῃ χαλεποὶ δέ μιν ἄνδρες ἔχουσιν
 » ἄγριαι οἳ περ κεῖνον ἐρυκάνωσ' ἀέκοντα·
 Ὁ Μέντης ἣ τῶν Μέντου τίς, ὁ Ἀθηῶν νῦν λέγει,
 275 τῷ Τηλεμάχῳ δίδωσι χρηστὰς τὰς ἀγγελίας·
 εἶναι γὰρ ἐπιδήμιον φησὶ τὸν Ὀδυσσεῖα.

τατίσιν ἐλπίζόμενον αὐτοῖς ἐπιδημῆσαι
 θεοὶ, καὶ τὰ στοιχεῖα τε ἄνεμοί τε καὶ πόντος,
 καὶ χαλεποὶ δὲ βασιλεῖς θεοὶ νοοῦνται τῆδε.

280 » Αὐτὰρ ἐγὼ νῦν τοι μαντεύσομαι ὥς ἐνὶ θυμῷ,
 ὥς Κύκλωψ τε καὶ Λαιστργῶν, Κίρκη καὶ Καλυψώ δε
 νῦν καὶ ἡ εἰμαρμένη δε θεοὶ ἄν νοηθεῖεν·
 τῷτον ἄν βλάπτωσιν ἐλθεῖν εἰς τὴν αὐτοῦ πατρίδα,
 μετὰ βραχὺ δ' ἐλεύσεται πλήσας χαρᾶς τὰ τῆδε

285 » Ἀθάνατοι βάλλουσι, καὶ ὥς τελέεσθαι οὔτω·
 Εἰσὶν ἀθάνατοι ταυῦν αἱ ψυχικαὶ δυνάμεις
 ἧτοι καθὼς τῷ λογισμῷ καὶ διανοίᾳ κρίνω,
 ἢ ὥς ἐκ χρησμοδῆματος καὶ μαντιῶν ἐγνώσκων
 καὶ ταῦτα τῆς σοφίας δε καὶ ψυχικαὶ δυνάμεις·
 290 ἄν δ' ἐξ ἀσέρων εἴποις μοι τοῦτον ἐπεγνώκωναι,
 θεοὺς τὴν εἰμαρμένην μοι καὶ τοὺς ἀσέρας νόει.

» Οὐ μὲν τοι γενεήν γε θεοὶ νώνυμον ἐπίσσω
 » θῆκαν· ἐπεὶ σέγε τοῖον ἐγένετο Πηνελόπεια.

» Ἐνταῦθα πάλιν οἱ θεοὶ, ἀσέρες, εἰμαρμένην
 295 καὶ πάλιν δῖς εὖροις ἐξῆς θεοὺς, τὴν εἰμαρμένην·
 τὴν Ἀθηναίην εἰρήκαμεν τὸν κομιστὴν γραμμάτων·
 θεοὺς δ' ἐνεμεσίζετο αἰὲν ἰόντας, νόει·

ψυχῆς δυνάμεις, ἧτοι γε φίλιαν οὐκ ἐτίμα

» Ἀλλ' ἧτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κείμεναι
 300 ἐν τῇ κινήσει δηλαδὴ ἀσέρων, εἰμαρμένης·

» Μῦθον πέφραδε πᾶσι θεοῖς δ' ἐπιμάρτυρες ἔσων·
 ποίησον, ἐπιφώνημα σύμπασιν τοῖς μνηστῆρσι,
 μαρτύρων ὄντων σοι θεῶν, φρονέμων καὶ ἀρχόντων,
 εἴ τε στοιχείων ἑρανοῦ, γῆς τε καὶ τῆ ἡλίου·

305 ἄν μάρτυρες οὐ πάραισιν εἰπέ πρὸς τὸς μνηστῆρας,
 γῆν, οὐρανὸν μαρτύρομαι, καὶ ἥλιον πανόπτην·
 ὅσσαν Διὸς δὲ βούλεται λέγειν τὰς χρησμοδίας

- διὸ καὶ εἰμαρμένης γὰρ φήμη αἱ χρησμοδία·
 » Ὀρνις δ' ὥς ἀνόπαια διέπτατο, τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ
 310 ταχέως δὲ παρέδραμεν ὥς ὄρνις ἦν περ λέγει
 εἶτε ταχέως ἔδραμε, διέπτατο ὥς ὄρνις
 ᾧσατο θεὸν ἥτοι σημεῖον θεῖον εἶναι·
 ἰσάθιος, ὃ ὅμοιος τῷ κάλλει τῶν ἀστέρων·
 λυγρὲν τὸν νόστον δ' Ἀχαιοῖς ἐποίησεν ἐκ Τροίας
 315 Παλλὰς Ἀθήνη ὃ ἀήρ, πήλας σφοδρούς ἀνέμους,
 Δία, ὃ εὐτυχέστατος φρονιμωτάτη πλεόν·
 Ζεὺς γὰρ ὥς οἶδας καὶ ὃ νοῦς τοῖς ποιηταῖς καλεῖται
 ὥς καὶ αὐτὸς περίφρονα ταύτην κατανομάζει·
 θεῖον, σεφὲν ἢ μουσικὸν κατὰ περ οἱ ἀστέρες.
 320 » Ἐργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τά τε κλείουσιν ἀοιδοί·
 ἰδιωτῶν τε καὶ σοφῶν κορυῶν καὶ βασιλέων·
 ἀλλὰ πόθι Ζεὺς αἴτιος; αὐτὴ ἡ εἰμαρμένη.
 » Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσσῆα φίλον πόσιν ὄφρα οἱ ὕπνου
 » ἠδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 325 ἢ ἕως αὐτὴν ἔτρεψεν εἰς ὕπνου ἐν φρονήσει,
 ἢ ἕως ἐξ ὑγρότητος ἀέρος χειμερίης·
 ὕπνω σχεθεῖσα πέπαυτο τῶν τότε δακρυμάτων·
 ἢ φρόνησις γλαυκῶπις μὲν ὥς ἀληθεῶς ὀρώσα,
 ὃ δὲ ἀήρ ὥς ἐγγλαυκεν ἔχων αὐτῇ τὴν θέαν,
 330 πᾶν ἄμορφα καὶ ἄστοια σύμπαντα τὰ σοιχεῖα,
 ἅπας μεταγνέσσεια τῶν φιλοσόφων λέγει·
 θεοῖς ἀλίγκυος αὐδὴν, τῇ μοιστῇ ἀστέρων·
 θεοῖς ἐπιμαρτύρομαι, τοῖς ἄπισθον ἐρρέθη·
 αἰὲ ποθὶ Ζεὺς δῶσιν, ἡ εἰμαρμένη·
 335 θεοὶ, αὐτὴ ἡ φρόνησις· εἶτε ἡ εἰμαρμένη·
 ὁμοίως καὶ Κρονέωνα τὴν εἰμαρμένην λέγει·
 » Ὡς φάτο Τηλέμαχος, φρεσὶ δ' ἀθανάτην θεὸν ἄνω·
 τυτέστι φρόνησιν, αὐτὸν γεγόμενον τὸν ἄνδρα.

» Βούλετε φρεσὶν ἦσιν ὁδὸν ἣν πέφραδ' Ἀθήνη,
 340 τὴν ἣν αὐτῷ ἐβούλευσεν ὁ δὲ αὐτῷ τὸ γράμμα.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Β. ὍΜΗΡΟΥ ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ

Συναγαγὼν Τηλέμαχος μνηστῆρσιν ἐκαλησίαν,
 λέγει αὐτοῖς ἐξέρχισθαι τῷ Ὀδυσσεύς οἴκου·
 αὐτὸς δ' ἐφόδια λαβὼν παρὰ τῆς Εὐρυκλείας,
 καὶ νῦν παρὰ Νόημονος λάθρα μητρὸς ἐπιπλεῖ
 5 εἰς Πύλον πρὸς τὸν Νέστορα, εἰς Σπάρτην πρὸς Μενόλαν,
 περὶ τῷ σφαῦ πατρὸς αὐτὸς μέλλων ἀνερωτῆσαι·
 » Ἦμος δ' ἡγεγένεα φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ἐν ἣ τὰ ἔργα κάλλιστα φαίνεται τῶν δακτύλων·
 οὐ μὲν ὅποια τῆς νυκτὸς κατὰ τι βεβλαμμένα,
 10 τὲς λεξιγράφους ἔα δὲ μυθωδιστίως γράφειν·
 θεῷ ἀλίγκιον φημὶ ὠραῖον ὥς ἀστέρα,
 ἢ ὁρατὸν αὐτόχρημα ἐπιθυμίασι ὄντα·
 ὁ τῇ παλάμῃ ἔγχος δὲ Τηλέμαχος κατέϊχεν,
 ἢ δόρυ ὡς νομίζουσιν, εἴτε ὃν εἶπον χάρτην,
 15 κρατῶν βουλευτηρίῳ δὲ εἰ δέον δόρυ σκόπει.

» Θεοπισίῳ δ' ἄρα τῷ γε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη.
 Ταῖς συμβουλαῖς ταῖς τῷ ἀνδρὸς τίθαρήνῃς ἐκείνου,
 ἐκ σκυθραπῆς ὠραίας τε καὶ εὐγλωττος ἐφάνη·
 τὸ Ζεὺς ἐνθάδε καὶ θεῶν καὶ τὸ Ζητὸς ὁμοίως
 20 τὴν εἰμαρμένῃ νόησον συμαίνεσθαι μοι τὰ τρία·
 πλεον τὸ, ὑποδείσατε τῇδε θεῶν τὴν μῆνιν,
 ὀργὴν στοιχείων νόησον εἴ περ εἰ οὕτως εἶπε
 μὴ πῦρ, ἀπὸρ καὶ θάλασσα, καὶ τὸ Ταρτάρου στέμα,
 φλίξαν βροντήσας, βρύζασα, ῥαγὲν ἡμᾶς πῶς σχῶσι·

- 25 καὶ τὸ Ζηνὸς ὁμοίως δὲ τῆδε νοήσεις λέγων,
 ἀντιβολῶ καὶ δέομαι οἰκτραῖς ταῖς ἐκείαις
 ὑπὲρ τῆ νῦ τῆ ὑπὲρ νοῦν, τούτεστι τῆς προνοίας,
 καὶ τῆς δικαιοσύνης τε παύσῃτε δρᾶν τοιάδε
 Ἀθήνη νῦν καὶ οἱ θεοί, αἱ ψυχαὶ δυνάμεις,
 30 ἦτοι ὃ φρόνησις αὐτῇ καὶ μηχανῶν οἱ τρόποι
 δαίμων ὃ εἰμαρμένη μὲν, θεοὶ δὲ τὰ στοιχεῖα
 μαρτύρεται γὰρ ἥλιον καὶ τοὺς λοιπὰς ἀστέρας
 ἥλιε, γῆ καὶ ἕρην, ὕδωρ σὺν τούτοις λέγων,
 ἡμεῖς ἔφοροι γίνεσθε τῶν εἰς ἐμὲ δρωμένων
 35 Ζεὺς ὃ διδοὺς κάλιν τι τῷ, τὰ ἔργα, εἰμαρμένη
 ὃ Ζεὺς ὃ πέμπων ὑετός, ἀήρ καὶ ἕρηνός δέ
 ἤδη τάγ' ἴσασι θεοί, ἡ εἰμαρμένη οἶδεν
 ἡ ταῦτα ἥλιος ὅρα καὶ τὰ λοιπὰ στοιχεῖα
 ὅσσαν ἐοικένω ἐκ θεῶν, μοίρας ἡ καὶ φρονέοντων
 40 εὐχετ' Ἀθήνη, βῆθ' ἄν καὶ σύμβουλον ἐπόθει
 οἷας ὃ γράμμα θοὺς ἦν χθὲς καλεῦν πλεῖν εἰς Πύλον,
 ἀχεδόθεν ἦλθεν Ἀθηναῖ Μέντορι εἰδομένη
 πλησίον Μέντωρ ἦλθε δὲ ταῦτα ἐπευχόμενον
 καὶ τέτῳ συνεβόλευσε, καὶ πάντα πράττει τέτῳ
 45 ὅσα φησὶ τὴν Ἀθηναῖαν ποιῆσαι τέ καὶ λέξαι
 τὸν Μέντορα γὰρ λέγει σοι νῦν Ἀθηναῖαν ἐκθάδε,
 ὅς ἦν σοφός καὶ συνετός ἐπίτροπός τε τούτων
 καὶ σὺν αὐτῷ ἀπέπλευσε πρὸς Νέστορα εἰς Πύλον,
 κἄν ἐκ τῆ Νέστορος εὐθὺς οὗτος ἀνδυπεστράφη,
 50 οἷα βυθὸς φρονήσεως καὶ Ἀθηναῖ τῷ ὄντι
 ὡς ἂν ὁρώμενος αἰτὸς θεάγων ἐν Ἰθάκῃ
 μὴ καταλήπῃ μηδαμῇ μνηστῆρσιν ὑπαψίαν
 τῷ ἄλλῳ βῆτα Ἀθηναῖαν, τὸν Μέντορά μαι νόμι
 καὶ ἐν τῷ γάμμα τὸν αὐτόν νῦν δὲ τινὰ φράστειον
 55 » Ὡς φάτι Ἀθηναῖα κόρη Διός, οὐδ' ἄρ' ἔτε δὴν.

- Ὁ εὐφρων Μέντωρ ὁ σχεδὸν παῖς τῷ Διὸς ὑπάρχων,
 θεοῦ δὲ ἔκλυεν αὐδὴν αὐτοῦ τῷ σοφωτάτῳ·
 » Θάρσει μαῖ, ἐπεὶ ἔτοι ἄνευ θεῶ ἦδε γε βουλή,
 μετὰ σοφῷ συμβόλου· γὰρ ἀπέρχομαι καὶ θάρβει·
 60 » Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεῶ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 » Τηλεμάχῳ· εἰκυῖα κατὰ πόλιν ἤρχετο πάντη·
 » καί· ρα ἐκάστῳ φωτὶ παριστάμενη φέτο μῦθον·
 Πάντως ἐρεῖ τις ἐνθαδὶ, Τζέτζε τερατολόγε,
 εἰ Μέντωρ ἐστὶν Ἀθηναῖ, μορφήν πῶς μεταβάλλει,
 65 ὥς·ε δοκεῖν Τηλέμαχος ἀγείρειν τε πλωτῆρας;
 οὐ Μέντωρ εἰς Τηλέμαχον μετέβαλεν ἑθόλως,
 ὥς ἐκ τοῦ Τηλεμάχου· δε· πάντα πλωτῆρσι λέγει,
 τὸς ἄνδρας τε κατέπεισε· τί τὰ λοιπὰ θεῖ γράφειν;
 » Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεῶ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 70 » βῆ δ' ἱμεναῖ πρὸς δαίματ' Ὀδυσσεύος θεοιο·
 » ἐνθα μνυστήρσιν ἐπὶ γλυκύν ὕπνον· ἔχευε,
 » πλάζε δὲ πίνοντας· χειρῶν δ' ἐκβαλλε κύπελλα·
 Μετὰ γε τὴν ἐξάρτησιν νηὸς καὶ τῶν πλωτῆρων,
 ὥς πρὸς Τηλέμαχον ἔλθων ὁ Μέντωρ συμβουλεύει
 75 κινῶν κελεύει συνεχῶς ἐκ τούτου δ' οἱ μνηστῆρες
 κερηβαρεῖς ἀπαίρουσι, καὶ κέθυνοι πρὸς οἴκους,
 αὐτὸς δὲ καὶ Τηλέμαχος χωρεῖ πρὸς ἀπόπλουν·
 » Τοῖσι δ' ἵκμενον ἔρον ἶει γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ἀθήνη νῦν ἀήρ ἐστίν, ἥ πρόεισιν ἀνέμους,
 80 οὐ μὴν ἡ Μέντου φρόνησις μὴ πλανηθεῖς ἐνθάδε·
 » Στήσαντο κρατήρας ἐπιτεφείας οἴνοιο·
 » λιῖβον δ' ἀθανάτῃσι θεοῖς αἰεὶ γευέτησιν,
 » ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Διὸς γλαυκῶπιδι κόρῃ·
 Κάνταῦθα τὸν αἶρα γὰρ γλαυκῶπιδά· σοι λέγει,
 85 ὅτι λευκὸς ἀήρ ἐστὶν ὥς ἔφημεν· πολλάκις·
 καὶ τῷ Διὸς καὶ οὐρανῷ παῖς ὁ ἀήρ τυγχάνει·

ἔθος δ' ἐς τοῖς ναυτικοῖς, εἰς πλοῦν εὐθυδρομῶσιν,
 ἱστᾶν κρατῆρα, πίνειν τε χαίροντας τῷ ἀέρι·
 ὄθεν τοῖς πᾶσιν ἔθυσον θεοῖς τε καὶ σσιχείοις,
 90 τῷ δὲ ἀέρι μάλιστα πλεον τῶν ἄλλων πάντων·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Γ. ὈΜΗΡΟΥ ὈΔΥΣΣΕΙΑΣ

Σὺν Ἀθηναῖ Τηλέμαχος εἰς Πύλον κατηγμένος,
 ξενίζεται τῷ Νέστορι θύοντι Ποσειδῶνι·
 περὶ πατρός δὲ ἑαυτῷ πευδόμενός ἐκείνῃ,
 τὰ τῶν Ἑλλήνων σύμπαντα τέτῳ καλῶς μανθάνει,
 5 τὰ πατὴρ Τρώων πόλεμον σχεδὸν καὶ τὰ τῷ νόστου·
 μετὰ δὲ τοῦτο Ἀθηναῖ ὑποχωρεῖ ὥς ὄρνις·
 Νέστωρ πατὴρ υἱέος δὲ τὴν κλήσιν Πεισιφράτε·
 Τηλέμαχον ἐξέπεμψε φ' ἄρματος εἰς Σπάρτην,
 ὥς εἶπαι τὸ Μενέλαος ὑσέρος ἀφγμένος·
 10 » Ἡἷλιος δ' ἀνόρουσι, λεπῶν περικαλλέα λήμνην,
 » οὐρανὸν εἰς πολύχαλκον, ἔν' ἀθανάτοισι φανείη,
 » καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν.
 Ὡκεανόθεν ἥλιος εἰς οὐρανὸν ἀνήει,
 ἡμέραν ἄγων τέ καὶ φῶς σσιχείοις καὶ ἀνθρώποις,
 15 πολύχαλκον τὸν οὐρανὸν ὥς σσιρεόν δὲ λέγει
 καὶ ἡ Γραφή σσιρέωμα τὸν οὐρανὸν καλεῖ δε.
 » Ἐκ δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν' ἤρχε δ' Ἀθήνη·
 Ἀθήνη ἦται Μέντωρ νῦν προὔβαινε Τηλεμάχου
 ὅσας δ' ἂν ἄνω Ἀθηναῖς τὸν Μέντορα δηλούσας,
 20 εἰ μή που τί καινότερον ἔχουσι, παραδράμω·
 ὅλλα δὲ ὑποθήσεται ὁ δαίμων καὶ ἡ τύχη·
 οὐ σε θεῶν ἀέκητι· ἐκ ἄνευ εὐμοιρίας·

- τὸ, ἀθροιάσεις εὐχρισθαι, καὶ τὸ, θεῶν δὲ πάντες,
 ἡλίω καὶ αἶρα δὲ καὶ τοῖς λοιποῖς στοιχείοις
 25 χατάρμεν αἶρος γάρ, εἰς πνέωμεν καὶ ζῶμεν,
 ὕδατος τε καὶ τῶν λοιπῶν διὰ τὰς τάσεων χάρις
 καὶ τὸ, Κρονίων, εἶπομεν ἐν τόποισι μυρίοις
 τὴν σκοτεινὴν καὶ ἄδηλον σημαίνειν εἰμαρμένην
 » Βῆμεν δ' ἐν νήεσσι· θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιοῦς
 30 Θεὸς νῦν δύναμις, ψυχῆς ἐνομοσυνμοσύνη·
 νυκτὶ γὰρ βουλευσάμενοι βεβαρηότες οἶνω,
 διχῇ πῶς διαρέσθουσι ἔχ' ὁμωσυνμοσύνη
 ὁ τὸν λυγρὸν μηδόμενος νόστον δὲ, Ζεὺς τυγχάνει,
 ἡ εἰμαρμένη τέ αὐτῇ καὶ οὐρανὸς δὲ πλεον·
 35 ἐξ οὐρανοῦ γὰρ πνευστῶν βιαίαν καταγίδων,
 ἐπλήσθη μὲν πᾶν πέλαγος νεκρῶν καὶ νεογνίων·
 ἄλλοι δὲ παραξέσθουσιν πατρίδων πόρρωτέρω,
 εἰς Ἀφροδίην, εἰς Αἴγυπτον, εἰς Κρήτην, Ἰταλίαν,
 εἰς ἄλλας χώρας ἔθνη τε καὶ πόλεις τε καὶ τόπους·
 40 βραχεῖ τινὲς ἀφίκονται πρὸς τὰς αὐτῶν πατρίδας
 » Μήνιος ἐξ ὀλοῆς γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης·
 Ἐκ τῆ αἶρος τῆς ὀργῆς, τῆς ἐκ θεινῶν πνευμάτων
 εἶπομεν τὸν αἶρα σοὶ γλαυκώπιδα πολλοῖς
 ὀβριμοπάτριδ', ἰσχυρὸν ἔχουσα τὸν πατέρα·
 45 τὸ θλον γὰρ σφίονμα ὁ οὐρανὸς ὁ σύμπας,
 ὁ Ζεὺς αὐτὸς ὁ ἰσχυρὸς πατὴρ ἐστὶν αἶρος·
 ὁ γὰρ αἶρ ἢ Ἀθηνᾶ, τῆ οὐρανοῦ τί μέρος
 » Ἡ τ' ἔρην Ἀτρεΐδῃαι μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν.
 Πνευμάτων ἐναντίων γὰρ ὀμβροῦ τε καὶ χαλάζης,
 50 καὶ καταγίδων, ἄλλων τε πάντων θεινῶν χειμῶνος
 ἤδη μελλόντων ἀρχεσθαι, Μινέλαος μὲν ἔφη
 πλεῖν τὴν ταχίστην Ἑλλήνας πάντας εἰς τὰς πατρίδας·
 » Οὐ δ' Ἀγαμέμνονι πάνπαν ἰήσαντ' βούλετο γάρ ῥα

- » λαὸν ἐρυκαλίην ῥέξαι ἔ' ἱερὰς ἐκατόμβας,
 55 » ὥς τὸν Ἀθηναίης δεινὸν χόλον ἐξαίσατα·
 » νήπιος, οὐ δὲ τὸ ἦδη, ὃ σὺ παίσισθαι ἔμιλλεν·
 » οὐ γὰρ τ' αἶψα θεῶν τέρπεται νόος κτείν' ἐόντων.
 Ὁ Ἀγαμέμνων δὲ αὐτὸς τὸ σθένειμα κατέϊχε,
 ὥς ἂν αἶρος τὸ θεινὸν παῖσιν θυσίας λάβαι·
 60 ῥᾶσα δ' ἐβρατατρέπεται κρατῆσαν τί σφιχεῖον,
 εἴ τ' ἔν χερμέσιν αἶψα, εἴ τι καὶ θέρας καύσαι.
 » Νύκτα μὲν ἀέσαιμεν, χαλαρὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντες
 » ἀλλήλοισ'· θὴ γὰρ Ζεὺς ἤρτυε πῆμα κακὸντα.
 Οὕτως ἐκνωπερεύσαμεν ἐχθραίνοντες ἀλλήλοισ'
 65 ὁ Ζεὺς καὶ νοῦς γὰρ ὁ ἡμῶν, ὃ τῆς κακισυουλίας,
 ἥ καὶ ἡ εἰμαρμένη θεῖα, ἡμῖν ταῖς δυσβουλίαις
 ἤρτυε, κατακρύπτει τὴν συμφορὰν τὴν τόσσην·
 ἤρτυε οἱ ἡμέσους θεῖα ἐν ταῖς νηυσὶν ἐμβάντες,
 ἐπλέομεν ἐσέροι· τὸ πέλαγος θεὸς δέ
 70 θεὸς τὰ νῦν ὃ οὐρανὸς ἐκ ζάλης αἰθέρας
 εἴτ' οὖν θεὸς καὶ μοῖρα τις ἐκ τῶν εὐτυχισμάτων,
 ἐσέρευσεν καὶ ἔπαυσε τὴν ζάλην τῷ πελάγῳ
 νόσον δ' αὖτις ἐμύθετο ὁ Ζεὺς, ἡ εἰμαρμένη,
 δευτέραν ἔριν γὰρ αὐτοῖς αὖτις ἀναφρέπτεται·
 75 ἠτοῦμεν τέρας δεῖξαι δὲ θεόν, τὴν εἰμαρμένην
 καὶ τὸ, θεοὶ ὁμοίως δὲ δύναμεν περιθεῖν,
 καὶ τὸ, θεῶν ὁμῶς, αἰετούς δὲ σὺν τέταϊς νόοις·
 εἰ γὰρ Ἀθήνη σε φιλεῖ, ἂν φρόνιμος ὑπάρχῃς,
 ὥς Ὀδυσσεὶ παρίστατο, ὥς ἦν φρονὺν ἐκείνους·
 80 » Οὐ γὰρ πῶ ἴδον ὦδε θεὸς ἀναφανδὰ φιλεῖντας,
 » ὥς ἐκίνῳ ἀναφανδὸν παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη.
 Οὐκ εἶδον ὄντως ἔγωγε τὰς ψυχρὰς δυνάμεις
 λυσικλέσας πρᾶκνῶς, ὥς Ὀδυσσεὶ τὸ ἔμφρον·
 οὐδ' οἱ θεοὶ θελήσαν, αὐτὴ ἡ εἰμαρμένη,

- 85 ὑπερβολὴν τὸ σχῆμα δὲ τοῦτο καλεῖν μοι νόεω
 Ἀθήνη πάλιν Μέντωρ νῦν θεός, ἣ εἰμαρμένη
 » Ὡς τέ μοι ἀθανάτοισι ἰνθάλλεται εἰσορῶσι.
 Στοιχείαις ἢ καὶ ἄστρασι, ὥς οὐρανῷ, ἠλίῳ
 μοῖρα θεῶν ὀφτίως δὲ, ἄστέρων εἰμαρμένη,
 90 θεοῖς, βώμοις, στοιχείοις τε καὶ σὺν αὐτοῖς ἠλίο·
 Φοῖβός Ἀπόλλων ἔπεφνεν, ὃ ἥλιος ἀνείλεν
 τὰς λοιμυὰς ἀπάσας· γὰρ νόσους καὶ τὰς ὀξείας
 ἐκ τοῦ ἠλίου γίνεσθαι φασὶ καὶ τῆς σελήνης·
 πλοῦν· συγερὸν Ζεὺς φράσατο, καὶ αὐτμέναις χεῖεν,
 95 ἣ εἰμαρμένη νῦν αὕτη, ἣ καὶ ἀήρ ἐνθάδε.
 » Ζεὺς τέ γ' ἀλεξήσκει καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι·
 Ὁ Ζεὺς, ὃ πλάνος ὃ ἀσῆρ, καὶ οἱ λοιποὶ ἀστέρες
 ἦτοι μὴ γένοιτο ἐμοὶ τοιαύτη εἰμαρμένη,
 ἢ μὴ παραχωρήαιεν ὃ Ζεὺς γενέσθαι τοῦτο,
 100 ὃ πάντα συζησάμενος ὃ νοῦς ὃ τῆς προνοίας
 οἱ ἄλλοι νῦν ἀθάνατοι κλύουσιν τὸν Δία,
 ἐνθάδε καὶ λαμβάνεσθαι προνοίας ὥς περ εἶπον·
 ἐπεὶ δ' ἐγράφη, κείσθω σοι βίβλον χιοῦν οὐ θέλω
 αὕτη γὰρ καὶ σχεδάριον τὸ καθαρὸν ἐστὶ μοι.
 105 » Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 » φήνη εἰδομένη, θάμβος δ' ἔχε πάντας Ἀχαιούς.
 Οὕτως εἰπὼν ἀπέδραμεν ὃ συνετὸς ὃ Μέντωρ,
 ὡκέως, φήνης ὄρνιθος ἐξαικασμένος τάχει·
 ἢ ἄρ' ὑπεχώρει μὲν ὥς πρὸς τὴν ναῦν ὃ Μέντωρ,
 110 καὶ φήνη δὲ διέπτατο· οἰωνοσκόποι δ' ὄντες,
 καὶ γνόντες μάντευμα χρηστὸν τοῦτο τῷ Τηλεμάχῳ
 δῆλοῦν ἀνύσαι τὴν βουλήν καὶ τὸν σκοπὸν ὃν θέλει,
 οἱ πάντες καταπλάγημεν καὶ Νέστωρ σὺν ἐκείνοις
 ὅπως δ' ἢ φήνη μάντευμα τῷ Τηλεμάχῳ μάθε·
 115 ἢ φήνη τὰ νεόττια τῶν ἀετῶν ἐκτρέφει·

- ἐπίτροπος καὶ Μέντωρ δὲ ὑπάρχει Τηλεμάχου,
 οὗ μετὰ τὸ συμβούλευμα πρὸς ναῦν ἀπυρρομένου,
 ἐπεὶ φήνη δαίπτατο, πᾶσι χρηστὸν ἐκρίθη
 ὥς καὶ τὸν Νέστορα εἰπεῖν ἀνέω πεφυκότι,
 120 τοιαῦτά σοι ἐκπέμπονται σημεῖα ἐξ αἴρος
 εἴτ' οὖν ἢ εἰμαρμένη σοι τοῖα σημεῖα πέμπει,
 ἐλπίζω καὶ ἀνύειν σε· τοῦτο δ' οὐκ ἔστιν ἄλλο·
 » Ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ, κυδίστη Τριτογένεια.
 Ἢ νῦν πτήσις τῆς ὄρνιθος οὐκ ἄλλό τι σημαίνει,
 125 σοῦ λογισμοῦ δὲ τὴν βουλὴν ἀνύσαι καὶ πληρῶσαι.
 » Ἀλλ' ἀνασσ' ἴληθι δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλόν,
 » αὐτῷ καὶ παίδεσσι καὶ αἰδοίῃ παραιοίτῃ.
 Ἀλλ' ἴλω καὶ φίλῃ μοι τοιάδε εἰμαρμένη
 αὐτῷ γενέσθω καὶ πασὶν ἐμοί τε συμπαρόνῃ.
 130 » Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τῷ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·
 Ἢ πάλιν ἀπεφάνη δὲ τὸ ὄρνιθον, ἢ φήνη,
 δηλοῦν καὶ τέτε τὰς βελάς, καὶ τὴς σκοπῆς πληρῶσθαι,
 εἴτ' οὖν γε ἤκουσεν αὐτοῦ, τετέστι καὶ ὁ Νέστωρ,
 ἐπιτυχῆς ἦν ἐν βελαῖς ὧν ἤθελε πραγμάτων·
 135 » Υἱὸς Ὀρτιλόχιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα·
 Τὶς Ἀλφειὸς Ὀρτίλοχον ἐγέννησεν υἱέα,
 ἐξ ἧ ἀνδρὸς τῷ Ἀλφειῷ ὁ ποταμὸς ἐκλήθη·

ΑΥΤΗ ΕΣΤΙΝ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Δ. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

Εἰς Σπάρτην ὁ Τηλέμαχος ἐλθὼν σὺν Πισιστρέτῳ,
 γάμων καιροῖς, ξενίζεται τοῖς οἰκίαις Μενέλαου·
 νόστον ζητῶν δὲ τῷ πατρός, τὰ τῶν μνηστήρων λέγει·
 καὶ ὁ Μενέλαος αὐτῷ λεπτοῦς πᾶν ἐξηγεῖται

- 5 τὸν πλοῦν καὶ τὰ μαντεύματα Πρωτέως Αἰγυπτίου·
 ἐξ ὧν τὸν Ἀγαμέμνονος θάνατον ἐπεγνάκει,
 ὑπάρχειν Ὀδυσσεύα δὲ τῆς Κάλυψος τῇ νήσῳ·
 ταῦτα κατὰ τὴν Σφόρτην μὲν ἐν οἴκοις Μενελάου
 Τηλέμαχον ἀπόδημον δὲ γρόντας οἱ μνηστῆρες,
 10 τῆτον βουλευόντας κτανεῖν, ὃ γιοῦσα Πηνελόπη
 ἐξ ὀδυρμῶν περπαθῶν εἰς ὕπνον παρεσύρη,
 περὶ παιδὸς ὀνείρου δὲ χρησταῖς παραμυθεῖται·
 γάμον θοοὶ ἐτέλουν, ἦται ἢ εἰμαρμένη
 αἶθερ τῆς Ἀφροδίτης δὲ, αὐτῆς ἐπιθυμίας·
 15 » Ἄνδρες θύω γαίῃ Διὸς μεγάλου ἑκταῖ·
 Διὸς μεγάλου νῦν (νῆες), σφαιρέει βασιλείας·
 » Ζηῆς που τοσούτῃ γ' ἐλυμπίε ἔνδοθεν οὐλῇ
 Ζῆν νῦν ὃ ἄριστος ὅδε φασὶ τοσόνδε,
 εἰς κατακτείνω σφαιρῶν παραμυθῆς ὁ θόρος·
 20 Ἀρτέμιδι εἰκυῖα θε, σιλήνῃ κατὰ θέαν,
 θοοὶ τροτόμενα αὐτῇ ὡς μινυσακῇ ἀστέρων·
 εἶναι ὁ Μέμνων παῖς ἧς λέγεται, τῆς ἡμέρας,
 ἢ ὡς περίβλαπτος ἀνὴρ ἡμέρας καὶ τῆς βίης,
 ἢ ὡς πατρίδ' ἀεληχῶς τὰ μέρη τὰ ἑῶν·
 25 » Αὐτίκ' ἄρ' εἰς αἶνον βάλε φάρμακον· εἶδον ἔπινον
 » νηπαιθεῖς τ' ἄχελόν τε κακῶν ἐπέληθον ἀπάντην·
 Τὲς ἐν τῷ πότῳ λόγους νῦν Ἑλένης θελκτηρίους,
 κατονομάζει φάρμακον ληθευανὸν ἀνίας·
 οὐκ ἀπεικὸς καὶ φάρμακα τὴν Αἴγυπτον κακῆσθαι,
 30 ληθευανὰ καὶ παύοντα τὰς ἐπορήτους θλέψεις·
 καὶ γὰρ καὶ τοὺς Αἰθίοπας τοὺς ἀπαθεῖς ἀκάω,
 μή τε πικραῖς, μή τε παραῖς, μή καύσσει, μήδ' ἄλλοις
 ἀνταρῆς ἀλγύνουσαι, φάρμακον δὲ πάντα ρῆσαι,
 ὡς ἄλλοις τινὲς πύσχευτος δακνὴ τοῖς φαρμάκους·
 35 θεὸς ποῦ θεὸς ὁ ἀγαθεὸς καὶ τὸ κακὸν ἀδύς γε,

- ἡ εἰμαρμένη νῦν ἔστιν, ἥ δέ γε Ἀφροδίτη,
 ἡ τῇ Ἑλένῃ δέδωκεν αἰκάς ἐπιθυμίας,
 νόσφιν Ἑλένης ἔγκυν ἄρ' ἔπευ τὸ δορεῖν,
 Παλλὰς Ἀθήνη, φρόνησις αὐτῇ τῷ Ὀδυσσεύει,
 40 φθίγγασθαι γὰρ ἔκτισεν ἑδὲν αὐτὸν ἐν ἵππῳ·
 » Αἶ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπόλλων·
 Εἶδε ἄρ, παντὺς δατάρ, καὶ Ἀθηναῖ, σάδωνη,
 καὶ Ἀπόλλων τε, ἦλκε, φωτὸς βροτοῖς ταμέει
 ἔχουν, εἶδε ὧ ἔραπέ, νύξ, φῶς τε τῆς ἡμέρας·
 45 Αἰγύπτῳ τὸν Μαιώλου ποῖε θεοὶ κατέσχεον,
 οἷς τασὶ καὶ ἡμεῖς ἱρεῖν, ἀστῆρες εἰμαρμένης
 ἦτοι ἂ πλεῖν πατήρξεοντο χρεῶν τῷ θυμῷ·
 » Εἰ μὴ τίς με θεῶν ὀλοφύρατο καὶ μ' ἐλέησε,
 » Πρωτεύς ἰφθίμου θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος,
 50 » Εἰδοθέη τῇ γὰρ κάλλις ἄ γε θυμὸν ὄρωι·
 Θεῶν νῦν μάγῳν καὶ σοφῶν καὶ ὑδρομαντευμάτων,
 Πρωτεύς ἄνομα πλαστὸν, καὶ τὸ τῆς Εἰδοθέας.
 Ὡς Τζέτζης τέως οἶσται καὶ σκόπῃ πῶς σοι λέγει
 Πρωτεύς τὸ ὕδαρ πρότερον ὑπάρχει τῶν στοιχείων·
 55 ὅθεν αὐτὸν καὶ γέροντα καὶ τῶν ἰφθίμων λέγει·
 εἰ δ' ἔν τις αἰθραιπόμορρος, γέροντα μὲν ὥς εἶπεν,
 σοφὸν δέ ἢ τί ἕτερον, ἢ μάντις τῶν ἰφθίμων·
 οὕτως ὁ Τζέτζης οἶσται τὸν μὲν Πρωτέα ὕδαρ,
 τὴν δ' Εἰδοθέαν ἄνομα πρέπον μαντευμάτων,
 60 ὥς ἀσρολόγους καὶ λαοαῖς προφητικαῖς αἰθραιαῖς,
 εἰδυῖα πάντα ὥς θεός, ἢ ἡ εἰδυῖα θεῶν
 ταύτην ὁ Τζέτζης μάντιν σοι λέγει τὴν Εἰδοθέαν,
 Πρωτέας θυγάτηρ δὲ λέγει καλεῖσθαι οὕτω,
 ὥς πάντα προγινώσκουσιν ἐξ ὑδρομαντευμάτων·
 65 αὐτὴ τῷ Μενελάῳ δὲ πάντα μαντευσαμένη,
 Ὅμηρου λόγοις φέρεται ὥς ἐρμηνεύει τὸν τε

πῶς τὸν Πρωτέα γέροντα ὄντα πατέρα ταύτης,
 ὥς ἂν αὐτῷ μαντεύσῃται ὁ καὶ γενέσθαι λέγει·
 Τζέτζης ἐκείνην δέ φησι Μενέλαον ἰδῶσαν

- 70 Πάνθ' ὅσα χρήξεις ἐκμαθεῖν ὑδρομαντείαις δείξω·
 καιρῷ γὰρ μεσημβρίας σε πρὸς σπήλαιόν τι ἄξω·
 καὶ τρεῖς ἐτάρων δὲ τῶν σῶν, ἕς περ αὐτὸς ἂν θέλῃ
 καὶ νεκδόροις δέρμασι φωκῶν ὑμᾶς καλύψω.
 ἔχει γὰρ ἀντιπάθειαν ἡ φῶκη ταῖς μαγείαις,
 75 καὶ συνεργεῖ δὲ πρὸς πολλὰ τῶν μαγικῶν ὁμοίως·
 διὰ ὁσμὴν δὲ τῶν φωκῶν ἀρόματα παράσχω·
 κειμένων οὕτω δὲ ἡμῶν φῶκαις ἐσπεπασμένων,
 καὶ φῶκαι ἐξελεύσονται καὶ αὗται δὲ πεισθῆνται·
 εἶτα καταριθμίσωμεν τὰς φῶκας καὶ ἡμᾶς δέ,
 80 μέσον ἡμῶν καὶ τῶν φωκῶν ὕδωρ θαλάσσης θήσω·
 καὶ τότε ἂν ἐγέρθητε καὶ ἴδητε μυρία,
 ὅσ' ἐπὶ γαῖαν ἐρπετὰ τῷ ὕδατι ἐκείνῳ,
 καὶ πῦρ, καὶ ὕδωρ καὶ φυτὰ, πᾶσαν ἀπλῶς τὴν φύσιν·
 δεῖ δὲ πολλῆς στερρότητος, οὐχὶ δειλίας τότε,
 85 ἔχειν καὶ ὑπομένειν τε τῶν γέροντα τὸ ὕδωρ,
 καὶ σθεναρῶς ἐγκαρτερεῖν εὐτόνοισι βαρυχίαις·
 εἰ γὰρ μικρὸν ἐνδοίητε καὶ δειλαυδρήσητέ μοι·
 τῶν ὠρομένων ταῖς μορφαῖς, πάθῃτε τὸ Πεισάνδρου·
 οὗτος γὰρ ὢν δειλότατος ψυχὴν ἰδεῖν ἐπάθει·
 90 ἐν δὲ τῷ θῦσαι κάμηλον, φάσμα ψυχῆς ὥς εἶδεν,
 ἄψυχος οὗτος καὶ νεκρὸς ὥράθη παραυτίκα·
 οὕτω τῷ τότε τόλμης μὲν, ἀλλ' ἐ δειλίας χρεῖα·
 ἐπ' αὖν τὸ ὕδωρ πάλιν δεῖ ἴδητε ὕδωρ μόνον,
 ἥτοι μετὰ ἐκπλήρωσιν, ὧν δράσω μαντευμάτων,
 95 ἐράτῃ· ὅσα βούλει μοι, Μενέλαε, καὶ μάθῃς·
 Τὸν νοῦν ἀλληγορήματος ὅλον τῆ νῦν εἰρήναι,
 ἥδη τινὰς δὲ λέξωμεν λέξεις ἀλληγορίας·

- θεῶν· νῦν σοφῶν δέ, τὸ δ' ἀθανάτους νόμι,
 ἀγέρας· εἰμαρμένην τε θεοὶ; πάλιν σοφοὶ δέ·
 100 τίς ἀθανάτων με πεδᾶ, ἦτοι τίς εἰμαρμένη
 τίς σοι θεὸς συμφράσσατο, φρόνιμος συνετός τε,
 Διὶ καὶ ἄλλοισι θεοῖς, τῇ εἰμαρμένη λέγει·
 καὶ ἀθανάτοις δέ θεῷς τῷ ἕρῳ ὁμοίως·
 θεὸς πολλάκις εὔρης μοι πάλιν τὴν εἰμαρμένην·
 105 Διὸς γαμβρὸς Μενέλαος· ὃ ἐστὶ βασιλῆως
 ἐπεὶ χρησμοῖς δ' ἐς ὕψιστον νήσοις μακάρων ἦλθε,
 παίζων ὁ γέρον· καὶ γαμβρὸν Διὸς κατονομάζων,
 οὐ βασιλῆως δὲ υἱόν, ἀλλὰ θεοῦ, ληρῦ(ται)
 οἷα γαμβρὸς Μενέλαε θεοῦ φησὶν ὑμάρχων,
 110 ἀφίξῃ ἐς Ἡλίσιον καὶ τὰς μακάρων νήσους·
 Αἴγυπτον, Νεῖλον ποταμὸν Διῖπετῇ δὲ λέγει,
 ὡς ὄμβροισι αὐξανόμενον, χίεσιν Αἰθιοπῶν·
 θεῶν σῶλον κατέπαυσας τῆς εἰμαρμένης λέγων·
 ἔδοσαν οὖρον οἱ θεοὶ, μοῖρα καὶ τὰ σοιχεῖα·
 115 ἔργον δ' Ἡφαίστειο, ἐστὶ πυρὸς καὶ τῷ τεχνίτου·
 ἀρχὸν νηὸς, τὸν Μέντορα εἴ τε θεὸν ἐπέγνων·
 θεῶν σοφὸν καὶ σύμβουλον· εἰτ' ἔν ἀρχὲν τῶν ἑνα·
 ὡσαύτως καὶ τὸ, εἴ τις μοι θεὸς ἦν παροτρύνων·
 νῦν Ἀθηναί, ἥ φρόνησις, ἥ ἐκ θανάτου σῶζει·
 120 θεοῖς ἐπύχεσθαι αὐτούς· ἦτοι τῇ εἰμαρμένη·
 πῶς Ἀθηναί δὲ ἔκλυε· τίς φαίη Πηνελόπεια·
 ὅτι σωθεὶς Τηλέμαχος φρονήσει ὑπεσφάφη·
 τῇ Πηνελόπεια Ἀθηναί τὸν ὄνειρον ἐκπέμπει·
 ἥ ὁ ἀνὴρ ὦν κάθυγρός ἐπαγαγὼν τε ὕπνου·
 125 ἥ ὅτι ἅ καθεύδοντες ὀνείρατα ὁρώμεν,
 ψυχῆς τε καὶ φρονήσεως ἀνάπλοισμα τυγχάνει·
 Ἐπεὶ τὴν δέλτα πᾶσαν δε εἶπον ἀλληγορίαν,
 μικρὸν τι γέλασέον μοι καὶ ἀναρωτήτεον·

- τοὺς πειθαμένους ταῖς μωροῖς ἀλληγορογραφῶσαν
 130 εἰ ὁ Πρωτεύς ὡς οἶσαθε ὕλη δοκεῖ τυγχάνειν,
 καὶ μὴ ὑδρομαντεία δέ, καθὰς ὁ Τζέτζης λέγει,
 πῶς ἐκ τῆς ὕλης εἶπατε Μενέλαος μανθάνει
 ὅσα τῷ Ἀγαμέμνονι συμβαίνει καὶ τοῖς ἄλλοις;
 135 τίνες αἱ φῶκαι ἦσαν τε καὶ τίς ἡ ἀμβροσία,
 ἣν τοῖς ῥοσὶν ἐνέσταξεν αὐτῶν ἡ Εἰδοθέα,
 καὶ τίς ἡ Εἰδοθέα δὲ σὺν πᾶσι τοῖς ἑτέροις;
 ψευδαλληγορογράφοις μοι μὴ πείθεσθε μηδ' ὅλως
 πῶς δ' ἂν τις γνῶιη τὰς ψευδεῖς ἀλληγορίας λέξω,
 ἂν πρὸς τὴν ὅλην ἔννοιαν, τὴν ἣν ἀλληγοροῦσι,
 140 τὸ διαρκὲς οὐκ ἔχουσιν, ἀλλὰ κεκολογῶσιν

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ὍΜΗΡΟΥ ΔΕ ΤΟΥ Ε ΤΗΣ ὈΔΥΣΣΕΙΑΣ.

- Θεῶν δευτέρας ἀγορᾶς αὖτις γεγενημένης,
 ἡ Ἀθηναῖα τὰς συμφορὰς ἔφαπτεν Ὀδυσσεύς,
 καὶ ὡς κατέχοιτο αὐτὸς τῆς Καλυψοῦς τῇ νήσῳ
 οἱ δὲ μνηστῆρες βούλονται κτεῖναι καὶ παῖδα τέττε,
 5 δι' αἰσὴν τὴν τῇ πατρὸς εἰς Πύλον ἀργυμένον·
 Ζεὺς δὲ φασὶ πρὸς μὲν αὐτὴν τὴν Ἀθηναῖαν τοιαῦτα
 ὡς περ ὑπέθου λαγισμὸν εἰλθεῖν τὸν Ὀδυσσεῖα
 καὶ τὰς μνηστῆρας σύμπαντας σὺν δόλοισι σκοπεῖναι,
 ὡς ἀβλαβῇ Τηλέμαχον κόμισσον εἰς Ἰθάκην·
 10 πρὸς Ἀθηναῖαν μὲν τοιαυτὴν τὸν δὲ Ἑρμῆν κελεύει
 εἰλθόντα φάναι Καλυψοῖ πέμψαι τὸν Ὀδυσσεῖα
 καὶ δὴ αὐτὸν ἐξέπειραν ἐπὶ τινος σχεδίας
 τῇ ὀκτωκαιδεκάτῃ δὲ ἡμέρᾳ τὴν σχεδίαν
 ὁ Ποσειδῶν διέλυσε μεγάλας χαλσῆνας.

- 15 Ἰνώ δ' ἐκινδυνάοντα τοῖς κάραισι ἰδῶσα,
 δοῦσα τὸ κρήδεμνον αὐτῆς, γῆν εἰς Φαίηκων σῶζα.
 Νῦν ἐλληγορητίου δε τὰ τῇδε γεγραμμένα
 θεῶν φρονούντων ἀγοαῖς δευτέραις ἀγοραῖαις,
 ὃ Μέντωρ διηγέεται μὲν τὰ περὶ Ὀδυσσεά,
 20 βουλαῖς τῆς Πηνελόπης δὲ οἰκτρὰ τῇ διηγέσθαι,
 ὃν Ἀθηναῖον νῦν Ὀμηρος, ὡς περ καὶ πρόην, λέγει
 αὐτὸν μὲν λέγων Καλυψῆς κατέχεσθαι τῇ νήσῳ,
 βουλεύεσθαι μνηστῆρας δὲ καὶ παῖδα τέκε· κτεῖναι
 ταῦτα εἰπόντος Μέντορος ἀνδρὸς φρονιμωτάτου,
 25 ὃ Ζεὺς, καὶ ἔνους τίς ἀνὴρ, οἶος ὃ ἐλιδέροισι,
 φησὶν ὡς ἐκινόμευσαι τὰ περὶ Ὀδυσσεά,
 οὕτω γραφῆναι ἀβλαβῆ καὶ παῖδα τέκε σῶσαι·
 ταῦτα μὲν πρὸς τὸν Μέντορα· καὶ γράμματα δὲ συντάξας,
 ὃ περ Ἑρμῆν τε καὶ υἱὸν αὐτῆς κτεταγμένας
 30 ὃ γὰρ προφορικὸς λόγος, τέχνη νοῶς ὑπάρχων,
 ὃ ἐρμηνεύς νοῶς ἐστὶ, ψυχῆς τε κοινμάτων
 Ἑρμῆς, καὶ ὃ τὸ γράμμα δὲ τισὶν ἀποκομίζων,
 καὶ ὑπουργῶν πᾶν ὄργασσον πρὸς ἑκάστην γραμμάντων,
 καθάπερ Ἡφαιστος τὸ πῦρ, καὶ πυρρικοὶ καὶ ὕλαι·
 35 καὶ γράμμα δὲ συνδέμενος μετὰ τινος ἐμπόρου,
 στέλλει πρὸς νῆσον Καλυψῆς σθένει ἐκείνην πεῖσαι,
 πρὸς τὴν πατρίδα τὴν αὐτῆς πέμψαι τὸν Ὀδυσσεά·
 οἶδας τὸν Ποσειδῶνα τε καὶ τοὺς ὀργὰς θαλάσσης·
 Ἰνώ δ' ἐκινδυνάοντα, χάρις ἐστὶν Ὀμήρου,
 40 παίζων χαριεντίζεται καὶ γὰρ ἐν ταῖς ἐνθάδε,
 πρὸς ὃν περ μῦθον λέγεται περὶ Ἰνῆς τῆς Κρόνου·
 θεῶν λεγόντων γὰρ αὐτὴν γενέσθαι τῇ θαλάσσῃ,
 ἐπεὶ συνέβη πλέοντι τῷ Ὀδυσσεῖ σχεδία,
 ἐκ τῆς θαλάσσης αἶψικα ἐνθὺς ἱκανομένους,
 45 ἔγχεα τῆς σχεδίας τε περυξαμένους τότε

- χωρήσαι τὴν εἰς Φαίαιας κατὰ γραφὴν ὀρθίαν·
 ἐκ ταύτης δ' ἔγνω Ὀδυσσεύς ἔγγιστα γῆν ὑπάρχειν,
 οὗ ἔμειλλε καὶ νήξασθαι σχισθείσης τῆς σχεδίας.
 παίζων χαριεντίσματος ὁ Ὀμηρος, ὡς εἶπον,
 50 Ἰνώ λέγει τὴν αἰθυϊαν κρήδεμνον δέ σοι ταύτης
 γραμμὴν τὴν τῷ πτερύγματος ἐκείνην τὴν ὀρθίαν,
 καθ' ἣν περ ἐκνηχόμενος πρὸς Φαίαιας ἐξῆλθεν·
 ἔχεις τὸ ἀλληγόρημα· τῆτο δὲ οὐ σημείου,
 ὡς πλοίοις κινδυνεύουσιν ἂν αἰθυϊα φανείη,
 55 ἐξακαδῦσα τῷ βυθῷ, συμεῖον σωτηρίας
 ἐν δὲ πλόῳ σοὶ κατ' ἀρχὴν ἂν αἰθυϊα φανείη,
 εἰσδῦσα μᾶλλον εἰς βυθὸν ἐκ τῆς ἐπιφανείας,
 ὀλεσθρον τότε τῇ νηϊ σημαίνει καὶ πλωτῆρσι,
 πάντων εὐδίων τῶν πάποτε βλέπης εὐδιωτέρων·
 60 ἂν τῆτο γοῦν κατίδῃς μοι, φεῦγε πρὸς ἄλλο πλοῖον,
 ἂν ἀναγκαῖον τότε σοι καθέστηκεν τὸ πλεῦσαι·
 εἰ δ' οὐ μεγάλη βία τίς, ἕα μὴ πλεύσης τότε·
 ἐπεὶ ταῦτα κατέλεξα, λοιπὸν μοι χωρητέον·
 ἤδη καὶ πρὸς τὸ κείμενον, ὡς τὰ χρεώδη λέξω·
 65 » Ἡὼς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυῷ Τιθωνοῖο
 » ὤρνυθ', ἐν' ἀθανάτοισι φόως φέρῃ ἡδὲ βροτοῖσι·
 Τὸν τῷ Πριάμου ἀδελφὸν νῦν Τιθωνόν μοι ἕα,
 καὶ τὴν ἡὲ δὲ σύνευνον θεῶν νεῖν ἀθλίαν,
 τὸ πρῶϊνόν κατὰς ημαῖ νῦν Τιθωνόν μοι νόει.
 70 τὰ ὦντα ἃ τίθεται ταῖς ἀγοραῖς εἰς πλάσιν,
 ἧται ἡμέρα ἥπλωτο ἀνθρώποις καὶ σοιχείαις·
 οἱ δὲ φρονῦντες καὶ θεοί, ὥς προλαβὼν εἰρήκεν,
 συνέδριον ἐποίησαν, δῆλόν ἐν τῇ Ἰθάκῃ,
 περὶ μνηστῆρων τῆς βουλῆς καὶ περὶ Ὀδυσσεύος·
 75 ὑψηβρεμέτην δὲ τὸν νοῦν, ὡς λόγοις ὑψηγόροις,
 δίκην βροντῶν ἀντίθετον ἅπαν καταβροντῶντα,

- καὶ νοημάτων κραυνοῖς καίοντα καὶ βροντῶντα
οἱ Φαίηδες ἀντίθεοι τῇ ψυχικῇ δυνάμει, . . .
δίκαιοι καὶ εἰκτίρμονες καὶ τῶν συμπαθῆσάντων,
80 ὥς περ θεὸν τιμήσουσι, σαφὸν ἢ βασιλῆα . . .
τὰ πέντε σημανόμενα θεῷ, ἐνταῦθα σώζει
οἶον δ' ἂν εἴποι τις, ἀπερίσφορον ἐκ ἔστι, . . .
κἂν περ ἀνάματον ἐστίν, εἴτε τῶν ἀποκρίσεων
διάκτορος, ὁ μηνυτῆς τῷ νῦ τῶν κνημάτων . . .
85 ὁ λόγος Ἀργειφόντης δέ, ὡς καθαρὸς ἐκ φόβου, . . .
ὁ τῶν Ἰθακησίων δὲ τῆς συμβουλῆς καὶ πλέων,
εἰς σωτηρίαν γὰρ αὐτῷ ἐγράφη Τηλεμάχου . . .
ἢ ὁ φονεὺς τῷ Ἀργου, δὲ κυνὸς τῷ πανομμάτε.
ὁ λόγος πᾶσαν γὰρ ὁρμὴν θυμῷ κατασέλλει . . .
90 χρυσᾶ δὲ πέδιλα Ἑρμοῦ γῇ φέροντα, θαλάσση,
αἱ συλλαβαὶ καὶ λέξεις δὲ, αἷς συμπληρᾶται λόγος
χάρταις γραφὴν τὸ γράμμα γὰρ γῇ σέλλει καὶ θαλάσση
» Εἵλετο δὲ ῥάβδον, τῇδ' ἀνδρῶν ἅμματα θέλγει,
» ὧν ἐθέλει τὸς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει.
95 Ῥάβδον δὲ τὴν νοουμένην καλεῖ, τὰς παραινέσεις
ἢ θέλγει καὶ πραῦνει μὲν ἁμῶς καὶ θυμωμένους,
νύττουσα τοὺς ῥαθυμούς δὲ πράττειν τί διεγείρει
» Τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων, πέτετο κρατὺς Ἀργειφόντης.
Τὸ σχῆμα ἐπανάληψις ἔστι δ' ὁ νοῦς τοιόσδε
100 τὴν ἣν εἶπον παραινέσιν ταχέως γεγραμμένην . . .
ὁ λόγος ἔχων ὁ γραπτὸς, Ἑρμῆς ὁ προλεχθεὶς μοι,
καὶ ὁ γραμμάτων κομιστῆς, ὡς προλαβὼν εἰρήκεν,
ἐκ τῷ αἰθέρος καὶ τῷ νῦ τῷ χάρτῃ ἐγγραφῆσαν
οἱ χάρται καὶ αἱ βίβλοι δὲ πάντως καὶ πύργισαι, . . .
105 οἷα μουσῶν καὶ γνώσεως τελαῦσαι κατοικίαι . . .
ἐν πόντῳ καὶ θαλάσῃ δὲ καὶ δι' ὀλκάδος πλεύσας,
εἰς Καλυψοῦς ἤφικετο τὴν νῆσον, πλὴν ἐν χρόνῳ

- » Ἐκθα γὰρ θάπτετο διάκτορος Ἀργυφόντης
 ὁ τῶν γραμμῶν κομιστής, ὅστις ἦν ἂν ἐκείνος
 110 » Οὐ γὰρ τ' ἀγνώτες θεοὶ ἀλλήλοισι πέλοντα·
 οἱ γὰρ σοφοὶ καὶ φρόνιμοι νοῦσι τῶν ὁμοίων·
 » Ζεὺς ἐμέγ' ἠγάγει δεῦρ' ἐλθέμεν σὺκ ἐθέλοντα·
 σοφοὶ καὶ ἔνους ἄνθρωποι σοὶ ἀπεσάλευκός με
 θεοῖς θυοῖας ῥέξουσ' τουτέστι τοῖς στοιχείοις·
 115 Δία δὲ νῦν παρξελθεῖν τῆς εἰμαρμένης λέγει
 ἄλλον θεόν, στοιχεῖον τι, σοφόν, ἢ βασιλέα·
 νῦν σχέτλιοι ἐστὲ θεῶν, τὴν εἰμαρμένην λέγει·
 θεαῖς, ταῖς βασιλίσσαις δι, ἀνδράσι καὶ τοῖς κάτω·
 θεαῖς καὶ τοῖς στοιχείοις δι, οἷς ἐστὶ θῆλυς κλήσις,
 120 ὡς περ ἡμέρα τε καὶ γῆ, θαλάσση καὶ τοιούτοις·
 ἂν τις ἡμέραν, ἔροιτο, Τζέττης, στοιχεῖον λέγεις,
 καὶ φαίην ἂν ὡς πρὸς αὐτόν· ἡμέρα γὰρ τυγχάνει
 παῦσας πυρὸς ἡλιακῆς τῆς ἀνωτέροις τέποις·
 ἡμέρα τὴν Ὀρίωνα μῦθοι φασὶν ἐρᾶσθαι,
 125 ἀνθ' ὧν ἐν βίῳ καὶ φωτὶ πράξεις λαμπρὰς ἐποιεῖ·
 ἢ Ὀρτυγία, νῆσος τίς· Δηλὸς νῦν καλουμένη·
 Ἄρτεμις τὴν Ὀρίωνα κτανεῖν ἐνεθυμάθη,
 ἀνθ' ὧν σκορπίος ἔκτανεν αὐτὸν κυνηγετῆντα·
 ἐκ Κρήτης Ἰασίων δὲ ἦν τῶν φιλογυῶρων,
 130 ὅθεν αὐτῷ μυθεύονται τὴν Δήμητραν μιγῆναι·
 ἐκραυνάθη δ' ὁ ἀνὴρ, ὅθεν φασὶν οἱ μῦθοι,
 ὅτι διὰ τὴν Δήμητρα Ζεὺς κραυνοῖ τὸν ἄνδρα·
 Ζεὺς ὁ βαλὼν ἐν κραυνῷ, νῦν οὐρανὸς τυγχάνει
 ἀθάνατον, ἀγήραον νῦν βασιλέα λέγει·
 135 σὺ χ' ἅτι· σὺ γηράσκουσι σώμασι σφηφόροι,
 ἀνθ' ὧν αἰ μνήμαι τέτων δε τοῖς χρόνοις σὺ γηρῶσι·
 Διὸς μῆνιν, σάφές· αὐτὰ τὴν εἰμαρμένην λέγει·
 ἀπέβη Ἀργυφόντης δι ὁ ἔφορος ἐκείνου,

- Ζηνὸς ἀγγείας δέ, γραφῆς τῆς ἐλλογίμης,
 140 δώσω δὲ καὶ τηρήσω σοὶ ἔρε πνοῆν ἀνέμω
 θεοὶ δὲ νῦν ἐράνεια, αἵ ἑρες, εἰμαρμένη,
 καὶ τὰ στοιχεῖα δὲ αὐτά ἐξ ὧν πνοαὶ ἀνέμων
 τῷ Ὀδυσσεῖ μὲν βρώματα παρέθεντο (ἀνθρώποις),
 ἦεν πνοαὶ ἐσόμενα τοῖς σύμπασιν ἀνθρώποις.
 145 τῇ Καλυψοῖ δὲ βρώματα τῶν βασιλοπατέρων,
 ἃ περ κατονομάζει νῦν νέκταρ καὶ ἀμβροσίαν.
 ἢ Ὀδυσσεῖ μὲν βρώματα παρέθεντο ἐσθίειν,
 αὕτη σὺν Διροπαίνουσι δὲ λόγους ποτὶν ἐτρύφα,
 ἃ μᾶλλον τῇδε λέξει τίς νέκταρ καὶ ἀμβροσίαν
 150 τὸν ὃν γὰρ κατεξέωσι τῶν αἰδημονεσέων,
 ἄτοπον φαίνεται τροφῆς μὴ ἀξῶν ὁμοίας,
 τίνας φασὶ νῦν τὰς θνητὰς, καὶ τίνας ἀθανάτους
 θνητὰς τῆς κάτω τύχης μὲν θεῶς, τὰς βασιλίσσας
 σημείωσαι ὡς Σάλαμοι Ἱερσαλυμέται,
 155 ἐξ ὧν νῦν Ὀμηρος φασὶν· οὐ μὲν δὲ οἱ Μυλῖαι,
 ὡς ἄλλοι γράφουσι τινὲς ἄνδρες τῶν νεωτέρων,
 καὶ τῆτο δὲ σημείωσαι περὶ αὐτῇ Ὀμήρου,
 ὡς ὕστερος καθέστηκε Δαβίδ καὶ Σολομῶντος,
 ἐκ τῆς μνησθῆναι ὁπωσὺν ἀνόματος Σαλύμων·
 160 Δαβίδ γὰρ ταύτην ἔθηκε καὶ Σολομῶν τὴν κλησιν
 τῇ χώρᾳ, ἥπερ πρότερον ἦν Ἰεβὺς ἢ κλησὶς
 λαοπὸν ἀκούσαν τῶν ἐπῶν, ἡριβαρμένως σκόπει.
 » Τὸν δ' ἐξ Αἰθιοπῶν ἀνιὼν ἶδε κρείων Ἐνοσίχθων
 » τηλόθεν ἐκ Σολύμων ὁρέων ἶδεν· εἷσατο γάρ οἱ.
 165 Ἐγνώσ ἐκ τῶνδε ἀκριβῶς ἃ σημειῖσθαι εἶπον
 ἄκωσον νῦν δὲ καὶ τὸν νῦν ὃν γράφουσι τὰ ἔπη
 Εὐρος θαλάσση κινηθεὶς ἐκ τῆς Αἰθιοπίας,
 τῷ Ὀδυσσεῖ τὰς συμφορὰς ἐπήνεγκεν, ὡς γράφει
 ὡς Ποσειδῶνα φέρει δετὴν θαλάσσαν λαλῶντα

- 170 ὅσα ἄν εἶπε Ποσειδῶν κατὰ τίνος ἀνδράπε,
 τὸν ὃν αὐτὸς ἐκέλευσε πηλᾶγγοι θαλάσσης,
 πρὸς τὴν πατρίδα τὴν αὐτῆ μηθέλων ἀφικέσθαι·
 ἰδὼν δ' αὐτὸν φερόμενον αὔραις ὑριοπνύσας,
 θαυρὶ μετεβυλεύσαντο· νῦν τὰ σοχαῖα λέγει·
 175 πῶς δὲ συνάγει Ποσειδῶν νεφέλας μάνθανέ μοι·
 τὰ νέφη ἀνιμή(σει μεν) μισγίνονται τῶν ὑδάτων
 τρίακοντα δὲ μοι νόησον εἶναι τὰς τροπυμίας·
 τὸν οὐρανὸν τοῖς νέφσιν ὁ Ζεὺς περικαλύπτει,
 ἀπὸρ ὁ ζωγγέος τε καὶ ἀνασπῶν ἱκμάδας·
 180 τὰ τῆς Ἰνῆς προείπομεν, τίνοι Ἰνώ νῦν λέγει;
 ἔτι παίζων τὴν αἰθυσίαν Ἰνώ κατονομάζει·
 καὶ λόγους περιάπτει δὲ νῦν προσοπωποιήσας,
 ἡθοποιῶν λόγους δὲ τῷ Ὀδυσσεὶ προσάπτει·
 καὶ νῦν ὑφαίνη δόλον μοι τίς ἐκ τῶν ἀθανάτων,
 185 μὴ πρὸς τὴν πτῆσιν ἀπιδὼν ἀποτηθῶ αἰθυσίας,
 δόξας βραχὺ τε πέλαγος ὡς πρὸς τὴν γῆν ἐκτρέχειν·
 ἢ Ἀθηναῖα δὲ ὁ ἀπὸρ, καὶ οὐρανῷ θυγάτηρ
 Βορέαν πνέειν εἵασεν· ἄλλους δ' ἀνέμους ἔσχεον·
 Ἀθήνη θεῖσα δ' ἐν φρεσὶν, ἢ φρόνησις ὑπάρχει·
 190 » Λίδοιός μὲν τ' ἐστὶ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Οἰκτεῖρουσι κακαύμενον πολλάκις καὶ σοχαῖα·
 Ἀθήνη (ὑπνον) ἔχευε· νῦν κᾶντις τὸν αἶρα,
 κᾶντις αὐτῇ τὴν φρόνησιν οἴποις, ἔχ' ἀμαρτένοισι

ὑΠΟΘΕΣΙΝ ΝΥΝ ἈΚΟΥΕ ΤΗΣ Ζ. ὈΔΥΣΣΕΙΑΣ.

- Ὅναρ ἢ Ἀλκινόου παῖς Φαιάκων βασιλείῳς
 προτρέπεται πρὸς ποταμὸν πλύνειν αὐτῆς ἐσθῆτας.
 μετὰ τὸ πλῦναι παιδιᾷ σφαίρας δὲ τερπομένη,
 σὺν θεραπαίνοις ταῖς αὐτῆς θροῦν ἤγειρε τῷ τότε
 5 ὑφ' οὗ αὐτὸς ὁ Ὀδυσσεὺς ἐξεγερθεὶς τῷ ὕπνῳ,
 καὶ τῆς παιδὸς προσδεηθεὶς, λαβὼν τροφήν, ἐσθῆτα,
 ταύτῃ συνεκολέθησεν εἰς πόλιν τῶν Φαιάκων·
- » Ὡς ὁ μὲν ἐνθ' ἐκάθευε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
 » ὕπνῳ καὶ καμάτῳ ἀρήμενος· αὐτὰρ Ἀθήνη
 10 » βῆ ῥ' εἰς Φαιάκων ἀνδρῶν δῆμον τε πόλιν τε·
 καὶ μετὰ ἔπη δὲ τιναὶ πάλιν φησὶ τοιάδε·
 » Τῷ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 » νόστον Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μητιόωσα.
- Νῦν Ἀθηναῖν τὴν φρόνησιν δεῖ σέ νοεῖν· τὸ δέ πως
 15 αἴκουε νῦν καὶ μάνθανε σοφῶς, ἠκριβωμένως·
 εἰ ὄντως ὄνειρος ἐστὶ καὶ μὴ τελῶν ἐκ μέθης,
 ψυχῆς τε καὶ φρονήσεως, καὶ λογισμῷ τίς πλάσις,
 εἰκόνας τε καὶ εἰδῶλα μελλόντων προδεικνῦσα·
 ἐπεὶ καὶ Ναυσικαίας δὲ ὁ λογισμὸς καὶ φρένες
 20 τὸν περὶ γάμου ὄνειρον ἀνέπλασαν ἐκείνη,
 δι' ὃν σὺν ταῖς νεάνισι καὶ ταῖς θεραπαίνισιν,
 ἐλθῆσα πλῦναι ποταμῷ σώζει τὸν Ὀδυσσεά,
 οὕτω φησὶν ὁ Ὅμηρος δεινὸς ὢν λογογράφος·
 ὁ λογισμὸς, ἢ φρόνησις δῆλον τῆς Ναυσικαίας,
 25 νόστον δουλεύων Ὀδυσσεῖ, πόλιν Φαιάκων ἦλθεν·
 Ὑπέρεια καὶ Μάρινα πόλεις τῆς Σικελίας,
 κατ' ἄλλους ἄλλη πόλεις δέ, νῆσος δὲ καθ' ἑτέρας·
 θεοειδὴς ἐρρέθη μοι ποσάκις πόσοις τόποις,

» Ἡὐτ' Ἀρτεμις εἴσι κατ' ἕρσος ἰοχέαιρα.

- Ὡς περ τοῖς κυνηγέταις δε τοῖς τόποις τῆς Ἐφέου,
εἴ τε τῆς Λακεδαιμόνου, εἴ τε τῆς Ἀρκαδίας,
κυνηγετῆσιν ἐν νυκτὶ τῆς κάπρους, τὰς ἐλάφους,
95 φαίνεται ὑπερλάμπουσα σελήνη τῶν ἀστέρων,
ἐπιτερπῆς δὲ ἡ Λητώ καὶ νύξ ὁράται τότε·
παίζουσι κῆραι δὲ Διὸς νύμφαι τῇ Αἰγιόχου,
αἱ νεωστὶ φαινόμεναι ὕλαι δὲ τῶν ὀρέων,
αἷς νέμεσθαι πᾶν ἄγριον, ὥς Ζεὺς, ἀήρ ἐκτρέφει
100 παίζουσι καὶ συμπαίζουσι καὶ χαίρουσιν ἐκείνη
ιδέας τότε νόει μοι γλυκύτητος τυγχάνειν·
τὸ σχῆμα τε μεταφορὰν καὶ προσωποποιῶσαν·
ὅσω περιτιθέασιν ἀψύχοις τὰ ἐμψύχων,
ὥς ἡ σελήνη ἐν ἐστὶν ὑπέροχος ἀστέρων,
105 οὕτω καὶ Ναυσικάα δε τῶν μετ' αὐτῆς ὑπῆρχεν.
» Ἐνθ' αὖ τ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
» ὥς Ὀδυσσεὺς ἔροιτο, ἴδοι τ' εὐώπιδα κούρην.
Nῦν Ἀθηναῖν γλαυκῶπιδα νόει μοι τὸν ἀστέρα
ἡ γὰρ φωνή τε καὶ ὀρθρῆς ἀήρ τε πεπληγμένος,
110 οἷς Ὀδυσσεὺς ἐξυπνισθεὶς εἶδε τὴν Ναυσικάαν,
καὶ δι' αὐτὴν τετύχηκε ταύτης πατρὶ καὶ νόστῳ·
θεοειδῇ, νῦν νόον μοι τὸν δίκαιον νῦν νόει·
τὸ δίκαιον δυνάμεως δε ψυχικῆς τυγχάνει·
τῇ Ναυσικάᾳ θάρσος δὲ ἐνήκεν ἡ Ἀθήνη·
115 ἡγουν ἡ φρόνησις αὐτῆς· ἦν γὰρ φρονιμωτάτη·
τὸ δὲ θεὸς νυκτός ἐστι φάντασμα ἡ σελήνη·
δαίμων, ἡ εἰμαρμένη δὲ τῷ ἔπει τῷ ἐνθάδε·
θεοὶ, τελέθουσι δὲ νῦν σοιχεῖα, εἰμαρμένη·
ἡγουν τὸ μέγα πέλαγος κατὰ τῆς εἰμαρμένης·
120 σοὶ δὲ θεὸς τόσα δοῖεν, αὐτὴ ἡ εἰμαρμένη·
καὶ Ζεὺς δὲ ὁ Ὀλύμπιος, αὐτὴ ἡ εἰμαρμένη·

φίλοι γὰρ ἀθανάτοισιν, αὐτῇ τῇ εἰμαρμένῃ·
εἴτ' ἐν περιφρεσμέθῃ σιχείῳ τῇ θαλάσῃ,
ἢ ὅτι πάνυ σέβομεν τὰ δίκαια καὶ θεῖα

125 πρὸς γὰρ Διὸς οἱ ξύμπαντες, ξεῖνοι πτωχοὶ τελευτοῖσι,
ξένοι πτωχοὶ τε γίνονται· καὶ γὰρ ἐξ εἰμαρμένης.

» Τὸν μὲν Ἀθηναίῃ θῆκε Διὸς ἐκγεγαυῖα,
» μείζονά τ' εἰσδέειν καὶ πάσσονα· κάδδ' ἐκάρητος,
» οὐλας ἦκε κόμας ὑακίνθῳ ἄνθει ὁμοίας.

130 Νῦν Ἀθηναίην λέγει σοι Διὸς ἐκγεγαυῖαν·
αὐτὸ κατὰ μετάληψιν τὸ δένδρον τῆς ἐλαίας·
πάντα τὰ δένδρα γὰρ ὁ Ζεὺς, ἡγουν ἄηρ, ἐκτρέφει·
μᾶλλον (ἄλλῃ) τῷ δένδρῳ πλὴν τὸ ἐλαῖόν σοι λέγει·
ὥς οἶνον καὶ τὴν ἄμπιλον Διόνυσον καλοῦμεν·

135 τῷτο γὰρ λέγει προφανῶς τοῖς ἔπεισιν οἷς γράφει,
ὅτι λουθεῖς ἐ' Ὀδυσσεύς, καὶ ἐκχρισθεῖς ἐλαίῳ·
οὕτω γὰρ ἦν τὸ παρ' ἡμᾶς σύνθετον τῷτο σμίσγμα·
καὶ μείζων καὶ παχύτερος ἐφάνη καὶ εὐκόμης,
ἢ θάλασσα ξηραίνει γὰρ καὶ ἡ ταλαιπωρία·

140 τὸ δὲ θερμὸν ἄν καὶ γλυκὺ περιχυθὲν ὑγραίνει,
καὶ ἀραιῶν τῆς πόρους δε, τῆς πόρους τῆς ἀσπλάγξης,
μείζονα καὶ παχύτερα τὰ σώματα διεκνύει·
οὐλίξει καὶ τὰς τρίχας δε, καὶ κρίσις ἢ ἐλαίου·
τῆς πόρους παρεμφάττεσσα ταύτης παχυμερεία,

145 καὶ συντηρῆσα τὸ ὑγρὸν ἐντὸς τῶν σωμάτων·
μείζω τε καὶ παχύτερα, καὶ τὸ θερμὸν διεκνύει,
καὶ μαλακὰ δὲ καὶ σιλπνὰ τρέφει· δὲ καὶ τὰς κόμας·
» Ἴδρις, ὅν' Ἡφαιστος δίδωκε, καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.

» Ἡφαιστος νῦν τὸ πῦρ ἐστίν· ἡ φρόνησις Ἀθήνη·
150 οὐ τῶν θεῶν ἀέκητι, ἀστέρων, εἰμαρμένης·
ἡγουν οὐ μοίρας ἀγαθῆς ἀνευθεὶς ἦλθε τῇδε·
ἀντίθεοι, ισάμενοι τῇ ψυχικῇ δυνάμει·

- δίκαιοι καὶ φιλάζονα καὶ ἕτερα ἐν ἄλλοις·
 νῦν δὲ θεοῖσιν ἔσκαος, ἀστράσεν ἑρηνίαις·
- 155 » Ἡ τις οἷ' εὐξαμένη πολυκρήτος θεὸς ἦλθεν,
 » ἑρηνόθεν καταβάς, ἔξει δὲ μιν ἡματα πάντα
 θεὸς νῦν βασιλεύς ἐστι τὸ δ' ἑρηνόθεν λέγει,
 ἐξ ἑρηνίας ἐπελθὼν μοῖρας καὶ εἰμαρμένης·
- 160 » Δῆρμεν ἀγλαὴν ἄλσος Ἀθήνης ἀγχι κελεύθῃ·
 Ἀθήνης τε φρονήσεως νῦν δὲ, σὺ τῷ ἀέρος·
 οἱ παλαιοὶ γὰρ ὡς θεοὺς ἐτίμων τὰ στοιχεῖα
 καὶ τοὺς ἀστέρας δὲ αὐτῆς, αὐτὴν τὴν εἰμαρμένειν
 σοφοὺς ὁμῆ καὶ βασιλεῖς καὶ ψυχραὶς δυνάμεις
 ταῦτα ἐτίμων ἄλσεσι καὶ ἐν βωμοῖς, ναοῖς τε
- 165 ἄλλ' ἐκτέον τὰ λαϊκὰ, τὰ ψυχρὰ λεκτέον·
 Ἄρεος μὲν καὶ τῷ θυμοῦ ναὸς τε καὶ εἰκόνας,
 ἐν τοῖς ἀγροῖς καὶ πόρρωθεν ἔστων τῶν παλισμάτων·
 τῆς δ' Ἀθηναῖς, φρονήσεως, ἀγάλματα ἐποίσουν,
 ἔγγιστα τείχεος πόλεως· πρὸ τῶν πυλῶν δὲ πλέου
- 170 διὸ καὶ κατωνόμαζον ἐκείνην πολιὰδ'·
 ταυτὲ δ' ὑπῆρχε σύμβολα μονονεχὶ βοῶντά,
 πρὸς τῆς ἐκτὸς καὶ πόρρωθεν μάχας συνάπτειν θεόν,
 πρὸς τὴν ἐντὸς δὲ φρόνησιν ἀσκεῖν καὶ εὐβουλίαν·
- 175 » Κλυθεῖ μεν, Αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη
 τέκος ναὸς Διὸς ἐστὶν ἡ φρόνησις Ἀθήνη
 ἡ Ἀτρυτώνη φρόνησις ὥς μὴ θανατομένη
 ᾶδεν καὶ ἄφθορον αὐτῇ φασὶ τε καὶ παρθένον·
 ὁ Ζεὺς δὲ ναὺς Αἰγίοχος, αὐτῆς ἐκλήθη πάλιν,
 ἐκ καταγίαι λογισμῶν κλισίων τὰς ἐναατίους·
- 180 ἢ ὁ ἐκαταπόνητος καὶ συγκεκαλυμμένος,
 ὥς περ ἐν καταγίαι τις καὶ γνόφῳ καὶ Συέλλῃ,
 ἢ Ἀθηναῖ δ' ἐκ ἡκούσε κινδύνοισι Ὀδυσσεύς
 (ἐστὶ) βελλὴ γὰρ ἀπρᾶκτος πρὸς κλύμενον θαλάσσης·

- » Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τῷ δ' ἔειπε Παλλὰς Ἀθήνη·
 185 » αὐτῷ δ' οὐπω φαίνεται ἐναντίον· αἶετο γάρ φη
 » πατροκαίγνητον· ὃ δ' ἐπιζαρωλῶς μενέαιεν·
 » ἀντιθέω Ὀδυσσεῖ πάρος ἦν γαῖαν ἱκίσθαι·
 Τῷ Ὀδυσσεῶς ἦκουσε φρόνησις εὐξαμένω,
 οὐπω αὐτῷ ἔφάνη γὰρ μετὰ βραχὺν δὲ χρόνον,
 190 οὐ τε τὸ φρόνημα αὐτοῦ τοῖς Φαίαξιν ἐδείκνυ·
 οὕτω μὲν οὐπω φρόνησις τῷ Ὀδυσσεῖ ἔφάνη,
 Ὀμηρος παίζων δὲ φασὶ σκῆμα τῇ μεταβάσει·
 τὸν γὰρ αὐτῆς πατρώδελφον ἠδεῖτο Ποσειδῶνα
 πῶς δ' Ὀμῆρε ἢ θαλάσσης Διὸς νοῦς συναίμων
 195 οὐ περ νοῦς ἢ Ἀθηναῖα καὶ φρόνησις θυγάτηρ,
 οὕτω θυμὸς μὲν Ποσειδῶν Διὸς νοῦς συναίμων·
 οὗτος δὲ παίζων τῆς παχέης τῆς μυθικῆς νόευστος,
 ἐπεὶ καὶ Ζεὺς ὁ οὐρανός, καὶ Ζεὺς αὐτὸς τυγχάνει,
 σκῆματι μεταβάσεως ὀξυτάτω λέγει·
 200 ἠδεῖτο γὰρ πατρώδελφον αὐτῆς τὸν Ποσειδῶνα,
 ἢ τὸν θυμὸν πατρώδελφον φρονήσεως νῦν λέγει,
 θυμὸν τῷ Ποσειδῶνι θεῷ, τυτέετ' τῆς θαλάσσης·
 πρὸς γὰρ θαλάσσης τὸν θυμὸν καὶ φρόνησις ὀτρύνεται·
 τῷ Ὀδυσσεῖ ὠργίζεται αὐτὸς γὰρ καὶ μεγάλως
 205 πρὶν ἢ ἐμῖνον ἀπελθεῖν εἰς τὴν αὐτῆς πατρίδα,
 φθάσειεν πρὸς πατρίδα γὰρ φόβος ἐκ τῆς θαλάσσης.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Η. ΔΕ ὈΜΗΡΟΥ ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ.

Ἡ Ναυσικάα πρὸς αὐτὴν τὴν πόλιν ἀφικαίται,
 καὶ μετ' ὀλίγον Ὀδυσσεὺς Ἀθήνην ἐκτεύει·
 ἐρωτησάσης δὲ αὐτῆς μετὰ πρῶτον καὶ δεῦτερον,

- ἐξ ἑραυνῶ καὶ μοίρας δὲ φησὶ τῆς ἑραυνῆς,
 ἢ ἀνακτόρων ὑψηλῶν μεταφορικώτερος
 θεοὶ δὲ μηχανύονται, πληροὶ ἢ εἰμαρμένη
 θεοὶ ὁρῶνται ἐναργεῖς, σοφοὶ καὶ βασιλεῖς
 70 ἔρχονται πάθῳ τῷ ἰδεῖν χώραν τὴν ἡμετέραν·
 δεινὴ θεὸς ἢ Καλυψώ νῦν βασιλεῖς μεγάλη
 θεὸς, ἀνθρώπους τε φησὶ σοφῆς καὶ ἰδυίας
 ὁ Ζεὺς ἐκέλευε τὴν ναῦν· σοφιστὴς καὶ εἰμαρμένη
 ἀθάνατον, ἀγέρας τοῖς ἀπασιν ἐφρέθη
 75 Ζηνὸς ὑπ' ἐξ ἀγγελίας δὲ φρονέμων κινήσας
 τὸ ἕρον δὲ πρόειπεν, ἐπεμψε δὲ με τότε,
 ὅπου ταν ἀνεμὸς φορὸς ἐμοὶ χρεώδης ἔπει·
 Ζεῷ πάτερ, Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἀπολλῶνι, ἐφρέθη

ΤΗΣ ὈΔΥΣΣΕΙΑΣ Θ. ΔΕ ὙΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΙΑΥΤΗ.

- Δι' Ὀδυσσεῖα Φαίαξεν ἐς ἱ νῦν ἐκκλησία,
 καὶ κοῦς τις εὐτραπέζεται πρὸς ἐκπομπὴν ἐκεῖνε·
 παρ' Ἀλκινόου δ' ἄριστοι Φαίάκων ἔσιόντες
 εἶτα καὶ ἀγωνίζονται καὶ Ὀδυσσεὺς σὺν τέττοις
 5 ἄσπερ δὲ ὁ Δημόδοκος· ἐπιβολῇ μὲν πρώτη
 μοιχεῖαν τὴν τῷ Ἀφροῦ ὡς πρὸς τὴν Ἀφροδίτην
 εἶτα τὴν Τρεΐας πόρνησιν ὅφ' ἔπειτα τῷ δουρεῖ
 κλαίοντος Ὀδυσσεὺς δὲ, πυθιάσεται Ἀλκίνοος,
 τίς ἦν καὶ τίνοσ' εὖσιν τέττον ἀκούων κλάει.
 10 » Πηλεΐδην, ἢ δ' ἀνὰ ἅς το μετόχετε Παλλὰς Ἀθήνη,
 » εἰδομένη κήρυκε θαΐφρονος Ἀλκινόου,
 » νόστον Ὀδυσσεὶ ταλασίφρονι κυδιόσασ·
 » καὶ ῥ' ἐπεί σφ' ὥσπερ παρυσιαμένη φάτο μῦθον·

- Παλλὰς Ἀθήνη, φρόνησις ταυῖν τῷ Ὀδυσσεύῳ
 15 εἴ τε καὶ ἡ τῷ κήρυκος αὐτῷ τῷ Ἀλκινόῳ,
 ἥ καὶ αὐτὸς ἦν φρόνιμος φρονίμως συνεκάλε·
 δαΐφρων γυνὴ πολεμικός ἐκ ἔστιν ὁ Ἀλκίνοος·
 ὁ πάντα δὲ λεπτοτομῶν φρονήσει καὶ συνέσει·
 τὸ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος, βασιλεύσας
 20 τίς Ἀθηναῖα ἢ πάσσονα μακρότερον τιθεῖσα;
 ἡ τῷ ἐλαίῳ ἐκχρῖαις, καὶ τὸ λουτρὸν ἐπέينو·
 ἡ καὶ ἡ φρόνιαις αὐτῷ· θαρσύνουσα γὰρ ἐκείνη,
 μηκέτι δὲ στελλόμενος τῇ δέουσι ὑποψία,
 μείζων τε καὶ παχύτερος αὐτὸς αὐτῷ ἐφάνη
 25 θεὸς ὁ δοῦς τῇ αἰοιδῇ γνῶσις, ἡ εἰμαρμένη
 θεῶν δακτύλου θάλειη τε· γνῶσις τῆς εἰμαρμένης,
 ἡ ψυχικῶν δυνάμεων· τέρψεις, εὐφροσύνης·
 Διὸς μεγάλου δὲ βουλὰς, τῆς εἰμαρμένης λέγει
 τὸ δέ, θεὸς σέφει μορφήν καὶ ὡς θεὸν ἐροῖσι,
 30 γνῶσιν καὶ φρόνησιν δηλοῖ· τὰ δ' ἄλλα εἰμαρμένην·
 τέρματα καὶ σημεία δὲ τίς ἔθηκεν, Ἀθήνη,
 ἡ Ὀδυσσεύῳ φρόνησις, ἡ καὶ τεινῶν Φαιάκων
 τῶτον γὰρ θεραπεύοντες, ἡ καὶ ὀρθῶς φρονούντες,
 ἔλεγον, ξεῖνε καὶ τυφλὸς τὸ σῆμα διακρίνει·
 35 » Οἱ γὰρ καὶ ἀθανάτοισιν ἐρίζουσιν περὶ τόξων.
 Εὐσόχως κατετέξουσιν ἐπίσης τῷ ἡλίκῳ
 ἀνείλε δὲ τὸν Εὐρυτοῦ νόσημα τῶν ὀξέων·
 ὅθεν φασὶν Ἀπόλλωνα τῶτον ἀνηραρῆναι,
 ἅτε αὐτῷ ἐρίζοντα τοξέεσσιν εὐσόχοις·
 40 οἷα δ' ὡς Ζεὺς ἔργα τιθεῖ, ἔστιν ἡ εἰμαρμένη.
 » Ἀμφ' Ἄρειος φιλότατος εὐσεφάνης τ' Ἀφροδίτης·
 » ὡς τὰ πρῶτα μίγησαν ἐν Ἡρακλείῳ θόμοισιν.
 Ἐπταῦθα παῖδων Ὀμηρος τὰ περὶ κόσμῳ γράφει,
 κατὰ τὴν ὁδὸν τῶν σοφῶν τῶν παλαιῶν ἐκείνων·

- 45 ὅτι μετὰ διάρθρωσιν τῆς ὕλης ὡς πρὸς εἶδος,
 καὶ τὴν ὑπόστασιν αὐτῆς πάσης τῆς κοσμουργίας,
 πρὸ τῆ τὸν ἥλιον λαβεῖν δρόμους εὐτάκτους σφαῖρα,
 δεινὴ ζάλη καὶ σύγχυσις ὑπῆρχε τῶν στοιχείων·
 ὅτε ὑπερνηκῶντος μὲν ἀέρος τὸ καθύγρου,
 50 ὅτε εὐκρατοτέρου δὲ ἀέρος καὶ φιλίης,
 ὃ Ἀφροδίτην ἔφασαν οἱ πάλοι μυθογράφοι,
 καὶ τῆ Ἥφαιστου καὶ Θερμῆ σύζυγον πεφυκέναι·
 οὕτω πῶς μετετρέπετο ἡ φύσις τῆ ἀέρος,
 ποτὲ δὲ φλεκτικώτερον τὸ πῦρ ἐξαναθρώσκον,
 55 τὴν εὐκρασίαν ἔφθειρε τὴν σύζυγον Ἥφαιστου
 ἡλίου Θέρμη δ' ἄκρατος ἔσχεν ὁρμαῖς ἀτάκτως,
 ἀπ' οὗ τὸν σφαίρας εὐτακτον δρόμον ἐτάχθη τρέχειν·
 Ἥφαιστον ὅθεν λέγουσι τὸν Ἄρεα δεσμῆσαι
 ταῦτα δὲ ἡλληγόρησα πρὶν ἰαμβεῖω μέτρῳ,
 60 καὶ νῦν συνεπειγμένως δε πάντα τὸν νοῦν εἰρήκειν,
 ὡς πρὸ τῆ ἥλιον λαβεῖν εὐτακτον σφαίρας δρόμον,
 ἀτάκτως ἐκεκίνητο τὰ σύμπαντα στοιχεία
 τὴν εὐκρασίαν φθαίροντα τὸ πῦρ δὲ πάντων πλεόν·
 ἡλίη δρόμον δὲ τακτὸν σχόντος περὶ τὴν σφαῖραν,
 65 ὡς περ δεσμῷ κατέχοντα ταῦτα πρὸς εὐκρασίαν·
 τῷ ἀνασπᾶν ὑγρότητα τὸ φλέγον κεραυνύντος,
 τῷ δὲ Θερμῷ καθαίροντος τὸν καθύγρου ἀέρα
 αὕτη ἐστὶν ἡ σύμπασα νῦν ἐννοία τῆ λόγου·
 νῦν δὲ καὶ κατατριμήμασι τισὶ λεπτολογήσω,
 70 τίς Ἀφροδίτη τε ἐστὶ, καὶ πῶς Διὸς θυγάτηρ,
 καὶ πῶς Ἥφαιστου σύνεινος· τίς δ' Ἥφαιστος τυγχάνει,
 πῶς Ἄρης ταύτης τε μοιχός· καὶ τίς ἐστὶν ὁ Ἄρης
 τό τε ἡλίη μήνυμα, καὶ οἱ δεσμοὶ δὲ τίνες,
 καὶ τὰ λοιπὰ δὲ σύμπαντα, καὶ δὴ λοιπὸν ἀρκτέον.
 75 Ὑλὴ πρὶν ἦν ἀκίνητος, τὸ ἔρεβος καὶ χάος

- Ζεὺς δὲ ἀήρ· τις κνηθεῖς πνεῦμα τῆς εἰδουργίας,
 καὶ σὺν αὐτῷ λεπτότερον ὅπερ ἐστὶν ἢ Ἥρα,
 διεῖλον γῆν καὶ θάλασσαν καὶ πρόσγειον αἶρα·
 ὅς περ ἐστὶν ἡ Ἀθηνᾶ· εἶτα τῇ συγκινήσει
 80 ἐς πλεόν· ἐκαθαίροντο· καὶ διηρθρῶντο πλεόν·
 τῷτο ἡ Ἀφροδίτη δὲ ἐστὶν ἡ εὐθεσία·
 καὶ πῦρ χολόν καὶ ἀτελές ῥαγὲν τῇ συγκινήσει,
 τῇ εὐθεσίᾳ τε μγὲν, ἐς πλεόν ἤρθη ταῦτα,
 ὃ περ ἐστὶν ὁ Ἥφαιστος σύζυγος Ἀφροδίτης·
 85 πῦρ δὲ σκιρτήσαν ἄτακτον, ἔφθειρε ταῦτα πάλιν·
 ὃ περ ὁ Ἄρης ὁ μοιχὸς ἐστὶ τῆς Ἀφροδίτης·
 ἤλιν μῆνυμα ἐστὶ τῆς Ἄρεος μοιχείας,
 ἡ τῆς θαλάσσης ἄνοδος καὶ τῆ ἡμισφαιρίης,
 καὶ φαῦσις τῶν ἀκτίων δὲ παρὰ τὸ ἄνω μέρος·
 90 οὕτω γὰρ ἀνερχόμεναι αὐταὶ συγκεκραμέναι,
 ὥς τὸ φλογῶδες ὕδασι αὐτῶν συγκεραννῦσαι·
 τῷ δὲ θερμῷ καθαίρουσαι τὸ κάθυργον αἶρος
 ἔδειξον νόθον καὶ μοιχὸν ὄντως τὸ πῦρ ἐκείνο·
 δεσμοὶ δ' Ἥφαιστου ἄλυτοι, δρόμος ὁ περὶ σφαίρας·
 95 ἀτάκτως ἄνω, κάτω τε πάντα χωρῶν εἰς χρόνον·
 Ἥφαιστος δὲ καὶ ἥλιος ἐν κατ' αὐτὸ τυγχάνον·
 ὥς μὲν ἰὼν ἐκ τῆς ἀλός, καὶ δῆλος ὑπηρμένος,
 ἥλιος κλῆσιν ἔσχηκεν. Ἥφαιστος δὲ καλεῖται,
 ὥς ὢν θερμὸς πυρώδης τε καὶ ταῖς ἀφαῖς δὲ τόσαις,
 100 εἴ τε καὶ ὥς ἀνάψεων αἴτιος ὢν πυρφόρων·
 Ἥφαιστῳ δόμος δὲ ἐστὶ τόπος ὁ πρὸς αἰθέρα·
 λέχος Ἥφαιστου καὶ ἀήρ, τὸ εὐκρατον τυγχάνει·
 ὁ χαλκεὼν Ἥφαιστος δὲ σφοδρότερον γενέσθαι
 ἀκμῶν, ἡ σφαῖρα δὲ ἐστὶν· ὁ δὲ γε ἀκμοθέτης
 105 ἐνθέρμου δύναμις τινὸς πνεύματος ἐγκειμένη·
 ὑφ' οὗ ὁ ἀκμῶν ἑρᾶνὸς παντὶ κινεῖται χρόνῳ·

- δεσμοὶ δὲ ἄρρηκτοὶ εἰσὶν, ὥς περ καὶ πρὶν εἰρήσαν,
 ἢ τῷ ἡλίῳ εὐτακτος κίνησις περὶ σφαῖραν·
 τὰ πρὸς αἰθέραν θάλαμος καὶ κοίτη τῷ Ἡφαίστῳ;
 110 ἐρμῖνες καὶ κλινόποδες, τὸ κάτω μέρος σφαίρας,
 τὸ δ' ἄνω ἡμισφαίριον τὸ μέλαθρον ὑπάρχει
 τὸ, ὡς ἀράχνα δὲ λεπτὰ, ἃ δ' ἔθ' ὁ Θεὸς τις ἴδοι,
 τὴν συγκινῶσαν εἰσαεὶ δύναμιν σφαίρας λέγει,
 ἄρρηκτον οὔσαν καὶ λεπτήν, καὶ ὑπὲρ νοῦν ἀνθρώπων.
 115 μετὰ δεσμῶν δὲ συσκευῶν τίς ἡ ἄργη πρὸς Λῆμνον,
 μετὰ πυρὸς τὴν δύναμιν τὴν ἄρρηκτον ἐπένην,
 τὴν τέχνην λεπτεργήσασαν πᾶσαν ἀπλῶς τὴν σφαῖραν
 εἰς Λῆμνον, κόσμον ἤρξατο θέρμη χωρεῖν ἡλίῳ
 εὐκράτῳ θέρμη γὰρ τὸ πῦρ τὸ ἄτακτον ἐκείνο,
 120 ὃ μοιχεῶς ἐμίγνυτο τῇ νέᾳ διαρθρώσει,
 τῇ γινομένη ἐκ Διὸς πνεύματος αἰδουργίας,
 ἐδέθη καὶ κεκράτηται τῇ συστροφῇ τῆς σφαίρας,
 εὐκρατωθέν καὶ εὐκρατὲν ὑδάτων ἀνιμήσει
 Λῆμνον, μοιχείας, καὶ δεσμοὺς ἔχεις λεπτῶς ῥηθέντας
 125 ἢ αὐτῶς τῷ Ἡφαίστῳ δεῦροστροφῇ ἐκ Λήμνου,
 τῆς σφαίρας ἢ ἀνάλευσις ἢ ἐκ τῷ ὑπερείῳ,
 σὺν τῇ θερμότητι ἀνείσιν ἡλιοκαῖς ἀκτῖσι·
 τὴν περὶ πρόθυρα βοὴν νῦν τῷ Ἡφαίστῳ μάθε
 ἢ τῷ ἡλίῳ πρώτη μὲν ἀνέλευσις σὺν σφαίρα,
 130 τὰ πρόθυρα τυγχάνουσιν, ἃ περ ἐνθάδε λέγεις
 ἢ εὐτακτος δὲ κίνησις βοή ἢ σμερδαλέα
 ἢ εὐτακτος πορεία γὰρ ἡλίῳ βοᾷ· μέγα
 ἦτοι δεικνύει προφανῶς τῇ τεταγμένη βάσει,
 ὅτι τὸ πῦρ τὸ μοιχεῶν ἐκείνο κατεχέθη
 135 χολὸν τὸ πῦρ ἡλίῳ δὲ, ὃ Ἡφαιστος τυγχάνει,
 ὅτι λογιῶν ὁ ἥλιος ποιεῖται τὴν πορείαν,
 καὶ βραδυτέραν δὲ πολὺ πυρὸς τῷ κεραυνεῖ,

- καὶ ἀαρίου δὲ παντὸς πυρὸς ἀταπαστέρου.
 ἃ Ἄρης κατανόμασται τοῖς πάλοι μυθογράφοις
 140 ἠπεδανὸς, ὁ ἀσθενὴς καὶ ὁ χωλὸς τυγχάνει
 πῶς δὲ χωλὸς ὁ Ἡφαιστος εἰρήκαμεν τυγχάνει·
 Ἡφαίστος λόγῳ δὲ λοιπὸν νῦν προσωποποιεῖται·
 τὴν τῶν θεῶν συνέλευσιν εἰς ἔρανον νῦν μάθε·
 τῇ Ποσειδῶνος, τῇ Ἑρμῇ, Ἀπόλλωνος σὺν τέτοις
 145 καὶ τὴν αἰδῶ τῶν θεαινῶν μέχρι τῇ τέλους πάντα
 μετὰ τὸ σφαῖραν εὐτακτον δρόμον λαβεῖν ὡς ἔφην,
 ὃ περ βρῆν ἐκάλεσεν ὁ ποιητὴς Ἡφαίστος,
 τραπῶς δοκεῖσαι ὡς τὸ πῦρ τὸ μοιχικὸν ἐδέθη,
 ἦλθον θεοὶ ὁ Ποσειδῶν, Ἑρμῆς καὶ ὁ Ἀπόλλων,
 150 τουτέστι κατηνκράτῳται τὸ πᾶν καὶ ηὔθετήθη·
 ἀνασπαμένων κάτωθεν κερατοκῶν ἰκμάδων·
 Ἑρμῇ πυρφορημάτων τε καθαρτοκῶν ἀπτόντων
 ἃ πνεύματι γινόμενα καθαίρει τὸν ἀέρα·
 Ἀπέλλων τε καὶ ἥλιος λαμπρότερος ἐφάνη,
 155 ὃ περ λαμπρὸν καὶ γένος νῦν λαμπρότερον στοιχεῖον·
 αἱ δὲ αἰδῶ δὲ θήλια θεαὶ τοῖς οἴκοις οὔσαι,
 ὕδωρ τὸ γεωδέστερον τὸ κάθυγρον αἶρος,
 τὰ τέτων ἀνυμῆθη γὰρ λεπτότερα τοῖς ἄνθρωποις
 καὶ εὐφρασίας αἶτια γογόνασιν, ὡς ἔφην·
 160 ταῦτα δὲ ὡς βαρύτερα τοῖς κάτωθεν ἐλαίφθαι·
 τῷ πλάσματι δ' ὁ Ὅμηρος προσφυστάτως λέγει
 θηλείας ταύτας σοι θεαῖς, ἦτοι ἀσθενεστέρας,
 καὶ ὑπ' αἰδέως μὴ ἀνελθεῖν τοῖς οἴκοις δὲ λυφθῆναι,
 ὁ πρὸς Ἑρμῆν δ' Ἀπόλλωνος δὲ Ἀφροδίτην λόγος,
 165 κακεῖνε συγκατάνευσις ἐκείνη συγκαθεύδειν,
 ἐν γε δεσμοῖς τριστρεπλοῖς πάντας θεοὺς δὲ βλέπειν,
 σαφὲς καὶ προφανὲς ἐστίν, ὡς δὲ μετ' ἀφρασίαν
 καὶ δέσιν τὴν πρὶν ἀτακτον πυρὸς περὶ τὴν σφαῖραν,

- νῦν δ' εὐκρατον καὶ εὐτακτον ἡλιακὴν λαμπάδα,
 170 καὶ ἀρμογὴν τῇ σύμπαντος τόσῃν ὑπεριβωμένην,
 Ἑρμαϊκὰ διάττουσιν ὁμῶς καὶ πάλιν σέλας·
 καὶ εὐκρασίας αἷτια μᾶλλον εἰσὶν ἐνεῖνα
 πνεύμασι μὲν κινούμενα, καὶ πνεύματα δηλῆντα,
 καὶ κάθαρσιν αἵρος δέ, τυγχάνει γὰρ ἐκεῖνα
 175 τὸ πῦρ ὑγρομενέστερον περίττωμα αἵρος·
 ἢ Ποσειδῶνός αἰτησίς λυθῆναι δὲ τὸν Ἄρην,
 ἢ λύσις τε καὶ ἄφιξις ἐκείνου πρὸς τὴν Θράκην,
 τῆς δ' Ἀφροδίτης ἄφιξις πρὸς Κύπρον τὲ καὶ Πάφον,
 καὶ τὰ λουτρά Χαρίτων δὲ καὶ εὐδυσίς εἰμάτων,
 180 ἔχουσιν ἀλληγόρημα, ὃ περ τανῦν μοι μάθε.
 Ἀτάκτως πρὶν ἐφέρετο τὸ πῦρ ὡς ἡκηκόεις,
 μετὰ δὲ σφαίρας κίνησιν τὴν ἄτακτον οὐκέτι,
 ἀλλ' ἦν κρατῆν καὶ εὐτακτῆν τῇ θέσει τῇ τῆς σφαίρας,
 ἀνιμωμένων καὶ ὑγρῶν νεφῶν πεπαχυμένων,
 185 καὶ ῥηγνυμέων τῶν νεφῶν, βροντὰς ἀποτελεσάντων,
 πῦρ κεραυνῶν ἐφέρετο θρασέως ἀναθρώσκον,
 καὶ ὄμβροι ῥέειν ἤρξαντο τὴν γῆν ἐγκυμονῦτες·
 ὃ λύσις ἐστὶν Ἄρεος καὶ ἔλευσις εἰς Θράκην,
 καὶ Ἀφροδίτης ἄφιξις εἰς Κύπρον τὲ καὶ Πάφον,
 190 λουτρά τε Χαριτήσια, καὶ ἐσθλημάτων κόσμος·
 οἷον ἵνα σαφέστερον ἐρῶ σοι πάλιν τῆτο,
 μετὰ τὴν σφαίρας κίνησιν, καὶ κεραυνοὶ καὶ ὄμβροι,
 καὶ τῶν καιρῶν διαίρεσις ἐφάνη σαφεστέρα
 χειμῶνος τὲ καὶ ἔαρος, θέρους καὶ μετοπώρου·
 195 καὶ τῷ ὑγρῷ μὲν λύεται πάλιν τὸ πῦρ χειμῶνι,
 πῦρ κεραυνῶν καὶ Ἄρεος ταχέως ἀναθρώσκον,
 τῇ εὐκρασίᾳ πάσῃ δὲ τὸ κύειν ἐπορίσθη,
 καὶ πάντα φύειν ἤρξατο καὶ χάρισι κοσμεῖσθαι.
 Ἐχεις τὸ ἀλληγόρημα πᾶν λεπτολογηθέν σοι

- 200 θεοὶ δὲ νῦν παράσχοιεν, ἐστὶν ἡ εἰμαρμένη
 Διὶ καὶ ἄλλοισι θεοῖς, τῷ ἕρηνῳ, ἡλίῳ,
 καὶ τοῖς λοιποῖς σοιχείοις δε, αὐτῇ τῇ εἰμαρμένη
 θεῶν δὲ κάλλος ἔχουσα, σημαίνει τῶν ἀσέρων
 Ζεὺς ὁ ἐρίγδουπος, ἀπὲρ ῥάδιον θεΐη πλοῦν μοι.
 205 ὥσπερ θεῶ, σοιχείῳ νῦν, ἡλίῳ, καὶ σελήνῃ
 Διὸς θυγάτηρ, νῦν νοός· ὁ ἥλιος, Ἀπόλλων·
 θεὸς παρέσχε σοι ὠδὴν· νῆς ἡ εἰμαρμένη
 θεῶ, τῷ νῶ καὶ λογισμῷ κεκνημένος ἦδε·
 τὸν ἵππον ἄγαλμα θεῶν, ἡλίου καὶ σοιχείων,
 210 ἦται ἵνα μνημόσυνον αἰώνιον ὑπάρχη,
 ἡλίου καθορώμενον κύκλοις μακροῖς καὶ χρόνοις·
 Ἀθήνην νῦν μεγάθυμον, τὴν φρόνησιν εἰρήκεν·
 τὸ αἰδὸν, τὸν θεῖον δὲ, σοφὸν νοεῖν σε δέον,
 φρένας τὰς νῆας εἴρηκε τὰς τῶν Φαιάκων ἔχειν,
 215 ἐν ναυτικῇ τοὺς Φαίαιας ὑπερβολαῖς ἐξαίρων·
 τὸν Ποσειδῶ, τὴν θάλασσαν φθονῆσαι τέτοις λέγων,
 τῷ ἄριστα ναυτίλλεσθαι ὑπερβολαῖς ὁμοίως·
 τὸ δὲ προεῖδε μὲν χρησμῶς νῆα ῥαισθῆναι τέτων,
 τῶν ἀπεικότων εὐδαμῶς, οὐ δὲ τῇ φύσει ξένον
 220 θεὸς δ' εἶκε ταλέσειεν, ἐστὶν ἡ εἰμαρμένη
 θεοειδῆς, ὁ νῆς ἐστὶν ὁ δίκαιος ἐνθάδε·
 θεοί, ἡ εἰμαρμένη δε, οἱ τάξαντες ὀλέθρους.

ΑΥΤΗ ἢ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ι. ὈΔΥΣΣΕΙΑΣ

Ὁ Ὀδυσσεὺς ἀπάρχεται νῦν σφῶν διηγημάτων,
 πῶς πρῶτα μὲν τοῖς Κίκοις πόλεμον συνταράττει·
 εἶτα δ' ἀνέμοις ἐξωσθεὶς, ἦλθεν εἰς Λωτοφάγους·

- μετέπειτα πρὸς Κύκλωπα Πολύφημον τῇ κλήσει·
 5 τὸν ὃν καὶ ἀπετύφλωσεν ἀντάποινα τῶν φίλων·
 ἐκ τέτων γὰρ ἔξ βέβρωκε δάδεκα συνελθόντων·
 θεοῖς ἀλίγμος αὐτῷ ὁ ἀσιδὸς τυγχάνει,
 ταιάδε ἄδει εὐφροσγχα ὡς μαιυσσὴ ἀσέρων·
 θεοὺς νῦν ἐραυνίωνας τὴν εἰμαρμένην λέγει·
 10 θεάων, βασιλίδων καὶ ἀρχουσῶν γυναικῶν
 » Ὅν μοι Ζεὺς προέτακεν ἀπὸ Τροίηνιν ἰόντι.
 Ζεὺς καὶ ἡ εἰμαρμένη νῦν ὁ δὲ ἀπὸρ ἐς πλεόν·
 φηαὶ γὰρ Ἰλιόδε με ἡ ἀνεμὸς ἐφόρει·
 Διὸς αἴσα, κατέλληλον ἐστὶν ἡ εἰμαρμένη
 15 ἄνεμος νῦν ἐκ τοῦ Διὸς ἐφόρηκεν, ἀέρας·
 » Τῶν δ' ἄστις λωτοῖο φάγαι μαλὴνδεα καρπῶν,
 » καὶ ἔτ' ἀπαγγέλλειν πάλιν ἤθελεν, ἐδὲ νέεσθαι.
 Λωτὸν καὶ τὴν ἀγρίαν δὲ καλῶσεν τὴν βοτάνην,
 καὶ δένδρεον εἰ κατέστηκε Γαδείροις καὶ Αἰγύπτῳ,
 20 φέρον καρπὸν ὡς κύμασιν, ἔξ οὗ ποιῶσιν ἄρτους·
 τινὲς λωτὸν δὲ λέγουσι τί· καλαμῶδες Νεῖλακ
 οὐδεὶς λωτὸς δὲ δύναμιν θέλγειν ἀνθρώπους ἔχει,
 ὡς γενησαμένους μὴ ποθεῖν τὴν ἑαυτῶν πατρίδα,
 ἔποικος εἶναι θέλουν· δὲ γῆς τῆς λωτοφαρέσης·
 25 δεκαετῶς ἐκείνοι θε πάσα παθόντες Τροία
 καὶ μετὰ τοῦ ἀπόπλουν· δε κύμασιν ἐξωσθέντες·
 εἰς μακρὰν γῆν ἄλλοδαπὴν πόρρω τῆς σφῶν πατρίδος,
 καὶ νῦν προμαντευόμενοι τὰ δυσχερῆ θαλάσσης,
 ἰδόντες τὸ φιλόξενον ἀνδρῶν τῶν Λωτοφάγων,
 30 καὶ γῆν ἐκαίνοιν ἀγαθὴν, ἤθελον συνοαῖσαι·
 ὁ Ὅμηρος δ' ἐ πάνσοφος ἡ θαλάσση τῶν λέγων,
 μεταρσιεῖ τὰ εὐτελῆ· τὰ δ' ὑψηλὰ κατὰγει,
 ἐν τοῖς ἀλληγορήμασι δεινὸς ὢν λογογράφος,
 καὶ μυθικῶ τῷ νέκταρι πάντα καταγλυκίζει.

- 35 » Κυκλώπων δ' εἰ γαῖαν ὑπερφιάλων, ἀθεμίστων,
 » ἰκόμεθ', οἳ ῥὰ θεοῖσι πεποιθότες ἀθανάτοισιν,
 » οὔτε φυτεύουσιν χερσὶ φυτόν, οὐτ' ἀρόωσιν·
 » ἀλλὰ τὰ γ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φθόνται.
 Θεοὺς, τὴν εὐκρασίαν δὲ τὴν τῶν σταιχείων λέγει·
- 40 Διὸς ὄμβρος ἀέξει θεῖ, τῷ ἑραυνῷ μοι νόει·
 θεὸς τις ἡγεμόννευε, τιτέσθω εὐτυχία·
 » ὦρσαν δὲ Νύμφαι κῆραι Διὸς Διγχοχιο,
 » αἵ γας ὀρεσκόους· ἵνα δευπνήσεται ἑταῖραι·
 Ἐκ τῶν Νυμφῶν τῶν τόπων δὲ νῦν τῶν συνδένθρων λέγει,
- 45 αἱ συγατέρες τῷ Διὸς καὶ ἑραυνῷ τελοῦσιν·
 ἀνέμων καταγίσι τε τρεφόμεναι καὶ ὄμβροις,
 ὥρμησαν καὶ ἐξέδραμον αἵ γας ἐκ τῶν ἀγρίων·
 θεὸς ἔδωκε θήρην δὲ φρόνησις, εὐτυχία·
 νοῦς θεοῦδ' ἔστι, ὁ δίκαιος, ὥς περ καὶ πρόην ἔφην·
- 50 Ἀπόλλων μὲν, ὁ ἥλιος ἀκήρατος δὲ αἶνος,
 ὁ κάλλιστος καὶ γέρον δὲ καὶ μὴ φθαρεῖς τῷ χρόνῳ.
 » Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' αἰέρας,
 » ὄβριμον· ἐκ ἅλ' τόν γ' οὐδὲ δύει καὶ εἴκοσ' ἄμαξαι·
 Τὴς πυλαιῶνας ἐκλείσαν ἐκείνου τῷ πυλίῃ,
- 55 οὐς πῶσαι ἀνασπάσειαν ἄμαξαι κελευσμέχους·
 ἄρτι Ζεὺς ἤθελεν αὐτὸς καὶ οἱ λοιποὶ θεοὶ δὲ,
 ἀὴρ ἀνέμων συσπρεαῖς συνῶν, ἡ εἰμαρμένη·
 αἰδεῖο φέρισε θεοὺς· τὰς παρακλήσεις λέγει·
 ψυχῆς δὲ πάθος, ἔλας εἰσὶ καὶ παρακλήσεις·
- 60 Ζεὺς ὁ ἐπιτιμῆτωρ δὲ τῶν ξένων, εἰμαρμένη·
 » Ὅς κε θεοὺς κέλεαι, ἢ δειδίμεν ἢ ἀλέασθαι·
 » οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς Διγιάχου ἀλέγουσιν·
 » οὐδ' ἑσὼν μοσάρων· ἐπεὶ δὴ πολὺ φέρτερά εἰμεν·
 » οὐδ' ἂν ἐγὼ Διὸς ἄχθος ἀλευάμενός πεφιδάμεν,
 65 » αἴτε σεῦ, οὐδ' ἐτέρων, εἰ μὴ θυμὸς με κηλήει·

- Ἡ τῶν ἀφρόνων πέφυκας, ἧ ξένος τῶν ἐνθάδε,
 ὅς τις αἰδεῖσθαι μὲ θεοὺς καὶ παρακλήσεις λέγεις
 μὴ ξενωθεῖς κατασχεθῶ τοιάδε εἰμαρμένη·
 Κύκλωπες οὐκ ἐκπλέουσι τῆς ἑαυτῶν πατρίδος,
 70 ὅθεν ὑπέρτεροι ἐσμέν τοιάςδε εἰμαρμένης
 καὶ φόβου δὲ ξενώσεως καὶ τῶν λιπαρημάτων,
 οὐδὲ ἐγὼ οἰκτεριῶ φόβῳ τοιάςδε τύχης,
 οὐ σοὺς ἐτάρους, οὐδὲ σέ, εἰ μὴ αὐτὸς θελήσω·
 » Τοὺς δὲ διαμελίσσει ταμῶν ὠπλίσσατο δόρπον.
 75 Τῶν φίλων τὴν ἀναίρεσιν κατάβρωσιν νῦν λέγει
 Κύκλωψ γὰρ Δευκαλίωνα τῆς κόμης ἀναρπάσας,
 πατέρας διηντέρειε κάτω βαλὼν τὸ ξίφος·
 Διὶ χεῖρας ἀνέσχομεν, τῷ οὐρανίῳ ὕψει·
 ἄχος Ἀθήνη δοίη μου, φρόνησις ἢ οἰκεία
 80 ἢ καὶ θεὸς ἐκάλεσεν, αὐτὴ ἢ εἰμαρμένη·
 Διὸς ὄμβρος ἀέξει δε, τῷ ἕρανῳ νῦν λέγει·
 » Νοῦσον δ' οὕτως ἐς Διὸς μεγάλα ἀλέασθαι.
 Νόσον, τὴν εἰμαρμένην, δε ἀποφυγεῖν ἔκ ἐστιν
 ὑπέρτεροι ὑπῆρχον δὲ Κύκλωπες, εἰμαρμένης,
 85 ἀποδημίας, φόβου τε καὶ τῶν λιπαρημάτων·
 τῆς εἰμαρμένης νόσος τε θανάτου καὶ τοιούτων,
 Τζέτσης φησὶν ὑπέρτεροι συνόλως ἔχ' ὑπῆρχον.
 » Ἀλλὰ σύγ' εὐχεο πατρὶ Προσειδάωνι ἀνακτι.
 Φέρε δὴ ταύτην καρτερῶς γενναῖος, ὑπηργμένος
 90 ὅποῖα παῖς θαλάσσης τε· εἴτε πετρῶν ἀγρίων·
 ὁ Ζεὺς καὶ ἄλλοι τε θεοὶ, οἱ πλάνητες ἀσέρες
 ἦτοι ἢ εἰμαρμένη γε ἐτίσατο ἀξίως.
 » Πομπὴν δ' ὀτρύνω δόμεναι κλυτὸν Ἐννεσίγαιον·
 » τῷ γὰρ ἐγὼ παῖς εἰμὶ, πατὴρ δ' ἐμοὶ εὐχεται εἶναι.
 95 Ἦτοι καὶ εἵπωσσι καρὸν ὅτε σοι πλεῦσαι θέον·
 οἶδα τὰ τῆς θαλάσσης γὰρ τῆς τῆδε σαφεστάτως·

ὥς γεννηθεῖς καὶ ἐντραφεῖς ἐν μέρεσι γῆς τῆσδε·

» Αὐτὸς δ' αἶκ' ἐθέλης ἰήσεται οὐδέ τις ἄλλος.

Ἰάσεται τὸ θλίβον με ὁ πλῆς ὁ τῆς θαλάσσης·

100 κατασχεθεῖς ἐνταῦθα γὰρ τὸν ὀφθαλμόν με δότε,

τὴν θυγατέρα τὴν ἐμὴν τὴν Ἑλπην καλουμένην·

θάλασσα γὰρ καὶ Ποσειδῶν ἐκ ὀφθαλμοῦ ἰᾶται·

» Οὔτε θεῶν μακάρων οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.

Οὐ βασιλεὺς, οὐδὲ σοφός· οὔτε τῆς κάτω τύχης·

105 Πῶς τοῦτο φῆς ὦ Ὀμηρι; καὶ μὴν ὁ Ἀντιφάτης

ὁ Δαιτυγῶν ὁ ἀδελφὸς Κύκλωπος Πολυφήμῃ,

τὸς Ὀδυσσεύς ἔνδεκα κατέαξεν ὀλκάδας,

τὴν Ἑλπην πάλιν δὲ λαβὼν δέδωκε Πολυφήμῳ,

κᾶν περ σὺ τοῦτο σιωπᾶς θέλων γλυκάζεις μύθοις·

110 ἀλλ' εἰ καὶ θέδρακιν αὐτὸ τοῦτο ὁ Ἀντιφάτης

τῇ δυσχαρείᾳ φαίης μοι θαλάσσης ἐδεδράκει·

εὔχετο δὲ τῷ ἄνακτι Κύκλωψ τῷ Ποσειδῶνι

ἦται δυσχέρειαν πλοὸς ἐπηύχετο γενέσθαι·

» Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος τῷ δ' ἔκλυε κυανοχαίτης.

115 Οὕτω συνέβη Ὀδυσσεῖ περὶ τὸν πλοῦν γενέσθαι·

εἰς μέρος ἕτερον ἐλθὼν καὶ γὰρ τῆς Σκελίας,

ὥς εἶπεν, πρὶν ἀπώλεσεν ὀλκάδας Ἀντιφάτης·

Ζηνὶ κελαινοφέῃ δέ, τανῦν τῇ εἰμαρμένῃ

λοιπὸν μοι τὸ τῷ Κύκλωπος πᾶν ἀλληγορητέον·

120 ὁ Κύκλωψ ὁ μονόφθαλμος οὐδὲ ἀνθρώπους ἦλεν,

οἱ Ἴσσηδοὶ μονόφθαλμοι ὥς Ἀριστεῆας γράφει·

» Ἴσσηδοὶ χαίτησιν ἀγαλλόμενοι ταναοῖσι,

» καὶ σφας ἀνθρώπους εἶναι καθύπερθεν ὁμήρους

» πρὸς Βορέῳ πολλὰς τε καὶ ἐσθλὰς κάρτα μαχητάς·

125 » ἀφνειὰς ἵπποισι πολὺρρήνας πολυβέτους·

» ὀφθαλμόν δ' ἐν ἑκάστος ἔχει χαρίεντι μετώπῳ·

» χαίτησι λαισίησι πάντων σιβαρώτεροι ἀνδρῶν.

- Οἱ Ἰοσηδοὶ μονόφθαλμοι οὐ τὰ Κυκλώπων γένη
 ὥπως δ' ὁ Κύκλωψ λέγεται μονόφθαλμος ὑπάρχειν,
 130 καὶ πῶς δαλῶ τετύφλωται, μάνθανε σαφεστάως·
 οἱ Σικελοὶ οἱ Κύκλωπες πλὴν ἐλγανθρωποῦντες
 ὑπάρχοντες καὶ ὅπαιοι τῷ ναυπηγεῖν ὀλκάδας,
 τῆς ξένους τῆς καταίροντας πτοέμενοι ἀνέχουν,
 μήπως αὐτῶν κρατήσωσι τῆς χώρας ἐπελθόντες·
 135 οὕτω καὶ Ὀδυσσεύς τε σὺν δώδεκα τῶν φίλων·
 κατάραντα κατέσχηκε Πολύφημος ὁ Κύκλωψ,
 κατὰρξε καὶ ἀνείλε δε καὶ ἕξ ἐκ τῶν ἐταίρων·
 Ἀντιφον, Εὐρυλέοντα, Ἀθήδαντα, Κηφία,
 Στράτιόν τε καὶ Μένετον· καὶ τέτους μὲν ἀνείλεν·
 140 οἱ ἕξ περιλειφθέντες δε μόνον μετ' Ὀδυσσεύς,
 Λυκάων καὶ Ἀμφιάλος, Ἀλκιμος, Ἀμφιδάμας,
 Ἀντίλοχος, Εὐρύλοχος βευλαῖς τῶν εὐσυνέτων
 ἢ οἶνω, ἢ καὶ χρήμασι μεθύσαντες ἐπέϊνον
 τὴν θυγατέρα Κύκλωπος τὴν Ἑλπην καλουμένην,
 145 ὄμμα τελέσσαν τῷ πατρὶ πινὸς αὐτῶν ἐρώσαν,
 οἷξασαν τέτταις τὴν εἰρκτὴν ἀπέπλεον λαβόντες,
 κῶκτῶν ποιμνίων δὲ πολλὰ καὶ ἕτερα τῶν τέττε·
 ἦν δὲ νυκτὸς καιρὸς αὐτοῖς φυγῆς καὶ τῷ ἀπέπλε
 ὁ κύκλος ὄχλος σύμπα· δὲ δραμῶν ἀκρωτηρίοις
 150 πολλὰς ἀμαξιαίους μὲν κάτω κενεῦντες λίθους,
 πολλὴν δὲ λίθων χάλασαν ἐπαέμποντες σφενδόνας·
 εἰ μὴ ἡ νύξ ἐμπόδιος ὀράσεως ὑπῆρχεν,
 εἴ τ' αὖ κατέκλυσαν αὐτὰς ὑπερβριθέσι λίθοις,
 εἴ τε καὶ σαρρατήρῳραξαν αὐτὰς καὶ τὴν ὀλκάδα.
 155 τοῖς ῥιπταμένοις λίθοις τε καὶ τοῖς σφενδοναυμένοις,
 καὶ ὕστερον τὰς ἑνδεκα συνέτριψαν ὀλκάδας·
 οἱ Λαισρυγόνες βάλλοντες ἐκ τῶν ἀκρωτηρίων,
 μετὰ μᾶς ὀλκάδος δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς ἀπέδρα·

- οὕτω μὲν ἡ διήγοσις ἔχει τῆς ἱστορίας·
- 160 Ὅμηρος δὲ τῷ νίκταρι τὴς λόγουσ κεραυνύων
τὸ ἄξειον Κυκλάπων τὲ καὶ ῥώμῃ αὖξων τέτων,
ὁρῶν ἀφρωτέρους ποῦ καὶ γίγασιν εἰκάζει·
τῆς δ' ἀναιρέσεως σφῶς αὐτῶν τῶν Ὀδυσσεύς φίλων
κατέβησαν ἐκ Κυκλάπος λέγει καὶ Λαίρρυόνων·
- 165 μέθην δὲ τὴν ἐν χρήμασι χαύνωνται πρὸς τὴς φόνους
τῶν· ῥάβδον δὲ τὴν ἀληθεῖ τῆ Κυκλάπος ἐπαύξαν,
ἴσθην ἱστῶ σοι εἴπωκε νηὸς ἐπαυρόμε·
τὴν ἀρπαγὴν τῆς Ἑλλάδος δὲ τῆς θυγατρὸς ἐκένε,
τὴν γεγονῆσαν ἔρωτι πάλιν κατονομάζει,
- 170 τῇ ὀφθαλμοῦ ἐξαίρεσιν θαλῶ δῶθεν ἐρώτων
τῆτο τὸ ἀλλοτρίωμα ξένου οὐχὲ τῇ Τζέτζε·
πλὴν ὀμματος ἢ εὐφροσύνης ἢ ἐν θαλῶ καὶ μένη,
ὅση ἢ Ἑλλὰς ὀφθαλμοῦ τῆ Κυκλάπος τελέσσει,
τοῖς ξένους συναπέπλευσε· λιπῶσαι τὸν πατέρα,
- 175 καὶ εἴπε προμεμέδους τρεῖς χρήμασιν δ' ἑκὼν·
τὰ δ' ἄλλα σύμπαντα δεινῇ καυμάνοντα τῇ ζάλῃ·
τῶν ὦν τὰ πλεῖστα εἴρωκε· καὶ ἡλληγόρησά·
ἔχεις μὲν τῶν τῆ Κυκλάπος πάσαν· ἀλλοτρίωσα,
πλοῖα βραχυτάτων· τῇ φασδοῖ· τῇ χάρτι παρειμένω.

ΤΟΥ Κ. ὙΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ὈΔΥΣΣΕΙΑΣ ΛΕΓΕΙ

- Αἰόλον τὸν δεσπότην μὲν δεσπότην τῶν ἀνέμων,
ἀσπῶ βοὸς εἶναι Ὀδυσσεὺς θεσπεῖσαι τὴς ἀνέμους,
μόνον αὐτῷ πνεῖν Ζέφυρον ὡς ἄριον εἶσαι,
ἐγγισα τῆς πατρίδος δὲ νυξάσαι Ὀδυσσεῖα·
- 5 τὸν τῶν ἀνέμων δὲ ἀσπὸν λυσάντων τῶν ἑταίρων,

πάλιν νοστήσαι πρὸς αὐτάς τὰς νήσους τῇ Αἰόλῃ,
 καὶ πρὸς τῆς Λαιρρυγόνας ἰκέσθαι πλανωμένους
 οὓς περ οἱ μῦθοι λέγουσιν ἀνθρωποβράτας εἶναι.
 αὐτάνδρους ἀνδ' ὧν ἔνδεκα συνέτριψαν ὀλκάδας,
 10 καὶ μετὰ Λαιρρυγόνας δε πρὸς Κίρκην πεπλευκότας,
 τῆς φίλους Ὀδυσσέως μὲν πρῶτον ἐκχειρωθῆναι
 πάλιν ἀνθρωπωθῆναι δὲ αὐτὸν τὸν Ὀδυσσεά,
 βουλαῖς Ἑρμῆ τὸ δυσχερές ταυτὶ μὴ πεπονθέναι.

Τζέττης τὸν Ὀδυσσεά δὲ φησὶν ἐκχειρωθῆναι
 15 πλέον τῶν φίλων τῶν αὐτῇ ὑφ' ὀλοκλήρῳ ἔτει,
 τῇ Κίρκῃ συγκαθεύδοντα πορνείαις τῆς ἐκείνης
 οὕτως ἢ Κίρκῃ λέγεται καὶ γὰρ χοιροῦν ἀνθρώπους
 κατάρχουσα τῆς νήσε γὰρ οὗσης ἐλγανθρώπων,
 καὶ συρράγας πολέμων δὲ τῶν πέριξ πτρουμένη,
 20 πορνεία συσκευάσασα, πολλοὺς τοὺς ἐκπλεόντων,
 οὕτως ἐποίει κατοικεῖν καὶ συμμαχεῖν ἐκείνη
 οἱ τῷ βορβόρῳ γοῦν αἰεὶ κρατούμενοι τῇ πάθους,
 καὶ τοῖς πορνείοις μένοντες ἐξοχειῶντο τάχα
 οἱ πρὸς βραχὺ δὲ μέιναντες, ἔμπαλιν ὑπεχώρουν,
 25 λύκοι ὁμοῦ καὶ λέοντες ἐκλήθησαν τοῖς μύθοις
 οὗ περ συμβάντος καὶ αὐτοῖς τοῖς Ὀδυσσέως φίλοις,
 ἐξ ἑρμηνέως Ὀδυσσεὺς πῶς γνοὺς ἠκριβωμένως,
 ὅπως ἐν ταῖς πορνείαις τε καὶ γέ τισὶ φαρμάκοις,
 τοὺς ξένους πάντας παρ' αὐτῇ χειροῖ τε καὶ κατέχει
 30 μῶλυ λαβὼν ἀπέρχεται πορνείοις τοῖς Κερκαίοις
 τὸ μῶλυ γὰρ καὶ κόνιζα, καὶ ῥάμνος, καὶ ἰτέα,
 καὶ ἕτερα μυρία δὲ, μαγείαις ἀντιπράττει
 οὕτως ἐλθὼν ὁ Ὀδυσσεὺς καὶ ὀλοκλήρῳ ἔτει,
 τῇ Κίρκῃ συμφθειρόμενος πλέον ἦν πάντων χαῖρος
 35 ἀλλὰ τὰ Κίρκης ἔφημεν καὶ τὰ τῶν Λαιρρυγόνων
 τὰ τῇ Αἰόλῃ φράσω δὲ ἄρτι σοι σαφές ἄτως

- Αἰόλος ἄρχων τῶν ἐκαὶ δώδεκα παῖδας εἶχεν,
 ὧν περ τὰς κλήσεις μάθανε, καὶ χρόνον μὴ μοι νόει·
 Περίφας σὺν Ἀγήνορι, Εὐχύνωρ τε ὁ τρίτος,
 40 Κλύμενος, Ξῦθος, Μαιαρεῖς, κλήσεις ἀρρένων αἶδε·
 Κλυμένη, καὶ Καλλίθυια σὺν γε τῇ Εὐρυγόνῃ,
 καὶ Λυσιδίκην ἄλλην τε συνάμα τῇ Κανάκῃ
 τηρῶν δὲ τὴν ὁμόνοιαν καὶ τὴν Σεργὴν Αἰόλος,
 τὰς ἀδελφὰς τοῖς ἀδελφοῖς συνέζευξεν ἐν γάμοις·
 45 ὅς τέν Αἰόλον χρόνον δὲ καὶ μῆνας ληροῖ τούτοις,
 ἐκ τῶν μηνῶν λεγέτω μοι τίς Μαιαρεὺς νοεῖται,
 καὶ ποῖος· ἡ Κανάκη δὲ, καὶ οἱ λοιποὶ ὁμοίως·
 πῶς τὸν Αἰόλον λέγουσι δεσπότην δὲ ἀνέμων,
 καὶ Ὀδυσσεῖ τὸν Ζέφυρον μόνον ἐᾶσαι πνέειν,
 50 ἀσκήσκειν δὲ πνοὰς καὶ τῶν λοιπῶν ἀνέμων,
 ἄκουε, καὶ μου μάθανε τὸ πᾶν ἠκριβωμένως.

- Οἱ τελευτᾷ μὲν λέγουσι καὶ οἱ θαυματουργάται,
 ἂν ἐξ ἰχθύος τίς ἀσκὸν ποιήσῃ δελφῖνος,
 φησῇσας τῆτον δῆσῃ τε, πρὸς ἄνεμον δὲ θείῃ,
 55 ἐκεῖνος μόνος πνεύσει, σιγήσουσι δ' οἱ ἄλλοι·
 ἴσως δ' ἂν ὑπολάβῃ τίς καὶ τὸν Αἰόλον τῆτον
 εἶναι τοιῦτον τελευτῆν καὶ ἔμπειρον τοιῦτων,
 καὶ οὕτω δράσαι Ζέφυρον τῷ Ὀδυσσεῖ πνεῖν μόνον,
 πᾶσαν πνεὴν δὲ τῶν λοιπῶν ἐγκατασχεῖν ἀνέμων·
 60 οὐκ ἔστι τῆτο ἕδαμῶς· ἦν δ' οὗτος ὁ Αἰόλος
 ναυτιλλομένων φροντιστής, καὶ φροντιστής ἀνέμων,
 ὥς λέγειν πᾶσιν ἀκριβῶς, ποῖος ἀνέμων πνεύσει,
 καὶ μέχρι ποῖε χρόνου δε οὗτος κρατήσῃ πνέων,
 καθάπερ δὴ καὶ Ὀδυσσεῖ ἐκπλέοντι προεῖπεν·
 65 ὁ ἄνεμος ὁ Ζέφυρος οὗτος οὐ λήξει πνέων,
 ἔς' ἂν ἀποκομίσῃται πρὸς τὴν αὐτὴ ματρίδα·
 εἰ μήτε σὺ βραδύνειας καὶ μελλητῆς φανείης·

οὗ γεγυῖας καὶ αὐτοῦ βαθύμου γεγυῖας,
ἀκτίπνευς πνεύσας ἄνεμος, σρέφει πρὸς Αἰολίαν

- 70 Ὅμηρος ὕπνῳ λέγει δὲ τὴν τούτου βαθυμίαν·
τὴν ἐναντίαν πνεῦσιν δὲ πάλιν ἀνέμων λέγει,
περὶ ἐταίρων τοῦ ἀσχοῦ τῇ τῶν ἀνέμων λύσιν.

Ἄλλ' ἤδη μὲν εἰρήκειμεν πάντα τὸν νοῦν τῆ κάππα,
ἐπείσος ἦν ἐρμῆδιος ἀλληγορεῖσθαι τέως·

- 75 νῦν δὲ καὶ πᾶν κατάμνημα χρῆζον ἀλληγορίας,
ἀλληγορήσω προσωπῶς τοῖς τόποις τοῖς ἐκάστω.

- Θεοῖς τοῖς ἀθανάτοισι φίλον Αἰόλον λέγει,
τὸν φρόνιμον καὶ ἐννοῦν δε καὶ σοφαστὴν μελλόντων
τειχος δὲ χαλκίον φησὶν, ὡς ὦν τῶν σερρότατων,
80 εἴτε τὸ τειχιζόμενον ὅπλοις καὶ στρατιώταις·

παμίσου δὲ ἐπέειπεν ἀνέμων ὁ Κρονίων,
ἤγουν προσωπώσῃν τέθεικεν ὑπάρχειν τῶν ἀνέμων,
ἢ σαρτεινὴ καὶ ἀγνωστος τοῖς πᾶσιν εἰμαρμένη,
εἴτε ὁ νοῦς καὶ λογισμός, καὶ φρονήσις ἀκεία·

- 85 » Ἄνδρα τὸν, ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθῃται μακαρέσσειν·
ὅς ἄφρων, νῦν ἐστὶν αὐτῇ μισούμενος φρονήσει,
ἢ καὶ τὸ, ὅς μεμίσσηται αὐτῇ τῇ εἰμαρμένη·
γυναῖκα ἴσῃν κορυφῇ τῆ ὀροῦς δὲ νῦν λέγει,
ἀγρίαν, ὑψουμένην τε τῷ τύφῳ καὶ μεγάλῃν·

- 90 » Αὐτίχ' ἓνα μάρψας ἐταίρων, ὠπλίσσατο δόρπον
καὶ μετὰ ἔπη δὲ τινὰ πάλιν φησὶν ὁμοίως·

» Ἰχθῦς δ' ὡς πείροντες, ἀτερπέα δαῖτα πένοντο
τὰς ἀναιρέσεις τῶν ἀνδρῶν· νῦν καταβρώσεις λέγει
» Κίρκη εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς ἀυδήεσσα.

- 95 Θεὸς φωνῇ ἀνθρώπου δε χρωμένη καὶ λαλοῦσα,
ἦτοι σοφὴ ταῖς ἐπωδαῖς, καὶ ἀρχουσα τῶν τόπων·
οἱ γὰρ ἄσέρες οἱ θεοὶ, σοιχεῖα, καὶ οἱ ἄλλοι
θεοὶ μὲν ὀνομάζονται ἀυδήντες δὲ οὐκ ἐν·

- Ἥλιον νῦν Ὠκεανὸν ἀκούοντας ἐνθάδε,
 100 πατέρα Κίρκης ἀνθρώπων καὶ βασιλέα νέει,
 τὸν, φαεσίμβροτον, λαμπρὸν ἐν τοῖς ἀνθρώποις νέει·
 θεὸς τίς ἡγεμόνευε, τύχη τίς προηγείτο·
 θεῶν τις ὠλοφύρατο· ὥκτειρήσεν ἢ τύχη·
 θεᾶς καλλιπλοκάμοιο, ἀρχούσης βασιλίδος·
 105 θεάων, βασιλίδων νῦν ὁμοίως τῷ προτέρῳ·
 ἢ θεὸς, ἢ γυνή, πάλιν αὐτὸ σημαίνει·
 ἢ ἦχος ἔστι τῶν ὁρῶν, ἢ καὶ γυνή τις ἄδει·
 φάρμακα ἦσαι δὲ λυγρὰ τῷ σίτῃ μεμεγμένα,
 αἱ τῶν πορνῶν κῦν ἐπαφαὶ ἅπερ ἐχοίρουν τούτους·
 110 ῥάβδος ἢ πλήττουσα αὐτοὺς, αἱ ἱϋγες τῆ πόδας·
 Ἑρμείαν νῦν χρυσόρραπιν, ὃς εἶπε τὰ τῆς Κίρκης·
 θεοῦ εὐνήν, τῆς Κίρκης δὲ τῆς βασιλίδος λέγει·
 μῶλυ καλέεσι θεοὶ, καὶ οἱ ἐξῆς θεοὶ δέ,
 σοφεὺς ταῦν σημαίνουσιν ἢ ἕτερόν τι πλῆθον·
 115 ὃ τῆ Ἑρμῆ δὲ Ὀλυμπος, τὸν οἶκον τὸν ἐκαίμεν·
 ὃ περὶ Ὀδυσσεύος δὲ Ἑρμῆς εἰπὼν τῇ Κίρκῃ,
 τίς ἐρμηνεὺς ἠκούετο πλαυᾶσθαι γὰρ ἐκ Τροίας·
 αἱ τέσσαρες ἀμφίπολοι τῆς Κίρκης τὴ δηλοῦσι,
 ἔχειν ἐκαίμεν ἄφθονα τὰ ἐξ ὁρῶν τεσσάρων·
 120 σὺ μὴ κερκαίως Κίρκαν δὲ τὸν χρόνον ὀνομάσης·
 πῶς γὰρ Τηλέγονον γενεᾷ χρόνος ἐξ Ὀδυσσεύος
 καὶ τὰ λοιπὰ πῶς φαίη τίς τῆσδε τῆς ἰσχυρίας;
 ἢ ῥάβδος καὶ τὸ φάρμακον τὸ βροτοργοῦν ἐκ χοίρων,
 ἢ μετ' ὀργῆς παραίνεσις ἐστὶ καὶ νοῦσις·
 125 εἰς Ἄδην δὲ κατέλευσιν καὶ χρήσιν Τειρεσίη,
 βουλαῖς τῆς Κίρκης νέησθαι περὶ τῶν ἐκείσε τόπων,
 τὸν Ὀδυσσεῖα χρῆσθαι δὲ ταῖς αἱματομαντείαις·
 αὖν τοῖς ἐκείσε μάντεσι καὶ μύθοις ὑπηραγμένοις,
 ἀναγαγῆσιν εἰδωλὸν ψυχῆς τῆς Τειρεσίης·

- 130 ἢ τῇ πάντα περὶ δόξαν ἐπέσων χρεῖαν εἶχεν·
 τίς ἐν θεῶν καὶ θεῶν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδοι;
 τίς ἐν ποσσὶ καὶ θεῶν εἰκονομίαν γυνοίη;

§ ΛΑΡΕΑΙ ΔΕ ὙΠΟΘΕΣΙΣ ἙΣΤΙ ΤΗΣ ὈΔΥΣΣΕΙΑΣ

- Λιγὴς λαῶν ὁ Ὀδυσσεὺς τὰς Τειρεσίε χρήσεις,
 ἐν περὶ δόξαν ἔχουσεν αὐτῷ περὶ τὸν Ἄδην,
 καὶ τὴν μητέρα εἶδε τε καὶ πόσας ἡρώϊδας,
 τῶν ἐν τῇ Τροίᾳ τε καὶ τῆς κολαζομένων,
 1 καὶ τῶν Κίρκῃ ὀπισθεν ἀγρίας πνοᾶς πέμπει,
 τῶν ἀνέμους Ὀδυσσεῖ οὐκ εὐσθενῆς ἡ Κίρκῃ
 τῶν δ' ἰδοῦσα ἄγριον ἐκέλευσε πλεῖν τῷτον.

- Ἡ δ' ἐς πείραθ' ἔκανε βαθυρῖες Ὠκεανοῖο.
 • ἔνθα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε πόλις τε
 10 • ἔστι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένος οὐδέ ποτ' αὐτοὺς
 • ἥλιος φαίδων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν.

- Τὰς Κιμμερίας οἱ πολλοὶ ἔθνος φασὶν ὑπάρχειν
 περὶ τῆς Ταυροσκύθας τε καὶ τὴν Μαιῶτιν λίμνην,
 οἱ περ ἀφώτισοί εἰσιν ἥλιον οὐχ' ὁρῶντες
 15 ἐν σκότει δὲ διάγουσιν, ἐν τε νυκτὶ βαθείᾳ
 ἡμέρας τισσαράκοντα καιρὸς δ' αὐτοῖς τῆ σκότους
 ἄλλοι δ' ἄλλ' ἀψευδέσ-ατα λέγουσι περὶ τούτων·
 καὶ θεῶν ἐν συνόψει δὲ συντάξεως μεγάλης
 ἔκμητον φῶς καὶ σκότος δὲ λέγει τοῖς Κιμμερίοις.
 20 Ὅμηρος Κιμμερίους δὲ παρ' Ἰταλίαν λέγει,
 καὶ ἀφωτίστους εἰσαεὶ τούτους φησὶν ὑπάρχειν,
 καὶ τῷτο θόρυβον πολὺν τοῖς φυτοκαῖς παρέσχειν
 εἰσὶ δὲ οἱ Κιμμέριοι μέρος βραχὺ καὶ δῆμος

- ἔθνους τινὰς Ἰταλικῷ αἰ δὲ οἰκήσεις τέτων
 25 ἐν φάραγξι καὶ κοίλοις τε καὶ βαθυτάτοις τόποις,
 καὶ ὅλως ἥλιος αὐτοῖς ὑδρόλως ἐπιλάμπει
 ἐκεῖ καὶ λίμνη τις ἐστὶ Σιάχα καλουμένη,
 ἣ καὶ τὰ φύλλα πίπτοντα βυθίζεται τῶν δένδρων·
 ἐκεῖ δὲ καὶ μαντεῖον ἦν ψυχαγωγὸν ἀνθρώπων,
 30 οἱ Ὀδυσσεῖ (ἐξαίροντες πᾶσαν) τὴν ἀμαρτίαν,
 ἀναγαγόντες δῆθεν τε ψυχὴν τῇ Τυρραίοις,
 δι' αὐτῇ μὲν μαντεύονται πάντα τῷ τῇ Λαέρτῃ,
 καὶ πάντα δὲ διακνύουσι τὰ τῶν νεκρῶν καὶ ζώντων·
 ὁθεν εἰς Ἄδου λέγουσιν ἐλθεῖν τὸν Ὀδυσσεῖα
 35 θεῶν δὲ μήνιμα δηλοῖ ἐργὴν ἐξ εἰμαρμένης
 θεὸς σέ νόσον χαλεπὸν θήσει, ἢ εἰμαρμένη,
 ἢ καὶ ἡ θάλασσα αὐτῇ, ὥς κατωτέρω λέγει
 » Χωόμενος ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξαλαώσας
 ἡ θάλασσα φρουρεῖται γὰρ παρὰ τῶν ὁμορούντων,
 40 ἀρπάσαντα τὴν Κύκλωπος παῖδα δὲ σχεῖν ζητῶντα.
 » Ὅπποτε δὴ πρῶτον πηλάσας εὐεργέα νῆα
 » Θρηνναίῃ νήσῳ, προσφυγὼν ἰοειδέα πόντον·
 » βεσκομένας δ' εὖρητε βέας καὶ ἴφια μῆλα
 » ἡελίου, ὅς πάντ' ἐφορᾷ, καὶ παντ' ἐπακούει.
 45 Βοάς ἡελίῳ νῦν τὲς ἀροτῆρας λέγει,
 ὥς καὶ ἀρχῇ προείπομεν τῆς ἄλφα Ὀδυσσεΐας,
 καὶ πάλιν δὲ πλατύτερον ἢ δέον γράφω ταῦτα
 τοῖς ἀθανάτοις δὲ θεοῖς, τῇ εἰμαρμένῃ λέγει,
 καὶ τοῖς στοιχείοις δὲ αὐτοῖς τοῖς ὑρανίοις μόνον·
 50 Λιτὴ καὶ τῷ Ἥλίῳ τε, ἥτοι πυρὶ, αἴετι
 ταῦτα σὺ ἐπαλώσαντο θεοὶ, ἢ εἰμαρμένη
 » Ἡ δολιχὴ νῆσος, ἢ Ἀρτεμις ἰοχέαιρα.
 » Ἀρτεμις ἰοχέαιρα, ἢ νόσος ἢ ὀξεία,
 ὥς γὰρ πολλάκις ἔφημεν τὰς νόσους τὰς ὀξείας

- 55 σελήνη, τῷ ἡλίῳ τε ὁ παλαιὸς προσήπτεν
 ὥς κέντῳ ἐπιδείκνυται τάδε σύμφανες ἔργως,
 μᾶλλον τῶν ἄλλων πλέον δὲ ὀξέων νοσηράτων.
 τὰ ἐκ λαιμῶ νοσήματα προσήπτου ταῖς ῥηθεῖσι
 ἢ Περσεφόνῃ, μοῖρά τε καὶ θάνατός ἐκάστω·
- 60 παῖς εἶναι λέγεται Διὸς αὐτῆς τῆς εἰμαρμένης
 ἢ Περσεφόνῃ πάλιν δὲ, ὁ τόπος ὁ τῷ Ἄδῃ,
 παῖς εἶναι λέγεται Διὸς, τῷ εὐδούργῳ ἀέρος
 ὃς πρὶν ἐξ ὕλης κνηθεῖς, θοήρῳσσε τὰ πάντα,
 ὥς περ νεοκεύονται δόξαι σοφῶν Ἑλλήνων·
- 65 Τυροὶ τῷ Ἐνιππέῳ μὲν ἀνθρώπων τινὸς ἦρα,
 ἐξ οὗ τὴν κλήσιν Ἐνιππεὺς ὁ ποταμὸς ἐσχήκη,
 ἀντὶ τῷ Ἐνιππέῳ δὲ τις ποταμὸς τὴν κλήσιν,
 ἐμίγη ταύτῃ τῇ Τυροῖ· ἢ τις τῶν ἐκ θαλάσσης·
 Διὸς ἐν τοῖς ἀγκοῖνῃσι, τετῆσι βασιλέας·
- 70 θεοὶ θέσαν ἀνάπυστα, θεῶν βελὰς τε πάλιν,
 τὴν εἰμαρμένην νόει μαι τῇδε τὰ ἔπη λέγειν
 ἢ χαλεπὴ κατέδρησε μάστιγα θεῶν, ὁμοίως.
- » Ἡ ῥ' ἐπὶ Τυνδάρεω κρατερόφρονι γέννατο παῖδε
 » Κάστωρ δ' ἵπποδαμον, καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκην·
- 75 » τοὺς ἅμφω ζωὸς κατέχει φυσίξος αἴα
 » οἱ καὶ νέρθε γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἐλόντες
 » ἄλλατε μὲν ζῶντες ἑτερήμεροι ἄλλοτε δ' αὖτε
 » τεθνήσκειν τιμὴν δὲ λελάγχασαι ἴσα θεοῖσιν·
- Γῆν ζῶντες ἔχειν λέγεται Κάστωρ, Πολυδεύκην,
 80 διὰ τὸ δίκαιον αἰτῶν καὶ ἀρετὰς τὰς ἄλλας·
 οἱ ἀρεταῖς βιούντες γὰρ ζῶσι καὶ τεθνηκότες·
 διὰ Θησέα γὰρ αὐτοὶ στρατεύσαντες Ἀθήνας,
 τὴν ἀδελφὴν τὴν ἑαυτῶν ἀπέλαβον Ἑλένην,
 καὶ μόνην ἠχμαλύντησαν μητέρα τῷ Θησέει,
 85 τῶν δ' ἄλλων παίδων οὐδ' εἰς ἄχρη τρίχὸς ἐβλάβη

- δι' αὖ καὶ νέρθεν ὄντες γῆς τιμαῖς τῆς εἰμαρμένης,
 ἡμέραν παρ' ἡμέραν μὲν ταῖς εὐησχητομένοις
 ὥς περ θεοὶ τετίμηνται ἀσέρες καὶ σοιχεῖα,
 καὶ ψυχκαὶ δυνάμεις δὲ δίκαιον σὺν φρονήσει
 90 ἐν τῇ μιᾷ ἡμέρᾳ μὲν ὑμνούμενοι ὡς ζῶντες,
 ἐν τῇ ἑτέρᾳ πάλιν δε, τρόπῳ τῶν τεθνηπότων·
 Ἰφιμεδείας δὲ τινὸς γενναίης Ποσειδῶνος,
 Γίγαντες νέοι ἄθροοι γεννῶνται τῶν ἀφρόνων,
 ὧν περ αἱ κλήσεις Ὀϊτος τε καὶ Ἐπιόλτης ἦσαν,
 95 οὓς ψυχκαῖς, σοιχιαῖς ἐν σίχοις ἱαμβείοις
 τρότερον ἠλληγόρησα· νῦν δὲ πραγματικῶς σοι
 τὰς ἀφροσύνας Ὀμηρος ἐκείνων παρεισφέρει,
 καὶ πῶς λοιμῶ τεθνήκασιν Ἀπόλλωνος τοξεῖα·
 ζῶντες δὲ καὶ τὸν Ἄρεα μυθεύονται δεσμεῖσθαι,
 100 ὅτι πάντας κατέπαυσαν σφῶν ῥώμῃ τοὺς πολέμους,
 τὴν Ἀριάδην Μίνως τελέσσειν θυγατέρα,
 Θησέως ἄγοντος αὐτὴν Ἀρτεμις Νάξω κτείνει·
 οἱ δὲ φασὶ Διόνυσον τεύτῃν ἀρπάξαι Νάξω·
 ὁ Τξέιτξῃς εἰρηνεύων δὲ καὶ διαλύει μάχας,
 105 ἐν σοι τὰ δύο καὶ ταύτῳ νῦν λέγω πεφυκέναι·
 οἶνου πάσαι θανῆσαι γὰρ ἠρπάγη Διονύσῳ·
 ἐπεὶ τῶν νοσημάτων δὲ τῶν ἀξυτάτων πάντων
 αἴτιος εἶναι λέγεται ἥλιος καὶ σελήνη,
 εὐλόγως γράφει μιν, αὐτὴν, τὴν Ἀρτέμιον φονεῦσαι,
 110 καὶ τὸν ἐξ οἶνου θάνατον σεμνῶς σοι παρεμφαίνει·
 ταῖς Διονύσῳ ἐμβροῶν κτεῖναι δὲ μαρτύριαις,
 ἡγουν ἑξέως τέθνηκεν οἴκου ἀμέτρον πόσι·
 θεῶν ἰότητι φησὶ, βουλαῖς τῆς εἰμαρμένης·
 Ζεὺς νῦν εὐρύσσει, ἔστιν αὕτη ἡ εἰμαρμένη,
 115 ἥ ἔστι μεγαλόφωνος καὶ περιθρυλλομένη·
 » Τεύχεσσι ἀμφ' Ἀχιλλῆος ἔθηκε δὲ πάντα μήτηρ·

» παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.

Ἡ περὶ ὅπλων γέγονε κρίσις ἐγγὺς θαλάσσης,
τὴν θαλάσσαν γινώσκεις δε πῶς μήτηρ Ἀχιλλεύς
120 παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν, αἰχμάλωτοι τὴν κρίσιν,
καὶ ἡ Παλλὰς Ἀθήνη δε, οἱ φρόνιμοι Ἑλλήνων
πῆμα θεοὶ δὲ ἔθεσαν, αὐτὴ ἡ εἰμαρμένη.

ὁ Ζεὺς ὁμοίως τὸν στρατὸν ἤχθηρεν, εἰμαρμένη.

» Καὶ Τιτυὸν εἶδεν, γαίης ἐρκυθέα υἱόν.

125 Ὁ Τιτυὸς παῖς θυγατρὸς Ὀρχωμενεῦ Ἐλάρας,
τὴν ἣν ταφεῖσαν ἔγγυσιν οὔσαν ἀνατεμόντες,
Καισάρων πάντων πρώτιστον τὸν Τιτυὸν ἐξῆξαν·
ὄθεν καὶ λέγουσιν αὐτὸν γῆς παῖδα πεφυκέναι.

» Λητῶ γὰρ ἤλκωσε Διὸς κυδρὴν παράκοιτιν.

130 Λητῶ καὶ νύξ καὶ ὁ αἰθήρ, ἐν, σύννευτος αἴρος·
τὴν Λητῶ, νύκτα· πῶς δε Τιτυὸς ἦν τραυματίζων,
πάντας γοῦν ἁμαρτήσαντας ἀνθρώπους ἐν τῷ βίῳ,
καὶ Ἕλληνες ἐδόξαζον ἐν Ἀδῃ τιμωρεῖσθαι
ὥς τῆτον τε καὶ Τάνταλον καὶ Σίσυφον σὺν τέτοις,

135 οὓς αἵματομαντείας νῦν καὶ οὗτος ἰδεῖν λέγει
ἄρχιερεὺς καὶ ἄρχων δε ὁ Τάνταλος ὑπάρχων,
ζῶν τὰ θεῶν μυστήρια εἰπὼν, ἐτιμωρήθη,
ἃ καὶ ἠλληγορήσαμεν ἔπε ὑπῆρχε θέον·
ἐν Ἀδῃ δὲ κολάζεσθαι τῆτον φασὶ τειῶσδε.

140 Ζηνὸς μὲν παῖς ὁ Ἡρακλῆς ὑπῆρχε βασιλέως,
καὶ ἄστρολόγου μάντειας, μάγου, σφοῦ· τοῖς πᾶσι
πλείους δεδμησθαι Εὐρυσθεῖ κελεύει δ' ὁ Κρονίων,
καὶ εἰμαρμένη προφανῶς καὶ τῆτο ἑατέον·
τὸν Ἡρακλῆος Ἀδην δὲ νῦν ἀλληγορητέον.

145 Ἀδης ὑπῆρχε βασιλεὺς τῆς Μελοσσίας χώρας·
τῆτω τὴν κλῆσιν Κέρβερος μέγας ὑπῆρχε κύων·
θυγάτηρ δὲ ὠραῖα τίς ἦν καλουμένη Κόρη·

- ἦν ὁ Παρίδους καὶ Θησεὺς μέλλοντες ἰφαιπύσαι,
 ὁ μὲν Παρίδους βέβρωπτο Κερβέρι τῷ ῥηθέντι·
 150 Θησεὺς δισμοῖς δὲ κρατηθεὶς, ἦν ἐν τοῖς Ἄδου δόμοις·
 ὁ Ἡρακλῆς δὲ Εὐρυσθεῖ πρὸς Ἄδην σταλαῖς τέτον,
 ἐν ἑρμηνεῖ φρονέσαι τε, ἃ ὁ Ἑρμῆς, Ἀθήνη,
 ἀνάγει καὶ τὸν Κέρβερον, ἀνάγει καὶ Θησέα
 πρὸς τὴν ὁμωναμίαν δὲ ὁ Ὅμηρος νῦν παίζων,
 155 ταῖς Εὐρυσθέως προσηγαῖς τὸν Ἡρακλῆ τὸν μέγαν,
 πρὸς Ἄδην ἀνυπότροπον, νῦν κατελθεῖν σοὶ λέγει,
 μὴ κεφαλὴν μοι τῆς Γοργῆς ἢ Περσάρην πέμψῃ,
 μὴ φόβον καὶ κατὰπληξεν καὶ τῶν φρενῶν ἐκπαίην.

ΤΗΣ ΜΥ ΔΕ Η' ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΚΑΙ ΝΟΥΣ ΕΣΤΙ ΤΟΙΟΥΣ ΔΕ.

- Πρὸς Κίρκην Ὀδυσσεὺς φησὶν ἃ κατεῖδεν εἰς Ἄδην·
 αὐτὴ πρᾶλέγῃ τούτῳ δὲ πῶς πλεύσει τὰς Σειρήνας,
 καὶ Σκύλλαν καὶ τὴν Χάρυβδιν καὶ τὰ βοῶν ἡλίας,
 ἀπάλειαν τῶν φίλων τε νηὸς κεραινωθείσης,
 5 πῶς τε σωθῇ πρὸς Καλυψὶ μόνος νηὸς ἐν ξύλῳ·
 » Νῆσον τ' Αἰακίην, ὅθι τ' ἦρῃς ἡριγενείης·
 » οἰκία καὶ χοροὶ εἰσι, καὶ ἀντολαὶ ἡλίου·
 ἦγουν οὐ φῶς καὶ ἥλιος, οὐ σκότος Κίμμεριων·
 » Ὡς τοι ἔχων ἐρέω μνήσῃ δέ σε καὶ θεὸς αὐτός·
 10 καὶ ἡ φυγὴ σε δὲ αὐτὴ σὲ ἀναμνήσῃ τούτων·
 » Σειρήνας μὲν πρῶτον ἀφίξαι αἶ· ῥα τε πάντας·
 Αὐταί πέρνοι περίφημοι καὶ ᾠδᾶκαὶ ὑπῆρχον,
 καὶ πτοηθεὶς ὁ Ὀδυσσεὺς μὴ συσχεθῇ καὶ ταύταις,
 τὰς πέντε τῶν αἰσθήσεων ἐμφράττει, τὰς καὶ φίλους
 15 οὐ γὰρ τὰ ὦτα ἔχρισεν ἑταίρων ἐν κηρίῳ

- τὸν ναῦν μεταρτίσας τε ἐκ ἐν ἰσῶι κῆρς δε,
 κρίσει δ' ἀρίστη λογισμοῖς παράπλευσεν ἐκείνοις
 πλοῦστας καλέουσι. Ζαρὶ· νῦν τοὺς σαρφύς μοι κεί.
 » Τῇ μὲν τ' οὐδὲ πατήρ παρέρχεται, αὐτὰ πέλειαι
 20 » τρήρακες, ταῖτ' ἀμβροσίη· Διὶ πατρὶ φέρουσι.
 Δακῶ λέγειν τὸν Ὀμηρον ἐν τῷδε τῷ χαρίῳ,
 μηδὲ τὸ ἄστρον φαίνεσθαι ἐκεῖσε τῶν Πλειάδων,
 ὥς ἐκ τῇ ἐρατρίᾳ φησὶ πάλιν ὁ Ἀνθαγόρας,
 αὐτὴν τὴν Ἀρίκτον μηδαμῶς τὸ ἄστρον κάτορᾶσθαι.
 25 αἱ δὲ Πλειάδες σφῶν πατρὶ Διὶ, τῷ οὐρανῷ δε,
 φέρουσιν, ἦτα ἔχουσι τὴν δε τὴν ἀμβροσίαν,
 ἣ φέρουσι, παρέχουσι τὴν δε τὴν ἀμβροσίαν
 σφῶν ἐσπερία δύσει μὲν σπόρου καιρὸν σημαίνει,
 ἀνατολαῖς ἐώαις δὲ, τὸ θέρους καταγγέλλει.
 30 ἄλλω ἐνίηαι πατέρ, ἅτοι ἡ εἰμαρμένη·
 » Ἀλλ' Ἥρη παρέτρεψεν· ἐπεὶ φίλος ἦεν Ἴήσων·
 ἅτῃ δὲ τῷ Ἰάσωνε φίλος ἦν, πνεύσας τότε
 » Ἐμῶν δ' ἐνὶ Σκυλλὰ καίῃ θανόν λελαϊκῶν·
 Σκυλλὰ δὲ ἀκρωτήρεα περὶ τὴν Σκυλλίαν,
 35 δίσπλακ τε καὶ ἀλέτριον τοῖς πλέουσι ἐκείσε,
 καὶ σκυλιάδες ἔξ· θειρὰς ἔχον ἐκτεταμένους,
 ὑφάλας πέτρας τε πολλὰς καὶ αὐτοφράς· πνεύμάτων,
 καὶ σκυλῶν πρὸς αὐτάς· (ἀόκτας), καὶ ῥόχθου τῶν κυμάτων,
 θηρία τε θωλέεττα ἐκείσε· περιπλέει,
 40 ἃ θυμαμένον τῶν ναυῶν τρὺς ἀνδράς κατισθίει,
 καὶ τῶν ὀλοκῶν δὲ τινὰς πολλὰς ἐγκαρπάζει·
 ἀνάγκη γὰρ ἵσταί· πλέοντας πρὸς τέτους τοῖς κινδύνους,
 ἢ πρηνεῶς καὶ πάρεργος· χροαίνοντας ἐπρασταίς,
 45 τρεῖς μόνους ἢ καὶ τέσσαρας ληπεῖν ἐκ τῶν ἐταίρων,
 ἐκπέπνυκτας τῷ σφύρῳ τῇ ῥύμῃ τῶν κυμάτων,
 βορὰν γενέσθαι τεῖς θηρὶ, τοὺς δὲ λαποὺς σαρφῆναι,

- ἢ ῥαθυμία τύμπαντας φθαρῖνας οὐδ' ἀλκίαν·
 τὰ τῷ Σκύλλαιε τοιαυτὴ μετέπειπεν εἰς μυθόν·
 τῇ Σκύλλῃ οὐ γηθήσκειν, οὐδὲ φηὶς ἀντίηται,
 50 μέγας κτενεύει τις, οὐδ' ἀβλάβως παρὲλθαι·
 Σκύλλης τὸν πλὴν καὶ περ σοφός, ὡς τε φησὶ, τυγχάνει
 ἦτοι σοφός καὶ τελευτῆς, καὶ ἐπιδόος καὶ μάχης·
 οὐδὲ θεοῖς ὑπεῖξαι· θεὸν νῦν τὰ στεγχίζει·
 » Ἡ δέ τι οὐ θνητὴ, ἀλλ' ἀθάνατον κακὸν ἔστιν
 55 ἡ Σκύλλα ζῶεν, Ὀδυσσεῦ, γύναι θνητὸς οὐκ ἔστιν,
 ἀλλὰ θαλάττης μέρας τὴ κατεδωμένους, εἶσιν·
 » Ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἐλάσιν, θωγχεῖν δὲ Κραταιῖν,
 » μητέρα τῆς Σκύλλης, ἥ μιν τέκε κῆρυα βροτοῖσιν,
 » ἥ μιν ἔπειτ' ἀποπαύσει δ' εἰς ὕδρον ὀρμηθῆναι·
 60 Ἐλέει νῦν γέροντος χρυσοῦ καὶ μελιχρὴν καρδίαν,
 καὶ ἀνομάτων πλάσματος δέλων· εἰπεῖν γάρ τῃδε
 εἰς πρὸς τὴν Σκύλλαν πολυμήν, ὃ Ὀδυσσεῦ, οὐδέον,
 ἐν προσηῶ ἀνδρείῳ δευτέρως θοῶν ἐλαύνειν,
 οὔτε γὰρ αὖ ἐκφύγητε καὶ δεύτερον βλαβῆναι·
 65 καὶ κραταιὰ γὰρ δύναμις ἐτέκνασε τὸ ρέϊμα,
 Σκύλλαν καὶ Κραταιῖν φησὶ, καὶ ταύτης παρακλήσεις,
 καὶ εἰς αὐτῆς ἀπόπαιυσιν, παρθὸς αὐτῆς τῆς Σκύλλας.
 » Θρηνηκίην δ' εἰς νῆσον ἀφίξεις, ἔνθα δὲ πολλαὶ
 » βόσκοντα ἡλίρω βόες καὶ ἱφία μῆλα·
 70 » ἐπεὶ βροτῶν ἀγέλαι' ἄρσεν' ὄϊων πόσι καλὰ
 » πεντάκοντα δ' ἕκαστα μέγος δ' αὖ γίγνεται αὐτῶν,
 » οὐδέποτε φθινήθουσι θεοὶ δ' ἐπιπομένες εἰσὶ.
 Τῇ ἄλφᾳ τῆς παρούσης βίβλου τῆς Ὀδυσσεύας
 τοὺς ἀροτῆρας ἔφημεν βόας ἡλίω εἶναι·
 75 ἰστέον ὡς καὶ βόας θεοὶ καὶ πρόβατα καὶ ἵππους,
 καὶ ἅπαν ζῶον ἕτερον καὶ ἄλσιν καὶ φυτὰ δὲ
 ἡλίῳ ἐνετίθεντο, αἶρι, καὶ τοῖς ἄλλοις·

οὗ γεγονότας καὶ αὐτοῦ βαθυῦς γεγονότας,
ἀπείπνευς πνεύσας ἄνεμος, σρέφει πρὸς Αἰολίαν

- 70 Ὅμηρος ὕπνῳ λέγει δὲ τὴν τούτου βαθυμίαν·
τὴν ἐκαιτίαν πνεῦσιν δὲ πάλιν ἀνέμων λέγει,
περὶ ἑταίρων τοῦ ἀσχοῦ τὴν τῶν ἀνέμων λύσιν.

Ἄλλ' ἤδη μὲν εἰρήκειμεν πάντα τὸν νοῦν τῇ κάππα,
ὅπως ἦν ἐρμῆδιος ἀλληγορεῖσθαι τέως·

- 75 νῦν δὲ καὶ πᾶν κατέκμημα χρῆζον ἀλληγορίας,
ἀλληγορήσω προσφυῶς τοῖς τόποις τοῖς ἐκάς·

Θεοῖς τοῖς ἀθανάτοις φίλον Αἰόλον λέγει,
τὸν φρόνιμον καὶ ἔννοον δε καὶ σοχαστὴν μελλόντων
τεῖχος δὲ χαλκῶν φησὶν, ὡς ὦν τῶν σερρῶτάτων,
80 εἴτε τὸ τειχιζόμενον ὅπλοις καὶ στρατιώταις·

ταμίᾳ δὲ ἐποίησεν ἀνέμων ὁ Κρονίων,
ἥρουν προημέστην τέθεικεν ὑπάρχειν τῶν ἀνέμων,
ἢ σκοτεινὴ καὶ ἄγνωστος τοῖς πᾶσιν εἰμαρμένη,
εἴτε ὁ νοῦς καὶ λογισμὸς, καὶ φρόνησις ἀκεία·

- 85 » Ἄνδρα τὸν, ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθῃται μισαρέσσειν·
ὅς ἄφρων, νῦν ἐστὶν αὐτῇ μισούμενός φρονήσει,
ἢ καὶ τὸ, ὅς μεμίσθεται αὐτῇ τῇ εἰμαρμένῃ·
γυναῖκα ἴσθην κορυφῇ τῇ ὄρους δὲ νῦν λέγει,
ἀγρίαν, ὑψουμένην τε τῷ τύφῳ καὶ μεγάλῃν·

- 90 » Αὐτίχ' ἕνα μάρψας ἑταίρων, ὠπλίσσατο δόρπον
καὶ μετὰ ἔπη δὲ τινα πάλιν φησὶν ὁμοίως·

» Ἰχθῦς δ' ὡς πείροντες, ἀτερπέα δαῖτα πένοντο
τὰς ἀναιρέσεις τῶν ἀνδρῶν νῦν καταβρώσεις λέγει·

» Κίρκη εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα.

- 95 Θεὸς φωνῇ ἀνθρώπου δε χρωμένη καὶ λαλοῦσα,
ἦτοι σοφὴ ταῖς ἐπωδαῖς, καὶ ἀρχουσα τῶν τόπων·
οἱ γὰρ ἄσέρες οἱ θεοὶ, σοιχεῖα, καὶ οἱ ἄλλοι
θεοὶ μὲν ὀνομάζονται αὐδήεντες δὲ οὐκ ἐν·

- Ἦλιον νῦν Ὠκεανὸν ἀκούοντας ἐνθάδε,
 100 πατέρα Κίρκης ἄνθρωπον καὶ βασιλέα νέει,
 τὸν, φαεσίμβροτον, λαμπρὸν ἐκ τοῖς ἀνθρώποις νέει·
 θεὸς τίς ἡγεμόνευε, τύχη τίς προηγείτο·
 θεῶν τις ὠλοφύρατο· ὥκτείρησεν ἢ τύχη·
 θεᾶς καλλιπλοκάμοιο, ἀρχούσης βασιλίδος·
 105 θεάων, βασιλίδων νῦν ὁμοίως τῷ προτέρῳ·
 ἢ θεός, ἢ γυνή, πάλιν αὐτὸ σημαίνει·
 ἢ ἦχος ἔστι τῶν ὁρῶν, ἢ καὶ γυνή τις ἄδει·
 φάρμακα ἦσαν δὲ λυγρὰ τῷ σίτῳ μερικημένα,
 αἱ τῶν πορνῶν νῦν ἐπαφαὶ ὅπερ ἐχοίρων· τούτους·
 110 ῥάβδος ἢ πλῆττευσεν αὐτοὺς, αἱ ἱϋγες τῆ πέδι·
 Ἑρμείαν νῦν χρυσόρραπον, ὃς εἶπε τὰ τῆς Κίρκης·
 θεοῦ εὐνὴν, τῆς Κίρκης δὲ τῆς βασιλίδος λέγει·
 μῶλυ καλέεσι θεοί, καὶ οἱ ἐξῆς θεοὶ δὲ,
 σοφεὺς τανῦν σημαίνουσιν ἢ ἕτερόν τι πλῆσον·
 115 ὃ τῇ Ἑρμῇ δὲ Ὀλυμπός, τὸν οἶκον τὸν ἐκείνου·
 ὃ περὶ Ὀδυσσεύος δὲ Ἑρμῆς εἰπὼν τῇ Κίρκῃ,
 τίς ἐρμηνεὺς ἠκούετο πλαναῖσθαι γὰρ ἐκ Τροίης·
 αἱ τέσσαρες ἀμφίπολοι τῆς Κίρκης τί δηλοῦσι;
 ἔχεν ἐκείνην ἄφθονά τὰ ἐξ ὁρῶν τεσσάρων·
 120 σὺ μὴ κερκαίως Κίρκην δὲ τὸν χρόνον ὀνομάσης·
 πῶς γὰρ Τηλέγονον γενεᾷ χρόνος ἐξ Ὀδυσσεύος
 καὶ τὰ λοιπὰ πῶς φαίη τίς τῆσδε τῆς ἱστορίας;
 ἢ ῥάβδος καὶ τὸ φάρμακον τὸ βροτοργεῦν ἐκ χοίρων,
 ἢ μετ' ὀργῆς παραίνεσις ἐστὶ καὶ νουθεσία·
 125 εἰς Ἀθην δὲ κατέλευσιν καὶ χρεῖαν Τειρεσίαν,
 βουλαῖς τῆς Κίρκης νῆυσαι πε τῶν ἐκείσε τόπων,
 τὸν Ὀδυσσεῖα χρῆσθαι δὲ ταῖς αἱματομαντείαις·
 αὖν τοῖς ἐκείσε μάντισι καὶ μάχαις ὑπερηγμένοις,
 ἀναγαγῶσιν εἶδωλον ψυχῆς τῆ Τειρεσίης,

- 130 ἔξ οὗ πάντα μεμάθηκεν ὅπως ἔχεν·
 τίς ἂν θεὸν οὐ θέλοντα ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδοι;
 τίς ἂν σοφοῦ μὴ θέλοντος οἰκονομίαν γνοίη;

Ἡ ΛΑΒΔΑ ΔΕ ὙΠΟΘΕΣΙΣ ἜΣΤΙ ΤΗΣ ὈΔΥΣΣΕΙΑΣ

- Ἄυτός λαβὼν ὁ Ὀδυσσεὺς τὰς Τειρεσίε χρήσεις,
 ἃς κατελθόντι ἔχρησεν αὐτῷ περὶ τὸν Ἄδην,
 καὶ τὴν μητέρα εἶδε τε καὶ πόσας ἡρώϊδας,
 τινὰς τῶν ἐν τῇ Τροίᾳ τε καὶ τῆς κολαζομένων,
 5 πῶς τέτῳ Κίρκῃ ὀπισθεν ἀγρίας πνοᾶς πέμπει,
 πέμπειν ἀνέμους Ὀδυσσεῖ οὐκ εὐσθενῆς ἡ Κίρκῃ
 πνοὴν δ' ἰδούσα ἄγριον ἐκέλευσε πλεῖν τῷτον.
 » Ἡ δ' ἐς πείραθ' ἴκανε βαθυρρέεσσι Ὠκεανοῖο.
 » ἔνθα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε πόλις τε
 10 » ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένον οὐδέ ποτ' αὐτοὺς
 » ἥλιος φαέθων ἐπιδέρεται ἀκτίνεσσιν.
 Τῆς Κιμμερίας οἱ πολλοὶ ἔθνος φασὶν ὑπάρχειν
 περὶ τῆς Ταυροσκύθας τε καὶ τὴν Μαιώτιν λίμνην,
 οἳ περ ἀφώτιστοί εἰσιν ἥλιον οὐχ' ὁρῶντες
 15 ἐν σκότει δὲ διάγουσιν, ἐν τε νυκτὶ βαθείᾳ
 ἡμέρας τεσσαράκοντα καιρὸς δ' αὐτοῖς τῇ σκότει
 ἄλλοι δ' ἄλλ' ἀψευδέσσιν λέγουσι περὶ τούτων·
 καὶ θεῶν ἐν συνόφει δὲ συντάξεως μεγάλης
 ἔκμητον φῶς καὶ σκότος δὲ λέγει τοῖς Κιμμερίοις.
 20 Ὅμηρος Κιμμερίους δὲ παρ' Ἰταλίαν λέγει,
 καὶ ἀφωτίστους εἰσαεὶ τούτους φησὶν ὑπάρχειν,
 καὶ τῷτο θόρυβον πολὺν τοῖς φυτοῖς παρέσχειν
 εἰσὶ δὲ οἱ Κιμμέριοι μέρος βραχὺ καὶ δῆμος

- ἔθνους τινὸς Ἰταλῶν αἰ δὲ οὐκῆσαι τέτων
 25 ἐν φάραγξι καὶ κοίλοις τε καὶ βαθυτάτοις τόποις,
 καὶ ὅλως ἥλιος αὐτοῖς ἐδόλως ἐπιλάμπει
 ἐκεῖ καὶ λίμνη τις ἐστὶ Σιάχα καλουμένη,
 ἣ καὶ τὰ φύλλα πίπτοντα βυθίζεται τῶν δένδρων·
 ἐκεῖ δὲ καὶ μαντεῖον ἦν ψυχαγωγὸν ἀνθρώπων,
 30 οἱ Ὀδυσσεῖ (ἐξαίροντες πᾶσαν) τὴν ἀμαρτίαν,
 ἀναγαγόντες δῆθεν τε ψυχὴν τῇ Τυρεσίῃ,
 δι' αὐτῇ μὲν μαντεύονται πάντα τῷ τῇ Λαέρτῃ,
 καὶ πάντα δὲ δεκνύουσι τὰ τῶν νεκρῶν καὶ ζώντων·
 ὅθεν εἰς Ἄδῃς λέγουσιν ἐλθεῖν τὸν Ὀδυσσεά·
 35 θεῶν δὲ μῆνιμα δηλοῖ ἐργὴν ἐξ εἰμαρμένης
 θεὸς σέ νόστον χαλεπὸν θήσει, ἣ εἰμαρμένη,
 ἣ καὶ ἡ θάλασσα αὐτῇ, ὥς κατωτέρω λέγει·
 » Χωόμενος ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξαλαώσας·
 ἡ θάλασσα φρουρεῖται γὰρ παρὰ τῶν ὁμορούντων,
 40 ἀρπάσαντα τὴν Κύκλωπος παῖδα δὲ σχεῖν ζητῶντα.
 » Ὅπποτε δὴ πρῶτον πιλᾶσας εὐρυγέα νῆα
 » Θρηναιίῃ νήσῳ, προσφυγὴν ἰοειδέα πόντον·
 » βοσκομένας δ' εὖρητε βόας καὶ ἴφια μῆλα
 » ἡλίου, ὅς πάντ' ἐφορᾷ, καὶ παντ' ἐπακούει.
 45 Βοᾶς ἡλίου νῦν τῆς ἀροτῆρας λέγει,
 ὥς καὶ ἀρχῇ προείπομεν τῆς ἄλφα Ὀδυσσεΐας,
 καὶ πάλιν δὲ πλατύτερον ἐ δέον γράφω ταῦτα
 τοῖς ἀθανάτοις δὲ θεοῖς, τῇ εἰμαρμένη λέγει,
 καὶ τοῖς σοιχείοις δὲ αὐτοῖς τοῖς ἐρανοῖς μόνον·
 50 Λιτὴ καὶ τῷ Ἥλίῳ τε, ἥτοι πυρὶ, αἴερι
 ταῦτα σου ἐπαλώσαντο θεοί, ἣ εἰμαρμένη·
 » Ἡ δολιχὴ νῆσος, ἣ Ἀρτεμις ἰοχέαιρα.
 » Ἀρτεμις ἰοχέαιρα, ἣ νόστος ἣ ὀξεία,
 ὥς γὰρ πολλάκις ἔφημεν τὰς νόστους τὰς ὀξείας·

- 55 σελήνη, τῷ ἡλίῳ τε ὁρ' παλαιῶς πρόσηπτον
 ὥς κἀντῷ ἐπιδείκνυται τάδε σύμφανες ἔργως,
 μᾶλλον τῶν ἄλλων πλεόν δὲ ὀξέων νόσημάτων.
 τὰ ἐκ λαμπρῶν νοσήματα πρῶτον ταῖς ῥηθεῖσι
 ἢ Περσεφόνῃ, μοῖρᾶ τε καὶ Θάνατός ἐκάσθ'.
- 60 παῖς εἶναι λέγεται Διὸς αὐτῆς τῆς εἰμαρμένης
 ἢ Περσεφόνῃ πάλιν δέ, ὁ τόπος ὁ τῷ Ἄδῃ,
 παῖς εἶναι λέγεται Διὸς, τῷ εὐθύργῳ ἄερος
 ὃς πρὶν ἐξ ὕλης κωηθεῖς, θοήθρωσε τὰ πάντα,
 ὥς περ νεοκεύονται δόξαι σοφῶν Ἑλλήνων.
- 65 Τυραὶ τῷ Ἐνιππέῳ μὲν ἀνδράπευεν ἡρα,
 ἐξ οὗ τὴν κλησιν Ἐνιππεὺς ὁ ποταμὸς ἐσχίρη,
 ἀντὶ τῷ Ἐνιππέῳ δὲ τίς ποταμὸς τὴν κλησιν,
 ἐμίγη ταύτῃ τῇ Τυραϊ· ἢ τίς τῶν ἐκ θαλάσσης;
 Διὸς ἐν τοῖς ἀγκοίνῃσι, τετῆσι βασιλείῃς.
- 70 θεοὶ θέσαν ἀνάπυστα, θεῶν βελάς τε πάλιν,
 τὴν εἰμαρμένην νόει μοι τῇδε τὰ ἔκη λέγειν
 ἢ χαλεπὴ κατέδρασε μοῖρα θεῶν, ὁμοίως.
- » Ἡ δ' ἐπὶ Τυνδάρεω κρατερόφρονε γένετο παῖδε
 » Κλέορᾶ δ' ἐπιούδαμον, καὶ πῦξ ἀγαθὸν Πολυδεύκην.
- 75 » τοὺς αἴμφω ζῶντας κατέχει φυσίξος αἴα
 » οἱ καὶ νέρθη γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἐλόντες
 » ἄλλοτε μὲν ζῶντες ἑτερήμεροι ἄλλοτε δ' αὖτε
 » τεθνήσκουσιν τιμὴν δὲ λελάγχασαί ἴσα θεοῖσιν.
- Γῆν ζῶντας ἔχειν λέγεται Κλέορα, Πολυδεύκην,
 80 διὰ τὸ δύναντον αὐτῶν καὶ ἀρετὰς τοὺς ἄλλους
 οἱ ἀρεταῖς βιούντες γὰρ ζῶσι καὶ τεθνηκότες
 διὰ Θησεία γὰρ αὐτοὶ στρατεύσαντες Ἀθηναίς,
 τὴν ἀδελφὴν τὴν ἑαυτῶν ἀπέλαβον Ἑλένην,
 καὶ μόνην ἡχμαλώτισαν μητέρα τῷ Θησέει,
 85 τῶν δ' ἄλλων παύτων εὐδὲ εἰς ἄχρι τρίχος ἐβλάβη

- δι' αὖ καὶ νέρθην ὄντες γῆς τιμαῖς τῆς εἰμαρμένης,
 ἡμέραν παρ' ἡμέραν μὲν ταῖς εὐηργετημέναις
 ὥς περ θεοὶ τετίμηνται ἀστέρες καὶ σοιχεῖα,
 καὶ ψυχικαὶ δυνάμεις δὲ δίκαιον σὺν φρονήσει
 90 ἐν τῇ μιᾷ ἡμέρᾳ μὲν ὑμνούμενοι ὥς ζῶντες,
 ἐν τῇ ἑτέρᾳ πάλιν δέ, τρόπῳ τῶν τεθνηπότων
 Ἰφιμεδείας δὲ τινὸς γενναίης Ποσειδῶνος,
 Γίγαντες νέοι ἄθροοι γεννῶνται τῶν ἀφρόνων,
 ὧν περ αἱ κλήσεις Ὀϊας τε καὶ Ἐπιόλτης ἦσαν,
 95 οὓς ψυχαιῶς, σοιχιστικῶς ἐν σίχοις ἱαμβείοις
 τρότερον ἠλληγόρησα· νῦν δὲ πραγματικῶς σοι
 τὰς ἀφροσύνας Ὀμηρος ἐκείνων παρεισφέρει,
 καὶ πῶς λοιπῷ τεθνήκασιν Ἀπόλλωνος τοξεύει·
 ζῶντες δὲ καὶ τὸν Ἄρσα μυθεύονται δεσμεῖσαι,
 100 ὅτι πάντας κατέπαυσαν σφῶν ῥώμῃ τοὺς πολέμους,
 τὴν Ἀριάδην Μίνως τελευτᾶσαι συγκατέρα,
 Θησέως ἄγοντος αὐτήν Ἀρτεμις Νάξω κτείνει·
 οἱ δὲ φασὶ Διόνυσον τεύτην ἀρπάξαι Νάξῳ·
 ὁ Τξέτξης εἰρηνεύων δὲ καὶ διαλύει μάχας,
 105 ἐν σοι τὰ δύο καὶ τεύτην νῦν λέγω πεφυκέναι·
 οἶνου πάσαι θανῶσα γὰρ ἡρπάγῃ Διονύσῳ·
 ἐπεὶ τῶν νοσημάτων δὲ τῶν ἀξυτάτων πάντων
 αἷτιος εἶναι λέγεται ἥλιος καὶ σελήνη,
 εὐλόγως γράφει νῦν, αὐτήν, τὴν Ἀρτέμιον φονεῦσαι,
 110 καὶ τὸν ἐξ οἶνου θάνατον σεμανῶς σοὶ παρεμφαίνει·
 ταῖς Διονύσῳ ἐμβῶν κτεῖναι δὲ μαρτύριος,
 ἡγουν ἄλλως τέθνηκεν οἴκου ἀμέτρου πόσις
 θεῶν ἰότητι φησὶ, βουλαῖς τῆς εἰμαρμένης·
 Ζεὺς νῦν εὐρύσσει, εἴτεν αὕτη ἡ εἰμαρμένη,
 115 ἢ ἔστι μεγαλόφωνος καὶ περιθρυλλουμένη·
 » Τεύχεσιν ἀμφ' Ἀχιλλῆος ἔθηκε θεὸς πάντα μήτηρ·

» παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.

Ἡ περὶ ὧπων γέγονε κρίσις ἐγγὺς θαλάσσης,
τὴν θαλάσσαν γινώσκεις δε πῶς μήτηρ Ἀχιλλεύς
120 παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν, αἰχμάλωτοι τὴν κρίσιν,
καὶ ἡ Παλλὰς Ἀθήνη θε, οἱ φρόνιμοι Ἑλλήνων
πῆμα θεοὶ δὲ ἔθεσαν, αὐτὴ ἡ εἰμαρμένη
ὁ Ζεὺς ὁμοίως τὸν στρατὸν ἤχθηρεν, εἰμαρμένη.

» Καὶ Τιτυὸν εἶδεν, γαίης ἐρκυθέα υἱόν.

125 Ὁ Τιτυὸς παῖς θυγατρὸς Ὀρχωμενῶ Ἑλάρας,
τὴν ἦν ταφεῖσαν ἐγγυσὺ οὔσαν ἀνατεμόντες,
Καισάρων πάντων πρῶτιςον τὸν Τιτυὸν ἐξῆξαν
ὄθεν καὶ λέγουσιν αὐτὸν γῆς παῖδα πεφυκέναι
» Λητῶ γὰρ ἤλκωσε Διὸς κυδρὴν παράκοιτιν.

130 Λητῶ καὶ νύξ καὶ ὁ αἰθήρ, ἐν, σύνευνος αἴρος
τὴν Λητῶ, νύκτα· πῶς δε Τιτυὸς ἦν τραυματίζων,
πάντας γοῦν ἁμαρτήσαντας ἀνθρώπους ἐν τῷ βίῳ,
καὶ Ἕλληνες ἐδόξαζον ἐν Ἄδῃ τιμωρεῖσθαι
ὥς τῆτον τὸ καὶ Τάνταλον καὶ Σίσυφον σὺν τέτοις,

135 οὓς αἵματομαντείας νῦν καὶ οὗτος ἰδεῖν λέγει
ἀρχιερεὺς καὶ ἄρχων δε ὁ Τάνταλος ὑπάρχων,
ζῶν τὰ θεῶν μυσθήρια εἰπὼν, ἐτιμωρήθη,
ἃ καὶ ἠλληγορήσαμεν ὅπερ ὑπῆρχε δέον·
ἐν Ἄδῃ δὲ κολάζεσθαι τῆτον φασὶ τειῶσδε.

140 Ζηνὸς μὲν παῖς ὁ Ἡρακλῆς ὑπῆρχε βασιλέως,
καὶ ἄστρολόγου μάντεως, μάγου, σφοῦ· τοῖς πᾶσι
πλείστας δεδμησθαι Εὐρυσθεῖ κελεύει δ' ὁ Κρονίων,
καὶ εἰμαρμένη προφανῶς καὶ τῆτο ἑατέον
τὸν Ἡρακλῆα Ἄδην δὲ νῦν ἀλληγορητέον.

145 Ἄδης ὑπῆρχε βασιλεὺς τῆς Μελοσσίας χώρας·
τῆτω τὴν κλῆσιν Κέρβερος μέγας ὑπῆρχε κύων
θυγάτηρ δὲ ὠραῖα τίς ἦν καλουμένη Κόρη·

- ἦν ὁ Παιρίδους καὶ Θησεὺς μέλλοντες ἱφαρπύσαι,
 ὁ μὲν Παιρίδους βέβρωκτο Κερβέρω τῷ ῥηθέντι·
 150 Θησεὺς δεισμοῖς δὲ κρατηθεὶς, ἦν ἐν τοῖς Ἀδου δόμοις·
 ὁ Ἑρακλῆς δὲ Εὐρυσθεῖ πρὸς Ἀθην ἑαλεῖς τῦτον,
 ἐν ἑρμηνεῖ φρονήσαι τε, ἃ ὁ Ἑρμῆς, Ἀθήνη,
 ἀνάγει καὶ τὸν Κέρβερον, ἀνάγει καὶ Θησέα·
 πρὸς τὴν ὁμωνομίαν δὲ ὁ Ὀμηρος νῦν παίζων,
 155 ταῖς Εὐρυσθέως προσηγαῖς τὸν Ἑρακλῆ τὸν μέγαν,
 πρὸς Ἀθην ἀνυπότροπον, νῦν κατελθεῖν σοὶ λέγει,
 μὴ κεφαλὴν μοι τῆς Γοργῆς ἢ Περσαφόνῃ πέμψῃ,
 μὴ φόβον καὶ κατάπληξιν καὶ τῶν φρενῶν ἐκστάτην.

ΤΗΣ ΜΥ ΔΕ Η' ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΚΑΙ ΝΟΥΣ ἔΣΤΙ ΤΟΙΟΥΣ ΔΕ.

- Πρὸς Κίρκην Ὀδυσσεὺς φησὶν ἃ κατεῖδεν εἰς Ἀθην·
 αὐτὴ πρᾶλέγῃ τούτῳ δε πῶς πλεύσει τὰς Σειρήνας,
 καὶ Σιαύλλαν καὶ τὴν Χάρυβδιν καὶ τὰ βοῶν ἡλίας,
 ἀπάλειαν τῶν φίλων τε νηὸς κεραυνωθείσης·
 5 πῶς τε σωθῇ, πρὸς Καλυψὶ μένος νηὸς ἐν ξύλῳ·
 » Νῆσον τ' Αἰαίην, ὅθι τ' ἠοῦς ἡγευείης·
 » οἰκία καὶ χοροὶ εἰσι, καὶ ἀντολαὶ ἡελίους·
 ἦγουν οὐ φῶς καὶ ἡλιος, οὐ σκότος Κιμμερίων·
 » Ὡς τοι ἔγαν ἑρέω μνήσει δέ σε καὶ θεὸς αὐτός·
 10 καὶ ἡ ψυχὴ σε δὲ αὐτὴ σε ἀναμνήσει τούτων·
 » Σειρήνας μὲν πρῶτον ἀφίξειαι αἶ· ῥα τε πάντας·
 Αὐταί πέρνασι περίφημοι καὶ ᾠδοῦσι ὑπὲρχον,
 καὶ πτοηθεὶς ὁ Ὀδυσσεὺς μὴ συσχεθῇ καὶ ταύταις,
 τὰς πέντε τῶν αἰσθήσεων ἐμφράττει, τὰς καὶ φίλους
 15 οὐ γὰρ τὰ ὦτα ἔχρισεν ἐταίρων ἐν κηρίῳ

- τὸν ναῦν μεταπίσους τε ἔκ ἐν ἱστῷ κῆρς δε,
 κρίσει δ' ἀρίστη λοχισμοῖς παρέπλευσεν ἐκείνοις
 πλοητάς καλέουσι θοοί· νῦν τοὺς παρὸς μοι κεί.
 » Τῇ μὲν τ' οὐδὲ πατητὰ παρέρχεται, οὐδὲ πέλειαι
 20 » τρήρατες, ταῖτ' ἀμβροσίην Διὶ πατρὶ φέρουσι.
 Δαίω λέγει τὸν Ὀμηρον ἐν τῷδε τῷ χωρίῳ,
 μηδὲ τὸ ἄστρον φαίνεσθαι ἐκείσε τῶν Πλειάδων,
 ὥς ἐκ τῇ ἐρυθρᾷ φησὶ πάλιν ὁ Ἀντισγόρας,
 αὐτὴν τὴν Ἄριτον μηδαμῶς τὸ ἄστρον κάτορασθαι.
 25 αἱ δὲ Πλειάδες σφῶν πατρὶ Διὶ, τῷ οὐρανῷ δε,
 φέρουσι, ἦτα ἔχουσι τῷ δε τὴν ἀμβροσίαν,
 ἢ φέρουσι, παρέχουσι τὴν δε τὴν ἀμβροσίαν
 σφῶν ἐσπερία δύσει μὲν σπόρου καιρὸν σημαίνει,
 ἀνατολαῖς ἑώαις δὲ, τὸ θέρους καταγγέλλει.
 30 ἄλλω ἐνίηαι πατὴρ, ἥτοι ἡ εἰμαρμένη.
 » Ἀλλ' Ἥρη παρέτρεψεν· ἐπεὶ φίλος ἦεν Ἴήσων.
 ἄρ' αὖ δὲ τῷ Ἰάσωνι φίλος ἦν, πνεύσας τότε
 » Ἐμὲ δ' ἐνὶ Σαύλλᾳ καίει θανόν λελαϊγῆτα.
 Σαύλλα δὲ ἀκρωτήρεα περὶ τὴν Σαπλίαν,
 35 δίσπλαγξ τε καὶ ὀλέθρον τοῖς πλέουσι ἐπέσει,
 καὶ σκυλιάδες ἔξ' θαλάσσης ἔχον ἐκτεταγμέναις,
 ὑφάλας πέτρας τε πολλὰς καὶ ἀστροφαῖς πνεύματων,
 καὶ σκόλαν πρὸς αὐταῖς (ἀόκτωρ), καὶ ῥόχθον τῶν κυμάτων,
 θηρία τε θηλέεσσιν ἐκείσε περιπλάει,
 40 ἃ φθερομένην τῶν ναυῶν τρὺς ἀνδράς κατισθίει,
 κῶς τῶν ὀλοφθῶν δὲ τινὰς πολλὰς ἐγκαρπάζει.
 ἀνίστη γὰρ νῆες (ταῖς) πλέουσαις πρὸς τέτοις τοῖς κινδύνους,
 ἢ πρὸς αὐτῶν καὶ παρὰ τοῖς χρομένους ἐρπύλαις,
 45 τρεῖς μόνους ἦ καὶ τέσσαρας λειπὲν ἐκ τῶν ἐταίρων,
 εὐκλείωνότας τῇ σφοδρῇ τῇ ῥύμῃ τῶν ποταμῶν,
 βορὰν γενέσθαι τοῖς θηρσὶ, τοὺς δὲ λαποῦς σαρθῆναι,

- ἡ ῥα θυμία θυμῶν πάντας φθαρῖνας οὐκ ἀλυσά-
 τα τῷ Σκύλλαιε τριαδὴ μετέπασεν εἰς μυθόν·
 τῇ Σκύλλῃ οὐ γηθήσκειν, οὐδὲ φῖος ἀντήσαι,
 50 μέγας κτεῖναι τίς, οὐδ' ἀφλάβως παρέλθαι·
 Σκύλλης τὸν πλὴν καὶ περ σοφός, ὡς τε φησὶ, τυγχάνει·
 ἦτοι σοφός καὶ τέλος ἦς, καὶ ἐκπύδος καὶ μέγας·
 οὐδὲ θεοῖς ὑπαίξει· θεὸν νῦν τὰ ῥα χεῖρα·
 » Ἡ δέ τι οὐ θνητὴ, εἰλλ' ἀθάνατον κακὸν ἔστιν·
 55 ἡ Σκύλλα ζῶεν, Ὀδυσσεῦ, κύων θνητός· οὐκ ἔστιν,
 ἀλλὰ θαλάττης μέγας τὸ κατελλομένον, εἶον·
 » Ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἐλάσσω, βωσρεῖν δὲ Κραταιῖν,
 » μητέρα τῆς Σκύλλης, ἥ μιν τέκε πόμα βροτοῖσιν,
 » ἥ μιν ἔπειτ' ἀποπαύσει· δ' εἰς ὕψιστον ὀρμηθῆναι·
 60 Ὡς ἔπειθ' ἔνθ' ἔχροντος χροσσοῦ καὶ μελιχρὴν καρδίαν,
 καὶ ἀνομάτων πλάσματος δέλεον εἰπεῖν γὰρ τῇδε
 εἰς ἑλὸς τὴν Σκύλλαν πολυμήν, ὃ Ὀδυσσεῦ, οὐδέον,
 ἐν προῖκῳ ἀνέρι· δὲ καύτας βοῶν ἐλαύνων,
 οὔτ' ἄν ἐκφύγητε καὶ δεύτερον βλαβῆναι·
 65 καὶ κραταιὰ γὰρ δύναμις ἐτέκνασε τὸ ρεῦμα,
 Σκύλλαν καὶ Κραταιῖν φησὶ, καὶ ταύτης παρεκλήσεις,
 καὶ εἴς αὐτῆς ἀποπαύσειν, παυδὸς αὐτῆς τῆς Σκύλλας.
 » Θρηναίην δ' εἰς νῆσον ἀφίξεις, ἐνθα δὲ πολλαὶ
 » βόσκοντα ἡλίοιο βόες καὶ ἱφία μῆλα·
 70 » ἑπτὰ βοῶν ἄγελαί· τρία δ' οἴων πόμα καλά·
 » πεντήκοντα δ' ἕκαστα μέγας δ' αὖ γίγνεται αὐτῶν,
 » οὐδέποτε φθινύουσιν· θεοὶ δ' ἐπιπομένες εἰσὶ.
 Τῇ ἄλφα τῆς παρούσης βίβλου τῆς Ὀδυσσεύας
 τοὺς ἀροτῆρας ἔφημεν βόας ἡλίω εἶναι·
 75 ἰστέον ὡς καὶ βόας θεοὶ καὶ πρόβατα καὶ ἵππους,
 καὶ ἅπαν ζῶον ἕτερον καὶ ἄλση καὶ φυτὰ δὲ
 ἡλίῳ ἐνέτιθεντο, αἶρι, καὶ τοῖς ἄλλοις·

- καὶ τὸ θεοὶ δὲ ἀρετὴν ἐπέσειον, φασάτωσ'·
 10 Δεῖ πατρὶ, ὁμοίως δέ· οἱ οὐρανοὶ, ὁμοίως,
 δηλῶσιν εἰμαρμένην τι, δηλῶσι καὶ στοιχεῖα·
 » Ἄνδρα φέρουσα, θεαῖς ἐναλίγκια μῆδε' ἔχοντα·
 ταῖς ψυχραῖς δυνάμεσιν ὁμοιον καὶ ἀγχίνου·
 » Ἴρην Νυμφῶν, αἳ Νηϊάδες καλέονται·
 15 ὅσα φασὶν ἐν ἱερῷ, τῷ τῶν Νυμφῶν ἃ λέγει,
 κρητῆρες τὲ καὶ ἀμφοτέρω· ἑσὶ πορφύρας, φάρη,
 λιθόξεστα μνημόνεα ἦσαν καὶ εἰκαστικά·
 » Αἱ μὲν πρὸς Κόρεω καταβάται ἀνθρώποισιν·
 » αἱ δ' αὖ πρὸς Νότον εἰσὶ θεῶτεραι· εἰδὲ τε κείνη·
 20 » ἄνδρες ἐπέρχονται· ἀλλ' ἀθανάτων ὁδὸς ἐστὶ·
 Αἱ μὲν βαταὶ τυγχάνουσι τοῖς σύμπασι ἀνθρώποις,
 αἱ δὲ εἰσὶ θεῶτεραι καὶ ἱερέων μόνων·
 » Ὀπκσαν οἴκαδ' ἔονται· διὰ μέγα θυμὸν Ἀθήνην·
 διὰ τὴν φρόνησιν αὐτὴν δεδάκασι τὰ δῶρα·
 25 » Αὐτοὶ δ' αὖτ' οἶκον πάλιν κίον· οὐ δ' Ἐνοσίχθων
 » λήθεται ἐπειλάσσει, τὰς ἀντιθέω Ὀδυσσῆϊ·
 Φαίαιες δ' ὑπεσρέφοντο δεινῇ τῇ τραυμῖα,
 ἐν πέτραις διεφθάρησαν ῥαγείσης τῆς ὀλκάδος·
 τὴν τραυμίαν Ὀμηρος πλάττει δὲ Ποσειδῶνα,
 30 ὥς πρὸς τὸν Δία οὐρανὸν ἃ περ φησὶ λαλῶντα,
 καὶ Δία πάλιν πρὸς αὐτόν· ἃ Ποσειδῶν δὲ λέγει·
 » Ἀλλὰ σὸν αἰεὶ θυμὸν ἐπίζομαι ἢ δ' ὀλεεῖναι·
 Καλῶς φησὶν· ἡ θαλάσσα· κλύδωνας γὰρ οὐκ ἔχει,
 ἀν' ἐρασὸς τε καὶ ἀτὴρ τελέωσι τῶν κτηνέμων·
 35 τὴν τῆς νηὸς ἀπώλειαν ἣν ἔφη περὶ πέτρας,
 καὶ πρὸς τοῦ Φαίαιος φησὶ φθόρον ἐκ' Ποσειδῶνος·
 ἀνθ' ὧν ἐτέλειον ἄριστοι φθόρον ναυτιλλομένων·
 τὸ, τῇ θαλάσσῃ νῆα θεῖ ῥακισθῆναι τῶν Φαίαιων,
 καὶ μέγα ὄρος πέτρην θεῖ τὴν πέτρην γεγρονέυαι·

- 40 ἐκ παλακῶν τοῖς Φαίηξιν ἡρώετθ' τῶν χρόνων·
 ἢ Ἀθηναῖ τῷ Ὀδυσσεῖ ποιεῖ ἀορασίαν.
 καὶ τῶν Ἰθάκην ἀγνοεῖ τὴν ἑαυτῆς πατρίδα
 τετέστι χρόνῳ ἐς μακρὸν ἐκδημος ὢν Ἰθάκης,
 γινῶναι αὐτῇ ἐκ ἰσχυρῆς φρονήσεως τῇ οἰκίᾳ·
 45 ἐξυγχομάχῃ δὲ πολλὰ, διὸ καὶ κατηράτο·
 ὁ Ζεὺς ὁ ἱκετός, ἤγουν ἡ εἰμαρμένη
 ἔ τοῖς ἱκέταις βοήθει· Φαίηξι δόϊη βλάβας
 ἤλασε σχεδὸν ἡ Ἀθηναῖ δέμας ὁμοιωθεῖσα
 νέῳ παιδί καὶ τρυφεροῦ ποιμνίων ἐπιστάτῃ·
 50 νῦν Ἀθηναῖν καὶ φρόνησιν ὁ Ὀμηρὸς σοι λέγει,
 ἐκεῖνο τὸ παιδάριον, ὁ ἐνεμὲ τὴν πείμνην·
 ἐκεῖνο πάντα γὰρ λεπτῶς εἰπὼν πρὸς Ὀδυσσεῖα
 τὴν ἀνοικαὶ ἐσκέδασεν, ἣν εἶχε τῆς πατρίδος·
 καὶ ὥς περ κατεφρένωσε τὸν πρὶν ἡρώετθα·
 55 * Ὡς φάτα· μέθυσσε δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 » χερὶ τε μὲν κατέρραξε· δέμας δ' ἥϊκτο γυναικί·
 Ὡς ἀκριβῶς ἐπέγνωσκ' ἅπαν ἐκ τῆς ποιμένος,
 ἐκμαυδιᾶ ἐν τῇ φρενὶ τῇ ἑαυτῆς Ἀθήνη·
 ὁμοιοθεῖς ἐν τῇ χερὶ καὶ προακτικῶς νοήσας
 60 ὅπως ἔχραζε μαθεῖν ἵνα διττολογήσω,
 χρηῖσαν Ὀμήρῳ παύγνια σαφῶς σοι παραστήσαντα
 τὸ, γυναικὶ δὲ ἥϊκτο, καλῇ τε καὶ μεγάλῃ·
 καὶ ἀγλαὰ δὲ καὶ λαμπρὰ ἐπισταμένη ἔργα
 τῷτο σημαίνει προφανῶς, ὥς ἀγνοῶν ἦν πρῶτον·
 65 ἐκ τῆς πᾶδος δὲ διδασχθεῖς ἡκριβομένως ἄνω,
 καὶ σφῶν εἵκασε φρόνησιν τῇ συνεργῷ γυναίῳ·
 ἦτοι πάλιν κατήρξατο πανουργιῶν ὥς πρῶτην·
 ὅσα δὲ πλάττει Ἀθηναῖν λέγουσαν Ὀδυσσῆϊ,
 αὐτὸς αὐτῷ ὁ Ὀδυσσεὺς, νῶ τῷ οἰκείῳ λέγει·

Cap. 1. Μίγας ὅπ' οὐρανῷ καὶ χαλεπὸς ἄγων Ὀμήρῳ
 καταγγέλλεται περὶ τῆς εἰς τὸ θεῖον ὀλεσθείας πάντη γὰρ
 ἡσέβησεν εἰ μηδὲν ἡλληγέρησεν ἱερόσυλοι δὲ μῦθοι καὶ
 θεομάχου γέμοντες ἀπονοίας, δι' ἀμφοτέρων τῶν σωμα-
 5 τίων μεμήνησαν· ὥς τε εἰ τις ἄνευ φιλοσόφου θεωρίας
 μηδενὸς αὐτοῖς ὑφεδρεύοντος ἀλληγορικῷ τρόπῳ, νομίζοι
 κατὰ ποιητικὴν παράδοσιν εἰρησθαι, Σαλμωνεὺς ἄν, Ὀμη-
 ρος εἶη καὶ Τάνταλος· ἀκόλαστον γλῶσσαν ἔχων αἰσχρίστην
 νόσον· ὥς τε ἔμοιγε καὶ σφόδρα συμβέβηκε θαυμάζειν,
 10 πῶς ὁ δεκσιδαίμων βίος ὁ ναοῖς καὶ τεμένεσι καὶ ταῖς
 διὰ ἔτεος ἐν ταῖς περὶ θεῶν προτρεπόμενος ἑορταῖς, ἔτω
 τὴν ὀμηρικὴν ἀσέβειαν ἐνηγκάλισται φιλοσόφως τὴν ἐνα-
 γεῖς λόγους διὰ ἑόρτατος ἄδων· εὐθὺς γὰρ ἐκ πρώτης
 ἡλικίας τὰ νήπια τῶν ἁρτιμαθῶν παίδων, διδασκαλία
 15 παρ' ἐκείνῳ τιτθεύεται· καὶ μόνον ἐκ ἐνδοπαροικωμέ-
 νοι τοῖς ἔπειν αὐτῷ κατασπαρεῖ ποτίμῳ γάλακτι τὰς ψυ-
 χὰς ἐπάρδομεν· ἀρχομένῳ δ' ἐκάστῳ συμπάρεστι καὶ
 κατ' ὀλίγον ἀπανδρουμένῳ· τελείῳ δ' ἐνακμάζει καὶ
 κόρος οὐ δεῖς ἄχρι γήρας· ἀλλὰ παυσάμενοι θαψῶμεν αὐτῷ
 20 πάλιν καὶ σχεδὸν ἐν πέρας Ὀμήρῳ παρ' ἀνθρώποις
 ὁ καὶ τῷ βίου.

Cap. 2. Δι' ὧν σαφές οἶμαι καὶ πᾶσιν εὐδὴλον· οὐ-
 δεμία κηλὶς ἐναγῶν μύθων τοῖς ἔπειν ἐνεσπείρηται·
 καθαρόν καὶ παντὸς ἀγνεύουσιν λύσει Ἰλιάς πρώτη καὶ
 25 μετὰ ταύτην Ὀδύσσεια σύμφωνον ἑκατέρῃ περὶ τῆς ἰδίας
 εὐσεβείας κέκραγε φωνήν:

a) Οὐκ ἄν, ἔγωγε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχαίμην.

a) Il. ζ· 129.

- a) Νήπιοι οἱ Ζηνὶ μεναινομεν ἰσοφαρίζειν:
οἷος μὲν ἐν ἔρανῳ διὰ τῶν ἐπῶν καθιέρωται Ζεὺς, ἀφα-
νεῖ νεύματι σείων· ὡς δὲ Ποσειδῶνος ὀρμήσαντος αἰφνι-
δίως, b) τρέμειν ἔρεα μακρὰ καὶ ὕλη. τὰ αὐτὰ
5 δ' ὑπὲρ Ἑρας ἄν τις εἴποι:
ο) Σείσατο δ' ἐνὶ θρόνῳ· ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὀλυμπον.
ὁμοίως δὲ Ἀθηναῖον παριςάνααι·
d) Θάμβησε δ' Ἀχιλεὺς· μετὰ δ' ἐτράπετ' αὐτίκα δ' ἔγνω
Παλλάδ' Ἀθηναίην· δεινὴ δὲ οἱ ὅσσε φάανθεν:
10 e) αἶη δ' Ἀρτεμις εἴσι κατ' ἔρεος ἰοχέαιρα
ἥ κατὰ Τηϋγετον περιμήκετον ἥ Ἑρύμανθον·
τερπομένη κάπροισι καὶ ὠκείαις ἐλάφοισιν·
ἃ μὲν γὰρ ἐξ ἴσθ καὶ κατὰ κοινὸν ὑπὲρ ἀπάντων ἱερο-
πρεπῶς τεθρολόγηται, τί θεῖ καὶ λέγειν· f) μάκαρες
15 θεοὶ αἰὲν ἰόντες g) καὶ ἀφθιτα μήδε' ἔχοντες· ἥ
νῆ Δία h) δωτῆρες ἐάων καὶ i) ῥεῖα ζῶντες.
k) ἔ γάρ σῖτον ἔδουσ'· ἔ πίνουσ' αἶθοπα οἶνον·
τένκε' ἀναίμονές εἰσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται.
Cap. 3. Τίς ἔν ἐπὶ τέτοις Ὀμηρον ἀσεβῆ λέγειν τολμᾷ.
20 l) Ζεῦ κίδιζε μέγιστε κελαινεφές αἰθέρι ναίων.
m) ἠέλιός θ' ὅς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακύνεις·
καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα καὶ οἱ ὑπένερθε καμώντες
ἄνθρωπος τίνυσθον ὅς τις κ' ἐπίορκον ὁμόσση·
ὑμεῖς μάρτυροι ἐστέ τῆς Ὀμήρου θεοσεβῆς προαιρέσεως
25 ὅτι πάθουσιν ἐξαιρέτοις ἐπ' ἂν νεκροῇ τὸ δαιμόνιον. ἐπεὶ
κ' αὐτός ἐστι θεῖος· εἰ δ' ἀμαθῶς τινες ἄνθρωποι τὴν Ὀμη-
ρικὴν ἀλληγορίαν ἀγνοῦσιν· ἔ δ' εἰς τὰ μυχία τῆς ἐκεί-
νου σφίγας καταβεβήκασιν, ἀλλ' ἀβασάνιστος αὐτοῖς ἡ

a) Il. ο. 104. b) Il. ν. 18. c) Il. ρ. 199. d) Il. α. 199. e) Od.
ζ. 102. f) Od. ρ. 806, μ. 374. 377. g) Il. ω. 88. h) Od. ρ. 324.
i) Od. δ. 805. k) Il. ε. 342. l) Il. β. 412. m) Il γ. 276. seqq.

τῆς ἀληθείας κρίσις ἔρριπται. καὶ τὸ φιλοσόφως ῥηθὲν οὐκ εἰδότες, ὁ μυθικῶς δοκεῖ πλάσαι προσαρμόζουσιν, οὗτοι μὲν ἐρρέεωσαν ἡμεῖς δ' οἱ τῶν ἀβεβήλων ἐντὸς περιαντηρίων ἡγνίσμεθα, σεμνήν ὑπὸ νόμῳ τῶν ποιημάτων
5 τῶν τὴν ἀλήθειαν ἱχνεύωμεν.

Cap. 4. Ἐρρίφθω δὲ καὶ Πλάτων. ὁ κόλαξ Ὀμήρου συκοφάντης ἐνδοξον ἀπὸ τῆς ἰδίας πολιτείας τὸν φυγάδα προπέμπων λευκοῖς ἐρείοις ἀνεστειμένον καὶ πολυτελεῖ μύρῳ τὴν κεφαλὴν διάβροχον· εὐδ' Ἐπικούρου φροντὶς
10 ἡμῖν· ὅς τῆς ἀσέμνου περὶ τοὺς ἰδίους κήπους ἡδονῆς γεωργός ἐστιν ἄπασαν ὁμοῦ παητακὴν ὥς περ ὀλέθριον μύθων δέλεαρ ἀφρσιούμενος· πρὸς οὓς μέγα δὴ τι σενάξας, εἵπαιμ' ἄν, εὐλόγως·

a) ὦ πόποι· οἷον θῆ νυ θεοὺς βροτοὶ αἰτιόωνται·
15 καὶ τὸ πικρότατον ἀρχὴν ἐκάτεροι τῶν παρ' ἑαυτοῖς θογμάτων ἔχοντες Ὀμηρον· ἀφ' οὗ τὰ πλεῖστα τῆς ἐπισήμης ὠρέλονται, περὶ τῆτον ἀχαρίσως εἰσὶν ἀσεβεῖς· ἀλλ' ὑπὲρ μὲν Ἐπικούρου καὶ Πλάτωνος, αὐθις ἐξέσαι λέγειν.

20 Cap. 5 Νυνὶ δ' ἀναγκαῖον ἴσως μικρὰ καὶ σύντομα περὶ τῆς ἀλληγορίας τεχνολογήσαι· σχεδὸν γὰρ αὐτὸ τῆνομα καὶ λίσαν ἐτύμας εἰρημένον, ἐλέγχει τὴν δύναμιν αὐτῆς. ὁ γὰρ ἄλλα μὲν ἀγαρεύων τρόπος· ἕτερα δὲ ὧν λέγει σημαίνων, ἐπωνύμως ἀλληγορία καλεῖται· καθάπερ Ἀρχί-
25 λοχος μὲν ἐν τοῖς θρακικοῖς ἀπειλημένος δεινοῖς, τὸν πόλεμον εἰκάζει θαλαττίῳ κλύδωνι· λέγων ὧδε πως b).

Γλαῦκε ὄρα· βαθυὺς γὰρ ἤδη κύμασι ταράσσεται πόντος· ἀμφὶ δ' ἄκρα γύρουν ὄρπων ἴσατο νέφος· σῆμα χειμῶνος· κιχάνει δ' ἐξ ἀελπίτης φόβος·

a) Od. α. 32. b) Cf. Plut. de superst., Brandk. anecd. veter. post. T. I. 42. XII.

ἐν ἱκανοῖς δὲ καὶ τὸν Μιτυληναῖον μελοποιὸν εὐρήσομεν
ἀλληγοροῦντα· τὰς γὰρ τυραννικὰς ταραχὰς ἐξ ἴσθ χειμε-
ρίῳ προσικάζει κατασθήματι. θαλάσσης ἀσυνέτην· νῆ τῶν
ἀνέμων ῥάσιν a).

- 5 Τὸ μὲν γὰρ ἔνθεν κῦμα κυλίνδεται·
τὸ δ' ἔνθεν· ἄμρες δ' ἂν τὸ μέσον καὶ
φορήμεθα σὺν μελαίνα
χειμῶνι μοχθεῦντες μεγάλῳ καλὰ
περάμεν γὰρ ἄντλος ἰσοπέδαν ἔχει·
10 λαῖφος δὲ πᾶν ῥάδηλον ἦδη
καὶ λακίδες μεγάλαι· κατ' αὐτὸ
χολαῖσι δ' ἄγκυραι·
τίς οὐκ ἂν εὐθὺς ἐκ τῆς προτρεχούσης περὶ τὸν πόντον
εἰκασίας, ἀνδρῶν πλωτίζομένων θαλάττιον εἶναι νομίσειε
15 φόβον· ἀλλ' οὐχ' οὕτως ἔχει. Μύρσιλος γὰρ ὁ δηλούμενός
ἐστὶ καὶ τυραννικὴ κατὰ Μιτυληναίων ἐχειρομένη σύστα-
σις· ὁμοίως δὲ τὰ ὑπὸ τούτῃ αἰνιττόμενος, ἐτέρωθί, πε-
λέγει b).

- Τό δ' εὖτε κῦμα τῷ προτέρῳ νέμω ῥίχει·
20 παρέξει δ' ἄμμι πόνον πολὺν ἄντλην·
ἐπεὶ καὶ ναὸς ἐμβαίνει κατασιόρως ἐν ταῖς ἀλληγορίαις
ὁ νησιώτης θαλασσεύει· καὶ τὰ πλεῖστα τῶν διὰ τοὺς τυ-
ράννους ἐπεχόντων κακῶν πελαγείοις χειμῶσιν εἰκάζει· καὶ
μὴν ὁ Τήϊος Ἀνακρέων ἐταιρικὸν φρόνημα καὶ σοβαρὰς
25 γυναικὸς ὑπεριφανίαν ὀνειδίζων, τὸν ἐν αὐτῇ σκιρτῶντα
νῦν ὡς ἵππον ἠλληγόρησεν· ἔτω λέγων·

c) Πῶλε θρηϊκίῃ τί δή με
λοξὸν ὄμμασι βλέπουσας,

a) Cf. Alcaei ed. F. Ursinii carm. poet. lyr., p. 102. Steph.
fragm. lyr. p. 17., Walckenaer. ad Ammon. p. 114. b) Steph.
ib. etc. c) Carm. νή.

- νηλεῶς φεύγεις· δοκίμεις δέ
 μ' ἔδέν εἰδέναι σοφόν·
 ἴσθι τοι καλῶς μὲν ἄν τοι
 τὸν χαλινὸν ἐμβάλοιμι·
 5 ἡνίας δ' ἔχων, σρέφριμ'
 ἀμφὶ τέρματα δρόμου·
 νῦν δὲ λειμῶνας τε βόσκειαι
 κῆφα τὲ σκιρτοῖσα παίζεις
 δεξιὸν γὰρ ἵππαπείρην
 10 ἔχ' ἔξεις ἐπεμβάτην·
 Καθόλως μακρὸς ἄν, εἴην ἐπεξιὼν ἕκαστα τῶν παρὰ ποιη-
 ταῖς καὶ συγγραφεῦσιν ἠλληγορημένων· ἀπόχρη ὀλίγαις
 εἰκόσι τὴν ὅλην τοῦ πράγματος τεκμηριώσασθαι φύσιν·
 ἀλλ' οὐδ' αὐτὸς Ὅμηρος ἀμφιβόλαις ἔσθ' ὅτε καὶ ζητου-
 15 μέναις ἔτι ταῖς ἀλληγορίαις εὐρίσκεται χρώμενος, ἐν ἀρχῇ
 τὸν τρόπον ἡμῖν τῆς ἐρμηνείας παραδέδωκε τοῦτον· ἐν
 οἷς Ὀδυσσεὺς τὰ πολέμου καὶ μάχης κακὰ διεξιὼν φησὶν·
 α) Ἡ ὅτε πλείσθην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν·
 ἀμητὸς δ' ὀλίγιστος ἐπὶ κλίνῃσι τέλειαντα
 20 Ζεύς·
 τὸ μὲν γὰρ λεγόμενον ἐστὶ γεωργία· τὸ δὲ νοούμενον μά-
 χη· πλὴν ὅμως δι' ἐναυτίων ἀλλήλοισιπραγμάτων τὸ δη-
 λούμενον ἐκείπομεν·
 Cap. 6. Ὅπότ' οὖν συνήθης μὲν ἅπασι τοῖς ἄλλοις ὁ
 25 τῆς ἀλληγορίας τρόπος· ἡγνόνηται δὲ οὐδὲ παρ' Ὀμήρῳ,
 τί παθόντες ὅσα φαύλως ἔχειν δοκεῖ περὶ θεῶν, οὐ διὰ
 τοιαύτης ἀπολογίας θεραπεύσομεν· τάξις δέ μοι γενήσε-
 ται τῶν λόγων ἢ τῶν Ὀμηρικῶν ἐπῶν τάξις· ἐν ἑκάστῃ
 ῥαψωδίᾳ διὰ λεπτῆς ἐπισήμης ἐπιδεικνύντι τὰ περὶ θεῶν

υ
π

- ἡλληγορημένα· ὁ ταίνυν μαρὸς αἰεὶ καὶ βάσκανος φθό-
 νος, οὐδὲ τῆς πρώτης ἐν ἀρχῇ, πέφισται πολὺς δ' αὐτῷ
 θρυλεῖται μερὶ τῆς Ἀπόλλωνος ὀργῆς λόγος· ὅτι τοὺς οὐ-
 δὲ αἰτίους Ἕλληνας, οἳ μάτην ἀπεθέοντες οἷοι παρανό-
 5 λωσαν· καὶ οὕτως ἄδικός ἐστιν ἡ τούτου μῆνις· ὥςθ' ὁ
 μὲν ὑβρίσας Κρύσθην Ἀγαμέμνων, οὐδὲν ἐξαίρετον ἔπα-
 θεν· ἐφείλων εἰ περ ἡδίκηε κολασθῆναι· οἳ δ' ἐπιβοήσαντες
- α) Αἰδεῖσθαι θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα,
 τῆς ἀγνωμοσύνης τῇ μὴ πεπεισμένῃ γεγονόσιν παρανόλω-
 10 μά· πλὴν ἔγωγε τὴν ὑπολελημμένην ἐν τοῖς ἔπεσιν ἀλή-
 θειαν ἀκριβῶς διαθρόσας, οὐκ Ἀπόλλωνος ὀργὴν οἶμαι
 ταῦτα λοιμοῦ δὲ νόσου κακὴν οὐ θεόπεμπτον ἀλλ' αὐ-
 τόματον φθορὰν συστάντος τότε καὶ πολλαχῇ ὥστε καὶ
 μέχρι τῶν δεῦρο χρόνων ἐκνέμεσθαι τὸν ἀνθρώπινον βί-
 15 ον· ὅτι μὲν ταίνυν ὁ αὐτὸς Ἀπόλλων ἡλίου καὶ θεὸς
 εἰς δυσὶν ὀνόμασι κοσμεῖται, σαφεὲς ὑμῖν εἴ τε τῶν μυ-
 στακῶν λόγων οὗς αἱ ἀπόρρητοι τελεταὶ θεολογῶσι καὶ τὸ
 θεμῶδες ἄνω καὶ κάτω θρυλούμενον ἥλιος Ἀπόλλων· ὁ
 δὲ γε Ἀπόλλων ἥλιος
- 20 Cap. 7. Ἠκρίβωται δ' ἡ περὶ τούτων ἀπόδειξις καὶ
 Ἀπολλοδώρῳ περὶ πᾶσαν ἱστορίαν ἀνδρὶ δεινῷ τῆτ' ἔγωγε
 τὴν ἐπὶ πλείον ἐξεργασίαν καὶ ἀκαίρου λόγου περιττὸν ὑ-
 περθέσομαι μήκος· ἐκεῖνο δ' ὁ ἐκ τῆς ἡμετέρας εἰκασίας
 ἀναγκαῖον εἰπεῖν οὐ παρήσω· δεικνύς ὅτι καὶ κατ' Ὀμη-
 25 ρον αὐτὸς ἐστὶν Ἀπόλλων καὶ ἥλιος· τοῦτο δ' εἰ λεπτῶς
 ἐθέλει σκοπεῖν τις ἐξ ἀπάντων εὐρήσει τῶν ἐπιθέτων γνῶ-
 ριμον· ἀμέλει Φοῖβου αὐτὸν εἰώθε συνεχῶς ἐνομάζειν· οὐ
 μὰ Δία οὐκ ἀπὸ Φοίβης ἦν Λητοῦς φασιν εἶναι μητέρα·
 σύνηθες γὰρ Ὀμήρῳ τοῖς πατράθεν ἐπιθέτοις χρῆσθαι·

τὰ δ' ἐκ μητέρων, οὐκ ἄν εὐροί τις ὅλως παρ' αὐτῷ.
 Φοῖβον οὖν, ἀπὸ τῶν ὀπίστων λαμπρὸν αὐτὸν ὀνομάζει·
 τὸ μόνον ἡλίῳ προσθεῖν ἐξ ἴσου Ἀπόλλωνι· α) καὶ μὴν οὐ
 δ' ἱκάσθην εἰκὸς εἶναι ἱκάσθης ὁμῶνυρον εἶναι τῆς ἐξ
 5 Ὑπερβορέων ἀπαρχὰς ἐπέθηκεν ἐνεγκασσας· ἀλλ'
 εἶναι ἐτίμως ἱκάσθης, ὃ τὰ ἔκαστον ἐργαζόμενος· κατέστιν
 ὃ ἥλιος πόρρωθεν ὃ ἀφ' ἑσπέρης τῆς ἡμετέρας γῆς ὥρων εἰων
 γεωργὸς εὐκαίρως ἐφίεσται τῇ γῇ χαίμεναι ἀντιμετρῶν
 καὶ πρωτοῦ τε καὶ σποράς ἀμνητοῦ τε καὶ τῶν πατὰ γεω-
 10 μαρίων ἔργων αἰτίος ἀνθρώποις γενόμενος· β) λυκηγενέ-
 την δὲ προσηγόρευσε αὐτὸν, εὐχ' ὥς ἐν Λυκίᾳ γεγεννη-
 μένον· ἔξω γὰρ οὖν τῆς ὀμηρικῆς ἀναγνώσεως οὗτος ὁ
 νεώτερος μῦθος· ἀλλ' ὥς περ οἶμαι γ) τὴν ἡμέραν ἡρι-
 γένειαν ὀνομάζει τὴν τὰ ἥρ γεννώσαν ὅπερ εἶναι ὄρθρον,
 15 οὕτω λυκηγενὴ προσηγάρυσε τὸν ἥλιον ἐπειδὴ τοῦ κατὰ
 τὴν αἰθρίαν ὄραν λυκαυγεῦς, αὐτὸς εἶναι αἶψας· ἢ ὅτι τὸν
 λυκάβαντα γυνᾶ τουτέστι τὸν ἑαυτὸν· ἔρος γὰρ ἐτησίῃς
 χρόνῃ διαδραμὼν ἡλὼς ἐν μέρει τὰ δώδεκα ζώδια· καὶ μὴν
 χρυσάορον αὐτὸν ὠνόμασεν. εὐχ' ὥς ὑπεζωσμένον χρυσῶν
 20 ξίφος ἀνοίκων γὰρ Ἀπόλλωνι τὸ ὄπλον· τοῦτο γὰρ ὁ
 θεὸς· ἀλλ' ἐπειδὴ περ ἐξ ἀνατολῶν χρυσῶ μάστιγ' αὐτὸν φέ-
 γος ὀραθὲν ἔφαιεν, εὐρέθη πρόπον ἐπέθετον ἡλίῳ διὰ τὰς
 ὀπίστας ὃ χρυσάορ· δ) ὅθεν οἶμαι καὶ τῇ θεομαχείᾳ Πο-
 σειδῶν· ἵσταται διαμιλλώμενος· αἰεὶ γὰρ ἀπιστος ἔχθρα
 25 παρὲ καὶ ὕδατε τῶν δύο στοιχείων ἐναντίαν προσάλληλα
 φύσιν ἀπακτελερωμένων· διατεοῦθ' ὃ Περσείδων ὕγρὰ τις
 ὕλη καὶ περὶ τῇ πόσει οὕτως ὠνομασμένος, ἐξ ἀντιπά-
 λου μάχεται ταῖς διαπύρρῃς ἀπὸ τῆς τοῦ ἡλίου πρὸς γὰρ
 Ἀπόλλωνα ποίαν ἔχει πρόφασιν ἐξαίρετον ἀπεχθείας·

a) Π. α. 47. b) Π. δ. 101. 119. c) Π. α. 477. d) Π. υ. 67.

Cap. 8. Ταῦτα τῶν αἰρήσεται, ἀνδ' ὅτε πατὲρ τὸν αὐ-
 τὸν ἀπεφηνάμην ἥλιον Ἀπέλλωνι καὶ τι πειράμενος κα-
 τασκευάζειν· αἱ λοιμαὶ καὶ νόσοι τὴν μεγίστην ἔχουσι τῆς
 φθορᾶς πρόφασιν τὸν ἥλιον· ὅταν μὲν γὰρ ἡ θέρμιος αὐ-
 5 τὸν μάλα καὶ πρᾶξια δι' εὐκράτους τῆς ἀλίας ἡσυχῇ δια-
 θάλπεται· σωτήριον ἀνθρώποις ἐπιμεδία φέγγος, αὐχμηρὰ
 δὲ καὶ διάθυρος· ἐκαεῖσα, νοσηροὺς ἀπὸ γῆς ἀτμούς ἀ-
 φέλκεται· κάμνοντα δὲ τὰ σώματα καὶ διὰ τὴν ἀήθη τῇ
 περιέχοντος τροπὴν νοσῶντα, λοιμοῖς πάθειν ἀναλῆται·
 10 τῶν δ' ὀξέων συμφερῶν αἰτίαν· Ὀμήρος ὑπέθετο τὸν
 Ἀπόλλωνα διαρρήδην τοῖς εἰφικδίαις θανάταις ἐπιγρά-
 φων τὸν θῆον· φασὶ γάρ·

a) Ἐλθὼν ἀργυρότερος Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι ξύν·
 οἷς ἀγακοῖσι βέλεσσαν ἐπιχόμενος κατέπεφνεν·
 15 ἐπειδὴ περ οὖν ἓνα μὲν καὶ τὸν αὐτὸν ὑπίσταται τῷ
 Ἀπόλλωνι τὸν ἥλιον· ἐκ δὲ τῇ ἡλίῳ καὶ τοιαῦτα τῶν πα-
 θημάτων συνίσταται, φυσικῶς ἐπίστας τῷ λοιμῷ τὸν
 Ἀπόλλωνα· καὶ ὅτι καὶ ὅν κακὸν συνέβαλε τεύς· Ἐλλη-
 νας ἐν τῷ λοιμῷ νοσεῖν θέρμιος ἦν ὁ καιρὸς, ἥδη πειρά-
 20 σομαὶ θαλάσσειν· ὥς τε οὐκ ὄργην Ἀπόλλωνος· ἀλλ' αὐτο-
 μάτου φθορὰν αἴρος εἶναι τὸ συμβεβηκός· αὐτίκα τῶν
 ἡμερῶν τὸ μῆκος εἰς πλείστην ἀμυτρίαν ἐκτετακόμενον,
 ἐλέγχει τὴν ἀκμὴν τῇ θέρμει·

b) ὅτε τ' ἡμᾶτα μοῦρᾳ πέλοντα·
 25 μία γὰρ ἀπὸ τῆς Ἀγαμέμνονος ἀριστείας ἐπὶ τὴν Ἀχιλ-
 λέως ἀνοπλον ἔξοδον ἡμέρα παρατείνεται καὶ τὸ μείζον
 αὐτῷ ὁλόκληρος·

c) Ἡέλιον γὰρ ἀνάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρα
 πέμψεν ἐπ' ὠκεανοῖο ῥοᾶς ἀέκοντα νέεσθαι·

χρεοκοπήσασα τῶν ὑπολειπομένων ἄρῶν οὐκ ὀλίγον οἶμαι μέρος.

- Cap. 9. Αἱ δὲ μεταξὺ πράξεις εἰς ὅκτω ῥαψωδίας με-
 ρίζονται καὶ πρώτη μὲν a) ἡ ἐπὶ διάδι μάχῃ· πολλὰς ἀν-
 5 δραγαθίας ἑκατέρων ἐμπεριέχουσα· μετ' αὐτὴν δέ, b) ἡ
 παρὰ τοῖς ἑλληνικοῖς τείχεσι· c) καὶ τρίτην προστίθημι
 τὴν ἐπὶ ναυσὶ μάχην· ἄχρι τῆς ἀναίρεσεως Πατρόκλη· καὶ
 τῆς δι' ἐκεῖνον Ἀχιλλέως ἐξόδου· πλὴν ἔμως τὸν ἀριθμὸν
 οὕτω πολὺν ὄντα τῶν ἔργων, οὐκ ἄπιστον· ἡ Θέρμιος ἄρα
 10 πεποιήκεν· αἱ τε νύκτες ἦκιστα χειμέριοι· πῶς ἂν, κρύβας
 ἐτόλμησεν Ἑκτωρ ταῖς ἄχαϊκαῖς ἐπὶ νύκτερεῦσαι· ναυσὶν
 d) οὐ δ' ἂν, αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνσπῆ διὰ τῆ βαρβαρικῆς
 στρατεύματος ἐπανηγυρίζετο· στιβαὶς γὰρ ἑλεεινὴ καὶ
 στρατόπεδα τοῖς πολεμῶσι χειρῶνες εὐτρεπίζετο· τῶν δ' ὑ-
 15 παίθρων ἀγώνων ἐκτός εἰσιν· ὥς τ' ἐκ ἂν, Ἑκτωρ τὴν
 πόλιν ἐκλιπὼν ἐν ἡ· μετ' ἀσφαλείας διέτρεψεν· ἐλθὼν ἂν,
 ἐπὶ τῇ θαλάττῃ γυμνὰ τὰ στρατεύματα καθιδρύσει· πῶς
 δὲ τῶν κατὰ σύμμαχίαν ἐληλυθότων ἕκαστος οὕτω ρι-
 ψοκίνδυνος ἦν, ὥς παρ' ὥραν ἐφεδρεύειν τοῖς πολεμίοις
 20 καὶ μάλιστα τῆς Ἰδῆς ὑπερκειμένης· ὄρους δυσχειμέρου·
 καὶ ῥεῖθρα ποταμῶν ἄπειρα πηγαζούσης· ἐκρήγνυται γὰρ
 ἀπὸ τῶν κατὰ μέρη λαγόνων·

- e) Ῥησός θ' Ἑπτάπορος τε Κάρησός τε Ῥοδιός τε·
 Γρήνικός τε καὶ Αἴσηπος δῖος τε Σκόμανδρος
 25 καὶ Σιμείης·

οἱ δὲ χα τῶν ἀπ' ἐρανσὺ φερομένων ὑετῶν ἱκανοὶ τὸ πε-
 δῖον ἦσαν ἐκλιμνάσαι· φέρε δ' οὖν ὑπ' ἀναίσθησίας τοὺς
 βαρβάρους τὸ ἀσύμφορον εἰλεῖσθαι τί ποιῆν ἀντί τινος

a) II. λ. 166. b) II. μ. ν. ξ. c) II. ο. π. ρ. σ. d) II. κ. 12.
 e) II. μ. 20.

- οἱ πάντα φρονήσει διαφέροντες Ἕλληνες ἐπιλεξάμενοι τῷς
 ἄριςτους, ἐπὶ τὴν κατασκοπὴν νύκτωρ ἀποπέμπουσιν. Ἰν' ἐκ
 τοῦ κατορθῶσαί τι τηλικῶτον ὠφελῆθῶσιν, ὁπόση βλάβη
 διαμαρτόντων ἀπὴνται. νιφετὸς γὰρ εἷς καὶ χειμερίων
 5 ὑδάτων ἐπομβρία, ῥαδίως ἂν ἀμφοτέρους κατέκλυσεν.
 ἐγὼ μὲν γὰρ αὐτὸν νομίζω τὴν ἀπὸ τῆς πόλεως ἔξοδον
 ἐπὶ τὴν μάχην, ἐκ ἄλλού τινος εἶναι καιροῦ σημεῖον ἢ
 θέρους. ἅπας γὰρ ἀναπαύεται πόλεμος ἐν χειμῶνι· καὶ
 τὴν πρὸς ἀλλήλους ἐκεχειρίαν ἄγουσιν· οὐθ' ὅπλα δυνά-
 10 μενοι βαρύνειν, οὔτε τὰς πολεμικὰς ὑπηρεσίας φέρειν· πῶς
 γὰρ ἢ διῶξαι ῥάδιον ἢ φυγεῖν· πῶς δ' ἂν, αἱ χεῖρες εὐ-
 σοχεῖα βάλλοιεν ὑπὸ τοῦ κρύου δεδεμέναι· θέρει δὲ τῷ
 μεσαιτάτῳ τὰ πλήθη τέτραπται πρὸς τὴν μάχην· καὶ τῷ-
 15 θ' ὅτι τοιοῦτόν ἐστιν, ἀπ' οὐδεμιᾶς εἰκασίας ἀλλ' ἐναργῶς
 σκεπτέον·

Cap. 10. Μετὰ γὰρ τὴν στρατηγικὴν Ἀγαμέμνωνος διά-
 πειραν, ἐξαναστάντες οἱ Ἕλληνες ἐπὶ τὰς ναῦς κατα-
 τρέχουσιν·

- a) ὑπὸ δ' ἤρπον ἔρματα νηῶν·
 20 οὐ δὴπε ἢ κατὰ πῶραν ἐναντίων ἐσσηκόντων ἀνέμων· οὐ
 δ' ἀπειλούσης τῆς θαλάττης· τίς γὰρ ἂν, ἦν κυβερνήτης
 ἐπὶ πρόδηλον οὕτω κίνδυνον ἐξιῶσιν· ἄλλως τε μήδ' ὀλί-
 γην περαιῶσθαι μέλλουσιν αὐτοῖς θάλασσαν· οὐ γὰρ εἰς
 Τένεδον ἀπῆρπον· οὐδ' ἐπὶ Λέσβου καὶ Χίου παρευτρεπίζον-
 25 το τὸν πλοῦν· ἢ δ' Ἑλλάς ἀπώκιστο πόρρω καὶ τὸ πέλα-
 γος ἦν χαλεπὸν· ὃ καὶ θέρους ποτὲ πλείοντες ἐσφάλησαν·
 ἔτι τοίνυν φερομένων ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας αὐτῶν, ἐγείρεται
 θαψιλὴς νόνις·

b) οἱ δ' ἀλαλητῶ

a) II. β. 134. b) II. β. 149.

νηας ἐπεσσεύοντο· ποδῶν δ' ὑπένερθε κονίη
ἴσατ' αἰερομένη·

τίνι τρόπῳ τῆς γῆς ἔτι διάβροχον ἐχούσης τοῦδαφος· ἐν
τε ταῖς ἐφεξῆς παρατάξεσιν εἶωθε συνεχῶς λέγειν,

5 a) λευκοὶ ὑπέρθε γέγοντο κονισσάλῳ· ὃν ἴα δι' αὐτῶν.
ἔρανον ἐς πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἵππων·

τί δ' ἐπὶ τῷ τετρωμένου Σαρπηδόνοσ' οὐ ῥιπὴ βόρειος

b) ζώργει ἐπιπνεύουσα, κακῶς κεκαφητότα θυμὸν
ἀναψύξας θεομένε τῷ σώματος ἐν αἶρι διαπύρω· καὶ πάλιν
10 ἐτέρωθι πε·

c) δίψη καὶ καρχαλέοι κεκονιζόμενοι ἐκ πεδίοιο·

καὶ d) ἰδρῷ ἀπεψύχοντο πῖον τ' ἀκέοντό τε δίψαν·

ἅπερ ἐν χειμῶνι μὲν ἀμήχανα συμβῆναί τινι· θέρους δὲ
μαχομένοις ἦν ἀλεξήματα· τί θεῖ τὰ πολλὰ μηκύνειν·
15 σχεδὸν γὰρ ἀπόχρη καὶ εἴ τι τῶν εἰρημένων ἐναπεδείξα-
μεν ἐκφῆναι τῷ ἔτους τὸν καιρόν·

e) καίοντο πτελέα τε καὶ ἰτέαι ἢ δὲ μυρῖκαι·

καίετο δὲ λωτός τε ἰδὲ θρύον ἢ δὲ κύπειρον·

Cap. 11 Εἰ δὲ θέρους μὲν, ὁμολογεῖται κατ' ἐκεῖνον
20 εἶναι τὸν χρόνον· αἱ δὲ νόσοι περὶ τὴν θέρειον ὥραν συ-
νίστανται· τῶν δὲ λοιμικῶν παθημάτων προσάτης Ἀπόλ-
λων, τί λοιπὸν ἢ δοκεῖν τὸ συμβεβηκὸς οὐ θεοῦ μῆνιν·
ἀλλὰ συντυχίαν αἰέρος γενέσθαι· σφόδρα γοῦν πιθανῶς
Ἡρόδοτος ἀποφαίνεται μὴδ' ἔλιν τὴν δεκαετίαν ἐν Ἰλίου
25 μεμενηκένα τοὺς Ἕλληνας· ἀλλ' ἐπὶ τέλει τῷ καθευμαρ-
μένου χρόνου τῆς ἀλώσεως ἐληλυθέναι· καὶ γὰρ ἦν ἄλο-
γον εἰδότας ἐξ ὧν προεῖπεν ὁ Κάλχας· ὅτι τῷ δεκάτῳ
πόλεν αἰρήσουσιν εὐρυάγυιαν· ἐπ' οὐδενὶ χρησίμῳ τούτῳ·

a) Il. ε. 503. b) Il. ε. 698. c) Il. φ. 541. d) Il. χ. 2.
e) Il. φ. 350.

των ἐτῶν ἀργίαν ἀναλίσκειν· ἀλλ' εἰκὸς ἐν τοῖς μεταξὺ
 καιροῖς περιπλέοντας ἄνω καὶ κάτω τὴν Ἀσίαν, ἅμα τὰς
 τε πολεμιστηρίους ἀσκήσεις ὑπογυμνάζειν· καὶ λαφύρων τὸ
 στρατόπεδον ἐμπιπλάναι· τῷ δεκάτῳ δ' ἐνσάντος ἔτους ἐν
 5 ᾧ πεπρωμένον ἦν τὸ τῆς ἀλώσεως τέλος, ἀθρόος κατα-
 χθῆναι· κοῖλα δ' αὐτοὺς τενάγῃ καὶ τόπος ἐλώδης ἐξεδέ-
 χετο· καὶ διὰ τοῦτο θέρους ἐνσάντος, ἡ λοιμικὴ νόσος
 ἐγκατέσκηψε·

Cap. 12. Νῦν τοίνυν καὶ τὰ κατὰ μέρος εἰρημένα περὶ
 10 τῆς νόσου διασκεψώμεθα· σχεδὸν γὰρ ἅπαντα συνέψει τοῖς
 ὑφ' ἡμῶν λεγομένους· καὶ πρώτην γε φυσικὴν ὑπεστήσατο
 τὴν φερομένην ἀπὸ τῶν οἰσῶν φωνήν· οὐ μὰ Δί', οὐ
 μυθικῶς βέλη φθεγγόμενα τερατευόμενος· ἀλλ' ἔστιν ἐν τῷ
 σίχῳ θεωρία φιλόσοφος·

15 α) ἐκλαγξαν δ' ἄρ' οἰσοὶ ἐπ' ὤμων χωόμενοι
 αὐτοῦ κινηθέντος·

εἰσὶ γὰρ εἰσὶ τινες ἑράνκοι μεθ' ἀρμονίας ἐμμελεῖς ἤχοι
 κατὰ τὴν αἰθέρην φορεῖν ἀποφαλλόμενοι· μάλιστα δὲ τῆς
 ἡλιακῆς περιόδου συντόνως φερομένης· οὐ γὰρ δὴ περὶ ῥάβ-
 20 δω μὲν ὑγρᾷ πλῆξας τίς εἰκὴ τὸν αἶρα· καὶ λίθον ἀπὸ
 σφενδόνης ἄφεις ῥοίζας ἀποτελεῖ, καὶ συρτημὸς οὕτω βα-
 ρύφθογγον· τηλικούτων δὲ σωμάτων ἡ κυκλοπόρος βία
 δρόμοις ἀπ' ἀνατολῶν εἰς δύσιν ἀρματηλατευμένη μεθ'
 ἡσυχίας τὸν σφοδρὸν ὁδοιπορεῖ νόμον· τέτους δὲ διηνε-
 25 κῶς ἑρανῶ τελουμένους φθόγγους, ἀγνοοῦμεν ἢ διὰ τὴν
 ἀπὸ πρώτης γονῆς συνήθειαν ἐνδεχῶς ἐνοικοῦσαν ἡμῖν,
 ἢ διὰ τὴν ἄμετρον ὑπερβολὴν τοῦ διαστήματος· ἐκλυομέ-
 νου τοῦ ψόφου τῷ διείργοντι μέτρῳ· καὶ τῷθ' ὅτι τοιαῦτόν
 ἐστιν, ὃ φυγαδεύων Ὀμηρον ἐκ τῆς ἰδίας πολιτείας συ-

γκατανεῖ Πλάτων οὕτω λέγων ἔτι δὲ τῶν κύκλων αὐτῷ
 ἄνωθεν ἐφ' ἐκάστου βεβηκέναι σειρήνα συμπεριφερομένην,
 φωνὴν μίαν ἰεῖσαν ἑνατον· ἀπασῶν δ' ἑκτὸν οὐσῶν, μίαν
 ἀρμονίαν συμφωνεῖν· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Ἐφέσιος Ἀλέξαν-
 5 δρος ἐπεξελθὼν ὅπως κατὰ τάξιν οἱ πλάνητες ἀστέρες ὁ-
 δεύουσιν, ἐπάγει περὶ τῶν ἐκάστου φθόγγων·

πάντες δ' ἐπτατόνοιο λύρης φθόγγοισι συνωδεῖν
 ἀρμονίην προσέχουσι· διαστὰς ἄλλος ἐπ' ἄλλου
 δι' ὃν ἂν εἴη γνῶριμον ὥς οὐ κωφὸς οὐδ' ἄφθογγος ἐστὶν
 10 ὁ κόσμος

Cap. 13. Ἀρχὴ δὲ ταύτης τῆς δόξης Ὅμηρος εἰπὼν
 τὰς ἡλιακάς ἀκτῖνας ἀλληγορικῶς βέλη· προσθεῖς δ' ὅτι
 φερόμεναι διὰ τοῦ ἀέρος ἐγκλαῖσαν ἰδίαν ἑνθεόν τινα φω-
 νήν· τὰ κοινὰ δὲ τῶν φθόγγων παραστήσας, ἐπὶ τὸ ἴδιον
 15 εὐθύς τοῦ λόγου μετέβη· προσθεῖς,

a) ὁ δ' ἦϊε νυκτὶ ἑοικώς
 οὐ γὰρ ἀκήρατον φῶς ἐδ' ἀμγῆς ἀχλύος μελαίνης ὑφί-
 σσεται τὸ τοῦ ἡλίου· νυκτὶ δ' αὐτὸν ἐθόλωσεν ὁποῖα σχε-
 δὸν εἶωθεν ἐν τοῖς λοιμοῖς πάθεισιν ἐπιπροσθεῖν τῷ δι'
 20 ἡμέρας φέγγει· πῶς γε μὴν τοξάζειν ἐσπουδακῶς Ἀπόλλων·

b) ἔζετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν μετὰ δ' ἰόν ἐηκεν·
 δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο·
 εἰ γὰρ οὖν δι' ὀργὴν ἐτόξευεν, ἐγγὺς ἔδει τιτρασκομένοις
 ἐστάναι τὸν βάλλοντα νῦν δ' ἀλληγορῶν τὸν ἥλιον, εἰ-
 25 κότως ἀπαθεῖν αὐτοῦ τὴν φορὰν τῆς λοιμακῆς ἀκτῖνος ὑ-
 πεστήσατο·

Cap. 14. Καὶ μὴν ἐναργέστατον ἐπιφέρει μετὰ τοῦτο
 σημεῖον εἰπὼν·

c) οὐρήας μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς·

a) II. x. 47. b) II. x. 48. c) II. α. 50.

- οὐ γὰρ οὕτως ἄκριτον ἦν παρανάλωμα τῆς Ἀπόλλωνος
 ὀργῆς τὰ ἄλογα τῶν ζώων· οὐ δ' ἂν, ὁ θυμὸς ἀφρόνως
 ἡμιόνους ἐνήκμαζε καὶ κυσίν· ὡς τὸ Σρακκὸν ἀνδράποδον
 Ὀμήρου κατεξανίσταται· λέγω δὲ τὸν ἀμφιπολίτην Ζωῖλον
 5 ἄνω καὶ κάτω τοιούτους τινὰς λήρους φληναφῆντα· Ὀμη-
 ρος δὲ καὶ σφέδρα φυσικῶς τὴν περὶ τὰ λοιμικὰ τῶν πα-
 θημάτων συντυχίαν διὰ τήτου παρίστησιν· αἱ γὰρ ἐμπει-
 ρίαι ἰατρικῆς τε καὶ φιλοσοφίας ἔχουσαι δι' ἀκριβοῦς πα-
 παρατηρήσεως, ἔγνωσαν ἐν ταῖς λοιμικαῖς νόσοις τὸ δει-
 10 νὸν ἀπὸ τῶν τετραπόδων ζώων ἀρχόμενον· κατ' ἄμφω δ' ἡ
 πρόφασις ἔστιν εὐλόγος ὡς τ' εὐάλωτα πρὸς τὸ δεινὸν εἶ-
 ναι· τῆς τε γὰρ διαίτης τί ἀκρυβὲς δηρᾶται· δι' ἣν ἀτα-
 μεύτως σιτίων τὲ καὶ ποτῶν πιμπλάμενα διαφθείρεται·
 μηδενὸς λογισμοῦ τὴν ἐπὶ τὸ πλεῖον ὀρμὴν χαλνοῦντος·
 15 ἔπειθ' ὁ καὶ μᾶλλον ἀληθὲς ἔστιν, οἱ μὲν ἄνθρωποι με-
 ταρσίους· ταῖς ἀναπνοαῖς τὸν καθαρώτατον ἔλκοντες ἀέρα,
 βραδύτερον ἀλίσκονται τῷ πάθει· τὰ δ' ἐπὶ γῆς ἐρρίμένα
 ζῶα, τοὺς νοσώδεις ἐκεῖθεν ἀτμοὺς εὐμαρέστερον ἔλκει· πά-
 νυ γε μὴν ἀληθῶς οὐκ ἐν ἀρτίοις ἡμέραις τὴν ἀπαλλα-
 20 γὴν τῆς νόσου δεδήλωκεν, ἀλλ' ἐν περιτταῖς·

a) ἐννήμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὦχετο κῆλα θεοῖο·
 μάλιστα γὰρ ἐν τῇ παρ' ἑκάστα πείρᾳ γνῶριμόν ἐστι τῷθ'
 ὅτι κρίσιμοι τῶν σωματικῶν παθημάτων αἱ περιτταὶ γί-
 γνονται τῶν ἡμερῶν·

- 25 Cap. 15. Αὐτὴρ δ' Ἀχιλεὺς τῆς νόσου·

b) Χείρων γὰρ αὐτὸν ἐδίδαξε

δικαιέτατος Κενταύρων·

ὅς πάσῃ μὲν ἐκέκαστο σοφία· περιττὸς δὲ ἦν τὴν ἰατρικὴν·
 ὅπερ γνῶριμον αὐτῷ φασιν εἶναι καὶ Ἀσκληπιόν· προσέ-

ἤθεκε δ' Ἀχιλλεῖ θεραπεύοντι φησικῶς ἀλληγορήσας θεὸν Ἥραν·

- a) τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ ἤθεκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
 δύο γὰρ ὄντων κατὰ τοὺς φυσικοὺς τῶν πνευμάτων στοι-
 5 χείων αἰθέρος τε καὶ αἰέρος, τὸν μὲν Δία, τὴν πυρώδη
 φαιμέν οὐσίαν· ἡ δὲ Ἥρα, μετ' αὐτόν ἐστιν αἰὴρ μαλακώ-
 τερος στοιχείον διὰ τοῦτο καὶ ἤθελε· τὰ δ' ἀκριβῆ περὶ
 τούτου διαλεξόμεθα μικρὸν ὕστερον· νῦν δ' ἀπόχρη τοσού-
 τον εἰπεῖν ὅτι τῷ πάλαι θολερῷ διαχυθέντος αἰέρος, αἰ-
 10 φνιδίως διεκρίθη τὸ συμβάν· οὐδὲ γὰρ εὐλόγως λευκώλε-
 νον εἶπε τὴν Ἥραν· ἀλλ' ἀπὸ τῷ συμβεβηκότος ὅτι τῇ
 νυκτὶ προσιοαῦϊαν ἀχλὺν ὁ λευκὸς αἰὴρ ἐπὶ καθαρώτερον
 ἐλάμπρυνεν· εἴτ' ἀνεθὲν τῆς νόσε τοῦ ἐλληνικοῦ πληθους ἐπὶ
 τὸν συνήθη τοῖς ἀπηλλαγμένοις ὁδοῦ ἐτράπη λέγω δὲ
 15 τοὺς ὀνομαζομένους ἀποτροπιασμούς τε καὶ καθαρμούς·

b) οἱ δ' ἀπειλμαίνοντο καὶ εἰς αἶλα λύματ' ἔβαλλον·

Cap. 16. Δακεῖ δέ μοι καὶ Ὀδυσσεὺς οὐδένα ἄλλον ἢ
 τὸν ἥλιον ἰλάσκεσθαι δι' ἧς προσηνέγκατο θυσίας ἀ-
 μέλει

- 20 c) πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἰλάσκοντο·
 ἤμος δ' ἡέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
 δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρημνήσια νηὸς
 πέρας γὰρ ἐστὶ τῆς εὐσεβείας ἡ δύσις ἕως ἀποσύντα καὶ
 βλέποντα τὸν θεὸν ἐτίμων· μηκέτι δ' αὐτοῦ τοῖς τελου-
 25 μένοις παρεῖναι τολοπὸν δυναμένου· τὸ τῆς ἐορτῆς πέπαυ-
 ται· πρὸς γε μὴν βαθὺν τὸν ὄρθρον ἀναχθέντων, φησὶν
 ὁ ποιητής·

d) τοῖσι δ' ἵκμενον οὖρον ἱεὶ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 τὸ περὶ τὸν ἥλιον ἐσπεδασκῶς ἰδίωμα δηλοῦν· ἄχρι γὰρ

οὐδέπω φλογώδης οὐδ' ἔμπειρος ἐπὶ μεσημβρίαν ὁ δρόμος
 αὐτοῦ νένευκεν, ἢ δροσώδης ἰκμαῖς ὑγρὸν τὸ περιέχον
 ἀπεῖσα, ἀμυδρὰ καὶ νωθῇ παραπέμπεται τὰ πρὸς ἔω πνεύ-
 ματα διατοῦτο τὸ ὄρθριον ὁ ἥλιος αὐτοὺς ἐναυστόλη-
 5 σεν. ἱκανὸν ἀπεστείλας ἄνεμον τὸν ἐκ τῆς ἰκμάδος πνέ-
 οντα· τὴν μὲν ἐν πρώτῃ ἀλληγορίᾳ ἐπεδείξαμεν, ἢ
 θυμὸν Ἀπόλλωνος ὀργισμένου μάτην ἀλλὰ φυσικῆς θεω-
 ρίας φιλοσοφοῦσαν ἔννοιαν.

Cap. 17. Ἐφεξῆς δ' ἡμῖν σκεπτέον ὑπὲρ τῆς ἐφισαμέ-
 10 νης Ἀθηναῖς Ἀχιλλεῖ·

a) ἔλκετο γὰρ ἐκ κολοῖο μέγα ξίφος ἦλθε δ' Ἀθήνη
 οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
 ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε
 στη δ' ὅπαιεν· ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλεΐωνα
 15 οἷω φαυλομένη τῶν· δ' ἄλλων οὐ τις ὄρατο·
 θάμβησε δ' Ἀχιλεὺς μετὰ δ' ἐτράπετ' αὐτίκα δ' ἔγνω·
 Παλλάδ' Ἀθηναίην· δεινῶ· δέ οἱ ὅσσε φάανθεν·

τὸ μὲν γὰρ πρόχειρον ἐκ τῶν λεγομένων ἐστὶν εἰπεῖν· ὅτι
 μεταξὺ τῆ σπωμένου σιδήρου· θεὰ παντὸς ὀξυτέρα τάχως
 20 τὴν οὐράνιον ἐκλυπῆσα διατριβήν, ἐμποδῶν ἔστη τῇ μισα-
 φονίᾳ· πάντῃ γραφαῖν σχήματι τῆς κόμης ἀπρίξ ὀπισθεν
 Ἀχιλλέως λαβομένη λαμπρά γε μὴν καὶ λίσαν φιλόσοφον
 ὑφεδραύει τοῖς νοουμένοις κατ' ἀλληγορίαν ἐπισήμη πάλιν
 οὖν ὁ πρὸς Ὅμηρον ἀχάριστος ἐν τῇ πολιτείᾳ Πλάτων
 25 ἐλέγχεται διὰ τούτων τῶν ἐπῶν· τὸ περὶ τῆς ψυχῆς δόγμα
 νοσφισάμενος ἀπ' αὐτῆ· τὴν γὰρ ὅλην ψυχὴν διήρηκεν εἰς
 γένη δύο· τό, τε λογιστικὸν καὶ τὸ ἄλογον ὑπ' αὐτῆ προ-
 σαγορευόμενον· τῆ δὲ ἄλογου μέρους, ἰδοκωτέραν ὑφίστα-
 ται διαίρεσιν εἰς δύο μερίζων· καὶ τὸ μὲν, ἐπιθυμητικόν

- ὀνομάζει· τὸ δ' ἕτερον θυμειδές· καὶ καθάπερ δὲ οἰκου-
 τνας ἐκάστω μερίζει καὶ διατριβὰς ἐν τῷ σώματι διένει-
 μεν· τὸ μὲν οὖν λογικὸν τῆς ψυχῆς, ἀκρόπολιν τνα τὴν
 ἀνωτάτῃ τῆς κεφαλῆς μοῖραν εἰληχέναι νομίζει· πᾶσι τοῖς
 5 αἰσθητιρίσις ἐν κύκλῳ θωρυφορούμενον· τῷ δ' ἀλόγου μέ-
 ρος, ὁ μὲν θυμὸς οἰκεῖ περὶ τὴν καρδίαν· αἱ δὲ τῶν ἐπι-
 θυμιῶν ὀρέξεις, ἐν ἥπατι· ταῦτα δὲ ἀλληγορικῶς ἐν τῷ
 Φαίδρῳ προσωμοίωσεν ἵπποις τὲ καὶ ἡνιόχῳ· διαβρέηδην
 λέγων· ὁ μὲν τοίνυν αὐτῶν ἐν τῇ καλλίονι στάσει ὢν, τό
 10 τ' εἶδος ὀρθὸς καὶ διηρθρωμένος· ὑψαύχην· ἐπίγρυπος
 λευκὸς ἰδεῖν· μελανόμματος τιμῆς ἐραστής· μετὰ σωρο-
 σύνης τὲ καὶ αἰδοῦς· δόξης ἐταῖρος· ἀπληκτος· κελεύσματος
 καὶ λόγῳ μόνῳ ἡνιοχεῖται· ταῦτα μὲν περὶ πατέρου μέ-
 ρους τῆς ψυχῆς· περὶ δὲ τοῦ λοιποῦ φησὶν· ὁ δ' αὖ σκο-
 15 λιὸς· πολὺς· εἰκὴ συμπεφορημένος· κρατεράύχην· πολυτρά-
 χηλος· σιμοπρόσωπος· μελανέχρους· γλαυκόμεματος ὕφαι-
 μος· ὕβρεως καὶ ἀλαζονείας ἐταῖρος· περιωτάλσιος· ὑπό-
 κωρος· μάστιγι μετὰ κέντρου· μόλις ὑπεύκων· τὸ μὲν τοι
 λογικὸν μέρος τῆς ψυχῆς ὃ ἐν τῇ κεφαλῇ, καθ' ἰδρυτο, τῶν
 20 ὄλων πεποίηκεν ἡνιόχον· εὐτωσὶ λέγων· περὶ δὲ τοῦ κυ-
 ρωτάτου παρ' ἡμῖν ψυχῆς εἶδους, διανοεῖσθαι δεῖ τῇδε·
 ὥς ἄρα αὐτὸ δαίμονα θεὸς ἐκάστω δέδωκε τοῦτο· ὃ δὴ
 φαμέν οἰκεῖν μὲν ἡμῶν ἐπ' ἅσῳ τῷ σώματι· πρὸς δὲ τὴν,
 ἐν ἑραυνῷ· ξυγγένειαν ἀπὸ γῆς ἡμᾶς αἶρειν· ὥς ὄντας φυ-
 25 τὸν οὐκ ἐπίγειον ἀλλ' οὐράνιον

Cap. 18. Ταῦτα τοίνυν ὥς περ ἐκ πηγῆς τῶν ὁμηρικῶν
 ἐπῶν, εἰς τοὺς ἰδίους διαλόγους ὁ Πλάτων μετήρδευσεν·
 καὶ πρῶτον γε περὶ τῶν ἀλόγων μερῶν τῆς ψυχῆς σκε-
 πτέον· ὅτι μὲν γὰρ ὁ θυμὸς εἴληχε τὸν ὑποκαρδίον χῶ-
 30 ρον, Ὀδυσσεὺς τοῦτο ποιήσει σαφές ἐν τῇ κατὰ μνηστή-

ρων ὀργῇ καθάπερ οἶκόν τινα τῆς μισοπονηρίας θυροκρη-
στῶν τὴν καρδίαν·

a) στῆθος δὲ πλήξας κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ·

τέτλαθι δὴ κραδίη, καὶ κύντερον ἄλλό ποτ' ἔτλης·

5 ἀφ' ἧς γὰρ αἱ μυθικαὶ ρέουσι πηγαὶ πρὸς ταύτην ὁ λόγος
ἀποκλίνων· τόν γε μὴν Τητυέν ἐρασθέντα τῶν Διὸς γά-
μων ἀφ' ἑ μέρους ἤρξατο νοεῖν, εἰς τοῦτο ὑφίσταται κο-
λαζόμενον·

b) γῦπε δέ μεν ἐκάτερθε παρημένω ἦπαρ ἔκειρον·
10 ἀντὶ τίνος Ὀμηρε·

c) Λητὼ γὰρ εἵλκυσε Διὸς κυδρὴν παρακοίτην·

ὥς περ δὲ οἱ νομοθέται τοὺς πατροτύπτας χειρακοπῆσιν·
τὸ δυσσεβῆσαν αὐτῶν μέρος ἐξαιρέτως ἀποτέμνοντες, οὕ-
τως Ὀμηρος ἐν ἦπατι κολάζει τὸν δι' ἦπαρ ἀσεβήσαντα·
15 περὶ μὲν δὴ τῶν ἀλόγων τῆς ψυχῆς μερῶν, οὕτωςι πε-
φιλοσόφηκεν·

Cap. 19. Λοιπὸν οὖν καταλείπεται ζητεῖν ἐν ᾧ τόπῳ
τὸ λογικὸν ἱδρυται μέρος· ἔστι τοίνυν ἡ κεφαλὴ καθ' Ὀμη-
ρον ἐν τῷ σώματι τὴν κυριωτάτην εἰληχυῖα τάξιν· ὅλον
20 οὖν εἴωθεν ὀνομάζειν τὸν ἄνθρωπον ἐξαιρέτως ἀφ' ἐνὸς
τῆς κρατίστου τὰ λοιπὰ δηλῶν·

d) τοίην γὰρ κεφαλὴν ἐνεκ' αὐτῶν γαῖα κατέσχε
τὸν Αἴαντα·
καὶ σαφέστερον ἐπὶ τῆς Νέστορος ἵππε, κυριώτατον ἀποφαί-
25 νεται τῆτο μέρος·

e) ὅθι ταὶ πρῶται τρίχες ἵππων

κρανίῳ ἐμπεφύασι· μάλιστα δὲ καίριόν ἐστι·

ταύτην δὲ τὴν δόξαν ἀλληγορικῶς βεβαίῳ, τὰ κατὰ τὴν

a) Od. υ. 17. b) Od. λ. 577. c) Ibid. 579. d) Od. λ. 548.

e) Il. θ. 83.

- Ἀθηναῖν ἡμῖν παραδέδωκεν· ἐπειδὴ γὰρ ὁ Ἀχιλλεὺς ὑπέ-
 πλεως ὀργῆς γενόμενός ὤρμησεν ἐπὶ τὸν σίδηρον, ἐπισκο-
 τουμένου τοῦ κατὰ τὴν κεφαλὴν λογισμοῦ τοῖς περὶ σέρνα
 θυμοῖς, κατ' ὀλίγον ἐκ τῆς ἀγανακτέσης μέθης ὁ νοῦς ἐπὶ
 5 τὸ βέλτιον ἀνένηψεν· ἡ δὲ σὺν φρονήσει μετάνοια, δικαίως
 ἐν τοῖς ποιήμασιν Ἀθηναῖ νομίζεται· σχεδὸν γὰρ ἡ θεὸς, ἐκ
 ἄλλου τινος ἢ συνέσειως ἐπάννυμός ἐστιν Ἀθηναῖ τις οὔσα
 καὶ πάντα τοῖς λεπτοτάτοις ὁμμασι τῶν λογισμῶν δια-
 θρῦσα· διὸ δὴ καὶ παρθένον αὐτὴν ἐτήρησαν. ἄφθορον γὰρ
 10 αἰεὶ τὸ φρόνημα οὐδεμᾶ κηλίδι μανθῆναι δυνάμενον· ἐκ
 τε τῆς τῷ Διὸς κεφαλῆς γεγεννησθαι δοκεῖ· τῆτον γὰρ ἀπε-
 φηνάμεθα τὸν χῶρον ἰδίως λογισμῶν εἶναι μητέρα.

- Cap. 20· Καὶ τί θεῖ τὰ πολλὰ πηκύνειν· οὐδὲν ἢ τε-
 λέως φρόνησις αὕτη· τοιγαροῦν· ἀπὸ τῶν διαφλεξάντων
 15 Ἀχιλλέα θυμῶν, ὥς πέρ τι σβεστήριον κακοῦ φάρμακον
 ἐπέστη·

- a) ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλείωνα
 παρ' ὃν μὲν γὰρ ὀργίζεται καιρὸν, ἐν τοῖς σέρνοις ὁ θυ-
 μὸς ἔστηκεν· ἔλκων γὰρ τὸ ξίφος·
- 20 b) σήθεσσι λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν·
 ἡνίκα δ' ἡ ὀργὴ πέπειρα γίνεται· μετειλήχασι δ' αὐτὸν οἷα
 μετаноῦντα· ἔδη λογισμοί, τῆς κεφαλῆς ἀπρίξ ἡ φρόνησις
 εἴληπται· c) θάμβησε δ' Ἀχιλλεὺς τὸ πρὸς πάντα κύνδυ-
 νον ἀτρεμὲς αὐτῇ καὶ ἀκατάπληκτον ὄρων, ἐφοβήθη τὴν
 25 ἐκ λογισμῶν μετάνοιαν· ἐπγνούς δ' εἰς οἶον κακὸν προσκυλε-
 σθῆναι παρὰ μικρὸν ἔμελλεν, ὥς ἡνίοχον εὐλαβήθη τὸν
 ἐφεσῶτα νοῦν· ὅθεν οὐδὲ παντελῶς ἀπήλλαται τῆς ὀργῆς·
 ἐπιφέρει γοῦν·

d) ἀλλ' ἦτοι ἔπεσι μὲν ὀνειδίσον· ὥς ἔσεταιί περ·

a) Il. α. 197. b) Il. α. 189. c) Il. α. 199. d) Il. α. 211.

Θεὰ μὲν οὖν βοηθοῦσα, πάντως ἄν, ὀλόκληρον εἰρήνην τῇ
 πάθους κατεσκέυασεν· ἐπειδὴ δὲ λογισμὸς ἀνθρώπινος ἦν,
 τὸ ξίφος ἀνείρξεν, ἀναγκαίως καὶ τὸ μὲν ἄχρι τῶν ἔργων
 τολμηρὸν ἐκκέκοπται· ὑπομένει δὲ ἔτι λείψανα τῆς ὀργῆς·
 5 οὐ γὰρ ἀθρόως ὑφ' ἑνα καρὸν οἱ μεγάλοι θυμοὶ τῶν πα-
 θῶν ἀποσκόπτονται· καὶ τὰ μὲν περὶ Ἀθηναῖς ἦν μεσῖτιν
 ὑπεσῆσατο τοῦ πρὸς Ἀγαμέμνονα θυμῷ, αὐτῆς ἀλληγο-
 ρίας ἀξιούσθω·

Cap. 21. Βαρύτατον δ' ἐγκλημα κατὰ Ὀμήρου καὶ πά-
 10 σης καταδίκης ἄξιον εἶπερ ἄρα μεμύθευκεν· ὥς ἐν τοῖς
 ἐφεξῆς ἐνεστὶν εὐρεῖν· α) ὅτε τῶν ἀπάντων ἡγεμόνα
 ξυνδῆσαι ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι·

Ἥρη τ' ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη·
 ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐλθοῦσα θεὰ ὑπελύσας δεσμῶν·
 15 ὧχ' ἐκατόγχειρον καλέσας· ἐς μακρὸν Ὀλυμπον·
 ὃν Βριάρεον καλέουσι θεοὶ ἄνδρες δέ τε πάντες
 Λιγαίων· ὁ γὰρ αὐτε βίη οὗ πατρὸς ἀμείνων·
 ἐν τέ τοις τοῖς σίχοις ἀξιός ἐστιν Ὀμηρος ἐκ ἐκ μιᾶς τῆς
 Πλάτωνος ἐλαύνεσθαι πολιτείας, ἀλλ' ὑπὲρ Ἡρακλέους φα-
 20 σὶν ἐσχάτας σήλας· καὶ τὴν ἄβατον ὠκεανοῦ θάλασσαν·
 Ζεὺς γὰρ ὀλίγου δεσμῶν πεπείραται· καὶ τὴν ἐπιβουλήν αὐ-
 τῷ συνισᾶσιν ἐχ οἱ Τιτᾶνες οὐ δὲ τὸ κατὰ Παλλήνην θρά-
 σος γιγάντων· ἀλλ' Ἥρα διπλὴν ἔνομα φύσεως καὶ συμ-
 βιώσεως· ὅτ' ἀδελφὸς Ποσειδῶν ἐξ ἴσου νεμηθεὶς ἅπαντα·
 25 καὶ οὐχὶ τῇ διαμαρτεῖν ἧς ὤφειλε τιμῆς ἡξιῶσθαι, κατὰ
 τοῦ πλεονεκτήσαντος ἡγανακτικῶς· τρίτη δ' Ἀθηναῖα· διὰ
 μιᾶς ἐπιβουλῆς εἰς πατέρα καὶ μητέρα δυσσεβοῦσα· νο-
 μίζω δ' ἐγωγε τῆς ἐπιβουλῆς Διὶ τὴν σωτηρίαν ἀπρεπε-
 σέραν· θέτις γὰρ αὐτὸν ἀπήλλαξε τῶν δεσμῶν καὶ Βριά-

ρεως ἀπρεπείς δ' αἱ τοιαῦται ἐλπίδες ὥς τοιούτων δεηθῆναι
συμμάχων.

Cap. 22. Ταύτης τοίνυν τῆς ἀσεβείας, ἐν ἔσθ' ἀντι-
φάρμαχον εἶν ἐπιδείξωμεν ἡλληγορημένον μῦθον· ἡ γὰρ
5 ἀρχέγονος ἀπάντων καὶ πρεσβυτέρα φύσις, ἐν τέτοις τεῖς
ἔπεισι θεολογεῖται· καὶ τῶν φυσικῶν κατὰ τὰ στοιχεῖα δο-
γμάτων εἰς ἀρχηγὸς Ὁμηρος· ἐκάστω τινὶ τῶν μετ' αὐτὸν
ἧς ἔδοξεν εὐρεῖν ἐπινοίας γεγονώς διδάσκαλος· Θάλητα μὲν
γε τὸν μελίσσιον ὁμολογοῦσι πρῶτον ὑποστήσασθαι τῶν
10 ὅλων, κοσμογόνον στοιχεῖον τὸ ὕδωρ· ἡ γὰρ ὑγρὰ φύσις
εὐμαρῶς εἰς ἕκαστα μεταπλαττομένη, πρὸς τὸ ποικίλον
εἴωθε μορφοῦσθαι· τό, τε γὰρ ἐξατμιζόμενον αὐτῆς, ἀε-
ροῦται· καὶ τὸ λεπτότατον ἀπὸ αἰθέρος αἰθὴρ ἀνάπτεται·
συνιζάνον τε τὸ ὕδωρ καὶ μεταβαλλόμενον εἰς ἵλυν ἀπο-
15 γαιῆται· διὸ δὴ τῆς τετράδος τῶν στοιχείων ὥς περ αἰτιώ-
τατον ὁ Θαλῆς ἀπεφήνατο στοιχεῖον εἶναι τὸ ὕδωρ· τίς ἔν
ἐγέννησε ταύτην τὴν δόξαν· ἔχ' Ὁμηρος; εἰπὼν·

a) ὠκεανὸς ὅς περ γένεσις πάντεσσι τέτυκται·
φερωνύμῳ μὲν ὠκεανὸν εἰπὼν τὴν ὑγρὰν φύσιν· παρὰ τὸ
20 ὠκέως νάειν· τῷτον δ' ὑποστήσάμενος ἀπάντων γενεάρχην·
ἀλλ' ὁ κλαζομένος Ἀναξαγόρας κατὰ διαδοχὴν γνώριμος
ὢν Θαλήτος, συνέζευσε τῷ ὕδατι δεύτερον στοιχεῖον τὴν
γῆν· ἵνα ξηρῷ μυχθὲν ὑγρὸν, ἐξ ἀντιπάλου φύσεως εἰς
μία ἐμένοισιν ἀνακραθῇ· καὶ ταύτην δὲ τὴν ἀπόφασιν
25 πρῶτος Ὁμηρος ἐγεώργησεν· Ἀναξαγόρα σπέρματα τῆς ἐπι-
νοίας χαρισάμενος· ἐν οἷς φησὶν·

b) ἀλλ' ἡμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γέναισθε·
πᾶν γὰρ τὸ φυόμενον ἐκ τινων, εἰς ταῦτα ἀναλύεται δια-
φθειρόμενον· ὥσπερ δὲ τῆς φύσεως ἡ δεδάνεικεν ἐν ἀρχῇ

χρέα κομιζομένης ἐπὶ τέλει· διὸ δὴ τοῖς κλαζομενίαις δόγμασιν ἐπόμενος Εὐριπίδης φησί.

a) χωρεῖ δ' ὀπίσω. τὰ μὲν ἐκ γαίας
φύντα, εἰς γαῖαν· τὰ δ' ἀπ' αἰθέριου

5 βλαστόντα γονῆς εἰς αἰθέρα·

καταρώμενος οὖν ὁ ποιητὴς τοῖς Ἑλλησι, μίαν εὖρεν ἀρχὴν φιλόσοφον· εἰ πάλιν ὕδωρ καὶ γῆ γένοιντο διαλυθέντες εἰς ταῦτα ἀφ' ὧν ἐπήχθησαν ὅτε ἐγεννῶντο· ἐσχάτη τοίνυν ὑπὸ τῶν μεγίστων φιλοσόφων ἡ τελεία τετράς ἐν
10 τοῖς στοιχείοις συνεπληρώθη· δύο μὲν γὰρ ὑλικά φασὶν εἶναι γῆν τε καὶ ὕδωρ· δύο δὲ πνευματικά· αἰθέρα τε καὶ αἶρα· τούτων δὲ τὰς φύσεις ἀλλήλαις ἐναντία φρονούσας, ὅταν εἰς τὸ αὐτὸ κερασθῶσιν, ὁμονοεῖν·

Cap. 23· Ἄρ' οὖν εἰ τις θελοῖ τάληθές ἐξετάζειν οὐχὶ
15 καὶ ταῦτα τὰ στοιχεῖα παρ' Ὀμήρῳ φιλοσοφεῖται; καὶ περὶ μὲν τῶν Ἑρᾶς δεσμῶν, ἐν οἷς ἡ τάξις ἡλληγόρηται τῶν τεσσάρων στοιχείων εὐκαιρότερον αὐθις ἐροῦμεν· νῦν δ' ἀποχρῶσιν οἱ κατὰ τὴν τρίτην ῥαψωδίαν ἔρακοι τὸ λεγόμενον ὑφ' ἡμῶν βεβαιῶσαι.

20 b) Ζεῦ κύδιστε μέγιστε κελαινεφές αἰθέρι ναίων·

ἥλιος θ' ὅς πόντ' ἐφροῶς καὶ πάντ' ἐπακεύεις·

καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα καὶ οἱ ὑπένερθε καμόντας

ἄνθρώπους τίνυσθον ὅς τις κ' ἐπίορκον ὁμόσση·

πρῶτον ἐπικαλεῖται τὸν ὀξύτατον αἰθέρα τὴν ἀνωτάτῳ
25 τάξιν εἰληχότα· πυρὸς γὰρ εἰλικρινῆς φύσις ἃ τ' οἶμαι κουφωτάτη τὸν ὑψηλότατον, ἀποκεκλήρωται χώρον· εἴη δ' ἂν οἶμαι τοῦτο Ζεὺς ἐπώνυμος· ἦτοι τὸ ζῆν παρεχόμενος ἄνθρώποις ἢ παρὰ τὴν ἔμπυρον ζέσιν οὕτως ὀνομασο-

a) Eurip. fragm. ed. Matthiae, et Valkenar. b) Il. β. 412. et γ. 277. seqq.

μένος· ἀμέλει δὲ καὶ ὁ Εὐριπίδης τὸν ὑπερτεταμένον αἰθέρα φησὶν·

a) ὁρᾷς τόν δ' ὑψοῦ· τόν δ' ἄπειρον αἰθέρα
καὶ γῆν περίξ ἔχοντα ὑγραῖς ἐν ἀγκάλας;

5 τῆτον νόμιζε Ζῆνα τέν δ' ἡγοῦ θεόν·

ὁ μὲν οὖν πρῶτος αἰθήρ καλεῖται μεσίτης τῶν ὀρκίων· ποταμοὶ δὲ καὶ γῆ, τὰ ὑλικά· στοιχεῖα μετὰ τὴν πρώτην φύσιν αἰθέρος· τόν δ' ὑπένερθεν αἶθρα, ἀλληγορικῶς αἶρα προσαγορεύει· μέλαν γὰρ τοῦτ' ἐστὶ τὸ στοιχεῖον, ὡς ἂν, εἶμαι

10 παχυτέρας καὶ πυκνῆς λαχὸν μοίρας· δίχα γοῦν τῶν καταφωτίζειν δυναμένων, ἀλαμπής ἐστιν· ὅθεν εὐλόγως αὐτὸν αἶθρα προσηγόρευσε· τί οὖν τὸ πέμπτον, ἥλιος ἵνα τι καὶ περιπατητικοῖς φιλοσόφοις χαρίσῃται· Ὅμηρος ἐπεκαλέσατο· καὶ τοῦτο γὰρ ἀξιῶσιν ἑτέραν τῆ τυρὸς εἶναι

15 ταύτην τὴν φύσιν ἣν κυκλοφορητικὴν ὀνομάζουσι· πέμπτον εἶναι τοῦτο τὸ στοιχεῖον ὁμολογοῦντες· ὁ μὲν γὰρ αἰθήρ διὰ τὴν κορυφήν πρὸς τοὺς ἀνωτάτω χωρεῖ τέρας ἥλιος δὲ καὶ σελήνη καὶ τῶν ὁμοδρόμων αὐτοῖς ἕκαστον ἄστρον τὴν ἐν κύκλῳ φεραν δυνάμενα διατελεῖ τῆς πυρώδους οὐσίας ἄλλην τινα δύναμιν ἔχοντα· διὰ τούτων ἀπάντων

20 ὑπεσήμενεν ἡμῖν τὰ πρωτοπαγῆ στοιχεῖα τῆς φύσεως

Cap. 24. Καὶ περὶ αὐτοῦ μηδεὶς λεγέτω πῶς μὲν ὁ αἰθήρ προσαγορεύεται Ζεὺς· αἶθρα δ' ὀνομάζει τὸν αἶρα· καὶ συμβολικοῖς ὀνόμασι τὴν φιλοσοφίαν ἀμαυροῖ· παρά-
25 δοξον γὰρ εἶδέν· εἰ ποιεῖς τε ὧν ἀλληγορεῖ· καὶ τῶν προηγούμενων φιλοσοφούντων τέτρω τῷ τρόπῳ χρωμένων· ὁ γὰρ σκοτεινὸς Ἡράκλειτος, ἀσαφὴς καὶ διὰ συμβόλων εἰκάζεσθαι δυνάμενα θεολογεῖται φυσικά· δι' ὧν φησὶ· θεοὶ θνητή τ' ἄνθρωποι· ἀθάνατοι ζῶντες τὸν ἐκείνων θάνατον·

a) Cf. Eurip. fragm. ed. Matthiae et Valkenar.

Θνήσκοντες τὴν ἐκείνων ζωὴν· καὶ πάλιν ποταμοῖς τοῖς
αὐτοῖς ἐμβαίνομέν τε καὶ ἐκ ἐμβαίνομεν· εἶμεν τὲ καὶ
ἐκ εἶμεν· ὅλον τὲ τὸ περὶ φύσεως αἰνγματῶδες ἀλληγορεῖ·
τί δ' ὁ ἀκραγαντῖνος Ἐμπεδοκλῆς οὐχὶ τὰ τέτταρα στοι-
5 χεῖα βουλόμενος ἡμῖν ὑποσημῆναι τὴν ὁμηρικὴν ἀλλη-
γορίαν μεμίμηται;

a) Ζεὺς ἀργῆς Ἥρη τε φερέσβιος ἥδ' Ἀἰδωνεὺς
νῆστις θ' ἡ θαρρύοις τέγγει κρούνωμα βρότειον·

Ζῆνα μὲν εἶπε τὸν αἰθέρα γῆν δὲ τὴν Ἥραν· Ἀἰδωνέα
10 δὲ τὸν αἶρα τὸ δὲ θαρρύοις τεγγόμενον κρούνωμα βρέ-
τειον, τὸ ὕδωρ· οὐ δὴ παράδοξον εἰ τῶν προηγουμένως
ὁμολογούντων φιλοσοφεῖν ἀλληγορικοῖς ὀνόμασι χρησαμέ-
νων, ὁ ποιητικὴν ἐπαγγελλόμενος ἐξ ἴσου τοῖς φιλοσόφοις
ἡλληγόρησε·

15 Cap. 25. Λοιπὸν ἔν σκοπῶμεν, εἰ ἡ κατὰ Διὸς ἐπιβουλή
τῶν στοιχείων ἐστὶν ἀπαρίθμησις· καὶ φυσικωτέρας ἄπτε-
ται θεωρίας· φασὶ τοίνυν οἱ δοκιμώτατοι φιλόσοφοι ταῦτα
περὶ τῆς διαμονῆς τῶν ὅλων· ἕως μὲν ἀφιλόνεκος ἡ ἀρμο-
νία τὰ τέτταρα στοιχεῖα διακρατῇ μηδενὸς ἐξαιρέτως ὑπερ-
20 δυναστεύντος· ἀλλ' ἐκάστω κατ' ἐμμέλειαν ἣν εἴληχε τάξιν
οἰκονομῶντος, ἀκινήτως ἕκαστα μένεεν· εἰ δ' ἐπικρατήσάι τι
τῶν ἐν αὐτοῖς· καὶ τυραννῆσαν εἰς πλείω φορὰν παρέλθοι,
τὰ λοιπὰ συγχυθέντα τῇ τῷ κρατῶντος ἰσχύϊ μετ' ἀνάγκης
ὑπέεξεν· πυρὸς μὲν αἰφνιδίως ἐκξέσαντος, ἀπάντων ἔσε-
25 σθαι κοινὴν ἐκπύρωσιν· εἰ δ' ἄθρουν ὕδωρ ἐκραγείη, κα-
ταλεισμῷ τὸν κόσμον ἀπολεῖσθαι· διὰ τούτων τοίνυν τῶν
ἐπῶν μέλλουσάν τινα ταραχὴν ἐν τοῖς ὅλοις Ὅμηρος ὑπο-
σημαίνει· Ζεὺς γὰρ ἡ δυνατωτάτη φύσις ὑπὲρ τῶν ἄλλων
ἐπιβουλεύεται στοιχείων· Ἥρας μὲν τῷ αἶρα· Ποσειδῶνος

a) Henr. Steph. reliq. poes. philosoph. p. 21.

δὲ τῆς ὑγρᾶς φύσεως· Ἀθηνᾶς δὲ τῆς γῆς· ἐπεὶ δημιουργός ἐστιν ἀπόντων καὶ θεὸς ἐργάνῃ· ταῦτα δὲ τὰ στοιχεῖα, πρῶτον μὲν συγγενῇ διὰ τὴν ἐν ἀλλήλοις ἀνάκρασιν· εἶτα συγχύσεως παρὰ μακρὸν αὐτῆς γενομένης, εὐρέθη βοηθὸς ἡ πρόνοια· θέτει δ' αὐτὴν εὐλόγως ὠνόμασεν· αὕτη γὰρ ὑπέστη τῶν ἔλων εὐκαιρον ἀπόθεσιν· ἐν τοῖς ἰδίοις νόμοις ἰδρύσασα τὰ στοιχεῖα· σύμμαχος δ' αὐτῇ γέγονεν ἡ βριαρὰ καὶ πολύχειρ δύναμις· τὰ γὰρ τηλοκαῦτα τῶν πραγμάτων νοσήσαντα, πῶς ἄλλως δύναιτο πλήν
 10 μετὰ μεγάλης βίας ἀναρρώσθηναι· καὶ τὸ μὲν ἄφυκτον ἔγκλημα περὶ τῶν Διὸς ἀσεβῶν δεσμῶν, οὕτω φυσικὴν ἀληγορίας ἔχει θεωρίαν·

Cap. 26· Ἐγκαλῶσι δ' Ὀμήρῳ περὶ τῆς Ἡφαίστου ῥίψεως· τὸ μὲν πρῶτον, ὅτι χολὸν αὐτὸν ὑφίσταται τὴν θείαν ἀνθρωπηριάζων φύσιν· εἶθ' ὅτι καὶ παρὰ μακρὸν ἦκεν κινδύνῃ· α) πᾶν γὰρ φησί

δ' ἡμᾶρ φερόμεν· ἅμα δ' ἡελίῳ καταδύντι·
 κάππεσον ἐν Λήμνῳ· ἐλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆεν·
 καὶ τέτοις δ' ὑποκρύπτεται τις Ὀμήρῳ φιλόσοφος νοῦς· ἢ
 20 πλάσμασι ποιητικαῖς τοὺς ἀκέντας τέρπων· αὐτίκα χολὰς ἡμῖν παραδέδωκεν Ἡφαιστον· οὐ τὸν ἐξ Ἡρας καὶ Διὸς μυθούμενον παῖδα· τῆτο γὰρ ἀπρεπὲς ὄντως ἱστορεῖν περὶ θεῶν· ἀλλ' ἐπεὶ ἡ πυρὸς ἐσία διπλῇ καὶ τὸ μὲν αἰθέριον ὥς ἐναγχος εἰρήκαμεν ἐπὶ τῆς ἀνοτάτῳ τῇ παντὸς αἰώρας
 25 οὐδὲν ὑστεροῦν ἔχει πρὸς τελειότητα· τῇ δὲ παρ' ἡμῖν πυρὸς ἡ ὕλη πρόσγειος οὖσα φθαρτὴ καὶ διὰ τῆς ὑποστρέφουσης παρ' ἑκάστα ζωπυρουμένη, διατῆτο τὴν ὀξύτατην φλόγα συνεχῶς ἡλιόν τε καὶ Δία προσαγορεύει· τὸ δ' ἐπὶ γῆς πῦρ Ἡφαιστον ἐτείμως ἀπτόμενον καὶ σβεννύμενον·

ὅθεν εἰκότως κατὰ σύγκρισιν ἐκείνου τῷ ὁλοκλήρῳ, τῷτο
 νενόμισται χωλὸν εἶναι τὸ πῦρ· ἄλλως τε καὶ πᾶσα προδὼν
 πήρωσις, αἰεὶ τῷ διαστηρίζοντος ἐπιθεῖται βάκτρον· τὸ δὲ
 παρ' ἡμῖν πῦρ ἄνευ τῆς τῶν ξύλων παραθέσεως οὐ δυνη-
 5 Σέν ἂν ἐπὶ πλείον παραμεῖναι, συμβολικῶς χωλὸν εἴρηται·
 τὸν γοῦν Ἡφαιστον ἐκ ἀλληγορικῶς ἐν ἑτέροις· ἀλλὰ
 διαρρήδην φησὶν Ὅμηρος εἶναι·

a) σπλάγχνα δ' ἄρ' ἀμπεύραντες ὑπείρεχον Ἡφαίστιο·
 μεταληπτικῶς ὑπὸ τῷ Ἡφαίστῳ τὰ σπλάγχνα φησὶν ὀπτα-
 10 σθαι· καὶ μὴν ἀπ' οὐρανῷ ῥιπτούμενον αὐτὸν ὑφίσταται·
 φυσικῶς γὰρ κατ' ἀρχὰς ἐδέπω τῆς τῷ πυρὸς χρήσεως ἐπι-
 πολαζούσης, ἄνθρωποι χρονικῶς χαλκοῖς τισιν ὀργάνοις
 κατεσκευασμένοις, ἐφειλκύσατο τοὺς ἀπὸ τῶν μετεώρων φε-
 ρομένους σπινθῆρας· κατὰ τὰς μεσημβρίας ἐναντία τῷ
 15 ἡλίῳ τὰ ὄργανα τιθέντες· ὅθεν οἶμαι δοκεῖ καὶ Προμη-
 θεὺς ἀπ' οὐρανῷ διασιλέψαι τὸ πῦρ· ἐπειδὴ περ τέχνης προ-
 μήθεια τῶν ἀνθρώπων ἐπενόησε τὴν ἐκεῖθεν ἀπόρρυσιν αὐ-
 τῷ· Λῆμνον δὲ πρῶτων οὐκ ἀλόγως ἐμύθευσε τὴν ὑπο-
 δεξαμένην τὸ θεόβλητον πῦρ· ἐνταῦθα γὰρ ἀνίστανται ἐγ-
 20 γυγηγενοῦς πυρὸς αὐτόματα φλόγες· δηλοῖ δὲ σαφῶς ὅτι
 τῷτο θεωρητὸν ἐστὶ τὸ πῦρ, ἐξ ὧν ἐπήνεγκεν·

ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆεν·

ἀπόλλυται γὰρ εὐθέως μαρνανθὲν εἰ μὴ λάβοιτο τῆς δια-
 φυλάττειν αὐτὸ δυναμένης προνοίας·

25 Cap. 27. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ Ἡφαίστου φιλοσοφητέον·
 ἐῷ γὰρ ἐπὶ τῷ παρόντος ὡς τερατείαν τινα τὴν Κράτητος
 φιλοσοφίαν· ὅτι Ζεὺς ἀναμέτρησιν τοῦ παντὸς ἐσπεδακῶς
 γενέσθαι, δύο πυρσοῖς ἰσοδρομοῦσιν Ἡφαίστῳ τὲ καὶ ἡλίῳ
 διετεκμήρατο τῷ κόσμῳ τὰ διαστήματα τὸ μὲν ἄνωθεν ἀπὸ

τῷ βηλοῦ καλουμένου ρίψας· τὸν δ' ἀπ' ἀνατολῆς εἰς δύ-
 σιν ἀφείς φέρεσθαι· διὰ τῶν ἀμφοτέρων καὶ συνέχρονισαν·
 ἅμα γὰρ ἠελίῳ καταδύντι, κατέπεσεν Ἡφαιστος ἐν Λή-
 ρῳ· τῆτο τοίνυν εἴτε κοσμικῇ τις ἀναμέτρησης εἴθ' ὅ
 5 μάλλον ἀληθές ἐστιν ἀλληγορικὴ τῇ κατ' ἡμᾶς πυρὸς ἐν-
 θρώποις παρέδοσις, ὃδὲν ἀσέβες ὑπὲρ Ἡφαίστου παρ' Ὀμή-
 ρῳ λέλεκται·

Cap. 28. Καὶ μὲν ἐπὶ τῆς δευτέρας παφροδίας ἀνακο-
 μίζαμένων τῶν Ἑλλήνων Ὀδυσσεὶ διαπαρῶντι, παρέστηκεν
 10 οὐκ ἄλλη τίς ἀλλ' ἡ θεὰ φρόνησις· ἦν Ἀθηναῖον ἑνομαζέει
 καὶ τὴν ἀποσπασμένην Ἴρην ἄγγελον τῷ Διὶ, τὸν εἰ-
 ροντα λόγον ὁρίζεται ὡς παρ' Ἑρμῆν τὸν ἑρμηνεύοντα
 δύο γὰρ ἄγγελοι θεῶν· οὐδενὸς ἄλλου; πλὴν ἐπώνυμοι
 τῆς κατὰ τὸν λόγον ἑρμηνείας· ἀλλ' ἀπρεπῶς Ἀφροδίτη
 15 πασροπεύει πρὸς Ἀλέξανδρον Ἑλένην· ἀννοῦσι γὰρ ὅτι
 νῦν λέγει τὴν ἐν τοῖς ἐρωτικαῖς πάθεσιν ἀφροσύνην· ἡ
 μεσότης ἐστὶ καὶ διάκονος αἰεὶ μακρακώδους ἐπιθυμίας
 αὕτη καὶ τόπον εὔρεν ἐπιτήδεον ὅπως τὸν Ἑλένης δῖφρον
 ἀφιδρύσει, καὶ ποικίλοις μαργάραις ἑκατέρωθεν ἵκνῃ τὸν
 20 πόθον· Ἀλεξάνδρου μὲν ἐρωτικῶς εἴει διακρίματος, τῆς δὲ
 Ἑλένης μετασθεῖν ἀρχομένης· θεὸς δὲ κατ' ἀρχαῖς ἀντει-
 πῦσα, τοῦσχατον ὑπεῖκει μεταξὺ θυοῦν φερομένη παθῶν·
 ἐρωτός τε τῷ πρὸς Ἀλέξανδρον καὶ αἰδοῦς τῆς πρὸς Με-
 νέλαον·

25 Cap. 29. Ἡ γε μὲν εὐνοχουμένοις ὑποδιακονομένη κατ'
 ἀρχαῖς Ἡβη, τίς ἂν, εἴη πλὴν ἡ διηγετικῶς ἐν ταῖς εὐφρο-
 σύναις νεότης· ὃδὲν γὰρ ἐν ἑραυῷ γῆρας· ἐδ' ὑπερῷ τι τῆς
 θείας φύσεως ἔσχατον βίου νέσημα· πάσῃ δ' ἐξαιρέτως
 θυμηδίας ὥσπερ ἐκ συνεκτικῷ ὀργανῶν ἐστιν ἡ τῶν συνε-
 30 ληλυθότων ἐπὶ τὴν εὐφροσύνην ἀκμή· περὶ μὲν γε τῆς
 ἐριδος οὐ δ' ὑπεσπασμένως ἡλληγόρησεν· οὐδ' ὡς τε δεῖ-

σῆσαι λείπῃς τινὸς εἰκασίας· ἀλλ' ἐκ τοῦ φαιτέρου τὰ κατ'
αὐτὴν πεπόμενεν·

α) ἦτ' ὀλίγη μὲν· πρῶτα κορυφύσεται, αὐτὰρ ἔπειτα·

εὐραυνῷ ἐς ἡρίθε κέρση; καὶ ἐπὶ χθονὶ θάινει·

- 8 διὰ γὰρ τούτων τῶν ἐπῶν οὐ θεῶς τίς οὕτω παντάπασιν τε-
ρατότης ὑπ' Ὀφίρου μεμόρφαται τὰς πρὸς ἑκατέρου με-
ταβολὰς τοῦ σώματος ἐπείγουσιν ἔχουσιν καὶ ποτὲ μὲν ἐπὶ
τῆς ἐρρημένης κατενὴ· ποτὲ δ' εἰς ἀπείρην κίθελος ἐκτενο-
μένη μέγεθος· ἀλλ' ὁ συμβέβηκεν αὐτῇ τοῖς φιλοσοφεῦσι
10 πάθος, ἐκ ταύτης τῆς ἀλληγορίας διετόπισεν ἀρξάμενη
γὰρ ἀπὸ λιτῆς αἰτίας ἢ ἐρις ἐκπιδὼν ὑπακινήθη; πρὸς μέ-
γα δ' ἢ τι κακὴ διαμεδία· καὶ ταῦτ' ἐμὲ ἰσως μετρώτερα·

- Cap. 30. Πολλὴ δὲ καὶ Ὀφίρου τραγωδία σκηνοβα-
τεῖται παρὰ τοῖς ἀγνοήτοις καὶ ἐν ἐθέλουσι συκαφαντεῖν,
15 οὗτοι παρὰ τὴν πέμπτην ῥαφιδίαν τετρασχομέ-
νους τοὺς θεούς· Ἀφροδίτην τὰ πρῶτον ὑπὸ ἀνιμήτους· εἰτ'
Ἄρην· προστιθέασιν δὲ τέτοις ὅσα κατὰ παραγορίαν ἢ Διώνη
περὶ τῶν ἐτι πρότερον ἡτυχησάντων ἀπαγγέλλει θεῶν· ἐν
μέρσι δ' ὑπὲρ ἑκάστη τὸν λόγον ἀποδιδόντες ἡμεῖς θδεμιάς
20 ἐπὶ τοῖς ὅντος φιλοσοφίας· Διαμεδίας γὰρ Ἀθηναῖον ἔχον
σύμμαχον τέτρεται τὴν φρόνησιν; ἔτι καὶ Ἀφροδίτην τὴν
ἐφροσύνην· καὶ μετὰ Δία οὐ θεῶν τινά· τὴν δὲ τῶν μαχο-
μένων βαρβάρων ἀλογιστίαν· αὐτὸς μὲν γὰρ ἅτε διὰ πά-
σης ἐληλυθὼς πολέμου μάθησεν; καὶ ταῦτα μὲν ἐν Θή-
25 βασι· τοῦτο δ' ἐν Ἰλίου δεκάτῃ χρόνον ἐμφρόνως τοῦ
μάχεσθαι πρῶτον· ἐκ τούτου δὲ διακρίνεται τῶν βαρβάρων
οἱ δ' ἀνέσθητοι καὶ λογισμῶν ὀλίγα κοινὰ ὄντες; ὑπ' αὐτῇ
διώκονται καθάπερ

α) ὅτις πολυπύκνιστος ἀνθρώπος ἐν· αὐτῇ·

α) II. δ. 442. β) II. δ. 435.

πολλῶν ἔν φονευομένων, ἀλληγορικῶς Ὁμηρος τὴν βαρβαρικὴν ἀφροσύνην ὑπὸ Διομήδους τετρώσθαι παρεισήγαγεν·

- Cap. 31. Ὁμοίως δὲ ὁ Ἄρης οὐδὲν ἔστιν ἄλλο, πλὴν ὁ πόλεμος παρὰ τὴν ἀρὴν ὠνομασμένος ἢ πέρ ἐστι βλάβη·
 5 γένοιτο δ' αὖν, ἡμῖν τοῦτο σαφές ἐκ τῆ λέγειν· αὐτὸν μανόμενον τυκτὸν κακὸν ἄλλοπρόσαλλον· ἐπιθέτοις γὰρ ἀρμόζουσι πολέμῳ κέχρηται μᾶλλον ἢ θεῶ· μανίας γάρ εἰσι πλήρεις ἅπαντες οἱ μαχόμενοι· πρὸς τὸν κατ' ἀλλήλων φόνον ἐνθουσιαστικῶς ζέσαντες· καὶ τὸ ἄλλοπρόσαλλον,
 10 ἐτέρωθί περ διὰ πλειόνων ἐξηγεῖται λέγων·

- a) ξυνὸς Ἐνυάλιος καὶ τε νέοντα κατέκτα
 νεμεσηταὶ γὰρ αἱ πολέμων ἐπ' ἀμφοτέρα ῥοπαί· καὶ τὸ νικηθὲν ἐδὲ προσαντῆσαν, αἰφνιδίως πολλάκις ἐκράτησαν· ὥς τε τῆς ἐν ταῖς μάχαις ἀμφιβολίας ἄλλοτε πρὸς ἄλλους
 15 μεταφοιτώσης, ἐτύμως κακὸν ἄλλοπρόσαλλον εἶρηκε πρὸς τὸν πόλεμον· ἐτρώθη δὲ ὑπὸ Διομήδους Ἄρης, οὐ κατ' ἄλλό τι μέρος ἀλλὰ

- b) νείατον ἐς κενεῶνα·
 σφόδρα πιθανῶς· ἐπὶ γὰρ τὰ κενὰ τῆς μὴ πάνυ φρουρμένης τῶν ἀντιπάλων τάξεως παρεισελθὼν, εὐμαρῶς ἐτρέψατο τὰς βαρβάρους· καὶ μὴν χάλκεον λέγει τὸν Ἄρην·
 20 τὰς τῶν μαχομένων πανοπλίας ὑποσημαίνων· σπάνιος γὰρ ἦν ὁ σίδηρος ἐν τῷ τότε πάλαι χρόνῳ· τὸ δὲ σύμπαν ἐσκέπτοντο χαλκῷ· διατίθετο φησιν·

- 25 c) ὄσσαι δ' ἄμερδεν
 αὐγὴ χαλκείη κορύθων ἄπο λαμπομενάων·
 θωρήκων τὲ νεοσμήκτων·
 ἀναβοᾷ δὲ τρωαεῖς·

- d) ὅσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δὲ κάχιλοι·

καὶ τοῦτο δὲ τεκμήριον πολλῶν διωκομένων πολεμίων· ἔ-
 γὰρ ἂν, εἴς θεὸς ἀνεβόησε τοσῷτον· ἀλλ' ἡ φεύγουσα μυ-
 ριάνδρος οἶμαι τῶν βαρβάρων φάλαγξ. ὥς τ' ἐναργέσι
 τεκμηρίοις καὶ διὰ τῶν κατὰ μέρος ἐδείξαμεν οὐκ Ἄρην
 5 τὸν τετρωμένον ὑπὸ Διομήδους ἀλλὰ τὸν πόλεμον.

Cap. 32. Αὗται δ' ἐν παρεκβάσει τῶν προτέρων ἀλληγο-
 ριῶν· δι' ὧν καὶ τεχνικώτερον ἔχουσιν ἐμπειρίαν· ἐν οἷς
 φησί·

α) τλῆ μὲν Ἄρης ὅτε μιν Ὀτρως κρατερὸς τ' Ἐπιάλτης
 10 παῖδες Ἀλκίονος δῆσαν κρατερῶ ἐνὶ δεσμῶ
 γεννηκοὶ γὰρ οὗτοι οἱ κατ' ἀλκὴν νεανίαι ταραχῆς καὶ πο-
 λέμῃ μεσεν ἤδεσαν τὸν βίον· ἔδεμας δ' εἰρηνικῆς ἀνα-
 παύσεως μέσης τῆς παρ' ἑκάστα κάμνοντας ἀνείης ἰδίοις
 ὅπλοις ἐκστρατεύσαντες, τὴν ἐπιπολάζουσαν ἀσπίδα ἀνέ-
 15 στείλαν· ἄχρι μὲν οὖν τρισκαίδεκα μηνῶν, ἀκλινῆς καὶ
 ἀστασίαστος αὐτῶν ὁ οἶκος· ἐν ὁμοιοῖα τὲ τὴν εἰρήνην
 διεστρατήγει· μηρυιὰ δὲ παρειαυτοῦ καὶ φιλόνηκος οἰ-
 κίας νόσος, ἀνέτρεψε τὴν προτέραν εὐσάθειαν· ἐν δευτέρῳ
 δὲ πάλιν ὁμοίᾳς ταραχῆς ἀναφθείσης, ἔδοξεν ὁ Ἄρης ἀπὸ
 20 τῆς δεδεσμοτηρίου λελυῆσθαι· τοῦτέστιν ὁ πόλεμος.

Cap. 33. Ἡρακλέα δὲ νομισέον, οὐκ ἀπὸ σωματικῆς
 δυνάμεως ἀναχθέντα τοσῷτον ἰσχύσαι τοῖς τότε χρόνοις·
 ἀλλ' ἀνὴρ ἔμφρων καὶ σοφίας ἑρμῆος μύτης ὥσπερ
 κατὰ βασιλείας ἀχλύος ἐπιδεδυκυῖαν ἐφώτισε τὴν φιλοσο-
 25 φίαν· καθάπερ ὁμολογοῦσι καὶ στωϊκῶν οἱ δοκιμώτατοι·
 περὶ μὲν ἔν τῶν ἄλλων αἰσθάνων ὅποσοι τῆς παρ' Ὀμήρῳ
 μνήμης ὑπεροῦσι, τί δεῖ παρὰ καιρὸν ἐκμηκύνειν φιλοτεχ-
 νοῦντας· ὅτι κόπρον μὲν εἶλε τὴν ἐπιπολάζουσαν ἀνθρώ-
 ποις ἀκαλασίαν· λέοντα δὲ τὴν ἀκρίτως ὀρμῶσαν ἐφ' ἧς μὴ

- δεῖ φορᾶν· κατ' αὐτὰ δὲ θυμοὺς ἀλογίστως παθήσας, τὸν
 ὑβριζήν· ταῦτον ἐνομίσθη δεδαικέναι· θεῶν γε μὲν ἐφυ-
 γάδευσεν ἐκ τῆ βίου τὴν κεραυνίαν ἔλαφον· καί τις ἄπρε-
 πῶς ὀνομαζόμενος ἄλλος ἐκμεμάχθηται· διαμαθήραντος
 5 αὐτοῦ τὴν ἐπιτρέχουσαν ἀνθρώποις ἀηδία· ὄονεις δὲ τὰς
 συνκνέμενους ἐλπίδας αἱ βόσκουσι τὸν βίον ἡμῶν· ἀπεσκέ-
 δασε δὲ καὶ τὴν πολύχουν κόπρον· καὶ παλυνκέφαλον ὕδραν·
 ἢ τις ὅταν ἐκκοπῇ, πάλιν ἄρχεται βλαστάνειν· ὥς περ
 ὕδραν τινα διὰ πυρὸς τῆς παρακνέσεως ἐξέκλυσεν· αἰεὶς γε
 10 μὲν ὁ τρακέφαλος δειχθεὶς ἡλίῳ κέρβερος, εἰκότως ἂν τὴν
 τριμερῆ φιλοσοφίαν ὑπαινέττεται· τὸ μὲν γὰρ αὐτῆς λο-
 γικόν· τὸ δὲ, φυσικόν· τὸ δὲ, ἡθικόν ὀνομάζεται ταῦτα
 δ' ὥς περ ἀπ' ἐνὸς αὐχένος ἐκπεφυκότα τριχῇ κατὰ κεφα-
 λῇ μερίζεται·
- 15 Cap. 34. Περὶ μὲν δὴ τῶν ἄλλων ὥς περ εἶπον ἄλλων,
 ἐν συντόμῳ δεδήλωται· τετρωμένην δ' Ὀμηρος ὑπέσθη-
 σατο τὴν Ἥραν· τῆτο ἀμαθῶς παραστῆσαι βουλόμενος ὅτι
 τὴν θολερὸν αἴρα καὶ πρὸ τῆς ἐκάστης διανοίας ἐπαχλύ-
 οντα· πρῶτος Ἡρακλῆς θείῳ χρησάμενος λόγῳ, δεήθῃρωσε
 20 τὴν ἐκάστην τῶν ἀνθρώπων ἀμαθίαν· πολλὰς νουθεσίας
 κατατρέχας· ὅθεν ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανὸν ἀφίησι τὰ τόξα
 πᾶς γὰρ ἀνὴρ φιλόσοφος ἐν θνητῷ καὶ ἐπιγίῳ τῷ σώματι
 πτηνόν· ὥς περ τι βέλος τὸν νοῦν εἰς τὰ μετέσται δια-
 πέμπεται· τεχνικῶς δὲ προσέθηκεν· εἰπὼν· ἰὼ τριγλώχινι
 25 βαλάνῃ· ἵνα διὰ συντόμου τὴν τριμερῆ φιλοσοφίαν ὑπὲρ τῆ
 τριγλώχινος ὑποσημάνῃ βέλους· μεθημέραν δὲ τετόξευκε
 καὶ τὸν Ἄδην· ὅδεῖς γὰρ ἄβατος φιλοσοφίᾳ χώρος· ἀλλὰ
 μετ' ἑρανόη, ἐζήτησε τὴν κατωτάτην φύσιν· ἵνα μὴ δὲ τῶν
 κέρθεν ἀμύητος ᾖ· τὸν ἔν αἰαμιπῇ καὶ πᾶσι ἀνθρώποις
 30 ἄβατον Ἄδην ὁ τῆς σοφίας οἷσός εὖστοχα βληθεὶς διευ-
 κρίνησεν· ὥς θ' αἱ Ἡρακλέους χεῖρες ἀγνεύουσι παντὸς

ὀλυμπίῳ μύσους· ἀρχηγὸς δὲ πάσης σοφίας γενόμενος,
ἀλληγορικῶς παρίδωκε ταῖς μετ' αὐτὸν ἀρύσασθαι κατὰ
μέρη πάντα ὅσα πρώτης φιλοσόφου.

Cap. 25. Νομίζουσι ταῖνυν ἔνιοι μὴ δὲ Διόνυσον εἶναι
5 περ' Ὀμήρῳ θεῶν· ἐπειδήπερ ὑπὸ Λυκούργου δαΐκεται καὶ
μέλις θεοῖσι σωτηρίας τυχεῖν· θέτιδος αὐτῷ παραστάσης·
τόδ' ἐστὶν αἶνεν συγκομιδῆς γεωργεῖς ἀλληγορία· δι' ὧν
φησὶν·

α) ὅς περ μακρομένονα Διωνύσοιο τειθήνης.
10 φῶς περ' ἡγάθειν νυσήϊον· αἶ δ' ἄμα πᾶσαι
θύσθλα χαμαὶ κατέχευον ὑπ' ἀνδραφόνιοι Λυκούργου·
φεινόμενα βρυπλήγη· Διόνυσος δὲ φοβηθεῖς
δῶσε θ' ἄλός κατα κῦμα θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ·
δειδιότα
15 μενόμενον μὲν εἴρηκεν ὅντι Διόνυσου τὸν οἶνον· ἐπει-
δήπερ αἱ πλείωνι τῷ πατρὶ χαίμενοι τῷ λογισμῷ διασφάλ-
λονται· αἷ περ τὰ θεὸς εἰ εὖχαι χλαρόν λέγει· καὶ πευ-
κεδανὰν τῶν πόλεμον· ἃ γὰρ ἀπ' αὐτῶν συμβαίνει· ταῦτα
ἐκείναις περιήψαν ἄθεν ἀρχεται καὶ πάθη Λυκῆργος δὲ ἀνὴρ
20 ἀμαυπέλου λήξεως δεσπότης μετὰ τῇ ἐπωρονῇ ὄραν δτε
συγκομιδῇ τῶν διωνυσιαίων καρπῶν ἐστὶν, ἐπὶ τὴν εὐφο-
ρωτάτην ἐξεληλύθει Νῆυσαν· τειθήνης δὲ νομίζειν θεῇ τὰς
ἀμπελάς· καὶ μετὰ τοῦτα ἔτι βρεπομένων τῶν βατρύων,
φασί· Διόνυσος δὲ φοβηθεῖς· ἐπειδήπερ ὁ μὲν φόβος εἶωθε
25 τρέπεν τὴν διάνοισιν ὁ δὲ τῆς σταφυλῆς καρπὸς τρέπεται
διελθόμενος εἰς οἶνον· ἔθος γε μὲν τοῖς πολλοῖς ἐπὶ φυ-
λακῇ τῷ διαμένεναι ἀποκινῇ τὸν καρπὸν ἐπαργάναν θαλατ-
τίῳ ὕδατι· παρὰ ταῦτα ὁ Διωνύσιος

β) δῶσε θ' ἄλός κατα κῦμα· θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ·

ἡ τελευταία μετὰ τὴν ἀπέθλησεν τοῦ κέρπε θεσίς· αὕτη
 γὰρ ἐσχάτη δέχεται τὸν οἶνον· διειδέτα τὸν ἐν ἀρχῇ τῆ
 νεοθλιβῆς γλεύκους παλμόν· καὶ τὴν μεθαρμόζουσιν ἐρ-
 μὴν, θεός εἶπε γὰρ τρόμον οὕτως Ὅμηρος οὐ φιλοσοφεῖν
 5 μόνον ἀλληγορικῶς, ἀλλὰ καὶ γεωργεῖν θεωρεῖν ἐπίσταται

Cap. 36. Φυσικῆς δὲ ἀπτεται θεωρίας καὶ ὅταν ὁ Ζεὺς
 εἰς τὸ αὐτὸ συναθροίσας τοὺς θεοὺς ἅπαντας, ἀρχεται
 τῶν μεγάλων ἀπειλῶν

a) ἀκροτάτη κορυφῇ πολυδευράδος οὐλύμπου,
 10 πρῶτος ἔστηκεν αὐτός· ἐπειδὴ τὴν ἀνωτάτω τάξιν ὥς περ
 ἐδηλοῦμεν ἡ αἰθριώδης ἐπέχει φύσις. σφαῖραν δ' ἀπτήρη-
 σεν ἀπὸ τοῦ αἰθέρος ἐπὶ πάντα χρυσήν· εἰ γὰρ θεοὶ
 τῶν φιλοσόφων περὶ ταῦτα ἀνάμματα πυρὸς εἶναι τὰς τῶν
 ἀσέρων περιόδους νομίζουσι· τὸ δὲ σφαιρακὸν ἡμῖν τοῦ
 15 κόσμου σχῆμα δι' ἐνὸς ἐμέτρησε σίχαι·

b) τόσσον ἐνερῶ' αἶδεω, ὅσον οὐρανὸς ἐστ' ἀπὸ γαίης·
 μεσαιτάτη γὰρ ἀπάντων ἐστὶα τις οὖσα καὶ δύναμεν κέν-
 τρου ἐπέχουσα καθίδρυται βεβαίως ἡ γῆ πᾶσα· κύκλῳ
 δ' ὑπὲρ αὐτὴν ὁ ἔρανος ἀπαύς· οἱς περιφεραῖς εἰλούμενος
 20 ἀπ' ἀνατολῆς εἰς δύσιν τὸν αἰεὶ δρόμον ἐλαύνει· συγκαθέλ-
 κεται δ' ἡ τῶν ἀπλανῶν σφαῖρα· πᾶσαι γε μὴν αἰ' ἀπὸ τῆ
 περιέχοντος ἀνωτάτω κυκλοφορούμεναι πρὸς τὸ κέντρον εὐ-
 θεῖαι καὶ κατ' ἀναγωγὰς εἰσιν ἀλλήλας ἴσαι· διατοῦτο
 γεωμετρικῇ θεωρίᾳ, τὸ σφαιρικὸν σχῆμα διεμέτρησεν εἰπὼν·
 25 τόσσον ἐνερῶ' αἶδεω ὅσον οὐρανὸς ἐστ' ἀπὸ γαίης·

Cap. 37. Ἐνκοι δ' εἰσὶν οὕτως ἀμαθεῖς, ὥς αἰτιάζασθαι
 τὸν Ὅμηρον καὶ περὶ τῶν λίτων· εἰ τὰς Διὸς γονὰς
 οὕτως ὕβρισε· διάστροφον αὐταῖς, περιθεὶς ἀμορφίας χα-
 ρακτῆρα·

a) καὶ γάρ τε λitaί εἰσι Διὸς κοῦραι μεγάλοιο·
 χωλαί τε ῥυσαί τε παραβλώπες τ' ὀφθαλμῶν·

ἐν δὲ τούτοις τοῖς ἔπαισι τὸ τῶν ἱκετευόντων σχῆμα δια-
 πέπλασαι· πᾶσα γὰρ οὖν συνείδησις ἁμαρτόντος ἀνθρώ-
 5 που, βραδεῖα· καὶ μόλις οἱ διόμενοι τοῖς ἱκετευομένοις
 προσέρχονται τὴν αἰδῶ κατὰ ῥῆμα μετροῦντες· οὔτε μὴν
 ἀτρεμεῖς δεδόρκασιν· ἀλλ' ὀπίσω τὰς τῶν ὀμμάτων βολὰς
 ὀποσρέφουσι· καὶ μὴν ἐν γὰρ τοῖς πρώτοις, οὐδὲν γεγηθὸς
 τῶν ἱκετευόντων ἢ διάνοια περιτίθησιν ἔρευθός· ἀλλ' ὥχρα·
 10 κατηφής· διὰ τῆς πρώτης ἔψεως καλουμένη τὸν ἔλεον· ὅ-
 θεν εὐλόγως οὐ τὰς Διὸς θυγατέρας ἀλλὰ τοὺς ἱκετεύον-
 τας ἀπεφύνατο·

χωλοὺς τε ῥυσούς τε παραβλώπας τ' ὀφθαλμῶν
 τῆμπαλιν δὲ τὴν ἄτην σθεναράν τε καὶ ἀρτίπουν· κρατερὸν
 15 γὰρ αὐτῆς τὸ ἄφρον· ἀλογίς· γὰρ ὁρμῆς ὑπέπλεως, θρο-
 μάς ὡς ἐπὶ πᾶσαν ἀδικίαν ᾤετο· παθῶν οὖν ἀνθρωπί-
 νων ὥσπερ ζωγράφος Ὅμηρός ἐστιν· ἀλληγορικῶς τὸ
 συμβαῖνον ἡμῖν θεῶν περιθεῖς ἐνόμασιν.

Cap. 38. Οἶμαι δ' ἔγωγε καὶ τὸ ἐλληνακὸν τεῖχος ὃ
 20 πρὸς καιρὸν ἔρυμα τῆς ἰδίας ἀσφαλείας ἐπύργωσαν, ἔχ
 ὑπὸ τοῦ συμμάχεσθαι Ποσειδῶνος ἀλλ' ὡς ὑετοῖ
 δαμλοῦς γενομένῃ· καὶ τῶν ἀπ' Ἰδῆς ποταμῶν πλημμυ-
 ράντων, συνέβη καταρρίφῃναι· ὅθεν ἐπώνυμος τῇ πάθῃ
 γέγονεν ὃ τῆς ὑγρᾶς φύσεως προσάτης Ποσειδῶν· εἰκὸς δὲ
 25 καὶ σεισμοῖς διατιναχθὲν ὑπονοσῆσαι τὸ κατασκέυασμα
 δοκεῖ δὲ ὁ Ποσειδῶν ἐννοσίγαιος καὶ σεισίχθων εἶναι τοῖς
 τοιούτοις τῶν παθημάτων ἐπιγραφόμενος· ἀμέλει φησὶν

b) αὐτός δ' ἐννοσίγαιος ἔχων χεῖρεσσι τρίαιναν,
 ἠγέετ'· ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμέλια κύμασι πέμπε·

φαιτρῶν καὶ λάκκων τὰ δεσσαν μολέοντες Ἀχαιοί :
 σεισμῶ τινος φασὶ διαδοκῆσας ἐκ βάτρων τὰ τῷ τείχεσ
 θεμέλια· ὁκεῖ δέ μαι λεπτιῶς ἐξετάζοντι τὰ τοιαῦτα ,
 μὴ δὲ τὸ κατὰ τρίαντον ἀφυλοσόφητον εἶναι δι' ἧς ὑφί-
 5 σταται τοὺς λίθους ἀναμειμοχλεῦσθαι τῷ τείχεσ· τὰ γάρ
 ται σεισμῶν διαφέροντα τοῖς καθήμασιν οἱ φυσικοὶ λέ-
 γουσιν εἶναι ἴσα· καὶ τινας ἰδίους χαρακτῆρας ὀνομάτων
 ἐπιγράφουσιν αὐταῖς· βρασματίαν τινα καὶ χασματίαν·
 καὶ κλιματίαν προσεγορεύοντες· τριπλαῖς οὖν καθόπλη-
 10 σεν ὁαιμαῖς τὸν τῶν σεισμῶν αἴτιον θεόν· ἀμέλει πρὸς
 βραχὺ κινηθέντος αὐτοῦ

a) τρέμε δ' οὖρεα μακρὰ καὶ ὕλη·
 τὸ τῶν σεισμῶν ἰδίωμα τῷ ποιητοῦ διασημῆναίτος ἡμῖν·
 Cap. B9, Ἔτι τοίνυν πολλὴν τινα χλεῦην καὶ μακρὸν
 15 ἡγαῖνται καταγέλωτα τοὺς ἀκαίρους Διὸς ὕπνους ἐν Ἰδῇ
 καὶ τὴν ὄρειον ὥς περ ἀλόγοις ζώοις ὑπεσφωμένην εὐ-
 κήν· ἐν ἧ θυσι τοῖς ἀφρονεστάτοις πάθῃσι δεδούλωται
 Ζεὺς· ἔρωτι καὶ ὕπνῳ· ἡμίξω τοίνυν ἔγωγε αὐτὰ ταῦτα
 δι' ἀλληγορίας ἐαρινὴν ὥραν ἔτους εἶναι· καὶ τὴν ἅπαντα
 20 φυτὰ καὶ πᾶσα ἐκ γῆς ἀνίσταται χλόη· τῷ παγεῶντος ἡσυ-
 χεῖ δυομένη κρύους· ὑφίσταται δὲ τὴν Ἥραν τετῆς τὸν
 αἶρα στυγρὸν ἀπὸ τοῦ χειμῶνος ἔτι καὶ κατηφῇ· διατῆτο
 αἶμα πιθανῶς αὐτῆς στυγερόν ἐπλετο θυμὸς· μετὰ μι-
 κρὸν δὲ ἀποκρεσμένη τὸ συννεφές τῆς ἀηδίας,

25 b) λύματα πάντα κάθηνεν· ἀλείφατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ·
 ἀμβροσίῳ ἐδανῶ, τὰ ῥα οἱ τεθυάμενον ἦεν·
 ἡ λεπαρὰ καὶ γόνιμος ὦρα μετὰ τῆς τῶν ἀνθέων εὐωδίας
 ὑποσημαίνεται· τειέτω χρίσιναι τῆς Ἥρας ἀλειψαμένης
 τοὺς τε πλοκάμους φησὶν αὐτὴν ἀναπλέξασθαι·

a) καλοὺς ἀβρυσίους ἐκ κράτους ἐθελούσιοι·

τὴν τῶν φυτῶν αἰκνυτόμενος αὔξησιν· ἐπειδὴ δένδρον ἄπαν
καμῶ καὶ θριξὶν ὁμοίως ἀπὸ τῶν κλάδων ἀπαρτᾶται τὰ
φύλλα· δίδωσι δὲ ἐγκλίπην τῷ ἔασι καὶ τὸν κερδόν
5 ἐράντα·

b) ἐνθ' ἐπὶ μὲν φιλότης· ἐν δ' ἱμερὸς ἐν δ' ὀφρυσύς·

ἐπειδὴ περ αὐτὰ μάλιστα τοῦ ἔτους ἢ ἄρα τὸ τερατιότατον
ἐπλόρυσσε τῶν ἡδονῶν μέρος· οὔτε γὰρ λίσσιν ὑπὸ τῷ κρύ-
ονος πεπύχαμεν, οὔτε ἄγαν θαλπόμεθα· μεταίχμιον δέ τι
10 τῆς ἐκατέρωθεν εὐκрасίας ἐν τοῖς σώμασιν ἐκείτω· ἔθ-
τον τείνῃ τὸν αἶρα συνέμειξεν Ὀμηρος μετὰ μικρὸν τῷ
αἰθέρι· διατῆτο ἐπὶ τῆς ὑψηλοτάτης ἀμφιρείας κατα-
λαμβάνεται Ζεὺς, ἐν ᾗ

c) δι' ἡέρος αἰθέρ' ἵκανεν·

15 ἐνθάδε κινῶται· κατ' ἐν ἀναμειχθεῖς ὁ αἶα τῷ αἰθέρι·
ἐμφατικῶς εὖν τοῖς ὀνόμασιν εἶπεν·

d) Ἦρ κατ' ἀγκὰς ἔμαρπε Κρόνου παῖς ἦν παρκαοίτην·
ἀγκυλίσσεται γὰρ ἐν κύκλῳ περιέχων ἡ αἰθήρ ὑψηλωμέ-
νον αὐτῇ τὸν αἶρα· τῆς δὲ σφύραδος καὶ κράσεως αὐτῶν

20 τὸ πέρας, ἐδήλωσε τὴν ἐαρινὴν ὥραν·

e) τοῖσι δ' ὑπὸ χθονὶ δῖα φύεν γεσθηλέα ποίηται·

λωτόν θ' ἐρσήεντα ἰδέ κρέκον ἢ δ' ὑόωνθον

πικρὸν καὶ μαλακὸν ὅς ἐστι χθονὸς ὑψέσ' ἐργεν·

ἶδεν ὅτι, ταῦτα τῆς ἀρτιθαλεῦς ὥρας· ἐπειδὴ ἐκ τῶν

25 χειμερίων παγετῶν ἢ σερίφῃ καὶ μεμικῆτα, παγὰς κυ-
φορουμενάς ἐνδὸν αἰθῆρας ἐρρήνῃ προσεπισφραγξόμενος
δὲ ταῦτο, τὸν λωτὸν εἶπεν ἐρσήεντα τὸν ὀροσφρόν, τῆς
ἐαρινῆς καταστάσεως ἐμφανέστερον παρὰ τῷ κερδί·

a) Il. ξ. 177, b) Ibid. 216. c) Ibid. 288. d) Ibid. 346.

e) Il. ξ. 547.

πετρῶν καὶ λίαν τὰ θεσαν μογέοντες Ἀχαιοί :
 σεισμῷ τινος φραγᾶ διαδονήσας ἐκ βάτρων τὰ τῷ τείχεσ
 θεμέλια· δοκεῖ δέ μοι λεπτῶς ἐξετάζοντι τὰ τοιαῦτα ,
 μὴ δὲ τὸ κατὰ τρίαιναν ἐπιθεσφόρητον εἶναι δι' ἧς ὑφί-
 5 σταται τοὺς λίθους ἀναμειμολεῦσθαι τῷ τείχεσ· τὰ γάρ
 ται σεισμῶν διαφέροντα τοῖς καθήμασιν οἱ φυσικοὶ λέ-
 γουσιν εἶναι ἴσα· καὶ τινὰς ἰδίους χαρακτηῖρας ὀνομάτων
 ἐπιγράφουσιν αὐταῖς· βρασματίαν τινὰ καὶ χασματίαν·
 καὶ κλιματίαν προσσηγορεύοντες· τριπλαῖς οὖν καθώπλη-
 10 σεν ὀκειμαῖς τὸν τῶν σεισμῶν αἴτιον θεόν· ἀμέλει πρὸς
 βραχὺ κινηθέντος αὐτοῦ

a) τρέμε δ' οὐρεα μακρὰ καὶ ὕλη·

τὸ τῶν σεισμῶν ἰδίωμα τῷ ποιητοῦ διασημῆναιτος ἡμῖν·

Cap. 89, Ἔτι τοίνυν πολλὴν τινὰ χλεύην καὶ μακρὸν
 15 ἔργαυται καταγέλωτα τοὺς ἀκαίρους Διὸς ὕπνους ἐν Ἴδῃ
 καὶ τὴν ὄρεον ὥς περ ἀλόγοις ζώοις ὑπεσρωμένην εὐ-
 νέην· ἐν ἣ θυσι τοῖς ἀφροναστάτοισι πάθῃσι δεδούλωται
 Ζεὺς· ἔρωτι καὶ ὕπνῳ· νομίζω τοίνυν ἔγωγε αὐτὰ ταῦτα
 δι' ἀλληγορίας εἰρηνὴν ὥραν ἔτους εἶναι· καθ' ἣν ἅπαντα
 20 φυτὰ καὶ πᾶσα ἐκ γῆς ἀνίεται χλόη· τῷ παγεῶθους ἡσυ-
 χεῖ δυομένου καύους· ὑφίσταται δὲ τὴν Ἥραν τετέξαι τὸν
 αἴρα στυγνὸν ἀπὸ τοῦ χειμῶνος ἔτι καὶ κατηφῇ· διατῆτο
 αἶμα πιδανῶς αὐτῆς στυγερὸς ἐπλετο θυμὸς· μετὰ μι-
 κρὸν δὲ ἀποκρεσσομένη τὸ συννεφές τῆς ἀηδίας,

25 b) λύματα πάντα κάθηρεν· ἀλείφατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ·

ἀμβροσίῳ ἐδανῶ, τὰ ῥα οἱ τεθυάμενον ἦεν·

ἡ λεπαρὰ καὶ γόνιμος ὥρα μετὰ τῆς τῶν ἀνθέων εὐωδίας
 ὑποσημαίνεται· τειέτω χρίσματι τῆς Ἥρας ἀλειψαμένης
 τοὺς τε πλοκάμους φησὶν αὐτὴν ἀναπλέξασθαι·

α) καλοὺς ἀβρυσίους ἐκ κράατος ἐθανάτιο·
 τὴν τῶν φυτῶν αἰκνιτόμενος αἰξήσῃ· ἐπειδὴ δένδρον ἅπαν
 κρημῶ καὶ θρηξὶν ὁμοίως ἀπὸ τῶν κλάδων ἀπαρτᾶται τὰ
 φύλλα· δίδωσι δὲ ἐγκάμπαν τῷ ἔασι καὶ τοῦ κερδὸν
 5 ἱράντα·

β) ἐνθ' ἐπὶ μὲν φιλότης· ἐν δ' ἱμερᾶς ἐν δ' ὀφρυγύς·
 ἐπειδὴ περ αὐτὰ μάλιστα τοῦ ἔτους ἡ ὥρα τὰ τριπτότατον
 ἐπλόρυσσε τῶν ἡδονῶν μέρος· οὔτε γὰρ λίσσιν ὑπὸ τῷ κρύ-
 ονς πεπύγαμιν, οὔτε ἄγαν θαλπόμεθα· μεταίχμιον δέ τι
 10 τῆς ἐκατέρωθεν εὐκρασίας ἐν τοῖς σώμασιν ἐναῖται· ἡ δὲ
 τοῦ τείνους τὸν αἶρα συνέμειξεν Ὀμηρος μετὰ μικρὸν τῷ
 αἰθέρι· διατῆτο ἐπὶ τῆς ὑψηλοτάτης εὐφραδείας κατα-
 λαμβάνεται Ζεὺς, ἐν ᾗ

γ) δι' ἥρος αἰθέρ' ἵκανεν·
 15 ἐνθάδε κινῶται· κατ' ἐν ἀναμυχθείς ὁ αἶα τῷ αἰθέρι·
 ἐμφατικῶς οὖν τοῖς ὀνόμασιν εἶπεν·

δ) Ἦρ κατ' ἀγκὰς ἔμαρπε Κρόνου παῖς ὃν παρακοίτιν·
 ἀγκαλίζεται γὰρ ἐν κύκλῳ περιέχων ἡ αἰθήρ ὑπεπλωμέ-
 νου αὐτῇ τὸν αἶρα· τῆς δὲ στυγερῆς καὶ κράατος αὐτῶν
 20 τὸ πέρας, ἐδήλωσε τὴν ἐαρινὴν ὥραν·

ε) τοῖσι δ' ὑπὸ χθονὶ δῖα φύεν θεοθηλέα ποίην·
 λωτόν θ' ἐρσήεντα ἰδέ κρόκον ἢ θ' ὑόαινον
 πικρὸν καὶ μαλακὸν ὅς ποτ' ἔχοντες ὑψόσ' ἔργον·
 ἴδια σέφη, ταῦτα τῆς ἀρτιθαλεῖς ὥρας· ἐπειδὴ ἐκ τῶν
 25 χειμερίων πηγῶν ἡ σερίφη καὶ μεμικῆα, παχὺς κυ-
 φορουμένης ἔνδον αἰθῆρας ἐρρήνθη· προσπεισφραγξόμενος
 δὲ τοῦτο, τὸν λωτὸν εἶπεν ἐρσήεντα τὸν ὀροσφρόν, τῆς
 ἐαρινῆς καταστάσεως ἐμφανέστερον παρὰ τῷ κερδί·

a) Il. ε. 177. b) Ibid. 216. c) Ibid. 288. d) Ibid. 346.
 e) Il. ε. 547.

a) ἐπεὶ δὲ νεφέλην ἔσσαντο

καλὴν χρυσεΐην· σιλπναί δ' ἀπέπιπτον ἔρσαι·
 τίς ἀγνοεῖ τῆθ' ὅτι χειμῶνος μὲν ἐπάλληλα πυκνώματα
 τῶν νεφῶν ἐκμελαίνεται καὶ μετὰ θολερᾶς ἀχλύος κατηφῆς
 5 ἅπας ὁ οὐρανὸς ἀμαυροῦται· τῆ δὲ αἴρος ὑποσχίζοντος,
 ἀργὰ τὰ νέφη μαλακῶς ὑποπείρεται ταῖς ἡλιοκαῖς ἀκτῖ-
 σιν ἐναγκαλιζόμενα· καὶ παραπλήσιόν τι χρυσαῖς μαρμα-
 ρυγαῖς ἀποσείλβει· τοῦτο δὴ τὸ περὶ τὴν Ἰδὴν κορυφαῖ-
 ον ἡμῖν νέφος ὁ τῆς ἐαρινῆς ὥρας δημιουργὸς Ὀμηρος
 10 ἐφήλωσεν·

Cap. 40. Ἀλλ' ἐφεξῆς ἡ τῶν ἐκφυομένου αὐτῷ τόλμα,
 τοὺς Ἑρας δεσμοὺς αἰτιᾶται· καὶ νομίζουσιν ὕλην τινὰ
 δαψιλῇ τῆς ἀθέου πρὸς Ὀμηρον ἔχειν μανίαν·

b) ἢ οὐ μέμνη ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν ἐκ δὲ ποδοῖιν·
 15 ἄκμονας ἦκα δύω· περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἱηλα
 χρύσειον ἄρρηκτον· σύ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν
 ἐκρέμαω·

λέληθε δ' αὐτοὺς ὅτι τούτοις τοῖς ἔπεσιν ἡ τοῦ παντὸς
 ἐκτεθειολόγηται γένεσις· καὶ τὰ συνεχῶς ἀδόμενα τέτταρα
 20 σιχειῖα τέτων τῶν σίχων ἐςὶ τάξις καθάπερ ἦδη μαι
 λέλεκται· πρῶτος αἰθήρ· καὶ μετὰ τοῦτον ἀήρ· εἰθ' ὕδωρ
 τέ καὶ γῆ· τελευταῖα πάντων δημιουργὰ σιχειῖα ταῦτα
 δ' ἀλλήλοις ἐπικυρνώμενα, ζωογονεῖται· καὶ τῶν ἀψύχων
 ἀρχέγονα καθίσταται· Ζεὺς τοίνυν ὁ πρῶτος τὸν ἑαυτῆ
 25 αἶρα κατήρτηκεν· σφεροὶ δ' ἄκμονες ὑπὸ ταῖς ἐσχάταις
 αἴρος βάσεισιν ὕδωρ τέ καὶ γῆ· καὶ τοῦτο ὅτι τοιοῦτόν
 ἐστιν, ἐφ' ἐκάστης λέξεως εἴ τις ἀκριβῶς ἐθέλοι σκοπεῖν,
 τάληθές εὐρήσει· ἢ οὐ μέμνη ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν· ἀπὸ
 γὰρ τῶν ἀνωτάτων καὶ μετεώρων τόπων φασὶν αὐτὴν

- ἀπηρτῆσθαι· περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἵηλα· χρύσειον ἄρρηκ-
τον· τί τῷτο τὸ καινὸν αἶνγμα τῆς κολακευούσης τιμωρίας·
πῶς ὀργιζόμενος Ζεὺς πολυτελεῖ δεσμῷ τὴν κολαζομένην
ἡμίνατο· χρυσοῦν ἀντὶ τῆ κραταιότερης σιδήρης τὸν δεσμὸν
5 ἐπινόησας· ἀλλ' ἔοικε τὸ μεταίχμιον αἰθέρος τε καὶ αἴρος,
χρυσῷ μάλιστα τὴν χροάν ἐμφερὲς εἶναι· πάνυ δὲ πιθα-
νῶς καθ' ὃ μέρος ἀλλήλοισι ἐπισυνάπτουσι· λήγων μὲν γὰρ
ὁ αἰθήρ· ἀρχόμενος δὲ μετ' ἐκείνον ὁ αἴρ, χρυσοῦν ὑπε-
σῆσατο δεσμὸν· ἐπιφέρει γούνη· σύ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέ-
10 λησιν ἐρέμω· τὸν ἄχρι νεφῶν τόπον ὀρίσας μέτρον αἴ-
ρος· ἐκ δὲ τῶν τελευταίων μερῶν τοῦ αἴρος ἃ καλεῖται
πόδας, ἀπήρτησε· σιβαρὰ βρίθῃ γῆν τε καὶ ὕδωρ· ἐκ δὲ
ποδοῖϊν ἄκμονας ἦκα δύο· πῶς ἂν εἶπε δεσμὸν ἄρρηκ-
τον αὐτίκα τῆς Ἥρας λυθείσης· εἶγε τῷ μύθῳ προσε-
15 κτέον· ἀλλ' ἐπειδὴ περ ἡ τῶν ὄλων ἀρμονία δεσμοῖς ἀρρά-
γίσι συνωχύρωται· καὶ δυσχερὴς ἡ τοῦ παντός εἰς τάναν-
τία μεταβολή, τὸ μὴ δυνηθὲν ἂν, διαζευχθῆναί ποτε,
κυρίως ὠνόμασεν ἄρρηκτον·

Cap. 41. Ταύτην δὲ τὴν τετράδα τῶν στοιχείων, καὶ
20 μετὰ μικρὸν ἐν τοῖς ὅρκοις διεσάφησεν Ἥρα·

a) ἔγω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεν·
καὶ τὸ κατεβόμενον Στυγὸς ὕδωρ·

τρισὶ γὰρ ὅρκοις τὴν ὁμόφυλον αὐτῆς καὶ συγγενῇ φύσιν
ὠνόμασεν· ὕδωρ δὲ καὶ γῆν καὶ τὸν ὑπερθεν οὐρανὸν·
25 τουτέστι τὸν αἰθέρα· τέταρτον στοιχεῖον ἦν ἡ ἐμνύουσα·
διευπορῶν γέ τοι καὶ ἐπὶ καλοῖς ἀλληγορικῶς παριστάναι
βουλόμενος ταυτὶ τὰ στοιχεῖα, καὶ μετ' ὀλίγον ἐν τοῖς
Ποσειδῶνος πρὸς Ἴριον λόγοις αὐτὰ ταῦθ' ὑφίσταται λέγων·

b) ἦτοι ἐγὼν ἔλαχον πολὴν ἄλα ναιέμεν αἰεὶ

- παλλομένων Ἀΐδης δ' ἔλαχε ζῶφον ἡρόευντα·
 Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλησιν·
 γαῖα δέ τι ξυνὴ πάντων καὶ μακρὸς Ὀλύμπος·
 οὐ μὰ Δί' οὐκ πλήρης ὁ μυθεύμενος ἐν Δικυῶνι ταῦτα·
 5 καὶ διαίρεσις ἀδελφῶν αὐτοῦ ἀνώμαλος ὡς οὐρανὸν ἀντι-
 θεῖναι θαλάττῃ καὶ ταρτάρῳ· πᾶς γὰρ ὁ μῦθος ἡλλη-
 γόρηται περὶ τῶν ἐπ' ἀρχαῖς τεττάρων στοιχείων· χρόνον
 μὲν γὰρ ὀνομάζει τὸν Κρόνον κατὰ μετέληπτον ἑνὸς στοι-
 χείου· πατήρ δὲ τῶν ὅλων ὁ χρόνος· καὶ τελείως ἀμήχα-
 10 νόν τι γενέσθαι τῶν ὄντων δίχα χρόνου· θεὸς δὲ ῥίζα τῶν
 τεττάρων στοιχείων οὗτός ἐστι· μητέρα δ' αὐτοῖς ἐνείμεν
 εἶναι Ῥέαν· ἐπεὶ ῥύσει τινί· καὶ ἀενάῳ κινήσει τὸ πᾶν
 οἰκονομεῖται· χρόνου δὲ καὶ ῥύσεως τέκνα γῆν τε καὶ
 ὕδωρ αἰθέρα τε καὶ αἶρα σὺν αὐτῷ ὑπεστήσατο· καὶ τῇ
 15 μὲν κυράδαι φύσει τόπον ἐνείμεν οὐρανόν· τῇ δ' ὕγραν
 οὐσίαν Ποσειδῶνι προσέθηκε· τρίτῃ δὲ Ἀΐδην τὴν ἀψώ-
 πιστον αἶρα ὀηλοῖ· ποντόν δὲ πάντων καὶ ἐδραιότατον ἀ-
 πεφήνατο στοιχεῖον εἶναι τὴν γῆν· εἰς περ ἑστίαν τινὰ τῆς
 τῶν ὅλων θεματοργῆν·
 20 γαῖα δ' ἐστὶ ξυνὴ πάντων καὶ μακρὸς Ὀλύμπος·
 καὶ διατοῦτο δέ μοι δοκεῖ συνεχῶς ἀλληγορεῖν ὑπὲρ αὐ-
 τῶν· εἴν' ἢ σκοποῦσα τοῖς ἐπεισὶν ἐρεθρεύειν εὐσάφεια τῷ
 θεῷ περὶ τῆς παραδόσεως ἢ γνωριμώτερα·
 25 Γαρ. 42. Τὰ γὰρ μὴ ἐπὶ Σαρπηδόνα ὀάκρουα, ἰύστην μὲν
 οὐ καταψεύδεται Θεοῦ· ὁ καὶ παρ' ἐνὶ ἑρώπας νέσσηται· αὐ-
 τῷ δὲ βουλομένῳ τὰ πρὸς ἐς ἐρευνᾶν, ἐπειρεῖται τρόπος ἀλ-
 ληγορευμένης ἀληθείας· πολλάκις γὰρ ἐν ταῖς μεταβολαῖς
 τῶν μεγάλων πραγμάτων ἰσχυροῦσι τεράστια τὰ βίω,
 συμφέρεσθαι· σημεῖα γινώσκων τε καὶ πηγῶν ναμάτων αἰ-
 30 μοφορύκτοις ρεύμασιν ἐκμαινομένων· ὡς ἐπ' Ἀσωπῆ τε καὶ
 Δίρκης παραδιδόασιν οἱ πολλοὶ μῦθοι· λόγος δ' ἔχει καὶ

- κατὰ νεφῶν ψευδέας ὕεσθαι φόνε τιτὶ κηλίσιν ἐπιπαχρωσ-
 μένας· ἐπεὶ τοίνυν ἡ μεταβολὴ τῆς μάχης ἀθρόαν φυ-
 γὴν ἐρπορήσειν ἔμελλεν τοῖς βαρβάραις· ἐγγὺς δ' ἦν ὁ τῷ
 κατ' ἀλκὴν ἀρίστῳ Σαρπηδόνοιο ἑταῖρος, ὡς περὶ τεράστια
 5 προυφάνη ταύτης τῆς συμφορᾶς ἀγγαλτικὰ· αἱματοέσπας
 δὲ ψαλιάδας κατέχευεν ἑραζεῖ· τοῦτον δὲ τὸν φονέα ὄμ-
 βρον, ἀλληγορικῶς εἴρηκεν αἰθέρος δάκρυα· Διὸς μὲν ἔ-
 ἀβλάυστος ἦεν· ἐκ δὲ τῶν ὑπεράνω τόπων εἰς περὶ θρή-
 νοις μεμυγμένον καταρράγνεντος ὕετοῦ·
- 10 Cap. 43. Ταυτὶ μὲν ἴσως ἐλάττω τεκμήρια περὶ τῶν
 ἡλληγορημένων· ἐπεὶ μὲν ταὶ τῆς ὁλοποιίας, μεγάλη καὶ
 κοσμοτόκῃ διανοίᾳ τὴν τῶν ὅλων περιήρπασε γένεσιν· ὅ-
 σεν γὰρ αἱ πρώται τοῦ παντός ἐφυσάν ἀρχαί· καὶ τίς ὁ
 ταύτων δημιουργός· καὶ πῶς ἕκαστα πληραζίντα διεκρί-
 15 θη, σαφέσι τέκμηρίοις παρέστησε· τὴν Ἀχιλλείω ἀσπέδα
 τῆς κοσμικῆς περιόδου χαλκένσάμενος εἰκόνα· καὶ τὸ πρῶ-
 τον ὑπεστήσατο τῆς παντελοῦς δημιουργίας, νύκτα καιρὸν
 ἐπειδὴ περ αὐτῇ χρόνου πτερὰ πάτρια πρεσβεία πεκλήρωται·
 καὶ πρηνὴ διακριθῆναι τὰ πῦν βλεπόμενα νύξ ἦν τὸ σύμ-
 20 παν· ὁ δὲ χάρις ποιητῶν ἀνομάζουσι παῖδες· εὐ γὰρ ὕψις
 ἀθλίου τινα καὶ κομποδαίμονα παρυσάγῃ τὸν Ἥφαιστον,
 ὡς μὴ δὲ νυκτὸς ἀνάκτασιν ἔχειν τῆς χειρωνακτικῆς ἐρ-
 γασίας ὅπως γε καὶ περ' ἀνδράποισι ἀθλίοις ὅσοις εἶναι
 δοκεῖ τὸ μὴ δὲ νύκτα τῶν πόθων ἐκχαρτίαν ἄγειν· ἀλλ'
 25 οὐκ ἔστι ταῦτα χαλκένων Ἀχιλλεῖ πανοπλίαν Ἥφαιστος·
 οὐδ' ἐν σύραυνῳ βουνοὶ χαλκοῦ καὶ κατσιτέρου ἀργύρου τε
 καὶ χρυσοῦ εἰσὶν· ἀμύχανον γὰρ τὰς ἀφδεῖς καὶ φιλαρ-
 γύρους γῆς νόστους, ἐπὶ ἑρᾶν ἀνάβηκα· φασικῶς δὲ
 τῆς ἀμόρφου ποτὲ καὶ μὴ διακριμένης ὕλης τὸν καιρὸν
 30 ἀποφηνάμενος εἶναι νύκτα, δημιουργὸν ἥνικα ἔμελλε πάν-
 τα μορφουσθαι τὸν Ἥφαιστον ἐπέστησε ταυτέσι τὴν θεο-

μήν οὐσίαν· πυρὸς γάρ δὴ κατὰ τὸν φυσικὸν Ἡράκλειτόν
ἀμοιβῇ τὰ πάντα γίγνεται· ὅθεν συνοικοῦσαν ἐκ ἀπιθά-
νωσ τῷ τῶν ὄλων ἀρχιτέκτονι πεποίηκε τὴν χάριν· ἔμελλε
γάρ ἤδη τῷ κόσμῳ χαριεῖσθαι τὸν ἴδιον κόσμον· ὕλαι

5 δὲ τίνες αὐτῷ τῆς κατασκευῆς·

a) χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλεν ἀτειρέα κασσίτερον τε·
εἰ μὲν Ἀχιλλεῖ κατεσκεύασε πανοπλίαν, πάντα ἔδει χρυ-
σὸν εἶναι· καὶ γὰρ οἶμαι σχέτλιον Ἀχιλλέα μὴ δὲ Γλαύ-
κῳ κατὰ τὴν πολυτέλειαν ἴσον εἶναι· νῦν δὲ τὰ τέτταρα
10 στοιχεῖα κινᾶται· καὶ χρυσὸν μὲν ὠνόμασε τὴν αἰθερώδη
φύσιν· ἄργυρον δὲ, τὸν αὐτῇ τῇ χροᾷ συνομοιούμενον αέ-
ρα· χαλκὸς δὲ καὶ κασσίτερος, ὕδωρ τε καὶ γῆ προσα-
γορεύεται διὰ τὴν ἐν ἀμφοτέροις βαρύτητα· πρώτη δὲ
ἀπὸ τούτων τῶν στοιχείων ἀσπίς ὑπ' αὐτοῦ χαλκεύεται·
15 σφαιροειδὲς ἔχουσα τὸ σχῆμα· δι' οὗ τὸν κόσμον ἡμῖν
ἐμφανῶς ἐσήμνηεν· ὃν οὐκ ἀπὸ τῆς ὀπλοποιίας μένον
ἀλλὰ καὶ δι' ἄλλων τεκμηρίων ἐπίσταται κυκλοειδῇ·

Cap. 44. Συντόμως δὲ ἐν παρεκβάσει τὰς ὑπὲρ τούτων
φιλοτεχνῶντες ἀποδείξεις δηλώσομεν· συνεχῶς ποίνυν τὸν
20 ἥλιον ἀκάμαντα· καὶ ἡλέκτορα καὶ ὑπερίονα προσαγο-
ρεύει διὰ τῶν ἐπιθέτων· οὐκ ἄλλό τι πλὴν τούτου τὸ σχῆμα
σημαίνων· ὅτε γὰρ ἀκάμας ὁ μὴ κάμνων ἔσκεν ὅρις ἔχειν
οὐκ ἀνατολὴν καὶ δύσιν· ἀλλὰ τὴν ἀειπερίδρομον ἀνάγ-
κην· ἡλέκτρῳ δὲ, δυοῖν θάτερον· ἢ ἡλεκτρος ὁ θεὸς ὀνο-
25 μάζεται μηδέποτε κοίτης ἐπιψαύων, ἢ τάχα πιθανώτερον
ἐπιελίκτωρ τίς ὢν· καὶ κυκλοτερεῖ φορᾷ δι' ἡμέρας καὶ
νυκτὸς ἀναμετρούμενος τὸν κόσμον· ὑπερίονα δὲ νομι-
στέον, αὐτὸν τὸν ὑπεριέμενον αἰεὶ τῆς γῆς ὥς περ οἶμαι
καὶ Ξενοφάνης ὁ κολοφώνιος φησὶν·

a) II. ε. 474.

ἥλιος δ' ὑπεραίμενος γαῖαν τ' ἐπιθάλλων
 εἰ γὰρ πατρωνυμικῶς αὐτὸν ἠθέλησεν ὀνομάζειν, εἶπεν
 ἄν, ὑπεριονίδην· ὡς Ἀτρεΐδην εἰ τύχοι τὸν Ἀγαμέμνονα
 καὶ Πηλεΐδην τὸν Ἀχιλλέα

5 Cap. 45. Ἦτε θοὴ νύξ ἐκ ἄλλο τι σημαίνειν πλὴν τὸ
 σφαιροειδὲς ὅλου τῆ πόλεος σχῆμα· τὸν γὰρ αὐτὸν ἥλιον
 δρόμον ἢ νύξ ἀνύει· καὶ πᾶς ὁ καταλειφθεὶς ὑπ' ἐκείνου
 τόπος, εὐθύς ὑπὸ ταύτης ἐκμηλαίνεται· σαφῶς γοῦν ἐτέ-
 ρωθί πε τῆτο μηνύων, φησὶν·

10 a) ἐν δ' ἔπος' ὤκειανθ' λαμπρὸν φάος ἡλίοιο·

ἔλκων νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν·
 ὡς περ γὰρ ἀπηρτημένην ἑαυτῇ τὴν νύκτα κατόπιν ἐφέλ-
 κεται συγχρονῶσαν τοῖς ἡλίῳ τάχεσιν· εἰκότως ἔν αὐτὴν
 Ὅμηρος εἶρηκε θοὴν· δύναται γε μὴν πιθανώτερόν τις
 15 ἐπιχειρῶν, θοὴν ὀνομάζειν μεταληπτικῶς· οὐ τὴν κατὰ
 κίνησιν ὀξεῖαν· ἀλλὰ τὴν κατὰ σχῆμα· καὶ γὰρ ἐτέρωθί
 πε φησὶν·

b) ἐνθεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπροέηκα θοῆσιν·

οὐ τὸ τάχος τῶν ἐρρίζωμένων νήσων· ἡλιθίως γὰρ δη-
 20 λῶσιν ἰσπουδικῶς· ἀλλὰ τὰ σχῆμα πρὸς ὀξεῖαν ἀπολή-
 γουσιν ἀποτελεῖν γραμμὴν· εἰκότως ἔν νύκτα θοὴν λέγε-
 σθαι, τὴν ἐπ' ὅξυ τέλος τῆς ἐσχάτης σκιᾶς ἀποτερματί-
 ζουσιν·

Cap. 46. Φυσικῶς δὲ παρὶ ταύτου ὁ λόγος ἀποδείκνυ-
 25 σιν ὅτι σφαιροειδὴς ἐστὶν ὁ κόσμος τριχῇ· γὰρ οἱ μαθητι-
 κοὶ τὰ σχήματα τῶν σκιῶν φασιν ἀποπίπτειν· ἐπειδὴν γὰρ
 ἔλαττον ἢ τὸ περιλάμπον τῇ καταλαμπομένῃ, τὴν σκιὰν
 συμβέβηκε καλαθοειδῶς ἐπὶ τὴν ὑστάτην πλατείνεσθαι·
 ἀπὸ λεπτῆς ἀνισαμένην τῆς κατὰ κορυφὴν ἀρχῆς· ὅταν

a) Il. 9. 485. b) Od. 6. 298.

δὲ μείζον ἢ τὸ καταλάμπτον φῶς τῆς κατὰ λαμπομένης τόπῃ,
 κωνοειδῆ συμβέβηκε τῇ σκιά ἐκ τῆς καταλείψας τῆς ἀρχῆς
 εἰς λεπτόν ἀποσυνεσθῆαι ὁπίρῃ· ἐπειδὴ γὰρ μὴ ἴσῃ ἢ τῷ
 καταλαμπομένῳ τὸ καταλάμπτον, κυλινδρὸς δίκην ἢ σκιά
 5 πρὸς ἴσῃ ἐν ταῖς ἐκαστέρῃσιν ἔχει γραμμαῖς· βουλόμε-
 νος οὖν Ὀμηρὸς τὸν ἥλιον ἑλλῶς μείζονα τῆς γῆς κατὰ
 τὴν τῶν πλεῖστον φιλοσόφων ἐννοίαν ἀποδείξει, εὐλόγως
 θορὴν τὴν νύκτα προσηγόρευσε· εἰς αὐτὴν δὲ πρὸς τῇ πέρατι
 σχῆμα λήγουσαν· ὅτε οἶμαι μήτε κυλινδροειδῶς μήτε κα-
 10 λαβοειδῶς τῆς σκῆς πίπτειν δυναίμενος· ἀλλὰ τὸν λεγό-
 μενον κῶνον ἀποτελέσας· ὃ δὲ πρῶτος Ὀμηρὸς ἐκ μιᾶς
 λέξεως ὑπονοεῖσθαι δυνατόν, τὰς μὲν τῶν φιλοσόφων ἀμίλ-
 λαις ἐκτίετται.

Cap. 47. Καὶ μὴν αἱ φοραὶ τοῦ ἐκαστοῦ ἐνέμων δη-
 15 λαῶσι τὸ τῆς κῶνις σφαιροειδῆς· βορέας μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς
 ἄρκτου πηλῶν μετέωρος, α) μέγα κῶμα καλῶνται· τὴν γὰρ
 ἀπὸ τῆς μεταρσίε φορὰν ἐπὶ τὸ ταπεινότερον, ἢ μιᾶς λέ-
 ξεως καταβῆσαι· ὃ γὰρ τὸ τοῦ μὲν ἀπὸ τῆς νότου
 ἀνέαντὸς ἀπὸ τοῦ κῶνις τόπων ἰσθῆται.

20 β) εὐθὰ νότος· μέγα κῶμα ποτὶ πᾶν ῥέον αἰθεῖ·
 τὴν ἀπὸ τῆς ταπεινότητος κίωσιν εἰς τὸ μετέωρον ἀνακα-
 λῆι· ἔτι γὰρ μὴν μετὰ τῶν ἄλλων, ἀπείρητα γὰρ ὀνο-
 μαζει καὶ πάλιν ἐπὶ τῆς Ἡρας.

γ) εἶμ γὰρ ὀφόμενη· πολυφάρβου πείρατα γαίης.
 25 δ) ὅτε περ μαχημένας ῥόξαις πρὸς αὐτὸν τρυφάζων· ἀλλ'
 ἐπειδὴ πᾶν σφαιροειδῆ σχῆμα καὶ ἀπαιρὴν ἔστι καὶ πεπε-
 ρασμένον· τῷ μὲν γὰρ ὄρου τινὰ καὶ περιγραφὴν ἔχειν,
 εὐλόγως αὐτὸ πεπερασθαι νομισθέν· ἀπειρον δ' αἶν, ὃ κύ-
 κλος ὀνομάζεται· ἀλλὰ ὅτι ἐπειδὴ περ ἀμήχανόν ἐστι δεῖξαι

πέρας ἐν: αὐτῇ τε: τὰ γὰρ νηλεῆδ' ἐῖσαι τέλος: ἐξ ἴσων
 γένους ἔσθ', ἀρχή:

Cap. 48. Ταυτὶ μὲν οὖν ἄθροα τεκμήρια τῆς σφαιροειδοῦς
 πᾶσι κόσμου εἶναι παρ' Ὀμήρου: τὸ δ' ἐναργέστατον ἐστὶ
 5 ἡ σύμβολος τῆς Ἀχιλλεύου ἀπείδοις κατασκευῆς: κυλιότερες
 γὰρ τὰ σφαιροειδῆ μεχάλλωνται: ἅπλως Ἡφαιστος: ὡς περ
 εἰκόνα τῆς κοσμικῆς περιόδου: μυθικῶς μὲν οὖν ὀσπίδα
 χαλκοῦ πρῶτον ὑποστηρίξαντος ἀνιόντος Ἀχιλλεῦς, τὴν
 οὐκ ἂν πάντων ἐνεχάραττα πορείαν: εἰς δὲ τὴν αὐτήν:

10 α) στησάμενος δ' ἐμάχοντο μάχην: ποταμοῖο παρ' ὄχθας
 βάλλον: ὁ ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγγείησιν:

ἐν δ' ἔρις ἐν δὲ κυδοιμός ὁμίλειεν: ἐν δ' ὅλῃ κῆρ:
 ἄλλου ζῶν ἔχουσα νεούτατον ἄλλον ὄοντον:
 ἄλλον ταθνεῖσθα κατὰ μέθον ἔλκε ποδῶν:

15 ταῦτα γὰρ ἦν ὁ διηγησάμενος Ἀχιλλεύου βίος: νῦν δὲ Ὀμηρος
 ἰδίᾳ τινὲ φιλοσοφίᾳ δημιουργῶν τὸν κόσμον, εὐθὺς τὰ
 μέγιστα τῆς προνοίας ἔργα μετὰ τῇ ἐδιδευκρίνητον καὶ
 περὶ μέντοι ἄλλῃ ἐχάλασεν:

ἐν: μὲν γὰρ: ἔπειθ' ἐν: ὃ ἔρανον: ἐν: δὲ θάλασσῃ:

20 ἐν: δὲ θάλασσῃ: ἀνιόντος Ἀχιλλεῦς: πρῶτον δὲ μετὰ τὸν
 αὐτῆς κοσμοῦ γένεσιν: εἰς αὐτὴν: πρῶτον δὲ μετὰ τὸν
 ἐκείνου τῇ γῆν: εἰς αὐτὴν: κατὰ τὴν: τινὲ θείαν
 ἐκείνου τῇ σφαιροειδοῦς ἐπὶ ὄψεσιν: καὶ: κατὰ τῶν: ἀναπνεύ-
 μένων αὐτῆς κόλπων ἀθροῦς: ἔχει τὴν: θάλασσαν: εὐθὺς

25 τὴν: ἔλκε: καὶ: σελήνην: τὰ: θεοειδῆ: τῶν: φροσύνων: ἀπὸ
 τῆς: πάλαι: χάους: ἐφάνισεν:

b) ἐν: δὲ: τὰ: τέρεα: πόλιν: τὰ: τ' ἔρανος: ἐξέρχονται:
 δὲ: οὗ: μάλιστα: σφαιροειδοῦς: παραδέδωκεν: ἡμῖν: τὸν: κόσμον:
 ὡς: παρ: γὰρ: ὁ: σφαιροειδῆς: κυλιότερης: τῆς: κεφαλῆς: κόσμος:

ἔστιν, οὕτω τὰ διαζωκότεα τὴν οὐράνιον· ἀφίδα κατὰ σφαι-
ροειδοῦς ἐσπαρμένα σχήματος, εἰκότως οὐρανοῦ σέφανος
ὠνόμασαι.

- Cap. 49. Διακριβολογησάμενος δ' ὑπὲρ τῶν ὀλοσχερῶν
5 αἰθέρων καὶ κατὰ μέρος ἐπιφανέστατα θεδήλωκεν οὐ γὰρ
ἠδύνατο πάντα θεωλεγεῖν ὡς περ Εὐδοξος ἢ Ἀρατος ἱλιά-
δα γράφων· ἀντὶ τῶν φαινομένων ὑποσησάμενος ἑαυτῷ
μεταβέβηκεν οὖν ἀλληγορικῶς ἐπὶ τὰς δύο πόλεις τὴν
μὲν, εἰρήνης· τὴν δέ, πολέμου παρεισάγων, ἵνα μὴ δ'
10 Ἐμπεδοκλῆς ὁ ἀκραγαντῖνος ἀπ' ἄλλε τινος ἢ παρ' Ὀμή-
ρου τὴν σκυλὴν ἀρύσσει δόξαν· ἅμα γὰρ τοῖς τεσσά-
ροις στοιχείαις κατὰ τὴν φυσικὴν θεωρίαν παραδέδωκε
τὸ νεῖκος καὶ τὴν φιλίαν· τούτων δ' ἑκάτερον Ὀμη-
ρος ὑποσημαίνων, πόλεις ἐνέχραλκευσε τῇ ἀσπίδι τὴν μὲν,
15 εἰρήνης· τουτέστι τῆς φιλίας· τὴν δέ, πόλεμ· τουτέστι
νείκους.

- Cap. 50. Πύχας δὲ ὑπεστήσατο τῆς ἀσπίδος πέντε
σχεδὸν οὐκ ἄλλό τι, πλὴν οὐκ ἐμπεπορῶνται τῷ κόσμῳ
ζώας ὑπανιξάμενος ἢ μὲν γὰρ ἀκωϊάτω περὶ τὸν βό-
20 ρειον εἰλεῖται πόλον· ἀρκτικὴν δὲ αὐτὴν ὀνομάζουσιν ἢ
δ' ἱφεξῆς, εὐκρατός ἐστιν· εἶτα τὴν τρίτην διασκαυμένην
καλοῦσιν ἢ τετάρτη δ' ὁμονύμως τῇ δευτέρᾳ πρότερον εὐ-
κρατος ὀνομάζεται πέμπτη δ' ἐπονύμως τοῦ νοτίου μέρους
ἢ νοτίας τε καὶ ἀντάρκτιος καλουμένη· τῶν αἰ μὲν δύο
25 τελέως ἀόικτοι· διὰ τὸ κρύος ἢ τε τὸν βόρειον εἰληχεῖα
πόλον καὶ ἢ τὸν ἀπάντικρον νέτιον· ὁμοίως δ' ἐν αὐταῖς
ἢ διασκαυμένη κατ' ὑπερβολὴν τῆς πυρώδους οὐσίας, ἢ
θεοὶ βατὴ ζῶα· δύο δὲ τὰς εὐκράτους φασὶν οἰκεῖσθαι
τὴν μέσην ἀπ' ἑκατέρας ζώνης κράτη ἐπιδεχομένας· ὁ
30 γοῦν Ἐρατοσθένης καὶ σφοδρότερον ἐν τῷ Ἑρμῇ ταύτη
διηκρίβωσεν εἰπὼν·

a) πάντε δέ οἱ ξῶλαι περιηγέες ἐσπαίρονται
 οἱ δὲ δύο μὲν ἑλαυνάτο καλαινότεραί κινάναισιν
 ἡ δὲ μία ψαυρή τε καὶ ἐκ πυρός οἶον ἐρυθρῇ
 τυπταμένη φλογισσὶν ἐπαι· ῥά εἰ μάραν ἐπ' αὐτὴν
 5 κεκλιμένην ἀπῆλκε· ἀειδυρέες πυρρῶσιν
 αἱ δὲ δύο ἐκείτρθε πέλοιο περιπετήγυϊαι·
 αἰεὶ κροτάλλοισι καὶ δ' ὕδασι μεγέουσάι.

Cap. 51. Τυττάς οὖν Ὀμήρου πτύχας ἀνόρασεν ἐξ
 ὧν φησὶν·

10 b) ἐπεὶ πάντε πτύχας ἤλασε κυλλοποδείων·
 τὰς δύο χαλκείας δύο δ' ἐνδοθι κασσίτεροιο·
 τὴν δὲ μέαν χρυσῇν

τὰς πέν ὁπωπιάτω κατὰ τοὺς ἀλάρτις μυχούς τῷ κόσμῳ
 κυμέναις δύο ζώνας χαλκῷ προσηκείσας· ψυχρὰ γὰρ ἡ
 15 ὕλη καὶ κρύους μεστή· λέγει γοῦν ἐτέρωθι περ c) φυ-
 χρὸν δ' εἰς χαλκὸν ὕδασι· τὴν δὲ μέαν χρυσῇν τὴν δια-
 πεσπυμένην ἐπειδή περ ἡ πυρρῶδης εὐστέα κατὰ τὴν χροῖαν
 ἐμφερειάτη χρυσῷ δύο δ' ἐνδοθι κασσίτερεα τὰς εὐκρά-
 τας ὑποσημαίνων· ἀγρὰ γὰρ ἡ ὕλη καὶ τελείως εὐθατος

20 ἡ τοῦ κασσίτερου· δι' ἧς τὸ περὶ τὰς ζώνας εὐαφές ἦρ' ἔν
 ὧ καὶ μελίσσαν δειδύλωκεν· πρὸ μὲν οὖν ἐν οὐρανῷ σεμνὸν
 ἔργον ἦρ' ἔστιν Ἡφαίστου, τὴν εἶρα φέσιν οὕτως ἐδημιούρ-
 γησεν·

Cap. 52. Ἀκίσταται δ' εἰς τοὺς ὀφθαλμούς καὶ χαλεπὸς
 25 ἐφ' Ὀμήρῳ τῶν συμφορῶντων φθόνος ὑπὲρ τῆς θεομα-
 χίας· d) οὐ γὰρ εἴτε Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλασις αἰνὴ
 παρ' αὐτῷ συνέβηεν· ἀλλ' ἐρόσθαι ταραχαὶ καὶ ζῆσιν
 τὸ θεῖον ἐπινέμονται·

a) Cf. Arati op. in fine ab Halma edit. Parisiis 1823.

b) Il. v. 270. seqq. c) Il. ε. 75. d) Il. ζ. pr.

τῶν μὲν οὐκ ἐκείνου περὶ τῆς μάχης ἢ ἀληθείας ἐχομένην
 τῇ ἀλλοθροαίᾳ, ὅχι καὶ μὴ θεοὶ ἀγνοῦν παρὲν ἡμῶν
 αὐτῶν δ' ἔστιν ἐνέργειά καὶ τῆς Ὀμήρου σοφίας ἐχόμενα,
 καὶ τῶν δὲ σινοπέων ἀντιγράφων

5 Cap. 54. Ἀντέταξε γοῦν κακίαις μὲν ἀρετῆς παῖς δὲ
 μαχηόμενος φάσκει τὰς ἀντιπάλους αὐτίκα τῶν θεῶν ἢ
 ζεῦξις οὕτω πεφίλοσφηται γῆς μάχης Ἰλίου καὶ Ἀρης
 τρυτέσθαι ἀφροσύνη καὶ φρόνησις. ὁ μὲν γὰρ, ὥς περ
 ἔρημις α) μακρόμυθος ἐστὶν τρυτέων κακίαν ἀλλὰ πρὸς αὐτὸν

10 h) γ' δ' αὖτε παῖς θεῶν οὐκ ἐκείνου περὶ τῆς μάχης
 καὶ τῶν δὲ σινοπέων ἀντιγράφων

οὐκ ἀλλοθροαίᾳ με μὲν ἔχουσα τοῖς τὰ βέλτερά ἐκείνου
 λογιζομένης πρὸς τὴν οὐδὲν ἀφροσύνην ἀφροσύνην ὥς καὶ
 μάχης τὸν θεόν ὁκράτει ἐμείλιν, οὕτω τὰ τῆς μάχης

15 διωκόμεναι οὐ γὰρ ἡ μακρόμυθος καὶ παραπληγῆς ἀναιδέτης
 οὐκ τῆς συνέσεως γέγονε κρείσσον ἐκείνης δὲ καὶ Ἀθη-
 ναίᾳ τῇ Ἀθήνῃ καὶ κατα γῆς ἐξέτενας ἐκείνη περὶ ἅπαντα
 κακία χαλεπότερος ἐν ταῖς ταπεινότησιν ἔρρηται βαρά-
 θροις πατούμενον νόσημα καὶ πρὸς πᾶσαν ὄβριον ὑποκεί-

20 μενομένη ἀμέλει ἀντιπαραστήσει αὐτῇ τὴν ἀφροσύνην τούτῃ
 ἐκείνην ἀφροσύνην

καὶ τῶν δὲ σινοπέων ἀντιγράφων

25 Cap. 55. Ἀπὸ δ' αὐτῆς ἔστιν ἔρρηται ὁ μὲν

25 αὐτὸν ἄλλο πλὴν λόγος ἵστέ, τῶν τούτων ἐν τῇ μάχῃ παρὲν
 μαχηόμενος δὲ πρὸς τὴν μάχην Ἀπὸ δ' αὐτῆς ἔστιν ἔρρηται ὁ μὲν

καὶ ἔστιν ἐκείνου περὶ τῆς μάχης ἢ ἀληθείας ἐχομένην
 καὶ τῶν δὲ σινοπέων ἀντιγράφων

μνημοσύνην ἱστοροῦσι τὰς προστάτιδας λόγου θεῶν ὑπὸ

a) Il. ε. 831. b) Od. ν. 298. c) Il. ε. 425.

διατοῦτο τῆς νίκης τὰ βραβεῖα τῷ μείζονι καὶ συνεχῶς
βλάπτουσι προσέειπεν·

Cap. 58. a) Ἄντα δ' ἄρ' Ἑφαῖστος μέγας ποταμὸς βα-
δυδένης

- 5 ἐν τοῖς ὑπὲρ Ἀπόλλωνος καὶ Περσειδῶνος λόγους τὸν οὐ-
ράνιον ἡμῖν αἰθέρα καὶ τὴν ἀκήρατον ἡλίου φλόγα δη-
λώσας, νῦν μεταβέβηκεν ἐπὶ τὸ θνητὸν πῦρ καὶ ταῦτο
ἐνθάπλισε ποταμῷ τὴν διάφορον ἑκατέρου φύσιν εἰς μά-
χην παραξύναις· πρότερον μὲν εἰκόντα τὸν ἥλιον Ποσει-
10 δῶνι παρεσάγει· νῦν δὲ τὴν ὑγρὰν οὐσίαν ὑπὸ τῆς πυ-
ρώδους ἥττωμένην· δυνατώτερον γὰρ τόδε τὸ στοιχείον
θατέρου· τίς οὖν οὕτω μέμνηεν ὡς θεαὸς μαχομένους
ἀλλήλοισι παρεσάγειν· Ὀμήρου φυσιοῦς ταῦτα δι' ἀλληγο-
ρίας θεολογήσαντος·

- 15 Cap. 59. b) Ἐπὶ τέλει οὖν τῆς ἱλιάδος, σφόδρα τὸν
Ἑρμῆν ἐναργῶς ἀκολουθοῦντα Πρίαμῳ, δεδιότων ἀλλη-
γορήσας· οὐδὲν γὰρ ἔσται οὕτω ποιηθέντιον ἀνδράσιν ὀργι-
ζομένας· οὐκ ἄργυρος οὐ χρυσὸς· οὐδὲ ἢ διὰ δώρων
πολυτέλεια· μελίχιον δὲ καὶ πρῶτον ἐκείας, δπλον ἐστὶν
20 ἢ διὰ τοῦ λόγου πειθῶ· πάνυ γοῦν ἀληθῶς Εὐρπίδης,
οὐκ ἐστὶ πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος·
τούτῳ τὰ Πρίαμος ὥς περ ὀχυρὰ παντευχία καθάπλισαι
ᾧ καὶ μάλιστα τὴν Ἀχιλλέως ἐπέκλασεν ἄργῃ· οὐκ ἐν
ἄρχῃ δείξας δώδεκα πέπλους· δώδεκα δὲ πλοῖδας χλαί-
5 νας· τὰ τε λοιπὰ τῶν κομισθέντων δώρων· ἀλλ' αἱ πρῶ-
ται τῆς ἐκείας φωναὶ τοὺς ἄρσενας αὐτοῦ θυρεοὺς ἐξε-
θλύναν

c) μνησάει πατρός σοῖο· θεοῖς ἐπαίκελ' Ἀχιλλεῦ
τηλίκου οἷος ἐγὼν ὀλοῶ ἐπὶ γήραος οὐδ'

μνήμην γεννησθαι· λέγοντες· εἰκὸς οὖν τὴν λήθην πρὸς
 ἀντίπαλον ἀμιλλαν ἐξωρηκέναι· δοκαίως δ' ὑπεῖξεν αὐτὴ·
 λόγου γὰρ ἦττα λήθη καὶ τὸ φανερόν ὑπ' ἀμνηστίας ἐν
 κωφῇ νενίκηται· σιωπῇ τῶν γε μὴν ὑπολειπομένων θεῶν
 5 ἡ μάχη φυσικωτέρα·

Cap. 56. a) Ἦτοι μὲν γὰρ ἑνὸντα Ποσειδάωνος ἄνακτος
 ἴσται· Ἀπόλλων φοῖβος·

ὔδατι πῦρ ἀντέθηκε· τὸν μὲν ἥλιον Ἀπόλλωνα προσαγο-
 ρεύσας· τὴν δ' ὑγρὰν φύσιν Ποσειδάωνα· τούτων δ' ἐκάτε-
 10 ρον ὡς ἐναντίαν ἔχειν δύναμιν, τί δεῖ καὶ λέγειν· φθαρ-
 τικὸν κατ' ἐπικράτειαν· αἰεὶ θάτερον θάτερον· καὶ μὴν ὑπὸ
 λαϊτῆς τῆς παρὶ τὴν ἀλήθειαν θεωρίας διαλύειν ἀμφοῖν τὴν
 μάχην· ἐπειδὴ περ ἡλίου τροφὴν ἀπερηνάμεθα τὴν ἐνυγ-
 ρον οὐσίαν· καὶ μάλιστα τὴν ἀλμυράν· λελυθότως γὰρ
 15 ἀπὸ γῆς τὸ δειῦγρον ἀνασπῶν τῆς ἀτμίδος, τούτων μάλ-
 ιστα τὴν πυρώδη φύσιν αὐξεῖ· χαλεπὸν δ' ἦν τῷ τρέφοντι
 τὸ τρεφόμενον ἀνθίσταται· διατρεφ' ὑπεῖξεν ἀλλήλοις·

Cap. 57. b) Ἦρη δ' ἀντίστη χρυσηλόκατος πελαγεινή
 Ἀρτεμις ἰοχέαιρα·

20 οὐδὲ τοῦτ' ἀλόγως εἰσήγαγεν Ὀμηρος· ἀλλ' ὡς περ ἔφην
 Ἦρα μὲν ἐστὶν ἀῆρ· τὴν δὲ σελήνην Ἀρτεμιον ἀνομάζει·
 πᾶν δὲ τὸ τεμνόμενον αἰεὶ πολέμιόν ἐστι τῷ τέμνοντι· δια-
 ταῦτο ἐχθρὰν ἀέρι τὴν σελήνην ὑπεστήσατο· τὴν ἐν ἀέρι
 αὐτῆς φεράν καὶ τοὺς δρόμους ὑποσημαίνων· εἰκὸς δὲ
 25 ταχέως νενικήσθαι τὴν σελήνην· ἐπειδὴ περ ὁ μὲν ἀῆρ
 πολὺς καὶ πάντα καχυμένος ὃ δ' ἐλάττων καὶ συνεχῶς
 ὑπὸ τῶν ἀέριων παθημάτων ἀμαυρουμένη· τοῦτο μὲν
 ἐκλείψουσιν τῆτα δ' ἀχλύϊ καὶ ταῖς ὑποτρεχούσαις νεφέλαις·

διατοῦτο τῆς νίκης τὰ βραβεῖα τῷ μείζονι καὶ συνεχῶς
βλάπτειντι προσέειπεν·

Cap. 58. a) Ἄντα δ' ἄρ' Ἡφαίστιο μέγας ποταμὸς βα-
ρυνθένης

5 ἐν τοῖς ὑπὲρ Ἀπόλλωνος καὶ Πασειδῶνος λόγους τὸν οὐ-
ράνιον ἡμῖν αἰθέρα καὶ τὴν αἰθήρατον ἡλίου φλόγα δη-
λώσας, νῦν μεταβέβηκεν ἐπὶ τὸ θνητὸν πῦρ καὶ ταῦτο
ἀνθρώποις ποταμῷ τὴν διάφορον ἑκατέρου φύσιν εἰς μά-
χην παροξύνας· πρότερον μὲν εἰκόντα τὸν ἥλιον Ποσει-
10 δῶκε παρεισάγει· νῦν δὲ τὴν ὑγρὰν οὐσίαν ὑπὸ τῆς πυ-
ράδος ἡττωμένην· δυνατώτερον γὰρ τόδε τὸ στοιχεῖον
θατέρου· τίς οὖν αὐτῷ μέμνηεν ὡς θεοὺς μαχομένους
ἀλλήλοισι παρεισάγειν· Ὀμήρου φυσιοῶς ταῦτα δι' ἀλληγο-
ρίας θεολογήσαντος·

15 Cap. 59. b) Ἐπὶ τέλει οὖν τῆς ἱλιάδος, σφόδρα τὸν
Ἑρμῆν ἐναργῶς ἀκολουθοῦντα· Πρίαμον δειδήλων ἀλλη-
γορήσας· οὐδὲν γὰρ ἔσται οὕτω τηθῆναι ἀνδράσιν ὀργι-
ζομένοις· οὐκ ἄργυρος οὐ χρυσὸς· οὐδὲ ἡ διὰ δώρων
πολυτέλεια· μελίχιον δὲ καὶ προστηνὲς ἱκεσίας, δπλον ἐστὶν
20 ἡ διὰ τοῦ λόγου πειθῶ· πάνυ γοῦν ἀληθῶς Εὐρύπιδης,
οὐκ ἔστι πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος·
τούτῳ τὰ Πρίαμος ὡς περ ὀχυρὰ παντευχία καθάπλισται
ὦ καὶ μάλιστ' αὖ τὴν Ἀχιλλέως ἐπέκλασεν ἀργὴν· οὐκ ἐν
ἀρχῇ δειξας δώδεκα πέπλους· δώδεκα δὲ πλοῖδας χλαί-
25 νας· τὰ τε λοιπὰ τῶν κομμαθύντων δώρων· ἀλλ' αἱ πρῶ-
ται τῆς ἱκεσίας φωναὶ τοὺς ἄρσενας αὐτοῦ θυρεοὺς ἐξε-
θλύναν

c) μνησθαι πατρός σοιο· θεοῖς ἐπαίκελ' Ἀχιλλεῦ
τηλίκου οἶος ἐγὼν ὀλοῶ ἐπὶ γήραος οὐδῶ·

a) Il. α. 75. b) Il. α. 360. seq. c) Il. ω. 456.

δι' αἰέ γε προερίμειε τῶν λόγων συνήρπασεν· Ἀχιλλεῖα· καὶ
 σχεδὸν ἀντὶ Πριάμου γέγονε· Πηλεΐδης· διασφύτο· ἤλεκται
 μὲν ἄχρι τραπέζης· Ἰουκροῖς δὲ· Ἀσμηθὲν ἀποδίδοται τὸ
 Ἑκτορος σῶμα· τοσῶτον ἰσχυρὸς ὁ τῶν παθῶν ἑρμη-
 5 νεύς, λόγος ἐν ἀπείρῳ· Ὀμήρου· αὐτῷ τῆς· ἰκεσίας· πα-
 ράκλητον·

Cap. 60. Ἀρ' αἶν ἀπόχρη εἰς ὅλης τῆς ἱλαίδος συνά-
 δουσα· καὶ διαπνεύσης· ἢ· Ὀμήρου· φιλοσοφία· ἐν ᾗ· τὰ· περὶ
 θεῶν· ἡλληγόρηται· ζητοῦμεν δὲ· πᾶσι· τὸ· παρρησιώτερον· καὶ
 10 ἄρ' αἶν· τοσούτας· ἀποδείξεις· ἐνδείν· ἔτι· τὰ· πάλαι· τὴν· Ὀδυσ-
 σείαν· ἡγούμεθα· πλὴν· ὅμως· ἀκόρεστον· εἶπαι· τὸ· καλὸν· ἀπὸ
 τῆς· ἐναγώνιου· καὶ· πολεμικῆς· ἱλαίδος· ἐπὶ· τὴν· ἡλικίαν· με-
 τὰ· ταύτης· Ὀδυσσεῖαν· αὐτὸν· γὰρ· αὐτὴν· τελείως· φιλοσό-
 φητος· ἀλλ' ἐν· ἑκατέροις· τοῖς· σώματι· ὁμοίαν· εὑρίσκω-
 15 μέν· Ὀμήρου· μηδὲν· περὶ· θεῶν· ἀπρέπες· ἵψορῶντα· δίχα· δὲ
 τῆς· ἀναιδέως· ἐμπειρίας· ἀβυστόρηνον·

Cap. 61. Αὐτέκα· τοίνυν· ἐν· ἀρχῇ· τὴν· Ἀθηνᾶν· ἀπὸ· Διὸς
 ἀποστέλλομένην· πρὸς· Τηλέμαχον· εὑρίσκαμεν· ἐν· λόγῳ·
 εἰσὶν· ἕκ· τῆς· ἀρχῆς· νεότητος· ἡδὴ· τὴν· ἐπιστάτην· ἡλικίαν·
 20 ὑπερκαίεται· μετέβαλεν· εἰς· αὐτὸν· ἄνθρωπος· καὶ· εἰς· αὐτὸν· ὑ-
 πέδραμε· τῶν· γεγνημένων· λόγισμός· ὡς· εὐαίρει· ἡδὴ· διακαρ-
 πείναι· ἐπὶ· τῇ· τετραστίλ· τῶν· μοῦσῃ· ἡρῶν· ἰσοστίλ· αὐτὸν· ἐν·
 κούρῳ· ῥῥοσθόρηνον· ἐν· Τηλέμαχῳ· λογαζόμεν· ἡλικίας· ἐπι-
 25 φάνειαν· ἡλληγόρησεν· ὁμοιωθεῖσα· γὰρ· ἡγέρων· ἡλικίαν· πα-
 λαιοῦ· γοῦν· ὁμοιολεγεῖται· ἕξ· ὅς· Ὀδυσσεύς· ὁ· Μέντιος· εἶναι·
 πολὺ· δὲ· καὶ· γῆρας· ἰσοῦ· τῶν· τελευταίων· χρόνων· λιμέ-
 νες· ἀσφαλές· ἀνθρώποις· ὄρμισμα· καὶ· ὅσον· ἡ· τῆς· σώμα-
 τος· ἰσχύς· ὑπαρθίνα· τοσοῦτος· ἢ· τῆς· διαπνεύσεως· αὐξεται·
 ῥῶσις·

30 Cap. 62. Τίνα· τοίνυν· παρυσελθὼν· ὁ· νοῦς· ἐξεπαίδευσεν·
 τὸν· Τηλέμαχον· οὐ· θεὸς· παρυσιασθήμενος· καὶ· ταῦτ'· ἂν

λέγει· ἀφαινούσης· θαυκτιόοντος· ἄρ' ὅτ' φησὶν ὁ Τηλέ-

μαχέ· μαιρακίου γὰρ ἡδὴ τὰ πρόνους· πλέων· α).

α) ἢ ἄρα· ἐρέτησιν· εἴπωσιν· αἱ· τις· ἑρέτης·

ἔρχο· πεισόμενος· πατέρης· δὴν· οἰχομένοιο·

5· πρῶτος· ἐδούθη καὶ δέκατος· ἐκ· θαυκτίας· τῆς· πατρὸς· τὴν· ἡλι-

κίαν· ἀφαινούσης· ὑπαικούσης· λογιμῶς· ὡς· αἴα· ἄξιόν· ἐστίν·

ἀργούς· ἐν· Ἰθάκῃ· κατατρίβειν· χρόνους· ἀμνησίαν· ἔχοντας·

τῆς· μεγέννητος· οὐκ· ἀναγκαῖον· ἦδη· ποτὲ· τὸν· φιλοπάτορα·

ναῦν· εὐτρέφισσάμενον, ἐκί· τὰς· διαποντίους· ἐκδραμεῖν· κλη-

10· θόνας· ἵνα· τὴν· Ὀδυσσεύς· ἀπόδημον· ἀγνοῖα· φειχυνόσῃ·

δεύτερον· δ' ἐπὶ· τούτοις· διεσκέψατο· ὅπου· μάλιστα· δεῖ· τὴν·

πατρώαν· ἐρευνῆσαι· τύχην· ὅτ' ἡγόρευσε· δ' αἱ· πρόνους· ἐγ-

γὺς· αὐτοῦ· καθεζομένη· β)

β) πρῶτα· μὲν· ἐς· Πύλον· ἔλθε· καὶ· εἶρε· Νέστορα· δῖον·

15· κείθεν· δὲ· Σπάρτην· τέ· παρὰ· ξανθὸν· Μελέαρο·

δ' μὲν· γὰρ· εἶχε· τὴν· ἀπὸ· γῆρας· ἐραυρίαν· ρ' δ' ἀπὸ· τῆς·

δακτύλους· πλάγχθης· ἐκάνεκληθέει· νέος· γ)

γ) θεύτατος· γὰρ· ἦλθεν· Ἀχαιῶν· χαλκοχιτώνων·

ἔμελλεν· οὖν· ἀφελίμως· αὐτῷ· παραινῶν· γενήσεσθαι· Διέστωρ·

20· τάλῃ· οὗ· περὶ· τῆς· Ὀδυσσεύς· πλένης· ἐρεῖν· Μελέλαος·

Οαρ· 68· Ἀμα· δὲ· ταῦτ'· ἐννοήματος· ὡς· περὶ· παραιοτάων·

ἑαυτὸν· εἶπεν· δ)

δ) οὐδέ· τί· σε· χρὴ· ὅτ' ἔτι· τῆλ' ἔστι·

ὅτ' ἔτι· τῆλ' ἔστι· ὅτ' ἔτι· τῆλ' ἔστι·

25· ὡς· περὶ· παρθαγωγῶς· καὶ· πατὴρ· ὁ· λογιμῶς· αὐτοῦ· τὸ· μῦθε-

τακόν· τῶν· προαγμένων· ἀνήγαγεν· εἴ· τα· καὶ· ὁμοῦ· ἡλκω-

τιδος· ἀρετῆς, εἰς· τὴν· ἴσῃν· πρόνους· αὐτὸν· ἀφαινούσῃ·

ε) ἢ· οὐκ· ἄρ' αἱ· δῖον· κλέος· ἔλαβε· δῖος· Ὀρέτης·

a) Od. α. 280. b) Od. α, 284. c) Od. α. 286. d) Ibid. 296.

e) Ibid. 298.

- πάντας ἐνθρώπους ἐπεὶ ἔπτανε πατρὸς φρονῆα·
 τοιέτοις ἐπάρξεις λογιμοῖς, εὐλόγως μετέωρον αὐτοῦ τὴν
 διάνοιαν ἐλαφρίζει προσείκασεν αὐτήν. Ὀμηρος ὄρνιθι λέγων
 α) ὄρνις δ' ὥς ἀνέκαια διέπτατο·
 5 μεταρσία γὰρ ἡ φρόνησις ὥς ἂν οἶμαι τηλοκοῦτον ὄρνιν
 ἐν αὐτῇ πραγμάτων κυφοραῦσα διενέσκηκεν· ἀμέλει τα-
 χέως ἐκκλησία συναθροίζεται καὶ πατρώϊς λόγοις ἐνρη-
 τώσκει τὸν δ' ἀπόπλουν εὐτρέπει· ὁ τῆς ἀλληγορίας ἐπώ-
 νυμος Φρονίᾳ μὲν υἱὸς Νοήμων δὲ τοῦνομα δι' ὧν
 10 ἀμφοτέρων οὐδὲν ἄλλο πλὴν τοὺς ὑπογύμους αὐτοῦ λογι-
 σμούς ὑπεσήμενεν· ἐπιβαίνοντι δ' αὐτῷ τῆς νεώς, συ-
 νειμβέβηκεν Ἀθηνᾶ Μέντορι τὴν μορφήν εἰκασμένην πάλιν
 ἀνδρὶ πρὸς φροντίδας τὴν διάνοιαν ἔχοντι φρονήσεως μη-
 τέρα· δι' ὧν αἰπάντων ἡ κατ' ὀλίγον ἐν τῷ Τηλεμάχῳ τρε-
 15 φομένη βύνεισι ἐν ταῖς ἐπεσὶν ἐξόρηται·
 Cap. 64. Καὶ μὲν ὁ παρὶ Πρωτέως λόγος οὕτω, πολὺς
 ἑκταθεὶς ὑπὸ Μενέλαου τὴν ἐξαπατάσαν εὐθὺς ἔχει φαν-
 τασίαν πάνυ μυθώδης· γαγνέναι τῆς ἐν Ἀγύπτῳ νησίδος
 Ἀθλίου ἑπασκου, εἰς ἀθανάτου μητέρα τιμωρίας παρελκό-
 20 μετον· ἢ βίος ὑπείρου καὶ θαλάττης κοινὸς ἀτυχεῖς ὑπ-
 νους μετὰ φονκῶν κοιμώμενος ἐν αὐτοῦ πολάζηται καὶ τὸ
 τερπνόν, θυγάτηρ δ' Εἰδοθέα διὰ πατρός ἀδικίας ξένον εὐ-
 ποιῶσα καὶ γινόμενη προδότης αὐτοῦ· δεσμοὶ μετὰ τῆτο
 καὶ Μενέλαος ἐνεδρεύων· εἴθ' ἡ πολυπρόσωπος εἰς ἅπαντα
 25 ἢ βούλεται Πρωτέως μεταμόρφωσις ποιεῖται καὶ τεράσιοι
 μῦθοι δοκῶσιν· εἰ μὴ τις ἑρρανίῃ ψυχῇ τὰς ὀλυμπίους Ὀ-
 μηροῦ τελευτὰς ἐροφαιτῆσαι·
 Cap. 65. Τὴν γοῦν προμύθερα τῶν ὅλων ὑφίσταται γέ-
 νειν· ἀφ' ἧς τὸ πᾶν ριζωθὲν, εἰς ὃ νῦν βλέπομεν ἦκει

- κατάστημα· παλαιοὶ γὰρ ἦσαν ποτὲ χρόνοι καὶ οὐκ αὐτό-
 πατον ἢ ὑπόλημνον ἦν· οὐδέπω κειριμένοις χαρσπηῆσιν
 εἰς τέλος ἦκουσα μορφῆς· οὔτε γὰρ γῆ τῇ τῶν ὅλων
 ἐστία κέντρον ἐπεπήγει βέβαιον·, οὐτ' οὐρανὸς περὶ τὴν
 5 αἰθρὴν φορὰν ἰδρυμένος ἐκυλεῖτο· πάντα δ' ἦν ἀνήλιος
 ἡρεμία καὶ κατηφοῦσα σιγή· καὶ πλεον οὐδὲν ἦν ἢ κεχυ-
 μένης ὕλης· ἄμορφος φάρ ἀργία· πρὶν ἢ δημιουργὸς ἀ-
 πάντων καὶ κοσμοτόνος ἀρχὴ σωτήριον ἐλκύσασα τῷ βίῳ
 τύπον, τὸν κόσμον ἀπέδωκε τῷ κόσμῳ· θεζεύγνυτο μὲν
 10 οὐρανὸς γῆς· ἐχώριζε δὲ τὴν ἥπειρον θαλάσσης· τέτταρα
 δὲ σότχεῖα τῶν ὅλων ῥίζα καὶ γέννα, ἐν τάξει τὴν ἰδίαν
 μορφήν ἐκομίζετο· τούτων δὲ προμοιῶς κειραμένων, ὁ
 θεὸς μηδεμιᾶς οὐσης διακρίσειος περὶ τὴν ἄμορφον ὕλην·
 Cap. 66. Πρωτίως δὲ θυγάτερα Εἰδοθέα δοκιῶς εἶδες
 15 ἐκάστου γενομένη θεᾶ διατοῦτο μία τοπαῖν ὧν φύσις ὁ
 Πρωτεύς, εἰς πολλὰς ἐμείριζετο μορφαῖς ὑπὸ τῆς προνοίας
 διαπλαττέμενος·
 ἦτοι μὲν πρώτιστα λέων γένει' ἠγένημος·
 αὐτὰρ ἔπειτα δράκων· καὶ κάρδαλις ἢ δὲ μέγας σῦς·
 20 γένετο δ' ὕγρον δένδρον καὶ δένδρον ὑψητέτηλον·
 διὰ μὲν οὖν τοῦ λέοντος ἐμπύρου ζώου τὸν αἰθέρα δη-
 λοῖ· δράκων δ' ἐστὶν ἡ γῆ· τὸ γὰρ αὐτόχθον αὐτοῦ καὶ
 γηγενὲς οὐδὲν ἄλλο πλὴν ταῦτο σημαίνει· δένδρον γε μὴν
 ἅπαν ἀνέξανόμενον καὶ τῇ ἀπὸ γῆς ὀρμῇ μεταρσίαν αἰε-
 25 λαμβάνον, συμβολικῶς εἶπεν αἶρα· τὸ μὲν γὰρ ὕδωρ
 εἰς ἀσφηλεῖραν ὧν προημέξατο δῆλώσιν ἐκ τῆ φανερωτέ-
 ρου παρίστησαν· εἰπὼν· γένετο δ' ὕγρον ὕδωρ· ὥστε εὐ-
 λόγον τὴν μὲν ἄμορφον ὕλην Πρωτεῖα καλεῖσθαι· τὴν δ'
 εἰδωλεπλασθήσασθαι ἐκάστα πρόνοιας, Εἰδοθέαν ἐξ ἀμφοῖν
 30 δὲ πᾶν διακοιθὲν, εἰς τὰ συνεχῇ καὶ προστακτικὰ τῶν
 ὅλων σχισθῆναι· πιθανῶς δὲ καὶ τὴν νῆσον ἐν ἣ ταῦτα

ἔειπεν· φάρον ἐνόμασεν· ἑπειδὴ ἐστὶ τὰ φέρεται γεν-
 κῶσαι· καὶ τὴν γῆν ἀφάρωσαν ὁ Καλλίμαχος εἶπε τὴν
 ἄφρονον· ἀφάρωτος εἶον γυνή· φυσικῶς οὖν τὰν ἀπάντων
 πατέρα· φάρον ἐνόμασε φάρον· ἐκ τῆς γαμήμου προσηγο-
 ρίας· ὁ μάλιστα ἐβούλετο σημεῖναι·

Cap. 67. Τίσι γὰρ μὲν ἐπιθέταις καὶ τὴν Πρωτέα κε-
 κέσμεναι, ἥδη σκοπεῖται·

a) πωλεῖται τις δεῦρο χέρον· ἄλλος νομερτής·

τὸ μὲν γὰρ αἶμα τῆς ἀρχηγόου καὶ πρώτης εὐσείας γε-
 10 ραίτερον· ὥστε ἀποσεμνῦναι τῇ πολιτείᾳ τῇ χάριτι τῶν

ἀφάρων ὕλην· ἄλλου δὲ ἐνόμασεν, αἶμα δὲ Ἀέ οὐ θαλάτ-
 τιδος καὶ θαλάσσης καὶ κατὰ κυμάτων ζῶντος· τὰ δὲ ἐκ

πολλῶν καὶ παντοδαπῶν συνηλισμένον· ὅπερ ἐστὶ συνεθροι-
 σμένον· νομερτής δὲ εὐλόγως εἴρεται· τί γὰρ τεύχους τῆς

15 εὐσείας ἀληθοσυνέστερον· ἐξ ἧς ἅπαντα γηγενῆ καὶ νομα-
 ρεῖται· καὶ μὲν καὶ ἡ Καλλιμάχου, τὴν περὶ τῶν πακίλων

παρ' Ὀδυσσεὺς λόγων Ἑρμῆν προσηγόρευσε· μάστιγος μὲν
 ἀλλ' ὅμως καταθέλξαντες αὐτοῦ τὰν ἔρωτα τῆς νύμφης ἵν'

εἰς Ἰθάκην προπερίφθιη· διαποῦτ' ὅρμητι προσηγορευμένος
 20 Ἑρμῆς ἐλήλαθεν ἐπ' Ὀλύμπῳ· πτερόεντα γὰρ τὰ ἔτη κατὰ

τὴν Ὀμπρον· καὶ τάχιστα οὐδὲν ἐν ἀνθρώποις λόγῳ·

Cap. 68. Δεῖ δὲ ἡμᾶς οὐδὲ τὰ μικρὰ παραδεῖν· ἀλλὰ
 καὶ ὅτι ἐκείνῳ τὴν λεπτὴν ἐξετάζειν Ὀμῆραι φροντίδα·

τὸν γὰρ ἡμέραις καὶ Ὀρίωνος ἔρωτα πάθος αὐτῷ ἀνθρώ-
 25 ποις εὐσχημον, ἡλληγόρησεν·

b) αἷς μὲν δὲ Ὀρίων· ἔλτα ῥοδοδάκτυλος Ἥως·

παραπρόγε γὰρ αὐτὸν ἔτε νεανίσκῳ ἐν ὁσπρῇ τοῦ σώματος
 ὑπὸ τοῦ χρεῶν πρὸ μοίρας συναρπασμένον· ἦν δὲ πα-

λαιὰ ἡδὲ τὰ σώματα τῶν καμνόντων ἐπειδὴν ἀνασταύ-
 ρηται·

a) Od. A. 684. b) Od. E. 621.

σπῖτα τῷ βίῃ, μὴ τε γύκτωρ ἐπαμύξει μὴ δ' ἄταυ ὑπὲρ
 γῆς τὸ μεσημβρινὸν ἐπτείνεται θάλασσαν· ἀλλὰ πρὸς βα-
 θύν ἄθροον φύρας ἡλίου ἀκτῖσιν ἀκόντος· ἐπειδὴν ἐν
 αἰγυῖας νηυσὶν ἄμα καὶ κάλλει προέχων τελευτήσῃ τὴν
 5 ἄρσιν ἐπικαμῶν ἐπευφήμουν ἡμέρας ἀρπαγῆν· ὡς ἐκ
 ἰσχυροτάτου ἀλλὰ δι' ἐρατικὴν ἐπιθυμίαν ἀναρπαζόμενου.
 καὶ Ὁμήρου δὲ τοῦτα φασὶν Ἰασίον ἀνὴρ ἡρωγίας ἐπι-
 μελούμενος καὶ θαψιλῶς τοὺς ἀπὸ τῶν ἐφίαν ἀγρῶν καρ-
 πούς λαμβάνων, εἰκότως ὑπὸ τῆς Δήμητρος ἔδοξε ἡγα-
 10 πῆσθαι· δι' οὗ Ὁμήρος οὐκ ἀσέλγεις ἐρατάς ἰσχυρεῖ θεῶν
 οὐδ' ἀκαταστάτας· σημαίνει δὲ τὰς εὐαγαστάτας· ἡμέραν
 τὴν καὶ Δήμητρον τοῖς εὐαεβῶς ἐρευνοῦν ἐξέλονται φυσικῆς
 ἀρετῇ θεωρίας ἀφορμὴν χαρίζεται·

Cap. 60. Nūn' τοῖσι πάντα τὰλλα ἀφέντες, ἐπὶ τὴν
 15 διήυστην, καὶ χαλεπῶς θριλλουμένην ὑπὸ τῶν συκυφαντῶν
 κρήνην· πρῶτον· ἀπὸ γὰρ οὗ καὶ κάτω τραγωδεῖ-
 σαι τὰ περὶ Ἄρως καὶ Ἀφροδίτης ἀσεβῶς διόπτειν· ἀλλὰ
 λέγοντες ἀκαταστάτου γὰρ ἐμπειρολίτου καὶ ἐν οὐρανῷ καὶ
 τὸ παρ' ἀνθρώποις ἄταν γένηται θανάτου· τὴν ὁρμήσαν, ἐκ
 20 ἐδυσχερέστη παραθεῖς ἱστορήσαι, λέγω δὲ μοιχείαν·

α)· ἀπὸ Ἄρως φησὶν ἄσπετος, εὐσταθέου τ' Ἀφροδίτης·
 ὡς τὰ πρῶτα μέγιστον ἐν Ἡρώτοις δόγματι·
 εἴτα μετὰ τοῦτα δευτέρως καὶ θεῶν γένεσις· ἐπιστὰς τε πρὸς
 Ἡρώτοις Ποσειδῶντος· ὅτι οἱ θεοὶ νοσῶσιν, καί τι τὸς
 25 παρ' ἀνθρώποις ἀποκινῆτας εἶναι πολάζεσθαι νομίζω δ' ἔγω-
 γος καὶ ἐν Φαίῳ ἐν ἀνθρώποις ἡδονῇ πεδουλαμένοις,
 ἀπὸ τῶν ταῦτα φησὶν ὅτι τὴν ἐπατήσαν ἔχουσιν τὰ
 γὰρ σωματικὰ δόγματα καὶ τὴν ἐμπεδωμένην γνώμην ἔοικεν
 ἐπὶ τοῦτον βεβαῖον ἄρσιν μὲν ὀνομάσας τὸ νεῖκος τὴν

φρόνισεν φάρον ἐνόμασεν· ἐπειδὴπερ ἐστὶ τὰ φέρσαι γεν-
 κῶσαι· καὶ τὴν γῆν ἀφάρωσαν ὁ Καλλίμαχος εἶπε τὴν
 ἀφρονίαν· ἀφάρωτος εἶον γῆν· φυσικῶς οὖν τὸν ἀπάντων
 πατέρα χάρον ἐνόμασε φάρον· ἐκ τῆς γονίμου προσηγο-
 ρίας, ὃ μάλιστα ἐβούλετο σημεῖναι.

Cap. 67. Τίσι γὰρ γῆν ἐπιθέτετε καὶ τὴν Πρωτέα κε-
 κῶσμεν, ἥδη σκοπεύμεν.

α) σπυλίζεται· τις δὲ ὡς γέροντες αἴνες νομερτῆς.

τὸ μὲν γὰρ αἵματι τῆς ἀρχηγόνου καὶ πρώτης εὐσείας γε-
 14 ραίτερον· ὥστε ἀποσεμνύναι τῇ πολιτείᾳ τῇ χάριτι τῶν

ἀφάρων ὕλην· αἴλου δὲ ἐνόμασεν, αἵ μὲν Δε' οὐ θαλάτ-
 τιδόν, τῆς θαλάσσης καὶ κατὰ κυμάτων ζῶντας· τὰ δὲ ἐκ

πολλῶν καὶ παντοδαπῶν συνηλισμένον ἅπερ ἐστὶ συνθεθρι-
 σμένου· νομερτῆς δὲ εὐλόγως εἶρεται· τί γὰρ ταύτης τῆς

15 εὐσείας ἀληθοῦς μέγιστον· ἐξ ἧς ἅπαντα γγενῶσθαι νομι-
 ζομεν· καὶ μὲν καὶ ἡ Καλλιμάχου, τῆς περὶ τῶν πακίλων

παρ' Ὀδυσσεῶς λόγων Ἑρμῆν προσηγάρισε· μάστιγος μὲν
 ἀλλ' ὅμως καταθέλξαντες αὐτοῦ τὰ ἔρωτα τῆς νύμφης ἰν'

εἰς Ἑλλάδα προπεριφρεῖται· διακοῦν' ὅρμητι προσημακωμένος
 20 Ἑρμῆς ἐκῆλασεν ἐπ' ἀλύμπε· πτερὰ γὰρ τὰ ἔτη κατα

τὴν Ὀμηρον· καὶ τάχα οὐδὲν ἐν ἀνθρώποις λόγαν·

Cap. 68. Δεῖ δὲ ἡμᾶς οὐδὲ τὰ μικρὰ παραδεῖν· ἀλλὰ
 καὶ δεῖ ἐκείνῳ τὴν λεπτὴν ἐξετάζειν· Οὐ μὲν φροντίδα

τὸν γὰρ ἡμέρας καὶ Ὀρίωνος ἔρωτα πάθος οὐδ' ἀνθρώ-
 25 ποις εὐσχημον, ἀλλ' ἐγὼρησεν.

β) ὡς μὲν δὲ Ὀρίων· ἔλατα ῥοδοδάκτυλος Ἥρις·

παραπρόγος γὰρ αὐτὸν ἔτε νεανίσκῳ ἐν ἀσπρῇ τοῦ σώματος
 ὑπὸ τοῦ χροῦς πρὸ μοίρας συναρπασμένον· ἡμᾶς δὲ πα-

λαιότερον ἔδοξε τὰ σώματα τῶν καμνόντων ἐπιδεῖν ἀναπαύ-
 σαι.

γ) Od. A. 684, B. 621.

σφισαί τε βίη, μή τε γύκτωρ ἐπαμύξει μὴ δ' ἄταν ὑπὲρ
 γῆς τὸ μεσημβρινὸν ἐπιτείκεται θάλασσαν· ἀλλὰ πρὸς βα-
 θύν ἄβυσσον ἀπύρρον ἠλίου ἀκτῖσιν ἀκόντος· ἐπειδὴν ἐν
 κρήνης νηυσὶς ἄμα καὶ κάλλει προέχων τελευταίῃ τὴν
 5 ἄρθραν ἐκκαμμένην ἐπευφήσαν ἡμέρας ἀρπαγῆν· ὡς ἐκ
 ἰπποδρόμου ἀλλὰ δι' ἐρασιπλὴν ἐπιθυμίαν ἀσκησασμένου.
 κατ' Ὀμήρου δὲ τοῦτο φαίνεται Ἰασίαν ἀνὰ γεωργίας ἐπι-
 μελόμενος καὶ θαυμάσιος τοὺς ἀπὸ τῶν ἐθείων ἀγρῶν καρ-
 πους λαμβάνων, εἰκότως ὑπὸ τῆς Δήμητρος ἔδοξε ἡγα-
 10 γῆσαι· δι' οὗ Ὀμηρος οὐκ ἀσέλγεις ἑρωτάς ἰσχυρῶς θεῶν
 οὐδ' ἀκαταστάτας· σημαίνει δὲ τὰς εὐαγιστάτας· ἡμέραν
 τὴν καὶ Δήμητρον τοῖς εὐαεβῶς ἐρευνῶν ἐξέλονται φυσικῆς
 ἀρετῇ θεωρῆς ἀφορμὴν χαρίζεται.

Cap. 60. Nūν τοίνυν ἅπαντα τᾶλλα ἀφέντες, ἐπὶ τὴν
 15 δεινότην, καὶ ἰχθυόων θριλλουμένην ὑπὸ τῶν συκυφαντῶν
 κρότησιν ἀντιπῶμεν· ἅκα γὰρ οὐκ καὶ κάτα τραγωδῶ-
 σι τὰ περὶ Ἄρεος καὶ Ἀφροδίτης ἀσεβῶς διαπραχάσθαι
 λέγοντες ἀσελασίαν γὰρ ἐμπεριόλιτο καὶ ἐν οὐρανῷ καὶ
 τὸ παρ' ἀνθρώποις ὅταν γένηται θανάτου τέμωρέμενον, ἐκ
 20 ἐκτενέστερον παρὰ θεοῖς ἱστορήσαι, λέγω δὲ μοιχείαν·

α) περὶ Ἄρεος φιλότιμος· εὐστερέου τ' Ἀφροδίτης·

ὡς τε πρῶτα μέγιστον ἐν Ἡφαιστοῖσι δόμοισιν·

ἔτα μετὰ τοῦτο περὶ καὶ θεῶν γλώττης· ἐπεὶ αἱ πρὸς
 Ἡφαιστοῦ Προμηθεὺς· ὅτι καὶ θεοὶ νοσῶσιν, καί τι τὸς
 25 παρ' ἀνθρώποις ἀποκίχτας ἔδει κολάζεσθαι νόμιζω δ' ἔγω-
 γε καί ποτε ἐν Φαίῳ ἐν ἀνθρώποις ἡδονῇ δεδουλωμένοις,
 αἰδόμενα ταῦτα φιλοσόφου· τὰς ἐπιστάτας ἔχοντας· τὰ
 γὰρ σωτικά δόγματα καὶ τῇ ἐμπεριόλει γνώσαν ἔοικεν
 πρὸς τοῦτον βεβαῖον· ἄρτι μὲν ὀνομάσας τὸ νεῖκος τὴν

- δ' Ἀφροδίτην φίλιαν· τούτους εὖν, διεστηκότας ἐν ἀρχῇ,
 παρεισθήγεγεν Ὀμήρος ἐκ τῆς πάλαι φιλονεικίας εἰς μίαν
 ὁμόνοιαν κερναμένους· ὅθεν εὖλογος ἐξ ἀμφοῖν Ἀρμονία
 γέγνηται, τοῦ παντός ἀσαλεύτως καὶ κατ' ἐρμείλειαν ἁρ-
 5 μοςθύντος· γέλῳ δ' ἐπὶ τούτοις εἰκὸς ἦν καὶ συνήδε-
 σθαι τοὺς θεούς, ὅτε δὴ τῶν ἰδίων Χαρítων οὐκ ἐπὶ φθο-
 ραῖς διῃσταμένων· ἀλλ' ὁμονοῦσαν εἰρήνην ἀγόντων· δύ-
 ναταί γε μὴν καὶ περὶ τῆς χαλκευτικῆς τέχνης ἀλληγο-
 ρεῖν· ὁ μὲν γὰρ Ἄρης, εἰκότως ὦν, ὀνομάζετο σίδηρος·
 10 τοῦτον δὲ ῥαδίως Ἡφαίστος ἐχμιώσατο· τὸ γὰρ πῦρ
 αἶτ' οἶμαι σιδήρου κραταιότερας δυνάμει μετεληχός,
 εὐκόλως ἐν αὐτῷ τὴν ἐκείνου στερόβτητα δηλύνει· δεῖ
 δὲ τῷ τεχνίτῃ πρὸς τὸ κατασκευαζόμενον, καὶ Ἀφροδίτης
 ὅθεν οἶμαι διὰ πυρὸς μαλάξας τὸν σίδηρον, ἀπαφροδίτω
 15 τινὲ τέχνη τῇ ἐργασίᾳ κατώρθωσι· Ποσειδῶν δ' ἐστὶν ὁ
 ῥυόμενος παρ' Ἡφαίστῃ τὸν Ἄρη· πιδαῶς· ἐπειδήπερ ἐκ
 τῶν βαρυαῖων διάπυρος ὁ καὶ σιδήρου μύθος· ἄλκυσθεις,
 ὕδατι βαπτίζεται· καὶ τὸ φλογώδες, ὑπὸ τῆς ἰθίας φύ-
 σεως, ὕδατι κατασβεσθὲν ἀναπαύεται·
 20 **Cap. 70.** Καθόλου δὲ τὴν Ὀδυσσεύος πλάνην εἰτις ἀ-
 κριβῶς ἐθέλει σκοπεῖν, ἡλληγορημένην εὐρήσει· πάσης
 γὰρ ἀρετῆς καθάπερ ὄργανόν τι τὸν Ὀδυσσεύα παραστησά-
 μενος ἑαυτῷ διατοῦτο περιλοσόφηκεν, ἐπειδὴ τὰς ἐννεμο-
 μένας τὸν ἀνθρώπινον βίον ἤχθηρει κακίας· ἠδονὴν μὲν
 25 γε τὸ λωταφάγον· χωρίον ξένης γεωργὸν ἀπολαύσεως ἦν
 Ὀδυσσεὺς ἐγκρατῶς παρέπλευσεν· τὸν δ' ἄγριον ἐκάστου
 θυμὸν, ὥσπερ ἐκαυτηρίῳ τῇ παρανέσει τῶν λόγων ἐπή-
 ραισε· Κύκλωψ δὲ οὗτος ὀνόμασται, ὁ τοὺς λοχισμοὺς
 ὑπολωπῶν· τί δ' οὐχὶ πρῶτος εὐδιον πλοῦν δι' ἐπιστή-
 30 μης ἀστρονόμῃ τεκμηράμενος ἔδοξεν ἀνέμους δεδωκέναι,
 φαρμάκων τὲ τῶν παρὰ Κίρκης γέγονε κρείττων ὑπὸ πολλῆς

σοφίας πεμμάτων ἐπεισάκτων κακῶν λύσιν εὐρόμενος· ἡ
 δὲ φρόνησις ἕως αὖθις καταβέβηκεν ἵνα μὴ δὲ τῶν νέρ-
 θεν ἀδιερεύνητον ᾗ· τίς δὲ Σειρήνων ἀκούει τὰς πολυπεί-
 ρους ἱστορίας παντὸς αἰῶνος ἐκμαθῶν· καὶ Χάρυβδις
 5 μὲν ἡ δάπανος ἱστορία καὶ περὶ πότους ἅπλητος εὐλόγως
 ὠνόμασαι· Σκύλλαν δὲ τὴν πολύμορφον ἀναίδειαν ἡλλη-
 γόρησεν· διὸ δὴ κύνας οὐκ ἀλόγως ὑπέζωσαν· προτομαῖς
 ἄρπαγῇ, τόλμῃ καὶ πλεονεξία πεφραγμέναις· αἱ δ' ἡλίκ
 βόες, ἐγκράτεια γαστρός εἰσιν· εἰμὴ δὲ λιμὸν ἔσχεν ἀδι-
 10 κίας ἀνάγκη· ἃ δὴ μυθικῶς μὲν ἔστιν εἰρημένα περὶ
 τοὺς ἀκούοντας· εἰ δ' ἐπὶ τὴν ἡλληγορημένην σοφίαν κα-
 ταβέβηκεν, ὠφελιμώτατα τοῖς μιμουμένοις γενήσεται·

Cap. 71. Τὸν μὲν γὰρ Αἴολον, ἐξαρέτως ἔγωγε νομίζω
 τὸν ἐνιαυτὸν εἶναι ταῖς δωδεκαμήνοις τοῦ χρόνου περιό-
 15 δοις ἐνδεδεμένον· ὠνόμασαι γοῦν αἰόλος τεττέρι ποικίλος·
 ἐπειδὴ περ οὐκ ἰσοχρένω καὶ μονοειδεῖ κατὰ πάσαν ὥραν
 τῇ φύσει συνήνωται· διάφοροι δ' αὐτὸν αἱ παρ' ἑκαστα
 μεταβολαὶ πικέλλουσιν· ἔκ τε γὰρ ἀργαλέου κρύους εἰς
 πρᾶξιαν ἡδονὴν ἑαρος γαληνοῦται· καὶ τὸ νωτερόν τῆς ἐρι-
 20 ζούσης κατασάσει· ἔμπυρος ἡ τοῦ θέρους βία πυκνοῖ·
 μετόπωρον δὲ φθινὰς ὥρα καρπῶν ἐτησίων τὸ θέρειον ἐλ-
 κύσασα θάλλος ὥραις χειμερίαις προσιμιάζεται ταύτης δὲ
 τῆς ποικιλίας ὁ ἐνιαυτὸς ὧν πατήρ, εἰκότως αἰόλος ὠνό-
 25 μασαι· παῖδά δὲ αὐτὸν ὠνόμασεν Ἰππότου· τί γὰρ ὅ-
 ξύτερον χρόνου· τί δ' οὕτω ποδῶκες· ἀεὶ φερομένῳ καὶ
 ῥέοντι τῷ τάχει τοὺς ὅλους αἰῶνας ἐκμετρουμένου· δώ-
 δεκα δ' αὐτοῦ παῖδες εἰσὶν οἱ μῆνες·

a) ἔξ μὲν θυγατέρες· ἔξ δὲ υἱέες ἡβώοντες·
 τὸ μὲν εὐκαρπον καὶ γόνιμον τῶν τὸ θέρους ἐκπιμπλόντων

μηνῶν, θηλεία γυνή προσήκασε. τὸ δὲ σερρόν καὶ πεπη-
γὸς τῶν χειμερινῶν ἠρρένωσεν· οὐκ ἀσεβὴς δ' οὐδ' ὁ περὶ
τῶν γάμων μῦθος· ἀλλὰ τοὺς ἀδελφοὺς ἀνέμιξε ταῖς ἀ-
δελφαῖς ἐπειδὴ περ ὑπ' ἀλλήλων συμβέβηκε ταῖς ὥραις ὀχεῖ-
5 σθαι· ταμίας δ' ἐστὶν ἀνέμων·

a) ἡ μὲν παυέμεν· ἡ δ' ὀρνύμεν ὅν κ' ἐθέλησιν·
ἔμμηνοι γὰρ αἱ τούτων φοραὶ καὶ κατὰ προησμίαν πνέ-
ουσιν b).
διοπότης δ' ἀπάντων ὁ ἐνκαυτὸς· καὶ τὰ μὲν ὑπὲρ Αἰόλου,
10 τοιαύτης ἡξιώταται φυσιολογίας·

Cap. 72. Ὁ δὲ Κίρκης κυκεὼν, ἡδονῆς ἐστὶν ἀγγεῖον
ὁ πίνοντες οἱ ἀκόλαστοι διὰ τῆς ἐφημέρου πλησμονῆς,
συῶν ἀθλιώτερον βίον ζῶσι· διατοῦτο οἱ μὲν Ὀδυσσεὺς
ἐταῖροι χορὸς ὄντες ἡλίθιος, ἡττηνται τῆς γαστρομαργίας·
15 ἡ δ' Ὀδυσσεὺς φρόνησις, ἐνίκησε τὴν παρὰ Κίρκῃ τρυφήν·
ἀμέλει τοπρῶτον ἐκ τῆς νεῆς ἀνιόντι καὶ πλησίον ὄντι τοῖς
προσθήροις, Ἑρμῆς ἐφίσταται· τουτέστιν ὁ ἔμφορον λόγος·
ὑφιστάμεθα γοῦν ἐτίμως αὐτὸν Ἑρμῆν λέγεσθαι· παντὸς
τοῦ νοουμένου κατὰ ψυχὴν ἐρμηνεῖα τινα ὄντα τετράγω-
20 νόν τε ζωγράφων καὶ λιθοξόνων χεῖρες αὐτὸν ἐλείαναν·
ὅτι πᾶς ὁρῶς λόγος ἐδραΐαν ἔχει τὴν βάσιν· οὐκ ὀλισθη-
ρῶς ἐφ' ἐκάτερα κυλινδούμενος· καὶ μὴν πτεροῖς ἀνέστει-
ψαν αὐτὸν αἰνιττέμενοι τὸ παντὸς λόγου τάχος· εἰρήνη
τὲ χαίρει· πόλεμοι γὰρ οὐχ ἡκιστα λόγων ἐνδεεῖς· τὸ γὰρ
25 πλεῖστον ἐν αὐταῖς κράτος εἰλήχασιν χεῖρες· Ὅμηρος δὲ
καὶ διὰ τῶν ἐπιθέτων τοῦτ' εἰκεν ἡμῖν σαφέστερον ποι-
εῖν· ἀργειφόντην τέ καὶ αὐτὸν ὀνομάζει τὸν θεόν· οὐ μὰ
Δί' οὐχὶ τοῦς ἡσιοδείεας μύθους ἐπιστάμενος· ὅτι τὸν βε-

a) Ibid. 22. b) Hucusque editiones; at codex vaticanus addit
quae sequuntur.

- κόλον Ἴδης ἐφένευσεν· ἀλλ' ἐπειδὴ μία παντὸς λόγου φύσις
ἐκφαίνει ἐναργῶς τὸ νοούμενον, διατοῦτο εἶπεν αὐτὸν ἀρ-
γειφόντην· ἐριούνιον καὶ σῶκον· ἔτι δ' ἀκάκητα λόγων
ἐμφρόνων τὸ τελειότατόν ἐστι μαρτύριον· ἐκ τὸ τὲ γὰρ
5 κακίας ὁ λογισμὸς ᾧκισται· σώζει δὲ πάντα τὸν χρώμενον
αὐτῷ καὶ μέγα ὠφέλησεν· τί οὖν δὴ διπλᾶς καὶ διχρό-
νους διένειμεν τῷ θεῷ τιμᾶς· τὴν μὲν ὑπὸ γῆν χθονίαν·
τὴν δ' ὑπὲρ ἡμᾶς οὐράνιον· ἐπειδὴ διπλοῦς ὁ λόγος· τέ-
των δὲ φιλόσοφοι τὸν μὲν, ἐνδιάθετον καλεῶσι· τὸν δὲ,
10 προφορικόν· ὁ μὲν, οὖν τῶν ἐνδον λογισμῶν ἐς ἐξ ἀνάγ-
γελος ὁ δὲ, ὑπὸ τοῖς σέρνοις καθεῖρκεται· φασὶ δὲ τῷ
χρησθαι καὶ τὸ δεῖον· μηθενὸς γὰρ ὄντες ἐνδεεῖς, τὴν
φασὶν τῆς χρείας ἐν αὐτοῖς σέρουσι· διατοῦτ' ἐν Ὀμη-
ρος τὸν μὲν ἐνδιάθετον εἶπε χθόνιον· ἀφανὴς γὰρ ἐν τοῖς
15 τῆς διανοίας βυθοῖς ἀπεσκότεται· τὸν δὲ προφορικόν· ἐ-
πειδὴ πόρρωθεν ἐστὶ, δῆλος ἐν οὐρανῷ κατέκρησε· γλῶττα
δ' αὐτῷ οὐσία· τὸ μόνον λόγου μέρας· καὶ πελευγαίῳ κατὰ
κοίτην ἰόντες Ἑρμῇ σπένδουσιν· ἐπειδὴ πάσης φωνῆς
ἐστὶν ὄρος ὕπνος·
- 20 Cap. 73. Οὗτος οὖν Ὀδυσσεὺς παρέστηκε σύμβολος ἐπὶ
Κίρκην βαδίζοντι· καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ὑπὸ ἀργῆς τε καὶ
λύπης ὢν ἐπύθετο φερόμενος ἀσπίδος ἐν θυσιᾷ· κατὰ μι-
κρὸν δ' ἐκείνων τῶν παθῶν παρανομένων, ὑπαναλύεται
τὸ μετὰ τοῦ συμφέροντος εὐλόγιστόν· α) ὅθεν Ἑρμείας
25 χρεισόρραπις ἀντεβόλησεν αὐτῷ· τὸ μὲν γε χρυσὸν ἀντὶ
τῆ καλῆς παρείληπται· τὸ δὲ ῥάπτειν μεταφορικῶς ἀντὶ
τοῦ συντιθέναι τὲ καὶ διανοεῖσθαι· λέγει γοῦν ἐν ἑτέροις
b) κακὰ ῥάπτομεν ἀμφιέποντες· διατοῦτο καὶ μύθους πλο-
κίης εἶπεν· ἐπειδὴ λόγος ἐκ λόγου γενόμενος καὶ συρρά-

φῆται αὐτῷ γινόμενος, εὐρίσκει τὸ συμφέρον· οὐκοῦν χρυσόρροπον εἶπε τὸν λόγον, ἐκ τοῦ θύνασθαι καλοῖς βουλεύσθαι τε καὶ ῥάπτειν πράγματα· παραστὰς οὖν ἕτος ὁ λογισμὸς ἀπὸ τῆς ἀκρατοῦς ἐργῆς ἐπέπληξεν αὐτῷ, μά-
 5 την κατασπεύδουσι·

a) τίφθ' αὖτως δύστηνε δι' ἄκρας ἔρχεται οἶος
 χάρευ αἶδρις ἐών·

ταῦτα πρὸς αὐτὸν ἐλάλησεν Ὀδυσσεὺς μετανοῶντι λογι-
 σμῷ τὴν πρότερον ὁρμὴν ἀναχαλινώσας· τὴν δὲ φρόνη-
 10 σιν οὐκ ἀπιθάνως μῶλυ· μόνους ἀνθρώπους· ἢ μόλις εἰς
 ὀλίγους ἐρχομένην· φύσις δὲ αὐτῆς ῥίζα μέλαινα·

b) γάλακτι δὲ εἵκελον ἄνθος.

πάντα γὰρ οὖν συλλήβδην τὰ τηλικαῦτα τῶν ἀγαθῶν, τὰς
 μὲν ἀρχὰς προσάντεις καὶ χαλεπὰς ἔχει· γενικῶς δ' ὅταν
 15 ὑποστῇ τις ἐναθλήσας τῷ κατ' ἀρχὴν πόνῳ, τηλικαῦτα
 γλυκὺς ἐν φωτὶ τῶν ὠφελειῶν ὁ καρπὸς· ὑπὸ τοιούτου
 φρουρούμενον Ὀδυσσεὺς λογισμοῦ, τὰ Κέρκης νενίκηκε
 φάρμακα·

Cap. 74. Μεταβὰς δὲ ὑπὲρ γῆς θεωρημάτων Ὀμηρος,
 20 οὐ δὲ τὴν ἀφανῆ καὶ νεκρὰν φύσιν εἶασεν ἀναλληγόρητον·
 ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν Ἄδου συμβολικῶς ἐφιλοσόφησε· c) Κω-
 κυτὸς γοῦν ὁ πρῶτος ὀνομάζεται ποταμὸς· ἐπάνυμος ἀν-
 θρωπίνου πάθους κακόν· θρήνοι γὰρ ἐπὶ τοῖς τεθνεῶσιν
 οἱ παρὰ τῶν ζώντων· Πυρκαγέθοντα δὲ ἐφεξῆς ὀνομά-
 25 ζει· μετὰ γὰρ τὰ δάκρυα, ταφαὶ καὶ πῦρ ἀφανίζον ὃ ἐστὶ
 θνητῆς σαρκὸς ἐν ἡμῖν· ἀμφοτέρους δὲ τοὺς ποταμοὺς,
 εἰς ἓνα τὸν Ἀχέροντα συρρέοντας οἶδεν· ἐπεὶ δὴ περ ἐκδέ-
 χεται μετὰ τοὺς πρῶτους κωκυτοὺς καὶ τὴν ὀφειλομένην
 ταφὴν, ἄχῃ τινὰ καὶ λῦπαι χρόνισι πρὸς ὀλίγαις υπομνή-

πας ἐρεθίζουσαι τὰ πάθη Στυγὸς δ' ἀπορρώγες οἱ ποτα-
 μοὶ διὰ τὴν συγνότητα καὶ τὴν ἐπὶ τῷ θανάτῳ κατήφ-
 εϊαν Ἀΐδης μὲν οὖν ὁ ἀφανὴς τόπος ἐπωνύμως ὠνόμασαι·
 Φερσεφόνη δ' ἄλλως, ἢ τὰ πάντα πεφυκυῖα διαφθείρειν· ἐν
 5 οἷς οὐκ ὄχνη ἐπ' ὄχνη γηράσκει· μῆλον δ' ἐπὶ μῆλῳ· τὰ
 δ' ἐναρριζώμενα πρέμνα τοῖς ἄρσειν· αἵγιοι καὶ ἰτέαι
 ὀλεσίκαρποι τὰς δὲ θυσίας συνεικίωσε τῷ τόπῳ, τῆς σε-
 λήνης ἀμαυρούμενος ὁ τοῦ ἡλίου κύκλος ἀμβλύνεται· καὶ
 πολλάκις ἄσρων διαφεγγεῖς μαρμαρυγὰ ὀρώμεν· εὐλόγως
 10 οὖν τοῦτο a) Θεοκλύμενον· εἶπεν ὁ τὰ θεῖα κλύων· εὗρε
 γὰρ ἄξιον τῆς φυσικῆς θεωρίας τοῦνομα·

b) νυκτὶ μὲν ὕμέων

εἰλύσεται κεφαλαί τε πρόσωπα· νέρθε τε γούνα·
 καὶ μὴν ἐν ταῖς ἐκλείψεσιν αἵματι προσφερῆς χροῶ τὸ βλε-
 15 πόμενον· ἐκφραινίσσεται γὰρ· διατοῦτ' ἐπήνεγκεν

c) αἵματι δ' ἐρρέδαται τοῖχοι καλαί τε μεσόδμαι
 προθεσμία δὲ τῆς ἐκλείψεως d) ἦν Ἱππαρχος ἠκρίβω-
 σε, κατὰ τὴν ὀνομαζομένην τριακάδα καὶ νομηνίαν· ἦν
 Ἀττικῶν παῖδες ἔννην τὲ καὶ νέον ὀνομάζουσιν· οὐ δ' ἂν
 20 ἄλλήν τις εὗρε τῆς ἐκλείψεως ἡμέραν· ὅτε οὖν Θεοκλύ-
 μενος ἱστορεῖ ταῦτα, τίς ἦν ὁ χρόνος ἕξῃσι παρ' αὐτοῦ
 μαθεῖν Ὀμήρῳ·

e) τῇ μὲν φθίνοντος μηνὸς τοῦ δ' ἰσαμένου.

τῷσαύτῃ καὶ περὶ τῶν παρακολουθούντων καὶ τῆς προ-
 25 θεσμίας ἢ κατὰ τὴν ἐκλειψὲν ἀκρίβειαν· τί δεῖ τούτοις
 ἅπασι προσιδέσθαι· τὴν ἐπὶ τέλος τῆς μνησθηροφονίας
 παρεξῶσαν Ἀθηναῖαν Ὀδυσσεῖ· τουτέστι τὴν φρόνησιν· εἰ
 μὲν γὰρ ἐκ τοῦ φανεροῦ καὶ βιαζόμενος ἠμύνατο τοὺς

a) Od. p. 151. b) Od. v. 351. e) Ibid. 354. d) Cf. Ed.
 Iuntae Florent. 1567. e) Od. ξ. 162.

λελυπηκότας, ἄρις' ἂν ὁ πόλεμος συνηγωνίζετο· νῦν δὲ δό-
λῳ καὶ τέχνῃ περιελθὼν ἐν' ἀγνοούμενος ἔλη, διὰ συνέσεως
κατῳρῶσε· διὰ δὲ πάντα καὶ ἐν ἀθροίσαντες αἰλληγο-
ρίας πλήρη τὴν ὅλην ποίησιν εὐρίσκομεν·

- 5 Cap. 76. Ἀρ' ἔν ἐπὶ τούτοις ὁ μέγας οὐρανοῦ καὶ θεῶν
ἱεροφάντης Ὅμηρος ὁ τὰς ἀβάτους καὶ κεκλεισμένας ἀν-
δρωπίναις ψυχαῖς ἀτραπούς ἐπ' οὐρανὸν ἀνοίξας ἐπιτήδει-
ός ἐστι κατακριθῆναι δυσσεβεῖν, ἵνα ταύτης τῆς ἄνσεως
καὶ μαρᾶς ψήφου διενεχθείσης, ἀναιρεθέντων τὲ τῶν ποι-
10 ημάτων ἀφῶνος ἀμαθία τοῦ κόσμου κατασκευασθῇ· καὶ
μή τε νηπίων παίδων χορὸς ἀφελεῖται τὰς σοφίας παρ' Ὀ-
μήρου πρῶτον ὥς ἀπὸ τιθῆνης γάλα μή τε ἀντίπαιδες ἢ
νεανίαι καὶ τὸ παρηβηκῶς ἤδη τῷ χρένῳ γῆρας ἀπολαύη
τινὸς ἡδονῆς· πᾶς δ' ὁ βίος ἀναιρεθεὶς τὴν γλῶτταν ἐν
15 κωφότητι διάγῃ· φυγαδευέτω τοῖνυν ἀπὸ τῆς ἰδίας πολι-
τείας Πλάτων Ὅμηρον· ὥς αὐτὸν ἐξ Ἀθηνῶν ἐφυγάδευ-
σεν εἰς Σικελίαν· ἔδει δὲ ταύτης τῆς πολιτείας Κριτίαν
ἀπῶσθον εἶναι· τύραννος γάρ· ἢ Ἀλκιβιάδην τὸν ἐν παισὶ
μὲν ἀπρεπῶς θῆλυν· ἐν δὲ μεῖρακίᾳς ἄνδρα τὸν ἐν συμ-
20 ποσίοις Ἐλευσίνεια παίζοντα· καὶ Σικελίας μὲν ἀποσά-
την· Δεκελίας δὲ κτίσῃν· ἀλλὰ τοι Πλάτων μὲν Ὅμη-
ρον ἐκβέβληκε τῆς ἰδίας πόλεως· ὁ δὲ σύμπας κόσμος
Ὅμηρου μία φησὶν εἶναι πατρίς· ποίας γοῦν ἄσθον Ὅ-
μηρον ἀναγραφώμεθα πάτρης κεῖνον ὃν φῶτα καὶ χεῖρας
25 ἔχουσι πόλεις· ἐξόχως δ' Ἀθῆνας αἰ Σωκράτην μὲν ἀρνη-
σάμεναι πολίτην μέχρι φαρμάκου· μίαν δ' εὐχὴν ἔχουσαι
δοκεῖν Ὅμηρου πατρίς εἶναι· πῶς γε μὴν αὐτὸς Ὅμηρος
ἐμπολιτεύεσθαι τοῖς Πλάτωνος ἂν ἐκαρτέρησε νόμοις ἔτι
ἐναντία καὶ μαχομένη σάσει διωκισμάτων αὐτῶν· ὁ μὲν
30 γε συμβουλεύει κοινούς γάμους καὶ τέκνα τῷ δ' ἄμφω τὰ
σωμάτια γάμοις σάφροσι καθωσώται· διὰ μὲν γὰρ Ἐλέ-

νην ἰστρατεύουσιν Ἑλλήνες· διὰ Πηνελόπην δ' Ὀδυσσεὺς
 πλανῆται· καὶ θεσμοὶ μὲν θαυμάσιοι πάντες ἀνθρώπινε
 βίον δι' ἀμφοῖν τῶν Ὀμήρου σωματίων ἐμπολιτεύονται·
 τῆς δὲ Πλάτωνος διαλόγου ἄνω καὶ κάτω παιδικοὶ καὶ
 5 βρίζουσιν ἔρωτες· αὐδαμοῦ δ' οὐχὶ τῆς ἄρσεως ἐκδυμίας
 μεστός ἐστιν ἀνὴρ· μούσαι μὲν Ὀμηρος ἐπικαλεῖ θεὰς παρ-
 θένους ἐπὶ τοῖς λαμπροτάτοις τῶν κατορθωμάτων ὅπως τι
 καὶ γυναικὸν ἐστὶν ἐπίταγμα καὶ τῆς Ὀμηρικῆς ποιότητος
 ἄξιον ἔλασσαν ἢ κατὰ πόλεις διαταττομένη καὶ μεγάλων
 10 ἥρώων ἀριστεύσαν·

Cap. 77. Συνεχῶς ἔν καθεάπερ εἰς χώρον αὐτῷ συνήθη
 τὸν ἐλικύνιον ἐφίσταται λέγων.

a) ἔσπετα νῦν μοι μούσαι ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν·

οἳ τινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν·

15 ἢ πάλιν ἡνέκα τῆς Ἀγαμέμνονος ἀνδραγαθείας ἀνέρχεται·
 τοῖς τρισὶ θεοῖς ἥρωα σύμμορφον ὕμνων·

b) ἔσπετα νῦν μοι μούσαι·

ὅς τις δὴ πρῶτος Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθεν·

ἀλλ' ὄγε θάυμαστός Πλάτων ἐν τῷ περικαλλεῖ Φαίδρῳ τῆς

20 σάφρονος ὑπὲρ ἑρῶτων· διακρίστως ἀρχόμενος, ἐτόλμησεν

ὡς ὁ Διὸς Κίης ἐν τῷ παρθενίῳ τῆς ἀγνωστῆς θεᾶς

ἄγος· τί μουσῶν κατασπείσας, τὰς σάφρονάς ἐρχεαι ἀσελ-

γῶν καλέσαι βηθεύς· c) ἄγχι δὴ μούσαι εἴτε δι' ὠδῆς

εἶδος λίγ· εἴτε διὰ γένος τί μουσῶν τὸ Διτῶν ταύ-

25 την ἔσχετε τὴν ἐπωνυμίαν· σύμμαχοι λαβέσθαι τοῦδε ἔε

μύθε· περὶ τίνος εἵποιμ' ἔν, ὃ θαυμασιώτατε Πλάτων·

ὑπὲρ εὐρανοῦ καὶ τῆς τῶν ὅλων φύσεως, ἢ περὶ γῆς καὶ

θαλάττης· ἀλλ' οὐδὲ περὶ ἡλίου καὶ σελήνης οὐδ' ὑπὲρ

ἀπλανῶν τε καὶ πλανήτων κινήσεως· ἀλλὰ τί τῆς εὐχῆς

πέραις ἐστὶν αἰσχύνομαι καὶ λέγειν· ἦν δὲ παῖς οὕτω κα-
λὸς· μᾶλλον δὲ μερακίῃτος· οὗ πολλοὶ μὲν ἦσαν ἐρα-
σταί· εἷς δὲ τις αἰμύλος· α) ὅς ἐπετείκει αὐτὸν ἐρῶν· ὅτι
οὐκ ἐρώη· καὶ ποτε αὐτὸν αἰτῶν ἔλεγεν ὧδε· γυμνοῖς
5 τοῖς ὄμμασι τὴν ἀσέλγειαν ὥς ἐπὶ τέγους ἀνέωξεν· ἐδ'
εὐπρεπεῖ· σχήματι τὲ τῷ πράγματι αἰσχρὸν ὑποκλέψας

T

Cap. 78. Γοργαροῦν εἰκότως ὁ μὲν Ὀμήρου λόγος ἡ-
ρώων ἐστὶ βίος· οἱ δὲ Πλάτωνος διάλογοι μερακίων
ἔρωτες· καὶ πάντα τὰ παρ' Ὀμήρου γεννητῆς ἀρετῆς γέ-
10 μαι· φρόνιμος Ὀδυσσεύς· ἀνδρεῖος Αἴας· σώφρων Πηνε-
λόπη· δίκαιος ἐν ἅπασιν Νέστωρ· εὐσεβὴς εἰς πατέρα
Τηλέμαχος· ἐν φιλίαις πιστότατος Ἀχιλλεὺς· ὧν παρὰ
Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ πλήν εἰμὴ νῆ Δία τιμὴν

ἀφελήσομεν εἶναι τὰ σεμνὰ τῶν ἰδεῶν· τερεττίσματα
15 καὶ παρ' Ἀριστοτέλει τῷ μαθητῇ γελώμενα διατοῦτ' ἀξίας
οἶμαι τῶν κατ' Ὀμήρου λόγων δίκας ὑπέσχαν· ἀκόλαστον
ἔχων γλώσσαν αἰσχίστην νόσον· ὥς Τάνταλος· ὥς Κα-
πανεύς· ὥς οἱ διὰ γλωσσαλγίαν μυρίαις κεχειρημένοις συμ-
φοραῖς· πολλόκις ἐπὶ τὰς τυραννικάς ἐφθείρετο θύρας· ἐν
20 ἐλευθέρῳ δὲ σώματι δουλικὴν τύχην ἠνέσχετο καὶ μέχρι
πράσεως· οὐδεὶς γὰρ ἀγνοεῖ τὸν Σπαρτιάτην Πόλλιν ᾧ
οὐδ' ὥς Λιβυκοῦ χάρις ἐλέου σέσωσται· καὶ μνῶν εἴκοσι
καθάπερ ἀνδράποδον εὐτελὲς ἐτιμήθη· καὶ ταῦτα τῶν εἰς
Ὀμηρον ἀσεβημάτων ἐφειλουμένων τιμωρίαν τῆς ἀχαλί-
25 νου· καὶ ἀπυλώτου γλώττης·

Cap. 79· Ἡρὸς μὲν ἦν Πλάτωνα καὶ πλείω λέγειν δυ-
νάμενος, ἐῷ· τῆνομα τῆς Σωκρατικῆς σοφίας αἰδύμενος
ὁ δὲ Φαίλαξ φιλόσοφος Ἐπίκουρος· ὁ τῆς ἡδονῆς ἐν τοῖς
ἰδίοις κήποις θωργός· ὁ πάσαν ποιητικὴν ἀστροὶς σημη-

a) Plat. Phaed. 237.

νάμενος, οὐκ ἐξαιρέτως μόνον Ὀμηρον· ἄρ' οὐχὶ καὶ
 ταῦθ' ἃ μόνον τῷ βίῳ παρέδωκεν αἰσχροῦς ἀγνοήσας παρ'
 Ὀμήρου κέκλοφεν; ἃ γὰρ Ὀδυσσεὺς ὑποκρίσει παρ' Ἀλ-
 κίνῳ μὴ φρονῶν ἐψεύσατο, ταῦθ' ὡς ἀληθεύων ἀπεφήνατο
 5 τέλη βίου·

a) ἀλλ' ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχη κατὰ δῆμον ἅπαντα
 δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δῶματ' ἀκουαίζωνται ἀοιδοῦ,

b) τῆτο τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἶδεται· λέγει δ' Ὀ-
 δυσσεὺς οὐχ ὁ παρὰ Τρωσὶν ἀριστεύων· οὐκ ὁ Θράκην
 10 κατασκάπτων· οὐδ' ὁ παρὰ τοὺς Λωτοφάγους ἡδονὰς πα-
 ραπλέων· οὐδ' ὁ τοῦ μεγίστου Κύκλωπος ἔτι μείζων·
 ὅς ἐπέξευσε τὴν ἅπασαν γῆν· ὅς ἐπλευσε τὴν ὠκεάνιον
 θάλατταν· ὅς ἐτι ζῶν εἶδεν αἴψην· οὐχ οὗτος Ὀδυσ-
 σεύς ἐστιν ὁ ταῦτα λέγων· ἀλλὰ τὸ βραχὺ τῆς Ποσει-
 15 δῶνος ὀργῆς λείψανον· ὃν οἱ βαρεῖς χειμῶνες ἐπὶ τὸν
 Φαιάκων ἔλεον ἐξεκύμησαν· ἃ δὴ παρὰ τοῖς ὑποδεξαμέ-
 νοις ἐνομίζετο τίμια, τέτοις ἐξ ἀνάγκης συγκατανεῖ.

a) Od. ι. 6. seq. b) Ibid. 11.

ANECDOTA GRAECA

E MSS. BIBLIOTHECIS

VATICANA, ANGELICA, BARBERINIANA
VALLICELLIANA, MEDICEA, VINDOBONENSI

DEPROMPTA

EDIDIT ET INDICES ADDIDIT

P. MATHANGA

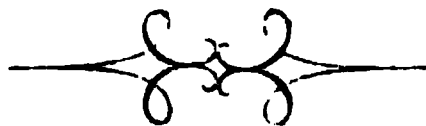
BIBLIOTHECAE VATICANAE SCRIPTOR GRAECVS
SVBSTITVTVS.

PARS SECVNDA

CVI INSVNT

SCHOLIA VETERA IN HOM.
CHRISTOPHORVS CONTOLEON
NICEPHORVS GREGORAS
LEO ALLATIVS
REGVLAE GRAMM. IN HOM.
THEODORVS PRODROMVS
CONSTANTINVS SICVLVS
LEO PHILOSOPHVS
LEO MAGISTER
ACOLVTHVS GRAMMATICVS
GEORGIVS GRAMMATICVS

IOHANNES TZETZES
CONSTANTINVS RHODIVS
THEODORVS PAPHLAGON
IOHANNES GAZAEVS
HELIAS SYNCPELLVS
IGNATIVS GRAMMATICVS
CHRISTOPH. I. A SECRETIS
ARSENIVS ARCHIEPISCOPIVS
MANVEL PALAEOLOGVS
IOHANNES CATRARES.

ROMAE,

Typis C. A. Bertinelli.

M.DCCC.L.

MONACHII, GEORGIUS FRANZ.

**‘ΙΣΤΟΡΙΑΙ ΚΑΙ ‘ΑΠΟΡΙΑΙ
ΤΗΣ Α’ ‘ΡΑΨΩΔΙΑΣ ΤΗΣ ‘ΙΛΙΑΔΟΣ a)**

**‘ΥΠΟΘΕΣΙΣ
ΤΗΣ ‘ΟΛΗΣ ‘ΙΛΙΑΔΟΣ b).**

‘Η ‘Ενάβη ἐγκυμονῶσα τὸν ‘Αλέξανδρον, εἶδε κατ’ ὄναρ
τεκεῖν δαλὸν ἀπτόμενον, ὃς κατέκαυσε πᾶσαν τὴν Τροίην·
τοῦτο γοῦν οἱ μάντις ἀκούσαντες, ἔκρινον τὸ τεχθὲν παι-
δίον θανατωθῆναι· τεχθέντα δὲ τὸν ‘Αλέξανδρον ὁ πατὴρ
5 Πρίαμος Πάριον ἐκάλεσε· καὶν ὕστερον ἐν τοῖς ἀγροῖς ὦν διὰ

a) E cod. I. Card. Passionei bibliothecae Angelicae urbis. Post hunc titulum binae Homeri vitae anonymae describuntur, quas primum edidit Allatius *de patria Homeri*, et dein Barnesius etc.

b) Barnesius a Iohanne Mori editam hanc ὑπόθεσιν praemisit suae Homeri editioni; at noster codex ampliorem et integriorem exhibet, quamvis in seq. pag. 364. lin. 15. sqq., et 368. lin. 18-30. scholia inter Tzetzae allegorias librarius confuserit, quae intacta reliqui, ut ipsius codicis mendositas servaretur.

- τὸ ἀλεξῆσαι ἀνδράσι τισὶν ὑπὸ ληστῶν βιαζομένοις, ἐκλή-
 θη Ἀλέξανδρος· ὁ γοῦν Πρίαμος, ἀπελθὼν εἰς τὸ τοῦ
 Ἀπόλλωνος μαντεῖον, ἔμαθε παρὰ τοῦ ἐκεῖσε ὄντος τῷ
 τότε μάντεως Ἀπόλλωνος τὴν κλῆσιν, ὅτι ἐὰν ὁ παῖς δι-
 5 ἐλθῇ τῆς λ' χρόνης, μέλλει δι' αὐτὸν συγκροτηθῆναι πό-
 λεμος, ὥς κατεδαφίσει τὴν Τροίην· τοῦτο μαθὼν ὁ πατήρ
 Πρίαμος, ἔσειλεν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐκείνου ἀγροῖς· καὶ κεῖ-
 νος ὁ Ἀλέξανδρος παιδευόμενος, ἐμάνθανε τὰ ἀνήκοντα
 τοῖς τῶν βασιλέων παισὶ· ῥήτωρ δὲ γενόμενος, ἔγραψε
 10 δὲ καὶ περὶ τῆς τῆς κόσμου γενέσεως, ὅπως τὲ πρῶην τὰ
 στοιχεῖα ἦσαν συνημμένα, καὶ ὅπως τῇ κοσμοποιίᾳ ἀλλή-
 λων διεχωρίσθησαν, καὶ ἔστη τὸ καθὲν τέτων εἰς τὸν ἴ-
 διον τόπον· ἔκρινε δὲ κρατῦσαν τὴν φιλίαν, διὸ καὶ ἐμυ-
 θεύσαντο γάμον Πηλέως καὶ Θέτιδος ἐν Πηλείῳ τῆς Θεσ-
 15 σαλίας ὄρει· ἡ δὲ Ἔρις ἄκλητος κατελήφθη, ὥς μὴ ταραττή
 τέτῃς παρῆσα· μηχανᾶται οὖν τοιοῦτέν τι· λαβῆσα χρυ-
 σῆν μῆλον, ἐπιγράφει αὐτῷ « τῇ καλῇ τὸ μῆλον » καὶ
 κομίσασα εἰς μέσον ῥίπτει τὸ συμπόσιον· φιλονεικοῦσι δὲ
 ὑπὲρ αὐτῆς ἡ τε Ἥρα, ἡ Ἀθηνᾶ, καὶ ἡ Ἀφροδίτη, καὶ
 20 δέονται τοῦ Διὸς κρίναι αὐτάς· ὁ δὲ ἀρνησάμενος, Ἑρ-
 μῇ προστάττει πρὸς Ἀλέξανδρον, τὸν καὶ Πάριν, αὐτάς
 ἀγαγεῖν, Πρίαμος δὲ παῖδα τοῦ Τρώων βασιλέως, ἐπὶ τῆς
 Ἰδῆς βυκολῶντα· ἐνθα ἐκάστη δῶρον τῷ νεανίσκῳ προέ-
 τεινεν· Ἥρα μὲν βασιλείαν τὴν μεγίστην, Ἀθηνᾶ δὲ τὸ
 25 ἐν πολέμοις κράτος, Ἀφροδίτη δὲ τὴν καλλίστην γυναικῶν
 Ἑλένην· ἡ καὶ συνθέμενος τὸ καλλιστεῖον νέμει· ὥς γοῦν
 τρεφόμενος ὁ Ἀλέξανδρος ἐν τοῖς ἀγροῖς διεβίβασε τῆς λ'
 χρόνης, ἔδοξε τῷ Πριάμῳ εἰσαγαγεῖν αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν·
 ἐν δὲ τῇ ι' τῆς Ἰουνίης μηνὸς ἔσειλεν αὐτὸν ὁ πατήρ Πρία-
 30 μος εἰς Ἑλλάδα, ἵνα θύσῃ Ἀπόλλωνι χαριστήρια, δοὺς
 αὐτῷ ρ' στρατιῶτας, δῶρά τε καὶ γράμματα πρὸς τῆς βα-

- σιλεύοντας τῆς Ἑλλάδος, φοβέμενος μήπως καὶ αὐτὸς ὡς
 κατάσκοπος κρατηθεῖς, ὅμοια τῷ Γανυμήδῃ καὶ τοῖς ἐκεί-
 νῃ φίλοις πάθῃ· ἀπελθὼν ἔν εἰς Σπάρτην ξενίζεται παρὰ
 Μενελάῳ· ὁ γοῦν Μενέλαος τῷ τότε μέλλον ἀποπλεῦσαι
 5 πρὸς Κρήτην ὅπως θύσῃ τῷ προπάππῳ Ἀστερίῳ τῷ βα-
 σιλεῖ Κρητῶν, κατέλειψε τὸν Ἀλέξανδρον ἐν Σπάρτῃ· ὃς
 ἰδὼν τὴν Ἑλένην κατερχομένην ἐπὶ τὸν κῆπον ἐπὶ δείλῃς,
 ἠράσθη αὐτῆς· ἐρασθήσης δὲ ἐκείνης αὐτῷ, καὶ ἀρπάξας
 αὐτήν, διὰ Σιδῶνος καὶ Τύρου φυγὼν, ἐν ὧ χρόνῳ ἀπῆλ-
 10 θε πρὸς Τροίαν· μαθόντες γοῦν τοῦτο πάντες οἱ Ἕλληνες,
 ἔστειλαν πρὸς Τροίαν πρέσβεις τὸν τε Μενέλαον καὶ Ὀδυσ-
 σέα καὶ τὸν τῷ Θησέως Ἀκάμαντα· οὗς καὶ παρὰ μικρὸν
 ἀνεῖλον οἱ Τρῶες, εἰ μὴ ὁ Ἀντίνορ τῷ Πριάμῃ ὁ ἀδελφὸς
 ξενίσας αὐτοὺς τῆς Τροίας ἀπέπεμψεν· ὥς δ' ὑπεστρέψαν-
 15 τες οἱ πρέσβεις ἀνήγγειλαν ἅπερ ἔμελλον παρὰ τῶν Τρώ-
 ων παθεῖν, συναγαγὼν ὁ Ἀγαμέμνων ἅπαν τὸ τῶν Ἑλ-
 λήνων γένος, ὑπεστράτευσε τῇ Τροίᾳ· καὶ τὰ μὲν θ' ἔτη
 ἐπολιόρκεν τὰ τῆς Ἰλίου περίχωρα τῷ δὲ δεκάτῳ ἔτει συ-
 νέβη ἡ τῷ Ἀχιλλέως ὀργή, καὶ οὕτως ἐξήρχοντο οἱ Τρῶες
 20 πρὸς τὸν πόλεμον.

ἸΩΑΝΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ.

Λέγουσιν γεννᾶσθαι τὴν Ἀθηναίαν, ἥτοι τὴν φρόνησιν, ἀπὸ τῆς τῷ Διὸς κεφαλῆς ἐνοπλος δὲ καὶ παλλομένη καὶ παρθένος γεννᾶται διὰ τε τὸ σφόδρόν καὶ μεταβατικόν, καὶ τὸ καθαρὸν Παλλὰς δὲ λέγεται ἐκ τῷ τῆς παλλακτικαίας καὶ γιγαντώδεις λόγους καταβάλλειν, ἥ ἐκ τῷ τὴν καρδίαν τῷ Διονύσῃ, τῷ οἶνῃ, ἀνενεγκεῖν τῷ Διὶ ἦγον εὐρεῖν θυσιάζεσθαι, αὐτοῦ σπαραχθέντος ἀπὸ τῶν Τιτάνων, τὴν συφαλὴν δηλονότι πατούντων· οὕτως ἡ Ἀθηνα Παλλὰς λέγεται· γλαυκῶπις δὲ διὰ τὸ καθαρὸν τῆς φρονήσεως ἀ-
 5 πεναντίη τῷ Ἀρεῖ, ἥγουσιν θυμῷ, ὅστις κελευστικὸς λέγεται· Ἀρχὴ τῶν κατὰ μέρος ἀλληγοριῶν τῷ πρώτῃ τῆς Ἰλιάδος βιβλίου.

Λητούς καὶ Διὸς υἱός, νυκτός καὶ οὐρανοῦ, ὁ ἥλιος οὗτος τὰ ἐν τῷ στρατῷ συμπτώματα ἀνιμώμενος καὶ τὸν
 15 αἶρα μολύνων, δι' αὐτὸν δὲ θερμότερον προσβάλλων τῷ στρατῷ, λειμὸν αὐτῷ ἐνεποίησεν· ὁ δὲ Χρύσης ἱερεὺς ἐκατηβόλος Ἀπόλλωνος, τῷ ἡλίῳ δηλονότι, τῷ μακρόθεν βάλλοντος, μάγος τίς ἦν· ὅστις λαχὼν τὸ χρύσειον σκῆπτρον, ξυλίνην ῥάβδον κυρτὴν μαγικὴν, χρυσεάν δὲ διὰ τὰς δι'
 20 ἑαυτῆς ἐνεργουμένας δυνάμεις, καὶ τὸ σέμμα τῷ Ἀπόλλωνος, δάφνινον δὲ ἐστὶ τοῦτο· ἡ δὲ δάφνη λέγεται εἶναι τῷ Ἀπόλλωνος σέμμα, αἰθαλῆς καὶ αὐτῷ ὁρωμένη αἰὲ περπαρομένη τὸν ζωδιακὸν κύκλον· ἦλθε λυτρωσάμενος τὴν Χρυσηΐδα· ἐπεὶ οὖν ἀπεπέμφθη παρὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος,
 25 ἀργίσθη κατὰ τῶν Ἑλλήνων· ἰδὼν δὲ τὸν ἥλιον θερμό-

τερον προβάλλοντα ταῖς ἀκτῖσι, καὶ πρὸς τὸ ἐμποῖσθαι
λοιμὸν ἐπιτήδιον, ἤρξατο ἐπὶ πλεῖον τὸ τοῖϛτον κρατῆσαι
κατάστημα· ἀλλὰ ταῖς παρ' ἐαυτοῦ τέχναϊς χρησάμενος·
ἰσχυρότερον τὸν λοιμὸν ἐνεποίησε τῷ στρατῷ, μίανας διὰ
5 φαρμάκων τὰς προρρέοντας ποταμοὺς, καὶ ἄλλα τινὰ γο-
ητευσάμενος. καὶ τοῦτό ἐστι τὸ εὐξασθαι μὲν τὸν Χρῦσθην.

Περὶ τῆς Λητῆς καὶ τοῦ ταύτης υἱῆ.

Ἡ Λητώ, ἡ λήθησις, ἥ τινι οὐδὲ ὁ Ἑρμῆς, ὁ προφο-
ρικὸς μάχεται· ἡ τις καὶ παράκοιτις τοῦ Διὸς λέγεται· πα-
10 ρέπεται γὰρ ἡ λήθησις τῷ νοῦ· ἐξ ὧν ὁ Ἀπόλλων, ἔντε-
χνος λόγος γεννᾶται· ὁ γὰρ νοῦς ληθαργῶν, ἔπειτα γρη-
γορῶν, ἀπογεννᾷ τὸν προφορικὸν λόγον· αὕτη μὲν ἡ ψυ-
χική τῶν θεῶν ἀλληγορία· ὅθεν καὶ Ὀλυμπος ἡ κεφαλὴ
λέγεται, διὰ τὸ τοὺς θεοὺς περιέχειν· οὗτος ἄλλας δὲ ἀρ-
15 τηρίας κύκλωθεν ἔχει, κατὰ μίμησιν τῶν ζ' ζώων.

Περὶ τῆς στοιχειακῆς τῶν θεῶν ἀλληγορίας.

Στοιχειακῶς δὲ ἀλληγοροῦνται οἱ θεοὶ οὕτως· Κρόνος,
τὸ ἀρχέγονον σκότος· Ρέα ἡ ἀκέσμητος γῆ ἡ πρῶτη, ἡ
οἶον ἔν ὕλῃ ἡ δὲ νῦν κεκοσμημένη γῆ.

20 Περὶ τῶν σημείων τῆς γῆς.

Δήμητρα, Θέμις, Πανδώρα, Ἴσις, Τροφός, Τηθύς, Ἑ-
σία· Ἡρα ὁ ἐκ τῆ οὐρανῆ μέχρι σελήνης· Ἀθηνᾶ, ὁ ἀπὸ
τῆς σελήνης ὑγροδέσπερος καὶ σκοτεινότερος ἀήρ·

Περὶ τῆς ἀλληγορευμένης κρίσεως τῆς Ἀλεξάνδρου τῶν
25 τριῶν θεῶν καὶ τῆς προκρίσεως τῆς Ἀφροδίτης.

Ἀφροδίτη, ἡ εὐκрасία καὶ τάξις ἡ τῶν στοιχείων· ἡ
τινι καὶ ὁ Ἀλέξανδρος τὸ χρυσοῦν μῆλον, τὸν σφαιροει-
δῆ καὶ χρυσοῦν κόσμον, ἄθλον τοῦ κάλλους ἐβράβευσεν·
οὐ τοσούτον δοὺς τῇ Ἡρᾷ, ἥγουν τῷ πυροδέσπρῳ αἰθέρι,
30 ἐπεὶ κατεφλέχθη ἄν, ἀλλ' ἐδὲ τῇ Ἀθηνᾷ, τῷ κατωτέρῳ
καὶ σκοτεινότερῳ αἰέρι, ἵνα μὴ τὸ πᾶν σκοτισθῇ Ἑρμῆς,

- Ἄρης, τὰ διατάκτοντα σέλα, οἷον κομῆται, καὶ πυρώδεις οὐσίαι· Ἡφαιστος τὸ καθαρότερον πῦρ τῶν νεφῶν, τὸ ἐν τῷ αἰέρι φαινόμενον, ὅπερ πρὸ τοῦ ὄμβρου δηλωτικὸν ἐστὶν ὄμβρου· μετὰ δὲ ὄμβρον φαινόμενον, σημαντικὸν εὐδίας·
- 5 ὁ καὶ δέπας ἀμφοκύπελλον λέγεται, διὰ τὸ τῶν ἀμφοτέρων σημαντικόν· καὶ οἶνοχοεῖα δὲ Ἡφαίστου ἢ τῶν νεφῶν κάθαρσις, καὶ πρὸς τὸ χαριέστερον μεταμοιβή· υἱὸς δὲ λέγεται Ἡρας διὰ τὸ ἐκ τοῦ αἰθέρος διὰ τὸ πυραυγοῦς οὐσίας γεννηθῆναι·
- 10 Περὶ τῶν σημείων ἡλίου καὶ θαλάσσης
Ἀπόλλων ἢ ἥλιος, ὁ αὐτὸς καὶ Ζεὺς, Τιτάν, Ἡρακλῆς, καὶ Αἰγαίων ὁ καὶ Ἐκατόγχειρ.
Περὶ Λητῆς καὶ ταύτης τόμος σοιχιακῶς.
Ποσειδῶν, ἢ θαλασσῶν οὐσία ὁμοίως καὶ Φόρκυν, καὶ
- 15 Νηρούς· ἀμφὶ τούτου Θέτις καὶ Τρίτων· κατὰ τινὰς δὲ Τηθύς, εἰ καὶ γῆν πάλιν λέγουσι κατὰ τὸ ἐρμηνεύειν τροφήν ξηράν· Λητώ ἢ τὸ ἀρχέγονον σκέτος, ἢ τῆς νυκτός·
Περὶ τῆς γενέσεως τῶν ἀλληγορευμένων θεῶν στοιχειακῶς καὶ τῶν ἱστοριῶν τοῦ τεκνοτρούκτου Κρόνου,
- 20 καὶ τῆς Διὸς ὑπὸ τῆς Ῥέας σώσεως.
Ἐν ἀρχῇ ἦν Ἐρεβος· ἐν δὲ τῷ Ἐρέβει ἐγένετό τις διάκρισις Ῥέας· ἐκ γοῦν τῆς Ἐρέβους καὶ τῆς διακρίσεως τοῦ Κρόνου τὰ καὶ τῆς Ῥέας ἀνεφύοντο τὰ τέκνα, σοιχεῖα τινά· πῦρ (Ζεὺς), αἰθήρ, ὕδωρ (Ποσειδῶν), ἀήρ· μικρὸν δὲ
- 25 ἀναφαινόμενα πάλιν κατεβιβρώσκοντο ὑπὸ τῆς Ἐρέβους, ὡς ἐπικρατεστέρας ὄντος· ἢ διάκρισις, τὸ εἰδοποιὸν πνεῦμα, τὸν Δία ἐκφύσασα ἰσχυρότερον, εἴτε τὸν πυρώδη αἰθέρα, καὶ ταῖς κούρησιν ἐπιδῶσα τῇ αὐξήσει καὶ κουρήσει, καὶ εἰς Κρήτην ἐκπέμψασα εἰς εὐκρασίαν καὶ ἐπικράτειαν, αὐτὸν
- 30 μὲν ἐξέωσεν· τῷ δὲ Ἐρέβει, τῷ Κρόνῳ, δέδωκε λίθον καταπιεῖναι τὴν γονὴν· τοῦ γὰρ αἰθέρος ἐπικρατεστέρας δια-

γενομένῃ, καὶ πάντων δι' αὐτῇ εἰδοποιηθέντων τῶν στοι-
χείων ὕδατος (Ποσειδῶνος), αἰέρος (Ἥρας), γῆς, διεσκε-
δάσθη τὸ Ἑρεβος ὑπὸ τὴν γῆν, ἣν καὶ ὡς λίθον κατέπιεν·
ἄλλως Ζεὺς πνεῦμα τὸ εἰδοποιῶν ἐν τῇ διακρίσει ἐκφυέν,
5 ὅπερ ἐποίησεν μὲν ἀναφανῆναι· εἰρήσεται καὶ περὶ τούτου
καὶ ἐφεξῆς.

Περὶ τῶν σημείων τῶν ὅλων Θεῶν.

Ἄρτεμις, ἡ σελήνη ὄθεν καὶ Ἀπόλλων ὁ ἥλιος· καὶ ἡ
Ἄρτεμις, ἡ σελήνη, ἐκ τῆς νυκτὸς καὶ τῇ Διὸς γεννᾶται·
10 οὕτω πάντες οἱ Θεοὶ ἐνικᾶς σημασίας ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ
ταῖς ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἄστροις, ὡς Κρόνος ἐν τῷ οὐρανῷ
τῆς πρώτης ζώνης ἄστρον· Ἀπόλλων, ὁ ἥλιος· Ἄρης, Ἀφρο-
δίτη, Ἑρμῆς, καὶ Ἥρα· Ἄρτεμις, σελήνη καὶ ἡ Ἀθηνᾶ,
ἡ τῶν Θεῶν κατὰ τοῦ Διὸς ἐπιβουλή, καὶ ἡ βοήθεια τῆς
15 Θέτιδος, καὶ ἡ ἀνοδος τοῦ Αἰγαίωτος· Ζεὺς, πνεῦμα τὸ
εἰδοποιόν, ἐν τῇ διακρίσει ἐκφυέν, ὅπερ ἐποίησε μὲν ἀνα-
φανῆναι τὸ ὕδωρ, ὃ διεσκέδασεν ὑπὸ γῆν· ἔπειτα αὐτὸ τὸ
εἰδοποιόν πνεῦμα καυθὲν ὑπὸ τοῦ Ἡφαίστου, ἤγειν προ-
στριβέν τῷ πυρὶ τῷ ἐκ τῆς αἰθέρος φυέντι, ἀπεγέννησε τὸν
20 αἶρα κατώτερον καὶ σκοτεινόν, ἤγουν τὴν Ἀθηνᾶν· οὕτως
οὖν διακρίσεως γενομένης, καὶ τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσ-
σης ἐπιφανείσης, ὃ καὶ γάμον φησὶ Πηλέως καὶ Θέτιδος,
καὶ Θεῶν παρουσίαν, τὴν τότε τῶν στοιχείων ἐπιφάνειαν,
οὐκ ἔτι καὶ τὸ ἀτάραχον ἦν αὐτοῖς· ἀλλ' Ἥρα, ὁ ἀήρ· ἡ
25 Ἀθηνᾶ, ὁ πρόσγειος καὶ σκοτεινὸς ἀήρ· ὁ Ποσειδῶν, τὸ
ὕδωρ, καθ' ἑαυτὰ καὶ κατεξίσταντο τῇ Διὸς εἴτε τῇ εἰ-
δοποιῷ ἐκείνου πνεύματος, εἴτε τοῦ οὐρανοῦ οὕτω ἀναιρω-
θέντος ἐν εὐταξίᾳ τῇ τῶν λοιπῶν στοιχείων· ἡ δὲ Θέτις,
ἡ ἐν τοῖς ὕδασι εὐθεσία καὶ κίνησις, ἦτε ἐνέργεια, ἀνή-
30 γαγεν ἄνω τὸν ἥλιον, ἦτοι τὸν Ἀπόλλωνα, ὃν Βριάρεον
καλεῖσι καὶ Ἑκατόγχειρα, διὰ τὸ ποικίλον τῶν ἐνεργειῶν

- καὶ δυνατόν· οὕτινες ἐκ τῆς θαλάσσης ἀνελθόντος καὶ
 παρὰ τῷ Διῖ, ἥτοι τῷ οὐρανῷ, καθεσθέντος, ὑπέδδεισαν
 οἱ θεοί· ἥτοι ἐν εὐταξίᾳ τὰ στοιχεῖα ἔστησεν· πυρώδης γάρ
 ὢν ὁ ἥλιος, συγκρινόμενος δὲ τῶν ὑδάτων ἐν τῷ ἀνιέναι
 5 ἐκ τῆς θαλάσσης, εὐκρατον τὸν πάντα κόσμον περιπολεῖ·
 ὁθεν καὶ εὐκρασίαν καὶ τάξιν νέμει πᾶσι τοῖς στοιχείοις
 καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπιβουλὴ τῶν θεῶν κατὰ τοῦ Διὸς, ἡ
 τοῦ Αἰγαίωτος ἄνδρος, τοῦ ἡλίου, διὰ τὸ ἐκ τοῦ Αἰγαίωτος
 πελάγους ἀνίσχειν.
- 10 Περὶ τῆς Ἡρας δεσμῶν τῶν περὶ τοῦ Διός.
 Ὅτε καὶ σερεωθεὶς ὁ Ζεὺς, ὁ οὐρανός, ἡ τὸ εἰδοποιὸν
 πνεῦμα, τὴν Ἡραν ἐκ τῆ οὐρανῷ ἐκρέμασε, δεσμὰς αὐτῇ
 περιθεῖς, περὶ μὲν τὰς χεῖρας χρυσεῖς, περὶ τοὺς πόδας
 δὲ ἄκμωνας δύο· τοῦτο δὲ ἐστὶ τοιῦτον· τὸ εἰδοποιὸν πνεῦ-
 15 μα, ὁ Ζεὺς, διὰ τὸ τῆς τῆ ἡλίου εὐκρασίας σερεωθέν,
 ἔτευξε τὸν αέρα ἵσασθαι ἀπὸ ἄνω ἕως κάτω· ὅτι διὰ τὸ
 σκῆπτρον ὁμνυσιν αὐτῷ, τὸν ἔφορον τῆς βασιλείας θεόν.
 Διὰ τὸν Ἐκτερα ἀνδρσφόνον προσηγόρευσε, καὶ οὐ χαλ-
 κοκυρσῆν ἢ ἰππόδαμον· ῥητέον ὅτι ἀνδρσφόνον αὐτὸν
 20 εἶρηκε πρὸς κατάπληξιν τῶν ἀγκυρόντων· εἶωθε δὲ τηρεῖν τὰ
 ἐπίθετα εὐσέχως· πῶς οὖν τὸ ἀνόρεσεν ὁ ποιητὴς τῷ ἑξώ-
 ρῳ ἤδη ἐχρήσατο; ἐπὶ νέῳ γὰρ εἰκῶς ἦν τοῦτο λέγεσθαι·
 καὶ ῥητέον ὅτι τὸ προνοητικὸν τῶν ὁμοφύλων νοητικὴν αὐτῷ
 περιτίθησι κίνησιν· οὐδὲ γὰρ γέροντα κυβερνήτην πέμψοιτο
 25 ἂν τις κινδυνεύοντος σκάφους ὑπὲρ τὸ δέον νυνέμενον ἢ
 ἄλλως ῥητέον, ὅτι αἰεὶ εἶωθεν ἡ τῆς τιμῆς προσθήκη μὴ
 μόνον τοὺς νέους, ἀλλὰ καὶ τοὺς γέροντας μεταπείθειν πρὸς
 τὸ καὶ παρὰ δύναμιν ἐγχειρεῖν ποιεῖν· μᾶλλον δὲ τὸν Νέ-
 στορα ἐν τῷ δημηγορεῖν διαφέροντα λῶν λοιπῶν, καὶ εἰ-
 30 δότα μὴ ἀπαρηνητομένους τοὺς Ἕλληνας τὰ λεγόμενα·

Περὶ τοῦ Ἦραν εἶναι καὶ αἰθέρα καὶ αέρα.

Ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς, ὅπερ τὸ περικάρδιον αἷμα
ἀνερχόμενον εἰς τὴν κεφαλὴν διὰ τῶν καρωτίδων ἀρτηριῶν,
καὶ θερμαῖνον τὸ λογιστικόν, ποιεῖ ἀπογεννᾶν τὰ νοήμα-
5 τα· ἄλλως γὰρ οὐ δύναται ψυχρὸν ὂν· ἐπειδὴ γοῦν τὸ λο-
γιστικὸν ἐκείθεν ἐκ τῆς καρδίας ἔχει τὴν ἀφορμὴν, τοῦ
λογίζεσθαι τί λέγεται κεῖσθαι περὶ τὴν καρδίαν, ἥτις ἐστὶν
οἶονεὶ ἀρχὴ λογιστικῆ· ταῦτόν δέ ἐστιν εἰπεῖν σῖτον καὶ
ἄρτον· τὸ μὲν γὰρ, ἀρχή, τὸ δέ, τέλος· συγγενὴ δέ τὰ
10 ἀμφοτέρω· οὕτω καὶ περὶ τοῦ λογιστικῆ φαμέν.

Περὶ τῆ Ἠφαίστου ὅτε ἔρριψεν αὐτὸν ὁ Ζεὺς ἀπὸ
τῆ ἕραν, θέλοντος βοηθῆναι τῇ Ἠρᾷ.

Ὅτε καὶ ὁ Ἠφαιστος, ἡ τῆ πυρὸς δύναμις, ἐρμῶν βο-
θῆναι τῇ δεθείσῃ Ἠρᾷ, τῷ αέρι, λέγεται ῥιπῆναι ἀπὸ βηλῆ
15 θεσπέσιου, ἀπὸ τοῦ οὐρανῆ, παρὰ τοῦ Διὸς· τοῦ εἰδοποιοῦ
πνεύματος, καὶ τῇ ἡμέρᾳ μὲν ὡς θερμότερα βοηθεῖσθαι
οἶονεὶ ἀναβαστάζεσθαι καὶ φέρεσθαι ἐν τῷ αέρι· τῇ δέ
νυκτὶ, ὡς ψυχρότερα, ἀσθενῆσαι καὶ κατασπεσεῖν ἐν κρη-
μνῷ, τῷ κόσμῳ, παρὰ τὸ τοὺς λαοὺς μετέχειν ἐν αὐτῇ,
20 ἐξ οὗ καὶ ἀμφιγυῆς ἐκλίθη, ἱστορικῶς ἀλληγορικῶς δέ,
παρὰ τὸ ἀμφοτέρωθεν γυεῖν καὶ βλάπτειν.

Περὶ τοῦ καλεῖσθαι χωλὸν, καὶ οὐ μόνον
χωλὸν, ἀλλὰ καὶ κλυτοτέχνην.

Κλυτοτέχνης δέ λέγεται οὕτως ἐν ἀρχῇ τοῦ Ἑρέβους
25 ἐπικρατῆντος, καὶ διαρθρώσεως κοσμικῆς γενομένης, ἡ τῆ
πυρὸς δύναμις ὡς ἰσχυρὰ ἀξίνη, οἶονεὶ τῇ ἐνεργείᾳ χρω-
μένη, διεσκέδασε μὲν τὴν πρῶτην ἀκροσμίαν, καὶ σύγχυσιν
τῶν στοιχείων ἐνειμεν· ὅπερ ἐστὶ τὸ τοῖς θεοῖς οἰκίαις κα-
τασκευάσαι ὡς ἐν πρώτῳ τῆς Ἰλιάδος ἐν τῷ τέλει διέξει-
30 σιν Ὅμηρος οὕτωςί — ἦχι ἐκάσῳ περυκλυτὸς ἀμφιγυή-
εις — Ἠφαιστος ποίησ' ἰδίησι πρᾶπίδισιν — ἄλλως τε καὶ

διὰ τῆ πυρὸς πᾶσαι αἱ τέχναι ἐνεργεῦνται ἐπεὶ δὲ ὁ αἰ-
θὴρ ταυτό ἐστι τῷ πυρὶ, λέγεται ὁ Ἡφαιστος υἱὸς εἶναι
τῆς Ἥρας, καὶ κλυτοτέχνης λέγεται ὡς ὅπως εἴπομεν

Περὶ τῆς οἰνοχασίας τοῦ Ἡφαίστου καὶ τῆς εὐωχίας
5 τῶν θεῶν, καὶ τοῦ γέλωτος, καὶ τῶν
μυθῶν ὁμοίως.

Καὶ περὶ τῆς οἰνοχασίας καὶ τῆς ἐξημερώσεως τῶν θεῶν,
ἦτα τῶν στοιχείων τῆς καθάρσεως διὰ τῶν φαινομένων πυ-
ραυγῶν σελῶν πρὸς γενεμένης, ὅτε χειρωνακὴ ταραχὴ ταῦτα
10 κατέχει, ἥνῃκα καὶ γέλωτα πᾶσι τοῖς θεοῖς, ἦτοι εὐδία
τοῖς στοιχείοις ἐμποεῖ δαπνυμένοις πρόπαν ἥμαρ, ἦτοι
εὐωχεμένοις ἐν τῷ εὐδαινῷ καταστήματι, καὶ φόρμιγγι πε-
ρακαλλεῖ-τερπομένου Ἀπόλλωνος καὶ μουσῶν. ἐν γὰρ τῇ
εὐδίᾳ κατὰ μουσικὴν ἁρμονίαν φαμέν κινεῖσθαι τὸν ἥλιον
15 καὶ τοὺς ἀστέρας αὗται αἱ καθολικαὶ ἀλληγορίαι τῶν θεῶν
ψυχικῶς καὶ στοιχειακῶς — Ὁ γοῦν ἀλληγορεῖν θέλων,
σκοπεῖτω τὰ τῶν θεῶν ὀνόματα, καὶ πρὸς ὃ συμβάλλου-
ται, πρὸς ἐκεῖνο καὶ ἀλληγορεῖτω ταῦτα, εἴτε ἐν ταῖς
ψυχικαῖς δυνάμεσι καὶ τοῖς πάθεσιν, εἴτε ἐν τοῖς κοσμι-
20 κοῖς στοιχείοις, εἴτε ἐπὶ τῇ εἰμαρμένῃ τοῦ Διὸς μόνον.

Περὶ τῆς ἰστορίας τῆς λεγομένης τὸν Ἀχιλλέα
ποιηθῆναι συνεκστρατεῦσαι τοῖς Ἕλλησιν.

Ὁ Ἀχιλλεὺς ἀφερευθεὶς τὴν Βρισηΐδα παρὰ τοῦ Ἀγαμέ-
μνονος, καὶ λυπόμενος ἐκάθισε παρὰ τὸν αἰγιαλὸν, καὶ
25 βλέπων πρὸς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀποκλαίων τὴν ἑαυτοῦ
τύχην ὡς ὀλγοχρόνιος καὶ ἄτιμος χρησμὸς γὰρ ἦν διωθεὶς
τῇ ἑαυτοῦ μητρὶ Θέτιδι ἀπελθόντα μὲν εἰς Τροίαν εἶναι ὀλι-
γοχρονίον καὶ ἔνδοξον· καθήμενον δὲ τῷ οἴκῳ, εἶναι πολυ-
χρόνιον καὶ ἄτιμον· ὅθεν καὶ τὸ πολυχρόνιον ἢ μήτηρ παρὰ
30 τὴν δόξαν προκρίνασα, ἐπειθεν αὐτὸν οἴκοι μένειν, καὶ
μὴ μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἐκστρατεύειν καὶ τοῦτο ἐστὶν ὁ καὶ

ἱστορία φησὶν ἐνδύσασθαι τὸν Ἀχιλέα γυναικεῖα, τὸ παι-
 θαρχεῖσθαι ταῖς γυναικείαις βουλαῖς· τὸ δὲ ἐν τῷ ἱστο-
 ρεῖω καθῆσθαι ὡς γυναῖκα, λανθάνοντα ἐλεγχθῆναι ὑπὸ
 τοῦ Παλαμήδους καὶ τοῦ Ὀδυσσεύος μὴ εἶναι γυναῖκα,
 5 διὰ τὸ παρ' αὐτῶν ῥιπὲν ξίφος προτιμήσασθαι αὐτὸ τοῦ
 ἄτράακτε, καὶ οὕτω συνεκστρατεῦσαι αὐτοῖς, ταῦτα ἐστὶ·
 Τοῦ Παλαμήδους καὶ τοῦ Ὀδυσσεύος στρατολεκτέντων ἐπὶ
 τὸν κατὰ Τροίαν πόλεμον, οἱ μὲν γυναικώδεις καὶ ἀναν-
 δροι πρόεκρινον τὸν ἄτράακτον τοῦ ξίφους· τούτῃστιν τὸ μὴ
 10 συνεκστρατεῦεν τοῖς Ἑλλησιν, ἀλλὰ προσκαθῆσθαι ἐν οἴ-
 κῳ· Ὁ δὲ Ἀχιλεὺς ἐπεὶ περὶ πολέμου ἤκουσεν, εὐθύς τε
 ἀνέθορε, καὶ συνεκστρατεῦεν αὐτοῖς ἠθέλησεν· ὅπερ ἐστὶ
 τὸ ὡς ἀνδρεῖος προκρίναι τὸν πόλεμον, ἤτοι τὸ ξίφος παρὰ
 τὸν ἄτράακτον, τὴν οἰκουρίαν δηλονότι· ἐπεὶ γοῦν ἀπελθὼν
 15 εἰς Τροίαν καὶ διὰ τοῦτο ὀλγοχρόνιος μέλλων ἔσεσθαι,
 ἠτιμώθη καὶ παρὰ τῷ Ἀγαμέμνονος, καὶ λυπόμενος παρὰ
 τὸν αἰγιαλὸν καθεζόμενος, ὠργίζετο κατὰ τῶν Ἑλλήνων·

Περὶ τῶν ἀνακειμένων ὑλῶν καὶ τοῖς θεοῖς ἑπτὰ

ἄσρασι· καὶ τοῦτο ἐστὶ τὸ τῆς ἀλληγορίας·

20 τοῦ τετάρτου Ἰλιάδος θέματος·

Τούτων τῶν ἀστέρων ἐνὶ ἐκάστῳ ἔκειντο καὶ ὑλαί· τῷ
 Κρόνῳ, ὁ χαλκός· τῷ Διὶ, ὁ χρυσός· τῷ Ἀρεῖ, ὁ σίδη-
 ρος· τῷ Ἡλίῳ, ὁ ἤλεκτρος· τῇ Ἀφροδίτῃ, ὁ κασσίτερος·
 τῷ Ἑρμῇ, ὁ μόλιβδος· τῇ Σελήνῃ, ὁ ἄργυρος ὁμοίως καὶ
 25 οἱ οἰωνοί· ἡ κορώνη, τῷ Κρόνῳ· ὁ ἀετὸς, τῷ Διὶ ὡς βα-
 σιλεῖ, τὸ τῶν ζώων βασιλικώτατον· ὁ κολοῖος τῷ Ἀρεῖ,
 διὰ τὸ ταραχώδες· τῷ Ἡλίῳ, ἤγεν τῷ Ἀπόλλωνι, ὁ κίρ-
 κος ὃ ἐστὶ γένος ἱεράκων ταχύτατον· τῷ Ἑρμῇ, ὁ κύκνος,
 ὡς μουσικώτερος· τῇ Ἀφροδίτῃ, ἡ περιστέρα, ὡς πορνι-
 30 κή· αὗται μὲν αὖ αἱ ἀλληγορίαι τῶν θεῶν ψυχικῶς καὶ
 σωματικῶς·

α

- Vers. 1. Μῆνις σημαίνει ε'· μῆνιν· ὀργήν· θυμόν· χό-
 λον· καὶ κάτον· καὶ μῆνις μὲν ἐστὶν ἡ ἐπιμένονσα ἀεὶ καὶ
 μὴ μειουμένη ὀργή, ἡ ὀρεῖς τῶν χειρῶν, ἡγουν παρὰ τὸ
 ἀρέγω τὴν χεῖρα· χόλος, ὁ χεόμενος ὅλος· ἡ παρὰ τὸ χέ-
 5 εἰν τὸν θυμόν· κάτος ὁ ἐγκείμενος πάντοτε ἐν τῇ ψυχῇ·
 α) θυμός σημαίνει ε'· θυμός, ἡ ψυχὴ ὡς τὸ — μεγά-
 θυμοι Ἀχαιοί· — θυμός, ἡ ὀργὴ ὡς τὸ — θυμός δὲ
 μέγας ἐστὶ Διοτρεφέων βασιλῆων· — θυμός, ἡ ὁμόνοια
 ὡς τὸ — ἓνα θυμόν ἔχοντες, νόα καὶ ἐπίφρονα βουλήν· —
 10 θυμός, ὁ ἐπιλογισμός ὡς τὸ — ἕτερός μοι ἀνῆκε θυμός· —
 θυμός, ἡ ἐπιθυμία ὡς τὸ — ὦ θυμῷ εἵξας, φίλῃ φι-
 λότητι καὶ εὐνῇ.

- Μῆνις πῶς κλίνεται; τῆς μῆνιδος, καὶ ὠφείλε κλίνεσθαι
 μῆνιδος, ὡς ἔρνις ὄρνιδος· ἀλλὰ τὰ εἰς ις ποτὲ μὲν κλί-
 15 νεται διὰ τοῦ θος, καὶ ποτὲ διὰ καθαρῶ τῆ ος ὅταν μὲν
 ἔχη πρὸ τῆ ι δύο ἀμετάβητα, διὰ τοῦ θος κλίνεται· μέρ-
 μης μέρμιθος, τὸ λεπτόν σχοινίον, ὄρνις ὄρνιθος· ὅταν
 δὲ πρὸ τοῦ ι ἐν σύμφωνον ἔχη, διὰ τοῦ θος, κράθις κρά-
 θιδος· εἰ δὲ εἰσὶ προσηγορικά, διὰ καθαρῶ τοῦ ος, ὄφης
 20 ὄφις, μάντις μάντιος.

- Διατί οὐκ εἶπε θεή, ἀλλὰ θεά; καὶ φαμέν· ὅταν μὲν
 ἡ εὐθεῖα τῶν ἐνικῶν τῆ ἀρσενικῆ εἰς ος καθαρὸν λήγη,
 καὶ κλίνεται εἰς θ, τότε τὸ θηλυκὸν εἰς α λήγει· ὅταν δὲ
 ἡ εὐθεῖα εἰς ος λήγη μετὰ συμφώνου, τότε τὸ θηλυκὸν εἰς
 25 η λήγει· οἷον σοφός, σοφῆ, σοφή· τὸ, α μακρόν, διότι τὰ
 ἀπὸ τῶν εἰς ος ἀρσενικῶν εἰς ει γινόμενα θηλυκὰ, τὴν
 ὁμοίαν θέλουσιν ἔχειν κατάληξιν τῆς γενεᾶς τῆ ἀρσενικῆ.

a) Quaedam apud Eustathium p. 8., qui citat γραμματικούς.

Ἐξήνηται εὐθὺς διατί ἀπὸ τῶν τελευταίων τῇ πολέμῳ
 ἤρξατο ὁ ποιητὴς γράφειν· καὶ φαμέν ὅτι ὅπας μὲν ὁ χρό-
 νος ὁ πρὸ τοῦ δεκαέτους οὐκ ἔσχεν οὕτως συνεχεῖς τὰς
 μάχας· διὰ τὸ καὶ τοὺς Τρῶας αὐτοὺς φόβῳ τῇ Ἀχιλέως
 5 ἐντὸς κατακεκλεῖσθαι τῇ τείχεσ· τὸ δὲ δέκατον ἔτος, πλεί-
 ονας τὰς πράξεις, καὶ τοὺς πολέμους ἰσοπάλους, τῇ Ἀχι-
 λέως ὀργιζομένῃ· ὁ δὲ ποιητὴς οἰκονομικῶς καὶ ἐν τούτῳ
 ἤρξατο μὲν ἀπὸ τῶν τελευταίων· διὰ δὲ τῶν σποράδην
 αὐτῷ λεχθέντων περιέλαβε καὶ τὰ πρὸ τούτων λεχθέντα·
 10 αὕτη γὰρ ἀρετὴ ποιήσεως, τὸ ἀπὸ μέσων ἄρξασθαι· προῖ-
 όντα δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν διηγείσθαι κατὰ μέρος.

Ζητῆσαι δὲ καὶ τοῦτο· α) διατί ἀπὸ τῆς μήνιδος ἤρξατο
 οὕτω δυσφήμου ὀνόματος; Διὰ δύο ταῦτα· πρῶτον μὲν ἵν'
 ἐκ τῇ πάθους ἀποκαθαριεύσῃ τὸ τοιοῦτον μόριον τῆς ψυ-
 15 χῆς, καὶ προσεκτικωτέρως τοὺς ἀκροατὰς ἐκ τῇ μεγέθους
 ποιήσῃ, καὶ προσυνεχίσῃ φέρειν γενναίως ἡμᾶς τὰ πάθη,
 μέλλων πολέμους ἀπάγγεῖλαι. δεύτερον δὲ ὥς ἂν τὰ ἐγκώ-
 μια τῶν Ἑλλήνων πιθανώτερα ποιήσῃ· ἐπειδὴ ἔμελλε νι-
 κῶντας ἀποφαίνειν τοὺς Ἑλληνας, εἰκότως οὐ κατατρέχει,
 20 ἀξιόπιστος ὢν ἐκ τῇ μὴ πάντα χαρίζεσθαι τῷ ἐκείκων ἐ-
 παίνῳ· ἤρξατο δὲ ἀπὸ μήνιδος, ἐπειδὴ περ αὕτη τοῖς πρα-
 κτικοῖς ὑπόθεσις γέγονεν·

Ἄλλως· Καὶ τραγωδίαις τραγωδικὸν ἐξεῦρε προσόμειν.
 καὶ γὰρ προσεκτικὸς ἡμᾶς ἢ τῶν ἀτυχημάτων διήγησις
 25 ἐργάζεται καὶ ὥς ἄριστος ἰατρός πρῶτον μὲν ἀναστέλλων
 τὰ νοσήματα τῆς ψυχῆς, ὕστερον τὴν ἱάσιν λέγει· Ἑλλη-
 νικὸν δὲ τὸ πρὸς τέλει τὰς ἡθονὰς ἐπάγειν· ὥς περ δὲ ἐπὶ

a) Eustath. p. 8. diversimode, nam difficultatem proponit,
 at aliter solvit. Eadem, sed cum lect. variantibus, sunt apud Vilhoi-
 sonum.

συκῆς, πρῶτον μὲν ὄλυνθος, εἶτα φῆλιξ, σῦκεν, εἶτα ἰ-
σχάς· ἔτω πρῶτον ὀργή θυμός. χόλος· κότος· μῆνις· ὅμως
ὁ ποιητῆς συνωνύμοις ὀνόμασιν ἐπ' Ἀχιλέως χρήται — ἢ
χόλον παύσειεν, ἐρητύσειέ τε θυμόν — οὐδ' ὄθομαι κοτέ-
5 οντος — αὐτὰρ ὁ μήνιε νηυσίν· a) — ἀρετὴ δὲ προοιμα-
ς ἔ περιλαμβάνει τὴν τῆς πραγματείας ἐπαγγελίαν.

ᾄδε — ᾄδε· λέγε· διατί ὡς προσάσων ἐς τὴν μούσῃ,
καὶ οὐχὶ φησὶν ὡς εὐχόμενος αὐτῇ; δύνατο ἂν τις λέ-
γειν ὡς καὶ πολλαὶ θεαὶ καὶ Ἥρα, καὶ Ἀφροδίτη, καὶ
10 Ἀθηνά· ἐροῦμεν οὖν ὅτι προσάσσει διὰ τὸ λέγειν ἐκ κα-
ταρχῆς, καὶ μήθ' ὅτι λέγει ποτὲ νσεῖν· θεῶν δὲ εἵρεκε
« b) κενῶ μὲν ὀνόματι προσαγορεύων τὴν μοῦσαν· τῇ δὲ
ιδιότητι τῆς πράξεως προδηλώσας ὡς ἔχ' ἑτέραν λέγει· μό-
ναι γὰρ ᾄδουσι μῦσαι· οὐ προσέθηκε δὲ ἑδέν ὄνομα μέ-
15 σης· πάσας διὰ τῆς μᾶς καλῶν ». ἄλλοι δὲ φασιν ἔτως·
c) ὅτι κατὰ ποιητικὴν ᾄδειαν ἤτοι συνήθειαν λαμβάνει τὰ
προστακτικὰ ἀντὶ εὐκτικῶν· καὶ γὰρ Ἡσίοδος φησί — δεῦ-
τε δὴ ἐννέπετε — καὶ Πίνδαρος — μαντεύεο μοῦσα —
καὶ Ἀντίμαχος ὁ Κολοφώνιος — ἐννέπετε d) Διὸς μεγά-
20 λοιο θυγατρὸς — δεύτερον δὲ, ὅτι οὐ κατὰ ἀλήθειαν ταῖς
μούσαις ἐπιτάσσουσιν, ἀλλ' ἑαυτοῖς.

Πηλῖν ᾄδεο — ὁ κανὼν· οἱ Ἴωνες καὶ οἱ ποιηταὶ τὰς εἰς ἔ-
ληγούσας γενικὰς, τὰς ἀπὸ τῶν εἰς σης εὐθειῶν γινόμενας,
διὰ τῆς εὐ προφέρουσιν, οἷον Ξέρξου, Ξέρξεω· Ἀτρίδου,
25 Ἀτρείδω· ἐναντίως τοῖς Βοιωτοῖς καὶ τοῖς Αἰολεῦσιν· ἐκεί-
νοι γὰρ διὰ τοῦ αὐο ποιοῦσι, τοῦ α ἐκτεινομένης· πάσα γὰρ
γενικὴ ὀνόματος εἰς φωνῆσιν λήγουσα καὶ περιττοσυλλαβῆ-

a) Hucusque Villoisonius. b) Uncis contenta extant in Schol.
sed cum variantibus. c) Habet et Villois. ad finem usque, sed cum
var. d) Eustath. pag. 9. qui haec citat, apte addit Κρονίδα.

- σα τῆς ιδίας εὐθείας, ἥ ἐκτίνει τὴν παραλήγουσαν καὶ
 συσέλλει τὴν λήγουσαν, οἷον καλῷ, καλοῖο, ἥ ἐκτίνει τὴν
 λήγουσαν καὶ συσέλλει τὴν παραλήγουσαν, οἷον Ἀτρίδew,
 Πριαμίδew, Πηληϊάδew· Γίνεται δὲ Πηληϊάδης ἐκ τῷ Πη-
 5 λείδew πατρωνυμικοῦ, κατὰ τὴν διάλυσιν καὶ ἔκτασιν τῷ
 ε εἰς η, καὶ πλεονασμῷ τοῦ α γίνεται Πηληϊάδης· ἐν ἡ-
 ρωϊκῷ μέτρῳ τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ης εὐθειῶν γινομένους γε-
 νικὰς οἱ ποιηταὶ οὐ προσφέρουσι διὰ τῷ κ, ἀλλὰ διὰ τῷ εω
 Ἰωρκῶς, ὡς Πηλείδew ἢ διὰ τῷ αο Δωρκῶς, ὡς Ὀρέσaw.
 10 Ἀχιλῆος — ἀναγνωστέον δι' ἐνὸς λ καὶ διὰ τὸ μέτρον
 καὶ διὰ τὸ ἄχος, ὃ ἐστὶ λύπην ἐπενεγκεῖν τοῖς Ἰλιεύσιν·
 οἱ δὲ παρὰ τὸ μὴ θίγειν χεῖλεσι θηλῆς· ὅπως γὰρ οὐ μετέ-
 σχεν γάλακτος· α) ὅτι ὑπὸ Μυρμιδόνων β) ἐκλήθη Ἀχι-
 λεὺς καθὼς Εὐφορίων λέγει — ἐς Φθίην χειλοῖο κατήϊε
 15 πᾶμπαν ἀπάστος — τοῦνεκα Μυρμιδόνες μὲν Ἀχιλῆα φη-
 μίξαντο

- Ἐοῦτος γ) ὁ Αἰόλες παῖς, ἀγόμενος Ἥρην τὴν Ἐρε-
 χθέως θυγατέρα, ἔσχεν ἐξ αὐτῆς δύο παῖδας, Ἴωνα καὶ
 Ἀχαιόν· ὃν ὁ μὲν Ἴων ᾤκησεν τὰς Ἀθήνας· ὁ δὲ Ἀχαιὸς,
 20 φόνον ἑμψύλιον δράσας, παρεγένετο εἰς Θεσσαλίαν, καὶ
 κυριεύσας τῆς χώρας, τὴν ὑπατεταγμένους ὑφ' ἑαυτοῦ προ-
 σηγόρευσεν Ἀχαιῆς Ἕλληνες· δὲ κοινῶς πάντες οἱ τῆς Ἑλ-
 λάδος ἐκλήθησαν ἀπὸ Ἑλλήνος τῷ Διὸς· πρῶτον ἐν ἔτῳ
 ἐλέγοντο οἱ ἐν Θεσσαλίᾳ ἄνθρωποι· καὶ οὗτοι οὐ πάντες·
 25 ἀλλὰ μόνοι οἱ ἐν Ἑλλάδι τῇ πόλει· ἔπειτα τοίνυν μεγάλα

a) Hucusque schol. et Vill., qui variantes habet. b) Eust.
 p. 15. Ὅτι ἐκ τοῦ χιλοῦ παρωνομάζεται Ἀχιλεὺς, προφέρεται καὶ εἰς μαρτυρίαν
 καὶ Εὐφορίων λέγων -- ἐς Φθίην χιλεῖ κατήϊε πᾶμπαν ἀγέυς -- τοῦνεκα Μυρ-
 μιδόνες μὲν Ἀχιλῆα φημίξαντο -- Cod. tamen habet Μυρμιδόνεσσιν, et ἄπτα-
 σος. c) Sunt apud Schol. et Villos., non sine variantibus.

δυνηθέντος τοῦ Ἑλλήνος, καὶ τῶν τούτου παίδων, ἀπ' αὐτοῦ ἅπαντες ἐκλήθησαν Ἕλληνες.

- V. 3. πολλάς b) δ' ἰφθίμους ψυχάς — ἰφθιμον, μέλαν ἵππον· τινὲς δὲ σύνθετον εἶναι φασὶ τὴν λέξιν· ἰφθυμος, καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ μετάθεσιν τῆ θ ἰφθιμος, τοῦ αὐτοῦ τῶν χρόνων ὑπερβιβασμοῦ γενομένου· ὥς περ καὶ ἐπὶ τοῦ ὄρω βαρύτονον τοῦ ὀρμῶ· οὗ ὁ μέσος παρακείμενος ὦρα, καὶ Ἀττικῶς ὄρωρα, καὶ μεταθέσει ὦρορα οὕτως δὲ καὶ τριχείου δύναται εἶναι μετάθεσις· ἀλλ' ἡ τῆ μέτρε χρεῖα τὸν χρόνον μᾶλλον ὑπερβιβασθῆναι δίδωσι
- 5 c) καλῶς δὲ τινες μεταγράφουσι — πολλάς δ' ἰφθίμους κεφαλὰς — ἵνα περιφραστικῶς τοὺς ἀγαθὺς καὶ τοὺς γενναίους ἄνδρας λέγῃ κεφαλὰς, ὥς — ἵππων d) ἔσονται κάρηνα, — ἀντὶ τοῦ αὐτῶς τοὺς ἵππους· οὐ γὰρ τὰ σώματα τῷ Ἄδῃ καταπέμπονται, ἀλλ' αἱ ψυχαί· τοὺς γενναιωτάτους ἐμφαίνει τῶν τόπων τὸ προοίμιον· πέσον· πολλάς πῶν ἰφθίμους ἡσίαν· ψυχὰς· τόπον· Ἀίδι· χρόνον· προῖαφεν
- 10 ἰφθίμους — a) γίνεται δὲ ἰφθιμος παρὰ τὸ ἴφ, μόνοι ὄντος τῆ πρώτου ι — ἴφ ἀνάσσει — παράγωγι γέγονεν ἴφμος, ὥς πρώϊμος, ἀπὸ τοῦ πρωῖ, τοῦ μέσου ι βραχίως ὄντος, καὶ πλεονασμῷ τῆ θ ἰφθιμος καὶ μετὰ τὸν πλεονασμὸν ὑπερτίθενται οἱ χρόνοι, τοῦ μὲν πρώτῃ ι συσπαλέντος φύσει, τοῦ δὲ ἐφεξῆς ἐκταθέντος.
- 15 ἰφθίμους — ἰσχυρὰς, γενναίους ἰφθιμος οἵσινεῖ ἰφίθυμος, καὶ κατ' ἐκβολὴν τοῦ ι ἰφθυμος, καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ι ἰφθιμος, ὥς Ἀφροδύτη, Ἀφροδίτη
- 20 25

a) Ex Eustath. verbis p. 16. dignoscitur hanc etymologiam ab antiquis mansisse grammaticis. ex eo quod infra adfert in πολλάς etc. οὐκ ἀρτεται τοῖς καλῶς. b) Cf. Eust. p. 15. c) Vill. usque ad λέγῃ παρακίς solum et multum variat. d) Cod. mendose ἱππίασες.

Ἄϊδι — τῷ Ἄδῃ, ἀπὸ τῆς εὐθείας Ἄϊς Ἀδης δὲ ὁ θάνατος, παρὰ τὸ σκοτεινόν, καὶ ἀειδὺς τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀπολείας·

V. 4. ἡρώων a) — τῶν ἡμιθέων ἀνδρῶν· ἥρωας δὲ φασὶν ἀπὸ τῆς ἀρετῆς κληθῆναι· ἢ ἀπὸ τῆς ἀείρου, ὡς φησὶν Ἡσίοδος ἐν τοῖς ἔργοις καὶ ταῖς ἡμέραις — Ἡέρα ἐσσάμενοι πάντα φοιτῶσιν ἀπ' αἴαν — ἢ ἀπὸ τῆς ἐράσεως· τεουτέσι τῆς μίξεως τῶν θεῶν· οἱ γὰρ θεοὶ θνηταῖς γυναιξὶ μὲνύμεναι ἐποίουν τὸ τῶν ἡρώων γένος· ἢ ἀπὸ τῆς ἐρας·
 10 ἔρα δὲ ἡ γῆ κατὰ διάλεκτον· ἐκ δὲ τῆς γῆς ἐπλάσθη τὸ τῶν ἡρώων γένος.

αὐτοὺς — b) ἀντὶ τὰ σώματα αὐτῶν· σημαίνει δὲ ἡ λέξις εἰς τὴν μόνετητα, ὡς τὸ — Τυδεΐδης δ' αὐτός περ εἶν προμάχοισιν ἐμέχθη — τὸ σῶμα, ὡς τὸ νῦν τὴν ὑπεροχὴν, ὡς τὸ — αὐτὸς παρεγένετο ὁ βασιλεύς· —
 15 τὸν τόπον, ὡς τὸ — ἀλλ' ἄγε μίμνeste πάντες εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ — αὐτῷ — ἀντὶ τῆς αὐτόθι, ἐπὶ τὸν τόπον καὶ αὐτός, ἀντωνυμία·

ἐλλώρια — ἐλκύσματα· σπαράγματα· κτητικῷ τύπῳ
 20 ἀντὶ τῆς ἔλωρα ἐχρήσατο· c) χρεῖῳδες δὲ καὶ ἡ τῆς ἔτευχε παράτασις γέγονεν· ἔλωρ παρὰ τὸ ἔλω·

τεῦχε — ἐποίει, Ἰωνικῶς καὶ ποιητικῶς.

V. 5. οἰωνοῖσι — τοῖς σαρκοφάγοις ὀρνέοις· λέγει δὲ γυψὶ καὶ κόραξιν· d) οἱ γὰρ γύπες ἀντερείδοντες τοῖς ποσὶ,
 25 τῇ βίᾳ τὸ πᾶν ἔλκουσι σῶμα· οἱ καὶ τίκτουσι δίχα ἄρρενος· εἰ δὲ καὶ μὴ πάντες ἥσθιον, ἀλλ' ὡς ἀναιδῇ πᾶσι πρέκειτο· ἢ ὅτι καὶ τὰ μὴ ἐσθίοντα προετρέπετο·

a) Similia apud Schol. et Vill., sed varie. b) Parum diversa in Eust. p. 19. c) Pauca apud Villos., usque ad παράτασις. d) Haec Schol. sed C. sequitur ut et Vill. sed varie.

δυνηθέντος τοῦ Ἑλληνοσ, καὶ τῶν τούτου παίδων, ἀπ' αὐτοῦ ἅπαντες ἐκλήθησαν Ἑλληνες.

- V. 3. πολλάς b) δ' ἰφθίμους ψυχὰς — ἰφθιμον, μέλαν ἵππον· τινὲς δὲ σύνθετον εἶναι φασὶ τὴν λέξιν· ἰφίθυμος, καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ μετάθεσιν τῆ θ ἰφθιμος, τοῦ αὐτοῦ τῶν χρένων ὑπερβιβασμοῦ γενομένου· ὥς περ καὶ ἐπὶ τοῦ ὄρω βαρύτονον τοῦ ὀρμῶ· οὗ ὁ μέσος παραιείμενος ὦρα, καὶ Ἀττικῶς ὄρωρα, καὶ μεταθέσει ὠρορα· οὕτως δὲ καὶ σοιχείου δύναται εἶναι μετάθεσις· ἀλλ' ἢ τῆ
- 5 μέτρε χρεῖα τὸν χρόνον μάλλον ὑπερβιβασθῆναι δίδωσι c) καλῶς δὲ τινες μεταγράφουσι — πολλάς δ' ἰφθίμους κεφαλὰς — ἵνα περιφραστικῶς τοὺς ἀγαθὺς καὶ τοὺς γενναίους ἄνδρας λέγῃ κεφαλὰς, ὥς — ἵππων d) ξανθὰ κάρηνα, — ἀντὶ τοῦ αὐτῶς τοὺς ἵππους· οὐ γὰρ τὰ σώματα
- 10 τῷ Ἄδῃ καταπέμπονται, ἀλλ' αἱ ψυχαί· τοὺς γενναιωτάτους ἐμφαίνει τῶν τόπων τὸ προοίμιον· πέσον· πολλάς ποῖον· ἰφθίμους· ἑσῖαν· ψυχὰς· τόπον· Ἀἰδοι· χρόνον· προτάψεν ἰφθίμους — a) γίνεται δὲ ἰφθιμος παρὰ τὸ ἴφι, μόνοι ὄντος τῆ πρώτου ι — ἴφι ἀνάσσει — παράγωγον
- 20 γέγονεν ἴφιμος, ὥς πρώϊμος, ἀπὸ τοῦ πρωῒ, τοῦ μέσου ι βραχείος ὄντος, καὶ πλεονασμῷ τῆ θ ἰφθιμος καὶ μετὰ τὸν πλεονασμὸν ὑπερτίθενται οἱ χρόνοι, τοῦ μὲν πρώτου ι συσφαλέντος φύσει, τοῦ δὲ ἐφεξῆς ἐκταθέντος.
- ἰφθίμους — ἰσχυράς, γενναίας· ἰφθιμος οἶονεῖ ἰφίθυ-
- 25 μος, καὶ κατ' ἐκβολὴν τοῦ ι ἰφθυμος, καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ι ἰφθιμος, ὥς Ἀφροδύτη, Ἀφροδίτη.

a) Ex Eustath. verbis p. 16. dignoscitur hanc etymologiam ab antiquis manasse grammaticis, ex eo quod infra adfert in πολλάς etc. οὐκ ἀρίσκει τοῖς παλαιοῖς. b) Cf. Eust. p. 15. c) Vill. usque ad λέγῃ κεφαλὰς solum et multum variat. d) Cod. mendose Ἰπώναξ.

Ἄϊδι — τῷ Ἄδῃ, ἀπὸ τῆς εὐθείας Ἄϊς Ἀδῆς δὲ ὁ θάνατος, παρὰ τὸ σκοτεινόν, καὶ αἰδεύς τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀπολείας·

V. 4. ἡρώων a) — τῶν ἡμιθέων ἀνδρῶν· ἥρωας δὲ
 5 φασὶν ἀπὸ τῆς ἀρετῆς κληθῆναι· ἢ ἀπὸ τῆς ἀΐδος, ὡς φησὶν
 Ἡσίοδος ἐν τοῖς ἔργοις καὶ ταῖς ἡμέραις — Ἡέρα ἐσσά-
 μενοι πάντα φοιτῶσιν ἀπ' αἴαν — ἢ ἀπὸ τῆς ἐράσεως· τε-
 ουτές· τῆς μίξεως τῶν θεῶν· οἱ γὰρ θεοὶ θνητῶν γυναιξὶ
 μὴγνύμεναι ἐποίουν τὸ τῶν ἡρώων γένος· ἢ ἀπὸ τῆς ἐρας·
 10 ἔρα δὲ ἡ γῆ κατὰ διάλεκτον· ἐκ δὲ τῆς γῆς ἐπλάσθη τὸ
 τὸ τῶν ἡρώων γένος.

αὐτοὺς — b) ἀντὶ τὰ σώματα αὐτῶν· σημαίνει δὲ ἡ
 λέξις εἰς τὴν μόνωτητα, ὡς τὸ — Τυδείδης δ' αὐτός περ
 εἷων προμάχοισιν ἐμέχθη — τὸ σῶμα, ὡς τὸ νῦν τὴν
 15 ὑπερῶν, ὡς τὸ — αὐτὸς παρεγένετο ὁ βασιλεύς· —
 τὸν τόπον, ὡς τὸ — ἀλλ' ἄγε μίμνeste πάντες εὐκνήμιδες
 Ἀχαιοὶ — αὐτῷ· — ἀντὶ τῇ αὐτόθι, ἐπὶ τὸν τόπον καὶ
 αὐτὸς, ἀντωνυμία·

ἐλλώρια — ἐλκύσματα· σπαράγματα κτητικῷ τύπῳ
 20 ἀντὶ τῇ ἔλωρα ἐχρήσατο· c) χρεῶδες δὲ καὶ ἡ τῆς ἔτευχε
 παράτασις γέγονεν· ἔλωρ παρὰ τὸ ἔλω·

τεῦχε — ἐποίει, Ἰωνικῶς καὶ ποιητικῶς.

V. 5. οἰωνῶσι — τοῖς σαρκοφάγοις ὀρνέοις· λέγει δὲ
 γυψὶ καὶ κόραξιν· d) οἱ γὰρ γύπες ἀντερείδοντες τοῖς ποσὶ,
 25 τῇ βίᾳ τὸ πᾶν ἔλκουσι σῶμα οἱ καὶ τίκτουσι δίχα ἄρρενας·
 εἰ δὲ καὶ μὴ πάντες ἦσθιον, ἀλλ' ὡς ἀναιδῆ πᾶσι πρῆ-
 κειτο· ἢ ὅτι καὶ τὰ μὴ ἐσθίοντα προετρέπετο·

a) Similia apud Schol. et Vill., sed varie. b) Parum diversa in Eust. p. 19. c) Pauca apud Villos., usque ad παράτασις. d) Haec Schol. sed C. sequitur ut et Vill. sed varie.

- Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή· — α) Διὸς βουλὴν, οἱ μὲν, τὴν εἰμαρμένην ἀπέδοσαν· ἄλλοι δὲ ἐξεδέξαντο ὄρνιν ἱερὰν μαντικὴν τοῦ Διὸς, ἐν Δωδωναίῳ ὄρει τῆς Θεσπρωτείας· ὥς αὐτὸς Ὅμηρος λέγει ἐν Ὀδυσσεΐᾳ — τὸν δ' ἐς Δω-
5 δώνην φάτο βήμεναι ὄφρα θεοῖο — ἐκ ὄρνυος ὑλακόμοιο Διὸς βουλὴν ἐσακέσῃ — ἄλλοι δὲ ἀπὸ ἱστορίας τινὸς εἶπον εἰρηκέναι τὸν Ὅμηρον· φασὶ γὰρ τὴν γῆν βαρεμένην ὑπὸ ἀνθρώπων πολυπληθείας, μηδὲ μιᾶς ἀνθρώπων οὔσης εὐσεβείας, αἰτῆσαι τὸν Δία κουφισθῆναι τοῦ ἄχθους· τὸν
10 δὲ Δία, πρῶτον μὲν εὐθύς ποιῆσαι τὸν θηβαϊκὸν πόλεμον· δι' οὗ πολλοὺς πάνυ ἀπώλεσεν· ὕστερον δὲ πάλιν συμβούλῳ τῷ Μῶμῳ χρησάμενος, ἦν Διὸς βουλὴν Ὅμηρος φησὶν· ἐπειδὴ οἷός τε ἦν κεραυνοῖς ἢ κατακυλισμοῖς πάντας διαφθείρειν· ὅπερ τοῦ Μῶμου κολύσαντος, ὑποθεμένῃ
15 δὲ αὐτῷ γνώμας δύο, τὴν Θέτιδος θνητογαμίαν, καὶ θυγατρὸς καλὴν γένναν, ἐξ ὧν ἀμφοτέρων πόλεμος Ἑλλησὶ τε καὶ βαρβάροις ἐγένετο, ἀφ' οὗ συνέβη κουφισθῆναι τὴν γῆν πολλῶν ἀναιρεθέντων· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ ἡ Τερασίῳ τῷ τὰ Κύπρια πεποιηκότι· εἰπόντι οὕτως·
20 ἦν ὅτε μύρια φῦλα κατὰ χθόνα πλαζόμενα βαρυτέρῳ πλάτος αἴης·
Zeὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε, καὶ ἐν πυκναῖς πραπίδεσσι σύνθετο κουφίσαι ἀνθρώπων παμβώτορα γαῖαν ῥιπίσας πολέμου μεγάλην ἔρην Ἰλιακοῖο,
25 ὄφρα κενώσει θανάτου βάρος· οἱ δ' ἐνὶ Τροίῃ ἡρώες κτείνοντο· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή·
καὶ τὰ μὲν παρὰ νεωτέροις ἱστορούμενα περὶ τῆς τοῦ Διὸς βουλῆς, ἔστι τάδε· ἡμεῖς δὲ φαμέν κατὰ τὴν Ἀρισάρχου

α) Haec, sed varie apud Scho'. et Vill. b) Sic Cod., ut et infra in vers.

καὶ Ἀφισοφάνους ὀόξαν, τῆς Θέτιδος εἶναι βουλήν, ἣν ἐν τοῖς ἐξῆς φησὶ λιτανεύουσιν τὸν Δία ἐκδικᾶσαι τὴν τῆ παιδὸς ἀτιμίαν· καθάπερ καὶ τὰ κεφάλαια ἐν τῷ προοιμίῳ κεῖται τῆς ποιήσεως.

- 5 V. 6. ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα. — Ἀρίσταρχος συνάπτει προῖσα τίς βουλή φαίνεσθαι καθ' Ἑλλήνων, ἀπ' οὗ χρόνου ἐγένετο μῆνις, ἵνα τὰ παρὰ τοῖς νεωτέροις πλάσματα δεξώμεθα.

διασῆτην — διέσῃσαν καὶ διεχώρησαν· ἡ τῶν θυῶν κατάχρησις μάλιστα πάντων τοῖς Ἀττικοῖς συναρμόζει.

- 10 V. 7. Ἀτρείδης — ὁ Ἀτρέως παῖς Ἀγαμέμνων· κατὰ μὲν Ὅμηρον Ἀτρέως παῖς τοῦ Πέλοπος· μητρὸς δέ οἱ Ἀερόπης· κατὰ δὲ Ἡσίοδον, Πλεισθένους· τὸ γένος Μυκηναῖος. ὅς ἦγαγε αὖν· ἄλλοι δὲ λέγουσιν ἄγαγεῖν ἀργῆ· ναῦς εἰς Ἴλιον· ἐκπορθήσας δὲ τὴν Ἴλιον, καὶ ὑποσρέψας
15 οἴκαδε, ἀναιρεῖται ὑπὸ Αἰγίεω τοῦ Θυέστεω δόλῳ ἐπὶ εὐωχίας οὗτος γὰρ κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἀποδημίας ἐμοίχευε τὴν Ἀγαμέμνονος γυναῖκα Κλυτεμνῆστραν· κατὰ δὲ τοὺς τραγικοὺς αὐτὴν τὴν Κλυτεμνῆστραν ἀνελεῖν αὐτὸν χιτῶνα μακρὸν ἔχοντα διέκδυσιν τραχήλῃ δαῦσαν αὐτῷ· ἔσχε δὲ
20 ἐξ αὐτῆς υἱὸν μὲν τὸν Ὀρέστην, καὶ θυγατέρας δ'· Λαοδίκην· Χρυσόθεμιν· Ἰφγένην, καὶ Ἠλέκτραν. — Ἀτρείδης τε, μία ἡ ὀξεῖα· σπονδαῖκόν γάρ· χωρὶς εἰ μὴ ἐπιφέρειτο ἢ διὰ τοῦ σφῶν ἀντωνυμίας ὥς ἐπὶ τοῦ τόξου σφῶν· ἀλλ' ἦτοί σφῆας· κεῖθεν τότε λοέσσεται τε· χρῆσαί τε· καὶ γε
25 νέσθαι τε· γράφεμέν τε· καὶ τὸ μὲν λοέσσεται ἵνα ἀπεφύγωμεν τὸ πληθυντικὸν ῥῆμα· τὸ δὲ γενέσθαι τε, ἵνα τὸν διπλασιασμόν· πατρωνιμικὴ ἀντωνομασία ὁ τρόπος ἀντὶ τῆς Ἀγαμέμνονος ὡς Ἀγελείη καὶ Τριτογένεια ἀντὶ τῆς Ἀθηνά.

- δοῖος — θεῖος· εὐγενής· ἡ ἀπὸ Διὸς ἔχων τὸ γένος·
30 ἔντιμος· ἀπὸ γὰρ Αἰγίης τῆς Αἰσωπος ποταμοῦ Θηβῶν Αἰακός· Αἰακῆ δὲ Τελαμών καὶ Πηλεὺς· Πηλέως δὲ Ἀχιλ-

λεύς. — δῖος· τὲ δι μακρὸν, ἀπὸ τοῦ Ζεὺς, ὃ κλίνεται Διός· καὶ ἐξ αὐτῆς δῖος· ὃ ἀπὸ τοῦ Διὸς καταγόμενος· καὶ κράσει τῶν δύο μ εἰς ι μακρὸν, δῖος.

V. 8. τίς τ' ἄρ σφωε — τίς δὴ αὐτοὺς τοὺς δύο Ἀγαμέμνονας, καὶ Ἀχιλλέα· πάλιν δὲ τοῦτο ὁ ποιητὴς ἐρωτᾷ τὴν μῦσαν, α) ἐπὶ τὸ διηγηματικὸν μετειὼν· οὐχ ὑποβάλλει τὰς διηγήσεις αὐτομάτως, ὥς μὴ τοῖς ἀκούουσι προσκρεῖς εἶσαι δοκεῖν· ἀλλὰ διὰ πεύσεως καὶ ἀποκρίσεως ἀντιπεποιήται τὴν ἀνόρθωσιν τῆς προθυμίας, καὶ διεψῶσιν αὐτοῖς ἐπάγει·
 10 τὴν ἀπόκρισιν, φιλέλλην ὢν· ὥς γὰρ τὴν ἑξάσιν τῶν ἀφιστέων ἐπακλᾷ θεοῖς ὥς οὐκ ἀθεεῖ τῶν τοιούτων ἀνδρῶν ἡκόντων εἰς ἄμειλλαν· δύο δὲ εἶδη θεῶν παρὰ τῷ ποιητῇ· τὸ μὲν εἰς τὴν ποίησιν συντελεῖν, καὶ πάθειν ὑποκείμενον παντοδαπῶς· τὸ δὲ ἀκήρατον·

15 V. 9. Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός· — ὁ τῆς Λητοῦς καὶ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων· πάλιν δὲ ὥς ἀπὸ τῆς μέσης· Ζεὺς δὲ ἐρασθεὶς Λητοῦς τῆς Κοίης θυγατρὸς ἐνὸς τῶν Τιτάνων καὶ Φοίβης, ἔγκυσεν αὐτὴν ἐποίησεν· ἥτις δεκαμηνιαίη χρόνου διαγενομένη, παρεγένετο διὰ θαλάσσης εἰς Ἀστερίαν τὴν νῆσον
 20 μίαν οὖσαν τῶν Κυκλάδων· ἐκεῖ τὲ ἐλθοῦσα καὶ ἀψαμένη δύο φυτῶν, ἐλαίας καὶ φοίνικος, διδυμούςς ἀπεκύησε παῖδας, Ἀρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα· καὶ τὴν νῆσον ἐκάλεσε Δῆλον· ὅτι ἐξ ἀδήλου βάσεως ἐρρίζωθη.

V. 10. ἀνὰ στρατόν — κατὰ τὸ στρατόπεδον· παρὰ τὸ
 25 στερρώς ἵστασθαι· ἢ παρὰ τὸ ἵσημι.

ὤρσεν — διήγηρεν· ἐνέβαλεν· Αἰολικῶς παρὰ τὸ ὄρρω

a) Haec tantum Schol., sed Cod. sequitur. Ceterum non vacat ad trutinam vocare omnes Scholiorum editiones; hoc tantum sciat lector, quae edimus aut varias lectiones, aut omnino res novas historicas et grammaticas continere.

τὸ διεγείρων καὶ παρὰ τοῦ ὄρω βαριτόνε τῷ ὀρμῷ ἔ ἐ
μέσων παραιοίμενος ὦρα·

κακὴν — κακωτικήν· παρὰ τὸ χάξω τὸ ὑποχορῶ· χά-
ζος καὶ κακός·

- 5 λαοί — ὄχλοι· λαῖς κατὰ διάλεκτον οἱ λίθοι λέγονται·
Προμηθεύς παῖς Λευκαλίων γίνεται· ἔτος βασιλεύων τῶν
περὶ τὴν Φθίην τόπων, γαμεῖ Πύρρᾱν τὴν Ἐπιμηθεύς καὶ
Πανδώρας, ἣν ἔπλασαν οἱ θεοὶ πρώτην γυναῖκα καὶ ἐπειδὴ
Ζεὺς ἠθέλησε τὸ χαλκῆν γένος ἀπολέσαι, ὑποθεμένε Προ-
10 μηθεύς, Δευκαλίων τεκτηνῶμενος λάρνακα, καὶ τὰ ἐπιτή-
δια ἐνθέμενος, εἰς ταύτην μετὰ Πύρρᾱς ἀνέβη· Ζεὺς δὲ
πολὺν ὑετὸν ἀπ' ἑρανεῖ χέας, τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος
κατέκλυσεν· ὥς τε διαφθαρῆναι πάντας ἀνθρώπους· χωρὶς
ὀλίγων οἳ τινες συνέφυγον εἰς τὰ πλησιων ὑψηλὰ ὄρει· τότε
15 δὲ καὶ τὰ κατὰ Θεσσαλίαν σενώματα διέσκη καὶ τὰ ἐκτὸς
Ἰσθμοῦ καὶ Πελοποννήσου συνεχύσθη πάντα· Δευκαλίων δὲ
ἐν τῇ λάρνακι διὰ τῆς θαλάσσης φερόμενος ἐφ' ἡμέρας ἐν-
νέα καὶ νύκτας ἴσας, τῷ Παρνασσῷ ὄρει περιῖσχει· καὶ
τῶν ὄμβρων παῦλαν λαβόντων, ἐκβάς εὐθὺς ἔθυσσε Διὶ
20 Φυξίῳ· Ζεὺς δὲ πέμψας Ἑρμῆν πρὸς αὐτὸν, ἐπέτρεψεν αἰ-
τῆσαι ὃ τι βούλεται· ὃ δὲ αἰτεῖται ἀνθρώπους αὐτῷ γενέ-
θαι· καὶ Διὸς εἰπόντος ὑπὲρ κεφαλῆς λίθον βάλλειν, αὐτὸς
ἔβαλλεν αἶρων τοὺς λίθους· καὶ οὓς μὲν ἔβαλλεν ὁ Δευ-
καλίων, ἄνδρες ἐγένοντο· οὓς δὲ ἡ Πύρρα, γυναῖκες· ἡ
25 ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ.

- V. 11. ἀρητήρα — τὸν ἱερέα· παρὰ τὸ ἀράσθαι· ὃ ἐστὶν
εὐχεσθαι· τὰ δύο ὀνόματα καθ' ἑνὸς προσώπου λέγονται· ὧν
τὸ μὲν ἐστὶ κύριον· τὸ δὲ ἐπίθετον καὶ προσηγορικόν· τὰ
ἄρθρα οὖν ἐν τοῖς κυρίοις ἐν τῷ πολιτικῷ λόγῳ ἐντάττειν
30 προσῆκεν· οἳ μὲν τοι ποιηταὶ καὶ ἐν τούτῳ ἐντάττουσιν·
ὥς καὶ ὁ ποιητὴς ἐνταῦθα ἢ κατὰ τὸν Χρῦσιν ἠτίμησεν

ἀρητῆρα ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν Χρύσην τὸν ἀρητῆρα — Καὶ ἀλ-
 λως — Χρύσην ἀρητῆρα· ὑπερβατὸν ἀρητῆρα Χρύσην· τὰ
 γὰρ ἐπιθετικώτερα συνταττόμενα κυρίως ἢ προσηγορικῶς
 τὰ ἄρθρα δέχονται εἰ μὴ ἐπαγόμενα ῥήματα πρωτότυπα
 5 κατηγοροίη· τότε γὰρ ἀδιαφορεῖ τὸ ἄρθρον τὸν Χρύσην ἀρη-
 τῆρα ὠνόμασε τὸν ἀρητῆρα Χρύσην· ἔστιν οὖν ὡς τῷ παιδὸς
 ἀγχιυῖς ὁ μοχλὸς ἐλάϊνος· ἀρητῆρ δὲ, παρὰ τὸ αἶρεν τὰς
 χεῖρας εἰς προσευχὴν· ἢ παρὰ τὸ ἀρέσκειν τῷ θεῷ· καὶ
 πάλιν παρὰ τάξιν ἐχούσας τῷ ἄρθρῳ ἐχρῆν γὰρ εἰρηκέ-
 10 ναι· τὸν ἀρητῆρα Χρύσην· ὁπόταν γὰρ δύο ὀνομάτων συν-
 ταττομένων τὸ μὲν, κύριον ᾖ, τὸ δὲ, προσηγορικόν, τὸ
 ἄρθρον οὐ τῷ κυρίῳ, ἀλλὰ τῷ προσηγορικῷ συντάττομεν·
 ὁπόταν δὲ δύο ὀνόματα, ὧν τὸ μὲν, προσηγορικόν ἐστι,
 τὸ δὲ ἐπιθετικόν, τὸ ἄρθρον οὐ τῷ προσηγορικῷ, ἀλλὰ τῷ
 15 ἐπιθετικῷ συντάττομεν· οὐδεὶς γὰρ ἐρεῖ τὸν γραμματικὸν
 καλόν· ἀλλὰ τὸν καλὸν γραμματικόν· τὸ ἄρθρον τῷ ἐπι-
 θετικῷ προτάξας, οὐ τῷ προσηγορικῷ.

V. 12. θοάς — ταχείας, παρὰ τὸ θεῶ τὸ τρέχω· ση-
 μαίνει δὲ καὶ ὀξείας· ὡς ἐν ἐκείνοις — ἐνθ' αὖ νήσυσιν
 20 ἐπιπροέηκα θοῇσιν.

ἐπὶ νῆας — ἐπὶ τὰς ναῦς ὃ ἐστὶ τὰ πλοῖα παρὰ τὸ
 νῶ, τὸ κολυμβρῶ.

V. 14. στέμματα — Λάδωνος τοῦ ἐν Ἀρκαδίᾳ ποταμοῦ
 Δάφνη ὑπῆρχε θυγάτηρ εὐπρεπεστάτη· ἐρασθεὶς δὲ αὐτῆς ὁ
 25 Ἀπόλλων, καὶ βουλόμενος αὐτῇ συγγενέσθαι, ἐδέωκε κατα-
 λαμβανομένης δὲ αὐτῆς ὑπὸ τοῦ θεοῦ, φασὶν εὐξασθαι τῇ
 μητρὶ τῇ γῇ χάσματι αὐτὴν δεχθῆναι· γενομένων δὲ τέττα,
 καὶ τῆς γῆς ἀναδέσσης ὁμώνυμον φυτὸν, Ἀπόλλων θεασά-
 μενος ἐξεπλάγη· καὶ τὸ μὲν δένδρον ἀπὸ τῆς παρθένου
 30 δάφνης προσηγόρευσε ὁμωνύμως· λαβὼν δὲ τὸν κλάδον
 αὐτὸς ἐξέψατο.

V. 15. χρυσέω ἀνὰ σκήπτρῳ — περί τῷ κεχρυσωμένῳ σκήπτρῳ· ὃ ἐστὶ τῇ χρυσῇ ῥαυδῷ τῇ βασιλικῇ· ἵνα εἰ μὲν εἶεν θεοσεβεῖς, τὸ στέμμα εἰ δὲ φιλοχρήματα, τὰ ἄποινα· εἰ δὲ οἰκτίρμονες, τὸ γῆρας αἰδεσθῶσιν· ὁ δὲ σί-
 5 χος ἔχει τὴν καλεσμένην περί τὸ μέτρον συνίζησιν.

V. 18. Ὀλύμπια — Ὀλυμπος κατὰ μὲν Ὅμηρον ὄρος τῆς Μακεδονίας· μέγιστον ἱερὸν τῶν θεῶν· κατὰ δὲ ἄλλη-
 γορίαν, Ὀλυμπος ἐστὶν ὁ ἔρκυς, οἷον ἐὶς ὁλοαμπῆς τίς ᾤν.

Διατί ὁ Χρύσης κατὰ τῶν οἰκείων ἠύχετο; λέγομεν δὲ
 10 ὅτι πρῶτον ἔδει κολακεύειν τὸν τύραννον· καὶ ταῦτα λέ-
 γειν, ἅπερ ἐπεθύμει δράσειν· δεύτερον δὲ, ὅτι διὰ τοὺς Τρῶ-
 ας ἀπωλώλεκε τὴν θυγατέρα· ὅθεν εὐλόγως κέχρηται ταῖς
 ἀραῖς κατ' αὐτῶν· ἡ γὰρ ἀνάγκη καὶ τοῖς οἰκοῖσι αὐτοῦ
 ἐπαράσθαι ποιεῖ καὶ εἰκότως· σὺκ' ἀνασχόμενοι γὰρ λέγειν
 15 Ἀλέξανδρον, αὐτῷ καὶ τοῖς ἀγχιστεύουσιν κακῶν πρόξενος
 γεγέννηται·

V. 24. θυμῷ — τῇ ψυχῇ· κυρίως δὲ λέγεται θυμὸς μέ-
 ρος τῆς ψυχῆς· τρία αὐτῇ εἶναι μέρη ὁ Πλάτων φησὶ· τὸ
 μὲν λογικόν, τὸ τῇ κεφαλῇ καθιδρυμένον· τὸ δὲ θυμικόν, τὸ
 20 ἐν τῇ καρδίᾳ· τὸ δὲ ἐπιθυμητικόν, τὸ ἐν τῷ ἥπατι· τὸ περί
 γαστέρα καὶ τὰ λοιπα· καὶ τοῦ μὲν λογικῆς, ἀρετῆ· φρόνη-
 σις· κακία· κακία δὲ ἡ ἀφροσύνη· τοῦ δὲ θυμικῆς, ἀρετῆ·
 ἀνδρεία· κακία· κακία δὲ δειλία· τοῦ δὲ ἐπιθυμητικῆς,
 ἀρετῆ· ἐγκράτεια· κακία· κακία δὲ, ἀκαασία· ποτὲ μὲν ἔν
 25 ὁ θυμὸς παρὰ τῷ ποιητῇ σύμπασαν τὴν ψυχὴν σημαίνει·
 ὡς ἐν τῷ — ἐνθ' ὅγε τοὺς ἐξενάριζε· φίλον δ' ἐξαίνυτο
 θυμόν — ἐνίοτε δὲ τὰ μέρη αὐτῆς· τὸν μὲν λογισμὸν
 οὕτως — ἕτερος δὲ με θυμὸς ἔρυκε — τὸ δὲ θυμικόν
 οὕτως — σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμόν — ἴσχε ἐνὶ στήθεσσι
 30 φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων — τὸ δὲ ἐπιθυμητικόν οὕτως —
 ὦ θυμῷ εἷξας μίγη φιλότῃ καὶ εὐνῇ.

γενομένων, ἅπασιν διδάσκει δὲ ὁ ποιητὴς εἰκὼν ταῖς ὑπερ-
βολαῖς.

καὶ ἐπείθετο — ἀπὲς τοῦ οὐ κατέπραπεν· οἰκείως δὲ
τὸν ἠπειρασμένον καὶ φοβούμενον γέροντα καλεῖ πλεονε-
5 κτεζόμενον.

V. 34. βῆ — ἐβη, ἐπορεύθη· τὸ σχῆμα ἀφαίρεσις Ἰω-
νακῆ καὶ ποιητικῆ.

ἀέκων — ἡσυχάζων, σιωπῶν· παρὰ τὴν ἀκοήν· τοῦτο
παρὰ τὸ χέω ἀκέω καὶ ἀκήν.

10 παρὰ θῖνα — παρὰ τὸν αἰγυάλον τῆς θαλάσσης, ὅς
οὕτω καλεῖται ἀπὸ τοῦ θίνεσθαι, ὃ ἐστὶ τύπτεσθαι τῇ προρ-
ρήξει τῶν κυμάτων· ἔστι καὶ ἀρσενικόν· — ἐκβάντες ἐπὶ
θῖνα βαθύν καὶ ὑπήνεμιν.

πολοφλοίσβοιο θαλάσσης — πολυήχου, πολυταράχου·
15 ὀνοματοποιεῖται ὁ τρόπος.

V. 36. ἄνακτι — τῷ βασιλεῖ· νῦν δὲ θεῷ, τῷ Ἀπόλλωνι·
ἢ ὅτι αὐτός ἐστι, τῷ ἡλίῳ, μείζων δὲ τῶν φαινομένων, ἢ
ὡς μουσικὸν αὐτὸν ἄνακτα ὁ ποιητὴς φησι τῷ ἰδίῳ ἄνακτι.

ἠῦκαμος — εὐκομος· ἀπὸ μέγας καλή· ὁ τρόπος παρα-
20 βολή· ἔγνωμεν γὰρ ὅτι Διτοῦς καὶ Διὸς υἱὸς· ἐκτέταται
δὲ διὰ τὸ μέτρον.

Ὅρα δὲ κατὰ ἀλληγορίας τάδε· ὁ κατὰ φυσικὸν λόγον
Ἀπόλλων ἥλιος ὢν, ἀνατείνει τὰ ὑγρά στοιχεῖα· Ἀθηνὰ δὲ,
ἢ φρόνησις· Ἀρης δὲ, ἀφροσύνη· Ἀφροδίτη, πορνεία· ἐναν-
25 τία δὲ καὶ πολέμια ταῦτα ἐστὶν ἀλλήλων· Ἡρα δὲ ἐστὶν
ἀήρ· Ἀρτεμις δὲ, σελήνη· αἰρότομος τίς οὖσα, ἢ τὸν αἶρα
τέμνουσα· Ἑρμῆς δὲ ἐστὶν ὁ λόγος· Λητώ δὲ, ἀμνημοσύνη,
οἶον ληθάτης τῶν λόγων· Ἥφαιστος δὲ, τὸ πῦρ· Ξάνθος
δὲ, τὸ ὑγρόν· ἀλλότριον δὲ τὸ πῦρ τοῦ ὑγροῦ·

30 Ἡ οὖν τῶν θεῶν μάχη περιέχει φυσικῶν στοιχείων πρὸς
στοιχεῖα ἀντίταξιν, κακιῶν δὲ πρὸς ἀρετάς· Ἀπόλλων μὲν

γὰρ ἐναντιοῦται τῷ Ποσειδῶνι· τὸ μερικὸν πῦρ τῷ πάμπαν
 ὑγρῷ· Ἀθηναὶ δὲ, ἀρετὴ, ἢ φρόνησις, τῷ Ἄρει τῇ ἀφροσύνῃ·
 Ἦρα δὲ, τῇ Ἀρτέμιδι· ὁ περίγειος ἀήρ, τῇ σελήνῃ· Ἑρμῆς
 Λητοῖ· ὁ λόγος τῇ λήθῃ· Ἥφαιστος δὲ Ξάνθῳ· τὸ ὅλον πῦρ
 5 μένει τῷ ὕδατι. Τὸ μὲν γὰρ τῆς Σικελίας ὕδωρ κεκρασ-
 μένον ἔχει πῦρ· καὶ φλόγα μὲν ὄψει κάτωθεν ἀπ' αὐτῆς
 ἀλλομένην ἄνωθεν. γῆθεν δὲ τὸ ὕδωρ ψυχρὸν ἐστὶ, οἷόν
 περ χιόν. οὕτω πυρός a) (τῆς μητροπέλειος τῶν Σάρδεων.)

V. 38. Κίλλου τε ζαθέην — Πέλοψ ὁ Ταντάλῳ κατὰ
 10 μισθὸν παιδακῆς ὥρας, λαβὼν παρὰ Ποσειδῶνος ἵππους
 ἀδαμάσας σὺν τῷ ὀχήματι, ἔσπευσεν εἰς Πίσσαι τῆς Λέσβου
 ἐπὶ τὸν τῆς Ἱπποδαμίας γάμον· τὸν μνηστῆροκτόνον αὐτῆς
 πατέρα Οἰνόμαον καταγωνίσασθαι ἐπαθυμῶν· γενομένου δὲ
 αὐτῷ περὶ Λέσβον, Κίλλος ὁ ἡνίοχος τελευτᾷ τὸν βίον·
 15 ὃς καὶ καθ' ὕπνον ἐπιφανεῖς τῷ Πέλοπι σφόδρὰ ὀδυνηρῶς
 ἐπ' αὐτῷ ἔχοντι, ἐπωδύρετό τε τὴν ἑαυτοῦ ἀπώλειαν, καὶ
 περὶ κηδείας ἤξις· διόπερ ἀναστὰς, ἐξερυπάρει τὸ εἶδωλον
 διὰ πυρός· εἶθ' οὕτως ἔθαψε τὴν τέφρην ἐπιφανῶς τῷ Κίλλῳ·
 ἡρίον ἐπ' αὐτῷ ἐγείρας· καὶ πρὸς τῷ ἡρίῳ αὐτῷ εἰδείματο
 20 ἱερὸν Κιλλαίῃ Ἀπόλλωνος προσαγορεύσας· διὰ τὸ αἰφνιδίως
 τὸν Κίλλον ἀποθανεῖν· οὐ μὲν ἄλλα, πόλιν κτίσας, Κίλλαν
 ἀνόμασεν· ὁ μὲν τοι Κίλλος, καὶ μετὰ θάνατον, τῷ Πέ-
 λοπι δοκεῖ συλλαβεῖσθαι, ὅπως περιγένηται τοῦ Οἰνομάου
 περὶ τὸν δρόμον· ἢ δὲ ἱστορία παρὰ Θεοπόμπῳ.

25 Τενέδοιό τε — ἡ Τένεδος νῆσος ἐστὶ πρὸ τῆς Τροίας
 κοιμένη· οὐπω δὲ πρότερον τοῦτο εἶχε τὸ ὄνομα· καὶ γὰρ
 οὐδὲ Κύκνῳ τοῦ Ποσειδῶνος Τέννης ἦν καὶ Λευκοθέα·
 Λευκάφρυν δὲ αὐτὴν οἱ πρότερον ὠνόμαζον· ἐπειδὴ δὲ ἄρα
 τῷ Κύκνῳ ἐγενήθησαν ὁ Τέννης καὶ ἡ Λευκοθέα, ἡ μὲν

a) Haec manu recentiori notantur, et scholiis extranea.

- μήτηρ αὐτῶν οὐκ ἔτι ἦν. ἐπέγημε δὲ ὁ Κύκλιος Φυλονόμην
ἢ ὡς ἔκει, Πολύβοιαν· ἡ Φυλονόμη δὲ, καὶ γὰρ εἰς ἀνδρας
ἐτέλη ἤδη ὁ Τέννης, ἐρασθεῖσα αὐτῇ. λόγους περὶ συν-
σίας ἠνέγκατο πρὸς αὐτόν. τοῦ δὲ τοῦ πατρὸς τὴν κώτην
5 δοκαίως τηρήσαντος, κατηγορήσατο πρὸς τὸν πατέρα αὐτῇ
ὅτι ἐτεθελήκει αὐτὴν βιάσασθαι· ὁ δὲ πισεύσας τῇ κα-
τηγορίᾳ, συλλαβὼν τὸν παῖδα, ἐνέβαλεν εἰς λάφνακα καὶ
ἐβρύψεν εἰς τὴν ὑποκειμένην θάλασσαν· ὃν διὰ σαρκοσύνην
καὶ διὰ τὸ εἶναι αὐτῷ ὑίων, ἔσωσεν ὁ Ποσειδῶν· τὴν
10 γὰρ λάφνακα προσενεχθῆναι τῇ Λευκόφρυϊ νήσῳ ἐποίησεν·
ἦν καὶ θεασάμενοι καὶ ἀφελόντες ἐπεχώριοι τὸ ἐπίδεμα,
μαθόντες τὸ γεγονός, οὐ μόνον ἑαυτὸν τοῦτον βασιλέα
κατεσχέσαντο, ἀλλὰ καὶ ἀπ' αὐτῇ Τένεθον τὴν νήσον προ-
σηγόρευσαν.
- 15 V. 39. Σμινθεῦ — ὦ Σμίνθει Ἀπόλλων ἔστι δὲ ἐπίθετον
Ἀπόλλωνος Σμίνθος γὰρ τόπος τῆς Τρωάδος· ἐν ᾧ ἱερὸν
Ἀπόλλωνος Σμινθείου· ἀπὸ αἰτίας τῆςδε· ἐν Χρύσῃ πόλει
τῆς Μυσίας Κρίνις τις ἦν ἱερεὺς Ἀπόλλωνος τοῦ ἐκεῖσε
τούτῳ ὀργισθεὶς ὁ θεὸς, ἔπεμψεν τοῖς ἀγροῖς αὐτῇ μίας
20 οἵτινες τῆς καρπῆς ἐλυμαίνοντο· βουλευθεὶς δὲ ποτε ὁ θεὸς
αὐτῷ καταλλαγῆναι, πρὸς Ὅρσιν τὸν ἀρχίβουκόλον αὐτῇ
παρεγένετο παρ' ᾧ ξενιθεὶς ὁ θεός, ὑπέσχετο κακῶν ἀπαλ-
λάξαι· καὶ δὴ παραχρῆμα τοξεύσας τοὺς μῦς, διέφθερεν
ἀπαλλασσόμενος οὖν, ἐνετείλατο τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ δη-
25 λῶσαι τῷ Κρίνιδι· οὗ γενομένου, ὁ Κρίνις ἱερὸν ἰδρύσατο
τῷ θεῷ· Σμινθέα αὐτὸν προσαγορεύσας· ἐπειδὴ περ κατὰ τὴν
ἐγχώριον αὐτῶν διάλεκτον, οἱ μῦες σμίνθιοι καλοῦνται·
ἡ δὲ ἰσορία παρὰ Πολέμωνι· ἄλλοι δὲ οὕτως εἶπον· ὅτι
Κρήτες ἀπεικίαν σελλόμενοι, χρησμόν ἔλαβον παρὰ τοῦ
30 Ἀπόλλωνος, ὅπως αὐτοῖς ἐναντιωθῶσι γηγενεῖς, ἔλεγον δὲ
περὶ μυῶν, ἐκεῖ κτίσαι πόλιν· οἱ δὲ ἀπέλυσαν τῆς ἀποί-

χοὺς ἐλθόντες δὲ εἰς τὸν Ἑλήσποντον, καὶ τῆς νυκτὸς
ἐπιγενομένης, μῦες ἔκοφαν αὐτῶν τοὺς τελαμῶνας τῶν
ὀπλων· πρωτὶ δὲ ἀναστάντες καὶ θεασάμενοι τοῦτο, σφρι-
σάμενσί τε καθ' ἑαυτοὺς, ἔκτισαν ἐκεῖ πόλιν· ἣν τενα ἐκά-
5 λεσαν Σμινθίαν· οἱ γὰρ Κρήτες τοὺς μῦας, σμίνθους κα-
λοῦσιν· ἐκ τούτου καὶ Ἀπόλλων Σμίνθιος ἐκλήθη, διὰ τὸ
ὑπερασπίζειν αὐτῆς, ὃ κατὰ φυσικὸν λόγον Ἀπόλλων ἡ-
λίου ὦν.

ἔρεφα — ὠρόφωσα, παρὰ τὸ ἐρέφω, ὅθεν καὶ εἰραφιότης
10 ὁ Διόνυσος λέγεται· ἐσέφετο γὰρ κισσῷ· ἢ ἀπὸ τῆ ἐρρύφθαι
αὐτὸν τῷ μηρῷ τοῦ Διός· ἢ παρὰ τὴν ἔριφον τρέφον αὐτῆ
γεναμένην· ἢ παρὰ τῷ ἐρίφῳ αὐτὸν συναναστραφῆναι· ἢ
παρὰ τὸ ἐρίῳ αὐτὸν πλέκεσθαι· ἐξ ὧν οὖν τῶν ἐτυμολο-
γιῶν ἢ ἐκ δίφθογγος αἰτεῖται· μηδεὶς δὲ ἡμᾶς νημεσητὸς
15 ἀποφῆναι ὡς εἰκὴ τὸ εἰραφιότης ἐνταῦθα γράψαντας· οὐ
γὰρ ἐστὶ ποιητῆ, ἀλλ' Ἀλκίε (sic)· ἐρρύαφότη γὰρ ἄναξ.

V. 41. τόδ' ἐ μοι — ταῦτο δὲ μοι· ἀξύνεται τὸ το δει-
κτικῶς ὡς ἐπὶ τοῦ Κύκλωπος. — τόδ' ἐ τοι ξεινήϊον ἔσω —
τὸ τόδε Ἀρίσταρχος δύο μέρη λόγει· Ἡρωδιανὸς, ἐν Ἀρί-
20 σταρχος ἀξύνει τὸ δὲ ὁμοίως τὸ — τόδ' ἐ τοι ξεινήϊον ἔσω —
ἐν ἢ δύο μέρη λόγει· Πτολεμαῖος δὲ ἐκ πειῶν, ἐπὶ τὸ το
τίθησι τὴν ὀξείαν ἐπείσθη δὲ ἢ παράδοσις Ἀρίσταρχος·

κρήνην — ἐπιτέλεσον κρανῶν, ἐπιτελέσαι· οἷον· περί-
κεφαλὴν ἐπιθεῖναι τῷ πράγματι· γίνεται δὲ ἐκ τῆ κρανῶ,
25 ἐκρηνα, κρηνον, καὶ πλεονασμῷ κρήνην.

V. 42. τέσμεν — τιμωρίαν δοῖεν, ὃ ἐστὶ παράσχοιεν·
ἢ τοὶ τιμῆσαν τὰ ἐμὰ θάοιρυα τοῖς σοῖς βέλεσιν ἀναγκα-
30 σθέντες· ἢ ἀπὸ τῶν ἐμῶν· δοκρύων τιμωρίαν δοῖεν τοῖς
σοῖς βέλεσιν, ὥς εἶναι αἰτιατικὴν ἀντὶ· γενεῆς.

30 Διὰ δὲ ὁ Ἀπόλλων ὑπὲρ τοῦ Χρύση οὐ τὴν Ἀγαμέ-
μνονα, ἀλλὰ τοὺς Ἑλλήνας ἐτιμωρήσατο, καὶ τοὶ οἱ μὲν

ἐκέλευον — αἰδεῖσθαι δ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα —
 ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἤνδανε θυμῷ; — ἢ ὅτι ἔτι
 ἤνδατο ὁ ἱερεὺς — τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ θάκρυα σοῖσι βέ-
 λεσσι — διατί ὁ ἱερεὺς οὕτως ἤνδατο ἀδίκως, τίσειαν Δα-
 ναοί; ἢ ὅτι εἰ μὲν ὁ Ἀγαμέμνων ἀπέλυτο, ὄχοντο ἂν
 ἀποπλέοντες, καὶ οὐδ' ἀπεδόθη ἡ Χρυσή; σοφισμένῃ δὲ
 τοῦ βασιλέως, ὁρῶντες τὰ γινόμενα, μένειν τὲ ἐμελλον καὶ
 ἀποδώσειν ἐκβιάσασθαι τῷ αἰτίῳ τῆς μῆνιδος τὴν Χρυ-
 σήϊδα.

- 10 Δαναοί — οἱ Ἕλληνες, οὕτως. Βῆλος ὁ Ἀγέτορος μὲν
 ἀδελφός, υἱὸς δὲ Ποσειδῶνος καὶ Λιβύης· ἀφ' ἧς ἡ χώρα
 ὠνόμασται Λιβύη βασιλεύων Αἰγυπτίων, γαμῆ Ἀγχιόνην
 τὴν Νείλῳ θυγατέρα καὶ αὐτῷ γίνοντα παῖδες δίδυμαι,
 Αἴγυπτος καὶ Δαναός· Δαναὸν μὲν οὖν Βῆλος ἐν Λιβύῃ
 15 κατακίζει· Αἴγυπτον δὲ ἐν Ἀραβίᾳ ὅς κατασφράμμενος
 τὴν τῶν Μελαμπεδῶν χώραν, ἀφ' ἑαυτοῦ ὠνόμασεν Αἴγυπ-
 τον· γίνονται δὲ ἐκ πολλῶν γυναικῶν Αἰγύπτῳ μὲν πεν-
 τήκοντα παῖδες· Δαναῷ δὲ θυγατέρες πεντήκοντα· στασι-
 σάντων δὲ αὐτῶν περὶ τῆς ἀρχῆς, ὕστερον Δαναὸς τοὺς
 20 τοῦ Αἰγύπτου παῖδας δεδοικώς, καθότι καὶ ἐκ χρησμοῦ
 ἠκημόει, ὅτι φονευθήσεται ὑπὸ ἐνὸς αὐτῶν, Ἀθηναῖς ὑπο-
 θιμένης αὐτῷ, ναῦν πρῶτος κατεσκεύασε τὴν κληθεῖσαν,
 ὡς ἀπὸ τῆ ἀραβικῆς τῶν θυγατέρων αὐτοῦ, Πεντηκόντορον
 ἐν ἣ τὰς κόρας ἐνθάδε φεγγεῖ· προσχὼν δὲ τῇ Ρόδῳ τὸ
 25 τῆς Ἰνδίας Ἀθηναῖς ἀγαλμα ἰδρύσατο· ἐντεύξαν δὲ ἦσαν
 εἰς Ἄργον, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτῷ παραδίδωσιν Ἑλλά-
 νωρ ὁ τότε βασιλεύων· αὐτὸς δὲ κρατήσας τῆς χώρας, ἀφ'
 ἑαυτοῦ τὴν ἐνοικίαντας, Δαναὸς ὠνόμασεν, ὡς ἰσορεῖ Ἀπολ-
 λέωρος.

- 30 Διατί δὲ ὁ Χρῦσης οὐ κατὰ Ἀγαμέμνονες ἤνδατο τῷ ὑβρί-
 σαντος αὐτόν, ἀλλὰ κατὰ πάντων τῶν Ἑλλήνων; φαμέν,

ἔτι Ἀγαμέμνωνος ἀποθάνοντος ὁ στρατός ἐλύστο· καὶ Χρυσίης εἰς Ἑλλάδα ἀπήγετο· ἀναρουμενων δὲ τῶν ὄχλων, ζήτησις ἦν τοῦ πάθους· ἀπόδοσις δὲ τῆς κόρης· καὶ ἀποθανὼν μὲν Ἀγαμέμνων, ἄλυπος ἦν· ζῶν δὲ, βασανίζεται, 5 βλέπων ἅτε βασιλεὺς ἀπολλυμένους τοὺς ὄχλους· ἢ, ὅτι πᾶσιν ἠράσατο, ἀνθ' ὧν πάντες ὁμῶς γινόμενοι, οὐκ ὑπέσχον τὴν τοῦ βασιλείως ὕβριν· θαλαίῳς οὖν αὐτεὶ ἔπαθον· καὶ γὰρ Ἡσίοδος φησὶ — πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλιν κακῆ ἐνὸς ἀνδρὸς ἀπηύρα.

10 V. 43. τοῦ δ' ἐκλυε — τούτῳ δὲ ἐπήκασε· συνητίμαστο γὰρ τῷ ἱερεῖ· καὶ ὅτι Τρωϊκός ἐστιν ὁ θεός· ἀπολίτευτον δὲ τὸ πρὸ τῆς εὐχῆς ἐπικουρῆσαι· διδάσκει οὖν ἔσσαν ὀνύνησι θυσία καθαρά· ἔσσαν δὲ ἀνωφελὴς ἢ μυσάρκ· a) « οἷα Αἰγίσθε· πολλὰ δ' ἀγάλματα ἀνῆψεν ».

15 Φοῖβος — καθαρὸς, ἀμίαντος, ἢ μαντευταίος· φοῖβον δὲ τὸν καθαρὸν· Ἡσίοδος δέ, b) μαμαωνυμικῶς, Φοῖβον αὐτὸν καλεῖ ἐκ Φοίβης.

V. 44. κῆρ — ὀξύτόνως μὲν τὴν ψυχὴν· περισπωμένως δὲ τὴν θανατηφόρον μοῖραν· εἴρηται δὲ κῆρ παρὰ τὴν καύσσην· τὸ γὰρ ἔμφυτον· θερμόν τῇ ψυχῇ· ἔπειτα δὲ φασὶ περισπωμένως τὴν λέξιν· δηλοῦν τὴν ψυχὴν.

V. 45. ἔπειτα — μετὰ ταῦτα· τῷ ἔπειτα προσετέθη ἢ ἐπὶ πρόσθεσις· λαοὶ δὲ γάγονεν ἔπειτα, καὶ κατὰ κράσιν ἔπειτα, καὶ ἀπετελέσθη σύνδεσμος.

25 ἰὸν — τὸ βέλος· διὰ τὸ βλαπτικόν ἤδη· ἰὸς ὀνομάζει.

V. 49. βιαῖο — τῆς τοῦ τόξου νευρᾶς ἀριστάρχης ὁ τῆς βιὸς ὀξύτόνου, διὰ τὴν πρὸς τὸν βίον· c) ἀντεπιβεβλήν· ἔσκει

a) Uncis contenta excerpti e Cod. Palatino Vaticano, qui scholia nonnulla, et Psesti continet παράγραφοι. b) Vide Bongiovanni notationem in hunc locum Homeri, et Wassenb. c) Sic

δὲ ἀπὸ τῶν παλαιῶν λέγεσθαι βίος τὸ τέξον καὶ ἡ ζωὴ·
 Ἡράκλειτος οὖν ὁ σκοτεινὸς τῷ οὖν τέξῳ ὄνομα βίον, ἔργον
 δὲ θάνατος, ἥτοι οὖν παρὰ τὴν ὕλην τοῦ ὅπλε οὕτω κε-
 κλησθαι, ὅτι δι' αὐτὰ τὰ πρὸς τὸν βίον οἱ ἀρχαῖοι εἶχον
 5 ἐν ταῖς θύραις αὐτῶν χρώμενοι.

V. 50. οὐρήας — ὀρεῖς, ἡ αἰτιατική· ἀπὸ τοῦ ὀρεὺς
 ὀρέως καὶ Ἰωνικῶς οὐρήας.

Διατί δὲ ἀπὸ τῶν κυνῶν καὶ ἡμιόνων ὁ λοιμὸς ἤρξατο,
 καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων, αὐδὲ ἀπὸ ἄλλου τινὸς ζώου;
 10 καὶ οἱ μὲν ῥητορικῶς λύοντες, φασὶν ὅτι φιλόανθρωπον ὄν
 τὸ θεῖον, ἐβέλετο παιδεῦσαι τοὺς Ἕλληνας, καὶ μὴ παν-
 τάπασιν ἀπολέσθαι καὶ διὰ τοῦτο πρότερον ἀπὸ ταύτων τῶν
 ζώων ἤρξατο μετάνοιαν τοῖς ἀμαρτάνουσιν διδούς· οἱ δὲ
 ἀληθέστερον καὶ φιλοσοφώτερον λύοντες, φασὶν ὅτι ἅπας
 15 μὲν λοιμὸς ἀπὸ ἐκπλαγείας γίνεται, γῆθεν ἀναφερόμενος
 ἐξ ἀναθυμιάσεως· διὸ καὶ τὸν Ἀπόλλωνα φασὶν αἶτιον· ἐπεὶ
 ὁ αὐτὸς εἶναι λέγεται τῷ ἡλίῳ τῷ καταφλέγοντι τὴν γῆν·
 ἐκ γῆς δὲ γινομένης τῆς νόσου, ἀναγκαῖον τοὺς κύνας πρῶ-
 20 τους ἡσθῆσθαι τῆς βλάβης, ὅτι τὲ καὶ αἰσθητότερα εἰσὶ
 τὰ αἰσθητὰ ζῶα φύσει τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὅτι κάτω νεύουσι
 πρὸς τὴν γῆν, καὶ ἀνηχνεύουσι τοὺς δὲ ἡμιόνους, οὐ διὰ τὸ
 κάτω νεύειν μόνον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ἐκ διαφόρων σωμάτων
 εἰληχέναι τὴν γένεσιν· πᾶν γὰρ τοιοῦτον εὐδιέφθαρτον δε-
 25 κάτῃ δὲ ἡμέρᾳ φανερόν γεγενῆσθαι εὐλόγως κατ' αὐτὸν δὲ
 τὸν ποιητὴν τὸ θεῶρημα δοῦσαν, τῇ δὲ δαιάτῃ διαφαίνε-
 ται τὸ νασῶδες, τοῦ ἀέρος ἐνταῦθα πάντως καθισταμένον·
 ὥς περ καὶ αὐτὸς ὁ ποιητὴς διεδήλωκεν Ἀχιλεῖ· Ἀχιλεὺς
 γὰρ Χείρωνος ὢν μαθητὴς, καὶ τὴν ἰατρικὴν τέχνην σα-

videtur in codice ex arisibhs litterarum, quae supersunt in charta
 omnino disparata.

φῶς ἐπιστάμενος, ἐκ τῆς τοῦ αἵματος καταστάσεως ἐς ἡμᾶς
 θῶν· τὸ γὰρ τῆς Ἥρας ὄραμα παρὰ τὸν αἶρα πεποιήται·
 ἐπεὶ, τίνας ἔκεκεν Νέστωρ, ἢ Ὀδυσσεύς, ἢ Μενέλαος, οὐδὲν
 ἔλαττον τῶν Ἑλλήνων φρονκίζοντες, οὐ ζητοῦσιν αἴτιον τοῦ
 5 λαιμοῦ;

Κύων γίνεται παρὰ τὸ κύω ῥήμα, ὃ σημαίνει τὸ φιλῶ·
 τοιοῦτον γὰρ τὸ ζῶον· ἰλαρόν· αἰεὶ περὶ τοὺς οἰκίους καὶ
 οἶονεὶ ἀσπαζόμενον αὐτούς· φιλάνθρωπος ὦν ὁ θεὸς, πρῶ-
 τον τοὺς ἡμίονους καὶ τοὺς κύνας, καὶ τὰ ἄλλα ζῶα ἀναι-
 10 ρεῖ, ἵνα διὰ τούτων εἰς θεὸς ἀγαγῶν τοὺς Ἕλληνας ἐπὶ
 τὸ εὐσεβεῖν παρακαλέσῃ· ἢ ὅτι αἱ ἡμίονοι καὶ οἱ κύνες
 τὴν αἰσθήσιν τῆς ὀσφρύσεως ἐνεργεστέρως ἔχουσιν· οἱ μὲν
 γὰρ κύνες ἀπὸ τῆς ὀσφρύσεως τῶν ἰχνῶν ἐν αἰσθήσει τῶν
 θηρίων γίνονται· αἱ δὲ ἡμίονοι πολλὰ μὲν ἀπολειφθήσασιν τι-
 15 νῶν ἀπὸ τῆς ὀσφρύσεως καὶ τὰς ὁδοὺς ἀνευρίσκειν.

V. 51. (αὐτὰρ) διαφέρει δὲ ὁ αὐτὰρ τοῦ δέ· ὅτι ὁ μὲν
 αὐτὰρ πρᾶτᾶσεται· τὸ δὲ ὑποτάσσεται.

ἐχευκέες — ἔχον πεκρίαν· ἀπὸ τῆς πεύκης ἢ μεταφωρά·
 καὶ γὰρ ἡ πεύκη κοπεῖσα, οὐκ ἀνίστη βλαστὸν καὶ τὸ δά-
 20 κρυον αὐτῆς πεκρὸν, ἢ πίσσα δηλονότι.

V. 52. νεκῶν — τῶν νεκρῶν· τὸ γὰρ παλαιὸν τὰ σώματα
 τῶν θνησκόντων πρότερον ἐκαίετο, διὰ τὸ ἀπόρθητα γίνε-
 σθαι· εἴθ' οὕτως ἐθάπτετο ὑπὸ γῆν· ἡ δὲ αἰτία τοῦ καίεσθαι
 τὰ σώματα παρὰ τοῖς Ἕλλησι· πρῶτος φασὶν οὗτος ἐτά-
 25 φη Ἀργεῖος ὁ Λακωνίου δι' ἀνάγκην ὑπὸ Ἡρακλέους συ-
 ναγαγόντας γὰρ φασὶν στρατιάν ἐπὶ τὴν Ἰλιον Ἡρακλέ-
 ες, διὰ τὸ τοῦ Λαομέδοντα παρὰ σύνταξιν παῖσαι Ἡρα-
 κλεῖ σώσαντι τοῦ κήτους τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Ἡσιόνην,
 καὶ μὴ δοῦναι ταύς ὑππούς, οὓς ὑποσχόμενος ἦν αὐτῷ
 30 ὑπὲρ τῆς τεσσαύτης εὐεργεσίας, ἐπιζήτη καὶ τὸν Ἀργεῖον
 ὥσανεὶ οἰκεῖον, Λακωνίον δὲ φασὶ τὸν πατέρα Ἀργεῖου

φοβούμενον ὅτι τὸν πρότερον υἱὸν ὀνόματι Οἰωνὸν ἀπο-
 στείλας εἰς Λακεδαιμόνα μετ' Ἡρακλέους, ἀπέβαλεν οὐ
 βουλόμενος προΐέσθαι τοῦτον ἕως Ἡρακλῆς ἄμωσεν ἀπά-
 ξεν πάλιν αὐτόν· τότε δὴ οὖν συμπεσέσης τῷ Ἀργεῖω τῆς
 5 τοῦ βίβ τελευτῆς, διαπορηθεὶς ὁ Ἡρακλῆς πῶς ἂν ἐπιτε-
 λῇ τὸν ὄρκον, ἔκαυσεν αὐτόν καὶ πρῶτον φασὶ τοῦτον
 τοιαύτης ἐπιμελείας τυχεῖν· ἡ ἱστορία παρὰ Ἀνδρῶνι.

Πῶς δέ φασιν ὁ ποιητὴς ἐναντία ἑαυτῷ λέγει, προσηπὼν
 γὰρ — αὐτοὺς δ' ἐλλάρτα τεύχε κύνεσσιν — νῦν ἐπιφέρει καὶ
 10 ἐπάγει — αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θάμναί; — ἐρῶμεν
 οὖν ὅτι ὁ λοιμὸς ἤρξε τὴν μῆνιν· ἡ δὲ μῆνις τὰς μετὰ
 ταῦτα μάχας· καὶ οἱ ἐν ταύταις πίπτοντες, ἐλλάρτα κυνῶν
 ἐγίνοντο· οἱ δὲ ὑπὸ λοιμῷ φθειρόμενοι ἐκείοντο.

V. 53. ἐννήμαρ — ἐπὶ 9 ἡμέρας ἐπὶ ῥῆμα ἐννήμαρ·
 15 ἐξήμαρ· αὐτήμαρ· τὸν λοιπὸν φησὶν ἐπὶ 9 ἡμέρας κατα-
 σχεῖν τὸν στρατὸν τῶν Ἑλλήνων· ἢ ὅτι εὐεπίφορος ἐστὶν
 ὁ ποιητὴς ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐννέα φασὶ γαῖν — οἱ
 ἐννέα πάντες ἀνέσαν — καὶ — ἐννέα δὲ σφίγες — κήρυκες
 βοῶντες ἐρήτυον — ἢ ὅτι περὶ φθορᾶς ἀνθρώπων διαλέ-
 20 γεται· ὁ γὰρ τῶν ἐννέα ἀριθμὸς τοῖς καταχθονίοις θεοῖς
 ἀνείτα. Ἐχρήν τὸ ἐννήμαρ προπαροξύνειν· εἴπερ οὐδὲν ἕτε-
 ρον συγκείμενον· ἀλλ' ὁ τόνος παρηλλαγῆ, ἐπεὶ καὶ ξένη ἡ
 σύνθεσις· οὐδὲν γὰρ εἰς αἶσιν συντέτακται· οὐδέτερον· κοινολοῦ
 γὰρ τὸν περιττὸν ἀριθμὸν κρείσσονα· τοῦ ἀρτίου πενόμεν
 25 Ὀμηροῦ· ὃν περ καὶ οἱ περὶ Πυθαγόραν φιλόσοφοι μάλιστα
 ἐκράτησαν· ἐπειδὴ περ ἐστὶν ἀδιαίρετος ὁ περιττός· αἰεὶ, τῆς
 μονάδος ἐν αὐτῷ περιέσης· ὁ δὲ ἄρτιος τὴν ἐνθάδε διαί-
 ρεσιν ἐπιδέχεται καὶ ὁ μὲν περιττός γόνιμος ἐστὶ· συντι-
 θέμενος γὰρ ἑαυτῷ, γεννᾷ τὸν ἄρτιον· ὁ δ' ἄρτιος οὐδέποτε
 30 γεννᾷ τὸν περιττὸν· μάλιστα γὰρ τὸν ἐννέα ἀριθμὸν τέλειον
 ἡγεῖται· ἐστὶ γὰρ ἀπὸ τῆς πρώτης περὶ σσῆς τετράγωνος περιττός.

V. 55. λευκάλευρος — λευκοβραχίον· ἀπὸ μέρους, καλῆς
ὁ δὲ τρόπος σωματοποιεῖται ὡλέναι· γὰρ αἱ χεῖρες· παρὰ τὸ
ὀλεσθαι ἐν αὐταῖς.

V. 56. κήδετο — ἐφρόντιζεν· ἐνλύγως δὲ φροντίζει τῶν
5 Ἑλλήνων ἢ Ἡρα, ὅτι τὸ Ἄργος ὅλον ἱερὸν αὐτῇ ἄλλως
τε, καὶ ἦν ὑβρισθῆσα ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, ὡς καὶ ἡ Ἀθηναί,
ἐν τῇ τοῦ μήλις κρίσει· ἤθελον οὖν σάξασθαι τοὺς Ἕλλη-
νας, ἵνα γίνωνται τοῖς Τρωσὶν ὀλεθρος.

V. 58. ἀνισάμενος — ἀναστὰς· τὸ γὰρ παλαιὸν, καὶ
10 βασιλεὺς ἦν, καὶ ἄλλης οἵας θῆποτε τύχης λαμπρᾶς καὶ
ἐδοκίμησεν, ὁρᾷς ἴσασθαι.

V. 59. Ἀρεΐδῃ νῦν ἄμμε παλιμπλαχθέτας ὅτῳ — οἱ
νεώτεροι ποιηταὶ ἐντεῖθεν σημειοῦνται ἰσοροῦντες τὰ περὶ
τὴν Μυσίαν τὸν τρόπον τοῦτον· ἐν Τροίᾳ πλέοντες οἱ Ἕλ-
15 ληνες, Μυσία· προσίσχουσιν καὶ ἀγνοῦντες ταύτην, ἐπόρθεον,
Τροίαν εἶναι νομίζοντες· Τήλεφος δὲ ὁ Ἡρακλείδης καὶ Αὐ-
γῆς τῆς Ἀλέου παῖς βασιλεύων Μυσῶν, ἰδὼν τὴν χώραν
ἀσπλαγυμένην, τοῖς Μυσοῦς κατὰκλίσας, ἐπὶ ταῖς ναῦς
ταύς Ἕλληνας συνδιώξας, πολλὰς ἀπέκτευν· ὁρμήσαντος
20 δὲ ἐπ' αὐτὸν τοῦ Ἀχιλλέως, οὐ μέννας, ἐδιώκετο· ἐν δὲ τῷ
τρέχειν, ἐμπλασθεὶς ἀρπύεω κλήματι, τὸν μηρὸν τιτρώσκε-
ται, νεμεσήσαντος αὐτὸν Διόνυσος, ὅτι ἄρα· ὑπὸ τούτῃ τῶν
τιμῶν ἀφῆρητο· οἱ δὲ Ἕλληνες ὑπὲρ-ρεψάν· εἰς τὸ Ἄργος.
Τήλεφος δὲ ἀνίατον ἔχων τὸ τραῦμα, εἰπόντος θεῷ μηδένα
25 δύνασθαι αὐτὸν θεραπεῦσαι ἢ τὸν τιτρώσαντα, ἦλθεν εἰς
Ἄργος· καὶ πίστιν δοὺς τοῖς Τρωσὶ μὴ ἐκπερήσειν, ἐθε-
ραπεύθη ὑπὸ Ἀχιλλέως· καὶ αὐτὸς ἔδειξε τὸ ἐπὶ Τροίαν
πλεῖν. Ταῦτα μὲν οἱ νεώτεροι· οἱ δὲ ποιηταὶ λέγουσι Κάλ-
χαντα ἀρηγήσασθαι τοῦ ἐπὶ Ἴλιον πλεῖν.

30 Μετὰ τὸ δὲ Ἀτρεΐδῃ θεῷ εἴξεν· ἐπεὶ αἱ προσαγορευτικαὶ
τῶν περιόδων αὐτοτέλει-α εἰσὶ.

παλιμπλαχθέντας — εἰς τοῦπίσω πλανηθέντας ἀπεί-
 θεῖν γυν ὑμᾶς εἰς τοῦπίσω πλανηθέντας· ὑπολαμβάνω
 μάτην ἐπανασκάμψειν εἰς τὰ οἰκεῖα, εἰάν περ δὴ ὅλως τὸν
 θάνατον ὑπεκφύγωμεν· ὅτι οὐκ ἐκ ῥήματος ἢ σύνθεσις τῆς
 5 ριτοχῆς, ἀλλὰ συντέθεται δὴ τῷ ἅψ ἀπονοστήσειν.

V. 60. ἀπονοστήσειν — ἐπανελθεῖν· ὑποσρέφειν· νόσος
 γὰρ ἢ εἰς οἶκον ὑποστροφή· παρὰ τὸ τῆς πατρίδος ἡδύ·

V. 62. μάντιν ἐρέαμεν — γένος τέ ἢ μαντική δια-
 ρούμενον εἰς τρία εἶδη· εἰς οἰωνοσκοπίαν· ἀεροσκοπίαν· καὶ
 10 εἰς τὴν διὰ τῶν ὄνειράτων· ταῦτα αὐτῆς τὰ κύρια καὶ κρυ-
 φαῖα ἔχει καὶ ἄλλας ὑποδιακρίσεις, διὰ θυμιαμάτων· καὶ
 διὰ τῆς τομῆς τῶν ζώων, καὶ ἡπάτων· καὶ τῶν λοιπῶν.
 Ἡροδιανὸς τελείαν δίδωσι καὶ κοινὴν τὸ μαντεῖον· ὁ δὲ
 Πορφύριος μάντιν τὸν δι' οἰωνῶν σημείων ἢ τεράτων μαν-
 15 τευόμενον· ὄνειροπόλον δὲ, τὸν ὄνειροκρίτην· τὸν δι' ὀνει-
 ρων μαντευόμενον· — καὶ γὰρ τ' ὄναρ ἐκ Διὸς ἐστὶ — τετέστι
 συναλοιφὴ ὄναρ, ὄνειρος·

V. 65. ἐκατόμβης — τελείας θυσίας· ἦται τῆς ἀπὸ ῥ
 βοῶν, ἢ τῆς ἀπὸ ῥ βημάτων· ὃ ἐστὶν, ἐξ εἴκοσι πέντε ζώων.

20 V. 76. τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω — ἐγὼ μὲν οὖν εἶπω· οὐκ
 ἔστιν ἄντωνυμία· σὺδέποτε γὰρ ἀρκτική· ἢ τοι, ἀλλὰ δὴ
 σημαίνει·

V. 78. χολώσμεν — εἰς ὀργὴν ἐμβαάλλειν· παρὰ τὸ
 χόλος· τσῦτο δὲ παρὰ τὸ χέω·

25 V. 80. χέρηϊ — ἔστι χερείων· χερείονος· χερείονος καὶ
 κατὰ συγκοπὴν τῆς οὐ χέρηϊ, καὶ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν
 δύο ι, τροπῇ τῆς ι διφθόγγου· εἰς η, χέρηϊ· καὶ ἐστὶ
 συγκριτικόν.

V. 81. καταπέψη — κατέσχη· καταδραπανήσαι· ἢ δὲ με-
 30 ταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν τῇ γαστρὶ πλείω χρόνῳ κατεχομένων
 σιτίων· διὰ τὴν πέψιν· τὴν ἐν αὐτῇ γινωμένην παρὰ τὸ πέ-

πτω· καὶ ἐν συνθέσει τῇ α ὅπεπτό· Αἰολικῶς τροπῇ τοῦ
πτ εἰς ψ πέφω.

V. 82. κότον — ὀργήν· ἔδειξε διαφορὸν τοῦ χόλε πρὸς
τὸν κότον· διὰ πάντων δὲ ὑποφαίνει τὸ ὑπουλὸν Ἀγαμέ-
5 μννος, καὶ τὸ ἀπλῆν τοῦ Ἀχιλλέως.

V. 86. οὐ μὰ γάρ — ὁμνυμι γάρ σοι ἢ οὐ· ἀπομοτικῶς·
πεπλεόνωνκε δὲ ἢ οὐ, κατὰ Ἀττικὴν συνήθειαν.

V. 89. βαρείας χεῖρας — τὰς ὑβριστικὰς, ὅπλῳ βε-
βαρημένας· πεφυλαγμένας· καὶ δεισιδαίμων· ὁ λόγος· συ-
10 νέβατο γὰρ ἀποδημοῦντος αἰκισθῆναι τὸν μάντιν.

V. 98. ἐλικώπιδα — μελανόφθαλμον· ἀφ' οὗ, εὐπρεπή·
ἔλι γὰρ κατὰ διάλεκτον καλεῖται τὸ μέλαν· ἢ τὴν οὐ κτε-
νητὴν θέαν, ἢ τὴν ἀξιοθέατον· πρὸς ἣν πως ἐλίσσει τὴν
θέαν.

15 V. 103. φρένες ἀμφιμέλαιναί — αἱ ἐν βάθει κείμεναι
συνεταὶ διάνοιαι αὐτοῦ· ἢ αἱ τεταραγμέναι διὰ τὴν ὀργήν·

Ἡ ἀμφὶ πρὸς τὸ ἐπέμπλαντο· ἀπὸ τῆς τῶν ὑδάτων μετα-
φορᾶς· εἰσὶ δὲ τῶν ἐντοσθιδίων αἱ φρένες πλευρῶν ὑφ' ἧπαρ
καὶ φρένας· ἥδη δὲ οἱ νεώτεροι μελανὰς φρένας φασίν.

20 V. 104. ὅσσε — ὅμματα ὀφθαλμοί· παρὰ τὸ ὅπτω· ὅσσω·
ὥς πέτω πέσω· τὸ ὅσσοι καὶ ὅσσε·

V. 106. μάντι κακῶν — συνετείνει δὲ τοῦτο, εἰς τὸ
δικαίῃ μαντεύεσθαι αὐτὸν ἐν Αὐλίδι τὸν πόλεμον ὅσον
ἀπὸ τοῦ συμβόλου τῶν ἑρμῶν· Ἐντεῦθεν οἱ νεώτεροι ὀρμη-
25 θέντες ὅτι τῶν Ἑλλήνων ἐν Αὐλίδι πέλει τῆς Βοιωτίας
ἀθροισθέντων, καὶ ἀπλοῖα κατεσχεθέντων, α) Κάλχας ὁ
μάντις ἐξερῶνῃσε μὴ δύνασθαι εἰς Ἴλιον ἐκπλεῦσαι αὐτὸς,
εἰ μὴ Ἀγαμέμνων Ἰφργένειαν τὴν θυγατέρα αὐτῆς σφα-

a) Pauca de his recitat Eust. p. 59. in fine. Ast in Aulide a
contrariis ventis detinebantur graeci.

Ἑλληνας δὲ φιλῶς, καλεῖ τοῦ ὑπὸ τῷ Ἀχιλεῖ λέγων —
Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί.

V. 124. οὐ δέ τι πω ἴδμεν — οὐδὲ ἐπιστάμεθά περ. οὐδέποτε οἶδαμεν. τὸ δὲ ἀντὶ τῆ γάρ. πρὸς ἐντροπὴν δὲ τοῦ
5 Ἀγαμέμνονος τὴν κοινὴν ἀπορίαν προβάλλεται

ξυνήϊα — τὰ κοινὰ χρήματα· ἀπὸ τοῦ ξῦνον, ξύνειον
Ἰωνικῶς ἢ διαιρέσει.

V. 125. ἐξεπράσσομεν — ἐξεπορθήσαμεν· ἀπὸ τοῦ πέρθω
τὸ πορθῶ. ὁ β' ἀόριστος ἔπραθον.

10 δέδασθαι — μεμέρισθαι· ἀπὸ τοῦ θαίω, τὸ μερίζω· καθ' ὑποσολήν τῆ ι.

V. 126. παλλίλογα — πάλιν σύλλεκτα ἐκ τοῦ πάλιν
καὶ τοῦ λέγω τὸ συλλέγω· ἀντὶ τοῦ, ἢ δίκαιον ἔστιν εἰς
τὸ αὐτὸ πάλιν συλλέγειν τὰς Ἑλληνας τὰ ἀπαξ φθάσαντα
15 αὐτοῖς διαμερισθῆναι χρήματα.

V. 128. ἀποτίσομεν — ἀποδώσομεν· πισθῆται τὴν ὑπόσχεσιν ὡς δάνειον, καὶ ἑαυτὸν ὑπογράφει ἐν τῷ χρέει μεθ' ὑπερβολῆς γὰρ δεῖ ποιῆσθαι τὰς ὑποσχέσεις καὶ τὸ ἄδηλον τῆς τύχης.

20 V. 129. πόλιν Τρωτὴν — τὴν Τρωϊκὴν πόλιν· λέγει δὲ τὴν Ἴλιον τρισυλλάβως σημαίνει γὰρ Τρωϊκὴν· ὅπου γὰρ δισυλλάβως λέγει, οὐκ ἐπαφέρει πόλιν· οὐ μάχεται τὸ — ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πετρίεθρον — κατὰ γὰρ κτηταιὴν αὐνταξιν ἐπινέχθη τῇ γενικῇ, ἔνθεν εὐ διηρέθη Τρωτὴν τρε-
25 συλλάβως περὶ Τροίας ὁ λόγος· ἀπὸ τε τοῦ εὐτύχους καὶ τοῦ τὴν πᾶσαν αὐτοὺς ὁρμὴν περὶ ταύτην εἶναι· εἰσὶ δὲ ὅτε δισύλλαβοι, φησὶν — οὐκ ἂν ἑρρύψο πόλιν· καὶ ἐν ἐκείνῳ καὶ τρισύλλαβός ἐστιν — καὶ τοι ἀμφὶ πόλιν Τρωτὴν — Τρωτὴν δὲ κτηταιὸν, ἐκ τοῦ Τρῶς, Τρωός,
30 Τρωϊκός, καὶ ἀποβολῇ τοῦ κ Τρώϊος· τοῦ τόνου ἀναδιδόμενον ὡς τὸ ὀλυμπικός, ὀλύμπιος· καὶ Τρώϊος, Τρωΐα, Ἰω-

νακῶς Τρωΐη, συστολή ποιητικῇ τῷ ω εἰς ο μικρὸν διὰ τὸ μέτρον, καὶ ἐν συναιρέσει Τροία, Τροίη.

εὐτείχεον — καλῶς τετειχισμένην διὰ τὸ ὑπὸ Θεῶν τε-
τειχῆσθαι κατ' Ὅμηρον Ποσειδῶνος καὶ Ἀπόλλωνος.

5 ἐξαλαπάξαι — ἐκπορθῆσαι, καταστρέψαι ἔμφασιν ἔχει
ἢ προσθήκη τῆς προθέσεως ἐκ τοῦ ἀλαπάξω.

V. 131. μῆδ' οὕτως — μηδαμῶς οὕτως τὸ ἐντελὲς μὴ
δὴ ἐστίν.

ἀγαθός περ ἐών — καὶ τοι γενναῖος ὑπάρχων εἰρωνεία
10 ὡσαύτως τῷ κύδιστε ὁ δὲ περ ἐναντιωματικῶς, ἀγαθός
περ ἐών.

Θεοείκελος — εὐειδὴς γὰρ παρὰ πάντας τοὺς ἥρωας ὁ Ἀχι-
λεὺς καὶ γυναικοπρόσωπος ὡς καὶ εἰς τὸν Λυκομήδους
παρθενῶνα εἰσελθόντα αὐτὸν, ἀγρονειθῆναι ὅτι εἴη ἀνὴρ
15 σπανιάκις τὴν γενειάδα φέρων γίνεται δὲ ἐκ ταῦ εἰκὼ τὸ
ὁμοίῳ, ὃ περ ἔγνωμεν διὰ διφθόγγου καὶ γὰρ τὸ ἔοικα
παρέκειτο. εἴρηται δὲ πολλάκις ἵτι ὡς περ ἀπὸ τοῦ σθένω
Σθένελος, πέμπω Πέμπελος, ἄγω Ἀγελος, καὶ Ἀγγελος,
εἶδω εἶδελος, καὶ εἶδωλος, καὶ αἰδέλος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ
20 εἴκω εἴκελος, καὶ ἐν συνθέσει Θεοείκελος τὸ δὲ ἀπλοῦν
τούτῃ διαφορεῖται τὸ δὲ σύνθετον αἰεὶ διὰ τοῦ ει διφθόγγῃ
γράφεται.

Τὸ αὐτως εἰ μὲν δατύνεται, γίνεται ἐκ τοῦ οὕτως, κατὰ
τροπὴν τῷ ο εἰς α, καὶ σημαίνει τὸ ὁμοίως εἰ δὲ φιλεῖται
25 σημαίνει τὸ ματαίως πολὺ δὲ τοῦτο παρ' Ὁμήρου χράται
γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἔω, ἐτός, αἰτός μετὰ τοῦ σεριτικού
α ὁ μάταιος οἶονεὶ ὁ μὴ ἀληθὴς ὑπάρχων καὶ τὸ ἐπίρ-
ρημα αἰέτως καὶ κράσει αὐτως.

V. 136. ἄρσαντες — τουτέστιν ἄρεστον καὶ θυμῆρες
30 ποιήσαντες Ἀρίσταρχος δασύνει, ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς φιλοῖ.

V. 138. ἢ ἑτεὸν γέρας — ὃ ἐστὶ Βρισηίδα, ἐνδεκνύ-

μενος τὴν ἀρχὴν πᾶσιν ἀπεχθάνεται, μάλιστα τοῖς Ἀχιλέως.

ἢ Αἴαντος — Τέκμησσαν λέγει τὴν Τεύφραντος θυγατέρα.

ἢ Ὀδυσσεύς — Δαοδίκην λέγει τὴν Κύκλι θυγατέρα.

5 ταῦτα δὲ αἰνιγματώδες φησί· τὸ δὲ ὅλον ἀποτείνεται πρὸς Ἀχιλέα.

V. 142. ἐς δ' ἐρέτας — εἰς αὐτὴν δὲ κωπηλάτας γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἐρέσσω τὸ ἐλαύνω· τοῦτο παρὰ τὸ ἔλω τὸ λαμβάνω· ἐλέσσω, κατὰ τροπὴν ἀμεταβόλῃ εἰς ἀμετάβολον.

10 ἐπιτηδές — ἐπιτηδεῖους· ἐκ τοῦ ἐπιτηδῆς ἐπιτηδέος, ἐπιτηδέας, καὶ ἐπιτηδές κατὰ συγκοπὴν.

V. 148. ὑπόδρα — ὑπόδεινα, καὶ συγκοπῇ τῆς εἰ διφθόγγῃ καὶ τροπῇ τοῦ ἀμεταβόλῃ εἰς ἀμετάβολον.

V. 149. ὦ μοι — φεῦ μοι· ἔστι δὲ ἀνασφώνημα λύπης
15 δηλωτικόν· καὶ ἐπίρρημα.

ἀναιδίην — ἀναισχυντίαν, προφανῇ τὴν ἀναίδειαν ἔχων· ἔστι γὰρ ὁ φιλοχρήματος φύσει καὶ ἀναιδής.

ἐπειμένε, κερδαλεόφρον — ἡμψιεσμένε, πανούργε τὸ φρόνημα, ἢ περικερδῇ τὸν νοῦν ἔχων· τουτέστι κερδαίνειν φρονῶν ὡς ὅψα ἐσθίειν, καὶ ὅψα φαγεῖν· ἀπλᾶ μὲν ὄντα, μέσα
20 ἐςί· συντιθέμενα δὲ ψόγον δηλοῖ· φυλάσσει δὲ τὸν τόνον τὰ παρὰ τὸ φρήν· τὰ δὲ ἄλλα ἀναπέμπει, πλὴν τοῦ Λακεδαίμων.

V. 153. δεῦρο — ἐνταῦθα· πάντα τὰ παρ' αὐτὸ διασέλ-
25 λασιν εἰς τὸ δεῦρο τινές· — οὐ γὰρ ἐγὼν Τρώων ἐνεκ' ἧλυθον αἰχμητῶν — δεῦρο μαχησόμενος.

V. 157. οὐρεά τε σκίοντα — ὁ δὲ λόγος· οὐδέποτε ἤδε-
κησάν με οἱ Τρῶες· ἐπειδὴ μεταξὺ Φθίης καὶ (sic) Πολυπο-
νήσε πολλά ἐς μέγιστα ὄρη καὶ πολλὴ θάλασσα ὡς μήτε
30 ὑπήκοόν με σοὶ εἶναι· ἔστι δὲ Θεσσαλίας ὄρη μέγιστα τὸ Πήλιον, καὶ ἡ Ὀσσα, καὶ ἄλλα τινά

V. 159. ἀρνύμενοι — ἀντὶ τῆ καταλασσύμενοι, λαμβάνοντες παρὰ τῶν Τρώων ἐκδίκησιν, ἀπαιτῶντες τῷ Μενελάῳ.

V. 160, τῶν σῦτι — ὧν τινῶν οὐδὲν τῶν ἀκελουσθησάντων ἢ τῶν προπεποιημένων ἢ τῶν Τρώων, ὧν ὁμελήσας
5 περὶ πολλααδείε διαλέγη.

V. 161. ἀφαιρήσεσθαι — ἀφελέσθαι· ἄλλοι δικαίως ἐδώρησαντο· ἔκαμον γάρ· σὺ δὲ λέγεις αὐτὸν ἀφαιρῆσθαι.

V. 162. ᾧ ἐπι — ἀναστροφῇ· ὁ τρόπος· ἀναστροφή ἐς ἰδύο λέξεων τάξις ἐντellaγμένη· οἶον· λέων ὡς, ὡς λέων·
10 ὄρνιθες ὡς, ὡς ὄρνιθες.

V. 163. ὅπποτ' Ἀχαιοί — Δωρικῶς τὸ π καὶ τὸ τ, καὶ τὸ σ, καὶ τὸ δ ἀναδιπλασιάζεται· οἶον — ἔδδωκεν ὀπτόταν.

V. 166. ἀτὰρ ἦν ποτε — ἐζητήται πότε τὸ ἀτὰρ ἐκ τῆ αὐτάρ, ἢ τὸ αὐτάρ ἐκ τῆ ἀτὰρ ἐκφέρεται· καὶ φαμέν ὅτι
15 εἰ ἦν τὸ ἀτὰρ ἐκ τοῦ αὐτάρ κατὰ ἀπολόβην τοῦ υ, ἐξέτεινε τὸ δίχρονον, ὡς τὸ καίω κάω· ναίω· νάω· ἀλλ' οὐ δὲ τὸ αὐτάρ πάλιν κατὰ πλεονασμὸν Αἰολικὸν τοῦ υ ἐκ τῆ ἀτάρ· ἐπὶ γὰρ τῶν καθαρευέντων τοῦτο ποιούσιν· οἶον Ἄρεος Ἄρεως, ἢ τῶν ἐχόντων τὸ ρ· φαμέν οὖν ποιητικὸν εἶναι
20 πλεονασμὸν τῆ υ ἐν τῷ αὐτάρ.

V. 169. νῦν δ' εἴμι Φθίην — ὁ δὲ νοῦς, ὑπερβατόν· νῦν δ' εἴμι Φθίην δὲ σὺν νηυσὶ κορώνισιν· ἐνθάδ' ἄτιμος ἐών· ἐποὶ πολὺ φέρτερον ἐσέν — οὐχ ὑπολαμβάνω δέ σε φημί ἐμοῦ ἀπόντος καταστρέψαι τὴν Ἰλιον· καὶ πλοῦτον
25 πολὺν σχεῖν· φθέγγεται δὲ καὶ πόλις Θεσσαλίας σὺν τῷ δ· Ζηνόδωρος δὲ χωρίς.

ἐπειή· — ἐπειδὴ τὸ η ψιλούμενον καὶ περισπώμενον δηλοῖ σύνδεσμον παραπληρωματικόν· ἐνταῦθα δὲ ἴσθαι τὸ δὴ — ἐπειδὴ πολὺ φέρτερός ἐστι — ἐστι δὲ καὶ ἀπορηματικὸν ἀντὶ τοῦ ἄρα — ἢ οὐχ' Ἑλένης ἔνεκ' ἡυκόμοιο — ἢ μούνηι
30 φιλέουσιν ἀλέχους — ἐστι δὲ καὶ ῥηματικὸν ἀντὶ τῆ ἐφη —

- ἥ καὶ κυανέοισιν — φιλέμενον δὲ καὶ βαρυνόμενον δηλοῖ
 σύνδεσμον διαζεύξεως — ἡ εὖ, ἡ κακῶς — καὶ συναπτι-
 κὸν ἴσον τῷ νη — ἡ καὶ γένει ὕστερος ἦεν — καὶ ἀντὶ
 τοῦ πότερον — ἡ ὅγε φάσαντων ὀξύ — ἐν ἐνίοις δὲ παρέλ-
 5 κεται — ἀλλὰ τί ἡ μοι φίλος διελέξατο θυμός — δαसु-
 νόμενον δὲ, καὶ βαρυνόμενον, ἄρθον θηλικὸν προτατι-
 κόν — ἡ δ' ἐτέρηθε ῥέη — καὶ ὑποτακτικόν — ἡ μυρί'
 Ἀχαιοῖς — καὶ ἀντωνυμία ἀναφορική — ἡγ' ἀμφιπόλοισι —
 πάλιν δὲ φιλούμενον καὶ περισπώμενον κεῖται παραλλήλως,
 10 ἡγουν βεβαιωτικῶς — ἡ δὲ λοίγια ἔργα — καὶ ἡ ἥπερ
 διασαφαιτικόν, ἡ ἀφνειόν ἐστι μετὰ ἔθους — βέλομι' ἐγὼ
 λαὸν σόον ἔμμεναι ἡ ἀπολέσθαι — Πορφύριος δὲ διαζευ-
 τικὸν ἀντὶ τοῦ, καὶ ἀπολέσθαι ἐγὼ δαसυνόμενον δὲ καὶ
 περισπώμενον ἀντὶ τοῦ ὥς ἡ ὥς θέμις ἐστίν.
 15 V. 170. οὐδέ σ' ὅτῳ — οὐχ ὑπολαμβάνω δέ σε· οὐ σοὶ
 ὅτῳ τὸ τέλειον. οὐκ οἶμαι, φασίν, ἐγὼ ὁ νῦν ὑπὸ σῆς ἀτι-
 μαζόμενος ἐνταῦθα ἔτι ἔξην ἀφαρμὴν πλεῦτον συναθροί-
 σειν· ἐμοῦ ἀπόντος οὐκ ἀπαντλήσεις πλεῖτον.
 V. 171. ἐνθάδ' ἄτιμος ἐὼν — ἐνταῦθα ἀτιμαζόμενος·
 20 ἐνήλλακται δὲ ἡ πτώσις· ἀντὶ γὰρ γενικῆς, κέχρηται ἐνθα
 καὶ ὀνομαστικῇ· καὶ ἔστι σχῆμα.
 ἄφενος — πλεῖτον· κυρίως δὲ ἄφενος καλεῖται, ἡ ἀπὸ
 ἐνιαυτῷ περισσία πλεῖτος δὲ ὁ ἀπὸ πολλῶν. Ὁ ποιητὴς ἔδε-
 τέρα χρεῖται τῇ λέξει· τινὲς δὲ καὶ ἀρσενικῇ· γίνεται δὲ
 25 ἐκ τῆς ἑνός, τοῦ σημαίνοντος τὴν ἐνιαυτόν· ἄφενος προ-
 παροξυτόνως, ὁ πλοῦτος· ἀφενός δὲ ὀξυτόνως, ὁ ἀνδρῶπος
 ὁ πλήρης τῆς ἐνῆς· ἐνός, ἐκ τοῦ ἔω τὸ πληρῶ.
 ἀφύσσειν — ἀπαντλήσειν, προσωρεύσειν· παρὰ τὸ ἀφύσ-
 σω, τὸ ἀπαντλῶ. Δωρικὴ δὲ ἡ λέξις, καὶ πλεονασμῷ τῆς
 30 λ λαφύσσω, καὶ ἀφερέσει ἀφύσσω.

V. 173. εἴ τοι θυμός — εἴ ἡ ψυχὴ σε· τοῦτο δὲ τὸ ὄνομα

παρὰ τὸ πρῶτῃ ε' σημαίνει τὴν ὀργήν, ὡς τὸ — θυμὸς
 δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέων βασιλῆων — καὶ τὴν ψυχὴν,
 ὡς ὅταν εἶπη — μελικηδέα θυμὸν ἀπηύρα — τὴν ἐπιθυ-
 μίαν, ὡς τὸ — ὦ θυπῶ εἴξας μίγῃ φιλότῃ καὶ εὐνῇ —
 5 καὶ τὸν λογισμὸν, ὡς τὸ — ἕτερος δέ με θυμὸς ἀνῆκε —
 καὶ τὴν ὁμόνοιαν, ὡς ἐπὶ τοῦ — ἕνα θυμὸν ἔχοντε νόῳ
 καὶ ἐπέφρονε βελήν.

V. 175. μητίετα. — ἀντὶ τοῦ μητιέτης· ὁ ἐστὶ βουλευ-
 τικός· ἐκ τοῦ μήδω τὸ βούλομαι, μήσω, μήσις καὶ τροπῇ
 10 τῆς σ' εἰς τ' μήτις. Βοιωτικός δὲ καὶ Αἰολικός ὁ τοιούτος τῶν
 ὀνομάτων μετασχηματισμός· οἷον, αὐτὰρ ὁ αὐτε θύεσσα,
 ἀντὶ τῆς θύεσης· καὶ ἱππηλάτα, ἀντὶ τοῦ ἱππηλάτης, καὶ
 νεφεληγερέτα ἀντὶ τοῦ νεφεληγερέτης, καὶ κυανοχαῖτα ἀντὶ
 τοῦ κυανοχαίτης. Παρ' ἡμῖν δὲ οὐδὲν ἀσθενικὸν ὄνομα
 15 ἐπὶ τῆς εὐθείας εἰς α' λήγει. Ἐχρήν αὐτὸ παροξύνεσθαι
 εἶγε· τὰ εἰς τῆς λήγοντα βαρύνοντα· βράχεια· παρήλγεται
 μὲν ἀπρόσληπτα τοῦ σ'. Ἐπεὶ γοῦν καὶ κλητικῶς παροξύ-
 νεται· εἰκέτα, εὐνέτα, φιλέτα· παρόλογος ἢ εὐρύσσεια, δέσ-
 ποτα, μητίετα καὶ ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι ἀπὸ τοῦ μητίετα
 20 κατὰ πλεονασμὸν τῆς ε' καὶ συζολῇ τοῦ ι' ἀπ' εὐθείας τῆς
 προτίτης, ἢ κλητικῇ γέγονε μητίετα· καὶ ὁ τόνος ἐπὶ τῆς
 αὐτῇ τῷ πρῶτῳ ἔμεινε κατὰ πλεονασμόν.

V. 176. Διοτρεφέων. — τῶν σὺν Διὸς γνώμῃ τεθραμμέ-
 νων· ἐπεὶ τῆς αὐτῆς σειράς εἰσὶν· ὡς καὶ Ἡσίοδος φησὶν —
 25 ἐκ γὰρ τρι μυσάων καὶ ἐκηβόλε Ἀπόλλωνος — ἄνδρες
 αἰδοὶ ἐπὶ χθονὶ, καὶ κισαρίζαι — ἐκ Διὸς βασιλῆος.

V. 177. πολέμοι τε μάχαίτε — τὰ πλεονεκτήματα τῆς
 ἀνδρός εἰς ὀνείδη μεθίστησιν. ὡς εἴ τις τὸν ἀνδρῆϊον βίαιον
 καλοῖη, καὶ τὴν σιωπὴν δόλιον.

30 V. 178. θεὸς δέ σσι — ὅτι Θέτιδος ἦν παῖς· τῆς Νηρέως
 θυγατρὸς· αὕτη δὲ ἀθάνατος.

V. 180. Μυρμιδάνας ἀνασσε — ἐν τοῖς Μυρμιδόσι
 βασίλευς. Αἶγιναν τὴν τῷ Ἀσωπῷ τῷ ποταμῷ Θηβῶν θυ-
 γατέρα ἀρπάσας ὁ Ζεὺς, κατέβη εἰς Φλιῦντα καὶ φθείρας
 τὴν προειρημένην, ἔγκυον ἐποίησεν· ἢ τις Αἰακὸν ἐγέννη-
 5 σεν. Ἀσωπὸς δέ, τὴν θυγατέρα ζητῶν, ἔμαθε παρὰ Σι-
 σύφῃ, καὶ τὸν ἀρπάσαντα, καὶ τὸν τόπον, εἰς ὃν κατε-
 ληλύθει· μὴ μελήσας ἔν, ἔσπευσεν μέλλων δὲ ὁ Ζεὺς ἐπ'
 αὐτοφώρῳ καταλαμβάνεσθαι, τὴν μὲν Αἶγιναν, μετεμόρ-
 φωσεν εἰς τὴν ὁμώνυμον νῆσον· αὐτὸς δὲ μετεβλήθη εἰς
 10 λίθον· ἐλθὼν δὲ ὁ Ἀσωπὸς, καὶ μηδέτινα καταλαβὼν,
 ἔμπαλιν εἰς τὰς ἰδίας ὑπέστρεψε πηγάς· βεβλόμενος δὲ ὁ
 Ζεὺς τιμωρῆσαι τὸν μηνύσαντα, ἠνάγκασεν αὐτὸν ἐν τοῖς
 ὑποχθονίοις, τοσοῦτον μέγεθος μέτρον ἀναθεῖν, εἰς ὅσον
 αὐτὸς μετεβλήθη Αἰακῷ δὲ ἐν τῇ νήσῳ μόνου ὄντος, ὃ
 15 Ζεὺς κατοικτεῖρας, τοὺς αὐτάδε μύρμηκας μετέβαλεν αὐ-
 τὰς εἰς ἀνθρώπους· ἀπ' ἧς αἰτίας Μυρμιδάνες ἐκλήθησαν.

V. 184. πέμψω — ἀποπέμψω· ἵνα δαυτῇ μὴ ἐξ ἀνάγκης
 αὐτὴν ἀποπέμπειν ὥς οὐ γνωριῶντος τοῦ θεοῦ τὸν αἴτιον
 τῆς ἀποστολῆς.

20 V. 187. Ἴσον ἐμοὶ φᾶσθαι — ἰσαγορῆσαι μαι, τευτέστιν
 ἐξίσου βρὸς ἐμέ λέγειν· κατὰ τὴν ἰσαγορίαν ὁμοιωσθαι
 δεσπνύων τὸν Ἀχιλέα καὶ λατὸν ὑποτατακὸν ἔχειν πρόσω-
 πον κατὰ τὴν ἐπικράτειαν, καὶ τὸ τῷ βασιλέως σκῆπτρον.
 ἄντην — ἐξ ἐναντίας· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἄνω· τοῦτο
 25 παρὰ τὴν ἀντὶ πρόθεσιν· τὰ δὲ εἰς τὴν ἐπιρρήματα διὰ τῷ
 ἡ γράφεται, οἶον προχύθην, μίγδην.

V. 188. Πηλείωνι — Πηλέως παιδί, τῷ Ἀχιλεῖ· ἔστι δὲ
 πατρωνυμικόν· δεύτερος τύπος τὰ δὲ εἰς ὧν πατρωνυμικὰ
 φυλάττεται τὸ ω μέγα ἐπὶ τῆς γενικῆς.

30 ἦτορ — ψυχὴ· παρὰ τὸ τείρω τὸ καταπονῶ· τερῶ· καὶ
 ἐκ τούτου τέρων τέρονος τροπὴ τοῦ εἰς ὁ τέρονος, καὶ

κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ ο' καὶ τῆς νος συλλαβῆς, καὶ μετὰ τῆς
 σερητικῆς α ἄτερ καὶ ἥτορ.

V. 189. λαιίοισι — θερμοῖς ἢ θερμῇ γὰρ αἰτία τῆς
 ἐκφύσεως τῶν τριχῶν ἐστὶ· νῦν δὲ περὶ τοῦ θυμοειδῆς μέ-
 5 ρους τῆς ψυχῆς φησὶν· ἀφ' ὧν λέγει σήθεσσιν· ὑπὸ γὰρ τὰ
 θερμὰ κεῖται ἡ καρδιά· ἐν ἣ ἐστὶ τὸ πυρῶδες καὶ θερμὸν
 καὶ μακρὸν τῆς ψυχῆς.

μερμήριξεν — ἐμερίμνησεν· ἐκ τοῦ μερίζω μερμερίζω·
 καὶ ἐκτάσει μερμηρίζω, ὡς δράπτω, θαρδάπτω.

10 V. 190. φάσγακον — παρὰ τὸ φῶ τὸ φονεύω· ἐστὶ δὲ
 φάσσω καὶ φάζω Δωρικῶς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ σφάζω·
 ἐκ τούτου σφάγανον, καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, φάσγακον.

V. 192. ἡὲ χόλον παύσειεν — ἡ τὴν τιμωρίαν καὶ ὀρ-
 γὴν παύσειεν. Γελοῶς περιαρῶσι τὸν στίχον· ἀγναοῦντες
 15 ὡς ἡ ὕβρις ἀνεζωπύρει· ἡ δὲ φρόνησις κατέστειλεν· οἱ δὲ
 ὅτι δύο ἐβουλεύσαντο, ἀναστῆσαι ἐκείνους καὶ ἀποκτεῖναι
 Ἀγαμέμνονα· διὸ περισσὸς ὁ δεύτερος χόλος· ἐπειδὴ τῆτο
 διαχωμένου ἐστὶν ὡς ἐπὶ ὕδατος ῥέοντος, εἶπε παύσειεν·
 ὁ δὲ θυμὸς, ἐπειδὴ καὶ θυὸν ἐστὶ, τὸ ἐρητύσει.

20 V. 194. ἐκ καλοῖα — ἐκ τῆς ξυφασθήκης ἢ παράτη-
 αῖς τοῦ χρόνου τὴν ἀπὸ τῶν λογισμῶν στάσιν δηλοῖ· τὸ
 δὲ μέγα, ἀφορμὴν δίδωσι τῆς καθόδου τῇ Ἀθηνᾷ· τὸ δὲ
 ἕως νῦν, ἀντὶ τοῦ τέως· ὥσει, ὡς μέν ρ' ἐπέτοχτο· ἐπεὶ
 πῆ ἡ ἀνταπόδοσις τοῦ ἕως; τῷ γοῦν ἔλκετα ἡστέον τὸ καὶ
 25 διδάσκει δὲ μὴ περαιτέρω χρῆσθαι ταῖς ἐξουσίαις τοὺς
 βασιλεῖς.

ἦλθε δ' Ἀθήνη αὐρανόθεν — ἐκ τοῦ· οὐρανόθεν φησὶ πα-
 ρεγένετα ἡ Ἀθηνᾷ· ὃ ἐστὶν ἡ φρόνησις· δεῖ γὰρ οὕτως αὐ-
 τὴν καταβαίνειν, οἷα καὶ τῆς κόμης αὐτὴν καθεῖν· καὶ
 30 οὐκ ἄλλου μέρους τῆς σώματος, ἀλλ' ἐνθα ἴδρυται τὸ λογι-
 κὸν τῆς ψυχῆς μέρος· εὐλόγως δὲ καὶ οἱ λογογράφοι φασὶν,

ὅτι ἔγκυος ἔσα ἢ μήτις τὴν Ἀθηναὶν κατεπόθη ὑπὸ τοῦ Διός· καὶ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτῆ τῷ ὠρισμένῳ τῆς ἀποκνήσεως καιρῷ, ἐξέθορεν ἢ θεὸς σὺν ὅπλοις· ἢ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ.

5 V. 197. ξανθῆς — καλῆς· πυρρᾶς· καὶ διὰ τοῦτο δέ φασιν αἰνίττεται τὸ θερμὸν καὶ ὀργίλον τοῦ ἥρωος· οἱ γὰρ ξανθόχολοι τοιοῦτοι· κέμη εἴρηται παρὰ τὸ κόσμος εἶναι τῆ σώματος· κόσμη καὶ κόμη· τοῦτο ἐκ τοῦ κάζω τὸ κοσμῶ, ἐξ ἧ καὶ τὸ κεκασμένε.

10 V. 198. οἷω φαινόμενη — μόνῳ αὐτῷ ἐρωμένη· μόνος γὰρ αὐτὸς τὸν οἰκέϊον δαίμονα καὶ τὴν ἐν αὐτῷ φρόνησιν ἐώρα φαινόμενην· οἱ μὲν φαινόμενην ἢ ὅτι κεφαλαιωδῶς λέγων ἔπειτα κατὰ μέρος ἔρχεται καὶ ὅτι δεῖ κατὰ μέρος ἰῆσθαι τοὺς θυμαίνοντες· πολλή δὲ καὶ ἡ φαντασία· ὅτι
15 καὶ ἐναργείας ἐδέησεν τῇ θεῷ.

V. 200. Παλλάδα — τὴν Ἀθηναὶν ἐπιθετικῶς· ἐτυμολογεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ πάλλειν καὶ κραδαίνειν· τὸ δόρυ· πολεμικὴ γὰρ ἡ θεὸς· ἢ ὅτι Πάλλαντα, ἓνα τῶν γιγάντων ἀπέκτεινεν· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀναπαλθῆναι αὐτὴν ἐν τῇ κεφαλῇ
20 τῆ Διός· ἢ διὰ τὸ παλλομένην τὴν καρδίαν τοῦ Διονύσε προσκομίσαι τῷ Διῖ· ἢ ὅτι συνήθης ἦν ἡ θεὸς τοῖς ἐπικουρουμένοις Ἕλλησιν· ἢ ὅτι τοῖς Διογενέσι δηλοῦνται οἱ θεοί· ὥς τῇ Ἑλένῃ καὶ Αἰνείας δὲ ἐκατηβόλε· Ἀπόλλωνος ἔγνω· Παλλὰς δὲ παρὰ τὰς παλάμας ἢ ὅτι εὐκίνητος
25 ὁ νῆς ὥσεί πτερόν ἢ ἐννέημα.

V. 203. ἢ ἵνα ὕβριν ἴδῃ — νῦν τὸν φόβον· ἴδῃ δέχα σ ὑφοῖ δὲ τὴν ὕβριν ὥς καὶ θεὸς κινήσασαν εἰς θέαν.

V. 205. ὑπεροπλείησι — ὑπέροπλος· ὑπερόπλιος· ὑπεροπλία ὑπεροπλίας, Ἰωνικῶς ὑπεροπλίησι· λέξις μεταφορικὴ
30 ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ αὐτὸν τὰ ὅπλα φέρεσθαι.

τάχ' ἄν ποτε — πλεονασμὸς τοῦ ποτέ· ὑπὸ ἐμῷ δὲ τά-
χέως ἀπολεῖται·

V. 210. ἄγε — φέρε· ἔστι δὲ ἐπὶ ῥῆμα παρακλεύσειω·

V. 213. τρεῖς τόσσα — πολλάκις τοσαῦτα· εὐ γὰρ τρι-
5 πλάσια αὐτῷ παρασχέθη παρὰ Ἀγαμέμνονος· ἀλλὰ σὺν
Βρισηΐδι πολλά· ἄλλα, ὥς αὐτός φησι ἐν τῷ ι'.

V. 214. πείθεο δ' ἡμῖν — ὥς ἰατρὸς οἶνον ἀπαγορεύων
ὔδωρ δίδωσιν, ἔτω διὰ τὸ τοῦ μείζονος ἐκτρέπειν τὸ ὀλί-
γον συγχωρεῖ· ὥς Ἡσίοδος — τοῦ κεκορεσσάμενος νείκεα
10 καὶ δῆριν ὀφέλλοις — ἢ τὸ ὑπομνήσαι τῶν εὐφροσυῶν φησιν,
ὥς ἀχάριστον αἰτίας.

V. 216. χρή — προσήκον ἐστὶ. Τὸ χρή ὀξύτονον· με-
νον καὶ ἐν τῇ συντάξει βαρυνόμενον, σημαίνει ἐπὶ ῥῆμα
ὁμοίως τῷ δεῖν — χρή μὲν σφωϊτερόν γε, θεῶν, ἔπος εἰρύ-
15 σασθαι — περισπώμενον δὲ, ῥῆμα Ἀττικόν· ἀπὸ γὰρ τοῦ
χρῶμαι τὸ β' πρόσωπον τῆς κοινῆς διαλέκτου ἐστὶ χρᾶ, καὶ
Ἰωνικῶς καὶ Ἀττικῶς χρῆ· ὥς εἴρηται Ἀλεξάνδρῳ — ἰδοὺ
κάταπρον, εἰπέ μοι τί χρῆ ταύτη·

V. 222. μετὰ δαίμονας ἄλλους — ἐπὶ τοὺς θεούς· ἔστι
20 δὲ πρόθεσις ἀντὶ πρόθέσειω· σὺ τῶς δὲ δαίμονας καλεῖ τῆς
θεῶν· ἦτοι ὅτι δαήμονες· ἔμπειροι γὰρ καὶ ἰϋρὺες πάντων
αὐτοὶ εἰσιν· ἢ ὅτι διαιτῆται εἰσὶ καὶ διοικηταὶ τῶν ἀνθρώ-
πων. Ἀλκμᾶν ὁ λυρικός φησιν· οἶεθον (sic) πάλιν ἔπαλλε
δατήμονάς τ' ἐδάσατο· τοὺς μερισμὸς τὰς διαιτήσεις αὐτῶν·
25 Ἡσίοδος δὲ δαίμονάς φησι τοὺς ἐκ τῆς ζῆν μεταστάντας·
ὄντας δὲ ἐπὶ τῇ Κρόνου βασιλείᾳ τῇ χρυσεῖ γένεσι, λέγων
αὐτῆς δαίμονας, φύλακας θνητῶν ἀνθρώπων.

V. 226. θωρηχθῆναι — καθοπλισθῆναι· ἐκ τοῦ θωρήσ-
σω, θωρίξω, θώραξ· τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ θῶ τὸ πηδῶ, ἐν ᾧ
30 τὰ βρώματα ἄλλεται.

V. 227. ἵεναι — παραγενέσθαι· τὸ ἵημι τρία σημαίνει· τὸ πορευόμαί· τὸ πέμπω· καὶ τὸ ἐφέμαι.

V. 228. τόδε ται — τοῦτο δέ σοι· δύο μέρη λόγου, ἵνα γένηται δεικτικώτερος καὶ ἀναφορικώτερος.

5 κήρ — θανατηφόρος μοῖρα· θάνατος· τοῦτο γάρ σοι, φησὶ, τὸ ἐν πολέμῳ ἢ λόχῳ εὐρεθῆναι ὡς ὁ θάνατος μισθὸς φαίνεται.

V. 229. ἢ πολὺ λῶϊον — ἀλλ' ὄντως δὴ τοῦτο καλὸν νομίζεται· ἐκείνο δέ σοι βέλτιον ἢ καὶ ἡδύτερον ἐστὶ τὸ τὰς τιμὰς

10 ἀπερεῖσθαι τῶν ὑπὲρ τοῦ κοινῆ ἀντιλεγόντων σοι· Ἡ περισπᾶται ὡς ἀρκετὸν καὶ ἀντὶ τῆς δὴ ἀπολειυμένων· δὲ τὸ σχῆμα, καὶ πολλὰς ἔχον περικοπὰς· ἀπληστον γὰρ πρὸς λαιδορίαν ὀργή·

V. 131. δημοβόρος — ὁ τὰ δημόσια κατεσθίων· κνησιακά ταῦτα τοῦ πλήθους· θέλων κινήσαι κατ' αὐτοῦ τὸ πλήθος·
15 μεγίστη γὰρ κατηγορία τὸ σφετερίζεσθαι τὰ κοινά.

οὐκιδανόισιν — οὐθενὸς λόγου ἀξίοις· οὐκιδανὸς, οὐτιδανή· καὶ μηδαμινὸς, μηδαμινή· γέγρονε παρὰ τὸ οὐτις οὐτιδος· συγκείμενον ἀπὸ τῆς οὐ καὶ τοῦ τίς· τὸ δὲ μηδαμινὸς, ἀπὸ τοῦ μηδαμῶς· ὅπερ σύγκειται ἀπὸ τῆς μη
20 ἀπαγορεύσεως καὶ τοῦ δαμῶς.

V. 234. μὰ τόδε σκῆπτρον — πεπλέοντακε τὸ μὲν ἀρνητικόν, ἢ ἐπομοτικὸν μόριον κατὰ τὸ Ἀττικὸν ἔθος ἤρκα γὰρ εἰπεῖν· νῆ τοῦτο τὸ σκῆπτρον· ὅτι διὰ τῆς σκῆπτρου ὁμνυσεν αὐτῷ τὸν ἔφορον τῆς βασιλείας θεόν· τὸ ἐξῆς, ναὶ μὰ
25 τόδε τὸ σκῆπτρον ποθὴ ἴξεται Ἀχιλέως, καὶ πᾶσαν τὴν παρέκβασιν διασταλτέον, καὶ ὑποστιγμὴν ἀναπαύσομεν. Διατί δὲ ὁ Ἀχιλεὺς σκῆπτρον ἔχει; καὶ λέγομεν, ὅτι εἰ καὶ πάντων τῶν Ἑλλήλων ἐκ ἐβασίλευε, τῶν μέντοι Μυρμιδόνων ἦρχεν· ἐπόμνυσθαι δὲ ἐστὶ τὸ ὑποσχόμενον ὁμό-
30 σαι, καὶ ἀπόμνυσθαι τὸ ἀποφάσκειν.

ῥζους — κλάδους, ἐκ τοῦ ῥζω τὸ καθεζομαι.

V. 236. οὐδ' ἀναθλήσει — οὐδὲ ἀναβλαστήσει· ἐκ τοῦ
 θηλή, θηλῶ, θηλήσω, ἢ θηλάσω· ἢ παρὰ τὸ θάλλω θαλῶ,
 θαλήσω· καὶ Ἰωνικῇ τροπῇ θηλήσω· τὸ δὲ θηλή παρὰ τὸ
 θάλλω τρῦτο παρὰ τὸ θέειν καὶ ἄλλειν τὸ πηδᾶν, ἢ παρὰ
 5 ὅλην θέειν.

χαλκὸς ἔλεφε — περιέλεπτεν αὐτὸ ὁ σίδηρος· παρὰ τὸ
 λέπω· ἐξ οὗ καὶ λέπος, καὶ λεπτός· τὸ δὲ λέπω, παρὰ τὸ
 λείαν ἔπεισθαι τὸ ξέον.

V. 237. φύλλα τε καὶ φλοιόν — τάτε φύλλα καὶ τὸν
 10 φλῆν· παρὰ τὸ φλῶ τὸ ἀναδέδωμι καὶ ἀναπέμπω· φλῶ φλέω
 φλέβω φλέψω φλέψ· φλαός, φλαός· ἢ ἐκ τοῦ φλῶ, κατὰ
 παραγωγὴν φλάξω, φλέξω· κατὰ τροπὴν τοῦ ε εἰς υ φλύω·
 ἐξ οὗ καὶ φλοῖαρος· ἐκ δὲ τοῦ φλέω φλενός, καὶ φληνός·
 καὶ μετὰ τοῦ φῶ ῥήματος τοῦ λέγω, φληναφῶ καὶ φλή-
 15 νάφης ἢ φλυαρία· φλοιός δὲ ἐστὶ τὸ λέπος.

V. 239. ὄρκος — παρὰ τὸ εἶργω τὸ κωλύω ὄργος καὶ
 ὄρκος· ἐπισχετικός γάρ τῶν παραβαινόντων ἢ παρὰ τὸ
 ἐπαρκεῖν καὶ βοηθεῖν· ὡς γὰρ βοηθήματι αὐτῷ χρώνται
 οὐ δικαίεμενοι ἄρκος, ἄρκιον, καὶ ὄρκος· ἢ παρὰ τὸ ὄρος
 20 καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ ὄρκος· οἱ γὰρ ὀμνύοντες ὀρίζονται
 καὶ ὁμολογεῖσθαι θαύνυνται δὲ ἐν τῇ συναλοφῇ.

V. 240. ποσὴ. — ἐπιζήτημα Ἀττικόν, διὸ ὀξύνεται.

V. 242. ὑφ' Ἑκτορος ἀνδραφόνιοι — διατί α) τὸν Ἑ-
 κτορα ἀνδραφόνον προσηγόρευσε καὶ οὐ χαλκοκορυσὴν, ἢ
 25 καὶ ἰππόδαμον; ῥητέον ὅτι ἀνδραφόνον αὐτὸν εἶρηκε, πρὸς
 κατάπληξιν τῶν ἀκουόντων· εἶωθε δὲ τηρεῖν τὰ ἐπίθετα
 εὐσόχως· ἄλλως ῥητέον ἐν ᾧ τίς ἐστὶ μέγας καὶ εὐδο-
 κιωὺν αἰεὶ, ἐκ ταύτης καὶ ἄλλης ἐπαινεῖ· καὶ γὰρ ὁ Ἀχι-

a) Haec male intrusa cum aliis, quae ad Nestorem infra
 v. 247. pertinent, habentur p. 368.

λεὺς ἦδετο μὲν Διογενὴς καλέμενος εὐχ' ἦτταν δὲ ἐπέχαιρε
καὶ τῇ ἀνδραφονίᾳ ἐκ τοῦ λέγειν τῷ Ἑκτορι, ὑφ' Ἑκτορος
ἀνδραφόνιο.

V. 246. χρυσίοις ἡλοῖαι πεπαρμένον — χρυσοῦς ἡλους
5 ἔχον κόσμου χάριν καὶ αὐτοὺς διαπεπερονημένους, ἦγουν
ἡσφαλισμένους κατὰ τὴν ῥαῦθον — αὐ σκῆπτρον θυμῆρες
ἔδωκεν — κινῶν δὲ ὁ θυμὸς ἅμα τὸ μετὰ χεῖρας ἐχόμενον
ἀπορρίπτει.

V. 247. Νέστωρ — Νέστωρ ἦν ἐκ γένους Ποσειδῶνος,
10 γεωργώτερος δὲ πάντων, καὶ ἡδύγλωσσος. Πῶς τὰ ἀνόρθ-
σεν ἐπὶ τῷ Νέστορι ὁ ποιητὴς τῷ ἐξώρῳ εἶδει ἐχρήσατο;
ἐπὶ νέῳ γὰρ εἰκὸς ἦν τοῦτο λέγεσθαι καὶ ῥητέον ὅτι τὸ
προνουητικὸν τῶν ὁμοφύλων, νεανικὴν αὐτῷ περιτίθῃσι κί-
νησιν οἷδ' ἂν γὰρ γέροντα κυβερνήτην πέμψοιτο· ἂν τις κιν-
15 δυνεύοντος σκάφους ὑπὲρ τὸ θεῖον κινούμενον καὶ ἄλλως
ῥητέον ὅτι εἰώθειν αἰεὶ ἢ τῆς τιμῆς προσθήκη μὴ μένον
τοὺς νέους, ἀλλὰ καὶ τοὺς γέροντας μεταπέμψαι πρὸς τὸ
παρὰ δύναμιν ἐγχειρεῖν τί ποιῆν· μᾶλλον δὲ τὰν Νέστορα
ἐν τῷ δημηγορεῖν διαφέροντα τῶν λοιπῶν καὶ εἰδότες μὴ
20 ἀπαρεσκομένους τοὺς Ἕλληνας πρὸς τὰ λεγόμενα.

V. 249. γλώττης· γλῶσσα σημαίνει γ' τὸ μέρος τοῦ
σώματος τὴν διάλεκτον καὶ τὸ ἀπεξοικισμένον τῶν λέξεων.

ῥέειν — ἔρρει· ἐφέρστω· διὰ δὲ τὰ ἐκπεῖν ῥέειν, ἐμπαίνει
τὸ ῥητορικὸν τῷ Νέστορι πρὸς τὸ ἀνεμπόδες· ἔσκε δὲ
25 ἀποτείνεσθαι πρὸς ἑαυτὸν φωνήν.

V. 250. μερόπων — μεμερισμένα τὴν φωνὴν ἐχόντων
ὥς πρὸς σύγκρισιν τῶν ἄλλων ζώων· ὧς ἐστὶ μαριζομένην εἰς
συλλαβὰς καὶ ἐναρθρον ἐχόντων τὴν ὅπα, ὧς ἐστὶ τὴν φωνήν
εἶρηται δὲ ἀπὸ Μέρωπος τοῦ Ὑαντος ὅς μετὰ τὸν κατακυ-
30 σμὸν πρῶτος συνώκησε τοὺς ἀνθρώπους ἢ τῶν μυρούντων
περὶ τὴν ὅπα· οἱ δὲ παρὰ τὸ παρηλλαγμένην ὅπα ἐχόντων.

V. 251. ἰφθιάθ' — ἰφθαρμένοι ἦσαν Ἡρακλῆες ἐν Πύλῳ στρατεύσαντος, καὶ ἀποκτείναντος τοὺς πρεσβυτέρους ἰδίας ὄντας γενεάν, καὶ τοὺς τῆς μέσης ἡλικίας, ἄλλην ὄντας γενεάν, ἧς ὁ Νέστωρ καὶ μόνος περισωθεὶς, τῆς
 5 τρίτης γενεᾶς ἐβασίλευε, τῆς περὶ τοὺς παῖδας, οἱ σὺν τούτῳ ἐστρατεύοντο· ἤγουν τριακονταεταῖαι παρεληλύθησαν· ἐν δὲ τῇ γ' τριακονταετία ἐβασίλευε· γενεὰς δὲ ἀναμφιβόλως τὰς τριακονταετίας λέγει. Ἰστέον δὲ ὅτι οἱ παλαιοὶ τὰς γενεὰς ἐψήφισον ἕως τῶν λ'. Γένωσκε ὡ ἀκροατὰ, ὅτι
 10 ἡ α' γενεὰ ἄχρι λ' χρόνον συνίσταται· καὶ πάλιν ἄρχεται ἡ δευτέρα γενεὰ, ἄχρι τοῦ ὁμοίου ὀρισμῆ· καὶ οὕτως ἡ τρίτη· τοῦτον δὲ τὸν Νέστορα λέγουσι τινὲς ὅτι ἑξηκοντούτης ἦν ὅτε ἐβασίλευσεν· ἕτεροι δὲ λέγουσιν ὅτι τρεῖς ἐβα-
 βίλευσε.

15 V. 254. ὦ πόποι — φεῦ· παπαί· ἔστι δὲ ἐπὶ ῥήμα λύπης δηλωτικόν· ὅταν τὸ πρᾶγμα πρόσιμον ᾖ, τῷ μεγέθει καὶ τῷ πάθει, οὐ δεῖ πορίζειν ἑτέρων προοίμια· ἔχει δὲ τὴν προσοχὴν ἀπὸ ὀλοφυρμῆ ἀρξάμενον.

20 V. 257. μαρναμένοιν — κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ· παρὰ τὸ μαραίνω· καὶ συγκοπῇ μάρνω· τὸ δὲ ῥήμα ποιητικόν·

V. 258. περὶ δ' ἔστ' ἐμάχεσθαι — περισσῶς δὲ καὶ ὑπερβαλόντως ἔστ', καὶ ὑπερέχετε· φυλάσσεται δὲ ὁ τόνος.

V. 259. νεωτέρω — νεώτεροι· δυϊκῶς πιθανῶς πρὸ τῆς ἐμπειρίας τὸν χρόνον προβάλλεται· ἀνεπίφθονόν τε ὄντα
 25 καὶ προστατικόν· προσδοκῶν· γὰρ τις γηρᾶν, πείθεται γέ-
 ρουσι· δεῖ οὖν πεισθῆναι τὸν Ἀχιλλεῦς Ἀγαμέμνονι ὡς πρε-
 σβυτέρω· νεωτέρω οὐκ ἔστι συγκριτικόν, ἀλλὰ τρόπος συγ-
 κριτικός· παρὰ νὸ νέος τοῦτο παρὰ τὸ νέω τὸ πορεύομαι.

30 V. 260. ἤδη γάρ ποτε — ὄντως γάρ ποτε τοῦτο ἄορι-
 σον· καὶ χρόνον δηλοῖ· ἐπὶ μὲν γάρ παρωχημένε· ἤδη γάρ
 ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν — ἐπὶ δ' ἐνεσῶτος — ἤδη γάρ νῦν μοι

τό δ' εἰκοσὸν ἔτος ἐστίν· — ἐπὶ δὲ μέλλοντος — ἤδη λοίγια ἔργα τάδ' ἔσσεται.

ἀρείοσι — βελτίοσιν· ἐκ τοῦ ἄρεως ἄρεος ἄρειος, καὶ ἀρεῖος.

5 ἥπερ ὑμῖν — ἡ ὑμῖν· γράφεται καὶ ὑμῖν διὰ τὸ ἀνεπαχθές Ἀττικὸς δὲ ὁ λόγος, ἀντὶ τοῦ κρείττων ἢ ὑμῖν.

V. 261. ὠμίλησα — συνανεστράφειν· τοῦτο ἀόριστος ἀὐμιλῶ ἐκ τοῦ ὀμιλος· τοῦτο παρὰ τοῦ ὁμοῦ εἰλασθαι· καὶ ὤφειλε γράφεσθαι διὰ διφθόγγου· ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ διὰ τῆ
10 ιλος ἀρσενικὰ μὴ ὄντα ἀπὸ ἐνόματος ἔχοντος τὴν εἰ δίφθογγον, διὰ τοῦ ι γράφεται οἶον, Τρώϊλος· Ζώϊλος χωρὶς τοῦ Νεῖλος· ἀπὸ δὲ ἐνομάτων ἔχοντων τὴν εἰ δίφθογγον γίνονται, ὡς τὸ δειλός, κροκόδειλος· χειῖλος· ἀγκυλόχειλος· τὸ δὲ ὀμιλος, μακρὸν ἔχει τὸ ι.

15 ἀθέριζον — ἠπείλουν· ἀπεδοκίμαζον· μεταφορικὴ ἢ λέξις· οἷονεῖ ἢ μὴ θεριζομένη καὶ πρὸς χρεῖαν συναγομένη· ἀλλ' ἀποβαλλομένη γίνεται οὖν ἐκ τοῦ θέρος, παρὰ τοῦ θέρος θερίζω· καὶ μετὰ τοῦ σερητικῆς α ἀθερίζω· τὸ θέρος παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω· οὗ ὁ μελλων θερῶ, καὶ θέρσω
20 Αἰολικῶς, καὶ Θερσίτης.

V. 263. Πειρίθοον — Πειρίθουν, ἔστι δ' ὄνομα κύριον· Πειρίθους ὁ Ἰξίωνος, γένος μὲν ἦν Ἀθηναῖος· ὠκείωτο δὲ τοῖς Κενταύροις· πρὸς γάμον δὲ ἀγόμενος Ἰπποδάμειαν τὴν Βύτα, τοὺς Κενταύρους συνεκάλεσεν εἰς εὐωχίαν· οἱ τινες
25 οἶνωθέντες ἐπεχείρουν ὑβρίζειν ὅσας τῶν Ἑλλήνων παρῆσαν γυναικῶν· ὅθεν οἱ Λαπίθαι συστάδην μαχεσάμενοι διώκουσιν αὐτὰς εἰς Μάλεον ὄρος τῆς Πελοποννήσου· ὁ δὲ Πειρίθους ὠνομάσθη ἀπὸ τῆς περιθεῖν· ἱππῶ· γὰρ ὠμοιάθη ὁ Ζεὺς ἐν τῷ μίγνυσθαι τῇ μητρὶ αὐτῆς.

30 V. 264. Καινέα τε — ὁ Καινεὺς Ἐλάτῃ μὲν ἦν παῖς, Λαπίθων δὲ βασιλεύς· ὅστις πρότερον παρθένος ὦν εὐει-

δῆς, μεγέντος αὐτῇ Ποσειδῶνος, ἤτήσατο μεταβληθῆναι
 εἰς ἄνδρα· μεταπραπεῖς δὲ ἡ νεάνις, ἄτρωτος γίνεται· γεν-
 ναϊότατος τῶν κατ' αὐτὸν ὑπάρξας· καὶ δὴ πότε πῆξας
 ἀκόντιον ἐν τῷ μεσαιπιάτῳ τῆς ἀγορᾶς, θεοῖς ἑαυτὸν προ-
 5 σέταξεν ἀριθμεῖν δι' ἣν αἰτίαν ἀγανακτήσας ὁ Ζεὺς, τι-
 μαρίαν περὶ τῆς ἀσεβείας παρ' αὐτῷ εἰσπράξατο· μαχό-
 μενον γὰρ αὐτὸν τοῖς Κενταύροις, καὶ ἄτρωτον ὄντα, ὑπο-
 χεῖριον ἐποίησε· βάλλοντες γὰρ αὐτὸν οἱ προειρημένοι
 ὄρουσί τε καὶ ἐλάταις, ἤρκεσαν εἰς γῆν· μέμνηται γὰρ αὐτῷ
 10 καὶ Ἀπολλώνιος ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς, λέγων οὕτως· —
 Καινέα γὰρ τὸν πρόσθεν ἐπικλείεσιν ἀοιδοὶ — Κενταύροι-
 σιν ὀλέσθαι· ὅτι σφέας οἷος ἀπ' ἄλλων — ἤλασ' ἀριστέων·
 οἱ δ' ἔμπαλιν ὀρμηθέντες — οὔτε μὲν ἐγκλῖναι (εἰς) προ-
 σωτέρῳ σθένεσιν, οὔτε διώξαι· — καὶ ἀβρόηκτος, ἄκαμptos
 15 ἐδύσατο νιόθι γαίης· — θεινόμενος σιβαρῆσι κατὰ ἰγδην
 ἐλάτῃσιν.

V. 268. φησὶ — φησὶ, λέγει δὲ τοῖς Κενταύροις
 Ἰξίων ὁ Φλεγίης παῖς, Δίαν τὴν Ἰωνέως γήμας, ἐλθόντα
 τὸν κηδεστὴν ἐπὶ τὰ ἔδνα, δέλω καταπρήσας, μανεῖς καὶ
 20 ὑπὸ θεῶν καθαρθεῖς τῶν φόνων, Ἥρας ὕψερρον ἡράσθη
 Ζεὺς δὲ βουλόμενος αὐτὸν ὀσκιμάσαι, εἰ τῷ ὄντι τολμᾷ
 ποιῆσαι τοῦτο, νεφέλῃ ἀπεικάσας Ἥραν, παρέκλινεν αὐτῷ·
 ὁ δὲ μεγεῖς τῇ νεφέλῃ ὥσανει τῇ Ἥρᾳ, ἔσχε παῖδα Κέν-
 ταυρον· ἀπ' ἧς τὸ τῶν Κενταύρων γένος, μετὰ δὲ θάνατον,
 25 ἔλαβε δίκας περ' αὐτῷ ὁ Ζεὺς, ποιήσας αὐτὸν ἐν τοῖς κα-
 ταχθονίοις σρέφασθαι μετὰ πολλῆς βίας ἐπὶ τροχῷ σιδηρῷ·
 φησὶν ἀντὶ τοῦ φησὶ· κατὰ μετάθεσιν τοῦ θ εἰς φ· ὡς τὸ,
 θλᾶν φλᾶν· κυρίως δὲ θῆρες λέγονται οἱ λέοντες, καὶ οἱ
 σύαγροι, καὶ οἱ τούτους λαμβάνοντες λέγονται θηρευταί.
 30 καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν.

ὀρεσκάοισι — τοῖς ἐν ὄρει διακτωμένοις· ἔστι ῥῆμα κῶ

τὸ κοιμῶμαι· παράγωγον κέω κείω· καὶ ὄνομα ῥηματικόν· κοῖος· καὶ ἐπαυξήσῃ τοῦ ο εἰς ω μέγα κῶος ὡς κολιοὺς κολωός· καὶ μετὰ τῆς ὄρεισι δοτικῆς ὀρεσικῶος· καὶ ὀρεσ-κῶος κατὰ συγκοπὴν.

- 5 ἐκπάγλως — ἐκπληκτικῶς ὃ ἐστὶ κατὰ κράτος αὐτοὺς ἐξεπολέμησαν· ἐκ τοῦ πλήσσω ἐκπλαγον· καὶ ἐκπαγλον ὄνομα ῥηματικόν· καὶ ἐπίρρημα ἐκπάγλως.

V. 270. ἐξ Ἀπίης γαίης — ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ μακρὰν ἀπεχούσης γῆς· ἤτοι τῆς Πελοποννήσου κληθείσης Ἀ-
10 πίης· ἐπὶ Ἀπιδος τοῦ Φωρωνέως.

V. 272. τῶν οἱ νῦν — τοῦτο τὸ σχῆμα οἱ μὲν κλίσιν· οἱ δὲ μετάληψιν λέγουσιν, ὅταν ἡ τεθεῖσα πτώσις κλίνεται ὡς ὅσοι τὸ πελαργικὸν Ἄργας.

V. 275. ἀγαθός περ ἐών — καὶ τοὶ βασιλεὺς ὑπάρχων,
15 ἢ ἀγαθός· τῇ γνώμῃ πρακτάσας ἔλλει τὸν θυμὸν διὰ τὸ ἀγαθός· ὃ ἐστὶ, μὴ θελήσης ἀνάξια σαυτῇ ποιεῖν.

V. 277. Πηλείδῃ θέλε — ἐφεξῆς αἰ ἀξεῖται διὰ τὴν κρά-
σιν τοῦ ε συγκραθέντος μενὰ τοῦ η, ἤθελε ἦν· μή τε σὺ
Πηλείδῃ θέλε· οὐδέποτε παρὰ τῷ ποσπῇ εἴρηται θισυλλά-
20 βως ἢ τῇ θέλω κλίσις· ὡς ἐπὶ τοῦ - μή τε σὺ Πηλείδῃ θέλε - τῷ λόγῳ τῆς συναλοιφῆς εἰς τὴν η τίθεμεν τὴν ὀξείαν· ἐστὶ δὲ ὁ τρόπος ἀντισηκώσις· συντέμνει γὰρ τὴν παραίνεσιν, ὅπως μὴ μένων ἐπαχθῆς εἶναι δοκῇ.

V. 278. ἔμμορε — ἔλαχε, ἀπὸ τοῦ μείρω τὸ μερίζω,
25 μέμορα ὁ μέσων παρατατικῆς· καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ τοῦ ε ἔμμορα· τὸ γ' ἔμμορεν· ἢ ἀπὸ τοῦ μορῶ τὸ ἐπιτυχάκω· μορήσω· ὁ β' ἀόριστος ἔμορον· τὸ τρίτον ἔμορε· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ. ἔμμορεν.

V. 279. ὧ τε — ἀντὶ τοῦ καὶ ὧ τινι· ἐν ᾧ, οὐδέποτε
30 τῆς αὐτῆς ἀξιοῦται τεμῆς· ὁ βασιλεύς· καὶ ἐκεῖνος ὧ τινι ὁ Ζεὺς τὸ κῦδος ἔδωκε, τὸ ἀπὸ τῆς ἰσχύος· ἐξηγεῖται δὲ

συνήθως ἑαυτὸν σαφηνίζων ὁ ποιητὴς σημαίνων διὰ τῶν ἑξῆς, τίς ἐστὶν ὧς τε Ζεὺς νῦθος ἔδωκεν; ἐπάγει γὰρ, εἰ δὴ σὺ κάρτερος ἐσσί, καὶ τό, μήτηρ· ὑποσπάσεν εἰς τὸ κάρτερός ἐσσι.

- 5 V. 280. καρτερός — ἰσχυρός· τὰ εἰς τερὸς τρισύλλαβα βαρύτονα· πρότερος· κύντερος· πῶς οὐχὶ καὶ τὸ καρτερός κατὰ βαρεΐαν λέγομεν; ὅτι τοῦτο οὐκ ἦν εἰς τερὸς, ἀλλ' εἰς ερος· τὸ γὰρ τ οὐκ ἐν τῇ παραγωγῇ ἔσχεν· ἦν γὰρ ἀπὸ τοῦ κράτος, ὡς ἀπὸ τοῦ βλάβος, βλαβερός οὐ διὰ τοῦ βερος ἢ
10 παραγωγῇ· ἐν γὰρ τῷ πρωτοτύπῳ τὸ β ἔσχεν· οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ κράτος κρατερός· διὰ τοῦ ερος· ἢ παραγωγῇ, καὶ οὐ διὰ τοῦ τερὸς.

- V. 281. φέρτερος — κρείσσων· οὐ γὰρ γενναῖος ἢ εὐγενής ἄρξει βασιλείας· τῦναντίον δὲ καὶ θείαν λῆξιν ἔχει
15 ὁ βασιλεύς.

V. 286. κατὰ μοῖραν — κατὰ τὸ πρέπον. εἰ κατὰ μοῖραν, διατί μὴ πείσῃ; ὅτι αἰδέμενοι τὴν πρόληψιν τὰς αἰτίας τοῖς πέλας ὑπὸ φιλονεικίας τίθεμεν.

- V. 292. ὑποβλήδην — ὑποβαλὼν τὸν ἴδιον λογισμὸν
20 Ἀχιλεὺς καὶ μεσολαβήσας τὸν Ἀγαμέμνονος, πρὶν ἢ σιωπῆσαι, αὐτὸς εἰπών· γίνεται δὲ τὸ ὑποβλήδην παρὰ τὸ βλῶ βλήσω· βλήδην· καὶ ὑποβλήδην.

- V. 293. δειλός τε — ἀσθενής· μέγιστον ὄνειδος οἶεται τὴν δειλίαν· παρὰ τὸ δέω τὰ φοβοῦμαι γίνεται καὶ πλενασ-
25 μῶ τοῦ ε, δείω· δείσω· δειλός· ἢ παρὰ τὸ δέος ὁ φόβος, δέϊλος καὶ δειλός.

- V. 299. μὴ γὰρ ἔμοιγε — ἐμοὶ γὰρ μὴ, διὰ τὴν δια-
σταλὴν τοῦ ἁλλασιν ὑφείλει ἁρξοτονεῖσθαι.

- οὔτε τῷ — οὔτε τινὶ ἄλλῳ· τὸ τῷ σημαίνει εἰ· ὄνομα
30 ἄρξρον· ἀντωνυμίαν· σύνθετον αἰτιολογικόν· ῥῆμα· ὄνομα μὲν οὕτως· οὔτε σοί, οὔτε τῷ - τουτέστιν, ἄλλῳ τινί· ῥῆμα

λύμη λυμαίνω. Διατί μὴ καθαροὺς ἐκπέμπει; ἢ ὅτι πρὸυρ-
 γαστίῳ τῷ θεῷ ἢ ἀποδίδοσις· ψυχαγωγικὸν δὲ τὸ πλῆθος,
 ὡς ἤδη καθαρθέντες εἶεν· καὶ Εὐριπίδης — θάλασσα κλύ-
 ζει πάντων ἀνθρώπων κακά· — τὰ δὲ περιττεύματα εἰς
 5 τὴν ἀπέριτον θάλασσαν βάλλουσιν, — εἰς ἄλλα λύματ'
 ἔβαλλον· — φύσει δὲ τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης καθάρσιόν
 ἐστίν.

V. 315. ἔρδον — ἐπετέλουν· ἔθνον, παρὰ τὸ ἔρδω· τῆτο
 παρὰ τὸ ῥέζω· ῥέδον· καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν ἔρδον.
 10 τεληέσσας — μετοχὴ ἀορίστου· ἀ· τελῶ τελέσω· καὶ πλεο-
 νασμῷ Αἰολικῷ καὶ Δωρικῷ τεληέσσω· τὸ τελῶ, παρὰ τὸ
 τέλος· τοῦτο παρὰ τὸ ἔω τὸ πληρῶ· ἕως καὶ τέλος.

V. 316. ἀτρυγέταιο — ἐκ τοῦ τρυγέτος· τοῦτο παρὰ τὸ
 τρυγῶ, τρυγήσω· τρυγητός· καὶ τρυγετός· κατὰ τροπὴν τῆ
 15 ἡ εἰς ε· τὸ τρυγῶ παρὰ τρύγω τρύξω· τρύγη καὶ τρύξ τρυ-
 γός, τρύγω· τοῦτο παρὰ τὸ τρώ· τὸ καταπονῶ καὶ βλάπτω·
 ἔξ οὗ καὶ τρώω — οἶνος, σε τρώει μελιηδής — ἐκ τῆ τρώ,
 καὶ τρύω, καὶ τρύχω.

V. 317. κνίσση — ἀναθυμιάσις δοκεῖ δὲ ἡ λέξις δ'
 20 σημαίνειν, ὡς καὶ Πορφύριος δακεῖ· αὐτό τε τὸ λίπος καὶ
 τὸν ἐπίπλεον καὶ τὸ κρέας, καὶ τὴν ἀναθυμίασιν· παρὰ
 τὸ κνίσω· ὑπ' ὅψιν δὲ ἤγαγεν ἅμα τῷ μέλανι τοῦ καπνὸς
 συναναμισγομένην τὴν λευκότητα τῆς πιμέλης φανταστικῶς·
 ἀπὸ οὖν τῆ κνίσω μέλλοντος γέγονε· πλεῖστα γὰρ ὀνόματα
 25 ἀπὸ μελλόντων γίνονται, οἷον ἄψω ἄψις· λέξω λέξις· ποι-
 ῆσω ποίησις· δόξω δόξα· ἄξω ἄξα καὶ ἄμαξα· οὕτω δὲ
 καὶ κνίσω κνίσα διὰ τοῦ ι· τὰ γὰρ διὰ τοῦ εἶω, διὰ τῆ ι
 γράφεται.

V. 318. πένοντο — ἐπραττον· ἐστὶ παρατατικὸν τρίτου
 30 προσώπου τῶν παθητικῶν Ἰωνικῶς καὶ πεινητικῶς· τὸ θέμα
 πένω τὸ ἐνεργῶ καὶ κάμνω· ἀφ' ἧς καὶ πόνος, καὶ πλεο-

νασμῶ τοῦ τ πόντος, καθὼ πεπόνηται τὸ τῶν ἀνθρώπων
γένος περὶ τὸν πλοῦν· πόντον οὖν καλεῖται ἐπωνύμως ὁ
πόντος.

V. 321. ἔσαν — παρατατικὸν τρίτον πρόσωπον παθη-
8 τικῶς τῶν εἰς μι, κατὰ συζολὴν ποιητικὴν καὶ Ἰωνικὴν τῆ
η εἰς ε· ἦσαν ἔσαν· ἐκ τοῦ εἰμί τοῦ ὑπάρχω. ὁ παρατα-
τακὸς ἦν.

ὀτρηρῶ — ὀτρηροὶ, σπουδαῖοι· ὀτρηρὸς σημαίνει τὸν
ἐνεργον, ὁ μὴ ἀναμένων ὀτρυσθῆναι παρὰ τινος, ἀλλὰ δι'
10 ἑαυτῆ παροτρυνόμενος ἅπαντα ποιῇ· γέγονε δὲ παρὰ τὸ
τρέω τὸ φοβοῦμαι, καὶ ὄνομα ῥηματικὸν τρεερὸς, καὶ κρά-
σει τῶν δύο εε εἰς η τρηρὸς, τὸ δηλοῦν τὸν δειλόν· καὶ τρή-
ρων καὶ ἄτρηρὸς ὁ δραστικός· ἢ παρὰ τὸ ὀρῶ τὸ ὀρμῶ,
ῶρκα, ῶρμαι, ὀρτὸς, ὀτρὸς, ὀτρηρὸς κατὰ παραγωγὴν.

15 Θέραποντε — ὑπηρεῖται, οἱ τοὺς κρείσσοντας δι' ὠφέλειαν
θεραπεύοντες, ὡς Ἑπεὼνεὺς Μηριόνην· ὁμωνύμως δὲ καὶ
οἱ δοῦλοι.

V. 322. ἔρχεσθον — ἀπέρχεσθαι, θυϊκῶς βασιλικὸν τὸ
ἀπόλυτον τῆς φράσεως.

20 V. 324. μὴ δώησι — μὴ παράσχη· δύο ἐπεκτάσεις δεῖ
λαμβάνειν ἀπὸ τοῦ δῶω· ἐπεὶ δύο δεῖ λαμβάνειν τὰς ἐπε-
κτάσεις ἐὰν ἐστὶν ἀπὸ τῆ δῶ.

V. 325. ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι — σὺν πλείοσι· τὲ δὲ σὺν
πλεόνεσιν οὐ τῷ ἐλθὼν συντακτέον, ἀλλὰ τῷ ἀφέλωμαι.
25 ἵν' ἢ μετὰ πολλῶν καὶ ἄλλων κτημάτων αὐτὴν ἀφαιρήσομαι.

V. 326. κλισίῃ — παρὰ τῇ σκηνῇ, πλησίον τῆς σκηνῆς·
διὰ δὲ τῆς μελαίνης νηὸς, τὸ σκυθρωπὸν τῆς ἔδρας δηλοῖ·
τοῦτο ὑβριστικῶς οὐ γὰρ ἐντυχεῖν Ἀχιλεῖ κελεύει, ἀλλ' ὡς
καινῆς οὔσης τῆς νεῶς ἄγειν αὐτήν· βασιλικὸν τὸ δι' ἄλλων
30 πειρᾶσθαι, καὶ οὕτως ἐπιτυχεῖν.

αἰδομένω — αἰδουμένοι, φοβηθέντες διὰ τὸν βασιλέα·

τὸ μὲν γὰρ εἰπεῖν, παροξυντικόν, τὸ δὲ θωπεῦσαι, δου-
λοπρεπές· γίνεται δὲ παρὰ τὸ αἰδῶ· οἶδε δὲ καὶ τὸ αἰ-
δεῖσθαι — ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθαι — ἀλλ' αἰδεῖσθε θεούς —
οὐδέ τις αἰδέσσεται — αἰδεσθε μὲν — ἄλλους τ' αἰδέσ-
5 θητε — καὶ τὸ ὄνομα αἰδήμων. Αἰδομένω· παρὰ τὸ αἰ-
δῶ, πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων· αἰδέμενος, καὶ
συγκοπῇ αἰδόμενος· τὸ αἰδῶ παρὰ τὸ αἰδώς· τοῦτο παρὰ
τὸ ἰδῶ καὶ μετὰ τοῦ σερητικοῦ α αἶδω, καὶ αἰδῶ κατὰ
συναίρεσιν.

10 V. 332. προσεφώνεον — προσεφθέγγοντο· ὅτι πρῶτος κω-
φὰ πρόσωπα δεδίδαχε τὴν τραγωδίαν.

V. 334. χαίρετε — ἐκ τοῦ χῶ χαίρω, ὡς σπῶ σπαίρω,
σκῶ σκαίρω.

Διὸς ἄγγελοι ἢ δὲ καὶ ἀνδρῶν — ἀνθρώπων κήρυκες·
15 ἄξιοι δὲ καὶ τοῦ Διός· ἢ ὅτι τὰς ἐορτάς αὐτῆς ἀγγέλλου-
σιν, ἢ ὅτι ἀπὸ τοῦ Ἑρμοῦ εἰσὶν, ὅς ἄγγελος Διός· πεπαι-
δευμένος δὲ, οὐ γὰρ δεῖ τὰς αἰτίας ἐφ' ἑτέρους μετέγειν,
ὡς κύνα κατὰ τοῦ βεβλημένου λίσσθαι. Ἄσυλον καὶ θεῖον τὸ
γένος τῶν κηρύκων· Ἑρμῆς γὰρ μεγείς Πανδρόσῳ τῇ Κέ-
20 κροπος θυγατρὶ ἔσχε παῖδα ὄνομα Κήρυκα, ἀφ' οὗ τὸ τῶν
κηρύκων γένος, ὡς ἰσορεῖ Πτολεμαῖος.

V. 335. ὕμμες — τὸ ὕμμες Διολικῶς — αἶκεν ὕμμεν
ἐπέσχη χεῖρα Κρονίων.

V. 336. σφῶϊ — ὑμᾶς δι' ἐνός σ - σφῶϊ δ' ἀμφὶ βοός·

25 V. 337. Διογενές — εὐγενέσασθε· ἐξαίρει πάλιν τὸ πρό-
σωπον· τοῖς γὰρ τῶν φίλων γνησιωτάτοις εἰώθαμεν πιστε-
ύειν τὰς γυναῖκας.

Πατρόκλεις — ἀντὶ τοῦ Πάτροκλε· ἐσχημάτισται γὰρ τὸ
ὄνομα οὐκ ἀπὸ τῆς Πάτροκλος εὐθείας, ἀλλ' ἀπὸ τῆς Πα-
30 τροκλῆος, ὡς Ἡρακλῆος ὥ Ἡράκλῆς.

V. 338. μάρτυροι — μάρτυρες· Ἰακῶς δὲ μάρτυροι

— Ζεὺς δ' ἅμα ἐπιμάρτυρος ἔστω — παρὰ τὸ μάρπτειν τὸ καταληφθῆναι τι· μαρτύρεται δὲ αὐτὸς ὅπως μὴ δοκῇ πρόδοτης εἶναι τῶν Ἀχαιῶν· τὰ δὲ ἄλλα οὐχ ἄπτεται Ἀγαμέμνωνες, ἵνα μὴ δοκῇ μαρφαυχεῖν ἐπὶ τῇ ἀπαίρεσει,
 5 ὅπως ἐγκαλούμενος καὶ ὑπὸ Θεῶν καὶ ἀνθρώπων, καὶ ὑπ' αὐτῷ ὑμᾶς ἔχω μάρτυρας.

ἔσων — ἔσωσαν, ὑπαρχέτωσαν· ἀποκαπῇ ταῦ ἔσωσαν.

V. 339. πρὸς τε Θεῶν — πρὸς τε τοὺς Θεούς.

μακάρων — μακαρισμῷ ἀξίων, εὐδαιμόνων.

10 V. 340. ἀπηνέος — ἀπηναῖος, χαλεπῶς, σκληρῶς· πᾶρὰ τὸ ἀποθεῖν τοῦ αἰνεῖσθαι ἀπηνέος εἶπεν, ὅτι τὸν ἀρητῆρα Χρύσην ἠτίμησεν.

V. 341. χρειῶ — χρειᾶ· τὸ χρειῶ ὡς κλειῶ, καὶ κλειοῖ· χρειῇ δὲ ἀναγκαίῃ· χρειᾶ, χρειᾶς, χρειᾷ, χρειᾶ, μνεία

15 ὑγεία.

ἀεικέα — αἰκιστικόν, χαλεπόν.

V. 343. πρόσσω καὶ ἐπίσσω — τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον· τουτέστι εἴη εἶδε προσκοπῆσαι καὶ τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ἀπόβασιν τῶν πραγμάτων. Πρόσσω ἐπὶ ῥῆμα χρόνε δη-
 20 λοτικόν· παρὰ τὴν πρὸς πρόθεσιν, καὶ κατ' ἐπέκτασιν τῆς αἰ. συλλαβῆς πρόσσω· ἢ παρὰ τὸ πόρρω πόρσω, καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ τοῦ ρ καὶ τροπῇ τοῦ ρ εἰς σ πρόσσω· τὸ ἔμπροσθεν καὶ πόρρω ὄν, τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον, τὴν τε ἀρχὴν καὶ τὴν ἐκβασιν τοῦ πράγματος προσκοπῆσαι, καὶ
 25 τῆς στρατιᾶς ἐπενεῶσαι· — Ἄμα πρόσσω καὶ ἐπίσσω — τὸ δι' ἐναντίων ὄρα πρόσσω καὶ ἐπίσσω· δεῖ γὰρ μὴ τὰ παρόντα μόνον σκοπεῖν, ἀλλὰ καὶ τὰ μέλλοντα λαίπει αὐτοῖς ἐπὶ ῥήμασι τὸ τά μέγιστον δὲ καὶ φιλῶ ἀνθρώπῳ πρὸς κατηγορίαν ἢ ἀπρονοησίαν.

30 V. 348. ἢ δ' ἀέκουσα — ἢ δὲ Βρισηῖς ἄκουσα καὶ μὴ βουλομένη ἅμα τοῖς κήρυξιν ἐπορεύετο· ἔστι γὰρ φίλαν-

δρος, ὡς τὸ πρόσωπον αὐτῆς· δηλοῖ· καὶ διὰ μιᾶς λέξεως ὁλόκληρον ἡμεῖν ἦθος προσώπε νοεῖν καταλέλοιπεν.

V. 348. - 9. αὐτὰρ Ἀχιλεὺς δακρύσας — ἔταιμον τὸ
 α) ἡρώϊκόν πρὸς δάκρυον, καὶ Ὀδυσσεὺς, ὡς δὲ γυνὴ κλαίῃσι.
 5 καὶ παροιμία, αἰὲ δ' ἄρ δάκρυες ἐσθλοὶ Ἀγαμέμνονος ἢ τε
 κατ' αἰγίλιπος πέτρης· ἄλλως τε καὶ φιλότιμός ὢν, ἀνιᾶται
 ἐν τῇ ὕβρει παλαιᾶς τε συνηθείας σέρεται, καὶ τὸ γύναιον
 ἰσῶς αἰχμαλωτιζόμενον ἐλεεῖ.

V. 349. ἄφαρ — εὐθέως, ταχέως· ἐπὶ ῥῆμα μεσότητος
 10 δηλοῖ δὲ τὸ ἔπειτα — τό κεν ἡμῖν ἄφαρ πολὺ λῶϊον εἴη —
 ἢ δ' ἀέκουσα, ἅμα τοῖσι γυνὴ κέν.

νόσφι — χωρίς· ὅπως μὴ γελῶτο παρὰ τῶν ἐταίρων,
 ἢ πρὸς τὴν· διάλεξεν τῆς μητρός, παρὰ τὸ νοσφίζω.

λίσσθεις — χωριαθεῖς ἢ ἐκκλίνας· ἐκκλίνων καὶ ἐκφεύ-
 15 γων, ἢ πλανηθεῖς, παρὰ τὸ λιάζω, λιάσω καὶ λειάζω παρὰ
 τὸ τὴν λείαν, ὃ σημαίνει τὴν b) πραιῖδαν.

V. 350. πολέης — πολλῆς ἢ λευκῆς διὰ τὸν ἄφρον· οἰ-
 κῆτον γὰρ τὸ πολὺν τῇ θυνὶ τοῦ πόντε.

V. 352. μινυθάδιον — ὀλγοχρόνιον· ἦδει γὰρ δι' ὧν
 20 εἶπεν ἡ μήτηρ αὐτῷ διχθαδίας χεῖρας· παιδευτικὸν δὲ τὸ
 μὴ εἰς ῥαθυμίαν, ἀλλ' εἰς πρακτικὴν νεῦσαι τὸν ἥρωα φι-
 λαστοργία δὲ καὶ ἐλέω προκαλεῖται τὴν μητέρα, ἐν κεφα-
 λαίοις τὴν εὐχὴν ἐκθέμενος, ὕστερον λεπτολογήσει· ἔστι δὲ
 παρὰ τὸ μινύθω· ὃ δὲ περ σύνδεσμος παραπληρωματικός.

25 V. 353. ὄφειλεν — ὥφειλεν· ἄλλως ἀντὶ τοῦ ἐχρεώσεται
 παρὰ τὸ ὀφείλω γέγονεν ὀφειλὴ, ὀφελὸς συσολῇ τῇ ε' καὶ
 ἀναδοπλασίω τῇ λ' ὀφέλλω, ὃ παρατατικός ὥφειλλον

a) Cod. τρωϊκόν. mendose, cetera edidi prout ibi iacent. b) Nota vocabulum latinum, a Scholiorum concinnatore heic intrusum σαφηνείας χάριν.

Ὀλύμπιος — ὁ τὸν Ὀλύμπου κατοικῶν Ζεύς.

ἐγγυαλίξαι — ἐγχειρήσαι, παρασχεῖν· τὸ ἐγγυῆσαι κυ-
ρίως παρὰ τὸ γύον· κυρίως ἐπὶ χειρὸς ἢ ποδός.

V. 354. ὑψιβρεμέτης — ὁ ἐν ὑψει ἡχῶν, ὃ ἐστὶ βρον-
5 τῶν βρόμος δὲ κυρίως ὁ ἐκ τοῦ πυρὸς ἡχος ὃθεν καὶ τὸν
κατὰ πυρὸς Διόνυσον Βρόμιον καλεῖσιν.

V. 356. ἀπέραις — ἀφελόμενος, ἀποσπάσας· ἀπὸ τοῦ
αἰρώ τὸ ἀπολαύω· ὃθεν ἐν συνθέσει ἀπαυρήσασθαι ἀ' συ-
ζυγίας τῶν περισπωμένων· ὁ μέλλων αὐρήσω, ἤρῃσα ὁ
10 ἀόριστος· αὐρήσας ἢ μετοχή· κατὰ συγκοπὴν αὔρας, καὶ
τροπῇ τοῦ α εἰς ο οὔρας, καὶ ἐν συνθέσει ἀπούρας. Ἔστι
δὲ καὶ δευτέρας συζυγίας τὸ ἀπούρας τῶν περισπωμένων
λέγεται δὲ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀποσπώντων τοὺς ὅρους τι-
νός· τὸ θέμα ὀρώ, τὸ ὄρον τίθῃμι· ὁ μέλλων ὀρήσω, ὁ
15 ἀόριστος ὠρῃσα, ἢ μετοχή ὁ ὀρήσας· καὶ μετὰ τῆς ἀπο-
προθέσεως ἀπορρήσας, καὶ συγκοπῇ ἀποόρας, καὶ τροπῇ
τῶν δύο οο εἰς τὸ ου δίφθογγον ἀπούρας· ἢ ἐκ τῆς ὀρίζω
ὄρος ὀρίζω καὶ ἐπενθέσει τοῦ υ οὐρίζω, οὐρίσας, συγ-
κοπῇ οὔρας καὶ ἀπούρας.

20 V. 357. δακρυχέων — δακρύων, κλαίων· ὑφ' ἐν δακρυ-
πολεῖν γάρ πε φησὶν.

πότνια — σεβασμία· ἐντιμος· σεπτὴ· οἱ γὰρ σεβόμενοι
προσπίπτει· τοῖς ἐνδεέσι τῶν θεῶν εἴρηται δὲ παρὰ τὸ
πότμον, καὶ ποτνιῆσθαι τὸ προσπίπτειν καὶ ἐπικαλεῖν.
25 Δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι τὸ Ἀλεξάνδρεια διὰ διφθόγγου γρά-
φεται· ἐπειδὴ τὰ διὰ εια προπαροξύτονα ὑπεσφαλμένων τῶν
διὰ τοῦ τρια διὰ τοῦ ει διφθόγγου γράφεται, οἷον ἀναί-
δεια φληνάφεια ὠφέλεια ἄδεια ἐνδεια μαρώνεια μεσέμ-
βρεια βοήθεια ἀδράνεια ἀπέχθεια ἀπόλεια ἄνθεια θά-
30 λεια Ἡράκλεια Μήδεια κράτεια ἀμάσεια ἀσάφεια νου-
νέχεια πρόκειται ὑπεσφαλμένων τῶν διὰ τρια, οἷον ἐλέτρια,

ἐλκιάστρια σημαίνει τὴν πόρνην, μονάστρια καὶ τὰ λοιπά
καὶ χωρὶς τοῦ πότνια Πολύμνια· λάμια ἰάμια· Ὀμπνια
σημαίνει δὲ τὴν Δήμητραν, καὶ χωρὶς τοῦ Ἀκλῆα, ἐστὶ
δὲ ὄνομα πόλεως· τὸ δὲ Καλάβρεια παρὰ μὲν Ἀπολλω-
5 νίῳ καὶ Καλλιμάχῳ μετὰ εἰ διωδόγῳ· παρὰ δὲ Διο-
νυσίῳ διὰ τοῦ συνεσπάλμεναι, Καλάβρεια· Τετρίχια, ἐστὶ
ὄνομα πόλεως· τὸ δὲ Θέσπεια ὁ ὅρος διὰ τοῦ εἰ διωδόγῳ
γράφεται, τῷ τῶν παροξυτόνων καίνον· ὁ δὲ Ἡρακλειανὸς
ἐν τῇ Ὀμηρικῇ προσωδία διὰ τοῦ ι γράφει· ἐπειδὴ γὰρ
10 εὔρηται ἢ πι συλλαβὴ συνεσπάλμενη, ὡς παρὰ Κορίνθῳ
Θέσπια α).

V. 358. παρὰ πατρί γέροντι — τῷ Νηρείῳ· τὸν δὲ Νη-
ρέα οἱ ποιηταὶ παριστῶσι ἡμῖν δαίμονα Ξολάσιον· ἀπ’
οὗ καὶ Δαρίδος τῆς ὠκεανοῦ αἰ Νηρείδες.

15 V. 359. καρπαλίμως — ταχέως· παρὰ τὰ κάπω τὸ ἀ-
ναπνέω, καπνός, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ καρπιός, καὶ πλεο-
νασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς καρπέλιμος.

ἀνέθι — ἀνῆλθεν, ἐκ τοῦ δῆμι· ὁ β’ ἀόριστος ἔδυν·
ἤντε — καθάπερ, ὃν τρόπον ἐκ τοῦ ἤτε, ἐκτάσει τοῦ
20 α εἰς η, καὶ ἐπενθέσει τοῦ υ ἤντε.

ὁμίχλη — ὁ παχὺς ἀήρ καὶ ὑγρότατος.

V. 361. κατέρεξε — κατέψησε· ἐκ τοῦ ψῶ ψήσω· τὸ θέμα
ἐρέζω, ἐρέξω, ἤρεξα· καὶ συστολῇ ἐρέξα Ἰωνικῶς καὶ ποι-
ητικῶς.

25 V. 363. ἐξαύδα — εἶπέ· τῇ γὰρ τῶν λόγων ἀνοχῇ κου-
φιῖται τοῦ βάρους ἡ ψυχὴ· ἐστὶ δὲ δευτέρας συζυγίας τῶν
περισπωμένων, αὐδῶ αὐδάς.

μὴ κεῦθε — μὴ κρύπτε· ἐνδέσει καὶ παραδέσει τῶν
πράξεων.

α) Cf. Draconem p. 20. 21., ubi de his aliqua invenies.

V. 365 οἶσθα — οἶδας· καὶ πρὸς εἰδότας ἔθος λέγειν ἐπικουφίζοντας τὴν ὁδύνην.

- V. 366. ὥχόμεθ' ἐς Θήβην — παρεγυρόμεθα ἐν τοῖς Θήβαις· νῦν δὲ λέγει τὰς Ὑποπλακίους, ὧν ἐβασίλευσεν
- 5 Ἡετίων ὁ Ἀνδρομάχης πατήρ· Κίλικας ἔθνος βάρβαρον τῆς Ὑποπλάκους ὅρου Θήβης· τούτων ἤρχε τῶν Κιλικῶν Ἡετίων ἔχων υἱοὺς ἑπτὰ, θυγατέρα δὲ Ἀνδρομάχην τὴν γαμηθεῖσαν Ἐκτορι τῷ υἱῷ Πριάμῃ· κατὰ δὲ τὰς Τρωϊκὰς πολέμους ἐπιτραυσάσας Ἀχιλεὺς τῇ Θήβῃ, καὶ τὴν πόλιν
- 10 πορθήσας, τὸν τε Ἡετίωνα ἀνείλε σὺν τοῖς τέκνοις, μεθ' οὓς Λύρνησον πορθήσας καὶ τὴν πόλιν ἐξελὼν, αἰχμάλωτον ἤγευ Λυρνησοῦ μὲν βασιληΐδα, ἣν γέρας αὐτῷ ἐψηφίσαντο Ἕλληνες· ἀπὸ δὲ τῆς Χρύσης Χρσηΐδα τὴν Χρῦσε τοῦ ἱερέως τοῦ Ἀπόλλωνος θυγατέρα, ἣν ὁ Ἀγαμέμνων
- 15 κλήρῳ λαχὼν, τῷ πατρὶ δεομένῳ οὐκ ἀπέδωκεν· ἐξ οὗ ὀργισθεὶς ὁ θεὸς ἐπεμψε τοῖς Ἕλλησι λοιμικὴν νόσον· ἐνιοὶ δὲ φασιν ὅτι καὶ Χρυσήϊς ἐκ Θηβῶν ἐλήφθη· τῆς γὰρ Χρύσης φασὶν οὔσης πολυχνίς ἀταιχίς· καὶ εὐτελεῖς, ὡς ἐν ἀσφαλές· ἐρα καὶ μείζονι τῇ Θήβῃ, οἱ ἀπ' αὐτῆς προσεῖρρυηκό-
- 20 τες ἦσαν διὰ τὸν πόλεμον· Θῆβαι δὲ αὐταὶ εἰσὶ τὸ νῦν Ἀδραμύτιον· ἴσθον ὅτι τρεῖς εἰσὶ Θῆβαι αἱ Ὑποπλάκιοι, ὧν ἐνταῦθα μέμνηται καὶ ἐν τῇ ζ'· καὶ αἱ Καδμεΐαι, ὧν μέμνηται ἐν τῇ δ', καὶ ἐν τῇ ε'· καὶ αἱ τῆς Αἰγύπτου, ὧν μέμνηται ἐν τῇ ι'.
- 25 ὥχόμεθ' ἐς Θήβην — ὁ τρόπος ἀνακεφαλαίωσις τεσσάρων δὲ διηγήσεων εἰδέαι· ἡ μὲν ὁμιλητικὴ, ὅταν παρὰ τινος τὶ ἀκούσας αὐτὸ διηγεῖται ὡς ἤκουσεν. ὡς τὸ — πολλὰκι γὰρ σέο πατρός — ἡ δὲ ἀπαγγελτικὴ, ὅταν ὁ παρ' ἐτέρου ἤκουσεν ἐτέρῳ διηγοῖτο, ὡς τὸ — ἀγγελίην τινά τοι
- 30 γαίηρχε — ἡ δὲ ὑπεστατικὴ, ὅταν τῶν πραγμάτων τινὰ ἀπαγγεῖλαι ὑποθέμενοι, διηγούμεθα· ὡς ἡμῖν

νεῖκος ἐτύχθη — τὸ δὲ μικτὸν καὶ ὑποσπαικτικόν, ὡς τὸ —
 σὺ τόν γ' ἐλθῆσα θεὰ ὑπελύσας δεσμῶν — εἰ γὰρ ὁμιλητι-
 κή ἦν ἢ διήγησις, οὕτως ἂν εἶπεν· ἀλλὰ τῶν δεσμῶν αὐ-
 τόν, ἀπολύσαι καλέσαντα τὸν Ἑκατόγχειρα ὁ δὲ ἐφ' ἐτέ-
 5 ραν πτώσιν κατελθὼν ὡς ἴδιον ὄλον ἦδη, καὶ οὐχὶ ὡς περ
 παρ' ἐκείνους ἀκούσασα διέξισι.

V. 368. μετὰ σφίσιν — ἐν αὐτοῖς, παροξυτονητέον,
 εἰς σύνθετον γὰρ ἢ μετάληψιν καὶ ὅτι μετὰ προσθήκης
 ἢ ἀντωνυμία συντασσομένη, ὀρθοτονεῖται εἰ μὴ τῷ ἐπι-
 10 φερομένῳ ῥήματι συντάσσεται ὡς τὸ, κατὰ σὲ χώσομεν
 λίθοις καὶ ἐν τῷ, σὺν μοι γενέσθαι.

V. 386. κελόμεν — ἐκέλευον ὡς καὶ τῶν ἄλλων τέττε
 ἐχόντων σκοπεῖν παρὰ τὸ κέλω, καὶ ὁ παρατατικὸς ἐκελό-
 μην, καὶ Ἰωνικῶς καὶ ποιητικῶς κελοίμην.

15 ἐξιλάσκεσθαι — ἐξιλεοῦσθαι, ἐξευμενίζεσθαι ἀπαρέμφα-
 τὸν ἀπὸ τῆ ἰλῶ συζυγίας β' τῶν περισπωμένων, τὸ δηλὲν
 τὸ ἐξιλεοῦμαι καὶ ἐξευμενίζω ἰλάσω, καὶ πλεονασμῷ τῆ
 κ ἰλάσκω.

V. 388. ἠπείλησεν — ἐπηγγείλατο ἄοριςτος α' τῶν εἰς
 20 ὦ τρίτον πρόσωπον τῶν ἐνικῶν, α' συζυγίας τῶν περισπω-
 μένων τὸ θέμα ἀπειλῶ.

V. 389. ἐλίκωπες — μελανόφθαλμοι ἐλίκων γὰρ κατὰ
 διάλεκτον τὸ μέλιαν, ἢ οἱ ἐλικοειδῶς κινῶντες τὰς ὥπας,
 ὁ ἐστὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς εὐειδεῖς.

25 V. 391. ἔβαν — ἔβησαν, ἄοριςτος β' κατὰ συγκοπὴν
 Δωρικὴν καὶ Αἰολικὴν.

V. 392. κούρην Βρισηῆος — τὴν Βρισεῶς θυγατέρα Βρι-
 σηΐδα· εἴκει δὲ πατρωνυμικῶς τὰ ὀνόματα σχηματίζειν αὐ-
 τῶν ὁ ποιητὴς καὶ οὐ κυρίως ὡς γὰρ οἱ ἄλλοι ὀρχαῖοι
 30 ἰσοροῦσιν, ἢ μὲν Ἀσυνόμη ἐκαλεῖτο, ἢ δὲ Ἰπποδάμεια
 ἀντωνομάσθη.

V. 393. περίσχεο — περίσχε, φρόντισον· οὐ διςάζων ἀλλὰ σχετλιάζων, εἴγε σοι καὶ τοῦτο χαριεῖται· περίσχεο ἄοριςτος β' τῶν εἰς ω α' συζυγίας τῶν περισπωμένων· κατὰ διάλυσιν Ἰωνικὴν σχοῦ σχέο.

5 εἰοῖο — ἀντὶ τοῦ σοῦ· οἱ δὲ ἀντὶ ἀγαθοῦ προστηνῶς· ἰδίᾳ· ὀνόματος γένους ἀρσενικοῦ· ἀπὸ τοῦ εἰς τοῦ ὑπάρχω γίνεται ὄνομα ῥηματικὸν ἐὺς ὁ ἀγαθός, ὁ βέβαιος, ὁ ἐδραῖος· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η ἡὺς ἡῦός, καὶ ὑπερθέσει τοῦ ε ἐῆος·

10 V. 394. λίσαι — λιτάνευσον· ἀπὸ τοῦ ἔλιστα, ὅθεν ἐλίσσῃ — καὶ σφιν μενοεικέα καὶ κῆρα λίσσεσθαι.

V. 396. πολλάκι γάρ σεο — γάρ σε· τὸ δὲ ὅλον, πολλάκις γάρ σεο ἤκουσα ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου Πηλέως οἴκοις αὐχοῦσαν· ἐν γὰρ θαλάττῃ Πηλεὺς κατοικεῖ· ἀλλ' οὐκ ἠδύνατο διὰ τὸ ἀπλὴν ἔχειν, καὶ μὴ ἔχειν ἀντιδιαβολὴν
15 ἔτι καὶ ὀρθοτονεῖν, ἵνα λέγῃ σοῦ καὶ οὐκ ἄλλης ἤκουσεν.

V. 397. ὅτ' ἔφησθα — ὅτε ἔλεγες· ἐκ τοῦ φῶ, φημί, ἔφην, καὶ ἐπεκτάσει τῆς θα συλλαβῆς ἔφησθα.

V. 399. ὁππότε μιν ξυνδῆσαι — Ζεὺς παραλαβὼν τὴν
20 ἐν οὐρανῷ διοίκησιν, περισσῶς τῇ παρρήσίᾳ ἐχρήτο, πολλὴν αὐθάδειαν διαπραττόμενος. Ποσειδῶν δὲ καὶ Ἥρα καὶ Ἀπόλλων καὶ Ἀθηναῖ ἐβούλοντο αὐτὸν δῆσαντες ὑποτάξαι· Θέτις δὲ αἰοῦσασα παρὰ τῷ πατρὶ Νηρέως, ἣν γὰρ μάντις, τὴν Διὸς ἐπιβουλήν, ἔσπευσε πρὸς αὐτὸν, ἐπαγομένη Αἰγαιῶνα φόβητρον τῶν ἐπιβουλευόντων θεῶν. ἣν δὲ
25 θαλάσσιος θαίμων· οὗτος καὶ τὸν πατέρα Ποσειδῶνα κατεβράβευεν· αἰοῦσας δὲ ὁ Ζεὺς Θέτιδος, τὴν μὲν Ἥραν ἐν τοῖς κατ' αὐτοῦ δεσμοῖς ἐκρέμασε· Ποσειδῶνι δὲ καὶ Ἀπόλλωνι τὴν παρὰ Λαομέδοντι θητείαν ἐψηφίσατο· τῇ δὲ
30 Θέτιδι τὴν Ἀχιλέως τιμὴν εἰς τὰ μεταταῦτα ἐταμιεύσατο· ἰσορεῖ Δίδυμος.

ἀννέφελος· λευκή δ' ἐπιθέδρομεν αἶγλη. — Ἀγάννιφον συν
 εἴτοι τὸν πάνυ κατανιφόμενον, εἴτε τὸν οὔτε ὅλως οὕτω
 τινὰ τῶν ὁρῶν ἦν ὑπερνεφῇ· ὅτι τινὲς τῶν ἱερέων ἀντήρ-
 χοντο εὐχῆς χάριν εἰς αὐτὰ ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ· καὶ ἐποίουν
 5 ἐν αὐτοῖς χαρακτηῖρας, οὓς τινὰς εἰς τὸ ἐπιὸν εὕρισκον ἀ-
 μειώτους. Ἀγάννιφον τινὲς ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ, τὸν ἄγαν νί-
 φοντα ὡς βριήπυον καὶ γαιήοχον· τὰ ὅρη γὰρ νιφόντα
 καλεῖ ὡς Τήλεφος.

V. 421. ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσί — τὸ νῦν ἀντὶ τοῦ
 10 δὴ κεῖται· διὸ καὶ Τυραννίων ἡξίει ὀξύνειν αὐτό· σὺ καλῶς
 δέ· λόγοις μὲν χαρίζεται αὐτῷ· ἔργῳ δὲ ἀναβάλλεται.

V. 422. μήνιε — ὀργίζου· ἐκ τοῦ μηνίς μηνίας· Ἰωνι-
 κῶς μηνίω καὶ ἐκ τούτου μηνιῶ.

V. 423. ἐς ὠκεανόν — παρὰ τὸν ὠκεανόν· ὁ δὲ ὠκεανὸς
 15 ποταμός ἐστι κατ' Ὀπῆρον· ἔξωθεν περιέχων κυκλοτερῶς
 ὅλον τὸν κόσμον.

Αἰθιοπῆας — Αἰθίοπες· δισσοὶ δὲ εἰσιν Αἰθίοπες ὑπὸ
 Νεῖλον ὀριζόμενοι· ὡς ἡ Ἰθάκη καὶ αἱ λοιπαὶ γῆσαι· ἄλ-
 λοι δὲ γράφουσι, μέμνονας Αἰθιοπῆας· ἔθνος δὲ τοῦτο ἔστι
 20 δὲ ὡς ἡνιοχῆας.

V. 424. χθιζός — διὰ τὴν χθὲς ἐπιρρήματικῶς· ἔστι
 καὶ τὸ τήμερος παρὰ Ἀττικαῖς.

μετὰ δαῖτα — ἐπὶ εὐοχίαν· ἢ μετὰ ἀντὶ τῆς ἐπὶ καὶ
 ἀντὶ τῆς ἐν, ὡς τὸ - μετὰ χερσίν· - Ἀρίσταρχος δὲ γράφει
 25 ἐπὶ δαῖτα· ἔστι δὲ παρὰ τὸ δαίω, δαίω, δαῖς· ὡς παίω,
 παίσω, παῖς· ἢ μεριζομένη παισί.

V. 426. δῶ — δῶμα· οἶκημα· τὸ δὲ πάθος ἀποκοπῇ
 ἐστὶ· δαίμω τὸ οἰκδομῶν· ἐξ οὗ καὶ δέμος· καὶ ἐξ αὐτῆς
 ἑτέραν ῥῆμα· δομῶ, δομήσω, δεδόμηκα, δεδέμημαι, δό-
 30 μημα, καὶ συγκοπῇ δῶμα, κατ' ἐπέκτασιν τοῦ ο· μαρῶ εἰς
 ὦ μέγα, καὶ ἀποκοπῇ δῶ.

V. 427. γυνάσομαι — γυναιτῆσιν ἔστι δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων γυνῶ γυνᾶς ὁ μέσων μέλλων α' γυνάσομαι.

πείσεσθαι — πεισθῆναι ὡς ἀμφίβαλον δι' αὐτὸ φησί.
5 διότι ἦδει τὸ αὐτοπαθὲς τῆς Ἥρας.

V. 428. ἀπεβήσατο — ἀπέβη οἱ Δωριεῖς ποιῶσι τοὺς μέλλοντας ἐκ τοῦ βῶ, βίβημι, βήσω α' συζυγίας καὶ τῶν χρόνων ἐναλλαγῇ τοῦ μέλλοντος εἰς ἐνεστώτα βήσομαι, καὶ τὸ τρίτον τῷ παρατατικοῦ ἐβήσατο.

10 V. 429. εὐζώνοιο — εὐζώνες καλῆς καὶ εὐσταλῆς· ἀφ' οὗ καὶ εὐεθοῦς· ἀπὸ μέρους ἐκ τοῦ ζῶ, ζωὴ καὶ ζώνη· ὡς χῶ, χῶν καὶ χώνη καὶ φῶ, φῶν καὶ φωνή.

V. 432. πολυβενθέος — τοῦ πολὺ βάθους ἔχοντος· ἐκ τοῦ βάθους, βενθέος, καὶ πολυβενθέος.

15 V. 433. ἰσία — τῆς νηὸς ἡ ὀρθή, ἧ ἔστι τὸ ἄρμενον, ἰσίον λέγεται· ἰσὸς δὲ τὸ μέγα ξύλον τὸ κατάρτιον λεγόμενον ὑπὸ τῶν ναυτῶν.

V. 434. ἰσοδόκη — τῇ ὑποδεχομένη τὸν ἰσόν· λέγει δὲ κατὰ τὴν πρύμναν ἀνέχον ξύλον, καθ' οὗ κλίνεται ὁ
20 ἰστός παρὰ τὸ δέχω, δοχός, καὶ δοκός καὶ ξεινοδόκος ὁ πάντας διχόμενος.

πέλασαν — προσπέλασαν, προσήγγισαν, προσήγαγον· μετωνυμίας πελασθῆναι ἐποίησαν· ἐκ τοῦ πέλω τῷ σημαίνοντος τὸ πλησιάζω, δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων·
25 οὗ παράγωγον πελάζω, καὶ κατὰ συρροπὴν πλῶ, πλήσω· ὄνομα ῥηματικὸν πλητός, πλητής, καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς σ πλησίος.

προτόνοισιν — τοῖς προτεταμένοις κάλοις· οἳ τινες τὸν ἰσὸν περιτείνουσιν ἵνα ᾖ ὀρθός.

30 ὑφέντες — ἐνδόσαντες, χαλάσαντες· ὁ Σηνόδοτος· οἳ δὲ

δέ ἄλλοι ἐφέντες· γέγονε δὲ ἐκ τοῦ ἱημι, ὃ α' ἀόριστος ἦν·
ἢ μετοχή εἰς ἔντος.

V. 435. εἰς ὄρμον — εἰς τὸν λιμένας ἐκ τοῦ ὄρω, ὄρ-
μος εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ὄρμῶν καὶ ἰσάσθαι τὰς ναῦς

5 V. 436. ἐκ δ' εὐνάς — τὰς ἀγκύρας, νῦν λέγει τὰ σίδηρα
παρὰ τοῦ εὐνάζεν τὴν ναῦν χαλωμένας εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ
ποικίλν ἰσάσθαι τρία δὲ σημαίνει ἢ λέξις παρὰ τῷ ποιητῇ
τὴν κοίτην· ὡς ὅταν λέγει· εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ· τὴν ἀγκυραν
ὡς νῦν· ἐκ δ' εὐνάς ἔβαλον· καὶ τὴν διατριβὴν ὡς τὸ -
10 ἄγε φασὶ Τυφαιέως ἔμμεναι εὐνάς· πολλὴν ἔχει τὴν ἡδο-
κὴν ἢ τῆς προθέσεως ἐπαγωγὴ· τὸ δὲ σχῆμα ἐπανάληψις.

V. 443. Φαίβω τέ — καὶ τῷ Ἀπόλλωνι· ὡς ἀντιδια-
τελλόμενον τῷ Φοίβῳ ὀρθοτονεῖσθαι.

V. 446. ὃ δ' ἐδέξατο χεῖραν — περαιτέρω τὸν λόγον τῷ
15 γέροντος οὗ τε γὰρ ἐπαινεῖν οὗ τε ψέγειν ἦν τοὺς ἀποδώ-
σοντας· τὸ μὲν δουλοπρεπές, τὸ δὲ παροξυντικόν· ἀλλ' ἐδὲ
τοσαύτην κίνησιν ἔχει τὰ ἡδέα, ὅσην τὰ λυπηρά.

V. 448. ἐξείης — ἐφεξῆς· ἐπὶ ῥῆμα ταπτικόν· κατὰ
διαίρεσιν καὶ ἐπέκτασιν· τὸ ἐξείης οἶμας τὸ εἰ πεπλεονα-
20 κέναι· ὡς ἐν τῷ ἀδελφείῳ.

εὐδμητον — περὶ τὸν καλῶς ἀποδομημένον βωμόν· δέ-
μω δμῶν δμήσου δέδμηται θμπτός, καὶ εὐδμητος.

V. 449. χερσίφαντο — τὰς χεῖρας ἐνίφαντο· θεῖ γὰρ τὸν
προσιόντα τῷ θεῷ κατὰ τὸ δυνατόν εἰκάζειν ἑαυτὸν· θεῷ
25 οὐλοχύτας — οὐλαῖς, κριδαῖς· εἰσὶ δὲ κριδαὶ μετὰ αἰλῶν
μαμρυμένας, αἱ ἐπέχουσιν τοῖς ἐρπυργομένοις ζώοις πρὸ τῆ
θύεσθαι, ἥτοι πολυπληθείας χάριν, ἢ μνήμην ποιούμενα
τῆς ἀρχαίας βρώσεως· ὡς γὰρ θεόφραστος ἐν τῷ περὶ εὐ-
ρημάτων, πρὶν ἢ μάθωσιν οἱ ἄνθρωποι ἀλεῖν τὸν δημη-
30 τρισκόν καρπὸν, οὕτω σώας αὐταῖς ἦσαν· ἄθεν οὐλας (sic)
αὐταῖς ὁ ποιητὴς φησὶν.

V. 459. αὖ ἔρυσαν — εἰς τοῦπίσω ἐνέκλυσαν τὸν τρά-
 χηλον τοῦ θυομένου ἱερείου, ὡς προσέχειν εἰς οὐρανὸν τοῖς
 θεοῖς, οἷς καὶ ἐθύοντο ὡς καὶ αὐτῶν ἐν τῷ οὐρανῷ ὄντων
 πάλιν θεοῖς ἥρωσιν ὡς κατοικομένοις ἔντομα ἔθυσαν ἀπο-
 5 βλέποντες εἰς γῆν κάτω.

V. 461. δίπτυχα ποιήσαντες — διπλώσαντες τὴν κνίσ-
 σαν νῦν δὲ λέγει τὸν ἐπίπλεον τινὲς ὡς ὑπόβροχα καὶ
 τῷ μὲν ἐνὶ ἐπιτίθεται ὁ μηρός· δι' αὐτὸν δὲ τὰ ἄκρα.

ἐπ' αὐτῶν θ' ὤμοθέτησαν — τῶν ἱερείων ἀπαρξάμενοι
 10 ἔκοψαν μικρὸν ἀπὸ παντὸς μέλους καὶ ἔθηκαν ἐπὶ τὰ μη-
 ρία, ὡς θαπεῖν ἢ λατὰ μέλη τοῦ ἱερείου καρπύσθαι.

V. 462. αἶθοπα — μέλαινα, ἢ θερμαντικόν· αἶθοπα ἐκ
 ἔσθαι ἀπὸ εὐθείας τῆς Αἰθιόπης ἀλλ' ἀπὸ αἰτιατικῆς κλι-
 15 νομένης ἀκολούθως ἀπὸ τοῦ αἶθοψ λαμβάνονται γὰρ καὶ
 αἰτιατικαὶ ἀπὸ εὐθείας κατὰ μίμησιν μεταπλασμοῦ, οὐ
 μὴν μεταπλασθεῖσαι· αὐτὰ γὰρ βούλονται εἶναι καὶ τὴν
 ἀκάκητα καὶ εὐρύοπα.

V. 463. πεμπώβολα — πέντε ὀβελούς ἔχοντα, ἐκ μιᾶς
 λαβοῆς κρατουμένης· τριαννοειδὲς· διὰ τὸ μὴ συνημιπεσεῖν
 20 τῷ παντόβολα καὶ τοὺς μὲν ἄλλους τρεῖς ὀβελούς· πείρειν·
 Κυμαῖοι (α) δὲ πέντε (πικ) φασίν.

V. 464. σπλάγχχνα — ἦπατα· ἀντὶ τῶν σπλάγγχνων ὁ
 ἐστὶ τῶν ἐντοσθίων· ἐκ τοῦ σπῶ, σπάζω· σπαλάγνον· σπλά-
 25 γχνόν· ἐκθέσθια δὲ ἦπατα, νέφροί καὶ τὰ ἑξῆς· τούτων
 δὲ πρώτων ἐπέγύναντο ἀπὸ τῶν σπλάγγχνων ἐκ ψυχικῆς σπυ-
 ρῆς δηλοῦντες γίνεσθαι τὴν θυτίαν.

ἐπάσαντο — ἐγύναντο ἐκ τοῦ σπῶ, σπάζω· σημαίνει
 δὲ τὸ χροῦμα.

a) Eust. p. 135. Μόνοι δὲ Κυμαῖοι, Αἰολικὸν δὲ οὗτοί ἐστιν, πεμπο-
 βάλοι· ἔχρωντο· ἐστὶ δὲ ἡ τοῦ πεμπωβόλου λέξις Αἰολικὴ, καθὰ καὶ ἡ χρῆσις·
 σήμπε γὰρ οἱ Αἰολοὶ ἐκ πέντε φασίν.

V. 465. μίσυλλον — εἰς μικρὰ διέκοψαν, ἐκ τῆς μείων
 μισὸς οὐκ ἔχει τὸ ε, ὡς οὐδὲ μικρὸς παρὰ τοῦ μείων.
 τ' ἄρα τ' ἄλλα — καὶ τὰ ἄλλα καὶ τὰ λοιπὰ τινὲς δὲ
 κατὰ συναλοιφήν· τᾶλλα ὡς τᾶργα· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς τὸν τε
 5 παραπληρωματικὸν ἀποδέχεται, καὶ λείπει τὸ ἄρθρον ὁμη-
 ρικῶ ἔδει.

V. 466. περιφραδέως — πάνυ ἐμπύρως· ἐμπειρίας γὰρ
 δὴ προσδεῖ τοῖς ὁπωσοῦν (sic)· ὁπταῖν γὰρ εἴρηται διὰ τὸ
 πυκνότερον ἐποπτεύειν· γίνεται δὲ παρὰ τὸ φράζω τὸ γινώσ-
 10 καὶ διανοοῦμαι.

V. 467. πόνου — τῆς περὶ τὴν εὐωχίαν ἀσχολίας
 τετύκοντο — κατεσκεύαζον· εὐτρέπιζον· ἐκ τοῦ τεύχω,
 ἔτυχον, ἐτυχόμεν, ἐτύχοντο· ποιητικῶς καὶ Ἰωνικῶς καὶ
 κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν τοῦ τ καὶ τροπῇ τοῦ χ εἰς κ τε-
 15 τύκοντο.

V. 468. δαίνυντο — εὐωχοῦντο· ἐκ τοῦ θαίω τὸ μερί-
 ζω, δαινύω καὶ δαίνυμι.

V. 469. ἐδητύος — εὐωχίας· βρώσεως ἐκ τοῦ ἐδῶ,
 ἐδήσω τὸ σημαῖνον τὸ τρώγω· α' συζυγίας τῶν περισπω-
 20 μένων· ἐδέσω καὶ ἐδήσω κατ' ἑκτασιν· ἥδεκα, ἥδεσμαι· ὅθεν
 ἔδεσμα, ἐδεσμός· ἐκτάσει καὶ ἐκθλύψει τοῦ σ ἐδητός καὶ
 ἐδητύος.

ἐξ ἔρον ἔντο — ἐξέβαλον τὸν τῆς τροφῆς ἔρωτα ὃ ἐστὶν
 ἐκορέσθησαν· ἔρον δὲ τὸν ἔρωτα οἱ Αἰολεῖς λέγουσιν· ἀσι-
 25 πὸν τὸ μὴ φάναι ὅτι μέχρι κόρου ἤσθιον· τοῦτο γὰρ δου-
 λοπρεπές· ὡς ἐπὶ Εὐμαίου — πλησάμενος δ' ἄρα θυμὸν
 ἐδητύος ἢ δὲ ποτῆτος· τὸ μὲν ἔρος, ὡς Αἰολικόν, ψιλῶτα
 τὸ δὲ ἔντο θασύνομεν· ἔσι γὰρ παρὰ τὸ ἔω εἰμί· εἰς ἢ με-
 τοχή καὶ ἀφείς· ἔμαι, ἔμην, ἔσο, ἔτο, ἔντο· ταῦτα δὲ καὶ
 30 πλεονασμὸν ἐπιμένουσι τοῦ ε· λέγουσι δὲ τὸ μὲν ἔρος ἐπὶ
 πάντων λέγεσθαι, τὸ δὲ ἔρωσ διατῆω μέγα ἐπὶ τῶν Ἀφρο-

·δισίων· ὃ ἐστὶν ἀπὶ θαυόν· Πίνδαρος γοῦν — καὶ γὰρ ἐτέ-
ροις ἐτέρων ἔρως ἐκνίξε φρένας.

V. 471. ἐπαρξάμενοι — ἢ τοι τοῦ· πίνειν ἀρχὴν ποιη-
σάμενοι καὶ ἀπαρξάμενοι καὶ σπείσαντες θεοῖς· τῇ οἰ-
5 ·νοχῇ ἐπιχέοντες τοῖς ποτηρίαις διέδωκαν ἢ ἐπαρξάμενοι
·τοῖς θεοῖς σπονδὴν· κώμησαν πᾶσι.

V. 472. πανημέριοι — δι' ὅλης τῆς ἡμέρας· θαλονότι
παντὶ τῷ ὑπολειμμένῳ· μέρει τῆς ἡμέρας φασί·

·πολιτῇ — ὑμνώδαι· ὡδῇ· πέντε δὲ παρὰ τοῖς ἥρωσιν
10 ὡδαί· σωφρονιστικὴ ὡς τοῦ αἰοιδῆ Κλυταιμνήστρας· ἐγκω-
·μαστικὴ· εἶον· ὁ Ἀχιλλεύς εὐρηται ἄδων — ἄσπεδ' ἄρα κλέα
·ἀνδρῶν — παιαντικὴ, ὡς νῦν· θρηνητικὴ· ἄσπερ ἐπὶ γυναι-
·κῶν τέσσεται — ἐνέρα Παιῶνος νέος ὤλετο — ὑπορχηματικὴ.

V. 473. καλὸν ἀείδοντες — ἢ τοι καλὸν ᾄδοντες τὸν
15 ·παιῶνα· καλὸν δὲ ἐστὶν ὕμνος· εἰς Ἀπόλλωνα ἐπὶ ἀφῆσει
·λοιμῷ· ἀθόμενος· πολλάκις καὶ προσδοκώμενος τοῦ· λοιμῷ.

V. 474. μέλποντες — ὑμνοῦντες· ἀπὸ δὲ τοῦ εἰπεῖν
·ὡς· ὁ δὲ φρένα· τέρπει· ἀπέων· — διδάσκει, ἡμᾶς ὅτι πλέων τῶν
·δυσιῶν· τέρπονται οἱ θεοὶ ἐν τοῖς οἰκείοις· ἕκαστος ὕμνοις.

20 V. 476. ῥοδόσπευλος — ῥοδόχρμος· διαυγής· πυρώδης
·γὰρ· ὁ κῆρ τοῦ ὁρῶντος γίνεσθαι ἐν τῇ ἀνατολῇ· ἀπὸ δὲ τοῦ
·σχήματος τῶν τῆς χειρὸς δακτύλων· παρίστησι τὰ τῶν αἰτί-
·νων σχήματα ἢ ἐννεκδοχὰ· ἀπὸ μέρης τὸ ὅλον· τὴν δὲ πολὺ
·τοῦ φωτός· ἔχουσιν·, ἀντὶ καλεῖ· τὴν δὲ τοῦ· σκάδης, κρο-
25 ·κάπελλον.

·καὶ· ὁρῶς — ἡμέρα· ὁρῶς· παρὰ τὸ ὁρῶ· ἔρα· ὥρκα· ὥρμαι·
·ὥρμενος· ὄρτο· ὀρθός καὶ ὄρθρος.

V. 479. ἰκμεναν — ὅτοι πορευταί· παρὰ τὸ ἰκνεῖσθαι
·ἢ· ὕδρου· παρὰ τὴν ἰκμάδα· καὶ γὰρ ἐν ἀλλοῖς φησὶν· ἀνέ-
30 ·μην· μένος ὕδρον· ἐάντων — ἰκμάδος· γὰρ ὕδάτων ἀτμι-
·ζομένης, τὸ θαλυδέν ὄνεμος· γίνεται· διὸ ψευδίστη· οὗ γὰρ

παρὰ τὸ ἰκνῆσθαι ἄμα δὲ φύσιν ἀνέριον διδάσκει καὶ τὸ
 συγνὸν τοῦ λοιμοῦ διασκηδάζει ἐνερως

V. 482. στέρη — τῇ τρόπῳ τῆς νεώς· ἐπεὶ σφαιρωτέρα
 τῶν σαινίδων ὑπάρχει· ἐπὶ γὰρ τῷ ξύλῳ τούτῳ ὡς περ εἰς
 5 Σφιγλιῶν τινα ἐποποδομεῖται τὰ ἄλλα ξύλα τῆς νεώς

V. 486. ψαμάδοιο — τοῦ ψάμμου· ἐκ τοῦ ἄμα ἄμαδος
 καὶ ψάμματος.

ἔρματα — ἐρείσματα· ἐπρίγματα δασύνεται· τὰ δὲ βρα-
 χέα πρὸ τοῦ ρ ἐπαγόμενον τὸ μ δασύνεται· πλὴν τοῦ ἄρ-
 10 μνον, ὄρμον.

V. 488. παρήμενος — παράκαθήμενος, ἐκ τοῦ ἐημι
 ἔμιμα· ἤμαρ· ἤμενος.

V. 490. κυδιάνειραν — τὴν ἐνδόξους ἀνδρας ἔχουσιν
 ἢ τὴν ἐνδόξους τοὺς ἀνδρας ποιούσιν.

15 V. 491. φθινύθεισκε — διεφθίρειν· ἐτήκειν· τοῖς πρακτι-
 κοῖς γὰρ ἡ ἀργία φθορά ἐστι· ἐκεῖτό γὰρ ἐν νῆεσσι

V. 497. ἡρέτη δέ — ἐωθινή· ὀρθρινή· ἐπυρρόηματικόν
 διδάσκει δὲ καὶ τὸν τῶν ἐντεθύξεων καιρὸν· ἥσυχος γὰρ καὶ
 20 νηφάλιος ὁ καιρὸς.

V. 498. εὐρύτητα — ἦτοι μεγάλῳφθαλμον· παρὰ τὴν ὅπερ,
 ἦγεν τὴν φωνήν· εἰ μὲν μεγάλῳφθαλμον, ἐν ᾧ τὸν μέγας
 καὶ πάντα ὀρώμετα· εἰ δὲ μεγάλῳφθαλμον, τὸ βροντοκαὶν εἶναι
 τὸν θρόνον· ψιλῶς μεγάλῳφθαλμον, ὡς τὸ, ἐρηβρεμέτης ἢ με-
 25 γάλῳφθαλμον διὰ τὸ προσηπτικόν.

V. 499. οὐλύμποιο — φυσικώτερον δὲ ὀλαμπος λεχθεῖη
 ὅτι ὁ οὐρανός· οἶσιν· ἐλαλμπής τις ὧν· ἡλίκαι καὶ σελήνη,
 καὶ τοῖς ἄστροις.

V. 501. ἀνδρεῖωνος — τοῦ ὑπὸ τὸ γένειον τόπε παρὰ
 τὴν ἐξάσθησιν τῶν τριχῶν· ὑπολαβοῦσα τὸν ἀνδρεῖωνα.

30 V. 508. μητίετα — βουλευτικώταται· ἐχρήν· αὐτὸ παρο-
 ξύνεσθαι εἴη· τὰ εἰς τῆς λήγοντα βάροτα βραχέα πα-

ραληγόμενα, ἀπρόσληπτα τοῦ σ ἐπὶ γενεῆς καὶ κλητικῆς
 παροξύνεται· οἷον οἰκίτα φιλέτα· εὐνέτα· παρόλογος ἄρα
 ἢ εὐρύστα· δέσποτα· καὶ τὸ μητίετα ἴσ'ι δὲ εἰπῆν· ἀπὸ
 τοῦ μητίετα κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ε· ἀπὸ εὐθείας τῆς μη-
 5 τίτης, ἢ κλητικῇ γέγονε μητίετα· καὶ τόνος ἐπὶ τῇ αὐτῇ
 τέλει ἔμελλε.

V. 511. τὴν δ' οὔτε προσέφη — ταύτην δὲ σὺδαμῶς
 εἰ· προσεῖπεν· ὅτι μετ' ἐπισκέψεως δεῖ ποιέσθαι τὰς ἀπο-
 κρίσεις· ὅπως δὴ καὶ ὁ Ζεὺς σκέπτεται.

10 νεφεληγερέτα — νεφῶν ἀθροῖς· κλύατε· τὰ εἰς ἐκτὸς γί-
 νονται ῥήματα· καὶ παρώνυμα· ἀπὸ τοῦ γείνω γενέτης
 ἀγέρω ἀγειρέτης· καὶ νεφεληγερέτης.

V. 512. ἦτο — ἐκαθίζετο· ἐκ τῆς εἰς ἡμῖν ἔμελλε ἡμῖν
 ἦτο καὶ ἦτο· ἐπενδύσει τοῦ σ τῷ παιδητικῷ ἐχρήσατο ἀντὶ
 15 ἐνεργητικῆς.

V. 513. ἔχαιτο — εἴχαιτο· ἐκράτει· παιδητικῷ (sic ite-
 rum) ἐχρήσατο ἀντὶ ἐνεργητικῆς.

ἐμπεφυῖα — ἐμπλέξασα τὰς χεῖρας· ἰσχυρῶς κρατοῦσα
 ἐκ τοῦ φῶ φάω· πεφυῖα· πεφυῖα· πεφυῖα.

20 V. 514. ὑπόσχεα καὶ καπνέουσιν — δις τὸ αὐτὸ κέφα-
 λον ἀπιδέσας χάριν· ἀντὶ τῆς ὑπόσχε· μοι.

V. 515. δέος — φόβος· ταυτίσαν· ἐπιπλή· οὐ φοβῆ τῶν
 θεῶν τινὰ· καὶ συγκρατεῖσθαι· ταῦτο δὲ δύσωπητακὸν εἰ
 τηλικαύτην αἰς· ἔχει· χάριν· οὐδὲ τῶν τυχοῦσιν· χαρεῖ.

25 V. 517. μέγ' ἀχθήσας — μέγα σπένδεις· καὶ θεινοπα-
 θήσας· ἀγανακτήσας· ἐκ τοῦ ἰχθός· ἀχθῶ· ἀχθήσας.

V. 519. Ἥρῃ ὅτεν μ' ἐρέσθαι — τὸ Ἥρῃ· εἰ μὲν σὺν
 τῷ ε· γράφεται, ἄνω ἢ στήμη· εἰ δὲ τοῖς ἐξῆς, χωρὶς τῆς
 Ἀρίστ'· ἀρχος κατ' εὐθείαν, οὐχὶ δοτικὴν· ἐν' ἣ· ἔσαν ἐρέσθαι
 30 σὺν Ζεὺς ἐρασθεῖς· θεῖος τῆς τοῦ Νηρείου, ἐδέσθαι αὐ-
 τήν, βουλόμενος βιάσασθαι· γενόμενος δὲ ἐπὶ Κεύκασον

ὄρος, ἐκωλύθη ὑπὸ Προμηθέως, φήσαντας τὸν ἐκ Θέτιδος
 γυνώμεναν ἀμείνονα εἰσεῖναι τοῦ ἰδίου πατρός· οὐδὲν οὖν
 ὁ Ζεὺς περὶ τῆς ἐν οὐρανῷ κρατήσεως, αὐτὸς μὲν ἀπέ-
 σκετο τῆς προειρημένης· εἰς τιμὴν δὲ τῆ παιδὸς Αἰακῆ ἔδω-
 5· κεν αὐτὴν εἰς γάμον Πηλεΐ· ἐξ ἧς ἐγένετο Ἀχιλεὺς, ὅς
 οὐ μόνον ὑπερέβαλε τῇ ἀνδρείᾳ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, ἀλλὰ
 καὶ τοὺς κατ' ἐκείνου γενόμενος πάντας ἥρωας.

ἐρέσθην — παροξύνη· εἰς χρόνῳ ἐνεσῶτες καὶ παρα-
 τατικῶ ὑποτακτικῶ τρίτον προσώπῳ ἐνικῶ· ἐρέσω· εἰάν ἐρέ-
 10· σω καὶ κατ' ἐπέκτασιν τοῦ αἰ τρίτου προσώπῳ ἐρέσθην.
 ὀνειδείοις — ὑβριστικαῖς· ἀνειδιστικαῖς· χλευαστικοῖς· τὸ
 δὲ ὅλον· ὁπόταν με ἢ Ἥρα ὑπομνήσασά σοι χάριν παρέ-
 χων παροξύνη· χρωμένη λόγῳ ἐρεθιστικοῖς.

V. 522. ἀπόσιχα — ἀπαλλάσσει· ἀναχάσκει· ἐκ τῆ σίχως
 15· σίχω· τὸ σίχος ἐκ τοῦ σύχος (sic) ἢ ἐκ τῆ στίχω.

V. 524. εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλὴν — ἰδοὺ δὴ σοι· ἢ εἰάν δὴ
 σοι· τὸ λογιστικὸν περὶ κεφαλὴν· τὸ θυμητικὸν περὶ καρδίαν·
 -καρδίη δὲ οἱ ἔνδον ὑλακτεῖ· — τὸ ἐπιθυμητικὸν περὶ ἥπαρ·
 ὄφρα πεποιθήης — ὅπως σαφῶς μάθης· πιστεύσης μοι
 20· ἀπὸ τούτων λέγεται τῶν δύο σίχων a) Φειδίαν τὸν ἀγαλ-
 ματοποιὸν ποιῆσαι τὸν ἐν τῇ Ἡλίδι· b) χαλκῶ ἀνδραάντα·
 οὕτω καμπτόμενον καὶ συνθούμενον.

V. 526. τέκμωρ — ἐκ τοῦ τέκω· τέκωρ.

τέκωρ — τακμήριον· εἰς τὸ τέλος σίζουσιν εἰ πολλοί·
 25· συνάπτοντες τοῖς ἄνω ἐνοῖ· δὲ ἐφεξῆς ἀναγινώσκουσι σί-
 ζαντες· εἰς τὸ, μέγιστον καὶ ἀνάγνωμα ποιῶσιν οὐχ
 ὁμωρεῖον ἰμὲν, ἀναγραφῆς δὲ, ἐπειδὴ τὸ ἑμὸν κτητικόν

a) Rust. p. 145. Οἱ δὲ φασιν ὅτι ἀπὸ τούτων τῶν δύο σίχων ὀμωρεῖς
 Φειδίας ὁ ἀγάλματοποιός, ἐποίησε τὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ Δία, οὕτω καμπτόμενον.

b) Cod. membr. Ἡλιάδε 21. infra κέκτομαι καὶ συνθούμαι Cf. Paus.
 Ἡλιαίων a' pag. 156. 18. ed. Francofurti 1583.

ἐστὶν αἱ δὲ κτηναὶ ἀνταρμιῖαι μετὰ τῶν κτημάτων συ-
νάπτονται.

παλινάγρετον — παλινσύλλαπτον· εἰς τοῦκίσι ληπτόν· ἐξ
οὗ ψευδὲς ἢ μεταμελητόν.

5 οὐδ' ἀπατηλόν — οὐδ' ἀπατηλόν· διὰ τὸ παλινάγρετον
ἐσθ' ἡμεῖς ὅτι βέβαιος ἐστὶν ὅτι φιλόγαθος· καὶ διὰ δὲ τῷ,
οὐδ' ἀτελεύτητον; ὅτι καὶ τελεσιουργὸς ὑπάρχει ὁ θεός· τὸ
ἀπατηλόν; τὸ ἀτελεύτητον σημαίνει ἐκ τοῦ ἀπάσῃ τῆτο
ἐκ τοῦ φῶ τὸ λέγω· ἀπ' οὗ ἀπάτη καὶ ἀπάτη.

10 V. 528. ἤ — ἔφη εἶπε· δηλοῖ πλατύνει· φημι, φήσω· ὁ
β' ἀόριστος ἔφην, ἔφης, ἔφη· Ἰωνικῶς καὶ ἀφαιρέσει τοῦ φ
ἦν, ἦς, ἦ.

ἐπ' ὀφρύσι — ταῖς ὀφρύσι συναφροχτικῶς καὶ ἀπὸ μέρους
φασὶ τῇ κεφαλῇ· εὐθὺς γὰρ ἐπάγει — ἀμβρόσια δ' ἄρα
15 χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος — κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοια
V. 529. ἀμβρόσιαι — θεῖαι θανύματα· ἐκ τοῦ βρῶ,
βρῶμα; βέβρομαι; βέβροσαι.

ἐπ' ὀφρύσι — τρίχες ἐκ τοῦ χεῖσθαι ἢ κεῖσθαι ἢ ἔχισθαι·
ἢ παρὰ τὸ ἀΐσσω τὸ ὀρμῶ.

20 ἐπερρώσαντο — ἐπεσεύσθησαν· ἐκ τοῦ ῥῶ ῥῶσαι
V. 530. ἐλέλιξεν — ἐκίνησεν· ἔσειε· τῷ τάχει τῶν συλ-
λαβῶν, τὸ ταχὺ τῆς κινήσεως δηλοῖ· ἐκ τοῦ ἐλίσσω.

V. 531. διετμαχόν — διεχωρίσθησαν, διὰ τοῦ τ· ἢ με-
ταφορὰ ἀπὸ τῶν τεμνομένων σωμάτων· ἐκ τοῦ τμῶ· τμή-
25 γόν· ἐμήξαι, ἐτμαγόν.

V. 532. ἄλτρο — κατ' ἄλτρο· ἅτε δὴ οὔσα ἐνάλτρος δαί-
μων· ἄλτρο φιλοῦται· α) τὸ γὰρ α κατὰ λῆγον εἰς λ εὐσὺ τῶν

a) Eust. p. 145. φιλοῦται... μάλιστα δὲ κατὰ τοὺς παλαιούς... ἐπα-
γομένου ἐνὸς τῶν τῆς γ' συζυγίας συμφώνων ἡγουν τοῦ δ θ δ θ ἢ φ φιλοῦται
Plura Barnesius mutuatur ab Eust.

ὄρας, ἐκωλύθη ὑπὸ Προμηθέως, φάσαντος τὸν ἐκ Θέτιδος
γεννώμενον ἀμείνονα ἔσσεσθαι τοῦ ἰδίου πατρός· δέσας οὖν
ὁ Ζεὺς περὶ τῆς ἐν οὐρανῷ κρατήσεως, αὐτὸς μὲν ἀπέ-
σχετο τῆς προκημένης· εἰς τιμὴν δὲ τῆ παιδὸς Αἰακῆς ἔδω-
κεν αὐτὴν εἰς γάμον Πηλεΐ· ἐξ ἧς ἐγένετο Ἀχιλεὺς, ὅς
οὐ μόνον ὑπερέβαλε τῇ ἀνδρείᾳ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, ἀλλὰ
καὶ τοὺς κατ' ἐκείνου γενόμενος πάντας ἥρωας.

ἐρέθισαν — παροξύνη· ἔστι χρόνῳ ἐνεστώτος καὶ παρα-
τατικῆς ὑποτακτικῆς τρίτου προσώπου ἐγνικῆς· ἐρέθω· εἴαν ἐρέ-
10 θω καὶ κατ' ἐπέκτασιν τοῦ αἰ τρίτου προσώπου ἐρέθισαν.
ὀνειδείοις — ὑβριστικαῖς· ὀνειδιστικοῖς· χλευαστικοῖς· τὸ
δὲ ὅλον ὁπόταν με ἢ Ἥρα ὑπομνήσασά σοι χάριν παρέ-
χων· παροξύνη· χρομένη λόγῳ ἐρεθιστικοῖς.

V. 522. ἀπόσιχα — ἀπαλλάσσει· ἀναχάρει· ἐκ τῆς ὀίχης
15 σίχω· τὸ σίχος ἐκ τοῦ σύχος (sic) ἢ ἐκ τῆς σίχω.

V. 524. εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλὴν — εἰδού δή σοι· ἢ εἴαν δή
σοι τὸ λογιστικὸν περὶ κεφαλὴν· τὸ θυμικὸν περὶ καρδίαν·
— κραδίη δέ οἱ ἔνδον ὑλακτεῖ· — τὰ ἐπιθυμικὰ περὶ ἥπαρ
ὄφρα πεποίθης — ὅπως σαφῶς μάθης· πιστεύσης μοι
20 ἀπὸ τούτων· λέγεται τῶν δύο σίχων· α) Φειδίαν τὸν ἀγαλ-
ματοποιὸν ποιῆσαι τὸν ἐν τῇ Ἠλίδι· β) χαλκῆς ἀνδριάντα·
οὕτω καμπτόμενον καὶ συνθρούμενον.

V. 526. τέκμωρ — ἐκ τοῦ τέκω· τέκμωρ.

τέκμωρ — τεκμήριον· εἰς τὸ τέλος σίξουσιν αἱ πολλοί·
25 συνάπτεντες τοῖς ἄνω ἔνοι· οἱ δὲ ἐφεξῆς ἀναγινώσκουσι σί-
ζαντες εἰς τὸ, μέγιστον καὶ ἀνάγνωσμα ποιῶσα οὐχ
ὁμηρικὸν ἰμὲν, ἀναγραφὴν δὲ, ἐπειδὴ τὸ ἑμὸν κτητικόν

a) Eust. p. 145. Οἱ δὲ φασιν ὅτι ἀπὸ τούτων τῶν δύο σίχων ὀμηθεὺς
Φειδίας ὁ ἀγάλματοποιός, ἐποίησε τὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ Δία, οὕτω καμπτόμενον.

b) Cod. mss. Πηλεΐ· ἐξ ἧς ἐγένετο Ἀχιλεὺς καὶ συνθρούμενον. Cf. Paus.
Ἠλιακῶν α' pag. 156. 18. ed. Francofurti 1583.

ἔσιν· αἱ δὲ κτηνικαὶ ἀντωνυμίαι μετὰ τῶν κτηνάτων συνάπτονται.

παλινάγρετον — παλινσύλλακτον· εἰς τοῦπίσω ληπτόν· ἐξ οὗ ψευδὲς ἢ μεταμελητόν.

5 οὐδ' ἀπατηλόν· — οὐδ' ἀπατηλόν· διὰ τὸ παλινάγρετον ἐσημαίνειν ὅτι βέβαιος ἔστιν ὅτι φιλάγαθος· καὶ διὰ δὲ τῷ, οὐδ' ἀταλεύτητον; ὅτι καὶ τελεσιουργὸς ὑπάρχει ὁ θεός· τὸ ἀπατηλόν; τὸ ἀταλεύτητον σημαίνει· ἐκ τοῦ ἀπάσῃ τέτο· ἐκ τοῦ φῶ τὸ λέγω· ἀπ' οὗ ἀπάτη καὶ ἀπάτη.

10 V. 528. ἤ· — ἔφη· εἶπε· δηλοῖ πλατόνα· φημί, φήσω· ὁ β' ἀόριστος ἔφην, ἔφης, ἔφη· Ἰωνικῶς καὶ ἀφαιρέσει τοῦ φ ἦν, ἦς, ἦ.

ἐπ' ὀφρύσι — ταῖς ὀφρύσι συνεισδοχικῶς καὶ ἀπὸ μέρους φασὶ τῇ κεφαλῇ· εὐθὺς γὰρ ἐπάγει — ἀμβρόσια δ' ἄρα 15 χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος — κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοια· V. 529. ἀμβρόσια· — δεῖνα θανυμῆσται· ἐκ τοῦ βρῶ, βρῶμι, βέβρομαι, βέβροσαι.

χαῖται — τρίχες· ἐκ τοῦ χεῖσθαι ἢ κῆσθαι ἢ ἐχισθαι· ἢ παρὰ τὸ ἀΐσσω τὸ ὀρμῶ.

20 ἐπερρώσαντο — ἐπεσεύσθησαν· ἐκ τοῦ ῥῶ ῥῶσαι.

V. 530. ἐλέλιξεν — ἐκίνησεν· ἴσμιαι τῷ τάχει τῶν συλλάβων, τὰ ταχὺ τῆς κινήσεως· δηλοῖ· ἐκ τοῦ ἐλίσσω.

V. 531. διετμαχόν — διεχωρίσθησαν, διὰ τοῦ τ· ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τεμνομένων σωμάτων· ἐκ τοῦ τμῶν τμή· 25 γὼν τμήξω, ἐτμαγόν.

V. 532. ὄλετο — κατήλατο· ἅτε δὴ οὐσα ἐνάλας δαίμωνι ὄλετο φιλοῦται· α) τὸ γὰρ α κατὰληγον· εἰς λ· ἐνὰς τῶν

a) Eust. p. 145. φιλοῦται... μάλιστα δὲ κατὰ τοὺς παλαιούς... ἐπαγομένου ἐνός τῶν τῆς γ' συζυγίας συμφώνων ἦγον τοῦ δ ἢ θ ἢ φ φιλοῦται Plura Barnesius mutuatur ab Eust.

συμφέρων τῆς γ' συζυγίας ἐπαγόμενον φιλοῦται· γέγονε δὲ ἐκ τοῦ ἄλλω ἄλλομαι ἡλλάμην ἡλλατο, καὶ ἄλτο.

- αἰγλήντας — λαμπροῦ παρά τὴν ἄγλην τοῦτο παρά τὸ
ἀΐσω.

5. V. 53a. ἀνίσταν — ἀνέστησαν Δωριεὺς ἐκ τῆ ἰσχυμ —

V. 524. ἔξ ἰδίων· — ἐκ τῶν καθ' ἑαυτῶν ἀπὸ τούτων τῶν

... οὗτοι οὖν ἔχοντες λέγουσι πρὸς τιμῆσαι τὸν Λυκαῦργον τὸν τῶν
... Διαδοχαιμονίων γράψαντα νόμον ἐπανίστασθαι τοὺς νεωτέ-
ρους ταῖς πρεσβυτέροις· τὸ ἐξ ἐθέτων διασύνετα· παρὰ τὸ
10· ἔγω· οἱ δὲ μετὰ τοῦ ρ· ῥέζω, καταρέζετο.

V. 586. ~~Θρόνον~~ καθεύδρας· ἐκ τοῦ θρωῶ θρέων καὶ κα-
τὰ πλεονασμὸν θρένω καὶ θρόνος

Y. 587. — 9. ἤγνωσαν. — ἐκ τοῦ νοῦς καὶ ἀνοῶ καὶ ἄγνω· συμφράσσασθε — συνεβούλευσάτε φράζω τὰ γινώ-

15 σκε καὶ διατροῦμα - ἀργυρέεζαν ἀργυρόπους λαμπρό-
 πους ἀπὸ μέρους ὅλη· καλή μέρος γὰρ ὁ ποῦς - κερτομέ-
 οισιν - ἐρεθιστικοῖς χλευαστικοῖς νῦν δὲ τοῖς τὸ πέφκ, ὃ
 ἐστὶ τὴν ψυχὴν, τέμνουσι καὶ λυποῦσιν. ἐν' ἧ· λυπηροῖς.

V. 540. δολομῆτα — δόλια βουλεύμεν· γυναικῶς ἄμ-
 20 φαι τό γε ὑπακοῆσαι καὶ τὰ μὴ ἐπισχεῖν τὸν λόγον· δείω·
 δόλος· δόλιος· ὁ γὰρ φεβούμενος; δόλιος ἐστὶ τὰ εἰς τῆς
 βαρύτερα τῷ ἢ πάραληφόμενα, εἰς αὐτὴν κλητικὴν ἔχοντα,
 προπερισπᾶται ἀγκυλομενῆα πενθήρα δολομῆτα· πλὴν τοῦ
 ἀπάραστα·

25 V. 541. νόσφι — χωρίς· τὸ ἐξῆς ὑπὸντας διὰ οὗκ ἀνα-
 ρεῖται τὴν ἐκεί· ἡ δὲ φράσις συνήθης ἀπὸ δοταῆς εἰς
 αἰτιατοῦν ἔρχεσθαι — σφῶν μόντοι ἐπέσσι μετα πρῶ-
 τοισιν ἶόντας.

V. 542. κρυπτάδια — κρυφαῖα λαθρίδια ἐκ τῆ κρύπτω
30 κρύβδην.

δικάζειν — δικάζειν, ἐκ τοῦ δίξω τὸ ζηῶ, ἡ δίχη
καὶ δίχη.

αὐτὸ δέ τι πῶ μοι — σὺδ' ἐπετέ μοι τὸ πῶ διὰ τὸ
μοι δυσχεραίνουσι γὰρ αἱ γυναῖκες εἰ μὴ πάντα ἀνακοι-
5 κοῖντα αὐτοῖς οἱ ἄνδρες.

V. 545. ἐπιέλλω — ἐλλπει ἐκ τοῦ ἔλλω, ἔλλομαι
ἡλλόμην, ἤλπε· ἤλπετο καὶ ἤλπει.

V. 546. — 59. χαλεποί τ' αἰ εἰσὶναι — βλαβεροί σοι γε-
νήσονται ἐκ τῶ χαλέπτει τὸ κακόν καὶ χαλεπὸς καὶ χα-
10 λειός ἐνίοτε δὲ ἀντὶ τοῦ καλὰ τὰ χαλεπὰ κεῖται ἡ πα-
ροιμία ἀπὸ Περιάνδρου. Ἡρόκλῃς δὲ δημοτικῶς πρότερον ὄντος
ῥήτορον δὲ τυραννέσαντος ἃ πυθόμενος ὁ Σόλων ἔφη χα-
λεπὰ τὰ καλὰ ταύτης δὲ Πλάτων a) μέμνηται. — ἀλό-
χω — γυναικί· ἐκ τοῦ λέχω, λέχος, λόχος καὶ ἄλοχος —

15 εὔση — ὑπαρχέσθαι ἐκ τοῦ εἶδν, εἶσα, οὔσα — ἐπει-
κός — πρέπαν· πρᾶον· ὡς τιμὴν αὐτῇ κτεράπτειν ἔστι δὲ καὶ
βιώτατα μῦθματα· πρῶτον ἡπίως ἀρξάμενον ἐπάγειν τὰς
ἀποκρίσεις· εἴσεται· γινώσκει, μάθη· διείρω· ἀνιρώτα
ἔρος ἔστιν ἡ ἐπιτεταμένη ἐπιθυμία· ἐράω, ἐρῶ, εἶρω —
20 βοῶπις· εὐόφθαλμος καλή· βοῶ· βοῶμι· οἶονεὶ κρέφα βῆς.

V. 552. πάλιν τὸν μῦθον — Ἀττικῶς προσελθόντος
τοῦ ἄρσενος τῷ πύσματι.

V. 553. οὐτ' εἶρωμαι — οὐτ' ἀνιρώτησα ἐκ τοῦ ἐρῶ,
εἶρω τὸ λέγω ἄμφω διὰ τοῦ τ' ἐν ἡ· ἐκφραστικὸν δεύτερον
25 λεγόμενον — μεταλλάω — ἐπιζητῶ· διευτέρας συζυγίας
τῶν παρὰ τοῦ ἐρῶ.

V. 554. εὐήλως — ἡσυχος· ἡ εὐδίφθογγος πρὸ ἀφώνου
ψιλοῦται· πλὴν τοῦ εὐρῶ· εὐρίσκω· εὐδω· τὸ γὰρ εὔσιν ἀπὸ
τοῦ εὐω.

a) In Θεόγ. 4. περί σοφίας.

V. 554. ἄσσα — ἅ τινὰ καὶ ὅσα a) καὶ αἱ φιλοῦνται
 ὅτε δὲ δηλοῖ τὸ ἄτινα, δασύνεται καὶ ἔστι κατὰ Ἡρωδιανόν,
 δύο μέρη λόγου· τὸ ἅ ὁρῶν καὶ τὸ σα ὃ ἔστι Μεγαρικόν,
 δηλοῦν τὸ τίνα ἐν δὲ τῷ σίχῳ φιλεῖται.

5 V. 557. ἡρίη — ὁρῶντή σοι παρακαθέσθῃ οἰασθησ-
 τοῦν τυχεῖν χρείας ἐλπίζοντες ἐν ὁρῶν τελευτῇ τὴν ὁδὸν
 διὰ τὸ ἄγνωστον ἢ διὰ εὐέλπιστον.

V. 560. - 66. αἱ μὲν ὅτιαι — διαπαντός μὲν ὑπονσεῖς
 ἅπαντα ὀργῇ πράσσουσά καὶ οὐ λογιζομένη ἀπὸ δὲ τοῦ
 10 οἱεῖ δύο διαίρεσεις εἰσὶν — καὶ ἀπὸ — καθεξῆς προπαροξυ-
 τόνως ἀπὸ συνθέσεως τῶν παροξώγων — ἐπιπείθεσθαι — πῆθε
 ἢ γὰρ ἀγνοοῦσιν οὐ τούτων λυπεῖ, ὅσον τὰ ἀποθύρια γινώσ-
 κει — οὐ χραίσμωσιν — ἐκ ἐπιβοήθησάντων ἀπὸ τῆς χρήσι-
 μοῦ, χρησιμῶν, χραίσμῶν.

15 V. 566. εἰς ἐν Ὀλύμπῳ — τὰ πλήρη εἰσὶν, ἀπὸ τοῦ
 εἰμὶ τοῦ σημαίναντος τὰ ὑπάρχοντα τὰ ἀπὸ τῶν πληθυντικῶν
 ἔμμεν· ἑαμέν· κατὰ πλεονασμὸν τοῦ εἰμὶ· ἔσθ'· ἔσθ'· τὸ ὅ' καὶ
 πλεονασμῶ τοῦ εἰσὶν· μαρτυρεῖ τὸ ἔσθ' τῇ διὰ ὑποθόγγης
 γραφῆσθαι ὡς περ· γὰρ τίθεμεν· τίθεσσι, τίθεσσι καὶ εἰσὶν
 20 ἔσθ'.

V. 567. ἀόπτεις — ἀπαραπλήρεις Ἡρωδιανός· παρὰ τὸ
 ἰόπτω κατὰ παράληψιν τοῦ ἰοπτέους· ἀόπτεις εἶχον.

V. 569. καθεξῆς — ἐκαστὸς τὸ θέμα ἔζω· ἡσμε-
 ῖσθ'· ἡσμε· ἡσ· οὐαὶ ἐκ συνθέσεως καθεξῆς· εἰ γὰρ ἐκ τῆς
 25 ἡμαι ἡμ, ὡς ἀπὸ τῶν εἰς· με, ἀναλίσκοντες τὸν τόνον· οἱ δὲ
 τοιοῦτοι παρακείμενοι καὶ ὑπάρχοντες· β)· διαύλλαβοι, ἐ-
 χόντες πᾶσι σύμφωνά, τῶν συνθέσεως φυλάττουσι τὸν τόνον
 κατηγήμαι· κατήγμαι· οὕτως αὖ καὶ τὰ καθεξῆς.

a) Ita Cod. haec vocabula duplici signat spiritu. b) East.
 pag. 150. quasi eadem. Οἱ γὰρ διαύλλαβοι παρακείμενοι ἔχοντες σύμ-
 φωνα, φυλάττουσι καὶ ἐν τῇ συνθέσει τὸν τόνον ὡς.

V. 569. ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ — ἐπιγνάμψασα τὴν
 ἑαυτῆς ψυχὴν· ὃ ἐστὶ πραΰναςα τὴν ὀκνουσίως πεισθεῖσαν·
 δηλοῖ φίλον· διδάσκει δὲ ὡς καὶ τὰ λίσαν ἀσθενῆ μὴ κο-
 λοζόμενα, λίσαν εἶναι ἀρόρητα.

5 V. 570. ὤχθησαν — ἀνεξέναξαι ἐδαινοπάθησαν διὰ
 τὴν Ἥραν — ἀνὰ δῶμα Διός — κατὰ τὴν οἰκίαν δια-
 σαλτέον ἐπὶ τὸ Διός.

V. 572. ἐπίνηρα — τὴν μετ' ἐπακουρίας χάριν ἔρω· ἔρα-
 νον ὡς ὄχανον καὶ ἥρανα· εἴτα συγκοπῇ ἢ ἀποκοπῇ ἥρα
 10 Ἀρίστάρχος· δὲ ὑφ' ἐν κατὰ τὴν σημασίαν τὸ ἐπίνηρα

V. 574. εἰ δὴ σφῶ — ἐὰν δὴ ἡμεῖς οἱ θεοί· τοῦτο πρὸς
 ἔμφρασιν τῶν προσώπων· πρωτόθετον δὲ αὐτὸν Ἡρωδιανὸς
 φησὶν· οὐκ ἀπὸ τῆς σφῶε, διὸ ὀξύνεται· τὸ γὰρ ὦ τῶν
 θυῶν ἀπέσραπται τὴν περισπωμένην· — ἐριθαίνετον —
 15 ἐρίζετε· φιλονεικεῖτε· ἐκ τοῦ ἔρις· ἔριδος, ἐριθαίνω.

V. 575. κολῶν — δόρυβον· ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ κο-
 λιοῦ· ὃ ἐστὶ θορυβῶδες καὶ κραυγαστικὸν ὄρνιθον· κολιοὺς
 κολῶς· — κολῶς παρὰ τὸ κολαίος· ὃ δὲ φιλόξευος παρὰ
 τὸ κλῶ· ὅθεν τὸ κλαῖω κατὰ παραγωγὴν καὶ οὐ προσγρά-
 20 φεται τὸ ι·

ἐλαύνετον — ἐλαύνετε· διεγείρετε· ἐμβάλλετε ἀπὸ τοῦ
 ἐλῶ, ἐλαύω καὶ ἐλαύνω κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ν.

V. 576. ἦδος — ἡδονή ὄφελος κατὰ σχηματισμὸν ἐστὶ
 τὸ ἦδος τὸ ἡδονή γὰρ δασυνόμενον μετασχηματίζεται εἰς
 25 τὸ ἦδος φιλούμενον ὡς περ τὸ ἡμέρα ἡμαρ φιλούμενον, καὶ
 τὸ ἅμα δασυνόμενον εἰς τὸ ἅμυδες φιλέμενον· ἔτιω Ἡρω-
 διανὸς ἐν τῇ Ἰλιακῇ προσωδίᾳ· Ἡρωδιανὸς α) ἐν τῷ συμπε-
 σίῳ φησὶ· ὅτι τὸ ἦδος βούλονται τινὲς δασύνειν· ἡμεῖς δὲ

a) Nota Herodiani fragmentum, cuius operae titulum a ne-
 mine, quod sciam, hucusque est memoriae traditum.

ἐκρίναμεν ὥς· μᾶλλον φιλοῦσθαι ἐπειδὴ τὰ εἰς ος α) λή-
 γοντα οὐδέτερα δισύλλαβα ἀρχόμενα ἀπὸ φύσει μακρᾶς,
 θέλει φιλοῦσθαι· οἷον· αἴσχος· εὖχος· εὖδος· οὐδὲς· τὸ ἦδος
 οὖν φιλοτέον· ὥς τραχαῖκόν τῶν εἰς ος ληρόντων παρά-
 5 γεται δὲ καὶ τοῦ ἦδω ἦδος.

ἐπαὶ τὰ χρεῖονα — ἐπειδὴ ὅλως τὰ χρεῖονα τῶν καλ-
 λίωνων πραγμάτων ἐπικρατέστερα.

V. 577. παράφημι — παρηνῶ· συμβουλεύω τὸ φημί
 καὶ τὸ εἶμι ἐν τῇ συνθέσει τὸν τόνον ἀναπέμπουσιν.

10 νοεῦση — φρονοῦση· ἐκ τοῦ νέω τὸ κενῶ· ἐξ οὗ καὶ
 τὸ νόος.

V. 579. νεκείρηι — κακολογίας ὀνειδίζη· ἐκ τῆ εἰκῶ
 τὸ ὑποχωρῶ· εἶκος καὶ νῆκος· καὶ νικῶ περισπωμένως.

V. 580. ἀστροπηγῆς — ἀστροπτικός· ἀσπρακὸς ποιῶν.
 15 αἱ διαρρώσεις τῶν στίχων τέτων διάφοροι εἰσὶν· αἱ μὲν γὰρ
 εἰς τὸ ἀστροπηγῆς ὑποσείζουσι στήρην· ἐκδεχόμενοι αὐτὸ
 ὑπεκτεκὸν εἶναι ῥῆμα· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ μαλακοῖσι τε-
 λείαν· οἱ δὲ τῷ στυφελίξει ὑποσείζοντες καὶ τὸ εἶσι καὶ
 τὸ μαλακοῖσιν ἐκδεχόμενοι συνεκδοχικῶς ὑπακούουσθαι τῷ
 20 στίχῳ τὸ ἐθέλῃσι· τοῦ ἄλλα παραλαμβανόμενου ἀντὶ τῆ
 δέ· ἔν' ἥ ἢ ἐννοια τοιαύτη· σὺ δὲ τῦτον ἐθέλῃσι θεραπεῦσαι·
 εἰς τὸ ἔσσιται ἡμῖν, τελείαν σείζουσιν· ἄλλοι δὲ ὑποσεί-
 ζοντες τὸ στυφελίξει καὶ τὰ εἶστιν· εἰς τὸ μαλακοῖσι τε-
 θέασι τελείαν· ἔν' ἥ ἐλλείπον· τῷ λέγω· τὸ ὀφείλεις. Μαλα-
 25 κοῖσιν· ἐκ τοῦ μαλάσσω· μαλακός· τὸ δὲ μαλάσσω ἐκ τῆ
 μάσσω, κατὰ πλεονασμὸν τῆς λα συλλαβῆς.

V. 584. ἀμφακύνελλον — ἀμφοτέρωθεν κῆλον καὶ περι-

a) Eust. p. 154. sine ulla Herodiani mentione, sed tantum
 γέρεται δὲ καὶ κενῶν οὔτως· τὰ εἰς ος· οὐδέτερα δισύλλαβα ἀρχόμενα ἀπὸ
 φύσει μακρᾶς, φιλοῦσι τὸ κενῶν γινώσκον· οἷον· εὖχος etc.

φερίς· οἶονί κύπελλον· ἐνθα ὁ πηλὸς χεῖται ὄθου καὶ κά-
 πηλος ὁ τὸν οἶνον πωλῶν. Γυλοῖον δὲ ἔστιν Ἡφαιστος ἀνα-
 πηδῶν, καὶ μμήμενος Ἡβην καὶ Γανυμήδην, καὶ μμ-
 νημένος ῥίψεως· πηλὸς οὖν ὁ οἶνος ἀπὸ τοῦ πάλλειν καὶ
 5 κραθαίνειν τὴν κάραν.

V. 586. τέτλαθι — καρτέρῃσον ὅτε κατεπράυνε τὸν θυ-
 μόν, τότε τὴν παραίνεσιν ἐπάγει.

V. 587. ἰδωμαι — θεάσωμαι παρὰ τὸ ἰδω τὸ θεωρῶ,
 καὶ τὸ ὑποτακτικόν, εἰμ ἰδωμαι.

10 V. 589. ἀργαλῆος γάρ — χαλεπὸς γάρ ἐστιν ὁ Ζεὺς τῷ
 βουλομένῳ αὐτῷ ἀντιφέρεισθαι ὃ ἐστιν ἐναντιοῦσθαι καὶ
 φιλονικεῖν εἰς ἀπέδαξιν τῆς ἰσχύος τοῦ Διὸς· τὸ ἤδη γάρ
 καὶ τὰ ἐξῆς.

V. 590. ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοι' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα —
 15 Ἡρακλῆς ἐξ Ἰλίου ἀνακαμζόμενος μετὰ τὴν γενομένην ὑπ'
 αὐτοῦ πόρῃσιν τῆς Ἰλίου, ἐπὶ τῇ Λαομέδοντος ἀπάτῃ,
 παρόσον αὐτῷ ἀντὶ τῶν ἀθαινάτων ἵππων, ὧν ὑπέσχετο,
 ἀντέδωκε θνητοῦς ἀπατήσας κατ' ἐκείνο καιρῷ προσέσχε τῇ
 Κῷ τῆς Μιροπίδος χειμῶνι κατεχόμενος, κατὰ χόλον Ἡρας
 20 μισούσης τὸν ἥρωα, θεὰ τὸ πρότερον κατὰ κομισάσης τὸν
 Δία· οἱ δὲ ἀπὸ τῆς Κῷ θρασάμενοι αὐτὸν, καὶ ὡς ἄγριον
 θῆρα φοβηθέντες, ἐξήλασαν ἀπὸ τῆς πόλεως ἐφ' ᾧ ἀγα-
 νακτήσας ὁ Ἡρακλῆς, ἐξεπόρῃσε τὴν Κῷ. ἐπὶ δὲ τῇ τῆς
 Ἡρας κατακνήσῃ ὀργισθεὶς ὁ Ζεὺς, ἐν δεσμοῖς κατέσχε
 25 τὴν Ἡραν· ἣν ἐπειράτο τήνκαῦτα ὁ Ἡφαιστος λύειν, καὶ
 φωραθεὶς ἀπὸ τοῦ Ὀλύμπου ἐξεβρίφη καὶ εἰς Λῆμνον νῆσον
 πρὸ τῆς Θράκης καταπεσὼν, χολὸς ἐγένετο, ὥς φησιν ὁ
 ποιητής, διὸ καὶ ἱερά τοῦ θεοῦ ἡ Λῆμνος.

ἀλεξέμεναι — ἀλέξω· ἀλέξειν· καὶ Ἰωνικῶς καὶ Δωρι-
 30 κῶς ἀλεξέμεναι, ὃ σημαίνει τὸ βοηθεῖν.

μεμαῶτα — προθυμαόμενον· μετοχῆ τοῦ παρασκευμένου·

... ἀπὸ τῆ μεμῶ τοῦ σημαίνοντος τὸ προθυμοῦμαι δευτέρας
 συζυγίας τῶν περισπωμένων· μῶ· μήσω· μέμηκα· μεμνηκώς,
 μεμακώς· καὶ ἐκθλίψει τοῦ κ μεμακώς.

V. 591. ῥίψε ποδός — ὅτι δύο ῥίψεις τοῦ Ἡραίου·
 5 προτέρα μὲν ἢ ὑπὸ τὴν γένεσιν, ἢ ὑπὸ τῆς Ἡρας· δευτέρα
 δὲ, ἢ ὑπὸ τοῦ Διὸς, διὰ τοὺς τῆς Ἡρας δεσμούς.

τεταγών — ἐκτείνας· ἀόριστος β'· τάζω τὸ τείνω καὶ
 ἐλκύω· τάσω· τέταγα· ὁ παραινέμενος· ὁ β' ἀόριστος ἔτα-
 γον· ταγών· καὶ κατὰ πλεονασμὸν τεταγών.

10 ἀπὸ βηλῆ — ἀπὸ τῆ οὐρανοῦ· ἀπὸ γὰρ τῆ βεβηκέναι
 τῆς θεῆς ἐπ' αὐτῷ, καὶ τῆς ἀστέρας κείῃ βαίνειν εἴρηται
 τῷ δὲ τόνῳ καθάπερ οἱ Ἀριστάρχειαι, βηλὸν ὡς χολὸν καὶ
 πηλὸν προσφερόμενοι ἀποδιδόντες τὸν πῶν θεῶν βαθμὸν·
 ἕτεροι δὲ βῆλιν εἶπον τὸν ἀνώτατον πᾶγον, καὶ περιέχοντα
 15 τὸν πάντα αἶρα· ἄλλοι τὴν περίοδον α) τοῦ αἰθέρου καὶ
 τῶν ἀστρῶν· κοινῶς δὲ σημαίνει ὁ βηλὸς τὸν αὐτὸν τῆς
 θύρας, ὃν καλοῦσι φλιάν· ὁ γὰρ ποιητὴς ὑποτίθεται τὸν
 οὐρανὸν πύλας ἔχοντα· εἴρηται δὲ βηλὸς ἀπὸ τοῦ βαίνεσ-
 θαι· ὡς καὶ ὁδὸς ἀπὸ τοῦ ὁδεύεσθαι· καὶ ὁ Πανύασις δὲ
 20 τὰ πέδηλα βίολα λέγει· τινὲς κατὰ Χαλδαίους τὴν ἀνω-
 τάτην τοῦ οὐρανοῦ περιφέρειαν· οἱ δὲ κατὰ Δρύσπας τὸν
 Ὀλυμπον· ἄμνητον δὲ τὸν βατήρα λέγειν· ἐκ τοῦ βῶ· βήσω,
 βηλός.

Θεσπεσίω — Θεσπέσιος καὶ κατὰ συγκοπὴν Θεσπέσιος
 25 ὁ σημαίνει τὸ θεῖον καὶ θαυμαστόν.

V. 593. κάππεσον — κατηνέχθην· κατέπεσον ἐν Λή-

a) Eust. p. 156. Βηλὸν δὲ τινες τῶν ἀρχαίων ἐνταῦθα φασὶ τὴν πε-
 ρίοδον τοῦ αἰθέρου καὶ τῶν ἀστρῶν· ἕτεροι δὲ τὸν ἀνώτατον καὶ πάντα
 περιέχοντα αἶρα· τινὲς δὲ φασὶ τὸν τοῦτον βηλὸν, κατὰ Δρύσπας μὲν Ὀλυμ-
 πον εἶναι· κατὰ δὲ Χαλδαίους, οὐρανόν.

μνη· ἡ δὲ Λήμνος ἐστὶ Θράκης ἱερὰ Ἡφαίστου, ἔχουσα
 δύο πόλεις, Ἡφαιστίαν καὶ Μύριναν.

ἀλίγος δὲ τι θυμὸς ἐνήκεν — ἀντὶ τοῦ ἀλγυφύχουν·
 εἰ δὲ ἐλαττοῦται τὰ θεῖον καὶ τέλεον ἐπιλείψει οὐδαμῶς·
 5 καὶ γὰρ αὐχμῶν πλεοναζόντων ἐλαττοῦται καὶ μειοῦται
 τὸ ὑγρόν· ἀλλ' οὐκ ἐπιλείπει· τὸ δὲ ὅλον ἀλληγορία· λυεῖ
 δὲ αὐτὴν εἰδήμων.

V. 594. Σίντιες — οἱ Λήμνιοι· ἀπὸ τοῦ σίνισθαι καὶ
 βλάπτειν, ὅντες πειραταί· ἢ ὅτι δοκῶσιν αὐτοὶ πρῶτον ἐπι-
 10 νενοηκέναι τὰ πρὸς τὸν πόλεμον ὅπλα· ταῦτα γὰρ ὁμολο-
 γουμένως βλάπτει.

V. 598. ἀφύσσων — ἀρυόμενος ἀπαντλῶν· ἐκ τῆ ἀφῶ,
 ἀφύω, ἀφύσσω.

V. 599. ἐνώρτα — διεγείρετο· παρατατικὸς παθητικός·
 15 τὸ δὲ ὄρω, ὄρσω Λιολικῶς· ὁ ἐνεστῶς ὄρομαι, ὠρόμην,
 ὠραετο καὶ κατὰ συνηγορίην, ὠρτε· ἐστὶ δὲ καὶ β' ἀόριστος,
 ὥς τινες φασίν.

V. 600. πομπνύαντα — διακονοῦντα μετοχικοῦ ἐνεστῶ-
 τος, καὶ παρατατικοῦ· πονῶ· πονύω καὶ πλεονασμῶ τῆ ι
 20 καὶ π πομπνύω· καὶ ἄλλως· τὸ μετὰ πνεύματος καὶ σπυδῆς
 ποιῆν τι· ἐκεῖται (sic) οὖν ὁ ποιητὴς καὶ τὸ πνοιή Βορέας.

V. 601. εἰς ἥλιον καταδύντα — ἕως ἡλίου δυσμῶν· Ἀτ-
 τικισμός· ἐστίν· ὥς τὸ, εἰς τρίτην ἤκειν.

V. 602. φόρμιγγος — κιθάρας· παρὰ τοῦ ὄρω· ὀρμῶ·
 25 ὄρμος· ὀρμίσσω· φορμίσσω, φόρμιγξ· ἢ μεταθέσει τῆ ρ φρό-
 μυγξ· παρὰ τὸ προκεῖσθαι τῆς οἴμης· πρῶτον γὰρ ἐκιθά-
 ρισεν ὁ Ἀπόλλων, εἶτα ἐπῆγον τὴν ᾠδὴν.

V. 604. μουσάων — τέσσαρες τέχναι ἀνατίθενται τῷ
 Ἀπόλλωνι· μουσική· τεξοτή· μαντευτική καὶ ἰατρική· ὁ δὲ
 30 λόγος, ὥς περ τῆς εὐωχίας· ἐκδοῖς οὐκ ᾔσαν οἱ θεοὶ, οὔτε
 τῆς τοῦ Ἀπόλλωνος μουσικῆς ἐρπείως, οὔτε τῆς τῶν θεῶν

μουσῶν ᾠδῆς· αἵτινες Ἀπόλλωνος καθαρίζοντος ἐκ διαδο-
χῆς καὶ παρὰ μέρος ἦδον.

V. 607. ἀμφεγυήεις — ἀμφοτέροις τοῖς γύαις, ὃ ἐστὶ τοῖς
ποσὶ χωλός. Τὰ εἰς εἰς λήγοντα ἀρσενικὰ διὰ τοῦ εντος κλί-
5 νεται· ἐρώεις ἐρώεντος· ἀμφεγυήεις ἀμφεγυήεντος· τολμήεις
τολμήεντος· τελήεις τελήεντος· χαρίεις χαρίεντος· γίνεται δὲ
παρὰ τὸ γῶ, γύω, γῦον· πρῶτος μὲν Ὅμηρος ἀρχὴν ἔδωκε
τοῖς ἀπὸ τῶν μαθημάτων· εἰρηκῶς ἕκαστον τῶν θεῶν, ἴδιον
οἶκον ἔχειν· ὃ ἐστὶ τῶν ἀσέραν· θεαὶ γὰρ καὶ αὐτοὶ διὰ
10 τὸ θεῖν καὶ ὀξύτερον τῆς ἐνεργείας αὐτῶν.

V. 609. πρὸς ὃν λέχος — ὃ δὲ Ζεὺς φησὶν εἰς τὴν ἰδίαν
κοίτην παρεγίνετο· Κρόνου γὰρ καὶ Ῥέας ἐγένοντο υἱοὶ ἄρ-
ρένες Ζεὺς, Ποσειδῶν καὶ Ἀθῆς· συγκατέρες δὲ τρεῖς· Ἐξία·
Δημήτηρ· Ἥρα· τούτων φησὶν ἐπὶ τῆς τοῦ Κρόνου δυνα-
15 σείας ἠράαθησαν· τὸν δὲ Δία καὶ Ἥραν ἐπ' ἐνιαυτὸς τρια-
κοσίους ὥς φησὶ Καλλίμαχος ἐν β' αἰτεῶν· ὥς τὸ, - Ζεὺς
ἐράτιζε τριηκοσίους ἐνιαυτούς - λάθρα δὲ τῶν γονέων ἀλ-
λήλοις συνερχόμενοι, ἔσχον υἱὸν Ἥρας· οὐχ ὁλόκληρον,
ἐκατέρους δὲ τοὺς πόδας χωλόν· ὥς φησιν αὐτὸν καὶ ἀμφι-
20 γυήεντα ὅτι δὲ λάθρα τῶν γονέων συνήρχοντο ἀλλήλοις,
ματρυρεῖ ὁ ποιητὴς λέγων· - εἰς εὐνὴν φοιτῶντες φίλους
λήθοντο τοῖκῆας· - μετὰ δὲ τὴν τῶν Τιτάνων ὑπὸ Διὸς κα-
θαίρεσιν καταταρταρωθέντος Κρόνου, Ζεὺς καὶ Ἥρα δια-
δεξάμενοι τὴν ἐν οὐρανῷ βασιλείαν, μέχρι καὶ νῦν θεῶν τε
25 καὶ ἀνθρώπων βασιλεύουσιν, ἀλλήλοις ἡρμοσμένοι τῆς Ἥρας
τελείας καὶ συζύγῃ προσαγορευμένης, παρέσθον ἀδελφὴ μό-
νη ἀνδρὸς· εὐχε τοιούτου ἔσχε δὲ Ἥβην συγκατέρα· ἣν
οἰνοχόον θεῶν παρέστη· ὁ ποιητὴς.

V. 611. ἐνθα — ἐνταῦθα· τοπικὸν ἐπὶ ῥῆμα· - κά-
30 θευδε - ἐποιεῖτο· προπερισπαστέον· ὥς τε μὴ προστακτι-
κὸν εἶναι, ἀλλ' ὀριστικὸν ἐνεργητικόν· ἐφύλαξεν ἡ συνήθεια

τὸν τόνον διδάσκει δὲ μὴ χωρίζεσθαι ἄνδρα γονακὸς ἐν
κοίτῃ.

παρὰ δέ — παρ' αὐτὸν δέ· - Ἥρη - ἡ Ἥρα ἰστέον ὅτι
ἡ ῥαψωδία αὕτη μόνη παραβολὴν οὐκ ἔχει.

- 5 χρυσόθρονος Ἥρη — βασιλὶς μᾶλλον δὲ ἐπιθετὴ τὰ
πρὸς τῷ αἰθέρι μέρει τοῦ αἵρος γυμνιῶντα τῷ ἡλίῳ πυρώδη
ἰσίν· ὁ γὰρ ποιητὴς ἀλληγορῶν τὸν χρυσὸν λαμβάνει ἐπὶ
τοῦ πυρός.

Τέλος τῆς α' Ὀμήρου ῥαψωδίας.

ΙΣΤΟΡΙΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΡΙΑΙ

ΤΗΣ Β' ΟΜΗΡΟΥ ΠΑΥΣΑΙΑΣ.

Vers. 1. Ἄλλοι μὲν ῥά — οἱ μὲν δὴ λοιποὶ ἔσι δὲ
 σύνδεσμος παραπληρωματικός· τινὲς ὦλοι α) γράφουσιν, ὡς
 Ζηνόδοτος· λείπει δὲ τοῖς ἄρθροις ὁ ποιητής· διδάσκει δὲ
 ὅτι καὶ θεοῖς πρὸς σκέψιν εὐθετος νύξ, τοὺς τε ἄρχοντας
 5 οὐ παννυχίζιν· δὲ, δεῖ καὶ παντὶ τρόπῳ τὰς ὑποσχέσεις
 πληροῦν.

ἄνδρες — ἄνδρες· ὅτι μετὰ θεὸν ἄνθρωπος, καὶ ἀπὸ τοῦ
 ἀνδρὸς τὸ πᾶν γένος· ἐκ τοῦ ἀνύω.

ἵπποκορισαί — ἐφ' ἵππων ὀπλιζόμενοι· ἢ οἱ ἵππους κο-
 10 ρύσσοντες· τετέσι πολεμικοί· ἢ ἀπὸ ἵππων μαχόμενοι·

V. 2. παννύχιοι — δι' ὅλης τῆς νυκτός· οὐκ ἄρα οὖν ὁ
 Ζεὺς αἴτιος ἐγένετο τῆς ἀπάτης τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἐκείνῃ
 μὴ ποιήσαντος τὸ κελευσθέν· εἰ γὰρ αὐτῷ ὄνειρος παυσυ-
 δίη, ὃ ἔσι σὺν πάσῃ τῇ στρατιᾷ, αὐτὸς δὲ χωρὶς Ἀχι-
 15 λέως καὶ τῶν Μυρμιδόνων ἐξηλθεν, οὗτοι δὲ ἡ μεγίστη
 δύναμις τῶν Ἑλλήνων ἦσαν, οὐδαμῶς αἴτιος τῆς ἀπάτης
 αὐτοῦ ὁ θεός·

Δία δ' οὐκ ἔχε — πῶς ἐν τῇ α' εἰπὼν τὸν Δία καθεύ-
 δειν, νῦν φησὶ Δία δ' ἔκ ἔχε νήδυμος ὕπνος; καὶ ἐροῦμεν
 20 ὅτι ἐπ' ὀλίγον μὲν ἐκαθεύδῃ, καὶ οὐ διὰ πάσης νυκτός,
 ὡς οἱ ἄλλοι, μεριμνῶν· ἢ καὶ ἄλλως ἐροῦμεν, ὅτι οὐ πάν-
 τως ἐκοιμᾶτο, ἀλλὰ κατὰ τὸ σιωπώμενον ἀνεπαύετο· θέτις

a) Cod. ὅλοι.

γὰρ αὐτὸν περιάλασεν ὑπὲρ τοῦ ὑἱὸς λέγουσα — Ζεῦ πά-
τερ, εἴ ποτε αὖ σὲ μετ' Ἀθανάτοισιν ἄνησα — καὶ τὰ ἐξῆς.

νήδυμος. — ὁ ἡδυς ὕπνος· οὐ γὰρ παρὰ τὸ ἡδύς λέξει
γὰρ δασυνομένη ἐς συντίθεσθαι τὰ κ' ἄλλοι δέ, ὅς οὐ δυνα-
5 τὸν ἀποδύσασθαι· ἢ ὁ βαθύς παρὰ τὴν νηδύν· ἢ ὁ ἀνώ-
δυνος, ταύτου χάριν εἴρηται νήδυμος· ὅτι δὲ μετὰ τοῦ ν
φασί· νήδυμος ἀμφιχυθεὶς.

V. 3. μερμήριζε — ἐμερίμνα, ἐνεθυμιεῖτο εἰς μέρη
ἐμερίζετο καὶ διάνοις· διάνοια μὲν ἐστὶν ἡ ἐδραΐα, μέ-
10 ριμνα δὲ ἡ μερίζομένη.

V. 3. — A. ὡς Ἀχιλλῆα τιμήσῃ — εὐκτακὸν τὸ ἐξῆς ὑπο-
τακτικόν, ὡς τὸ χόλον τελέσειεν Ἀγαμέμνων· στακτέον δὲ
ἐν τῷ νηυσὶν· ἦλθε γὰρ τούτους μόνους ἀνελεῖν· διὸ φασὶν
— ὑπὲρ αἴσαν Ἀχαιοὶ φέρτεροί ἦσαν — ὥς διωχθῆναι
15 μέχρι νηῶν.

V. 5. ἡ δὲ δέ οἱ — αὐτὴ δὲ αὐτῷ πολλὰ προσκεψαμένῳ,
ταύτην εὔρε· χρεῖώδῃ βουλήν· ἐστὶ δὲ ὡς τὰ — ἕτερος δὲ
με ἔρυκε — καὶ αἱ δευτέραι φροντίδες σοφώταται.

φαίνεται — ἐφαίνεται· ἐκ τοῦ φᾶ τὸ λαγίζομαι.

20 V. 6. οὔλον ὄνειρον — νῦν τὸν ὀλέθριον· δηλοῖ δὲ καὶ
τὸν προσσηῖ· καὶ τὸν ἀλόκληρον, ὡς ἐν Ὀδυσσεΐᾳ φασὶν —
οὔλον ἄφρον· ἐλῶν — δηλοῖ καὶ τὴν τῶν τρεῶν διαστροφὴν·
οὔλον ὄνειρον, οὐκ αὐτὸν ὀλέθριον ὄντα, ἀλλὰ τὸν ἐπ' ὀλέ-
θρῳ κειμνόμενον· ἢ οὔλον τὸν ὑγῆ· ὡς περ λέγεται, οὐλὴ
25 τραύματος σημαίνει· δὲ καὶ τὸ ὑγίαινε· ὡς ἐν ἐκείνῳ —
οὔλε· τε καὶ μέγα χαῖρε· θεοὶ δέ τοι ὄλβια θοῖεν.

V. 7. καί μιν φωνήσας — καὶ αὐτὸν προσκαλεσάμενος
ἤγουν ἐπὶ μὲν τῷ αὐτῷ, ὡς ἐνταῦθα, ἐπὶ δὲ τῇ αὐτῇ —
καί μιν ἔτις ὡς οὔτις ἐπὶ χθονὶ τίεται ἄλλη — ἐπὶ δὲ
30 τοῦ αὐτοῦ — νῦν αὐτέ μιν υἱες Ἀχαιῶν — ἐν παλάμαις
φορέεσι — τὸ σκῆπτρον.

V. 8. βάσκη ἴδι — παρῶν καὶ ἄπει· ἔστι γὰρ ἐκ πα-
 ραλλήλου τὰ αὐτὸ βάσκη ἴδι Τυραννίων ὑφέν ὡς ἄπει·
 ἄμεινον δὲ ταυτολογίαν εἶναι ἐμφαίνουσιν τὴν ἐμπηξιν· καὶ
 ἀλλαχῶ — ἔλθοι καὶ ἴκατο· — καὶ Ἡρωδιανὸς τὸ ἴδι ἐνεσῶ-
 5 τα φησὶ νῦν· Ἐποπρόδοτος δὲ ἀόριστον — ὡς ἔφατ' ἐκ τ' ὀνό-
 μαζε· καὶ πάνυ σφόδρα φασὶν Ἀττικοί· δέχεται δὲ καὶ
 ἴδι ἐπὶ ῥήμα παρακελεύσειώς· ὡς ἴδ' ἐκάλυψεν ὡς εἰδότης
 πᾶν κακόν.

V. 10. ἀτρεκέως — ἀληθῶς διδάσκει τοὺς ἀγγέλους μὴ
 10 περαιτέρω τῶν ἀκουομένων περὶεργάζεσθαι· ἀτρεκέως παρὰ
 τὸ τρέχω, τρεχῆς καὶ ἀτρεχῆς καὶ τροπῇ τοῦ χ εἰς κ ἀτρε-
 κῆς· ὁ μὴ διατρέχων τὴν ἀλήθειαν.

V. 11. καρκαρόμεντας — τὰς κεφαλὰς κομῶντας ἀν-
 δρείας χάριν· τῶν Ἑλλήνων τὸ παλαιὸν ἀρετῆς ἕνεκα καὶ
 15 ἀνδρείας κομῶντων τὰς κεφαλὰς, λέγει πρῶτον Θησέα ἀπο-
 κειράμενον τὴν ἐμπροσθίαν κόμην, εἰς Δῆλον, νῆσος δὲ
 ἐστὶν ἡ Δῆλος, ἀναθῆναι τῷ Ἀπόλλωνι· ἀπὸ τοῦ κομῶντας
 ἐν διαιρέσει κομῶντας.

V. 12. πανσυδίη — ἐν δοτικῇ διὰ τοῦ ν' ὡς ἀνστήτην
 20 κατὰ Ἀρίσαρχον, πανευδίη, πανσυδίη Δωρικῶς.

Ζητεῖται διὰ ποίαν αἰτίαν ψευδόμενον παρεισάγει ὁ ποι-
 ητῆς κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν τῆς Ἰλίου πορθέσεως τὸν Δία,
 καὶ φαμέν ὅτι οὐ φεύδεται· ἀλλ' Ἀγαμέμνων πεπλάνηται· ὁ
 μὲν γὰρ ἔφησε, θαρῆξά· ἐπέλσει πανσυδίη· ὁ δὲ μέγιστον
 25 μέρος παραλεπῶν τὴν Ἀχιλλέως συμμαχίαν, εἰκότως τῆς
 ἐλπίδος ἐσφάλη, μὴ νοήσας τὰς τοῦ θεῷ φωνάς

νῦν γάρ κεν — ἀρτίως γὰρ ἂν τοὺς τρεῖς χρόνους δη-
 λοῖ — α) νῦν γὰρ δὴ γένος ἐστί — νῦν ὤλετο πᾶσα — νῦν
 δὲ δὴ Αἰνείας (sic) βίη Τρώεσσιν ἀνάξει.

a) Eust. p. 164. hoc scholion citat, atque — ἴσθιον γὰρ ὅτι τὸ

ἔλοι — λάβοι, πορθέσοι ἀληθεύει δηλονότι ὁ ὄνειρος·
εὐρυάγυιαν — πλατυάμφοδον· ἀγυιαί γὰρ τὰ ἄμφοδα.
ἐκ τῆ ἄγῳ καὶ τοῦ εὐρος τὸ πλάτος, εὐρυάγυια· ἢ παρὰ
τὸ ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ.

5 V. 13. - 14. ἀμφὶς φράζονται — χαρὶς ἀλλήλων βε-
λεύονται· διχογνωμῆαι περὶ τῆς Ἰλίου· οὐκέτι γὰρ οἱ τὸν
Ὀλυμπον οἰκοῦντες θεοὶ διάφορα φρονέουσιν· οἱ μὲν τὰ ὑπὲρ
Τρώων, οἱ δὲ τὰ ὑπὲρ Ἑλλήνων· ἐκ τοῦ φράω φράζω, ὡς
χῶ χάζω.

10 V. 20. Νέστορι — Ζητεῖται α) διατί ὁ ὄνειρος μάλιστα
τῷ Νέστορι ὁμοιᾶται· ἐροῦμεν ὅτι μάλιστα αὐτὸν ἐτίμα
Ἀγαμέμνων· φησὶ γάρ — τοιῷτοι μὲν εἰ συμφράδμονες εἶεν
Ἀχαιῶν τῷ καὶ τάχ' ἡμῶσσι πόλις Πριάμοιο ἄνακτος — ἢ
ὅτι σύμβουλος ἦν τῶν Ἑλλήνων· ἵνα οὖν ταχέως πείσῃ
15 τὸν Ἀγαμέμνονα, Νέστορι αὐτὸν εἴκασεν.

V. 42. μαλακίον — ἀπαλὸν, τρυφερόν· παρὰ τὸ μαλάσ-
σω· εἴρηται δὲ χιτῶν τὸ ἱμάτιον, παρὰ τὸ οἶονεῖ χεῖσθαι
καὶ περιχεῖσθαι αὐτὸ τῷ σώματι. Ἰστέον β) δὲ ὅτι ἐπὶ μὲν
ἄνδρες χιτῶνα λέγει, ἐπὶ δὲ γυναῖκός πέπλον.

20 νηγάτεον — νεωστὶ κατεσκευασμένον, ἢ νενησμένον ὥς
περ παρὰ τὸ τείνομαι τατὸς γίνεται, καὶ γατὸς καὶ νηγά-
τος καὶ ἐν ὑπερθέσει τοῦ ε νηγάτεος νηγάτεον δὲ ἢ ἀγέν-
νητον ἢ λεπτόν, ἢ νεύγατον νεωστὶ γεγονός· δηλοῖ δὲ ὁ
χιτῶν παρ' αὐτῷ καὶ τὸν σιδηρεῖν.

25 V. 43. περὶ δὲ μέγα βάλλετο φάρος — τὸ μέγα τῷ

νῦν κατὰ τοὺς παλαιὸς τοὺς τρεῖς χρόνους δηλοῖ, τὸν ἐνεστώτα· οἶον — ἢ
γὰρ ὅν Ἀτρεΐδῃ νῦν ὕστατα λαβήσαιο. καὶ τὸν παρεχόμενον, ὡς τὸ-νῦν
ᾤετο πᾶσα Ἰλιος κατ' ἄκρης. καὶ τὸν μέλλοντα, οἶον — νῦν δὲ δὴ Αἰνείας
βίη Τρώεσσιν ἀνάξει — etc. α) Hoc scholion in margine ad textum
extat. β) Eust. p. 170. Σημειῶνται δὲ οἱ παλαιοὶ, ἐπὶ ἀνδρὸς τὸν χι-
τῶνα λέγεσθαι, καθάπερ τὸν πέπλον ἐπὶ γυναῖκός.

μεγέθει τοῦ ἱματίου καὶ τὸ τοῦ φοροῦντος αὐτὸ συνεμψά-
νεται μέγεθος. μέγα δὲ καὶ παχὺ τὸ ἱμάτιον· πρεπῶδες δὲ
5 σολή τῷ ἐπιβουλήν ἄξιόντι, ἥνίκα δ' ἐπὶ πολέμῳ ὄμματα
καὶ κεφαλὴν, ἥνίκα δὲ ἐπισκοπὴν τὴν λεόντινον. τὸ δὲ φά-
ρος καὶ ἐπὶ γυναικῶν.

φάρος — ἱμάτιον· παρὰ τὸ φέρεσθαι, ἢ τῇ ὑφῇ ἀρηγέσθαι.

V. 44. ποσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν — ὑπὸ δὲ εὐτραφέσι καὶ
λιπαροῖς ποσὶν ἢ παραλειφόμενοις ἐν τῷ ὑποδεῖσθαι, ἢ λαμ-
προῖς κατὰ ἀντίφρασιν.

10 πέδηλα — παρὰ τὸ περιελῖσθαι αὐτὰ τοῖς ποσὶν, ὃ ἐστὶ
περιτίθασθαι ἢ παρὰ τὴν ἑλὴν, τὰ τοὺς πόδας θερμαίνοντα.

V. 45. ξίφος — τὴν καλουμένην σπάθην· σπάθη παρὰ
τὸ σπᾶσθαι αὐτὴν τῆς δῆκης.

ἀργυρόηλον — ἀργυροῖς ἥλαις πεπαρμένον ἢ παφέλκει
15 τὸ ἐπίθετον, ἢ μεμιγμένους ἔχον χρυσῆς.

V. 46. ἀφθιτον — ἀδιάφθαρτον, αἰώνιον· ὅτι ἐκ ἐδόθη
ἐκ γένους ἑτέρου.

V. 48. ἥως μὲν ῥά — ἡ ἡμέρα μὲν θῆ· παρὰ τὸ ἄω,
τὸ λάμπω ἐξ αὐτοῦ ἄος, καὶ αὐτος καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ
20 αὐτος, καὶ αὐγὴ· ἐκ δὲ τοῦ ἄος ἥως, κατὰ τροπὴν τῆς ο
μακροῦ· εἰς ὧς μέγα.

προσεβήσατο μακρὸν ὄλυμπον — προσῆλθε τῷ μεγίστῳ
ὄλύμπῳ· ταυτέστιν ἀνέτειλε πρὸς ἑω· ὄνειρος ἀληθοῦς πε-
πτομένων τῶν σιτίων.

25 V. 58. ἴζε — ἐκάδιζε· καθίδρυνεν ἢ κοινὴ τὸ ἴζε συ-
σέλλει· φθάνει α) δὲ τὴν Λακαίων πολιτείαν βουλὴν γε-
ρόντων, καὶ δύο βασιλεῖς λέγων· γέγονε δὲ παρὰ τὸ ἴζω,
τοῦτο δὲ παρὰ τὸ ἴζω· τοῦτο παρὰ τὸ ἴω τὸ καθέζομαι.

α) Rust. p. 172. Εἰ δὲ σιμὸν τῶν Λακαίων ἢ τῶν γερόντων βουλὴ,
καὶ οἱ δύο βασιλεῖς, φθάνει τὴν τοιαύτην πολιτείαν ὁ ποιητὴς προαδῶς.

V. 55. ἤρτύνετο — παρὰ τὸ ἄρῳ τὸ ἀρμόζω, ἀρτῶ, ἀρτύω, καὶ ἀρτύνω.

V. 56. ἐνύπνιον — κατὰ τοὺς ὕπνους ὀνομαστικὸν ἐπὶ ῥήματι, ἀντὶ τοῦ ἐνυπνίως ἔστι δὲ καὶ ὄναμα Κρατῖνος -
5 ὁρᾷται μὲν τὸ ἐνύπνιον.

V. 58. εἶδ' αὖτε — τὸν τῆς ἄψεως χαρακτήρα ἀληθῆ γὰρ δοκοῦσιν ὅσα θεοὶ φησὶν ἀξιόλογοι ἄνδρες διδάσκουσι λέγειν.

V. 73. πειρήσομαι — ἀπόπειραν λείψομαι ἀπόπειραν δὲ
10 τοῦ πλήθους λαμβάνει ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων, κατὰ τὸ παλαιὸν ἔθος, βουλευμένος μάθειν πότερον γνώμη οἰκεία πολεμῶσιν, ἢ ἀνάγκη.

ἢ θέμις ἐστίν — ὡς νενόμισται καὶ ὡς προσήκον ἐστίν ἀντὶ τοῦ ὡς τὸ ἦ, διό καὶ θαυμάζεται.

15 V. 74. πολυκλήϊσι — πολυκάθεδροις, κληῖδες γὰρ καλεῖνται, αἱ τῶν ἐρροσόντων καθέδραι — καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήϊσι. Διατί ἀστρατηγητικῶς φεύγειν τοῖς ὅχλοις προτάσσει ὁ Ἀγαμέμνων, ῥητέον τῇ μεταγωγῇ τῶν πραγμάτων νεωτέρας τὰς ψυχὰς ποιῆσαι ἡβδολήθῃ, ἅπως ἐπυ-
20 θυμία τῶν πατρίδων τέμνεται τὸν χρόνον τοῦ πολέμου.

V. 80. ἐνόηκεν — εἶπεν οἷς γὰρ οἰκεῖον τὸ μεριμνῶν, τοῦτοις ἀληθεῖς αἱ φάνοις καὶ ὧν ἡ ἀστυχία κίνδυνον φέρει, οὐκ εἴη ψεύσαιτο.

ζητεῖται διὰ τί πόλεμα τὸν Νέστορα παρεισάγει Ἀγαμέ-
25 μωνος λέγοντος, εἰ μὲν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος, ῥητέον οὖν ὅτι φιλοσόφου ἐνθυμήματι χρῆται, πιςεύσας τῷ ἐνείρῳ, ὅποιον τί Μέναιδρος ἐπεφάνει εἰπών — ἃ γὰρ μεθ' ἡμέραν τίς ἐσπέδασε, ταῦτ' εἶδεν νύκτωρ — εἰδὼς οὖν ἐνθυμέμενον τὰ τοῦ πολέμου τὸν Ἀγαμέμνονα, εἰκότως
30 ἀληθῆ εἶρηκε τὸν ὄνειρον εἶναι.

V. 81. καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον — ἢ Ἀττικῶς πλεο-

νάξει, ἢ ἐπιψευδεῖς οἱ ὄνειρος διατρεφεῖς δὲ καὶ ἀγχίθροι οἱ βασιλεῖς.

V. 87. ἡὕτ' ἔθνεα — πρώτη δὲ αὕτη παραβολὴ τῷ ποι-
 ητῇ· συγγενὲς δὲ ποιητικῶς τὸ ζῶον διὰ τὸν μόχθον, καὶ
 5 τὸ γλυκὺ καὶ τὴν σύνθεσιν ταῦ κηρίε. ἡ μὲν οὖν φαλαγγ-
 γηδὸν γενομένη πρόσσδος, εὖ ἔχει ὠπλισμένοι τέ εἰσι κέν-
 τροις, ὑπήκοοί τε καὶ αὐτὰ εἰσὶ καὶ ἐπὶ ἔργον ἐξίσσιν
 ἔχ' ὡς αἱ γέρανοι. φιλάλληλοί τε εἰσὶ· μεταβαίνουσιν τε πολ-
 λαὶς ἀρχὰς πτήσεως· παῖσαι.

10 V. 92. ἡτόνος — αἰ·καλῶ· ἀπὸ τῆ ἀΐσσω, αἶτων ὄνομα
 ῥηματικὸν ἀΐονος, καὶ τραπῇ Ἰωνοῇ τοῦ α εἰς η, ἡτόνος
 ἐν ᾧ τὰ κύματα προσκλῶνται ὀρμώμενα.

V. 95. τετρήχει — ἀπὸ τῆ ταραάσσω· οὗ ὁ παρακείμενος
 τετάραχα καὶ κατὰ σύγκοπην καὶ αἰξήσιν Ἰωνοῇ τοῦ α
 15 εἰς η, τέτρηχα, καὶ ὁ ὑπερσυντελικὸς ἐτετρήχευ, καὶ ὁ
 μέσος παρακείμενος τέτρηχα καὶ τετρηγῆς.

V. 96. ἐννέα δέ σφας — ἐννέα δὲ αὐτῆς οἱ τῶν ἐννέα
 γερόντων α), Ὀδῖος, Αἶαντος οἱ περὶ Ταλθύβιον καὶ Εὐ-
 ρυβάτην, Ἀγαμέμνονας Εὐρυβάτης Ὀδυσσεύς Ἀσφαλίον
 20 καὶ Ἑπεινεύς Μενέλαος· Θούτις Νέστορος.

V. 102. Ἡφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίῳ — τοῦτο καὶ
 τὰ ἐξῆς ἄχρι τῆς — αὐτὰρ ὁ αὐτε Θυῆς· Ἀγαμέμνονι λεῖπε
 φορῆναι — καλεῖται κλίμαξ b) τὸ λῆγον γὰρ τῆς διανοίας
 ἀρχὴ γίνεται τῶν ἐξῆς — δίδωσι δὲ ὁ Ἡφαιστος τῷ μὲν

a) Locus undique corruptus incuria librarii, ab Eust. p. 180.
 restituitur, qui hoc vetustam scholion citat. Τινὲς δὲ περῶται καὶ
 ἱστορικῶς ἀποκαθίσταν τὴν τῶν κηρύκων τέτων ἐννοήσαν· λέγοντες ὅτι, Ταλ-
 θύβιος καὶ Εὐρυβάτης, Ἀγαμέμνονος κήρυξ· Ὀδῖος Αἶαντος Εὐρυβάτης
 ἕτερος Ὀδυσσεύς· Ἀσφαλίον καὶ Ἑπεινεύς, Μενέλαος· συγκαταριθμῶσι δὲ
 αὐτοῖς καὶ Στέντορα τὸν εὐρυβόαν· οὐπερ Ὅμηρος ἐν τοῖς ἐξῆς μεμνῆσται
 καὶ τὸν Θούτην. b) Eust. p. 181. Τὸ δὲ σχῆμα τοῦ ῥηθέντος χωρίου,
 κλίμακα καὶ κλιμακωτὸν λέγουσιν οἱ παλαιοί.

Διὸ τὸ σκῆπτρον ὡς βασιλεῖ· τῷ Ἑρμῇ δὲ πάλιν ὁ Ζεὺς ὡς κήρυκε.

V. 103. διακτόρῳ — διάγοντι τὰς ἀγγαλίας τὰς τῶν θεῶν· ἢ διακτόρῳ καὶ σαφεῖ κατὰ τὸ λέγειν· εἰ τῷ διαγγέλλοντι καὶ σημαίνοντι, καὶ διακονῶντι τὰς ἐργασίας.

ἀργειφόντι — ἀργῶ καὶ καθορῶ φόνε· εἰρηνικὸς γὰρ ὁ θεός· ἢ ὡς τινες κατ' ἐπώνυμον· ὁ ἐστὶν ἐξ αἰτίας τοιαύτης· Ἰοῦς τῆς Ἰμάχου θυγατρὸς τοῦ Ἀργείων βασιλέως Ζεὺς ἐρασθεὶς, καὶ γνούς αὐτήν, μετέβαλεν αὐτήν εἰς βοῦν, 10 διὰ τὸν τῆς Ἥρας ζῆλον· Ἥρα δὲ αἰτησαμένη αὐτήν παρὰ Διὸς, καὶ λαβῶσα, ἐπέστρεψεν αὐτῇ φύλακα Ἄργον τὸν πανόπτην καλέμενον· ἐπειδὴ κατὰ πάντος τῆ σώματος εἶχεν ὀφθαλμοὺς κλεισθεὶς δὲ Ἑρμῆς ὑπὸ Διὸς κλέψαι ταύτην βῆν, ἐπειδὴ λαβεῖν οὐκ ἠδύνατο τὸν Ἄργον, λέθῳ βαλὼν 15 ἀπέκτεινε· καὶ ἐνταῦθεν Ἀργειφόντης ἐκλήθη· τῇ δὲ Ἰοῖ ἢ Ἥρα ὥσανει βοῖ οἷον ἔμβάλλει ἢ δὲ ἐκ τῆς ἐδύνης, πρῶτον ἦλθεν ἐπὶ τὸν ἀπ' ἐκείνης Ἰόνιον κόλπον κληθέντα· ἔπειτα διὰ τοῦ καλεσμένου πρότερον Θρακίης πόρε, νῦν ἀπ' ἐκείνης βοσπόρε, ἐλθῶσα, καὶ ἄλλοις δὲ διαφόροις τόποις 20 πλανηθεῖσα, ἦλθεν εἰς Αἴγυπτον· ὅπερ τὴν ἀρχαίαν μορφήν ἀπολαβοῦσα, τίτται παρὰ τῷ Νείλῳ· Ἐπαφον· ἢ δὲ ἱστορία πλατύτερον κεῖται παρὰ Ἀπολλοδώρῳ ἐν δευτέρῳ.

V. 104. Ἑρμείας δὲ ἄναξ δῶκε Πέλοπι πληξίππῳ — Ἰπποδάμια ἢ Οἰνομάχῃ θυγάτηρ ἐρασθεῖσα Πέλοπος, Μύρτιλον τὸν Ἑρμῆ μὲν υἱόν, ἠνίοχαν δὲ τοῦ ἑαυτῆς πατρὸς, 25 ἔπεισε τῇ κατὰ τῆ πατρὸς νίκη συνεργῆσαι, καὶ τῆς ἵππου τῆς εἰς τὸ τρέχειν ὀρμῆς κατασχεῖν, βαλομένη τὸν Πέλοπα καὶ τῆς ἵππου λαβεῖν, καὶ τὸν ἑαυτῆς γάμον ἔκειτο γὰρ τῷ νικῆσαντι ἑπαθλον ὁ ταύτης γάμος, νικηθέντι δὲ θάνατος· ἀγωνιζομένων δὲ αὐτῶν, ὁ Οἰνόμαος ἐκπίπτει τῆ ἄρματος, οὐ γὰρ αἱ χοινοκίδες τοὺς ἐμβόλους κατίσχον· τοῦτο 30

παύουργήσαντος τοῦ Μυρτίλου γυνὴς δὲ τὴν ἐπιβελὴν ὁ
 Οἰνόμαος, ἀρὰς ἔθηκεν κατὰ Μυρτίλῃς ὅπως ἀπόληται ὑπὸ
 Πέλοπος· ὁ καὶ γέγονε διαβαινόντων γὰρ αὐτῶν διὰ τοῦ
 Αἰγαίου πελάγους, καὶ διψησάσης τῆς Ἰπποδάμειας, κατα-
 5 βὰς ἐκ τῆς ἄρματος ὁ Πέλοψ, ἐζήτηε ὕδωρ κατὰ τῆς ἐρήμου
 κατ' ἐκεῖνο δὲ καιρῷ ἡ Ἰπποδάμεια ἐρασθεῖσα Μυρτίλῃς,
 ἐθέστο μὴ παριδεῖν· ἀντιπόντος δὲ αὐτῇ καὶ τοῦ Πέλοπος
 παραγενομένη, φθάνει ἡ Ἰπποδάμεια, κατηγορήσασα τοῦ
 Μυρτίλῃς ὡς βιάσαμένη αὐτήν, καὶ Μυρτίλον Πέλοψ ἀπὸ
 10 τοῦ ἄρματος ἐάθει εἰς τὸ πέλαγος· αὐτὸς δὲ αὐτῇ ἠνιοχεῖ
 ὅθεν τὸ μὲν πέλαγος Μυρτώων ἀπὸ Μυρτίλου, ὁ Πέλοψ
 δὲ πλήξιππος ἐκλήθη ἕκτοτε διὰ τὴν τῶν ἵππων αὐτουργίαν.
 Ἑρμείας εὐλόγως διὰ τοῦ εἰ διφθόγγου γράφεται γί-
 νονται γὰρ τοιαῦται παραγωγαὶ διὰ τὸ ιας καὶ εας. Καὶ
 15 οἶμαι τὰ διὰ τὸ ιας διὰ τοῦ ι-μένου γράφασθαι· εἰ δὲ εὐ-
 ρεθεῖεν ἔχοντα τὴν εἰ διφθόγγον, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι
 ἐς ι τοῦ παρειά· ἐκ γὰρ τοῦ παρειά ἔχει τὴν εἰ διφθόγγον.
 Γέγονεν οὖν ἀπὸ τοῦ ἐρέω, ἐρέας, καὶ ἐρμείας κατὰ πλεο-
 νασμὸν τῷ μ. ὡς ἐν τῷ ραύλευρον· μοχλὸν· χερμάδιον· τέκμων
 20 ἀχυρμαί· μείραξ· μία· ὠκρὴ· ἐρίζω· ἐρίζαινω· ἐριδαίνω·
 σκευδαίνω· Ἦρη μὴ δὴ πάντα ἀποσκύδμινε· θεοῖσιν -
 ἀμβροσίῃ - διὰ τοῦ α παρὰ τῷ ποιητῇ, Αἰνείας, Αὐγείας.
 — V. 105. αὐτὰρ ὁ αὐτὸς Πέλοψ — ὁ δὲ Πέλοψ πάλιν
 ἔδωκε τῷ Ἀτρεΐ· μέγα πρὸς ἀρχὴν παρασκευὴ πολυχρόνιος,
 25 καὶ παλαιὸν τροφῆς ἀξέωμά· Πέλοψ ἐκ ἡρωτέρας γυναικὸς
 ἔχων παῖδα Χρυσίππον, ἔγημεν Ἰπποδάμειαν τὴν Οἰνο-
 μάῃ· ἐξ ἧς ἱκανῶς ἐπαιδοποίησεν· ἀγαπωμένῃ δὲ ὑπ' αὐτῇ
 σφόδρα τοῦ Χρυσίππου, ἐπαφθονήσαντες ἢ τε μηρυιὰ καὶ
 οἱ παῖδες μὴ πως τὰ σκῆπτρα αὐτῷ καταλείψῃ, θάνατον
 30 ἐπεβέλευσαν· Ἀτρεῖα καὶ Θυέστην τοὺς πρεσβυτέρους τῶν
 παίδων εἰς τῷτο προσησάμενοι· ἀναιρεθέντος δὲ τῷ Χρυ-

σίππου, Πέλοψ ἐπγνούς; ἐφυγάδευε τοὺς αὐτόχαιρας τῆς
σφαγῆς γενομένους παῖδας· ἐπαρσάμενος αὐτοῖς καὶ τῷ
γένει αὐτῶν ἀνακριθῆναι οἱ μὲν οὖν ἄλλοι ἀλλαχῇ ἐκπί-
πτει τῆς Πίσσης· τελευτήσαντος δὲ τῷ Πέλοπος, Ἀτρεὺς
5 κατὰ τὸ πρεσβυτέριον σὺν πολλῷ στρατῷ ἐλθὼν, ἐκράτησε
ἐν τῷ τόπῳ· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἑλληνικῷ.

V. 106. πολύαρνι Θυέσῃ — πολυθρέμμονι, πλεστώ· Ἀ-
τρεὺς ὁ Πέλοπος τῆς Πελοποννήσου βασιλεύων, ἤρξατο ποτὲ
ὁ, τι ἂν κάλλιστον ἐν τοῖς ποιμνίαις αὐτῷ γεννηθῇ, τῷτο
10 Ἀρτέμιδι θῆσας καὶ γεννηθείσης αὐτῷ χρυσῆς ἄρνός, μετη-
μέλησε τῆς εὐχῆς· καὶ καθείρξας αὐτήν εἰς λάονακα, ἐφύ-
λαττε· μίχα δὲ τι φρονῶν ἐπὶ τῷ κτήματι, κομπάζει κατὰ
τὴν ἀγοράν· ἀνιῶμενον δὲ ἐπὶ τούτῳ Θυέσῃ, ἀπειθόντα
ὥς ἐρῶντα, λέγεται παῖσας Ἀερόπην ἐκδοῦναι αὐτῷ τὸ κτή-
μα λαβόντα δὲ ἀντιπεῖν τῷ ἀδελφῷ, ὡς δεόντως περὶ τέτι
15 κομπάζει· αὐτὸς δὲ ἔλεγεν ἐν τῷ πλήθει δεῖν καὶ τὴν βα-
σιλείαν ἔχειν τὴν χρυσὴν ἄρνα ἔχοντα. τοῦτο δὲ ὁμολο-
γῆντος καὶ Ἀτρέως, Ζεὺς Ἑρμῆν πέμπει πρὸς τὸν Ἀτρέα
συνθέσθαι· λέγων περὶ τῆς βασιλείας· καὶ δηλῶν τὰ περὶ
20 τῆς ἀνατολῆς· διότι μέλλει ποιῆσθαι τὴν ἐναντίαν· ὁδὸν ὁ
ἥλιος συνδεμένου δὲ περὶ τούτων, ὁ ἥλιος τὴν δύσιν εἰς
ἀνατολὴν ἐπατήσατο· ἄθεν ἐκμαστυρήσαντος τοῦ δαιμονίε
τὴν Θυέσου πλεονεξίαν, τὴν βασιλείαν Ἀτρεὺς παρέλαβε
καὶ Θυέσῃ ἐφυγάδευσεν.

25 V. 107. αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυές· Ἀγαμέμνονι — Θυέσῃς
κατέλειπε θνήσκων Ἀγαμέμνονι τὸ σκῆπτρον· Ἀτρεὺς βα-
σιλεύων τῆς Πελοποννήσου, ἔχων ἐκ Πέσσης τῆς Ἐρεχθίδος
θυγατρὸς, ἢ ὡς τινες τῆς Τελέσφορος ἢ Ἀερόπης τῆς Ἀτρε-
κίδος, α) Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον, μέλλων δὲ τελευταῖν

a) Ita omnino codex, qui tamen binas lacunas, ab editoribus scho-
liorum homericorum hinc cruce vel asterisco sigbatas, instaurat.

τὸν βίον, σπεισάμενος πρὸς τὸν ἀδελφὸν τὴν ἔχθραν, παρα-
 δίδωσιν αὐτῷ τὴν βασιλείαν· ἵνα Ἀγαμέμνονι ἀνδρωθέντι
 ἀποδῶ· ὁ δὲ πιστῶς ποιήσας, ἀποδίδωσιν.

5 αὐτὰρ ὁ αὐτε Θυέσ' Ἀγαμέμνονι — ἀντὶ τοῦ Θυέσσης,
 ἢ ἀντὶ τοῦ Θυέστα, ἢ ἢ Θυέστα ἢ εὐθεία μεταπλασμός
 δὲ τοῦτο καλεῖται, ὡς τὸ - μητίετα Ζεὺς - χρώνται δὲ
 αὐτῷ κατ' ἐξουσίαν οἱ ποιεταί· καὶ τοι τὸ α οὐκ ἔστι κατὰ
 κλητικὴν ἀρσένικῶς· ἢ νοήσομεν ὅτι κλητικὴν ἀντὶ εὐθείας
 εἶπε· πολλάκις γὰρ καὶ τοῦτο ποιῇ.

10 V. 108. νήσοισι — νήσαιοι· νήσος δὲ ἐστὶν ἡ περιετα-
 χισμένη ὑπὸ θαλάσσης πανταχόθεν, ἔχουσα ἐν αὐτῇ πολ-
 'ς πόλεις ἢ καὶ ὀλίγας· ἴσως δὲ εἴρηται ἀπὸ τῆς ὀρνέας
 τῆς νήσσης, ἥτις καὶ αὐτὴ διαπαντὸς τοῖς κύμασι τῶν
 ὑδάτων νήχεται, μίαν μόνην ἔξοχον ἔχουσα ἐπὶ τὴν ξη-
 15 ρὰν εἰ τύχοι.

V. 117. πολλάν — πολλῶν· ἔστι δὲ ὁ τρόπος ἐπέκτα-
 σις, ἴδιος Ἰώνων.

V. 131. ἐγγέσπαλοι — πάλλοντες καὶ κινουντες τὰ θό-
 ρατα· πολεμικοί· ἔσειον δὲ αὐτὰ πρὸ τῆς ἀφέσειας· πῆποτε
 20 ἄρα εἶη κλασθέντα.

V. 132. μέγα — μαγάλως· συγκοπή ὁ τρόπος.

οὐκ εἰῶσιν — οὐ συγχωρῶσι βουλόμενον, ὃ ἔστι δυνάμε-
 νον· ἢ δὲ διάλεκτος τοῦ οὐκ εἰῶσιν, Ἰάς.

V. 145. πόντε Ἰκαρίοιο — τοῦ Ἰκαρίου πελάγους κεκλη-
 25 μένε οὕτως ἀπὸ Ἰάρε τῆς Δαιδάλης παιδὸς πεσόντος εἰς
 αὐτὸ, καὶ ἀπολομένε οὕτως. Μετὰ τὴν τῆς Πασιφάης πρὸς
 τὸν ταῦρον μίξιν, Δαίδαλος εὐλαβόμενος τὴν Μίνωας ὀρ-
 γήν, πτερωτὸς σὺν Ἰκάρῳ τῷ υἱῷ ἐκ Κρήτης ἐφέρετο· κα-
 ταπεσόντος δὲ αὐτῆς παιδὸς εἰς τὸ ὑποκείμενον πέλαγος,
 30 Ἰκάριον μετωνομάσθη· ὁ μὲν τοι Δαίδαλος διαπταῖς εἰς
 Κάμικον τῆς Σκελίας, καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς ἐκδεχόμενος·

ἔμνευε παρὰ ταῖς Κωνιάλου θυγατράσιν· ὑφ' ὧν ὁ Μίνως
ἦκων ἐπ' ἀναζήτησιν τῆ Δαιδάλε, ἀποθνήσκου καταχεθέν-
τος αὐτῷ ζεσῆ ὕδατος ἰσορεῖ Φίλοςέφανος καὶ Καλλίμα-
χος ἐν αἰτίοις.

- 5 V. 150. ἐπεσσεύοντο — ἐπύρνοντο, ἐπηκολέθουν· οὐκ
ἀνασραπτέον· αἱ γὰρ συναλειφόμεναι οὐκ ἀνασρέφονται,
εἰ μὴ ἐπὶ τέλος κεῖνται, ῥήμα δηλῆσαι ἐκ τοῦ σῶ σύω,
κατὰ πλεονασμὸν σεύω.

ὑπένειθεν — ὑποκαίτωθεν.

- 10 V. 151. αἰρομένη — εἰς ὕψος αἰρομένη ἐκ τῆ αἴρω
πλεονασμῷ τοῦ ε αἰέρω

τοί δ' ἀλλήλοισι κέλευον — οὔτοι δὲ ἀλλήλοις παρεκε-
λεύοντο· ταυτέστιν εἰς ἓνα ἐσπύδαζεν

- V. 153. οὐρούς τε — ταφροῖν ὀρύγματα δι' ὧν αἱ νῆες
15 καθέλκονται εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ τὰς ἀντλίας.

V. 155. ὑπέρμορα — ὑπὲρ τὸ εἰμαρμένον· ὀνομαστικὸν
ἐπὶ ῥήμα ὑπέρμορα.

νόστος — ἢ εἰς τὸν οἶκον ἀναστροφὴ, παρὰ τὸ ἦδ' καὶ
γνήσιον τῆς πατρίδος ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐδεσμάτων.

- 20 ἐτύχθη — ἐγένετο· παρὰ τὸ τεύχω ἔλλειψς τοῦ ε· πολ-
λάκις δὲ καὶ διὰ τῆ υ· ὡς τέχνη.

- V. 157. αἰγίοχοιο — τοῦ αἰγίδα ἔχοντος αἰγίς δέ ἐστιν
ἔπλον τῆ Διὸς ἠφαιστέουκτον Ζεὺς Κρόνος καὶ Ῥέας γε-
νόμενος, ἐν Κρήτῃ δὲ ἐπικληθεὶς αἰγίοχος διὰ τὸ αὐτόθι
25 τραφῆναι ἢ ὡς τινες φασί, διὰ τὸ αἶγα ἀνελόντα, τὴν μὲν
δορὰν ἀμφιάσασθαι· τοῖς δὲ κέρασιν εἰς τόξον χρήσασθαι
ὅθεν καὶ αἰγιδόκον τόπον τινὰ ἐν Κρήτῃ καλεῖσθαι ἰσο-
ρεῖ Εὐφορίων.

- V. 159. νῶτα θαλάσσης — ἦτοι τὴν ἐμπάνειαν τῆς θα-
30 λάσσης ἢ τὰ μεγέθη ἰστέον ὅτι σὺδετέρως τὸ νῶτον, καὶ

τὸν βίον, σπεισάμενος πρὸς τὸν ἀδελφὸν τὴν ἐχθραν, παρα-
 δίδωσιν αὐτῷ τὴν βασιλείαν· ἵνα Ἀγαμέμνονι ἀνδρωθέντι
 ἀποδῶ· ὁ δὲ πισῶς ποιήσας, ἀποδίδωσιν.

αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυές· Ἀγαμέμνονι — ἀντὶ τοῦ Θυέσης,
 5 ἢ ἀντὶ τοῦ Θυέστα, ἢ ἢ Θυέστα ἢ εὐθεία μεταπλασρὰς
 δὲ τοῦτο καλεῖται, ὡς τὸ — μητίετα Ζεὺς — χρῶνται δὲ
 αὐτῷ κατ' ἐξουσίαν οἱ ποιηταί· καὶ τοι τὸ α οὐκ ἔστι κατὰ
 κλητικὴν ἀρσένικῶς· ἢ νοήσομεν ὅτι κλητικὴν ἀντὶ εὐθείας
 εἶπε· πολλάκις γὰρ καὶ τοῦτο ποιεῖ.

10 V. 108. νήσοισι — νήσαις· νῆσος δὲ ἐστὶν ἡ περικτα-
 χισμένη ὑπὸ θαλάσσης πανταχόθεν, ἔχουσα ἐν αὐτῇ πολ-
 'ς πόλεις ἢ καὶ ὀλίγας· ἴσως δὲ εἴρηται ἀπὸ τῆς ὀρνέας
 τῆς νήσου, ἣτις καὶ αὐτὴ διαπαντός τοῖς κύμασι τῶν
 ὑδάτων νήχεται, μέαν μόνην ἑξοχὸν ἔχουσα ἐπὶ τὴν ξη-
 15 ρὰν εἰ τύχοι.

V. 117. πολλῶν — πολλῶν· ἔστι δὲ ὁ τρόπος ἐπέκτα-
 σις, ἴδιος Ἰώνων.

V. 131. ἐγχέσπαλοι — πάλλοντες καὶ κινουντες τὰ δό-
 ρατα· πολεμικοί· ἔσειον δὲ αὐτὰ πρὸ τῆς ἀφίσεως· πῆποτε
 20 ἄρα εἴη κλασθέντα.

V. 132. μέγα — μαγάλως· συγκοπὴ ὁ τρόπος.

οὐκ εἰῶσιν — σὺ συγχωρῆσι βουλόμενον, ὃ ἔστι θυνάμε-
 νον· ἢ δὲ διάλεκτος τοῦ οὐκ εἰῶσιν, Ἰάς.

V. 145. πόντε Ἰκαρίοιο — τοῦ Ἰκαρίου πελάγους· κεκλη-
 25 μένε οὕτως ἀπὸ Ἰκάρου τῆς Δαιδάλε παιδὸς πεσόντος εἰς
 αὐτὸ, καὶ ἀπολομένου οὕτως. Μετὰ τὴν τῆς Πασιφάης πρὸς
 τὸν ταῦρον μίξιν, Δαίδαλος εὐλαβέμενος τὴν Μίνουας ὀρ-
 γήν, πτερωτὸς σὺν Ἰκάρῳ τῷ υἱῷ ἐκ Κρήτης ἐφέρετο· κα-
 ταπεσόντος δὲ αὐτῆς παιδὸς εἰς τὸ ὑποκείμενον πέλαγος,
 30 Ἰκάριον μετωνομάσθη· ὁ μὲν τοι Δαίδαλος διαπτάς εἰς
 Κάμικον τῆς Σκελίας, καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς ἐκδεχόμενος.

ἔμεινε παρὰ ταῖς Κωκυάλου θυγατράσιν· ὑφ' ὧν ὁ Μίνως
ἦκων ἐπ' ἀναζήτησιν τῆ Δαιδάλε, ἀποθνήσκου καταχεθέν-
τος αὐτῷ ζεῦ ἡ ὕδατος· ἵστέρεϊ Φιλοσέφανος καὶ Καλλίμα-
χος ἐν αἰτίοις.

- 5 V. 150. ἐπισσεύοντο — ἐπὶ ἤρχοντο, ἐπηκολέθουν· οὐκ
ἀνασσεύοντο αἱ γὰρ συναλειφόμεναι οὐκ ἀνασρέφονται,
εἰ μὴ ἐπὶ τέλει κείνται, ῥήματα δηλῆσαι ἐκ τοῦ σὼ σύω,
κατὰ πλεονασμὸν σεύω.

ὑπένερθεν — ὑποκάτωθεν.

- 10 V. 151. ἀεραμένη — εἰς ὕψος αἰρομένη ἐκ τῆ αἴρω
πλεονασμῷ τοῦ ε αἰέρω

τοί δ' ἀλλήλοισι κέλευον — οὔτοι δὲ ἀλλήλοις παρεκε-
λεύοντο· ταυτέστιν εἰς ἓνα ἐσπύδαζεν.

- V. 153. οὐρούς τι — ταφροσὴδὴ ὀρύγματα δι' ὧν αἱ νῆες
15 καθέλκονται εἰς τὴν θάλασσαν, ἥ τὰς ἀντλίας.

V. 155. ὑπέρμορα — ὑπὲρ τὸ εἰμαρμένον· ἀνοματικὸν
ἐπὶ ῥήμα ὑπέρμορα.

νόστος — ἢ εἰς τὸν αἶκον ἀνακομιδὴ, παρὰ τὸ ἡδὺ καὶ
γνήσιον τῆς πατρίδος ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐδεσμάτων.

- 20 ἐτύχθη — ἐγένετο παρὰ τὸ τεύχω ἔλλειψις τοῦ ε· πολ-
λόκις δὲ καὶ διὰ τῆ υ· ὡς τέχνη.

- V. 157. αἰγίοχοιο — τοῦ αἰγίδα ἔχοντος αἰγίς δὲ ἐστὶν
ἐπλον τῆ Διὸς ἡφαιστότευκτον Ζεὺς Κρόνος καὶ Ῥέας γε-
νόμενος, ἐν Κρήτῃ δὲ ἐπικληθεὶς αἰγίοχος διὰ τὸ αὐτόθι
25 τραφῆναι ἢ ὥς τινες φασί, διὰ τὸ αἶγα ἀνελόντα, τὴν μὲν
δορὰν ἀμφιάσασθαι· τοῖς δὲ κέρασιν εἰς τόξον χρήσασθαι
ὅθεν καὶ αἰγιδόκον τόπον τινὰ ἐν Κρήτῃ καλεῖσθαι ἵσ-
τέρεϊ Εὐφορίων.

- V. 159. νῶτα θαλάσσης — ἦτοι τὴν ἐμπαύειαν τῆς θα-
30 λάσσης ἢ τὰ μεγέθη ἵστέον ὅτι σὺνδετέρως τὸ νῶτον, καὶ

τὰ νῶτα λέγει ὁ ποιητὴς πανταχῶς, καὶ Ἡσίοδος καὶ οὐκ ἀόρενικῶς τὸν νῶτον.

V. 161. Ἀργεῖην — τὴν Πελοποννησίαν ἢ γὰρ Λακωνική μέρος ἦν τὸ πέμπτον τῆς Πελοποννήσου, ὡς καὶ ἔμπροσθεν εἶρηται Ἄργος Ἀργεία.

V. 163. ἴθι — ἐκ τοῦ εἶμι τὸ πορεύομαι, ἔμεν. καὶ προσεκτικὸν ἔθι ἐκ ἄλλοις δὲ καὶ τοῖς ἐνδόξαις ἢ χρειώδους ὑπηρεσία.

V. 164. ἀγανοῖς — προσκινέας πραέοις, σεμνοῖς ἢ ὑπάγεσθαι δυναμένοις οὕτω γὰρ ἔδει μαλίσσειν τὸ σφρηγῶδες τοῦ θυμοῦ τὸ δὲ αὖ πρὸ τοῦ γ ψιλῶτα πλὴν τοῦ ἁγνὸς καὶ ἁγίος.

V. 171. ἄχος — λύπη ἢ ἄφρωνος ἀνία, ἣν ἔσχε Νιόβη.

V. 183. ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλεν — ἀπεδύσατο τὴν χλαμίδα διὰ τὸ μὴ ἐμποδίζεσθαι αὐτὴν ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἱματίων.

V. 184. κήρυξ Εὐρυβάτης — ἐξέειπεν δὲ ὅτι ἕτερος οὗτος ἐστὶν ὁ Εὐρυβάτης, καὶ ἕτερος ὁ Ἀγαμέμνωνος, οὗ ἐμνήσθη ἐν τῇ α'. ἕκαστος γὰρ τῶν βασιλέων εἶχεν ἰδίους κήρυκας.

V. 185. αὐτὸς δ' Ἀτρεΐδω Ἀγαμέμνωνος ἀντίος ἐλθών — Ὀδυσσεὺς φησὶ παρὰ τοῦ Ἀγαμέμνωνος λαμβάνει τὸ σκῆπτρον. οὐχ' ἀπλῶς δὲ ταῦτα ποιεῖ, ἀλλ' ἵνα δοκῇ σὺν τῇ ταῦ βασιλέως γυνάμει κρατεῖν αὐτούς.

V. 186. ἄφθικον — ἄφθαρτον ποιητικῶς τῆτο πέπλασται τὰ μὲν ἀθάνατα ἐπὶ τῶν ἐραψύχων οἱ φιλόσοφοι τάττειν τὸ δὲ ἄφθικον ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων.

V. 190. δαιμόνιε — αὕτη ἡ λέξις τῶν μέσων ἐστὶ καὶ δηλαῖ ἀμφότερα ὅτε μὲν ἐπὶ ἐπαίνῳ λεγομένη οἷον θεῖε μακάριε μέγιστε καὶ ἀγαθὲ κατ' ἄριστε ὅτε δὲ ἐπὶ ψόγῳ οἷον ἄφρον καὶ μάταιε ἢ χείριστε καὶ φαῦλε ὅτε μὲν ἐν

φῆσιν, θεῶν προσφέρνη, ἥσσονα λέγει ἢ κατὰ θεόν ὅτε δὲ ἀν-
δράπων, ὑπερέχοντα ἀνθρώπων ὥς δηλοῦσθαι ἥττονα μὲν
θεῷ, μείζονα δὲ ἀνθρώποις.

οὐ σε ἔοικεν — οὐ σε τρέπει, ὦ βέλτιστε ἢ ἀκριβὴς
5 ὀρθοτοκαί· ἐγγλίνει δὲ ἡ κοινή.

V. 194. ἀποιόσμεν — ἠπούσαμεν μετρίως, ἵνα μὴ κα-
ταισχύνῃ τοὺς ἄλλους· τινὲς δὲ ἐν ἐρωτήσῃ μὴ οὐκ ἠκέ-
σαμεν, τὸ δὲ μὴ, διστακτικόν.

V. 199. ἐλάσασκεν — ἐπληττεν· οἱ μὲν θρασεῖς κολα-
10 κηόμενοι, ἐπαίρονται πῶς οὖν δημόχαρις τις Ὀδυσσεὺς
φῆσιν; ἵνα ἐκείνοι τούτων ἐαυτοῖεν, καὶ ἐκδηλὸς ἡ βουλή
γίνεται.

V. 204. κοίρανος — βασιλεὺς ὑγαμῶν οὕτω γοῦν, ὅτι
ἡ Περσῶν ἀρχὴ διὰ τῆς μοναρχίας μεγάλη ἐστὶ καὶ οἱ
15 Ἀθηναῖοι ἀπότε πλείονας περιῖχον τῷ στρατεύματι ἡγε-
μόνας, ὥς ἐν Αἰγῶς ποταμοῖς οἱ δ' ἡττώντο· ἀπότε δὲ δι'
ἐνὸς ἐποιῶντο τοὺς ἀγῶνας, ἐνίκων, ὥς περ ἐν τῇ Κνίδῳ
ὁ Κόνων τὸ τῶν Περσῶν (sic) στρατόπεδον ὅπου γε καὶ
αὐτὰ τὰ σώματα ἡμῶν εἰ ἦσαν ἐξ ἐνὸς σοιχείε, οὐκ ἂν
20 ποτε ἦλθον· οὔτε γὰρ ἦν ὑφ' οὗ ἀλγύσειαν ἐν ἄντα, ὥς φη-
σιν ὁ θεῖος Ἱπποκράτης καὶ ἐν ἑτέρῳ δὲ πάλιν ὁ αὐτὸς
ἀνὴρ· καὶ πᾶν τὸ πολὺ τῇ φύσει πολέμιον· τὰ γὰρ πολλὰ
ἀλλήλοις ἀνδιε-άμενα, ὥς περ πόλεμον ἐπιφέρει, ἐφ' οὗ καὶ
φθορὰ ἐπακολουθεῖ.

25 V. 205. ἀγκυλομήτεω — ἀγκυλομήτης ὁ Κρόνος ἐκλή-
θη· ἦτοι ὁ ἀγκύλα καὶ σκολιὰ βουλευσάμενος κατὰ τοῦ
πατρὸς καὶ τῶν παίδων, ὥς φησιν Ἡσιόδου μῦθος· τοῦ
μὲν γὰρ τὰ αἰδαῖα τῇ ἄρσῃ ἀπέτερε, τοὺς δὲ κατέπειν ἢ
ἀγκύλα καὶ σκολιὰ πράγματα καὶ δυσχερῆ, τῇ μήτιδι περι-
30 λαμβάνων, κορόνους τίς ὢν καὶ τέλειος νοῦς καὶ εἰδήμων
τῶν σκολιῶν πραγμάτων, καὶ εὐμήχανος· δηλοῖ δὲ τὸ ἄγ-

τα ὡτα λέγει ὁ ποιητὴς πανταχῶ, καὶ Ἡαίados καὶ οὐκ
ἀφρενικῶς τὸν ὥτον.

V. 161. Ἀργεῖην — τὴν Πελοποννησίαν ἢ γὰρ Λακωνική μέρος ἦν τὸ πέμπτον τῆς Πελοποννήσου, ὡς καὶ ἔμπροσθεν εἶρηται Ἄργος Ἀργεῖα.

V. 163. ἴθι — ἐκ τοῦ εἶμι τὸ πορεύομαι, ἔμεν. καὶ προσεκτικὸν ἴθι καὶ ἄλογος δὲ καὶ τοῖς ἐνδόξαις ἢ χρειῶδης ὑπηρεσία.

V. 164. ἀγανοῖς — προσκινῆσαι ἀράτοις, σεμνοῖς ἢ ὑπάγασθαι δυναμένοισι αὐτὰ γὰρ ἔδει μαλίσσιν τὸ σφρηγῶδες τοῦ θυμοῦ τὸ δὲ αὖ πρὸ τοῦ γ ψιλῶς πλὴν τοῦ ἀγνὲς καὶ ἄγιος.

V. 171. ἄχος — λύπη ἢ ἄφρωνος ἀντα, ἣν ἔσχε Νιόβη.

V. 183. ἀπὰ δὲ χλαῖναν βάλεν — ἀπεδύσατο τὴν χλαμίδα διὰ τὸ μὴ ἐμπεδίξασθαι αὐτὸν ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἱματίων.

V. 184. κήρυξ Εὐρυβάτης — ἰστέον δὲ ὅτι ἕτερος οὗτος ἴσθιν ὁ Εὐρυβάτης, καὶ ἕτερος ὁ Ἀγαμέμνωνος, οὗ ἐμνήσθη ἐν τῇ α'. ἕκαστος γὰρ τῶν βασιλέων εἶχεν ἰδίους κήρυκας.

V. 185. αὐτὸς δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνωνος ἐντίος ἐλθόν

τὰ σκ

τῇ τί

25 V.

σας

τις

V.

δηλαῖ

30 μακάρι

οἶον ἄ

φῆσι, θεῶν προσέφη, ἥσσονα λέγει ἢ κατὰ θεόν· ὅτι δὲ ἀν-
θρώπου, ὑπέρχοντα ἄνθρωπον· ὡς δηλοῦσθαι ἥττονα μὲν
θεῷ, μείζονα δὲ ἀνθρώπῳ.

οὐ σὲ ἴσκειν — οὐ σὲ τρέψει, ὧ βέλτιστε· ἢ ἀκριβὲς
ἀρστοταῖ· ἐγλήναι δὲ ἡ κορη.

V. 194. ἀκούσαμεν — ἠκούσαμεν μετρίως, ἵνα μὴ κα-
τασχύνῃ τοὺς ἄλλους· τινὲς δὲ ἐν ἐρωτήσῃ μὴ οὐκ ἠκέ-
σαμεν· τὸ δὲ μὴ, διστακτικόν.

V. 199. ἐλάσασκεν — ἐπλητταν· οἱ μὲν θρασυῖς κολα-
κούμενοι, ἐπαίρονται· πῶς οὖν δημόχαρὶς τις Ὀδυσσεὺς
φροῖνι· ἵνα ἐαῖμαι ταύτων ἀκούειν, καὶ ἐκδηλὸς ἡ βουλή
γένηται.

V. 204. κοίρανος — βασιλεὺς ὑγμίων οὕτω γοῦν, ὅτι
ἡ Περσῶν ἀρχὴ διὰ τῆς μοναρχίας μεγάλη ἐστὶ καὶ οἱ
15 Ἀθηναῖοι ἀπὸ τῆς πλείονος παρῆχον τῷ στρατεύματι ἡγε-
μόνας, ὡς ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς εἰ θ' ἥττωντο· ὁπότε δὲ δι'
ἑνὸς ἐποιήντο τοὺς ἀγῶνας, ἐνίκηον, ὥς περ ἐν τῇ Κνίδῳ
ὁ Κόνων τὸ τῶν Περσῶν (sic) στρατόπεδον ὅπου γε καὶ
αὐτὰ τὰ σώματα ἡμῶν εἰ ἦσαν ἐξ ἑνὸς σοιχείε, οὐκ ἂν

κυλον παρὰ τῷ ποιητῇ πρία τῆ ἀπολιού κατα βούλευσιν
 ὡς ὅταν λέγη ἀγκυλομήτην τὸν Κρόνον καὶ τὸ περιφερὲς
 κατὰ τὸ σχῆμα, ὡς τὸ ἀγκυλα τόξα - καὶ τὸ ἰσχυρὸν,
 ὡς τὸ - ἀγκυλον ἄρμα.

5 V. 212. Θερσίτης δ' ἔτι μόνος - μόνος δὲ Θερσίτης.
 Οἶνός ἀμείψαντι τῆς Ἀριέμιδος θυοῖαν εἵνεκα, Θεὸς ὀ-
 γισθεῖσα, ἔπεμψε τῇ πόλει σὺν ἄγριον ἐφ' ὃν ἦλθε στρατεία
 τῶν Ἑλλήνων ἀρίστων· ἐπειδὴ καὶ ἐλυμιάτετο τὴν χώραν,
 ὡς φησὶν αὐτὸς ὁ ποιητὴς ἐν τῇ ε'· μετ' ὧν ἦν καὶ ὁ Θερ-
 10 σίτης· ὃς δειλίκους κατέλειψε τὴν παραφυλακὴν ἐφ' ἧς ἦν,
 καὶ ἀπῆλθεν ἐπὶ τινα τόπον ὑψηλόν, τὴν σωτηρίαν θηρώ-
 μενος· ὀνειδίζόμενος δὲ ὑπὸ Μελιάγρου ἐδιώκετο καὶ κατὰ
 πρημενὴ περὶ τὸν τοῖστος ἐγένετο, ὅν· Ὅμηρος αὐτὸν πα-
 ρίσθησιν· ἰσορῶν δὲ Εὐφορίαν.

15 Τὸ σχῆμα ἐπὶ τῆς εὐφροσύνης· ἐπὶ τῆς εὐφροσύνης δὲ ἔστι διχρόνους φωνή-
 ματος· εὐφροσύνην ποιοῦντος τὴν συλλαβὴν πρῶσις· οἶον,
 ὁδός· οὐδός· ὅρος· οὐρός· μένος· μένος· ἐρετρία· ἐρετρία· κό-
 ραι· κούραι.

Γνώσκων μὲν τοὶ χρηστοὶ ἀτ' διχρόνους ἐπειθέσεις, τὰ
 20 πρὶν φερόμενα οὐ μεταβάλλουσιν εἰς θαρσία· καὶ δὲ θαυ-
 νόμενα φιλῶσιν.

Οἶνός καὶ Ἄγριος ἀδελφοί· ὡς λέγει ποιητὴς ἐν τῇ θ'·
 ἀλλ' ὁ μὲν Οἶνός ἦν πατήρ Μελιάγρου, ὁ δὲ Ἄγριος
 Θερσίτη· μήτηρ δὲ Θερσίτη Δία· Ψεῦδεται δὲ διὰ ποίαν
 25 αἰτίαν ὁ Θερσίτης ἐστράτευσε εἰς Τροίαν τοῖστος ὧν ῥη-
 θέον· ὅτι καὶ περὶ τῆς αἰτίας οὐκ ἀπελείφθη τῇ πα-
 τρίδι· ὅτι καὶ ἐπεισώδων πορῆται, πρὸς τὸ ἐκ σκυθρωπῆ
 εἰς ἰλαρότητα τοὺς ψυχὰς· ἀνακάλεσθαι τῶν Ἑλλήνων
 ὡς περ' εἰλαπταὶ καὶ Ἡρακλῆος· γέλως χάρις παρὰ τοῖς
 30 θεαῖς ἐν τῇ ε'· λαμβάνεται καὶ πρὶν ἐπεισῶναι τὸ ποιητῇ, ἢ

πειθαρότης ἐκείνη, ἥ χρείας· ὅς περ τοῦτο νῦν ἡ κόσμος
καὶ ὑψίστης χάριν.

ἀμετροειπής — ἄμετρος ἐν τῷ λέγειν φλύαρος· πάντων
γὰρ κόρος ἐστίν· οἱ δὲ μέτρον τῇ τάξει, ἡμεῖς δὲ ἀπε-
5 ρουτολόγον τοῦτον φαμέν.

V. 215. — 6. ἀλλ' ὅ-τι οἱ εἶδασθαι γιλοῖον Ἀργείοισιν —
ἐμμεῖναι — ὅλλ' ὅπερ· ἂν ἐνόμιζεν ὁ Θεοδίτης ἀναγκαῖον
εἶναι, τοῦτο γέλωτος πολλοῦ ἄξιον ἐφαίνετο τοῖς Ἑλλησιν·
Ἀττικῶς γιλοῖος· τὰ δὲ ἐμμεῖναι ἀπὸ κοινοῦ· τὸ τι ἀναφο-
10 ρηκὸν ἐστίν.

V. 219. φοξός — ὀξύκεφαλος· φοξός τῶν διχῶν εἰρη-
μέλων· σημαίνει δὲ τὸν ὀξύκεφαλον· εἴρηται α) δὲ ἀπὸ τῶν
παραμεικῶν ὀργείων, τῶν ἐν τῇ καμένῳ ἀπὸ τῆ φωτὸς ἀπο-
ξυνομένων κατὰ φησὶ καὶ Ἀμμονίδης (31c) — αὕτη δὲ
15 φοξίχιλος· Ἀργεῖη κύλεξ — ἔνιος δὲ κυρίως τὸν ἐπὶ τὰ φάκη,
τουτέστι τὰ ὀμμάτα ἀποξυμμένην ἔχοντα τὴν κεφαλὴν ἀμ-
φοτέρων τὸ πρότερον.

ἐπενήνοθε — ἐπήνηθη, ἐπέκειτο· τὸ ἐπνήσθην οὐ δύναται
εἶναι Ἀττικόν, κατὰ ἤνωθε καὶ ἐνήνοθεν, οὐ διπλασιασμός
20 Ἀττικῶς ἀπὸ γὰρ τῆ εἰς τοῦ σημαίνοντος τὸ ὑπάρχω, γί-
νεται παράγωγον ἐέθω, ὡς φλεγέθω, ρεέθω, νεμέθω· εἴτα
κατὰ συνέλευσιν τῶν δύο εἰς ἡ ἤθω γίνεται τὸ θέμα· ὥστε
οὖν δεῖ λέγειν ὅτι κατὰ πρόθεσιν τῆς ἐν, ἐγένετο ἐνήθω·
ἤνωθα ὁ μέσος παρακείμενος καὶ ἐνήνωθα ἢ κατὰ Φιλό-
25 ξενον ἐκ τοῦ ἤθω τῆ σημαίνοντος τὸ κινῶ, μετὰ τῆς ἐν

α) Eust. p. 207. Ἡ κατὰ τοὺς παλαιούς ἐξ ὁμοιότητος τῶν κυρι-
φαγῶν ὀργείων, ἂν περ φοξὸς λέγεται, οἰονεῖ εἶνα φλοξά. Ἰστοῦν δὲ ὅτι ἐν τοῖς
τοῦ Ἀθηναίου φέρονται καὶ ταῦτα χρήσιμα εἰς τὸ περὶ φοξότητος· ἐπίσημοι
κύλεξ Ἀργεῖαι, καὶ Ἀττικαί· φοξαὶ δὲ τὸ χεῖλος αἱ Ἀργεῖαι, ὡς δηλοῖ
Σμωναίδης εἰπὼν — αὕτη δὲ φοξόχιλος — εἰς ὃν ἀνοιγμένη, τουτέστι εἰς ὃν
λέγουσιν.

ἐνόθω, ἐνόσω ὁ μέλλων ὄθω ἐμαίχθω καὶ ἐνοσίφυλλος
ἦνοκα καὶ ἦνοθα ὁ μέσος καὶ διπλασιασμιὸς Ἀττικὸς ἐνή-
νοθαί· ὅπερ καὶ ἄμφω τούτου λαμβάνει.

λάχνη — τρίχων. Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ Ἀχιλεὺς αὐτὸν τὸν
5 Θεοσίτην ἀνείρει, ὡς ἱστορεῖ Ἡρόδοτος ὁ παλαιὸς ἐν τοῖς
μετ' Ὀμήρου φησὶ γὰρ ὅτι ἐν τῇ Ἀμαζονομαχίᾳ ἦλθον
γὰρ αἱ Ἀμαζόνες τοῖς Τρώσι· θύμιαχοι μετὰ τὸν Ἑκτο-
ρος θάνατον· ἀνελθὼν Ἀχιλεὺς Πειθεσίλειαν τὴν τῶν Ἀμα-
ζόνων βασίλειαν· ὤφραρον ἀρσχὴν τὸ σῶμα αὐτῆς εὐπρε-
10 πὲς πάνυ, εἰς ἔρωτα ἦλθε τῆς προειρημένης· βαρέως τὲ
ἔφερεν ἐπὶ τῷ θανάτῳ αὐτῆς· ὁρῶν δὲ δυσφορεῖντα αὐτὸν
Θεοσίτην, συνήδως ἐλοιδορεῖ· ἐφ' ᾧ ὀργισθεὶς ὁ ἦρωας, γρόν-
θαι παίσας αὐτὸν ἀναρεῖ· πάρα γὰρ τῶν ὀδόντων αὐτοῦ
ἐνεχθέντων· χαμαί.

15 V. 221. τῷ γὰρ εἰκέσθαι — ταύτους γὰρ πρῶτον προε-
λοιδορήσεν κακολογήσας· εἶθ' οὕτως τὸν Ἀγαμέμνονα.

V. 222. ὀξέα — μεγάλα καὶ τῶν μεγάλων εὐτυχία
ὑφῆσθαι ταπεινούς.

V. 226. πλεῖαί τοι χαλκοῦ — διατέ δὲ ὑπὲρ τὴν ἄλλην
20 ὕλην τοῦ χαλκοῦ ἐμνήσθη; ὅτι τρις ἀρχαίοις σφόδρα ἦν
τίμιος ὁ χαλκός· οὐκ ἀπὸ τῆς πλεΐας, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ πλείους
ἀφ' οὗ παρὰ τῷ ποιητῇ, πλεὺς μέλανος θανάτοιο· καὶ,
πλεῖαί τοι χαλκοῦ πλείαι.

V. 235. ὧ πέποινες — ἐκλυτοὶ καὶ ἀσθενεῖς· ὅτε δὲ ἤδι-
25 σοι ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν πέπονων, ἃ τῇ μὲν γεύσει ἐστὶν
ἡδέα, τῇ δὲ ἀφῇ τῆς χειρὸς μαλακά καὶ εὐένδοτα.

V. 237. πεσέμεν — κατέχειν ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν
τῇ γαστρὶ σιτίων· καὶ γὰρ ἂν μὴ κρατηθῇ τὸν ὠρισμένον
χρόνον, ἀσθενούσης τῆς καθεκτικῆς δυνάμεως, οὐ πέττεται

30 V. 248. βρότον — φθαρτὸν ἄνθρωπον· βρότος δὲ πα-
ροξυτόνως τὸ μετὰ κόνεως μεγέν τοῦ ἀνθρώπου αἷμα.

V. 249. ὅσοι δ' ἄρ' Ἀτρείδης — οὗτοι δὲ ἦσαν κατὰ μὲν
 τὸ σύνηθες Πλεισθένους καὶ Ἀερόπης, Ἀτρέως παῖδες τῷ
 Πέλοπος ὡς φασιν ἄλλοι τε πολλοὶ, καὶ Πορφύριος ἐν τοῖς
 ζητήμασιν· ἀλλ' ἐπειδὴ Πλεισθένης νέος τελευτᾷ, μὴδὲν κα-
 5 ταλείψας μνήνης, πάντα ἀνατρεφέντες νέοι οἱ αὐτοῦ παῖδες,
 ὑπὸ Ἀτρέως αὐτοῦ ἐκλήθησαν παῖδες. Διὰ ποῖαν αἰτίαν
 εἰπὼν· εἴ κ' ἔτι σ' ἀρραίνοντα κίχῃσμαι ὥς νῦν περ ὦδε -
 ἐπάγει - σκήπτρῳ δ' ἐμὲ μετὰφρενόν ἢ δὲ καὶ ὦμῳ - πλήξει;
 λέγομεν δὲ ἡμεῖς ὅτι τότε καὶ αὐτὰ εἶπεν ἀποδύειν καὶ ἔτω
 10 τύπτειν γυμνόν· οὗν δὲ ἀπλῶς ἐπλήξεν.

V. 269. ἄχρεϊον ἰδὼν — ἀπρεπὲς κατασκήσας τὸ πρό-
 σωπον, ἢ ἀγενὲς καὶ ἀνάνδρον, ἢ ἀειδὲς καὶ δυσμορφον·
 γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἔχρειν τὸ ἀπτομαὶ καὶ πλησιάζω, οὗ πα-
 ράγωγον κραύω - κραύση μὲν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον - ἄρ'
 15 οὗ τὸ ἔχραε τὸ βαρύνειν, καὶ μετὰ τοῦ στήρικτος ἢ ἀχρής
 καὶ ἀχρεῖον τὸ ἀσθενές, καὶ βάρους μὴ μετέχον.

Hibk. ἀλγῆσας δ' ἀχρεῖον ἰδὼν, ἀπεμόρξατο δάκρυ — ἐπὶ
 δὲ τῆς Πηνελόπης — ἀχρεῖον δ' ἐγέλασεν - ἐπίπλασεν a)
 καὶ ὑποκαρυμμένον· μέχρι τοῦ τὰ χεῖλη μόνον διανοίγειν·
 20 τοῦ δὲ ἀχρής κτητικῷ τρόπῳ ἀχρήϊον. Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ
 μνησουλλάβων ῥημάτων, ἀχρεῖον παρὰ μὲν τῷ ποιητῇ προ-
 περισπᾶται, παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς ἀχρεῖον ἰδὼν ὀργιζόμε-
 νος καὶ μὴ δυνάμενος ἀεινάζειν τὸ βλέμμα, διαγράφει.

V. 270. οἳ δὲ — καὶ αὐτοὶ· οἳ δὲ Ἕλληνες· ζηκτέον δὲ
 25 μετὰ τὸ ἀχνύμενοί περ ἔπειτα ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς ἀναγνω-
 σέον· ἢ ἢ οἳ δὲ Ἕλληνες καὶ τοὶ λυπόμενοι διὰ τὴν ἀνα-
 βολὴν τῆς ἐπὶ τὸν οἶκον ἀνακομιδῆς, ἠδέως ἐγέλασαν,
 ἐπὶ τῇ ἄφει τοῦ Θεοσίτα.

a) Eust. p. 217. haec citat de Penelope iisdem verbis ἐπίπλ. καὶ
 ὑποκαρυμμένον - dein sequitur, φασὶν οἱ παλαιοὶ et regulam eandem
 recitat.

V. 273. κορύσσων — καθαρπλίζων, παρασκευάζων. Αἰολακόν, ἀπὸ τοῦ κορύπτω· σφασίδιον δὲ κληθεὶς, πληγαῖς ἢ γέλωτι παύσεται· οἷς ἀμφοῖν ἐχρήσατο ὁ ποιητής.

V. 278. - 9. ἀνὰ δ' ὁ περλίπρωτος Ὀδυσσεύς — ἐστὶν — τὸ
 5 ἐξῆς· ἀνέστη δὲ ὁ τὰς πόλεις παρεῶν· ὁ πολεμικὸς Ὀδυσσεύς· ἐν ἣ ὑπερβατὸς ὁ τράπας προκατεσκεύασε δὲ αὐτῷ ὁ ποιητής τῆς Ἰλίου πόρῃσιν· ὡς ἀφέπατε τῷ Ὀδυσσεύς ἐπινοήσαντος τὴν τῇ θερεῖν ἵππε κατασκευὴν, οὗ εἰσαχθέντες ἐπορεύθη ἡ Ἴλιος, ὡς ἀνταλλάσσει τῆς παθήσεως φησί — σῇ δ' ἤλω· βελῆ πόλις Πριάμοιο ἄνακτος.

Τρία ἤδη ῥητορικῆς συμβουλευτικόν, ὃ ἐστὶν ἐκ προτροπῆς καὶ ἀποτροπῆς, ὡς νῦν· δικονικόν, ἐκ κατηγορίας καὶ ἀπολογίας, ὡς, ὅσω δ' ἀνδρ' ἐνείμεον πανηγυρικόν, ἔξ ἐγκωμίου καὶ ψόγου. — ὦ μάκαρ Δαρειδῆ· αἰνοβαρὲς κανὸς
 15 ἄμματος ἔχων.

V. 290. οἶκον δὲ νέεσθαι — εἰς τὸν οἶκον παρεῖναι· οἱ μὲν γὰρ εὐθὺ πέραν τῆς ἀγορᾶς λαμβάνοντες ἵενται οἴκαδε αἱ δὲ τὸν οἶκον φυλάσσονται μὴ κατημέναι.

V. 291. ἢ μὴν καὶ πόνος ἐστίν — ἐστὶ μὲν οὖν καὶ πό-
 20 νος ἢ μὴν καὶ πόνος ἐστὶ καὶ τῆ λήπτης γε οὐσίας αἱ μικρᾶς, ποιήσαντά τινα καὶ μοχθήσαντα ἐπὶ πράγματι· ἐπα-
 κελθεῖν ἀπράκτων καὶ μὴ ἐκτελέσαντα.

V. 303. χθιὲς ἄ τε καὶ πρωΐας — χθιὲς καὶ πρῶτη κα-
 25 ταμύκρυνε δὲ τὸν ἐννεατῶ χρόνον, ἵνα μὴ δεῖα τῆς ἀναμ-
 κήσεως πλέονε πρήσῃ ἀγωνιάσαι τοὺς Ἕλληνας.

V. 307. πλατανίζω — ὑπὸ τῇ ἰσχυρῇ πλατάνῳ· τῇ μὲν
 30 τῇ τάσει ἀναγνωστέον ὡς κυπαρίσσω· δηλοποιεῖσθαι θέλει ἢ πλατάνος, καὶ ἐστὶν ἐπιτηδὴς πρὸς γένεσιν περσιδίων.

V. 308. ἐνδ' ἐφάνη — ὅπερ ἡμῖν ἐφάνη ὁ δράκων· οὗ
 30 τίνος δράκοντος τὸ ὄνομα ὁ Περφύριος ἐν τοῖς ζητήμασιν

ἔφαθ' ἄγων αὐτὸν Σθένει· οὕτω γὰρ ἱσταῖται Δαμνοίω
 ἐν τῇ ε' τῶν ἐπὶ ὀρέων·

V. 311. στρουθῦ — οἱ στρουθοὶ Ἀφροδίτης χρόνον τε
 δηλοῦσιν· ἐπὶ πτηνὸς ὁ χρόνος· ὁ δὲ λίθος, ἐπεὶ οὐκέτι
 5 πένηται λαβεῖν ὁ πάλεμος· ὅτε μὲν ἐφ' ὕψους κινεῖσθαι τὴν
 νεοττίαν, τὴν ἡμερόεσσαν Ἴλιον· οἱ δὲ ὑποπετάλμοι προσοῖ
 τὰ ὀλγοχρόντου τῶν Τρώων· μακρομένον γὰρ ὅσον οὐ-
 θέτω τῶν φύλλων ἀποπεσύνται· ἡ δὲ ἐννέατη μήτηρ, τῆς
 ἑννατηρίδος τοῦ πολέμου τὸ ἐκασμένον ἐσήμεν· ἡ δὲ διὰ
 10 τῷ ὕδατος πορταί τοῦ θράκωντος· τὴν δ' ὕδατος ἀφίετα τῶν
 Ἑλλήνων· τὰ δὲ περίλεπθηναι τῆς νεοττίαν, τὰ μὴ παν-
 τέως ἡφανίσθαι πρὸς τόπον· ἀκαῖται γὰρ μέχρι τῆ νῦν
 ἢ δὲ ἀπολείθωσις· ἢ τὸ ἀσυνέχου τῶν λόγων, ἢ ὅτι
 εἰς λίθους περὶ ἔσται τὸ τέλος τοῦ πολέμου· ἔστι δὲ ση-
 15 μεῖον τὰ παρὰ τόπον γινώσκον, ὥς μέλισσαι, ἢ πτηνὰ μύρ-
 μακας ἐν αἴφῃ· τέρως δὲ τὸ παρὰ φύσιν ταῦτα εὖν· εἶχεν
 αἶμα, τὸ σπινθὴρ μὲν τὸ ἐπ' ἀφάρ· πρὸς φετῶ εἶχεν τὴν νιοσ-
 σίαν· πέρας δὲ τὸ ὅτε τετελέσται· ἐπεὶ γὰρ τίκεται, ὅν τὸ
 ἐν οὐρίαν· ἔα.

20 V. 316. περὶ αἴφῃ — παροξυσμῶς καὶ ὁ μὲν κανὼν·
 θέλει προπαροξυσμῶς, ὥς ἄρτυγας· ἀλλ' ἐπειδὴ οὕτω δοκεῖ
 συνίσταται τῷ Ἀριε-ἀρχῇ, παιδάμεθα αὐτῷ ὥς πάντῃ ἀφίετω
 γραμμάται·

V. 322. πῶν — ἐνός, ἄρτια· κατὰ στήθεσιν τῆς ἰσῆς,
 25 ὁ ἔστι τῆς φωνῆς· ἔσται μετὰ ταῦ· αἱ ἀνὰ ἐπὶ δὲ τῆς· ἢ
 δ' ἀνὰ δὴν ἡς· οὐδέχαιτον·

V. 325. ὁ αὖ κλῆρος αὐτῷ πατ' ὀλεῖται — τὰ ἄρθρα διακρί-
 νεται· αἶ γὰρ ἀντανύμια πλεονάζει τὸ αὖ·

V. 328. παλεμέεσσαν — πολέμοισιν· ἱσταμένη τῇ δε-
 30 κάτου, ἐπόρθησαν· τοσαῦτ' ἔστα· ἢ ὅτι τέλειος χρόνος ὁ
 ἐκαστός· ἢ ὅτι τρεῖς εἰσὶ χρόνοι δι' ὧν ὁ πᾶς αἰὼν ἀριθ-

μαίται· ἡμέραι· μὴν· ἐνιαυτός· εἰ μὲν ἦσαν ἐν τῷ σε-
λέχει, ἡμέρας εἶπεν· εἰ δὲ ἐν μέσῳ, μῆνας· ἐπεὶ δὲ πρὸς
τῷ τέλει, ἐνιαυτός·

V. 330. τὰ δὲ νῦν — ταῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος· τὸ νῦν
5 πρὸς τὸ χθίζά τε φησί· καὶ τὸ τελεῖται, ἀντὶ τοῦ τελεσ-
θήσεται.

V. 336. γερήνιος ἱππότης Νέστωρ — ἱπποῖός, νῦν δὲ
φυγὰς· ὁ γὰρ ποιεῖ τῷ ἱππότης νῦν ἀντὶ τῆς φυγᾶς κέ-
χρηται. Ἡρακλῆς γὰρ ἐπιστρατεύσας τῇ Πύλῳ, διὰ τὸ μὴ
10 καθάρθῃν αὐτὸν ὑπὸ Νηλεῶς τὸν Ἰφίτε φόνον, καὶ διὰ
τὴν τῶν Νηλεῶν ἀφροσύνην, πολὺς ἦν προῶν τὴν πόλιν
καὶ ἐφ' ὅσον μὲν περικλήμενος ὁ Νηλεὺς ἔζη, δυσάλωτος
ἦν· ἡ πόλις ἀμφίβιος γὰρ ἔκεινος ἐγένετο· καὶ δὴ γενό-
μενον αὐτὸν μέλισσαν, καὶ στάατα ἐπὶ τῇ Ἡρακλείῳ ἀρ-
15 ματος, Ἀθηναὶ εἰκάσασα Ἡρακλῆα, ἐποίησαν ἀναρεῖσθαι
τότε Νέστωρ ἐν Γερῇσιν φερόμενός, ἔφυγε γὰρ ἵππεσ' ἐπιβάς
εἰς Γερηνοὺς, παρθενείῃς δὲ τῆς Πύλου, καὶ τῶν ἑνδοκα
ἀδελφῶν αὐτοῦ ἀναρεῖνόντων, μένος περιελείφθη· διὸ καὶ
Γερήνιος ὀνομάσθη· ἱστορεῖ Ἡσίοδος ἐν καταλέγοις·

20 V. 347. ἀνύσεις δ' οὐχ ἔσσεται ἀνύσεις — ἐντελής δὲ πρᾶ-
ξις αὐτὴ γενήσεται αὐτῶν· ὥστε πρὸ τοῦ δέοντος χρόνου πο-
ρεῖσθαι ἡμᾶς εἰς τὴν Πελοπόννησον πρὶν γνῶμεν τὴν τῷ
Διὸς γνώμην. Τὸ α πρὸ τοῦ ν ψιλᾷται, πλὴν τῷ ἀνδάνω-
φθαί· γοῦν οὐδὲν ἀνύσονται πρὸς τὸν ἀπάλειον ἄχρις οὔτου
25 πέρας λάβη· ἡ τοῦ Διὸς ὑπόσχεσις ἀμφίβαλος ὁ λόγος
ἢ διαστελλόντων ἡμῶν ἐπὶ τῶν αὐτῶν, ἢ σημαπτόντων ἐπὶ
τοῦ ἑνός· ἦται, οὐ γὰρ ἐστὶν οὐδὲν δ' ἐπινοήσουσιν ὥστε ὑπο-
στρέψαι ἡμᾶς πρότερον, πρὶν τὸ τέλος ποιήσασθαι τῷ πο-
λέμῳ· ἢ ἀνύσονται οὐδὲν πρὶν ὑποστρέψαι ἡμᾶς, καὶ πρὶν
30 τέλος εὑρεῖσθαι τῷ πολέμῳ.

V. 349. ψῶδας ὑπόσχεσις — εἰ ψευδής ἢ ὑπόσχεσις

ταῦτα παρὶ τοῖς Τρωϊκοῖς λεγὰ καλοῦνται· πρὸς τὴν ση-
μασίαν ἀναφερόμενα ψεῦδος τὸ ἐπάγγελμα.

V. 350. Κρονιάνα — Κρόνος παῖδας εἰσὶ γὰρ καὶ ἑτεροι,
ἄρρενες μὲν, Ζεὺς, Ποσειδῶν, Ἄρης, Θήλειαι δὲ, Ἑστία,
5 Δημήτηρ, Ἥρα.

V. 356. τίσασθαι — τιμωρῆσασθαι, τιμωρῆσαι δὲ καὶ
βοηθῆσαι τῇ Ἑλένῃ, καὶ ἀμύνασθαι ὑπὲρ αὐτῆς ἀνθ' ὧν
ὑπέμεινε φροντίδων καὶ στενεγμῶν· ἀρπαγεῖσα κατὰ γὰρ
τὸν ποιετὴν ἐνταῦθα ὄκουσα ἡρπάγη· ἢ καὶ τοὺς ἐν ἡμῖν
10 γενομένους στεναγμούς καὶ τὰ ὀρμήματα ὑπὲρ τῆς Ἑλένης
ἀντιμωρῆσασθαι τοὺς Τρώας.

V. 359. πότμον — μέρος ὃ ἔσται ἐν εὐδύς πρὸ πάν-
των ἐκείνος ἐπὶ θάνατον ἔλθῃ καὶ ἀναπληρώσῃ τὴν εἰμαρ-
μένην.

15 V. 360. ἀλλ' ἀναξ — ἀλλ' ὦ βασιλεῦ· ἀποστρέφει δὲ τὸν
λόγον ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα, καὶ κα-
λεῖται τὸ σχῆμα ἀπαστροφή.

V. 362. κατὰ φρήτρας — κατὰ φρατριάς, ὃ ἐστὶ συγ-
γενείας· φρήτρας τὰς τρετῶς, ὃ ἐστὶν τρεῖς φυλὰς τοῦτο
20 δὲ ἵνα μὴ τε περιορῶεν τοὺς οἰκείους, καὶ εὐδοξεῖν σπου-
δάζοιεν ἐλγχόμενοι.

V. 367. γνώσεται εἰ καὶ θεσπεσίῃ πόλιν οὐκ ἄλσπαῖξις —
καὶ τὰ ἐξῆς ἐπεγνώσθη· πότερον θεία γνώμη ἐστὶν ἢ ἐναν-
τιουμένη σοι πρὸς τὸ ἐλεῖν τὴν Ἰλιον, ἢ ἡ τῶν ἀνδρῶν
25 δειλία καὶ ἀπόνοια τῶν πολεμικῶν ἔργων.

V. 368. ἀφραδίη — ἀπειρία· Ἐξήνηται δὲ διατί ταύ-
την τὴν τάξιν πρὸ πολλῆ μὴ ὑπέθετο ὁ Νέστωρ· ὅτι πάλαι
μέγ' ὁ Ἀχιλεὺς φίλος ὢν τῶν Ἑλλήνων, ἤρκει πρὸς τὸ συ-
νέχειν τοὺς βαρβάρους, καὶ καλῶς ἐκείνῳ θάρρῶν, οὐκ
30 ἐποίη' τῆτο· νῦν δὲ αὐτῆς μνηϊόντος εἰκότος ἀσφαλεστέραν
διάταξιν εἰσάγει.

V. 370. νικᾷς — ὑπερβάλλεις· Εὐριπίδης α)· σοφὸν γὰρ ἐν βούλευμα τὰς πολλὰς χέρας· νικᾷ· σὺν ὅχλῳ ἀμαθία πλεῖστον κακὸν νικᾷ.

V. 371. αἶψά γάρ· Ζεῦ τε πάτερ — αἶψα γὰρ ἐστὶν ἐπὶ ῥήμα εὐκτικόν· ἐντεῦθεν δέ τινες νομίζουσιν Ἀθηναῖον γε-
5 γόνεναί τὸν ποιητὴν· τὸ γὰρ Ἀθηναίη Ἀττικόν, καὶ ἴδιον εἶναι τὸν ὄρμον Ἀθηναίοις.

V. 374. περδομένη τε — πορθηθεῖσα· Ἐξήνηται δέ καὶ
τῷτο· διὰ τὴν Ὀδυσσεύως κατασχόντος διὰ λόγων τὴν ὄχλῳ,
10 καὶ τοῦτο πρᾶγμα συνετὸν καὶ σπουδαῖον ποιήσαντος, ὃ βασιλεὺς νῦν δύναμεν ἐν τῷ λέγειν τῷ Νέστωρι πρᾶγμαρτυ-
ρεῖν· ἥτοι ὡς δυναμικωτέρας προκατειλημμένων τῶν ἐπιχει-
ρημάτων Ἀθηνᾶ τε καὶ Ὀδυσσεὺς ὁμῶς εὐπορήσας λόγων
ἢ ὅτι ὁ μὲν, μόνον ἀνείδισε Νέστωρ δέ σὺν τῇ διατάξει
15 καὶ συμβουλίᾳ, καὶ τὰς ἀσπρατίας εἶπε νίκης φῶς βε-
βαιότερον.

V. 376. ἀπρήκτους — πρὸς ἀπράκτους, πρὸς αἵς οὐδὲν ἐστὶ πρᾶξαι φιλονεικίας· εὐεπίφοροι κατὰ θεὸν οἱ ἀτυχεῖς.

V. 381. δεῖπνον — τὸ παρ' ἡμῶν ἄριστον λεγόμενον τὸ
20 πρωῒνον ἐμβρῶμα· δόρπος δέ, τὸ ἐν τῇ ἐσπέρᾳ, ὃ ἡμεῖς δεῖπνον λέγομεν· δεῖπνον b) τὸ ἐωθινὸν ἄριστον· ὃ διὰ τὴν ἀνάγκην πρὸ τοῦ θέντος ποιῶνται, μεθ' ὃ δεῖ πονεῖν, ὃ ἐστὶν ἐργάζεσθαι· δόρπος δέ, ἡ ἐσπερινὴ τροφή, παρὰ τὸ οἶονετ' καθεσθαι τὸ τηλικαῦτά λοιπὸν τοὺς πολεμοῦντας τῷ

a) Extant in Antiop. fragmentis v. 27., heic tamen redundat secundum νικᾷ, et inest varia lectio non omnino aspernenda.

b) Eust. p. 242. Ἐστὶ δὲ δεῖπνον τὸ ἐωθινὸν ἄριστον, ὡς φασιν οἱ παλαιοί, ὃ κατ' ἀνάγκην πρὸ τοῦ θέντος ποιῶνται καιροῦ, ὡς ἂν ἐν τῷ πρωῒ γαστρίαντες τῇ τροφῇ ἔσθωσι καὶ δεῖπνον τὸ τοιοῦτον πρωῒνον ἐμβρῶμα λέγεται. . . . Τὸ δὲ παρ' Αἰσχύλῳ ἄριστα δεῖπνα δόρπα θ' αἰρεῖσθαι τρία, ἢ μάλιστα τρία κατὰ τοὺς παλαιούς, κακῶς ῥηθῆναι κρίνουσιν οἱ παλαιοί· οὐδὲ μνηστῆρες γὰρ φασιν, οὐδὲ Κύκλωψ τριπλὴ τροφαὶς ἐχρᾶτο.

δώρατος, ὃ ἐστὶ τοῦ πολέμου καὶ ἡσυχάζειν τὸ δὲ δεῖπνον,
 ἔσθ' ὅτε πᾶσαν τροφήν Δίσχυλος δὲ κακῶς, ἄριστα δὲῖπνα
 δώρα θ' αἰρεῖσθαι τρίτα· αὐτὰ μνηστῆρες γάρ, ἔδ' Κύ-
 κλωψ τρίτῃ τροφῇ ἐχρῶντα.

- 5 Ἄρηα — νῦν τὸν πόλεμον τετραχῶς γὰρ ταύτῃ τῇ ὀνό-
 -ματι κέχρηται ὁ ποιητὴς ἐπὶ μὲν τῇ πολέμῳ, ὡς ἐνταῦ-
 -θα — νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον ἵνα ἐκνάγωμεν Ἄρηα — ἐπὶ
 δὲ τοῦ σιδήρου ὡς ἐκᾶ — αἵματος ἄσαι Ἄρηα τελευτῶντον
 -πολεμότην — καὶ — ἐνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄμβριμος
 10 Ἄρης — ἐπὶ δὲ αὐτῇ τῇ θεῇ οὕτως — καὶ δ' αὐτὴ κυνάμυια
 ἄγχι βροτολογόν Ἄρηα — καὶ πάλιν — ἐς δὲ Τρώας Ἄρης
 κερνθαίολος — ἐπὶ δὲ ταῖς πληγαῖς — ἐνθα μάλισα —
 γέγνητ' Ἄρης ἀλεγγνός εἰζυροῖσι βροτοῖσι.

V. 388. τελευτῶν — ὁ ἀναπαύων τῆς ἀσπίδος ὃ ἐστὶ
 15 πλατὺς ἱμάς, ἀπ' αὐτῆς ἀσπίδος ἡγίηται· ἐστὶ δὲ καὶ ἕτερος
 τελευτῶν τοῦ ξίφους.

V. 389. ἀμφιβρότης — τῆς περικταχάδου τοῦ βροτῶν καὶ
 τὸν ἄνθρωπον περισκεπέσης καὶ περιεχούσης ἀνδρομήκεσι
 γὰρ ἐχρῶντα ταῖς ἀσπίσιν οἱ πολεμοῖ ἐν τῇ συνθέσει προσ-
 20 λαμβάνει τὰ μὲν τὰ βροτῶς, ὡς κεχρησθῆναι τούτο δὲ
 οὐδέχεται ἴσος δὲ διὰ τὰ προῖέναι.

V. 395. ἀκτὴ — ὁ παραθαλάσσιος καὶ πετρώδης τόπος,
 ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτὸν ὠτῆσθαι ὃ ἐστὶ ῥήσσεσθαι καὶ πε-
 ρελάσθαι τὰ κόμματα.

25 V. 396. σκοπέλα — ὑψηλὸν τόπον, ἀπ' οὗ περισκοπεῖσθαι
 καὶ ἐπιθεῖν πάντα δύναται.

V. 400. αἰγυμενάων — διαπαντὸς αἰτῶν, ἀδαιμόνων.
 καὶ αἱ Ἴωνες τὰ εἶναι γινέσθαι φασὶ καὶ Πένθορος a) + ἄλ-
 λαι δ' ἄλλοις κέρμασι σφετέραι αἱ αἰνεῖ· δέκατι ἑκάστῃ — τὸ

a) De hoc Pindari inserto fragmento cf. praefationem.

δὲ θεῖον φύσει μὲν ἐν· θέσει δὲ πολὺ· Ἑλληνικὸν δὲ τὸ εἰς
θεὸς ἔχειν τὴν ἐλπίδα, ὃ οὐ παῖσι Τρώεσσι·

V. 401. μῶλον — μολυσμὸν τὸν ἐν τῷ πολέμῳ καὶ πό-
νον· ἤρκει γὰρ αὐτοῖς, τῷ δὲ βασιλεῖ, τὸ εὐπλεῶς ζῆν·
5 Ἰσοκράτης a). ταῖς μὲν ταπειναῖς τῶν πόλεων προσήκειν ἐξ
ἅπαντος τρόπου ζητεῖν σωτηρίαν, ταῖς δὲ προῖξάναι τῆς
Ἑλλάδος ἐξουσίας, ὡς τοῖς καλοῖς τε καὶ ἀγαθοῖς τῶν
ἀνδρῶν, αἰρετώτερόν ἐστι καλῶς ἀποθανεῖν, ἢ ζῆν.

V. 408. βοήν· ἀγαθός — ὁ ἐν τῷ πολέμῳ γενναῖος ἢ
10 μὲν γὰρ δευλῆα, θρασύουσα τὸ πνεῦμα, βραχίστην ὑπερ-
γάζεται τὴν φωνήν.

V. 414. μέλαθρον — οἶκον, ἀπὸ τοῦ ὑπὸ καπνῷ με-
λαίνεσθαι· ἀπὸ δὲ τούτου φησὶ τὸ βασιλείαν.

V. 435. μαρέτι νῦν δὴδ' — στρατηγικὴ διδασκαλία χρό-
15 νου· μὴ φεῖδισθαι· οὔτε γὰρ παρελθόντα ἀνακαλέσασθαι,
οὔτε αἰτήσαντα λαβεῖν αὐτὸν δυνάμεθα· ἐρωτηθεῖς οὖν
Ἀλέξανδρος πῶς τῆς Ἑλλάδος περιγένητο, μὴδὲν ἀναβαλ-
λόμενος, εἶπεν.

V. 449. ἑκατόμβοιός — ἑκατῶν βοῶν τιμῆς ἄξιός ἢ
20 ἑκατὸν χρυσῷ νομισμάτων· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ὑπερετέμων τῶν
ζῶων τὸν βοῦν· διὰ πολλὰ μὲν, καὶ ὅτι ἱερὸν ἔσται ἐνε-
χάραττον τῷ μὲν ἐνὶ μέρει τοῦ νομίσματος βοῦν, τῷ δὲ
ἐτέρῳ τὸ τοῦ βασιλέως πρῶτον.

V. 461. ἀσίῳ ἐν λειμῶνι — ἐν τῷ τῆς Ἀσίας συμ-
25 φύτῳ τόπῳ, ἢ ἐν τῷ ἰλυώδει τόπῳ· αἷς γὰρ κατὰ διά-
λεκτον ἐστὶν ἡ ἰλύς· ἄλλοι δὲ Ἀσίου ὀνομαστικῶς, ἀπὸ
Ἀσίου τοῦ Λυδαῦ· οἱ μὲν Ἄσιν ἔχοντι, ἀλλὰ πιστότερον
τὸ κύριον αὐτῷ περικεῖσθαι ὡς τῷ ποταμῷ· ἔστιν οὖν ἅπ'
Ἀσίου, ὅς ἦρξεν Λυδίας, καὶ ὁμοίως τῷ εὐμμέλει ὡς

a) Sic omnino in codice haec Isocratis in Paneg.

Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθολικῇ καὶ Πτολεμαῖος ἐν τῷ περὶ συναλοφῆς κατὰ δὲ τὰς προχοὰς πληρώθη τὸν τόπον ὁ Κάϋστρος ἐργάζεται· οὗ δὲ ὕδωρ καὶ βοτάνη, ἀφθονία ὀρνέων.

5 Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι — γυναικὸς πτώσει· ὅθεν ἔκ ἔχει τὸ ἦν γὰρ τίς Ἀσίας ἤρως, οὗ ὁμώνυμος λειμῶν εἴτα Ἀσία ὡς Ἀτρείδεα, καὶ Ἀσίῳ κατὰ συγκοπὴν ὡς εὐμμελίας, εὐμμελέω Πριάμοιο, καὶ Αἰνείῳ ἑταρον· καὶ βορέῳ ὑπ' ἰωῇ· οὕτως Ὄρεσ ἐν τῇ ὁρογραφίᾳ.

10 V. 465. Σκάμανδριον — τὸ τῷ Σκαμάνδρῳ ποταμῷ παρακείμενον πεδίον· ὁ δὲ Σκάμανδρος καταφερόμενος ἀπὸ τῆς Ἰδῆς, καὶ μέσου τέμνων τὸ ὑπεκείμενον τῇ Ἰλίῳ πεδίον, καὶ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ ἐκδιδοὺς εἰς θάλασσαν· καλεῖται δὲ οὗτος καὶ Ξάνθος.

15 V. 467. ἀνθεμάεντι — ἀνθὴ φέραντι· τῷ πρώτῳ ἀνθὴ ἔχοντι· ὡς εὐμμέλιῳ α) Πριάμοιο ἤρως Αἰγύπτιος κῦμα πορφύρεον· ἐπεὶ πῶς ἤχει ἢ πῶς ἀνθεῖ πατάμενος;

V. 469. μυιῶν — μυιῶν· ἡ διάλεκτος Βοιωτῶν.

Ἐπὶ τὸ δεύει ὑπὸς ἴσομαι τῆς ἀνταποδιδομένης ἡὔτε λέ-
20 ξιος ἀνακολέσθαι ἐχούσης ὡς ἐν τῇ θ' τῆς Ἰλιάδος — ὡς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην — εἴτα ἐπιφέρει — τέσσα μεσσηγὺ νεῶν.

V. 474. πλατέα — μέγала, ἢ ὅτι ἐν διαστήματι καὶ πλάτει πλείονι νέμονται αἱ αἶγες.

25 V. 478. ἱκελος — ὁ-ὁμοτος καὶ ἴσας, δοτικῇ συντάσσεται μόνον τῶν πρὸς τι. Γραφεῖς μὲν τὸ ἀληθὲς μεταδιδάσκουσι, ῥήτορες δὲ τὸ δεινόν· τραγικοὶ δὲ τὸ σεμνόν, κωμικοὶ δὲ, τὸ ἔλαττον· ὅπερ ἅπαντα παρὰ τῷ ποιητῇ ἐ-

a) Ita codex extra locum haec habet; quorum aliqua paullo ante recitantur.

σίν· ὡς ἐπὶ Θερσίτου καὶ τῷ δ' ἔχεν Αὐτομέδων, καὶ
 ἐπ' Ἀγαμέμνονος νῦν καὶ ἱκανὸν ἐνὶ θεῷ εἰκάζειν αὐτόν·
 ὁ δὲ γὰρ εἰκασεν ἐκάστου τὸ διαπρεπὲς ἐκλεξάμενος τοῦ
 βασιλέως μὲν τὸ ἡγεμονικὸν καὶ ἐποπτικόν· Ἐνοσγαιῖς δὲ
 5 τὸ ἰσχυρόν· οἷς τὰ κάρη κατέχομεν· Ἀρεῖς δὲ ταμάλιστα
 ἐν πολέμῳ φαινόμενα· οἱ δὲ τὸ ἀξιοματικόν, τὸ γεγαρόν,
 τὸ πάλαιμκόν.

V. 484. ἔσπετε νῦν μοι μούσαι — Ζητοῦσαι δὲ τινες διὰ
 ποίαν αἰτίαν τῆς μὲν ὅλης πραγματίας ἀρχόμενος ὁ ποι-
 10 ητής, μίαν ἐπεκαλέσατο τῶν μουσῶν· ἐπὶ δὲ τοῦ κατα-
 λόγου τὰς πάσας; λέγουσιν οὖν τινὲς τῶν γραμματικῶν
 ἐπὶ τοῦ μῆνυ αἰεὶ τὸν τρόπον εἶναι συνακδοχὴν ὡς ἀπὸ
 μᾶς τῆς κυριωτέρας τῶν μουσῶν νοεῖσθαι τὰς πάσας· ἄλ-
 λοι δὲ λέγουσιν, ὅτι περὶ μὲν ἐνὸς προσώπου τῷ Ἀχιλλέως
 15 καὶ τῆς ἀρχῆς ταύτης τὸν λόγον ποιούμενος, θεόντας πρὸς
 μίαν τῶν μουσῶν ἐποιήσατο τὸν λόγον· καὶ γὰρ Ἡσίοδος
 τὴν Καλλιόπην κυριωτέραν φησὶν λέγων οὕτως· Καλλιόπη
 δὲ προφερεστάτη ἐστὶ ἀπασῶν· μέλλων δὲ νεῶν κατάλο-
 γον ἐρεῖν καὶ βασιλέων ἐθνῶν τε καὶ τόπων, πλήθους τε
 20 πραγμάτων, εὐλόγως πρὸς ἀπάσας τὰς μούσας τὸν λόγον
 ἀπερείδεται.

ἔσπετε — φιλωτέον· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἔπος κατὰ πλεονασμόν
 ὡς ἐπὶ ἐργώδη δὲ καὶ θαυμασίαν περιπέτειαν τὰς μούσας
 ἐπεκαλεῖ· ὡς τὸν ἀκροατὴν διὰ τὸ μέγεθος ὀρεῖσθαι ἔχειν καὶ
 25 συγγενάσκειν ταῖς ἐνδεέστερον λεγομένοις· εὐτελίζων δὲ τὴν
 ἰδίαν φύσιν τὴν ἀπὸ τῶν ἀκουόντων ἐπισπάσασα εὐνοίαν
 ὁ δὲ λόγος ἔχει οὕτως· ἔσπετε νῦν μοι μούσαι, οἱ τινες
 ἡγεμόνες ἀρχοὺς γὰρ νηῶν ἐρέω πληθύν· οὐκ ὦν ἐγὼ
 μυθήσομαι, οὐδ' εἰ δεκαπλασίον ἐμαυτοῦ γένομαι· ὑμῶν
 30 γὰρ ἐστὶ τὸ ἔργον, φωνὴ δ' ἄρρηκτος· καὶ διὰ τῆτο δηλοῖ
 ὅτι σῶμα ἢ φωνή.

V. 486. κλέος οἶον — ἦτοι μόνον τὴν δόξαν τῶν ἀνδρῶν, ἢ μόνον φάσμα τινα ἀσέβειον παρὰ τὸ κλύειν ῥῆμα, ᾧ εἰσιν ἀκύν.

Τέλος τῆς β' Ὀμήρου ῥαψωδίας.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΛΥΣΕΙΣ

Ἐκ τῶν Ὀμηρικῶν ἐπὶ εἰλημμένα,

ΠΟΝΗΘΕΝΤΑ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡῶ Τῷ ΚΟΝΤΟΛΕΟΝΤΙ

Τίνας ἔνεκα ἀπὸ τῆς μῆνιν, αἶθε θεῶ, ὁ πεισιπτοῦς ὕρξατο.

Τῶν πρὸ τοῦ Πλάτωνος φιλοσοφούντων καὶ ξυντεταχόντων, ἐμμέτρως οἱ πλείους τὰ αὐτῶν ἐκδοθέντα συγγράμματα, τεχνηέντως ὥς οἱ μοι πάνυ τοῦτο ποιήσαντες ἐφ' ᾧ γὰρ ἡδέως ἢ αἰσθησις ἐνεργεῖ, ταῦτα μάλιστα καὶ τῇ φαντασίᾳ εὐτύπικα, καὶ τῇ μνήμῃ πρόχειρα διὰ τε τὸ τερπνὸν τοῦ λόγου καὶ δελκτικὸν γίνεται· τὸ χάρι σεμνὸν αὐτῷ καὶ σπυδαῖον ὥς αὐτόθεν δυσχερὲς δοκῆν, καὶ πολύπανον, εἰς τοὺς περὶ τῆς τῶν ὄντων θεωρίας λόγους δειμαίνον· ὁ εἰσαγόμενος, ὀκνηρότερος διακίθεται· διὰ τὸ πεπλασμένον τε καὶ μυθώδες ὥς ἡδύ τι τῆς τῆς φιλοσοφίας ἀμυνήτοις τῷ δοκῶντι περὶ ξυνειέρασαν· ἵνα τρὸς τὴν τῶν λόγων ἀνάγνωσιν αὐτῷ ἐφελκύναντες, ἀπορεῖν κατ' ὀλίγον περὶ τῆς ἐν αὐτοῖς κεκρυμμένης ἀληθείας παρασκευάσωσιν.

- Ἐκ γὰρ τῆ μαθεῖν ἡμῖν ἔφασκεν ἐπεγγίνεται· ἐκ τε τῆς ἐφέ-
 σως ζήτησε καὶ ζητοῦντες παρὰ τῶν εἰδόντων μανθάνο-
 μεν· διὸ Παρμενίδης καὶ τινες τῶν Πυθαγορείων, ὁ τ' Ἐμ-
 πεδοκλῆς καὶ Δημόκριτος, καὶ πρὸ τούτων Ζωρόαστρος καὶ
 5 Ὀρφεύς, Ἡσίοδος, Θεόγνης καὶ Φοκυλίδης τῷ ἐμμέτρῳ λόγῳ
 ἐχρήσαντο· ὧν οἱ μὲν, περὶ φύσεως καὶ θεολογίας· οἱ δέ,
 περὶ ἡθῶν τε καὶ πράξεων καὶ καιρῶν συνέγραψαν, δῆθεν
 τῷ τῆ λόγου γλυκεῖ, τοὺς πρὸς τοὺς λόγους νηπιάζοντας
 προσκαλοῦμεναι· ὧν καὶ Ὀμηρὸς τὸν ἐν ἀνθρώποις ἄριστον
 10 βίον διδάξαι προείλωσεν· οὐ τὴν ἀρετὴν ἐν τοῖς ἀνθρωπί-
 ναῖς πράξεσι· τοὺς γὰρ λόγους, οὐχ' ἦττον τῶν ἀνδρῶν καὶ
 σπευδαίων αἱ γυναῖκες καὶ οἱ νέοι, οἳ τε φαῦλοι οἳοί τε
 μαθεῖν καὶ εἰπεῖν πεφύκασι· διὸ τὴν πρὸς τὰς πράξεις ἱκα-
 νὴν ἡλικίαν τοῦ Ἀχιλέως αὐτῷ πρότερον προτίθεται· μεθ'
 15 ἣν τὴν τοῦ Ὀδυσσεύως ἡδὴ παρακμάζουσιν· ὧν ἡ μὲν διὰ
 τοῦ σώματος ἀνδραγαθήματα, ἡ δὲ τὰ τῆς ψυχῆς κατορ-
 θώματα φέρεται, καὶ τῆς μὲν, ἡ πρὸς τῆς παλεμίας νίκη,
 τῆς δέ, ἡ φρόνησις καὶ μᾶλλον ὁ θεωρητικὸς βίος σκοπὸς
 αὐτῷ πρόκειται· Ὁ γὰρ ἀνθρώπος ἐκ σώματος θνητοῦ καὶ
 20 ψυχῆς ἀθανάτου συνίσταται· ὧν ἑκατέρων οἰκτίριον ἀπαιτεῖ
 τὸν καιρὸν πρὸς τὸ ἐνεργῆσαι τὰ κατ' αὐτὰ ἄριστα· οὐ γὰρ
 τὰς τῆς ψυχῆς ἀρετὰς τελέσαι δυνάμεθα, μὴ πρότερον τὰς
 σωματικὰς ἐνεργήσαντες ἐκ τοῦ ἀτελοῦς εἰς τὸ τέλειον ἀφί-
 κούμενοι· πᾶσι γὰρ τοῖς ἐν γενέσει καὶ φθορᾷ τῆτο πέφυκε·
 25 διὸ καλῶς φησὶν Ἀριστοτέλης, ὡς τὸς νέους ἐνδέχεται μὲν
 εἶναι σοφοὺς, τουτέστιν ἐπιστήμονας, φρονέοντας δ' οὐ· ὡς
 διὰ τῆς τῶν πράξεων πείρας τῆς προνήσεως ἡμῖν ἐπεγγνο-
 μένης· Ἐπεὶ οὖν τὸν ἄριστον τῶν ἀνθρώπων βίον διδάξαι
 προεχειρίσατο· τὸ δ' ἄριστον ἐκάστω γένους, ἐν τοῖς ἐν αὐτῷ
 30 κρείττοσι καὶ τελειότεροις ἐγγίνεται, κρεῖσσον δὲ τὸ ἄρρεν
 θήλειον, καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ παιδὸς τελμότερος, ἐν τῷ ἀνδρὶ

- τὰς τοῦ καθόλου ἀνθρώπου σώματικας καὶ ἀρίστας πράξεις
 μᾶλλον ἐνδείκνυσιν· ἅτε τῷ σώματος ἀκμάζοντος, καὶ τὰς
 αὐτῷ δυνάμεις ἀκεραίους φέροντος· λαμβάνει δὴ τὸν Ἀχιλ-
 λέα τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἡλικίαν ἔχοντα ὃν φασὶ τοὺς φυσικοὺς
 5 καὶ ἰατροποὺς καὶ τοὺς τῆς ἵππασίας λόγους παρὰ Χεί-
 ρωνος παιδευθέντα, οἱ τῇ ψυχῇ καὶ τῷ σώματι χρυσιμώ-
 ταται πρὸς σύνεσιν καὶ ὑγίαν ὑπάρχουσι· πολλάκις γὰρ ἔκ-
 τε βρωμάτων καὶ ποτῶν καὶ ἀέρος μᾶλλον, ἢ ἐκ τῶν πο-
 λέμων τὰ στρατεύματα διεφθάρησαν· καὶ ὁ τοὺς καιροὺς
 10 τοῦ τοῖς πολεμίοις ἐπιθέσθαι μὴ προμαθὼν, τυχὸν ἀπα-
 ράσκευος εἴληπται· ὁ, τε τὰ καθόλου καὶ καθέκαστα τῶν
 πραγμάτων μὴ προγνοὺς ὥς τὰ πολλὰ πλημμελεῖ, μὴ τε
 ὅσια φρὼν, μὴ τε εὐλογα διὸ καὶ πρῶτος τὸν τοῦ στρατοῦ
 λοιμὸν νοήσας ὁ Ἀχιλλεύς παρὰ φύσιν ὄντα, τὴν αἰτίαν
 15 τῆς νόσου μαθεῖν ἐζήτησε καὶ ζητήσας εὖρε, καὶ εὖρων,
 τὸν στρατὸν τῆς νόσου ἀπήλλαξε. Σοφώτατον τοίνυν τῆς
 αὐτοῦ ὑποθέσεως ὑποκείμενον ὁ ποιητὴς καὶ φιλόσοφος τὸν
 Ἀχιλλέα προτίθεται ὃν οὐ μόνον τῆς χέρσου, ἀλλὰ καὶ
 τῆς θαλάττης ἐκπειρον ἔγχεσθε, διὰ τὸ τὴν Σκῦρον οἰκῆ-
 20 σαι, καὶ τῆς Θέτιδος υἱὸν ἐπιφημισθῆναι· ἵνα καὶ ἐν γῇ
 καὶ θαλάττῃ τῆς σωματικοὺς πένους ἀνδρείως φέρηται· Ὁ
 γοῦν τὰς τοῦ σώματος ἀρετὰς ἐκ τῶν ἔργων ἐνδείξει βου-
 λόμενος, οὐ γεωργίας, οὐδὲ ναυτιλίας, ἢ βάνανυσόν τινα
 πράξιν λαμβάνει τὴν τούτων ἀπόδειξιν· ποῖα γὰρ τῷ γεωρ-
 25 γοῦντι ἀνδρὸς ἀρετὴ, οὐ τῶν βοσκημάτων ὁ πόνος οὐδὲν
 διενήνοχεν; ἢ τίς ἀνδρεία τῷ τῆς χειμόνας τῆς θαλάττης
 μὴ δειμαίνοντι, οὐ τῶν παίδων ὁ θάνατος καὶ οὐδὲν τι-
 μικώτερος; θρασὺν γὰρ μᾶλλον τὸν τοιοῦτον ἂν τίς καὶ
 ῥιψοκίκθυτον· ἢ ἀνδρεῖον καλέσειεν· πρὸς γὰρ τὸ ὁμόγενές
 30 τὸ ἀνδρεῖον ὁρᾶται διὸ τὸ πολεμικὸν ὥς τῇ ἀσείῃ· πρά-
 ξει, μᾶλλον οἰκείωτα, ἐν οἷς καὶ τὸ θαρράλειον, καὶ ἀν-

δρεῖον, δεξιόν, καὶ εὐκίνητον, τό τε βουλῆς καὶ πόνου καὶ τιμῆς μετέχον, ὡς ὕλην τῆς αὐτῆς ἀποδείξεως παρέλαβε πάντα γὰρ τᾶλλα τῶν ἀνθρώπων ἔργα αἰθρία τε καὶ ὑπόρροφια, ὑπὸ τῶν παίδων καὶ γυναικῶν ὁρῶμεν γινόμενα
 5 μόνα δὲ τὰ τοῦ πολέμου τοὺς ἄνδρας ἀπακτεῖ εἰς τὸ ἐνεργηθῆναι, ὥστε τοῖς πολεμικοῖς καὶ ὁ πόλεμος ἐκαλούθησεν ἄνευ γὰρ τούτου, τὰ πολεμικὰ πράττειν ἐκ ἐνδέχεται.

Ἐπεὶ δ' ἐνὸς ἔτους πόλεμος οὔτε τὸν ἀνδρεῖον τέλειον καὶ ἔμπειρον τῶν πολεμικῶν ἀπεργάζεται, οὔτε τῆς τοῦ ἀνδρός
 10 ἀρετῆς βεβαίαν φέρεται τὴν ἀπόδειξιν, εὐμετάδως ὁ ποιητὴς δεικνύει τὴν τοῦ πολέμου ἐπεισάγει παράτασιν ἵνα τελείαν καὶ μὴ τυχερὰν ἐκ πολλῶν ποικίλων τὴν τοῦ ἀνδρός ἀρετὴν ἐνδείξηται· ἀλλ' ἐπειδὴ τῇ ἰστορίᾳ μᾶλλον ἐστὶν οἰκειότερον ὥς τῆς ἀληθείας φραγίζούσῃ τὸ ἀπὸ τῶν προκαταρτι-
 15 κῶν αἰτιῶν, ὡς καὶ τὰ πράγματα γέγονεν, ἀρχεσθαι, τῇ δὲ ποιήσῃ τὸ τῇ προκειμένη ὑποθέσει μᾶλλον ἐφαρμόζον ὥς πρὸς ἑκαστὸν οἰκειότερον φαίνεται συνείργειν τὰ πρόφθασα κατὰ τὸ συμπίπτειν τῷ λόγῳ, ἀπὸ τῶν ὑστέρων τῇ δεηθήσῃ παριστάνειν, ἵνα μὴ τὸ πεπλασμένον ὡς τὸ
 20 γεγονός ἀνακρίσθῃ, ἀπὸ τῆς τῆς Ἀχιλλέως πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα διαφορᾶς τὴν εἰσβολὴν τοῦ λόγου ποιεῖται, ἃ τε φιλόσοφος καὶ αἶον ἀπὸ τῆς μερικῆς τὴν καθόλου τοῦ πολέμου αἰτίαν παριστάνει τὰ πρότερον τῆς ὑποθέσεως πρόσωπα προτιθέμενος.

25 Ὁ μὲν γὰρ τῇ τιμῇ, ὁ δὲ τῇ ἀνδρείᾳ τῶν λοιπῶν ὑπέρχει ὁμοῦ τε δηλῶν, ὅτι τὸν ὄντα ἀνδρεῖον, μετὰ τῶν μεγίστων δεῖ διαφέρεισθαι οὐ μὲν τοῖς ἀσφαλείαις καὶ ἀδύλοις ἐρίξειν καὶ μάχεσθαι πᾶς γὰρ πόλεμος, οὐκ ἐκ μονάδος, ἀλλ' ἐξ ἀριθμοῦ συνίσταται καὶ ἀπὸ διαφόρων καὶ δι-
 30 χονοσύντων λαμβάνει τὰς αἰτίας μερισμὸς γὰρ ἐστὶν καὶ διάσπασις τοῦ θελήματος οἰκειοτάτη ὅρα τὸ - μῆνεν αἶετο

Θαὶ Πηληϊάδῃ Ἀχιλλεύς - ἐν τῇ τῆς ἀρετῆς τῆς ἀνδρὸς ἀπο-
 δείξει τῷ ποιητῇ εἰς ἀρχὴν τοῦ λόγου παρείληπται· μῆνις
 γὰρ ἐστὶ καὶ ὁ πόλεμος καὶ τῶν περὶ αὐτὸν διαφορῶν εἰς κοι-
 νήν τινα καὶ καθόλου χωρεῖ δῆμου τινὸς εἰ τύχῃ ἢ καὶ
 5 πλείονων ἰσχυρῶν προσάλληλα δις ἑμμελῶς, περὶ ἧς τῆς αἰτίας
 ἀποδοῦναι εἰλόμεθα.

Ὅτι οὐκ αἴτιος τῶν κακῶν ὁ θεός.

II. γ. δ. Διὸς δ' ἐταίσετο βουλή.

Ἀπορήσειε δ' ἂν τις πῶς τῇ τοῦ Διὸς βουλήσῃ τὰ μυ-
 10 ρία ἀλγεα καὶ ἡ εἰς ἄσπερ τῶν ψυχῶν πέμψῃ τοῖς Ἀχαιοῖς
 καὶ ἥρωσι γίνεται; ἀγαθοῦ γὰρ οἱ θεοὶ, οὐ μὲν κακοῦ
 αἰτίαι· πρὸς ἃ ῥητέον, ἅτι πάντες τὸ περὶ αὐτὸν (ἵνα τὰ μυθόδη
 παύσῃ) βουλήσῃ θεὸς γένησθαι λέγομεν· θεοῦ γὰρ ἡ
 φύσις δαίμωνος· οὐ γὰρ κακὸν τὸ τμητὸν τμηθῆναι καὶ τὸ
 15 φθαρτὸν φθαρῆναι· οὔτε τὸ δύνασθαι τι ποιεῖν, δύνασθαι
 τε μὴ ποιεῖν· ἐλευθερίας γὰρ τὸ τοιοῦτον καὶ αὐτοκτενίου
 τῆς δυνάμεως ἢ δ' ἐλευθερία ἀγαθόν, ὥς περ κακὸν ἢ δου-
 λεία· ἀλλὰ καὶ τὸ μείζον καὶ γὰρ τὸ ἑλάττω, οὐκ ἀνό-
 σιον· εἰ οὖν τῷ ἀποκτεῖναι δυναμένῳ τὸ ἐξεῖναι παρὰ τῆς
 20 φύσεως δέδοται, καὶ τῷ ἰσχυρωτέρῳ τῶν ἀσθενέστερον νι-
 κᾶν, οὐκ ἀπικρότως ταυτὰ θεθήσεται λέγειν ἢ ἐξεῖναι τὸ
 παρὰ τῆς φύσεως τὴν τοῦ πράξαι δύναμιν αὐτοῦ μὴ κω-
 λύεσθαι· ὥς· εἰ πᾶς τις καὶ ἀποκτενεῖν καὶ ἀπακτανθήσεται,
 καὶ φθερεῖν καὶ φθαρήσεται πέφυκεν· οὐ δέ οὖν τῶν κα-
 25 κῶν τὸν θεὸν αἵτιον ἡμᾶς οἶεσθαι, ὅτι τὸ ἐλεύθερον ἡμῖν
 ἐδωρήσατο· οὕτω γὰρ ἂν καὶ ἄφρονι ἔφαμεν, ὅτι χεῖρας τῷ
 κλέπτῃ καὶ ὄμματα δέδοκεν.

Ὅτι ζῆν ἀληθῶς αἱ σπουδαῖαι λέγονται,

οὐ μὲν οἱ φαῦλοι.

30 V. 8. 4. Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαφεν ἥρώων.
 Τίνος ἕνεκα πολλῶν ἐν Ἰλίου τῷ πολέμῳ θανόντων,

τῶν ἡρώων μόνων ὁ ποιητὴς μέμνηται; ἢ ἵνα δείξῃ, ὅτι οἱ τῷ πολέμῳ θνήσκοντες ἀνδρεῖοι εἰσὶ καὶ οὐ φεύγουσιν, οὐδὲ ζωοῦνται καὶ ὁ τῶν ἀνδρείων τε καὶ σπουδαίων θάνατος, κυρίως ἐστὶ τε καὶ λέγεται θάνατος οἱ γὰρ τοῖς σπουδαίοις καὶ ἐπαινετοῖς ἔργοις ζῶντες, καὶ διάδηλοι καθ' ἡμέραν γιγνόμενοι, μετὰ τὸ θανεῖν ἀργῶσι καὶ τῷ χρόνῳ κατ' ὀλίγον ἀφανεῖς ἀμυδροῦνται· οἱ δὲ δηλοὶ καὶ φαῦλοι, καὶ ζῶντες ὡς τεθνήσκοντες νομίζονται· ἄδηλος γὰρ ὁ βίος αὐτῶν καὶ ὁ θάνατος.

10 Ὅτι δέῃ τοὺς ὑπερέχοντας σπουδαίως εἶναι.

V. 7. Ἀναξ ἀνδρῶν (Ἀγαμέμνων).

Διατὶ οὐκ ἀνθρώπων, ἢ θνητῶν, ἢ βροτῶν, ἀλλ' ἀνδρῶν ἄνακτα τὸν Ἀγαμέμνονα εἶρηκεν; ἢ ὅτι ἐν τοῖς ἄλλοις τῶν ὀνομάτων αἱ τε γυναῖκες καὶ παῖδες συμπεριλαμβάνονται
15 ὧν ἡ ἡλικία καὶ ἡ φύσις ἀνεπιτήδεια· εἰς τὰ ἄνω καὶ ὑψηλὰ τῶν πράξεων ἀγασθαι· οἱ μέντοι ἄνδρες τῇ θ' ἡλικίᾳ καὶ τῇ φύσει δεκτικοὶ τῶν ἐπιφανῶν κατορθωμάτων ὑπάρχοντες, σπουδαίως καὶ ἀνδρείως ἡγεμόνος πρὸς τὰ τῆς ἀρετῆς κατορθώματα θέονται οἷοί τε ὄντες ἐπιτελεῖν τὰ ἐπιταττόμενα·
20 δέῃ οὖν τῆς βασιλεῖς καὶ τοὺς ἄνακτας μαλακίσθαι καὶ ὑπὸ τῶν ἡδονῶν βασιλεύεσθαι, εἰ περ ἀνδρῶν ἄνακτες καὶ βασιλεῖς προσαγορεύεσθαι βούλοντο.

Ὅτι τοὺς ἄρχοντας εὐσεβεῖς εἶναι δεῖ μάλιστα καὶ δίκαιους· τῆς δ' ἀρχομένης μὴ δέχεσθαι
25 τ' ἀνόσια τούτων προσάγματα.

V. 9. 10. Ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς, νοῦσον ἀναὶ στρατὸν ὥρσε κακὴν.

Τίνος ἕνεκα τῇ βασιλείᾳ ἀμαρτάνοντος ὁ στρατὸς τιμωρεῖται; ἔδει γὰρ τὸν ἄδικον παθεῖν, οὐ μὲν τὸν ἀνεύθυνον·
30 ἢ ὅτι ὁ τῷ ὄντι βασιλεὺς, τὸν ἴδιον μᾶλλον θάνατον ἢ τὴν αἰσχύνην τὴν ἰδίαν προσδέχεται· ὥς τε καὶ μᾶλλον δυσφο-

ρεῖ τοῦ στρατοῦ φθαιρομένου εἴ περ ἂν αὐτὸς ἔθνησκεν,
 αἰσχύνην καὶ ὄνειδος οἰκεῖον τὸ τοιῦτον οἰόμενος· ἀλλ' ἔτι
 καὶ τὰ στρατεύματα δικαίως τιμωρεῖται τῷ στρατηγῷ πρὸς
 τοὺς θεοὺς ἀνοσίως ἔχοντας, εἴ γε ταῖς ἐκείνου ἀσεβείαις
 5 συγκατατίθενται· τῇ γὰρ τοῦ πλήθους δυνάμει θαρρόων ὁ
 Ἀγαμέμνων τὸν τῷ θεῷ ἱερέα ἠτίμησεν ὥς γῆν συμμετόχα
 τῶν ἐκείνου ἀτασθαλιῶν τὰ στρατεύματα παιδεύεται· δεῖ
 τοίνυν τὸν στρατηγὸν καὶ τὸν ἄρχοντα τὴν τῶν ὑπ' αὐτὸν
 ζωὴν καὶ τὸν θάνατον μᾶλλον τοῦ ἰδίου τίθεσθαι, εἴ περ
 10 πατήρ καὶ ποιμὴν λαῶν, ἀλλ' ἐ δημοβόρος καλεῖσθαι· βέ-
 λεται· τῆς δ' ὑπ' αὐτὸν τὰ δίκαια καὶ εἰσεβῆ ἐπιτάττοντι
 πείθεσθαι· τὰ δ' ἀνόσια μὴ προσέειπαι· ἵνα μὴ ταῖς ποινὰς
 ὄντ' ἐκείνῃ γε ἀποτίσωσιν.

Πῶς δὲ τὴν χάριν αἰτεῖν.

- 15 II. v. 16. -21. Ἀτρεΐδαί τε καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπῃ δώματ' ἔχοντες,
 ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὗ δ' οἴκαδ' ἐκέρχαι·
 παῖδα δ' ἐμοὶ λῦσαί τε φίλην, τὰ δ' ἄποινα δέχεσθαι
 ἄζόμενοι Διὸς υἱὸν ἐκχέβων Ἀπόλλωνα.
- 20 Ὡς θαυμαστὸς ὁ τῆς ἱκεσίας λόγος τῷ ποιητῇ γέγρα-
 πται· εἰς δύο γὰρ τὸ πλήθος διέκρινεν, ἄρχοντας καὶ ἀρ-
 χομένους ὃν καὶ οἱ μετέπειτα μνησάμενοι, τῇ βουλῇ φασὶ
 καὶ τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων χαίρειν ἐπιστέλλοντες, ἐκά-
 τερά τε τὰ μέρη αἰτεῖσθαι ὥς ἀμφοτέρωθεν δοῦναι τὴν χάριν
- 25 δυνάμενα, εὐνοίαν ἐκ ταύτου περιποιούμενος· τοῖς μὲν γὰρ
 ἄρχουσιν ἢ ἐξαίρετος κλήσις καὶ τὸ πατριὸν ὄνομα, τιμὴν
 ἐπιφέρει· τοῖς δ' ἀρχομένοις τὸ εὐκνήμιδες· ἢ γὰρ ταχυτῆς
 τὸν ἰσχυρὸν ἀνδρεῖον ἐργάζεσθαι· βαιοτάτη γὰρ ἢ μετὰ
 τάχους ὁρμή· διὸ καὶ Ἀριστοτέλης τὸν αἶρα φησὶ βαιοτά-
 30 τον διὰ τὸ εὐκίνητον· πλήττει γὰρ μᾶλλον φησὶ καὶ ποιεῖ
 τῆς σεισμῶν κινούμενος· ἀλλὰ καὶ τὰ κρεσφάγα τῶν ζώων

διὰ τὸ τάχος καὶ τὸ δεξιὸν πηδήματος τὰ τούτων μεί-
 ζονα καὶ τῷ σώματι ἰσχυρότερα θαυμάζοντα ὁρῶμεν βόας
 καὶ ἵππους, κάμηλούς τε καὶ ἐλέφαντας πάντα γὰρ ὁ λέων
 θαυμάζει, ἕνα τε λύκος καὶ πάρδαλις ταχέως καὶ δεξιῶς
 5 τὸ ἄλμα ποιοῦμενα· μετὰ δὲ τὸ τιμῆσαι τὸν αἰτοῦντα, δεῖ
 τοῖς οὖς αἰτεῖται τὴν χάριν εὐνης ποιεῖν, τάχαθ' ἑκείνοις
 εὐχόμενον· καὶ ταύτην φίλην δεικνῦναι τῷ αἰτεῶντι ἵνα
 πείσῃ τῷ μεγέθει τῆς χάριτος τὸν αἰτούμενον· καὶ ἐκ ἁμι-
 σσῆ ποιεῖται τὴν αἴτησιν· πτωχοῦ γὰρ τῆτο καὶ προσαίτε
 10 μετὰ δὲ τὸν μισθὸν καὶ μείζον αὐτοῖς ἀγαθὸν ἐπόμενον
 παρεμπαίνει τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς δηλονότι εὐσέβειαν· ὥπερ
 καὶ θεὸς αὐτοῖς λεληθότος ἐντίθησι μὴ ποήσασιν· οἷον,
 ὅτι ἀσεβήσῃσι, καὶ εἰς ὀργὴν τὸ θεῖον κινήσῃσι· δεῖ ἄρα
 τὸν χάριν αἰτούμενον ὑποκλίνεσθαι κρείσσον' αὐτῷ ποιῶντα
 15 καὶ τιμῶντα τὸν δόσοντα· εἴτα εὖνουν αὐτῷ ποιεῖν ὅπως
 δήποτε καὶ σὺ τῷ τὴν χάριν παριστάνειν ὡς ἐσομένην αἰ-
 διον διὰ τὸ φίλην εἶναι τῷ λαμβάνοντι, καὶ δοθεῖσαν εἰς
 πάντας τοῦ διδόντος τὸν ἔπαινον οἴσουσαν.

20 Ὅτι τοῖς κρατοῦσι πάντων χειρὶς ἡ ἀκολασία οἷς
 ὑπεκτέον ὀργιζομένοις καὶ μὴ δικαιολογεῖσθαι.

V. 28. Μὴ νύ τοι ἐχραίσμη σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο.

Ὅρα τὸ τῆς ἀκολασίας πάθος πρόσην ἔχει τὴν δύναμιν·
 οὐ μόνον γὰρ τῷ πατρὶ τὴν θυγατέρα καὶ φίλην ὁ βασι-
 λεὺς οὐκ ἀπέδωκεν, ἀλλὰ καὶ θάνατον ἀπειλεῖ τῷ γέροντι
 25 μήτε τὴν τῶν θεῶν φοβούμενος ὅπιν, μήτ' ἐπιστροφὴν ποι-
 ούμενος τοῦ στρατοῦ κατανεύσεως· ἀλλ' ἐτι καὶ προλέγει ὡς
 οὐδενὸς ἄξια τὰ τοῦ θεῷ σέμματα καὶ τὸ σκῆπτρον τῷ
 φέροντι γενησόμενα, ἦντι τῆς ἀκολασίας αὐτῷ ταῦτα γένη-
 ται κώλυμα· ὑπόπτει γὰρ ὡς εἴ τινα χρόνον ὁ γέρων αὐτῷ
 30 διαμείνειε τοὺς συγκατανεύσαντας πείσει ταῖς θεήσεσιν,
 ὅπως αὐτὴν παρ' αὐτῷ ἐξαιτήσαντες λάβοιεν καὶ μᾶλλον

τὴν πρόσκαιρον ἡδονήν, ἥ παντὶ τῷ στρατῷ χαρίσασθαι
εἴλετο· τοσοῦτον τὸ πάθος σκοτίζει τοὺς ἔχοντας, ὥς τε
καὶ θεοὺς παρορᾷν καὶ ὑπὸ πάντων μισομένους τε καὶ
καταγλαωμένους μὴ αἰσθάνεσθαι διὸ πρὸς τοὺς τοιέτους
5 τῶν κρατέντων, φοβερά ἢ παραίνεσις, καὶ ὀλέθριος ἢ ἐν-
σασις γίγνεται. οὐ γὰρ ἀνθρωπίνε λόγῳ, ἀλλὰ θείας παι-
δεύσεως δέονται· τοῦνεκα καὶ ὁ Χρῦσης καταφεύγει πρὸς
τὸν Ἀπόλλωνα.

10 Ὅτι τὸ θεῖον μοιράθυμον ἐστὶ καὶ προνοητικὸν
τῶν πάντων.

V. 50. Οὐρήας μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργεῖς.

Ἐπειδὴ πατέρες καὶ τῶν ὄντων φύλακες εἰσὶν οἱ θεοὶ καὶ
λέγονται, πατρικῶς ἡμᾶς καὶ προνοητικῶς ἐκπαιδεύουσι ποτὲ
μὲν εὐτυχίαις τὸ μεταδοτικὸν ἡμῶν καὶ τὸ εὐγνωμον αὖ-
15 ξοντες ποτὲ δὲ δυστυχίαις τὸ ἀκόλαστον καὶ τὴν πρὸς αὐτὸς
ἀγνωμοσύνην ἀναστέλλοντες· ὥςπερ γὰρ οἱ τῶν ἱατρῶν θό-
κιμοι, ἵνα μὴ πᾶν τὸ σῶμα φθαρῇ, τὰ δεισηπόδα τῶν με-
λῶν καὶ ἀνιάτα, τὰ μὲν καίεσι, τὰ δ' ἐκκόπτουσιν καὶ ὁ
Ἀπόλλων τοίνυν θεὸς ὢν καὶ πρόμηθεὺς τῶν ἀνθρώπων,
20 ὥς πατήρ φιλόσοργος τῇ τῶν ἀλθῶν φθορᾷ τὸν στρατὸν
καὶ τὸν βασιλέα παιδεύειν ἤρξατο, καθοδηγῶν αὐτοὺς πρὸς
τὰ δέοντα, καὶ προσμένων τὴν ἐπανόρθωσιν· ὁρῶν δ' ἀνιά-
της, τέμνειν καὶ καίειν αὐτὸς ἐπεχείρησεν· οὐ δεῖ τοίνυν
ἡμᾶς τῇ τοῦ θεῦ μακροθυμίᾳ καταχρῆσθαι, καὶ οἶεσθαι
25 τὰ τῇδ' ἀπρονόητα.

Ὅτι τοῖς φαύλοις οὐ μόνον λόγῳ, ἀλλ' ἔργῳ
ἀντιπεῖσθαι δεῖ.

V. 76. - 7. Τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καί μοι
ῥμοσσόν,

30 ἥ μὲν μοι πρόφρων ἔπεισιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν.

Ἐκ τῆς πρὸς τὸν Χρῦσιν ὀργῆς τὸ τῷ βασιλέως πάθος

νοήσας ὁ Κάλχας, καίπερ τάληθές εἶδεν, καὶ μεγάλην τῷ
 στρατῷ τὴν ὠφέλειαν ἐκ τῆς δηλωθῆναι ἐσομένην, προπετῶς
 δ' ὁμῶς αὐτὸ δηλῶσαι οὐκ εἴωθεν οὐχ ὅτι τῆς ἰδίας ζωῆς
 φειδόμενος τὸν τῶν πολλῶν παρεώρα θάνατον· οὐ γὰρ ἂν
 5 ἦν ἄριστος, εἴ γε τῶν ἀρίστων βραχέως ἔνεκα βίῃς ὠλεγόρει
 πράξεων· ἀλλ' ἡμᾶς ὁ ποιητὴς διδάξαι βουλόμενος ἐν τοῖς
 ἐμπαθέσιν ἢ λόγοις, ἀλλ' ἔργοις δεῖ ἀντιτάττεσθαι, ἐξεπί-
 τηδες περιποιεῖται τὸ βέβαιον πρότερον· οἱ γὰρ τοῖστοι καὶ
 περ τοπαρὸν τὰ δίκαια ποιεῖν ὑποκρίνονται, τῷ χρόνῳ δ'
 10 ὁμῶς τὸν αἴτιον τοῦ δικαίῃς ἀμύνονται διὸ πεφυλαγμένως
 τούτοις ἡμᾶς δεῖ προσφέρεσθαι· ἵνα μὴ κακοῦ μᾶλλον ἢ
 ἀγαθοῦ αἴτιοι γινώμεθα.

Ὅτι εἰ καὶ παρ' ἡμῶν οὐχ ὁράται πολλάκις,
 ἔστι δ' ὁμῶς δίκη θεῶν ἐν τοῖς ἀνθρώποις.

15 V. 93. - 5. Οὐτ' ἄρ' ὄγ' εὐχολῆς ἐπιμέφεται· ἔθ' ἐκατόμβης,
 ἀλλ' ἔνεα' ἀρητῆρος, ἐν ἡτίμῃσ' Ἀγαμέμνων,
 ἔθ' ἀπέλυσε θυγάτρα καὶ οὐδ' ἀπεδέξατ' ἄποινα.

Συνάδει τῇ θεῖᾳ γραφῇ τὸ λεγόμενον· λέγει γὰρ ἐκείνη
 ἔλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν· καὶ, ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σε
 20 ὥς σεαυτόν· οὐ γὰρ τῶν ἡμετέρων ἀγαθῶν ἢ τῶν παρ' αὐτῆς
 ἐπαίνων καὶ δοξολογιῶν οἱ θεοὶ ποτε χρήζουσιν· ἀλλὰ τὴν
 ἡμέτεραν προαίρεσιν ὥς περ ὁρῶσιν, οὕτω καὶ ἀποδέχονται·
 τίς δ' αὖτη; ἢ πρὸς αὐτῆς ἡμετέρα μίμησις· ὥς γὰρ ἐκεῖνοι
 τῶν καταδεεστέρων καὶ ὑποτεταγμένων φροντίζουσι, καὶ τῇ
 25 θεῖῃ φωτὸς αὐτοῖς μεταδιδόασιν, οὕτω καὶ τῆς κατ' εἰκόνα
 θεῷ πλασθέντας καὶ οἷονεῖ συγγενεῖς αὐτῶν πρὸς τῆς ἡττης
 καὶ θεομένους αὐτῶν εἶναι βέλονται· ἄλλως γὰρ οὐχ ὁμοί-
 30 ος οὐδὲ συγγενεῖς, ἀλλ' ἄλλοτρίους καὶ δυσμενεῖς ὥς τού-
 τοις τάναντία πράσσοντας οἶονται· ὁ γὰρ μὴ τὸν ἀγαθὸν
 μιμούμενος, τὸν κακὸν ἐξ ἀνάγκης μιμεῖσθαι ῥηθήσεται·
 ἀρετῆς γὰρ καὶ κακίας μέσον οὐ δίδεται. Εἰ γὰρ τις ἔργῳ

- τιμῆσαι καὶ ἰκετεύσαι δυνάμενος, κενῶς λόγος τῷτο ποιεῖν οἶεται, ἀτιμάζειν μᾶλλον αὐτὸν καὶ παροργίζειν φανήσεται· τρία μὲν οὖν ἐνταῦθα ὁ βασιλεὺς ἐπλημμέλησε· τὸν τοῦ θεῷ ἱερέα ἠτίμησεν, ὃν ὥφελε τιμῆσαι ἢ ἀπέλυσε τὴν
- 5 θύγατρα, ἣν ἐλευθέρην ἢ φύσις παρήγαγεν· οὐκ ἐδέξατο τ' ἄποινα, ὅπερ ὁ τῶν ἀνθρώπων νόμος λαβεῖν καὶ λυτῶσαι τῆς δουλείας διαουλεύεται ὥςτε πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ τὴν φύσιν καὶ τὸν νόμον ἤμαρτεν· διὸ καὶ παρὰ θεοῦ καὶ τῆς φύσεως καὶ ἀνθρώπων τὴν τιμωρίαν ἐδέξατο· ὁ μὲν
- 10 γὰρ θεὸς τῇ τῶν κυνῶν καὶ ἡμιόνων καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν ἀνθρώπων φύσει τὸ δύσκρατον κατεμίζατο· ἡ δὲ τὴν σῆψιν καὶ τὸν θάνατον τούτοις ἐπήγαγε· καὶ μηνίσας ὁ Ἀχιλλεὺς τῷ πολέμῳ ἐπαύσατο, καὶ οἱ Τρῶες τῆς Ἑλληνας κατεπίεζον· οἳ δ' Ἑλληνες τὸν βασιλέα ἐμέμφοντο· καὶ ἡ τὸν
- 15 πολλῶν δὲ μέμψις νόμος ῥηθήσεται· τί γὰρ ἄλλο νόμος, ἢ πολλῶν συγκατάθεσις τε καὶ σύμπνοια; ἔστι δ' ἄρα δίκη θεῶν ἐν τοῖς ἀνθρώποις.

Ὅτι τὴν κολασίαν οἱ κρατοῦντες ἐξέθρεψαν.

- V. 107. - 8. Αἰεὶ τοι τὰ κακὰ ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι, ἐσθλὸν δ' εὐδέ τι πω εἶπας ἔπος οὐδ' ἐτέλεσσας.
- 20

- Πολλοῦ ἄξιός ἐστι ποιητῆς καὶ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως διδάσκαλος· ἐναργῶς γὰρ τὰ καλὰ τῶν ἡθῶν καὶ κακὰ ἡμῖν ἐπιδείκνυσιν· ἐν γὰρ τοῖς προλαβοῦσιν, ὅχ' ἄριστον· τάτε παρεληλυθότα καὶ ἐνεστῶτα καὶ μέλλοντα εἰδότα καὶ εἰς
- 25 Ἴλιον τοῖς νήεσιν ἠτησάμενον τὸν Κάλχαντα εἶρηκεν· νῦν δὲ παρειαγεί τὸν ἀκόλαστον εἰς τὸν σπηθαῖον προπηλακίζοντα καὶ μάντιν κακῶν, καὶ ψευδόμενον, καὶ χαιρέκακον τὸν αὐτὸν καὶ μισόκαλον λέγοντα· τίνοσ' ἔνεκα; ὅτι τῆς Χρυσηίδος ἀπολαύειν βέλεται· ἦν καὶ τῆς γνησίας ἀλόχῃ προέκρινε· καὶ κατὰ πάντα ταύτης κρείσσονα ὑπὸ τῆς ἀκολασίας κινώμενος ὁ ταλαίπωρος οἶεται ἐφ' ἧς καὶ τετύ-
- 30

φλωταὶ καὶ ταῖς τοῦ ἀνδρός ἀρεταῖς ψόγῃς ἡγεῖται καὶ κα-
κίας ἐποστρεφόμενος τὴν ἀλήθειαν, φεύγει τὸ φῶς τὴν πλά-
νην καὶ τὸ σκότος ἀσπάζεται τὴν κολαστείαν ὡς ἀρίστην
φιλίαν προσδέχεται· φοβεροὶ γὰρ γινόμενοι τῇ ἀληθείᾳ οἱ
5 κρατοῦντες, τὴν παρόρησίαν τῇ κολαστείᾳ δεδῶκασι.

Ὅτι δεῖ τοὺς κρατοῦντας πάντων μᾶλλον
προκρίνεν τὴν τιμὴν.

V. 117. Βέλομ' ἐγὼ λαὸν σῶον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι.

Nῦν τό τῃ ἀξίᾳ στρατηγῆ καὶ βασιλέως ὁ ποιητὴς τὸ ἥθος
10 παρεισάγει· εἰ γὰρ καὶ τῆς ἰδίας ζωῆς τὴν Χρυσήϊδα ἡδέων
ἐνόμιζε, τὴν τοῦ λαοῦ ὁμοίως σωτηρίαν ταύτης ἀνθείλετο,
καὶ θαυεῖν ὑπὲρ αὐτῆς βούλεται· ὦν χωρὶς οὔτε στρατηγὸς
οὔτε βασιλεὺς εἶναι δύναται στερηθεὶς τε τοῦ ἀξιώματος,
τῆς ζωῆς τὸν θάνατον μᾶλλον ἀσπάζεται· ἀκούετε πάντες
15 αἱ ἐν ταῖς ἀρχαῖς τε καὶ ἀξιώμασι καὶ παιδεύθητε· καὶ
τὸ τὰ εἰκότα πράττειν, πάσης ἡδονῆς προτιμήσατε, εἴπερ
ἄξιοι τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ ἀξιώματος εἶναι καὶ λέγεσθαι
βούλετε.

Ὅτι τοῦ θυμῷ κρατῶν μεγάλῃς κινδύνους ἐκφεύγει
20 καὶ ψόγῃς.

V. 216. - 7. Χρὴ μὲν σφωττερόν γε, θεά, ἔπος εἰρύσασθαι,
καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον ὥς γὰρ ἄμεινον.

Ὡ παιδείας ἀρίστης καὶ παραπνέσεως ὡ φυσικῆς θεωρίας
περιοπυδάσκει· τὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος ῥήματα τὴν τοῦ
25 Ἀχιλλέως καρδίαν ἐτάραξαν· καὶ τὸ τῆς ψυχῆς ἄλογον μέ-
ρος τῷ λογικῷ ἀπομάχεται· αἱ τε τῆς ψυχῆς δυνάμεις κατ'
ἀλλήλων παρατάττονται· καὶ ἡ μέριμνα εἰς δύο διήρηται·
ἡ μὲν γὰρ προπετῶς εἰς τὸ ἀμύνεσθαι φέρεται καὶ τοῖς
δπλοῖς χρῆσθαι ὑπὸ τοῦ θυμῷ γε καταναγκάζεται, μηδὲν
30 προορῶσα, ἢ τὸ ἀντιληθῆσαι· διὸ καὶ προτέρα εἰς ἔργον ἐφέλ-
κεται ἢ δὲ πρὸ τῆς ψήφου θεωρεῖ τὰ τῷ ἔργῳ ἐπόμενα·

διὸ καὶ ὑπερέξει, καὶ ἐξέπιαθε παραγίνεται· καὶ τῆς ξαν-
 θῆς χολῆς ἀναστρεῖ τὸν Πηλεΐωνα δεικνύσαι τέτω τὰ χα-
 λεπώτατα καὶ αἰσχύνῃς ὅξια ἐκ τοῦ ἔργου αὐτῷ ἀποβαί-
 νοντα· ὃ γὰρ ἐνναετῆς πόνος τῶν Ἑλλήνων ἐνθεν οἰχήσεται·
 5 καὶ μάτην κατὰ βαρβάρων ἢ Ἑλλάς καθοπληθεῖσα φα-
 νήσεται ἐξ ὧν αἰσχυνῇ πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν ἔψεται· τῷ τε
 βασιλέως θανόντος, τὰ στρατεύματα τῶν Ἑλλήνων διαλυ-
 θήσεται· καὶ τὸ τῶν ἡρώων πλῆθος κατὰ τοῦ Ἀχιλλέως
 ὡς τῆς αὐτῶν αἰσχύνῃς αἰτίαι γεγονότος παραταγήσεται·
 10 καὶ τὴν δόξαν, ἣν ἐμελλεν εἶξεν ὁ Πηλεΐδης ἀπὸ τῆς πολέμου,
 ἀπολέσει, κτείνας τὸν ἄριστον καὶ ὑπὸ πάντων ὡς φιλόνη-
 κος καὶ προσητής ἢ ἄφρων κριθήσεται· ταῦτα πάντα τὸ τῆς
 ψυχῆς λογιῶν αὐτῷ μέρος πρὸς ὀφθαλμῶν τοῦ νοῦ ποιη-
 σάμενον, ἐπισπν αὐτὸν εἰρύσασθαι καὶ φυλάξαι τὰ κρείτ-
 15 τονα καὶ τὸν ἄλογον κατασχεῖν θυμὸν εἰς τὸν κουλεὸν τὸ
 ξίφος ἀπώσαντα καὶ ἡμεῖς τοίνυν τὸν Ἀχιλλέα μιμησά-
 μενοι, τὸν ἄλογον θυμὸν κατασέλωμεν, ἵνα μὴ διὰ μι-
 κραν ἡδονήν, ἀτίθειον φόγον καὶ μεγάλους κινδύνους λη-
 ψώμεθα.

20 Ὅποιον εἶναι δεῖ τὸν ῥήτορα καὶ τὸν τοὺς αὐτῷ
 κρείσσονας παραινέσαι καὶ καταλλάξαι
 βυλόμενον.

V. 147. - 8. τοῖσι δὲ Νέστωρ,
 ἡδυεπὴς ἀνόρουσε λεγὺς Πυλίων ἀγορητής.

25 Πᾶσαν ἐπιστήμην καὶ πρᾶξιν τοῖς ἐλευθέροις ἀνδράσι
 προσήκεισαν, ἐκ τῶν ἐπῶν τοῦ θείου ποιητοῦ ἐστὶν ἐρανί-
 σασθαι· ἰδοὺ γὰρ δι' ἀλίγων ὀνομάτων τὸν ἄριστον ἡμῖν
 ῥήτορα παριστάνει· τὸ γὰρ ἡδυεπὴς, τὸ τὰ πρέποντα καὶ
 ἐνδεκτα λέγειν δηλοῖ· τὰ γὰρ ὑπέρογκα καὶ θραυστῖα καὶ
 30 ὑβριστικά, τὰ τε γελοῖα καὶ σκώρματα, τὰ μὲν ἐστὶν ἀη-
 δῆ, τὰ δ' εὐκατφρόνητα· διὸ καὶ ἀπείθοντα· τὸ δὲ λεγὺς,

τὸ μνημονευτικὸν καὶ ὅξυ τοῦ νοὸς πρὸς τὴν τῶν λόγων
 εὕρεσιν· τὰ δὲ Πυλίων ἀγορητῆς, τὸ καλῶς ἡσκημένον
 εἶναι τὸ δ' ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκῶν ῥέειν αὐτῇ, τὸ
 εὐφραδές τε καὶ εὐηχόν· οἷον τὸ καλῶς προσφέρειν καὶ μετὰ
 5 χάριτος· ἅ πάντα ἐν τῷ τοῦ Νέστορος λόγῳ δῆλα, πλὴν
 τῆς προφορᾶς τῷ σκοποῦντι γίνεται· συναλγῇ γὰρ τοῖς
 ὀργιζομένοις· καὶ τῇ μελλέσῃ κοινῇ ξυμφορᾷ σχετιάζων
 φαίνεται, καὶ τοὺς ὀργιζομένους τιμῶν οὐ παύεται· ἅπερ
 τοῖς ἀκέραιον εὐπρόσδοκτα καὶ ἡδέα γίνεται ἐγκαίρως λε-
 10 γόμενα· Τίς γὰρ τὰ φίλα καὶ ξύμφορα ἐχ' ἡδέως προσπέ-
 ξεται; τὸ δὲ μνημονευτικὸν καὶ τὸ τῆς εὐρέσεως ὀξύτατον,
 ἡ τῶν ἐννοιῶν πασιλία, καὶ τὸ τῶν ἐπιχειρημάτων πυκνὸν
 καὶ κατεσιβασμένον ἐνδείκνυται· αὐτοσχεδιάζων γὰρ φαί-
 νεται καὶ περ ἔντεχνος καὶ μεμελετημένος· τὴν δ' ἄσκησιν,
 15 ἡ τοῦ λόγου σημαίνει διάθεσις· Πρότερον γὰρ συλλυπεῖται
 καὶ συνάχθεται· καὶ τῆς ἀπὸ τῆς πρὸς ἀλλήλους ὀργῆς,
 τὴν ἀπὸ τῶν κοινῶν ἐχθρῶν ἐσομένην μείζονα λύπην πα-
 ριστάνει, ἵνα πῶ μεγέθῃ τὴν παροῦσαν ἀμβλύνη· καὶ τὴν
 τῶν ἐχθρῶν χαρμονὴν τῇ τῶν ἐριζόντων λύπῃ παρατίθῃ-
 20 σιν, ἵνα τὸ τοῦ θυμῷ ζέον, τῷ ἐκείνης πικρῷ ἀποκρού-
 σηται καὶ μετὰ ταῦτα τοὺς ἐπαίνους κατέταξεν, ἰαίνων
 τὴν πικρίαν τῆς ἐπιτιμήσεως καὶ οὕτω παρακαλεῖ ἀμφοτέ-
 ρους πείθεσθαι καὶ πάντα προσηκόντως καὶ πιθανῶς δια-
 τίθῃσιν.

25 Ἵνα δὲ φανερὰ τὰ τῷ λόγῳ ἐπιχειρήματα γένηται, ἕκα-
 στον τούτων εἰς τὸ οἰκεῖον σχῆμα ἀνάξωμεν, προστιθέντες
 τὰ ἐκ τῶν προειμένων ὑποακουόμενα

α'. Ἡ μέγα πένθος Ἀχαιῖδα γαῖαν ἰκάνει· – Εἰς τοὺς
 φίλους τὸ τῶν φίλων πένθος ἀφίκεται· ἡ Ἀχαιῖς γῇ φίλη
 30 τῶν Ἑλλήνων· εἰς τὴν Ἀχαιῖδα ἄρα γαῖαν τὸ πένθος ἀφί-
 κεται.

β'. Ἦ κεν γηθήσαι Πρίαμος - Οἱ δυσμενῆς τὴν τῶν
ἐχθρῶν αὐτῶν ξυμφορὰν ἀκούοντες χαίρουσιν ὁ Πρίαμος
καὶ οἱ τοῦτου υἱοὶ τὴν τῶν Ἑλλήνων ξυμφορὰν ἐχθρῶν
ὄντων ἀκούουσι· ὁ Πρίαμος ἄρα καὶ οἱ υἱοὶ Πριάμου
5 χαίρουσι.

γ'. Οἱ περὶ μὲν βουλῇ Δαναῶν, περὶ δ' ἐς ἃ μάχεσθαι -
Ἐν πάσῃ βουλῇ οἱ κρατοῦντες καὶ ἐν παντὶ πολέμῳ οἱ
ἀνδραῖοι τῶν λοιπῶν περιττεύουσιν ἐν τῇ τῶν Δαναῶν βουλῇ
καὶ πολέμῳ ὁ Ἀγαμέμνων κρατεῖ καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς ἀνδρεί-
10 τερος ἐν τῇ τῶν Δαναῶν ἄρα βουλῇ καὶ πολέμῳ ὁ Ἀγα-
μέμνων καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς περιττεύει τῶν λοιπῶν βουλῇ καὶ
ἀνδρείᾳ.

δ'. Ἀλλὰ πείθεσθ', ἄμφω δὲ νεωτέρῳ ἐς ὃν ἐμοῖο - Τὲς
νεωτέρους τοῖς γειρατέροις δεῖ πείθεσθαι Ἀγαμέμνων καὶ
15 Ἀχιλλεὺς τῷ Νέστορι νεώτεροι τὸν Ἀγαμέμνονα ἄρα καὶ
τὸν Ἀχιλλέα τῷ Νέστορι δεῖ πείθεσθαι.

ε'. Ἢδὲ γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ὁμῆλησα - Οὐ περ
οἱ κρείσσους ἔ καταφρονῶσιν, οἱ χείρονες δικαίως ἔ κατα-
φρονήσουσιν· οἷς Νέστωρ συνεπολέμησε τοῦ Ἀγαμέμνονος
20 καὶ τοῦ Ἀχιλλέως κρείττονες οὐ δικαίως ἄρα τοῦ Νέστο-
ρος ὁ Ἀγαμέμνων καὶ Ἀχιλλεὺς καταφρονήσουσιν.

ς'. Καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλειον - Ὁ τοῖς ἀρίστοις
συγκατηρῶμηνός, ἀριστος ὁ Νέστωρ τοῖς ἀρίστοις συγ-
κατηρῶμήθη ὁ Νέστωρ ἄρα ἀριστος.

ζ'. Καλέσαντο γὰρ αὐτοί - Ὅν οἱ ἄριστοι καλοῦσιν,
25 ἔντιμος τὸν Νέστορα προσκαλέσαντο οἱ ἄριστοι ὁ Νέστωρ
ἄρα ἔντιμος.

η'. Καὶ ἐμαχόμεν κατ' ἐμαυτόν - Ὅς κατ' αὐτόν μά-
χεται, ξύμμαχος ἐς καὶ οὐ βεβιασμένος ὁ Νέστωρ κατ'
30 αὐτόν μάχεται ὁ Νέστωρ ἄρα τοῖς ἀρίστοις ξύμμαχος καὶ
οὐ βεβιασμένος.

9. Καί μεν βέλεων ξύνων· - Οὐ τὰς βυλὰς εἰ κρείτ-
 τονες δέχονται, τοὺς ἥττονας δέχεσθαι μᾶλλον δεῖ ταύτας
 καὶ μὴν οἱ προματελεγμένοι τῷ Ἀγαμέμνονος καὶ Ἀχιλ-
 λέως κρείσσονες, τὰς τοῦ Νέστορος βυλὰς ἐδέχοντο τὸν
 5 Ἀγαμέμνονα ἄρα καὶ τὸν Ἀχιλλέα τὰς τῷ Νέστορος βου-
 λὰς δεῖ προσδέχεσθαι.

10. 1. Ἐπεὶ παίδεσθαι ἄμεινον· - Τῷ πλείονα εἰδότε πεί-
 θεσθαι ἄμεινον ὁ Νέστωρ διὰ τὰ γῆρας καὶ τὴν πράξιν
 πλείονα εἶδεν· τῷ Νέστορι ἄρα παίδεσθαι ἄμεινον.

10. 2. 1α. Μὴ τε σύ γε ἀγαθὸς περ ἐόν· - Οὐχ' ὁ ἀγαθὸς καὶ
 τέμνος βιάζει· ὁ Ἀγαμέμνων ἀγαθὸς καὶ τέμνος Ἀγαμέ-
 μνων ἄρα ὁ βιάζει.

15. 2. 1β. Ἀλλ' ἔα, ὥς οἱ πρῶτα θόσσην· - Ὁ ἕτερός τι ἐδωρή-
 σαντα, ἄλλον τοῦτ' ἀφαιρεῖσθαι οὐ δίκαιον· τῷ Ἀχιλλεῖ τὴν
 15 Βρισηίδα οἱ Ἕλληνες ἐδωρήσαντο τοῦ Ἀχιλλέως ἄρα τὴν
 Βρισηίδα τὸν Ἀγαμέμνονα ἀφαιρῆσθαι ὁ δίκαιον.

2. 1γ. Ἐπεὶ οὐ ποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς· - Τῷ τιμωτέρῳ
 ἐρίζειν ὁ προσήκει· ὁ Ἀγαμέμνων τῷ Ἀχιλλέως τιμωτέρως
 τῷ Ἀγαμέμνονι ἄρα τὸν Ἀχιλλέα ἐρίζειν οὐ προσήκει.

20. 2. 1δ. Ὁ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν· Ὁ ὁ Ζεὺς τὴν βασιλείαν
 παρέσχε, τιμωτέρως τῷ Ἀγαμέμνονι τὴν βασιλείαν πα-
 ρέσχον· ὁ Ἀγαμέμνων ἄρα τιμωτέρως.

2. 1ε. Ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει· - Ὁ ἰσχυρότερος τιμω-
 τέρος ὁ Ἀγαμέμνων διὰ τὸ πλεόνων ἀνάσσειν ἰσχυρότερος
 25 ὁ Ἀγαμέμνων ἄρα τῷ Ἀχιλλέως τιμωτέρως.

2. 1ς. Ἀτρεΐδην, σὺ δὲ παῖς τὸ πρὸν μένος· - Ὁ βασιλεὺς
 μεγαλόψυχος καὶ οὐκ ὀργίζεται· ὁ Ἀγαμέμνων βασιλεὺς
 ὁ Ἀγαμέμνων ἄρα μεγαλόψυχος καὶ οὐκ ὀργίζεται.

2. 1ζ. Αὐτὰρ ἐγὼ λίσσεται Ἀχιλλῆϊ· - Τὸν χρήσιμον καὶ
 30 ξύμφορον θεραπεύειν χρή· ὁ Ἀχιλλεὺς χρήσιμος καὶ ξύμ-
 φορος τὸν Ἀχιλλέα ἄρα θεραπεύειν χρή.

- Ἐξ ὧν ἀπάντων τίνα τῷ ῥήτορι ἴδια καὶ τίνα τῆς αὐτοῦ
 κρείσσονας καταλλάττοντι καὶ παραινῶντι προσεῖναι δεῖ,
 σαφῶς ἀναφαίνονται τῷ μὲν γὰρ ῥήτορι, τὸ τὰ προσήκοντα
 λέγειν καὶ εὐπρόσθετα ταῖς ἀκούουσι, τὸ τε πρὸς εὐρίαν
 5 καὶ ἐνθύμησιν τῶν λόγων ὀξύτατον καὶ ἢ πρὸς τὰς λόγους
 πείρα καὶ ἀγκυρὰς τῇ πείθῃ· καὶ πρὸς ταύτας τὸ εὐφραδὲς
 καὶ ἡ μετὰ χάριτος προφορά τῷ δὲ καταλλάττοντι καὶ πα-
 ραινῶντι τοὺς κρείσσονας, τὸ γηραιὸν, τὸ πρακτικόν, τὸ
 ἐντιμον· ὑπὸ γὰρ τοῦ νεωτέρου μᾶλλον αἰσχύνην ἢ πειθῶ
 10 φέρεται τῷ παρανουμένῳ ἢ παρατρεφίῳ· ὑπὸ δὲ τῇ ἀπράκτει,
 καταφρόνῃσι τῷ λόγῳ ξυνέκεται ὁ τε ἄσκητος, οὐ παρρη-
 σίας ἔχων, οὐ τοῖς κρείττοσι παρρησιασθήσεται· τολμητεί-
 ας γὰρ μᾶλλον θόξῃ καὶ προπετῆς τοῖς ἀκούουσι ταῦτα
 πάντα ἐν τῷ ταῦ Νέστορος λόγῳ, τῷ ζητοῦντι εὐχείρωτα
 15 γίνεται, εἴγε μετὰ ἐπιστάσεως ταῦτα διέρχεται.

Ὅτι δεῖ τὴν ἰσχὺν τοῦ σώματος πείθεσθαι τῷ λόγῳ,

ὥς τῷ τεχνήτῃ τὸ ὄργανον.

V. 286. – 7. Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γέρον κατὰ μοῖραν
 εἶπας.

- 20 ἀλλ' ὁδ' ἀνὴρ ἐθέλει πέρι πάντων ἔμμεναι ἄλλων.

- Ὡς περ τὸ τῷ ἀνθρώπῳ σῶμα χωρὶς τῆς ψυχῆς ἀκίνητον
 μένει πάντη καὶ ἀνενέργητον, καὶ τὸ εἶναι ἄνθρωπος ἀπόλλυ-
 σιν· οὕτω καὶ ἐν πάσῃ τάξῃ μὴ τηρουμένη, καὶ τὰ ἔν ἐστι
 αὐτὴ συναπώληται· ἡ γὰρ τοῦ στρατοῦ τάξις μὴ σωζομένη,
 25 ἐδὲ στρατὸς παραυτίκα ἐνομασθήσεται, ἀλλ' ἀνθρώπων συ-
 νάθροισις οἷς εἰ καὶ ἐλάσσης καὶ ἀσθενέστεροι εὐτάκτως
 προσβάλλουσιν, ῥᾶον νικήσουσι καὶ παντελῶς διαφερέουσιν ὥς
 ὀλίγοι λύκοι πολλὰ πρόβατα ὥς περ οὖν ἡ ψυχὴ ἐν τῷ
 σώματι δεσπότης τάξιν ἔχει· καὶ τεχνήτου, τὸ δὲ σῶμα δάμα-
 30 τε καὶ ὄργανον, ἔτω καὶ ἐν ταῖς πολιτείαις καὶ τοῖς στρα-
 τεύμασιν· οἱ μὲν ἡγούμενοι, δεσπότηται, καὶ δημιουργοὶ νο-

μισθήσονται· οἱ δ' ἐπόμενοι καὶ τὸ πλῆθος, δῆλοι καὶ ὄρ-
 γανα ἀναλόγως ῥηθήσονται. Πᾶσα γὰρ τάξις ἐκ τῶν πρὸς
 τι συνίσταται, πρώτῃ δηλαδὴ καὶ δευτέρου τὰ δὲ πρῶτον
 καὶ δεύτερον πολλαχῶς ἐκληπτέον· οἷον, χρόνῳ, τόπῳ,
 5 ἁξία, αἰτία, φύσει, θεσμί· ὧν θάτερον θατέρῃ δίχα τοῖσ-
 τον εἶναι οὐ δύναται καὶ ὁ μὲν στρατηγὸς ἀνάλογος τῷ
 λόγῳ· ἡ δὲ τῶν σωμάτων ἰσχὺς, τοῖς ὀργάνοις· διὸ εἰ
 μὴ τῷ λόγῳ τὰ ὄργανα πείθονται, ἀμφοτέρων ἡ δύναμις
 ἄχρηστος τοπαράπαν καὶ ἀνενέργητος γίνεται· ἐστὶ δὲ τῶν
 10 δυσχερεστάτων τὴν μεγάλην καὶ ἄλογον ἰσχὺν κατασχεῖν
 τοῦ τινός καὶ ταῦτα ἐν ἐξουσίᾳ ὄντος· δυσπειθὴς γὰρ ὁ
 τοιοῦτος γίγνεται, καὶ τύραννος οὐ γὰρ τῷ λόγῳ, ἀλλὰ
 τῇ αὐτῇ δόξῃ πράττειν βούλεται θαρρῶν τῇ δυνάμει τοῦ
 σώματος· διὸ καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς ἀπειθὴς τῷ κρατῆντι διὰ τὴν
 15 τοῦ σώματος ἰσχὺν καὶ ἄναρχος γίνεται· δεῖ τοίνυν τὸν
 ὄντως ἀνδρεῖον, τῷ λόγῳ μᾶλλον ἢ τῇ τοῦ σώματος ῥώμῃ
 ἐπόμενον ἐπιτελεῖν τὰ ἀνδραγαθήματα· οὕτω γὰρ καὶ ἐαυ-
 τῷ καὶ τοῖς ἄλλοις εὐμόφορος γενήσεται· ἄλλως δὲ τῶν δει-
 λῶν ἀχρηστότερος καὶ χείρων φανήσεται.

20 V. 348. - 9. Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 θαυμάσας, ἐτάρων ἄφαρ ἔζετο νόσφι λιασθεῖς.

Δὶς τὸν Ἀχιλλεὺς κλαύσαντα ὁ ποιητὴς παρεισάγει, τι-
 μῆς ἕνεκα δηλονότι καὶ φίλου· ἀμφοτέρω γὰρ τῷ πολιτικῷ
 ἀνδρὶ πλείους ἁξία οὔτε γὰρ ἄνευ τιμῆς, οὔτε φίλου χωρὶς
 25 ὁ ἀγαθὸς καὶ σπουδαῖος πολίτης ζῆν ἐπίεται· ὥς περ γὰρ
 ὁ θεὸς τῶν ἐφετῶν ἐστὶ τὸ ἀειρότατον, πρὸς ὃν οἱ ἐπιστρέ-
 φοντες καὶ τῷ νῶν ἐκείνῳ ἐνούμενοι μακάριοι καὶ αὐτάρκαες
 τῆς αὐτῶν ἐφέσεως γίνονται, οὕτω καὶ τῷ παρέντι βίῳ ἡ
 τιμὴ καὶ ὁ φίλος πάντων περδυνότατα τοῖς λόγῳ ζῆν βε-
 30 λομένοις· Ἡ γὰρ τιμὴ τῷ τιμωμένῳ μαρτυρίαν παρέχει καὶ
 βεβαίωσιν, ὅτι σπουδαῖος ἐστὶ καὶ φόβου ἀμέτοχος διὰ

πάσας τὰς τοῦ σώματος ἡδονὰς πολλοὶ καταλείπουσι καὶ
 κινδύνους αὐθαρέτους τιμῆς ἕνεκα λαμβάνουσιν· αὕτη γὰρ
 μόνη συγγράσκει τοῖς ἀνθρώποις, ὅτι τῆς ψυχῆς ἐς τὴν ἰδίαν
 τις ἐφοῖς ὁ μέγιστον ἂν τις θεῖτο τῆς ἀθανασίας ταύτης
 5 ταμῆριον· ἀλλὰ καὶ ὁ φίλος ἀπόλαυσις ἐστὶ τοῦ ἡμετέρου
 βίῃ, καὶ οἷον ὄφης τῶν εὐφραυνόντων τε καὶ λυπούντων
 ἄλλος αὐτὸς τῷ φίλῳ γιγνώμενος· ἐν αὐτῷ γὰρ πάντα τὰ
 ἡμέτερά ἀποτιθέντες ὡς ἐν τῇ ταμῆρι, ἡσυχάζομεν καὶ
 οὐκ εἰς ἄπερον λύπης ἢ χαρῆς διάνοισιν ἤκομεν· διὸ μάλ-
 10 λον τοῦ φίλου ἕνεκα ὀδυρόμενον καὶ ζῆν οὐκ ἀνεχόμενον
 ἐκείνου χωρὶς ποιῶ τὸν Ἀχιλλεῖα· πάντα γὰρ ἄνευ φίλου
 ἀγῆθη καὶ ἀβέβαια τὰ ἀνθρώπινα, ὑποψίας πλήρη καὶ δέους
 γινόμενα διόφιν ἐρ' ἑσέων δακρύων καὶ ὀδυρόμενος ὁ Ἀχιλ-
 λεύς σὺ μεμπτᾶτος· οὐ γὰρ μαλακείας, ἀλλὰ μᾶλλον ἀν-
 15 δρείας τὰ περὶ ταύτων πραγμάτων ῥέοντα δάκρυα· Ὁ γὰρ
 μὴ περὶ τῶν ἀρέων ἀλγῶν, οὐκ ἀνθρώπος, ἀλλὰ θερίον
 ῥηθήσεται.

Τίνος δ' ἕνεκα τῶν ἐταίρων χωριζόμενον τοῦτον πεποίη-
 κεν; ὅτι τὰ ἐντὸς συμβαίνοντα, τὰῦτα καὶ ἐκτὸς ἡμῖν
 20 φιλεῖ γίνεσθαι· λυπόμενων γὰρ ἡμῶν ἢ καὶ φοβημένων,
 ἢ καρδία συστέλλεται, καὶ οἷον κρύπτεται· αἷς περ' ἐναν-
 τίον θάρρυντων καὶ ἡδομένων διαχεῖται· καὶ πρὸς πάντα
 τὰ μέλη τὴν αὐτῆς ἡδονὴν καὶ τὸ μετὰ σπασμα πέμπει τὴν
 κοινωνίαν τῶν ἐταίρων ζητοῦσα· βούλεται γὰρ πᾶσι τοῦ
 25 καλῶς μετὰ δίδόναι· τοῦ δὲ κακῶς μετασχεῖν τὰ φίλ' ἀπαναί-
 νεται· διὸ ἐν ἑαυτῇ συστέλλομένη καὶ συνιζάνουσα τούτων
 ὥσαντι χωρίζεται· οὕτω καὶ ἡμεῖς λυπόμενοι σχεδὸν παρὰ
 τῶν γνωρίμων ὁρᾶσθαι αἰθόμεθα· καὶ ἐκ εἶπε φίλων νόσ-
 30 φε, ἀλλ' ἐταίρων τοῖς γὰρ φίλοις μάλιστα τῶν ἀπορρήτων
 κοινωνοῦμεν, καὶ τὴν αἰσχύνην οὐ κρύπτομεν· ἐταῖροι δ'
 εἰσὶν οἱ ξυνήθεις καὶ γνώριμοι· οὕς ἐνταῦθα τὰς ἡδονὰς

ἀκουστέον· ὁ γὰρ λυπαίμενος τῶν ὑδάτων χαρίζεται· καὶ
 τῇ τῆς ψυχῆς παραχῇ συγγίνεται διὸ ἐπὶ αὐτὴν ἔζεται, ἐν
 ᾧ καὶ τῶν κυμάτων παραχὴ καὶ συντριβὴ, καὶ τῷ ἄρρῳ
 παλιὸν ἔσται ἄπειρ· τὸν τῆς ψυχῆς σάλαν καὶ κλύδωνα πάντ'
 5 αἰνίττεται.

V. 428. Ζεὺς γὰρ ἐς οὐρανὸν μετ' ἐμύμονας Αἰθιοπῆας
 χθιζὸς ἔβη μετὰ δαΐτα· Ζεὺς δ' ἅμα πάντες ἔποντο.

Δία μὲν ἐνταῦθα τὸν νοῦν· νόει οὐρανὸν δέ, τὰ τῷ νῦ
 οὖς ὑδαρ ρευστὸν καὶ σάκυντον· Αἰθίοπας δέ, τὴν ἀπὸ τῆς
 10 λύπης ζέσιν καὶ ξηρασίᾳ καὶ σκιναρῆς μελαγχώδης· ἔτι
 γὰρ τὴν φύσιν καὶ αἱ Αἰθίοπες θερμοὶ ἐφρονότι καὶ ξηροὶ
 καὶ μέλανες· ταῦτα γὰρ τὰ πάθη ὑπὸ τῆς ὀργῆς καὶ τῆς
 λύπης τοῖς ἀνθρώποις ἐμβάλλουσιν· καὶ αἱ λοιπαὶ τῆς ψυ-
 χῆς δυνάμεις τῷ τεταραγμένῳ ᾧ εἰς βίαιον τυράννον ἅμα
 15 ἐυνέπαικται· ἀφορᾷναι μόνον πρὸς ἀντιλήπτην· ἐξ ὧν ἔστιν
 εἰδέναι, ὅτι τὸ σφοδρὸν τῆς ὀργῆς καὶ τῆς λύπης θάδεκα
 ἡμέρας δύσκρατον τῇ ξηρασίᾳ ποιῇ τὸν ἐργάραλον· θέτει
 δέ· λέγει τὸν ἀπὸ τῆς προφῆς εὐκρατον ἄτμον, συγκατέραςιν
 οὔσιν τῆς ὑγρότητος· ἢ τῷ δυσκράτῳ ἐργεράλῳ· μεγεῖσα
 20 καὶ ἐυκατέραςιν τοῖς τοῦ καὶ δυνάμεις ἀφαιρῶναι ἤδη
 πεποννημένους.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ Εἰς τὴν τῆς Ἰαλιάδος ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΣ.

II. α'. v. 1. Μῆνιν αἰεὶ θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.

Βιπόντες τίνας ἔνεκα ἀπὸ τούτου ὁ ποιητὴς ᾄδει, καὶ
 τὰ ἐν αὐτῇ τῇ προφῆσει θεωρούμενα εἵπαμεν βουλόμενος
 25 ὡς εἴρηται τὰς πρακτικὰς ἀρετὰς ἐνταῦθα παραδιδόναι, δι'
 ὧν ὁ ἀνθρώπος ἀριστος βίος τελειοῦται καὶ πρὸς θεορίαν καὶ

- ἀπαύειαν ἔρχεται, ἀπὸ τοῦ τῷ σώματι προσόντος ἰδίου τὴν
 ἀρχὴν ἐποιήσατο· διὰ τὸ μᾶλλον τῆς τοῦ σώματος ἰσχύος
 τὰς πρακτικὰς ἀρετὰς διΐεσθαι πρὸς κατάρθωσιν· τῆτο δ' ἐς ἡ
 τὸ ἀντικείμενον καὶ ἡ ἐναντίωσις· εἰ δὲ τὸ μῆνιν ἐσήμανε·
 5 πᾶν γὰρ σῶμα τὰ μέρη· ἔχει τῆς μέρους ἀντικείμενα, τὰς
 τε καὶ τῆς μαχομένης· τὸ δ' ἀνθρώπινον πρὸς τοῦτοις καὶ
 τὴν αἰσθητοὴν ψυχὴν τῇ λογικῇ αἰεὶ γε πολεμοῦσαν ὡς σω-
 ματιδιεσέραν· εἰπέ· οὐν φησι, σοφία, τὴν ἑῶσιν καὶ ἐναντίω-
 σιν τοῦ πληνὸς σώματος καὶ πολυχέλε· ἀπὸ γὰρ τῆς πλη-
 10 Πηλεύς, πλην γὰρ ἐσμέν υἱοί· καὶ ἀπὸ τοῦ ἐπιτακτικῆς α
 καὶ τοῦ χεῖ, Ἀχιλλεύς, ὁ πολύχιλος· οὐ γὰρ ἑρμητικόν
 ἐνταῦθα τὸ α· μυθικόν γὰρ ἐπεῖνα πολύχιλον γὰρ εἶναι
 αἰεὶ τὸ τοῦ πρακτικῆς σώματι, καὶ εὐστροφον, τῷ τοῦ θεωρη-
 τικῆς παραβαλλόμενον· Ἐρξάτο δὲ ἐκ τοῦ σώματος, ὅτι τῆς
 15 πρὸς τὸ λόγον μάχης ταῦτα, ἀλλ' αὖχ ὁ λόγος αἰτίον· γί-
 γναι· τὴν τάξιν παραβαῖσιν τῆς φύσεως· εἰ γὰρ ὑπήκοος
 ἦν τῷ λόγῳ, τῷ φύσει ὑπετάσσοντο, αὐτὴ μάχη, ἀλλὰ φιλία
 ἐναρμόσιν ὑμῖν αὐτὴ ἐγένετο· ἐπεὶ δ' ἐκ τῶν ἐναντίων καὶ
 τῆς μάχης τὸ ἄλλοτε σῶμα τὸν ἴδιον βίον συντηρεῖ, μῆνιν
 20 αὖτ' αὐτὴν ἢ πόλεμον εἴρηκα· ἀπὸ τοῦ μέντοι· εἰ γὰρ
 ὑπ' ἑτέρας ποιότητος· τελείως καταπρατηθῇ, κατὰ τὸ ζῆν αὐ-
 τὴν ἀναπαύσιν· ἐπεὶ τε τὸ καὶ συντηρεῖ τὸ ζῆν, ἐν μέρει
 κραταῦνται καὶ κρατουμένων· τῶν ποιότητων, κατὰ τὸ καὶ
 τὸ εὐλομένην προσέδωκεν, τὸ φθῆρον· ἀφαιρούμεν καὶ φθιρό-
 25 μόνον· λαμβάνει δὲ τὰ πλην ἐν τῷ τοῦ ἀνθρώπου σώματι
 ἀντὶ παντός· ἑσχεῖ· διὰ τὸ μᾶλλον ἡμῖν ὑπάρχειν τὸ
 γήινον· αὐτὴ δ' ἡ μάχη καὶ μάχη τοῦ ἀλόγου πρὸς τὸ λο-
 γικόν, τοῖς Ἀχαιοῖς, τοῖς ἐν πολλῷ τῷ χεῖ καὶ
 τῇ συγχύσει ζῶσι, ἀπειρα φέρει τὰ ἄλλα καὶ τὰς ἐδύνας·
 30 αἰεὶ γὰρ οἱ πλανώμενοι πάσχουσιν καὶ λυπεῖνται· ὁ γὰρ μὴ
 τοῦ δικαίου τὸ ἀδικον, καὶ τοῦ θεῖου τὸν ἀνθρώπον διακρίνει·

αὐτῷ οὕτω γεραίον βασιλεῖ· γὰρ ἀνδρὶ ἔσται.
 Ἐνταῦθα γὰρ τὸν ἐν ταῖς πρακτικαῖς ἀρεταῖς ἐπιτήδειον
 ὁποῖον εἶναι ὑπέγραψεν ἄνδρα θελονότι καὶ οὐ γυναικα-
 πρόσωπον, καὶ τῆτον πελώριον, οἷον ἐξαίσιον ἢ θελοῖ τὸν
 5 εὐμήκη καὶ τὸ εἶδος ἀνδρεῖον, ἀλλ' οὐχ' ὡς ὁ βουγάιος
 ἐκείνος Ἴρος καὶ ἀνάγκης· εἴρηκε δὲ καὶ Ἀχαιοὺς, ὅτι τὰ
 τοιαῦτα σημεῖα ἐκ τοῦ σώματος ἔλαβον· ταυτέστι ἀπὸ τῆς
 συγκυμμένης καὶ σωματικῆς εἰδήσεως ὃν δε πρότερον ἄν-
 10 δρα πελώριον εἴρηκε, τοῦτο ταῖς ἐπομέναις λέξεσιν ἐξηγή-
 σατο· ἀνὴρ λέγων ὅτις τε μέγας τε, ἀνδρεῖος θελονότι καὶ
 ἀγαθός καὶ μέγας· εὐ γὰρ μόνον μέγας εἶναι δεῖ, ἀλλὰ
 καὶ τῷ εἶδέσθαι ἡδύν· ἡδὺς δὲ ἐστίν, ὅτι τὸ τῆς ψυχῆς
 κάλλος εὐρυθμον διὰ παντὸς τῷ σώματι δέικνυται. Τὸ δὲ
 γεραίον, τὸ ἐξ ἔθους ἡσκημένον κατὰ λόγον σεμνόν, καὶ
 15 μὴ τε εὐτράπειλον, μὴ τε ῥάθυμον φαίνεσθαι μὴ τε γελοῖον
 ἢ σκυθρωπόν, ἀλλὰ τὰ μέσσην τηρεῖν· ὁ γὰρ βραχύς τε σῶ-
 μα, πρὸς τὰ ἀνδρεῖα οὐκ ἐπιτάδειος· ὁ δὲ λίαν μέγας, τῇ
 τῷ μεγέθους ὑπερβολῇ τερατείδης ἢ τ' αἰσχρὸς, φευκτός πε-
 καὶ ὑπερπῆγος ὁ δ' εὐτράπειλος καὶ γελοῖος, εὐκαταφρόνητος
 20 καὶ ὁ σκυθρωπὸς καὶ ῥάθυμος πρὸς, ὁμιλίου καὶ συνουσια-
 στροφῇ ἀσπῆς· ὥς τε τὸν πολυτακὸν ἄνδρα τοιαῦτον εἶναι δεῖ,
 οἷον ἁποπῆς τοῦ Ἀγαμέμνονα ὑπαγράφει πᾶς δὲ πολι-
 ταὶς τέλει, ἱκανὸς ἐστὶν εἰς βασιλείας ἀξίωμα. Ἀντίαν
 δὲ φρενὶ τῆς μάχης καὶ τῶν πράξεων τὴν τῶν ἐναυτίων ἐγ-
 25 γύτητα, καὶ συγχέμεναι, ἡμὶ Διὸς καὶ Ληταῖος φησὶν ὑἱὸν
 εἶναι τὸν Ἀπόλλωνα· αὐτὸς γὰρ τῇ τὰ σαχεῖα εἰς ἄλληλα
 μεταβάλλεσθαι αἷτιος τῇ παρουσίᾳ καὶ ἀπουσίᾳ θερμο-
 νόμου καὶ ψυχόμενα καὶ τὴν ζωὴν τοῖς ἀφύχαις δίδωσι
 καὶ τοὺς χυμοὺς ἀλλοιοῦσθαι καὶ τρέπεσθαι καταργάζεται
 30 ὑπὸ τὸν Δία τεταγμένος καὶ ὑπὲρ τὴν αἰλήνην· ταυτέστι
 τῆς πείσεως καὶ τῆς δράσεως μέσση καὶ μέτρον καθιστά-

- μενον· ἀρετρίας δὲ τῆς τοῦ αἵματος ποιότητος ὑπὸ τῆς ἡλίας
 γενομένης, φθορὰ τοῖς ζώοις ἐπακολουθεῖ καὶ λοιμός διὸ οὐ
 τὸν Ἀγαμέμνονα, ἀλλὰ τὰς ὑπ' αὐτὸν, τετέστι σῶμα, φθεί-
 ρει ἀφθαρτος· γὰρ ἡ λογικὴ ψυχὴ, νοῦν ἀθάνατον ἔχουσα
 5 ἀφαιρέται δ' ὁ Ἀγαμέμνων, οἷον ὁ λόγος τὴν Βρισηίδα,
 οἷον τὴν ἡδονὴν τοῦ Ἀχιλλέως, τουτέστι τῆς πισθητοῦς
 καὶ σωματικῆς ψυχῆς· διὰ ἡ μάχη τῆς ὁρέξεως πρὸς τὸν
 λόγον γίνεται, τοῦ μέντοι καὶ ματρίως χαλωμένου καὶ μὴ κατὰ
 φύσιν μένοντος. δεῖ γὰρ φύσει τὸν λόγον ἡγεῖσθαι τῆς ἀλόγου.
- 10 Ζητῶν δὲ καὶ ὁ Ἀχιλλεύς, τουτέστιν ἡ σωματώδης ψυχὴ,
 τίνος ἕνεκα φθίρεται ὑπὸ τοῦ τὰ γῆϊνα φθίροντος λοιμοῦ,
 καὶ τὰς ὁρέξεις τοῦ σώματος, εὕρισκει τὸν Ἀγαμέμνονα
 αἴτιον· οἷον τὴν λόγῳ χρωμένην ψυχὴν· ἢ τις οὐκ ἔῃ τὸ
 σῶμα εἰς ἀχαλινώτους ὁρέξεις καὶ πολυσαρκίας ἐκτείνουσ-
- 15 θαι· ἀλλὰ φθίρει τὸ ἐκείναις ἄμετρον, λαβῆσα τὴν θυγα-
 τέρα, οἷον τὴν φρόνησιν τοῦ ἱερέως τοῦ Ἀπόλλωνος, τε-
 τέστι τῆς συμμέτρου τὴν ὄντως χρυσὴν καὶ χρυσηίδα· διὰ
 τοῦτο τὸν Ἀγαμέμνονα κακίζει ὁ Ἀχιλλεύς, ὅτι κατέχει
- 20 τὴν φρόνησιν, ἢ τὰς σωματικὰς ὁρέξεις ἀπαμβλύνει βέλτεται
 γὰρ τὸ σῶμα σερῆσαι τὴν ψυχὴν τῆς φρονήσεως διὸ καὶ
 ζητεῖ καὶ εὕρισκει τὸ αἴτιον συμπράττοντα πλείστα μεθ'
 ἑαυτῆς ἔχον πρὸς ἀφῆσιν τῆς φρονήσεως τοῦνεκα καὶ τοὺς
- 25 Ἀχαιοὺς καὶ ἀλόγως βισύντας, οἷον τὰς σωματικὰς ὁρέξεις,
 ἐπευφημίσαι γε εἴρηκεν. ὥς-ε ἐν τῇ παρῴσῃ προθέσει τὴν
 πρακτικὴν ἀρετὴν ὁ ποιητὴς καθυπέγραψε· πόλεμον αὐτὴν
- εἶναι τῆς ψυχῆς καὶ κάθαρσιν ὁδόν· τε τῆς σαρκὸς καὶ
 τοῦ ἀλόγου. Τῆς γὰρ ἀρετῆς ἰθρῶτα θεοὶ προπαροῖσεν ἔθη-
 καν ἀθάνατοι καὶ Ἡσίοδον τὴν δὲ τῶν ἀρετῶν διαίρεσιν
- 30 εἶναι εἰδέναι ἐν τῇ προρρηθείσῃ πύσει τοῦ Πριάμου· τὸ
 γὰρ ἄνδρα, τὴν ἀνδρείαν· τὸ δὲ πελώριον, τὴν μεγαλοπρέ-
 πειαν τὴν, τε δευτέρου ἀνὴρ, τὴν σωφροσύνην· μάλιστα γὰρ

αὐ· δ' οὕτω γεραίον βασιλεῖ γὰρ ἀνδρὶ ἴσταιν.
 Ἐνταῦθα γὰρ τὸν ἐν ταῖς πρακτικαῖς ἀρεταῖς ἐπιτήδειον
 ὁποῖον εἶναι ὑπέγραψεν ἄνδρα δηλονότι καὶ οὐ γυναικο-
 πρόσωπον, καὶ τῆτον πελώριον, οἷον ἐξαίσιον ἢ δαίμοι τὸν
 5 εὐμήκη καὶ τὸ εἶδος ἀνδρείον, ἀλλ' οὐχ' ὥς ὁ βουγάζιος
 ἐκείνος Ἴρος καὶ ἀνάλας· εἶρηκε δὲ καὶ Ἀχαιοὺ, ὅτι τὰ
 τοιαῦτα σημεῖα ἐκ τοῦ σώματος ἔλαβαν ταυτέστι ἀπὸ τῆς
 συγκυμένης καὶ σωματικῆς εὐδύσεως ὃν δὲ πρότερον ἄν-
 10 δρα πελώριον εἶρηκε, ταῦτα ταῖς ἐπομέναις λέξεσιν ἐξηγή-
 σατο· ἀνὴρ λέγων ὥς τε μέγας τε, ἀνδρείος δηλονότι καὶ
 ἀγαθός καὶ μέγας· οὐ γὰρ μόνον μέγαν εἶναι δεῖ, ἀλλὰ
 καὶ τῷ εἰδέσθαι ἡδύν· ἡδὺς δὲ ἐστίν, ὅτε τὸ τῆς ψυχῆς
 κέλλος εὐρυθμον διὰ παντός τῷ σώματι δαίκεται. Τὸ δὲ
 γεραίον, τὸ ἐξ ἔθους ὑπεκκείμενον κατὰ λόγον σεμνόν, καὶ
 15 μὴ τι εὐτράπειλον, μὴ τι ῥάθυμον φαίνεσθαι μὴ τι γλοῖον
 ἢ σκυθρωπόν, ἀλλὰ τὸ μέσον τηρεῖν· ὁ γὰρ βραχὺς τὸ σῶ-
 μα, πρὸς τὰ ἀνδρεία οὐκ ἐπιτήδειος· ὁ δὲ λίαν μέγας, τῇ
 τῇ μεγέθους ὑπερβολῇ τερατώδης· ἢ τ' αἰσχρὸς, φευκτός τε
 καὶ ὑπεκτός· ὁ δ' εὐτράπειλος καὶ γλοῖος, εὐκαταφρόνητος
 20 καὶ ὁ σκυθρωπὸς καὶ ῥάθυμος πρὸς, ὁμιλίαι καὶ συνουσί-
 ας φοβήν· ἀσπίς· ὥς τε τὸν πολιτικὸν ἄνδρα τοιοῦτον εἶναι δεῖ.
 οἷον ὁ παλαιός· τοῦ Ἀγαμέμνονα ὑπαγράφει πᾶς δὲ πολι-
 τικός τέλειος, ἱκανός ἐστιν εἰς βασιλείας ἀξίωμα· Ἀντίον
 δὲ φησὶ τῆς μάχης καὶ τῶν πράξεων τὴν τῶν ἐκαυτίων ἐγ-
 25 γύτητα, καὶ συγγένειαν, ἥτις Διὸς καὶ Ληταῦς φησὶν υἱὸν
 οἷον τὸν Ἀπόλλωνα· αὐτὸς γὰρ τῇ τὰ σαρκεῖα εἰς ἄλλα
 μεταβάλλεσθαι αἴτιος τῇ παρουσίᾳ καὶ ἀπουσίᾳ θερμο-
 νόμου καὶ ψυχόμενα καὶ τὴν ζωὴν τοῖς ἀψύχοις δίδωσι
 καὶ τοὺς χυμούς ἀλλοιοῦσθαι καὶ τράπεσθαι κατεργάζεται
 ὑπὸ τὸν Δία τεταγμένος καὶ ὑπὲρ τὴν αἰλήνην ταυτέστι
 τῆς πάσης καὶ τῆς δράσεως μέσον καὶ μέτρον καθιςά-

- μενον· ἀρετῆς δὲ τῆς τοῦ ἀέρος ποιότητος ὑπὸ τῇ ἡλίᾳ
 γηραιάς, φθορὰ τοῖς ζώοις ἐπαπολαθεῖ καὶ λοιμός διὸ οὐ
 τὸν Ἀγαμέμνονα, ἀλλὰ τὰς ὑπ' αὐτὸν, τετέστι σῶμα, φθεί-
 ρει ἄφθαρτος· γὰρ ἡ λογικὴ ψυχὴ, νῦν ἀθάνατον ἔχουσα
 5 ἀφαιρέται δ' ὁ Ἀγαμέμνων, οἷον ὁ λόγος τῇ Βρισηΐδα,
 οἷον τῇ ἡδονῇ τοῦ Ἀχιλλέως, τουτέστι τῆς πείσθηταῆς
 καὶ σωματικῆς ψυχῆς· δὲ ἡ μάχη τῆς ὀρέξεως πρὸς τὸν
 λόγον γίνεται· τοῦ μῦθου καὶ μετρίως χυλωμένου καὶ μὴ κατὰ
 φύσιν μένοντος. δεῖ γὰρ φύσει τὸν λόγον ἡγεῖσθαι τῇ ἀλόγῳ.
 10 Ζητῶν δὲ καὶ ὁ Ἀχιλλεύς, τουτέστιν ἡ σωματώδης ψυχὴ,
 τίνας ἔνεκα φθίρεται ὑπὸ τοῦ τὰ γῆϊνα φθίροντος λοιμοῦ,
 καὶ τὰς ὀρέξεις τοῦ σώματος, εὕρισκει τὸν Ἀγαμέμνονα
 αἴτιον· οἷον τὴν λόγῳ χρωμένην ψυχὴν· ἢ τις οὐκ ἔσθ' τὸ
 σῶμα εἰς ἀχαλινώτους ὀρέξεις καὶ πολυσαρκίας ἐκτείνουσ-
 15 θαι· ἀλλὰ φθείρει τὸ ἐκείνου ἄμετρον, λαβῶσα τὴν θυγα-
 τέρα, οἷον τὴν φρόνησιν τοῦ ἱερέως τοῦ Ἀπόλλωνος, τε-
 τέστι τῇ συμμέτρῳ τὴν ὄντως χρυσὴν καὶ χρυσηΐδα· διὰ
 τοῦτο τὸν Ἀγαμέμνονα κακίζει ὁ Ἀχιλλεύς, ὅτι κατέχει
 τὴν φρόνησιν, ἢ τὰς σωματικὰς ὀρέξεις ἀπαμβλύνει βέλεται
 20 γὰρ τὸ σῶμα σερῆσαι τὴν ψυχὴν τῆς φρονήσεως διὸ καὶ
 ζητεῖ καὶ εὕρισκει τὸ αἴτιον συμπράττοντα πλείους μὲθ'
 ἑαυτοῦ ἔχον πρὸς ἄφροσιν τῆς φρονήσεως τοῦνεκα καὶ τοὺς
 Ἀχαιοὺς καὶ ἀλόγως βιβύντας, οἷον τὰς σωματικὰς ὀρέξεις,
 ἐπευφημίσαι γε εἰρηκέν. ὥς· ἐν τῇ παρτύσῃ προθέσει τὴν
 25 πρακτικὴν ἀρετὴν ὁ ποιητὴς καθυπέγραψε· πόλεμον αὐτὴν
 εἶναι τῆς ψυχῆς καὶ κάθαρσιν· ὁδὸν τε τῆς σαρκὸς καὶ
 τοῦ ἀλόγου. Τῆς γὰρ ἀρετῆς ἰθρῶτα θεοὶ προπαύουσιν ἔθνη-
 καὶ ἀθάνατοι καθ' Ἡσίοδον τὴν δὲ τῶν ἀρετῶν διαίρεσιν
 30 ἔστιν εἰδέναι· ἐν τῇ προῤῥηθείσῃ πεύσει τοῦ Πριάμου· τὸ
 γὰρ ἄνδρα, τὴν ἀνδρείαν· τὸ δὲ πελώριον, τὴν μεγαλοπρί-
 πειαν τὸ, τὸ δεύτερον ἄνθρωπον, τὴν σωφροσύνην· μάλλον γι

αὐ. δ' οὕτω γεραίον βασιλεῖ· γὰρ ἀνδρὶ ἴσκειν.
 Ἐνταῦθα γὰρ τὸν ἐν ταῖς πρακτικαῖς ἀρεταῖς ἐπιτήδειον
 ὁποῖον εἶναι ὑπέγραψεν· ἄνδρα δηλονότι καὶ οὐ γυναικω-
 πρόσωπον, καὶ τέτον πελώριον, οἷον ἐξαίσιον φ' ἀφλοῖ τὸν
 5 εὐμήκει καὶ τὸ εἶδος ἀνδρεῖον, ἀλλ' οὐχ' ὥς ὁ βουγάιος
 ἐκείνος Ἴρος καὶ ἀνάλας· εἶρηκε δὲ καὶ Ἀχαιοὺ, ὅτι τὰ
 τοιαῦτα σημεῖα ἐκ τοῦ σώματος ἔλαβεν· τουτέστι ἀπὸ τῆς
 συνκεχυμένης καὶ σωματικῆς εἰδύσεως ὃν θε πρότερον ἄν-
 δρα πελώριον εἶρηκε, ταῦτα ταῖς ἐπεμέναις λάξεν· ἐξηγή-
 10 σατο· ἀνὴρ λέγων ὡς τε μέγας τε, ἀνδρεῖος δηλονότι καὶ
 ἀγαθός καὶ μέγας· αὐ γὰρ μόνον μέγαν εἶναι δεῖ, ἀλλὰ
 καὶ τῷ εἶδέναι ἡδύν· ἡδὺς δὲ ἔστιν, ὅτε τὸ τῆς ψυχῆς
 κάλλος· εὐρυθμον δὲ πᾶντὸς τῷ σώματος δείκνυται. Τὸ δὲ
 γεραίον, τὸ ἐξ ἔθους ὑποημιμένον· κατὰ λόγον σεμνόν, καὶ
 15 μὴ τε εὐτράπειον, μὴ τε ῥάθυμον· φαίνεσθαι μὴ τε γελοῖον
 ἢ σκεθρῶτον, ἀλλὰ τὸ μέσαι τηρεῖν· ὁ γὰρ βραχύς τε σῶ-
 μα, πρὸς τὰ ἀνδρεῖα οὐκ ἐπιτήδειος· ὁ δὲ λίαν μέγας, τῇ
 τῇ μεγέθους ὑπερβολῇ τερατώδης· ἃ τ' αἰσχρὸς, φευκτός τε
 καὶ ὑπερπῆξ· ὁ δ' εὐτράπειος καὶ γελοῖος, εὐκαταφρόνητος
 20 καὶ ὁ σκεθρῶτος καὶ ῥάθυμος πρὸς, ὁμλίαν καὶ συνουσι-
 αμοφὴν ἀσπείρας· ὥς τε τὸν πολιτικὸν ἄνδρα τοιοῦτον εἶναι δεῖ,
 οἷον ὁ παλαιός· τοῦ Ἀγαμέμνονα ὑπαγράφει· πᾶς δὲ πολι-
 τικός τέλειος, ἱκανός ἐστιν εἰς βασιλείας ἀξίωμα· Ἀντίον
 δὲ φρενὶ τῆς μάχης καὶ τῶν πράξεων τὴν τῶν ἐναντίων ἐγ-
 25 γύηται, καὶ συγχέμεται, ὅτι Διὸς καὶ Ἀθηναῖος φησιν· υἱὸν
 οἶον τὸν Ἀπόλλωνα· αὐτὸς γὰρ τῇ τὰ στραχῆα εἰς ἄλληλα
 μεταβάλλεσθαι αἷτιος τῇ πορουσίᾳ καὶ ὁπουσίᾳ θερμα-
 νόμακα καὶ ψυχόμενα καὶ τὴν ζωὴν τοῖς ἀψέχαις δίδωσι
 καὶ τοὺς χυμοὺς ἀλλοιοῦσθαι καὶ τρέπεσθαι κατεργάζεται
 30 ὑπὸ τὸν Διᾶ τεταγμένος καὶ ὑπὲρ τὴν αἰλήνην τουτέστι
 τῆς πάσης καὶ τῆς δράσεως μέσου καὶ μέτρου καθιστά-

- μενον ἀρετρίας δὲ τῆς τοῦ αἵματος ποιότητος ὑπὸ τῆ ἡλίας
 γεγυμνίας, φθορὰ τοῖς ζώοις ἐπαπολαθεῖ καὶ λοιμός διὸ οὐ
 τὸν Ἀγαμέμνονα, ἀλλὰ τὰς ὑπ' αὐτὸν, τετέστι σῶμα, φθεί-
 ρει ἀφθαρτος· γὰρ ἡ λογικὴ ψυχὴ, νοῦν ἀθάνατον ἔχουσα
 5 ἀφαιρείται δ' ὁ Ἀγαμέμνων, οἷον ὁ λόγος τὴν Βρισηΐδα,
 οἷον τὴν ἡδονὴν τοῦ Ἀχιλλεύς, τουτέστι τῆς πεισθητικῆς
 καὶ σωματικῆς ψυχῆς διὰ ἡ μάχη τῆς ὁρέξεως πρὸς τὸν
 λόγον γίνεται, τοῦ μένος καὶ μετρίως χαλωμένους καὶ μὴ κατὰ
 φύσιν μένοντος. δεῖ γὰρ φύσει τὸν λόγον ἡγεῖσθαι τῆ ἀλόγου.
 10 Ζητῶν δὲ καὶ ὁ Ἀχιλλεύς, τουτέστιν ἡ σωματώδης ψυχὴ,
 τίνας ἔνεκα φθίρεται ὑπὸ τοῦ τὰ γῆινα φθίροντος λοιμοῦ,
 καὶ τὰς ὁρέξεις τοῦ σώματος, εὕρισκει τὸν Ἀγαμέμνονα
 αἴτιον· οἷον τὴν λόγῳ χρωμένην ψυχὴν· ἢ τις οὐκ ἔῃ τὸ
 σῶμα εἰς ἀχαλυνώτους ὁρέξεις καὶ πολυσαρκίας ἐκτείνουσ-
 15 θαι· ἀλλὰ φθίρει τὸ ἐκείνης ἄμετρον, λαβῶσα τὴν θυγα-
 τέρα, οἷον τὴν φρόνησιν τοῦ ἱερέως τοῦ Ἀπόλλωνος, τε-
 τέστι τῆ συμμέτρου τὴν ὀντως χρυσὴν καὶ χρυσηΐδα διὰ
 τοῦτο τὸν Ἀγαμέμνονα κακίζει ὁ Ἀχιλλεύς, ὅτι κατέχει
 τὴν φρόνησιν, ἢ τὰς σωματικὰς ὁρέξεις ἀπαμβλύνει βέλεται
 20 γὰρ τὸ σῶμα σερῆσαι τὴν ψυχὴν τῆς φρονήσεως διὸ καὶ
 ζητεῖ καὶ εὕρισκει τὸ αἴτιον συμπράττοντα πλείστα μεθ'
 ἑαυτῆ ἔχον πρὸς ἀφῆσιν τῆς φρονήσεως τοῦνεκα καὶ τοὺς
 Ἀχαιοὺς καὶ ἀλόγως βιουντας, οἷον τὰς σωματικὰς ὁρέξεις,
 ἐπευφημίσαι γε εἶρηκέν. ὥς· ἐν τῇ παρῴσῃ προθέσει τὴν
 25 πρακτικὴν ἀρετὴν ὁ ποιητὴς καθυπέγραψε· πόλεμον αὐτὴν
 εἶναι τῆς ψυχῆς καὶ κάθαρσιν· ὁδὸν τε τῆς σαρκὸς καὶ
 τοῦ ἀλόγου. Τῆς γὰρ ἀρετῆς ἰθρῶτα θεοὶ προπᾶροιθ' ἐθη-
 καν ἀθάνατοι καὶ Ἡσίοδον τὴν δὲ τῶν ἀρετῶν διαίρεσιν
 ἔστιν εἰδέναι· ἐν τῇ προρρηθείσῃ πύσει τοῦ Πριάμου· τὸ
 30 γὰρ ἄνδρα, τὴν ἀνδρείαν· τὸ δὲ πελώριον, τὴν μεγαλοπρέ-
 πειαν· τὸ, τὸ δεύτερον ἄνθρωπος, τὴν σωφροσύνην· μάλλον γὰρ

τισι φοβερά τὰ Ἀφροδίσεια ἤπερ οἱ πόλεμοι τὸ δ' Ἀχαιοὺς.
 τὴν φιλίαν συνεχυμένη γάρ ἐστι, καὶ ἀμυνδρὰ πρὸς τοὺς
 φίλους ἢ τῶν φίλων γυνῶσις τῶν ἁμαρτημάτων καὶ τὸ ἥϋς,
 τὴν ἐπιείκειαν τὸ δὲ, μέγας τὴν ἐλευθεριώτητα τὸ δὲ κα-
 5 λὸν, τὴν δικαιοσύνην καὶ τὸ γλαυρόν, τὴν φρόνησιν δηλοῦσαι.
 αὗται δ' εἰσὶν αἱ τῶν ἀρετῶν κυριώτεραι καὶ καθολικώτεραι.

Καὶ ταῦτα μὲν ἡμῖν, ἐξ αὐτῶν τῶν ῥημάτων τῆ ποιητῆ,
 καὶ τῶν πραγμάτων συναδόντων ἐν τῇ τῆς Ἰλιάδος προ-
 θέσει ἐπενενόηται.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΠΡΟΘΕΣΙΝ.

- 10 Ἐπειδὴ, ὡς καὶ ἐν τῇ τῆς Ἰλιάδος προθέσει προείρηται,
 σκοπὸς ἐστὶ τῷ ποιητῇ ἐν ταύταις ταῖς δυοῖ τῶν πραγμα-
 τιῶν, Ἰλιάδος δηλαδὴ καὶ Ὀδυσσεΐας, τὸν τῶν ἀνθρώπων
 ἄριστον βίον διαγράψαι ὅς τῷ σώματι τελεῖται καὶ τῇ ψυχῇ,
 ταῦτόν δ' εἰπεῖν τῇ πρακτικῇ καὶ θεωρητικῇ ἐνεργείᾳ καὶ
 15 ἐκ θνητῆς ζωῆς ἀθάνατον ἀποδείξαι τὸν ἄνθρωπον· εἰπὼν
 ἐκεῖ τὰς σωματικὰς τοὔτέστι πρακτικὰς δυνάμεις, τὰς ψυ-
 χικὰς ἐνταῦθα εἰπεῖν προτίθεται. Εἰ γὰρ καὶ φύσει συνε-
 χεῖς, τῷ πλεονακτοῦντι δ' ὁμῶς χωρίζονται· ἐν μὲν γὰρ τῇ
 Ἰλιάδι τὸ σῶμα, ἐν δὲ τῇ Ὀδυσσεΐᾳ τὴν ψυχὴν ποιεῖν
 20 μᾶλλον δείκνυσιν διό καὶ τοὺς ἀγῶνας, κατὰ τὴν τῶν ὑπο-
 κειμένων διαφορὰν, διαφόρους εἰσάγει· τὰ γὰρ ἀνδραγαθή-
 ματα τῇ Ἀχιλλεύῳ, θάρμια δὲ μὲν, οὐ μὴν ὑπὲρ ἀνθρώ-
 πον· τὰ δὲ τοῦ Ὀδυσσεύος, ὑπερφυᾶ· οὐ γὰρ ἀνθρωπίνης
 25 δυνάμεως τὸ τρεῖς ἡμέρας καὶ νύκτας γυμνὸν ἐπὶ θαλάτ-
 τος νήχισθαι· καὶ αὖθις δέκα ἡμέρας καὶ νύκτας ὁμοίως
 ταῖς κύμασι φέρεσθαι· καὶ τῇ τερατώδεις Κύκλωπος τὸν κίν-

δῶρον ἐκφυγεῖν· καὶ τὴν τῆς Καλυψοῦς ἀθανασίαν ἐκνιέναι
 καὶ καταλειπεῖν· καὶ τὴν τῆς Κίρκης φυγεῖν μεταμόρφωσιν
 καὶ τὴν εἰς εἴθε ἄφικεν· καὶ τὰλλα ἅπερ αὖν ἀνθρώπου,
 ἀλλὰ θεῶ· ἐστὶ κατορθώματα. Ταῦτα γὰρ πάντα, οὐ θεωρεῖαι
 5 εἶσι καὶ μαθήματα· ὁ γὰρ θεωρεῖν ἡσυχάζει οὐ περὶ πη-
 λάρη· καὶ μάχεται· ἀλλὰ τὴν τοῦ θεωροῦντος ψυχὴν, ἐκ
 τῶν πράξεων ὅποιαν εἶναι δεῖ παριστάνει, τλήμονα δηλο-
 νότι καὶ καρτεροῦν· ταὶ τὰ φοβερά τῶν σαρκικῶν καὶ γηί-
 νων παθῶν ὑπερμένυσαν καὶ νικῶσαν· ὁ γὰρ ἐμπαθεῖν ζῶν,
 10 οὐ θεωρεῖ· ἀλλὰ λογομαχεῖ καὶ πείθει τοὺς ὁμοίους μηδὲν
 εἰδὼς ἀληθείς, καὶ βέβαιον ὁ δὲ τὴν ψυχὴν καθαρθεὶς,
 οὐ συλλογισμοῖς καὶ ἀδολασχείαις, ἀλλὰ καὶ σιωπῶν, πρὸς
 ἑαυτὸν ἔλκει τοὺς ἀξιόους τῆς αὐτοῦ ἀμιλίας τῷ νεύματι
 ἅ· γὰρ· θεωρεῖ, οὔτε νῆς ἀνθρώπινος νοῆσαι, οὔτε γλῶσσα
 15 φθέγγεσθαι δύναται· οὐ γὰρ ἐν βίβλοις, ἀλλ' ἐν τῇ θεῷ
 φωτὶ τῇ ψυχῇ ἐνούμενος ὁρᾷ τὴν ἀλήθειαν· καὶ σῶμα φο-
 ρεῖν, ἀσώματα θεῶται, καὶ τὰ ὑπὲρ φύσιν ἐργάζεται· ἀλλ'
 ἴτιον ἡμῖν πρὸς τὰ τοῦ ποιητοῦ ῥήματα, καὶ ταῦτ' ἐξετα-
 στέον.

20 Od. α'· ν. 1. "Ἄνδρα μοι ἔκνεπε μούσα πολύτροπον.

Δύο μάλιστα τὸν ὄντως ἄριστον καὶ εὐδαίμονα ἀπεργά-
 ζεται, πράξεις δηλονότι καὶ θεωρεῖα ὧν ἡ μὲν, τῷ σώματι,
 ἡ δὲ τῇ ψυχῇ κατορθύεται καὶ ἡ μὲν εὐπειθεῖς, τὸ σῶμα
 τῷ λόγῳ διασκευάζει ἡ δὲ, τὴν ψυχὴν καθαίρει, καὶ ὁρᾷ
 25 ποιεῖ τὴν ἀλήθειαν· οὐ πᾶν δὲ σῶμα καὶ πᾶσα ψυχὴ τὰς
 κατ' ἀρετὴν πράξεις καὶ τὰς τῆς ψυχῆς καθάρσεις ἐκτε-
 λέσαι δύναται, ἀλλ' ὁ σώματος ὑπὸ τῆς φύσεως εὐρώσου
 τυχῶν καὶ ψυχῆς γενναίας, ὅς καὶ ἀνὴρ εὐλόγως κληθή-
 σεται. Πῶς γὰρ ἀνὴρ ὁ δειλὸς καὶ θηλυδρείας ῥηθήσεται μὴ
 30 ἔχων ἡγορέα, ὁ πρὸς τὸν πλοῦτον καὶ τὴν λοχμέαν καὶ
 τὰ Ἀφροδίσια καὶ τὴν κολοκυμένην ἐπαινημένος; ἄνδρα δεῖ

ἄρα περὶ τὸν εὐδύμωνα τυχῆν ἐρέμενον, ἀλλ' ἔτι
 καὶ πράξαντα τοῦτον πολλά καὶ πονήσαντα ἃ, τῷ πολύ-
 τροπον εὐσέχως ἐδῆλωσε· τί δὲ τὸ, πολύτροπον, ταῖς ἐχο-
 μέναις λέξεσιν ἐξηγήσεται πολλά μάλα εἰπὼν, τὸ πρὸς καὶ
 5 τὸ ποιὸν τοῦ πόνου σημαίνων· τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος
 καὶ οὐ μόνον παλλοῦς καὶ πολυειδῆς, ἀλλὰ καὶ πλανώμε-
 νος. Πολλοὶ γὰρ ἔμποροι, καὶ στρατιῶται πολλοὺς καὶ πο-
 λυειδῆς τροπαῖς τρέπονται, οὐ πλανῶνται δὲ, ἀλλ' ὠρισμέ-
 νου τοῦ τῆς αὐτῶν τροπῆς τέρμα τῇ διανοίᾳ κατέχουσιν· ὁ
 10 δὲ πολλά καὶ μάλα τρεπόμενος καὶ πλανώμενος, οὗτος καὶ
 τῷ πρὸς, καὶ τῷ ποιῷ καὶ τῇ ἀγνοίᾳ μάχεσθαι βιάζεται
 ἐν οὗς τὸ τῆς ψυχῆς γενναῖον καὶ τοῦ νοῦς τὸ ἀξύτατον
 πρὸς τὸ ἐπιδράματον αἰρεῖσθαι τὰ θέοντα δηλοῦται. Πότε
 δὲ ταῦτα τῇ ψυχῇ ἐγγίγνεται; ὅταν τὸ τῆς Τροίης ἱερὸν
 15 πτολίεθρον πορθήσῃ, καὶ τοῦ τρεῖν καὶ δεσμένειν παύση-
 ται, ταῖς πρακτικαῖς ἀρεταῖς ἐκνήθης γενόμενος ἱερὸν δὲ
 λέγει τὸ τῆς Τροίας πτολίεθρον, ὅτι παρ' Ἀπόλλωνος καὶ
 Προιδῶνος κτεθῆναι φέρεται· τοῦτέστι παρὰ τῆς ἑκρᾶς καὶ
 ὑγρᾶς ποιότητος, αἱ εἰσιν τῆς φύσεως ὄργανα· ἑκρὰ δ' ἡ
 20 φύσις τῷ τοῦ δημιουργοῦ λειτουργοῦσα πρὸς ἄγματοι αὐταὶ
 δ' εἰσὶν αἱ καθημερὰ τῶν σωματικῶν ποιότητες, ἐξ ὧν καὶ
 τὸ ἀνθρώπινον σῶμα συνίσταται. Ὁ γοῦν ἐθνηθεὶς πολεμεῖν
 καὶ νικᾶν τὰ φοβερά, ἐκείνος καὶ τὰ μᾶλλον τὸν λογισμὸν
 ταφάσσοντα πάσῃ ἰκάνως νικῆσαι καὶ τὴν Ἰθνηλόπην, τε-
 25 ξέστι τὴν ὑπερφυῖ μακαριότητα ἀνακτήσασθαι· αὕτη γὰρ
 ἐστὶν ἡ τάξις τῶν μορφῶν πῆναις, οἷον τὰ κοίλασμένα κατα-
 τὴν τῆς φύσεως ἀκολουθίαν, καὶ τάξιν λῖνα λαβούσα καὶ
 μὴ τούτοις ὑποκαίεσθαι θέλῃσα· ἀνακτερά γὰρ ὑπάρχει τῆς
 φύσεως διὸ καὶ δι' αὐτὴν ἐνέργειαι, ὑπὲρ φύσιν τῷ ποιητῇ
 30 παρελήφθησαν. Ὁ γὰρ ταύτην κερθάναι βουλόμενος, τοὺς
 γιγαντώδεις λακτορυγῶνας, ἀμυβόρους ὀργὰς δηλόνότι, φεύ-

γινῶσκονται· καὶ τοῦ τερατεύδου Καλυπτός, οἷον τῆς βα-
 ρύτης κατασφίζεσθαι τοιοῦτοι γάρ· εἰσιν οἱ βαρυσφυόμε-
 νοι ἐν ὄμμα τὴν αἰσθήσιν μόνην ἡγούμενον ἔχοντες· οἱ τῇ
 φαντασίᾳ ὑπερμεγέθεις, τῇ δ' ἀληθείᾳ πάντων ἀσθενέστατοι
 5. πέλαυσι· παχύνημοι γάρ· εἰσι καὶ γαστρούχαι καὶ πίνοντες
 καὶ ὑπὸ δέκ' ἀνδρῶν ὡς ἀνδριάντες λίθιναι ποδαγράφοντες βα-
 ρύζονται· διὸ καὶ τὸ τῶν αἰσθήσεων ἅμμι' ἀποβαύλουσιν.
 Ἐκεῖνος τὴν Καλυψὶν κενοδοξίαν τῆς αὐτῆς διαγωγῆς ἀνάξιον
 ὄγασται, καὶ τὴν μαγικανέυσαν φειληδονίαν Κίρκην βιάζε-
 10. ται· καὶ τὴν τῶν Σειρήνων καλοσφαίαν πατέρχεται· ἔγνω τὰ
 τοῦ ἔδου καταχθόνια· ἔγνω τὰ τῆς θαλάττης βλάβη καὶ τὰ
 Πρώτεια μαντεύματα· οὐ γὰρ τοῦ λαοῦ λίχνον κατασχεῖν
 τοῦτον δύναται· τὰ τῆς Χαρυβδίας πλασμαξίαις ἀποφυγεῖ βο-
 ρήματα τῶν τῆς Σκύλλης σκυλλάωνι ἀφρότητος καὶ ἄρπα-
 15. γες καὶ ἀδικίας ἀποκλίνει· τὴν τάξιν ὑπερβαίνει τῆς φύ-
 σεως· ἔκ τε θνητῆ ἀθάνατος γίνεται· Ἔστιν ἔτι δ'· Ἀπάλλωνα
 καὶ Ποσειδῶνα καὶ τὴν ἐνεργητικὴν καὶ παθητικὴν ποι-
 ῶτατα οἶον, θερμότητα καὶ ὑγρότητα· ὁ γὰρ ἀκρέτως κατὰ
 λόγον ἐνεργεῖν καὶ πάσχειν εἰδώς, αὐτὸς καὶ τὰ τῆς ἀλόγου
 20. πάθη νεῖων οἷός τε.

V. 3. πολλῶν δ' ἀνθρώπων οἶδεν ἄστυα καὶ νόον ἔγνω.
 Τὸν ἐν τούτῳ τῷ βίῳ πλανώμενον, οὐχ ὥς περ τὰ ναυά-
 γα ἐνθεν κάκειθεν ὑπὸ τῶν δυνάμεων καὶ κυμάτων δεῖ φέ-
 ρεσθαι, μή τι παρὰ τὴν πλάνην καὶ τὸν πόνον κέρδος κο-
 25. μίζοντα· ἀλλ' ἐκ ταύτης τὴν τῶν ἔκτων γνῶσιν καὶ τὴν
 καρτερίαν ὡς ἀβλήτων γενναῖαν ἀποδείξουσιν· ἵνα λαμπρῶς
 ἀναφύγῃς, νοσητῆς τὴν αὐτῆς κεφαλὴν τὴν τῆς σάδαυρονίας
 περιδύσῃται σέφραον. Οὐ μόνον δὲ ταῖς τεχνήρις πόλεις ἄστυα
 νοεῖν δεῖ, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀνθρώπινα σώματα· φημὶ δὴ τῆς
 30. διδασκάλης, ὧν καὶ τὴν γνῶσιν τῇ διδαχῇ ἐφάραισατο· δεῖ
 γὰρ εἰς πολλὰς φαιτῶν διδασκάλης τὸν εἰς αἶον τῆς ἀρετῆς

ἀρπείσθαι βυλόμενον διὸ ἀνθρώπων ἔφη, σὺ βροτῶν ἢ θνη-
τῶν, ἀλλὰ τῶν τὰ ἄνω καὶ ὑψηλὰ ὁράντων καὶ θεῖα θεω-
ρούντων, τῶν δὲ γηρῶν παρορώντων.

V. 4. πολλὰ δ' ὄγ' ἐν πόντῳ πάθει ἄλγεα ὄν κατὰ θυμόν.

- 5 Πόντον φησὶ τὸν παρόντα βίον, ἄσφατον ὄντα καὶ ῥευσθόν
καὶ τῇ τύχῃ παίγνιον ὑποκείμενον. Πολλὰ δὲ πέπονθεν ὁ
τοιούτος τῷ πηλίνῳ δεδεμένος σώματι οὐ γὰρ σώφρονες καὶ
συνετοὶ ἐκ βρέφους ὑπάρχομεν· ἀλλὰ τῶν ἀλόγων κατ' ὅδον
τοῖς πάθεσι διαφέρομεν. Τὸν νοῦν δαμάσαι τὰς ἀλόγους
10 ὁρμὰς βυλόμενον, πονῆσαι δεῖ καὶ ἰδρῶσαι καὶ ἀλγῆσαι
πολλαχῶς καὶ πολλάκις ἐν μεθορίῳ· γὰρ τοῦ λογικοῦ καὶ
ἀλόγου ἡμᾶς ἡ φύσις ἐνέθηκεν· καὶ ὁ τελείως λογικὸς γενέ-
σθαι βυλόμενος, τῷ ἀλόγῳ πολλάκις μαχίσκεται· ὁ δὲ μα-
χόμενος ἰδέω πόνῳ καὶ κινδύνῳ μάχεται· διὸ φησιν, ὄν
15 κατὰ θυμόν· οὐ γὰρ κατὰ τὸ σῶμα, ἀλλὰ κατὰ τὴν ψυχὴν
τοῦ ἄλγους ἡσθάνετο, βιαζόμενος χωρισθῆναι τῷ σώματι,
καὶ πρὸς τὸ πρῶτον ἐφετὸν ἀρπείσθαι· ἐπαίνη γὰρ ἐστὶν ἡ
ποθῶσα καὶ λυπούμενη· καὶ διὰ τῆτο τὸ, ἀρνύμενος ἦν
τε ψυχὴν κυρίως προσέθηκεν· ἀντὶ γὰρ τῶν σωματικῶν
20 καὶ φθαρτῶν ἡδονῶν, τὴν τῆς ψυχῆς ἀφθαρσίαν ἄχραντον
κατήλλαξε· καὶ πάντα θοῦς καὶ πολλὰ μογήσας ἵνα τὴν
ψυχὴν ἡθὴ προσανακτήσῃται. Ὁ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ ἐπιέμενος,
πάντας εἰ δύνατο ἀγαθοὺς ἀν' ἐποίησε· διὸ ὁ τῆς ὁρθῆς
καὶ θείας πολιτείας ἡμέτερος εἰσηγητῆς καὶ Θεοῦ λόγος,
25 μεγάλην φησὶ χαρὰν γίνεσθαι ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρ-
τωλῷ μετανοοῦντι· Πολλὰ τοίνυν πέπονθεν ὁ Ὀδυσσεύς, ὁ
σπύων καὶ διαύων τὰς ἐδύνας, τὴν ἰδέαν ἀπαικτον τηρῆσαι
ψυχὴν τοῦ πολυταράχου τούτου βίου κλύθωντος βυλόμε-
νος καὶ τοὺς ἐταίρους ἀπὸ τῆς πεπλανημένης ὁδῆ ἐπιστρέ-
30 ψαι ποήσας.

V. 6. ἀλλ' οὐδ' ὡς ἑτάρεος ἐρρύσατο, ἱέμενός παρ.

Εἰ καὶ τῆς σωτηρίας πάντων ὡς τῆς ἰδίας ἐφίετο καὶ
 ὑπὲρ ταύτης ἤλγει, ἀλλ' οὐκ αὐτὴν μέχρι τέλους τηρῆσαι
 ἠδυνήθη· δεῖ γὰρ ἕκαστον παρ' αὐτῆ φέρειν καὶ τὸν ἴδιον
 πόνον ὑπὲρ τῆς ἰδίας σωτηρίας καὶ μὴ ἄλλως προσδοκῶν
 5 περιποῖσσαι αὐτῷ· ῥαθυμοῦντι τὴν μακαριότητα ἀγῶν γὰρ
 ὁ παρὼν βίος καὶ θάλαττα παρακίνδυνος καὶ ὁ ῥαψωνευό-
 μενος καὶ τρυφῶν, οὔτε φοβεῖται, οὔτε φύγει τὸν ἴδιον
 ὀλεθρον· οὐ γὰρ κακῆς τινος αἰτίον τὸ θεῖον γίνεται πόποτε,
 καλῆ δ' αἰεὶ οὐ βιάζει δ' ὁμοῖς, ἀλλ' αὐτεξούσιον τῆς τοῦ
 10 ἰδίου ἀγαθῆς προαιρέσεως ἕκαστον ἀφίησι.

V. 8. - 9. νήπιος οἱ κατὰ βοῦς ὑπερίονος ἡλείοιο
 ἦσθιον· αὐτὰρ ὁ ταῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἥμαρ

Νηπίος λέγει τὰς φαύλους· οἱ γὰρ κακοὶ ὑπὸ τῇ πάθῃ
 τυφλώττοντες, τὸν σκοπὸν καὶ τὸ τέλος τῆς οἰκείας πράξεως
 15 κακὸν ὑποτίθενται· διὸ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς ἠθικαῖς
 φησιν· οὐδεὶς κακὸς φρόνιμος· Πᾶς γὰρ φρόνιμος, εἴ γε τὸ
 οἰκεῖον ἀγαθὸν αὐτὸ γινώσκει· βῆς δὲ φησι τὰς ἡμέρας τῆ
 βίης· ὁ γὰρ βοῦς γεωργικὸν ἐστὶ ζῶον καὶ πρὸς φορὰν καρ-
 πῶν αὐτῷ χρώμεθα οὕτω καὶ ταῖς ἡμέραις τῇ ὑπὲρ ἡμᾶς
 20 ἰόντος ἡλίου εἰς τὸ ἐνεργεῖν τὰς κατ' ἀρετὴν πράξεις, αἷς
 λαμπρυνόμεθα καὶ τῷ ἀσπλῶ φωτὶ προσεγγίζομεν, χρώμεθα
 τούτου γὰρ ἕνεκα ἡμᾶς ἡ φύσις καὶ τὸ θεῖον ἐδημούρη-
 σεν· ἦν δὲ ταῖς τῶν ἀλόγων ὁρμαῖς καὶ τοῖς πάθεσι σπε-
 δάζομεν, τὰς ἡμέρας ἡμῶν καὶ τὰς πράξεις ὡς λάχανα
 25 καὶ κρίατα βοῶν κατεσθίνομεν καὶ τὸ τοῦ ἡμετέρου βίου
 τέλος, κόπρος καὶ σαπρία γενήσεται, ἡμεῖς τε σκάλυκτες
 τετυφλωμένοι μετὰ τὴν τῆ σώματος ἀνάλυσιν μένομεν· καὶ
 πρὸς τὴν ἄνω πατρίδα οὐκ ἀφίξόμεθα οὐδὲ τὸ νόστιμον
 ἥμαρ καὶ τὸ τηλαυγὲς οὐράγιον φῶς διασόμεθα τῶν γὰρ
 30 ἀναξίων ὡς ἀπὸ τῶν μὴ διαφανῶν λίθων ἀφαιρεῖται ἡ ἑλ-
 λαμψς.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς ἐν Ὀδυσσεύῃ προθέσεως τὸ κα-
 τὰ δύναμιν ἡμῶν εἶρηται· περιγράφει γὰρ ἐν ταύτῃ ὁποῖον
 εἶναι δεῖ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, τὸν ὄντως ἐν θεωρίᾳ
 ἀχολαίζοντα καὶ τὴν εὐδαιμονίαν κτησόμενον, ἀνδρεῖον
 5 δηλονότι καὶ γυναιῶν περικύβητα, ἵνα τὰ φοβερά καὶ πο-
 λύπονα τῶν ἁθλῶν ἐπιτέλῃ καὶ τοῦτον ἡσκημένον τὰ
 μάλιστα ἐν πολλοῖς θεωρήμασι καὶ ἀποδομασί, περὶγενόμε-
 νον τε τῆς ῥασιώτης καὶ τοῦ θυμοῦ τῆς πλεονεξίας δυσ-
 μενῆ, καὶ τὴν ἀρπαγὴν καὶ αὐδαίαν καὶ βίαν ὡς φοβερά-
 10 τατα φεύγοντα τὴν κωδοξίαν ἀποστρεφόμενον, καὶ τὴν
 φιληδονίαν μισήσαντα τὴν κολακείαν φυγόντα, καὶ τὴν
 λυγμίαν παριδόντα καὶ τὴν τῶν ὄντως ὄντων γνῶσιν κτη-
 σάμενον· καὶ οὕτω· μνηστῆροφόνος ὁ ταύτου κληθήσεται
 καὶ τὴν σαρματικὴν φύσιν ὑπερβαῖς, τὰ ὑπὲρ φύσιν θαυ-
 15 ματουργεῖν θνητῶντα δυνήσεται, καὶ ἅ τῇ φύσει γενέσθαι
 ἀδύνατα, τούτῃ βουλομένη ῥᾶα γενήσεται, καὶ τὸ λοιπὸν
 θεὸς ἀλλ' οὐκ ἄνθρωπος ἐτι κληθήσεται·

ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝΟΣ ΠΑΡΟΙΔΙΑΝ
 ΑΛΛΗΓΟΡΙΚΗ ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

Η. λ' 17.-18. Κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκεν
 καλὰς, ἀργυρέαςιν ἐπισφύρτοις ἀραρυίας.
 20 Πῶς ἀριθμὸς μονάδος κατέχει καὶ πᾶν τὸ παράγον τῆ
 παραγομένου κρείττον· εἰ οὖν τὰ ἀριθμητὰ ἀπὸ τινος μο-
 νάδος παράγεται, δῆλον, ὅτι τέτων κρείσσων ἢ μονάδος, ἐξ
 ἧς παράγονται· αἰείκη γὰρ ἐνοσιδῆς, ταῦτα δ' ἀμοιβῇ κα-
 κείνη μὲν τὰ ἀρχέτωπον· ταῦτα δ' ἐκείνης ἀποσπόμενα.
 25 Ἐπεὶ οὖν καὶ αἱ ἡμέτεραι ψυχαὶ ἀριθμηταὶ καὶ ἀμοιβεῖς

τὰς μονάδας μετέχουσιν, ἐξ ἧς καὶ παράγονται, φημί δὴ
 τὰς νοεῖας ψυχὰς τὰς εἰς ἀριθμὸν καταχθίσθαι καὶ εἰς
 ὕψος, ὥστε ἐκείνη μὲν εἶναι ἐνοειδῆς, αὐτὰ δ' ὁμοειδεῖς
 ἐκείνη ἀσώματος, αὐτὰ μετὰ σώματος καὶ εἰ παράγονται
 5 εἰς δυνάμεις τινος πρακτικῆς, εἰκότως παράγονται, καὶ ἐκ
 αὐτοῦ νοητῆς πρᾶξις τε καὶ κινήσεως. Ἐν μὲν οὖν τῇ τῆς
 Ἰλιάδος πρᾶξις τὸν Ἀγαμέμνονα ἀντὶ τῆς νοεῖας ψυ-
 χῆς ἐλάβομεν ἐνταῦθα δέ, λαμβάνει τὸν αὐτὸν ἀποποιητῆς,
 ἀντὶ παντὸς ἀνθρώπου τελείου καὶ βελτίστου· ταῦτο γὰρ ἐν
 10 τῇ Ἰλιάδι καὶ τῇ Ὀδυσσειᾷ προτίθεται· ταῦτες τὸν ὄντως
 τέλειον καὶ ἀληθῶς ἀνθρώπον, ἐκ τοῦ φθορᾶς εἰς ἀφθαρσίαν
 παραγινόμενον· ἐπεὶ δὲ τὰ τὸν ἀνθρώπον ποιῶν ἢ νοεῖα
 ψυχὴ εἶναι, ἐκ ταύτης ἄρχεται· αὕτη γὰρ ἐκ τῆς ἐνοειδῆς
 καὶ ἀσωμάτου παραγομένη, καὶ εἰς ἀριθμὸν καὶ σῶμα
 15 ἐρχομένη, κινήσασθαι ἐξ ἐνάγκης προλαμβάνει δύνανται· ἣν
 περ αἱ κινήσεις σημαίνουν· λέγω δὲ νοητικὴν καὶ ἀρμό-
 διον τῇ ἐν σώματι καταθύσῃ ψυχῇ νοεῖα· ὁ σημαίνει τὰ
 ἐπισφύρια οὖσα γὰρ μετὰ σώματος οὐ τάντα τῇ χωρὶς
 σώματος νοεῖν δύναται.

20 V. 19. - 20. δεύτερον αὖ θέρηται παρὶ σφιδασσιν ἰδυναι,
 τὰ ποτὶ οἱ Κινύρας δαίμα ξενήϊου εἶναι.

Μετὰ τὰ πραχθῆναι ἀπὸ τῆς ἐνάγκης καὶ ἀσωμάτου νοε-
 ρᾶς εἰς τὴν μετὰ σώματος γενεαίαν, εἶδος ἑτερόν παρὰ
 τὴν μονάδα ψυχῆς ἀναφαίνεται αἶον ὕψος· ταῦτες σῶ-
 25 ματος συναφίαις δύνανται φέρειν ὅπως εἶναι ὁ θεός· δηλοῖ
 γὰρ τὰ σύνθετον καὶ τὰ ἀριθμητὸν, καὶ τὰ ἑγχρῆστον· εἶ-
 τοίην ὁ θεός, αὐτὰ τὸ εἶδος τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς· ὁ περ
 ὁ Κινύρας, ταῦτες ἢ πρακτικὴ δύναμις καὶ κινήσασθαι ἐκ τῆς
 μονάδος εἰς ἀριθμὸν ἰδωκε καὶ ὕψος· διὰ αὐτὸ μόνον τὴν
 30 πρακτικὴν καὶ κινήσασθαι δύνανται ὁ Κινύρας δηλοῖ, ἀλλὰ καὶ
 τὴν ὕψος· τὰ γὰρ κινῆσθαι, τὸ μετὰ ἡχῆ κινῆσθαι σημαί-

ναι. Οὗτος τοίνυν ὁ Κινύρας τῷ ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος ἀν-
 5 θρώπῳ, ὃν φησιν Ἀγαμέμνονα, τὸ τῆς λογικῆς ψυχῆς εἶδος
 ἐδωρήσατο καὶ πῶς ἀνέβηκεν αὐτός, περὶ σῆθιον οἶον περὶ
 τὰς φρένας· τὸ γὰρ λοιπὸν τοῦ ἡμετέρου σώματος, οἷον τὰ
 10 σκῆλη, κατ' οὐδέν τῶν ἀλόγων διαφέρει, διὸ καὶ Κένταυρον
 τὸν ἄνθρωπον ἀνέπλασαν οἱ ποιηταί, ἐξ ἀλόγου καὶ λογικοῦ
 συνεισφέρον· δέδωκεν ἔν τῳ εἶδος τῆς ψυχῆς ὡς ἔδεικτον καὶ
 δῶρον· εὐ γὰρ τῇ ἡμετέρᾳ ἀρετῇ τοῦτα ταῦτα χαρίσματος
 γεγόνாமεν ἄξιοι ὅπως συντάξει τῷ τοῦ Μαιῆς, ἐνεφύσησεν
 15 εἰς αὐτὸν πνεύσῃ ζωῆς καὶ τῷ κατ' εἰκόνα καὶ κατ' ὁμοί-
 ωσιν γενέσθαι τὸν ἄνθρωπον.

V. 21. + 2. πειύθετο γὰρ Κύπρον δε μέγα κλέος, οὔναι
 Ἀχαιοί

ἐς Τροίην, νηέσσαν ἀναπλέεσθαι ἔμελλον.

15 Αὕτη τοίνυν ἡ πρακτικὴ δύναμις τῆς ἐννοιοῦς ψυχῆς
 νοεῖας ἤκουε καὶ ἐγίνωσκε τοῦτο τὸ εἶδος τῆς ἀνθρωπίνης
 ψυχῆς, μέγα κλέος οἰσόμενον τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει εἰς τὴν
 Κύπρον, τουτέστιν εἰς τὸν θεῖον ἔρωτα ἐρχόμενον· ἦν γὰρ
 20 τις ἐν τούτῳ τῷ τρόμῳ καὶ φόβῳ κατέπλεω βίῳ μετ' ἀρε-
 τῆς βίωσιν, μέγα κλέος καὶ δόξαν ἀφθαρτον εἰς τὴν τῶν
 μακάρων χώρας μετὰ τὴν τοῦ σώματος ἀπαλλαγὴν κομί-
 σσεται· διὸ τὸ Κύπρον δε, οὐχ ὡς τινες ἐξηγοῦνται ἀντὶ τῆς,
 25 ἐκ Κύπρου ἐπώθετο ὁ Κινύρας, ἀλλ' ἐς τὴν Κύπρον του-
 τέστιν ἐρχόμενον σιναίνει. Κύπρον τοίνυν νοεῖ τὴν τῶν μα-
 κάρων εὐδαemonίαν φιλότατην ἔσσαν καὶ ἐρασμιωτάτην ὅθου
 καὶ Κυπρογενῆ τὴν Ἀφροδίτην ἀνέμασαν· γενώσκων τοίνυν
 ὁ Κινύρας τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν χάος οὔσαν καὶ σύγχυ-
 30 σιν, ὃ δηλοῖ τὸ Ἀχαιοί, πλέεσαν καὶ βαίονσαν ἐν ταῖς
 τραυρίαις καὶ ζάλλαις τῆς ἀβεβαίας καὶ δειμάτος κατα-
 πλέον τύχης, ἣν φασὶ Τροίην, δέδωκεν αὐτῇ τὸ εἶδος τῆς
 νοεῖας ψυχῆς· ἵνα τούτῳ οἴοντος ραφῇται ὁ ἄνθρωπος

V. 23. τούνεκά οἱ τὸν δῶκε χαριζόμενος βασιλῆϊ.

Τύτε ἔνεκα δέδωκε τὴν νοερὰν ψυχὴν τῷ ἀνθρώπῳ χάριν
ποιῶν, ἵνα μὴ ὡς τὰ ἄλογα ὑπὸ τῆς τύχης τούτου τοῦ
πολυταράχου βίῃ καταποντισθῇ, καὶ εἰς φθορὰν διπλάσιον
5 τοῦ ἐν ζώῳ χρόνῳ λαμβάνῃ φωτιζομένη. τῆνικαὐτα ἱκανὴ
γίγνεται τῆς ἀπαθείας καὶ τῆς καθάρσεως καὶ τρία ἔτη
καθαρθεῖσα καὶ μνηθεῖσα τὰ ἀπόρρητα, ἀποδύεται πᾶν τὸ
γῆινον ὡς ὄρις ἀνανεάζουσα τοῦτο γὰρ δηλοῖ τό,

V. 25. - 8. κυάνεοι δὲ δράκοντες ἐρωρέχασα προτὶ δευρὸν
10 τρεῖς ἐκάτερθ', ἱρίσιν ἐρατότες, ἅς τε Κρονίων
ἐν νέφει σήριξε, τέρας μερόπων ἀνθρώπων.

Λέγει δὲ ταῦτα τὰ τρία ἔτη τῆς καθάρσεως κυάνεα, διὰ
τὰ ἀπόρρητα καὶ ἄδυτα τοῖς πολλοῖς ὡς τὸ, α) καὶ ἔθετο
σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ· λέγει δὲ δράκοντας ὡς εἴρηται διὰ
15 τὴν ἀπόδυσιν τοῦ ἀχθῆροῦ, καὶ τὴν ἀνανέωσιν καὶ τὴν
τελείαν φρόνησιν· ὁ γὰρ τρία ἀριθμὸς ἀρχὴν καὶ μέσον
καὶ τέλος ἔχων, τέλειος κατὰ τοῦτο λέγεται· οὗτοι δὲ ταῖς
ἱρίσι παρεικάζονται, τὸ τρισσὸν ἄνδρας τῆς ἀνθρωπίνης μα-
θήσεως καὶ τελειώσεως φέροντες τὰ τε παρεληλυθότα ὁρῶν-
20 τες καὶ τὰ ἐνεστώτα καὶ μέλλοντα· καὶ τέρας τοῖς ἀνθρώ-
ποις, οἱ οὕτω τελεσθέντες, ὑπάρχουσιν· σημείωσαι, ὅτι ἐν τῇ
πρώτῃ ἡλικίᾳ, μετὰ τοῦ μέλανος τὸ κυάνεον ἔλαβεν· μετὰ
δὲ τὸ μβ' ἔτος μόνον κυάνεον ἔφη· τουτέστιν αἰθέριον, κα-
θαρόν· δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι μόνον τὸ τῆς ψυχῆς εἶδος ἐν-
25 ταῦθα λαμβάνει μηδὲν πρὸς τὸ σῶμα περισκοπεῖν· δείκνυσι
δὲ διὰ τοῦ θώρακος τὴν αὐτῇ προσήκουσαν ἐνέργειαν. Καὶ
τίνας ἔνεκα τὸν ἐνταῦθα βίον παρὰ τῆς θείας φύσεως ἀπ-
εκληρώσατο μετὰ σώματος; ἵνα καθαρθῇ δηλονότι καμῆσα
πολλὰ διὰ τὴν πρὸς τὸ σῶμα ἔφεσιν καὶ ῥοπήν τῇ χείρονος

πλημμελήσας. Δύναται δὲ καὶ ἄλλως νοηθῆναι· ὁ τῷ Ἐμπεδοκλεῖ καὶ τοῖς Πυθαγορείοις παραλείπω· οἱ λόγῳ τινὶ καὶ συνθέσει ἢ ἀριθμῷ τὰ πάντα γεννώσιν· ὡς φησιν Ἐμπεδοκλῆς a) περὶ τοῦ ὁσῷ·

- 5 ἡ δὲ χθὼν ἐπίηρος ἐν εὐσέρνοις χαάνοισι
τὰ δύο τῶν ὀκτὼ μοιράων λάχε νήσιδος ἀγλῆς,
τέσσαρα δ' Ἡφαίστιο, τὰ δ' ὁσῷ λευκὰ γέγοντο.

- Οὕτω καὶ Ὅμηρος εἰς με' μοῖρας ἢ λόγους διαιρῶν τὴν
ἀνθρωπίνην ψυχὴν, τὴν μὲν δέκα τῇ φυτικῇ δίδωσιν, ἕς
10 διὰ τὸ εἰδήσειας ἐσφραῖσθαι, μέλανος κυάνοιο ἔφη· τὴν δὲ
δώδεκα τῇ αἰσθητικῇ· οὗς διὰ τὴν τῆς αἰσθήσεως εἰδησιν
τῷ χρυσῷ, ταυτέστι τῷ ἡλίῳ, ἀπονέμει· τοὺς δ' εἴκοσι τῷ
κασιπέρῳ, ταυτέστι τῇ λογικῇ, καὶ τῷ Διὶ ἀνήκοντας· τὴν
δὲ τρεῖς ἐνεργείᾳ τῷ νῷ, ὡς χάρις τοῦ σώματος ἐνεργεῖ·
15 διὸ καὶ τέρας αὐτοὺς φησι· Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν πνευ-
μάτων καὶ τῷ θώρακος.

V. 29. - 31. ἀρπὶ δ' ἄρ ὅμοιοι βάλετο ξίφος· ἐν δὲ οἱ ἦλαι
χρύσειοι πάμφαινον· ἀτὰρ περὶ κελεὸν ἦεν
ἀργύρεον, χυσεόισιν ἀπορτήρεσιν ἀρηρῆς.

- 20 Ἐπεὶ οὖν δέδωκε τῷ ἀνθρώπῳ ὁ Κινύρας, ταυτέστιν ἡ
πρακτικὴ δύναμις, τὴν νοερὰν ψυχὴν, δέδωκεν αὐτῷ καὶ
τὸ προσῆκον αὐτῇ ὄργανον· ὅπως δι' αὐτῆς ἐνεργῇ· ἔστι δὲ τῷτο
ὁ προσφορᾶς λόγος, ὃ μανθάνει καὶ διδάσκει· τῷτο γὰρ
δηλοῖ τὸ ξίφος· ὡς περὶ γὰρ ἐκεῖνο τὰ συνεχῇ καὶ ἀδιόριστα
25 διαφεῖ καὶ διορίζει, οὕτω καὶ ὁ λόγος τὰ τῆς ψυχῆς νοή-
ματα καὶ πάθη διορίζει διὰ τοῦ θώρακος καὶ τῆς τραχείας
ἐκτετακτοῦ φερόμενος· ἐν γὰρ ταῖς φρεσὶν ἐνδιαθέτως σχη-
ματίζεται· ὅθεν δὲ πνεύματος οὐ προφέρεται· ἐνδύεται γὰρ
ὡς περὶ κελεὸν, τὸ ὑγρὸν πνεῦμα εἰς προφορὰν, ὁ τῷ ἀργύρῳ

a) Cf. editionem Frid. Sturzii Lipsiae 1805. p. 522. v. 208. seqq.

τούτέσι τῇ σελήνῃ παρείκασε διὰ τὴν τιμὴν, καὶ τὴν χρῆ-
 σιν· οὐδὲν γὰρ λόγου χρησιμώτερον ἐν ἀνθρώποις καὶ τι-
 μιώτερον, καὶ διὰ τὴν ὑγρότητα τοῦ πνεύματος, καὶ τὸ
 μεταβλητικὸν καὶ τρεπτόν τῆς διαλέκτου· αἶ γὰρ τῷ χρόνῳ
 5 κενεῖται καὶ ξένη γίγνεται πᾶσα διάλεκτος, καὶ διὰ τὸ φω-
 τιστικὸν τοῦ λόγου· δείκνυσι γὰρ καὶ φαίνει τῆς ψυχῆς τὰ
 νοήματα. Ὁ δ' ἄορτῆρ καὶ ἡ ἥλος οἱ χρυσεῖοι, τὴν τῶν
 σημαυνομένων σύνθεσιν καὶ αὐτὰ τὰ σημανόμενα πράγμα-
 τα θελοῦσι διὸ καὶ χρυσοῦς ἐκάλεσε· πᾶς γὰρ προφορικὸς
 10 λόγος εἰ καὶ περὶ θεολογίας διδάσκει, ὥς περὶ φυσικῶν πραγ-
 μάτων ταῖς ὁμοιώσεσιν καὶ τὰ παραδείγματα λαμβάνει ἀντὶ
 τῶν ὑφ' ἡλίου πραγμάτων, καὶ τῶν ὑπὲρ αὐτῶν νοημάτων·
 προφέροντες γὰρ, ἀνάγκη λαβεῖν τι σωματικὸν εἰς θέλωσιν
 τοῦ λεγομένου. Καὶ μέχρι τούτου τὰ περὶ τῆς ψυχῆς μόνης
 15 διέηκει μὴ συλληφθέντος τοῦ σωματικοῦ πόνου, τούτέσι τῆς
 πρακτικῆς ἐντεῦθεν δ' ἄρχεται τῆ συνθέσεως οἷον τῆς ἠθικῆς,
 λέγων τῆς πολιτικῆς ἀρετῆς, ἡ δὲ χα σωματικῆ καμάτις οὐ
 κατορθύεται· οὐ μόνον γὰρ τῆ πράττοντος σώματος καμάτις
 θεῖται, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐκτὸς σωμάτων, οἷον χρημάτων καὶ
 20 πειρασμῶν· διό φησι,

V. 32. - Ἄνδ' ἔλκε' ἀμφιβρότην, πολυδαίδαλον ἀσπίδα
 θοῦρον,

καλὴν, ἣν περὶ μὲν πόλλαι θέκαι χάλκεαι ἦσαν·

Ἐπεὶ οὖν ἡ πρακτικὴ λέγω δ' ἠθικὴ ἀρετὴ οὐχ ἦττον τῶν
 25 ψυχικῶν ἀρετῶν θεῖται τῶν τοῦ σώματος, εἰκότως ἐκάτε-
 ρον τὰ σῶμα φημι καὶ τὴν ψυχὴν εἰς τὸ πράττειν τὰς κατ'
 ἀρετὴν ἐνεργείας τῷ ἀνθρώπῳ δίδωσι· διὸ κυρίως τὸ ἀμφι-
 βρότην προσέθηκεν· ἀμφότερον γὰρ τὸν ἀνθρώπον· θελοῖ τὸν
 30 ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος συγκείμενον· καὶ ὅρα τὸ κατεσι-
 βασμένον τῶν ἐπιθέτων ἀρμοδίων ἔτων ἀπάντων· τῷ πρα-
 κτικῷ, Πολυδαίδαλον· θεῖ γὰρ αὐτὸν ἐν ταῖς πράγμασιν

ἐμπειρότατον εἶναι καὶ τὰ τοῦ Δαιδάλου μὴ ἀγνοεῖν κα-
 ταγνόμενος γὰρ ἐν ταῖς μερικοῖς καὶ μεταβαλλομένοις ὁ
 πρακτικὸς καὶ αὐτὸς συνεχῶς πρὸς τὸ κατὰ λόγον ἀρμόζον
 μεταβάλλεται· ποτὲ μὲν παρακαλεῖν, ποτὲ δὲ· δεόμενος, ἄλ-
 5 λοτε ἀπειλῶν, ὀργιζόμενος, τιμωρῶν, οἰκτεῖραν, φεύγων, διό-
 καν, ὑπερδασκανῶν, φειδόμενος. Θῆρυν αἰεὶ γὰρ μάχεται τοῖς
 ἀλόγως συμπίπτουσι τῶν πραγμάτων διὸ δεῖ τοῦτον ὀρμη-
 τικὸν εἶναι καὶ ἄσκνον, καὶ ὀξύτατον ἐν τοῖς κατεπείγουσι.
 Καλὴν οὐ μὴν ἀλλὰ, καὶ ἐκτιμον εἶναι δεῖ καὶ κόσμιον·
 10 ἵνα μᾶλλον ὑπέκωσιν αὐτῷ οἱ ὑπ' αὐτοῦ διοσκούμενοι· εἰ
 γάρ ἐστιν αἰσχιστος καὶ κακοεὶμων, εὐκάταφρόνητος γίγνε-
 ται· εἰκῆα τοίνυν τῷ πολιτικῷ τὸ, ἀμφιβρότην, πολυδαί-
 δαλον, θοῦρον, καλὴν τὰ ἐπίθεται πρᾶσέλφηθσαν - ἣν περὶ
 μὲν δέκα κύκλοι χαλκοὶ ἦσαν - τὸν χαλκὸν ἐνταῦθα ἀντὶ
 15 τῆ σιδήρου λαμβάνει, ὥς καὶ μετ' ἀλίγον ἐρεῖ - δοῦρα κε-
 κορισμένα χαλκῷ.

V. 34. ἐν δὲ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν εἴκοσι κασσιτέροιο
 λευκοί·

Δέκα καὶ εἴκοσι τριάκοντα ὁμοῦ γίνονται· τριάκοντα
 20 τοίνυν ἔτη τὸν πολιτικὸν ἀσκεῖν καὶ θεωρεῖν δεῖ· καὶ τὸ μὲν
 τρίτον τοῦ χρόνου ἐν τοῖς πολεμικοῖς καὶ πρακτικοῖς, τὸ δὲ
 λοιπὸν ἐν θεωρίᾳ μὴ συνεχεῖ, ἀλλ' ἐκ διαλείμματος· ἡ γὰρ
 εἴησι τὰ πολιτικὰ πράγματα καὶ αἱ θόρυβοι συνεχῶς ἡσυ-
 χάζειν καὶ θεωρεῖν· ἀλλ' ἐν αὐτῇ τῇ πράξει ὡς ὑποκειμένῳ
 25 καὶ οἱ χρόνοι τῆς θεωρίας ὡς κόσμος καὶ ποικίλματα κα-
 τεσίχθησαν· ἄνευ γὰρ θεωρίας οἱ πολιτικοὶ θηρία μᾶλλον
 ἢ παλῖται ῥηθεῖεν ἂν· δεῖ οὖν τὸν τοιοῦτον ἐν τοῖς ὅπλοις
 καὶ ταῖς πολιτικαῖς τῶν πράξεων, ἐν τε τῇ θεωρίᾳ τριάκοντα
 ἔτη συνεχῶς ἀσκοῦντ' ἀναλῶσαι, ἵνα τελείως τὴν πολιτικὴν
 30 καὶ βασιλικὴν ἔξιν κτήσῃται· εἰθ' οὕτω τὸ λοιπὸν τῆ χρόνου
 αὐτῆς ἐστιν τοῖς μὴ ὁμοίως ἡσκημένοις σκότος· ἡ γὰρ δύναμις

τα κατανοήσαι τὰ αὐτῷ βυλεύματα· διὸ ὥς περ Γοργὼ βλο-
συρῶπιν φρίττωσι καὶ δειμαίνουσι καὶ φοβῶνται· ὁ δὲ δηλοῖ τὸ,

V. 36. - 7. τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῷ βλοσυρῶπις ἐξεφάνωτο,
δεινὸν δεικομένη· περὶ δὲ· δειμὸς τε φόβος τε.

5 Ὁ οὕτω τοίνυν ἐξησκημένος πολίτης τοῖς πολεμίοις καὶ
φαύλαις φόβος ἐστὶ καὶ δείμος, καὶ τῇ ὁράσει δεινὸς ὕδει-
νὸς τοῦτον λανθάναντος.

V. 38. - 40. τῆς δ' ἐξ ἀργύρεος τελαμῶν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῇ
κυάνεος ἐλέλικτο δράκων, κεφαλαὶ δὲ οἱ ἦσαν

10 τρεῖς ἀμφισφείες, ἑνὸς αὐχένος ἐκπεφυῦια·

Ἡ τιμὴ ἐστὶν ἡ ἀνέχουσα τὸν πολιτικόν· τοῦτο γὰρ αὐτῷ
μισθός· τῆς δὲ παρὰ τῆτο ζητῶντας, τυράννους φησὶν Ἀρι-
στοτέλης· ἀντὶ τιμῆς οὖν ὁ ἀργύρεος τελαμῶν τῷ ποιητῇ
προελήφθη· μᾶλλον γὰρ τοῦ χρυσοῦ τῷ πλήθει πολυχρησ-ό-

15 τερὸς ἐστὶν ὁ ἄργυρος καὶ τιμωτέρος· ὥς καὶ ἡ σελήνη τοῦ
ἡλίου ἡμῖν τιμωτέρα· ἐκείνος γὰρ οὐκ ἔῃ τὴν ἑῆν προσ-
βάλλειν εἰς αὐτόν, καὶ διὰ τὸ συνεχῶς κινεῖσθαι, ὥς περ
ἡ σελήνη· τὰ γὰρ ἐν γενέσει καὶ φθορᾷ καὶ συνεχεῖ μετα-
βολῇ, τῇ γαλύνῃ δέδωται· οὗ γὰρ κακείνη μεταβάλλεται·

20 ἐν αὐτῷ οὖν τελαμῶνι ὁ δράκων ἐλέλικτο· τουτέστιν ἡ φρό-
νησις· φρόνιμος γὰρ ὁ δράκων ἀεὶ φυλάττων τὰ τοῦ σώ-
ματος κύρια καὶ εὐστροφὸν τὸ ἔρπετόν· κύκλωθεν καὶ λείπον·
νιάζει τε τὰ παλαιὸν τῆς κοιλίας δέρμα ἀποδυόμενον· Ἐν
μὲν ἔν τῇ θεωρίᾳ τρεῖς ἔλαβε τελείους τοὺς δράκοντας, τὰ
25 μέλλοντα, τὰ ἐνεσῶτα, τὰ τε παρεληλυθότα σαφῶς εἰδότες,
καὶ διακεκριμέναις· ἐν δὲ τῇ πολιτικῇ οὐχ οὕτω τελείως,
ἀλλ' ἤδη ὁρᾶν ἀρχόμενον τὸν πολίτην· διὸ ἐν μὲν τὸ σῶμα
τοῦ δράκοντος, τρία· δὲ τὰ κάρη· οὐ· δ' ἐπὶ τὸ τῆς ἀρχῆς
τοῦ βίου καὶ τοῦ μέσου καὶ τοῦ τελείου τέλειον ἄνθος ὥς

30 τὴν ἰριδα φέροντα ὅθεν ἔξυμβαλεῖν ἡμῖν· δίδωσιν ὅτι ὅπερ
ἡ πολιτικὴ τελευτᾷ ἡ θεωρία ἀρχεται· οὐ γὰρ τελείως θεω-

- γενναίως ἀπαντῶμεν· ἀλλ' οὐ μὲν οὖν ἐκδιδῶμεν, οὐδὲ καταπροδιδῶμεν τὸ τῆς φύσεως ὀξύωμα, συμμεταβλλόμενοι τοῖς γινόμενοις ἐκάστοτε, καὶ τούτων πλέον τοῖς ἀβουλή τοις εἶδε γὰρ ἐκ τῆς πείρας, οἷον μάλιστα τῶν ἄλλων κακῶν τοῖς ἀνθρώποις ἐπηρεάζει, καὶ πρὸς ἑαυτὸ τὸν τρόπον ἐξίστησι, συχνὰ συμβαῖνον ἐκ πολυειδῶν τῶν αἰτίων, ὅποια ἢ πλὺτρεπος τῶν πραγμάτων κινήσεις θαψμῶς ἐπιχορηγεῖ· νῦν μὲν οὕτω πάσχειν ἡμᾶς· νῦν δὲ οὕτω· καὶ οἷς καὶ ἢ ταῦτα γίνεται· ὥ δὴ καὶ κρεῖττον τῆς ποιήσεως ἐνι
- 10 μέρος, ὡς εἰς μάχην τινὰ μεγίστην ἀνδρείας ἀντικαταστάς, καὶ περιγενέσθαι φιλονεικήσας δεινῆ τινὸς καὶ ἀμάχε πράγματος· οὐδὲν γὰρ ἐδόκει τιοῦτον τῷ περητῇ, οἷον ψυχὰς ἀνθρώπων ἐπλίσαι εἰς καρτερίαν τῶν συμφορῶν, αἷς ἡμῖν ἐκάστοτε περιπίπτειν συμβαίνει.
- 15 Οὕτω δὲ πρὸς τοῦτο καλῶς παρασκευασμένος, οὐκ ἐκ τῆ προφανῆς τὴν βέλησιν ἀνομολογεῖ, ὡς προκηρῦξαι τὸ πρᾶγμα καὶ ὅτε χάριν διαγωνίζεται προειπεῖν· ἀλλὰ καὶ τῆς τοῦ λόγου ἀξίας, καὶ μάλιστα τῆς ποιητικῆς ἀρετῆς φροντίδα τιθέμενος, τέως μὲν τὸν σκοπὸν προσωπεῖον τινὲ, οὐδὲ τοῦτο ἴσως ἀσχήμενοι, συγκαλύπτει, καὶ τὸν Ὀδυσσεῖα
- 20 προΐσῃσι κεφάλαιον τῆ βιβλίας· ὅπως μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆ Ἰλίου, νόστος σὺν τοῖς ἑτέροις ἀψάμενος, πολλοῖς μάλα τὸν τεῦθεν καὶ μεγάλους κακὰς, καὶ μὴ δ' ἀφιθμεῖν ἱκανοῖς εὐσὶν ἴσως, οὐχ' ὅπως καὶ κατὰ μέγεθος καθάπαξ σκοπεῖν,
- 25 ὁ πολὺς ἐκεῖνος ταῖς τέχνας καὶ τὰ βουλευόμενα περιέπεισεν. Εἰ γὰρ εὐθύς ἔτι κατέστη ἐπὶ τὸ πρᾶγμα, ὕπτιος ἂν ἔδοξε καὶ ἄχρης τοῖς πολλοῖς, αὐτὸν ἔχων οὐ μὲν οὖν τσαῦτον, οὐτ' ἐξ ἰσότητος ἀπλῶς, οὐτ' ἐκ τῆς ἄλλης ποιητρικῆς ἐξουσίας ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν. Νῦν δ' ὅτι περ ἔτι
- 30 ἐμεθάδευσε, τὸν σκοπὸν ἐκατέρω μέρει τὸ προσήκον ἐναιμε· τῇ τε γὰρ ποιῇ τὴν συνήθη παρέσχετο χλιδὴν καὶ ἄβρως,

- ματος τηλικούτου διδάξει τοὺς ἀνθρώπους μὴ δυσχαρύνειν
 ταῖς συμφοραῖς, μὴ δὲ τοῖς δεινοῖς ὑποκλίνεσθαι, ἀλλ'
 ἀνδρείως ἐνίστασθαι κατὰ γούνα δύναμιν ἀνθρωπίνην, πρὸς
 τοιαύτην βλέποντες σῆλην. Οὔτε γὰρ οἶμαι πανίστα ὁδύρετ'
 5 ἂν τις ἐνθάδε ὁρῶν, καὶ τὰ τῆ ἥρωος σκοπῶν ἀτυχήματα,
 οὔτε γύμνωσιν, ἔτ' ἐξορίαν, ἢ ναυάγιον, οὔμενον ἢ κινδύ-
 νος, ἢ πλάνην, ἢ ἐπιβουλήν φίλων, οὐχ ἑταίρειν ἀπο-
 βολήν, οὐ θάνατον αὐτὸν, ἢ παρὰ τῆς φύσεως ἢ παρὰ τῆς
 10 ἑξωθεν ἡκοντα βίας· αὐτὸ δὲ πάνθ' ὅσα συμπτώματα τοῖς ἀν-
 θρώποις ὅπως ποτε γίνεται καὶ μετ' αἵας γίνεται τῆς αἰ-
 τίας ἡγήσατο δ' ἂν πάνθ' ὅσα τις ἂν πάθοι πάλυ δεύτερον
 τῶν ἐκείνου, καὶ γνησίως φιλοσοφήσει καὶ χάριν τινα με-
 γίστην καὶ τῷδε σχοίη τῷ ποιητῇ, μὴ ὅτι πᾶν εἶδος ἀρετῆς
 καὶ γνώσεως ἀνθρωπίνης ἱκανῶς ταμάλισα ὄντι ταύτῳ δι-
 15 δάξαι, ἀλλ' ὅτι καὶ τῷδε τῷ μέρει ἐν ᾧ πάσχομεν τὰ δεινὰ,
 τῆς τοῦ ἀνδρὸς ἀπανοματούσης κοινὸν γὰρ ἔστιν ὡς ἀλη-
 θῶς παιδευτήριον ἢ κατὰ τὴν Ὀδυσσεῖα ποίησις αὐτῇ καὶ
 τὸν μήπω παθόντα, παθεῖν τι παρασκευάζουσα καὶ τὸν πα-
 θόντα ἢ πάσχοντα, πείθουσα καρτερεῖν. Οὕτω σαφῶς μάλα
 20 καὶ ποικίλως ὁ ποιητὴς προνόησε τῶν ἀνθρώπων καὶ κοι-
 νὸν τι φάρμακον θεραπείας ἐκέρασε πᾶσι τοῖς τὰ δεινὰ πάσ-
 χουσι, τὰς πλάνους τοῦ Ὀδυσσεῶς συνθεῖς, καὶ ὅσα ἐκεῖνος
 πέπανθεν· ἔστι δὲ τοῖς συγγνωμένοις αὐτῇ τῇ ποιήσει,
 ὁρᾶν εἰ οὕτω ταῦτ' ἔχει, καὶ εἰ ἐκεῖθεν ἡμεῖς τί ὄφελος οἷς
 25 αὐτοῦ θεῖ πρὸς τὸν κατὰ προαίρεσιν τῇ φιλοσοφίᾳ μελετώ-
 μενον θάνατον, ὡς ἐν τῷ παρόντι.

ΣΗΜΕΙΩΣΑΙ ΤΗΝ ἈΠΑΣΑΝ ΔΙΗΓΗΣΙΝ ΤΟΥ ὈΔΥΣΣΕΩΣ,
ἣΝ ΠΕΡΙ ΑΥΤΟΥ ΔΙΗΓΕΙΤΑΙ Ὁ ὍΜΗΡΟΣ.

- Μετὰ τὴν τῆς Ἰλίου πόρῃσιν ὁ Ὀδυσσεὺς ἐξώσθη βιαί-
οις ἀνέμοις, κατὰίρει πρὸς Κίκονας καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν
τὴν ἀδομήνην Ἰσμάρον πορθεῖ, τὴν νῦν λεγομένην Μαρώ-
νικον, καὶ ἐμελλεν ἀποπλεῖν ἐκεῖνος· οἱ δὲ φίλοι αὐτοῦ ἐκ
5 εἰῶν αὐτόν· τῇ ἐπαύριον δὲ οἱ ἡπειρώται Κίκονες πανσύδην
ἀθροισθέντες, πανημέρως ἐμάχοντο· περὶ δὲ ἐσπέραν οἱ
τῷ Ὀδυσσεύει ἡττῶνται, ἀποβαλόντες ἄνδρας ἐβδαμήκον-
τα δύο· ἦτοι ἀφ' ἐκάστης νηὸς, ἄνδρας ἑξ· δώδεκα γὰρ ναῦς
εἶχεν ὁ Ὀδυσσεὺς· αὐτῶν δὲ ἡττηθέντες ἀκουσίως ἀπέπλεον·
10 ἀνέμοις δὲ συσχεθέντες δεινοῖς καὶ μόλις ἐξελθόντες εἰς
γῆν, δύο ὅλας ἡμέρας ἔκειντο πρὸς τὴν γῆν· τῇ τρίτῃ δὲ
ἡμέρᾳ πλεῖν ἀρξάμενοι, μακρὸν δὲ ἐμελλον ἀβλαβεῖς ἐκ-
εῖναι πρὸς αὐτῶν πατρίδας. Ἀπὸ δὲ Μαλέα ἀφρωτηρίῃς Πε-
λοποννήσου ἐξωσθέντες, ἐννέα νυχθημέροις δεινοῖς ἀνέμοις
15 ἐφέροντο· τῇ δεκάτῃ δὲ ἡμέρᾳ τῇ γῇ τῶν Λωτοφάγων ἦτοι
τῶν Καμαριναίων προσέδρασαν· ὑδρευσάμενοι δὲ, δειπνῆσι
περὶ τὰς ναῦς· εἶτα ἐπεμψαν τρεῖς ἰδεῖν τὴν χώραν· οἱ
γευσάμενοι τοῦ λωτοῦ, ὑποσφύρειν οὐκ ἤθελον· θύσας δὲ
αὐτῶν ὁ Ὀδυσσεὺς, ἀπέπλεε· καὶ ἦλθον νυκτὸς ἐκ εἰδότες
20 εἰς νήσον μακρὰν τῶν Κυκλάπων ἔρημον, αἵγας δὲ ἀγρίας
πολλὰς ἔχουσιν· ὣν τῇ ἐπαύριον ἑκατὸν εἰκοσιοκτὼ θηρεύ-
σαντες, εἰσιῶντο πανημερίως· περὶ δὲ ἐσπέραν πῦρ ἐξέωσαν
ἐν τῇ γῇ τῶν Κυκλάπων καὶ φωνῆς ἀμυδρᾶς ἤκουον· τῇ
ἐπαύριον δὲ τὰς μὲν ἐνδοια ναῦς ὁ Ὀδυσσεὺς αὐτοῦ κα-
25 ταλιπῶν ἐν τῇ μακρᾷ νήσῳ, τῇ ἑαυτῷ μόνῃ ἀποπλεῖ πρὸς
τὴν γῆν τῶν Κυκλάπων, κωπηλασία χρησάμενος· καὶ περὶ
τινα πετρώδη καὶ ἀπόκρυφον αἰγιαλὸν, καὶ ταύτην ἀποκρύ-
πτει τὴν ναῦν σὺν ταῖς ἑταίροις, αὐτὸς δὲ δώδεκα μόνος

λαβὼν τῶν ἐταίρων, καὶ οἶνον Μαρωνείτου ἀσκὸν καὶ βρώ-
 ματα, εἰσῆλθον εἰς τὸ τοῦ Κύκλωπος σπήλαιον, ἐκείνου
 περὶ νομὴν τῶν προβάτων ἡσχολημένους ἰκετευόντων δὲ τῶν
 φίλων φαγεῖν τυροῦ καὶ γάλακτος, καὶ λαβεῖν ἐκ τῶν προ-
 5 βάτων καὶ ὑποχώρησαι, οὐκ ἤθελεν, ἕως ὃ Κύκλωψ περὶ
 ἑσπέραν ἐλθὼν, αὐτοὺς ἐκ τῷ σπηλαίῳ κατέσχε, καὶ ἡρώτα
 ποῦ τὲ ἢ ναῦς αὐτοῦ ἐστὶ, καὶ ὅπως αὐτὸς καλοῖτο· ὃ δὲ
 αὐτὸν ἀπαπαῖ· τὴν ναῦν μὲν εἰπὼν ὑπὸ κλύδωνος λυ-
 θῆναι· αὐτόν δὲ Οὔτινα καλεῖσθαι· ὃ δὺς λαβὼν τῶν Ὀδυσ-
 10 σέως ἐταίρων κατέφαγεν· εἶτα ὁμοίως καὶ τῇ ἐπαύριον δὺς
 φαγὼν, καὶ τὰς λοιποὺς κλείσας, ἐξήλαυνε τὴν ἀγέλην ἐπὶ
 τὴν ναιήν· οἱ δὲ περὶ τὸν Ὀδυσσεῆα εὐτρεπτήσαντες ξύλον
 ἐπωξυμένον, ὑπὸ πυρκαϊᾷ ἐθύντο, ὡς τε ξηρανθὲν σερει-
 θῆναι· καὶ συνέθυντο ἐκτυφλῶσαι αὐτόν· ὃ καὶ ἐπρόησαν.
 15 Ἐλθόντος δὲ αὐτοῦ περὶ τὴν ἑσπέραν, καὶ εἰσελάσαντες
 ἐπὶ τὸ σπήλαιον πάντα τὰ ποίμνια, καὶ πάλιν δὺς τούτων
 φαγόντος, κινῶσιν αὐτῷ οἶνον προσάξει τῷ Ὀδυσσεῶς καὶ
 μεθύσθῃντα τυφλοῦσιν αὐτόν· τοῦ δὲ βοῶντος προσῆλθον
 πάντες οἱ Κύκλωπες· ἀκούσαντες βοῶντος αὐτοῦ, ὡς Οὔτις
 20 με ἐτύφλωσε, μεμνημένοι δοκήσαντες αὐτόν, ὑπεχώρησαν·
 ὃ δὲ τῇ πρώτῃ τὰ ποίμνια ἐκβάλλει περὶ τὴν θύραν τῷ
 σπηλαίῳ καθεσθείς· ὅπως ὕστερον κλείσας τὸ σπήλαιον, καὶ
 ἔνδον ἐντυχὼν αὐτοὺς ἀνέλῃ· οἱ δὲ προεξελθόντες ὑποκάτω
 τῶν προβάτων, καὶ πολλὰ ἐμβαλόντες τῷ κλέει, ἀπέπλεον·
 25 βοήσαντος δὲ τῷ Ὀδυσσεῶς μετὰ τῶν ἐταίρων· ὃ Κύκλωψ
 ἀκηκοὺς, λίθον καμμεγέθη ἄρακς, καὶ τοῦτον βαλὼν ἐν
 θαλάττῃ, ἔσρεψεν ὑπὸ τοῦ κλύδωνος αὐτῶν τὴν ναῦν εἰς
 τὴν γῆν· ὡς δὲ πάλιν ἀποπλέοντες ἐβόων ἀναβρυνόμενοι,
 30 ἡρώτα τῷ Ποσειδῶνι μὴ ἀπελθεῖν αὐτῶν εἰς ταῖς ἑαυτῶν πα-
 τρίδας καὶ πάλιν ὁμοίως λίθον βαλὼν εἰς τὴν θάλασσαν,
 ἤνεγκε τὴν ναῦν εἰς τὴν γῆν· εἶτα φοβηθέντες καὶ ἀπο-

πλεύσαντες, ἤλθον εἰς τὴν μικρὰν νῆσον ἔνθα καὶ αἱ λοιπαὶ
 νῆες αὐτῶν ἦσαν· εὗρον δὲ τοὺς ἑτέρους θαρρύνοντας· καὶ
 τότε μὲν εὐωχῆθέντες κοιμῶνται.

- Τῇ ἐπαύριον δὲ κόπαις πλέοντες, ἤλθον εἰς Αἰολίαν καὶ
 5 διατρέψαντες ἐκεῖσε μῆνα, λαβόντος τοῦ Ὀδυσσεῶς παρ'
 Αἰόλου τὸν τῶν ἀνέμων ἀσπὸν, ἀπέπλεον. Ζεφύρῳ ἐννέα
 νυξὶν καὶ ἡμέραις· δεκάτῃ δὲ τὴν Ἰθάκην καὶ ἀνθρώ-
 πους καὶ πῦρ καὶ καπνὸν ἐθεώρουν· κεκμηκότος τοῦ Ὀδυσ-
 σέως καὶ καθευδήσαντος, λύουσι τὸν ἀσπὸν νομήσαντες
 10 χρήματα ἔχειν· καὶ ἐκχυθέντων τῶν ἀνέμων, ἀρπάξας αὐ-
 τοὺς ὁ κλύδων πάλιν ὑποσρέφει πρὸς Αἰολίαν· Αἰολὸς δὲ
 αὐτοὺς ἰδὼν ἱκετεύοντας, ἀποπέμπει ὡς ἐχθροὺς θεοῖς· οἱ
 δὲ εἰρεστέρα ἡμέρας ἕξ πλέοντες, τῇ ἐβδόμῃ περὶ Λαιρυ-
 γονίαν ἤλθον· κατελθόντες δὲ οἱ Λαισυργόνες, κατέαξαν
 15 τὰς δώδεκα ναῦς αὐτῶν πέτραις σὺν τοῖς λαοῖς πᾶσι· μό-
 νος δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς ἀποκέφαλος τῆς ἑαυτοῦ ναὸς τὰ πρη-
 μύσια, ἀπέδρασε· κόπαις δὲ πλέοντες, ἤλθον εἰς τὴν Αἰα-
 νὴν νῆσον τῆς Κίρκης, ἣ τις ἐξηριοποιῇ τοὺς ἀνθρώπους·
 καὶ δύο ἡμέρας ὅλας ἐπὶ γῆς ἔκαυτο θεωροῦντες· τῇ τρί-
 20 τῇ δὲ ἡμέρᾳ διακρεθέντες εἰς μέρη δύο, ἔστησαν, ἐν μὲν
 τῷ ἐνὶ, Εὐρύλοχος καὶ εἰκοσιδύο ἐταῖροι· ἐν δὲ τῷ ἑτέ-
 ρῳ Ὀδυσσεὺς, καὶ ἑτεροὶ εἰκοσιδύο ἐταῖροι, ὥστε ἀνελ-
 θεῖν τοὺς μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τὴν Κίρκην· ἀνελθὼν σὺν ἐκεί-
 ναις, εἶδον ἔξωθεν τῆς αὐλῆς τῆς Κίρκης, λύκους καὶ
 25 λέοντας ἡμέρους σαίνοντας αὐτοὺς ταῖς αὐραῖς· εἰσελθόν-
 των δὲ τῶν φίλων, αὐτὸς ἔξω ἀπελείφθη· κακείνους μὲν
 ἡ Κίρκη χοίρους ποιεῖ· δαῦσα αὐτοῖς οἶνον μεμεγμένον τυ-
 ρῷ, ἀλφίτοις καὶ μέλιτι. Εὐρύλοχος δὲ ἦλθε πρὸς τὸν Ὀδυσ-
 σέα καὶ τοὺς λοιπούς· ἀφωγία μὲν συνεχόμενος, ἐξ ὄφ-
 30 θαλμῶν δὲ ἀσάκτι καταρρέων τὰ δάκρυα, μόλις δέ ποτε
 εἰς ἑαυτὸν γεγονώς, τὸ πᾶν ἀπαγγεῖται· καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς

αἰτεῖ αὐτὴν τὴν ὁδὸν ἀποδείξαι· ὥς δ' οὐκ ἐπίθετο, μόνος
 ὁ Ὀδυσσεὺς τῆς πορείας ἀπάρχεται. Ἑρμῆς αὐτῷ συναν-
 τήσας, τὰ τῆς Κίρκης πάντα κατέλεξε· καὶ δίδωσιν αὐτῷ
 τὸ μῶλυ· ὃ πέρ ἐστι βοτάνη ἀντικαθεύουσα μαγίαις καὶ
 5 αὐτῷ πρὸς τὴν Κίρκην ἐλθὼν οὐ μόνον ἐκ ἐθηριοποιήθη,
 ἀλλὰ καὶ τὸ ξίφος ἐπ' αὐτὴν ἐλκύσας, ἐπεισι καὶ τὲς φίλους
 αὐτοῦ πάλιν ἐκ χοίρων ἀνθρώπους ποιῆσαι· κατελθὼν δὲ ὁ
 Ὀδυσσεὺς, ἀνήγαγε καὶ τοὺς ἑτέρους φίλους αὐτοῦ, τὲς
 μετὰ Εὐρύλοχον· καὶ χρόνον ἐν περὶ τὴν Κίρκην διέτρι-
 10 ψαν, συγκαθέζοντας τοῦ Ὀδυσσεύος τῇ Κίρκῃ.

Μετὰ δὲ τὸ μέλλειν αὐτοὺς πλεῖν, εἶπεν αὐτοῖς μὴ ἄλλως
 εἶναι αἰετῶν ἡμαρμένον ἀποπλεῖν, εἰ μὴ κατέλθωσιν πρὸς
 Ἄδην καὶ χρήσονται μαντείας· ἐκ τῆς Τειρεσίου ψυχῆς καὶ
 δὴ δι' ὅλης ἡμέρας πλέοντες κατήλθον διὰ τῇ Ἑσπερίῃ καὶ
 15 Κυμερίῃ ὤκτανθ, καὶ πυγούσιον βόθρον ὀρύξαντες καὶ σφά-
 ξαντες κριὸν καὶ ὄρνιν θήλιακ, ἐξέχσαν εἰς τὸν βόθρον τὸ
 αἷμα, καὶ ἔθυσαν χοὴν τοῖς νεκροῖς, καὶ ἦλθον φυχαὶ πιεῖν
 αἷμα· ὁ Ὀδυσσεὺς δὲ κατέχων ξίφος, ἐκ εἴα πίνειν, πρὶν
 αὐτῷ καταλέξειαν ἅπερ βέλοισιν· καὶ πρώτη μὲν Ἑλπήνορος
 20 ἦλθε ψυχὴ, ὅς ἐν τῇ τῆς Κίρκης οἰκίᾳ ἔτι ἄθραπτος ἕκαστο
 δευτέρα ἢ Ἀντίκλεια, ἡ μήτηρ τῇ Ὀδυσσεύος· εἶτα Τειρε-
 σίας· ὅς πάντα μέλλοντα αὐτὸς καταλήψασθαι ἐμαντεύε-
 το· μετὰ ταῦτα πάντα ἦλθον καὶ αἱ τῶν ἡρώων γυναῖκες
 λέγοντες αὐτῶν ὃ καθ' ἓνας τίς εἶη καὶ ὅσα πεπόνθει· εἶτα
 25 φοβηθέντες μὴ ἡ Γοργὼ ἐξέλθῃ, ἐμβάντες πάλιν εἰς τὴν
 αὐτῶν ναῦν ὥς πρὸς τὴν Κίρκην νῆσον πρὸς αἰγὰς κε-
 μένην, ἀπέπλευσαν· καὶ θάψαντες τὸν Ἑλπήνορα, ἀποπλέ-
 σαι παρὰ τῆς Κίρκης τὰ χρειώδη λαβόντες, καὶ τῇ Ὀδυσ-
 σέως μαθάντος παρ' αὐτῆς, ὥσανι παρὰ τῇ Τειρεσίᾳ, τὰς
 30 Σειρήνας, τὰς Πλάγκτας, τὴν Σκύλλαν, τὴν Χάρυβδην, τὰς
 βόας ἤλιν καὶ πάντα ἀπλῶς.

Κηρῷ γοῦν ὁ Ὀδυσσεὺς ἐμφράξας τὰ ὦτα τῶν ἐταίρων, παρέπλει αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ ἐκρεμῆς ὦν, καὶ ὀκατάληπτα ἔχων τὰ ὦτα παρελάσαντες οὖν τὸν λειμῶνα τῶν Σειρήνων, καὶ τὰ μέλη ἐκείνων, ὑφ' ὧν θελγόμενοι ἀπέ-
 5 θνησκου οἱ ἀκούοντες, λύουσι τὸν Ὀδυσσεῖα τοῦ ἱστοῦ·
 ἔπειτα παραπλεύσαντες τὰς Πλαγκτὰς πέτραις, αἷς πρὸς ἀλλήλας συνεκρότουν καὶ φοβερόν ἀπετέλουν τὸν κτύπον, αὗται δὲ καὶ Κυάνεαι λέγονται, κεῖνται δὲ μεταξὺ Κελικίας καὶ Παμφιλίας, καὶ Ὀμήρεν, καὶ τινὰς ἑτέρους,
 10 ἦλθον διὰ Χαρύβιδος καὶ πλησίον μᾶλλον τῆς Σκύλλης ἀφαρπαγέντων δὲ παρὰ τῆς Σκύλλης ἐκ τῆς νεῆς ἀνδρῶν ἕξ, οἱ λοιποὶ, συντονωτέρᾳ τῇ εἰρεσίᾳ χρησάμενοι, ἔφυγον πρὸς δὲ νύκτα τῇ Ἠλίου νῆσῳ ἀθρόμην Θρηνακίᾳ, προσπιάζουσιν καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς παραπλεῖν αὐτὴν ἐκέλευσεν.
 15 οἱ δὲ μὴ πιαθέντες ἐξῆλθον καὶ πρῶτα μὲν θηρεῦσι καὶ ἀγκιστεία διέζων.

Ὡς δὲ Νῶτος ἔπνι πρὸς μῆνα ὅλον, ἀνελθόντος τοῦ Ὀδυσσεῖος εἰς τὸ ἐνδότερον τῆς νήσου εὐξασθαι, καὶ κατακοιμηθέντος, σφάττουσιν οἱ μετ' Εὐρυλόχῃ βόας Ἠλίας,
 20 καὶ ἐσθίουσιν ἐπὶ ἕξ ὅλαις ἡμέραις τῇ ἐβδόμῃ δὲ παυσομένη τῷ δεινῷ ἀνέμου ἐμβάντες ὥς τε πλεῖν, Ζεφύρῳ πρῶτον μεγάλῳ συνθραύονται· εἶτα κερανοῦνται· ὁ Ὀδυσσεὺς δὲ μόνος τὴν τροπὴν κατέχων, ὅλονυκτι ὥς ἐφέρετο ἀνατέλλοντος δὲ τοῦ ἡλίου Νότῳ φερόμενος, ἦλθε περὶ τὴν Χάρυβδιν,
 25 καὶ δραξάμενος τῆς περὶ τὰς τόπους ἐκείνας ἐσώσης συκῆς, ἀπεκρέματο περὶ αὐτήν· τὰ δὲ ξύλα κατέδυ πρὸς τὸν βυθόν. Ὅψι δὲ ἀναδυόντων αὐτῶν, καθείς ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς συκῆς ἐπελάβετο τῶν ξύλων καὶ ἐννέα μὲν οὕτω ἡμέραις ἐνήχετο τῇ δεκάτῃ δὲ περὶ, Ὠγυγίαν νῆσον ἦλθε
 30 τῆς Καλυψοῦς καὶ ἑπτὰ χρόνους ἐκείνη συνδῆγε· τῷ δὲ ὀγδόῳ ἀπελύθη μετὰ σχεδίας Διὸς ὀργισθέντος τῇ Καλυ-

ψῶ· καὶ οὕτω μετὰ τῆς σχεδίας Ὀδυσσεὺς δεκάεπτα ἡμέ-
 ραις ἔπλεεν· ὀκτωκαιδεκάτῃ δὲ τὴν Φαιακίαν ἤτοι τὴν λε-
 γομένην Κέρκυραν εἶδεν· ἀνέμων δὲ γενομένων ὀργῇ Πο-
 σειδῶνας, κατεάγη ἡ σχεδία δύο δὲ ὁλαῖς ἡμέραις ἐνήχето.
 5 τρίτῃ δὲ ἡ Λευκοθέα ἐλεήσασα αὐτὸν, δέδωκε τὸ κρήδεμ-
 νου αὐτῆς, μεθ' οὗ ἐξῆλθεν εἰς τὴν γῆν τῶν Φαιάκων, καὶ
 καταπεσὼν ἐν ὕλῃ, ἐκάθευδε.

Τῆς δὲ Ἀλκινόου θυγατρὸς Ναυσικάας μετὰ τῶν θερα-
 παινίδων αὐτῆς, πλῦναι ἑαυτὴν καὶ τερψῆναι παιδιαῖς σὺν
 10 ταῖς θεραπαινίδαι, καὶ σφαιρίζουσάν πρὸς ἀλλήλας, βοῆς
 γενομένης, ἐγείρεται ὁ Ὀδυσσεύς, καὶ ἱκετεύει αὐτήν· ἡ δὲ
 τροφὰς καὶ εἴματα δῶσα, κελεύει τοῦτον ἐλθεῖν πρὸς τὸν
 οἶκον τοῦ ταύτης πατρὸς, καὶ τὴν αὐτῆς μητέρα ἱκετεῦσαι
 Ἀρήτην, ὥς ἂν τύχοι οὐπερ δὴ καὶ βούλοιο· ἐπεῖσε δ' ἐλ-
 15 θὼν, ἐρωτᾷται παρὰ Ἀλκινόου καὶ τῆς Ἀρήτης, καὶ τὴν
 πᾶσαν ἣν ἔφημεν διηγεῖται ὑπόθεσιν· καὶ δῶρα παρ' αὐτῶν
 ἱκανὰ λαβὼν εἰς τὴν Ἰθάκην πέμπεται.

Ἐσπέρα μὲν ἐπιβοᾷς τῆς νυκτὸς ἐπὶ Φαιακίαις, περὶ δὲ
 ἑωσφόρον παρθενικῶς ἐκείσε, καὶ εἰσελθὼν ὥς πένης περὶ
 20 τὸν Εὐμαῖον τὸν συμβώτην, καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους θηλαστὴν
 ποιμένας, παρεγένετο καὶ πρὸς τοὺς μνηστῆρας τῆς αὐτοῦ
 γυναικὸς καὶ πλείστα περὶ πολλῶν παρ' αὐτῶν παρρηνηθεῖς,
 γνῶριμον ποιεῖ· ἑαυτὸν τῷ φιλότατῳ υἱῷ αὐτοῦ Τηλεμάχῳ
 καὶ τοῖς οἰκέταις πρότερον ἀναγνωρισθεῖς παρὰ κυνὸς, ἣν
 25 βραχυτάτῃ κατέλειπεν· ὁπότεν ἀπέπλει μετὰ τῶν ἄλλων
 συμμάχων ἐπὶ τὴν Ἴλιον σὺν γοῦν τῷ γνηστῷ υἱῷ καὶ
 τοῖς αὐταῦ ποιμέσιν, ἀνελὼν ἅπαντας τοὺς μνηστῆρας,
 ἀναγνωρίζεται καὶ τῇ αὐτοῦ γυναικὶ καὶ συγκαθευδήσας
 αὐτῇ, πάντα κατὰ λεπτὸν διηγῆσατο· τῇ ἀπαύριον δὲ, προῖτα,
 30 ἔξεισι περὶ τὰν ἀγρόν· οἱ δὲ τῶν μνηστῆρων συγγενεῖς, μα-
 θόντες τὸ γεγονός, πρῶτον μὲν εἰς τὴν Ὀδυσσεὺς οἰκίαν

ἐλθόντες, θάπτοισι τοὺς νεκρούς· ἔπειτα δὲ ὀπλισθέντες, ἐξέρχονται καὶ αὐτοὶ πρὸς τὸν ἄγρον Ὀδυσσεὶ πολέμησοντες· Ἀθηναῖς δὲ βελῇ φιλεῖνται, καὶ τὸ νείκερ καταπαύουσιν· ὁ Ὀδυσσεὺς δὲ εἰς Εὐρυπύργου ἔθνος Ἠπειρὸν κατὰ χρησμόν ἐλθὼν, θύει τὰ νευρομισμένα καὶ χροαῖας ἄγαν ὑποστροφείας, κτείνεται παρὰ Τηλεγόνου, τῷ ἐκ Κίρκης αὐτῷ γεννηθέντος υἱῷ.

Leone Allasani

ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ἈΛΛΑΤΙΟΥ

ἸΔΙΟΥ ΕΙΚΩΝ.

Ὡς κρήδεμνα ταῦτα, ὦ παῖ· πεδία δ' ἐκεῖνα τὰ Τρωϊκά, καὶ πανελλήνων ὅλος στρατός· τόδ' ἐκεῖθεν ἐπιρρέον ὕδωρ
 10 καὶ ταῖς ὄχθαις σφαινούμενον ἐπὶ χλῶρᾳ κόμῃ, Σκαμάνδρου ῥοαί· εἰ δὲ μεθύειν δοκεῖ τοῖς ῥεύμασι καὶ οἶον ἀνθὴ βέβαπται τῷ αἵματι, μηδέν μοι πτοηθῆς, μηδέ φρίξης· ὁ γὰρ τῆς Θέτιδος τοῖς ὅπλοις κατάχαλκος, ἐδημιέργησε δὲ ταῦτα Ἥφαιστου χεὶρ ἐν ἔθει Θεῶν· ὅλος θυμοῦ καὶ
 15 ὀργῆς ἀνάπλεως Ἑλληνικῇ παλάμῃ ταῦτα κατέφυρε, τὸν Πάτροκλον οἶμαι τιμῶν ὧ καλλοὺς ἰσχύς, ὁ τοσοῦτον σφάρας στρατὸν, ὁ τοῖς Θεοῖς πολεμῶν, οὕτως ἐπεφρόνει τῇ ἀσκήτῃ τῶν μελῶν; ἥττων κάλλους ἐστὶ, καὶ τῷ κάλλει δαλεύσει καὶ κάλλους ἐρᾷ μὴ δ' ἀνανεύσῃς πρὸς τὰ ἔσχατα
 20 τῆς γραφῆς, ἄφραστον ἐστὶ, καὶ ἀφόρητον ἐπὶ ταῖς ὀφθαλμοῖς σέλας ἔμπυρον, Ἥφαιστου τέχνασμα τῷ Ἀχιλλεῖ βοηθοῦντος καὶ δὴ τῇ φλογὶ τὸ πλησίον ἔλος διερρίπυσται, καὶ ὁ πολὺς κατ' αὐτὸ κάλαμος καὶ τὰ δένδρα καὶ αἱ πηγαί· τὰ μὲν κέκασται, τὰ δ' ἀνάλωται, σποδία δὲ μόνη καὶ

κόνις τοῖς ἀνέμοις φέρεσθαι, ὅπη ἂν αὐτοὶ ἐθέλαιν, λέ-
 λειπται· φυσῶσι γὰρ καὶ τὸ κῦμα οἰθαίνουσι, ἐγείρουσι
 δὲ τὴν φλόγα ἀνάπτοντες· ὁ δὲ αἰγιαλὸς μετὰ πάντα σω-
 μάτων νεοσφαγῶν· καὶ τὰ μὲν ἄρδην ἐπόλωλε, τὰ δὲ πνέει
 5 ἔτι καὶ οἶον ὁμοῖα τῷ Ἄδῃ ἀσπαίρει, οὐ δ' ὀλόκληρα πε-
 ριελθὼν γὰρ τοῖς ὁμίῃσι τοὺς μὲν εὐρήσεις χερῶν ᾄδου,
 τοὺς δὲ ποδῶν, καὶ ἐτέρων μὲν οὖς, ἐτέρων δὲ κεφαλὰς
 ἀποτετμημένας τῶν ἄλλων σωμάτων, καθαρὸν πόλεμον
 ταῦτα κατηγορεῖ, καὶ ἐς τοῦτο ἐλεηνὰ λείψανα λήξαντα
 10 καὶ ταῦτα μὲν Ὀμήρου φωνή.

Περὶ πολήσομεν δ', εἰ βέλαι, τὴν πόλιν, καὶ τὰ περὶ ταύ-
 την φιλοσοφήσομεν· ἀνάκτων γὰρ ἐνταυθοῖ δόμοι, καὶ μέ-
 γαρα καὶ ἀρχεῖα, καὶ Θεῶν σηκοὶ, καὶ πεντηκοντάπαις
 πατήρ, καὶ δι' ἧς ὁ πόλεμος, καὶ δι' οὗ ὁ πολυχρύσου Μυ-
 15 κήνης βασιλεὺς καὶ τὰ Ἑλλήνων φρονέοντες τασαύτην κα-
 θοπλίζουσι χεῖρα· μηδ' ἐξαγέτω σε ἡ γραφή τῆς γραφῆς
 ταῖς ὥραις.

Ὁ τοῖς ἀνακτόροις ἐκείνοις συνῶν καὶ τοὺς ὀδόντας
 πλήττων καὶ οἶον ὑποχάσχων, ὁ ἐξ Ἰθάκης ἐς-ί· ῥάπτει
 20 γὰρ δόλους κῆνταῦθα, καὶ τὸ μὲν περὶ πλάττει τοῖς λό-
 γοις, τὸ δὲ τῷ νεύματι, τὸ δὲ τοῖς σχήμασι, τὸ δὲ τῇ
 ψυχῇ μηχανᾶται, καὶ οὐδέποτε αὐτὸς αὐτῷ ὁμοῖος· στικτὸς
 δὲ καὶ βαλιὸς καὶ ἐξαπατᾶν ἄριστος· εἰ δὲ καὶ νῦν τῷ
 χόλῳ πυράττεται, πραῦνει δ' ὁμῶς τὸ βλέμμα καὶ σείσῃρε,
 25 καὶ δακῶν μειδιᾶν, ὀλεθρον ὑφαίνει, καὶ δάκρυα, καὶ τῷ
 μέλτι τῷ ἡθους τὸ πικρὸν περιέρρανε φάρμακον· μεταμορ-
 φοῦται γὰρ πρὸς οὖς διαλέγεται, καὶ τοῦτο εἶναι φαίνεται,
 ὅπερ οὖν καὶ πεφύκασιν ἐκεῖνοι. Εἰσῆλθε τὴν πόλιν ἔτος·
 καὶ δόλῳ τῆς φύλακας ἐφυγεν καὶ τὰς ἀγυῖας γυμνασθεῖς
 30 καὶ τὰς ὁδοὺς, καὶ οὗ ἐγὼ θάξιδρυται ὁ νεὺς τῆς Παλλά-
 δος καταμαθὼν, εἴτ' αὖ τὸν Πρίαμον καὶ τοὺς Τρῶας λα-

θάνει· τὸ γὰρ τριβάνιον ἐκεῖνο καὶ ἡ ἰσθμὸς ἡ διερχομένη
 ἀλήτην τινὰ καὶ πονηρὸν ἄνδρα δηλοῖ, καὶ μηδὲν ἔχοντα
 καὶ τῶν θυμῶν ἀπόζοντα μηδέ σε φύγῃ, ὦ παῖ, τὸ τῶν
 ὀμμάτων λοξόν, καὶ τὸ διεστραμμένον· εἰ γάρ τι καὶ βαιόν
 5 τι πνεύσας Ζέφυρος κινήσει τὰ πέταλα, εἴ τις αἰ ἐντύχη
 προσομιλῶν, εἴ τις ὀπισθε τρέχων λακκήσει τοῖς ἵχνεσιν,
 εἴ τις βλέπων αὐτὸν μεδιᾷ, ὑποπτα πάντα αὐτῷ, καὶ
 ῥέποντα πρὸς μηδὲν ὑγιές· Ἐπάγει δὲ καὶ τὴν περὶ ἐν τοῖς
 χείλεσι, ἐκχεῖται καὶ τις ἡδονὴ σάξουσα νέκταρ τῆς σό-
 10 ματος· οἰοῦνται οἶμαι καὶ σὺ τῆς φωνῆς, ἀττικίζει γὰρ καὶ
 μὴ θέλων· αἰσθάνη δ' ἐκείνου, εἰ μέλλεις ἔτι, αἰσθάνη νῆ
 Δία· καὶ γὰρ ἐκείνῳ, σάφα οἶδα, συνεκινδύνευες· προσγέ-
 γραπταί τε αὐτῷ ἀνυποδησία, καὶ εὐκνήμις ὧν λανθάνει·
 ὄρα γὰρ ὡς ἐσαλμένως διαπρέπουσι, χιὼν λευκῇ ἐσυμ-
 15 μένοι, καὶ τετορνευμένοι οὐ δ' ἀτεχνῶς, ἀλλ' οἷαι Ἀχαιῶν
 κνήμαι καὶ πόδες.

Ἄ δ' ὁ ζωγράφος ἀπώκισε τῆς γραφῆς, εἰρήσεται· ἔστι
 τις ὑδάτων ὀχετὸς, τοῖς θρίοις καὶ ταῖς μυρίαις κομῶν,
 καὶ περὶ αὐτοῦ πολὺς διαφύει λόγος πηλαγίζων, καὶ ὡς
 20 ὠκεανόν, τὸ ὕδωρ διαφυγὲς καὶ ἰδεῖν ἡδιστον καὶ πίνειν ἄρι-
 στον· φέρεται δ' ἐς τὴν πόλιν διὰ μυχῶν, ἄδηλον τοῖς ἀν-
 δράσι πορίζων τὴν χύσιν καὶ τὸ χεῦμα περιπέττων τῇ γῇ,
 καὶ σκοτεινοῖς τοῖς διαύλοις κρυφθεῖς, κρηνὴς ὑδάτων ἀνα-
 βλύζει τῇ πόλει, τῇδε καὶ κεῖσε χεόμενος καὶ σπειρόμενος
 25 πανταχῇ· νύκτωρ τοίνυν ὁ Λαέρτου ἐπὶ τὸ ὕδωρ ὀρμαῖ καὶ
 τοῖς χεύμασιν ἐνδοὺς αὐτὸν φέρεσθαι, ἦν γὰρ καὶ δεινὸς
 νεῖν, καὶ μικρὸν μελλήσας τοῖς ὕδασι μετωχετεύθῃ τῷ βα-
 σιλικῷ κήπῳ· ὄρα μοι δ' αὐτὸν ὡς ἀνανεύει, καὶ ἀχανὲς
 ἔστηκε καὶ θαυμάζει τὸν τόπον καὶ περισκοπεῖ· βλέπει δὲ
 30 πρὸς τὸν οὐρανόν, τὸ βλέμμα προσαρτῶν ἐκεῖθεν· χάριν
 οἶμαι ἐκτινύει τῇ Ἀθηνᾷ τῇ συνιρίθῳ, τῇ αὐτοῦ φίλῃ

ψυχῇ. Μηδὲ λάθῃ σε τὲ λαγαρόν· ἐκεῖνα μειδᾶμαι τοῖς χεί-
 λεσιν ἐπιτρέχον· ὁ καὶ κλέπτει αὐτός· ἑπορᾷ γὰρ τοῦργον
 ὅπερ ἐργάζεσθαι τετόλμηκεν· ἤδη καὶ ταῖς ἐλπίσι γομφῶται
 καὶ δῆλα αὐτῶ· καὶ ὁ κοῆπος καὶ τῶν σκυλάκων αἰ ἐπαύ-
 5 λεις, καὶ ἡ κλίμαξ ἡ πρὸς τὰ βασίλεια φέρουσα· ἐπρέσβευσε
 γὰρ καὶ πρῶτην ὑπὲρ Ἑλένης πρὸς Πρίαμον καὶ δευρὸς τὸν
 νοῦν πάντα καταμεμάσθη· τί νῦν ἡμῖν ἐς ἥρας, ὦ παῖ
 Λαέρτου; τί μέλλεις, ἔργων οἰμῆ; μῶν τὲς ὀδόντας προσ-
 κρούεις καὶ ἀθυρεῖς; οὐ γὰρ φέρεις σκῆπτρον, οὐδ' ἀλουρ-
 10 γίδας, οὐδ' ἐπταβόειον ἀσπίδα, κόσμι τὰν σπάρταν, ἂν
 ἔλαχες, οὐρίῳ ἔβης Διὶ καὶ δαίμοσι φίλοις διὰ τ' ἔντεα
 καὶ μέλαν αἷμα ἢ ὁδὸς σοι ποριεῖται.

ὦ παῖ, οἶον ἔπαθον; ἐξήχθην τῷ κάλλει τῆς γραφῆς,
 καὶ ὥς πρὸς παρόντα καὶ ἀκρουόμενον ἐποισοίμην τοὺς λό-
 15 γους· συνεξήχθης οἶμαι καὶ σὺ· ἀκρίβεια τοῦτο ζαγράψω,
 καὶ πρὸς τὴν γραφὴν τὰς ὀφεις κατέσπασαι, ἐπ' ἄλλα τε τῶν
 ὁρώτων τὸν νοῦν ἔφερεν· κάλλος Ἑλένης ἐκεῖνο τὸ τοῖς
 ὀμμασιν ἀπαντῶν· κάλλος ἐλεύθερον καὶ ὀλύμπιον, καὶ
 εὐγῆ· ἐν ὀφει Σηρατηρίας ἢ οὐκ αἰσθάνη τὴν ἰσχὺν ὥς εὐ-
 20 φραίνει μὲν βλεπόμενον, εὐφραίνει δὲ ἀκρουόμενον; τέταται
 μὲν ἡ τῆς Ἑλένης ὄφει πρὸς τὸ στρατόπεδον, πρὸς δὲ τὴν
 Ἑκάβην ἢ γλῶττα, καὶ περὶ τῶν νεῶν ὁ λόγος καὶ τοῦ
 ναυσάρου.

Ἄθρει μοι τὸν Ὀδυσσεύα, ὥς προσεγγίζει ταῖς γυναξὶ,
 25 προσηνέσι τε τοῖς ὀφθαλμοῖς προσμειδιῶ, οὐδ' ἡ φορὰ μία,
 πολυειδὴς δὲ καὶ πανεπίβολος· εἰ δὲ καὶ ταῖς σχήμασιν
 ἐστὶ τεκμήρασθαι τι, φράσω σοι ὅ· τι καὶ δέδοικα κατὰ
 δηλὸν ἐκείναις ποιεῖ, καὶ ὥς ἐξ Ἰθάκης καὶ ὥς Ὀδυσσεὺς
 καὶ ὥς νυκτὶ μὲν εἰσῆλθε τὴν πόλιν, ὥς ἐπλανᾶτο, ὥς ἐδυς-
 30 φόρει· καὶ ταῦτα μὲν ἀληθῆ, τὰ δὲ πεπλασμένα ἐκεῖνα,
 ὥς δόλφ τοὺς φύλακας ἐξηπάτησεν, ὥς ἤκει βοηθήσων τῇ

Τροίᾳ, ὡς βασιλεὺς μὲν ἔφερεν ὀλυμένων τῶν Τρώων, ὡς
 περὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἥττης ἤκουσέ τι ἀπόρρητον, καὶ
 τούτου τὴν ἀλήθειάν μόνον παρὰ τὴν Ἀθηναίαν κεῖσθαι,
 καὶ ὡς χρησιρσιασμένος βασιλεὺς καὶ ταῦτα μὲν πάντα σο-
 5 φοῖς τοῖς ῥήμασι καὶ ἀπάταις καὶ κολασαίαις καὶ θωπεί-
 αῖς αἱ κάλλει, αἱ δὲ τῇ ἀγγελίᾳ χαίρουσι, καὶ τὰς κλεῖς
 ἐπέτρεψεν τοῦ νεῶ τῆς Παλλάδος, καὶ τῷ πόλει καὶ ταῖς
 χάρισι καταγεγονητομήναι, ὅς ἐ δολορρόφος δέχεται ὕδεν
 μὲν ὧν εἶπεν, ὁ δὲ ταῖς φρεσὶ κέκρυφεν ἐπιτελέσων.

10 Γῆρας δ' ἦδη ἡμέρας καὶ οὐδ' ὑπὲρ γῆν, βαπτίζεται δὲ
 ἐν τῷ ὠκεανῷ καὶ κοιμάται, καὶ τὸν δρόμον τῆς ἡμέρας
 γλυκάζει τῷ κόματι ὁ θήρευτῆς πεταννύει μὲν τοῦ νεῶ
 τὰς πύλας, κρατεῖ δὲ πάντων ἀργύρων, ἀγαλμάτων, ἐδά-
 15 φους καὶ τῆς ἐγγῆς αὐτῆς, καὶ οὐδενὸς μετασχὼν ἀφαι-
 ρεῖται τὸ Παλλάδιον ἐπ' ἀγκῶνος, καὶ ταχὺς ἐπὶ τὴν ἐκπο-
 ρεὴν ἔρχεται γαννύμενος τῷ ἄσθλῳ, καὶ ἠγούμενος πάντα
 ἐλάττω τῆς δόξης· ἐκ τούτου γάρ καὶ πτολεπόροφος ἀκούσει
 20 πολλὰκις, ὁ οὐδ' αὐτῷ ἐξῆν τῷ τῆς Θέτιδος, καὶ πρῶτος
 Ἑλλήνων κρείσσειται· εὖ γὰρ οἶδας τῇ Πυθίᾳ εἰρησθαί ποτε,
 τῇ τοῦ Παλλαδίου ἀφαιρέσει τὴν τῆς Τροίας ἄλωσιν ἐπα-
 κολουθήσειν.

Σκόπει δὲ μοι τὸν χειμάρρην ἐκεῖνον τῶν τειχῶν ἐκχεό-
 25 μενον ὕδατων ἐστὶ τῷ ἐν τῇ πόλει φορά· τρέχει μὲν ἐκεῖ
 ὁ ἀριστεὺς καὶ τῷ ἀνδρὶ ἐκείνῳ περιβεβλημένῳ τὰ πρό-
 σωπα τῷ χιτῶνι καὶ φαιῷ, γνόφος γὰρ αὐτῷ περιχεῖται καὶ
 μόλις εἰκάσαι δίδωσιν αὐτόν, ὁ Διομήδης ἐστὶν ὁ Τυδείας·
 ἀλλ' ἦδη διὰ τὸν ὀχετὸν ὀπάζει καταρτῶν μῆρινθῳ, ἵνα
 μὴ διαρράγῃ πεσῶν, πρόσδεῖ δὲ τὴν μῆρινθον ἐκείνη τῇ
 πέτρᾳ, κατὰ τῇ μὲν τῶν χειρῶν χαλῶν, τῇ δὲ πιέζων τῇ
 30 τείχους κατέβη· καὶ τοῖς πεδίοις τῷ φίλῳ συμπλέκεται καὶ
 καταφιλεῖ· βαῖον δὲ αὐτῷ τὸ ἄσθμα ἀπισεῖ δ' ἔτι καὶ μέ-

σων τῶν βελῶν περιχαρεύειν δοκεῖ, καὶ οὐδ' ἔξω κινδύνου
 τυγχάνειν· οἱ δ' ἀριστεῖς ἔχονται πρὸς τὰς καῦς, καὶ τῶν
 Ἑλλήνων ῥόντων παιανίζουσι καὶ ἄλλοντα καὶ πεπορθη-
 κέναι νομίζουσιν ἤδη τὸ Ἴλιον.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΑΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ὨΦΕΛΙΜΑ
 ἘΚ ΤΟΥ ὈΜΗΡΟΥ.

Α

- 5 ἤγερθεν· ἀγείρω τὸ θέμα· ἔ ὁ μέλλον ἀγερῶ· ὁ παρακί-
 μενος, ἤγερκα, ὁ παθητικός ἤγερμαι· ὁ ἀόριστος, ἠγέρθη, ἠ-
 γέρθη, ἠγέρθη τὸ τρίτον τῶν πληθυντακῶν, ἠγέρθησαν
 καὶ τὸ Ἴωνικόν ἤγερθεν· οἱ γὰρ Δωριεῖς τῶν παρωχημένων
 τὰ τρίτα πρόσωπα, ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῶν μετοχῶν ποιῶσιν
 10 οἶον ἐγερθεῖς, ἐγερθέντος, ἤγερθεν· καὶ κοσμηθεῖς, κοσ-
 μηθέντος, κάσμηθεν.

- Αἰρείσθωσαν· ἐκ τῆ αἰρέω αἰρῶ· καὶ τὸ παθητικόν, αἰ-
 ρέομαι αἰρῶμαι· ὁ παρατατικός, ἠρεάμην, ἠρέμην ἠρέου
 ἦρε· καὶ τὸ προστακτικόν, αἰρέε· αἰρῆ· τὸ τρίτον, αἰρέεσθω
 15 εἰρείσθω· αἰρέεσθωσαν αἰρείσθωσαν.

Ἀμβροτον· παρὰ τὸ ἁμαρτῶ, ἁμαρτήσω, ἡμαρτον· καὶ
 ἐν ὑπερθέσει τῆ ρ, καὶ πλεονασμῶ τῆ β, καὶ τροπῇ τῆ α
 εἰς ο, ἁμβροτον.

- Ἀνεργε, καὶ ἐν διαίρεσει, ἔεργε· καὶ μετὰ τῆς ἀνα προ-
 20 θέσεως, ἀνάργε, ἀνεργε.

Ἀνώγων· ἀόριστος β' κατὰ συζυγίην τῆ η καὶ ἔστι πρώτης
 συζυγίας τῶν περισπωμένων· ἔστι γὰρ τὸ θέμα αὐτῆ, ἀνωγῶ.

καὶ ὁ παρατατικός, ἠνώγευ· ὁ μέλλων, ἀνωγήσω· ὁ ἀόρι-
στος, ἠνώγησας ὁ δεύτερος, ἠνώγον· ὡς τὸ ὀλισθῶ, ὀλισθον.

Ἄνωχθι· ἀνώγημι· καὶ τὸ προστακτικόν, ἀνώγηθι καὶ
τροπή τῷ γ εἰς χ, καὶ κατὰ συγκοπήν, ἄνωχθι.

5 Ἀποπαλῶν· ἐκ τῷ πάλλω, παλῶ, ἔπαλα· ὁ β' ἔπαλον·
ἡ μετοχή, ὁ παλὼν, καὶ μετὰ τῆς προσθήκης γίνεται ἀπο-
παλῶν.

Ἀφέθην· ἴημι· τὸ συγχωρῶν· ὁ μέλλων, ἤσας ὁ παρακαί-
μενος, ἤσας ὁ παθητικός, ἤμαι· ὁ ἀόριστος, ἔθην, καὶ ἀφέ-
10 θην μετὰ τῆς ἀπο προθέσεως.

Ἀφείωνται· ἀφίημι· ὁ μέλλων, ἀφήσω· ὁ παρακαίμενος,
ἀφῆκας καὶ Ἀττικῶς, ἀφείωκα· οἱ γὰρ Ἀττικοὶ ἠνέκα πλεο-
νασμόν τοῦ ε κατὰ τὸν παρατατικὸν ποιῶσι, τότε καὶ τὸ
ἐπαχόμενον φωνῆεν τρέπουσιν εἰς ω μέγα· ὁ παθητικός,
15 ἀφείωμαι· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἀφείωνται.

B

Βεβάασι· ἀπὸ τοῦ βῶ, βήσω, βέβηκα· τὸ τρίτον τῶν
πληθυντικῶν, βεβήκασι· καὶ ἐκβολῇ τῷ η, καὶ τροπῇ τῷ η
εἰς α, βεβάασι.

Βῆ· ἐκ τοῦ βᾶω βῶ, παράγωγον βέβημι· ὁ μέλλων,
20 βήσω· ὁ β' ἀόριστος, ἔβημι, ἔβης, ἔβη· καὶ Ἰωνικῶς βῆ·
οὕτως ἔν καὶ τὸ ἔφη, φῆ· καὶ τὸ ἔσῃ, σῆ.

Γ

Δ

Δαίννυ· ἐκ τοῦ δαίννυμι, καὶ ὁ παρατατικός, ἐδαίννυν·
εἰ μετοχή, ὁ δαιννύς, τῷ δαιννύντος· καὶ τὸ προστακτικόν,
δαίννυθι, καὶ ἀποβολῇ τῆς θι, δαίννυ.

Δείδῃσι δείδω, καὶ μεταθέσει τῷ τόνε, δειδῶ, δειδῃσω
 ἐξ ἑ καὶ δειδήμιων - ἀλλὰ μάλα Τρώες δειδήμονες - ἐκ
 τῷ δειδῶ ὁ παρατακτικός, εἰδείδην τὸ πληθυντικόν, εἰδεί-
 δημεν, καὶ τὸ προστακτικόν, δείδῃσι.

5 Δόσαν· δίδωμι, ὁ μέλλων δάσω· ὁ β' ἀόριστος, ἔδων
 ὁ δεύτερος, ἔδωσ' τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἔδοσαν, καὶ
 κατὰ Ἰωνικὴν ἀφαίρεσιν τῷ ε, δόσαν.

Δύνωμαι· ἀπὸ τοῦ δύνημι· οὗ τὸ παθητικόν δύναμαι,
 καὶ τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν δύνωμαι τὸ τρίτον τῶν πληθυν-
 10 τικῶν, ἐὰν δύνωνται· καὶ ὥφελον εἶναι ἐὰν θυνῶμαι, ὥς
 τιθῶμαι· ἀλλὰ κανὼν ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι ἤνίκα εὐρεθῇ ὁ
 ἐνεστὼς τῶν εἰς μι ἐν χρήσει, τότε περισπᾶται τὸ ὑποτακτι-
 κόν· οἷον τίθηναι, ἐὰν τιθῶμαι ἱσθῆμι, ἐὰν ἱσθῶμαι ἤνίκα
 θεὸς ἐνεστὼς οὐχ' εὔρηται ἐν χρήσει, τότε παροξύνεται οἷον
 15 δύνημι, ἐὰν δύνωμαι τὸ γὰρ δύνημι ἔχ' εὔρηται ἐν χρήσει.

Ε

Ἔαδε, ὁ σημαίνει τὸ ἤρεσεν ἤδω τὸ ἀρέσκω· ὁ μέλλων,
 ἤσω· ὁ β' ἀόριστος, ἤδαν· τὸ τρίτον, ἤδε καὶ ἐν διαλύσει
 τῷ η εἰς ε καὶ α, ἔαδε.

Ἐάλω· ἀλῶ, τὸ πορθεῖν· ἀλωμι· ὁ μέλλων, ἀλώσω· ὁ β'
 20 ἀόριστος, ἤλων· καὶ τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν ἀλῶ, ἐὰν ἀλῶς,
 ἐὰν ἀλῶ καὶ πλεονασμῷ τῷ ε, ἐάλω.

Ἐάλω· ἀλῶ, τὸ κρατῶ καὶ πορθεῖν· ὁ μέλλων, ἀλόσω·
 ὁ β' ἀόριστος ἤλων, ἤλω, ἤλω καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ η
 εἰς α, καὶ πλεονασμῷ τῷ ε, ἐάλω.

25 Ἐᾶσιν· ἀπὸ τῷ εἰμή, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν εἰσὶ,
 καὶ Ἰωνικῶς ἐᾶσιν.

Ἔαται· ἐκ τοῦ ἔω, τὰ κάθημαι, γίνεται παράγωγον ῥῆμα
 ἱημι τὸ παθητικόν, ἱεμαι εἶμαι, ἔεται εἴται, καὶ Ἰωνικῶς
 ἐαται.

Ἐγήγορθε ἑγείρω, ὁ μέλλων ἑγείρω ὁ παρακείμενος,
ἦγρεκα καὶ ἑγήγερεκα ὁ μέστος, ἦγορα καὶ ἑγήγορα καὶ πλεο-
νασμῷ τῷ θ, ἑγήγορθε.

Ἐδιδόκει ἶδαι τὰ ἰσθίω, ἴσω, ἦκα καὶ Ἀττικῶς ἰδῆκα
5 καὶ πλεονασμῷ τῆς θο σύλλαβης, ἰδῆδονα ὁ ὑπερσυντε-
λαιός, ἰδῆδόκην, ἰδιδόκεις, ἰδιδόκει.

Ἐδίδονα ἀπὸ τῷ ἶδω ὁ μέλλων, ἴσω ὁ παρακείμενος
ἶδονα, καὶ Ἀττικῶς ἰδίδονα.

Ἐδολιῦσαν δολιῷ δολιῷ ὁ παρατατικός, ἐδολίειον ὁδο-
10 λίαν τὸ γ' τῶν πληθυντικῶν, ἐδολιῦσαν Βοιωτικῶς.

Εἶεν ἔω, τὸ ὑπάρχω ὁ μέλλων, ἴσω ὁ β' ἀόριστος, ἔην
ἦν ἡ μετοχή ἐξ ἔντος καὶ τὸ εὐκτακόν, εἶην, εἶης, εἶη
τῶν πληθυντικῶν τὸ πρῶτον, εἶημεν, εἶητε, εἶην, καὶ κατὰ
συγκοπὴν, εἶεν.

15 Εἶκτην εἶκῶ, εἶσω, τὸ ὁμοῖω ὁ παρακείμενος, εἶκα
ὁ ὑπερσυντελαιός, εἶσαν τὸ τρίτον τῶν δυϊκῶν, εἶκαίτην.

Εἰλήλεθα ἔσι ῥῆμα λῶ τὸ θέλω καὶ προθυμῆμαι ἐκ
τούτου γίνεται λιλῶ, καὶ κατὰ παραγωγὴν λιλαίω ἐκ δὲ
τοῦ λιλῶ, ὁ παρακείμενος, λελίκακα ὁ παθητικός, λελίλη-
20 μαι, λελημένος ἀποβολῇ τῷ λ ἐκ τῷ ἐλήλυθα γίνεται, καὶ
πλεονασμῷ τῷ ι καὶ ο, εἰλήλεθα.

Εἶμενος ἔω τὸ ἐνδύομαι ὁ μέλλων, ἴσω ὁ παρακεί-
μενος, εἶκα, ὡς τέθεικα διὰ τοῦ ει διφθόγγου, Βοιωτικῶς ὁ
παθητικός, εἶμαι ἡ μετοχή, ὁ εἶμενος.

25 Εἶπεν ἔπω, τὸ λέγω ὁ μέλλων, ἔκω ὁ ἀόριστος, εἶπα
ἡ μετοχή, ὁ εἶπας τῷ εἶπαντος καὶ τὸ εὐκτακόν, εἶπαιμι,
εἶπας, εἶπα τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, εἶπεν Ἀιολικῶς.

Εἰρύαται ἐκ τῷ εἰρύω, εἶρυμι τὸ παθητικόν, εἶρυμαι
τὸ τρίτον, εἶρυται καὶ Ἰακῶς, εἰρύαται.

30 Εἴσιτε, καὶ ἔλθετε εἶω, τὸ πορεύομαι καὶ τὸ παθητικόν,
εἴσμαι καὶ ἐν συγκοπῇ τῷ ο καὶ α, εἰμί ὁ παρατατικός,

ἦν· ἡ μετοχή, εἰς, ἔντος καὶ τὸ προστακτικόν, ἔθι καὶ τρο-
πῆ τῆ ε εἰς ι, ἔθι, ἔτω· ἔτων ἔτων ἔτε, καὶ μετὰ τῆς εἰς
προθέσεως, καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ τῆ τένης, εἰσπε.

Εἴσθαι· ἀντὶ τῆ εἰστρεχε διφθάγγα τὰ δύο· καὶ παυ-
5 νίζεται οὕτως· θέω θῶ· τὸ δεύτερον, θείεις θείεις· τὸ τρίτον,
θέει θεί· καὶ μετὰ τῆς εἰς προθέσεως, καὶ ἀναβιβασμῷ
τῆ τένης, εἴσθαι.

Εἰςήκει· ἐςήκω, ἐςήξω, ἐςήχα· ὁ μέσος, ἐςήκα· ὁ
ὑπερσυντελικὸς, ἐςήκειν, ἐςήκαις, ἐςήκει καὶ πλεονασμῷ
10 τῆ ι, εἰςήκει.

Εἰς τι· δύο μέρη τῆ λόγῃ· εἰς πρόθεσις, τί ὄνομα ὑδέ-
τερον, διφθόγγῃ· εἰς ἱση καὶ ἱσάθη, ι καὶ η.

Εἰῶσιν· ἐῶω ἐῶ, τὸ συγχωρῶ· τὸ τρίτον τῶν πληθυν-
τικῶν, ἐῶσιν· καὶ πλεονασμῷ τῆ ι, εἰῶσιν.

15 Ἐκθα· καίω· ὁ μέλλων, καύσω· ὁ ἀόριστος, ἔκαυσα καὶ
ἀποβολῇ τῆ υ καὶ σ, καὶ ἐκτάσει τῆ α εἰς η, ἔκθα·

Ἐκρέμω· κρέημι· ὁ μέλλων, κρειάσω· ὁ παρακείμενος,
κεκρέμηκα καὶ ἀφαιρέσει, κρέμαμαι· ὁ ὑπερσυντελικὸς,
ἐκρεμάμην, ἐκρέμασω· καὶ ἐκβολῇ τῆ σ καὶ κράσει τῆ α
20 καὶ ο εἰς ω μέγα, ἐκρέμω.

Ἐκταν· κτῆμι· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔκτην, καὶ τροπῇ τῆ
η εἰς α, ἔκταν.

Ἐκχεον· χέω· ὁ μέλλων, χεύσω· ὁ ἀόριστος, ἔχευσα, καὶ
κατὰ συγκοπὴν, ἔχεα· καὶ τὸ προστακτικόν, χέον καὶ ἔκχεον
25 καὶ ἐκχέαι τὸ ἀπαρέμφατον.

Ἐκχεῶ· χέω, χεύσω, ἔχευσα καὶ ἔχεα ἐκβολῇ τῆ υ καὶ σ·
ὁ β' ἀόριστος· ἔχεον· ὁ μέλλων δεύτερος χέω, καὶ ἐκχεῶ.

Ἐμμορε· ἐκ τοῦ μείρω, τὸ μερίζω· ὁ μέλλων, μερῶ· ὁ
παρακείμενος, μέμαρκα· ὁ μέσος, μέμορα καὶ κατ' ὑπερ-
30 βιβασμὸν, ἔμμορα, ἔμμορες, ἔμμορε· Ἔστι δὲ καὶ ἀπὸ τῆ
μορῶ, τὸ τυγχάνω· ὁ μέλλων, μορήσω· ὁ παρακείμενος,

μεμόρηται ὁ μέσος, μέμορα ὁ β' ἀόριστος, ἔμορον· καὶ
πλεονασμῷ ἑτέρῃ μ, ἔμμορον, ἔμμορες, ἔμμορε.

Ἐνήθηναί· ἐνίημι, τὸ ἐκβάλλω ὁ μέλλων, ἐνήσω ὁ
παρακείμενος, ἐνήκα ὁ παθητικός, ἐνήματ ὁ ἀόριστος, ἐνή-
5 θην, ἐνήθης, ἐνήθη καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, ἐνήθηναί.

Ἐνήνοθα· ἔστι μέσος παρακείμενος, ὡς δηλοῖ τὸ θ' ὑδὲ
γὰρ ὁ ἐνεργητικός παρακείμενος διὰ τούτου ἐφαίνεται Ἐστυ
ἐν θέω ῥήματ· καὶ ἐν συνθέσει ἀναθέω, καὶ ἀνθέω καὶ
ὑπερβιβασμῷ τῷ ε, καὶ Ἀττικῷ ἀναθηπλασιασμῷ, ἐνήνοθα
10 ἢ ἐκ τῆ θέω τὸ τρέχω, ἀναθέω ἢ ἀπὸ τῆ ἐνέθω, ἐνέσω,
ἦνεκα ὁ μέσος, ἦνεθα Ἀττικῶς καὶ τροπῇ τῷ ε εἰς ο, καὶ
πλεονασμῷ τῷ ε καὶ ν, ἐνήνοθα.

Ἐντο· ἔημι, ἦσω, τὸ πέμπων ὁ β' ἀόριστος, ἦν ὁ μέ-
σος, ἔμην· τὸ πληθυντικὸν τὸ πρῶτον ἔμεθα, ἔσθι, ἔντο·
15 Ἐξώκειλα· ἐκέλλω, ἐκελῶ, ἐκαίλα καὶ ἐξώκειλα. Πᾶς ὁρι-
σμός ἢ ὑποτακτικός μονοσύλλαβος εἰς ω λήγων, ἔχων τὴν
μετοχὴν εἰς σ ὀξύτονον, τὸν αὐτὸν τόνον φυλάσσει καὶ ἐν
τῇ συνθέσει οἶον, βῶ, ἀναβῶ· θῶ, καταθῶ· δῶ, ἀναδῶ· εἰ
δὲ μὴ εἰς σ ὀξύτονον ἔχει τὴν μετοχὴν, ἀναβιβάζει τὸν
20 τόνον· οἶον, σχῶ, κατὰσχῶ· ἐξ ἑκαὶ τὸ πληθυντικόν, κα-
τάσχωμεν, πρὸσχωμεν.

Ἐοικας· εἶκω, τὸ ὁμοῖω ὁ μέλλων, εἶξω ὁ παρακείμε-
νος, εἶχα ὁ μέσος, οἶκα· καὶ πλεονασμῷ τῷ ε, ἔοικα.

Ἐολπα· ἔλπω, ὁ μέλλων ἔλψω ὁ παρακείμενος, ἦλφα·
25 ὁ μέσος, ἦλπα καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ἦολπα καὶ τροπῇ
τῷ η εἰς ε, ἔολπα.

Ἐοργα· ἀπὸ τοῦ ῥέζω, τὸ πράττω ὁ μέλλων, ῥέξω ὁ
παρακείμενος, ἔρρεχα ὁ μέσος, ἔρρεγα καὶ ἀποβολῇ τῷ
ἐνὸς ρ, καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, καὶ τροπῇ τῷ ε εἰς ο, ἔοργα.

30 Ἐπεφνον· ἐκ τῆ φῶ, ὁ σημαίνει τὸ φονεύω, γίνεται πα-

ράγων φένω ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔφενον, καὶ ἐν συγκατῇ
καὶ μετὰ τῆς ἐπὶ προθέσεως, ἔπεφνον.

Ἐπιπτεῖσθαι πτῶμι, πτήσω, πέπτημα, πέπτημαι, ἐπη-
πτάμην, ἐπήπτασο, ἐπήπτατο, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, πτᾶ-
5 σθαι, καὶ τροπῇ τῇ α εἰς ε πτεῖσθαι, καὶ ἐπιπτεῖσθαι.

Ἐπροσηκάντο ἔημι, τὸ προσλαμβάνω καὶ μετὰ τῆς πρὸς
προθέσεως, προσέημι ὁ μέλλων, προσήσω ὁ ἀόριστος, προ-
σῆκα, καὶ οὐ προσῆσα διὰ τὸ σύμφωνον τῇ μέλλοντος ὁ
μέσος, ἐπροσηκάμην τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐπρος-
10 ῆκαντο.

Ἐπορον πορώ, τὸ παύω ὁ μέλλων πορήσω ὁ β' ἀό-
ριστος, ἔπορον.

Ἐρέπτο ἐκ τῆ ἐρίπτω οὐ γίνεται τὸ παθητικόν, ἐρί-
πτομαι ὁ ὑπερσυντελικός, ἤρέμην, ἤριψα, ἤριπτο καὶ κατὰ
15 ἀναδιπλασιασμόν καὶ ἐν συστολῇ, ἐρέπτο.

Ἐσέϊται ἔω τὸ ὑπάρχω, ὁ μέλλων ἔσω καὶ ὁ μέσος
μέλλων πρῶτος, ἔσομαι, ἔση, ἔσεται οἱ δὲ Ἀωριεῖς ἐν τοῖς
παθητικοῖς, προτιθέσθαι τὸ ι, καὶ περισπῶσι πλεύσεται,
πλευσεῖται ἔσεται, ἐσέϊται.

20 Ἐσο ἐκ τῆ εἶμι ὁ μέλλων, εἶσω ὁ παρακαίμενος, εἶσα
καὶ Ἀττικῶς, ἔηκα ὁ παθητικός, ἔηκα ὁ ὑπερσυντελικός,
ἐήμην, ἐήσο καὶ Ἀττικῶς ἔσο.

Ἐτετύκοντο τεύχω ὁ β' ἀόριστος, ἔτυχον ὁ μέσος, ἐτυ-
χάμην τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐτύχυντο καὶ κατὰ
25 ἀναδιπλασιασμόν, καὶ τροπῇ τοῦ χ εἰς κ, ἐτετύκοντο.

Εὐαδον ἐκ τῆ ἤδω τὸ εὐφραίνομαι, γίνεται ὁ β' ἀόρι-
στος ἤδον καὶ κατὰ διάλυσιν τῆ η εἰς ε γίνεται ἔαδον, καὶ
πλεονασμῷ τῆ υ, εὐαδαι.

Η

Ἦδα· εἶδω τὸ γινώσκω, εἴσω, εἴκα ὁ μέσος, οἶδα, καὶ ἐν διαλύσει οἶδα, καὶ τροπῇ τῆς ο εἰς η, ἦδα, μένους καὶ τῆς ι προσγεγραμμένον καὶ πλεονασμῷ τῆς ε, ἦδα.

Ἦδει, ἀντ' ἠπίσ·ατο· εἶδω, γινώσκω ὁ μέλλων, εἴσω ὁ
5 παρακείμενος, εἴκα ὁ μέσος, οἶδα ὁ ὑπερσυντελικὸς, οἶ-
δεν, εἶδεις, οἶδες καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς η, ἦδει μένοντος
τοῦ ι προσγεγραμμένον.

Ἦει· παρὰ τὸ εἶω, ἔ σημαίνει τὸ ὀρμῶ ὁ μέλλων, εἴσω
ὁ παρακείμενος, εἴκα ὁ μέσος, εἴα, καὶ ἐν διαλύσει, εἴα
10 καὶ τροπῇ τῆς ε εἰς η, ἦια, ἦιας, ἦει·

Ἦλα· παρὰ τὰ αἶλαι· ὁ μέλλων, αἶλῶ ὁ ἀόριστος, ἦλα.

Ἦμην· ὅταν θαυνύνεται σήμαίνει τὸ ἡσθῆμαι ὅταν δὲ
ψαλῖται, τὸ ὑπάρχον ἀπὸ τῆς ἐμὲ τὸ ὑπάρχων τὸ παθη-
τικόν, ἦμαι· καὶ κράσει τῶν δύο εἰς η, ἦμαι ὁ παρα-
15 τατικός, ἦμην, ἢ ὁ ὑπερσυντελικός· ἦμην δὲ ἀντὶ καθήματ
ἔσω, τὸ καθήματ ὁ μέλλων, ἦσω ὁ παρακείμενος, ἦκα
ὁ παθητικός, ἦμαι ὁ ὑπερσυντελικός, ἦμην.

Ἦντετο· ἔω, τὸ ἐνδύομαι, παράγωγον ἔημε, ὁ μέλλων,
ἦσω ὁ ἀόριστος, ἦν· ὁ μέσος, ἔθο, ἐντὸ καὶ μετὰ τῆς εν
20 πρόθεσεως ἐν συνθέσει καὶ ἐκτάσει, καὶ πλεονασμῷ τῆς τ,
ἦντετο· διὸ καὶ ψαλῖται.

Ἦρθη· αἶρω, τὸ ἐπαίρων ὁ μέλλων, ἔρῶ ὁ παρακείμενος,
ἦρκα ὁ παθητικός, ἦρμαι ὁ ἀόριστος, ἦρθην, ἦρθης, ἦρθη.

Ἦσθη, ἀντὶ ἐλέχθη, καὶ ἠύφρανθη, ἢ τὰ δύο καὶ τὸ
25 μὲν ἦσθη ἀντὶ ἐλέχθη, κανονίζεται αὐτως· ἄδῶ, ὁ μέλ-
λων, ἄσω ὁ παρακείμενος, ἦκα ὁ παθητικός, ἦσμαι ὁ
ἀόριστος, ἦσθην, ἦσθης, ἦσθη· ἐπὶ δὲ τῆς ἠύφρανθη, ἦδῶ
ὁ μέλλων, ἦσω ὁ παρακείμενος, ἦκα ὁ παθητικός, ἦσμαι
ὁ ἀόριστος, ἦσθην, ἦσθης, ἦσθη.

Ἡτήκει αἰτῶ, τὸ ζητῶ ὁ μέλλων, αἰτήσῃ ὁ παρασεί-
μενος, ἦτηκα ὁ ὑπερσυντελεικός, ἦτήσαν, ἦτήσαις, ἦτήσαι.

Ἦται ἕω τὸ ὑπάρχω, ὁ μέλλων ἔσθαι ὁ ἀόριστος, ἦται
ἦν ἡ μετοχή, εἰς ἔντος καὶ τὸ προστακτικόν, ἔθῃ ἔται καὶ
5 τροπῶ τῷ ε εἰς η, ἦτω.

Θ

Θαρείσθωσαν ἴημι τὸ συγχωρῶ ὁ μέλλων, ἦσαν ὁ πα-
παρασείμενος, εἴκα, ὡς τὸ τέθεικα ὁ παθητικός, εἴσμαι
ὁ ὑπερσυντελεικός, εἴσμην, εἴσο· καὶ προστακτικόν, εἴσο
εἴσθω· εἴσθον εἴσθων, εἴσθε εἴσθωσαν ὡσαύτως καὶ τὸ
10 ἀφείτωσαν.

Θηκῦντο· ἔστι ῥῆμα θεάω, θεῶν· θεάομαι, θεῶμαι· ἐθεά-
οντο, ἐθεῶντο· καὶ οἱ Δωριεῖς τρέπῃσι τὸ ω μέγα εἰς τὴν
ου δίφθογγον, καὶ γίνεται ἐθεῶντο· καὶ συζολῇ τῆς ἀρχέ-
σης καὶ τροπῇ τῷ ε εἰς η, καὶ κατὰ συναίρεσιν τῷ ε, καὶ ο
15 εἰς τὴν ευ δίφθογγον, θεκῦντο.

I

Ἰᾶσιν· ἐκ τῷ ἴημι, τὸ πέμπω τὸ δεύτερον, ἴης τὸ τρί-
τον, ἴησι τὸ πληθυντικόν τὸ πρῶτον, ἴεμεν, τὸ δεύτερον
ἴετε τὸ τρίτον ἰεῖσι· καὶ τὸ Ἰωνικόν, ἰέασθαι καὶ κράσει
Ἀττασῇ τῷ ε καὶ α εἰς α μακρόν, ἰᾶσιν.

20 Ἰδμεν· εἶδω τὸ γινώσκω ὁ β' ἀόριστος, ἴδον· τὸ πλη-
θυντικόν τὸ πρῶτον, ἴδομεν· καὶ ἐκβολῇ τῷ ο, ἴδομεν.

Ἰηλα· ἔστι ῥῆμα ἰάλλω, τὸ πέμπω ἰαλῶ ὁ ἀόριστος ἰαλα,
καὶ ἰηλα.

Ἰσθι, ἀντὶ γίνωσκε· ἰτὰ ῥῆμα καὶ ἔστι τὸ θέμα ἴσημι
25 τὸ γινώσκω καὶ ὁ παρατατικός, ἴσῃν ἡ μετοχή, ὁ ἴσας τῷ
ἴσαντος, καὶ τὸ προστακτικόν, ἴσαθι· καὶ ἐν συγκοπῇ ἴσθι.

Κ

Καίω ὁ μέλλων, καίσω· Δραπέ· ἐπὶ μὲν τῷ κλαίω, κλαύ-
 σω, καίω, καύσω, ἐκλείναι· τὸ υ· Ἐπειδὴ οἱ Ἀθηναῖοι
 ἀποβάλλουσι κατὰ τὸν ἐνεστώτε τὸ ι, γινουάξουσι δὲ τὸ
 υ κατὰ τὸν μέλλοντα· ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ ἐνεστώτος κλάω
 5 καὶ κάω λέγουσιν ἀποβάλλοντες τὸ ι, τούτῳ χάριν πλεονά-
 ζουσι τὸ υ κατὰ τὸν μέλλοντα.

Κάθη· ἐκ τῷ ἔω, τὸ καθέζομαι, γίνεται παράγωγον ῥή-
 μα εἰς μι, ἔημι καὶ τὸ παθητικόν, ἔεμαι ἤμαι, ἔισαι ἤσαι
 καὶ μετὰ τῆς κατα προθέσεως, κάθησαι ἀναβιβασμῷ τοῦ
 10 τόνυ καὶ ἀποβρλή τῷ σ, κάθηται καὶ κράσει τοῦ ι καὶ α
 εἰς η, κάθη.

Κάθημαι παρά τὸ ἔω καὶ ἐξ αὐτῷ παράγωγον ῥήμα
 εἰς μι, ἔημι καὶ τὸ παθητικόν, ἔεμαι, καὶ κράσει τῶν
 θύα α εἰς η, ἤμαι καὶ μετὰ τῆς κατα προθέσεως καὶ ἀνα-
 15 βιβασμῷ τῷ τόνυ, κάθημαι.

Καθῆσο· ἔω, ἤσω, ἤκα, ἤσμαι ὁ ὑπερσυντελικός, ἤσ-
 μην, ἤσο, ἤσο· καὶ ἐν συνθέσει, καθῆσο.

Κεκάδοντο· χάζω ὁ μέλλων, χάσω ὁ παρακείμενος,
 κέχασα ὁ μέσος, κέχαθα ὁ β' ἀόριστος, ἔχαδον καὶ τροπῇ
 20 τῷ χ εἰς η, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, κέκαδον ὁ μέσος
 δεύτερος, κεκαδόμην τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, κεκάδοντο.

Κέλει· κέλω, καὶ τὸ παθητικόν, κέλομαι καὶ τροπῇ
 τοῦ βραχέος εἰς βραχὺ, καὶ ἐνδεία τῷ μι, κέλει.

Κεχαρηότος· ἀπὸ τῷ χαίρω, χαρῶ, μετάγεται εἰς ἐνεστώ-
 25 τα ὁ μέλλων καὶ ἐξ αὐτῷ χαρήσω, κεχάρηκα ἢ μετοχή, ὁ
 κεχαρηκὴς τῷ κεχαρηότος, καὶ ἐκβολῇ τῷ κ, κεχαρηότος.

Κεχαροίατο· χαίρω, χαρῶ, ἔχαρον, ἔχαρόμην καὶ τὸ
 εὐκταὸν, χαροίμην, χάριοι, χάροτο καὶ τὸ Ἴωνικόν,
 κεχαροίατο.

Κιχεῖται ἐκ τῆ κιχῶ, κιχῶ· ὁ β' ἀόριστος, ἐκίχην ἡ
μετοχή, ὁ κιχείς τοῦ κιχέντος· καὶ τὸ εὐκτικόν, κιχείην,
κιχείης· τὰ πληθυντικὰ τὸ πρῶτον, κιχείημεν, κιχείητε καὶ
κατὰ συγκοπὴν, κιχεῖμεν, κιχεῖτε· Ἀττικῶς δὲ γίνεται ἡ
5 τοιαύτη συγκοπή, ἐπὶ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου τῶν
πληθυντικῶν οἷον, δοίημεν, παῖμεν· δοήτε, δοῖτε.

Κύρσαι· κυρῶ, κύρσαι· Διολικῶς· ὁ ἀόριστος ἔκυρσα· ἡ
μετοχή, ὁ κύρσαι.

Δ

Δάβησι· λάβω τὸ λαμβάνω· ὁ μέλλων, λήψαι ὁ ἀόρι-
10 στος, ἔληψα ὁ β', ἔλαβον καὶ τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν λάβω,
ἐὰν λάβης· καὶ κατὰ πλεονασμὸν τῆ ι, λάβησι.

Δάξω· λήβω τὸ λαμβάνω· ὁ β' ἀόριστος, ἔλαβον, καὶ
ἐξ αὐτῆ λαβάζω, καὶ κατὰ συγκοπὴν, λάξω· καὶ τὸ παθη-
τικόν, λάζομαι· ὁ παρατατικός, ἐλαζόμην, ἐλάξε, ἐλάξετο.

Μ

15 Μεραιῖα μῶ τὸ προθυμῆμαι, μήσει, μέμνηται, μεμνημένος,
καὶ τὸ Ἀττικὸν μεμαῖς· τὸ θηλυκόν, ἡ μεραιῖα· Οἱ γὰρ
Ἴωνες ἀφαιρῶσι τὸ μ τῶν τοιούτων, καὶ τὴν παραλήγουσαν
συς ἔλλαβαν· οἷον, χαρῶ, χαρήσω, μεχάρηται, μεχάρηται
μεχαρῶς παρακείμενος Ἰακῶς· ἔει· κομὸν ἦρην, καὶ πολ-
20 λούς τοιαῦτα· εἰ γὰρ Ἴωνες τὴν κλητικὴν ἐλάσιν ἀπο-
βάλλονται· ἤφατο, ἔφατο· ἔμεσαν, ἔμεσαν.

Μετέησιν· εἶμι τὸ ἔρχομαι, ὁ παρατατικός ἦν ἡ μετοχή,
εἶς ἔντος· καὶ τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν ᾖ, ἐὰν ᾖς· καὶ πλεο-
νασμῶ τῆς σι συλλαβῆς, ἦσι, καὶ τοῦ ε ποσικῶς ἔησι
25 καὶ μετέησι.

N

Νέεται· ἀπὸ τῆ νῶ· ὁ μέλλων, νήσω· ὁ παθητικὸς πα-
ρακείμενος, νένημαι, νένηται, νενημένοι εἰσί· καὶ Ἰακῶς,
νενέαται· καὶ ἀφαιρέσει τῆ ἀναδπλασιασμῷ, νάται.

Ξ

Ξυνέηκα· ἐκ τῆ ἱημι, ἥσω, εἵκα· καὶ προθέσει τοῦ ε,
5 εἵκα· οἱ γὰρ μέλλοντες ἐν τοῖς εἰς μι τὴν πλεονάζουσιν
συλλαβὴν ἀποβάλλουσιν. οἷον τίξῃμι, θήσω αὐτως καὶ
τὸ ἱημι, ἥσω, εἵκα, ὡς τὸ τέξαικα, καὶ ἐν διαλύσει ἐξί-
κα καὶ κράσει τοῦ ἐνὸς ε εἰς η, καὶ πλεονασμῷ τοῦ η,
ἔηκα· μένοντος τῆ ι προσγεγραμμένῃ.

Ο

10 Ὀδυνᾶσθαι· ὀδυνάω, ὀδυνῶ· ὀδυνάομαι, ὀδυνῶμαι· τὸ
τρίτον, ὀδυνάεσθαι ὀδυνᾶται· καὶ τροπῇ τῆ τ εἰς θ, καὶ
πλεονασμῷ τῆ σ, ὀδυνᾶσθαι.

Οἶσθαι εἶδω τὸ γινώσκω· ὁ μέλλων, εἴσω· ὁ παρακεί-
μενος, εἵκα· ὁ μέσος, οἶδα· καὶ πλεονασμῷ τῆ σ, καὶ
15 τροπῇ τῆ θ εἰς θ, οἶσθαι.

Ὀρσεω· ὀρρώ, ὀρῶ (sic) τὸ διεγείρω, καὶ Αἰολικῶς
ὀρσω· ὁ ἀόριστος, ὦρσα· ὁ μέσος, ὠρσάμην, ὦρσω· καὶ
τὸ προστακτικόν, ἔρσε καὶ ἔρσεο· ὁ κανὼν· οἱ Ἴωνες τὴν
κ δέφθογγον εἰς ε καὶ ο μεταβάλλουσιν· ὡς τὸ ἐμῆ, ἐ-
20 μέο· ἔτως ἔν καὶ ὄρσε, ὄρσεω.

Ὀρώρει· ὀρρώ τὸ διεγείρω· ὁ μέλλων, ὀρῶ (sic)· ὁ πα-
ρακείμενος, ὦρκα· ὁ μέσος, ὦρα· καὶ Ἀττικῶς, ὄρωρα· ὁ

μέσος ὑπερσυντελικός, ὠρώρειν, ὠρώρεις, ὠρώρει· Ἰωνικῶς
δὲ γράφεται καὶ μικρὸν τὸ ο.

Π

Πατρακυσῆς, πατρακυσῆ, ὄνομα μετοχικόν· τὸ θέμα
ἀκούω, ἀκούσω, ἤκυσμαι, ἤκυσαι, ἤκυσῆς καὶ μετὰ τῆ
5 πατήρ πατρός, πατρακυσῆς· ὁ τῆ πατρός ἀκέσας.

Πεπίθμεν· πείθω, καὶ ὁ β' ἀέριςτος, ἐπιθον, καὶ κα-
τὰ ἀναδιπλασιασμόν, ἐπέπιθον· τὸ πληθυντικόν, ἐπεπίθου-
μεν, καὶ ἐν συγκοπῇ, ἐπεπίθμεν.

Πέπονθα· πονῶ, πονήσω, πεπόνηκα· ὁ μέσος παρακεί-
10 μενος, πέποννα, καὶ πλεονασμῷ τῆ θ πέπονθα.

Πέποσθε· πήθω τὸ πάσχω, πήσω, πέπησμαι· τὸ πλη-
θυντικόν, πεπήσμεθα· ὥσπερ νήθω, νήσω, νένησμαι, τὸ
πληθυντικόν τὸ πρῶτον, νενήσμεθα, νένησθε, ἔτω καὶ πέ-
πησθε, καὶ τροπῇ τῆ η εἰς ο, πέποσθε· Ἰστέον ὅτι πολ-
15 λάκις οἱ Ἴωνες τρέπῃσι τὸ α εἰς η, οἷον ἐμίαννα, ἐμίη-
να· ἐσήμαννα, ἐσήμηνα· ἔχαννα, ἔχηννα· ἐκάθαρα, ἐκάθηρα.

Πεπτηχώς· πτήχω, πτήξω, πέπτηχα, πεπτηχώς.

Πεφήσεται· φῶ, φήσω, τὸ φαίνω· πέφηκα, πέφημαι, πέφη-
σαι· ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων, πεφήσομαι, πεφήση, πεφήσεται.

20 Πρήσασα· παρὰ τὸ περῶ, πρῶ· ὥς τορῶ, τρῶ· βρῶ, βῶ·
ὁ παρακείμενος, πέπρακα· καὶ τὸ, πωλόμενος πράδι, ἀπὸ
τῆ πωλόντος εἰς τὸν ἀγοράζοντα· ἐκ δὲ τῆ πρῶ, ὁ μέλ-
λων πρήσω· καὶ ἡ μετοχή, ὁ πρήσων τῆ πρήσοντος, τὸ
θηλυκὸν ἡ πρήσασα.

25 Πρόε· ἔω τὸ καθέξομαι· ὁ μέλλων, ἔσω· ὁ β' ἀέρι-
ςτος, ἔον· ὁ μέσος, ἐόμην, ἔε· καὶ κράσει, ἔ· καὶ τὸ
προστακτικόν, ἔ· καὶ μετὰ τῆς προ προθέσεως, πρόε· ὥς
τὸ - ὀός, πρόε, τὸν πάντα κτῆσαι μόνον.

Τ

Ταφών· θάπτω, ὁ μέλλων, θάψω· ὁ α' ἀόριστος, ἔθαψα· ὁ β' ἔθαπον· ἡ μετοχή, ὁ θάπων, καὶ κατὰ ἐναλλαγὴν τῶν σοιχείων, ταφών.

Τεθναίη· τίθνημι, θνήσκω, τέθνηκα τέθνημαι· ἐτέθνην· ἡ μετοχή, ὁ τεθνεὶς, τῷ τεθνέντος· καὶ τὸ εὐκτικόν, τεθναίην, τεθναίης, τεθναίη.

Τετρηγώς, ἐκ τῷ ταραάσσω· ὁ παρακείμενος, τετάραχα καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ αὔξησιν Ἰωνικὴν τῷ α εἰς η, τέτρηχα· ὁ μέσος τέτρηγα· ἡ μετοχή, ὁ τετρηγώς.

10 Τεταγών· τάζω τὸ τείνω· ὁ μέλλων, τάξω· ὁ β' ἀόριστος, ἔταγον· ἡ μετοχή, ταγών· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, τεταγών.

Τέτλαθι· ἐκ τῷ τλῶ, τῷ σημαίνοντος τὸ ὑπομένω· ὁ μέλλων, τλήσω· ὁ παρακείμενος, τέτληκα ὁ παθητικὸς, τέτλημαι· τὸ πληθυντικὸν τὸ πρῶτον, τέτλαμεν· καὶ τὸ προστακτικόν, τέτλαθι.

Τέτυκται· τεύχω, τεύξω, τέτευχα, τέτυγμαι, τέτευξαι, τέτευκται, καὶ ἀποβολῇ τῷ ε, τέτυκται.

20 Τλῆτε· τλήμι· καὶ ὁ παρατατικὸς, ἔτλην· ἡ μετοχή, ὁ τλάς τῷ τλάντος· καὶ τὸ προστακτικόν, τλάθι, καὶ τροπῇ τῷ α εἰς η, τλήθι τλήτω· καὶ τὸ δεύτερον τῶν πληθυντικῶν, τλῆτε.

Φ

Φάγομαι· φάγω τὸ τρώγω· ὁ β' ἀόριστος, ἔφαγον· ὁ μέλλων δεύτερος, φαγῶ· καὶ ὁ μέσος μέλλων β', φάγομαι· καὶ ὥφειλεν εἶναι φαγῆμαι, ὡς ποιῆμαι· ἀλλὰ σεσημείωται φάγομαι, πίομαι, ἔδομαι· τὸ β' προσωπον φάγη, πίνη, ἔδη.

Φάο· φημί, ὁ μέλλων, φήσω· ὁ ἀόριστος ἔφησα· ὁ δεύτερος, ἔφην· ὁ μέσος, ἐφάμην, ἔφασο· καὶ ἀποβολῇ τῆ σ, ἔφαο· καὶ τὸ προστακτικόν, φάο.

Φᾶσθαι· φημί· ὁ μέλλων, φήσω· ὁ β' ἀέριστος, ἔφην·
5 ὁ μέσος, ἐφάμην, ἔφασο, ἔφατο· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, φᾶσθαι.

X

Χώμενος· χέω χῶ, καὶ τὸ παθητικόν, χόομαι χῆμαι·
ἢ μετοχὴ ὁ χόομενος, ὁ χέμενος· καὶ Δωρικῶς, χώμε-
νος· ὡς μῆσα, μῶσα· καὶ ἄλλως· χολόω χολῶ· καὶ τὸ
10 παθητικόν, χολόομαι χολῆμαι· καὶ ἢ μετοχὴ, ὁ χολοό-
μενος, ὁ χολέμενος· καὶ συγκοπῇ τῆ λ καὶ υ, καὶ τροπῇ
τῶν δύο σο εἰς ω, χώμενος.

Ω

ᾠδημένος· οἶδω, τὸ ἐξογκῶ· ὁ μέλλων, οἰδήσω· ὁ πα-
ρακείμενος, ᾠδηκα· ὁ παθητικός, ᾠδημαι· ἢ μετοχὴ, ᾠ-
15 δημένος.

ᾠρορέχατο· ὀρεύω, ὀρέξω, ᾠρεχα, ᾠρευμαι· τὸ τρίτον,
ᾠρευκται, καὶ Ἰακῶς, ᾠρέχατο· ὁ ὑπερσυντελικός, ᾠρεχό-
μην, καὶ ᾠωρεχάμην· τὸ δεύτερον, ᾠρέχω, ᾠωρέχω· τὸ
τρίτον, ᾠρέχατο, καὶ ᾠωρέχατο· καὶ κατὰ συζολὴν γρα-
20 φεται τὸ ρο μικρόν.

ᾠχα· οἶγω, ὁ μέλλων οἶξω· ὁ παρακείμενος, οἶχα·
καὶ ἐκτάσει τῆ ο μικρῆ εἰς ω μέγα, μένοντός καὶ τῆ ι
προσγεγραμμένε, γίνεται ᾠχα.

* Οἱ Δωριεῖς τὰ εἰς εὐ ἀπαρέμφατα, εἰς εμεν παιῖ-
25 σιν· οἱ Αἰολοῖς δὲ εἰς εμεναι· χολόω, χολῶ, χολώσω, τὸ
ὀργίζομαι· χολώσαι· τὸ ἀπαρέμφατον, χολωσέμεν, τύπτειν

τυπτέμεν Αἰολαῶς· Δωρικῶς δὲ χολωσέμεναι καὶ τυπτέμεναι.

- * Δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὰ εὐπτικά τῷ ἀορίστῳ ἐνεργεταῖς οἱ Αἰολεῖς διὰ τῷ εἰα προφέρουσιν· τύψαιμι τύψαι, ποιήσαιμι ποιήσαι, λέξαιμι λέξαι, τίσαιμι τίσαι, ὑποτρύψαιμι ὑποτρύψαι· τῷ μὲν πρώτῳ προσώπῳ κέχρηται οἱ Αἰολεῖς· τῷ δὲ δευτέρῳ καὶ τρίτῳ οἱ Ἀθηναῖοι· οἷον τύψαι τύψει, καὶ τύψαιαν τὸ τρίτον τῶν πληθυντινῶν, ἔτω καὶ ἀκέσαιαν καὶ τίσαιαν.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

ΣΤΙΧΟΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟΙ

ΕΠΙ ΤΗ ΝΥΜΦΕΥΘΗΣΗ ΕΞ ΑΛΑΜΑΝΩΝ
ΤΩ ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝΗΤΩ ΚΥΡΩ ΜΑΝΟΥΗΛ
ΚΑΙ ΣΕΒΑΣΤΟΚΡΑΤΟΡΙ.

Οὐκ ἔστιν, ἔδὲ γέγονεν ἄλλος αὐτοκρατέρων,
καθάπερ σὺ μεγαλουργέ, Ῥωμαίων πολιῦχε,
φιλευσεβῆς τὰ πρὸς Θεόν, φιλάνθρωπος εἰς δέλες,
εἰς ἔθνη φιλοπόλεμος, φιλότεκνος εἰς παῖδας,
5 Θεῷ ναὺς καθιερεῖς παμπόλλης καὶ μεγάλης,
καὶ πλῆθος ἄλλων εὐαγῶν λαμπρῶν ἀναθημάτων·
τοῖς δέλοις χεῖρα πάντοτε προτείνεις πλατοδότην,
τοῖς ἔθνεσι τὴς σκυλευμῆς ἀρτύεις καὶ τὴς φόρου,
καὶ τοῖς παισὶ νυμφαγωγεῖς τὰς γυναικῶν βελτίστας,
10 ὥσπερ καὶ νῦν τῷ Μανυῆλ τῷ ποσεινῷ παιδί σε,
τὴν ἐκ δυσμῶν βασιλικὴν ταύτην ἡρμόσω κόρην,
ἐφ' ἣ τελῶμεν σήμερον τὰ τῶν εἰσιτηρίων.

Χαῖρέ μοι, Ῥώμη νεαρά, τοῖς νῦν εἰσιτηρίοις,
δι' ὧν ἐδείχθης κεφαλὴ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης·

N. De hoc poëmatio confer praefationem. Optandum tamen est, ut demum in lucem prodeant Leonis Allatii *diatribae* aliquae, inter quas, aliunde notas, quasque inspexi in bibliotheca Vallicelliana, est etiam illa *de Theodori*. Ibi multa de nostro Prodromo disputantur. Quin etiam mihi per otium romanas bibliothecas investiganti, ut inde eruerem, quae maxime spectant ad Allatii vitam, quam, Deo iuvante, sum editurus, in bibl. Barberiniana eadem *diatriba de Theodori* occurrit, manu ipsius Allatii conscripta, ut sunt plurima pretiosissima adversaria.

- 15 εἰ γὰρ ἐκείνη δίδωσι νύμφην καὶ σὺ νυμφίον,
 ἴσμεν δὲ πάντες κεφαλὴν τῆς γυνακὸς τὸν ἄνδρα,
 εὖδηλον ὥς συνάγεται καὶ συνομολογεῖν σοι,
 καὶ γίνῃ ταύτης κεφαλὴ καὶ μέλος σὲν ἐκείνη·
 κἀντεῦθεν τῷ Κομνηνικῷ πάντα λατρεύει κράτει,
 20 τοσῶτον ἔχεις ἄνακτα, Ῥώμη κυδίστη νέα
 ἔτω τὰ μὲν ταῖς νίκαις σε τῶν κατ' ἐχθρῶν λαμβάνει,
 τὰ δὲ καὶ τῷ φρονήματι κοσμεῖ τῷ βαθυβέλῳ.
 Ὡς γένοιτό σοι, βασιλεῦ, τὸ δρόμημα τῇ βίῃ
 σύνδρομον τοῖςδρομήμασι τῇ γίγαντος ἡλίου,
 25 ὧ νέε κλάδε, Μανθεῖλ, τῆς ἱερᾶς πορφύρας,
 καὶ κόσμῃ τῆς πανευτυχῆς σεβαστοκρατορίας,
 σκύμνῃ παντόλμῃ λέοντος, ἣ ὁ βρυχθὺς καὶ μόνος
 Πέρσῃν σοβεῖ τὸν σοβαρόν, ἄρχει τὴν Βαβυλῶνα,
 καὶ τὰς ῥοὰς τῶν ποταμῶν ἴσχει τῇ πρόσω δρόμῃ,
 30 ἄρον τὸν μέγαν ὀφθαλμὸν ἐξ Ἰσαυρίας μέσης,
 καὶ θέασαι τὴν Βύζαντος λαμπρῶς ἐσολισμένην
 ἐπὶ τῇ νέᾳ τελετῇ τῶν ἐπιβατηρίων
 τῆς εὐγενῆς νεάνιδος καὶ περικαλλεστάτης,
 ἣν ὁ πατὴρ καὶ βασιλεὺς ἐνυμφαγώγησέ σοι,
 35 καὶ προπομπεύσαν αὐτῇ μετὰ δορυφορίας,
 καὶ διαχύθητι τρανῶς ἐπὶ τοῖς τελευμένοις.
 Ὡ μέγα Ῥῆξ τῆς παλαιᾶς καὶ πρεσβυτέρας Ῥώμης,
 βαθύτατε τὴν φρόνησιν, δεινὴ τὴν στρατηγίαν,
 τὸ γένος εὐγενέσσετε, περίδοξε Κονράδε,
 40 καὶ κηδεσθ' ἀλαμπρότατε τῶν δορυφορευμένων,
 νῦν ὑπεσῆρας τῇ τιμῇ, νῦν εὐγενίσθης πλέον,
 ὅτι καὶ τῷ Κομνηνικῷ συνεκεντρίσθης γένει,
 καὶ καθωράσθης ἀγχιστεὺς τοσούτῃ βασιλείῳ,
 ὅθεν καὶ χαῖρε μεθ' ἡμῶν καὶ σύναδε τῇ κόρῃ·
 45 νῦν μὲν παιάνας μεσσηὺς τὰς ἐπιβατηρίας,

II.

- Κλῦτε γοναὶ μερόπων, Χρῖς̃ περιώνυμον ἔθνος,
οἷ πέλετ' ἀγνώτες κείνῃ ἀποσασίῃς·
Ζεὺς μὲν ἔην θεὸς αὐτῷ, ἔχων ὁμοδέμνιον Ἥρην,
Ζεὺς ἀμέτρως ἐράων παρθενικῶν λεχέων·
5 Ζεὺς ἦδ' ἄλλος ὅμιλος ἀπείριτος ἐρασιώνων,
οἷά τε ὠκείνῃ φησὶ Μελητιάδῃς.
ἀλλ' ἵτε δεῦτε ἅπαντες ἀολλέες a) ἐσθλοὶ ἐταῖροι,
τοῖα προσείπωμεν αὐτὸν ὁμοφρονέως·
ἔρρε κακὴ κεφαλὴ δύσφερὸν δόμον Ἀἶδος εἴσω,
10 ἔρρε αὐτῇ σοφίῃ κάμμορε κ' ἀσεβίῃ,
ἀμφὶ Πυριφλεγέθοντ' ὅλον, τ' ἀνὰ Τάρταρον εὐρύν,
ἦχι Χρυσίππες Σωκράτεάς τε ἴδοις,
Πρόκλες τ' ἠδὲ Πλάτωνας, Ἀριστέλεις, Ἐπικέρες,
Εὐκλείδας τὲ φίλος καὶ Πτολεμαῖονόμης,
15 παρ δέ γε τοῖσι σοφᾶν b), ἐτεὸν βασιλεύτατον ἄλλων,
μῦσαν Ὀμηρεῖην, Ἡσιόδους τ' Ἀράτους.

III.

- Οὐ νέμεσις σέο πῦρ αἰώνιον ἀμφιπολεύειν
ἄμμιγα θάυμασίῃ τῇδε χοροσασίῃ,
ὅς ἀπεθείαξες μέγ' ὑπερβολάδην ἀγαπάζων,
καὶ φρονέων τ' αὐτῶν κρυπταδίαις ἀπάταις·
5 ταῦτα δὲ Κωνσταντῖνος, ὁ σῆς γάλα Καλλιοπείης
καλὸν ἀμελεῖάμενος, ἦσεν ἐπισαμένως,
ὅς ῥα τῆς κραδίης μυσῆρια λεπτολογῶσας,
ὅψ' ἐμόγισ κακίην κευδομένην εἶδαν.

a) C₁ videtur αωλίς. b) C. videtur σοφᾶν.

ἈΠΟΛΟΓΙΑ ΛΕΟΝΤΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

ΚΑΘ' ἩΝ ΧΡΙΣΤΟΝ ΜΕΝ ΣΕΒΕΙ, ΤΑ ἙΛΛΗΝΩΝ ΔΕ ΦΑΥΛΙΖΕΙ.

Πολλοί με τωθάξουσιν γλώσση κετόμῳ
 τοιαῦτα χλευάζοντες· εὐγε τῷ λόγῳ,
 ὡς ἐσθλὰ τίνεις τῶν μαθημάτων γέρα,
 καλὰ τροφεῖα πατρί σε α) τῷ δευτέρῳ,
 5 παρέσχες, ᾧ βέλτιστε, τῶν διδαγμάτων
 σῆλην βοῶσαν εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον·
 ὡς μωρὸς, ὡς βλάσφημος, ὡς ἀποστάτης
 τῆς Χριστιανῶν εἰς πίστεως Δέων.

Ἄλλοι δέ με σκώπτουσιν, ἀγνώτες τάχα
 10 τῶν ἀτρεκῶν με καὶ βεβηκότων τρόπων·
 τολμῶσι τ' εἰπεῖν ψεῦδος εἶναι τὸν λόγον·
 ἐκ δυσμενῶν ῥαγνέντα βασκάνῳ τρόπῳ,
 ὑφ' ὧν μ' ὑποφθαρέντα τῷ διδασκάλῳ
 μάτην κατειπεῖν ἐκλιπόντες τὸν βίον.

Ἐγὼ δ' ἀκέρων τῶνδε τῶν ληρημάτων,
 15 ἕως ἐνῆν μὲν εὐλαβῶς ἐκαρτέρουν·
 καὶ πρὸς γε τέττες ἐκραγῆναι μὴ θέλων,
 τὴν Ἰπποκλείδῃ b) ῥῆσιν ἀντεφθεγγόμεν·
 λαλῶν μάλιστ' αὐτὴν ἀλήθειαν φίλει,
 20 ὡς φησι Δαβὶδ c), ἐνδόν· ἐν τῇ καρδίᾳ,
 ἧς περ τὰ νεῦρα, τῶν λαλῶντων ὀργάνων
 ῥέων ὁ μακρὸς ἐ. διαφθεῖρει χρόνος.

Ἐπεὶ δὲ μαρχαίνουσιν ἐκ πονηρίας
 πέτρης ὀλοτρόχως, τὲ μετὰς πικρίας,
 25 λόγους καθ' ἡμῶν σφενδονῶσι μακρόθεν,
 τέττιγος ἐδράξαντο τῷ πτέρῃ d) τάχα,

a) Photio fortasse praecceptoris officio favebat Leon, vide infra v. 13. sq., et sq. epigramma p. 158. b) De Hippoclido cf. praef. p. 26. c) Ps. XIV-2. d) C. videtur πτέρους.

- νύξαντες ἡμᾶς, εἴ τι θεῖ καὶ κομπάσαι,
 κακὸν κακῷ μὲν ἐξιέμενος πάλαι,
 ὁ μητροραΐσης α) φησὶν Ἀτρεΐδου γόνος,
 30 ἄχρηστον εὗρεν ἐν βίῳ παροιμίας·
 ἐγὼ δὲ καλῷ καλὸν ἐγγράγων λόγον,
 τὸν εὐσεβῇ λείπω γε μῦθον ἐν βίῳ
 ὁ πατροραΐσης θυσσεβῆς διδασκάλει,
 καὶ εἰ διαφράγειεν Ἕλληνες μέσον,
 35 μανέντες ἐν λόγοισι Τελχίνων μέτα.

- Καὶ πρῶτα μὲν ζήλω γε ῥώσθεις ἐνθάδω
 Χριστὸν κριτὴν τίθῃμι τὸν Θεὸν Λόγον,
 ὡς ὄντα πηγὴν τῆς ἀληθείας μόνον·
 καὶ τῷ Λόγῳ θρόνον τε καὶ βῆμα γράφω
 40 τάξεις παρ᾽ ὧτων γε σιγῶν Ἀγγέλων,
 καὶ συγκαλῶ θέατρον ἀνθρώπων μέγα,
 καὶ προσκαλῶμαι τῶν ἐμῶν κατηγόρους,
 μέσον παρελθὼν ὡς τις ἐπλίτης νέος,
 ἐκ εἰς ἀγῶνα φηραὶ τῶν Ὀλυμπίων,
 45 ἐκκλησιῶν δὲ τῶν ἀνώ καὶ τῶν κάτω,
 μέτειμι λοιπὸν ἐν κονίερα τῶν λόγων.

- Ἑρρῶσιεν οἱ τὸ θεῖον ἐξηρνημένοι,
 μανοῖεν οἱ Μάνεντι συμμεμηνότες,
 φθαροῖεν οἱ σέβοντες Ἑλλήνων θεῶς,
 50 θεῶς ἔρωτι καὶ πάθῃ συνήμμενες,
 θεῶς ὑπ' ἀνδρῶν εὐτελῶν τετρώμενες,
 θεῶς τὲ μοιχῆς καὶ θεῶς κισσώριδας,
 θεῶς ὑπ' ἀνδρῶν βεγκῶλων γαμεμένους,
 θεῶς τὲ χολῆς, καὶ παραβλώπας θεῶς.

α) Sic cod. cū simplici ρ, ut infra v. 33., ubi sane de Photio in exilium misso loquitur, graecorum schismaticorum insania despecta.

- 55 Πέσοιεν οἱ μὴ προσκυνῶντες ἐμφρόνως
 Θεῷ προσώποις ἐν τρισὶ νοεμένῳ,
 ὑμνεμένῳ δὲ τῇ μιᾷ μόνῃ φύσει·
 θάνοιεν οἱ τὴν σάρκα τῷ Θεῷ Λόγῳ
 μὴ σὺν φάβῳ σέβοντες ἐκ ψυχῆς ὅλης·
- 60 Χριστὸς καταργήσκει τὰς βλασφημίας,
 Σωτὴρ ὁλοθρεύσειε πάσας αἱρέσεις,
 Χριστὸς δ' ἀμερδύνει καὶ τῶν σχισμάτων
 βλάβην ἅπασαν καὶ πονηρίαν φθόνου·
 Σωτὴρ αἰσώσκει τὴς δόξης χάριν
- 65 ἐκκλησίαν τέμνοντας εἰς διαιρέσεις.
 Ταῦτα φρονῶ ζῶν, καὶ θανὼν ἐκεῖ πάλιν
 καυχώμενος λέξαιμι πρόσθεν Ἀγγέλων·
 τί σοι χρεώσῃ τῷ νοῷ κατὰ πλεον,
 ὧ παντεπόπτα, καὶ νεφρὸς * καὶ καρδίας, * C. vid. νεφρῶν
- 76 ὧ τὴς λογισμῶν ἐξερευνῶν ἐννόμως;

Οἷον δὴ καὶ τῆτο τὸ ἑρωϊκοελεγεῖον αὐτῷ.

Ἑρρε μοι, ὦ τριτάλαινα Πολύμνια, ἑρρετε μῦσαι,
 αὐτὰρ ἐγὼν ἄπο νῦν ῥητορικῆς ἔραμαι·
 Φώτιον Ἀρχιερεῖα γεροντοδιδάσκαλον εὐρῶν,
 ὃς με a) γάλακτι ἔθρεψε θείων ναμάτων·

a) Sic omnino habet codex et quidem valde mendose, nam frustra iisdem verbis pentametrum effinges.

Ἄλλοι ἰαμβεῖοι τέτταρτοι α).

- Ἐρρεῖ τὰ σεμνὰ τῷ χρόνῳ τῷ παμφάγῳ,
 διέφθορε τὰ χρηστὰ καὶ τὰ τίμια,
 ὄλωλεν ἡ παιδείυσις, ἔσβη καὶ λόγος,
 φρεσὶς δὲ καὶ νῦς, οἴχεται θεωρία,
 5 λέλοιπεν εὐσέβεια, καὶ τέλεστικὴ
 θέμις δ' ἀπέστη καὶ δίκη καὶ πᾶν καλόν,
 παρρησιάζεται δὲ νῦν πανουργία,
 καὶ ψεῦδος ἄρχει, καὶ τυραννίς, καὶ βία·
 ἔρπει δὲ πρὸς πᾶν θεῖον ἔργον ὁ φθόνος,
 10 τῆς δυσσεβείας ἠνέωκται τὸ σῶμα·
 ῥοιβδεῖ δὲ χανδρὸν ἡ Χάρυβδις τῆς πλάνης,
 ἐμεῖ δὲ πᾶς τις δόγματα βλασφημίας.

a) Allatius hos iambos de misero Graeciae statu in eruditissimo opere *de Ecclesiae Occidentalis et Orientalis consens.* lib. II. p. 854. edidit.

I.

ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ ΕΠΙΤΥΜΒΙΟΝ

Εἰς Θεοκτίστην τὴν θυγατέρα αὐτοῦ.

* * * * *

- ἀργυρόπεζα θέτις, χάρμα τεκόντων,
 πρὺ κατέδυσ λέγε μοι; καὶ λέγε, τέκνον·
 κάλυκας παρθενίδας, καὶ κρῖνα θεῖα,
 ῥόδα νάρκισσον ἔχων, πῶς κόνιν ἔσχον·
 5 ἢ πάρος ἀνθοφόρος, σῆψιν ἐφεῦρες,
 εἶδеси λαμπομένη νύκτα βαρεῖαν·
 ἐλκεσίπεπλον ἔχεις παρθένον, Ἄδην,
 ἐρατὴν, σεμνοτάτην, παμφάγε τέρπου·
 ὑψιμέδον, κατέχοις νῦν Θεοκτίστην
 10 καλλίχορον σκίοεν θεῖον ἐπ' ἄλσος·
 ἀθανάτους σεφάνους ἄθλα παράσχοις,
 ὑψιμέλαθρα πόλου, δέσποτα, δείξαις·
 φάσμασι μὴ φθοναίης νυκτοροφύτοις,
 θυμὸν ἐμὸν βαλέειν ἠδὲ γελῶσα·
 15 βαλσαμόπνευστον ἔαρ, ναρδοροδόπνουν,
 πῶς δυσώπνουν ἐφάνης; εἰπέ τί τοῦτο;
 κινναμόβλαστον ἔχων ὄρηκα κούρην,
 σαπροτάτην ὁρώ τήνδε πρὸς οὐδας·
 τὰ δίκης παντεφόρου κέντρα με τύπτει,
 20 διόπερ δακρυπόνους νύκτας ὑφέλκω·

II.

Εἰς τὸν γάμον τοῦ αὐτοκράτορος Λέοντος.

Ἀπὸ πασσάλου καθεῖλον
 λύραν εὐστόχως λαλοῦσαν,

- δροσεράν κόρην νοήσας
 ὑπὸ παστάδα γλυκεῖαν.
- 5 Ἄμ' ἄρ' ἔν τοὺς στεφάνους πλέξατε πάντες,
 ὀργανόφωνον ἔπος μέλψατε, κοῦροι.
 Βλέπε τοῦ ῥόδου τὸ κέντρον,
 βλέπε τοῦ πόθου τὸ πληκτρον,
 θέλε τὴν φλόγα δροσίζειν,
 10 δροσερὸν πόθον φλογίζειν.
 Δαφνοφόρους θαλάμους καὶ ῥοδοπλόχμους,
 ἐλκεσίπεπλον, ἀναξ, δέχνυσο νύμφην.
 Δότε μοι ῥόδον φορῆσαι,
 δότε μοι νάβλαν δονῆσαι,
 15 ἄφες ὡς φιλῶ κροτήσω,
 ἄφες ὡς θέλω χορεύσω.
 Ἰμερόφωνε κόρη, χρύσειον ἔρνος,
 κυμβαλόφωνα μέλη δέχνυσο ταῦτα.
 Μάθε πῶς πόθος ποθεῖται,
 20 μάθε πῶς ἔρως ἐράται·
 Καρίτων χάριν λαβοῦσα,
 χάριν ἀντίδος μεγίστην.
 Ἥλιε, φωτοφόρον σύζυγον εὔρες,
 κρουσόλυρον παρέχω νῦν ὄθεν ἄσμα.
 25 Ἐθέλω, θέλω χορεύνειν,
 ἐθέλω κρότους ἐγείρειν,
 γαμικὸν μέλος προσάδειν,
 ἵνα πᾶς βλέπων συνάδῃ.
 Εὐχροος ἀγλαΐη, χρώματος ἄνθος,
 30 ἄνθει μαργαρέω σώματος ἀέγλη.
 Λογικοῖς μέτροισι μέλψω
 σοφίης ἄγαλμα θεῖον,
 λογίων σοφῶν γὰρ ἄρτι

Χάριτες πάλιν γελῶσιν.

35 Ῥοδοίεις, ἱμερόεις, λευκοκρίνοχρους,
θαλέθων θάμβος ἔχων νυμφίος ἔστιν.

Κεφαλὴν ῥόδοις ἀνάψας
λύραν Ὀρφέως τινάσσω,
στεφάνοις ἄνακτα βάλλων,

40 ὅτι καλόν ἐστι θαῦμα.

Μειλιχόθυμον ἔαρ, κάλλος ἑῶν,
ξυνοτέρπεσι φάος πᾶσι φαάνθης.

Παλάμαις ῥόδον λαβοῦσα
ποτὶ σὰς κόμιζε κοίτας,

45 ὁ ἔρως ὅπως συνών σοι
νομίμοις πόθοις δαμάσση.

Ξανθόκομος, ῥοδόχρους παῖς ἀνεδείχθης,
τῶν χαριτοβλεφάρων ὡς ὑπερήρθης.

Γλυκερὴν ὅλην χορείην

50 φιλόμολπον εὔρον ἄρτι,
διὸ καὶ κλάδους γελῶντας
κατέχων, τρίχας τινάσσω.

Ἐρατὴ Πηνελόπη, δώματος ἄστρον,
νεκταρέοις * ἐνίοις παστάδα ῥαίνω * Sie Cod.

55 Ὁ ἔρως βέλη τιταίνων,
ὁ πόθος φύσεις συνάπτων,
καλύκων χάριν παρέξει
ῥοδοδακτύλου λοχείαις.

Εἵσιθι, βαῖνε, κρότει, χαῖρε χορεῖα,
60 χρυσοφόροις θαλάμοις ἀμφιπολοῦσα.

Φλογερὰν ἔχεις φάρετρήν,
φλογέοις τύπηθι κέντροις,
ἵνα σὰς φρένας λιπαίνοις,
ἵνα πᾶν μέλος γλυκαίνοις.

- 65 Ἐπέων ἡδυτάτων ἰδμονες ἄνδρες,
 τὰ ποσίκρουστα μέλη ῥυθμονομεῖτε·
 Μαιάρων ἄνασσα τέκνον
 Χαρίτων ἔχεις τὸ κάλλος
 εἴ τις οὐκ ἔχει σε, θαῦμα,
 70 λιθίνας φρένας κομίζει.

III.

Εἰς τὸν αὐτὸν γάμον τῆ αυτοκράτορος Λέοντος.

- Ἄνα τὴν πόλιν, πολῖται,
 βροτέη χάρις κεχύσθω·
 γαμικὸν μέλος δονείσθω,
 δροσερὰ κόρη στεφείσθω,
 5 Δαφνοφόρους θαλάμους, καὶ ῥοδοπλόχμους,
 ἑλκεσίπεπλον, ἄναξ, δέχνυσα νύμφην.
 Ἐπὶ χρυσόπασον οἶκον
 ζαθέη κόρη βαδίζει,
 χαριτοβλέφαρος ἄρτι.
 10 Θαλερῶ νέω πλακεῖσα.
 Ἰμερόφωνε κόρη, χρύσειον ἄστρον,
 εὐγενόφωνα μέλη δέχνυσο ταῦτα.
 Ἴδε πῶς ἅπαντα χαίρει,
 καλὸν ὥς ἔαρ δὲ λάμπει·
 15 λογάδος γάμῳ φερίσῃς
 μετὰ κυμβάλων προθύμως.
 Ἐπέων ἡδυτάτων ἰδμονες ἄνδρες,
 τὰ ποσίκρουστα μέλη δεῦτε τελεῖτε.
 Νομίμως Λέων ποθήσας
 20 ξεναγεῖ γάμῳ πολῖτας,
 ὅθεν, ὦ φίλοι, παρόντες

παρὰ πασάδα τρυφᾶτε.

Εἴσιθι, χαῖρε, κρότει ξανθόπαις φῦλον,
ἀργυρόπαισα κύκλῳ δώματα βαῖνι.

25 Ῥοδέην φύσιν συνεύνου
σὺ, Λέον, παραγκαλίζει,
τὰ πόθου βέλεμνα τοίνυν
ὑποδὺς, τρύγα τὰ μῆλα.

30 Ἥλιε, φωτοφόρον σύζυγον εὖρες,
ἀσέρας εὐσεφείας παῖδας ἐνέγκαις.

Φέρε λαμπάδος κομίζων
χαρίεν μέλος προσοίσω,
φόγος οὐδαμῶς γάρ ἐστι
νομίμους γάμους λγαίνειν.

IV.

Εἰς τὸ λοετρὸν τὸ ἐν τῇ βασιλείῳ αὐλῇ ὑπὸ Λέοντος
τοῦ αὐτοκράτορος οἰκοδομηθέν.

Ἄνα τὴν πόλιν θονεῖτε
μέλος ὀργάνων· τί τοῦτο;
λεγέτω τις ὅς διέγνω,
φρασάτω τις εἴπερ οἶδεν.

5 Βασιλεὺς Λέων ἐπ' ἔργοις
φρένα Λαιδάλου παρῆλθε.
λγυράν χέλυν τινάξω
παταγοσφύρῳ χορεία.

10 Γαγανωμένοι πολῖται
περὶ τὴν θέαν μωλεῖτε,
λοετρῶν δόμους ἐράτε,
μέλος ὀργάνων κροτεῖτε.
Δόμος ὡς πόλος φαάνθη,
ἀκροβλαστοχρυσομόρφους

- Τανύερνος αὖθις ὄρηξ
 φορέει γένει λυρώδει
 λγυρὸν περικροτοῦντα
 80 ἀπὸ χρυσέων πετήλων.
 Ὑπὲρ τὴν μέσσην δὲ λάμπει
 ὑδάτων ἐν ὀκτακόγχῳ
 πολύθερμον οἶδμα ῥεῦμα,
 ἄκος οὐ μικρὸν νοσοῦσιν.
 85 Πῶλος ὁ κυκλοφόρος γῆθ', ὅτι Λέων
 ἄτροπα φωτοφέρων νήματα δέρκει.
 Φοβερὸν θέαμα, φίλοι,
 γρυπὸς ἄσθμα νάμα βάλλει
 πυριλαμπές, ἐκφοβῶν περ
 90 βροτέην φύσιν παρόντων.
 Χάριν ἀπλέτου δ' ὑγείας
 πολύλουτρον ἔσχ' ἑκάλλος,
 μερόπων νόσους ἀλεύων,
 δυνάμεις ἐπιβραβεύων
 95 Ψεκάδων ἀπ' ὑγροθέριων,
 μελέων τόνος παρέλκων,
 παλίνορσον εὔρε ῥῶσιν
 μακρὸν εἰς χρόνον νεάζων.
 100 Μεδέων ῥήτορίης ἦλθεν ἐς ἄκρον,
 ἀτέχνων ὧ λογίων φεύγεται πλάσσει.
- V.
- Εἰς τὴν Αὐγούσαν Ἑλένην Κωνσταντίνου
 τοῦ νέου σύζυγον.
 Ἡδύκομον, ῥοδόχρουν, χρύσειον ἄνθος,
 παρθενόφρωνα μέλη δέχνησο ταῦτα.

- Ἀπ' ἐμῶν δόμων κατέσχον
 λύραν εὐσόχως λαλοῦσαν,
 5 δροσερὰν κόρην νοήσας
 ὑπὸ παισίδος γλυκεῖαν.
 Δαιδαλέους θαλάμους ἡδ' ὕμναίους
 νυμφιδίους ὁρώ καὶ ῥόδα ῥαίνω.
 Δότε μοι ῥόδον φορῆσαι,
 10 δότε μοι ναῦλαν δονῆσαι,
 ἄφες ὥς θέλω χορεύσω,
 ἄφες ὥς θέλω κρατήσω.
 Ἀμαράντους στέφανους πλέξατε πάντες,
 ὀργανόφωνον ἔπος μέλψατε καῦροι.
 15 Ἐθέλω, θέλω χορεύειν,
 ἐθέλω μέλη λυγίζειν,
 γαμικὸν μέλος προσάδειν
 ἵνα πᾶς βλέπων συνάδῃ.
 Εἰσιδι, βαῖνε, κρότι, χαῖρε χορεῖα,
 20 χρυσοφόροις θαλάμοις ἀμφιπολοῦσα.
 Γλυκερὴν ἐφευρὼν ἄρτι
 φιλόμολπον ὧδε τάξιν,
 διὸ καὶ κλάδους γελῶντας
 κατέχων, τρίχας τινάσσω.
 25 Ἐπίων ἡδυτάτων ἰθμονες ἄνδρες,
 τὰ ποσίκρους α μέλη ρυθμονομεῖτε.
 Κεφαλὴν ῥόδοις ἀνάψας,
 λύραν Ὀρφέως κροτήσας,
 στεφάνοις ἄνακτα βάλλων
 30 ὅτι καλὸν ἔστι ἔρνος.
 Νεκταρέαις ἐκίοις σέψατε νύμφην,
 ἐρατὴν νῦν Ἑλένην χάρμα τεκόντων.
 Βλέπε τοῦ ῥόδου τὸ κέντρον,

- 25 ἵνα τὸν σοφὸν προσεῖπη
 λγυραῖς φάραξι κύνες.
 Κρατέων, Ὅμηρε, μύθων,
 ἐπέων δὲ Μοῦσα, τέχνη
 σοφίης ὅλακτα μέλψον,
 30 ὅτι σὸν πέφυκεν ἄνθρωπος.
 Στέφανον φέρουσιν ἄνθρωπος,
 Χάριτες λόγοις γελῶσιν.
 Θρασὺς ὥς νέος προήλθον
 νόον Ὀρφέως λγαίνων,
 35 Φάεθοντι φῶς κομίζων,
 ὅτε σοὶ λόγους κομίζω.
 Δότε μοι κρότους τὸ θάρσος,
 ἀφόβως θέλω χορεύειν,
 ἵνα τὸν λόγων κρατοῦντα
 40 λογικοῖς μέλεισι μέλψω.
 Ὅτε σὸν πάρεστιν ἡμεῶν
 λογικαὶ πάρεσι Μοῦσαι,
 στέφος ἐκ λόγων κρατοῦσαι,
 λογικοὺς σέφουσι πάντας.
 45 Λογικὴν πᾶσαν ἔχεις. ἄφθονε νίκην,
 φθονερῶ ἐξελάσας εὐσχα·βάλλων.
 Δότε μοι, φίλοι, τὸ θάρσος,
 ὃ λόγων ἔρως γὰρ ἄρτε·
 κραδίην ἐμὴν· προσεῖπε
 50 σοφίης φίλον γεραίρειν.
 Μέλος Ὀρφέως με βόλλει,
 τάχα μητέρος τὸ γράμμα,
 ἅμα καὶ σοφοῦ λγαῖνον
 λογικὴν λύρην τινάσσει.
 55 Φάεθων ὁδοὺς σελήνης

ποθέει τὰ νῦν ὁδεύειν,
Φαέθοντα γὰρ δοκεύει
σὲ τὸν ἐν λόγοις φανέντα.

60 Ὅ λέγων ὅτι πρεπόντως
δύναμαι σοφοῦ τὸ γράμμα
λογικοῖς μέλεσσι μέλψαι,
πέλαγος λόγων περήσει.

Ἀπορῶ μὰ τὴν Ἀθήνην
ἀρετὰς σοφοῦ βοῆσαι.
65 Ἀπὸ σῶν λόγων πραῆλθον,
ἵνα σοὶ τεοῦς προσάξω,
σοφίην ὅλην γεραίρων,
σοφίης μόνος γὰρ ἄρχεις.

Παφίη τὰ νῦν χορεύει,
70 ὅτι καὶ Κύπρις καλεῖται,
ὁμογράμματος γὰρ οὔσα
λογικῶς τὰ νῦν χορεύει.

Ὅθεν εἰκότως χορεύει
χρέος ἐξ ἔθους κομίζων.

* * * * *

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Ἐπιθαλάμια.

Γάμμαι πνέουσιν αὔραι,
μέλος ὀργάνων δονεῖται,
τάχα πασὸν Ἀφροδίτῃ
Χαρίτων πλέκουσι κῶμοι.

5 Ὅ δ' ἔρως ὁ πάντα παίζων,
ὁ γένος γένει συνάπτων
ἀπ' ἐλευθέρας φαρέτρας
βέλος ἡμέρας τινάσσει.

Ὅ γέρον πάρεσι Νεῖλος

- 10 μεμεθυσμένον, λαβόντες
 Ἑλικῶνος εἰς τὸ μέσσον.
 Ὁ δ' ἄναξ λόγων Ἀπόλλων
 Ἑλικωνίδες τε Μοῦσαι,
 τροχαλὸν λαβόντες Ἑρμῆν
 15 κρίσιν εἰσφέρουσι τάλμη
 τί πάθω φίλοι; τί ρέξω;
 Κραδίη, φύγοις τὸ τάρβος,
 ἔχε θάρσος εἰσδραμοῦσα,
 φιλίης πνέουσι Μούσης,
 20 νοερῶν λόγων κρατοῦσι,
 νοερὸς λόγους κομίζοις.
 Ὁ καλὸς γέρων ὁ κύκνος,
 Ζεφύρου πνέοντος, ἔγνω
 λιγυρὸν μέλπος τί μέλπειν
 25 ὁ δὲ δῆμος ἐστὶν οὗτος,
 γλυκερὴν χέων ἑέρσην.
 Γέρωνοι τρέχουσι πᾶσαι
 σπόρον αὔλακος διώκειν,
 φιλοτερπέως δὲ Γάζης
 30 σπόρον ἤλυθεν λιγαίνειν,
 ὁ δὲ δῆμος ἐστὶν οὗτος.
 Δότε βάρβιτον δονήσω,
 ὁ καλλέμελπος Ὀρφεὺς
 σὺν ἑμοὶ μέλος λιγαίνειν
 35 ὁ δὲ δῆμος ἐστὶν οὗτος,
 γλυκερὴν ρέουσα Μοῦσα.
 Περί με πνέων ὁ Φοῖβος
 χέλυν ἤλυθε τινάσσειν
 παλάμη σοφῇ μελίζων,
 40 ὁ δὲ δῆμος ἐστὶ Φοῖβος
 νοερῆς γέμων μελίσσης.

ἸΩΑΝΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ΠΟΙΗΜΑ ἈΥΘΩΡΟΝ ΚΑΙ ΠΑΝΥ ἈΜΕΛΕΤΗΤΟΝ
ΔΙΑ ΣΤΙΧΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ
ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΠΑΣΑΝ ΘΕΟΓΟΝΙΑΝ ἘΝ ΒΡΑΧΕΙ
ΜΕΤΑ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ἘΠΙ ΤΗΝ ἸΛΙΟΝ
ἈΡΙΣΤΩΝ Ἑλλήνων τε καὶ Τρῶων.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΕΒΑΣΤΟΚΡΑΤΟΡΙΣΣΑΝ.

Φέρε, ψυχὴ βασίλισσα, ψυχὴ φιλοσοργῆσα,
ψυχὴ λαμπρὰ, φιλόκαλε καὶ φιλοσοφωτάτη,
ἐπεὶ σε κατελάμπρυνε Θεὸς ταῖς ἀγλαΐαις,
ἀσέρεα δείξας σε λαμπρὸν μαρμαρυγῶντα ξένως,
5 ὑπερτερῆσαν καλλοναῖς, ἀσράπτυσαν τῷ γένει,
καὶ πρὸς ἀξίαν τέθηκε τὴν ἄγαν ὑπερτάτην·
σὺ δὲ φαιδρύνειν θέλῃσα τὸ δῶρημα καὶ πλεόν
τὴν καλλονὴν τὴν ἔκκριτον, τὸ γένος, τὴν ἀξίαν,
ὥς μὴ δ' ὁ μῶμος ἐφευρεῖν τὴν μωμητὸν ἰσχύσῃ,
10 φιλεῖς τὰς λόγους καὶ ποθεῖς ἐπεντρυφῶσα τέτοις,
καὶ τέτοις πλεόν ἐπαυχεῖς ἥπερ ταῖς τύχαις ἄλλοι,
ἥπερ ὁ Κροῖστος θησαυροῖς, καὶ Μίδας τῷ χρυσίῳ,
ἥπερ ὁ Γύγης τῇ σροφῇ πάλαι τῇ δακτυλίῃ,
ὥς φρόνημα βασίλειον ἐν λόγοις κεκτημένη·
15 φέρε, φυτὸν χρυσόπρεμνον ἐκ ῥίζης εὐσελέχῃ,
φυτὸν ἀριπρεπέστατον, ἐριθαλές, ὠραῖον,
ὑψιτενές, ὑψίκομον, καλλίκομον εἰς ἄγαν,
σκιάζον πᾶν ἀνάκτορον, σοῖς τε φαιδρύνον κλάδοις·

V. 1. Fortasse βασιλική, aut βασιλῆος, ut infra v. 22. V. 2
Alius cod. φιλολογωτάτη. V. 5. ὑπερτερῆσα . . . ἀσράπτυσαι. V. 16
ἐπιερ . . . ἐριθελές.

- φέρε, ψυχὴ χαρίεσσα, φιλίσσορ, φιλολόγε,
 20 ἐπεὶ πρὸς ἄλλοις ἐκζητεῖς, λύχνος πρὸς λόγους ἔσσεαι,
 Θεῶν τε τὸν κατάλογον καὶ γένος τῶν ἡρώων,
 σὺ μὲν ἐμοὶ τὰς ἀκοὰς τὰς βασιλείας δίδως,
 ἐγὼ δὲ πάντα σοι σαφῶς ἐπιδρομάδην λέξω
 ἀμελετήτως, αὐθωρὸν καὶ καταστυνωμένως
 25 εἰ δέ ποτε θελήσεις μαθεῖν καὶ πλατυτέρω,
 καὶ γὰρ σοι ταῦτα βεβηθῶ μετὰ μελέτης γράφειν,
 κομπάζω τολμηρότερον καὶ λέγω παρρησίᾳ,
 ὥς ἔδ' ἂν ἦσαν ἑκατὸν Ὀμηροὶ καὶ Μυσαῖοι,
 Ὀρφέες καὶ Ἡσίοδοι, Ἀντίμαχοι καὶ Λῖνοι,
 30 καὶ πάντες δ' ἄλλοι ποιηταὶ καὶ θεογονογράφοι,
 κρεῖττον ἂν ἔγραψαν ἐμῇ τὰ περὶ τέτων πάντα
 ἄλλ' ἔδ' ἂν ἦσαν οἱ Θεοὶ καὶ ἥρωες ἐκεῖνοι,
 τὸ γένος ἴσχυσαν αὐτῶν ὥσπερ ἐγὼ διδάξαι·
 ἔττω θαρρόων ἐπεύχομαι καὶ λέγω παρρησίᾳ,
 35 σὺν τε Θεῷ δεσπόζοντι, κρατῶντι τῶν ἀπάντων,
 καὶ νῦν ἀδίκων ὑπ' ἀνδρῶν, ἀθέων, ἀθεμίτων,
 ἀδικὸν ἐδυρόμενος ὁπάνθρωπον πενίαν,
 δεσμοῖς δεσμῶσαι σιωπῆς τὴν λαλιζέραν γλῶσσαν,
 καὶ παντελῶς ἂν ἄφωνος ἐκ τέτων ἐγενόμην,
 40 εἰ μήπερ σὺ διέρρηξας δεσμὰ τῆς ἀφωνίας,
 θερμῷ φαρμάκῳ τῷ χουσῷ θάλπησα τὴν πενίαν,
 ὑφ' ἧς τὰ κατατείνοντα νεῦρα περὶ τὴν γλῶτταν
 καταψυχθέντα περισσῶς καὶ τὴν φωνὴν ἐπέιχεν,
 δεινῶς ἐς τὸν ἐγκέφαλον ἠλίθιον ἐποίησεν·
 45 ἃ σὺ καλῶς ἐνθάλπησα τοῖς τρόποις, οἷσπερ εἶπον,
 δίδως μικρόν τι με λελεῖν, μὴ δὲ ἠλιωθῆναι·
 καὶ ὃν λοιπὸν πετάσασα τὰς ἀκοὰς σε πρόσχες,

V. 23. ἐπιδρομάδην. V. 36. ἀνθρώπων ἀθεμ . . . V. 38. λα-
 λιζάτην. V. 43. ἠλιωθῆναι.

πλήν μυθικῶς σοι λέξομεν, ἔδ' ἑλληγορημένως.

Τίνες Θεοὶ πρῶτοι καὶ τὸ γένος αὐτῶν.

- Θεὸς μὲν πρῶτος λέγῃσιν οἱ πάλαι μυθογράφοι
 50 τὸν Οὐρανὸν τε καὶ τὴν Γῆν· σχεῖν δὲ καὶ παῖδας τέττις
 Τιτᾶνας ἑκατόγχειρας, καὶ Κύκλωπας σὺν τέτοις,
 καὶ θυγατέρας σὺν αὐτοῖς ἑπτὰ κατὰ τὸ μέτρον,
 πάντας ἑννεακαίδεκα· καὶ μάθῃ τέτων κλήσεις·
 πρῶτος υἱὸς Ὀκεανός· δεύτερος ἦν ὁ Κοῖος·
 55 Κριὸς τρίτος, καὶ τέταρτος σὺν τέτοις Ὑπερίων·
 Ἰαπετὸς ἦν ἐπ' αὐτοῖς πέμπτος υἱὸς ἐκείνου·
 Θείας δὲ τέτοις ἕκτος παῖς· ἑβδομος Εὐρυβίη·
 Ῥέα καὶ Θέμις σὺν αὐτοῖς, δεκάτη Μνημοσύνη·
 ἑνδέκατος ἡ Φοίβη δὲ· Τηθύς δὲ δωδεκάτη·
 60 ὁ Κρόνος τρισκαιδέκατος καὶ μετὰ τέτων πάλιν,
 (Κυκλώπων ὀνόματα Οὐρανῶ καὶ Γῆς παίδων)
 τῆς τρεῖς γεννῶσι Κύκλωπας τὴν φύσιν μονοφθαλμοῖς,
 πρὸς ἓνα μόνον ὀφθαλμὸν ἔχοντας τοῖς μετώποις,
 τὸν Βρόντην, τὸν Στερόπην τε, σὺν τέτοις καὶ τὸν Ἄργην·
 τῆς τρεῖς τῆς ἑκατόγχειρας γεννῶσι τε σὺν τέτοις
 65 τὸν Κόττον, τὸν Βριάρεων, τὸν Γύγην τε τὸν μέγαν,
 ἕκαστον τέτων ἑκατὸν τὰς χεῖρας κεκτημένον,
 γαστέρας τε πεντήκοντα καὶ κεφαλὰς ὁμοίως·
 τέττις ἑννεακαίδεκα τῆς παῖδας, ὥσπερ εἶπον,
 ἡ Γῆ γεννᾷ καὶ Οὐρανὸς ἀλλήλοισι συναφθέντες·
 70 ὥς δ' ἦν ὦμος ὁ Οὐρανός, πατὴρ πατρὸς τὴν φύσιν,
 τέττις τῆς παῖδας ἔκρυπτε τῆς Γῆς μητρὸς λαγρόσι,
 μὴ θέλων τέττις κατιδεῖν φωτὸς λαμπτηροχίαν·
 ἀγκυακτῆσαντες δεινῶς οἱ παῖδες τε καὶ μήτηρ,
 δρέπανον κατεσκεύασαν· συνέθεντο δὲ λόγους,
 75 ὥς ἔταν Οὐρανὸς ἔλθῃ τῇ Γῇ μιγῆναι θέλων,
 τὰ παιδογόνα μόρια τέττις τεμεῖν· ἐν τέττῳ

καὶ δὴ κατήλθεν Οὐρανὸς τῇ Γῇ μιγῆναι χρήζων,
ὁ Κρόνος δὲ τὰ μόρια τέττε τριῶν δρεπάνῳ,
τινάξας εἰς τὸ πέλαγος ἔρριψε τῆς θαλάσσης.

Περὶ Ἐριννύων καὶ Τελχίνων.

- 80 Ἐκ δὲ τῷ καταρρέοντος αἵματος τῶν μορίων,
ἐν μὲν τῇ γῇ γεγόνασι τρεῖς Ἐριννύες πρῶτον,
ἡ Τισιφώνη, Μέγαιρα, καὶ Ἀληκτὼ σὺν τέτοις·
καὶ σὺν αὐταῖς οἱ τέσσαρες ὀνομαστοὶ Τελχῖνες
85 ἕς Βακχυλίδης μὲν φησι Νεμέσεως, Ταρτάρου,
ἄλλοι τινὲς δὲ λέγῃσι τῆς Γῆς τε καὶ τῷ Πόντι,
οἷπερ Στυγὸς τῷ ὕδατι ραίνοντες γῆν ἠκάρπεν.

Περὶ Γιγάντων καὶ πόσοι εἰσὶν.

- Καὶ Γίγαντες ὡς ἑκατὸν γεγόνασιν ἐκ τέτων,
ᾧπερ τὸς κρείττες λέξομεν, τὸς δ' ἄλλους ἑατέον·
90 Ἀλκυονεύς, Ἐγκέλαδος, Βρίμης καὶ Πορφυρίων,
Ὀτος καὶ Μίμας σὺν αὐτοῖς, σὺν τέτοις Ἐριάλτης,
Τυφῶν ὁμῶς καὶ Παλλαντεὺς, Αἰγεὺς σὺν Ἱππολύτῳ,
Εὐρύβατος καὶ Ἀσβολος, Νηρεὺς ὁμῶς καὶ Τρίτων·
Ἀργεῖος, Μῶλος, Μηκιστεὺς, Ἀνταῖος καὶ Πανόπτης,
95 Εὐτλης, Καϊνεὺς τε καὶ Πηλεὺς, Ἀγχίλαος, Μισσαῖος,
Αἰγαίων, Γλαῦκος καὶ Ἀλκεὺς, Κλυτίος τε καὶ Βώτης,
Ἀλάςωρ, Ὑπερεΐδης τε καὶ Λάδωρ, Ἀγαμήσωρ,
ἔτοι μὲν παῖδες αἵματος τῶν Οὐρανῶ μορίων.

Περὶ Μελίων Νυμφῶν.

- Ὀμοίως δὲ τοῖς Γίγασι ἐκ τῶν ρανίδων τέτων,
100 καὶ Νύμφαι δὴ γεγόνασιν, ἃς λέγῃσι Μελίας.
Ἐλίκη, Κυνοσῆρα τε, Ἀρέθουσα καὶ Ἴδη,
Κρόμνη, Κρηθῶ καὶ Κελαινώ, Ἀδράστη τε καὶ Γλακύκη

καὶ σὺν αὐταῖς Φιλόη τε, Φιλίση σὺν Δωρίδι·
 ἔτσι μὲν παῖδες Οὐρανῷ τριέτως γεννηθέντες
 105 ἐκ τῶν σφαγόνων τῶν εἰς γῆν τῶν ἐκ μορίων τέττε.

Περὶ Ἀφροδίτης καὶ Ἔρωτος.

Ὡς δὲ τὰ τέττε μόρια προσέπλει τῇ θαλάσῃ
 ἄφρον ἐκ τῆς κινήσεως ἐσώρευσαν ἀρκῦντα,
 ἐξ ἧπερ πάλιν τῷ ἀφρῷ γέγονεν Ἀφροδίτη,
 ὠραῖα καὶ νεάξιστα, πατόπιν ταύτης Ἔρωτος·
 110 τῆτο μὲν γένος Οὐρανῷ καὶ Γῆς τυγχάνει σύμπαν.

Γένος τῷ Χάους.

Ἐπεὶ δὲ πρῶτον τῷ παντός καὶ πρὸ τῆς Γῆς ἦν Χάος,
 καὶ Πόντος κυματόμενος, λέξω καὶ παῖδας τέτων·
 τὸ Χάος Ἐρεβος γεννᾷ, Νύκτα καὶ τὸν Αἰθέρα,
 καὶ τὴν Ἡμέραν σὺν αὐτοῖς· ἔτσι τῷ Χάος παῖδες·
 115 ἡ Νύξ γεννᾷ τὸν Θάνατον, Ὕπνον, Ὀνειρώτους, Μῶμον,
 Κλωθῶ, Λάχεσιν, Ἀτροπον, ἄςπερ καλῶσι Μοίρας,

(Περὶ Ἑσπερίδων)

τὰς Ἑσπερίδας σὺν αὐτοῖς ἑτέρας θεὰς πάλιν
 Ἑσπέραν καὶ Ἑρείθειαν, καὶ Αἰθουσαν καὶ Αἰγλην·
 κατὰ δὲ τὸν Ἡσίοδον αἱ Ἑσπερίδες αὗται,
 120 Ἀπάτη καὶ Φιλότης τε καὶ Νέμεσις καὶ Ἔρις·
 Ἔρις γεννᾷ τὰς Μάχας δε, τὰς Λύπας καὶ τὰς Φόνους,
 Λήθην καὶ Πόνον καὶ Λιμὸν, σὺν τέτοις καὶ τὰς Ὀρκους·
 αὕτη σειρὰ τῆς γενεᾶς Χάους, Νυκτός, Ἑρίδων.

Γένος Πόντου.

Τῷ Πόντου τῷ συγχρόνου δὲ τῷ Χάους μάθε γένος·
 125 ὁ Πόντος πάλιν συμμιγείς τῇ Γῇ γεννᾷ Νηρέα,
 καὶ Θαύμαντα καὶ Φόρκυνά, Κητώ τε θυγατέρα.

Γένος Νηρέως· περὶ Ἑριδός καὶ Ἀρπύιων

καὶ τίνα τέτων ὀνόματα.

Ὁ δὲ Νηρεὺς Ὠκεανῷ γήμας Δωρίδα παῖδα

- πάσας πεντήκοντα γεννᾷ παῖδας τὰς Νηρηίδας,
 ὧν τὰς πολλὰς ἐάσομεν, λέξομεν δὲ τὰς κρείττους·
 130 αὗται δ' εἰσὶ μὲν τέσσαρες, γνῶριμα δὲ τοῖς πᾶσι,
 ἡ Ἀμριτρίτη, Θέτις τε, Γαλάθεια, Ψαμάθῃ
 ὁ τῷ Νηρέως ἀδελφὸς τέττου δὲ πάλιν Θαύμας
 γήμας Ἠλέκτραν καὶ αὐτὸς Ὀκεανίδα κέρην,
 πρῶτον γεννᾷ τὴν Ἐριδα, σὺν ταύτῃ τὰς Ἀρπυΐας,
 135 ὧν κλήσις ἔστιν Ἀελλῶ μετὰ τῆς Ὀκυπέτης·
 ὁ τρίτος τέτων ἀδελφὸς, τὸν Φόρκυνά σοι λέγω,
 Λητοῖ μῆγεις τῇ ἀδελφῇ γεννᾷ μὲν τὰς Φορκύδας,
 τὴν Ἐνυώ, καὶ Πεφριδῶ, γεννᾷ καὶ τὰς Γοργόνας
 Σθενῶ καὶ Εὐρυάλειαν, τὴν Μέδουσαν τὴ τρίτην,
 140 ξένον τι γέρας καὶ κενὸν ἔσας τὰς πέντε κόρας·
 εἷς γὰρ ὑπῆρχεν ὀφθαλμὸς ταῖς ἀδελφαῖς ταῖς δύο,
 τῇ Πεφριδοῖ καὶ Ἐνυοῖ, καὶ ταῖς Γοργόσιν ἄλλος,
 ἑτέρα παρ' ἑτέρας δὲ τὸν ὀφθαλμὸν λαβῆσα,
 ἔβλεπεν ὅταν ἤθελε καὶ πάλιν ἀπεδίδου,
 145 κυκλοειδεῖς, μονόδοντες πλὴν ἦσαν αἱ Φορκύδες.

Περὶ Γοργόνων. τίνας γεννᾷ

ἡ Γοργὼν ἡ Μέδουσα.

- Αἱ δὲ Γοργόνες περωταὶ καὶ δρακοντοτριχῆσαι,
 ὧν ἡ Γοργὼν ἡ Μέδουσα τὴν κεφαλὴν τμηθεῖσα
 ἐκ τῷ Περσέως, τῷ Διὸς υἱῷ καὶ τῆς Δανάης,
 ὡς ὕψερρον πλατύτερον ἐρῆμεν περὶ τέτων,
 150 Χρυσάορα καὶ Πήγασον ἐκ τῷ τραχήλου τίκτει,
 ἄνθρωπον τὸν Χρυσάορα, χρυσῆν κρατῆντα ξίφος,
 τὸν ἵππον δὲ τὸν Πήγασον, ἵππον ἐπτερωμένον·
 ἄνθρωπον δὲ τρικέφαλον γεννᾷ τὸν Γηρύονην·
 ὁ τῆς Μεδέσης ἕτος παῖς, ὃν εἶπον, ὁ Χρυσάωρ,

- 155 ἐκ θυγατρὸς Ὀκεανῆ τῆς Καλλιρρόης λέγω,
 ὃν Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε, φημὶ τὸν Γηρυόνην·
 σὺν δὲ Φορκύσι δὲ λοιπὸν καὶ ταῖς τρισσαῖς Γοργόσι
 γεννώσι καὶ τὴν Ἐχιδναν ὁ Φόρκυς, ἡ Κητώ τε,
 ὄφιν τε τὸν φυλάσσοντα τὰ χρύσεια τὰ μῆλα·
 160 τὸν δὲ ἑκατογκέφαλον τὸν Γίγαντα Τυφῶνα
 Ἐχιδνα σχῆσα σύνευρον ἐν τοῖς ἐρήμοις τόποις,
 Ὀρθρον γεννᾷ μὲν πρῶτιστον τὸν Γηρυόνου κύνα,
 καὶ δεύτερον τὸν Κέρβερον, τὸν Ἄδου πάλιν κύνα
 τὸν πεντηκοντακέφαλον, τὴν Ὑδραν τὲ σὺν τέτῳ.

Περὶ τῆς Ὑδρας καὶ Χιμαίρας.

- 165 Τὴν πεντηκοντακέφαλον ὁμοίως τῷ Κερβέρῳ
 Ὑδραν γεννᾷ, τὴν Χίμαιραν τρικέφαλον θηρίον,
 τὴν ἐμπροσθεῖαν κεφαλὴν λέοντος κεκτημένην,
 τὴν ἐπισθεῖαν δράκοντος, αἰγὸς τὴν μεσαιτάτην·
 ἡ Χίμαιρα δ' ἐγέννησεν τὴν Σφίγγα τὴν Θηβαίαν,
 170 καὶ λέοντα τὸν ἄτρωτον ἐκεῖνον τῆς Νεμεάας,
 ὃν Ἡρακλῆς συνέθλασε χερσὶ γυμναῖς καὶ μύλαις·

Περὶ τῆς Σφίγγος.

- Καὶ τῆς Σφίγγος δὲ μάχθανε τὴν φύσιν, εἶπερ θέλεις·
 ἄνω μὲν ἔν αὕτῃ γυνή· κάτω θηρίον λέων·
 πτέρυγας εἶχεν ἀετῆ· τῆς ὄνυχας γρυπὸς δὲ·
 175 τὰ περὶ τέτων δὲ λοιπὸν ὁπότε δέον μάθης
 πῶς τε καὶ πῶς τεθνήκασι καὶ μᾶλλον παρὰ τίνων·
 ἡ δὲ καὶ πάλιν μάχθανε λοιπὸν τὰς ἐρανίδας.

Ἀνακεφαλαίωσις πάλιν τῆ γένους

τῆ Οὐρανῆ καὶ τῆς Γῆς.

Ὀκεανὸς τῆ Οὐρανῆ καὶ Γῆς υἱὸς ὁ πρῶτος,
 γήμας Τηθύν τὴν ἀδελφὴν τάδε γεννᾷ τὰ τέκνα

- πάσας πεντήκοντα γεννᾷ παῖδας τὰς Νηρηίδας,
 ὧν τὰς πολλὰς ἐάσομεν, λέξομεν δὲ τὰς κρείττους
 130 αὐται δ' εἰσὶ μὲν τέσσαρες, γνῶριμοι δὲ τοῖς πᾶσι,
 ἡ Ἀμριτρίτη, Θέτις τε, Γαλάθεια, Ψαμάθῃ
 ὁ τῷ Νηρείῳ ἀδελφὸς τέττου δὲ πάλιν Θαύμας
 γήμας Ἠλέκτραν καὶ αὐτὸς Ὠκεανίδα κόρην,
 πρῶτον γεννᾷ τὴν Ἐριδα, σὺν ταύτῃ τὰς Ἀρπυῖας,
 135 ὧν κλήσις ἔστιν Ἀελλῶ μετὰ τῆς Ὠκυπέτης·
 ὁ τρίτος τέτων ἀδελφὸς, τὸν Φόρκυνά σοι λέγω,
 Λητοῖ μεγίς τῇ ἀδελφῇ γεννᾷ μὲν τὰς Φορκύδας,
 τὴν Ἐνυώ, καὶ Πεφριδῶ, γεννᾷ καὶ τὰς Γοργόνας
 Σθηνῶ καὶ Εὐρυάλειαν, τὴν Μίδουσαν τέ τρίτην,
 140 ξένον τι γέρας καὶ κενὸν ὄσας τὰς πέντε κόρας·
 αἷς γὰρ ὑπῆρχεν ὀρθαλμὸς ταῖς ἀδελφαῖς ταῖς δύν,
 τῇ Πεφριδοῖ καὶ Ἐνυοῖ, καὶ ταῖς Γοργόσιν ἄλλος,
 ἰτέρα παρ' ἰτέρας δὲ τὸν ὀρθαλμὸν λαβῆσα,
 ἔβλεπεν ὅταν ἤθελε καὶ πάλιν ἀπεδίδου,
 145 κυκλοδεῖς, μενόδοντες πλήν ἦσαν αἱ Φορκύδες.

155 ἐκ θυγατρὸς Ὀκεανῆ τῆς Καλλιόπης
 ὃν Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε, φημὶ τὸν Τυφῶνα
 σὺν δὲ Φορκύσι δὲ λοιπὸν καὶ πάντας
 γεννῶσι καὶ τὴν Ἐχιδναὺν ὃ Φύσας
 ὄφιν τε τὸν φυλάσσοντα τὰ χροῖα
 160 τὸν δὲ ἑκατογκέφαλον τὸν Γίγαντα
 Ἐχιδνα σχῆσα σύνπυνον ἐν τῇ
 Ὀρῳ γεννᾷ μὲν πρῶτον
 καὶ δεύτερον τὸν Κέρβερον,
 τὸν πεντηκοντακέφαλον, τὴν

Περὶ τῆς Ὑδρας καὶ

165 Τὴν πεντηκοντακέφαλον Ὑδραν
 Ὑδραν γεννᾷ, τὴν Χίμαιραν
 τὴν ἐμπροσθεῖαν κεφαλὴν
 τὴν ὀπισθεῖαν δρακόντος,
 ἣ Χίμαιρα δ' ἐγέννησεν
 170 καὶ λέοντα τὸν ἄτρωτον

ας τὰς Νηρηίδας,
 μιν δὲ τὰς κρείττους·
 νώριμοι δὲ τοῖς πᾶσι,
 Ἰθεια, Ψαμάθῃ
 ἢ πάλιν Θαύμας
 Ωκεανίδα κόρην,
 ἢ ταύτῃ τὰς Ἀρρυΐας,
 τῆς Ὀκυπέτης·
 Φόρκυνά σοι λέγω,
 ἢ μὲν τὰς Φορκύδας,
 ἢ καὶ τὰς Γοργόνας
 Αἰδουσαν τὴ τρίτην,
 ἢ τὰς πέντε κόρας·
 αἷς ἀδελφαῖς ταῖς δύο,
 ταῖς Γοργόσιν ἄλλος,
 αλμὸν λαβῦσα,
 ἢ ἀπιδίδου,
 ἦσαν αἱ Φορκύδες.
 νας γεννᾷ
 δουσα.
 καὶ δρακοντοτριχῦσαι,
 ἢ κεφαλὴν τμηθεῖσα
 καὶ τῆς Δανάης,
 περὶ τέτων,
 ἢ τραχήλου τίκτει,
 ἢ κτὲν κρατῶντα ξίφος,
 ἢ ἵππον ἐπτερωμένον·
 ἢ τὸν Γηρυόνην·
 ἢ εἶπον, ὁ Χρυσάωρ,

- 155 ἐκ θυγατρὸς Ὀκεανῆ τῆς Καλλιρρόης λέγω,
 ὃν Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε, φημὶ τὸν Γηρυόνην·
 σὺν δὲ Φορκύσι δὲ λοιπὸν καὶ ταῖς τρισσαῖς Γοργόσι
 γεννώσι καὶ τὴν Ἐχιδναὺν ὁ Φόρκυς, ἡ Κητώ τε,
 ὄφιν τε τὸν φυλάσσοντα τὰ χρύσεια τὰ μῆλα·
 160 τὸν δὲ ἑκατογκέφαλον τὸν Γίγαντα Τυφῶνα
 Ἐχιδναὺν σχῆσα σύνευνον ἐν τοῖς ἐρήμοις τόποις,
 Ὀρθρὸν γεννᾷ μὲν πρῶτιστον τὸν Γηρυόνου κύνα,
 καὶ δεύτερον τὸν Κέρβερον, τὸν Ἄδου πάλιν κύνα
 τὸν πεντηκοντακέφαλον, τὴν Ὑδραν τὲ σὺν τέτῳ.

Περὶ τῆς Ὑδρας καὶ Χιμαίρας.

- 165 Τὴν πεντηκοντακέφαλον ὁμοίως τῷ Κερβέρῳ
 Ὑδραν γεννᾷ, τὴν Χίμαιραν τρικέφαλον θηρίον,
 τὴν ἐμπροσθεῖαν κεφαλὴν λέοντος κεκτημένην,
 τὴν ὀπισθεῖαν δράκοντος, αἰγὸς τὴν μεσαιτέτην·
 ἡ Χίμαιρα δ' ἐγέννησεν τὴν Σφίγγα τὴν Θηβαίαν,
 170 καὶ λέοντα τὸν ἄτρωτον ἐκεῖνον τῆς Νεμεάας,
 ὃν Ἡρακλῆς συνέθλασε χερσὶ γυμναῖς καὶ μύλαις·

Περὶ τῆς Σφιγγός.

- Καὶ τῆς Σφιγγός δὲ μάχθαι τὴν φύσιν, εἶπερ θέλεις·
 ἄνω μὲν ἐν αὐτῇ γυνή· κάτω θηρίον λέων·
 πτέρυγας ἔχει αἰτῆ· τὰς ὀνυχὰς γρυπὸς δὲ·
 175 τὰ περὶ τέτῳ δὲ λοιπὸν ὁπότε θέον μάθης
 πῶς τε καὶ πῶς τεθνήκασι καὶ μᾶλλον παρὰ τίνων·
 ἡ δὲ καὶ πῶς μάχθαι λοιπὸν τὰς ἐραυίδας.

Ἀνακαταλίσσις πάλιν τῆς γένους

τῆς Οὐρανῆς καὶ τῆς Γῆς.

Ὀκεανὸς τῆς Οὐρανῆς καὶ Γῆς υἱὸς ὁ πρῶτος,
 γήμας Τηθύϊν τὴν ἀδελφὴν τάδε γεννᾷ τὰ τέκνα·

- 130 πάσας πεντήκοντα γεννᾷ παῖδας τὰς Νηρηίδας,
 ὧν τὰς πολλὰς ἐάσομεν, λέξομεν δὲ τὰς κρείττους·
 αὗται δ' εἰσὶ μὲν τέσσαρες, γνῶριμοι δὲ τοῖς πᾶσι,
 ἡ Ἀμριτρίτη, Θέτις τε, Γαλάθεια, Ψαμάθῃ
 ὁ τῷ Νηρέως ἀδελφὸς τέττου δὲ πάλιν Θαύμας
 γήμας Ἠλέκτραν καὶ αὐτὸς Ὀκεανίδα κέρην,
 135 πρῶτον γεννᾷ τὴν Ἐριδα, σὺν ταύτῃ τὰς Ἀρπυΐας,
 ὧν κλήσις ἔστιν Ἀελλῶ μετὰ τῆς Ὀκυπέτης·
 ὁ τρίτος τέτων ἀδελφὸς, τὸν Φόρκυνά σοι λέγω,
 Λητοῖ μυχεῖς τῇ ἀδελφῇ γεννᾷ μὲν τὰς Φορκύδας,
 τὴν Ἐνυῶ, καὶ Πεφριδῶ, γεννᾷ καὶ τὰς Γοργόνας
 Σθενῶ καὶ Εὐρυάλειαν, τὴν Μέδουσαν τὴν τρίτην,
 140 ξένον τι γέρας καὶ κενὸν ἔσας τὰς πέντε κόρας·
 εἷς γὰρ ὑπῆρχεν ὀφθαλμὸς ταῖς ἀδελφαῖς ταῖς δύο,
 τῇ Πεφριδοῖ καὶ Ἐνυοῖ, καὶ ταῖς Γοργόσιν ἄλλος,
 ἑτέρα παρ' ἑτέρας δὲ τὸν ὀφθαλμὸν λαβῆσα,
 ἔβλεπεν ὅταν ἤθελε καὶ πάλιν ἀπεδίδου,
 145 κυκλοιδεῖς, μονόδοντες πλήν ἦσαν αἱ Φορκύδες.

Περὶ Γοργόνων. τίνας γεννᾷ
 ἡ Γοργὼν ἡ Μέδουσα.

- Αἱ δὲ Γοργόνες πτερωταὶ καὶ δρακοντοτριχῆσαι,
 ὧν ἡ Γοργὼν ἡ Μέδουσα τὴν κεφαλὴν τμηθεῖσα
 ἐκ τῷ Περσέως, τῷ Διὸς υἱῷ καὶ τῆς Δανάης,
 ὡς ὕστερον πλατύτερον ἐρῆμεν περὶ τέτων,
 150 Χρυσάορα καὶ Πήγασον ἐκ τῷ τραχήλου τίκτει,
 ἄνθρωπον τὸν Χρυσάορα, χρυσῶν κρατῆντα ξίφος,
 τὸν ἵππον δὲ τὸν Πήγασον, ἵππον ἐπτερωμένον·
 ἄνθρωπον δὲ τρικέφαλον γεννᾷ τὸν Γηρύονην·
 ὁ τῆς Μεδέσης ἕτος παῖς, ὃν εἶπον, ὁ Χρυσάωρ,

- 155 ἐκ θυγατρὸς Ὀκεανῷ τῆς Καλλιρρόης λέγω,
ὃν Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε, φημὶ τὸν Γηρυόνην·
σὺν δὲ Φορκύσι δὲ λοιπὸν καὶ ταῖς τρισσαῖς Γοργόσι
γεννώσι καὶ τὴν Ἐχιδναν ὁ Φόρκυς, ἡ Κητώ τε,
ἔφιν τε τὸν φυλάσσοντα τὰ χρύσεια τὰ μῆλα·
160 τὸν δὲ ἑκατογκέφαλον τὸν Γίγαντα Τυφῶνα
Ἐχιδνα σχῆσα σύνευνον ἐν τοῖς ἐρήμοις τόποις,
Ὀρθρον γεννᾷ μὲν πρώτιστον τὸν Γηρυόνου κύνα,
καὶ δεύτερον τὸν Κέρβερον, τὸν Ἄδου πάλιν κύνα
τὸν πεντηκοντακέφαλον, τὴν Ὑδραν τὲ σὺν τέτῳ.

Περὶ τῆς Ὑδρας καὶ Χιμαίρας.

- 165 Τὴν πεντηκοντακέφαλον ὁμοίως τῷ Κερβέρῳ
Ὑδραν γεννᾷ, τὴν Χίμαιραν τρικέφαλον θηρίον,
τὴν ἐμπροσθεῖαν κεφαλὴν λέοντος κεκτημένην,
τὴν ὀπισθεῖαν δράκοντος, αἰγὸς τὴν μεσαιτάτην·
ἡ Χίμαιρα δ' ἐγέννησεν τὴν Σφίγγα τὴν Θηβαίαν,
170 καὶλέοντα τὸν ἄτρωτον ἐκεῖνον τῆς Νευέας,
ὃν Ἡρακλῆς συνέθλασε χερσὶ γυμναῖς καὶ μύλαις·

Περὶ τῆς Σφίγγος.

- Καὶ τῆς Σφίγγος δὲ μάχθανε τὴν φύσιν, εἵπερ θέλεις·
ἄνω μὲν ἔν αὕτῃ γυνή· κάτω θηρίον λέων·
πτέρυγας εἶχεν ἀετῷ· τῆς ὄνυχας γρυπὸς δὲ·
175 τὰ περὶ τέτων δὲ λοιπὸν ἐπότε δέον μάθης
πῶς τε καὶ πῶς τεθνήκασι καὶ μᾶλλον παρὰ τίνων·
ἡ δὲ καὶ πάλιν μάχθανε λοιπὸν τὰς ἐραυίδας.

Ἀνακεφαλαίωσις πάλιν τῷ γένει

τῷ Οὐρανῷ καὶ τῆς Γῆς.

Ὀκεανὸς τῷ Οὐρανῷ καὶ Γῆς υἱὸς ὁ πρῶτος,
γῆμας Τηθύν τὴν ἀδελφὴν τάδε γεννᾷ τὰ τέκνα·

10 μεμεθυσμένον, λαβόντες
 Ἑλικῶνος εἰς τὸ μέσσον.

Ὁ δ' ἄναξ λόγων Ἀπόλλων

Ἑλικωνίδες τε Μοῦσαι,
 τροχαλὸν λαβόντες Ἑρμῆν

15 κρίσιν εἰσφέρουσι τάλμῃ
 τί πάθω φίλοι; τί ρέξω;

Κραδίῃ, φύγοις τὸ τάρβος,
 ἔχε θάρσος εἰσδραμοῦσα,
 φιλήης πνέουσι Μούσης,

20 νοερῶν λόγων κρατοῦσι,
 νοερῶς λόγους κομίζοις.

Ὁ καλὸς γέρων ὁ κύκνος,
 Ζεφύρου πνέοντος, ἔγνω
 λιγυρὸν μέλπος τί μέλπειν

25 ὁ δὲ δῆμος ἐστὶν οὗτος,
 γλυκερὴν χέων ἑέρσην.

Γέρωνοι τρέχουσι πᾶσαι
 σπόρον αὐλακος διώκειν,
 φιλοτερπέως δὲ Γάζης

30 σπόρον ἤλυθεν λιγαίνειν,
 ὁ δὲ δῆμος ἐστὶν οὗτος.

Δότε βάρβιτον δονήσω,
 ὁ καλλέμελπος Ὀρφεὺς
 σὺν ἑμοὶ μέλος λιγαίνειν

35 ὁ δὲ δῆμος ἐστὶν οὗτος,
 γλυκερὴν ρέουσα Μοῦσα.

Περί με πνέων ὁ Φοῖβος
 χέλυν ἤλυθε τανάσσειν
 παλάμῃ σοφῇ μελίζων,

40 ὁ δὲ δῆμος ἐστὶ Φοῖβος
 νοερῶς γέμων μελίσσης.

ἸΩΑΝΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ΠΟΙΗΜΑ ἈΥΘΩΡΟΝ ΚΑΙ ΠΑΝΥ ἈΜΕΛΕΤΗΤΟΝ
ΔΙΑ ΣΤΙΧΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ
ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΠΑΣΑΝ ΘΕΟΓΟΝΙΑΝ ἘΝ ΒΡΑΧΕΙ
ΜΕΤΑ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ἘΠΙ ΤΗΝ ἸΑΙΟΝ
ἈΡΙΣΤΩΝ Ἑλλήνων τε καὶ Τρῶων.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΕΒΑΣΤΟΚΡΑΤΟΡΙΣΣΑΝ.

Φέρε, ψυχὴ βασίλισσα, ψυχὴ φιλοσοργῆσα,
ψυχὴ λαμπρὰ, φιλόκαλε καὶ φιλοσοφωτάτη,
ἐπεὶ σε κατελάμπρυνε Θεὸς ταῖς ἀγλαΐαις,
ἀσέρα δείξας σε λαμπρὸν μαρμαρυγῆντα ξένως,
5 ὑπερτερῆσαν καλλοναῖς, ἀσράπτυσαν τῷ γένει,
καὶ πρὸς ἀξίαν τέθηκε τὴν ἄγαν ὑπερτάτην·
σὺ δὲ φαιδρύνειν θέλῃσα τὸ δῶρημα καὶ πλέον
τὴν καλλονὴν τὴν ἔκκριτον, τὸ γένος, τὴν ἀξίαν,
ὥς μὴ δ' ὁ μῶμος ἐφευρεῖν τὴν μωμητὸν ἰσχύσῃ,
10 φιλεῖς τὰς λόγους καὶ ποθεῖς ἐπεντυφῶσα τέτοις,
καὶ τέτοις πλέον ἐπαυχεῖς ἥπερ ταῖς τύχαις ἄλλοι,
ἥπερ ὁ Κροῖστος θησαυροῖς, καὶ Μίδα τῷ χρυσίῳ,
ἥπερ ὁ Γύγης τῇ σροφῇ πάλαι τῇ δακτυλίῃ,
ὥς φρόνημα βασίλειον ἐν λόγοις κεκτημένη·
15 φέρε, φυτὸν χρυσόπρεμνον ἐκ ῥίζης εὐσελέχῃ,
φυτὸν ἀριπρεπέστατον, ἐριθαλές, ὠραῖον,
ὑψιτενές, ὑψίκομον, καλλίκομον εἰς ἄγαν,
σκιάζον πᾶν ἀνάκτορον, σοῖς τε φαιδρύνον κλάδοις·

V. 1. Fortasse βασιλική, aut βασιλῆος, ut infra v. 22. V. 2
Alius cod. φιλολογωτάτη. V. 5. ὑπερτερῆσα . . . ἀσράπτυσσιν. V. 16
ἐπιπρ . . . ἐριθελές.

- 15 κυκλικῶς λάϊγγας ὄψει
 μετ' ἀγαλμάτων γὰρ ἄρτι.
 Ὅ φρεσὶ καὶ σοφίῃ κῦδος ἀφύσσας,
 ἐσθλοπόνους καμάτων ἐκτολυπεύει.
 Ἐπὶ τὰς πύλας δὲ βάντι
 20 πρόδρομος μακρὸς σὲ κρύψει,
 ὅθι δὴ χάρις προλάμπει
 γλυφαῆς τέχνης τὸ θαῦμα.
 Ζαθέων ἐκεῖ γερόντων
 ἀπίδων * θέας θεάσσει, * Sic Cod.
 25 ζαμενεῖς κλόνους, σφαγὰς τε
 πολέμων ἀγερσιθύμων.
 Θολοκογχόχρυσον ἔργον
 ἐν ἀποσόοις διαύλαις
 ἐρατοῖς ἰδὼν, καλύψεις
 30 φαέων βολὰς σαόζων.
 Ὑδάτων θερμοβόλων ῥεῖθρα προχεῖται
 καθαρὰ, προῖκα πόλιν δεῦρο γενεῶν μοι.
 Ἰδίως θέαν Γεούχου
 ἐπὶ τὴν πρόκογχον ὄψει,
 35 ῥοδέην φύσιν φορεῦσαν,
 ξίφος ἐν χεροῖν κρατοῦσαν.
 Καλύκων χάριν προπέμπει
 Βασίλισσα κεῖθεν αὖθις,
 γλυκερωτάτοις προσώποις
 40 ῥοδέην φυὴν φοροῦσα.
 Λόγος οὐ γράφει τὸ κάλλος
 φιλάδελφε, τίς σε γράψας
 ἐριθηλὲς ὥσπερ ἔρνος
 ἀνέθηκεν εἰσορᾶσθαι:
 45 Μετὰ τὴν θέαν δὲ τήνδε,

- ποταμῶν θείας χαράξας,
 φοβεροτρόφοις προσώποις
 μετρικούς ἔγραψεν αἶνους.
 Δόγματα θειολόγα γράφατε, κοῦροι,
 50 ζαθέων ἐκ σομάτων ὄμβρος ἐπέστη.
 Νεπόδων ἄγρον θεάσθαι
 καλάμῳ, βρόχῳ τε, κύρτῳ
 ἐπὶ νῆσον αὖ ἐκάστην
 ἐρατὴν τράπεζαν ὄφει.
 55 Ξενοτερπὲς ἄλλο θαῦμα,
 ὅτι πηγόρειθρα κάλλη
 πολύμορφον εἶδος ἔσχεν
 κορακὴν χάριν φοροῦντα.
 Ὁ θυρῶν ψόφος δὲ τέχνη
 60 πολύμουσον ἄσμα πέμπει,
 τὸ δ' ἔπος λέγει τὸ, δόξα
 βασιλεῦ ἄναξ μεδόντων.
 Παρὰ Δεσπότης ποσὶν δε
 χλοεροῖς κλάδοις νίξει,
 65 μελοτραυλόφωνος ὄρνις,
 λυροκαλλίμολπα τρύζων.
 Ψευδαλέων ἐπέων ῥίψατε λέσχην,
 τεχνικῶν νῦν λογίων δράξατο Λέων.
 Ῥόος ὑδάτων ἀπείρων
 70 μέλος ὀργάνων προπέμπει,
 ἀφανῶς, ἄνευ κρατοῦντος,
 βασιλεῖ πλέκων τὸν αἶνον.
 Σοφίῃ δράκων ἀνέρπει,
 ὁ λέων μέγα βρυχᾶται,
 75 γέρας δὲ σαπφιρόχρους
 ἐπικλασμάσασα τέρπει.

- Τανύερνος αὖθις ὀρπηξ
 φορέει γένει λυρώδει
 λγυρὸν περικροτοῦντα
 80 ἀπὸ χρυσέων πετῆλων.
 Ὑπὸ τὴν μέσῃν δὲ λάμπει
 ὑδάτων ἐν ὀκτακόγχῳ
 πολύθερμον οἶδμα ῥεῦμα,
 ἄκος οὐ μικρὸν νοσοῦσιν.
 85 Πῶλος ὁ κυκλοφόρος γῆθ', ὅτι Λέων
 ἄτροπα φωτοφέρων νήματα δέρκει.
 Φοβερὸν θέαμα, φίλοι,
 γρυπὸς ἄσθμα νάμα βάλλει
 πυριλαμπές, ἐκφοβῶν περ
 90 βροτέην φύσιν παρόντων.
 Χάριν ἀπλέτου δ' ὑγείας
 πολύλουτρον ἔσχ' ἄλλος,
 μερόπων νόσους ἀλεύων,
 δυνάμεις ἐπιβραβεύων
 95 Ψεκάδων ἀπ' ὑγροθέρμων,
 μελέων τόνος παρέλκων,
 παλίνορσον εὔρε ῥῶσιν
 μακρὸν εἰς χρόνον νεάζων.
 100 Μεδέων ῥήτορίης ἦλθεν ἐς ἄκρον,
 ἀτέχνων δ' ὧ λόγιων φεύγεται πλάττει.

V.

Εἰς τὴν Αὐγούσαν Ἑλένην Κωνσταντίνου
 τοῦ νέου σύζυγον.

Ἠδύκομον, ῥοδόχρουν, χρύσειον ἄνθος,
 παρθενόφρωνα μέλη δέχνησο ταῦτα.

- Ἀπ' ἐμῶν δόμων κατέσχον
 λύραν εὐσόχως λαλοῦσαν,
 5 δροσεράν κόρην νοήσας
 ὑπὸ παισίδος γλυκεῖαν.
 Δαιδαλέους θαλάμους ἠδ' ὑμεναίους
 νυμφιδίους ὁρώ καὶ ῥόδα ῥαίνω.
 Δότε μοι ῥόδον φορῆσαι,
 10 δότε μοι ναῦλαν δονῆσαι,
 ἄφες ὥς θέλω χορεύσω,
 ἄφες ὥς θέλω κρατήσω.
 Ἀμαράντους στεφάνους πλέξατε πάντες,
 ὀργανόφωνον ἔπος μέλψατε καῦροι.
 15 Ἐθέλω, θέλω χορεύειν,
 ἐθέλω μέλη λυγίζειν,
 γαμικὸν μέλος προσάδειν
 ἵνα πᾶς βλέπων συνάδῃ.
 Εἰσιθι, βαῖνε, κρότει, χαῖρε χορεῖα,
 20 χρυσοφόροις θαλάμοις ἀμφιπολοῦσα.
 Γλυκερὴν ἐφευρὼν ἄρτι
 φιλόμολπον ᾧδε τάξιν,
 διὸ καὶ κλάδους γελῶντας
 κατέχων, τρίχας τινάσσει.
 25 Ἐπέων ἡδυτάτων ἰθμονες ἄνδρες,
 τὰ ποσίκρουσα μέλη ρυθμονομεῖτε.
 Κεφαλὴν ῥόδοις ἀνάψας,
 λύραν Ὀρφέως κροτήσας,
 στεφάνοις ἄνακτα βάλλων
 30 ὅτι καλὸν ἐστὶν ἔρνος.
 Νεκταραῖς ἐνίοις στεψάτε νύμφην,
 ἐρατὴν νῦν Ἑλένην χάριμα τέκοντων.
 Βλέπε τοῦ ῥόδου τὸ κέντρον,

- βλέπε τοῦ πόθου τό πληκτρον,
 35 θέλε τὴν φλόγα δροσίζεν,
 δροσερὸν πόθον φλογίζεν.
 Πασάσιν ἀργυραίοις καὶ ῥοδοπλόχοις
 ἔλκεσίπεπλον, ἄναξ, δέξο νύμφην.
 Μάθε πῶς πόθος ποθεῖται,
 40 μάθε πῶς ἔρωσ ἐράται,
 Χαρίτων χάριν λαβαῦσα,
 χάριν ἀντίδος γλυκίστην.
 Ἦλιε, φωτοφόρον σύζυγον εὔρις,
 κρουσόλυρον παρέχω νῦν ἔθεν ἄσμα.
 45 Ἀπαλὴν κόρην λαβών γε
 ποτὶ σὰς κόμιζε κοίτας,
 ὃ ἔρωσ ὅπως συνῶν σοι
 νομίμους πόθους διδάξει.
 Ἰμερόφωνε κόρη, προκίλον ἄνθος,
 50 κυμβαλόφωνα μέλη πρσφέρω, δέχου.
 Φλογέην ἔχεις τὴν φύσιν,
 φλογέοις τύπηθι φίλτροις,
 ἵνα σὰς φρένας γλυκαίνοις,
 ἵνα πᾶν μέλος ἰαίνοις.
 55 Ξυνοτερπές τι φάος πᾶσι φαάνθης,
 μειλίχοθυμον ἔαρ, κάλλος εἶωσ.
 Ὁ ἔρωσ βέλη τιταίνων,
 ὃ πόθος φύσις συνάπτων,
 καλύκων χάριν παρέξει
 60 ῥοδοδακτύλου λοχείας.
 Ξανθότριχος, ἀνθόπνους παῖς ἐφαάνθης,
 τῶν χαριτοβλεφάρων ὡς ὑπερήρθης.
 Μαιάρων τέκνον τοκαίων
 Χαρίτων ἔχεις τὸ κάλλος,

- 65 ὅστις οὐκ ἔχει σε, θαῦμα,
 λιθίνας φρένας κομίζει.
 Ῥοδόεις, ἡμερόεις, λευκοκρινόχρους
 θαλέθων Κωνσταντῖνος νυμφίος λάμπει.

ἈΚΟΛΟΥΘΟΥ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

εἰς τὰ Βρουμάλια.

- Σοφίης ἔλαμψεν ὦρη,
 χρόνιοι λόγοι δονοῦνται,
 ὅθεν ὥς χρόνος κελεύει
 πάλιν ἐν λόγοις χορεύω.
- 5 Ἐλκῶνα νῦν ἀμείψας
 φαέθων ἄναξ Ἀπόλλων,
 Ἐλκῶνα τοῦτον ἔγνω
 σοφίης φάος κομίζων.
- 10 Ἐπὶ σοί, σοφὴ Κυθήρη,
 μετὰ Παλλάδος χορεύει,
 ἔριδος τρόπους πατοῦσαι,
 φιλίης νόμους κρατοῦσι.
- 15 Σοφὲ, γραμμάτων ἀνάσσεις,
 ἔλαχες λόγων τὰ πρῶτα,
 μετὰ γὰρ σὸν οὖν τὸ κάππα,
 τότε τῶν λόγων τὸ γράμμα.
- Χάριτες λόγοις γελῶσιν,
 ὅτε γράμμα σὸν προλάμπει.
- 20 Φάος ἐκ λόγων προῆλθε
 σκοτὸν νέφος καλύπτον,
 ὅτι τοῦ σοφοῦ τὸ γράμμα
 Χαρίτων χοροὺς ἐγείρει.
- Σοφίης ἄναξ Ἀπόλλων
 καλέειν κύκνον δοκεῖ μοι,

- 25 ἵνα τὸν σοφὸν προσείπη
 λγυραῖς φάραγι κύνες.
 Κρατέων, Ὀμηρε, μύθων,
 ἐπέων δὲ Μοῦσα, τέχνη
 σοφίης ἄνακτα μέλψον,
 30 ὅτι σὸν πέφυκεν ἄνθος.
 Στέφανον φέρουσιν ἄνθος,
 Χάριτες λόγοις γελῶσιν.
 Θρασύς ὡς νέος προήλθον
 νόον Ὀρφέως λγαίνων,
 35 Φάεθοντι φῶς κομίζων,
 ὅτε σοὶ λόγους κομίζω.
 Δότε μοι κρότους τὸ θάρσος,
 ἀφόβως θέλω χορεύειν,
 ἵνα τὸν λόγων κρατοῦντα
 40 λογικοῖς μέλεσσι μέλψω.
 Ὅτε σὸν πάρεστιν ἡμαρ
 λογικαὶ πάρεισι Μοῦσαι,
 στέφος ἐκ λόγων κρατοῦσαι,
 λογικοὺς στέφουσι πάντας.
 45 Λογικὴν πᾶσαν ἔχεις ἄφθονε νίκην,
 φθονερῶ ἐξελάσας εὐσχα βάλλων.
 Δότε μοι, φίλοι, τὸ θάρσος,
 ὃ λόγων ἔρος γὰρ ἄρτε
 κραδίην ἐμὴν προσεῖπε
 50 σοφίης φίλον γεραίρειν.
 Μέλος Ὀρφέως με βιάλει,
 τάχα μπιέρος τὸ γράμμα,
 ἅμα καὶ σοφοῦ λγαῖνον
 λογικὴν λύρην τινάσσει
 55 Φαέθων ὁδοὺς σελήνης

ποθέει τὰ νῦν ὁδεύειν,
Φαίθοντα γὰρ δοκεύει
σὲ τὸν ἐν λόγοις φανέντα.

60 Ὅ λέγων ὅτι πρεπόντως
δύναμαι σοφοῦ τὸ γράμμα
λογικοῖς μέλεσσι μέλψαι,
πέλαγος λόγων περήσει.

Ἀπορῶ μὰ τὴν Ἀθήνην
ἀρετὰς σοφοῦ βοῆσαι.
65 Ἀπὸ σῶν λόγων πραῆλθον,
ἵνα σοὶ τεοῦς προσάξω,
σοφίην ὅλην γεραίρων,
σοφίης μόνος γὰρ ἄρχεις.

Παφίη τὰ νῦν χορεύει,
70 ὅτι καὶ Κύπρις καλεῖται,
ὁμογράμματος γὰρ οὔσα
λογικῶς τὰ νῦν χορεύει.
Ὅθεν εἰκότως χορεύει
χρέος ἐξ ἔθους κομίζων.

* * * * *

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Ἐπιθαλάμια.

Γάμμαι πνέουσιν αὔραι,
μέλος ὀργάνων δονεῖται,
τάχα πασὸν Ἀφροδίτῃ
Χαρίτων πλέκουσι κῶμαι.

5 Ὅ δ' ἔρως ὁ πάντα παίζων,
ὁ γένος γένει συνάπτων
ἀπ' ἐλευθέρας φαρέτρας
βέλος ἡμέρας τινάσσει.
Ὅ γέρον πάρεσι Νεῖλος

- 10 μεμεθυσμένον, λαβόντες
 Ἐλκῶνος εἰς τὸ μέσσον.
 Ὁ δ' ἄναξ λόγων Ἀπόλλων
 Ἐλκωνίδες τε Μοῦσαι,
 τροχαλὸν λαβόντες Ἑρμῆν
 15 κρίσιν εἰσφέρουσι τόλμῃ
 τί πάθω φίλοι; τί ῥέξω;
 Κραδίῃ, φύγοις τὸ τάρβος,
 ἔχε θάρσος εἰσδραμοῦσα,
 φιλότης πνέουσι Μούσης,
 20 νοερῶν λόγων κρατοῦσι,
 νοερὸς λόγους κομίζοις.
 Ὁ καλὸς γέρων ὁ κύκνος,
 Ζεφύρου πνέοντος, ἔγνω
 λιγυρὸν μέλπος τί μέλπειν
 25 ὁ δὲ δῆμος ἐστὶν οὗτος,
 γλυκερὴν χέων ἑέρσην.
 Γέροντες τρέχουσι πᾶσαι
 σπύρον αὐλακος διώκειν,
 φιλοτερπέως δὲ Γάζης
 30 σπύρον ἤλυθεν λιγαίνειν,
 ὁ δὲ δῆμος ἐστὶν οὗτος.
 Δότε βάρβιτον δονήσω,
 ὁ καλλίμολπος Ὀρφεὺς
 σὺν ἐμοὶ μέλος λιγαίνειν
 35 ὁ δὲ δῆμος ἐστὶν οὗτος,
 γλυκερὴν ῥέουσα Μοῦσα.
 Περὶ με πνέων ὁ Φοῖβος
 χέλυι ἤλυθε τανάσσειν
 παλάμῃ σοφῇ μελίζων,
 40 ὁ δὲ δῆμος ἐστὶ Φοῖβος
 νοερῆς γέμων μελίσσης.

ἸΩΑΝΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ΠΟΙΗΜΑ ἈΥΘΩΡΟΝ ΚΑΙ ΠΑΝΥ ἈΜΕΛΕΤΗΤΟΝ
ΔΙΑ ΣΤΙΧΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ
ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΠΑΣΑΝ ΘΕΟΓΟΝΙΑΝ ἘΝ ΒΡΑΧΕΙ
ΜΕΤΑ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ἘΠΙ ΤΗΝ ἸΑΙΟΝ
ἈΡΙΣΤΩΝ Ἑλλήνων τε καὶ Τρῶων.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΕΒΑΣΤΟΚΡΑΤΟΡΙΣΣΑΝ.

Φέρε, ψυχὴ βασίλισσα, ψυχὴ φιλοσοργῆσα,
ψυχὴ λαμπρὰ, φιλόκαλε καὶ φιλοσοφωτάτη,
ἐπεὶ σε κατελάμπρυνε Θεὸς ταῖς ἀγλαΐαις,
ἀστέρα δείξας σε λαμπρὸν μαρμαρυγῶντα ξένως,
5 ὑπερτερῶσαν καλλοναῖς, ἀσράπτυσαν τῷ γένει,
καὶ πρὸς ἀξίαν τέθηκε τὴν ἄγαν ὑπερτάτην·
σὺ δὲ φαιδρύνειν θέλῃσα τὸ δῶρημα καὶ πλέον
τὴν καλλονὴν τὴν ἔκκριτον, τὸ γένος, τὴν ἀξίαν,
ὥς μὴ δ' ὁ μῶμος ἐφευρεῖν τὴν μωμητὸν ἰσχύσῃ,
10 φιλεῖς τὰς λόγους καὶ ποθεῖς ἐπεντροφῶσα τέτοις,
καὶ τέτοις πλέον ἐπαυχεῖς ἤπερ ταῖς τύχαις ἄλλοι,
ἤπερ ὁ Κροῖστος θησαυροῖς, καὶ Μίδα τῷ χρυσίῳ,
ἤπερ ὁ Γύγης τῇ σροφῇ πάλαι τῇ δακτυλίῃ,
ὥς φρόνημα βασίλειον ἐν λόγοις κεκτημένη·
15 φέρε, φυτὸν χρυσέπρεμνον ἐκ ῥίζης εὐσελέχῃ,
φυτὸν ἀριπρεπέστατον, ἐριθαλές, ὠραῖον,
ὑψιτενές, ὑψίκομον, καλλίκομον εἰς ἄγαν,
σκιάζον πᾶν ἀνάκτορον, σοῖς τε φαιδρύνον κλάδοις·

V. 1. Fortasse βασιλική, aut βασίλειος, ut infra v. 22. V. 2
Alius cod. φιλολογωτάτη. V. 5. ὑπερτερῶσα ἀσράπτυσσιν. V. 16
ἐπιπρ ἐριθελές.

- φέρε, ψυχὴ χαρίεσσα, φιλίσορ, φιλολόγε,
 20 ἐπεὶ πρὸς ἄλλοις ἐκζητεῖς, λύχνος πρὸς λέγεις ἔσα,
 Θεῶν τε τὸν κατάλογον καὶ γένος τῶν ἡρώων,
 σὺ μὲν ἐμοὶ τὰς ἀκοὰς τὰς βασιλείας δίδες,
 ἐγὼ δὲ πάντα σοι σαφῶς ἐπιδρομάδην λέξω
 ἀμελετήτως, αὐθαρρὸν καὶ κατασενωμένως
 25 εἰ δέ ποτε θελήσεις μαθεῖν καὶ πλατυτέως,
 καὶ γὰρ σοι ταῦτα βυληθῶ μετὰ μελέτης γράφειν,
 κομπάζω τολμηρότερον καὶ λέγω παρρησίᾳ,
 ὥς ἔδ' ἂν ἦσαν ἑκατὸν Ὀμηροὶ καὶ Μυσαῖοι,
 Ὀρφέες καὶ Ἡσίοδοι, Ἀντίμαχοι καὶ Λῖνοι,
 30 καὶ πάντες δ' ἄλλοι ποιηταὶ καὶ θεογονογράφοι,
 κρεῖττον ἂν ἔγραψαν ἐμῇ τὰ περὶ τέτων πάντα
 ἀλλ' ἔδ' ἂν ἦσαν οἱ Θεοὶ καὶ ἥρωες ἐκεῖνοι,
 τὸ γένος ἴσχυσαν αὐτῶν ὥσπερ ἐγὼ διδάξαι·
 ἔττω θαρρῶν ἐπεύχομαι καὶ λέγω παρρησίᾳ,
 35 σὺν τε Θεῷ δεσπόζοντι, κρατῶντι τῶν ἀπάντων,
 καὶ νῦν ἀδίκων ὑπ' ἀνδρῶν, ἀθέων, ἀθεμίτων,
 ἄδικον ὀδυρόμενος ἀπάνθρωπον πενίαν,
 δεσμοῖς δεσμῶσσι σιωπῆς τὴν λαλιζέραν γλῶσσαν,
 καὶ παντελῶς ἂν ἄφωνος ἐκ τέτων ἐγενόμην,
 40 εἰ μήπερ σὺ διέρρηξας ὕσμᾶ τῆς ἀφωνίας,
 θερμῷ φαρμάκῳ τῷ χουσῷ θάλπυσσα τὴν πενίαν,
 ὑφ' ἧς τὰ κατατείνοντα νεῦρα περὶ τὴν γλῶτταν
 καταψυχθέντα περισσῶς καὶ τὴν φωνὴν ἐπεῖχον,
 δεινῶς ἐς τὸν ἐγκέφαλον ἠλίθιον ἐποίησιν·
 45 ἃ σὺ καλῶς ἐνθάλπυσσα τοῖς τρόποις, οἷσπερ εἶπον,
 δίδως μικρόν τι με λελεῖν, μὴ δὲ ἠλιωθῆναι
 καὶ οὐδ' λοιπὸν πετάσασα τὰς ἀκοὰς σε πρόσχες,

V. 23. ἐπιδρομάδην. V. 36. ἀνθρώπων ἀθεμ . . . V. 38. λα-
 λιζάτην. V. 43. ἠλιθίαν.

πλὴν μυθικῶς σοι λέξομεν, ἔδ' ἡλληγορημένως.

Τίνες Θεοὶ πρῶτοι καὶ τὸ γένος αὐτῶν.

- Θεὸς μὲν πρῶτος λέγουσιν οἱ πάλαι μυθογράφοι
 50 τὸν Οὐρανὸν τε καὶ τὴν Γῆν· σχεῖν δὲ καὶ παῖδας τέτρες
 Τιτᾶνας ἐκατόγχειρας, καὶ Κύκλωπας σὺν τέτοις,
 καὶ θυγατέρας σὺν αὐτοῖς ἑπτὰ κατὰ τὸ μέτρον,
 πάντας ἑννεακαίδεκα· καὶ μάθε τέτων κλήσεις·
 πρῶτος υἱὸς Ὀκεανὸς· δεύτερος ἦν ὁ Κοῖος·
 55 Κριὸς τρίτος, καὶ τέταρτος σὺν τέτοις Ὑπερίων·
 Ἰαπετὸς ἦν ἐπ' αὐτοῖς πέμπτος υἱὸς ἐκείνων·
 Θείας δὲ τέτοις ἕκτος παῖς· ἑβδομος Εὐρυβίη·
 Ῥέα καὶ Θέμις σὺν αὐτοῖς, δεκάτη Μνημοσύνη·
 ἐνδέκατος ἡ Φοίβη δέ· Τηθύς δὲ δωδεκάτη·
 60 ὁ Κρόνος τρισκαίδεκατος καὶ μετὰ τέτων πάλιν,
 (Κυκλώπων ὀνόματα Οὐρανὸς καὶ Γῆς παίδων)
 τὰς τρεῖς γεννῶσι Κύκλωπας τὴν φύσιν μονοφθαλμίαις,
 πρὸς ἓνα μόνον ὀφθαλμὸν ἔχοντας τοῖς μετώποις,
 τὸν Βρόντην, τὸν Στερόπην τε, σὺν τέτοις καὶ τὸν Ἄργην·
 τὰς τρεῖς τὰς ἐκατόγχειρας γεννῶσι τε σὺν τέτοις
 65 τὸν Κόττον, τὸν Βριάρεων, τὸν Γύγην τε τὸν μέγαν,
 ἕκαστον τέτων ἑκατὸν τὰς χεῖρας κεκτημένον,
 γαστέρας τε πεντήκοντα καὶ κεφαλὰς ὁμοίως·
 τέτρες ἑννεακαίδεκα τὰς παῖδας, ὥσπερ εἶπον,
 ἡ Γῆ γεννᾷ καὶ Οὐρανὸς ἀλλήλοισι συναφθέντες·
 70 ὥς δ' ἦν ὦμος ὁ Οὐρανὸς, πατὴρ πατρὸς τὴν φύσιν,
 τέτρες τὰς παῖδας ἔκρυπτε τῆς Γῆς μητρὸς λαγῶσι,
 μὴ θέλων τέτρες κατιδεῖν φωτὸς λαμπτηροχρίαν·
 ἀγανακτήσαντες δεινῶς οἱ παῖδες τε καὶ μήτηρ,
 δρέπανον κατεσκεύασαν· συνέθεντο δὲ λόγους,
 75 ὥς ἔταν Οὐρανὸς ἔλθῃ τῇ Γῇ μιγῆναι θέλων,
 τὰ παιδογόνα μόρια τέτρε τεμείν· ἐν τέτρω

καὶ δὴ κατήλθεν Οὐρανὸς τῇ Γῇ μεγῆναι χρήζων,
ὁ Κρόνος δὲ τὰ μόρια τέττε τεμῶν δρεπάνῳ,
τινάξας εἰς τὸ πέλαγος ἔρριψε τῆς θαλάσσης.

Περὶ Ἑριννύων καὶ Τελχίνων.

- 80 Ἐκ δὲ τῆ καταρρέοντος αἵματος τῶν μορίων,
ἐν μὲν τῇ γῇ γεγόνασι τρεῖς Ἑριννύες πρῶτον,
ἡ Τισιφώνη, Μέγαιρα, καὶ Ἀληκτὼ σὺν τέτοις·
καὶ σὺν αὐταῖς οἱ τέσσαρες ὀνομαστοὶ Τελχῖνες
Ἀκταῖος, Μεγαλήσιος, Ὀρμενός τε καὶ Λύκος·
85 ὅς Βακχυλίδης μὲν φησι Νεμέσεως, Ταρτάρου,
ἄλλοι τινὲς δὲ λέγῃσι τῆς Γῆς τε καὶ τῆ Πόντος,
οἵπερ Στυγὸς τῷ ὕδατι ραίνοντες γῆν ἠκάρπεν.

Περὶ Γιγάντων καὶ πόσοι εἰσὶν.

- Καὶ Γίγαντες ὥς ἑκατὸν γεγόνασιν ἐκ τέτων,
ὧνπερ τὸς κρείττους λέξομεν, τὸς δ' ἄλλους ἐατέον·
90 Ἀλκυονεύς, Ἐγκέλαδος, Βρέμης καὶ Πορφυρίων,
Ὀτος καὶ Μίμας σὺν αὐτοῖς, σὺν τέτοις Ἐπιάλτης,
Τυφῶν ὁμῆ καὶ Παλλαντεὺς, Αἰγεὺς σὺν Ἴππολύτῳ,
Εὐρύβατος καὶ Ἀσβολος, Νηρεὺς ὁμῆ καὶ Τρίτων·
Ἀργεῖος, Μῶλος, Μηκισεὺς, Ἀνταῖος καὶ Παλόπτης,
95 Εὐτλης, Καινεὺς τε καὶ Πηλεὺς, Ἀγχίλαος, Μισσαῖος,
Αἰγαίων, Γλαῦκος καὶ Ἀλκεὺς, Κλυτίος τε καὶ Βώτης,
Ἀλάστωρ, Ὑπερείδης τε καὶ Λάδωρ, Ἀγαμήστωρ,
ἔτοι μὲν παῖδες αἵματος τῶν Οὐρανῶν μορίων.

Περὶ Μελίων Νυμφῶν.

- Ὀμοίως δὲ τοῖς Γίγασιν ἐκ τῶν ρανίδων τέτων,
100 καὶ Νύμφαι δὴ γεγόνασιν, ἃς λέγῃσι Μελίας.
Ἑλίκη, Κυνοσῆρα τε, Ἀρέθουσα καὶ Ἴδη,
Κρόμνη, Κρηθῶ καὶ Κελαινῶ, Ἀδράστη τε καὶ Γλαύκη·

καὶ σὺν αὐταῖς Φιλόη τε, Φιλίση σὺν Δωρίδι·
 ἔσσι μὲν παῖδες Οὐρανῷ τριέτως γεννηθέντες
 105 ἐκ τῶν σφαγόνων τῶν εἰς γῆν τῶν ἐκ μορίων τέττε.

Περὶ Ἀφροδίτης καὶ Ἔρωτος.

Ὡς δὲ τὰ τέττε μόρια προσέπλει τῇ θαλάσῃ
 ἄφρον ἐκ τῆς κινήσεως ἐσώρευσαν ἀρκῆντα,
 ἐξ ἧπερ πάλιν τῷ ἄφρῳ γέγονεν Ἀφροδίτη,
 ὠραῖα καὶ νεάζουσα, πατόπιν ταύτης Ἔρως·
 110 τῆτο μὲν γένος Οὐρανῷ καὶ Γῆς τυγχάνει σύμπαν.

Γένος τῷ Χάους.

Ἐπεὶ δὲ πρῶτον τῷ παντός καὶ πρὸ τῆς Γῆς ἦν Χάος,
 καὶ Πόντος κυματόμενος, λέξω καὶ παῖδας τέτων·
 τὸ Χάος Ἔρεβος γεννᾷ, Νύκτα καὶ τὸν Αἰθέρα,
 καὶ τὴν Ἡμέραν σὺν αὐτοῖς· ἔσσι τῷ Χάος παῖδες·
 115 ἡ Νύξ γεννᾷ τὸν Θάνατον, Ὑπνον, Ὀνειρούς, Μῶμον,
 Κλωθῶ, Λάχεσιν, Ἀτροπον, ἅσπερ καλῶσι Μοίρας,

(Περὶ Ἑσπερίδων)

τάς Ἑσπερίδας σὺν αὐτοῖς ἑτέρας θεᾶς πάλιν
 Ἑσπέραν καὶ Ἑρείθυιαν, καὶ Αἰθουσαν καὶ Αἰγλην·
 κατὰ δὲ τὸν Ἡσίοδον αἱ Ἑσπερίδες αὗται,
 120 Ἀπάτη καὶ Φιλότης τε καὶ Νέμεσις καὶ Ἔρις·
 Ἔρις γεννᾷ τὰς Μάχας δε, τὰς Λύπας καὶ τὰς Φόβους,
 Λήθην καὶ Πόνον καὶ Λιμὸν, σὺν τέτοις καὶ τὰς Ὀρκους·
 αὕτη σείρα τῆς γενεᾶς Χάους, Νυκτός, Ἑρίδων.

Γένος Πόντου.

Τῷ Πόντου τῷ συγχρόνου δὲ τῷ Χάους μάθε γένος·
 125 ὁ Πόντος πάλιν συμμιγείς τῇ Γῇ γεννᾷ Νηρέα,
 καὶ Θαύμαντα καὶ Φόρκυνά, Κητώ τε θυγατέρα.

Γένος Νηρέως· περὶ Ἑριδός καὶ Ἀρπύιων
 καὶ τίνα τέτων ὀνόματα.

Ὁ δὲ Νηρεὺς Ὠκεανῷ γήμας Δωρίδα παῖδα

- πάσας πεντήκοντα γεννᾷ παῖδας τὰς Νηρηίδας,
 ὧν τὰς πολλὰς ἐάσομεν, λέξομεν δὲ τὰς κρείττους·
 130 αὗται δ' εἰσὶ μὲν τέσσαρες, γνῶριμοι δὲ τοῖς πᾶσι,
 ἡ Ἀμφιτρίτη, Θέτις τε, Γαλάθεια, Ψαμάθη·
 ὁ τῷ Νηρέως ἀδελφὸς τέττου δὲ πάλιν Θαύμας
 γήμας Ἠλέκτραν καὶ αὐτὸς Ὀκεανίδα κόρην,
 πρῶτον γεννᾷ τὴν Ἐριδα, σὺν ταύτῃ τὰς Ἀρπυῖας,
 135 ὧν κλήσις ἔστιν Ἀελλῶ μετὰ τῆς Ὀκυπέτης·
 ὁ τρίτος τέτων ἀδελφὸς, τὸν Φόρκυνά σοι λέγω,
 Λητοῖ μιν γαῖς τῇ ἀδελφῇ γεννᾷ μὲν τὰς Φορκύδας,
 τὴν Ἐνυώ, καὶ Περφιδῶ, γεννᾷ καὶ τὰς Γοργόνας
 Σθενώ καὶ Εὐρυάλειαν, τὴν Μέδουσάν τε τρίτην,
 140 ξένον τι γέρας καὶ κενὸν ἔσας τὰς πέντε κόρας·
 εἷς γὰρ ὑπῆρχεν ὀφθαλμὸς ταῖς ἀδελφαῖς ταῖς δύο,
 τῇ Περφιδοῖ καὶ Ἐνυοῖ, καὶ ταῖς Γοργόσιν ἄλλος,
 ἑτέρα παρ' ἑτέρας δὲ τὸν ὀφθαλμὸν λαβῆσα,
 ἔβλεπεν ὅταν ἤθελε καὶ πάλιν ἀπεδίδου,
 145 κυκλοειδεῖς, μονόδοντες πλὴν ἦσαν αἱ Φορκύδες.

Περὶ Γοργόνων. τίνας γεννᾷ

ἡ Γοργὼν ἡ Μέδουσα.

- Λί δὲ Γοργόνες περωταὶ καὶ δρακοντοτριχῆσαι,
 ὧν ἡ Γοργὼν ἡ Μέδουσα τὴν κεφαλὴν τμηθεῖσα
 ἐκ τῷ Περσέως, τῷ Διὸς υἱῷ καὶ τῆς Δανάης,
 ὡς ὕστερον πλατύτερον ἐρῆμεν περὶ τέτων,
 150 Χρυσάορα καὶ Πήγασον ἐκ τῷ τραχήλου τίκτει,
 ἄνθρωπον τὸν Χρυσάορα, χρυσεὺν κρατῆντα ξίφος,
 τὸν ἵππον δὲ τὸν Πήγασον, ἵππον ἐπτερωμένον·
 ἄνθρωπον δὲ τρικέφαλον γεννᾷ τὸν Γηρυόνην·
 ὁ τῆς Μεδέσης ἕτος παῖς, ὃν εἶπον, ὁ Χρυσάωρ,

- 155 ἐκ θυγατρὸς Ὀκεανῆ τῆς Καλλιρρόης λέγω,
ὃν Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε, φημὶ τὸν Γηρυόνην·
σὺν δὲ Φορκύσι δὲ λοιπὸν καὶ ταῖς τρισσαῖς Γοργόσι
γεννῶσι καὶ τὴν Ἐχιδναὶ ὁ Φόρκυς, ἡ Κητώ τε,
ἔφιν τε τὸν φυλάσσοντα τὰ χρύσεια τὰ μῆλα·
160 τὸν δὲ ἑκατογκέφαλον τὸν Γίγαντα Τυφῶνα
Ἐχιδνα σχῆσα σύνευρον ἐν τοῖς ἐρήμοις τόποις,
Ὀρθρον γεννᾷ μὲν πρῶτιστον τὸν Γηρυόνου κύνα,
καὶ δεύτερον τὸν Κέρβερον, τὸν Ἄδου πάλιν κύνα
τὸν πεντηκοντακέφαλον, τὴν Ὑδραν τὲ σὺν τέτῳ.

Περὶ τῆς Ὑδρας καὶ Χιμαίρας.

- 165 Τὴν πεντηκοντακέφαλον ὁμοίως τῷ Κερβέρῳ
Ὑδραν γεννᾷ, τὴν Χίμαιραν τρικέφαλον θηρίον,
τὴν ἐμπροσθέν κεφαλὴν λέοντος κεκτημένην,
τὴν ἐπισθὲν δράκοντος, αἰγὸς τὴν μεσαιτάτην·
ἡ Χίμαιρα δ' ἐγέννησεν τὴν Σφίγγα τὴν Θηβαίαν,
170 καὶ λέοντα τὸν ἄτρωτον ἐκεῖνον τῆς Νευέας,
ὃν Ἡρακλῆς συνέθλασε χερσὶ γυμναῖς καὶ μύλαις·

Περὶ τῆς Σφιγγός.

- Καὶ τῆς Σφιγγός δὲ μάθανε τὴν φύσιν, εἶπερ θέλεις·
ἄνω μὲν ἔν αὕτῃ γυνή· κάτω θηρίον λέων·
πτέρυγας εἶχεν ἀετὶς· τῆς ὄνυχας γρυπὸς δὲ
175 τὰ περὶ τέτων δὲ λοιπὸν ἐπότε δέον μάθης
πῶς τε καὶ πῶς τεθνήκασι καὶ μᾶλλον παρὰ τίνων·
ἡ δὲ καὶ πάλιν μάθανε λοιπὸν τὰς ἐρανίδας.

Ἀνακεφαλαίωσις πάλιν τῆ γένους

τῆ Οὐρανῆ καὶ τῆς Γῆς.

Ὀκεανὸς τῆ Οὐρανῆ καὶ Γῆς υἱὸς ὁ πρῶτος,
γῆμας Τηθύν τὴν ἀδελφὴν τάδε γεννᾷ τὰ τέκνα·

- 180 τὰς ποταμὸς καὶ τὰς πηγὰς τὰς ἔσας ἐν τῷ κόσμῳ,
 ὧν καὶ Πλετῶ, καὶ Περσηῖς, καὶ Μῆτις καὶ Ἀδεία,
 καὶ Στυξ ὁμῆ καὶ Καλυψώ, τὰς δ' ἄλλας ἑατέον·
 ὁ δ' ἄλλος παῖς τῆ Οὐρανῆς ὁ Ὑπερίων πάλιν,
 Σελήνην, ἥλιον ὁμῆ γεννᾷ καὶ τὴν Ἡμέραν,
 185 γήμας τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς τὴν καλεμένην Θείαν·
 ἡ δ' Εὐρυβίη ἀδελφῷ τῷ Κροίῳ συμμεγεῖσα,
 Ἀσραῖον τε καὶ Πάλλαντα, ναὶ μὴν καὶ Πέρσην τέκτει
 Ἀσραῖος δὲ πάλιν γήμας τὴν ἀδελφὴν Ἡμέραν,
 τὸν Ἑωσφόρον τε γεννᾷ καὶ φύσιν τῶν Ἀνέμων·
 190 ὁ Πάλλας ἔπειτα λαβὼν τὴν Στύγα συνευνέτει,
 γεννᾷ Ζῆλον καὶ Νίκην τε, καὶ Κράτος τε καὶ Βίαν·
 ὁ Κοῖος παῖς τῆ Οὐρανῆς πάλιν τὴν Φοίβην γήμας,
 τὴν ἀδελφὴν τὴν ἑαυτῆς, τέκνα λοχεύει τάδε,
 τὴν Ἀσερίαν καὶ Λητώ πᾶσι γνωρίμους ἔσας·
 195 τῇ Ἀσερίᾳ δὲ μεγείς, Ἑκάτην γεννᾷ Πέρσης.
 Κρόνος καὶ Ῥέας παῖδες.

- Ὁ Κρόνος ἔπειτα μεγείς τῇ ἀδελφῇ τῇ Ῥέᾳ,
 Ἑσίαν τε καὶ Δήμητραν ἐγέννησε καὶ Ἥραν,
 Ἀθην καὶ Περσεύδωνα, σὺν τέτοισι καὶ τὸν Δία·
 ὡς δ' ἦν ὁ Κρόνος ἀπηνῆς τρώγων ἰδίους παῖδας,
 200 ἐξ Οὐρανῆς γὰρ τῆ πατρὸς καὶ Γῆς ἐμεμαθήκει
 ὅτι τῶν παίδων τις αὐτῶν ῥίψει τῆς βασιλείας,
 ἡ Ῥέα κατετήκετο σπλάγχχνα καὶ τὴν καρδίαν·
 ὡς δὲ σὺν ἄλλοις ἔτεκε τὸν, ὃνπερ εἶπον, Δία,
 Κέρρισι τῆτον δίδωσιν, ἀνδράσιν ἀπὸ Κρήτης·
 205 οἵτινες ἔκρυψαν αὐτὸν Αἰγαίῳ Κρήτης ὄρει·
 αὐτὴ δὲ σπαργανώσασα λίθον ἀντὶ τῆ βρέφους,
 ἐν λίκνῳ τῆτον τίθεισι, βρεφῆῳ κλινιδίῳ·
 ἐλθὼν δ' ὁ Κρόνος ἐκρορᾷ τὸν λίθον ἀντὶ βρέφους,

- καπαπιῶν δ' ἐξήμησεν ἕς ἐβεβρώκει πάλαι,
 210 καὶ λίθον τὸν πελώριον ἐξήμησε σὺν ἄλλοις·
 ὁ Ζεὺς δ' ἐλθὼν εἰς αὖξησιν, λαβὼν τὴν βασιλείαν,
 τὸν Κρόνον μὲν εἰς Τάρταρον ἐμβάλλει τὸν πατέρα·
 τὰς πατραδέλφους δὲ τὰς τρεῖς τὰς Κύκλωπας ἀνάγει,
 ὑπὸ τῷ Κρόνῳ πρὶν αὐτὰς ἐκεῖσι δεδεδμένους,
 215 ὥς καὶ τὰς Ἑκατόγχειρας ὄντας ἐν τῷ Ταρτάρῳ,
 καὶ συνεργὰς καὶ βοηθὰς ἐσχέκει τῶν πραγμάτων,
 τὰς μὲν Βροντὴν καὶ Ἀστραπὴν αὐτῷ μηχανωμένους,
 τὰς δὲ λοιπὰς εἰς πτόησιν Θεῶν τῶν ἐπιβέλων·
 τὸν λίθον δ' ὃν κατέπιεν ὁ Κρόνος ἀντ' ἐκείνους,
 220 εἰς τὸ μεσόμυχλον τῆς γῆς ἔθηκε τῆς Φωκίδος,
 τιμᾷ δὲ πάντας τὰς Θεὰς τὰς τέτρω συνεργῶντας,
 τὴν Στύγα δὲ καὶ μάλιστα Θεῶν ὄρκον ποιήσας,
 πρώτη γὰρ ἦλθε συνεργὸς σὺν τοῖς ἰδίοις τέκνοις·
 Ἴαπετὸς δ' ὢν ἀδελφὸς ἄλλος, ὥς εἶπον, Κρόνῳ,
 225 ἐκ θυγατρὸς Ὠκεανῆς Κλυμένης καλεμένης,
 Ἀτλαντα, καὶ Μενοίτιον γεννᾷ καὶ Προμηθεά,
 καὶ τὸν Ἐπιμηθεά τε τὸνσχόντα τὴν Πανδώραν·
 ἣν πρώτην ἐπλασαν Θεοὶ γυναῖκα τοῖς ἀνθρώποις,
 τῷ Προμηθεῶς δ' ἦν γυνὴ κλῆσιν Ἀξιοθεά,
 230 κατὰ δ' Αἰσχύλον τὸν σοφὸν τὴν κλῆσιν Ἑσιόνη,
 ἣν δὲ γυνὴ καὶ ἀδελφὴ κατὰ ταῦτόν τὰ δύο·
 πάντας τιμήσας τειγαρῆν ὁ Ζεὺς τὰς συνεργῶντας,
 Ἴαπετῷ λελύπηκε παῖδας τῷ πατραδέλφῳ,
 ἐχθρὰς, ἀπατεῶνας τε τέτρω κακῶς φανέντας·
 235 καὶ τὸν μὲν Ἀτλαντα ποιῆι τὸν Οὐρανὸν βασάζειν,
 καὶ κεραυνοῖ Μενοίτιον, δεσμεῖ τὸν Προμηθεά
 εἰς ὄρος τὸ Καυκάσιον, κίονος δῆσας μέσον,
 ἦπαρ δὲ τέτις αἰτὸς ἔτρωγε κατεσθίων·
 πλὴν δὲ σῶον ἐν τῇ νυκτὶ γινόμενον τὸ ἦπαρ,

- 240 ἔργον προῖχεν αἰτῶ τὸ τρώγειν καὶ σπαράττειν,
 ἕως αὐτὸν ὃ Ἑρακλῆς ἀπέκτεινε τοξεύσας,
 τὸν Προμηθεῖα δὲ κακῆς ἀπέλυσε μερίμνης,
 ταῦτα δ' ἦν πάσχων Προμηθεὺς ὑπὸ Διὸς τοιῶδε·
 βῆν μέγαν (ποτέ) θύσαντες περὶ τὴν συκιγόνην, Cod. σικιγ...
 245 τὸν Προμηθεῖα μερισην ποίησι τῶν κρεάτων·
 ἔτος δ' ὅς' αὖ τὰ πιμελῇ δολίως συγκαλύψας,
 εἰς τὰς ἐτέρας τῶν μοιρῶν ἔγκατα θεῖς τὰς σάρκας,
 τὸν Δία παρηπάτησε, παρέσχε τὰ ὀσέα,
 ὃ δὲ καὶ γνῆς ἐδέξατο τῆτον λυπήσας θέλων·
 250 καὶ πρῶτον ἔτος μὲν τὸ πῦρ ἀπέκρυψε τελείως·
 ὥς δὲ καὶ τῆτο Προμηθεὺς δολίως ὑποκλέψας
 ἐν νάρθηκι κατήγαγεν, ἔδωκε τοῖς ἀνθρώποις,
 δεσμεῖ μὲν ὥσπερ εἵπομεν τῆτον ὃ Ζεὺς Κλυκᾶσθ·
 συμπλάσας καὶ γυναῖκα δὲ πρὸς βλάβην τῶν ἀνθρώπων,
 255 πέπομφε ταύτην ὑφ' Ἑρμῆ πρὸς τὸν Ἐπιμηθεῖα,
 ἐξ ἧς ἐπλήσθη τῶν κακῶν ὥς λέγουσιν ὁ βίος.
 Ἐγὼ νομίζω δὲ καλὰς ἀπάσας τὰς γυναῖκας,
 πλὴν ὅσαι μελαγχχίτωσιν αἰσχροῖς γαμοκλῆσιν,
 ὥσπερ ἡ νῦν ἡ Ἐριννὺς ἄλλη Γοργῶν θρασεία,
 260 μονόπτερος καὶ μονόφθαλμος, ὥσπερ αἱ πρὶν Γοργόνες.
 Οὕτως ὁ Ζεὺς παραλαβὼν τὴν Κρόνου βασιλείαν,
 τιμὰς δορεῖται τοῖς θεοῖς τοῖς τέτῳ συνεργῶσιν,
 Ἴαπετῆ δὲ τιμωρεῖ τῆς παιίδας ὥσπερ εἶπον·
 ἐπεὶ δὲ τῆτο πόλεμον ἀντήραν οἱ Τιτᾶνες
 265 δεκαετῶς μαχόμενοι καὶ λύσις ἐκ ἦν τέτε,
 ἀλλ' ἴσως ἦν ταῖς μέρεσι θεῶν τε καὶ Τιτάνων,
 ὃ Ζεὺς τῆς Ἑκατόγχειρας καὶ Κύκλωπας σὺν τέτοις
 ἔχων εἰς μάχην συνεργῆς, τῆς μᾶμμης Γῆς εἰπέσης,
 νέκταρ κεράσας ἠΰφρανε προπέμπων τρὸς τὴν μάχην,
 270 καὶ συναρπάξας πόλεμον μετὰ μεγάλῃ κρότῃ,

- τροπῆται καὶ τῆς Γίγαντας, τροπῆται τῆς Τιτᾶνας·
 οἱ τρεῖς γὰρ Ἑκατόγχειρες δίχα τῶν ἄλλων πάντων
 τριακοσίους ἔρριπτον πέτρας εἰς τῆς Τιτᾶνας·
 ἔτω περιγενόμενος τῇ μάχῃ τῶν Τιτάνων,
 275 δεσμεῖ μὲν ἅπαντας αὐτὸς τῇ Γῇ καὶ τῷ Ταρτάρῳ,
 θύρας δ' ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὁ Ποσειδῶν ἀρρήκτους,
 τῆς Ἑκατόγχειρας αὐτοῖς φύλακας ἐπιστήσας,
 τὸν Κόττον καὶ τὸν Γύγην τε, τὸν δ' ἄλλον γαμβρὸν ἔσχε
 εἰς παῖδα Κυμοπόλειαν, τὴν ἐκ τῆς Ἀμφιτρίτης·
 280 ἔμπροσθεν τέτων δὲ κινεῖ τὸν Οὐρανὸν ὁ Ἄτλας,
 ὅπερ καὶ Νύξ, Ἡμέρα τε ἀλλήλαις συναντῶσιν,
 ὅπερ καὶ Θάλαμος ἐστὶν Ἄδης καὶ Περσεφόνης·
 ὁ Κέρβερος φυλάσσει δὲ καὶ Στύξ ἐκεῖσε ῥέει.
 Ἐπεὶ δ' ὁ Ζεὺς ἐνίκησεν ἕσπερ Τιτᾶνας εἶπον,
 285 ἡ Γῆ μεγεῖσα πρὸς εὐνὴν ἔκτοτε τῷ Ταρτάρῳ,
 τὸν ἑκατοντακέφαλον ἐγέννησε Τυφῶνα,
 θηρῶν ἀπάντων κεφαλὰς ἀγρίων κεκτημένον,
 τέρας δεινὸν καὶ παμμιγὲς, ἵν' εἴπω κατ' Αἰσχύλον (a),
 » δαναῖσι γαμφηλαῖσι συρίζον φόνον,
 290 » ἐξ ὀμμάτων δ' ἤσπραπτε γοργωπὸν σέλας·
 ἔτος σονάπτει τῷ Διὶ πάλιν ἑτέραν μάχην,
 κεραυνωθεὶς δὲ καὶ αὐτὸς ἐκρύβη τῷ Ταρτάρῳ,
 ἐξ ἕπερ πάντες οἱ σφοδροὶ γεννῶνται τῶν Ἀνέμων,
 δίχα Ζεφύρος καὶ Βορᾶ, θεογενεῖς γὰρ ἔτοι.
 295 Ὡς δὲ καθεῖλε κεραυνοῖς πάντας ὁ Ζεὺς Τιτᾶνας,
 καὶ μοναρχεῖν ἀπῆρξατο πατρῶν λαβὼν κράτος,
 τιμὰς προπέσας δὲ θεοῖς νείμας τοῖς ἑρανοῖσι,
 γυναῖκα πρώτην ἔσχηκε τὴν πατραδέλφην Μῆτιν·
 σχῆσαν δὲ ταύτην ἐν γαστρὶ τὴν Ἀθηναῖαν ἐκ τέτθ,
 300 φροβέμενος κατέπιε, τῆς μάμμης Γῆς εἰπέσσης

(a) Prometh. v, 355., 356. et nota variantem in δαναῖσι.

- τὸν ἐκ τῆς Μήτιδος υἱὸν λαβεῖν τὴν βασιλείαν·
 χρόνε παραρρύέντος δὲ τῆς πρέποντος λοχείας,
 τὴν Ἀθηνᾶν ἐκ κορυφῆς γεννᾷ τοικτοτρόπως·
 ὁ Ζεὺς συνὼν πρὶν τῷ πατρὶ λάθρα τῶν φυτοσπόρων,
 305 τῇ ἀδελφῇ μιγνύμενος Ἦρα μυχίῳ τρόπῳ,
 Ἦραισιν· ἔχ' ὀλόκληρον, ἀλλὰ χολὸν λοχεύει,
 ὅς τῃ Διὸς τὴν κεφαλὴν σχίσας ἐν τῷ πελέκει,
 τὴν Ἀθηνᾶν ἐξήνεγκεν ἔνοπλον, οἰμωμένην,
 ἔτιωσ' ὁ Ζεὺς ἐκ Μήτιδος τὴν Ἀθηνᾶν λοχεύει·
 310 δευτέραν Θέμιν ἔγημε τὴν ἄλλην πατραδέλφην,
 ἐξ ἧς Εἰρήνην, Δίκην τε γεννᾷ σὺν Εὐνομίᾳ,
 τὰς τρεῖς ταύτας ἐγέννησεν ἐκ Θέμιδος τὰς Ὠρας,
 τὴν Εὐρυνόμην ἔσχηκε τρίτην γυναῖκα πάλιν
 Ὠκεανῷ τυγχάνουσιν τῇ πατραδέλφει κόρη·
 315 ἐξ ἧς γεννᾷ τὰς Χάριτας τὰς πᾶσι θρυλλεμένας,
 τὴν Ἀγλαΐαν, Θάλειαν, μετὰ τῆς Εὐφροσύνης·
 τετάρτην δὲ τὴν Δήμητραν τὴν ἀδελφὴν λαμβάνει,
 ἐξ ἧς τὴν Ἄδην σύνευγον γεννᾷ τὴν Περσεφόνην.

Γέννησις Μισῶν καὶ τὰ ὀνόματα.

- Ἐννέα δὲ μιγνύμενος νύκτας τῇ Μνημοσύνῃ,
 320 τῇ πατραδέλφει τῇ αὐτῇ, καθὰ καὶ ταῖς ἐταίραις,
 ἐν Πιερίᾳ τέτοκε τὰς Μίσσας τὰς ἔννέα·
 Κλειῶ καὶ τὴν Πολύμνιαν, τὴν Ἐρατὴν σὺν ταύταις,
 Εὐτέρπην, Τερψιχόρην τε μετὰ τῆς Μελπομένης,
 τὴν Οὐρανίαν, Θάλειαν, σὺν γε τῇ Καλλιόπῃ·
 325 Λητοῖ τῇ Κροίῃ θυγατρὶ μιγείς τῇ πατραδέλφει,
 Ἀπόλλωνα καὶ Ἀρτεμιν παῖδας ἰδίους τέκτει·
 ὕστερον σχῶν τὴν Ἦραν δὲ νομίμην συνευνέτει,
 τὰς Εἰλειμένας (a) τε γεννᾷ, τὴν Ἥβην καὶ τὸν Ἄρην.

(a) Sic CC., at Hes. v. 297. εἰλείθυιαν. Vellem potius εἰλειμένας, cf. Lil. Gir. 341. 45.

Γέννησις Ἑρμῆ.

Μαία τῇ Ἀτλαντος μεγείς πάλιν τῆ πατραδέλφει,
 330 Ἑρμῆν γεννᾷ τὸν λόγιον ἔρει τῆς Ἀρκαδίας,
 τὰς ἡρωίδας δ' εἵπομεν ὁπότε δέον λέγειν·
 ὁ Ποσειδῶν δὲ τῆ Διὸς ὁ ἀδελφὸς πρὸς γάμον
 τὴν Ἀμφιτρίτην ἐσχηκῶς Ὠκεανῷ τὴν παῖδα,
 τὸν Εὐρυβίην ἔτεκεν κληρῶχον τῆς θαλάσσης,
 335 σὺν τέτῳ Κυμοπέλειαν, ἣν εἶπον ἀνωτέρω.

Τίνας ἐξ Ἄρειος ἐγέννησεν Ἥφαιστος
 γυνὴ Ἀφροδίτη.

Τὴν Ἀφροδίτην Ἥφαιστος λαμβάνει δὲ γυναῖκα·
 Ἄρης δ' αὐτῇ μιγνύμενος λαθραία συνουσία
 Φόβον καὶ Δῆμον ἔτεκεν, ναὶ μὲν καὶ Ἀρμονίαν·
 τῷτο μὲν γένος τῶν Θεῶν πῶν πάλοι θρυλλεμένων.

340 Ἄλλ' ἤδη καὶ σαφέστερα ἐν κεφαλαίῳ λέξω·
 ἡ Γῇ τὸ πρὶν σὺν Οὐρανῷ Θεῶν ἐκυριάρχεν·
 Κρόνος καὶ Ῥέα δεύτερον κατὰ τινὰς ἐκράτεν,
 τὰ παιδαγόνῃα τῇ πατρὸς τεμόντες ἐν θρεπάνῳ,
 κατὰ δὲ τὸν Λυκόφρονα καὶ τινὰς τῶν ἐτέρων,
 345 μετὰ τὴν πτώσιν Οὐρανῷ καὶ τμήσιν τῶν μορίων,
 Ὀφίων, Εὐρυνόμη τε λαμβάνουσι τὰ σκῆπτρα·
 καὶ τέττες εἰς τὸν Τάρταρον πάλιν βαλὼν ὁ Κρόνος,
 τρίτος τὸ σκῆπτρον ἔλαβεν, ἦρχε μετὰ τῆς Ῥέας·
 ὁ Ζεὺς δὲ πάλιν τέταρτος τὸν Κρόνον ταρταρώσας,
 350 μετὰ τῆς Ἥρας ἔσχηκε Θεῶν ἀρχὴν καὶ κράτος,
 ἐξ ἧς καὶ παῖδας παιδουργεῖ τὸν Ἥφαιστον μοιχείῳ,
 γάμοις νομίμοις πάλιν δὲ τὴν Ἥβην καὶ τὸν Ἄρην·
 ἀλλὰ τῆς δώδεκα Θεῶν πρῶτον καλῶς σοι φράσω,
 καὶ μετ' αὐτῆς τῆς ἀριστεῖς Ἑλλήνων τε καὶ Τρώων,
 355 τίνων εἰσὶ πατέρων τε καὶ γενεᾶς ὁποίας,
 καὶ τίς ἐκ τέτων τῶν Θεῶν ἔσχηκε ριζοχίαν,

καὶ πρῶτα μάθε τῶν Θεῶν τῶν δώδεκα τὴν κλῆσιν,
 ἕς ἄλλως ἄλλαι λέγουσιν ὡς Σεμιτὸν ἐκείνοις,
 σὺ δέ μοι πρόσχες ἀκριβῶς καὶ μάθε τίνες ἔσται.

- 360 Ζεὺς, Ἀφροδίτη, Ποσειδῶν σὺν τέτοις καὶ Δημήτηρ,
 Ἥρα Διὸς ἡ σύνευνος, καὶ παῖδες πάλιν τέτων,
 Ἥβη καὶ Ἥφαιστος ὁμῆ, καὶ Ἄρης σὺν ἐκείνοις,
 Λητώ, Ἀπόλλων, Ἄρτεμις καὶ Ἀθηνᾶ σὺν τέτοις
 τύτῃς μοι γίνωσκε Θεὸς καλεῖν τῆς δωδεκάδος
 365 τῶν ἑρανίων τῶν Θεῶν Ἑρμῆν δὲ καὶ τὴν Ἴριν
 ἀγγέλους γίνωσκε Θεῶν, μὴ δὲ Θεὸς τυγχάνειν.
 τὴν Ῥέαν καὶ τὸν Κρόνον δὲ, τὸν Ἄδην, τὴν Τιτᾶνας,
 τὴν Θέτιδα καὶ τὰς λοιπὰς γίνωσκε Νηρηίδας
 ἄλλας δὲ πάλιν γίνωσκε Δρυάδας καλεμένας,
 370 ἄλλας δὲ κλήσεις ἔχοντας ἑτέρας πάλιν νόει
 τὸν Ἡρακλῆν, Διόνυσον, καὶ τὴν τοιότῃς πάντας,
 ἦρωας γίνωσκε καλεῖν, μὴ δὲ Θεοὺς μοι νόει,
 τοὺς δώδεκα δ' οὕς εἶπομεν, ἔχε τῶν οὐρανίων
 ἐπεὶ Τιτᾶνας, Κύκλωπας, Ἑκατογχείρων γένος,
 375 Κενταύρους τε καὶ Γίγαντας καὶ δαίμονας ἑτέρας,
 ἀπειρομέτρους εὖρης ἄν, ἄν ἀριθμεῖν ἐθέλῃς
 τούτῃς δὲ μόνους γίνωσκε εἶναι τῆς δωδεκάδος.

- Ἄλλ' ἐπειδὴ περ εἶπομεν παρὶ Θεῶν σοι ταῦτα,
 φέρε μικρὸν διδάξωμεν καὶ περὶ τῶν ἡρώων
 380 τῶν ἀριστέων στρατηγῶν Ἑλλήνων τε καὶ Τρώων,
 καὶ τὸ πρὸς τῆς στρατιᾶς εἶπωμεν ἀμφοτέρων.

- Οἱ Τρῶες μὲν οἱ κάτοικοι χωρὶς τῶν συμμαχοῦντων,
 σκευοποιῶν, ὑπηρετῶν καὶ τῶν μὴ μαχομένων,
 πολεμισαὶ πεντήκοντα παρῆσαν χιλιάδες,
 385 σύμμαχοι τριπλασίονες τῶν ἐγχωρίων ἦσαν
 Ἑλληνικὴν τε στρατιὰν τίς κατ' ἀξίαν γράψει;
 τὸ πᾶν αὐτῶν τῆς στρατιᾶς τῆς τότε κινήσεως,

- ἀπόμαχον καὶ μάχιμον μετὰ τῶν σκευαφόρων,
 ὑπηρετῶν καὶ τῶν λοιπῶν, καὶ τῶν ἀρχῶν ἀπάντων,
 390 εἰς χιλιάδας ἴστατο τὸ μέτρον διαχιλίας,
 διακοσίοις δ' ἄλλοι τε πεντήκοντα πρὸς ταύταις
 οὗτος μὲν οὖν ὁ πληθυσμὸς Ἑλλήνων τε καὶ Τρώων.
 Ἦδη δὲ λέξωμεν καλῶς περὶ τῶν βασιλέων,
 καὶ τῶν ἀρίστων παρ' αὐτοῖς τίνες καὶ ποίε γένεσ.
 395 Πρίαμος Τρώων βασιλεὺς ἦν ἐν τοῖς τότε χρόνοις,
 Ἐκάβην ἔχων σύζυγον, πεντήκοντα δὲ παῖδας·
 ἀλλὰ πολλοὺς μὲν ἔσχηκεν ἀπὸ τῶν παλλακίδων,
 μόνες ἐννεακαίδεκα γεννήσας ἐξ Ἐκάβης·
 τὸν Ἕκτορα τὸν πρόμαχον, τὸν πύργον τὸν τῆς Τροίας,
 400 τὸν ἄσραφῇ τὸν κίονα Πίνδαρος (a) ὥς πε λέγει·
 Ἀλέξανδρον τὸν ἄρπαγα τῆς ὀλοερῆς Ἑλένης,
 Ἕλενον καὶ Δηϊφοβον, Ἀγάσωνα, Πολίτην,
 τὸν Αὐαγόν, τὸν Αἰσακόν, τὸν Πάμμωνα σὺν τούτοις·
 Τρώϊλον καὶ Ἀντίμαχον, Ἀντίφρονον, Ἰππόθην,
 405 Ἀλάστορα, Πολύδωρον, νεώτερον ἀπάντων·
 καὶ θυγατέρας τέσσαρας σὺν τούτοις ἐκλοχεύει,
 Κασάνδραν· Λαοδίκεαν· Κρέεσαν· Πολυξένην·
 τοὺς νόθους παρῆάσωμεν καὶ πάντων τοὺς προγόνους,
 καὶ ὑπεσχέσθην κατ' ἀρχὰς εἰπεῖν καὶ τοὺς προγόνους,
 410 μήπως σε συνθολώσωμεν ἐκ τῆς πολυπληθείας·
 σὺ γὰρ τῶν Τρώων στρατηγούς ζητεῖς καὶ τῶν Ἑλλήνων,
 καὶ τούτων τὸν κατάλογον ποθεῖς ὁμοῦσαι μόνον·
 ἂν δὲ καὶ τοὺς προπάτορας ἄρξωμαι τούτων λέγειν,
 θολώσω πάντας ἀκοὴν ἐκ τῆς πολυπληθείας,
 415 καὶ Πτολεμαίου δέημα τότε βιβλιοθήκης,
 ὥς ἂν τὰ γεννησόμενα τεθήσῃται βιβλία·

(a) Olymp. II. v. 146., ἢ ἀσραφῇ.

- ἡμᾶς δὲ δαίμων Ἐριννὺς μονόπους καὶ καμπρόδους (a),
 ἢ φύσις ἢ φιλόβρωμος, ἢ φίλαιμος καρδία (b),
 ἢ θολερὰ καὶ σκοτεινὴ καὶ φιλομελαγχίτων,
 420 τιμῶσα κατ' Αἰθίοπας μᾶλλον λευκοῦ τὸ μέλαν,
 καὶ φῶς τὸ σκότος ὥς τυρλὴ κακῶς λογιζομένη,
 ἐπιδεῖς ἐποίησε μέχρι καὶ τῶν χαρτίων·
 εἰ δέ τις με λαβρεύεσθαι ταῦτα νομίζει μάτην,
 ὥς μὴ γινώσκοντα λελεῖν ἡρώων τοὺς προγόνους,
 425 ἀπὸ τοῦ Χάους ἄρξομαι Πριάμου γένος λέγειν,
 καὶ καταντήσας εἰς αὐτάς τὰς ρίζας τὰς ἐσχάτας,
 παύσω τὸν λόγον τὸ λοιπὸν, λέγω σοι τὰ χρειώδη·
 εἰ δέ τις θέλει με μαθεῖν οἷος εἰμὶ τὴν φύσιν,
 ὁπόταν τούτῳ βουλευτὸν, καλῶς μοι, πειρασάτω·
 430 καὶ δὴ λαλεῖν ἀπάρχομαι τὸ γένος τοῦ Πριάμου.

Γένος Πριάμου.

- Τὸ Χάος μὲν ἦν πρῶτιστον πάντοσε κεχυμένον,
 τοῦτο τὴν Γῆν ἐγέννησε, τὸν Οὐρανὸν ἢ Γῇ δε·
 ὧ καὶ μινγεῖσα περισσοὺς γεννᾷ μὲν ἄλλους παῖδας·
 καὶ Κρόνον δὲ γεγέννηκεν ὅστις γεννᾷ τὸν Δία·
 435 ὁ Ζεὺς, Ἡλέκτρα συμμινγεῖς Ἀτλαντος καὶ Πλειόνης,
 τὸν Δάρδανον ἐγέννησεν, ὃς Δαρδανίαν κτίζει·
 ἐκ θυγατρὸς Ἀρίσβας δὲ τοῦ Κρητικοῦ (sic) Σκαλάνδρου,
 γεννᾷ τὸν Ἐριχθόνιον ἄνθρωπον ἵπποτρόφον,
 ὃς τρισχιλίας μόνας μὲν εἶχε τοκάδας ἵππους,
 440 πλὴν τῶν σειρῶν καὶ τῶν λοιπῶν τῶν ἵππων τῶν ἀφρένων,
 τῶν ὄνων, ἡμιόνων τε, καὶ τῶν λοιπῶν τῶν ζώων·
 ὁ δ' Ἐριχθόνιος λαβὼν τὴν σύγγονον Ἰδέαν
 τῶν Τρώων τὸν ὁμώνυμον ἐγέννησε τὸν Τρῶα·
 Τρῶς Ἴλον, καὶ Ἀσάραγκον γεννᾷ καὶ Γαννυμήδην,
 445 καὶ Γαννυμήδην μὲν ὁ Ζεὺς ἀρπάζει διὰ κάλλος,
 πιγκέρνην τοῦτον τῶν Θεῶν μᾶλλον αὐτῷ ποιήσας·

(a) C. καμπρόδους. (b) C. φιλεκος, al. φιλαιος.

- Ἴλος λαβὼν τὴν Ἴλιον πρὸς γάμου συνουσίαν,
 γεννᾷ τὸν Λαομέδοντα καὶ δίδωσι τὸ κράτος
 τὴν Εἰρομένην (sic) δὲ λαβὼν Ἀσάραγκος γυναῖκα,
 450 Κάπυν ἐκ ταύτης τέτοκεν Ἀγχίσου τὸν πατέρα
 ὁ Λαομέδων δὲ λαβὼν διπλαῖς γυναῖκας ταύτας
 Λευκίππην ἅμα καὶ Στρυμνῆν, γεννᾷ καὶ τέκνα τάδε
 ἐκ τῆς Λευκίππης, ὥς φησιν ὁ (sic) Σύρως Φερεκύδης,
 γεννᾷ τὸν Πρίαμον αὐτὸν μετὰ τῆς Ἡσιόνης,
 455 τὸν Λάμπην, Ἰκετάοντα συνάμα τῷ Κλυτίῳ,
 ἐκ δὲ Ῥοῖῆς (sic) τὸν Τιθωνὸν τὸν σύνευνον Ἡμέρας,
 ὁ Κάπυς τὸν Ἀγχίσην τε Ἀγχίσης τὸν Αἰνείαν
 ἐξ Ἀφροδίτης τῆς Θεᾶς, ἐν Ἰδῇ μεγίς ταύτῃ
 ἐκ τῆς Ἑκάβης Πρίαμος τῆς θυγατρὸς Κισσέως,
 460 τὸν Ἕκτορα γεγέννηκε καὶ τὰς λοιπὰς ὥς εἶπον
 Ἐκτωρ πρὸς Ἀνδρομάχην δὲ πάλιν λαβὼν γυναῖκα
 τὴν παῖδα Ἡετίωνος Κιλίκων βασιλέως,
 γεννᾷ τὸν Ἀστυάνακτα, Λαόδαμον σὺν τῷ
 Αἰνείας δὲ τὴν Κρέουσαν λαβὼν τὴν τῆ Πριάμου,
 465 ἐκ ταύτης τὸν Ἀσκάνιον φίλον υἱὸν ἐσχέκει
 εἰς δὲ Λατίνους ἀπελθὼν, μετὰ τὰ κατὰ Τροίαν,
 Λαβινοῖαν ἔλαβε Λατίνου θυγατέρα,
 ἥτις τὸν Σίλβιον γεννᾷ καὶ Σίλβιος Αἰνείαν
 Λατίνου παῖς Ἀρώνυμος καὶ τούτου πάλιν ἄλλος
 470 ἕτος δὲ πάλιν ἔτεκε Λατῖνον ὁ Αἰνείας
 ἐκ τούτου τις ἐνομαστός γέγονε Τιβερίνος,
 ὅστις πεσὼν εἰς ποταμὸν Ἀλβῆνον κυνηγίαις,
 Τίβεριν ὄνομα ποιεῖ τὸν ποταμὸν καλεῖσθαι
 τῆ Τιβερίνου δὲ υἱὸς Ἀμέλιος γεννᾶται,
 475 ὅστις ἐναποπνίγεται μέσον τῶν βασιλέων,
 ἐπικλυσάσης ἀρνηθὼν τῆς λίμνης τῆς ἐκεῖσε
 υἱὸς δὲ τῶν γέγονεν γενναῖος Ἀβεντῖνος,

- ὅς ἀνῆρέθῃ πολεμῶν τῷ δ' Ἀβεντίνου παῖδες
 Νομήτωρ καὶ Ἀμέλιος· πρότερος δ' ἦν Νομήτωρ,
 480 ὃν ἐξελὼν Ἀμέλιος, κρατεῖ τῆς βασιλείας,
 φονεύσας τέττοινόν τὸν υἱὸν ἐν ταῖς κυνηγεσίαις·
 καὶ θυγατέρα δὲ αὐτῷ τὴν Σίλουιαν ἢ Ῥέαν,
 εἴτε κατ' ἄλλους δέ τινας Ὑλείαν καλουμένην,
 ἱέρειαν ἐποίησεν ὅπως παρθένος μένη·
 485 ἡ δὲ, τὸ πόθεν, ἔγγυος, ἐκ οἶδα, γενομένη,
 Ῥῶμον, Ῥωμύλον τε γεννᾷ, δύο τῆς Ῥώμης πύργους·
 οἱ πρῶτον τὸν Ἀμέλιον κτείναντες τὸν κρατῦντα,
 τὸν πάμπαν τὸν Νομήτορα ποιῶσι βασιλεῖα·
 καὶ τὴν μητέρα ταῖς τιμαῖς τιμήσαντες αἷς δέον,
 490 τὴν Ῥώμην τὴν ἐξάκουστον κτίζουσι καὶ βαθρῶσι·
 Ῥῶμος δὲ θνήσκει παρευθὺ τῆς Ῥώμης κτιζομένης,
 Ῥωμύλος πάλιν ὕστερον ἐν δόλαις ἀνακρεῖται,
 ἑπτὰ τε καὶ τριάκοντα τοῖς χρόναις βασιλεύσας·
 παιδίον δ' ἐκ ἐγένετο Ῥωμύλῳ τῷ γενναίῳ,
 495 ἀλλ' ἄπαις ἐτελεύτησε καὶ Νουμᾶς βασιλεύει.
 Θέλεις σοὶ παρελκύσμεν ἕτω τὸ γένος σύμπαν;
 ἀλλ' ἀπρεπὲς σοι καὶ βαρὺ φανήσεται τελείως·
 σὺ γὰρ τὰς στρατηγὰς ζητεῖς Ἑλλήνων τε καὶ Τρώων,
 τὰ δ' ἄλλα τὰ περίεργα, κόπου καὶ πόνου πλέα,
 500 καὶ τοῖς ἀκρωμένοις μὲν, τοῖς γράφουσι δὲ πλέον,
 καὶ μᾶλλον πατριώδεσι τοῖς στίχοις γεγραφόσι·
 ναρκᾶν γὰρ εἶωθε ψυχὴν πράγμα ποιῶσα μέγα,
 ὅταν, ἐν οἷσπερ πέφυκεν, ἐπαίνων ἐπαξία
 μᾶλλον δοκῇ τί μωμητὸν ποιεῖν τοῖς μωμεσκόποις,
 505 μὴ πρὸς αὐτὸ προσβλέψασι τὸ τῆς οἰκονομίας·
 καὶ δὴ λοιπὸν τὰ περιττὰ τῆς ἡρωογονίας
 ἐάσας γράφειν ἀπρεπῶς συγγράμμασι πιθήκων,
 τὰ καυριώτατα σαφῶς ἐν τέτοις διαγράψω

- τὰ δ' ἄλλα δέονται καρῆ καὶ σίχων τῶν ἡρώων,
 510 καὶ μᾶλλον περισσότερον καὶ γλώσσης εὐθυμούσης,
 καὶ δὴ χωρὶς πρὸς τὸν εἰρμῶν, σὺ δὲ καλῶς μοι πρόσχες
 Ἦν μὲν τῶν Τρώων βασιλεὺς ὁ Πρίαμος, ὃν εἶπον,
 Ἐκάβην ἔχων σύνευνον, καὶ παῖδας τοὺς ῥηθέντας
 τὸν Ἑκτορὰ δὲ μάλιστα πόργον τῆς Τροίας εἶχεν,
 515 καὶ τὸν Αἰνείαν μετ' αὐτὸν γαμβρὸν ἐπὶ Κριέσῃ,
 εἶχε τὸν Ἐλπιόνα γαμβρὸν εἰς Λαοδίην,
 εἶχε τὰς Ἐλπιόνας τέτρες συναίμους τούςδε,
 Ἀρχέλοχον, Αἰάμαντα καὶ Κύωνα σὺν τέτοις,
 μεθ' ὧν τὸν Ἰφιδάμαντα, τῆς Θεανῆς τῆς παῖδας
 520 τῆς γυναῖκος Ἀντήναρος Ἐκάβης ἀδελφῆς τε,
 ἦν ὁ Αὐκάονος υἱὸς, ὁ Πάνδαρος τοξότης,
 ἦν Ἀδραϊστος καὶ Ἀμφιος σύρμαχος φίλος Τρώων·
 ἦν σὺν αὐτοῖς καὶ Ἀσιος υἱὸς ὁ τῷ Ὑτάκῃ
 Ἰππόθεος καὶ Πύλακος Εὐφημος καὶ Ἀκάμας
 525 ὁ Δῖος καὶ Ἐπίστροφος Πυραίχμης, Πυλαιμένης·
 ὁ Χρόμης, καὶ ὁ Ἐννομος Ἀσκάμιος καὶ Φόρκυς
 ὁ Μέθλης τε καὶ Ἀντιφας Ἀμφίμαχος καὶ Νάατης
 ἀλλ' οὗτοι μὲν ἀνάνυμοι καὶ τῶν οὐ χρειωδῶν σοι.
 Τοὺς Πριαμίδας γίνωσκε καὶ τοὺς γαμβροὺς ἐκείνους,
 530 καὶ τὸν τοξότην Πάνδαρον ὃν εἶπον ἀνωτέρω,
 ὀνομαστοὶ γὰρ ἅπαντες οὗτοι καὶ σὺ χρειώνεις·
 καὶ σὺν αὐτοῖς μοι γίνωσκε Γλαῦκον καὶ Σαρπηδόνα,
 τὸν Γλαῦκον ἔχοντα χρυσὴν πᾶσαν τὴν πανοπλίαν,
 τὸν Σαρπηδόνα δὲ Διὸς ὄντα γεναῖον παῖδα,
 535 ἀπὸ Πατέρων βοηθοὺς ἐλθόντας τῷ Πριάμῳ·
 ἦν δὲ καὶ μάντις τοῖς Τρωσὶν Ἐλκνος καὶς Πριάμῳ,
 καὶ Πολυδάμας σύγχρονος τοῦ Ἑκτορος ὑπάρχων,
 καὶ μὲν Κασσάνδρα σὺν αὐτοῖς ἢ καὶς ἢ τῷ Πριάμῳ,
 ἀλλ' εἶχεν ἅπαντες αὐτὴν ὥσπερ ἐξεσφραγίσαν·

- 540 τῆς Ἀθηνᾶς ἱέρεια ἡ Θεανὼ ὑπῆρχεν,
 Ἡφαίστιος πάλιν ἱερεὺς ἦν ἐν Τρωσὶν ὁ Δάρης·
 καὶ Παντερπῆς τις ἰατρὸς ἦν ἐν τῇ Τροίᾳ τότε·
 ἦσαν ἐν τούτοις ἄριστοι γέροντες βουλευφόροι,
 οἱ τρεῖς Πριάμου ἀδελφοί, αὖτις καὶ πρῶτον εἶπον,
 545 ὁ Λάμπης, Ἰκετάων τε, συνάμα τῷ Κλυτίῳ,
 καὶ τῷ Πριάμου σύγγαμβροι θυμοίτης καὶ Ἀντήνωρ,
 Κίλλαν Ἐκάβης ἀδελφὴν εἶχε γὰρ ὁ θυμοίτης·
 ὁ δ' αὖ Ἀντήνωρ, Θεανῶν καὶ πρῶτον ἔφην,
 καὶ Οὐκαλέγων σὺν αὐτοῖς ἦν ἄλλος δημογέρων,
 550 καὶ Πάνθου Πολυδάμαντος πατήρ καὶ τοῦ Εὐφόρβου,
 ὃς χρυσκόμος Εὐφόρβος ὑπάρχων ὑπὲρ φύσιν,
 καὶ χρυσοκαταδέσμητον εἶχεν αὐτῷ τὴν κόμην,
 καὶ πολεμῶν καὶ καρτερῶν πόρους ἐν τοῖς πόλεμοις,
 ὥς Ὅμηρος παρίσῃσι τὸν νέον διαγράφει·
 555 ὁ δὲ σοφώτατος Ὀρφεὺς τοῦτον ὑπερεξαίρων,
 λέγων παθεῖν τοὺς σύμπαντας περιέσθαι σὺν τούτῳ.
 Οὗτοι μὲν ἦσαν σύμμαχοι τῶν Τρώων τοῖς πρὶν χρόνοις,
 καὶ τῶν Ἐκάβης ἀδελφῶν Ὀτρέως καὶ Μυγδόης,
 καὶ τῶν Πριάμου ἀδελφῶν ἦσαν οἱ παῖδες πάντες,
 560 Κόρυβος καὶ Μελάντιος, καὶ Δόλωψ καὶ Καλήτης.
 ἐν τοῖς ὑψέροις χρόνοις δὲ καὶ Ῥησὸς ἀπὸ Θράκης
 ἦλθε τῶν Τρώων σύμμαχος, πάλιν στρατὸν ἐπάγων,
 χρυσῇ μὲν ἔχων ἅπασαν αὐτῷ τὴν πανοπλίαν,
 ἵππους δὲ χιονόχρους κάθισι κροτουμένους,
 565 τὸ δ' ἄρμα τούτου πεπάρτυές χρυσῷ κεκολλημένος·
 ἦλθε καὶ τις Ὀφρυονεὺς ὑποσχεθεὶς Πριάμῳ
 ἄκοντας πάντας Ἑλλήνας τῆς Τροίας ἐξελάσαι,
 ἐν τὴν Κασσάνδραν Πρίαμος τούτῳ πρὸς γάμον δώσειν
 ἦλθεν ἡ Πενθεσίλεια, τοῦ Ἑκτορος θανόντος,
 570 τῶν Ἀμαζόνων δεσποίνα, παρθένος οὖσα κόρη·

μικρὰ μετὰ τὸν Θάνατον τὸν τῆς Πενθεσιλείας·
 ἦλθε Πριάμῳ συμμαχῶν ἀντιπὸς ὁ Μένικον,
 υἱὸς ὑπάρχων Τιθωνοῦ τοῦ ἀδελφοῦ Πριάμου,
 ἦν οὗτος μὲν γὰρ βασιλεὺς ἀνδρῶν τῶν Αἰθιόπων·
 575 ἦλθε σὺν τούτῳ βασιλεὺς Ἰνδῶν ὁ Πολυδάμας,
 καὶ Αἰθιόπων καὶ Ἰνδῶν πληρῆσι πᾶν πεδίον·
 καὶ μετ' αὐτοὺς Εὐρύπυλος ἦλθε υἱὸς Τηλέφου·
 οὗτοι μὲν ἦσαν σύμμαχοι καὶ Τρώων ἡγεμόνες.

Νῦν δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ἕλληνας μετέβημεν τὸν λόγον·
 580 ἦν Ἀγαμέμνων βασιλεὺς ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων·
 ἦν ἀδελφὸς Μενέλαος τῷ ταῦτα βασιλεύῳ·
 ἦν τῷ μὲν Ἀγαμέμνονι σύνευνος Κλυτεμνῆστρα,
 ἐξ ἧς παῖδες γεγόνασι τρεῖς· τέττω θυγατέρες,
 Χρυσόθεμις, Λαοδίκη, καὶ ἡ Ἰφιάνασσα,
 585 Ὀρέστης μόνος δὲ υἱὸς σὺν ταῖς τρισὶν ἐκείναις·
 τῷ Μενελάῳ δὲ παρθὰ σύνευνος ἦν Ἑλένη,
 τῆς Κλυτεμνῆστρας ἀδελφὴ καὶ σύνυμφος καμήνη,
 δι' ἧς ὁ μέγας πόλεμος Ἕλλησιν ἀνεβρόαγη,
 ἐκ ταύτης μόνην ἔσχηκε παῖδα τὴν Ἑρμιόνην·
 590 ἄλλοι δὲ καὶ Νικόστρατον φασὶ καὶ Αἰθιόλον·
 ἐκ δούλης πάλιν δέ τινος γεννᾷ τὴν Μεγαπένθη·
 ἐξ Ἀλεξάνδρου δ' ἔτεκεν Ἑλένη τούσδε παῖδας,
 τὸν Βούνικον καὶ Κόρυθον, Ἄγανον καὶ Ἰδαῖον.

Ἀλλ' ἄρτι νῦν κατέλεξα περὶ τῶν βασιλέων,
 595 ἤδη (νῦν) γράφειν ἄρχομαι καὶ περὶ τῶν ἀρίστων.

Ἦν Ἀχιλεὺς ὁ κράτιστος ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων,
 υἱὸς θεᾶς τῆς Θέτιδος, ἀνδρῶπι δὲ Πηλέως,
 καὶ γὰρ πρῶτον σοὶ μυθικῶς εἶπον σοὶ γεγραφέναι,
 ὃν Χείρων ἐξεπαίδευσεν ὁ Κένταυρος καλλίσως,
 600 ἄνθρωπος ὢν ἵππομιγεῖς, ἄγριος, δασυχαίτης·
 παιδαγωγὸς ἦν Ἀχιλεῖ Φοῖνιξ Ἀμυντορίδης·

- στρατάρχης δ' ἦν ὁ Πάτροκλος ὁ συγγενὴς καὶ φίλος,
 τοῦ Μενoitίδε δ' ἦν υἱός, μητρός δὲ Φιλομήλας,
 στρατοπεδεύων τὸν στρατὸν πάντα τὸν Ἀχιλλέως·
 605 παῖς ἦν ὠραῖος Ἀχιλλεΐ ἐκ τῆς Δηϊδαμείης
 ὁ Πύρρρος Νεοπτόλεμος, ὅστις πορθεῖ τὴν Τροίαν·
 ἦσαν ἕτεροι σύμμαχοι κράτιστοι τῶν Ἑλλήνων,
 Αἴας ὁ Τελαμῶνιος πύργος ἐμφυχωμένος,
 καὶ τούτου Τεῦκρος ἀδελφός, υἱοὶ τοῦ Τελαμῶνος,
 610 καὶ Ἀχιλλέως συγγενὴς ἐκ τῶν ἀδελφοπαίδων·
 ὁ γὰρ Πηλεὺς ἦν ἀδελφός καὶ Τελαμῶν καὶ Φῶκος,
 καὶ Φῶκος μὲν ἐγέννησεν υἱὸν τὸν Πανοπέα,
 τοῦ Πανοπέως Ἐπαῖς ἀνὴρ ἀριστοτέχνης,
 ὅστις τοῖς Ἑλλήσι ποιεῖ τὸν δούριον τὸν ἵππον·
 615 ὁ δὲ Πηλεὺς ὡς εἶπομεν γεννᾷ τὸ Ἀχιλλέα,
 καὶ Νεοπτόλεμον αὐτὸς ἐκ τῆς Δηϊδαμείας·
 ὁ Τελαμῶν τὸν Αἴαντα τῷτον γεννᾷ τὸν μέγαν
 ἐξ Ἐριβοίας γυναικὸς, Τεῦκρον ἐξ Ἡσιόνης.

IN PROOEMIUM ALLEGOR. SCHOLIA

Verg. 1. Τὸ προσέμιον πρὸς τὸ κελεῖσταιν πρόσωπον ἀψα-
σθαι ταύτης τῆς συγγραφῆς.

V. 12. Διὰ τὸ εἶναι Χρυσῆν ἑσπερόλογον καὶ μάγον, ἱερέα
τῆ Ἀπόλλωνος, ἥτοι τῆ Διὸς ἔλεγον.

5 V. 32. Ἀπόδοσις, ἣν ψευδῶς τινὲς καὶ ἀξίωσιν ἐκάλουν.

V. 35. Ἀξίωσις.

V. 37. Βάσις.

V. 41. Ἡ κατὰ ῥήτορας προέκθεσις τῶν κεφαλαίων καὶ
προκατάσσεως λεγομένη, καὶ ὑπόσχεσις κατὰ δὲ ποιητὰς
10 πραδεωρία καὶ προὔφηγησις, ἥτοι προδιήγησις καὶ οἱ ῥή-
τορες ἄλλως φασὶ τὴν προδιήγησιν.

V. 58. Ὅτι περὶ μόνῃ τῇ Σμύρνῃ καλεῖται Μέλῃς πο-
ταμὸς, ὃν οἱ πλείους φασὶν εἶναι Ὀμήρου πατέρα.

V. 64. Ληροῦσιν εἶπον, ὅτι ὁ Ὀδυσσεύς Τηλέμαχος
15 ὕστερος ἦν Ὀμήρου, ὥς θῆλον ἐκ τῆ χρόνου Προναπίδου
τῆ Ὀμήρου διδασκάλου, ὃς ἦν τρίτος ἀπὸ Κάδμου Ὀμηρος
δὲ τέταρτος· ὁ Θάμυρις δὲ πάλιν παλαιὸς, ἦν ισόχρονος
Κάδμου, πάππος Ὀρφέως, Ὀρφεὺς δὲ Μενίππης υἱὸς ἦν
τῆς Θαμυρίδος θυγατρὸς· καὶ ἀλληγορικῶς τῆς Καλλιόπης
20 υἱὸς λέγεται.

V. 107. Ad vos. Ἐπὶ τῶν δύο - Τετέσι ἀπὸ τοῦ χρόνου
τοῦ Προναπίδου τοῦ Ὀμήρου διδασκάλου· τρίτος γὰρ ἦν
ἀπὸ Κάδμου Προναπίδης Ὀμηρος δὲ τέταρτος· ἦγον ἐπὶ
Λαῖον καὶ Οἰδίποδον, ἐξαρκέσας μέχρι τῶν Τροϊκῶν καὶ
25 κατοπτεράων.

V. 109. Ad vos. Ταῦτο (ὁ κυκλογάφος) - Τὸ ὅτι ἐπὶ τῶν
δύο ἦν στρατεῖαν· τὰ γὰρ περὶ Προναπίδα ὁ Σκελὸς Διό-
δορος ἐστέρει.

V. 217. Ad voc. Ψευδές - Ψευδές τοῦτο μόνον ἐστὶ, ὅτι Ἀλέξανδρος ἐν τοῖς Ἀχιλέως πατρὸς γάμοις Πηλέως ἔκρινε τὰς θεάς.

V. 219. Ad voc. Ἀχιλέως - Τὸ Ἀχιλεὺς δι' ἐνὸς λάμβδα ἔγωγε γράφω.

V. 246. Ad voc. Ἰωάννης - Τούπικλην ὁ Μαλέλαις.

V. 274. Ad voc. Παντεργάτην - Σημεῖωσαι ὅτι τὸ πῦρ Ἡφαιστος λέγεται παντεργάτης καὶ τὸ πῦρ υἱὸς Ἡρας, ἥτοι τοῦ αἰθερώδους καὶ λεπτοτέρους αἱέρος, ὡς Τρυφιδωρος ἐν τῇ ἀλώσει φησὶ - (v. 234.) Μητέρα ἀθανάτοιο πυρὸς φασίμβροτος Ἡρη.

V. 284. Ad voc. Διὶ - Ζεὺς, ὁ καθαρὸς αἰθήρ, καὶ τὸ ἄνω ἡμισφαίριον· Κρόνος δὲ ὁ ζοφώδης αἰθήρ, καὶ τὸ κάτω ἡμισφαίριον.

V. 314. Ἐπεὶ δὲ περὶ Διὸς καὶ τῶν λοιπῶν ἀλληγοροῦμεν, δεῖ πρῶτον εἰπεῖν ποσαχῶς τὸ θεὸς λαμβάνεται. Τὸ θεὸς ἄνωμῶς κείμενον ἐπὶ πέντε σημαυνομένων λαμβάνεται· σημαίνει γὰρ σοφοὺς, βασιλεῖς, τὰ στοιχεῖα, πῦρ, ὕδωρ, γῆν, καὶ αἶρα, τὴν ἐξ ἀσέρας εἰμαρμένην· ἦγεν αὐτὸς τοὺς ἀσέρας καὶ πέμπτον τὰς ψυχικὰς δυνάμεις καὶ τὰ πάθη, οἷον φρόνησιν, γνῶσιν, ἀνδρείαν, ἥτοι τέλμαν· πάθη δὲ, οἷον ὀργήν, ἐπιθυμίαν, καὶ τὰ τοιαῦτα σημαίνει καὶ ἕκτον, τὴν φύσιν· ἀλλ' ἐγὼ ἐκ ἐθέλω διαμάχεσθαι Ἐμπεδοκλέϊ τῷ φυσικῷ λέγοντι (v. 107.) μὴ εἶναι φύσιν τὸ παράπαν, ἀλλὰ μίξιν· διάλλαξίν τε μεγάντων· πέντε μὲν οὕτως ἄνωμῶς κείμενον τὸ θεὸς σημαίνει· ἐν δὲ ἕκαστον ὄνομα τῶν θεῶν κείμενον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, τρία σημαίνει· ἢ πραγματικῶς γὰρ, ἢ ψυχικῶς, ἢ στοιχειακῶς νοεῖται, οἷον Ἡρα, Ἀθηνᾶ, Ἀφροδίτη, Ἑρμῆς, Ζεὺς, Κρόνος, Ἀπόλλων, Ποσειδῶν, Ἡφαιστος, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἐνομάτων· πραγματικῶς μὲν βασιλεῖς, εἰ ἀπλῶς ἀνθρώπους τῶς αὐτὸς

- τινὲς δηλοῦσι ψυχικῶς δὲ, Ἥρα μὲν νοεῖται ψυχὴ, ἡ
 ἀνδρεία· Ἀθηνᾶ, φρόνησις· Ἀφροδίτη, ἐπιθυμία· Ἑρμῆς,
 ὁ προφορικὸς λόγος· Ζεὺς, ὁ νοῦς· Κρόνος, ἡ ἀνοησία. καὶ
 τοῦ νοῦ συνθήλωσις· Ἀπόλλων, ὁ ἡλιοειδής (ἡλιώδης) καὶ
 5 τεχνασμένος, καὶ λαμπρὸς, καὶ ῥητορικώτατος, ἡ φιλόσοφος
 λόγος· Ποσειδῶν, ὁ ἐπιγεγνόμενος ἀρμοδίως θυμὸς, ὥσπερ
 ἡ θάλασσα ὅταν ὑπὸ πνευμάτων ταραττήται· Ἄρης δὲ, ὁ
 διάπυρος θυμὸς, καὶ ἀλόγιστος, καὶ φονικός· Ἥφαιστος,
 ἡ ἐκ τοῦ αἵματος ἀναθυμίασις ἡ ἀερώδης καὶ καθαρω-
 10 τάτη· ἣτις ἀνεχομένη διὰ τῶν καρωτίδων ἀρτηριῶν, πε-
 λέκει πλήττει τὴν κορυφὴν τοῦ Διὸς, καὶ τὴν Ἀθηνᾶν
 παρασκευάζει γεννᾶν· τευτέστι· σύγκειραννύσα τὸν ἐγκέ-
 φαλον· ἐξάγειν ποιεῖ τὰ φρονήματα· στοιχειακῶς δὲ Ἥρα
 νοεῖται ὁ λεπτομερὲς ἀήρ, ἡγουν αἰθήρ· Ἀθηνᾶ, ὁ προσ-
 15 γειότερος καὶ παχύτερος ἀήρ, ὁ ἀπὸ σελήνης μέχρι γῆς
 διϊκνούμενος· Ἀφροδίτη, ἡ στοιχειακὴ εὐκрасία· Ἑρμῆς
 καὶ Ἄρης, τὰ ἐν τῷ αἵρῃ διατρέχοντα πυρώδη σέλα· οἷον
 κομήται καὶ τὰ τσιαῦτα· Ζεὺς, ὁ καθαρὸς ἀήρ, καὶ τὸ
 ἄνω ἡμισφαίριον· Κρόνος, ὁ ζοφώδης ἀήρ, καὶ τὸ κάτω
 20 ἡμισφαίριον· Ἀπόλλων, ὁ ἥλιος· Ποσειδῶν, ἡ θάλασσα,
 ὡς καὶ Θέτις, καὶ Νηρεΐς καὶ Φέρκως, καὶ Τρίτων, καὶ
 Ἀμφιτρίτη, καὶ Τηθύς καὶ ἑτέρα (Τηθύς κατὰ τινὰς
 ἡ γῆ ἔστιν)· Ἥφαιστος δὲ, τὸ καθαρτικόν, καὶ καθαρὸν
 πῦρ, καὶ κεραικὸν τῆς τῶν στοιχείων συγχύσεως· ὁ καὶ
 25 ἔρως καλεῖται· καὶ τούτων τὰ πλείονα εὐτως ὡς εἶπον
 τρία σημαίνει· τινὰ δὲ καὶ πλεοναχῶς νοεῖται· ὁ Ζεὺς
 γὰρ σημαίνει πρὸς ταῖς τρισὶν οἷς εἶπον καὶ τὸν αἰθέ-
 ρα τὸν πλανήτην, καὶ αὐτὸν τὸν ἥλιον, καὶ τὸν ὅλον
 οὐρανὸν, καὶ τὸν αἰθέρα μόνον, καὶ τὸν αἶρα ποτὲ καὶ
 30 τὸ νεφώδες κατὰς ἡμέραν, καὶ αὐτὴν τὴν εἰμαρμένην, ὡς
 ἀρέσκει ταῖς Στωϊκοῖς· Δέον οὖν ταῦτα καλῶς εἰδέναι σε

πόσα τούτοις τὰ σημαινόμενα, καὶ πρὸς τὸ οἰκεῖον ἀλληγορεῖν τὸ καθεύκασον· καὶ οὐκ ἂν διαμάρτοις, πραγματικῶς μὲν τὸ πραγματικόν· φυσικῶς δὲ ψυχικόν· καὶ τὸ στοιχειακόν· πάλιν στοιχειακῶς· ἀρκεῖ γὰρ τοῦτο καὶ μόνον
 5 διδάξαι σοι τὸ χαρτίον, τὰ περὶ Θεῶν ἀλληγορεῖν· εἰ προσεκτικώτερον ἐπισήσεις ταύτῳ τὸν νοῦν, καὶ μὴ παρόργως αὐτὸ παραδράμῃς ὡς περιττόν.

V. 341. Ad vos. Τρωϊκὴν - Ἦγουν τὸν Ἀλέξανδρον ἀπὸ Παρίε.

10 V. 354. Ad vos. Κατρείϊ - Τῆς Μενελάου καὶ Ἀγαμέμνονος μητρὸς Ἀερόπης καὶ Κλυμένης τῆς μητρὸς Παλαμήδε, πατὴρ ἦν ὁ Κατρεὺς ἐκ Κρήτης τῆς νήσου.

V. 365. Ad vos. Ἀκανθουλίδας - Τὲς στραγγαλίνες, παρὰ τὸ ἐν αἰόνθιας διαγίνειν· στραγγαλῖνοι δὲ διὰ τὸ ποικίλον
 15 λέγονται ἀπὸ Ῥωμαϊκῆς ἐσθῆτος λεγομένης στραγγαλίας ἢ μᾶλλον τούναντίον ἢ ἐσθῆς ἀπὸ τῶν ζώων (αἱ τοῦ ζῶ ἐκλήθη).

V. 384. Ad vos. Αἶθρας - Ἡ Αἶθρα τῆς Θησέως ἦν μήτηρ, τοῦ πρώην ἐπταετῆ τὴν Ἑλένην ἀρπάξαντες ὅτε δὲ
 20 καὶ Κάτωρ καὶ Πολυδεύκης αἱ τῆς Ἑλένης ἐστράτευσαν ἀδελφοὶ κατὰ Θησέως, σὺδὲνα τῶν Ἀθηναίων ἐλυμήναντο· μόνην δὲ τὴν ἑαυτῶν ἀδελφὴν Ἑλένην ἐπανισώσαντες καὶ ταύτην τὴν Αἶθραν σὺν αὐτῇ ἡχμαλώτευσαν· ἥτις Αἶθρα τὴν μετ' Ἀλεξάνδρου φυγὴν τῆς Ἑλένης εἰς Τροίαν ἐπραγματεύσατο.
 25

V. 388. Ad vos. Σιδωνίας - Σημείωσαι ὅτι ἤρπαξεν Ἀλέξανδρος καὶ ἀπὸ Σιδῶνος γυναῖκας· περὶ ὧν Ὅμηρος ἐν 5 ῥαψωδίᾳ λόγον ποιεῖται λέγων, (Π. VI. v. 289, 92):

30 Ἐνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμπύκιοι, ἔργα γυναικῶν Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος Θεσειδῆς

ἤγαγε Σιδονίηθεν, ἐπιπλὺς εὐρέα πόντον,
τὴν ὁδὸν, ἣν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν.

V. 405. Ad voc. Οὕς τίς - Σημαίωσαι πῶς οἱ μετὰ Με-
νελάεω πρεσβεύοντες τοῖς Τρωσὶν, ὑπ' Ἀντιμάχου ἔμελλον
5 ἀναιρεθῆναι. ὡς καὶ ὁ Ὅμηρος ἐν τῇ λάμβδα μέμνηται
ῥαψωδία λέγων, (Π. XI. v. 138, 42).

Εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο θαῖφρονος υἱέες ἔσ' ὄν,
ὅς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν,
ἀγγελίην ἐλθόντα σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσσῆϊ,
10 αὖθι κατακτεῖναι, μὴ δ' ἐξέμεν ἄψ ἔς Ἀχαιῆς
νῦν μὲν δὴ τῷ πατρὸς αἰεκέα τίσσετε λώβην.

V. 407. Ad voc. Ἀντήνωρ - Ὅτι Ἀντήνωρ τὸς μετὰ Με-
νελάεω πρέσβεις ἐδέξατο, καὶ Ὅμηρος τῇ γάμμῃ ῥαψωδία
φησὶ, (Π. III. v. 203, 7).

15 Τὴν δ' αὖτ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἦδα
ὦ γύναι, ἥ μάλα τοῦτο ἔπος νεμερτὲς εἶπας·
ἦδη γὰρ καὶ δεῦρο ποτ' ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεύς,
σεῦ ἔνεκ' ἀγγελίης σὺν Ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μεγάροις φίλησα.

20 Οὕτως ἐγὼ ἀπὸ στήθεος πάντα εἰδῶς, καὶ τὰ διεσπαρ-
μένα διαφόροις τόποις συνάγων, καὶ τοῖς οἰκείοις προσφυῶς
προσκαλῶν καὶ εὐκρινῇ τὸν λόγον ποιῶν, τοὺς ἀκραταῖς
οὐ συγχέω, καθάπερ τινὲς τὰ πρῶτα ὑστέρως καὶ πρῶτως
τὰ ὑστέρᾳ λέγοντες· τινὰ δὲ μόνον ἀποφθεγγόμενοι ἀμυ-
25 θρῶς καθάπερ αἰνίγματα.

V. 415. Ad voc. Ὀρκους - Ὀρκοὶ γὰρ προέβησαν τῶν
Ἑλλήνων, μνηστειομένων τὴν Ἑλένην πρὸς Τινδάρειον τὸν
αὐτῆς πατέρα, ἐκστρατεύειν πάντας, εἰ ἀδικοῖτο παρὰ τι-
νος ὁ ταύτην λαβὼν γαμετήν.

30 V. 416. Ad voc. Βορᾶ - Βορᾶς τινὲς διὰ δύο ρ γρά-
φουσι· τὸ δὲ Βορέας δι' ἐνός· ἐγὼ δὲ ἀπὸ τῷ Βορέας Βορᾶς

εἰδὼς τοῦτο γεγονὸς, ὡς τὸ Βορέας, δι' ἐνὸς ῥ' καὶ τοῦτο
γράφω καὶ γράφειν οὐ παύσομαι.

V. 424. Ad voc. Ἀχιλεὺς.

Ἐν τοῖς φρονεῦσι μᾶλλον ἀρμόζει γράφειν,
5 ἄχος γὰρ ὡς λέγουσιν ἦν Ἰλιέων·
εἴτ' οὖν τροφῆς ἄμοιρος ὡς Εὐφορίων,
καὶ πῶς διπλοῖς γράφοιτο τοῖς λάμβδα λέγε.

V. 425. Ad voc. Θέτιδος - Θέτις ἡ θάλασσα τῇ Νηρέως
θυγατὴρ ἐτύγχανε· Θέτις δὲ ἡ σοφὴ καὶ λεκανομάντις ἡ
10 μήτηρ Ἀχιλέως, θυγάτηρ ἦν Χείρωνος φιλοσόφου· ἀλλὰ καὶ
ἡ Θέτις θάλασσα μήτηρ τοῦ Ἀχιλέως εἶναι λέγεται, ὡς
Θυμικτοῦ καὶ Δυσόργου ὄντος τοῦ ἥρωος, ὡς καὶ Ὅμηρος
γράφει, (Il. XVI. v. 33, 35).

Σχέτλιε, (nota var.) ἐκ ἄρα σοίγε πατὴρ ἦν ἱππότα
15 Πηλεὺς.

οὐδὲ Θέτις μήτηρ, γλαυκὴ δὲ σ' ἔτικτε θάλασσα·
πέτραι τ' ἠλίβατοι ὅπερ ται νόος ἐστὶν ἀπτηνῆς

V. 432. Ad voc. Πολλαῖς - Νέας χάρ ὦν Ἀχιλεὺς, ἐκ
ἦν καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς προτέροις ὅρκοις ὀρκωμετήσας.

20 V. 436. Ad voc. Πεφλυάρηνται - Ἀλληγορία τῇ ὅτι Ἀχι-
λεὺς ἐνεδέδυτο γυναικεῖα, ἐξελέγχθη δὲ παρ' Ὀδυσσεύς,
ξίφη καὶ ἀτράκτους ἀπορρήψαντος ἐν τῷ παρθενῶνι, λαβὼν
αὐτὸς ξίφος καὶ οὐκ ἀτράκτους ὡς οἱ παρθένοι καὶ λαι-
καὶ γυναῖκες.

25 V. 458. Ad voc. Σικυώνιος. - Σικυὼν ἐστὶν ἡ χώρα Ἑλ-
λαδικῶν Βλάχων.

V. 467. Ad voc. Πᾶν τὸ στρατεύμα - Σημεῖωσαι πόσος
ἦν ὁ ἀριθμὸς τῆς Ἑλλήνων στρατιᾶς· φέρεται ποῦ τῶν
Ὀμηρικῶν βίβλων ἡ τῆς στρατιᾶς ἐπαρίθμησις, οὕτω κατ'
30 ἔπος ἔχουσα

Πεντήκοντ' ἦσαν· (a) πυρὸς ἐσχάραι ἐν δὲ ἐκάστῃ
πεντήκοντ' ὀβέλοι, περὶ δὲ κρέα· πεντήκοντα
τρεῖς δὲ τρηκόσιοι περὶ εὐ· κρέας ἦσαν· Ἀχαιοί.

V. 495. Ad voc. Μικροῖς, μεγάλους - Παραδοξολογία τὸ
5 σχῆμα.

V. 510. Ad voc. Πλεισθένους - Ὅμηρος καὶ οἱ πλείους
Ἀτρέως φασὶ τούτους. Ἡσίοδος δὲ Πλεισθένης, καὶ Αἰσχύ-
λος λέγων (b) - Ἀρᾶ τ' ἐλίσσθαι πᾶν τὸ Πλεισθένους γένος.

V. 514. Ad voc. Ἀμυκλίας - Ἀμύκλαι πόλις· Ἐλ-
10 λάδος, τὸ παρ' ἰθαῦταις λεγόμενον Νίκλεν.

V. 519. Ad voc. Ἀχιλεὺς - Τὸν Ἀχιλῆα ληροῦσι τινὲς
πέντε καὶ δέκα ἐτῶν ἔοντα ναυαρχεῖν φαίνεται δὲ καὶ ὁ
Ὅμηρος ἐν τῇ ἰ· ῥαψωδίᾳ τούτοις συνόδων· φησὶ γὰρ ὡς
ἀπὸ τοῦ Φοίνικος (II· IX. v. 437, 41).

15 Πῶς ἂν ἐπειτ' ἀπὸ σείσ, φίλον τέκος, αὖθι λιποίμην
οἶος; σοὶ δέ μ' ἐπαμμι γέρον ἱππηλάτα Πηλεὺς
ἤματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε
νήπιον, σὺπῳ εἰδόθ' ὁμοίε πολέμοιο,
σὺδ' ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθωσιν.

20 V. 529. Ad voc. Θηβαίων - Αἱ Θῆβαι γὰρ τότε ὑπὸ τῶν
Ἐπιγόνων ἐπορθήθησαν· ἤρχον δὲ οὗτοι Βοιωτῶν τῶν ἐκ
χωρίων Θηβαϊκῶν.

V. 532. Ad voc. Ἀδελφοί - Ἐτεροι δὲ Ἀρκεσιλάου Προ-
θήνορα καὶ Κλόνιον μόνους φασὶν εἶναι ἀδελφοὺς, υἱοὺς
25 Ἀσπερόπης καὶ Ἀρηϊλύκε· ὡς καὶ ἡμεῖς ἐν ἑτέρῳ γυναι-
κείᾳ βίβλῳ ἐγράψαμεν·

Καὶ Προθήνωρ, Κλόνιος, σὺν τῷ Ἀρκεσιλάῳ
τῆς Ἀσπερόπης οἱ υἱοὶ καὶ τοῦ Ἀρηϊλύκε·

(a) Homeri locum diutius, sed frustra perquisivi.

(b) Agam. v. 1602., ubi vulgo editiones habent οὕτω, pro ἀρᾶ.

ἦγεν ἀρετὴν ἔχοντες, ἄνδρες ἡμίθεα· οἱ τεθνήκασι μὲν τοῖς σώμασι, ζῶσι δὲ ταῖς ἀρεταῖς, τὴν πρακτικὴν ἔχοντες ἀρετὴν, ἦγεν τὴν διὰ χειρῶν, θεινῶν παῖδες λέγονται· εἰ δὲ τὴν θεωρητικὴν ἔχουσιν ἀρετὴν, ἦγεν τὴν διὰ λογισμῶ καὶ φρονήσεως, θεὸς ἔχειν πατέρας λέγονται.

V. 215. Ad voc. Ἀναθυμίασιν - Τὸ ὕδωρ παχυνόμενον, ποιεῖ γῆν· αὕτη ἀραιωμένη, ποιεῖ πῦρ· τῆτο δὲ λεπυνόμενον, ποιεῖ αἶρα.

V. 281. Ad voc. Αἰὲν ἔόντα - Τέσσαρες δόξαι τῶν φιλοσόφων περὶ τοῦ κόσμου· οἱ μὲν αὐτὸν λέγουσιν ἀγέννητον καὶ ἄφθαρτον· οἱ δὲ γεννητὸν καὶ φθαρτόν· οἱ δὲ γεννητὸν μὲν, ἄφθαρτον δέ· αἱ δὲ ἀγέννητον μὲν, φθαρτόν δέ· ὁ δὲ Ὅμηρος ἀγέννητον καὶ ἄφθαρτον· λέγει ὅτι ἢ ἔπει ἢ ἔργῳ ὦνησα τετέστιν εἴτε ἀγέννητός ἐστι καὶ ἄφθαρτος, εἴτε καὶ ἄλλως· περὶ γὰρ αὐτοῦ εἰδὲς τῶν παλαιῶν ἐγίνωσκε.

In II. Iliadis.

V. 5. Ad voc. Ὑπνος - Τὸ σχῆμα κατ' ἄλλους μὲν κλιμακωτὸν, κατ' ἐμὲ δὲ κλίμαξ· διαφέρει γὰρ κλίμαξ καὶ κλιμακωτὸν, ὡς τροπὴ καὶ τροπικόν· διήγημα καὶ διηγηματικόν· τινὲς δὲ τὸ κλιμακωτὸν, ἀτελεῖ κλίμακα ἐκάλεσαν.

In IV. Iliadis.

V. 33. Ad voc. Κόρσην - Κόρσης νῦν ὁ μῆνιγξ· παρ' Ἑμπεδοκλεῖ δὲ καὶ ἡ ὅλη κεφαλὴ· φησὶ γάρ· (v. 219.)· ὡς πολλῶν μὲν κόρσαι ἀναύχενες ἐβλάστησαν· - ὁ κόρσης δὲ ἐστὶν ἀρσενικῶς.

V. 37. Ad voc. Ἠλείων - Ἠλείων καὶ ψίλλε καὶ δάσυνε. ψίλλου μὲν κατὰ τὸν κανόνα τὸν λέγοντα, τὸ η̄ πρὸ τοῦ λ̄ ψιλῆται· Ἠλίβατος, Ἠλιαία, δικαστήριον ἐν ταῖς Ἀθήναις· ἐγὼ δὲ καὶ τὴν Ἠλιαίαν δασύνω· διὰ γὰρ τὸ ἐν ἡλείῳ καὶ ὑπαιθρῳ εἶναι, ἡλιαία ἐκάλειτο· ἡλιτόμηρος· ὁ ἀμβλωθρίδιος τόκος καὶ διηματοτημένος τῆς ἐννεαμη-

νηαίη κυήσεως· πλὴν τῆ, ἥλιος. Δάσυνε δὲ ἀπὸ τοῦ ἀλίζω, τὸ συναθροίζω· τὸ γὰρ ἀθροικὲν α δασύνεται· ὅθεν καὶ ἄλς, τὸ συνηθροισμένον ὕδωρ, καὶ Ἥλις ἡ πόλις καὶ χώρα, οὕτω δασύνεται· κατὰ μὲν ἑτέρους ὅτι ἐν τῷ ἐπὶ
 5 Δευκαλίωνος κατακλυσμῷ, ἐκεῖ συνηθροίσθησαν οἱ λαοί· κατ' ἐμὲ δὲ ὅτι ἐκεῖ συναθροίσεις ἐγίνοντο πενταετηρικῶς διὰ τὴν Ὀλυμπίαν· ὅθεν καὶ ἁλέαι αἱ ἐκκλησίαι καλοῦνται, ἀπὸ τῆ συναθροίζεσθαι ἐκεῖ, ὡς καὶ Καλλίμαχος (a) φησί·

- 10 Εἰς τὸ προτείχευς ἱερὸν ἁλέες δεῦτε,
 ἔ τὸν πάλαι χάλκιον ὁ πλάσας Ζᾶνα
 γέρων (b) ἀλαζῶν ἄδικα βιβλία ψύχει·
 Καὶ οὕτω μὲν ἐφείλει ἡ Ἥλις δασύνεσθαι· ψιλοῦται δὲ καὶ
 καθ' ἕτερον κανόνα λέγοντα, τὸ η ἐν τροχαϊκῇ λέξει ψι-
 15 λῆται.

Δάσυνε λοιπὸν ἀδεῶς τε καὶ ψίλῃ,

Τζέτζου πεποιθῶς συγγραφαῖς ἰσχυρογράφοις.

- V. 67. Ad voc. Πολέμων - Καλῶς εἶπον καὶ πολέμων· οὐ μόνον γὰρ πολέμων σημεῖόν ἐστιν, ἀλλὰ καὶ αὐχμῶν
 20 καὶ ναυαγίας, καὶ κτηνῶν ἀπωλείας, καὶ πνευμάτων καὶ γάμων δηλωτικὸς, ὥσπερ καὶ ὁ Τζέτζης προειπὼν περὶ τοῦ βασιλέως γάμου, ὅτι μετὰ ἑπτὰ μῆνας γενησεται, Ἰανουάριος μὲν οὐκ ἀδόκιμος ἐράνη περὶ τὴν πρόρρησιν· καὶ ἑτέρων πλειόνων ὁ κομήτης ἐστὶ δηλωτικὸς, καθὼς ὁ
 25 μαθηματικὸς ἀνώνυμος περὶ κομητῶν ἀκριβέστατα διέλαβε (al. μετέλαβε τὸν κόμητα).

V. 88. Ad voc. Πλανήτην - Ἔστι καὶ πλάνης λεγόμενος καὶ πλανήτης.

(a) Cf. Callimachi editionem Graevii - Ultraieci 1697. p. 340.; ubi de hisce versibus disputatur, et variantes invenies.

(b) Γέρων ἐστὶν ὁ ἄγιος Εὐήμερος. Scholion in cod. margine.

In V. Πιαδῖς.

V. 26. Ad voc. Δάρης - Τὸν δὲ Ἰδαῖον τὸν τῷ Δάρητι
ἔσωσεν Ἡφαιστος· ἐπεὶ γὰρ ἔμην τὸ πῦρ Ἡφαιστος λέγεται,
ἀλλὰ καὶ ἡ ὕλη ἡ συνεργὸς αὐτῷ· ἐκεῖνος δὲ προσδραμὼν
τῇ ὕλῃ τῷ ὄρει ἐσώθη, διὰ τῆτο φησὶ ὅτι ἐσώθη ὁ Ἰδαῖος
5 παρὰ τῷ Ἡφαίστῳ.

V. 34. Ad voc. Μετάφρενον - Μετάφρενον τὸ μετὰ τὸν
τράχηλον μέρος, μεταξὺ τῶν ὤμων, τὴν ῥάχην, τὰς δε-
σωμίας.

V. 36. Ad voc. Γλυστόν - Γλυστός τὸ ὀπισθε μέρος τοῦ
10 ἰσχύος.

Circa V. 38. (Iliad. V. v. 35.) - Αὕτη τὸν Ἄρην ἐκ τῆς
χειρὸς λαβοῦσα, ἐξήγαγεν τοῦ πολέμου· τουτέστιν τίς τῶν πε-
ρὶ τοῖς Τρωσὶν φρονίμων λαβὼν ἐκ τῆς χειρὸς τὸν ἰσχυρὸν
Ἑκτορα ἐξήγαγεν ἐκ τῷ πολέμῳ ἐπὶ τὸν ποταμὸν Σκάμαν-
15 δρον ἀγαγόν· ὥς ἂν ἴδω σιν ἀμφοτέρω τὸ μέλλον.

V. 44. Ad voc. Πάνδαρος - Ὁ δὲ Πάνδαρος ἐβόησεν,
οὐ μὴ καρτερήσοι ὁ Τυδεὺς εἰ μὴ ἐμὲ διήγειρεν ὁ Ἀπόλλων,
ὅτε τῆς Λυκίης ἐξῆλθον· τουτέστιν εἰ μὴ ἐν καλῷ ἡλίῳ καὶ
ἡμέρᾳ ἐξῆλθον ἐκ τῆς πατρίδος μῶ. Ἡ Ἀθηναῖα παρήγει τῷ
20 Διομήδεϊ μὴ τίνα τῶν θεῶν τρώσειν ἢ τὴν Ἀφροδίτην· ἤγουν,
ἢ φρόνησις αὐτοῦ συνεβούλευσεν, εἰ μὴ εὖρη τίνα τῶν ἀν-
δρείων, μὴ ἐρίξειν ἐκείνῳ, ἢ τιτρώσκειν· εἰ τίνα δὲ εὖρη
τῶν ἐρωτικῶν καὶ καλὰ ὑποδήματα φορέντων, καὶ καλὰ
μάλα ἐχόντων, καὶ τὰ λοιπὰ ἀκόλυσθα τῶν ἀνάνδρων,
25 τιτρώσκειν.

V. 53. Ad voc. Αἰνεΐαν - Ὁ Αἰνεΐας εἶχεν μητέρα τὴν
Ἀφροδίτην· ἐπεὶ γὰρ ἐμίγη ἡ μήτηρ αὐτῇ τῷ Ἀγχίση ἐν
τῇ Ἰδῇ, διὰ τῆτο λέγει ἡ Ἰδῇ Ἀφροδίτη καὶ μήτηρ αὐτῇ.

V. 59. (Iliad. V. v. 385.) Ὁ Ὀϊτος καὶ ὁ Ἐριάτης ἔδη-
30 σαν τὸν Ἄρην· ἡ δὲ Ἐρίβοια ἀπέστειλε τὸν Ἑρμῆν καὶ

ἔλυσαν τῶν θεσμῶν τὸν Ἄρην· Ὡτος καὶ Ἐφιάλτης οἱ λόγοι εἰσὶν· ὁ μὲν Ὡτος ὁ μαθηματικός, ὁ δὲ τῶν ὥτων εἰσερχόμενος· ὁ Ἐφιάλτης δὲ, ὁ οἰκῆτος, ὁ ἐφ' ἑαυτῷ ἀλλομενος· οὗτοι τοίνυν οἱ λόγοι ἐδέσμησαν τὸν Ἄρην ἥτοι τὸν
 5· θυμὸν· ἡ δὲ Ἐρίβοια, ἡ φάσις καὶ ἡ φιλονεικία, ἔλυσαν αὐτὸν διὰ τοῦ Ἑρμῆ, τοῦ προφορικῆ λόγου· ὅταν γάρ τις κρατῶν τοῦ θυμῆ καὶ ἀκέσῃ τινός, τοῖς συγγενέσιν αὐτῷ καὶ ἀπλῶς οἰκείοις ἐρίζαιτο, πρὸς θυμὸν περὶ τῆς φάσεως καὶ τῆ λόγου τοῖς φιλονεικοῦσι λεγόμενον, διεγείρετο·

10· V. 67. Ad voc. Ὄθεν τὴν χεῖρα = Τὴν Ἥραν (Iliad V. v. 293. 4.) ἐτέβηυσεν δ' Ἡρακλῆς κατὰ τὸν θεξιδὸν μαζὸν ἐν οἷς ᾧ τριγλώχινι, ἤγεν δ' ἥλιος τοξεύει τὴν ἡμέραν διὰ τῶν τριῶν καιρῶν, ἥαρος, χειμῶνος καὶ φθινοπώρου· κατὰ τὸν θεξιδὸν μαζὸν, ἡγουν τὸ ἀνατολικὸν μέρος· τῶν γὰρ
 15· τεσσάρων μερῶν (τῷ κόσμῳ) τοῦτο ἐστὶ τὸ θεξιδόν.

V. 80. Ad voc. Οὔτοι et seqq. - Σχήμα τὸ κατὰ ἄθροισαν καὶ μερισμὸν ἄθροισις μὲν γὰρ τὸ, οὕτως μερισμός· δὲ, τὸ δ' μὲν, τὸν Ἀντίλοχος δὲ, τὸν θεῖνα.

V. 95. Ad voc. Τῷ Ἡρακλέους - Τοξεύει (Iliad V. v. 395. seqq.)· ὁ Ἡρακλῆς καὶ τὸν Ἀδὴν κατὰ τὸν ὦμον· ὅς ἀνέρχόμενος ἐγκαλεῖ τῷ Διὶ· ὁ γὰρ ἥλιος κατὰ τὴν νύκτα πρὸς τὰ κατώτερα μέρη κατερχόμενος, ὡς οἱ φιλόσοφοι λέγουσι, τὴν νύκτα τοξεύει, ἤτοι τὸν Ἀδὴν, καὶ ἀνέρχεται ἐνταῦθα ἡ νύξ· κατερχομένη δὲ πάλιν εἴτα, τέτρετον καταντᾷ εἰς
 25· ἐν τόπον ἦν καὶ πρὶν.

V. 98. Ad voc. Ἦσαν ἄμα = Ἐπεμύσαν δηλονότι τὰ δόρατα τὸ σχῆμα ἑλλειψίς, ὅπερ ἐστὶ τῆς συντομίας.

In VI. Iliadis

V. 7. Ad voc. Δόλοι - Ἐγνώσθη γὰρ Διομήδης, ὅτι κατόπτρῳ μηχανικῷ πρὸς φαντασίαν προπέμπει· Ἐκταρ δὲ

τῷ πάθει θέματος μάθος, ἐπαύθη τοῦ σὺν ἀλογίῃ καὶ ἀπερισκέπτῳ θυμῷ μάχεσθαι.

V. 29. ad voc. Μυρίκην - Μυρίκη εἶδος δένδρου, μεταξὺ ἐρείκης καὶ κυπαρίσσης τὴν ἰδέαν τῶν φύλλων ἔχοντος.

5 V. 39. Ad voc. Τῆς Ἀθηναῖς - τῆς φρονήσεως ἐν ταῖς ἀγροῖς γὰρ οἱ πόλαιοι Ἄρειος ἵστων καὶ ἐξωγράφουν ἀγάλματα ἐν δὲ ταῖς πύλαις τῶν πόλεων καὶ οἰκῶν, Ἀθηναῖς συμβολικῶς λέγοντες καὶ πρστροπόμενοι, ὥς ἐν τοῖς ἐκτὸς δαῖ θυμοῦ καὶ πολέμων· ἐν δὲ τοῖς ἐντὸς καὶ ταῖς
10 οἰκίαις καὶ πόλεσιν, εὐβουλίας τὲ καὶ φρονήσεως.

V. 59. Circa - (II. VI. v. 130. seq.) Ὁ Λυκόεργος ὁ υἱὸς τοῦ Δρύαντος ἐτυφλώθη διότι τὰς παθήνας τοῦ Διονύσου ἀπέσφαζεν· ὁ Διόνυσος δὲ ἐκρύβη εἰς τὸν κάλπον τῆς Θέτιδος, τὸν Δρύαντα πτοῦμενος· ὁ Λυκόεργος οὗτος τῆ οἴνου τὰς
15 θρέπτριάς ἀμπέλους ἀπέκοψε μετὰ πελέκει· ἡ δὲ τῆ οἴνου κρήσις ἀπέλειψε, καὶ ἦν ἡ τοῦ ὕδατος κοῦτον δὲ λέγῃσι τυφλωθῆναι, διὰ τὸ ποτὲ ἀφρώς ἦσαντα μὴ χρῆσασθαι οἴνω· ἔλεγον γὰρ αὐτῷ οἱ ἰατροὶ μὴ ἄλλως ἰαθῆναι, εἰ μὴ οἴνου ἀπογεύσῃται· οὗτος δὲ μὴ γευσάμενος οἴνου, οὐ γὰρ παρῆν,
20 τοῦ φωτός τῶν ὀμμάτων τὸν φωτεινὸν Ἄδην ἀντήλλαξε.

V. 64. seq. - Σηριάζεσθαι πῶς δαῖ νοεῖν σέ τὸ παρ' Ὀμήρῳ (II. VI. v. 234 - 6),

ἐνθ' αὖτε Γλαύκῳ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
ὡς πρὸς Τυδεΐδην Διομήδεα τεύχε' ἀμήβει,
25 χρύσεια χαλκείων, ἑκατόμβοι' ἐννεαβοίων·
τὸ ἐξέλετο, ἀντὶ τοῦ ἐξαιρετοῦς καὶ δεδοξασμένου ἐποίησεν· οὐ μὲν ἀφρονάς, ὥσπερ ἂν ἑτερός εἶπε φιλόχρυσος καὶ ἀγεννὴς ποιητῶν Ἡσίοδος, ἢ καὶ Σιμωνίδης, ἢ Πίνδαρος· Ὀμηρος δὲ ψυχὴν προτιθέναι τῶν φίλων παιδύων, πῶς
30 μικρολογεῖσθαι καὶ φειδωλεύεσθαι περὶ τοιαῦτα ἐπίσταται; ἀπάγε· δεύτερα τὰ τοιαῦτα πάντα φιλίας νομίζει καὶ πολ-

λος· ἀ καὶ τὸν Γλαῦκον ὡς μεγαλόφρονά καὶ λίσαν φιλότιμον
διὰ φιλίαν φανέντα, γεραίρει τοῖς ἔπαισιν.

In VII. Iliadis.

V. 5. Ad voc. Κορυνήτην - Ῥοπαλᾶν, ἥτοι ματζεκᾶν.

V. 16. Ad voc. Καθιδρυνθέντων - Γράφεται καὶ ἰδρυν-
5 θέντων, καὶ ἰδρυθέντων· Ἰωνικῶς μὲν ἰδρυνθέντων μετὰ
τοῦ νῦ, ὡς τὸ, κλινθέντων· Ἀττικῶς δὲ ἄνευ τοῦ νῦ, ὡς
τὸ κλιθέντων καὶ τὰ ὅμοια.

V. 126. Ad voc. Ἀμμων - Ἐκ τῶν Ἀμμωνος καταρχῶν

Ἐν τροπικοῖς οὐτ' αὖ γαμέειν καλόν, οὔτε γάμοιο
10 μνησεῖν ἐρατὴν τελέειν ἢ κτήσιος (al. ἐκ ἐτήσιος) ὤνῃν,
μήτε δαημοσύνην τέχνης τινὸς ἄρχεο τῆμος·
εἰ δὲ καὶ ἄλλό τι πρᾶγμα θέλεις μέμναι ἐπὶ δηρὸν,
μὴ σύγε τοῦτ' ἔρξεις τροπικοῖς, μήνης ἐνεούσης·
πάντα γὰρ ἐν τροπικοῖσι παλίντονα ἐκτελέουσι,
15 καὶ χρησμοὶ καὶ ὄνειροι ψεύδονται ἐν τροπικοῖσι,
ῥηιδίως ὁ λαβὼν καὶ ἀσκασίως ἀποτίσει·
εἰ δὲ ξένην πλώειν καὶ ὁδεύειν, ἦν ἐθέλῃσθα,
ἐν τροπικοῖς κέλευμα, νοῦσος δὲ σοι ἔσσεται ἀκὺς,
καὶ εἰς οἶκον ἔτι τῆμος ξείνης ἀπὸ γαίης·
20 ἦν δὲ φύγη θεράπων κακομήχανος ἐν τροπικοῖσιν,
ἅψ εἰς οἶκον ἄνακτος ἐλεύσεται, οὐδ' ὑπαλύξει·
κλέψας δ' ἐν τροπικοῖσιν, ἀλίσκεται οὐδέ τε λήσει.

In VIII. Iliadis.

V. 42. Ad voc. Ζυγόν - Τὸ ζυγόν, νῦν τὸ ζύγιον, ἀλλὰ
καὶ ὡς ζυγνύουσαι ὑποζύγια παρ' Ὀμήρῳ καὶ τοῖς ἀρχαίοις
25 οἷς οὐδετέρως λέγεται.

V. 45. Ad voc. Ἀργῆς - Εἶδη κεραυνῶν ἐξ· πολόεντες
πυρρὲντες· σκηπτῶ· καταβάται, καὶ ἐλπίαι· μετ' αὐτοὺς
καὶ σὺν αὐτοῖς ἀργῆται· λέγεται δὲ καὶ ἀργῆς καὶ ἀρ-
γήτης.

V. 76. Ad voc. Τέσσαρας - Ἐπώχουντο γὰρ τινὲς τῶν ὑπερόχων τὸ παλαιὸν καὶ τέτρασιν ἵπποις, ὡς Ἀβραδάτης ὕστερον τετραβρύμῳ ἄρματι ἐποχούμενος, ἐξ ἵππων ἀπὸ συνεστηκότι.

5 V. 82. Ad voc. Θάρακα - Θάρακα τὸν περὶ τὸ στήθος πολυμυκὸν σιδηροῦν χιτῶνα· ὁ Διομήδης δὲ θάραξ, λωρίκιον ἦν καὶ οὐ σωσάκον· ἀλυσειδωτὸν γὰρ Ὅμηρος τῆτο φησὶ ἔτω (Il. V. v. 113).

αἶμα δ' ἀσηκόντιζε διὰ σρεπτοῖο χιτῶνος·

10 σρεπτός δὲ ὁ ἀλυσειδωτός λέγεται· ἔδειξα καὶ ὀπισθε περὶ αὐτῆ λέγων εὐρεθέντος ἐν Λογγιβαρδία, ὅτι τὸ τῶν ζαβῶν (a) πάχος ἰσοπαχὲς εἶχε μεσοπαχεῖ κονδύλῳ· ὁ Μασισίης δὲ θάραξ ἐν τοῖς Περσικοῖς, σωσάκον ἦν· ἀλόχρυσον γὰρ αὐτὸν λεπιδωτὸν Ἡρόδοτος καὶ ἕτεροι φησὶν ἰσορικοί,
15 δι' ὅνπερ θάρακα τοῦ ἀνδρὸς ἀνηρουμένε, μάχη τοῖς Ἑλλήσι πρὸς ἀλλήλους γέγονε καρτερά.

V. 89. Ad voc. Πωμήριον. ~ Πωμήριον λατινικῶς λέγεται τὸ ἀπὸ τῆς τάφρου μέχρι τοῦ τείχους διάστημα, καὶ τὸ ἐντὸς ἀπὸ τοῦ τείχους μέχρι τοῦν οἰκῶν.

20 V. 119. Ad voc. Κωδεῖα - Κωδεῖα τὸ ὑπνωτατὸν φύτρον, παροξύνεται, παρὰ τὸ κώματι, ἤγην δέειν καὶ δεσμεῖν· κώδεια δὲ ἡ κεφαλὴ προπαροξύνεται, παρὰ τὸ κεῖσθαι τὰ δέοντα ἐν-αὐτῇ, ἤγην τὸ λογιστικόν.

V. 133. Ad voc. Νηρηΐδος - Ἡ Σθενώ, ἡ Εὐρυάλη, καὶ
25 ἡ Μίδουσα ἦσαν ἀδελφαὶ Νηρηΐδος· αἱ μὲν δύο, ἤγουν ἡ Σθενώ καὶ ἡ Εὐρυάλη, ἀθάνατοι· ἡ δὲ Μίδουσα θνητὴ αὕτη γοῦν εὐμορφωτάτη οὖσα, ἤριζε τῇ Ἀθηνᾷ περὶ εὐμορφίας· χολωθεῖσα δὲ ἡ Ἀθηνᾶ παρασχούσα τῷ Περσεῖ τὴν Ἀΐδος κυνῆν καὶ ὑποδήματα περωτὰ, καὶ ξίφος· λοξοδρέ-

(a) Sic Codd., ut etiam in Prooem. pag. 23. v. 699., ubi in hac edit. legitur λαβῶν.

πανον καὶ κάτοπτρον, ἐπέταξεν ἀνελεῖν τὴν Μέδουσσαν ὃς
 τις δὲ πρὸς ταύτην ἔβλεπε, ἀπελιθοῦτο· ἵνα θεὸς μὴ καὶ αὐτὸς
 ἀπολιθωθῇ, δέδωκεν αὐτῷ κάτοπτρον, ἵνα πρὸς αὐτὸ βλέ-
 πων, φονεύσῃ αὐτήν· κατελθὼν οὖν ὁ Περσεύς, ἀνεῖλε τὴν
 5 Μέδουσσαν. Περσεύς ἐστὶν ὁ ἥλιος· Ἀθηνᾶ ὁ αἰὲρ· Σθενὼ τὸ
 βάθος τῆς θαλάσσης· Εὐρυάλη τὸ πλάτος· Μέδουσα τὸ μέδον
 καὶ ὑπερέχον· ἄνωθεν ὕδωρ· ὁ αἰὲρ κινῶν τὸν ἥλιον, ἐξ ἀνα-
 θυμιάσεων, θεῖ· γὰρ κινεῖσθαι, ἀνέρχεται ἀπὸ τῶν τῆς ἀδ-
 μερῶν ταῦτα καὶ κυνὴν ἀδμ λέγει· καὶ ἀνιμάται· τὴν Μέ-
 10 δουσσαν, ἦγεν τὸ λεπτότερον μέρος τῆς θαλάσσης· εἰ γὰρ
 μὴ ἀνιμάτο αὐτὸ, κατέκαυσεν ἂν τὸν κόσμον· ὃν τινα λέ-
 γουσι, ἔχειν περὶ τὰ ὑποδήματα διὰ τὸ σύντομόν· καὶ κά-
 τοπτρον, διὰ τὸ κύκλωσθαι καὶ λαμπρὸν εἶναι (ὀφθαλμόν).
 τῇ Μεδούσῃ λέγουσι γεννηθῆναι ἐκ τοῦ αἵματος Χρυσάρτα
 15 καὶ Πήγασον· ταῦ γὰρ ἡλίου ἀνιμέοντας τὸ ἄνωθεν ὕδωρ τῆς
 θαλάσσης, χρυσοπαθεῖς· ἀκτῖνες γεννῶνται, καὶ τήγάζει πά-
 λιν καὶ χέει ἐν τῷ κόσμῳ, ὅπερ ἀνίμησε· λέγεται δὲ εἶναι
 ὀφθαλμόν· ἔχειν τὰς τρεῖς ἀδελφάς· μίαν γὰρ Θεωρίαν ἔχε-
 σι ταῦτα τὰ τρία μέρη τῆς θαλάσσης· ξίφος δὲ· λέγεται
 20 ἔχειν λοξοδρέπανον, παρόσον λοξὰς ποιεῖται ὁ ἥλιος τὰς
 οἰκείας πορείας· ἤρασε τῷ αἰέρι τὸ τῆς θαλάσσης λεπτότε-
 ρον, ὅτι κατὰ τὴν τῶν Ἑλλήνων δόξαν ἐν ἀρχῇ καὶ ὁ ἔρε-
 βος καὶ χάος, κατὰ τὴν χροὸν δὲ ὁμοίος ἦν ὁ αἰὲρ τῇ θα-
 λάσσῃ· ἢ καὶ οὕτως, ὁ αἰὲρ καὶ ἡ θάλασσα ὅμοιοι τὸ εἶδος
 25 εἰσὶ καθὰ καὶ Ὅμηρος φησὶ (a),

ἦτε καταλλομένη ἡεροειδέα πόντον ὁρίμει·

ἐκταῦθα δεικνύει τὸν αἶρα κατὰ τὸ εἶδος ὅμοιον τῇ θαλάσσῃ.

V. 136. Ad voc. Ἡρακλῆν. — Ὁ Ἡρακλῆς ὡς κλέος Ἡρας καὶ τῆς γῆς· τὸ σχῆμα παρετυμολογία καλεῖται.

(a) Versum Homeri adsignatum diu, sed frustra perquisivi.

- 25 Τὸν ἥλιόν με τίς ὁμίχλη συγχέει,
καὶ συγχέουσα συνθροεῖ τὴν εὐδίαν,
καὶ συνθολῶσα τὸ φαινὸν συμπνίγει,
καὶ συμπνίγουσα συνζοφεῖ τὴν ἡμέραν,
καὶ συνζοφεῖσα τὴν ἀβλεψίαν κύει
- 30 κατασβολῆμαι συμφορῶν κονισσάλοις.
Τὸν ἄνθρακά με τίς σποδιὰ σβεννύει,
καὶ σβεννύουσα πρὸς βάθος συγχωννύει,
συγχωννύουσα δυσμενῶς ὑποσμύχει,
ὑποσμύχουσα καὶ τὰ φῶτα σμικρύνει,
- 35 καὶ σμικρύνουσα τῇ κόνει παρεισφέρει
κόνις γενοίμην εἰ φέρω ταῦτα κάτω.
Τὸν μαργαρίτην σφῦρα συνθλάττει μόρῃ,
θλάττουσα δ' αὖθις μάνιωδῶς λεπτύνει,
καὶ λεπτύνουσα συναχρειοῖ καιρίως
- 40 συνθάπτεταί με καὶ κεφαλῇ, πάντ' ἀνάξ.
Τὴν ἀμπελὸν με λυμεῶν σῦς συντέμνει,
καὶ συντέμνων τὸν κλάδον ἐκσπᾷ ῥιζόθεν,
ἐκσπῶν δὲ πάλιν ἀποδενθροεῖ τὸ πλεόν
ἐκσπᾷ τὸ πάθος καρδίας, στεφηφόρε.
- 45 Τὴν κυπάριστον ἢ καταγίς συζρέφει,
καὶ συζρέφουσα συγκυκᾷ πολλῇ ῥύμῃ,
καὶ συγκυκῶσα σύγκλονεῖ καὶ συγχέει,
καὶ συγκλονῶσα πρὸς βίαν ῥίπτει κάτω,
καὶ πίπτω καὶ γὰρ, τὸ πάθος ἔ φέρω κάτω.
- 50 Τὴν ὀλκάδα με κύμα σάλε' σκληρύνει,
καὶ σκληρύνον φεῦ κίνδυνον προμηνύει,
προμηνῦον δὲ ποικίλως περιστρέφει,
περιστρέφον δὲ καὶ τέλως καταπίνει
ἄλις δὲ καὶ γὰρ συμφορῶν καταπίνω
- 55 Τὸν βότρυν ἢ χάλαζα δεινῶς συντρίβει,

καὶ συντρίβουσα τῷ χοῖ προσεμφύρει,
 προσεκφύρων καὶ τι νέκταρ ἐκθλίβει,
 θλίβουσα καὶ τὸν κόσμον ἐκκείρει τάχα.

Τὸν ἄσυχον τὸ καῦσος ἄθρων φεύγει,
 60 φρύγων δ' ἄμαυροῖ καὶ τυφῶν συνεκπνέει,
 συνεκπνέων δὲ κακίαν ἐπιχέει,
 ἐπιχέων δὲ τὸ συγνὸν ἐνδύει νέφος,
 μελανδετῆντι, φωσφόρε, σύγναξέ μοι.

Τὸν αἰτόν με τίς ὄφεις περιθέει,
 65 περιθέων δὲ πλακτάναις συγκατέχει,
 συγκατέχων δὲ τῆ καλῆ κατισχύει,
 κατισχύων δὲ πρὸς θάνατον ἀπάγει,
 ἀπάγομαι δέσμιος αὐτὸς τῷ πάθει.

Τὸν ἱέρακά με τίς λέων κατεσθίει,
 70 κατεσθίων δὲ τοῖς γνάθοις περισύρει,
 περισύρων δὲ καταβιβρώσκει, πάλιν,
 καταβιβρώσκων ἐκροφᾷ τὰ σαρκία
 ὁδῶσι δαυδάπτει με θλίψεως δράκων.

Περισερά με, τίς σε δράκων ἐνθάσσκει,
 75 δάκνων δὲ μυζᾷ βλαβερώς τὴν καρδίαν,
 μυζῶν δὲ συνθλά τὴν καλὴν διαρτίαν,
 συνθλῶν δαπανᾷ τὸ πλεον τῆς ἑσίας,
 καὶ δαπανᾷ τὸ κάλλος; ἔ φέρω κόρον.

Τὴν πέρδικά με σκορπίος περιβλέπει,
 80 περιβλέπων δὲ καὶ τὸ κέντρον ἐξύνει,
 παροξύνων δὲ κρυφίως βάλλειν θέλει,
 βάλλων τιτρώσκει καὶ βλάβην ὑπεκινεῖ· cod. ὑπεκύνει
 κέντροις βάλλει με παρτίας ὁ σκορπίος.

Ὁ πύργος ἀκλόνητος, πῶς παρετράπη;
 85 παρατραπείς δὲ, πῶς τὸν ὄλβον ἐκλάπη;
 κλαπείς δὲ μάλισα, πῶς παρεβλάβης;

- καὶ ἐκλαπαῖς ἄγωγε τὸν νοῦν ἐβλάβημι.
 Ὁ πτηνὸς ὦ κἀκίς, πῶς συνεσχέθη;
 συνεσχεθεῖς ἄρκοσι πῶς κατασχέθη;
 90 κατασχεθεῖς δὲ πῶς ἀπέπτῃς ἐκέτι;
 ὥς ἐκ ἀπέπτῃς, ἵπταται μὲ τὸ κλέος.

ΣΤΙΧΟΙ ΙΑΜΒΟΙ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

Ἀγροίκος, Σοφός, Χορός, Μῦσαι.

- Ἀ. ὦ χαῖρε, τύχη πότνια, τρισολβία,
 τοιάνδε σὲ ξύμμαχον ἐννοεῖν θέλω,
 αἰεὶ ποδηγὸν τοῦ βίου παρεστάναι.
 Σ. Ἀγροίκε, τί φῆς; τί δὲ μέλεις τὴν Θεάν;
 5 πότνιον αὐτὴν καὶ τρισολβίαν λέγων,
 τὴν ὡς ἀληθῶς βδελυράν, τρισᾶθλίαν,
 τὴν ἐς αἰεὶ σφάλλουσαν ὀρθύϊας τρίβους;
 Ἀ. Σίγα, σιώπα, σφίγγε τὸ λαῦρον στόμα,
 καὶ μὴ θελήσης τὴν Θεάν ποροργίσει,
 10 ἅπασι γὰρ πάρεστι καὶ πάντα βλέπει.
 Σ. Τυφλὴν Θεάν τίς νυνεχῆς σεβάσσεται;
 Ἀ. Παρετράπῃς νοῦν, ὀξυδερκῆς ἐσὶ μοι.
 Σ. Καὶ πῶς περὶ σὰς ἦλθεν ἀγροίκῃς θύρας;
 Ἀ. Κατεῖδεν αὐτὰς εἰς ἑαυτὴν ἁξίας.
 15 Σ. Πρὸς τὰς ἐμὰς ἦλαυσεν εἰσεῖν οἰκίας
 ἢ πέμπελος γραῦς, ἢ βραδύπυς ἀθλία
 πεσῶσα δ' ἄφνω τοῖς λίθοις προσεῤῥίφη,
 καὶ τοῖς ποσὶν ἐσχηκεν ἀγροίαν νέσον.

- ἀφῆκεν ἔν τὸ τραῦμα ταύτην ἔτι
 20 δραμεῖν πρὸς ἡμᾶς, ἣ προκύψαι τῆς θύρας·
 ἰδῶσα δ' ἐγγὺς ἀνεωγμένας θύρας,
 ἦλθεν εἰς αὐτάς καὶ συναιρύβη ἔσω.
- X. ὦ δέσποτα, ῥαῖῖσον ὁψὲ τῶν νόσων,
 καὶ πρὸς λαλιὰν τὰς σοφὰς μέσας δίδε·
- 25 πάρεισι γὰρ, πάρεισιν ἐςολισμέναι.
- M. ὦ χαῖρε φωστῆρ, τῷ λόγῳ τὸ χωρίον.
 Σ. Οὐ λαμβάνουσι τὴν λόγον εἰς ἀγοράν.
- M. Οὐ τὴν ἐπαίνον ἀντὶ τῷ πλέτε φέρεις;
 Σ. Καὶ πῶς ἔπαινος οἶδε γαστέρα τρέφειν;
- 30 M. Ἡ γῆ βοτάνας οἶδε καὶ χλόην φύειν.
 Σ. Τὰς καταράτας· ἢ ῥαπίζετε ξύλοις,
 ὄνῳ παροικιάσατε τὸν τάλανά με·
 ἄνθρωπος εἰμὶ, πῶς δὲ φάγω τὴν χλόην;
- M. Οὐ πάνσοφος σὺ τῶν σοφῶν βελευμάτων.
- 35 Σ. Βελεύομαι πῶς ἐκφύγω βίην βίαν,
 ἀλλ' ἢ τὸ τέρμα τῆςδ' ἐγὼ προσλαμβάνω
- M. Φιλεῖς μεθύσαι τὴν πολύχρυσον μέθην.
 Σ. Μέθη δέ τις πέφυκεν ἐκδιδάσκειται,
 καὶ μὴ δ' ἄδηλα τοῖς ἀδήλοις βάζετε.
- 40 M. Μέθυσιν ἢ κατεῖδες ἐξ οἶνου ποτέ;
 Σ. Οἶνος δέ τις πέφυκεν ἐκδιδάσκειται,
 ἐμῷ γὰρ ὕδωρ ἐξυδαρρόϊ γαστέρα.
- M. Ποθεῖς τ' ἄσοφος ἐκ σοφῷ καθεστᾶναι,
 καὶ μὴ γινώσκειν τὴν σοφῶν ἀνδρῶν λόγον;
- 45 Σ. Ποθῶ γενέσθαι βυρσοδέψης, λατόμος,
 εἰ καὶ τις ἄλλος καὶ τῆς βαναυσίδος τέχνης·
 καὶ γὰρ σκυτεὺς τις, ὀψοπώλης, ἄσοφος,
 ὅς μὴδὲ τὸ γρῦ προσλαλῶν εἰδῶς ἔτι,
 ἐν τῷ λαλεῖν δὲ σιέλων χεῖρ πίθης,

- 50 σόλοικος αἰσχροῦς, πᾶμπαν ἡγροικισμένος,
 προέρχεται μὲν τῆς λαοφύρου μέσον,
 ὑπὸ προπομπῆς ἀρχικῶς ἐσταλμένος,
 γαύρου δὲ πολλὰς ἐξερεύγεται λόγους·
- 55 ἄλλος δὲ σοφὸς, εὐγενὴς τὰ πρὸς λόγους,
 ἀνέστις πρόεισιν, ἄθλιος, πέννης·
 χρυσὸς γὰρ ἄρτι καὶ λαλεῖ καὶ σπένδεται.

ΤΟΥ ῬΟΔΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΧΟΙΡΟΣΦΑΚΤΗΝ ΛΕΟΝΤΑ.

- Ἄλλ' ὥς μακελλεὺς καὶ σφαγεὺς χοίρων πέλων,
 κλήσεις ἄκβε σῶν καλῶν σπεδασμάτων,
 ὧν ἄξιός πέφυκας δύσμορε κλύειν,
 ἐκ σπαργάνων τέτταισιν ἐντεθραμμένος·
- 5 ἀλλαντοχορδοκοιλιεντεροπλύτα
 ὀρνιθοχηνονητοπερδοκοπράτα·
 λακτεντοχοιροκριοβετραγοσφάγε·
 πλαστιγγόζυγοκαμπανοσφαίρωσάτα·
 καπηλομνηνομετροκαυκαλογλύφε·
- 10 λαρυγγόφλασκοξέσσοχανδοεκπότα·
 κασαλβοπορνομαχλοπροικτεπεμβάτα·
 ὀλεθροβιβλοφαλσογραμματοφθόρε·
 σολοικοβαττοβαροβαροσκυτογράφε·
 καὶ ψευδομυθοσαθροπλασματοπλόκε·
- 15 Ἑλληνοθρησκοχριστοβλασφημοτρόπε·
 καὶ παντοτολμοψευδομηχανοῤῥάφε·
 καὶ τρωκτοφερνοπροικοχρηματοφθόρε·
 ἀρρήτοπροιονυκτηροσκοτεργάτα·
 καὶ νεκροτυμβοκλεπτολωποεκθύτα·

- 20 καὶ ταβλοπεττοβολοπυργοσυνθέτα
 βαρβητοναβλοπλινθοκυμβαλοκτύπε·
 καὶ ψαλτοχορδοσαμβυκοργανοκρότα
 κορνυτοπαρθενοτριβοψυχοφθόρε·
 καὶ μοιχοπαιδοδελοσκανδαλεργάτα
 25 πρεσβευτοκερδοσυγχυτοσπονδοφθόρε·
 καὶ κοσμολεθροσυμφοροπλανοσπόμε·
 λεκανομαντοψευδορηματαεκφόρε·
 καὶ ζωοθυτοκαρδιηπατοσκοπέ·
 κακῆ τε παντὸς ἐργεσιγῆμων ξένε·
 30 ῥύπασμα κόσμη καὶ γέλως Βυζαντίων·
 κοινὸν κάθαρμα τῆς ὅλης οἰκουμένης·
 τέκνων ἐρας, τῶν περ ἔπειρας τάλας·
 φθορεῦ γυνάνδρων, καὶ νέων ἀσωτία·
 κακῶν ἀπάντων συμμειγῆς ἀφρώς ἰα·

Τῆ αὐτῆ πρὸς Θεόδωρον Εὐνῆχον Παφλαγῶνα.

- Οὐ γάρ τις αὐτῶν ἀξιόχρεως πέλει,
 οὐ χειρὰς ἔργαις, οὐ λόγων κομψεύμασιν,
 οὐκ ἐν ποιηταῖς, οὐ τραγωδιογράφοις·
 οὐ τοῖς πλέκουσιν τὰς σοφὰς κομωδίας·
 5 οὐ δεινότητι ῥητόρων γευρεμένοις·
 οὐ πεζολέκταις, οὐχ ἀπλῶς λογογράφοις·
 οὐ πεντάθλοισιν, οὐκ ὀλυμπιονίκαις·
 οὐκ ἐν στρατηγοῖς καὶ δοκίμοις ἀνδράσιν·
 οὐκ ἐν παλαιωραῖς ἢ περὶ ταχυδρόμοις,
 10 ἀλλ' ἐντ' ἀγύρταις, ἐντ' ἐπιτρίπτοις μόνον·
 ἐν ὀσρακοθύπταισιν, ἐν λιθοξόοις.
 ἐν τοῖς προσαίταις, ἐν πενήτων ὀρμαθῶ·

- ἐν ἄρτοχανδοψωμολεῖθροπαμφάγοις·
 ἐν ὀψοποιολαρδοκαπηλεμπόροις·
 15 ἐν χοιροκριοταυροβητραγοσφάγοις·
 ἐν σκομβροθυνορκυνοδελφιναγρέταις·
 ἐν λεπτοσαυριδοςρεκτενοπράταις·
 ἐν σειροπλεκτοκρομμυσοκερδοπλόκοις·
 ἐν τορνόμινοσκυφοβαυκαλογλύφοις·
 20 ἐν ἀμπελεργοταφρολισκαίρεργάταις·
 ἐν μηλολεπτοκαροκασαυοπράταις·
 ἐν σμερδοσαπρολαρδοταριχεμπόλοις·
 ἐν κοπροκαλανοπλυτοσκατεκφόροις·
 ἐν ἀρκοπακταλωποχίτηνεκθύταις·
 25 ἐν κλεπτοτυμβόουκτεροσκότεργάταις·
 ἐν πᾶσιν οἷς ἔνδ' ἐστι συρφετός βίος,
 ἐν τοῖσιν ἐστὶν εὐδόκημον θὸν γένος,
 ὧ βυρσοδεψοπαφλαγὸν κακὸν τέρας·
 λοιπὸν παλγῆμάπηλε, φράττε σὸν στόμα
 30 καὶ χοῖρος ὧν ἄνωθεν ἐκ μακροῦ γένους,
 καὐτῆς δὲ πάτρας χοιροβαλανοτρόφε,
 τρανώς ἄκβε χειροπαρλάγων νέε,
 καὶ βόσκε χοίρας, ὡς γένος χοίρων πέλω,
 καὶ τρώγ' ἄκολον καὶ δακτιῶ πανθόφους,
 35 καὶ γαστὴρ' ἐξόγκωσον εἰς ὅσον σθένεις,
 καὶ μὴ λόγους μάταζε χοιρώδεις γράφων,
 ἀλλ' ὡς σὺός γέννημα, γρυλλίζεν μάθε,
 καὶ σκῶρ μασᾶσθαι καὶ δυσώδη κοπρίαν,
 ἔπε τε μητρὶ πυκνὰ πυκνὰ γρυλλίζαν·
 40 ὅταν δὲ καιρὸς τῆς σφαγῆς χοίρων φθάσῃ,
 τότε σφαγήσῃ καὐτός, ὡς χοίρων γένος.

Κωνσταντίνε Ῥοδίε ἐν σκωπτικοῖς ἰάμβοις εἰς Θεόδω-
 ρον Εὐνῆχον Παφλαγένα, τὸν ἐπονομαζόμενον Βρέφος,
 λαβόντες ἀρχὴν ἀπὸ ταύτης αἰτίας· γράψαντος γὰρ Κων-
 σταντίνου ἐν τινὶ βίβλῳ περιεχέσθαι βίβλους τῶν παλαιῶν
 5 φιλοσόφων, γνῶμην τοιαύτην, δι' ἰάμβων ἔχουσιν οὕτως

Σοφὸς μὲν οὐδεὶς εὐρεθήσεται ὥς θέμις,
 ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς δυσυχεςάτῳ χρόνῳ,
 σκάζουσι γάρ πως οἱ δοκοῦντες ἐξέχειν
 μωροὶ δὲ πλεῦνες εὐτυχοῦσιν ἀρτίως,
 5 φορὰ γὰρ αὐτῶν ἦλθε πάντῃ που ξένη.

Ἀντέγραψε δὲ πρὸς ταῦτα Θεόδωρος ὁ Παφλαγὼν οὕτως.

Οὐ πάντες εἰσὶ τῶν φρενῶν ἡττημένοι,
 ὥς εἶπας, ὥς ἔγραψας, ὦ μωρῶν πέρα·
 σοφοὶ δὲ πολλοί· δεῖ δὲ καὶ παραφρόνων·
 ὧν αὐτὸς ἦσθα πάντα κωμωδῶν μάτην.

Πρὸς ταῦτα προειμιάσατο Κωνσταντῖνος Ῥόδιος οὕτως.

10 Ἐγὼ, μὰ τὸν φύσαντα τὸ βροτὸν γένος,
 καὶ τὴν ὅλην σύμπληξιν εἰς τὸ νῦν φάος
 τῆ τῇδε κόσμου τῆ παναθλιωτάτης,
 ὃν βάσκανος νοῦς καὶ πανηραὲ καρδίᾳ
 τῆ πρὶν πεσόντος ὕψοθεν, Σατὰν λέγω,
 15 εἰς προὔπτου ἐξώθησε Ταρτάρου ζόφον,
 οὐ σκωπτικῶς προσεῖπεν ἄσχετον λόγον,
 φθονῶν σοφοῖσι μὴ σοφὸς πέλων τάχα
 ἀλλ' οὖν γε πέζων, μετριάζων τοῖς φίλοις,
 εἶπον προσηνῶς καὶ φθόνου παντὸς δίχα·
 20 ἐπεὶ δ' ὁ παγκράτιστος οὕτωςι φθόνος,

- ὁ σοῖς κατοικῶν ἐγκάτοις ἀποκρύφοις,
 ἔτυψε τὴν σὴν βάσκανον, τάλαν, φρένα,
 σκώπτειν περ ἄνδρα μηδὲν ἡδίκηκότα,
 χαίρων πρὸς αὐτὴν ἔρχομαι, ψυχοφθόρε,
 25 τὴν ἥνπερ αὐτὸς ἔσῃσας πάλιν λόγων,
 βάψας χερῶν μου δακτύλους πολυσρόφους
 ἐν τῇ κονίστρᾳ, τῇπερ ἔσκαψας, τάλαν·
 ἔρχου τὸ λοιπὸν εἰς μεταίχμιον μάχης,
 ὥς ἄνπερ ὄψει σώματος παναθλίας
 30 ὤκυσον αὐτῇ καὶ πανοίκτισον μέρος·
 ἄρχε τὸ λοιπὸν τῆς μάχης ὠπλισμένος,
 εἴτε τριμέτροις τῶν ἰάμβων τοξόταις,
 εἴτ' αὖ μελιχραῖς συλλαβαῖς πεζοδρόμοις·
 ἡρωϊκῶν γὰρ, γύνις ὧν θηλυδρίας,
 35 οὐδ' εἰς ὄναρ τὸ μέτρον ἔδρακες εἰχων.

Ἄτερον προοίμιον τοῦ αὐτοῦ.

- Ἐπεὶ πτερῶν τέττιγος ἐδράξω, τάλαν,
 τῆμῃ σιγῶντος, καὶ λαλεῖν πεπαυμένε,
 ὦ Πάφλαγὼν πανῆργε, παντεφθαρμένε·
 ἐπεὶ τ' ἐγαργάλιξας αὐτῷ δακτύλῳ
 40 καὶ μὴ θέλοντα προσλαλεῖν σκώπτεις μάτην·
 αὐθις τὲ τοῦτον ἐκβιάζει πρὸς μάχην,
 εἰρηνηκὸν τελῶντα καὶ πρᾶον βίον,
 ὅκεε λοιπὸν ὠδικὰς μουσεργίας,
 ὅς ῥ' ἦσεν ὡς μάλιστα τῆς αἰῆς ἐκ βίας·
 45 μέλπων ἄριστα σὸν γένος καὶ πατρίδα·
 Μῦσαι γὰρ ἐξέθροψαν αὐτὸν ἐν λόγοις,
 Μῦσαι γλυκεραῖ, Χάριτες τε παρθέναι,
 ἐξ ὧν πεπωκὼς ἀφθόνος γλυκὺ γάλα,
 γοργῶν ἰάμβων ἐξεφένγεται κρότης,

- 50 ἄλλως μὲν ἄλλοις ἡδονῆς παραιτίαις,
 σοὶ δ' αὖ κέρασμα πικρίας πεπλησμένον,
 ὑπὲρ χολὴν τῆς ὕδρας, ὑπὲρ ἀσπίδων
 ὅπερ πιὼν τὲ καὶ κατασχὼν ἐγκάτοις,
 εὐθὺς ῥαγήσῃ τὴν νηδὺν τὴν ἀθλίαν·
 55 ὥς ἂν μάθῃς, κακοῦργε, μὴ κινεῖν μάτην
 εὐδοντ' ἐμὸν τέττιγα τὸν Μούσαις φίλον·
 μὴ δ' εἰς σπέος λέοντος ἐμβαλεῖν πόδας,
 ἄνανδρος ὢν μάλισα καὶ Θηλυδρίας.

Εἴτα ἀπεκρίθη πρὸς τὴν τῇ Παφλαγόνος γνώμην οὕτως.

- Οὐ πάντας, ἄφρον, ἀφρονεσάτης γράφω·
 60 οὐ δ' αὖ σοφῆς, ἄπαγε τῆς πονηρίας,
 τοῦ νῦν διώκω παντελῶς ἔξω χρόνῃ·
 ἀλλ' οὖν πιφάσκω, μὴ σοφῆς εἶν' ὥς θεόν,
 πληθὺν σκοπῶν ἄμετρον οὔσαν ἀφρόνων.

Εἴτα Θεόδωρος ὁ Παγλαγών.

- Εἰ πάντες, ἄφρον, ἄφρονες καθὼς γράφεις,
 65 πρῶτος, κακοπρόσωπε, μορμωτὸν τέρας,
 καὶ δυσθέατον καὶ τρόμῃ παντὸς γέμον,
 μωρῶν πέφυκας αὐτὸς ὁ γράφων τάδε.

Εἴτα Κωνσταντῖνος ὁ Ῥόδιος.

- Οὐ τῆτ' ἔλεξα, παντορέκτα καὶ πλάνε,
 καὶ παμβέβηλε Παφλαγὼν πεπαρμένε,
 70 ὥς ἄφρονες πέλῃσι πάντες ἐν βίῳ,
 καὶ ἔσιν οὐδεὶς τῶν φρονέντων εἰς ἄπαξ,
 βρόχοις ἀλόντος μωρίας βροτῶν γένε·
 ἀλλ' οὔτις ἐστὶν ἄρτι τῶν σοφῶν, τάλαν,
 τυχὼν περισπένδατος ἄξιός λόγῃ,

- μέμφου σεαυτὸν ἢ τὸ πᾶν ἢ τὸ πλεόν·
 ἐγὼ δ' ἐχεφρόνως τε καὶ καλῶς γράφων,
 εὖ σου κατεσχόχησα τῆς ἀγροικίας,
 130 δεκνὺς κακίην σε τῶν ἰάμβων ἐργάτην,
 γνωμῶν τ' ἄπειρον, καὶ μάτην φυσᾶς, ῥόδαξ.

Εἶτα Ῥόδιος.

- Ἄναυδρε γύνι, γραμμάτων πάντῃ ξένε,
 ὁ μηδὲν εἰδὼς μὴ λέγειν μήτ' αὖ γράφειν,
 μὴ τ' ἐμπλέκεσθαι πρὸς πάλας σοφῶν λόγων,
 135 ὁ τριττὺν αὐτὴν ἀγνοῶν Στησιχόρου,
 πρὸς τὸν σκοπὸν τόξευε, μὴ κένου μάτην
 βέλη φαρέτρας κωφὰ, συντετριμμένα,
 μήπως βέλος σε χειρὸς ἄρρενος φθάσαν,
 τύψη, προπέμπον φρακτὸν εἰς Ἄδου σόμα.

I.

ἸΩΑΝΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΓΑΖΗΣ

Λόγος εἰς τὸν ὑπερφυέσατον Ζαχαρίαν τὸν Δοῦκα
τὸν Ἀσκαλωνίτην·

ἔχει δέ τινα καὶ εἰς τὸν μεγαλοπρεπέσατον Ζαχαρίαν
τὸν Γαζαῖον παρόντα τῇ ἀφροάσει.

Ὁ λόγος στρατηγικὴν λαβὼν ἐξουσίαν,
θαυρῶν πρόεισι τῷ στρατηγῷ συντρέχων.

Ἀπὸ Φοιβάδος μελίσσης
πεφορημένον με, Μοῦσαι,
5 πολιτόχοις κώμοις
πολιτόχον δονεῖτε.

Ὁ δὲ νοῦς ὅλος χορεύων
νομοτερπέεσσιν αὖραις,
καθαρὸν μέλος τινάσσων
10 καθαρῷ μέλος κομίζοι.

Ὁ δ' Ἄρης ἀναξ ὁ σῶφρων
δεδιδασμένος γελάσσαι,
Παφίης χάριν κομίζων,
σὺν ἐμοὶ κρότους βοήσει.

15 Στρατιῆς, μάκαρ, κροτήσας,
σοφὸν ἱππότην διδάξας,
τὸ δὲ πεζὸν ἡμερώσας,
ἔχε μείζονας θοώκους.

Πόθεν ἦλθε Φοῖβος, ἄνδρες,
20 κράτος Ἄρεος κεράσας;
ὁ δὲ Φοῖβος ἄλλος ἐγγὺς
πάλιν ἵκελος φαάνθη.

II.

ΤΟΥ ἌΥΤΟΥ.

Ἐπιθαλάμιος σχεδιασθεὶς εἰς τὸν θαυμασιώτατον
Ἀνατόλιον Φαύσου τὰ πρῶτα-φέροντα Γάζης.

-
- 5 Ὁ λόγος ἐρωτικὴν ἐπιγνυὺς παρρησίαν,
 ἦλθε χορεύων ὡς δεδοικῶς τοῦ πάθους.
 Γλυκερὸς πάρεσι κῶμος
 νεολάμπεος γαλήνης,
 ὅτι τὴν νέαν Κυθῆρην
 Φαέθων νέος κομίζει.
 10 Ὄθεν ἡ πόλις, τὸ φέγγος
 φιλοπαννύχους χορείας,
 στεφανηφόροις μέλπει
 δύο φωσφόροις μυγεῖσι
 Δότε μοι πόθου κύπελλον
 γλυκερῆς βρύον μελίσσης,
 ἵνα τὰς φρένας συνάπτων
 νεονύμφιον χορεύσω.
 15 Ὁ δ' Ἔρως, ὁ πάντα τίκτων,
 φρένας εἰς φρένας συνάπτων,
 ὁμοτερπέεσσιν αὔραις
 φιλοτησίαν περάσσοι
 Φιλονύμφιος δὲ Κύπρις
 20 γάμιον φέρουσα φίλτρον,
 παρὰ πασάδας γελῶσα
 γάμον εὐγάμον λιγαῖνοι.
 Ἀνατελλέτω τὶ φέγγος
 τὸ φερώνυμον τοιγῆος,

25

Φαέθων φάος λεχεύων
νεαρὸν σέλας κομίζει.

III.

ΤΟΥ ἌΥΤΟΥ

Σχέδιον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν ῥόδων
μετὰ τὸ εἰπεῖν τοὺς φοιτητάς.

Ζεφύρου πνέοντος αὔραις
Χαρίτων θάλος δοκεύω·
ῥοδαίης ἅπαντα χαίτης
Παφίης γέμουσιν ἄλσῃ.

5

Ὁ δ' Ἔρως σοφῶ βελέμνῳ
φύσιν εἰς φύσιν συνάπτει,
ἵνα μὴ χανοῦσα λήθῃ
γένος ἐκ γένους καλύψῃ.

10

Φιλοτερπέες δὲ μολπαὶ
Διονυσίαις ἐν ᾠραῖς,
ἔαρος νέον φανέντος,
νοεραῖς πνέουσι Μούσαις.

15

Χλοερῶν ὑπερθε δένδρων
μέλος ὄρνεον λιγαίνει,
δεδονημένη δὲ πᾶσα
φύσις εἰς ἔαρ χορεύει.

20

Σοφίης ἀναξ Ἀπόλλων
φαέθων ἔλαμψε φέγγος,
ὑπερμηένος δὲ πάλαις
γλυκερὸν φάος προσαύξει.

Δότε μοι ῥόδον Κυθήρης,
 ἀγέλαι σοφῆς μελίττης,
 ἵνα Κύπριδος γελώσης
 μέλος εἰς ῥόδον τινάξω.

IV.

ΤΟΥ 'ΑΥΤΟΥ

Λόγος, ὃν ἐπεδείξατο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν ῥόδων
 ἐν τῇ ἑαυτοῦ διατριβῇ.

- Ὅτε φωσφόρος παρέρπει
 Φαέθων μέσσην πορείην
 ὑπὸ κριὸν ἄρμα τείνων,
 χθόνιαι φλέβες γελῶσιν.
 5 Χθονοφοίτορες δὲ μοῖραι
 κρυφίας γονὰς αἰρούρης
 πάλιν εἰς φάος καλοῦσι,
 χθόνα ποικίλῃν τελοῦσαι,
 Ἴνα κόσμος ἀμφιθάλλων
 10 ἐρόεις αἰεὶ νεάζῃ,
 πολυκαρπίμου δὲ φύτλας
 σὺν Ἑρωτι Κύπρις ἔλκει.
 Φύσιν * πότνια χλοάζεις, * cod. Φύς
 νεότητος ἐγχαράττεις,
 15 ἵνα μὴ βίος καθεύδων
 βροτέας σκέπη γενέθλας.
 Τί γὰρ οὐ φέρουσιν ὦραι
 μετὰ χείματος κελεύθους;
 τί δὲ μὴ Χάρις φυτεύει

- 20 ἔαρος σέφουσα κάλλος;
 Τί γὰρ οὐκ ἔαρ κομίζει
 βιότου λύον μερίμνας,
 ὅτε καὶ ῥόδον λοχεύει
 περιποφύροις κορύμβοις;
 25 Ἀπαλόχρρος Κυθήρη
 ῥοδέας ἔχει παρειάς,
 ἐθέλει πνέουσα φύλλων
 ῥοδοδάκτυλος καλεῖσθαι.
 Ὅτε καὶ νέος χλοάζων
 30 γλυκερώτερος γαλήνης,
 γυαλοῦς ἔλειπε γαίης
 Χαρίτων βρύων Ἀδωνις.
 Ὁ δὲ κοῦρος ἐς ἱ καρπὸς
 κρατερός βίου προφήτης,
 35 φύσεως ἐὼν λόχευμα,
 Ἀφροδίσιον χόρευμα.
 Τί με παῖδες οὐ φιλεῖτε
 τὸν αἰεὶ ζέοντα Μούσαις,
 νοερὸν φέροντα Βάκχον
 40 Ἑλικωνίοις κυπέλλοις;
 Νέον ἥθος ἐνθαμίζον
 κρίσιν οὐκ ἐᾷ κομίζειν·
 νεοτησία γὰρ Ἥβη
 φιλέει μάλισα παίζειν.
 45 Ὁ σοφὸς χρόνος βαδίζων
 ἐς ἐτήτυμον δικάσσει,
 ὅτε τὸν τρέφοντα μύθοις
 γενέτην ἔχειν διδάξει.
 Μετὰ ποιμνίων ὁ ποιμήν,
 50 μεθύων γάλακτι Μούσης

- νεκύων κάτω πρὸς αὐλὰς,
 ἵν' ἀπαλλαγῶ φαρέτρης
 50 ἐν ὅσῳ πόνοις σχολάζεις.
 Τέο μέχρι ταῦτα βάζω;
 ἄτε κέρτομος πλανήτης
 τί γὰρ ἐν θεοῖσι χάρμα;
 τί δὲ λυπρὸν ἐμβατεύει;
 55 ἀπαθὴς Ὀλυμπός ἐστιν.
 Ἀπάτας πλέκουσι μῦθοι,
 κενεὰ πνέουσι τόλμαις,
 τὰ πάθη πνέουσι γαίης
 μακάρων ἄνω πρὸς οὐδας
 60 ἀπαθὴς Ὀλυμπός ἐστιν.
 Ὄταν ἡδονὰς τις εὖρη
 μεταβάλλεται πρὸς ἥβην,
 ὅτε συνδάμουςι λύπαι
 θορύβοις κέαρ δονεῖται.
 65 θεὸς οὐ τρόπους ἀμείβει.
 Θεότητι συγχορεύει
 ἀγαθῶν αὐλὸς ὄρμος,
 ὅθι ῥαδίως ἀπαύσως
 βιοτὴ μάλιχα θάλλει,
 70 ὅπερ ἡδονὰς καλοῦσιν.
 Τί δὲ κωλύει τὸ θάλλειν;
 τί δὲ μὴ σύνεσι κάλλος;
 ἐσαεὶ πέλουσι πάντα
 ἀγαθὴν ῥέοντες ἀλκὴν,
 75 ὅπερ ἡδονὰς καλοῦσιν.
 Γάνυμαι τὰ τερπνὰ πάσχειν
 ἐσορῶν ἀγαλμα κόσμου
 ὑπερουσίῳ φρονήσει,

- 80 ὅπερ ἦνυσσα ξυνάπτων
νοεροῖς λόγοισι δῆσας.
Κρυφίως ὑπερθευ ἄλλου
ἕτερον σθένος φαίνει,
τὸ δὲ δευτέρων προάρχον
καθ' ἑαυτὸ χωρὶς ἔστη
85 ὑπὸ μείζονος προνοίης.
Τὸ δὲ νόσφι τοῦτο μῦθος,
ὃ διαίρεσιν δοκούνων,
μοιάρων ἐνισπε λύπην,
θεομυθίαί φιλοῦσιν
90 λιγέως ἅπαντα παίζειν.
Παφίη, φύλαγμα κόσμου,
τὸ τελέσφορον κομίζεις,
ἀνὰ νύκτα καὶ καθ' ἡμέραν
διὰ νυμφίων ἐρώτων
95 γενεὰς τρέφουσα πάσας.
'Αρότους δίδασκε τίκτειν
* * * * *

α

Elias or

I.

ἩΛΙΟΥ ΣΥΓΚΕΛΛΟΥ ἹΕΡΕΩΣ

'Ανακρεόντειον κατασυνκτικὸν ἀδόμενον εἰς ἦχον πλ. δ'.

'Απὸ καρδίας θεμέθλων
ἀνάγω πυκνὰ στεναγμόν,
ἀνομημάτων γὰρ ἄχθος
ἀνακειμένῳ κλονεῖ με.

- 5 Βροτὸς ἀσθενὴς ὑπάρχω,
βαρὺ φορτίον προσαίρω,
βίον ὡς ὁδὸν παρέλκω,
βάθος εἰς κακῶν προκύπτω.
- 10 Γεφύρας δίκην προβαίνω
γῆρας * ἄστατον τὰ τῆδε, * cod. γύραν
γόμον αἰσχύνης κακῶν μου
γοερῶς μετεμβιβάζω.
- 15 Διὰ τί ψυχὴ καθεύδεις;
διὰ τί βλέπεις ὀνείρους;
διὰ τί σκιαῖς παλαίεις;
διὰ τί τρέχεις ἀδῆλως;
- 20 Ἐπὶ τοὺς τάφους πρόκυψον,
ἐπὶ τοὺς πάλαι θανέντας,
ἐφόρα φίλους γονεῖς τε
ἐπὶ σαπρίαν δυσώδη.
- 25 Ζόφον ἐσαεὶ κατοικῶν
ζοφερῶν ἔσω πυλάνων,
ζοφρέσσιν ἐν τόποισιν
ζαθέειν τε μέχρις ὥρας
- 30 Ἄδρανὴς ἐκεῖ δυνάστης,
ἀφανὴς ὁ βασιλεύων,
ἁμαθὴς ἐκεῖ σοφός τε,
ἀπερίστατος τε πλούτος.
- 35 Θέασαι τὰ τερπνὰ κάλλη
θέαν οἰμογῆν κινουῦντα,
θέασαι νέων τὰ ἄνθη
θανάτῳ καταφθαρέντα.
- Ἴδε πῶς μικρὸς γενήσῃ,
ἴδε πῶς νεκρὸς τεθήσῃ,
ἴδε δόξαν ἀστατοῦσαν,

- ἴδε ποῦ τύπος μετέλθεν.
 Κόνις ὅσ' ἔων δυσώδης,
 κεφαλῆς τρίχας ῥεούσας,
 κρανία φθορᾶς γέμοντα
 40 καθορώσεν ὡς βδέλυγμα.
 Λόγισαι δὲ καὶ τὸ μέλλον,
 λέγε πῶς παραστῆσθαι
 λόγον ἔνθακον ὑφέξων
 λελογισμένον δι' ἔργων.
 45 Μετὰ πλειόνων κυκλούντων
 μεμονωμένος πορεύσει,
 μετὰ πράξεων κρυφαίων
 μέγα πρὸς Θεοῖο βῆμα.
 Νεότης ἄφνω παρήλθεν,
 50 νέφος ὥσπερ ἐκιδύσθη,
 νόμον ἡθέτησα Δεῖον
 νενοθευμένως βιώσας.
 Ξένος ἐκ καλῶν ὑπάρχω,
 ξένος ἐκ δικαιοσύνης,
 55 ξένος ἐκ τῆς σωφροσύνης,
 ξένος ἐκ φρονήσεώς τε.
 Ὃτε γυμνὸς οὖν προσέλθω
 ὅλος ἠπορημένος τε,
 ὀδυνηρὰ κλαυθμυρίζων
 60 ὀφέλειαν οὐκ ἀνοίσω.
 Παρὰ τοῦ κριτοῦ δ' αἰετόςσω
 πεπεδημένον λαβόντες,
 πυρὸς ἐν μέσῳ βαλόντες,
 πικρὰ τοῦτον ἐκπυροῦται.
 65 Ῥύσαι, Χριστέ, τοῦ πυρός με,
 ῥύσαι τοῦ σκότους με, Σῶτερ,

- ῥύσαι με φλογὸς γέννης,
 ῥύσαι τῶν πετρῶν κολασῶν.
 Σύ με ταρτάρου σαώζοις,
 70 σκέπασον βρυγμῶν ὀδόντων,
 σύ με σῶζε τῆς καμίνου
 στεναγμῶν τεῶν ἀπαύτων.
 Τίς ἔσσομαι πρὸς τσσαῦτα;
 τίς ἐκεῖ συνήγορός μοι;
 75 τίς γενήσεταιί μοι λύτρον;
 τίνα μηχανὴν ἐφεύρω;
 Ὑπέδραμεν δὴ χρόνος μοι,
 ὑπελήλυθεν βίος μοι,
 ὑπέκυψα τοῖς ματαίαις
 80 ὑπὸ τῆς ἐμῆς ἀνοίας.
 Φοβερόν τὸ ἐμπεσεῖν με
 φοβεράς Θεοῦ πρὸς χεῖρας,
 φοβερόν κριτήριον γε
 φυλὰς γηγενῶν ἐφέλκον.
 85 Χλοερόν παρήλθεν ἄνθος,
 χρόνος ἐς τὴν νῦν θερισμῶ,
 χοὸς εἰσκαλεῖ με μοῖρα,
 χύμα πρὸς τάφον τιθεῖσα.
 Ψιλὸς εἰς τέλος ὑπάρχω,
 90 ψεκὰς αὔθις ἢ τυχοῦσα,
 ψόφος εὐπόριτος αὔρας,
 ψαμάθοις νέον ἄδυρμα.
 Ὁ Θεός, δέ μοι παράσχου
 ὅλον εἰς βίου τὸ λείπον
 95 ὁδὸν εἰς μίαν βαδίζειν
 ὁλόκληρον ἐκτολῶν σου.

II.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Θρηνητικὸν εἰς ἑαυτόν.

- Ἀγίων τίς ἄρα λεύσων
 βίον, ὃν τέλεσσα, τλήμων,
 στονάχων ἄνευ, παρέλθοι,
 ἐμὲ παμφόρως δακρύων;
 5 Βλεφάροις ἐμοῖς, προφῆτα,
 δακρύων ῥεῖας παράσχοις,
 κεφαλῇ τε ρεῖθρα πλεῖστα
 κατακλύξεως ὀπάσεις,
 10 Γόον ὄφρα θερμὸν, σῆμαι,
 ἐπ' ἐμοῖς καπνοῖς θρηνήσω·
 ἀνὰ νύκτα καὶ κατ' ἡμέραν
 μέχρ' ἐν βροτοῖς ὑπάρχω.
 Δότε μοι τὰ λέκτρα σάουρον
 15 ἐπὶ γῆς, φίλοι, τραθέντα,
 δότε μοι χερσὶν ἀφ' ἑσθλῆς
 τὸν ἐμοὶ πρόποντα μόνον.
 Ἐσορῶν κλέος δικαίων
 ὁ λαχὼν φέρειν δικαίως,
 20 ἀρετὴν πέσθησα τλήμων
 βίον ἐνθρόν τε τούτων.
 Ζαθέης γὰρ ἐστὶ δόξης
 ἀρετῇ καλῇ τιθήνη,
 πόνος ὁ κλυτὸς δὲ βαίνων
 ἀρετὴν μάθ' ἐν διώκειν.
 25 Θαλάμους ὄσ' ἐν τοκήων,
 γενέτας φίλην τε πότμον,

90

Ἐλέω μόνω σῶζε τότε, Χριστέ μου,
 τὸν πεσόντα διὰ σοῦ μέγιστον οἶκτον.
 Μερόπων εὐσεβεές συμπαθές ἄλγος
 ἐπ' ἐμοὶ σωφρονίῳ δείξατε θρήνους.

I.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Τὶ εἶποι ἡ Ἀφροδίτη τῆς Ἀθηναῖς φυτευσάσης
 ἐλαίαν, καὶ ἀνελθόντος ῥόδου.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★
 ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

5 Ὁ Ἴερος χάριν συνάπτων
 πόρε μοι ῥόδον, Κυθήρη,
 ἵνα σὺν πόθοις χορεύω
 Ἐλικῶνι σὺν βελέμνοις.
 10 Φλογερὸν βέλος τινάσσει
 τὸ γένος τὸ τῶν Ἐρώτων.
 Ἀπ' ἐμῶν ῥόδων προήλθες,
 Ἀπ' ἐμοῦ φέρεις τὸ κάλλος,
 ἵνα σε πλέον τὸ κέντρον
 15 ῥοδέοις φυτοῖς δαμάσση.
 Ἀχρὶ τίς μάθει τὸ κρεῖσσον
 ἀγνοῶν δοκέει κακίζειν,
 ὅτε δὲ χρόνῳ νοήσῃ
 τί πρὶν οὐ μάθην σενάζειν.
 20 Τὸ καλὸν φύσει μαθοῦσα,
 μάθε καὶ πόθεν τὸ κρεῖσσον.

20 Τὸ ῥόδον πάλιν προλάμπει
 Χάριτας κλάδοις χαράσσων,
 ὁ γὰρ ἢ φύσις προσεῦρεν
 τὸ ῥόδον· μόνον προσεῦρεν.

Γλυκερὸν ῥόδον προσῆλθεν,
 γλυκερὴν χάριν κομίζει,
 κοτίνου δὲ πικρὸν ἄνθος
 γλυκεροῖς κλάδοις καλύπτει.

25 Φύσεως μόνην κρατοῦσαν
 Παφίην ἔδειξε πάσης,
 δροσόεν ῥόδον κρατήσαν
 στιβαρῶν κλάδων ἐλαίης.

30 Τὸ ῥόδον φυτῶν τὸ κάλλος
 παλάμαις τεαῖς λαβοῦσα,
 Παφίης μελῶν, Ἀθήνη,
 ἔρατοὺς χοροὺς μετέρχου.

Παφίην μόνην Ἀθήνης
 κρατέειν ῥόδον διδάσκει.

35 Δότε μοι ῥόδον φυτεύσω,
 ἵνα καὶ ῥόδον προέλθῃ,
 ὅτε δὲ τραπῇ πρὸς ἄλλο
 τότε Παλλάς ἐστὶ κρείσσων.

40 Τί λέγουσιν Ἀφροδίτην
 βυθίοις ἄλὸς γενέσθαι,
 ὅτε καὶ πλέον με γαῖα
 οὐαὶ τοῦ ῥόδου σεβίζει;

Ἔτι παρθένος καλεῖσθαι
 τάχα νῦν θέλεις, Ἀθήνη,
 45 μάθε τοὺς πόθους Κυθήρης
 ἵνα καὶ ῥόδου κρατήσης.

Ἀρετῆς πόσης μετέσχεν,

- ὅταν εἰς ῥόδον μετῆλθῃ,
 τὸ φυτὸν τὸ τῆς Κυθήρης
 50 ὅτε τὴν ἄκανθαν εἴλξεν;
 Πρόφαισι πέλει παθούντων
 τὸ ῥόδον τὸ τῆς Κυθήρης.
 Πάλιν ὁ χρόνος κομίζει
 γλυκερὸν φάος χορείης,
 55 λογικοῖς λόγοις κρατοῦντες
 τελετῆς νόμον τεκόντες.
 Σταχυηκόμος δὲ γαῖα,
 ἄτε Κύπριδος τὸ ἄνθος,
 νοερὴν ἄνοσχε βῶλεν,
 60 ῥόδον οὐ γάχυν φερούση.
 Λιβάνου κλέος Κυθήρη,
 Χαρίτων ὅσων τὰ τόξα,
 Μαραθῶν ἔρως Ἀθήνης,
 σοφίης ὅπου τὰ τόξα
 65 Ὁ γέρων Ἔρως χορεύει
 ῥόδον εἰς χάριν συνάπτει.
 Ἐδάης τὰ νῦν, Ἀθήνη,
 καλύκων σθένος Κυθήρης,
 ῥόδα Κύπριδος χορεύει
 70 ὅτι Παλλάδες κρατοῦσιν.
 Παφίη, χόρευε μάυνη,
 ὅτι καὶ μάνη διδάχθης
 κρατέειν σοφῆς Ἀθήνης
 φλογεροῖς ῥόδοις τυκείσης.
 75 Φλογεροῖς ἑμαῖσι κέντεροις
 βροτέη φύσις κρατεῖται
 μάθε, Παλλάς, ἐξ Ἑρῶτων
 ὅποσον σθένος Κυθήρης.

80 Ἐδάης ῥόδου τὸ ἄνθος
μάθῃ καὶ πάθου τὰ κέντρον.

Πτόλις ἐστὶν Ἀφροδίτης
μεγάλαι σοφῶν Ἀθῆναι,
ὅτι Κύπριδος προσήλθε
τὸ φυτὸν τὸ τῆς ἐλαίης.

85 Ὅτε μήλον ἔσχε Κύπρις
κλέος ἄφθιτον προσεῦρεν,
πλέον ἄσφατον δὲ μάλλον
φθόνον ἐκ θεῶν ἀπάντων.

90 Τὸ ῥόδον πλέον με μήλου
σοφὸν εἰς κλέος κομίζει.

Βελέων Ἔρωτος οἶδεν
τὸ ῥόδον πλέον με τέρπειν,
ὅτι Παλλάδος κρατήσαν
Παφίη κλέος προσάπτει.

95 Ἀγαμαι φύσιν πετῆλων,
κάλυκας πλέον γεραίρω,
διὰ τῶν ῥόδων γὰρ ἄρτι
σοφίης κρατοῦσα λάμπω.

100 Παλάμαις ῥόδον λαβοῦσα
ποτὶ σὰς κόμιζε ῥίνας,
ἵνα τὴν χάριν λαβοῦσα
ῥοδόεσσά τις φανείης.

105 Τὸ φυτὸν τὸ τῆς Ἀθήνης
Παφίης κάλυξ ἐτύχθη,
ἵνα τῶν ὅλων φανείη
νοερῶς μόνη κρατοῦσα.

Φλογερός πέφυκεν οἷσρος,
φλογερώτερον δὲ τούτου
καλύκων πέφυκεν ἄνθος

μ.

65

1.

5

15

15

15

15

Ερώτων

ήρης.

- 110 σοφίης ἄνασσα μάρτυρ.
 Σοφίης ἄνασσαν ἄρτι
 τὸ ῥόδον φανέν διδάσκει,
 ὅτι Κύπριδος τὰ πάντα.
 Ἐμαθεν ταῦν Ἀθήνη
- 115 γλυκεροὺς κλάδους Ἑρώτων.
 ἔμαθε σθένος Κυθήρης,
 φρονέει τὰ τῶν Ἑρώτων.
 Τρομέεις ταῦν κρατοῦσα
 φλογεροῦ ῥέθου τὸ κέντρον
- 120 Παφίης γάρ ἐστι τέκνον,
 ὃ σὲ τοῖς δόλοις δαμάζει.
 Πολέμων ἄνασσα Πάλλας,
 σθεναρῶν βελῶν κρατοῦσα,
 ῥοδέοις ὅπλοις ἐλήφθης,
- 125 ἐδάης μάχην Κυθήρης.
 Ἐδόκεις κρατεῖν, Ἀθήνη,
 ἔλαβες δὲ πείραν ἄρτι
 καλύκων λαβοῦσα κέντρον,
 πάλιν ἂν θέλῃς ἀνάπτω.
- 130 Τὸ γένος τὸ τῆς Κυθήρης
 μακάρων ὅλων ἀνάσσει.
 Βλέπε, Πάλλας, Ἀφροδίτης
 τὸ ῥόδον τὸ μικρὸν ἄνθος,
 κραδίης τεῆς κρατήσαν
- 135 ὀροσερὸν βέλος κομίζον;
 Κραδίην Θεῶν ἰαίνει
 τὸ ῥέθον τὸ τῆς Κυθήρης,
 λάβε μικρὸν ἄρτι γεῦμα
 ἵνα σοὶ κέαρ κρατήσῃ.
- 140 Τὸ κράτος τὸ τῆς Ἀθήνης

- ὁ κάλυξ ἔδειξεν οὐδέν,
 ὅθεν ἀρτίως προλάμπων
 Παφίη δίδωσι χάρμα.
 145 Ὅ γλυκὺς κάλυξ ἐδείχθη
 μεγάλῃ θεᾷς Ἀθήνης
 τελέως φυτοῦ κρατήσας.
 Κρατέουσα νῦν Ἀθήνης,
 Παφίη, θέλω κρατῆσαι
 150 ζυγίης, μόνη γὰρ αὕτη
 παλάμας ἐμὰς προφεύγει.
 Ῥόδον ἐκ φρενῶν Ἀθήνης
 ἐφάνη μόνον κρατῆσαν,
 τάχα που ῥόδον κομίζει
 155 δροσεράς φρένας φυτοῖσι.
 Βραδέως ἔγνωσ τὸ κρεῖσσον,
 βραδέως δὲ γνοῦσα Παλλάς,
 ταχέως δίδου βεβαίαν
 κραδίαις τιαῖσι πίσι.
 160 Πολέμοις κόμιζε μᾶλλον·
 σάκος ἐκ ῥόδων, Ἀθήνη,
 Δαναῶν ὅπως τις εἴποι,
 Παφίην ὁρῶμεν ἄλλην.
 Φρονέεις πλέον λαχοῦσα·
 τὸ ῥόδον τὰ νῦν, Ἀθήνη.
 165 Ὁ Ἔρως ὁ τῆς Κυθήρης,
 τὸ ῥόδα πάλιν Κυθήρης,
 κατέχω δύο κρατοῦντας,
 ὁ θέλων μάχην συνάψαι.

II.

Τί εἶποι ἡ Ἀφροδίτη τῆς Ἀθηναῖς διὰ ῥόδου
πεισθείσης βοηθῆσαι τοῖς Τρωσίν.

-
- Καλύκων χάριν λαβοῦσαν
θεράπειναν Ἀφροδίτην
ῥοδέην δέδεξο, Παλλάς,
ἵνα γνῶς πόθεν τὸ κρεῖσσον,
5 Σοφίης Ἔρως ὁ λάτρης,
Χάριτες πάλιν σὺν οἷσιν
ἔχε Παλλάς Ἀφροδίτης
γλυκερὴν ὄλην γενέθλην.
Δαναοῖς θέλεις, ἀμύνω,
10 Φρυγίοις πάλιν, ἀρήγω
μερόπων τί μοι τὸ φίλτρον
φιλίης τεῆς τυχοῦσα.
Φέρε πάντα τῶν Ἑρώτων,
τί δέ σοι χρέος στυάζειν;
15 ἔχέτω μάχην τὸ θνητὸν
μοιάρων ποθὸν τὸ φύλλον.
Ἀγαπᾶν θεοῖς προσήκει,
ἀπαθῆς φύσις γὰρ ὦφθη
τὸ πάθος πρέπει βροτοῖσιν
20 χαλεπὴν ἔρην τελέσσαι.
Ποταμῶν θάλασσα πάντων
δέχεται μόνη τὸ ῥεῦμα,
Παφίη δὲ τῶν Ἑρώτων
ἀρετὰς χάριν κομίζει.
25 Τὸ γένος τὸ τῶν Ἑρώτων
κρατέει δοκοῦν λατρεύειν.

- Φρυγίοις ἔλαμψεν ὦρη
 ῥοδέης γέμουσα νίκης.
 Σοφίῃ ῥόδοις ἐπείσθη
 30 Δαναοὺς μόνους ὀρίνειν.
 Μέγα νῦν κλέος προσεῦρον,
 ξένα Παλλὰς ἔργα πτήσσει,
 ῥοδόεν στέφος κρατοῦσα
 Παφίης πόνους γεραίρει.
 35 Διὸς ἔστιν Ἀφροδίτη,
 ὃ Ἔρως πάλιν Κυθήρης,
 ὃ θέλων Ἔρωτα νικᾷν
 Διὶ τὴν μάχην συνάψει.
 Ὅπερ οὖν πάρος δοκεύω
 40 γελώωσα νῦν δοκεύω,
 ὅπερ οὐ πόθος προσεῦρεν,
 Παφίης ῥόδον προσεῦρεν.

III.

Τί εἶποι ἑ Ἀρης τῆς Ἀφροδίτης τρωθείσης
 ὑπὲρ αἰάνθης ῥόδου.

- Τὸ ῥόδον δύο τιτρώσκει
 σὲ μὲν εἰς δέμας, Κυθήρη,
 ἐμέθεν δ' ἐπληξεν ἦτορ
 ὅτι σοι πόνους προπέμπει
 5 Φέρε τὴν αἰκάνθην ἔλξω
 ἀπὸ σῶν μελῶν, Κυθήρη,
 ἵνα μὴ πλέον τυπεῖσα
 μεταδῶς Ἀρηϊ κέντρον,

- Τὸ σὸν ἄνθος, ὦ Κυθήρη,
 10 ἶσον ἐς τὴν μελίσση,
 ὅτι καὶ πόνους κομίζει
 φέρον ἡδονὴν τὸ κέντρον.
 Παφίην ῥόδον τιτρώσκει,
 τὸ ῥόδου δὲ νῦν τὸ πλήττον·
 15 ποτέροις πόθοις ἐτρώθη
 ὅτι Κύπριδι προσῆλθεν;
 Ῥοδέην ὅαιανθ' εἶθε
 Κρονίδης Ἄρηα τεῦξεν,
 ἵνα σῶν μελῶν μετάσχω
 20 γλυκερῷ βαλὼν σε κέντρῳ.
 Ἐπ' ἐμὸν δέμας, Κυθήρη,
 φέρε σου βάδισμα πέμψω,
 ἵνα μὴ πάλιν σε πλήξῃ
 χλοεροῦ δένδρου τὸ κέντρον.
 25 Μάθε τοῦ ῥόδου τὸ νύγμα,
 μάθε τῶν πόνων τὸ κέντρον,
 ἵνα τοῖς πόθοις κρατοῦσα
 ὑπὸ τῶν ῥόδων κρατύνῃ.
 Χθονίῳ βραχεῖ βελέμνῳ
 30 Παφίην Ἔρως δαμάζει,
 γλυκερὸν βέλος φυτεύει
 ῥόδον ὃ κρατεῖ ποθοῦντων.
 Ἀπὸ σῶν αἶμα μελῶν σάξει, Κυθήρη,
 γλυκεροῖς ἡμετέρων ἔνδοθι κόλπων.
 35 Τί ποθεῖς πόθων κρατοῦσα
 τὸν Ἄδωνιν οὐ ποθοῦντα,
 τὸν Ἄρην δὲ καὶ ποθοῦντα
 στυγέεις καλὴ Κυθήρη;
 Βροτός ἐστιν ἐν δαίκεϊ,

- 40 Παφίη, ταυῶν ποθοῦσα,
 θεὸς οὔσα δὲ σενάξεις
 θεὸν ὄντα με συγοῦσα.
 Ἐθέλω, θέλω δαμῆναι
 ῥοδοέντι τῷ βελέμνῳ,
 45 μόνον, ὦ θεῶν κρατοῦσα,
 τέλεσον χάριν ποθοῦντα.
 Ὁ Ἔρως Ἄρην δαμάζει
 παρέχων πόνους Κυθήρη·
 Χαρίτων χάριν κομίζει
 50 τὸ ῥόδον, τὸ πῦρ, τὸ κέντρον,
 τὸ βέλος τὸ τῶν Ἐρώτων
 ὅτι καὶ Κύπριν δαμάζει.
 Τὸ ῥόδον τάχα προῆλθεν
 φέρον ἐκ φθόγου τὸ τύμμα,
 55 ὅτι μῆλον Ἀφροδίτῃ
 ἕτερον φυτὸν γεραίρει.
 Ὅτε καὶ Κύπρις δονεῖται,
 τότε καὶ ῥόδον ποθεῖται.
 Βελέων μάτην ἀνάσσω
 60 τί δέ μοι χρέος φαρέτρης,
 ὅτε τὴν ἐμὴν Κυθήρην
 ῥοδόεν βέλος δαμάζει;
 Ἐλαβεν Κύπρις τὸ τύμμα
 ἐπὶ γῆς, ἐγὼ δὲ κέντρον·
 65 ὅτι τοὺς πόνους Κυθήρης
 ἔλαβον, ποθῶν Κυθήρην,
 Φαέθων Κύπριν δαμάζει,
 λέχος εἶδεν ἐξελέγχειν,
 ἔχον ἡλίου τὸ κέντρον
 70 τὸ ῥόδον Κύπριν δαμάζει.

- Τὸ ῥόδον Κύπρον θαυιάζει,
 ὅτι κάλλος εὖρε μείζον.
 Ὁ Ἔρως σε, Κύπρι, βάλλει,
 τὸ ῥόδον δὲ ταῖς αἰάνθαις
 75 ἵνα πῶς λάβωσι πείραν
 ἀπὸ σοῦ θεῶν ἀνάσσειν.
 Κατὰ σοῦ τὰ τέξα τείνει,
 νόθον οὐ πέφονε τέκνον
 ἀπὸ τῶν θρυλ' τραπέντων
 80 πάλιν ἢ πέτρας στραφέντων.
 Ὁ λέων φέρων τὸ κέντρον
 ἴδιον θέματος τιτρώσκει·
 Παφίη, ῥόδοισι βάλλει
 γλυκερὸν σέθεν τὸ σῶμα.
 85 Ἰδίαισιν ἀγριοῦται
 ὁ λέων τυκεῖς βελέμενος·
 Παφίη, δὲ ταῖς αἰάνθαις
 πολὺ μᾶλλον ἡγριώθης.
 Γενεὴν τέην οἰδέσκεις,
 90 ἵνα τῶν θεῶν κρατήσης.
 Γλυκερὸν ῥόδου τὸ τύμμα
 γλυκεροῦς πόνους προπέμπει,
 τὸ δὲ τύμμα σόν, Κυθήρη,
 φλογεροῦς πόνους προπέμπει.
 95 Μέγα θαῦμα νῦν δοκεύω,
 ὑπὸ τοῦ ῥόδου κρατεῖται
 Παφίη, κρατοῦσα πάντων
 μερόπων θεῶν τε φύτλης.
 Παφίης Ἔρως, ὀπλίζου
 100 παλάμαις βέλος κομίζων,
 τὸ ῥόδον τὸ τῆς Κυθήρης

- ἀθετεῖ τραγῶν Κυθήρων.
 Βελέων ἄπειρον ὦφθη
 τὸ ῥόδον τὸ σὸν, Κυθήρη,
 105 τεὸν εἰ μάθη δὲ κέντρον
 τρομερὸν νόον κομίσσει.
 Ὀλίγον ῥόδον Κυθήρης
 ὀλίγους δίδωσι μόχθους,
 110 ὃ δὲ βαιὸς Ἀφροδίτης
 μεγάλους Ἔρως προπέμπει.
 Τὸ ῥόδον ῥόδον τιτρώσκει
 τί καλὴ πέφυκε τέρψις;
 τὸ ῥόδον δὲ ποῖον εἶπω,
 ἀπορῶ μὰ τὴν Ἀθήνην.
 115 Ἐδάης πόνων τὸ κέντρον,
 μάθε μὴ κόνοις με βάλλειν.
 Ὁ Ἔρως δίκαια πράττει,
 ὁρόων γὰρ Ἀφροδίτην
 νόον ἄσφατον λαχοῦσαν,
 120 ῥοδέοις ἔνυξε κέντροις.

IV.

Τί εἶποι ὁ Ἀπόλλων κατατρέχων τὴν Δάφνην,
 καὶ ἐμποδισθεὶς εἰς ἄκανθαν ῥόδου.

Γενεὴν ῥόδων φανείσαν
 δότε μοι δρέπειν μακέντα
 τί μάτην δὲ τοῦτο πράττω;
 ὁ χρόνος φέρει γὰρ ἄλλα.
 5 Κιθάρης μέλος δονήσω

- κραδίης πόνους συνάδων,
 ἐλαφρίζεται γὰρ οἷσρος
 ὅταν ἐκ βάθους ἀνέλθῃ.
 Πτερόεις Ἔρως ὑπάρχων
 10 μετέωρον αἶρε Φοῖβον,
 ἵνα μὴ τὸ μικρὸν ἄνθος
 ἀπὸ σοῦ δρόμου με παύῃ.
 Χθόνα καὶ πόλον τοσοῦτον
 Φαέθων ἐγὼ κυκλεύω.
 15 πόθεν οὖν, πόθεν κρατοῦμαι
 ἀπαλὴν κόρην πιέζειν;
 Λέγε μοι ῥόδον Κυθήρης,
 τί τὸ τραῦμα μου βαθύνεις;
 πυρὶ πῦρ τί νῦν προσάπτεις
 20 δροσερῆς Δάφνης σεροῦν με;
 Κύκνε, σὺ δραμῶν πτεροῖσι
 λέγε τῇ Δάφνῃ τρεχούσῃ
 ἵνα μοι φίλημα πέμψῃ
 λεχέων, ἀφ' ὧν σερεῖ με.
 25 Φιλοκερτόμως με παίζει,
 ἐνόησα τὴν Κυθήρην.
 Ὁ Ἔρως τρέχειν διδάσκει,
 σὺ ῥόδον τρέχοντα παύεις,
 γενεὴν μίαν λαχόντες
 30 κατ' ἐμοῦ διχῶς φρονεῖτε.
 Σὺ, Κύπρις, πόθοις με θέλγεις,
 σύ με καὶ ῥόδοις κατέσχεες
 τί με τοῖς πόθοις διαίκεις,
 τί πάλιν ῥόδοις κρατεῖς με;
 35 Τὸ ῥόδον τὸ τῆς Κυθήρης
 Παφίης πλέον δαμάζει,

40 ὅτε γὰρ συνῆλθε Κύπρις
 τὸ ῥόδον τότε φθονεῖ με.
 Ἀμελῶ πόθου κρατοῦντος
 τὸ ῥόδον πλέον με τέρπει
 ὅτε καὶ Δάφνην εἰάσω.

V.

Τί εἶποι ἡ Φαῖδρα ὁρῶσα τὸν Ἰππόλυτον
 ἐσεμμένον ῥόδοις.

5 Τὶ καλὸν χρόνον δοκεύω,
 Παφίην ὁρῶ τυχούσαν·
 ὁ ποθούμενος γὰρ ἄρτι
 ῥοδόεν σέφος κομίζει
 Ὀλίγην Ἐρωτος αἴγλην,
 Παφίη ῥόδοις μεῖζον,
 ἵνα τοὺς πόνους νοήσας
 φλογερὴν λέγῃ φαρέτρην.
 10 Χαρίεις Ἄδωνι χαίροις,
 διὰ σοῦ ῥόδον γὰρ ἄνθος
 φλογερούς πόνους προπέμπον
 κραδίην ἐμὴν ἰαίνει.
 15 Ῥόδον ἤθελον γενέσθαι,
 ἵνα μετρίως τυχούσα
 ἐπικειμένη μετώποις
 μεταβαλλόμην φιλοῦσα.
 Χαρίτων φέρει τὰ τερπνὰ,
 ὅτε τις φιλῶν ποθεῖται.

60

πόσα τὶς βέλη κομίσσει,
φύσις οὐκ ἔμεινε, Κύπρι,
τὰ σὰ μὴ φέρουσα κέντρα.

ἸΓΝΑΤΙΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Εἰς Παῦλον τὸ ἴδιον Μαθητήν.

Ἀπορον βίου τὸ τέρμα,
διὸ μὴ τρέχης ἀδήλως
ἀρετὴν δίωξον ἔνθεν
ἵν' ἐκεῖθεν ὄλβον εὕροις.

5 Βίος οὐ πέφυκε μίμνειν,
πόα εὐμάραντός ἐστιν,
ἀνύπαρκτος ἐστὶν ὄλβος
ἀτύπωτόν ἐστιν ἵχνος.

10 Βλέπε πῶς πάντα κόνις, πάντα δὲ τέφρη,
ὅσα γὰρ κόσμος ἔχει τύμβος ὑφέξει.

Γοερὸν κένωσε δάκρυ
ἐμὸν εἰς τάφον τεκοῦσα,
ὅπερ εἰ μόνον δοκεύεις,
κραδίῃ πόνον συνέξεις.

15 Δακρύων γέμουσι τύμβοι,
ἀπλέτων γέμουσιν οἴκτων,
ὁ γὰρ εἰς τάφον προκύψας
συνέλεξεν ἔνθεν ἄλγος.

20 Ἐμὲν εἰς τάφον σὸν ὄμμα
διάρας, σκόπευε γαῖαν·
ἐμὲ γὰρ ῥάδαμνον ὥσπερ
νέον ἐξέκοψεν Ἄδης.

Ζοφερὸν δόμον πετάσας
 ἀκόρεστος εἶλε Πλούτων
 25 ἐμέ Παῦλον ὥσπερ ἔρνος
 ἀπαλὸν, τεμῶν πρὸ ὥρας.

Θάνατος νέων τὸ κάλλος
 ὅλον ὥς χλόην θερίζει
 δρεπάνη πέλει γὰρ οὗτος
 30 ἀδιεξόδευτος ὄντως.

Ἴδε ποῦ τρέχεις, ἐπίσχε·
 ἴδε πῶς φθορᾶ συνάπτῃ,
 ἔσον ἂν δράμῃς γὰρ ἔνθεν
 τάφον οὐδαμῶς περάσσης.

35 Κόνις ὥς πέφυκε κόσμος
 ὁμίχλῃ, θύελλα, τέφρῃ
 ἀνέμων δίκην τὰ πάντα
 ἀέρος χύσιν μιμεῖται.

Λαγόσι μ' ἔκρυψε γαῖα
 40 λόγον οὐ φέροντα πάμπαν
 φθορὰ γὰρ πέδησε γλῶτταν,
 μέλεα σκέδασσε πάντα.

Μογεροῦς πάνους τίς εὔρει;
 τίς ἔτευξεν ἄμμι τύμβον;
 45 τίς ἐπλεξεν ἄμμι θρήνον;
 Ἄδὰμ ἐχθρὸς, Εὐὰ κάλλος.

Ὁ πέλων αὐτομολίης ἄφθιτος αἵγλη,
 ὄνοφερῶν ἐκ νεκάδων, Χριστέ με, ῥῦσαι.

Νέκυν ἄπνοόν με ῥῖψε,
 50 κέαρ εἰς πόλον δ' ἀπῆρε,
 λόγον ὦν ἔπρηξεν ἔνθεν
 ἀκριβῇ Θεῷ παρέξειν.

Ξύνες ὥς ξένον τὸ θαῦμα·

- νέον ὥς ῥάχυν γὰρ αὖτις
 55 κόνιν, ἣν βλέπεις, με νέρθου
 ἀπὸ γῆς Θεὸς συνάξει.
 Ὁ χρόνος τρέχει, τί μέλλεις;
 ὁ κριτῆς, σκόπει, πάρεσθιν
 διδέναι δίκην δικαίαν
 60 ὁπόσων ἐπρηξας ἔργων.
 Πάτερ, ὦ πάτερ Θεέ μου,
 ὅς ἔχεις πνοὴν ἐκάστου,
 παλάμαις ἔτευξας ὄνπερ,
 καθάρας, δίκης με ῥῦσαι.
 65 Ῥοθίου φλέγοντος οἶμα
 τότε πῶς ἄκαυστον ἔξω,
 ὃν ἐγὼ ῥύπον συνῆξα;
 καλάμης γὰρ ἔσχον ἔργα.
 Στέφανος κλυτὸς μ' ἔδεκτο
 70 ὃς ἐπαθλον ἦρε πρῶτος,
 ὃς ἶδεν πόλου ῥαγέντος
 πατρὶ συγκάθεδρον υἱα.
 Μάκαρ, εὐδαιμονίης οἶμον ὁδεύσας,
 ἐμέ Χριστοῦ λιμέσιν Παῦλον ἐνόρμα
 75 Τεὸν εἰς δόμον μὲ κεύθων,
 Στέφανε, τρόμῳ ληγαίνω
 Θεὸν ἴλαον γενέσθαι,
 ὅτε μοι κρίσιν προσάξει.
 Ὑπένερθε μὲν καλύψει
 80 μερόπων ἅπαντας Ἄδης
 ἀγλαοσόλος δὲ κῆρυξ
 φάος εἰς ἅπαντας ἄξει.
 Νεκύων τ' ἀθανάτων ὄρχαμε πάντων,
 σὺν τεοῖς ἐν μεγάροις Παῦλον ἐσάξοις.

85 Φίλον ὡς τέκος σε μήτηρ
καλέω, πατήρ δὲ πρέσβυς
δάκρυσεν λιπῶν, παρ' ἄμμι
χαρὰν εἰς ἄληκτον ἔλθοις.

Χαριςτάτην προσήβην

90 ἐλάσας, τέκος δ' ἀπήχθης·
πατέρα ξένον γὰρ εὖρες·
Θεόν, ὃς τέτευχε πάντα.

Ψεάσαι ῥάναντες ὕμνον

95 δάκρυσι βρέχοιτε κόμῳ,
νέκυσεν γέρας γὰρ ὕμνος,
Θεὸς ἤδεται δὲ τούτοις·

Primitus a Secretis
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ Α΄ ΣΗΚΡΙΤΟΥ

Εἰς Ἰσραὴλ παραίνεσις ἦχ' α΄.

Ἀπέθου βλασφημίαν,
ἀπόθου ἀπιστίαν,
τὸ κάλυμμα ἀπέθου
ψυχῆς, Ἰσραηλίτα·
Βαθέων μυστηρίων,
πραγμάτων ἀπακρύφειν
παιδεύω τὰς ἐκβάσεις,
ἃς εἶπον οἱ προφῆται.

Γενεῖ Ἰσραηλίτης
πράξει καὶ θεωρία,
μενάρσιος τὴν φρένα
ὡς ὁ Ἰσαὰβ ὁ πάλαι.
Διδάχθῃτι προθύμως

τὴν γνῶσιν τῆς Τριάδος,
μυθήσῃτι τὴν θείαν
Χριστὲ οἰκουμίαν.
Ἐν πρώτοις πρώτου λόγου
ἐξεῖπεν ὁ γεννήσας·
ποιήσωμεν ὁμοίαν
Ἀδάμ ἐμὴν οἰκόναν.
Ζωῆς τελευτέρας
τῆς ἐν Χριστῷ προβλέπων
Ἐνὸς, ἐπακαλεῖσθαι
ἤλπησεν τὸν Σωτῆρα.
Ἡ δοῦς τῇ Πατριάρχῃ
τρανέτω σε τὴν πίσιν,

Τριάδα παναγίαν
 φιλοξενῆσα πρώην.
 Θεὸν παλαίει πάλαι
 ἐν σχήματι ἀνθρώπου
 ὁ Ἰακώβ ὁ μέγας
 τὸ μέλλον ἐκμανθάνων.
 Ἴδὲ σοι παραγγέλλει
 Μωσῆς ὁ νομοθέτης,
 ἀκέειν νομοθέτῃ
 τῇ μέλλοντος γεννᾶσθαι.
 Κατήλθεν ἐπὶ πόκον
 τῇ Γεδεὼν ἡ δρόσος,
 τὸν τόκον ζωγραφῆσα
 τῆς μόνης Θεοτόκου.
 Λεγέτω Ἡσαΐας
 πῶς τίκτει ἡ παρθένος,
 φυγοῦσα τὰς ὠδῖνας
 καὶ πόνας τῶν μητέρων.
 Μὴ ἔχων κάλλος ὤφθη
 ὁ Κύριος τῆς δόξης·
 διὰ τὰς ἀνομίας
 ἐσφάγην τῇ λαῷ με.
 Νικᾷ μακροδυμία
 τὴν ὑβριν τῶν βλασφημῶν,
 τὸν νῶτον μαστιγῆται,
 ἐμπτύεται τὴν ὄψιν.
 Ξενίζει πᾶσαν φρένα
 Ἱερεμίας λέγων.
 δεῦτε βάλωμεν ξύλον
 εἰς τῇ ἀμνῇ τὸν ἄρτον.
 Ὁ μέγας προσφωνήτω

Δαβὶδ ὁ Θεοπάτωρ,
 πῶς ὤρυξας τὰς χεῖρας
 καὶ πόδας τῇ Δεσπότη.
 Πῶς ἔδωκας ὡς πόμα
 χολήν τε καὶ τὸ ὄξος,
 καὶ κληρὸν τῆς χιτῶνας
 ἐμέρισας τῇ κτίσει.
 Ῥαγέντος δὲ τῇ Ἄδῃ
 ἀνέστη ὡς ἐξ ὑπνους,
 ἀνέβη τε πρὸς θρόνον
 πατρὸς ἐν τοῖς ὑψίστοις.
 Σὺ οὖν, Ἰσραηλίτα,
 μνήσθητι ἀπιστήσης,
 σπεῦσον τῇ βαπτισθῆναι,
 Χριστὸς γὰρ ἐπεφάνη.
 Τὸ πάλαι δεδομένον
 πεπλήρωται σημεῖον·
 ἐξέλιπεν γὰρ ἀρχῶν
 εἰς τέλος τῇ λαῷ με.
 Ὑπέδειξεν προφήτης
 ὁ Δανιὴλ τὸν χρόνον,
 εἰπὼν τὰς ἐβδομαΐδας
 ἐβδομήκοντα πάσας.
 Φωτίζομαι, γενῆχε,
 τὸ βάπτισμα λαμβάνω,
 μαθὼν ἅπερ ἠγνόουν
 μυστήρια τῇ νόμῃ.
 Χωρὸς τῶν προφητῶν με
 προσδέξασθε γνησίως,
 ὑμῶν γὰρ ὑπακούσας
 ἐνδύομαι τὴν χάριν.

Ψυχὰς κεκαθαρμένας
 πρᾶξαγώ σοι, Σωτήρ μᾶ,
 Βασίλειος ὁ ἀναξ
 βοᾷ νῦν τῷ Σωτήρι.
 Ὡς τὴν θυσίαν πάλαι
 τῆ Ἀβραάμ ἐδέξω,

καμῆ δέξαι τὸ δῶρον
 τῆς νεολέκτη ποίμνης.
 Σοὶ γὰρ ἐπανεθέμην
 καὶ τέκνα σὺν συζύγῳ,
 αὐτὴν τὴν βασιλείαν
 καὶ ὅλην τὴν ζωὴν μᾶ.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ Α΄ ΣΗΚΡΙΤΟΥ

Εἰς τὰς αὐτὰς Ἰσραηλίτας παραίνεσις ἦχ. α΄.

Διδάχθῃτι τῶν θείων
 λογίων τὰς ἐμφάσεις,
 τῶν προφητῶν τὰς ῥήσεις
 σωματικῶς μὴ νόει.
 Μὴ νόμιζε τὴν πόλιν
 Σιών οἰκοδομεῖσθαι
 ἐκ λίθων φαινομένων
 ἐντίμων ἐν τῷ κόσμῳ.
 Μὴδὲ τῆτο ἐκδέχε
 ὀφθαλμοῖς τοῖς σαρκίνοις
 θεάσασθαι ἐν βίῳ

 Ὁ λόγος τῆ προφήτε
 πεπλήρωται προδήλως,
 καὶ Σιών ἐδομήθη
 ἐκ λίθων ἀσυγκρίτων.
 Σιών τὴν ἐκκλησίαν
 προεῖπον οἱ προφῆται
 τὴν πόλιν τὴν μεγάλην

τῆ πάντων βασιλείας.
 Ἐν ταύτῃ λίθος ἔντιμος
 θεμέλιος ἐτέθη
 Χριστός, ὥσπερ προεῖπεν
 τῶν προφητῶν ἡ δόξα.
 Ἐπὶ τῷ θεμελίῳ
 Χριστῷ τῆ μαργαρίτε,
 τῆς δώδεκα εὐρήσεις
 ὠραιωτάτης λίθους.
 Λίθος δώδεκα νόει
 τὰς θείας ἀποστόλους,
 ἀσπράττοντας ἐν μέσῳ
 Σιών τῆς ἐκκλησίας.
 Τὸν σμάραγδον μοὶ νόει
 Πέτρον τὸν κορυφαῖον,
 πρωτεύοντα ἐν μέσῳ
 χορῆ τῶν ἀποστόλων.
 Τὸν ἄνθρακα λογίζε
 Παῦλον τὸν θεηγόρον,

ἡμέρας καὶ νυκτὸς γὰρ
τὰς ἀστραπαῖς ἐκπέμπει.
Ἰάκυνθος δὲ ἔστιν,
ὁ μέγας Ἰωάννης,
οὐράνια μυστήρια

βροντῶν τῇ ἐκκλησίᾳ.
Καὶ τὴς λοιπῆς δὲ λέξης
τὴς ἀποστόλης νόει,
ἀπ' ᾧν ἀνοδομήθη
Σκὴν ἡ θεία πόλις.

ἑορταστικὸς
ἈΡΣΕΝΙΟΥ ἈΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Στίχοι εἰς τὴν λαμπρὰν Κυριακὴν.

Ἰτε μοι ξύμπαντες παῖδες,
ἴτε φιλότατη χορεία,
ἴτε μουσόθραπτα τέκνα,
γλυκερὸν ἔπα λαλεῦντες,
5 λεγυρὸν μέλος φωνεῦντες,
ᾠμὸν προσφέρωμεν πάντες
βασιλεῖ καὶ κτίσει πάντων,
βασιλείῃ ὠρῶν ἐπέσει·
Ἄγε σάλπισσωμεν πάντες,
10 ἄγε φορμήσωμεν ἄσμα,
ἄγε τερπνῶς μελαδῶντες
Θεὸν ᾠμῶμεν πάντες
κατέλαπε γὰρ τὸν τάφον,
συνέτριψε κλεῖθρα πάντα
15 ζοφεῖ πικρῇ θανάτῃ,
δύναμιν θ' Ἄδου πανφάγῃ,
ψυχὰς ἀνέστησε πάσας,
ἄμαχον κράτος δεκνύων.
Πᾶσα σκυρτᾷ νῦν ἡ κτίσις,
20 τὸν ὑψωθέντα δοξάζει,

Θεὸν ὕμνῃ πᾶσα φύσις
 ἀγαθῶν ὥσπερ δοτῆρα,
 τὸν ἐναυσάντα γεραίρει.
 Τίς ἂν ἀξίως λαλήσῃ,
 25 τίς ἂν ἀξίως ὕμνήσῃ,
 ἅπερ ἀνθρώποις παρέσχευ
 ὁ βασιλεὺς τῶν αἰώνων,
 ὁ μόνος κτίστῃς ἀπάντων,
 ὁ φανότατος φωσφόρος;
 30 νέφεσι γὰρ ἐξοφᾶται,
 καθαρὰν ἀπλοῖ λαμπράδα,
 καταφαιδρύνεται πάντα
 ἀπλέτῳ φάει καὶ κάλλει.
 Ἀγλαὸς κύκλος σελήνης,
 35 χορὸς ἀστέρων αἰγλήεις,
 καταφωτίζει τὴν νύκτα
 ἀπλέτοις λαμπτηρυχίαις.
 κατίδοις ἄνω τὴν Ἄρκιον
 μεγάλην τε καὶ τὴν Ἥττω,
 40 ἑφάνον τῆς Ἀριάδνης,
 ζωδιακὸν κύκλον ἰδοῖς
 καθαρὸν σὺν τοῖς ζωδείαις
 βορινὸν κύκλον κατίδοις,
 θερρινὸν σὺν τέτῳ πάλιν.
 45 Μετὰ ταῦτα δ' αὖ κατὰψαι
 κύκλον τῆς ἰσημερίας,
 μετὰ τοῦτον δ' αὖ τοὺς ἄλλους
 χαριέντως νῦν κατίδοις
 Θεὸν ἐντεῦθεν ὕμνήσεις,
 50 ἀγαθὸν τοιῦτον κτίστην.
 Ἴδε λοιπὸν τὰ τῆς γαίας,

55 χαρὰν ἀμύθητον λάβε,
 Θεὸν ἀνύμνει προθύμως·
 νῦν φυτὰ ξύμπαντα θάλλει,
 ἀγέλαι πτηνῶν σκιρτῶσιν
 ἐπὶ τοῖς δένδροις φωνεῦσαι,
 τὸν ὁδοιπόρον κηλεῦσαι,
 Θεὸν ἀπάντων ὑμνεῦσαι·
 τίς ἂν ἀξίως ὑμνήσῃ;
 60 τίς ἂν ἀξίως λαλήσῃ;
 κελαθεῖσι νῦν τὰ πάντα,
 γλύκιον μέλος φωνῇσι,
 ψυχὰς εὐφραίνεσι πάντων·

56 Λογικοὶ νέοι μοι δεῦτε,
 ἔαρος καιρὸς, σκιρτᾶτε·
 ἐλύθη γὰρ ἡ παχύτης
 νεφελῶν εἶαρος ὥρη,
 παγετὸς μακρὰν ἤλᾳθη,
 ἀπεδιώχθη τὸ ψύχος,
 70 τὰ σκυθρωπὰ παρωχέει,
 καθαρὰ τανῦν αἰθρία·

Λογικοὶ νέοι μοι δεῦτε,
 ἔαρος καιρὸς, σκιρτᾶτε·
 Ζεφύρε πνοαὶ γλυκεῖαι,
 75 ποταμοὶ νάεσιν ἄρτι
 καθαρὸν πόμα συμμέτρως
 πρόβατα τανῦν σκιρτῶσι·
 κροκάλησι χαριέντως
 ἀρνία σκαίρει μητράσι
 80 χλοεραῖς ἀρούραις ἄρτι·

Λογικοὶ νέοι μοι δεῦτε,
 ἔαρος καιρὸς, σκιρτᾶτε·

- 85 ὁ αἶμων ἤδη τυρίσδει,
 ἑαρινὸν ἄσμα μέλπει,
 θαλεροῖς ἐπὶ ῥεέθροις,
 σκιερᾶς ἐπὶ πλατάνοις
 ἀνάπαυσιν εὐτρεπίζει.
 χελιδὼν ἄρτι Τηρῆος
 καταλαλεῖ τῇ φθορῇ
 90 τὸν Ἴτυν ζητεῖ δὲ πάλιν
 κασιγνήτη ταύτῃ σφόδρα·
 ὁ Πάν τῆς Ἠχῆς ἐράει,
 ὁ Κύκλωψ τῆς Γαλατείας,
 Ἀδώνιδος Ἀφροδίτη.
 95 Λογικοὶ νέοι μοι δεῦτε,
 ἔαρος καιρὸς, σκιρτᾶτε·
 γεράνων ἐσμός κλαγγάζει·
 λιγέως ᾄδει καὶ κύκνος
 πτερὸν ἀνείς τῷ Ζεφύρῳ·
 100 κοκκύζει τανῦν ὁ κόκκυξ
 ἐν ὄρεσιν ἡλιβάτοις,
 λιγυρῶς ᾄδει καὶ κίττα
 τὸ μιμηλὸν τῆτο ζῶον
 καμαρφάγα νῦν πάντα,
 105 κοτινοτράγοι σὺν τέτοις
 καταφωνῶσι κοιλάδας.
 Λογικοὶ νέοι μοι δεῦτε,
 ἔαρος καιρὸς, σκιρτᾶτε·
 κύματα θαλάσσης ἄρτι,
 110 πραέως λίσαν κινῶνται·
 ὄρεσι καὶ γὰρ τὸ πρῶτον
 ἀβάτοις παρωμοῖντο·
 ἰσία τοίνυν πετάσας,

- 115 ὁ θέλων πλέειν θαλάσση,
 μακρὰν ἀπαίρει πρὸς κέρδος,
 ἀναπέμπει καὶ δελφίνων
 ἀγέλη καὶ τῶν πομπέλων.
 Τὰ ῥόδα νῦν ἀνασάπτει
 120 χαρπῶς ἐκ τῶν καλύκων,
 τὰ βᾶτα νῦν ἀναθάλλει·
 ὑάκινθος σὺν ναρκίσσῳ
 χαρπὸν χρῆμα τυγχάνει
 μέλισσα τῶν σίμβλων ἴδη
 125 ἀπαναστᾶσα προθύμως,
 περιβομβοῖ τὰς κοιλάδας·
 συλᾷ τὰ ἄνθη τῶν δένδρων,
 τίθεται ταῦτα τοῖς σίμβλοις,
 πονέει γλυκεῖαν ἔνθεν
 130 χαριεστᾶτην τὲ βρῶσιν.
 Λογικοὶ νέεαι μοι δεῦτε,
 ἔαρος καιρὸς, σκιρτᾶτε·
 Τριάς, ἀμέρις φύσις,
 ἀκατανόητον βάθος,
 135 ἀδιήγητόν τε κράτος,
 κόρον ἔκ ἔχον τὲ κάλλος,
 Θεὸ παντάναξ καὶ κτίς α,
 Πατὴρ ἀπαύγασμα, δόξα,
 ὁ δοτὴρ ἀγαθῶν πάντων,
 140 παρὰ χεὺς ὁ τῆς σοφίας,
 παρέχοις αὐτὸς τὴν γνῶσιν
 ὑπόθεν τοῖς μικροῖς λάτραις,
 ἵνα τὴν σὴν ἐξυσίαν,
 ἀγαθωσύνην τέ πᾶσαν
 συνίωμεν ἐκ κτισμάτων·

145 κλέος ἀγλαῶν μαρτύρων,
 προσάγομεν σοὶ μεσίτην
 Γεώργιον, τὸν πρῶτάτην
 διατριβῆς Ἀρσενίῃ.

—
Joannes
 ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΚΑΤΡΑΡΗ

Εἰς τὸν ἐν φιλοσόφοις φιλόσοφον καὶ ῥητορικώτατον
 Νεόφυτον
 ἀννακρεόντειον.

Τίς οὐκ εἶδε τῶν ἀπάντων
 τὸν Νεόφυτον τὸν πάνυ;
 ὅς ἀπὸ τινος ὀνείρε,
 καὶ δαιμονιώδης θεᾶς
 5 τὸν ἐγκέφαλον ἐσεΐσθη,
 καὶ τινὰ φρικώδη λέγει,
 καὶ παρακεκνημένα,
 καὶ φαντάζεται γενέσθαι
 μετ' ὀλίγον Πατριάχης,
 10 ἣν πολλὴν αὐθῆσει γένυν;
 δαιμονιάρην καλογέριν
 καὶ τρελὸν φιλοσοφούδην,
 ὑπεροπτικὸν δὲ ἄγαν
 καὶ φιλάργυρον ἐξόχως,
 15 καὶ τὸ πᾶν νῦν ἰσορήσω,
 τοῦτον νῦν ὑμῖν προθήσω.
 Τίς καὶ πόθεν ὁ γεννάδας;
 τῶν Σωσκῶν φασὶ γενέσθαι

- 20 καὶ τῶν Μολυσκῶν πατρίδας,
 καὶ πατέρας Βλαχιώτας,
 Στάναν καὶ Φρατζίλαν ὄντας,
 τὸ δὲ γένος Ἀλβανίτε,
 συγκραθέντας μετὰ Βλάχων·
 25 τοῦτον ἔφυσαν τὸν μέγαν
 μιξοβάρβαρόν τι τέρας.
 Τὸ γοῦν σχῆμα καὶ τὴν ὄψιν
 πεπλασμένα πάντα φέρει,
 καὶ τις ἀσκητῆς ἂν δόξη
 τοῖς οὐχὶ σαφῶς εἰδόν·
 30 ἔταν δὲ δουκάτον ἴδη,
 ἔνθους γίνεται καὶ χαίρει,
 καὶ σικρᾶ καὶ πυρρὶ χίζει,
 ἔτοιμος παθεῖν ὧν πάντα
 καὶ πυρὸς κατατολμῆσαι,
 35 καὶ καταφρονῆσαι ξίφους,
 ἵνα λάβῃ τὸ δουκάτον·
 τὸ δουκάτον γὰρ συνάγει
 καὶ πρὸς τὸ δουκάτον βλέπει,
 καὶ δουκάτον ἀναπνέει,
 40 ὥσπερ τὸν χρυσὸν ὁ Μίδας·
 καὶ διαλεχθῇ, δουκάτον,
 καὶ καθεύδῃ, τὸ δουκάτον
 ἐπὶ διανοίᾳ τρέφει·
 καὶ τοσοῦτον φίλτρον φέρει,
 45 ὥςθ' ὁμολογεῖν πολλάκις,
 μὴ δὲ τεθνηκότα λήθην
 ἐσχηκέναι τοῦ δουκάτου·
 οὕτως ἄπλητος τις ἔρως
 τούτου ἔχει τοῦ δουκάτου.

- 50 Βούλει καὶ μορφὴν ἀποιῦσαι;
 τὴν μὲν γέννην ἔσι Βλάχος,
 Ἀλβανίτης δὲ τὴν ὄψιν,
 τοῦ δὲ σώματος τὴν θέσιν
 Βουλγααραλβανιτοβλάχος·
 55 οἷδε τοὺς πτωχοὺς διδάσκειν,
 καὶ συνάγειν τὰς κομάτας,
 καὶ μερίζειν ἰσοτίμως,
 ἵνα πάντως τί κερδάνῃ
 λαρυγγίζει δὲ πολλάκις,
 60 καὶ τὴν γένυν ὁμαλίζει,
 καὶ τὸ θὸς πολὺ προφέρει,
 ἵνα τί σοφὸν ἀκούσῃς·
 ὅταν δὲ καὶ συντυγχάνει,
 τὸ κλοκοτενίτзин λέγει,
 65 καὶ τὸ χλάβα καὶ τὸ βοῖνον,
 καὶ τὸ κάρα τεκοβέτα·
 τί ποτε σφετεῖ Δημήτρι
 ντάμιμπίγρεςμπεςλοτρίτζα,
 μπράπα τὰ κολοφιλιέτα.
 70 Τοῦτον ὁ πατήρ ὁ σπείρας
 ὑπεξέθετο κρυφίως
 ὥσπερ Πρίαμος τὸν παῖδα,
 προειδὼς οἶμαι τὸ μέλλον,
 ὥς κακὸν τι πάντως ἔσαι,
 75 καὶ τί τέρας τῶν ἀπίστων·
 ὥς δ' οὖν ἀνηλκυάθη,
 ματζουκάτος ἐκαλεῖτο,
 καὶ χοιραβοσκὸς τὴν κλῆσιν,
 ἐκορδάκιζε συρίττων,
 80 ἔπαιζε καὶ τὸ θαμπέριν·

- καὶ πετρῶν κατ' ἁλιβάτων
 ἑαυτὸν φησὶ χρή ῥίπτειν,
 145 τὸν ἐκφεύγοντα πενίαν·
 λέγει δὲ καὶ τῷτο πᾶσιν,
 ὥς ὑπέρπυρα μὲν ἔχει
 τεσσαράκοντα καὶ δύο·
 ὅταν δ' ἐκτελέσῃ ταῦτα,
 150 καὶ πεντήκοντα ποιήσῃ,
 τότε μέλλει Πατριάρχης
 ἀναυτίρρητος γενέσθαι,
 καὶ χαροτονεῖν ψηφίζει
 ἐπισκόπους, διακόνους,
 155 ἱερεῖς, μητροπολίτας,
 καὶ μεγάλους οἰκονόμους.
 Ὅταν δ' ἄφωνίσαι θέλῃ,
 τὸν Ἀριστοτέλην αἶρει,
 καὶ κατ' ἀγορὰν βαδίζει,
 160 καὶ σιγαῖτε πάντες λέγει,
 ἵν' ἀκέσῃται τί ξένον·
 τὸς ἰχθυοπωλῆς πρῶτον
 ἄρχεται σεφῶς διδάσκειν
 ἐκ τῶν μετεώρων λόγων,
 165 ὥς ἡ γῆ μὲν κέντρον λόγον
 πρὸς τὸν οὐρανὸν ἐπέχει·
 ἔστι δ' ἡ μὲν οἰκουμένη,
 ἡ δ' ἀοίκητος ἀνθρώποις
 εἰς ἑπτὰ μεριζομένη
 170 κλήματα τοῖς φιλοσόφοις·
 καὶ προποδισμὸς ἁγέρων,
 καὶ κυβόκυβον καὶ κῦβον,
 καὶ συνθέτης πυραμίδας,

175

πενταπλῦρος, ἑξαπλῦρος,
ἀριθμὸς ἐξῆς συναίρει·
εἴτ' ἀπέρχεται λαμβάνων
τὸν μισθὸν κατὰπερ ἔδει
μέγαν, καὶ καλὸν ἰχθύαν·
καὶ πρὸς τὰς ταριχωπέλας

180

ἀγυρτεύει ταῦτα λέγων,
δότε μ' ὀλέγον χαβιάρον,
νὰ πλαυήσω τὸ ψωμένον με.

185

Ὅταν δὲ κυάμους θέλῃ
συναγεῖραι πλείους ὅτι,
ἄκουε τί μηχανᾶται·
κατὰ θύραν ἀποτρέχει
καὶ κραυγάζει μετὰ πάθος·
δότε μ' ὀλέγῃς κυάμους,
ἵνα σῆσω προπολλῦ μοι
τὴν κοιλίαν λελυμένην·
καὶ πωλεῖ τέτῃς λαμβάνων
καὶ δεκατικὸν ἀθροίζει.

190

195

Ἦν δ' ἐρωτηθεῖ παρὰ τῶ
φράσαι τί τῶν ἀπερῥήτων,
πρῶτα μέντοι παραιτεῖται
τὸν ὑπὲρ ἐκείνου λόγον,
οἷς ὑπερφυᾶ καὶ μέγαν
ἦν δὲ βία τις ἐπάγη,
ἀναγκάζεται καὶ λέγει

200

τὰς φρικώδεις ὀρκας τέτῃς·
μὰ τὴν γῆν, μὰ τὸν αἶρα,
μὰ τὸ χάος, μὰ τὸ σκότος·
μὰ τὴν ἑσπερον σελήνην,
μὰ τὸν φεραυγὴ φωσφόρον,

205

μὰ τὸν Ἀριάδνης πλόκον,
 μὰ τὸ σάχυν τῆς Παρθένου,
 μὰ τὴν κάτω Περσεφόνην,
 μὰ τὸν Πλέτωνα τὸν μέγα,

210

μὰ τὸν Κέρβερου τοῦ κύνα,
 εἰ μὴ τὸν μισθὸν κατὰ θυῖν,
 καὶ τ' ἀργύριον ἐκτίσεις,
 ἐκ ἀκέσας ὅπερ θέλεις·

215

εἴτ' ἄνδρες περισχάντες
 οἷγε ταῦτ' ἀνερωτῶντες,
 συμποδίζουσι τὸν ἄνδρα,
 παίεισι κατὰ τὸν νῶτον,
 τίλλουσι καὶ τὴν ὑπὲρ στήν,
 ἀμοιβὴν αὐτῷ διδόντες
 τῶν σοφῶν αὐτῷ ῥημάτων.

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΥΡΟΥ ΜΑΝΟΥΗΛ ^{II.}
 ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ

Στίχοι ἀνακρεόντεια πρὸς τινὰ ἀμαθῆ
 καὶ πλεῖστα φληναφῆντα.

Ἀκριτόμυθε θερσίτα,
 ὥς βοᾷς μὲν μάλιστά γε,
 σιωπᾷς δὲ ἥκιστα γε,
 πῶς σε τίς παύσῃ ληρῶντα,
 φλυαρῶντα, φληναφῶντα,
 καὶ μὴ ῥάβδῳ σε συνθλάσῃ
 τὸ κρανίον εὖ παησας;
 εἰάν γάρ τις σὲ τὴν γλῶσσαν

πρόριζον ἐξανασπάσῃ,
 ἀλλὰ σὺ καὶ ταύτῃ πλέον
 παρελθὼν θινοχλήσεις,
 καὶ φωναῖς ἀσήμεσι αὐθις
 ἐκ ἀνέξεις ὥς γλωττίζων
 ἔρδεις κέρτακας τὸ τάχος,
 οὐδὲ γὰρ ἀνέχομαί σε.

ᾠΔΑΡΙΟΝ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΝ ΠΟΗΜΑ ΚΥΡΙΟΥ
ΛΕΟΝΤΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

- Ἄρα τίς γῆθεν αἰείρας
ἐν συστροφῇ με Ζεφύρου,
ἀκαριαίως ἀποίσει
πρὸς τὴν κλαυθμῶνος κοιλάδα,
5 Ἴν' ὅπως με τὰς μενέσας
ἰδὼν κολάσεις θρηψήσῃ;
Βαβαί, βαβαί πῶς βρυχάσῃ
γαῖα διχῇ ῥηγνυμένη,
νεύσει τῆς ὑπέρθεν βίης,
10 φρικῶδεις ἀπαγυμνῶσα
χώρους τῆς νῦν κεκλυθέντας·
φεῦ μοι τῆς θέας ἐκείνης.
Γλαφυροτόρνευτοι τάφοι,
σκότους μεσαί τε καὶ γνάφου,
15 μυχὸς ἀπύθμαντος ἄλλος
καὶ ἀντρονύχιος χάσμη,
ἐν ἀποκρύφαις τηρῶνται
πᾶσι λυγρῶς τοῖς βιῶσιν.
Δεινῶς ἐκεῖσε κοιτάζων
20 ὁ ἄγριος αἰμοπότης
βρύχει, μαιμᾷ, σαίνει κέρκον,
καὶ κεχηνῶς ἀναμένει
καταπιεῖν πικρὸς σκώληξ
τῆς κατ' ἐμέ πλημμελῶντας.
25 Δακρύων ὄμβρους μοι δίδου,
εὐίλατε Θεῶ Δάγε,
πρὶν κατακρύψει με τάφος
ξένον, γυμνὰν εὐπραγίας,

- 30 πρὶν οἱ πικροὶ φορολόγοι
 ζητήσουσί μου τὰς πράξεις.
 Ἐκεῖ βρυγμός τῶν ἐδόντων,
 ὀλολυγμός τε καὶ θρήνος,
 τάρταρος ἄμειρος θέρμης,
 ἀνήλιος καὶ σκιώδης·
 35 ἐκεῖ πολύσενον πένθος,
 καὶ ὀχετοὶ τῶν θαυρύων.
 Ζυγὸς καὶ πλάστιγξ τὰ ἔργα
 σαθμίζεται δοκιμάζων,
 ἀνακουφίζων, βαρύνων,
 40 καὶ τὰ ἐσθλὰ, τὰ δὲ φαῦλα,
 ἅπερ βιῶν ἐπεπράχειν
 ἐκ πονηρᾶς συνηθείας.
 Ἡ καταιγὶς ἐκθροεῖ με,
 καὶ ταραχὴ τῶν πνευμάτων,
 45 τὸ αὐχμηρὸν τῆς θυέλλης,
 καὶ συνοχὴ τῶν κτισμάτων,
 κτύποι βροντῶν ἐπ' ἀλλήλων,
 ἀστροπῶν τε τὸ θέος.
 Θάμβος ἰδεῖν ὑπὲρ πάντα,
 50 καὶ τρόμος ἀναπολῆσαι
 τὸν ποταμὸν τῆ παμφάγου
 πυρὸς, ὅμῃ τε καὶ λίμνην
 παφλάζουσαν καὶ βροίμῳσαν
 ἐνδίκως μὲ πυρπολῆσαι.
 55 Θεοκυῆτορ Μαρία,
 τῶν γηγενῶν εὐκληρία,
 Χριστιανῶν προσασία,
 ἁμαρτωλῶν ἐλπίς μόνη
 καὶ κοσμητὴ θυμηδία,
 60 ῥῦσαι πυρὸς ἀπειλῆς με.

- Ἴδὲ, ψυχὴ παναθλία,
 βλεφάροις τῆς διανοίας
 ἰσόρησά σοι τὰς θλίψεις,
 καὶ τὰς ποινὰς πρὸ τῆς δίκης·
 65 νῆφε θερμῶς ποτνιώσα
 τῆς πείρας τέτων ῥυσθῆναι.
 Κρητὴς σοι πόρρωθεν ἦξει
 θρονέμενος ἐν νεφέλαις,
 70 τὴν κτίσιν ἀνατινάσσων
 νερτέρων ἐκ τῶν θερμέθλων,
 κυμαίνων καὶ τὸν ἄερα
 παναλκιεσάτη δυνάμει.
 Λαίλαψ λεκμήσει τὰ ὄρη,
 75 καὶ ἀφαντώσει τὰς νάπας,
 καὶ ἐν πυρὶ ἀκαμάτῳ
 ἐκτεφρωθήσεται χέρσος
 ἐκ προσώπου Κυρίου
 κρίναι τὴν γῆν ἐρχομένου.
 80 Μαρμαρυγαὶ νῦν φωστήρων
 σβεσθήσονται παραυτίκα,
 καὶ τῶν ἀστέρων τὰ πλήθη
 οἷά περ φύλλα πεσῶνται·
 σύ δε, ψυχὴ, πῶς ὑποίσεις
 85 τὴν ἔλευσιν τῇ Δεσπότη;
- Μέδον ὑψέθρονε, φείσαι
 ὥς εὐδιάλλακτος φύσει,
 ταῖς τῆς Μητρός σε πρεσβείαις,
 τῶν νοερῶν στρατευμάτων,
 90 πάντων ὁμῶς τῶν ἁγίων,
 τῇ πλάσματος τῶν χειρῶν σε.
 Ναμύτων θάλασσα σπάνιν
 ὑφέξει δειματμένη,

- 95 καὶ ποταμοὶ κονιορῶσι
 πηγάζοντες ἀεννάως·
 σὺ δὲ, ψυχὴ, τί ποιήσεις,
 τέτων φρικτῶς τελευμένων;
 Ξένον ἰδέσθαι τὰ πάντα,
 τὸ περιέχον σοιχεῖον
 100 πυρκαϊᾶς ἀφανεία
 διδόμενον ὕλης δίκην,
 καὶ εἰλισσόμενον αὔθις
 ὥς κώδικα βεμβρανῶδη.
 Οἶμοι πῶς ταῦτα μελίσσας
 105 ἐν νῶ ψυχὴ ἢ λαοβάνεις·
 ἀλλ' ὑπὲρ ψάμμον θαλάσσης
 ἀμνημονεῖς ἀμαρτώσας
 ἀδείλως ὄθεις τὸ τέρμα
 ἤδη λοιπὸν σοι προσψάσας.
 110 Πῶς λυγρῶς ὑπαυδέσσης
 τῆς σάλπιγγος ὑπενέγκης;
 τῶν κενεάνων γὰρ γαίη
 νέκυας ἀνασφαιρέσει,
 καὶ θαλάσσης τὴν σφετέρως
 115 τῇ φοβερᾷ ἐπιστάσει.
 Πεποίθησις μοι, Παρθένε,
 γενεῖ τῆς δίκης ἐν ᾧρα,
 σκέπη, φρενὸς, εὐεργέτης,
 καὶ ἰλασμός καὶ συλλήπτωρ,
 120 ἐξ ἔργων μὴ κεκτημένῳ
 ἐλπίδα θείας συγγνώμης.
 Ῥαγήσεται τὰ μνημεῖα
 νεκῶν καταστρεφένων
 τῇ τῷ κριτῇ ὑπαντίσει,
 125 Μηχαὴλ σπέρχοντος ἅμα

- πάντας ῥιπῇ παρασῆσαι
 τετάρων ἐκ τῶν ἀνέμων.
 Σύνες, ψυχὴ, μετὰ ταῦτα
 φρεσὶ πῶς τίθενται θρόνοι,
 130 καὶ ἀναπτέσσονται βέβλοι
 παρισταμένων ἐν φόβῳ
 ἀπείρων καὶ ἀναρίθμων
 Ἀγγέλων τε καὶ ἀνθρώπων.
 Τότε λοιπὸν αἱ κολάσεις
 135 δευθήσονται, ἃς πρόσφην,
 ἀπολαμβάνειν ἐτοίμως
 τὴς ὑπευθύνης διψῶσαι,
 ὧν τελευταῖος καὶ πρῶτος
 μόνος ἐγὼ ὁ παντλήμων.
 140 Ὑπαγορεύσει πραέως
 ὁ δικαστὴς τοῖς ἀξίοις
 καὶ αὐστηρῶς ἀμαρτωλῶς
 τῇ βήματι ἀπελάσει,
 ἕς μὲν εἰς δόξαν ἐφέλκων,
 145 ἕς δὲ πρὸς ἄληκτον πένθος.
 Ὑπὸ πολλῆς εὐσπλαγχνίας
 καμπτόμενος, ἐλεήμων,
 μὴ φοβεροῖς ὑπηρέταις
 καὶ ἀμειλίχταις Ἀγγέλοις
 150 ἀθέμιτα τὸν ἐκ βρέφους
 σοὶ πταίοντα παραδῶης.
 Φιλανθρωπίᾳ σῆς ὄντως
 ἐκπέσθων ἁλαζόνες
 κραιπτοὶ, σοφοὶ, καὶ δυνάσται,
 155 καὶ βασιλεῖς ὑπερόπται,
 ἄζύγων καὶ ἱερέων,
 οἶμοι πληθὺς καὶ μεγάλων.

- Χωριζομένων συγγόνων,
 γονέων, φίλων καὶ τέκνων,
 160 τίς ἐννοῶν ἔκ οἰμαίξει;
 τίς δὲ βαστάσει τὸν πόνον;
 ἔκ ὄψονται γὰρ ἀλλήλους
 εἰς τὰς ἄπειρας αἰῶνας.
- Ψυχὴ, λογίζε πῶς ἄρδην
 165 βληθῶσονται εἰς κολάσεις,
 ἐλκόμενοι ὀπιστόμῳ
 ὑπὸ πυρφόρων Ἀγγέλων,
 καὶ σέναξον πρὸ τῆς πείρας
 ἐκ βάθους τῆς διανοίας.
- 170 Ὡς θησαυρὸς τῆς ἀθύσεως
 καὶ ἕρανῃ καταρράσκειας
 ἀνέωξας κατακλύζων,
 Σῶτερ, τὴν γῆν ἐπὶ Νῶε,
 ἔτως καὶ νῦν κατέκλυσον
 175 τὸν βόρβορον τῶν παθῶν με.
- Ὡ Δέσποτα τῶν αἰώνων,
 Πάτερ, Ὑιέ, καὶ τὸ Πνεῦμα,
 ἡ τρισυπόστατος μέγα
 καὶ ἀδιαίρετος φύσις,
 180 δός μοι καιρὸν μετανοίας
 πρὸς λύσιν ἀμπλασθημάτων.
- Ὡ Δέσποινα Θεοτόκε,
 σπεῦσον, βοήθει μοι τάχος·
 ἡ γὰρ ἀκμὴ τῆς ἀξένης
 185 ὥς ἄκαρπον ἐκπροβεῖ με,
 καὶ ἡ φορὰ τῆς δρεπάνης
 ὥς ἄωρον ἐκδεδίττει·
 ὁ δὲ λεκμήτωρ τὴν καῦσιν
 ὥς αχυρὸν ἀπειλεῖ μοι.

ΣΤΙΚΟΙ ἈΝΑΚΡΕΟΝΤΕΙΟΙ ΚΑΤΑ ἈΛΦΑΒΗΤΟΝ
 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΤΟΥ ΣΙΚΕΛΟΥ
 ΚΙΝΑΥΝΕΥΣΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ ΑΥΤΟΥ
 ΚΑΙ ἈΔΕΛΦΩΝ ἘΝ Τῇ ΘΑΛΑΣΣῃ.

Ἀπὸ μυστικῶν μελάθρων
 λογικοὶ νέοι μολεῖτε,
 ἵνα πενθάδος χερεῖης
 λύραν ὁ ξένος θονήσω.
 Βλεφάρων ῥόος χεῖρῶ
 ποταμῶν δίκην τρεχόντων,
 ὅτι μου φίλην γενέθλην
 κατέπεφνε ῥῆς θαλάσσης.
 Δακρύων ἡμετέρων ἄρχεο κρήνη,
 ποταμῶν ὑδροφόρων παύσατε ῥεῖθρα.
 Γοερὲς πέπλους ὑφαίνων,
 τίνα δακρύσω πρὸ πάντων,
 τίνα δ' ὑστάτως σενάξω,
 ἀπορῶ μὰ τὸν γενάρχη.
 Πέλαγος κυματοτρόφον τῆς γενετῆρας
 ζοφεροῖς ἐν ῥοδαῖσις ἀμφικαλύπτει
 Δότε μοι λόγον, τοκῆες,
 ὅτε, πῆ τανῦν ἀλᾶσθε;
 δυοφεροῖς δόμοις θαλάσσης
 τάχα καὶ λόγου σερεῖσθε.
 Ἐλικωνίδας τρυγήσαι
 ἐθέλων * σοφῆς μελίσσης, * C. θέλων
 πόθεν εὐρέθην τρυγήσας
 συγερὸν μόρουσιν γενέθλης;
 Πατρίδα πλουτοδέτιν βάρβαρον ἔθνη,
 τοκέων ὀλωλότων, σπεύσατ' ὀλέσσαι.
 Ζοφερὸν σάλον κορύσσων

ἄλὸς ἐκ βάθους ἀήτης
 ῥόον ὀλκάδος ἐκφέρει
 σερειῶν ὑπὲρ κορύμβων.

Γενέθλην ἡμετέρην τυρσανὲς οἶδμα,
 ἐπιβρίσαν ζακότοις ἐκλυσε ῥεῖθροις.

Η Deest strophæ.

Θαμνῶς θάλασσα δ' ὦρτο
 ὀρέων δίκην ἀπείρων,
 καταποντίσαι μαιμῶσα
 εὐσαλμάτεις διήρεις.

Ἴδε τὸν κλύδωνα, Σῶτερ,
 ἴδε τὴν βίαν θαλάσσης·
 ὁ πάλαι Πέτρον σαώσας,
 ἐβόων, σάωζε πάντας.

Κορυφαὶ τῶν ὀρέων σενάξατε πᾶσαι,
 μετ' ἐμῶν ὀμβροφόρων δάκρυα ὄσσω.

Κατέχευσα δ' ἡ τεκῆσα
 μετὰ δακρύων τὰ τέκνα,
 γλυκεροὶ κλάδοι, προσηύδα,
 φοβερὸς πάρεςσι πότημος.

Τάφρον ὑγρὸν τίς εἶδε τέρμα θανόντων;
 τάφρον ἐς ῥεῦμα τόσον πῶς τε νοήσω;

Λογικὲς πόνες μελίττης
 πόλιν ἐς ξένην ἀμέλγων,
 ἐδάην μόρον τεκόντων,
 ἐδάην πόνες ὁ μαίμων.

Μετ' ἀηδόνης γλυκείας
 λεγυρὸν μέλος λεγαίνω,
 ὅτι καὶ πάρεςιν αὕτη
 Ἴτυλον γόνον γρῶσα.

Νῦν θαλέθειν (τὸ ἔαρ*) πάντα κελεύει,* Deest in C.
 ἐμὲ δὲ φλόξ μεγάλη ἄρτι μαραίνει.

Νόμος ἐνθιος τὰ τέκνα
 θεραπευέμεν τοκῆας·
 γενέτας δ' ἐμὲς ἀνάγκη
 δακρύοις ἄπαυστα λείβειν.
 Τέκνον ἐμὸν γλυκερὸν, παύεε μύσης,
 ὅτι τῆς σῆς γενέτας ᾔλεσεν ὕδωρ.
 Ξένον ἀθρόως γεγῶτα
 ξένισον πόλιν μεθόντων,
 ἵνα τοῖς ξένοις προσαίπω
 ὅτι καὶ ξένος ξενίζεις.
 Ὁ φέρων λόγῳ τὰ πάντα,
 ὁ χρόνος βροτοῖς ὀρίζων,
 ἀνάπαυσον ἔς σενάζω
 μετὰ πνευμάτων δικαίων.
 Νιόβης αἰνοτόκος ἄρα τὸ πένθος
 παθίων ἡμετέρων ἀντιφερίζει.
 Παρὰ Σῖν' ἄλως βαδίζειν
 πολτῆς τανῦν ἐρῶμαι,
 ἀπαρηγόρητα, μήτερ,
 σενάχων σὲ καὶ τοκῆα.
 Πλοκάμεις ἡμετέρης δέχνησο, μήτερ,
 ἵνα τέτθς κατέχης ἀβυσσοπόλεις.
 Ῥόδα μὲν δέμας Κυθείρης
 πόρεν ὡς λόγος βροτοῖσι,
 τὸ δ' ἐμὸν δέμας τοκεῦσι
 κρῖνα δακρύων κομίζει.
 Σὺ τὰ πάντα συμπερόντως
 τελέθεις, ἀναξ' ἀπάντων·
 διὸ κἄν πόνος ὑπέτλην
 μέλος ἀχάριστον ἄδω,
 Γενέτας ἐν ῥοθίοις θάνατι κελεύσας,
 Παραδείσῃ καέτας, Δέσποτα, δεῖξον.

Τοκέων ἀπωφανίσθην,
 κασέων γύμνωσιν ἔσχον·
 ὄθεν εἰκότως με, Σῶτερ,
 ὑπὸ σαῖς πτέρυξι θάλψον.
 Ἐμὲ τὸν μυστοπόλον κλαύσατε, κῆραι
 πινυτοὶ, Σικελίης πατρίδος ἔρση.
 Ὑστάτην γόνον τίνασσων
 ἔαρος νέε καθ' ὥρην,
 λάλον ὄργανον θ' ὑπάρχει
 γοερὸν σόμα στυάζον.
 Φαέθον, Θεῶ τὸ ἔργον,
 συγέω βλέπειν τὸ φῶς σε,
 ἔτι μηδόλως νομίζων
 γλυκὺ τῷ βίῳ φαίνεσθαι.
 Ἀγαρηνῶν νομάδων ἄσπετα φῦλα,
 πατρίδα πλαστοδότην σπεύσατ' ὀλέσσαι.
 Χλοεράς βρέχων ἀρέρας
 νεφελῶν τόκος κατάρδει,
 ἐμὲ δὲ βρέχων ἀπαύσως
 ῥόος ὀμμάτων μαραίνει.
 Σὺν ἐμοὶ κόσμος ὅλος σύχνασεν ὄντως,
 ὅτι κέντρα θανάτε νῦν μὲ θαμάζει.
 Ψεκᾶσι λόφων ἐρίζει
 βλεφάρων ἐμῶν τὸ ῥεῖθρον,
 διὸ καὶ χθόνα θροσίζει
 μετὰ δενδρέων πετήλων.
 Ὡς ματαιότης τὰ πάντα,
 ὡς κόνις, θυέλλα, τέφρα·
 ὁ πόνος πέπεικε γὰρ με
 πέρα καὶ μέτρον ποδίζειν.
 Ὁ πολίτης Ἰθάκης μνήσατο νόστιμα,
 τάχα δ' ὡς Δήμοφῶν νόστιμον ἀνέξω.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ
ΤΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ

ῥῥάριον ἔρωτικὸν δι' ἀνακρέοντος, καὶ κουκουλλίη,
λαβόντος τὴν ὑπόθεσιν ἐκ μελωδοῦ τινός.

-
- Ποταμοῦ μέσον κατεῖδον
ποτὲ τὸν γόνον Κυθείρης,
ἐπενήχετο προβαίνων
μετὰ Νηϊδων χορείης.
5 ποταμὸς δὲ χρυσοδίνης
ἐβόα· τί πυρπολεῖς με;
τί με παιδίον φλογίζεις;
ἀπ' ἐμῶν ἀπελθε ῥεῖθρων.
Πλοκάμους χρυσοχύτας, θαῦμα ιδέσθαι,
10 ὃ γόνος τῆς Παφίης εἶχε καρήνων·
Ὅν ἰδὼν, ἐγὼ ποτ' ἔσχον
ἐπιθυμίαν κρατῆται,
κρατεράϊς πέδαις τε δῆσαι,
θελεροῖς νέοις τε δεῖξαι·
15 ὃ δὲ νόσφι τῶν ῥεέθρων
ὑπέφευγε προσγελῶν μοι,
ποτὲ μὲν ποσὶ προβαίνων,
ποτὲ δὲ πτεροῖς ἀλύσκων·
μικρὸς ἦν, ὑποπτερός τε,
20 πολυποίκιλός τε μύθῳ,
πολυδαίδαλος τὸ εἶδος,
πολυήρατος τὸ κάλλος.
Παῖδα ὀϊστοβόλον ἀφρογενείης,
εὐγενέων λογάδων φεύγετε, κοῦροι.

- 25 Γυμνὸς ἦν, ἀνάρβυλός τε,
 πυρὶ δ' εἵκελος τὰ πάντα,
 ἀπὸ δ' ὀμμάτων βολάων
 φλογερὴν ἔπεμπεν αἶγλην·
 ἐρατὴν φέρειν φαρέτραν
- 30 πεπυρωμένων βελέμνων·
 ἐπίχρυσον εἶχε τόξον
 κεχαλασμένον κατ' ὤμους.
 Μικρὸν εἶχε τὸ βέλος, μακρὰ δὲ πέμπεν,
 ὃν δὲ βάλλει πυρόεις οἷσρος ἐλαύνει·
- 35 Γλυκερὴν ὅπα προῆκε
 διὰ τῶν πόθων λαλῶν μοι,
 λιγυρὸν μέλος λυρίζων
 καθάπερ πρόκνη κατ' ἄλσος·
 παλάμην ἄγαν βραχεῖαν
- 40 ὑπεμειδία κερδαίνων,
 ὑπεδείκνυε δὲ ταύτην·
 προφανῶς τὸ πῦρ ἀφύσσων,
 ἀναγαλλίδας παρέπτων,
 ἵα καὶ κρόκευς παρήλθεν,
- 45 Ζεφύρου πνοὰς γάρ εἶχε
 κατοπισθίους λιγείας.
 Τὸ βρέφος τῆς Παφίης φεύγετε, κῆροι,
 ἀφανῶς τόξα πόθων ἀγκύλα τείνει.
- Καθάπερ τάως τις ὄρνις
- 50 ὁ κατάπτερος πτεροῖσι
 ὑπερίπτατο πλανῶν με,
 λιβάδων ὑπερθε παίζων·
 ἔκαμον τρέχων, ἐλαύνων,
 ἀπεπαυσάμην διώκων·

- 55 ὁ δὲ τοῖς ῥόδοις με βάλλων,
 ὑπέθελγέ πως πρὸς αἵσρον.
 Πόσα ἄνθ' ἔδραμον καὶ ῥοδωνίας,
 τὸν Ἔρωτα βροχίσαι οὐκ ἠδύνηθ'.
- 60 Τὸν Ἔρωτα τὸν πλανήτην
 τί μάτην νέοι ποθεῖτε;
 κραδίας πέφυκε δῆγμα,
 νεότης ἐστι πῆμα.
 νεότης πέφυκε πᾶσα
 ταλακάρδιος, θρασεῖα,
 65 ἀκατάσχετος τε τόλμη,
 ἀτελῶν πόνων ἐρῶσα
 καλύκων συνῆγεν ἄνθ'
 παρέχων ἐμοὶ πονεῖσθαι·
 πλατάνοισι γὰρ προβαίνων,
 70 στεφάνους πλέκειν μεθῆκεν.
 Δροσεραῖς εἰς λιβάδας πολλὰ διώξας,
 τὸν Ἔρωτα βροχίσαι οὐκ ἠδυνήθην.
 Ὑποδὺς δ' ἔνερθε λόχμης
 σκιεροῖς ἔπαιζε δένδροις·
 75 πύματον βέλος δὲ πέμψας,
 βάλεν ὑπᾶτων τὰ κοῖλα·
 συνομιλήκων χορείῃ
 συναρήξατε προθύμως,
 κατακαίομαι, κλονοῦμαι,
 80 ἀφανῶς τε πυρπολοῦμαι.
 Ἀνθεκόμους λιβάδας πεξοπορήσας,
 παῖδα πανοῦργον ἐλεῖν οὐκ ἠδυνήθην·
 Δότε μοι λόγον, τί ῥέξω;
 τί πάθω; τί δ' αὖ προσείπω;
 85 τί δὲ φάρμακον πόθ' εὔρω,

- κραδίην ἐμὴν δροσίζον;
 ἄκος εἰς Ἔρωτ' ἀκούω
 ἀποδημίαν γενέσθαι,
 σὺ μένειν θέλων δὲ μᾶλλον
 90 ἕτερον τρόπον μετέρχη.
 Φάρμακον ἐξ ἐλένης εἴ τις ἐφεύροι,
 ἡμετέrais φιάλαις ἐγκαταμίξαι.
 Ἄϋπνους ἴαυε νύκτας
 μετ' Ἀχιλλέως, ἐταῖρε
 95 σὺν ἀηδόσι λιγείαις
 μελιηδέα προσάδων.
 ἐδάην πόθου τὸ φίλτρον,
 ὁδὸν δ' οὐδαμῶς ἐπέγνων·
 δότε μοι συνοιμοδίτην
 100 τὸν Ἔρωτα συλλαλοῦντα.
 Τῆς Παφίης τὸ βρέφος φεύγετε, κῦροι,
 λαμπάδα καιομένην χερσὶ κομίζει.

ΤΟΥ ἌΥΤΟΥ ἈΝΑΚΡΕΟΝΤΕΙΟΙ

χωρὶς ἀνακλωμένων, πρὸς τινα ἐρῶντα παρθένου,
 κατὰ ἀλφάβητον.

- Ἀγαμαι μόνον ὁρῶν σε
 ἀγλαὸν φέρεσαν εἶδος·
 βέλεσιν Ἔρωτος, οἵ μοι,
 κατὰ καρδίας ἐδήχθην·
 5 γέγονας λίθος μαγνήτις
 ἀνέρας ἄγουσα πάντας·
 δέομα, κόρη, καλῶ σε

- σὺν ὀλοφύχῳ θελήσει,
 ἐπὶ σοὶ γέγηθα χαίρων
 10 πανυπερτάτῃ γυναικῶν·
 ζιζάνια ταῦτα, φίλε,
 ὄφις πονηροτάτῃ
 ἤλοι μοὶ τάδε καρδίας
 πεπυρωμένοι δοκοῦσιν,
 15 θανατηφόρα ποθοῦντι
 τὰ λελεγμένα τυγχάνει
 ἵνα τί λόγους προσάγεις
 ἀπάδοντας οἷς προσάγω;
 κεκρατηκυῖα χερός με
 20 μεγάλα παρηγορήσεις,
 λεγυρῶς θ' ἅμα λαχοῦσα,
 ὀπόση χάρις, ἔπελθε
 μία μοι παραμυθία,
 φάος ὀμμάτων ἐμῶν τε
 25 νεννηκηκυῖα πέρ ἄκρως
 ἔπεισι, χάρισι, τάξει,
 ξένον οἶον, ἀνγαζούσας
 κόρας ἀπάσας ἐν εἵδει·
 ὁ μὲν οὖν Ἔρως ἀνῆψε,
 30 σὺ δ' ὕδωρ μέσον φλογός που,
 περιεκράτησε φεῦ μου,
 φρένας ἐξέκοψε, γυῖα·
 ῥὶς ἅμα γνάθοις γελᾷ σου,
 ἐπίχαρι τοῖς ὀρώσι·
 35 συνεμειδίασε τούτοις
 ὀφρύες, μέτωπα, πώγων,
 τὰ ροδόχροά τε χεῖλη,
 στόμα, λευκότης ἐπανθεῖ·

- ὑπερμειδίᾳσι πάντα
 40 ἀνέρι φίλα λαλῶντι,
 φρονιμοτάτῳ λογίῳ,
 ἀγλαῶ σοφῶ μεγίστῳ·
 Χάρισιν ἅμα χορεύων
 χρύσειον πλέκω τὸν ὄρμον,
 45 ψυχασγωγίαν ὀλίγην
 ἐπισυνάγων ἐρῶ σῇ.
 ὦ λόγος δίδωσιν ὦτα,
 ὁ πόθος δ' ἄλυτος ἔστω.

INDEX PRIMUS.

AUCTORES

QUI A TZETZA IN ALLEGORIIS CITANTUR.

- Ἀθήναιος, p. 67. v. 17.
 Ἀμμων, p. 77. v. 126.
 Ἀναξαγόρας, p. 50. v. 285. p. 286. v. 289. p. 87. v. 87. p. 147. v. 80. p. 230. v. 108.
 Ἀνθαγόρας, p. 290. v. 23.
 Ἀνθέμιος, p. 67. v. 18.
 Ἀπολλόδωρος ὁ Δαμασκηνός, p. 66. v. 17. p. 224. v. 21.
 Ἀριστέας, p. 277. v. 121.
 Ἀριστοτέλης, p. 83. v. 183. p. 160. v. 460.
 Ἀρχίλοχος, p. 216. v. 126.
 Ἀρχιμήδης, p. 66 v. 10. 15.
 Δεξιφάνης, p. 1. v. 12. p. 225. v. 24.
 Δημόκριτος, p. 87. v. 89.
 Δημώ, p. 225 v. 32. 35.
 Δίκτης, p. 16. v. 481.
 Διονύσιος ὁ κυκλογράφος, p. 4. v. 108.
 Διονύσιος, p. 66. v. 16.
 Δίων Κάσσιος, p. 42. v. 32.
 Ἐμπεδοκλῆς, p. 10. v. 291. p. 87. v. 88. p. 120. v. 85. p. 185. v. 304. p. 230 v. 108.
 Ἐρατοσθένης, p. 177. v. 75.
 Εὐριπίδης, p. 16. v. 480.
 Ζώϊλος, p. 91. v. 49.
 Ἡράκλητος, p. 176. v. 652. p. 225. v. 35.
 Ἡρων, p. 66. v. 16.
 Θαλῆς, p. 146. v. 47. p. 225: v. 26.
 Θεόκριτος, p. 19. v. 559.
 Ἰσῆς, p. 66. v. 15.
 Ἰωάννης Ἀντιοχεύς, (Malelas) p. 9. v. 245.
 Κόϊντος, p. 16. v. 482.
 Κόλκθος, p. 16. v. 480.
 Κουρνούτος, p. 166. v. 654. p. 225. v. 36.
 Κτησίβιος, p. 67. v. 18.
 Λέσχης, p. 16. v. 480.
 Λῆνς, p. 3. v. 69, 70.
 Λυκόφρων, p. 16. v. 480.
 Μανδροκλεὺς Σάμιος ἀρχιτέκτων, p. 224. v. 19-20.

- Μιμώ, p. 166. v. 652. Nota quod
ibi pro Δημώ ponitur, ut
notant codices, quorum ali-
qui ceteroquin absolute ha-
bent Δημώ.
- Μωϋσῆς, p. 2. v. 24. 31
- Ὅμηρος, p. 3. v. 51. p. 58. v.
67. et passim.
- Ὅρφεύς, p. 3. v. 71, 73. p. 87.
v. 87. p. 150. v. 171, 174.
p. 168. v. 705.
- Παλαίφατος, p. 128. v. 54. p.
225. v. 36.
- Παλλαδάς, p. 66. v. 17.
- Πάππος, p. 66. v. 16.
- Πατρόκλης, p. 67. v. 18.
- Πλάτων, p. 230 v. 108.
- Πλέταρχος, p. 42. v. 31.
- Πρόκλος, p. 177. v. 73.
- Πτολεμαῖος, p. 58. v. 35. p. 87.
v. 82.
- Πυθαγόρας, p. 5. v. 111. p. 65.
v. 72. p. 87. v. 87. p. 259. v. 79.
- Στησίχορος, p. 4. v. 110. p. 16.
v. 479.
- Στωϊκοί, p. 185. v. 304.
- Σωρανές, p. 1. v. 8.
- Σώστρατος, p. 66. v. 16.
- Τεῦχος ὁ Βαβυλώνιος, p. 167.
v. 694.
- Τρυφιδώρος, p. 16. v. 482.
- Τυανεύς, (Ἀπολλώνιος) p. 87.
v. 89.
- Φιλεταίριος, p. 66. v. 15.
- Φιλόστρατος, p. 130. v. 139, 141.
- Φίλων, p. 66. v. 15.
- Ψελλές, p. 65. v. 48. p. 225.
v. 36.

INDEX SECUNDUS.

HOMERI VERSUS

A TZETZA IN ALLEGORIS CITATI, QUORUM ET NOTANTUR
VARIANTES LECTIONES.

Nostrae editionis	In Iliadis
pag. 172. v. 46.	Lib. XIX. v. 87.
pag. 185. v. 302.	Lib. XX. v. 125.
ib. v. 311.	ib. v. 129.
ib. v. 328-32.	ib. v. 136-40. a).
pag. 187. v. 358-9.	ib. v. 144-5.
ib. v. 364-5.	ib. v. 149-50.
ib. v. 374.	ib. v. 195.
ib. v. 378.	ib. v. 215.
ib. v. 382-3.	ib. v. 234-5.
pag. 188. v. 390.	ib. v. 342.
ib. v. 416.	ib. v. 309.
pag. 189. v. 440.	ib. v. 358.
pag. 190. v. 11.	Lib. XXI. v. 2.
ib. v. 13-4.	ib. v. 6-7. b).
ib. v. 18.	ib. v. 83.
pag. 191. v. 26.	ib. v. 109.
ib. v. 31-3.	ib. v. 136-7. c).
ib. v. 45.	ib. v. 141.
ib. v. 49-50.	ib. v. 184-5.
pag. 192. v. 71-8.	ib. v. 192-9. d).

a) Ἀρχαὶ προ ἀρχῆς. b) Περυγῶτες προ περυνγῶτες. c) Δὲ χολώσατο
pro δ' ἔχολ d) Σμαραγῶτες προ σμάρραγῶτες.

pag. 193. v. 84-6.	ib. v. 211-3. a).
ib. v. 92.	ib. v. 222.
ib. v. 97-101.	ib. v. 128-32.
pag. 194. v. 140-1.	ib. v. 328-9. b).
pag. 195. v. 151-59.	ib. v. 387-95. c).
ib. v. 164-70.	ib. v. 400-6.
pag. 198. v. 242-4.	ib. v. 415-7.
pag. 199. v. 277.	ib. v. 444.
pag. 200. v. 308-13.	ib. v. 453-8. d).
pag. 201. v. 360.	ib. v. 498. e).
pag. 202. v. 365-6.	ib. v. 514-5.
pag. 202. v. 8-11.	Lib. XXII. v. 7-10.
pag. 203. v. 32-6. (1).	ib. v. 165-9.
pag. 204. v. 63.	ib. v. 207.
pag. 205. v. 85-90.	ib. v. 202-7.
pag. 206. v. 120.	ib. v. 214.
pag. 207. v. 153.	ib. v. 358.
ib. v. 162.	ib. v. 394.
pag. 208. v. 7.	Lib. XXIII. v. 14.
pag. 209. v. 25.	ib. v. 148.
ib. v. 29-33.	ib. v. 184-8.
pag. 210. v. 63-6.	ib. v. 198-201. f).
pag. 212. v. 123.	ib. v. 788.
pag. 213. v. 35.	Lib. XXIV. v. 24.
pag. 213-4. v. 89-41.	ib. v. 324.
pag. 218. v. 176-9.	ib. v. 334-7. g).

(1) In v. 32. corrige *πύριον* . . .

a) *Δ' ἐκ φθίγγατο* pro *δ' ἐφθίγγε* . . . b) *Δὲ μίγ' αἶσι* pro *δ' αἶ μίγ' αἶσι*; codd. aliqui habent *αἶσι*. c) *Δὲ σάλπεγγεν* pro *δ' ἐσάλπ* . . . et *κυνάρων* pro *κυνάρων*. d) *Ἀποκρίων* pro *ἀποκρίων*. e) *Δησὶ* pro *Δυσεῖ*. f) *Μετὰγγελος* pro *μετ' ἀγγελοῦ*. g) *Μάλας* γε pro *μέλει* δέ .

pag. 219. v. 214-5.	ib. v. 347-8. a).
pag. 220. v. 243.	ib. v. 460.
ib. v. 256.	ib. v. 537.
pag. 221. v. 267-82.	ib. v. 602-17. b).

Nostrae editionis

In Odysseae

pag. 228. v. 43.	Lib. I. v. 22.
pag. 229. v. 69.	ib. v. 28.
pag. 232. v. 164.	ib. v. 63.
ib. v. 174-5.	ib. v. 68-9.
pag. 234. v. 224.	ib. v. 102.
ib. v. 236.	c).
ib. v. 241-3.	ib. v. 102-4.
pag. 235. v. 256-9.	ib. v. 126-9.
ib. v. 268-73.	ib. v. 194-9.
pag. 236. v. 280.	ib. v. 200.
ib. v. 285.	ib. v. 201.
ib. v. 292-3.	ib. v. 222-3. d).
ib. v. 299.	ib. v. 267.
ib. v. 301.	ib. v. 273. e).
pag. 237. v. 309.	ib. v. 320.
ib. v. 320.	ib. v. 338.
ib. v. 323-4.	ib. v. 363-4.
ib. v. 337. (1).	ib. v. 420.
pag. 238. v. 339.	ib. v. 444. f).

(1) Corrige *ἔγω* quod legitur *ἄνα*.

a) *Αἰσυνήτοι* pro *αἰσυνήτοισι*. b) *Ἐξ δ' οὐκ* pro *δ' ἐξ οὐκ*, et οὐκ *ἔρα* pro *ἐντα οἱ*. c) Citatur versus 23. *Iliad. V.* *Ἀλλ' Ἡφαιστος ἔρυτο·*
σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας. d) *Νώνυμον* pro *νώνυμον*. e) *Ἐπιμάρτυροι* pro
ἐπιμάρτυρες. f) *Τὸν* pro *ἐν*.

pag. 238. v. 7.	Lib. II. v. 1.
ib. v. 16.	ib. v. 12. a)
pag. 239. v. 55.	ib. v. 296.
pag. 240. v. 58.	ib. v. 372.
ib. v. 60-2.	ib. v. 382-4. b).
ib. v. 69-72. (1).	ib. v. 393-6.
ib. v. 78.	ib. v. 420.
ib. v. 81-3.	ib. v. 431-3. c).
pag. 241. v. 10-2.	Lib. III. v. 1-3.
ib. v. 17.	ib. v. 12.
pag. 242. v. 29.	ib. v. 131.
ib. v. 41.	ib. v. 135.
ib. v. 48.	ib. v. 136.
ib. et pag. 243. v. 53-7.	ib. v. 143-7. d).
ib. v. 62-3.	ib. v. 151-2. e).
ib. v. 80-1. (2).	ib. v. 221-2.
pag. 244. v. 87.	ib. v. 246. f).
ib. v. 96. (3).	ib. v. 346.
ib. v. 105-6.	ib. v. 371-2. g).
pag. 245. v. 123.	ib. v. 378.
ib. v. 126-7.	ib. v. 380-1.
ib. v. 130.	ib. v. 385.
ib. v. 135.	ib. v. 399. h).
pag. 246. v. 15.	Lib. IV. v. 27. i).
ib. v. 17.	ib. v. 74.
ib. v. 25-6.	ib. v. 220-1.

(1) Ubi claudicat v. 71. (2) Corrige κίνω. (3) Corrige πανόσκε'.

a) Θεωπείην pro Δισπείην, at secunda manus in cod. correxerat Δισπείην. b) Δ'είκη pro εἰκ . . . c) Κρατῆρας pro κρατῆρας, et εἰ γὰρ . . . pro αὐγεῖται . . . d) Τρέπεται pro τίπτεται ut habent codd. e) Ἐπὶ γὰρ pro δὲ γάρ. f) Εἰσπράσθαι pro εἰσπράττει. g) Ἐλε pro ἔχε. h) Ὀρσιλόχοιο pro Ὀρσιλόχοιο. i) Γενεῖ δὲ pro γενεῖν. Cui adde δέ, metri gratia.

pag. 247. v. 41.	ib. v. 341.
ib. v. 48-50.	ib. v. 364-6. a).
pag. 252. v. 65-6.	Lib. V. v. 1-2.
pag. 253. v. 93-4	ib. v. 47-8.
pag. 253. v. 98.	ib. v. 49.
pag. 254. v. 108.	ib. v. 75.
ib. v. 110.	ib. v. 79.
ib. v. 112.	ib. v. 99.
pag. 255. v. 163-4.	ib. v. 282-3.
pag. 256. v. 190.	ib. v. 448.
pag. 257. v. 8-10.	Lib. VI. v. 1-3. b).
ib. v. 12-3.	ib. 13-4.
pag. 258. v. 35.	ib. v. 12.
ib. v. 39-40.	ib. v. 41-2.
ib. v. 56-7.	ib. v. 46-7. c).
pag. 260. v. 91.	ib. v. 102. d).
ib. v. 106-7,	ib. v. 112-3. e).
pag. 261. v. 127-9.	ib. v. 229-31. f).
ib. v. 148. (1).	ib. v. 233.
pag. 262. v. 155-6.	ib. v. 280-1.
ib. v. 159.	ib. v. 291. g).
ib. v. 174.	ib. v. 324.
pag. 263. v. 184-7.	ib. v. 328-31. h).
pag. 264. v. 11-2.	Lib. VII. v. 14-5.
ib. v. 26-7.	ib. v. 56-7.

(1) Sic mend. habent codd. "Αἰδρις ὃν Ἑραιος δέδωκε καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.

a) τῇ γάρ ῥα μάλιχα pro τῇ γάρ κάλλιχα. b) ἐνθα κάθυσθε pro ἐνθ' ἐκαθυσθε, c) ὅμακα πάντα pro αἰὲν ἰόντες. d) οἱ δ' pro ἡῦτ'. e) ἔγροτο pro ἔροτο. f) ὑακινθύνῃ pro ὑακίνθῳ. g) δῆεις pro δῆοιαν. h) ἐναντίῃ, αἰδετο pro ἐναντίον, ἄχετο.

pag. 265. v. 35.	ib. v. 69.
ib. v. 36-7.	ib. v. 78. 81.
ib. v. 54.	ib. v. 132. a).
ib. v. 62-4.	ib. v. 199-201. b).
pag. 266. v. 10-3.	Lib. VIII. v. 7-10 c).
pag. 267. v. 35.	ib. v. 225.
ib. v. 41-2	ib. v. 267-8.
pag. 274. v. 11.	Lib. IX. v. 38. d).
ib. v. 16-7.	ib. v. 94-5. e).
pag. 275. v. 35-8.	ib. v. 106-9.
ib. v. 42-3.	ib. v. 154-5.
ib. v. 52-3.	ib. v. 240-1.
ib. v. 61-5.	ib. b. 274-8. f).
pag. 276. v. 74.	ib. v. 291.
ib. v. 82.	ib. v. 411. g).
ib. v. 88.	ib. v. 412.
ib. v. 93-4.	ib. v. 518-9. h).
pag. 277. v. 98.	ib. v. 520. i).
ib. v. 103.	ib. v. 521.
ib. v. 114.	ib. v. 536.
pag. 282. v. 85.	Lib. X. v. 74.
ib. v. 90.	ib. v. 116. k).
ib. v. 92.	ib. v. 124. l).
ib. v. 94.	ib. v. 136.
pag. 284. v. 8-11.	Lib. XI. v. 13-6. m).
pag. 285. v. 38.	ib. v. 103.

a) τοῖ' ἄρ pro τοῖα ρ'. b) ἄλλο τι pro ἄλλ' ὅτι. c) μεγαλήτορι μυτιώσα pro ταλασίφρονι κυδιώσα. d) ἐφέηκεν pro προέσχεν. e) ἀπαγγεῖλαι pro ἀπαγγέλλειν. f) ὅς με pro ὅς κε. g) γ' οὕτως pro δ' οὕτως. h) πατὴρ δ' ἐμός pro πατὴρ δ' ἐμοί. i) ἐβέλησ' pro ἐβέλης. k) δαῖκνον pro δέρκεν. l) φέροντο pro πίνοντο. m) καταδέρκεται pro ἐπιδέρκεται.

pag. 285. v. 41-4.	ib. v. 106-9. a).
ib. v. 52.	ib. v. 172.
pag. 286. v. 73-8.	ib. v. 299-304. b).
pag. 287-8. v. 116-7.	ib. v. 546-7.
pag. 288. v. 124.	ib. v. 576.
ib. v. 129.	ib. v. 580. c).
pag. 289. v. 6-7.	Lib. XII. v. 3-4.
ib. v. 9.	ib. v. 38.
ib. v. 11.	ib. v. 39.
pag. 290. v. 19-20.	ib. v. 62-3.
ib. v. 31.	ib. v. 72. d).
ib. v. 33.	ib. v. 85. e).
pag. 291. v. 54.	ib. v. 118. f).
ib. v. 57-9.	ib. v. 124-6,
ib. v. 68-72.	ib. v. 127-131. g).
pag. 294. v. 12.	Lib. XIII. v. 89.
ib. v. 14.	ib. v. 104.
ib. v. 18-20.	ib. v. 110-12. h).
ib. v. 23.	ib. v. 121.
ib. v. 25-6.	ib. v. 125-6.
ib. v. 32.	ib. v. 148.
pag. 295. v. 55-6.	ib. v. 287-8.

a) ὁπότε κε . . . πελάσῃς pro ὁπότε δὴ . . . πελάσας. b) ὑπὸ pro ἐπὶ, ἔχοντες pro ἐλόντες, λελόγχασ' pro λελόγγασιν. c) ἤλκησε pro ἤλκωσε. d) παρέπεμψεν pro παρέτρψεν. e) Σκύλλη pro Σκύλλα. f) δέ ται pro δέ τι. g) γόνος pro γένος. h) Βορεάω pro Κόρειω, sic mendose codd. pro Βορέω.

VERSUS, QUI A TZETZA OBELO NOTANTUR.

Nostrae editionis	In Iliadis
pag. 169. v. 762-3.	Lib. XVIII. v. 591. ad v. 602.
pag. 195. v. 160-1.	Lib. XXI. v. 396. ad v. 399.
pag. 213. v. 36. (1).	Lib. XXIV. v. 25. ad v. 30.
pag. 220. v. 245.	ib. v. 464.

In Odysseae

pag. 265. v. 38.	Lib. VII. v. 79-80
------------------	--------------------

(1) Non solum a Tzetza hi versus expunguntur, sed etiam a Schoiastis: quapropter ὀβελιστέον dixit. Cf. Villos. Schol. Venet. p. 517.

INDEX TERTIUS.

VARIANTES LECTIONES ALLEGORIARUM TZETZAE

E COLLATIONE CODICUM VATICANORUM DEPROMPTAE,
QUORVM NUMERUM SUPPLENT LITTERAE SEQUENTES.

a. *signatur cod. Palatinus n. 346.*, b. *Ottobonianus n. 324.*,
c. d. e. f. *Vaticani n. 1369.*, *n. 904.*, *n. 1405. et n. 1759.*

IN PROOEMIO

Notae numerales arabicae versus editionis indicant.

3. b. ἔπεισεν.	83. a. τὰς ἐπικυκλίδας, f. . .
χλίδας.
8. a. Σωρωμῶ.	84. a. d. καὶ pro σύν.
9. b. d. μετέρχη.	91. d. e. τὸν . . . τάφον δοκιμα-
σώντας.
12. b. d. Δεξιφάνη.	92. c. οὕτω pro εἶναι.
13. a. d. χερσώσασα.	95. e. c. συμπαθητέοι.
14. e. τριαύτην.	96. a. ὥς γε καί.
15. e. τήν. ibid. c. Ἀθωνα.	100. c. e. τέλος.
19. b. d. κἄν pro γάρ.	101. a. c. χρόνοις.
22. a. ὅλης.	102. e. ἔτι pro οὕτοι.
27. e. Περσίδος ἑράτευμα.	104. e. τριακασίοις.
28. a. βαθύν.	105. a. πρότερος.
31. e. ὥς περ Μωσῆς.	106. e. ἐν Προναπίδα.
45. e. ἐξέλιπε.	120. a. περιπατήσας.
54. a. πατέρων.	119. a. d. ad voc. τίνι, in marg.
τῷ Κρεοφύλῳ.
62. a. Μασσαγόραν.	122. a. d. τές.
73. e. Προναπίδος, a. τῆ Μισαίε.	125. e. τ' αὐτοί.
78. a. ἄκρος.	
79. d. e. βιβλίον.	
82. a. Κέκρωπα, f. Κέρκωπος.	

138. a. b. d. καί γε.
 140. a. d. e. τέτων, ib. e. λέγσαν.
 154. a. e. ὠραισιτάτην.
 159. d. κατάρχοντα.
 163. c. d. λαμβάνει.
 166. a. e. ἐκεῖνος.
 169. a. d. ἀκριβῶς.
 170. e. d. καλῶς.
 179. d. ἔνδοθι.
 188. d. e. σός.
 192. a. d. e. f. φρίκη.
 197. a. d. ξένος, c. d. ἐξήλαζεν,
 a. e. ἡμέρας.
 206. a. κυσίν.
 207. a. e. τῶν χρησμῶν.
 210. a. Ἄνανδρον.
 212. a. e. ἐπωνόμασεν
 232. a. e. τῇ κλήσει
 238. c. d. σφαῖραν.
 247. d. Ἑρμῇ.
 249. a. e. πάνυ pro πρόσχες.
 252. c. καλῶς, βασιλικῶς με-
 τήρχ...
 254. a. b. e. τὴν κόσμῃ.
 259. a. φησί
 162. e. φασί.
 178. a. d. ἐκείνοις συνηγμένη.
 281. a. d. συναρμοσία.
 283. d. ad ῥαγ...interl. κρυβέν-
 τος.
 293. e. ὁ πρόσχειος
 298. c. e. ἐν γῆν.
 302. c. d. e. κατέσχε κόσμον.
 303. e. εἰ δέ.
 304. e. πῦρ καί.
 305. a. Ἀφροδίτης.
 308. e. προαιρέσει.
 310. d. prim. m. τελῶν.
 314. e. ἐκέλευε.
 318. a. e. μετρεμένη.
 322. d. e. ὅπως.
 323. d. e. εὐκρασίας.
 325. a. e. ψύχης γενομένων.
 326. e. ἀτάκτως
 329. d. σφοδραῖς.
 330. a. εἰ μή τι.
 332. a. κατέθετο θεῷ.
 334. a. τριακοντετίδος.
 338. Τρωσὶ παρ'.
 352. a. d. καὶ pro τές.
 358. a. κατέλιπε.
 361. a. ἀκροβοσρύχων.
 364. c. d. ἀποπτ . . . ib. e. λεπ-
 τότητα σιάλῃ.
 365. e. ὥς φαμεν.
 369. e. ξενῶν.
 372. a. χαριτοπροσωπῆσαν.
 388. a. ἤρπασε.
 392. a. e. f. ἐκεῖνον.
 396. d. περιβαλῆσα.
 399. a. γὰρ pro τοῖς.
 409. a. πάντας.

411. e. ταῦτα συνεζητῶντο.
419. a. e. ἤρπασεν.
424. a. ὁ τῷ
428. a. e. σόλον, ib. e. στρατο-
πεδάρχων ἄρχων.
430. c. d. e. σύμβεalon pro σύ-
νοικον.
429. d. in Φιλομήλης interlin.
γρ. καὶ τῆς Σθενέλης.
431. idem in Κλεοβέλης inter-
lin. γρ. καὶ Εὐρυδέκης.
435. a. τῷ γένει.
440. a. ἐγένετο.
443. d. e. λεκανομαντείας.
445. e. Θέτις.
449. a. ἄμα pro ἄλλά.
453. a. μητρικῶς.
455. a. ὁ Νέστωρ.
462. d. interl. et e. χαρίζει.
463. e. τέ pro δέ.
464. d. ἐγκρατείαν.
466. f. ἔν pro πᾶν.
470. e. αὐτῷ, ib. a. σόλων pro
πλοίων.
480. a. Κολόθης c. Κολλόβης,
d. Κολλέθης.
481. e. Δέκτην.
482. e. Τρυφιδώρας.
486. c. d. e. τοῖς πολλοῖς.
488. a. γούν.
491. c. d. λαμβάνειν.
493. e. ὁπόσοις.
494. a. ὥς pro καί.
497. a. c. d. ἐπάξιος.
499. a. εἰ μέχρῃς οὐπερ γράβο-
μαι τμήματος βραχυτάτη.
501. a. τῷ Ὀμήρου.
503. a. d. καὶ τῷτον ἐκτελέσω.
505. a. καὶ pro τάς.
510. a. Κλεόλης.
513. a. ναύαρχος.
514. e. ὑπῆρχε.
517. e. στρατηγέτην, sic infra.
523. d. τῷ Σθενέλει, et interl.
τῆς Σθενέλης, e. μητρὸς
δὲ Κλεοβέλης.
526. a. ναύλοχος.
530. a. Ἰππάλμης, e. Ὑπέλμης.
532. a. Θεοβέλω pro Πολυβέλης.
536. a. Ἀρπητῖδος.
539. a. τῆς pro ἐξ, sic d. interl.
542. a. καὶ pro τῆς, d. Θρασυ-
βέλης.
543. a. e. κατάρχοντες.
550. a. ἢ ὥς.
553. e. Μενεσέως sic passim.
558. a. Δηϊπύλης, e. Δεῖπ.
565. e. ὁ Ἀγαπήνορος υἱὸς Ἀλ-
καίης.
568. d. Ἡλίων sic mox, ib. a.
ἐνχυλόχην.
572. a. c. Κάριδος, c. Μάριδος.

577. a. Ἀγνήτης.
 578. e. Τισιμάχης.
 580. e. Δολιχίς.
 584. e. Ἀδραίμονος.
 586. a. rursum Κρητικῶν pro
 ἐκατόν.
 597. a. Ἄντιπος.
 601. a. ταῖς συμβελαῖς.
 653. d. ad voc. Διομήδης inter-
 lin. γρ. καὶ Διῶρης.
 604. e. Ἦτῶνες.
 605. e. ποδάρκη.
 609. a. Κοίβης, c. Βοίβοις,
 e. Θοίβης, ib. e. Ἰελκῆ.
 611. d. interlin. γρ. τῶν ἀπὸ
 Μηλίων.
 613. a. τέτων.
 614. a. Ρήκης.
 616. a. Ἴππονέης.
 618. d. ad voc. Τρικκαίων in-
 terlin. τῶν Τρικκαλιωτῶν.
 632. a. Περιβῶν, c. Παιρῆραιβῶν.
 ib. c. Κυφαίων, e. Κοφαί-
 ων.
 635. d. Τενθρηδόνος, e. Τενθρη-
 δῶνος, ib. a. d. e. Εὐρυ-
 μάχης.
 637. d. πλοῖα.
 644. d. e. καὶ παντελῶς ἀπέρ-
 ριψεν.
 646. a. Θάνατον pro κτείναντα.
 654. e. ὡς ῥάκουσαν, et v. seqq.
 παρήκαν.
 659. a. e. ὅστις μηχανησώμενος,
 ib. e. δέριχον.
 660. e. κατεπόρθησεν.
 667. a. d. κονδός et viceversa.
 669. c. e. ὑπόπυρρος.
 670. a. e. μακρόριν, sic deinceps.
 673. e. ὁ pro καὶ.
 674. e. εὐανότρεπτος.
 675. d. ὑπόσπιλος.
 675. c. σγερός pro πυρρὲς, ib.
 a. θρασύθριξ.
 678. a. τραχυδρομῶν.
 684. a. πύργος ὁ τῶν
 688. c. e. ὁ Αἴας et omi. μέν.
 689. a. στερομελάνθριξ.
 790. e. εὐπεριτρέπτων.
 691. d. e. μισήλιξ.
 692. e. ἐγρήγορος.
 694. a. τὸ σχῆμα.
 695. d. interlin. ad duas primas
 voces πατζὸς καὶ κονδε-
 τράχηλος.
 696. a. ὡς γράφω.
 697. e. ἐκ τέτε λωρικός.
 699. a. οὐτῶν ζαβῶν.
 700. e. ἰσόμετρον κονδύλε με-
 σαιτάτῃ, a. in marg. με-
 σαιτάτῳ.
 701. e. ὄν.

705. e. δολός.
708. d. e. λεπτός καὶ μεσοῆλιξ.
715. e. καλός pro λευκός ib. d. ad οὐλόθριξ interlin. σγυρόθριξ.
726. c. e. ord. inv. λεπτός . . . λευκός.
729. e. σύμμετροι, ib. γοργοροί.
730. c. pro χρυσόχροες, λευκόχροες, d. λευκότριχες et interl. σγυροί, e. καὶ ἰῆλοι.
734. a. e. τὸ μή.
737. e. τὸ φθέγμα.
738. d. φιλοκερδέσματος, e. καὶ τὸ φιλοκερδέσμερον καὶ φειδωλόν.
741. a. e. θυμόν sine puncto antec.
744. e. ἄχαρις.
751. a. σόλεις.
759. e. ἦν.
767. a. ὅπερ καὶ ἀπολ . . .
768. d. ad voc. εἰπόντος γάρ, interl. δὲ κρίναντος.
770. a. d. e. ἐννάτην et sic deinceps.
775. e. τὸ pro τῷ.
776. e. δευτέροις ὅρκοις.
778. a. καὶ λύσαντες, c. λύσαντες τὰ, e. ἔλυσαν τὰ.
785. a. e. Μύρριναν.
787. c. παρά.
794. e. Ὀθρυνοθέως.
795. a. e. Πενθεσιλάω, ib. κρατῆντες.
796. a. Μησῶ, c. Μισῶ.
801. a. εὖρις.
804. a. γράφει pro λέγει.
807. e. εὐρῖν.
816. a. e. ἐκ τῇ Περκῶς, c. Περκώτης.
817. e. Ἡρτάκω, d. Ὑρκάτω, ib. e. Ἀρίχης.
821. e. Πύρρος καὶ, a. ὁ pro καί.
822. a. e. Τρυζήνης.
823. a. e. Εὐρέχμης.
824. a. ὥς ἐξ.
825. e. Πυλαιώνης.
826. e. Δι' ἔ.
828. e. τῶν Λυπηνῶν καὶ. Πρεσ. . ib. Κακίω, d. Κακίας.
830. a. e. ὥς, sic infra v. 832.
831. a. Μέσθης, ib. e. Μαιόνων, sic mox.
835. e. Πασσαρέων ἤρχον.
840. a. μηχανώμενα.
841. e. πρώτως.
845. e. τό.
856. a. e. ἐνδεδυμένη.
857. e. κατέβη.
860. e. τοῖς.
861. e. ὅς τ' ἂν.

862. e. Τενάνδης.
 863. e. Σκαμανδροδίκης.
 863. e. συνέρραξαν.
 867. e. μηδέτι . . . τῆτον.
 870. d. e. αὐτῆ, a. e. παρέδρα-
 μον.
 877. a. ζυγόν. ib. e. καὶ τὰ
 ἄλλα.
 879. d. Κόκαρκον, e. Κόρατον.
 884. a. δ'ό, e. om. δέ ib. e.
 Τευθρανίαν.
 886. e. Τέκμησσαν.
 887. d. λεπτοχαράκτηρον.
 893. e. οἰκίως ἄρα, ib. d. e.
 βουλαῖς δὲ Παλ . . .
 894. a. συμμάχων.
 895. e. εἶχε.
 896. a. c. d. ἔχουσαι.
 897. a. Φωκία, c. Φωκίας, d. e.
 Φωκέαι, ib. a. e. Κλιζομενίς.
 900. e. Εὐδιον . . . ib. a. Χερ-
 νησός.
 901. e. Θήβα, Χρῦσα.
 907. a. Διομήδης.
 913. a. τὴν καὶ τήν.
 915. c. d. e. καὶ ταύτας.
 916. e. λοποί.
 918. a. Μήνυτον.
 916. e. ἐγίνετο, ib. a. σκῶψις.
 927. a. e. ἐν τίνι τρόπῳ, ib. e.
 οὔτος.
 928. e. αὐτὸς pro αὐτήν, a. e.
 αὐτῆ pro αὐτῶ, et ἄλλων
 pro ὄρκων.
 929. a. τολοπόν. ib. e. Ἑλλήνων
 pro ἐκεῖνον.
 933. a. τῷ σοφῷ, e. τῷ Παλα-
 μήδῃ σύνεργος ὑπάρχων
 τῷ πανσόφῳ.
 942. a. ἔλθωμεν, e. ἔλθομεν.
 943. e. Ἀμαξιτήν, ib. d. βαδί-
 σαντες.
 945. a. e. Διομήδης.
 952. e. μικρόμαςτος.
 957. e. καλλιπάρειον.
 958. c. d. κεχλοῖσμενοβλέφαρος.
 963. a. ὄρκων.
 964. e. Παλαμήδης.
 973. a. in marg. et e. ἐφιλεῖτο.
 977. codd. τὸ ταυλίζεν.
 983. e. ἡλιοσέληνος, ὄμβρος.
 996. e. τῆτό γε.
 1002. e. Μυσίαν.
 1003. a. e. Καύκω.
 1004. a. ὁ φόνος, e. φόβος.
 1010. c. d. Ἡρακλῆος.
 1018. e. Ἑλλωρος.
 1019. d. Αἶμος.
 1020. a. αἶ pro τῶν.
 1022. e. πασῶν.
 1025. e. ἀθρόον.
 1027. e. ἐκείνην.

1033. e. Παλαμήδῃ.
 1035. e. πρὸς ἐκείνοις.
 1043. a. e. δ' οὕτως ἀναίσχυν-
 τον . . a. πρὸς pro εἰς.
 1049. e. πλέειν.
 1063. e. γὰρ ὥς ἐγένετο πολὺς
 δι' Ἀχιλλέα.
 1065. a. in ὁλερὸς interlin.
 Ὀδυσσεύς.
 1075. e. οὕτως.
 1081. a. καὶ δὴ τόν.
 1088. c. d. τὴν κλίνην Παλ . . .
 1092. e. ἐπί.
 1095. e. ἄγοντες.
 1109. e. ὥς δ' ἦλθε πρὸς τὸ
 στρατ . . .
 1108. a. τὲ μέγα.
 1119. e. δὲ pro γάρ.
 1124. d. ad voc. χωρεῖ interl.
 γρ. καὶ ὁρμᾷ.
 1125. e. διαφθίσρας, et a. in
 marg. ἤγουσιν ἐκπτώσας.
 1126. c. d. e. ἀνασπῶν σύρρι-
 ζον τὴν ἰδίαν.
 1128. d. περιβαλῶν.
 1129. e. ord. in v. τοῖς δάκρ.
 τὸν ἦλ . . .
 1132. c. d. e. τό.
 1134. e. μακρόν.
 1137. e. αὐτόν.
 1150. d. τοὺς Ἑλληνας, et in-
 terl. τοῖς Ἑλλ . . .
 1155. ad voc. ἐγκωμίων. a. c. d.
 in marg. τῆς ῥαψωδίας.
 1156. d. ad ποδασπὴν in marg.
 αἰχμάλωτον τάχα.
 1158. e. ἀνοσίως.
 1161. e. ῥαψωδίας.
 1163. c. ord. in v. γυν. ὁ Ἀχ . . .
 1173. d. παρακλίνει . . πρὸ τὸ
 συμφέρον τέττε, et c. τέτω.
 1174. a. τῶν pro ἐκ.
 1175. a. e. ὀργὴν εἵναντῃ.
 1177. a. εἶπον μοι τινὲς ἐκ . . .
 a. συγγραφομένων.
 1178. a. e. γὰρ οὕτως.
 1183. c. d. καὶ pro ὥς, et sic
 dein. d. interl.
 1193. e. τῃ δ' Ἀγαμ . . .
 1198. a. ἤρξατο.
 1205. a. e. ἀπέπαυε
 1211. a. βούλῃ.
 1214. a. γράψομεν, e. γράφειν
 μέν . . .

I. Iliadis.

6. e. τῃ pro τῆς.
 9. a. τῷ λόγῳ.
 12. e. γὰρ ὦν. (Θάσω.
 18. e. ὁμῶς pro οἷον, et διαρ-

19. a. e. ἀπρολογῶντα μάγον.
 20. e. ἐξολισμένως.
 28. e. μαντείας pro ἐξίας.
 32. a. λιτῆτικόν δὲ Κόκκαινος,
 quod postremum d. Κοκ-
 κηινὸς, e. Κοκουανός.
 42. e. ἐνεργῶντος.
 43. e. φθείρων.
 49. e. σωρεῖται.
 63. e. αὐτῷ.
 73. a. e. πορθήσαιμεν.
 78. a. e. βασιλεύς.
 84. a. πρὸς τὰς σφαγὰς.
 89. a. τότε pro παῦσαι.
 96. a. e. Πολυμήδης.
 98. d. ad συμβάσεις, interl. εἰ-
 ρήνην.
 99. e. τοῖς pro ἐν.
 106. e. τυγχάνεις.
 108. d. σὺ pro σοί.
 112. d. ὁ interl. καὶ.
 117. e. ὑπέραλγος.
 119. a. περί.
 120. e. προλέγων.
 128. e. καθάπερ ἡ.
 134. a. πέμπειν, c. τρέψαι,
 e. βλέπειν.
 136. e. ὁπότε . . . δεσμευθῆ-
 ναι.
 139. a. τόποις.
 142. e. καταπεῖσαι.
 156. c. d. Ἦρα δ' ὄργ . . . a. ὀρ-
 γιλότη. et εἰς pro πρὸς.
 158. a. ἐμβρύμημα.
 170. a. πωτότε.
 171. a. ἐκείνη.
 175. a. e. κλίνῃ.
 182. c. d. λεκανομαντίας, et vi-
 cevera.
 185. a. e. ord. inv. μήτ. τῷ Ἀχ...
 188. e. πανύγροις,
 189. e. ἐν pro καί.
 198. e. ὑπεγράφη.
 206. a. πῶ μκ.
 208. d. πανύδρε.
 211. e. om. τῆς.
 212. e. γενόμενος.
 217. c. πρακτικωτάτη.
 222. e. inepte addit τότε in
 princ. versus.
 223. c. d. ord. inv. χειμ. κα-
 τάς . . .
 230. c. d. e. ὅτι.
 241. e. καθέλκοντα.
 245. a. c. e. ἐκατόγχερα.
 247. a. ὀκτακαιδεκάτη.
 248. c. d. κατήυχετο.
 250. a. κατάψηγμα.
 254. e. δὲ pro νῦν.
 256. e. ἔστι γὰρ ἡ.
 264. a. εἰσὶ μηνὸς τῷ.
 269. a. οὗτος ἀήρ.

272. a. e. δογματίζειν.	320. a. e. ἐκδράμη.
276. a. ὄμβρον, e. μεμεσσομένων ὄμβρων.	322. a. e. ἀπήρχετο.
278. a. σκιάν.	330. a. c. e. παραπλέκει.
280. a. c. e. ὅπερ, sic viceversa infra 183. a. ὅπερ.	332. e. προτέροις.
290. a. d. e. τὸ τελικόν, a. e. τοῖς ἀνωτάτοις.	340. a. e. ὑπεργίαν.
291. a. ὁ νυν.	345. e. μεγάλως.
296. a. τῆς γῆς τὰς τόπους.	346. e. πῦρ pro πρίν.
300. e. τὸ πάχος.	357. a. e. καὶ pro τῷ.
305. e. πάχος τὸ τῷ αἴερος.	354. e. συμπλανέντων.
310. a. ἤπερ, ib. c. d. Ἦρας ὡς πρὸς τὸν Δία.	364. a. τῶν νεφῶν.
314. a. τύπος.	366. e. ἡρεμεῖ.
	367. a. e. αὐτὸς pro τὸ πῦρ.
	370. a. ἐκάσθε, a. d. e. διενείματο.
	373. e. μετ' αὐτῶν.

II. Iliadis.

11. e. ἄκουε ῥήματα ἐμῷ παρὰ Διὸς σαλέντα, a. λόγον τὸν ἐμόν.	44. a. e. πλεύσομεν ... πορθῶντες.
13. a. e. Ἀχαιῆς.	47. e. δριμυταωτέρως.
14. a. e. τὸ πᾶν σοι.	48. a. e. ἀντανέστρεψαν εἰς.
15. e. πορθήσεσθαι, a. σοι pro σέ.	63. a. e. τῷ pro καί.
17. a. e. αἰθέρι.	68. a. e. καὶ pro τοῖς.
19. a. βλάβος.	75. a. e. ἔθνος τε.
25. a. παροῦσθε.	81. e. κακῶς.
49. a. ἦλθαμεν.	101. d. e. πρόθυμος.
	102. a. e. ὑπῆρχεν.
	106. e. δέει.
	118. a. Ἀρεως δ' εἶχον.

III. Πιadis.

3. e. καὶ Θράκην.
 7. a. e. ὥσεί.
 17. e. δακτύλῳ δείκτ . . .
 18. c. μεγάλως.
 19. e. τῶν ἐαυτῶν.
 21. d. τοιέτων δυνατῶν.
 23. c. d. ἔ pro εἰ.
 25. e. ἔ pro ἦ.
 26. a. e. τῆς pro τά.
 33. a. e. μοῖραι, ib. a. e. φέρουσιν, c. φέρωσιν.
 35. a. καὶ pro ἦ.
 38. c. d. e. συνήραξας.
 50. a. ἅπερ ὅσα παρ. etc.
 52. e. ἔτως.
 53. e. δὲ pro γάρ., ib. a. d. e. γινώσκεις.
 54. e. λάβη, et om. δ'.
 63. c. d. παρερχέσθωσαν.
 64. a. τῷ λόγῳ.
 67. e. ord. iuv. μέχ. ἐκ. βάλλ. ἐπ.
 72. a. e. βεβαίωσομεν.
 74. e. ἄσκων.
 77. d. e. δ' ἐφωπλ . . . πλησίων.
 96. e. Θυμοίρη, a. Κλυτοίῳ, e. Κλυταίῳ.
 97. e. Ἰκετάωνι.
 98. a. e. καὶ Ἀγαπήνωρ.
 102. e. πανεμφερῆς . . . αὐτῆς.
 103. a. ἔχουσιν, a. e. ἀποιχέσθω.
 108. e. τέ pro δέ.
 120. a. e. ἠῦξάτο.
 126. a. e. εἰς, d. δ' εἰς.
 130. e. δ' ἀπέσφαξε.
 136. e. ὀπισθοδρόμῳ, a. μάχην pro Τροίαν.
 141. e. ἐγκατεμέτρειν.
 142. a. e. δὲ τές.
 144. a. e. d. λάχαι.
 145. a. e. ἀνεκίρνει.
 146. e. πρότερον.
 147. a. μέσως.
 149. e. κλισθεντος.
 154. e. πλήξας πάλιν τῷ ξίφει δὲ τὴν περικεφαλαίαν.
 155. c. ἀπέλαβε, e. ἀπέκβαλε.
 159. a. εἰ μή περ.
 163. a. τῆς δ' Ἀφρ . . .
 170. a. τοίαν.
 171. e. καὶ τῆτον.
 172. e. αὐτός.
 176. a. κατὰ νόμον.

IV. Iliadis.

6. a. e. φονεῦσαι.	49. e. μᾶλλον οὐκ οἶδα πῶς εἰ-
8. a. d. e. Μαχάονος, a. τρώ-	πεῖν εἰ καί.
μα.	51. a. e. εἰσί pro φησί.
11. e. εὐθέως.	52. e. ἄπερ.
17. a. Διομήδην, sic deinceps.	59. a. c. e. αἰὲ γὰρ... ζωηφόρον.
18. a. σμυγομένων.	60. a. d. e. δύνυσιν, ἀνατέλλε-
22. a. πρῶτον.	σιν πᾶσας ποιῶσι, at d. ποι-
23. a. Θαλλησίη, sic mox.	ῶνται, et mutuo φαύσεις et
25. a. ἐλθόντα.	σάσεις.
26. e. πλευράν.	63. a. e. ἀλλήλους.
29. a. om. δέ	64. a. e. τοῖστον ... c. et d. in-
30. e. σύραντα.	terl. κάλλιπον pro κάκισον.
31. e. βρυβῶνος.	65. e. οὐπω τῆς pro οὐκ ἤδη.
32. e. Δημοκρόντα.	67. d. τῶν pro καί, a. πολέμῃ.
33. a. e. τὴν κόρσιν.	71. a. e. ἀερικά, et ad voc. Ἑρ-
34. a. e. Ἰμβράς δὲ υἱὸς ἦν	μῆ ἀσέρος e. in marg. ἴσως,
ἀπὸ Αἴνῃ, c. ἀπὸ Ἄρνῃ.	Θερμῆ ἀέρος.
37. a. e. Ἐπειῶν.	72. a. Πυθαγόριοι.
40. a. e. Πείρωνα ... e. πάλαι.	76. a. e. c. μέρος.
45. a. τῆ pro τῆς.	78. c. d. om. ὁ in secund. δεῖνα.

V. Iliadis.

1. a. c. e. δέ pro τε.	18. d. Κτησίμιος, ... a. Ἄν-
2. a. c. e. δοξάισα.	θαίμιος.
4. a. c. e. ἀνέκαιεν, d. e. κυ-	20. a. τοιαῦτα γὰρ τὰ κάτο-
νάσρω.	πτρα, e. μὲν pro γάρ.
9. e. τῷ pro καί, c. e. φόβη-	21. a. e. ord. in v. καὶ σπ. ἄμ. τέτ.
τρον.	25. a. e. c. σήθει.
11. a. ὥσπερ.	29. a. τὸν Δίον, e. Ὀδύγαν.

31. a. ἐκ Σύρων δέ, c. ἐκ Σά-
ρων δέ.
32. a. e. Στροβίς.
34. a. e. ἐν pro τῷ.
36. e. δέρυ.
38. e. Πήδαρον.
41. a. Δολοτίνονος, e. Δολοτίω-
νος.
42. a. e. θηρεύοντα.
48. e. δὲ pro καί, a. e. Ὑπήνορα.
58. a. c. e. ἔπερ.
61. a. c. e. πῦγμα, d. explicat
διπλωμα.
70. d. e. τρώματος.
74. a. e. Περγάμς.
76. a. υἱούς.
77. e. Ὀρσίλοχον.
81. a. d. e. οἱ μέν . . e. Πυλη-
γενέα . . a. ἀρχὸν τῶν.
88. a. e. Ἄλφιον . . Σελάτς.
90. a. e. ἀντιμαχών.
91. a. ord. inv. καὶ πλ . .
93. e. τῆτον.
94. a. e. ἐξέπεμψεν . . . a. d. e.
ἐξ ᾧ . .
96. a. e. Ἡρακλῆς . . . a. Ἄγν-
λόχης, e. Ἀπυνόχης.
98. a. e. ord. inv. αἶ. γὰρ ἦν.
ᾧ . .
102. d. Πρῆχον.
103. e. Τέθραντον.
104. e. τῆ Ἡχησίς.
105. a. e. μανικωτάτω.
106. a. e. ἐκείνω.
107. a. e. εἰς . . κέκρικεν.
108. pro δορὸς a. Διὸς, e. διείς.
111. a. μέγα, d. inter. σμερδ-
νόν, e. σμερδόν.

VI. Iliadis.

7. a. δόλος.
9. c. μέσω, d. e. μέσον.
14. a. e. om. δ'.
22. e. Ἀσύολον.
23. e. Πηδίτην.
24. e. Ἀντίοχος.
25. a. περί, c. e. τὸν pro τήν.
26. d. ὁ Βοιωτὸς δὲ Φύλακον ὁ
Λήϊτος ἀνεῖλε.
29. e. ἐκ . . ῥυθμῆ.
32. a. e. ὁ δ' Ἄγ . . et ord. inv.
δορὶ tr. λαπ . .
34. e. λέξας.
35. a. e. γυμνῶμεν.
36. a. e. πολέμῳ.
38. e. γεηράς . . a. e. ἐκάλειπεν.
41. a. e. Σιδονίων.
42. a. ἐνθεῖναι τῆ ἀγ. πρσίγ.
ib. c. γόν . .
51. a. c. e. σωφρονέσματος.

53. a. e. πολλά.	79. a. e. ἐπευξάμενος.
56. a. e. τε pro δε, a. c. e. πάλιν.	82. e. κατοίκους.
58. a. τέτοις.	84. e. τῷ πολέμῳ.
62. a. ἀλλήλων, e. ἀλλήλους, d. αὐτῶν, e. κορυνίτην, d. κορυνήτον. (a)	85. a. e. τέτε δὲ πρὸς τὸν πέλ... ἐπιτρ' ἔχειν.
63. a. χαλκῶν, e. χαλκόν.	86. a. c. ὁρμηθεῖς, et c. ad σάτος τις interl. ἐπαυλισμένος.
66. a. c. e. ἀλλάξαι.	87. a. e. ἐκτρέχειν.
75. e. τὴν δὲ τοῖς . . . πύργων.	89. a. e. ἔτω δ' ἔξ.

VII. Iliadis.

4. a. c. e. υἱὸν Ἀρηιῑόα.	36. e. εἶτα ταχέως.
5. a. c. e. ὃν πάντες Ἀρηιῑον, ut apud Hom. d. Ἀρκίῑον, e. κορυνίτην, d. κορυνήτον.	38. e. δεδεξάμενος.
6. a. e. σὺν pro καί et d. pro hemist. καὶ σόματι μαχάρας, repetit heic hemist. seq. versus τὰς μάχ. συν . . .	40. e. χαίρων.
8. a. Ἡῑονῆα.	45. e. εἰπὼν καθοπλισθεῖς.
13. c. διδῶντα, et e. ord. inv. Τρ. νίκην.	46. a. βρῶν . . . τῷ τρόπῳ.
21. a. e. καὶ μὲν, a. κατέκειτο, c. Ἐκτορίοις.	50. c. ad voc. Ὑλαῖος, in marg. Ὑλη πόλις Βοιωτίας.
23. c. ad σχέτλ. μέγα, in marg. δυσπαθήσας, λυπηθεῖς.	56. a. τῇ ὀγδόῃ.
24. e. Ἐρεθάλεινος.	57. a. e. δεύτερον sic infra v. 69.
35. a. κοινῇ.	62. e. χαλκῆν.
	64. a. e. πλήττει.
	69. a. d. e. ord. inv. λίθ. τέ...
	79. a. e. ἔδων.
	81. a. αἰωρήμασι, c. in marg. κρεμασῆρσιν.
	83. a. καὶ τέτε.
	95. a. e. πατήσαντες.

(a) Me invito tŷpotheta litterarum c. d. locum turbavit, quare in antecedentibus variantibus lector priori litterae alteram substituat.

X. Iliadis.

2. c. ἄϋπνος.
 6. a. d. e. ἐθαύμασε.
 9. e. λοιπὸν γοῦν.
 12. e. σὺν ἅμα καὶ τῷ ξίφει.
 15. a. e. καταραθυμήσωσι.
 17. e. τι σράτευμα τῶν Ἑλλήνων.
 24. a. ὅτι διέρχεται, et e. ὅπη . . .
 λαλεῖν.
 25. a. e. καθ' ἓνα.
 28. a. e. ἀνήγηρε.
 31. a. e. ὡς δέ περ.
 44. d. πάντων, e. προκρίνει
 Ὀδυσσεύα.
 47. e. ἀφανῶς.
 50. a. φάμασσαν.
 51. c. φλυαρῶν . . . d. ἐατέον
 ταῦτα.
 54. a. e. Ἀχιλλεύς.
 55. a. κρατήσας.
 64. a. Θρόκης.
 70. a. e. Δόλονος.
 73. e. αὐτοὶ δὲ πάντες, c. ἔπλω-
 νον, a. τὰς ἰδρώτας.
 77. a. τὲ κρατῆρα.
 78. c. ad φρονήσει in marg. τῇ
 παρ' Ὀμήρῳ Ἀθηνᾶ.

XI. Iliadis.

6. e. ἐξώση πάντων.
 9. a. ὑποσρέφεισθαι ναυσίν.
 14. c. στρατεύσοι.
 15. e. εἰσίν.
 16. e. κασσιτήρ.
 19. e. δὲ τρεῖς, ἴρισιν ὁμοίως.
 24. a. χαλκελάτας.
 25. a. ὅλως ἐκ κασσ . . .
 26. c. χαλκοτάτοις, d. λευκοτά-
 τοις, at a. sec. man. χαλκο-
 τύποις.
 29. c. Γοργώ.
 33. a. δόρυ τέ.
 36. a. πλοῖες δέ.
 43. a. παρὰ τόν.
 46. a. e. ord. inv. Ἐκ. πρ.
 54. e. καὶ ἀσραπή.
 63. a. εὐρεσιπία τις.
 68. e. τέκμων.
 74. a. τὰς Πριαμίως, e. τὰς τῷ
 Πριάμῳ.
 75. e. ξίφει τὸ οὖς.
 83. a. τῷ Ἀντιφάντῃ.
 84. a. e. σπεύδοντας.
 85. a. e. ἐν ἄρματι.
 86. e. καὶ χεῖρας.
 89. e. πλανηθεῖς . . . λέγει,
 a. ν. γ. μὴ πλ. ὅλ. ἤδη.

91. a. λέγει, e. ord. inv. καθ. εἶπ. λέγει.
 94. e. οὕτω πεζές, f. ὧν τές.
 95. a. c. d. σπυδαστικόν.
 120 c. d. om. δ'.
 132. e. μεγάλως, c. d. κλυθωνίζει.
 141. a. ἀργέες, e. ἀργήτε.
 142. e. οὕτως.
 143. e. Θημβαῖον.
 144. e. Μολίωνα.
 146. e. ὁ δ' Ὀδ... e. Ἱππολόχεια
 148. a. Ἀγάσσορα.
 153. e. ἐξοπισθέως.
 155. a. ord. inv. τότε κτ. δὲ τῆτ . . . e. τούτε προ τότε, quod mox ponit pro τῆτον.
 156. a. ἐπὶ τῆ ἄμ...
 161. a. Ἀγάσσορος τοξεύει.
 162. a. ἔτος δ' ἐκ μαζῶν ἐλαύνει.
 163. e. περιέκλυσαν.
 168. e. Ὀρμανον.
 170. a. ἀνείλε σὺν ἐξέροις.
 171. e. Χάρωπα.
 172. a. κατὰ πλευρίω,
 173. e. ἀνέπαυε.
 180. a. τρεῖς . . . a. e. σωτηρίας
 193. a. Πάρασον, e. Πύρρον, Πελαργίαν.
 194. c. e. πλημμυρήσας.
 205. a. c. e. ἐξάγει τῆ πολέμου.
 207. a. πρὸς ἐκαίνας.
 209. a. συμμιγεῖς.
 211. a. οὕτω.
 212. a. ἄρματι ἡμεῖς . . . d. ἐκεῖ ἔ᾽ ἄρτι, a. τὲς ἵππους.
 214. c. d. e. τέτοις.
 220. a. τὰς χεῖρας καὶ τὴν μάχην, e. ἐξέφυγε.
 221. a. γὰρ pro δέ.
 222. d. ἐκπληθεῖς.
 237. e. οὕτως, a. d. e. ὑπέστρεφε.
 239. e. ὁ αὐτός.
 241. a. ἀλλά.
 245. e. Ἀπηδάωνα . . . τῆ Φαυ...
 256. e. ἐκτείνοντες . . . c. d. e. δ' αὐτοῖς.
 260. c. d. ord. inv. Μαχ. δὲ Νέσσορος.
 263. d. πίπτοντας.
 266. e. εἶπεν.
 267. d. τέτε τοῖς λόγοις.
 268. a. Εὐρυπύλα . . . ξίφι.
 269. a. c. e. παρ' αὐτόν.
 272. e. τὴν τῆς Ἀριστολόχει.
 275. e. ἀνέπαυσεν ἐκαίνας.

204. c. d. ἄρα.

205. e. πορθήσωμεν.

207. a. ἐκτρέχειν ἰσράκων.

XIV. Iliadis.

12. a. κινέμενον, e. γενόμενον.

14. a. ord. inv. πῶς ἂν. Ἀχ. χ.,
et e. χαίρη.

20. c. pr. m. τὰ χερσίων.

36. e. θρόμβον ... περιδραμόν-
τα πάλιν, sic c. περιδρ ...

41. a. κροτῆσαι.

44. e. ἀνὴρπαξαν.

45. a. e. ἔσθλον, e. οἰκείως.

49. a. ἀναβλέψας, d. ἀναψύξας.

50. a. ἐξήμισε.

53. a. c. e. ord. inv. π. δὲ πόν...

58. a. e. Ἀρχέλαον.

64. a. ord. inv. δ' Ἀχ. ἐξ ...

68. a. ἐμπεπηγμένον, e. ἐμπε-
πληγμένος.

70. e. ἔκτεινε Γυρτίαν.

71. e. Μουσῶν τῶν Ὀλ ...

74. d. Ἀσκαλίας.

75. e. Περιφρίτην.

76. c. ad Ἀτρείδης interl. ὁ
Μενέλαος.

XV. Iliadis.

7. a. οἰκυρῆσαν.

11. a. ἃ βλέπων, d. om. τίς,
e. ἀφροντισί.

14. a. d. ἐν τοῖς.

15. e. ὡς ξένος.

18. a. ἀπὸ πτερῶν.

23. d. ἡγνόνησας.

26. e. ῥιπτόμενος.

27. e. ἀήρ, πῦρ, ὕδωρ, τὰ λ. ...,
c. d. om. τε.29. d. κατερρέπτετο ... e. κῶα
τῇ κινήσει.

30. a. e. τῇ ζάλῃ.

36. e. ὑπέκραυμα.

43. a. ord. inv. εἶπ. πρίν.

44. e. θσανεῖν.

52. a. προέταπτεν.

53. e. τῆς Ἄδε.

55. a. τιθύν. c. d. e. ἐκτρέψαντα.

59. e. τέ pro δέ.

63. e. ποικίλως.

65. a. e. βαλλέντος.

70. d. τῆς, a. Ἡρακλῆος.

71. d. e. τέ pro δέ ... a. e. Ἀπόλ-
λωνα, e. καλῆντας.

72. d. ἔσα.

78. e. εὐπρόσσωπον.

79. e. ἄριστα νῦν.

84. d. ἡ πρὸς.
85. a. e. ὃν περ.
99. a. e. Κρόνου.
101. a. καίτοι, a. παρίδραμε, e. a. ἀπέλαμψε.
104. a. καὶ pro θε, a. d. τὸ ἄσθμα.
107. e. πεδίοις.
109. a. d. δὲ pro τέ.
112. a. ὅποι, e. ὅπε.
115. e. πᾶσαι δὲ ψυχαί.
119. e. αὐτός τε.
120. e. δὲ ἄλλοι.
122. e. πρῶτον, a. c. ἔτυψαν, e. προσορμῶντος.
125. a. ἐξ ἄφνω.
126. a. ἡ χάλασα.
133. a. τέ pro θε.
135. a. φεύγοντες . . . ἔσωθεν.
136. a. Ἐκτωρ Τρωσὶ κελεύσας δὲ πῦρ φέρειν ὡς πρὸς τὰς νῆας.
137. e. μετήλαυνε.
140. a. μαρανθεῖσαν.
142. a. ἀρατωτάτω.
147. e. ἀφύς.
150. a. ναῦν τέ.
152. a. Κλειτίον.
159. e. καὶ πρὸς.
161. e. κοινατέρως.
167. a. οὕτως.
168. a. e. ὀτίον.
172. d. ὅτις pro αὐχένος.
177. a. Αἶαντι.
181. a. καλὸν ἔστιν ἡμᾶς σῶσαι νυνὶ τὰς νῆας.
182. e. εἰ προσδοκᾷ.
195. a. c. d. ἐκ Κυλίνης.
196. a. Κρησμον.
198. d. ἐτᾷ, e. τιτῶ.
200. a. ord. inv. ὦμ. αὐτόν.
203. e. τέ pro θε.
216. e. καὶ μόλις κόψας ἔδραμε.
217. e. om. θ', c. e. Περιφροίτην.
218. a. ἄντυγον, d. τῷ αὐτῷ, e. τὸ προσκρῖσαι.
220. a. ἐτρέποντο.
222. e. μένον . . . a. φέρων.
223. e. ναυμαχῶν.
224. e. καὶ πρὸς.
227. d. ἤρξατο.
229. e. ἄκοντες.
236. a. εἰς πλῆσιν.
238. a. e. θρήνην . . . τῶν, a. ναυτικόν.
244. a. ἐξέλαθη.
246. a. πρὸς τὴν θάλα, d. περί.
247. d. ord. inv. λ. ἡ. εἰ. ἡ. σ. pag. 126. v. 5. a. σφεῖς . . . εἰς τέλος.

286. a. ord. inv. ἐ: δὲ ὑ.
 287. e. καὶ εἰς, a. αὐτὸ μετα-
 κινοῖτο.
 288. a. e. ὑποσρέφει.
 289. e. ἐξεργάζονται.
 291. a. τὴν θέσιν, sic infra.
 295. e. φασίν, a. ord. inv. ἐ.
 τ. οἶκον.
 296. a. ἔριπτε.
 298. a. καὶ pro μέ.
 299. d. Εὐρυνόμει, e. καλλιρόει,
 pro quo a. καὶ λόφει.
 301. a. γναπτῆς, c. γναμπτῆς,
 et interl. καμπτῆς, e. γναπ-
 τῆς.
 303. e. d. οὕτω με.
 305. c. τὰς φύσας.
 306. e. ἀνέλεξε.
 307. e. σφαιρωθεῖς.
 309. a. τῆτον, e. τῆτο.
 310. a. c. e. πάνυ.
 311. a. c. e. ord. inv. ἔρ. θ.
 313. a. τῷ χρόνῳ.
 314. a. e. ord. inv. τί δῆ.
 315. a. κατὰ λεπτόν εἰπούσης,
 e. ἀκρόσης, c. ταύτης οἰκτι-
 σαμένης.
 316. a. καὶ πῶς, c. ὥς τῷ, e.
 καὶ τῷ, a. e. τῆ.
 321. e. ταύτην τῷ ὑἱῷ αὐτῆς.
 326. a. τῆς Θέτιδος.
 328. a. δι' ἧς.
 332. a. d. αὐτῆς, e. αὐτήν.
 336. a. e. οὕτως.
 342. e. κασσιτήρει.
 343. a. e. τῆ pro δέ, e. φέρον-
 τι . . . εἰκόσιν.
 344. a. d. καὶ pro ὥς.
 345. a. ἐμύθευσεν.
 355. a. d. βραχέως.
 361. e. μητέρει.
 362. a. λόγος.
 365. c. e. εἵμαρτο.
 368. a. καὶ τῆς ὑδρ . . .
 369. a. Ἑλληνας . . . οἱ Τρῶες.
 371. a. c. συνεργῆν.
 375. a. e. εἶτε.
 377. d. τὴν pro τῆ, a. τὴν θέσιν.
 380. a. ἥ ἅπερ ὅπλα ἦν χρυσῆ
 ἄμα τε καὶ ἀργύρεια.
 384. a. ὄφειλες, e. ὄφελον.
 386. a. e. τῆτο γὰρ ἔστι τὸ, θά,
 a. συμπεθαρεῖναι.
 387. a. κατωτέρω.
 388. a. καὶ pro ὥς.
 391. a. λύπη συνήφθη, c. λεί-
 πει συνήφθης, e. κακῶς συ-
 νήφθης, a. γεννᾶς τε.
 395. e. τῆτο.
 396. c. d. τάχος.
 397. a. e. ἔλεγε.
 399. a. c. γίνονται.

406. e. χύσει.
 407. a. Κηλαίω τῆς Ἀμοίας,
 e. Κυναίω τῆς Εὐμοίρας.
 409. a. ὦ μάντακα.
 413. e. συνάπτει.
 417. c. e. καὶ pro ὡς.
 418. e. καιρῶ.
 420. a. αὐτῷ αὖ ἴσχεσιν.
 421. a. εὐτ' ἄν, e. ὡς' ἄν.
 422. a. νεουργά.
 426. a. ἀθρείας.
 435. e. ὦμους.
 436. a. e. ἐμηχανήσατο, c. e.
 ἡ φρόνησις.
 437. c. ταῖς ἡλίε.
 438. a. καὶ pro ὡς.
 440. a. ἀκρασίε.
 444. e. τέ pro καί.
 448. c. τὸ pro σοί.
 451. a. e. καὶ pro ὡς, a. c. e.
 ἔγραπτο.
 452. a. c. e. λεπτομερέστερον.
 456. a. c. e. ord. inv. πρῶτον
 ἐξ ...
 463. a. βαδίζον, a. e. ἰσχύει.
 465. c. d. χολότ ... e. δεικνύον.
 466. a. διὰ πυρός.
 467. a. πυρός, c. συνάδεσα.
 469. a. e. κοσμογονεία.
 474. e. τρίποδα.
 476. a. ἅπαν.
 478. a. καὶ pro ὡς, e. τέλος.
 479. a. c. τέλειος, a. ἀριθμῶ.
 480. e. ὑπέρτατα.
 481. c. χρόνον δε (interl. τέ-
 λος δε) κόσμον καὶ χρόνον
 λέγει, d. χρ. δὲ τ. καὶ
 χρ. λ.
 488. a. μοι pro με.
 489. a. d. ἀναπυκτέον.
 491. e. ἀναδραμών.
 492. a. καὶ pro ὡς.
 499. a. c. ἔχοι.
 500. a. e. τῶν pro τῆς.
 502. c. ἄνπερ.
 504. a. c. e. γεγονύιας.
 506. a. τῷ pro τά.
 509. e. ὁ pro δέ.
 515. e. λαβῆσαν.
 518. e. γραμματικῶν.
 524. e. τό.
 525. e. λέγειν.
 526. c. e. συσροβεῖ, e. ποιεῖ.
 529. c. λέγειν.
 531. e. ἦνπερ.
 535. a. e. γναπτάς.
 536. e. σπέει, a. ῥέας.
 537. e. ἔρεβον.
 541. a. καὶ εἰς θάλασσαν.
 547. a. d. e. ord. inv. πηλὸς ...
 Πηλεύς.
 555. a. ἤγεν.

XIX. Iliadis.

2. d. καὶ τήν . . . οὗτος ἑξα-
πορρίψας, e. μοὶ pro δέ.
19. a. c. τὴν ὀπλων.
22. e. μέμφεται σφοδροτάτοις.
30. a. c. e. ὀπλεργίαν.
31. e. d. e. εἶτα.
36. e. τηρήσωμεν, c. τηρήσαι-
μεν.
41. d. δὲ νῦν.
53. e. ἦτε ἔμελλεν.
56. e. ἔργο.
57. c. ἔσχηκε.
58. a. προστόκε, e. e. πρὸς τόκε.
59. e. Ἡρακλῆν.
66. a. c. e. τότε δὲ καὶ τὸ βρέφος.
72. a. c. κράτῃ, e. γενεθλίοις.
84. e. καρδίας.
86. e. προπνεῦσαι.
104. a. c. e. οἰκτείρων.
106. d. πῶς pro παῖς.
111. e. δ' αὐτῆς.
116. e. τὸν δεξιόν, a. c. εὐξυμ-
βόλῃ, e. ἐκ συμβόλῃ.
123. c. ἐλαπρύνθη.
124. c. d. e. ἥ pro τῆς.
125. a. ἄ' Ἡφ. ὡς πρὸς τὸ πῦρ.
129. c. εἰλοφυρμός.
137. a. θεῶ δαμῆναι μόρσιμον.

XX. Iliadis.

12. e. θρωσμῆ.
17. d. πισέα τε, e. οὔρεά τε.
20. e. ἐντέχνῃς.
30. e. μέρος.
38. e. κάντεῦθεν.
47. e. χρ. καὶ φυσικὰς διδά-
σκει.
51. d. γέ pro δέ.
57. d. πανύγρων.
63. a. e. ἐλλήψεις.
73. e. αὐτὸν Πάτροκλον.
76. e. τὸν οὕτωςί πως ὄντα.
77. d. e. τῆ, a. c. e. om. δ'.
78. d. Διὸς pro θεῶν.
80. a. c. e. ἄπερ.
81. e. ἔκφρασιν.
83. a. e. καὶ pro μή, c. Ποσει-
δῶνος.
88. e. ord. inv. τῆτο πάλιν.
89. c. e. ord. inv. Π. νῦν.
90. c. d. λέγει.
91. e. καὶ pro ὡς.
98. c. e. βαρύτατον, κατωρρε-
πὲς σοιχεῖον.
111. a. ἀήρ τε.
121. c. κεκρυμμένων.

122. e. ἐκπυρρῶν . . . rectius
ἐκπυρρινιζόντων.
124. c. βλεμεαίνει.
132. e. τείχη.
134. e. δὲ pro τέ.
136. e. πελμάτων.
138. e. ῥάδιον ξυλουργεῖσθαι ...
ἐκτέμνειν.
141. e. πλέοντα.
142. c. οὕτω.
143. e. συνείργουν.
147. c. μεγαλωφελεῖ.
149. c. d. λόγους.
158. c. ζάλης.
164. e. ἀκειρεκόμης, f. ἀκερσο-
κόμης.
181. c. e. οἷς κατακύσῃ
184. e. καὶ pro καὶν.
191. e. παρ' ἐτέρω.
192. e. ὑπερκατήσας.
193. e. ἀπέπνιγε.
198. e. αὖ καὶ Τρωσί.
199. d. ποτὲ πρὸς ποταμῷ Σι-
μῶντι, e. ποτὲ ἐλθεῖν ἐν
τῷ Σιμῶντι.
202. c. ἤσραπηλάτει.
206. c. e. om. δ'.
207. c. ad ἐσάλευσε, interl. ἐτί-
ναξε.
208. c. e. σέρνων.
213. e. ξυνιέντων.
215. e. φέρων pro εἶχεν.
216. d. e. κατεφαίνοντο.
221. c. ad κεραυ ... interl. σχῶν
δε.
223. e. δὲ ἡ χρυσήλατος.
225. d. e. ὅσπερ.
226. e. χρυσάκη.
230. e. ἐν ταῖς σελήνης, c. δὲ
pro γάρ.
240. c. pr. m. οἶον, c. e. τε.
241. c. ἤναντιῶντο.
246. e. διὰ τὴν λήθην.
248. e. ἰσχύσει.
249. e. ἴδης δὲ, γινώσκεις.
251. d. ἀστέρα δὲ γενέτην, τὸν
αἰθέρα.
252. e. δογματίζει.
256. e. ἡ δὲ σφοδράν.
261. d. τῶν μὲν λ., a. θ. τὴν
τότε μάχην, e. τῆς μὲν λοι-
πῆς ἀκήκοας θεῶν τὴν; et
dein. lacuna.
263. c. e. κλήσει.
267. c. ἐν pro ταῖς.
268. d. e. ῥοαῖς.
269. e. καὶ pro καὶν.
271. d. e. Ἡρας.
275. c. d. λέγε.
277. e. δὲ pro γάρ.
280. c. e. μόναις.
281. e. ὥρσας.

293. c. e. φασί.
 295. d. χείρωνος, e. χείρωνος.
 297. c. ad θαλασσίη interl. νη-
 σιώτη.
 299. c. Ἀθήνην.
 303. e. οὐλίμποιοι.
 307. c. e. εἰρήκει.
 311. e. ἐκπεύσειτ' ὀμφῆς.
 314. c. e. ἦτε.
 316. d. e. δῆσας, d. κατ' ἑναν-
 τίον.
 318. c. e. δ' εἰς Σκάμανδρον.
 319. e. χαλεπόν.
 325. e. εἰςβρασάντων.
 326. c. Ἡρακλέης.
 327. e. ξυνελάσας.
 330. d. ἀρχῆσι.
 332. d. ὀρεῖται.
 340. e. συμβάλομεν, c. e. ἐκεί-
 νοις.
 341. e. συνήκει.
 342. e. εἶργον.
 348. e. ἀνακυμάναντα.
 350. c. e. θερμότατα.
 353. e. δείξει.
 354. c. e. ὅτω τέτρεθ δὲ ναῶν.
 355. e. ὅτε τότε.
 363. e. οἰδαιέσης, c. e. συμμε-
 λαυομένης.
 367. f. τῇ Τροίας μέρεθ.
 372. e. ὁ Ζεύς.
 374. c. e. αὐτόαρ δε Ζεύς.
 376. e. ἐν pro τῷ.
 385. c. ἀνήρασαν.
 395. d. e. νῦν pro δέ.
 397. c. e. ord. inv. πτ. ῥλ.
 400. e. προσάγει.
 408. c. Τζέτζη.
 409. c. χρᾶ . . . ὑπόκρισιν.
 411. e. μόρσιμον.
 423. e. Ποσειδόνον.
 440. e. θεοῖς.
 448. e. νύμφην.
 449. c. περὶ, e. παρὰ.
 452. e. ῥέψασα.
 454. c. e. διαρπάξας.
 455. e. ἔση, c. σέλας, d.
 ἔσι.

XXI. Iliadis.

2. e. ἄς Ἀχιλλεύς.
 3. e. δὲ δυωκαίδεκα.
 9. e. ἑξαπατῶν διώκει.
 19. c. d. ord. inv. μ. ε. τ. κ. τ.
 τ. ὁ. τρ.
 30. e. d. ἔσοι.
 31. e. κηρόθι μάλα.
 34. d. γράφειν, e. γράφει.
 36. d. ἴδαινεν.
 37. d. τὸν Ἀχιλέα.

39. e. πρῶτον.
45. d. Πηλεργόνος, d. e. om. ἄγ'.
46. e. ord. inv. π. ὁ. Π. ἔ. ἦν.
47. e. ord. inv. κλ. Ἀξίς, d. κε-
κλημένε.
49. d. ἐρυσθενέος.
50. c. om. περ.
52. e. ἀνθρώπε.
58. c. e. εἰρήκει μὲν σοι πρόην.
61. e. οὕτως.
62. e. τῆτον Ἀξίς.
63. d. δῆθεν αὐτόν.
71. e. γάρ τοι . . . γέ μέγας.
74. d. ἐδὲ βαθυρρείτε ὁ μεγά-
σθενος.
75. e. θάλασσα τέ.
76. d. ναίεσιν.
77. d. e. ἀλλὰ καὶ ὥς δείδοικε.
78. d. ἐρανόθε, c. σμαραγήση.
84. e. καὶ νῦν καὶ τοι πλέονας,
f. καὶ νύ κ' ἐπὶ πλέονας.
87. e. ὑψῆται.
89. e. λέγει.
93. c. e. τῷ ἐνταῦθα.
94. c. ad τίνας, in marg. λόγας.
95. c. ἴσος.
97. e. Ἀπόλλωνι.
100. e. ἔλθοι.
102. e. συνεμάχη.
109. c. d. βοηθός.
113. e. ἐκείνου.
114. d. e. Ἀπέλλων.
116. e. διόλα.
129. e. ἐμφρόνων.
133. e. ἀθανάτων.
139. e. μέμνηε.
140. c. d. Ἥρη δὲ μέγ' αἰείσε.
148. e. δὲ pro μὲν.
151. e. ἔπεσεν.
154. e. ἦθ' ὁρᾶτο.
155. d. ἀμφέσασσαν.
156. c. d. ῥινότερος.
160. e. μέμνηται.
165. d. ἦν ἐδὲ δεινός, e. ἦν ἐ
δεινός.
169. c. πρότεροι.
170. e. λῦσε δὲ γαῖα.
172. f. συνήρραξαν, e. σὺν θ'
ἥρραξαν.
174. e. καὶ συρράγη.
180. e. ἐκτυρρήνισας.
182. e. πρότερος.
186. e. ord. inv. καὶ γράφων.
188. e. καὶ τὸ γλυκύ, d. τέρπων.
189. e. εἰς pro ὡς.
195. e. πρότερον.
202. c. τῶν κεραυνῶν, d. καταρ-
ρέειν.
203. e. αἱ χάται.
208. e. παταγῆσιν.
214. e. δὲ, ἀήρ δε, c. ἀήρ τις,
d. ἀήρ τι.

215. c. d. ὁ δέγ' ἀήρ.
 233. e. τὰς Ἑλληνας, c. interl. νῦν pro δέ.
 247. e. ἀναρρῶννῦσα.
 251. c. in ὄθεν interl. διό.
 254. e. τῷ δὲ Θερμῷ, cui interl. c. λεπτῷ.
 255. e. αἰθεριάζον.
 260. e. τὸ πᾶν, c. τελείως.
 265. c. τὸν λόγον.
 270. e. ἥλιον . . . d. ord. inv. ἐ. τ. ἐ. ὥς . . .
 280. c. εἰδοποιοῦ πρὸς πνεύσεις.
 281. c. τὸν κόσμον.
 286. c. ἀνατίνειν.
 288. c. d. e. ord. inv. φ. ζ.
 297. c. βάθραν τεθεικῶς γῆς καὶ τῶν.
 308. e. ὅτ' ἠπείλησε.
 313. d. e. μαθημονέων.
 317. c. τοῖς περιδρόμοις σφαίρας.
 318. e. δὴν.
 320. c. λυσιτελεῖμεν.
 327. e. φίλοις ὁμοιωμένων.
 336. c. Λητοῖ συνάπτειν.
 337. c. e. γόνασι.
 338. e. ὡς ἥλιος.
 339. e. τότε γενομένης.
 352. e. τὸ μὲν παχύ.
 354. c. in ἐκείνης interl. τῆς σελήνης.
 355. c. ἃ τόξα.
 360. e. Λοιποῖ τέ.
 361. e. ἐρμαϊκῷ.
 363. c. ἐγίνετο.
 366. c. ἐδύσσετο, e. ἐδύσσατο.
 367. e. τῇ νυκτί.
 370. e. ὡς ἀνέστη.
 373. e. ὁ Ἀχιλλεύς.

XXII. Iliadis.

2. d. ἔξωθεν.
 4. c. τῆς . . . ἀπάταις, e. τῇ ἀπάτῃ.
 7. e. ναυσάθμιον.
 32. e. ὡς τὸ τρεῖς.
 33. e. πάντων ὁρᾶντο.
 35. e. τέ pro περί.
 41. e. ὁ χρόνος.
 42. e. ἐθεώρουν.
 44. c. ἀγαθός.
 47. e. τετραγωνίζοντα.
 48. e. θέλει.
 52. c. e. δὲ pro γάρ.
 53. e. ὄθεν.
 60. c. e. ord. inv. τ. ἐκ ἐ. . .
 62. e. τοξεύματι.
 63. c. d. e. οὐδὲ δευτέρως.
 69. c. d. ἀλληγορίας.

73. e. πάντη.
 74. e. λέξομεν.
 75. e. πάντως.
 77. e. ἀγαθόν.
 105. d. εἰπεῖν τις ἀσθενής, c. καταπέσοι.
 106. c. ὥσπερ τάδε.
 107. c. d. σκέλει.
 116. d. τῷτον ὁ Φοῖβος λέγει.
 123. c. d. θεὸς δὲ ἐπιδώμεθα, ut apud Hom. v. 254.
 125. e. μὲν νῦν . . . τὸν δόλον.
 126. c. μὲν pro νῦν, e. ἀποθνήσκει.
 135. d. e. ἴδης.
 136. e. καὶ εἴτι.
 140. e. δὲ pro νῦν.
 143. c. ἄτέρα, e. θατέρα.
 145. e. καὶ μία κατὰ ἑλληψιν.
 146. c. ὁ δόλος.
 151. d. e. ἄς Ἡφαιστος.
 153. e. μήνυμα.
 155. d. κτείνη.
 158. d. ἴσως καί, e. ἴσως τοῖς.
 160. e. ἡ μοῖρα ἐκληρώθη.
 167. c. e. νῦν pro μὲν.
 168. c. δειδέχατο, d. δεδίχατο.
 170. e. δ' ὁ ράοι.
 174. d. ἡ ὁ καιρὸς ὁ γαμικός.

XXIII. Πiadis.

5. c. d. νενίκηκε,
 6. d. ἐτέρως.
 9. e. κλαίεσα.
 12. e. κατανόει.
 18. c. αὐτῇ τέ.
 21. c. τὰ νυκτός.
 22. c. τοῖς παλαιοῖς οἱ ποταμοί.
 25. c. e. τὸ τέμενος, c. θυηδόχως, at hi codd. verum politicum fecerunt.
 27. e. τέτρες, d. e. ναές.
 34. e. εἶπε τέ . . . δὲ ἔ παρέσχεν.
 41. e. ἄλδες.
 48. e. Ἀπόλλωνα.
 49. c. ἐμπωληθείη, sic infra.
 56. e. ἐν θλίψει.
 61. c. e. ord. inv. κ. ὁ ἥλ...
 63. e. σεύετο καθήμεναι.
 67. e. τόξον pro τότε.
 77. e. οἱ pro καί.
 78. c. καὶ σὺ δὲ νόει θυσαῆ.
 83. e. ἕκαστον.
 87. c. d. om. δ'.
 91. e. λαβών.
 92. c. ἠρεωθέν . . . e. πῦρ ἄν.
 94. c. e. Ἰριδος ἐς τὸ πλεόν.
 95. e. ἡλίσ πριν τὸ νέφος.

103. e. εἰ μ. μὲν ὥς καὶ πολλα- 108. c. e. οἱ ... ἄριστοι, e. ἄθλας
 κισ εἶπον, lacuna post νῦν, pro ἄθλα.
 inde κυωνίῳ. 113. e. νῦν καὶ ἡ παν . . .
 107. c. prim. m. Ἀρείων, e. 116. c. d. Διομήδη.
 θεῖος. 124. e. δὲ pro τέ.

XXIV. Iliadis.

c. hocce principium habet diversum.

Ζεὺς, Ἐκτορος κηδόμενος, θέτει πρὸς Ἀχιλέα,
 Ἴριν δὲ πρὸς τὸν Πρίαμον σέλλει κελεύσας λέξαι,
 τῇ μὲν, ὥς δοίη Ἀχιλεὺς τὸν Ἐκτορα Πριάμῳ.
 Ἴριν δ', ὥς λύτρα Πρίαμος τῷ Ἀχιλεῖ κομίσοι,
 καὶ λάβει σῶμα Ἐκτορος, κομίσοι τε πρὸς Τροίαν.
 εἶτα φανεῖς καὶ ὁ Ἑρμῆς, τὸν Πρίαμον προπέμπει,
 κοιμίσας τὲ τοὺς φύλακας, ἄγει πρὸς Ἀχιλέα.
 ὃν ἱκετεύσας Πρίαμος τὸν Ἐκτορα λαμβάνει,
 κομίσας Τροία θάπτει δε, πένθος ποιήσας μέγα·
 εἶτα δὲ καὶ περίδειπνον (a) παρήγορον τοῦ πένθους.

12. c. e. δ' Ἀπόλλων.	62. e. Πηλείδης.
18. e. ἔτρυνεν.	63. c. τὴν κλῆσιν.
28. e. ἄπερ παρυπεκράτησε.	67. e. μασθόν.
33. e. πολλάκις γὰρ κλέπτουσι,	68. e. τῶν γυναικείων.
a. καὶ δεσμώτας.	70. d. e. καὶ pro ὥς.
36. e. μετὰ τέτων.	73. e. τὰς γάμους.
44. c. ἐπεὶ τῇ.	83. c. d. Ἦραν λέγει.
49. e. νέφης δὲ συνέδησεν.	94. d. Ἦρα.
56. d. e. λαβών	106. c. προῆγον, d. ὁδηγόν.

(a) Περίδειπνον ἐστὶν τὸ ἐπὶ τοῖς τελευτῶσι γινόμενον δεῖπνον, ὃ παρ' ἰδεώ-
 ταις παρηγορίαις καλεῖται.

112. e. σμίγεσθαι.
 119. c. d. συνακώς.
 120. c. d. ἐμπολήσαι.
 129. c. ad συγγράμμασιν, interl. συνίζησιν.
 130. e. τερπολέων μέλλει.
 132. e. κλάων . . . κακίων.
 135. e. Πατρόκλω.
 136. e. παρειγορεῖται.
 137. e. τῆς ξηραῖς.
 149. d. τὰς χεῖρας.
 150. e. ὑπάρχειν.
 160. e. τὸ πῦρ πρὸς ἐναντίους.
 161. e. πυρὸς καὶ τῆς θαλάσσης.
 164. e. οὐρανία νῦν τῇ.
 165. d. e. Ζεὺς, καὶ Ζεύς δε.
 169. c. πρὸς αἶρα.
 176. a. Ἑρμεία σοι γὰρ μάλιστα φίλτρον ἐστὶν ὡς θεόν.
 189. e. μήτ' ἂν τις.
 183. d. εὐτελῶν ἂν λέγη, e. εὐτελῶν γραμμάτων.
 185. c. e. οἶον.
 187. e. ζυμόν, d. κόμπη τε.
 189. e. ὡς γράφων.
 191. c. ad θέλων interl. χηρῶν.
 194. e. Ἑρμῆν καὶ τῆς.
 199. c. μετασχῶν καὶ δείπνῃ.
 201. d. κομψῶς δε.
 205. c. τὰς δυνάμεις, e. συνάμεις
 209. c. τῶν ἀνδρωδῶν sine καί.
 210. d. ὁ pro καί.
 214. e. ἀσσυμνήτηρι.
 215. e. χαριέστατος.
 218. e. ἰσχυρὰς pro ὁ Ἑρμῆς.
 223. c. e. φασί.
 227. c. καὶ κατὰ τῆ Ἀχιλλείως.
 231. c. d. εἰς τῶν τῆς.
 232. e. ὁ δ' Ἀργειφόντης.
 236. e. πόσον.
 245. c. ἀθάνατον θεὸν ἐξοβελίζειν, et interl. ἐξοβελίσσον, e. ἀθ. οἶδεν ἐξοβελίζειν.
 254. d. χύδη.
 255. e. τὲ pro δέ, et viceversa v. 257.
 261. c. e. τὲ pro γάρ.
 262. c. θεῶν τις ἡγεμόνευε.
 264. e. δ' ἀλίτταμαι.
 265. e. μὴ πέραν . . . ποιήσας.
 266. e. ἢ ὅπερ χρή.
 272. c. e. ἰσαάσκετο.
 274. d. e. δύο περ, e. ἀπὸ πέν. τὸς ὄλεσαν.
 275. c. ἡ μὲν, e. οἱ μὲν ἄρ ἐν δ' ἡμαρ κέαντ' . . .
 276. e. ποιῆσαι.
 278. c. d. μνήσατο.

280. c. om. ἔτι.	304. c. e. ord. inv. τ. τ. γ.
282. e. πέει.	305. c. ἤγουν, e. εἴτ' ἔν.
286. e. ἡμβρύνετο sic infra.	326. e. εἰκέλη.
287. e. ὑψηλότερον.	327. e. κτείνειεν.
297. e. τῆτον.	329. e νοσήσασι, rectius.
301. d. τῆ πάθεις.	

VARIANTES IN ODYSSEAE PROOEMIO.

4. d. ἔνθεν.	32. d. οὐ μὴν . . . φθισογγυῖσι.
10. d. πόλεμον ἐκείκων.	33. a. μετατρέπω.
14. a. μέλλοντα δὲ συμπνίγειν.	36. a. Κορνῆτον.
15. a. λαμπράς.	52. d. καλῶντας.

IN ARGUMENTO TOTIUS ODYSSEAE.

3. d. δυσπνόων.	11. d. Σειρῆνας.
5. d. πρῶτον, sic infra.	19. a. πᾶσα.
6. d. Κίχονας.	

I. Odysseae.

1. a. τὴν νῆσον.	31. d. ord. inv. τ. π. πλ. γρ.
3. a. Παφίω.	48. d. ἐρῆς τε ὁ σαλεύς.
4. a. πρὸς τὴν Ἰθάκην.	49. a. καί περ . . . εἰς Ἴθ.
5. a. τότε γάρ.	57. e. τὸ δειπνον.
10. d. ἀναπυκτέον.	60. a. γῆν τέττε.
16. a. εἰς ἄδην.	64. a. ἡώοις.
21. a. ἐδέσαντο.	66. d. om. ἦν.
22. d. τέτους.	67. a. ἐκφασίαι.
29. a. ἥλιον ἔφην.	73. a. ἥπερ ὅταν.
30. a. ἔμπροσθε.	

AD INDICEM AUCTORUM

IN ALLEGORIS CITATORUM

ADDE Πείσανδρος, p. 248. v. 88. ET IN 'Αριστοτέλης p. 167.
v. 685. p. 183. v. 252. p. 259. v. 76.

ADDENDA AD SCHOLIA IN PROOEMIO.

116. a. ad τινὶ, in marg. τῷ Κρεοφύλῳ, et c. Κρεοφύλῳ.
912. c. ad ἐκ Χρύσης, in marg. τὸ σχῆμα παρήχησις.
1052. c. ad οὕτως, in marg. τὸ σχῆμα κύκλος.

I. Iliadis.

104. a. c. ad τοῦ Διὸς, in marg. ἦτοι τῆς εἰμαρμένης.

II. Iliadis.

50. c. ad φοξὸς, παραβλάψ, ψεδνόθριξ, in marg. ὄξυκέφαλος,
στραβὸς, μαῦδαρόθριξ.

VIII. Iliadis.

196. c. ad πῦρ, in marg. λείπει τὸ λέγειν· ἴν' ἧ, ἐκέλευσε λέγειν
πῦρ ἔχειν ἐν οἰκίᾳ.

X. Iliadis.

36. c. ad Νέστορος υἱός, in marg., ὁ Θρασυμήδης, ὡς τῶν φυλά-
κων ἡγεμόνες.
48. a. ad οὗτοι, in marg., εἰρωνικὸν τὸ σχῆμα, c. d. addunt, ἔστι
δὲ τῆς τοῦ ἠΘους ιδέας.

INDEX QUARTUS

DEORUM etc. NOMINA,
QUAE IN ALLEGORIIS CITANTUR.

*Littera P. prooemium, asteriscus interpretationem allegoricam,
notae romanae libros Iliadis, arabicae versum,
O. Odysseam significant.*

A

Ἄδης, III. 122. VI. 22. VIII. 136. * 176. * 177. XIII. 111. XV.
53. 59. XX. * 209. * 211. * 212. — O. pag. 226. 11. X. 125.
XI. 2. * 34. * 61. 133. 439. 144. * 145. 150. * 156. XII. 1.
Ἀθηνᾶ, Ἀθηναίη, et Ἀθήνη, P. 138. 147. 159. * 242. * 270. *
294. 701. I. * 86. 137. * 234. II. * 92. IV. 5. * 68. * 84. *
86. V. * 2. 93. VI. * 5. 39. VII. * 11. VIII. * 19. * 135. *
138. * 159. * 160. * 179. XI. * 34. XV. 51. * 92. XVII. *
74. * 104. * 108. XVIII. * 231. * 241. * 436. * 746. XIX.
106. * 107. XX. 3. 103. * 111. * 117. * 142. 196. * 201. *
218. * 221. * 287. * 418. 440. 452. XXI. * 128. 156. *
191. * 197. * 214. * 225. 236. * 252. 253. * 256. XXII. *
51. * 52. * 53. * 68. 120. * 121. * 130. * 140. * 169. XXIII. *
113. * 122. XIV. * 89. — O. I. 3. 46. * 101. * 136. * 137. *
214. 215. * 230. * 246. * 265. 274. 296. * 315. * 324. * 339.
II. 16. * 29. 40. * 45. 50. * 54. 55. 64. 69. 73. * 74. III. 1.
6. 17. * 18. * 19. 47. 55. * 78. 81. 86. 105. 130. IV. * 39.
41. * 42. 119. 121. * 123. V. 2. 6. 10. * 21. * 187. *
189. * 192. VI. 9. * 14. 38. 39. 46. * 63. 106. * 108. * 114.
127. * 130. 148. * 149. 159. * 160. * 168. Πολιάς, 170. *
175. * 182. 184. * 195. VII. 11. * 15. 18. 21. 36. * 58. 78.
VIII. 10. * 14. * 20. * 31. * 79. * 212. IX. * 79. XII. 117. *
121. XIII. 4. * 23. 41. 48. * 50. 55. 58. * 68.

Ἀμφιρίτη, XVIII. * 88.

Ἀμφιρύων, XIX. 55.

Ἀπόλλων, I. * 10. * 12. * 21. * 36. 171. 326. * 351. * 353. XII. * 8. XV. * 71. * 82. XVI. 137. * 142. * 162. * 173. 242. * 246. 272. 274. * 279. 285. * 290. 291. 307. * 335. 368. 376. * 410. * 419. 432. * 450. XVII. * 11. * 57. XIX. * 136. 139. XX. 5. 9. * 163. * 215. * 281. 330. * 352. * 444. 454. XXI. 8. 97. 114. 125. 127. * 259. * 263. * 325. * 333. * 366. XXII. 8. * 12. 86. * 116. * 147. 155. XXIII. * 48. * 51. * 55. 102. * 111. * 127. * 128. XXIV. * 12. * 13. * 14. 39. * 59. 74. 270. * 297. * 327. — O. III. * 89. 91. IV. 41. * 43. VII. 31. 78. VIII. * 38. * 144. * 149. * 154. * 206. IX. * 50. XI. 98.

Ἄργος, O. V. 88.

Ἀρεϊκός, IV. 71. XV. 79. XXIV. 27.

Ἄρης, P. 539. I. * 358. II. * 105. IV. * 61. VI. 57. XV. * 79. * 91. XVI. * 122. * 176. * 179. * 183. XVII. * 74. XVIII. * 724. * 730. * 746. XX. 5. * 158. 198. * 202. idem ἐνυάλιος, 217. * 219. * 243. * 253. * 257. cur σῶκος καὶ ἐριένης, * 258. 330. * 337. * 440. XXI. 155. 166. 170. * 190. 195. * 203. * 207. 217. 226. * 235. XXII. * 41. * 47. XXIV. * 171. — O. VI. * 166. VIII. 6. 41. * 58. * 72. * 86. * 87. * 139. 164. * 176. * 188. * 196. XI. * 99.

Ἄρτεμις, P. 754. 758. * 759. IV. * 86. XVI. * 157. XIX. 42. XX. 5. 171. * 172. 223. * 227. * 237. XXI. * 333. * 337. * 355. XXII. * 52. XXIV. 271. * 297. — O. IV. * 20. V. 127. VI. 91. XI. 52. * 53. 102. * 109.

Ἄττη, XIX. * 49. * 52. * 82. 99.

Ἄτρυτώνη, O. VI. 174. * 176.

Ἀφροδίσις, XXIV. 141.

Ἀφροδίτη, P. 138. 147. 161. 215. * 234. * 278. * 305. * 330. 806. I. * 243. * 358. III. * 26. * 28. * 33. * 39. 159. * 163. * 169. V. * 57. * 60. * 62. * 67. XVIII. eadem ἀφρογενής, * 724. * 729. XX. 4. 171. * 173. * 293. * 377. XXI. 243. * 246. * 253. XXII. * 81. * 170. * 173. * 175. XXIII. 20. 30. * 35. * 38. * 44. XXIV. * 326. — O. IV. * 15. * 36. VIII. 6. 41. * 51. 70. * 81. * 84. * 86. * 164. * 178. * 189.

B

Βορέας, XI. 140. — O. V. 188. XIII. 18. ubi cod. habet Κορέω.
 Βορράς, cur δυσαεΐς, XXIII. 78.
 Βριάρεως, I. * 245. idem ἐκατόγχειρος, * 238.

Γ

Γανυμήδης, XX. * 389.
 Γοργῶ, et Γοργών, VIII. 133. XI. 29. — O. XI. 157.

Δ

Δεῖμος, XI. 29.
 Δήμητρα, — O. V. * 130. * 132.
 Δίες, XXI. * 54.
 Δῖσπετής, XVII. 37. O. — IV. 111.
 Διόνυσος, — O. VI. * 134. XI. 103. * 106. * 111.

E

Εἰδοθία, — O. IV. 50. * 52. * 59. * 62. 136.
 Ἐρεβος, P. 255. 257. XVII. 537. XX. 100.
 Ἐρηνύς, XIX. 46.
 Ἐρις, P. 139. 145. * 267. * 280. * 286. XI. 61. XV. 44.
 Ἐρμαϊκός, XI. 64. XXIV. 171. 191. 195. 205. 208. 220. — O.
 VIII. 171.
 Ἐρμῆς, et Ἑρμείας, P. 247. 312. * 315. I. * 358. IV. * 69. *
 71. * 84. * 85. XVI. * 121. XVIII. * 724. * 731. XX. 3. 119.
 idem ἐριούνης, ibid. 183. 238. * 243. * 253. 255. * 275.
 XXI. * 336. * 341. XXII. 80. XXIV. 7. 18. * 26. * 31. idem
 Ἀργεφόντης, 35. 37. 167. * 168. * 174. * 175. 176. 202. *
 213. * 216. * 217. * 220. * 221. ib. ἐριούνιος, * 225. * 228. *
 idem Ἀργεφόντης, 232. * 238. * 255. ἐριούνιος, 320. * 321.

— O. I. 1. * 48. * 96. * 102. * 203. idem Ἀργυφέντης,
V. 10. * 29. * 32. * 85. 98. * 108. * 138. VI. * 46. VIII. *
144. 152. * 164. X. 13. XI. * 152.

Εὐρος, — O. V. 167.

Εὐρυνόμη, XV. 62. XVIII. 299. 533.

Z

Ζεύς, P. 247. * 284. 312. * 314. 761. I. 10. 136. 139. 144. 154.
156. 163. 175. 211. * 227. * 237. 246. * 254. * 261. * 267. *
274. * 280. * 294. * 295. * 299. * 303. * 310. * 315. * 345. *
355. * 356. * 375. II. * 4. * 11. * 18. * 84. * 103. IV. 1. * 83.
VII. 114. * 116. * 124. VIII. 2. * 19. * 140. 141. * 153. IX. *
14. XI. * 103. * 221. XII. * 20. XIII. * 1. XIV. * 15. XV. *
33. 48. 59. * 68 * 98. XVI. * 15. * 27. * 109. * 118. * 123. *
136. * 187. * 200. 209. * 216. 242. * 336. * 450. XVII. * 9. *
19. * 35. * 55. * 62. * 96. * 103. * 120. XVIII. * 113. * 165.
168. * 169. * 172. * 175. * 179. * 238. * 243. * 244. * 252. *
256. * 400. * 401. * 443. * 538. 553. * 724. XIX. 46. * 50. *
52. * 56. * 62. * 78. * 82. * 91. * 92. * 96. * 99. * 100. XX.
1. 13. 20. 22. 26. * 66. * 78. * 85. 88. * 94. * 99. 293. *
294. * 296. * 372. * 373. 374. * 375. * 378. * 379. 382. *
388. * 390. * XXI. 11. 18. 20. 54. * 55. * 64. * 67. 72. 77.
98. * 122. 152. 165. * 243. 277. * 278. * 280. XXII. * 49. *
53. * 76. * 147. * 159. * 167. XXIII. * 12. 30. * 37. * 103. *
104. XXIV. 1. 4. * 47. * 86. * 90. * 96. * 118. * 152. 163. *
165. * 166. 202. * 251. * 260. * 264. — O. I. * 33. * 45. * 46.
47. * 68. * 71. * 85. * 89. * 91. * 93. * 94. * 101. * 156. *
228. * 307. * 316. * 317. * 322. * 334. II. * 19. 25. * 35. 36. *
39. 55. 56. 83. * 86. III. * 33. * 46. 63. * 65. * 73. 94. 96. * 97.
101. 122. IV. 15. * 16. 17. * 18. * 35. 41. V. 6. * 25. 112. *
115. * 132. * 133. * 137. 139. * 178. VI. * 42. * 46. Αἰγίο-
χος, * 97. * 99. Ὀλύμπιος, * 121. * 125. 127. * 130. * 132.
Αἰγίοχος, 174. * 175. Αἰγίοχος, * 178. 194. 196. * 198.

VII. * 60. * 73. * 75. 78. VIII. * 28. * 40. * 71. * 76. * 121. * 201. * 204. * 206. IX. 11. * 12. * 14. * 15. * 40. 42. *Αἰγίος*, * 45. * 56. * 60. 62. 64. * 78. * 81. 82. * 91. * 118. XI * 50. * 60. * 62. * 69. 76 * 114. * 123. 129. * 140. XII. 20. * 25. * 107. * 110. * 112. 123. XIII. * 7. * 10. * 30. 31. * 46. *Ζέφυρος*, XI. 140. XXIII. 65. * 75. — O. X. 3. 49. 58. 65.

H

Ἡβη, IV. 2. 57.

Ἡλύσιος, O. IV. 110.

Ἡρα, P. 138. 147. 156. * 242. * 271. * 296. I. * 86. 136. 156. 161. 166. 176. * 232. 297. * 309. * 310. * 323. * 344. II. 16. IV. * 69. * 84. * 85. VIII. * 84. * 91. * 135. * 138. * 159. * 160. * 162. XI. * 34. * 109. XIV. * 8. * 15. XV. * 23. * 26. * 34. 46. 55. 56. 61. 68. 69. XVI. * 111. * 121. * 136. XVII. 4. 182. 184. * 185. * 189. * 234. * 245. * 253. 256. * 257. * 258. 405. * 440. * 539. XIX. 53. * 54. * 72. * 80. * 134. XX. 3. 103. * 110. * 117. * 142. * 223. * 237. 253. * 271. * 298. * 322. * 416. * 417. 422. XXI. 13. * 140. * 142. * 146. * 147. * 218. * 220. 227. * 229. 236. * 252. * 334. * 352. XXIV. * 63. * 66. 71. * 75. * 83. * 91. * 94. — O. XII. * 31.

Ἡρακλῆς, P. 71. 72. 503. 591. 598. 1010. IV. * 85. XIII. 136. * 161. XV. * 28. 51. 56. 70. XVIII. 167. 171. * 173. * 175. * 181. 187. 400. * 402. XIX. 53. 55. 59. 69. 77. XX. 326. 359. — O. XI. * 140. 151. 155.

Ἡφαίστειος, P. 167.

Ἡφαιστος, P. 273. I. 161. 166. 167. 169. 174. 297. * 321. * 344. * 368. XV. 46. 47. 61. 65. XVIII. 7. 203. 206. * 260. 280. 282. 290. 294. 350. 356. 415. * 428. * 446. * 458. * 468. * 494. * 496. * 509. * 512. * 528. * 579. * 581. * 593. 602. * 613. * 627. 759. 777. XIX. 1. * 125. * 126. XX. 3. 20. * 80. * 122. * 150. * 167. 262. * 265. * 351. *idem* κολ-

λοποδίων, 397. XXI. 6. 141. * 146. * 147. * 221. XXII. * 151. * XXIII. * 11. XXIV. * 76. — O. I. * 233. * 234. 236. * 237. IV. * 115. V. * 34. VI. 148. * 149. VIII. 42. 52. 55. * 58. * 71. * 84. * 94. * 96. * 98. * 101. * 102. * 109. * 125. * 128. * 135. 141. * 142.

Θ

Θάνατος, XVI. * 114. 130. 138. * 244. * 260.

Θεά, O. I. * 39. IX. * 10.

Θέμις, XX. 13. * 66. 83.

Θερί, XXII. * 37. XXIV. * 19. — O. I. * 35. IX. * 9. * 39. X. * 197.

Θεός, O. III. 30. 70. IV. * 51.

Θέτις, P. 185. 247. * 259. 264. 425. 444. 445. 450. 519. I. 121. 127. 138. 143. 145. 149. 153. 157. 180. * 184. * 185. * 199. * 212. * 227. 246. * 262. * 278. * 296. * 301. VIII. * 137. * 185. XV. 43. 62. XVIII. 2. 12. 38. 40. 44. * 45. * 66. * 71. * 84. * 89. * 102. * 106. * 134. * 221. * 260. 276. 291. 294. 298. 303. 313. 326. * 327. * 334. * 346. 353. * 356. * 377. * 384. 394. 412. * 428. * 447. * 498. * 512. * 529. 533. * 549. * 575. 580. * 600. 611. * 617. * 621. XIX. 1. * 11. XXIII. 7. * 8. * 14. 15. XXIV. 2. * 75. * 80. * 86. * 87. * 90. * 94. 109. * 112. * 115. 118. * 149.

Θόωσα, O. I. 188.

I

Ίασίων, O. V. * 129. Ίάσων, O. XII. 31. 32.

Ίνώ, O. V. 15. * 39. 41. * 50. 180. 181.

Ίρις, I. 82. * 85. VIII. 139. * 150. XI. * 119. XV. * 82. * 83. 86. * 94. XVIII. * 225. * 248. XXIII. 63. 66. * 69. 71. * 74. * 82. 94. * 95. XXIV. 4. * 50. * 51. * 85. * 86. * 152.

Ίσσηδοί, O. IX. 121. 122. 128.

Ίφιμέδεια, O. XI. 92.

K

Καλλιόπη, pag. 224. 8. XVIII. 685.

Καλυψώ, O. arg. 16. I. 1. 47. 145. 149. 204. 208. * 281. IV. 7.
V. 3. 11. 22. 36. 107. 145. VII. 6. 71. XII. 5.

Κέρβερος, O. XI. * 146. 149. 153.

Κιρκαῖος, O. X. 30.

Κίρκη, O. arg. 10. 11. I. * 281. X. 10. * 16. 17. 34. 35. 94. 100.
111. 112. 116. * 118. * 120. 126. XI. 5. 6. XII. 1.

Κραταίς, XII. 57. * 66.

Κρονίδαι, XXI. * 53.

Κρονίδης, XVI. 136. XX. 99. * 404. 410. * 412. XXII. * 29.

Κρονίων, O. I. * 336. X. * 81.

Κρόνος, P. * 284. I. * 356. IV. * 61. XV. 58. 99. XVIII. * 238.
443. * 553. * 724. * 730. XX. * 100. XXI. * 52. 54. * 91. *
281. XXII. * 41. * 47.

Κύκλωπες, O. IX. 35. 62. 69. 84. 128. 131. 162.

Κύκλωψ, O. arg. 9. I. 175. * 182. 188. * 192. * 281. IX. 4.
76. * 106. 112. * 119. 120. 129. 136. 144. 164. * 166. 173.
175. 178. XI. 40.

Λ

Λαμπετή, O. XII. 84. 109.

Λητώ, I. 10. 41. XIX. 135. XX. 5. 171. * 172. * 237. * 242. *
245. * 246. * 250. 253. * 270. XXI. * 335. * 336. * 342. *
360. XXIV. 272. — O. VI. 96. XI. 129. * 130. * 131.

M

Μέμνων, IV. 22.

Μοῖρα, XVI. 450. XIX. 46. * 47. XXI. 18. * 19.

Μοῦσαι, I. 171. * 354. II. * 114. — O. V. 105.

N

Ναῖς, XVIII. * 86. Νηῖς, XX. * 448. — O. XIII. 14.

Νηρούς, I. 121. 157. XVIII. * 88. 205. 276. 281. 414. * 425. * 451. * 573.

Νηρηίδες, XVIII. * 66. * 83. * 89. * 90. 204. * 220. 277. 281. * 346. 349. 414. * 425. * 449. * 573. — O. XII. 103.

Νηρηῖς, I. 121. VIII. 133.

Νότος, XI. 140. — O. XIII. 19.

Νύμφαι, XX. * 67. XXIV. 281. — O. VI. * 97. IX. 42. * 44. XII. 113. XIII. 14. 15.

O

*Ολυμπος, I. 140. 141. 144. * 267. * 274. XVII. 206. XIX. * 81. XX. * 69. * 76. * 94. XXIV. * 323. — O. I. 224. * 227. 241. * 250. VI. * 41. * 58. X. * 115.

Π

Παλλάς, XVIII. * 241. — O. I. 315. III. 81. IV. 39. VI. 148.

Περσεφόνη, O. XI. * 59. * 61. * 157.

Πολυδύκης, O. XI. 74. * 79.

Πολύφημος, O. IX. 4. * 106. 108.

Προσείδων, I. 137. * 223. II. * 105. VII. 114. * 124. VIII. * 84. * 141. XII. * 8. * 21. XIII. 82. 84. 90. XIV. * 8. * 13. XV. 59. 71. * 83. * 96. * 98. XVI. 117. XVIII. * 88. XX. 3. idem ἐννοσίχθων, 21. * 83. 89. idem ἐννοσίγαιος, * 90. * 118. * 143. * 206. * 215. * 299. * 323. * 343. * 354. * 361. idem κυανοχαίτης, * 362. 364. * 399. * 423. * 425. * 429. * 437. XXI. * 128. * 259. * 263. * 296. * 302. * 325. * 350. — O. I. 36. 174. 189. 190. 192. III. 2. V. 14. 38. 169. 170. * 175. VI. 193. 196. 200. 202. VII. ἐννοσίχθων, 26. 28. * 29. VIII. * 159. * 176. * 216. IX. 88. ἐννοσίγαιος, 93. * 102. * 112. XI. 92. XIII. 3. ἐννοσίχθων, 25. 29. 31. * 36.

Πρωτεύς, O. IV. 5. * 52. * 54. * 58. * 63. * 67. * 130.

Σ

Σειρῆναι, pag. 226. 11. — O. XII. 2. * 11.
 Σελήνη, L 358. VII. 130. XX. * 228. * 230. * 237. XXII. 82. * 83.
 Σίσυφος, O. XI. 134.
 Σκύλλα, pag. 226. 12. — O. XII. 3. 33. * 34. 49. 51. 55. 58.
 62. 66. 67. 114. 116. 118. 123. Σκυλλαῖος, XII. 48.

Τ

Τάνταλος, O. XI. 134. * 136.
 Τάρταρος, VIII. * 7. — O. II. 23.
 Τειρεσίας, O. X. * 135. 129. XI. 1. 31.
 Τηθύς, XV. 55.
 Τιθωνές, XI. 1. * 3. — O. V. 65. * 67. * 69.
 Τιτυός, O. XI. 124. * 125. 127. 131.
 Τριτογένεια, XXII. * 83.
 Τρίτων, XVIII. * 88.

Υ

Υπνος, XVI. 114. * 138. 244. * 259.

Φ

Φαέθουσα, O. XII. 84.
 Φοῖβος, XX. * 163. 330. XXI. * 394. * 366. XXII. 116. XXIV. 39.
 Φόρκυς, XVIII. * 88. — O. L. * 189. * 190.

Χ

Χάρις, XVIII. 291. * 494. * 579. * 600. Χάριτες, — O. VIII. *
 179. Χαριτήσιος, — O. VIII. * 190.
 Χαρύβδις, pag. 226. 12. — O. XII. 3.

Ω

Ὠκεανός, XV. 54. 55. XVIII. 299. — O. X. * 99. XI. 8.
Ὠτος, O. XI. 94.

INDEX QVINTVS GEOGRAPHICVS

Regiones, urbes, gentes etc. in allegoriis allegatae.
Asteriscus recens nomen antiquo respondens
saepe denotat.

A

Ἀθῆναι, O. XI. 82.
Αἰαΐνη, O. XII. 6.
Αἰγύπτιος, I. 256. — O. I. * 51.
61. IV. 5.
Αἰγυπτος, I. 254. * 255. — O.
I. 63. 66. 117. III. 38. IV.
29. 45. 111. IX. 19.
Αἰθίοπες, O. I. 43. 44. 54. 59.
62. IV. * 31. 112. V. 163.
Αἰθιοπία, O. V. 167.
Αιολία, O. X. 69.
Ἄλυσ, P. O. 27.
Ἀλφειός, O. III. 136.
Ἀρκαδία, P. 118. — O. VI. 93.
Ἄρνη, VII. 3.
Ἀσία, II. 98.
Ἀσκανία, P. 830. XIV. 74.

Ἀσύριοι, VII. 113.
Ἀτλαντικός, O. I. 147.
Ἄτλας, O. I. (a) * 148. * 152.
Ἀτραμύτειον, P. 899.
Ἀττικοί, O. I. * 32. VII. 44.
Αὐλῖς, P. 423. 467. 645. 647.
649. II. 62.
Ἀφρική, O. III. 38.
Ἀχαιοί, VI. 1. XI. 135. 219. XII.
152. cur ἐλίκωπες. XIII. *
51. — O. I. 314. III. 29. 106.
Ἀχελώϊος, XXI. 73. XXIV. 281.
Ἀχελῶος, P. 581.

B

Βαβυλών, O. P. 1.
Βαβυλώνιος, P. 56.
Βαρδάρη, P. * 824.

(a) Heic fortasse est adiectivum.

Βιθυνοί, P. 826. V. 28.
 Βοίβη, P. 609.
 Βοιωτία, Π. 122. 123. 125.
 Βοιώτιος, XIV. 63.
 Βοιωτοί, XIII. 174.
 Βοιωτός, VI. 26.
 Βούλγαροι, P. * 823.
 Βυζάντιος, P. 93.

Γ

Γάδειροι, O. IX. 19.
 Γλαφυραί, P. 609.
 Γορτύνη, P. 624.
 Γρήνκος, XII. 15.
 Γύνδης, pag. 224. 1. 12.

Δ

Δαναοί, XVII. 125.
 Δαρδάνιοι, P. 810.
 Δῆλος, O. V. * 126.
 Δελίχιον, P. 580.

Ε

Ἐκατόμπολις, P. 898.
 Ἑλλάς, P. 18. 68. 165. 346.
 349. 350. VII. 121. VIII. 83.
 Ἕλληνες, P. 47. 254. 398. et
 passim. — O. pag. 226. 1.
 I. 76. III. 4. 52. XI. * 64.
 133.
 Ἑλλησπόντιοι, P. 821.

Ἐνδιον, P. 900.
 Ἐννεπύς, O. XI. 66.
 Ἐνόπη, IX. 67.
 Ἐπειοί, P. 568. IV. * 37. XIII.
 175.
 Εὐβοεῖς, P. 548. Εὐβοεύς, (Pa-
 lamedes) P. 875. 903.
 Εὐρώπης, IV. 24.
 Ἐφέσιος, P. 8.
 Ἐφεσος, O. VI. 92.
 Ἐχινάδες, P. 580.

Ζ

Ζακύνθοι, P. 583. 1113.
 Ζελειωταί, P. 814.

Η

Ἡλαιοι, P. 568. 574. IV. * 37.

Θ

Θετταλός, XVII. 268. 323. 352.
 XIX. 12.
 Θηβαί, P. 55. 908. 1174. 1184.
 Θηβαϊκή, P. 107.
 Θηβαῖοι, P. 529.
 Θήβη, P. 901.
 Θράκες, P. 821. (Ἑλλησποντία
 IV. 35. VI. 12. X. 64. XIII. 6.
 Θράκη, (urbs) P. 884. (regio
 III. 3. — O. VIII. * 177.
 188.

Θοινακίη, O. XI. 42. XII. 68.

K

I

Ἰβήρ, XVII. 40.

Ἰβηρες, O. I. * 65.

Ἰδαῖος, XXIV. * 164.

Ἰδη, P. 152. 155. 196. 200.
248. 313. * 319. 814. V. *
58. VII. * 21. 22. 71. 140.
151. XII. 13. XVI. 192. *
193. XVII. 117.

Ἰεβούς, O. V. * 161.

Ἰερουσολυμίται, O. V. 154.

Ἰήτης, P. 57.

Ἰθάκη, pag. 226. 17. — O. I.
4. 49. 210. 242. 245. 252.
II. 51. V. 9. 73. XIII. 2.
42. 43.

Ἰθακήσιος, IV. 31. — O. V. 86.

Ἰλιος, XVI. 92. 283. 367. 371.
375. XXI. * 270. * 272. —
O. IX. 13.

Ἰνδικός, P. 970.

Ἰνδός, P. 796. — O. I. 64.

Ἰρή, IX. 68.

Ἰσμαρος, pag. 226. * 5.

Ἰσπανεί, O. I. * 65.

Ἰσραηλίτης, P. 25. 31.

Ἰταλία, O. III. 38. XI. 20.

Ἰταλικός, O. XI. 24.

Ἰτων, P. 604.

Ἰωκός, P. 609.

Ἰωνες, XIII. 174.

Κάϊκος, P. 828. 1003.

Κάϊστρος, II. 98.

Καλυδών, IX. * 105.

Καλχηδών, XIII. 15.

Καρδαμύλη, IX. 68.

Κάρησος, XII. 14.

Καρπάθιοι, P. 599.

Κίκονες, pag. 226. 6. — O.
IX. 2.

Κίλικες, P. 909. 910. VI. 71.

Κίλλα, P. 900.

Κιμμέριοι, O. XI. 9. * 12. 19.
20. * 23. XII. 8.

Κλεζομεναί, P. 897.

Κνίδιος, P. 11.

Κνίδος, pag. 225. 25.

Κολώνη, P. 899.

Κολοφών, P. 897.

Κολοφώνιος, P. 57.

Κορίνθιοι, P. 512.

Κορίνθιος, XIII. 166.

Κουρῆτες, IX. * 100.

Κρής, II. 85.

Κρήτη, P. 353. 357. 391. — O.
III. 38. V. 129.

Κρητική, P. 588.

Κύζικος, XIII. 15.

Κυλλήνη, XV. 195.

Κύμη, P. 898.

Κύπριος, P. 459. 463. — O.
VIII. * 178. * 189.

Κύπρος, O. * 178. * 189.

Κῦρος, pag. 225. 27.

Κυφάνες, P. 632.

Κῶσι, P. 599.

Λ

Λαιστρυγένης, pag. 226. 10. —

O. IX. 157. * 164. X. 7.
10. 35.

Λαιστρυγών, O. I. * 281.

Λακεδαίμων, O. VI. 93.

Λάκωνες, P. 514.

Λαμψακηνοί, P. 815.

Λαπιθαί, XII. 62.

Λαρισσαῖοι, (Πελασγοί) P. 820.

Λαρίσση, P. 900.

Λατῖνοι, VII. 129. VIII. 89.

Λέλεγες, P. 955.

Λεπέτυμνος, P. 1132.

Λεσβίς, IX. 54.

Λέσβος, P. 897. 907. 1086.
1093

Λήμνιος, I. 339. XVIII. 215.
338.

Λῆμνος, P. 612. I. 164. * 333. *
348 VII. 152. — O. VIII.
115. * 118. 124. * 125.

Λιβύη, O. I. 61. 62.

Λίλαιον, P. 899.

Λογγιβαρδία, P. 698.

Λοκροί, P. 544. XIII. 174.

Λοκρός, (Αἴας) P. 688. X. 30.

XII. 117. XIII. 80. 185.

XIV. 53. 78. XVI. 66.

Λοτωράγοι, pag. 226. 8. — O.
IX. 3. 29.

Λυδοί, P. * 832.

Λυκία, XVI. 51. 56. 115. 138.
146. 245. 261.

Λύκιοι, V. 99. XII. 134. 146.
160. XVI. 146. 175. 255.
262.

Λύρνησσοι, P. 900. 916.

M

Μαγνηται, P. 634.

Μαιώτις, O. XI. 13.

Μαντιναῖοι, P. 566.

Μάρωνα, (a) O. VI. * 26.

Μαράνεια, pag. 226. * 5.

Μαρωνεῖται, P. * 822.

Μεθώνη, P. 611.

Μηθύμνη, P. 1132.

Μήρονες, P. 831. * 832.

Μιλήσιοι, P. 833.

Μιλήσιος, O. P. 26.

Μολοσσία, O. XI. 145.

Μυκεναῖοι, P. 512. 1113.

Μυκεναῖος, XV. 217.

Μυκῆνη, P. 756. IX. 21.

Μύριννα, P. 785.

Μυρμιδόνες, P. * 426. 520. XVI.
18. 226. 398. 408. 431.

(a) Ita codex, at καὶ Μάρωνα fortasse mendum corrige Καμάρινα.

439. XVIII. 6. 337. XIX. 20.

Μυσία, P. 1002. 1059.

Μυσοί, P. 827. 1004. 1009.

1020. 1024. 1029. XIV. *

71.

Μυσός, P. 796.

N

Νάξος, O. XI. 102. 103.

Ναυπάκτις, XI. * 103.

Ναύπακτος, IX. * 105.

Νεῖλος, I. 252. 256. — O. I. *

51. 53. * 55. 66. * 117. IV.

111. IX. 19.

Νικαῖς, P. * 830. XIV. 74.

Νικαῖα, XIII. 197.

Νικοπολίται, IX. * 101.

Νισύριοι, P. 599.

Ξ

Ξάνθος, XIV. 47. XX. 163. 167.

171. XXI. 11.

O

Ὀλυμπηνοί, P. * 828.

Ὀλύμπιοι, XIV. * 71.

Ὀρμένιοι, P. 622.

Ὀρτυγία, O. V. * 126.

Ὀρχομένιοι, P. 538.

Οὔννοι, P. * 426.

Π

Πάιονες, P. * 823. XVI. 22. 25.

XXI. 84.

Πάριον, P. 212. * 233. 251. 310.

333.

Παταρεῖς, XVI. * 39.

Παφλαγόνες, P. 825. V. 81. XIII.

160.

Πιάφος, O. VIII. * 178. * 189.

Πελασγοί, P. 820.

Πελασγικές, P. 521.

Περκώπη, P. 816.

Περκάσιοι, P. 818.

Πεῖρεβοί, P. 632.

Πέρσης, P. 17.

Περσίς, P. 18. 27. XXIII. 101.

Πήδαςος, P. 901. IX. 67.

Πήλιον, P. 136. allegorice, 262.

Πιερίαι, O. V. 104.

Πῖνος, P. 901.

Πισίδη, O. VII. 19.

Πρυσάεοι, XIV. * 71.

Πρυσηννοί, P. * 828.

Προφειδοί, XIII. 175.

Πυγμαῖοι, II. 4.

Πύλιος, P. 518. I. 97.

Πύλος, O. I. 7. * 44. II. 5. 41.

48. III. 1. V. 5.

P

Ῥήνη, P. 614.

Ῥήσος, (flumen) XII. 14.

Ῥόδιοι, P. 592.
Ῥόδιος, (flumen) XII. 14.

Σ

Σόκαι, XVII. 4.
Σαλαμίν, P. 526.
Σάμειος, pag. 224. 20.
Σαμοθράκη, XIII. 20.
Σάρδεις, P. * 832. V. * 30. in
Homero Τάρνη.
Σάτνιος, VI. 25.
Σῆστιοι, P. 818.
Σιάχα, O. XI. 57.
Σεγείος, I. 195. XVIII. 62.
Σίδη, P. 899.
Σιδών, P. 387. 420.
Σιδώνιος, P. 388. VI. 41.
Σικελία, O. VI. 26. IX. 16. XII. 34.
Σικελοί, (ἵπποι) XXIII. 101. —
O. IX. * 131.
Σικυώνιος, P. 458.
Σιμοεῖς, XII. 15. XX. 199. XXI.
137. 138.
Σίντιες, I. 165. * 334. * 339.
Σίπυλος, XXIV. 280. * 314.
Σκάμανδρος, II. 99. V. 42. XI.
199. XII. 15. XX. 5. 180. 182.
186. 264. 265. 318. 339. 342.
343. 347. XXI. 2. 5. 40. 88.
94. 106. 112. 138. 372.
Σκῦθαι, XIII. * 8.
Σμυρναῖος, P. 57. 58.
Σμύρνη, P. 897.

Σόλυμοι, VI. 54. 55. — O. V. *
154. 159. 164.

Σπάρτη, P. 352. — O. I. 7. II
5. III. 8. IV. 1. 8.

Σπαρτιάται, P. 514.

Σπερχειός, XVI. 150. 155.

Στάγειρα, XVIII. 460. 686. XX
252.

Σύμη, P. 596.

Τ

Ταρσός, VII. 112.

Ταῦρος, O. I. 58.

Ταυροσκῦθαι, O. XI. 13.

Τάφιος, O. I. 3. 119.

Τεγεᾶται, P. 566.

Τένανδρος, P. 861.

Τένεδος, P. 861. 900.

Τευθραυνία, P. 884.

Τῆνος, P. 898.

Τρυκαῖοι, P. 618.

Τροῖα, P. 167. 341. 390. et
passim. Pag. 226. 1. — O.
I. 161. 162. 163. 314. IX.
11. 25. X. 117.

Τρῶες, P. 176. 180. 187. et
passim — O. III. 5. XI. 117.
120.

Τρωϊκή, P. 107. 341. I. 73. II.
15. IX. 60.

Τρωϊκός, P. 220. 1079. III. 60.

Τύρος, P. 387. 392.

Υ

Υλαῖος, VII. 50.

Υπέρεια, P. 622. — O. VI. * 26.

Υρκανία, P. 27.

Φθιώτης, XVIII. 325.

Φοίνικες, P. 69.

Φρύγες, P. 159. 248. 829. 830.

Φυλάκη, P. 604.

Φωκεύς, P. 94. 541.

Φωκίας, P. 897.

Φ

Χ

Φαίαιες, pag. 226. 17. — O. V.

46. 52. * 78. VI. 1. 7. 14.

25. 190. VII. 10. 20. 57.

VIII. 1. 3. 32. 214. 215.

XIII. 1. 5. 27. * 36. 38. *

40. 47.

Φηραί, P. 609.

Φθῖναι, XIII. 174.

Χίμαιρα, XVI. 56.

Χῖος, P. 56.

Χρύσα, et Χρύση, P. 901. 912

Ω

Ὠγυγία, XII. 124.

INDEX SEXTUS

nominum propriorum in allegoriis etc.

Α

Ἀβαρβαρέη, VI. 20.

Ἀβας, V. 50.

Ἀγαμέμνων, P. 508. 664. 774.

1187. 1193. 1197. 1200. I.

7. 35. 57. 67. 70. 112. 125.

204. 210. II. 8. 35. 53. 68.

102. III. 67. 81. 107. 118.

130. 173. IV. 10. V. 28.

73. VI. 24. 32. VII. 88.

VIII. 91. 113. IX. 12. 28.

49. X. 2. XI. 70. 92. 95.

122. 125. XIV. 3. 12. XVI.

394. XIX. 3. — O. III. 53.

58. IV. 133.

Ἀγαπήνωρ, P. 565.

Ἀγασθένης, P. 572. 573.

- Ἀγάστρως, XI. 148. 160.
 Ἀγγαῖος, P. 565.
 Ἀγέλαος, VIII. 100. IX. 137.
 Ἀγήνωρ, IV. 24. IX. 45. XII. 44. XIII. 126. XV. 133. XXI. 8. XXII. 370. — O. X. 39.
 Ἀγλαῖα, P. 593.
 Ἀγνήτη, P. 577.
 Ἀγριος, P. 651.
 Ἀγχίαλος, V. 87.
 Ἀγχίσης, P. 806. XIII. 114. XX. 298.
 Ἀδάμας, XII. 71. XIII. 144.
 Ἀδμητος, P. 607.
 Ἀδραστος, P. 564. 815. 1007. VI. 27. XXIII. 107. Ἀδρηστος, XVI. 270.
 Ἀερόπη, P. 509.
 Αἰακός, XVIII. 316. XXI. 64.
 Αἴας, (ὁ Τελαμώνιος) P. 525. 684. 884. 1122. III. 108. IV. 27. V. 88. VI. 10. VII. 49. 54. 61. 63. 67. 69. 73. 75. 80. 82. 85. 87. 89. VIII. 107. IX. 70. 127. X. 23. XI. 181. 189. 191. 196. 210. 220. 221. 229. 234. 252. 256. XII. 116. 143. 158. XIII. 71. 171. 202. 208. XIV. 31. 34. 57. 70. XV. 150. 153. 168. 170. 171. 177. 180. 191. 202. 222. 236. XVI. 77. XVII. 121. 123. (ὁ Λοκρός) P. 544. 688. XII. 117. Αἴαντες, P. 1072. 1102. II. 86. IV. 14. VIII. 47. 103. XII. 138. XIII. 23. 27. 42. 75. 78. 181. XV. 119. XVII. 8.
 Αἴγισθος, O. I. 124. 130. 143.
 Αἴθης, (ἵππος) P. 462.
 Αἴθρα, P. 380. 384.
 Αἶμος, P. 1019.
 Αἰνείας, P. 806. V. 55. 61. 74. 76. 80. XI. 44. XII. 46. XIII. 121. 126. 131. 140. XV. 131. XVI. 198. XVII. 60. XX. 6. 44. 45. 281. 286. 399. 406. 426. 429. 430. 435. 438. 439. XXIII. 102.
 Αἴσηπος, VI. 19.
 Αἴσυμνος, XI. 138.
 Αἴσυπος, XIII. 113.
 Ἀκάμας, P. 401. 552. 809. 821. VI. 11. XI. 45. XII. 46. XIV. 62. 64. XVI. 73.
 Ἀκάτης, P. 846.
 Ἀκταῖος, P. 1018.
 Ἀκτηΐς, P. 537.
 Ἀλάστωρ, V. 100. VIII. 130. XIII. 112.
 Ἀλέκτωρ, P. 532.
 Ἀλέξανδρος, P. 152. 153. 156. 161. 164. 175. 192. 205. 213. 218. 221. 222. 226. 230. 235. 251. 289. 309.

313. 314. 317. 333. 338. XIII. 69. 74. 82. 89. 92.
 350. 358. 378. 406. 419. Ἀμφίως, P. 815. V. 88.
 III. 8. 37. 40. 42. 74. 124. Ἀμφιτρίων, XIX. 55.
 139. 146. 148. 166. V. 35. Ἀμφίων, XIII. 179.
 VI. 68. 85. VII. 96. 101. Ἀμφοτερός, XVI. 96.
 VIII. 49. XI. 161. 202. 247. Ἀνακυνδάραξος, VII. 113.
 XIX. 140. Ἀλεξάνδριος, III. Ἀνδραίμων, P. 584.
 69. Ἀνδρομάχη, VI. 70. 72.
 Ἀλεως, P. 1010. Ἀνδρόμαχος, P. 93.
 Ἀλθαῖα, IX. 95. 98. Ἀντήνωρ, P. 407. 810. III.
 Ἀλιος, V. 101. 98. V. 38. VII. 94. XIII.
 Ἀλκάθοος, XII. 44. XIII. 113. 152. XV. 193. XXII. 14.
 Ἀλκανδρος, XI. 101. 26. Ἀντηνορίδης, VI. 44.
 Ἀλκήστης, P. 607. 721. Ἀντίκλεια, P. 582.
 Ἀλκιμάχη, P. 547. Ἀντίλοχος, P. 671. IV. 22. V.
 Ἀλκιμος, O. IX. 141. 79. 83. VI. 24. XIII. 104.
 Ἀλκίνωος, O. VI. 1. 35. VII. 10. 106. 129. 141. XIV. 72.
 17. 54. VIII. 3. 8. 11. 15. XV. 204. XVI. 35. 36. 38.
 17. XVII. 4. XXIII. 18. 104.
 Ἀλκμαίων, XII. 153. XXIV. 322. — O. IX. 142.
 Ἀλκμήνη, XV. 69. XIX. 57. Ἀντίμαχος, P. 405. 413. XI.
 68. 74. 83.
 Ἀλκυνόη, P. 549. Ἀντιππος, P. 597.
 Ἀλφειός, O. III. 135. 136. 137. Ἀντιφάτης, XII. 95. — O. IX.
 Ἀμαζόνες, VI. 54. 57. XVI. 45. 110.
 Ἀμερυγκεύς, P. 575. IV. 36. Ἀντιρος, P. 831. — O. IX.
 Ἀμισώδαρος, XV. 40. 50. 58. 138.
 Ἀμισωδαορίδης, XVI. 64. Ἀντώνιος, IX. 102.
 Ἀμύντωρ, P. 431. 523. Ἀξιος, XXI. 47. 48. 59. 62.
 Ἀμφιάλως, O. IX. 141. Ἀξιόχη, P. 539.
 Ἀμφιδάμας, P. 91. — O. IX. Ἀξύλος, VI. 14.
 141. Ἀπισάων, XI. 245.
 Ἀμφικλος, XVI. 33. Ἀργεάδης, XVI. 97.
 Ἀμφίμαχος, P. 569. 570. 833. Ἀργεια, P. 559.

- Ἀρετάων, VI. 23.
 Ἀρηΐλυκος, P. 535. XIV. 56.
 XVI. 31.
 Ἀρήτη, O. VII. 2.
 Ἀριάδνη, O. XI. 101.
 Ἀρίθρος, VII. 4. 5.
 Ἀρίσβη, P. 817.
 Ἀρίων, (ἵππος) XXIII. 107.
 Ἀρκεσίλαος, P. 527. 533. XV.
 130.
 Ἀρξιππος, P. 97. 100. 103.
 Ἀρπαλίων, XIII. 160.
 Ἀρτηΐς, P. 536.
 Ἀρχέλαος, P. 194. 196. 198.
 205. 208. 231. XII. 46.
 Ἀρχέλοχος, P. 809. XIV. 58.
 62.
 Ἀρχιπόλεμος et Ἀρχεπτόλεμος,
 VIII. 60. 122.
 Ἀρχίππη, XIX. 60. 75.
 Ἀσαῖος, XI. 136.
 Ἀσιος, P. 817. XII. 45. 70.
 XXII. 102. 111. XVI. 285.
 415. 419. Ἀσιάδης, XVII.
 115.
 Ἀσκάλαφος, P. 538. IX. 29.
 XIII. 129. 135. 136. XV.
 81.
 Ἀσκάνιος, P. 829. XIII. 196.
 Ἀσκληπιός, P. 617.
 Ἀστεροπαῖος, XII. 48. XXI. 4.
 Ἀστερόπη, P. 530. 535.
 Ἀστιόχη, P. 546.
 Ἀστύαλος, VI. 22.
 Ἀστυάναξ, VI. 74.
 Ἀστυνόμη, P. 914. 949.
 Ἀστύνοος, V. 47.
 Ἀστυόχη, P. 563. 591. V. 95.
 Ἀτρείδης, VIII. 47. XI. 100.
 XIV. 76. Ἀτρεΐδαι, VIII.
 103. — O. III. 48.
 Ἀτρεύς, P. 354. 509. IX.
 134.
 Ἀτύμνιος, XVI. 35. 36.
 Αὔγειος, P. 563.
 Αὔγη, P. 1010.
 Αὐγέστη, (Helena imperatrix)
 XXIV. 284.
 Αὔληρος, VI. 24.
 Αὐτομέδων, XVI. 360.
 Αὐτόνοος, XI. 136. XVI. 270.
 Ἀφαρεύς, IX. 40. XIII. 140.
 Ἀφήδας, O. IX. 138.
 Ἀχιλεύς, P. 217. 218. 219.
 424. 436. 442. 444. 446.
 464. 519. 594. 675. 687.
 864. 873. 891. 895. 902.
 939. 959. 1011. 1016. 1060.
 1063. 1068. 1071. 1098.
 1135. 1144. 1147. 1154.
 1163. 1175. 1181. 1186.
 1197. 1203. 1204. 1209.
 I. 6. 50. 53. 69. 76. 100.
 102. 105. 116. 117. 143.
 148. 179. 181. 183. 184.
 185. 192. 203. 248. II. 4.
 7. 14. 80 V. 9. VII. 83. IX.
 28. 47. 57. 69. 74. 120.

133. 136. X. 54. 57. XI.

B

261. 265. 269. XIV. 14.

XV. 64. 148. XVI. 1. 4. 10.

11. 213. 264. 283. 361.

XVII. 3. 4. 25. 78. 79. 84.

XVIII. 1. 7. 16. 35. 41. 44.

51. 59. 67. 71. 107. 115.

150. 156. 214. 225. 249.

268. 270. 272. 275. 318.

323. 325. 345. 357. 359. *

361. * 364. * 367. 416.

430. 432. 487. 489. * 505.

506. 511. 513. 515. 516. *

550. 557. * 560. * 562. *

571. 626. 638. 774. 778.

784. XIX. 1. 12. 15. 17.

23. 40. 117. 127. 139. XX.

6. 7. 10. 31. 43. 45. 193

281. 285. 286. 288. * 295. *

297. 311. 312. 331. 338.

339. 342. 346. 349. 406.

410. 411. 425. 432. 434.

444. 445. 446. 447. XXI.

2. 9. 28. 33. 37. 39. 44.

79. 84. 87. 92. 94. 107.

128. 140. 370. 373. XXII.

3. 5. 14. 20. 25. 67. 88.

93. 96. 100. 104. 111. 118.

133. 156. XXIII. 1. 15. 18.

23. 37. 58. 68. XXIV. 2. 6.

29. 69. 96. 100. 107. 109.

113. 135. 157. 196. 198. 203.

210. 227.—O. XI. 116. 119.

Ἀχίλλαιος, XVII. * 597.

Βαθυκλής, XVI. 190.

Βάρις, P. 572.

Βελλοροφέντης, VI. 48. XVI. 42.
46.

Βεήνωρ, XI. 70.

Βεκολίων, VI. 20. 21.

Βρισηίς, P. 918. 919. 1171.

1178. 1185. 1203. I. 77.

100. 116. 126. 131. 210

Βρίσης, P. 917. 953. 1136. IX.
55.

Βῶρος, V. 30.

Γ

Γλαύκη, P. 880.

Γλαῦκος, VI. 44. 48. 63. 64.

65. VII. 9. XII. 48. 122.

127. 150. XVI. 107. 163.

165. 167. 190. XVII. 17.

Γοργυθίων, VIII. 118.

Γενεύς, P. 630.

Γυρτιάδης, XIV. 70.

Δ

Δαβίδ, O. V. 158. 160.

Δαήμων, P. 62.

Δαίδαλος, XVIII. 762.

Δαῖτωρ, VIII. 110.

Δάμασος, XII. 92.

Δάρδανος, XX. 378. 412. 413.
 Δάρειος, pag. 224. 20.
 Δάρης, V. 25. 26.
 Δεξιός, VII. 9.
 Δευκαλίων, P. 588.
 Δηϊκόων, V. 73.
 Δηϊτοχος, XV. 134.
 Δηϊπίτης XI. 167.
 Δηϊπύλη, P. 621.
 Δηϊπυρος, IX. 40. XIII. 129.
 Δηϊτύχη, P. 620.
 Δηϊφροβος, XII. 45. XIII. 56.
 107. 110. 118. 120. 126.
 135. 136. XIX. 140. XXII.
 64. 130.
 Δημόδοκος, O. VIII. 5.
 Δημοκέων, IV. 32.
 Δημοφῶν, P. 552.
 Δημωνάσση, P. 610.
 Δῖα, P. 651.
 Διοκλῆος, V. 76.
 Διομήδη, P. 656. alia 603. alia
 907. 945.
 Διομήδης, P. 401. 558. 694.
 878. II. 86. IV. 17. V. 1. 6.
 106. VI. 5. 7. 14. 43. 45.
 61. 63. VIII. 51. 61. 63.
 66. 68. 70. 82. 99. IX. 17.
 134. 144. X. 29. 30. 41.
 55. 70. XI. 143. 145. 149.
 155. 157. XIV. 6. XXI.
 160. XXIII. 5. 111. 114.
 115. 116.
 Διοπύλη, P. 558.

Δῖος, P. 826.
 Διωρεύς, IV. 36.
 Διώρης, P. 569. 574.
 Δολοπίων, V. 41.
 Δέλσψ, XI. 137. XV. 197.
 Δόλων, X. 53. 71.
 Δόρυκλος, XI. 192.
 Δράκιος, XIII. 179.
 Δράκων, XVI. 52.
 Δρῆσος, VI. 18.
 Δύμας, P. 173.

E

Ἐκάβη, P. 173. 175. 187. 396.
 799. VI. 38.
 Ἐκτωρ, P. 773. 299. 846. III.
 15. 37. 43. 54. 64. 68. 79.
 145. V. 86. 90. 110. VI. 4.
 7. 37. 73. 74. 84. 91. 92.
 VII. 17. 20. 27. 40. 48. 53.
 54. 58. 61. 63. 65. 71. 75.
 80. 82. 85. 87. VIII. 50.
 57. 60. 67. 72. 90. 93. 115.
 120. 124. 133. 189. 200.
 X. 52. 58. XI. 43. 46. 50.
 102. 120. 130. 135. 149.
 156. 198. 207. 217. XII.
 27. 35. 39. 43. 98. 108.
 172. 175. 178. 185. XIII.
 1. 30. 32. 38. 68. 81. 169.
 170. 187. 190. 194. 198.
 XIV. 31. 39. XV. 102. 110.
 114. 122. 130. 136. 150.

155. 167. 174. 178. 184. Ἐλωρος, P. 1018.
 192. 201. 207. 208. 226. Ἐννεπεύς, O. XI. * 65. 67.
 234. XVI. 77. 174. 175. Ἐννομος, P. 827.
 203. 207. 221. 224. 229. Ἐπάλτης, XVI. 96.
 252. 285. 286. 293. 295. Ἐπειός, P. 657. 743.
 301. 317. 324. 331. 334. Ἐπιάλτης, O. XI. 92.
 352. 359. 378. 385. 393. Ἐπικλής, XII. 147.
 396. 415. 417. 422. 423. Ἐπίστροφος, P. 541. 826.
 400. XVII. 3. 15. 17. 36. Ἐρευθαλίων, VII. 24.
 60. 91. 94. 113. 116. XVIII. Ἐρεχθεύς, O. VII. 37. * 41.
 152. 155. 158. 160. 196. 44.
 201. 239. 374. 393. 394. Ἐρίβοια, P. 525.
 396. 410. XX. 8. 52. 444. Ἐριώπης, P. 545.
 445. 452. 454. XXII. 2. Ἐρύμας, XVI. 75. 96.
 54. 56. 62. 76. 78. 85. 89. Ἐρυμάχη, P. 636.
 91. 96. 112. 117. 122. 132. Εὐάδνη, P. 562.
 157. 158. XXIII. 39. 58. Εὐαίμων, P. 620.
 XXIV. 1. 5. 12. 17. 18. 21. Εὐδωρος, XVI. 160.
 29. 41. 61. * 67. 97. 101. Εὐηγος, VII. 136.
 108. 119. * 160. 236. Ἐκτό- Εὐίππη, P. 589.
 ρειος, VII. 74. XVI. 5. Ἐκτο- Εὐμηλος, P. 607. 721. XXIII.
 ρες, XVI. 338. 346. 114. 117. 119.
 Ἐλάρα, O. XI. 125. Εὐρύαλος, P. 561. 702. VI. 18.
 Ἐλατος, VI. 24. XVI. 95.
 Ἐλένη, P. 162. 165. 366. 378. Εὐρυβάτης, P. 1202. I. 115.
 383. 395. 400. 419. III. Εὐρυγόνη, O. X. 41.
 23. 62. 82. 86. 125. 162. 169. Εὐρυδάμας, V. 51.
 175. VII. 94. 96. 101.—O. Εὐρυδίκη, P. 523.
 IV. 27. * 37. * 38. XI. 84. Εὐρύκλεια, O. II. 3.
 Ἐλενος, V. 103. VI. 37. XII. Εὐρυλέων, O. IX. 138.
 45. XIII. 147. Εὐρύλοχος, O. IX. 142.
 Ἐλεφήνωρ, P. 548. 554. IV. 24. Εὐρυμέδων, VIII. 55.
 Ἐλπης, O. I. * 81. IX. 101. Εὐρύπυλος, P. 620. 796. V. 40.
 108. * 144. 168. * 173. VI. 27. VIII. 104. XI. 244.

249. 254. 268. XII. 1. XV. 147.
 Εὐρυσθεύς, VIII. 162. XV. 52. 70. 178. 193. XIX. 61. 77. — O. XI. 142. 155.
 Εὐρυτος, P. 571. 636. — O. VIII. 37.
 Εὐσωρος, VI. 11.
 Εὐφημος, P. 822.
 Εὐφερβος, P. 846. XVI. 6. 311. 352. 435. 446. 451. XVII. 2. 14. 16.
 Εὐφρων, (pater Homeri phocensis) P. 94.
 Εὐχήνωρ, XIII. 165. — O. X. 39.
 Ἐχέδιος, P. 541.
 Ἐχέμων, V. 53.
 Ἐχέπωλος, IV. 23.
 Ἐχιος, XV. 133. XVI. 97.

H

- Ἡετίων, P. 909. 910. XVII. 112.
 Ἡιονεύς, VII. 8.
 Ἡνιοπεύς, VIII. 59.
 Ἡνωψ, XVI. 95. Codd. habent Οἶνοπος.
 Ἡπιόνη, P. 618.

Θ

- Θάλπιος, P. 569. 571.

- Θαλύσιος, IV. 23. 25.
 Θάμυρις, P. 64.
 Θέρσανδρος, P. 656. 1006.
 Θερσίτης, P. 651. II. 49.
 Θεσσαλός, P. 597. 598.
 Θέστιωρ, P. 640. I. 52. XVI. 95.
 Θησεύς, P. 552. — O. XI. 82. 84. 101. * 148. 150. 153.
 Θόας, P. 584. 708. IV. 40. XV. 118. XVI. 32.
 Θόων, V. 52. XI. 168. XII. 171. XIII. 141.
 Θωάτης, XII. 143.
 Θρασυβέλη, P. 542.
 Θρασυμείδης, IX. 39. XVI. 38. 100.
 Θυμβραῖος, XI. 143.
 Θυμοίτης, III. 96.

I

- Ἰάλμενος, P. 538. IX. 39.
 Ἰάμβρασος, IV. 34.
 Ἰαμενός, XII. 70. 96.
 Ἰασος, XV. 131.
 Ἰάσων, VII. 136.
 Ἰδαία, P. 811.
 Ἰδαῖος, VII. 77. 100. XVI. 191.
 Ἰδομενεύς, P. 587. 710. II. 85. IV. 14. VIII. 47. 103. X. 23. XI. 201. XIII. 91. 96. 99. 107. 108. 113. 117. 131. 133. XV. 119. XVI. 75.

- Ἱερά, P. 1013.
 Ἱκετάων, III. 97.
 Ἱλιονεύς, XIV. 65.
 Ἱμβριος, XIII. 60. 75. 79.
 Ἱέβατος, VI. 59.
 Ἱπαλκμος, P. 530.
 Ἱππασος, XI. 171. Ἱππασίδης, XIII. 109.
 Ἱπποδάμεια, P. 626. 631. 919. 953. 1136. IX. 55. XII. 64. XIII. 114.
 Ἱππόδαμος, XI. 146.
 Ἱππόθοος, P. 819.
 Ἱπποκόων, P. 794.
 Ἱππόλοχος, VI. 44. XI. 82. 86.
 Ἱππόμαχος, XII. 94.
 Ἱππονέη, P. 617.
 Ἱππόνοος, XI. 138.
 Ἱπποσίων, XIII. 196. XIV. 73.
 Ἱσος, XI. 74.
 Ἱστρος, P. 1118.
 Ἱτυλος, P. 546.
 Ἱφεύς, XVI. 97.
 Ἱφιάνασσα, IX. 65.
 Ἱφργένεια, P. 755.
 Ἱφιδάμας, XI. 123.
 Ἱφικλής, XIX. 73.
 Ἱφικλος, P. 603.
 Ἱφίνοος, VII. 9.
 Ἱφριτος, P. 542.
 K
 Κάδμος, P. 68. 70. — O. V. 41.
- Κανεύς, P. 628.
 Καῖσαρ, IX. 101. Καίσαρες, O. XI. 127.
 Καλήσιος, VI. 17.
 Καλήτωρ, XV. 152.
 Καλλίθυια, O. X. 41.
 Κάλχας, P. 640. 725. 775. 989. I. 52. 66.
 Κανάκη, O. X. 42. * 47.
 Καπανεύς, P. 562.
 Κασάνδρα, XIII. 191.
 Καστιανείρη, VIII. 117.
 Κάστωρ, III. 110. — O. XI. 74. * 79.
 Κάτων, (ὁ πρῶτος) P. 727. 739. 740. (ὁ δεύτερος) 742.
 Κεβριόνης, VIII. 125. XI. 206. XII. 43. XIII. 195. XVI. 294. 301. 425.
 Κηφεύς, O. IX. 138.
 Κινύρης, P. 459. 463. XI. 14.
 Κισσεύς, P. 173.
 Κλεόβοια, P. 636.
 Κλεοβέβη, P. 431. 533. 570. XII. 65.
 Κλεόβελος, XVI. 66.
 Κλεόλα, P. 510.
 Κλεοπάτρα, P. 588. (regina) P. 7. IX. 102. — pag. 225. 25.
 Κλόνιος, P. 528. 534. 537. XV. 133.
 Κλυμένη, P. 643. 904. — O. X. 41.
 Κλύμενος, O. X. 40.

Κλυτεμνήστρα, P. 404.
 Κλυτία, P. 571.
 Κλυτίδης, XI. 137.
 Κλύτιος, III. 96. XV. 152. 160.
 Κοίρανος, V. 100.
 Κόμαρκος, P. 879.
 Κόμης, ib.
 Κοπρεύς, XV. 217.
 Κόρη, O. XI. * 147.
 Κόρυθος, XVII. 40.
 Κόρωνος, P. 627. 628. XII. 65.
 Κοτέρτζης, pag. 126. 4.
 Κέων, XI. 124. 127.
 Κρέων, IX. 41.
 Κρήθων, V. 77.
 Κροῖσμος, XV. 196.
 Κτέατος, P. 570. XIII. 69. 84.
 89.

Κτημένη, P. 578.
 Κύκνος, P. 862. 868. 878.
 1001.
 Κύρος, pag. 224. 1. 7.
 Κωνσταντῖνος, pag. 126. 4.

Λ

Λαέρτης, P. 582. — O. XI. 32.
 Λάμπος, III. 96. XV. 192. (ἵπ-
 πος) VI. 75.
 Λαόγονος, XVI. 194.
 Λαοδάμας, XV. 193.
 Λαοδαμεία, P. 602. 714. 717.
 Λαοδίκη, P. 881. III. 84. IX. 64.
 Λαομέδων, P. 171. XV. 72.

XI. 266. 274. 293. * 294.
 Λεοντεύς, P. 625. 727. XII. 63.
 65. 74. 94.
 Λευκίππη, P. 171.
 Λεῦκος, IV. 31.
 Λέων, XVI. 52.
 Λήθρος, P. 819.
 Λήϊτος, P. 527. VI. 26.
 Λυκάων, P. 811. XX. 282. 283.
 XXI. 4. — O. IX. 141.
 Λυκομήδης, IX. 41.
 Λυκοφάντης, VIII. 111.
 Λυκόφρων, XV. 168.
 Λύκων, XVI. 69. 70.
 Λύσανδρος, XI. 193.
 Λυσιδίκη, O. X. 42.

M

Μαίων, P. 65.
 Μακαρεύς, O. X. 40. * 46.
 Μάρις, XVI. 36.
 Μάρκελλος, V. 11.
 Μασσαώρας, P. 62.
 Μάσταρ, XV. 169.
 Μαχάων, P. 615. IV. 8. XI.
 202. 260. 263. XIV. 2.
 Μέγης, P. 577. V. 38. X. 30.
 XIII. 179. XV. 196. 197.
 199. XVI. 33.
 Μέδων, P. 613. XIII. 179. XV.
 131.
 Μελάνθιος, VI. 27.
 Μελανίππη, P. 550.

Μελάνιππος, VIII. 111. XV.
204.

Μαλέαγρος, IX. 94. 119.

Μέλῃς, P. 66.

Μελίτων, IX. 88.

Μέμνων, P. 795. VIII. 208.

Μενέδημος, P. 647. XIII. 179.

Μενέλαος, P. 332. 336. 391.
403. 508. 513. 667. II. 87.

III. 13. 38. 45. 59. 61. 70.

88. 124. 139. 143. 148.

150. 153. 154. 158. 172.

174. IV. 6. 7. 10. 54. 76.

V. 32. 78. VI. 28. 31. X.

16. 22. XI. 84. 181. XIII.

148. 150. 153. 154. 158.

161. XV. 200. XVI. 31. 386.

XVII. 2. 6. 14. 16. — O.

I. 8. et **Μενόλας**, II. 5. III.

9. 51. IV. 2. 4. 8. 45. 65.

69. 95. 105. 109. 132.

Μένετρος, O. IX. 139.

Μενεμάχης, P. 60.

Μενεσθεύς, P. 553. 555. 691.

1073. IV. 16. XII. 136.

XIII. 74. 78.

Μενέσθιος, VII. 3. XVI. 154.

Μενόιτιος, P. 429. et **Μενέτιος**,
524.

Μέντης, XVII. 11. 12. — O. I.

3. 119. 135. 139. 154. 160.

165. * 213. 267. 274. II. *

80. **Μέντωρ**, XIII. 61. 79.

— O. II. 42. 43. 46. 53. 56.

64. 66. 74. III. 18. 19. 85.

107. 109. 116. IV. 116. V.

19. 24. 28.

Μένων, XII. 96.

Μέρμερος, XIV. 72.

Μέρωψ, P. 816. XI. 145.

Μέσθλης, P. 831.

Μηδεστιάστη, XIII. 62.

Μηκιστεύς, P. 563. 564. VIII.

130. XIII. 112. XV. 132.

Μηνύς, P. 918. 955.

Μηριόνης, P. 587. 589. 712. V.

36. VIII. 104. IX. 40. X.

36. XIII. 55. 95. 127. 137.

146. 162. XIV. 73. XV.

120. XVI. 73. 195. 198.

199. XVII. 6.

Μίνως, O. XI. 101.

Μνησιμάχη, P. 556. 575.

Μολίων, XI. 144.

Μόλος, P. 589. VIII. 104.

Μόρυς, XIII. 196. XIV. 73.

Μύδων, V. 83.

N

Νάστης, P. 833.

Ναύπλιος, P. 643. 904. 1133.

Ναυσικάα, O. VI. 19. 24. 38.

63. 105. 110. VII. 1.

Νεοπτόλεμος, P. 219.

Νέστωρ, P. 433. 455. 515. 669.

1072. I. 95. 109. II. 9. 26.

85. 90. IV. 14. VI. 33. VII.

90. 109. VIII. 48. 65. 81.
IX. 26. 46. X. 10. 13. 26.
27. 36. XI. 201. 205. 260.
262. 264. XIV. 1. XV. 221.
XXIV. 322. — O. I. 7. II.
5. 48. 49. III. 2. 113. 119.
133. Νεστορίδαι, XVI. 64.
Νηλεύς, P. 515. I. 95. 96.
Νιέβη, XXIV. 267. 271. 283. *
286. * 300. * 311.
Νιρεύς, P. 593. 1012. 1016.
Νοήμων, V. 101. — O. II. 4.

Ξ

Ξάνθος, V. 52. (ἵππος) VIII. 75.
XIX. * 127.
Ξέρξης, P. 17.
Ξοῦθος, O. X. 40.

Ο

Ὀδῖος, V. 28.
Ὀδυσσεύς, P. 403. 433. 439.
455. 582. 706. 930. 964.
999. 1033. 1040. 1055.
1157. I. 14. II. 45. 64. 87.
III. 108. 142. IV. 16. 33.
V. 99. VI. 23. VIII. 52. IX.
70. 73. X. 29. 44. 55. 77
XI. 6. 144. 146. 163. 166.

173. 188. XIV. 3. 5. XXIII.
6. 122. — pag. 226. 4. 16. 0.
I. 2. 20. 42. 97. 121. 144.
154. 157. 167. 173. 176.
184. 185. 194. 201. 207.
208. 242. 259. * 261. 264.
270. 276. 323. II. 2. 70. III.
79. 83. IV. 7. * 39. V. 2. 7.
11. 26. 37. 44. 47. 74. 143.
147. 168. 183. VI. 5. 8. 13.
22. 25. 107. 110. 136. 182.
187. 188. 190. 204. VII. 2.
4. 11. 12. 13. 16. 37. VIII.
1. 4. 8. 12. 14. 32. IX. 1.
115. 135. 158. 163. X. 2.
4. 11. * 12. * 14. * 26. 27. *
33. 49. 58. 64. 116. 121. *
127. XI. 1. 6. 30. 34. XII.
1. 13. 55. 62. 92. XIII. 1. 4.
Ὀθρυοεύς, P. 794. XIII. 99.
Ὀϊλεύς, P. 545. 614.
Οἰνεύς, P. 584. VI. 61. IX. 95.
Οἰνόμοχος, V. 103. XII. 71.
Οἰνωψ, XIV. 54.
Ὀμηρος, (a) P. 28. 51. 58. 67.
74. 75. 86. 90. 92. (εἰς Βυζάν-
τιος) 93. (εἰς Φωκεύς) 94. 98.
100. 103. 104. 106. 112.
113. 123. 128. 132. 474.
501. 638. 804. 940. 942.
1151. 1207. 1208. I. 1. 4. *

(a) Quia saepe Homerus citatur et auctor varie interpretatur cum,
ideo asterisco digna notatu signantur.

271. * 286. * 330. * 341.
 363. IV. 50. * 53. * 68. V. *
 27. * 60. VII. 70. VIII. *
 25. * 143. * 179. XI. 90.
 XIII. 92. XIV. * 13. XV. *
 41. * 98. XVI. 8. * 116. *
 150. * 154. * 218. 299. *
 319. * 332. * 342. * 369.
 373. 382. 432. * 438. * 449.
 XVII. * 45. * 51. XVIII. *
 22. * 34. * 47. * 69. * 79. *
 107. * 252. 341. * 344. *
 361. * 413. * 481. 507. *
 516. * 528. * 564. 641. *
 664. * 685. * 687. * 696.
 XIX. * 119. XX. * 33. * 64. *
 90. 112. * 191. * 209. * 212. *
 228. * 307. * 400. * 405. *
 422. * 436. XXI. * 34. *
 87. * 92. * 108. 162. * 257. *
 264. * 301. * 343. XXII. *
 39. * 48. * 68. * 95. * 103. *
 108. 109. * 157. XXIII. *
 96. XXIV. * 34. * 58. * 115. *
 145. * 180. * 216. — pag.
 224. 7. pag. 225. 34. 39.
 pag. 226. 5. O. I. 24. * 31.
 * 95. 214. IV. 65. V. * 39.
 * 49. * 155. 157. VI. 23. *
 66. * 192. 194. VII. * 23. * 30.
 VIII. * 43. IX. * 31. X. * 70.
 XI. * 20. 97. * 154. XII. * 21.
 XIII. * 29. 50. 61. Ὀμήρειος,
 IV. 51. Ὀμηροῦ, P. 93. 379.

Ὀνήτωρ, XVI. 191. 144.
 Ὀπήτης, XI. 136.
 Ὀρέσβιος, V. 103.
 Ὀρέστης, V. 102. IX. 62. XII.
 70. 96. — O. I. 124. Ὀρέ-
 στειος, 130.
 Ὀρθαῖος, XIII. 195.
 Ὀρμένιος, P. 649.
 Ὀρμενος, VIII. 110. XI. 168.
 XII. 93.
 Ὀρτίλοχος, V. 77. VIII. 110.
 et Ὀρτίλοχος, O. III. 135.
 136.
 Ὀρχωμένος, O. XI. 125.
 Οὐκαλεγων, III. 98.
 Ὀφελέστης, VIII. 110.
 Ὀφέλιος, V. 18. XI. 137.
 Ὀχήσιος, V. 104.

Π

Παλαμήδης, P. 402. 433. 455.
 642. 727. 874. 891. 893.
 895. 902. 931. 933. 963.
 964. 971. 986. 989. 990.
 998. 1033. 1037. 1055.
 1061. 1066. 1070. 1080.
 1084. 1085. 1088. 1091.
 1095. 1112. 1116. 1120.
 1134. 1135. 1137. 1141.
 1142. 1153.
 Πάλμος, XIII. 196.
 Πάνδαρος, P. 811. IV. 6. V. 44.
 54.

- Πυδίων, XII. 145.
 Πάνδοκος, XI. 193.
 Πάνδος, III. 96.
 Πανοπεύς, P. 657.
 Πάρις, P. 182. 188. 193. 234.
 235. 313. 317. 358. III. 51.
 54. 64. 143. 152. IV. 54.
 VI. 89. VII. 3. XII. 44. XIII.
 126. 164. 194. XV. 134.
 XVI. 386. XXII. 155.
 Πάτροκλος, P. 429. 522. 682.
 XI. 261. XII. 1. XV. 147.
 XVI. 1. 3. 5. 10. 16. 18.
 22. 26. 31. 86. 90. 100.
 102. 164. 176. 177. 178.
 179. 180. 182. 183. 202.
 206. 211. 213. 217. 219.
 253. 262. 266. 273. 274.
 282. 284. 289. 293. 294.
 301. 305. 315. 332. 341.
 345. 349. 358. 371. 373.
 374. 401. 406. 407. 411.
 418. 424. 425. 431. 435.
 438. 440. 442. XVII. 1. 5.
 44. 50. 70. 77. 81. 83. 102.
 107. 110. 111. XVIII. 1. 6.
 13. 67. 73. 115. 124. 224.
 233. 272. 275. 329. 345.
 359. 373. 392. 434. 439.
 563. XIX. 18. 34. 39. 136.
 XXI. 3. XXII. 1. 17. 67.
 XXIV. 123. 135.
 Πείριδος, et Πειρίδως, P. 626.
 XII. 64. — O. XI. 148. 149.
 Πείρως, P. 821. IV. 34.
 Παίσανδρος, XI. 82. 85. XIII.
 153. 154. 157.
 Πεισίστρατος, pag. 126. 4. —
 O. III. 7. IV. 1.
 Πεντεσιλεία, P. 795.
 Πέργασος, V. 74.
 Περίβοια, O. VII. 27.
 Περιμήδης, XV. 192.
 Περίφας, V. 104. XVII. 57. 58.
 — O. X. 39.
 Περιφήτης, XIV. 75. XV. 217.
 Πετρώνη et Πετρός, P. 555. XIII. 178.
 Πήδαιος, V. 38.
 Πήδασος, VI. 19. (ἵππος) XVI.
 4. 102.
 Πηλεγών, XXI. 45. 46. 59.
 Πηλείδης, XX. 454. XXIV. 62.
 Πηλείων, XXII. 8. 120.
 Πηλεύς, P. 135. 214. 217. 247.*
 259. 264. 288. 433. 519.
 I. 179. XV. 43. XVI. 252.
 362. XVII. 28. 89. 95. XVIII.
 126. 130. 132. 135. 139.
 145. 268. 316. 326. 375.
 386. 391. 554. 556. * 622.
 XX. 11. XXII. 9. 12. XXIII.
 99. 100. 108. XXIV. 71.
 79. * 82. 103. 255.
 Πηνέλεως, P. 527. 530. 534.
 XIV. 64. XVI. 71. 72.
 Πηνελόπεια, O. I. 293. Πηνελό-
 πη, O. IV. 10. 121. 123. V.
 20.

- Πιδύτης, VI. 23.
 Πλησθένης, P. 510.
 Ποδαλορείως, P. 615.
 Ποδάρκης, P. 605. XIII. 179.
 Πόδης, XVΠ. 112.
 Ποίας, P. 610.
 Πολίτης, XIII. 138. XV. 133.
 Πολυαιμονίδης, VIII. 112.
 Πόλυβιος, XI. 45.
 Πολυβέλη, P. 532.
 Πολυδάμας, P. 796. VIII. 208.
 XI. 43. XII. 35. 43. 51. 98.
 104. XIII. 194. XV. 132.
 173. 195. XVIII. 238. 239.
 Πολυδεύκης, III. 110.
 Πολυδώρη, XVI. 152.
 Πολύδωρος, XX. 8.
 Πολύϊδος, V. 50. XIII. 166.
 Πολυμήδη, P. 516. I. 96.
 Πολυμήλα, P. 640. I. 52. Πολυ-
 μήλη, XVI. 156.
 Πολυγείκης, P. 656. 1006.
 Πολυξένη, P. 555.
 Πολύξενος, P. 569. 572.
 Πολυποίτης, P. 625. VI. 22.
 XII. 63. 74. 91.
 Πολύφημος, O. IX. 4. * 106.
 108.
 Πολυφροίτης, XIII. 195.
 Πρίαμος, P. 171. 183. 187.
 192. 205. 211. 225. 234.
 236. 782. 799. 1080. II.
 59. III. 73. 80. 84. 95. 105.
 115. 135. 140. IV. 29. 32.
 V. 53. VI. 21. VII. 98. VIII.
 116. XI. 192. XII. 61. 62.
 101. 122. 123. XV. 160.
 XX. 7. 282. XXI. 32. XXIII.
 39. XXIV. 3. 4. 6. 30. 97.
 102. 152. 154. 178. 196.
 203. 212. 224. 227. 229.
 233. 238. 321. 325. — O.
 V. 67.
 Προβρήνωρ, P. 528. 534. 536.
 Πρόθως, P. 634.
 Προθρών, XIV. 75.
 Προϊτος, VI. 49.
 Πρόμαχος, XIV. 63.
 Προναπήδης, P. 67. 71. 73. 74.
 75. 106.
 Πρόνωρος, XVI. 94.
 Προραίχμης, XVI. 22.
 Πρύτανις, V. 101.
 Πρωτεσίλαος, P. 602. 715. 842.
 854. XIII. 171. XV. 227.
 XVI. 26.
 Πυλαιμένης, P. 825. V. 81.
 Πύλαιος, P. 819.
 Πυλάρτις, XI. 193.
 Πύλων, XII. 93.
 Πυραίχης, P. 823.
 Πύρασος, XI. 193.
 Πύρις, XVI. 97.

Σ

Σαρδανάπαλος, VII. 112.
 Σαρπηδών, P. 1078. V. 72. 95.
 XII. 48. 122. 147. 153.
 XVI. 39. 98. 101. 102. 104.
 110. 124. * 143. 164. 175.
 178. 181. 184. 185. 196. 204.
 241. 249. 256. XVIII. 273.
 Σάτνιος, XIV. 54.
 Σέλαγος, V. 88.
 Σθενέβοια, VI. 50.
 Σθίνελος, P. 561. 562. 704. V.
 46. VII. 55. IX. 24.
 Σιμοζίσιος, IV. 28. 30.
 Σκαμάνδριος, V. 31. VI. 73.
 Σολομών, O. V. 158. 160.
 Στίχιος, XIII. 74. 178.
 Στράτιος, O. IX. 139.
 Στρόφιος, V. 31.
 Στρυμνά, P. 172.
 Συμμάχη, P. 578.
 Σχέδιος, XV. 192.
 Σώκος, XI. 172. 178.

Τ

Ταλθύβιος, P. 1202. I. 115.
 VII. 77. XIX. 93.
 Ταυροπωλία, P. 630.
 Τέκμησα, P. 886. VI. 15.
 Τελαμών, XIII. 182. Τελαμών-
 ιος, P. 525. VI. 10. XV.
 153.

Τεῦθις, P. 645.

Τεύθρας, P. 885. VI. 15.

Τεῦκρος, VI. 23. VIII. 105. 120.
 127. XII. 138. 144. 150.
 156. XIII. 60. XIV. 75. 120.
 XV. 171. 179. XXIII. 126.
 Τζέτζης, P. * 429. 726. XVI. *
 142. 345. XVIII. 645. 749.
 762. XX. 408. XXI. 160.
 XXIII. 78. XXIV. 245. 331.
 — pag. 225. 38. O. II. 63.
 IV. * 53. * 58. * 62. * 69. *
 131. V. * 121. VI. * 80. IX
 * 87. * 171. X. * 14. XI. *
 104.

Τηλέγονος, O. X. 121.

Τηλέμαχος, O. I. 4. 212. 249.
 254. 275. 337. II. 1. 13. 65.
 66. 67. 74. 77. III. 1. 8. 17.
 18. 114. 116. IV. 1. 9. V.
 9. 87.

Τήλεφος, P. 653. 1009. 1012.
 1019. 1026. 1028.

Τληπόλεμος, P. 592. V. 95. 98.
 XVI. 96.

Τραϊανός, pag. 225. 22.

Τρηχος, V. 102.

Τρόιζηνος, P. 822.

Τυδεύς, P. 558. 559. IV. 17.
 VIII. 67. Τυδείδης, V. 92.
 XIV. 3.

Τύνδαρος, O. XI. 73.

Τυρώ, O. XI. * 65. 67.

Τύχιος, VII. 50.

Υ

Υπείρων, V. 48.
Υπερήνωρ, XIV. 76.
Υπέροχος, XI. 146.
Υρτακος, P. 817.
Υρτιος, XIV. 70.
Υψηήνωρ, V. 40.

Φ

Φαίνοψ, V. 52. XVII. 115.
Φαῖστος, V. 29.
Φάλαγξ, XVII. 41.
Φάλαρις, P. 111.
Φάλκης, XIII. 195. XIV. 72.
Φαύσιος, XI. 245.
Φεΐδας, XIII. 178.
Φεΐδιππος, P. 597.
Φηγεύς, V. 25.
Φιλοκτήτης, P. 610. 724.
Φιλομεδέση, VII. 4.
Φιλομήλη, P. 429. 524.
Φιλονόη, VI. 60.
Φοῖνιξ, P. 431. 522. 679. IX.
70. 75. 90. 118. 121. XVII.
106. XXIII. 109.
Φόρβας, P. 907. 945. XIV. 65.
Φόρκυς, P. 829.
Φράδμων, VIII. 100.
Φύλακος, P. 547. VI. 26.

Φύλας, XVI. 156.
Φυλεύς, P. 577. XVI. 33.

Χ

Χαλκώδων, P. 549.
Χάλκων, XVI. 190.
Χάρσπος, P. 593.
Χάρωψ, XI. 171.
Χείρων, P. 425. 442. I. 180. *
181. 184. 207. XVIII. 44.
134. 326. 377. 384.
Χερσιδάμας, XI. 170.
Χίμαιρα, XII. 40. 45. 49. 50.
63. 65.
Χλώρις, I. 95.
Χρόμιος, V. 53.
Χουσηΐς, P. 912. 949. 1171.
1179. 1185. 1187. 1198.
1200. I. 59. 76. 112.
Χρύσης, P. 912. 949. 1188.
1189. 1194. 1198. I. 12.
19. 33. 36. 57. 71.
Χρυσοθέμις, IX. 64.
Χρώμης, P. 827.

Ω

Ωκυτος, P. 630.
Ωρος, XI. 138.
Ωτος, XV. 195.

Ad indicem mythologicum adde Γίγαντες, O. XI. 93., et ad geographicum adde Λαιστρυγονία, O. I. 183., ubi legendum περί Λαιστρυγονίας.

INDEX SEPTIMVS.

AUCTORES QVI IN SCHOLIIS I. ET II. ILIADIS
ET A CONTOLEONTE CITANTUR.

- Αἰσχυλος, p. 475. l. 2.
 Ἀλκαῖος, p. 389. l. 16.
 Ἀμμονίδης, p. 467. l. 14.
 Ἀνδρών, p. 394. l. 7.
 Ἀντίμαχος ὁ Κολοφώνιος, p. 374. l. 19.
 Ἀπολλόδωρος, p. 390. l. 28. p. 459. l. 22.
 Ἀπολλώνιος, p. 415. l. 10.
 Ἀρίσταρχος, p. 378. l. 28. p. 379. l. 5. p. 389. l. 19. 22. p. 401. l. 30. p. 432. l. 24. p. 445. l. 10. p. 454. l. 20. p. 471. l. 22. Ἀριζάρχαι, p. 448. l. 12.
 Ἀριστοτέλης, p. 480. l. 25. p. 485. l. 29. p. 509. l. 15. p. 517. l. 12.
 Αρισοφάνης, p. 379. l. 1.
 Δημόκριτος, p. 480. l. 4.
 Δίδυμος, p. 429. l. 31.
 Δίκτυς, p. 398. l. 9.
 Ἐμπεδοκλῆς, p. 480. l. 3. p. 514. l. 1. 3.
 Ἐπαφρόδιτες, p. 454. l. 5.
 Εὐριπίδης, p. 420. l. 3. p. 474. l. 1.
 Εὐφωρίων, p. 375. l. 14. p. 463. l. 28. p. 466 l. 14.
 Ἐφωρς, p. 385. l. 22.
 Ζηνόδοτος, p. 433. l. 30.
 Ζηνόδωρος, p. 403. l. 26.
 Ζωρόατρος, p. 480. l. 4.
 Ἡράκλειτος, p. 392. l. 2.
 Ἡρωδιανός, p. 389. l. 19. p. 396. l. 13. p. 401. l. 30. p. 426. l. 8. p. 436. l. 4. p. 444. l. 2. 21. p. 445. l. 12. l. 26. 27. p. 454. l. 4. p. 477. l. 1.
 Ἡσίοδος, p. 374. l. 17. p. 377. l. 6. p. 379. l. 12. p. 391. l. 8. 16. p. 405. l. 24. p. 409. l. 25. p. 419. l. 22. p. 465. l. 27. p. 480. l. 5. p. 503. l. 28. (ὁ γραμματικὸς) ἐν καταλόγῳ, p. 472. l. 19. p. 478. l. 16.
 Θεόγνις, p. 480. l. 5.
 Θεόπομπος, p. 387. l. 24.
 Θεόφραστος (ὁ γραμματικὸς), p. 434. l. 28.
 Ἰπποκράτης, p. 465. l. 21.
 Ἰσοκράτης, p. 476. l. 5.

- Καλλίμαχος, p. 419. l. 18. (ὁ γραμματικός), p. 431. l. 6. p. 463. l. 3.
- Κρατῖνος, p. 457. l. 4.
- Λυκῆργος, p. 442. l. 7.
- Μένανδρος, p. 457. l. 2.
- Μωϋσῆς, p. 512. l. 9.
- Ὅμηρος, p. 372. l. 6. p. 374. l. 3. 5. et passim.
- Ὅρφεύς, p. 480. l. 5.
- Πανύασις, p. 448. l. 19.
- Παρμενίδης, p. 480. l. 3.
- Περίανδρος, p. 443. l. 11.
- Πίνδαρος, p. 374. l. 18. p. 419. l. 21. p. 437. l. 1. p. 475. l. 28.
- Πλάτων, p. 443. l. 11. p. 479. l. 1.
- Πορφύριος, p. 396. l. 14. p. 404. l. 12. p. 420. l. 20. p. 469. l. 3. p. 470. l. 30.
- Πτολεμαῖος, p. 389. l. 21. p. 422. l. 21. p. 477. l. 1.
- Πυθαγόρας, p. 394. l. 25. Πυθαγόρειοι, p. 480. l. 3. p. 514. l. 2. p. 518. l. 26.
- Σόλων, p. 443. l. 12.
- Τεράστινος, p. 378. l. 18.
- Τήλεφος, p. 432. l. 8.
- Τυραννίων, p. 432. l. 10. p. 454. l. 2.
- Φιλόξενος, p. 445. l. 18. p. 467. l. 24. p. 469. l. 20.
- Φιλοστέφανος, p. 463. l. 3.
- Φοκυλίδης, p. 480 l. 5.
- Ώρος, p. 477. l. 9.

INDEX OCTAVVS.

AUCTORES AB HERACLIDE CITATI.

- Ἀλέξανδρος, p. 308. l. 4.
- Ἀλκαῖος, p. 299. l. 6. 20.
- Ἀνακρέων, p. 299. l. 25.
- Ἀναξαγόρας, p. 316. l. 21.
- Ἀπολλόδωρος Ἐφέσιος, p. 310. l. 21. 25.
- Ἀρατος, p. 340. l. 6.
- Ἀριστοτέλης, p. 360. l. 15.
- Ἀρχίλοχος, p. 298. l. 25.
- Ἐμπεδοκλῆς, p. 319. l. 4. p. 340. l. 6. p. 351. l. 24.
- Ἐπίκηνος, p. 298. l. 10. 19. p. 360. l. 28.
- Ἐρατοσθένης, p. 330. l. 30.

- Εὐδοξος, p. 340. l. 6. Κράτης, p. 321. l. 26.
 Εὐριπίδης, p. 317. l. 2. p. 318. Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος, p. 336.
 l. 1. p. 345. l. 20. l. 79.
 Ζώϊλος ὁ Ἀμφιπολίτης, p. 309. Ὅμηρος, p. 296. l. 1. 7. 10. et
 l. 4. passim.
 Ἡράκλειτος, ὁ φυσικός, p. 318. Πλάτων, p. 298. l. 7. 19. p. 308.
 l. 27. p. 336. l. 1. l. 1. p. 311. l. 24. p. 312.
 Ἡρόδοτος, p. 306. l. 24. l. 8. 20. 27. p. 358. l. 16.
 Ἡσιόδος, p. 354. l. 28. 21. 28. p. 359. l. 4. 19. 26.
 Θαλῆς, p. 316. l. 8. 16. 22. p. 360. l. 8. 13. 26.
 Ἰππαρχος, p. 357. l. 17. Σωκράτης, p. 358. l. 25. p. 360.
 Καλλίμαχος, p. 350. l. 2. l. 27.

INDEX NONVS.

HERACLIDIS VARIANTES LECTIONES
 AB EDITIONE NIC. SCHOW (GOTTINGAE 1782.)
 DISCREPANTES.

Nostrae editionis	Editionis Nic. Schow
<p>Pag. lin.
296. 6. ὑφεδρεύοντος
15. μόνον ἐκ ἐνεσπαργα-
νωμένοι
18. ἀπανδρεμένω
19. οὐ δεῖς
22. deest
297. 4. τρέμεν
10. κατ' οὔρεος</p>	<p>Pag.
2. ἐφεδρεύοντος
3. μνονονοῦ ἐνεσπαργανωμέ-
ναις
ib. ἀπ' ἀνδρεμένω
ib. οὐ δὲ εἷς
4. ὅτι
5. τρέμε δ'
6. κατ' οὔρεα</p>

19. τίς οὖν ἐπὶ	7. τίς ἐπὶ
22. καμόντες mend.	8. καμόντας
24. μάρτυρο:	9. μάρτυρες
25. νεοκορῇ	ib. νεωκορῇ
27. μυχία	ib. μύχια
298. 5. περιραντηρίων	10. περιρῶραντηρίων
28. γύρεον ὄρπων	12. γυρεὸν ὄρπον
299. 3. ταραχὰς ἐξ ἴσθ	13. ἐξουσίας
4. νῆ τῶν	ib. καὶ τῶν
9-10. καλὰ περάμεν	13-14. καλὰν παρὰ μέν
20. εὖτε . . . (a) νέμω σί-
χει	15. εὖ γε . . . νεομωσίχει
21. πόνον πολύν	ib. πόνων πολλήν
300. 8. σκιρτοῖσα	17. σκιρτῶσα
10. οὐχ' ἔζεις	ib. οὐκ' ἔχεις
11. deest καί	ib. καὶ καθόλου
12. deest τε εἰ δ'	ib. ποιηταῖς τε . . . ἀπόχρη δ'
18. ἢ ὅτε	18. ὥς ὅτε
301. 1. αἰεὶ	19. αἰεὶ
3. οὐδέ	20. οὐδέν
ib. θρυλεῖται (b)	ib. θρυλλεῖται
13. ταῦτα	ib. ταύτην
23. ἐκεῖνο δ' ὅ	22. ἐκεῖνο δέ, ὅ
302. 5. ἐπίδηλον ἐνεγκέσας	ib. ἐπὶ Δήλον ἐνεγκέσης
6. ἐτίμως	ib. ἐτύμως
7. deest ὁ	ib. ὁ πόρρωθεν
9. πρωτῆ τε sic . . . γεω-
μορίαν	24. πλωτῆ ἀροτῆ τε . . . γεωρ-
γίαν
11. γεγεννημένον	ib. γεγεννημένον

(a) Hec cod. habet προτέρῳ νέμω σίχει, at sine dubio inest mendum librarii; nam si parumper corrigas προτέρ' ἀνέμω σίχει, sententiam obtines dilucidam, ut F. Ursinus recte animadvertit.

(b) Ita deinceps hoc verbum cum unico λ in codice exaratur.

16. αἶθριον
 20. τοξότης
 22. ἡλίω
 23. χρυσάωρ
 25. προσάλληλα
 27. περί
 29. ποίαν
 303. 1. τὸν αὐτόν
 4. deest πρὸς
 ib. αὐτόν
 14. ἀγανοῖσι βέλεσσιν
 20. δικάσειν . . . αὐτομάτῃς
 28. γὰρ ἀκάμαντα
 304. 1. χρεοκοπήσασα
 3. διάδι
 7. deest ταῖς . . . τῇ
 9. ἄπιστον
 10. deest γάρ
 13. ἐλεεινή
 28. ἀντί τινος
 305. 7. ἄλλε τινος
 19. ἤρεον
 23. θαλάττης
 306. 7. εὖ
 11. δίψει καί
 15. ἐναπεδείξαμεν
 20. θέρειον ὥραν
 307. 10. συνάψει
 11. πρώτην γε
 ib. συργμῆς
 22. κυκλοπόρος
 24. deest τῆς
 26. ἐνδεχῶς
 28. μέτρῳ
 ib. ὀρθριον
 24. οὐ τοξότης
 26. τῷ ἡλίῳ
 ib. χρυσάωρ
 ib. πρὸς ἄλληλα
 ib. ὧν . . . παρὰ
 ib. ποιάν
 27. deest αὐτόν
 ib. πρὸς τὸν ἥλιον
 ib. αὐγή
 28. ἀγανοῖς βελέεσσιν
 29. διδάσκειν . . . αὐτόματον
 30. δ' ἀκάμαντα
 ib. χρεοκοπήσασα
 31. δυάδι
 ib. ταῖς ἄχραι . . . τῇ Πατρίκι
 ib. ἄπιστος
 ib. πῶς γάρ
 32. ἀλεεινή
 34. ἀντί τινός
 35. ἄλλε τινός
 36. ἤρεον
 ib. θαλάσσης
 38. οὖ
 39. deest καί
 ib. ἐν ἀπεδείξαμεν
 40. deest θέρειον
 42. συνάδει
 ib. πρῶτόν γε
 43. συργμόν
 ib. κυκλοφόρος
 44. δὲ τῆς
 ib. ἐνδελεχῶς
 ib. ἀμέτρῳ

308. 7. ἐπὶ τόνοιο...συνω-
δεῖν
8. ἐπ' ἄλλῃς
9. ἄφθογγος ἐστίν
18. νυκτὶ δ'
19-20. δι' ἡμέρας
309. 7. διὰ τέτῃς
11. πρόφασις ἐστίν
12. om. ἐ
13. σιτίων τε
17. ἐρρίμμένα
19. ἀρτίοις
310. 17. οὐδένα ἄλλον
311. 2. ἰκμάς
4. διατῆτο
22. φιλόσοφον
27. λογιστικόν
28. ἰδικωτέραν
312. 1. καὶ καθάπερ
3. om. ὥς
12. om.
20. περί
22. δέδωκε
30. om. ὁ
313. 5. μυθικαί
23. τὸν Αἴαντα
314. 7. Ἀθηναῖ
25. μετάνοιαν
315. 5. ἀθρόως
25. ἡξιῶσθαι
28. δὲ ἔγωγε
316. 3. ἐν ἔστιν
4. deest-τόν
6. κατὰ τά
45. ἐπτατόνοιο . . . συνωδόν
ib. ἀπ' ἄλλῃς
ib. ἄφθογγός ἐστιν
46. νυκτὶ δ'
46. δ' ἡμέρας
48. διὰ τέτων
49. πρόφασίς ἐστίν
ib. οὐ θηράται
ib. σιτίων τε
50. ἐρρίμμένα
50. ἀρτίαις
53. οὐδὲν ἄλλο
55. ἰκμάς
ib. διὰ τῆτο
58. φιλόσοφος
ib. λογικόν
ib. ἰδιωτικωτέραν
59. om. καί
ib. ὥς ἀκρέπ . . .
60. ἀληθινῆς
61. ἐπί
62. om.
ib. ὁ Ὀδυσσεύς
63. θυμικαί
65. om. τόν
67. Ἀθηναῖ
69. ἄνοιαν
70. ἀθρόον
73. ἀξιῶσθαι
73. δ' ἔγωγε
74. ἐν ἔστιν
ib. τὸν μῦθον
ib. deest τά

7. τινί
 22. συνέζευσε
 317. 10. ὑλικά φασίν
 11. αἰθέρα τέ
 13. κερασθῶσιν
 17. τεσσάρων
 23. ὅς τις
 25. πυρὸς γάρ
 ib. εἰλικρινής
 318. 3. δ' ὑψέ
 4. ἔχοντα
 12. deest ὁ
 25. προηγεμένων
 28. θεολογεῖται
 319. 2. εἶμεν τέ
 3. ὅλον τέ
 13. ἔξ ἴσθ
 17. δοκιμάτατοι
 18. om. ἄν
 25. ἄθρυν
 320. 2. δῆ
 8. πολύχειρ
 15. ὅτι καί
 16. γὰρ φησί
 18. ἔτι θυμός
 22. μυθούμενον
 27. διατῆτο
 321. 5. ἐπὶ πλεῖον
 7. om. πῦρ
 10. ῥιπτόμενον
 13. ἐφειλύσατο
 15-6. ὅθεν οἶμαι δοκεῖ καὶ
 Προμηθεὺς ἀπ' ἔρα-
 νῆ διακλέψαι τὸ πῦρ
 ib. τοίνυν
 76. συνέζευξε
 78. ὑλικά φασιν
 ib. αἰθέρα τε
 78. κραθῶσιν
 79. τεττάρων
 80. ὁ τις
 ib. πυρὸς δέ
 ib. εἰλικρινῆς
 ib. deest δ'
 ib. ἔχοντ'
 82. ὁ ἥλιος
 ib. προηγεμένως
 84. θεολογεῖ τά
 ib. εἶμέν τε
 ib. ὅλον τε
 85. ἐξίσθ
 86. δοκιμάτατοι
 86. ἕως μὲν ἄν
 87. ἀθρόον
 88. δέ
 ib. πολύχειρος
 89. om. καί
 ib. φησὶ γάρ
 90. ἔτι θυμός
 ib. μυθολογούμενον
 91. διὰ τῆτο
 92. ἐπιπλεῖον
 92. πῦρ φησιν
 ib. ῥιπτόμενον
 93. ἐφειλύσαντο
 ib. ὅθεν καὶ Προμηθεὺς ἀπ'
 ἔρανῃ διακλέψαι τὸ πῦρ
 λέγεται

16. ἐπειδὴ περ
19-20. ἐγγυγηνοῦς . . . αὐ-
τόμαται
26. τερατείαν τινά
28. Ἐφαίσῳ τέ
322. 2. ἀμφοτέροι
10. ἀλλ' ἢ θεία φρόνησις
29. συνεκταῖς
323. 5. παντάπασιν
8. ἄθειρον αἰθέρος
ib. ἐρρίμμένη . . . ποτέ δ'
16. τὲς θεῆς
25. δεκαέτη
324.6-10. κακὸν ἄλλοπρόσαλ-
λον· ἐπιθέτοις γὰρ
ἁρμόζουσι πολέμῳ
κέχρηται μᾶλλον ἢ
θεῶν μανίας γὰρ εἰσι
πλήρεις ἅπαντες οἱ
μαχόμενοι· πρὸς τὸν
κατ' ἀλλήλων φόνον
ἐνθουσιαστικῶς ζέ-
σαντες· καὶ τὸ ἄλλο-
πρόσαλλον ἐτέρωθί
πυ.
11. νέοντα
13. αἰφνιδίως
16-7. ἐ κατ' ἄλλό τι
24. ἐσκέποντο
ib. διατῆτο φησιν
26. ἀπὸ λαμπομενάων
325.7-8. οἷς φησί
9. Ἐπιάλτης
10. Ἀλωῆος
ib. ἐπειδὴπερ
94. ἐγγηγενοῦς . . . αὐτέμα-
τοι
95. τερατείαν τινά
ib. Ἐφαίσῳ τε
95. ἀμφοτέρα
96. ἀληθεία, ἢ φρόνησις
98. συνεκτικόν
99. παντάπασιν
100. om. αἰθέρος
ib. ἐρρίμμένη . . . ποτέδ'
101. deest τὲς
102. δεκαετῇ
103. κακὸν, ἄλλοπρόσαλλον· ἐτέ-
ρωθί πυ. Librarius qui-
dem, ὁμοιοτελεύτου er-
rore deceptus, IV. lineas
omisit.
ib. κτανέοντα
104. αἰφνίδιον
ib. om. ἄλλό τι
105. ἐσκέποντο
ib. διὰ τῆτό φησιν
105. ἀπολαμπομενάων
106. οἷς φησι
107. Ἐφιάλτης
ib. Ἀλωῆος

11. γεννητοί	107. γεννητοί
13. ἀνείης mend. pro	ib. ἀνοίης
14. ἀνέσειλαν	ib. ἀνέσηλαν
15. τρισκαίδεκα	ib. τρισκαίδεκα
16. ὁμονοία τέ	108. ὁμονοία τε
20. λελύσθαι	ib. λελύσθαι
22. τοῖς τότε	108. τοῖςδε
28. εἶλε	109. εἶλε
326. 5. ἀνθρώποις ἀηδίαν	110. om. ἀνθρώποις
13. om. τήν	111. τήν κεφαλὴν
26. μεθ' ἡμέραν	112. μεθ' ἡμέραν
28. μὴ δέ	113. μηδέ
327. 4. idem et saepe	114. idem
7-8. δι' ὧν φησὶν	ib. δι' ὧ φησιν
10. νυσήϊον	ib. Νυσσήϊον
13. δύσεθ' sic infra 29	115. δύσεθ'
16. πλείονι . . . χρώμενοι	115. πλείονες . . . χρώμενι
21. καρπῶν ἐστίν	116. καρπῶν ἐστί
328. 1. κάρπυ	117. καρπῦ
4. om. τόν	117. τὸν τρόμον
5. θεωρεῖν	118. θεωρητικῶς
8. τοὺς θεὸς ὅπαντας	ib. om. τὰς θεάς
19. ὁ ἕρπυς	119. deest ὁ
21. πᾶσαι γε	120. πᾶσαί γε
23. διατῆτο sic saepe	ib. διὰ τῆτο
26. ὥς αἰτιάσασθαι	120. ὥς' αἰτιᾶσθαι
329. 10. deest καί	122. καὶ κατηγής
16. ὤετο	123. ἴεται
27. ἐπιγραφόμενος	124. ἐπιγραφάμενος
330. 7. ἴσα	125. ὅσον
8. βρασματίαν τινὰ καὶ
χασματίαν	126. om. καὶ χασματίαν
20. παγεώδης	127. παγετώδης
26. ἐδανῶ	128. ἐανῶ

331. 17. Ἡ ῥα (cod. Ἡρα) κατ' ἀγκὰς ἔμαρπε
 18. ἀγκαλίζεται
 24. ἀρτιθαλῆς
 25. om. ὥς
 27. τὸν δροσερόν
 28. ἐμφανέσσερον ποιῶν
332. 1. ἐπεὶ
 10. ἐφήλωσεν
 13. μανίαν
 16. σύ δ'
 17. ἐκρέμαω
 21. ὕδωρ τὲ sic infra 26.
 22. τελευταῖα
 23. ἐπικιρνάμενα
 25. κατήρτηκεν
 26. καὶ τῷτο ὅτι
 27. ἐθέλοι
 28. ὅτε τ' ἐκρέμαω
 29. ἀνωτάτων . . . φασίν
333. 2. τῷτο τὸ καινόν
 4. κραταιότερε
 5. αἰθέρος τέ
 7-8. μὲν γὰρ ὁ
 24. ὕδωρ δὲ . . . καὶ τόν
 25. deest γάρ
 28. λέγων
334. 2. νεφέλησιν
 3. δέτι
 4. οὐ, μὰ Δι' ἔ
 5. ὥς οὐρανόν
 7-9. χρόνον . . . Κρόνον
 14. αἰθέρα τέ
 20. ἐς-ὲ ξυνή
130. Ἡραν τ' ἀγκὰς ἔμαρπε
 131. ἐναγκαλίζεται
 131. ἀμφιθαλῆς
 ib. ὥς κυοφορεμένας
 132. τὸ δροσερόν
 ib. om.
 ib. ἐπὶ
 133. ἐδήλωσεν
 ib. μανίας
 134. σὺ δ'
 ib. ἐκρέμω
 ib. ὕδωρ τε
 134. τελευταία
 135. ἐπικιρνάμενα
 ib. κατήρτηκε
 ib. καὶ τῷθ' ὅτι
 ib. ἐθέλει
 ib. ὅτ' ἐκρέμαω
 ib. ἀνωτάτω . . . φησίν
136. deest τό
 136. κραταιοτάτε
 ib. αἰθέρος τε
 ib. μὲν ὁ
 138. ὕδωρ τε . . . τόν
 ib. τέταρτον γάρ
 139. λέγειν
 ib. νεφέλησι
 ib. δ' ἔτι
 ib. ἔ μὰ Δι' ἔ
 140. ὥστ' οὐρανόν
 140. vice versa
 ib. αἰθέρα τε
 141. ἔτι ξυνή

21. καὶ διατῆτο
 29-30. αἱμοφορύκτοις
 335. 22. μὴ δὲ sic 24.
 25. ἐκ ἑστὶ
 26. ἀργύρε τέ
 27. χρυσῆ εἰσὶν
 29. ποτὲ καί
 336. 10. κινῶται
 21. ἄλλό τι
 22. ὅτε
 23. ἀειπερίδρομον
 24. ἡλέκτωρ
 26. ἐπιελέκτωρ
 29. κολοφώνιος φασὶν
 337. 6. πόλε
 9. φησὶν
 18. ἐπιπροέηκα
 19. γάρ
 21. ἀποτελεῖν ... λέγεσθαι
 25. μαθητικοί
 28. deest
 338. 13. ἐπιτετέμνηται
 20. ῥέον
 21. ἀνακυλεῖ(sic legendum)
 339. 4. ἐνεργέσασον ἐστὶ
 12. κῆρ
 14. μόθον
 19. θάλασσαν sic 24.
 20. ἡέλιον τ' . . . τέ
 29. κόσμος ἐστὶν
 340. 7. γράφω
 10. ἀπ' ἄλλε τινος
 11. σικελήν
 ib. τεσσάρους
 142. om. καὶ
 143. αἱμοφορύκτοις
 ib. μηδέ
 146. οὐκ ἐστὶ
 ib. ἀργύρε τε
 ib. χρυσῆ εἰσιν
 146. τε καί
 148. κίρναται
 149. ἄλλο τι
 149. ὅτι
 150. ἀεὶ περίδρομον
 ib. ἡλέκτωρ
 150. ἐπιελέκτωρ
 ib. κολοφώνιος φησιν
 151. κόσμος
 ib. φησί
 153. ἐπιπροέηκε
 ib. om.
 ib. ἀποτελεῖν . . . ὠνόμασε
 ib. μαθηματικοί
 154. βάσιν
 155. ἐπιτετέμνηται
 156. ῥίον
 ib. ἀνακυλίει
 158. ἐνεργέσασον ἐστὶ
 159. κῆρ
 159. χθονός
 160. θάλατταν
 ib. ἡέλιόν τ' . . . τε
 161. κόσμός ἐστιν
 162. γράφειν
 ib. ἀπ' ἄλλε τινός
 ib. σικελικήν
 ib. τέσσαρσι

18. οὐκ ἐμπεποικιλμένοις	163. τὰς ἐμπεποικιλμένας
22. ἡ τετάρτη δ'	ib. ἡ δὲ τετάρτη
30. ταύτη	165. ταύτας
341. 2. δύο	166. δύο
4. μαίραν	ib. μοῖραν
9. ὦν φησίν	ib. ὦν φησιν
13. τὰς ἀλαμπεῖς μυχές	166. τὸν ἀλαμπῇ μυχόν
21. δεδήλωκεν	167. δεδήλωκε
27. συνέρρωγεν	168. συνέρρωσεν
28. ἐπινέμονται	ib. ἀπονέμονται
342. 13. ἐκόνισε	170. ἐκόνισσε
13. ἀνηπία	170. ὡς νηπία
19. ἐδόλως	171. οὐδ' ὅλως
20. ἐθελήσας τις	ib. ἐθελήσει τίς
343. 13. ὥς καί	174. ὥς δέ
16. δὲ καὶ Ἀθηναῖ	ib. om. καί
28. ἀγγελισθῆναι	175. ἀγγελισθῆναι
29. om. τῷ	ib. τῷ λόγῳ
344. 6. ἦτοι	176. ἦτοι
9. δ' ἐκατέρων	177. δὲ ἐκατέρων
10. ἔχειν	177. ἔχει
11. κατ' ἐπικράτειαν αἰεί	ib. αἰεί κατ' ἐπικράτειαν
12. διαλύειν	ib. διαλύει
14. λελυθότως	ib. λεληθότως
15. τούτων	ib. τέτῳ
16. αὐξεῖ	178. αὐξεῖ
17. ἀνθιστάναι	ib. ἀνθιστάμενον
22. διατῆτο sine καί	ib. καὶ διὰ τῆτο
345. 9. om. ἔν	180. πρότερον μὲν οὖν
15. σφόδρα	181. καὶ σφόδρα
17. πηθήνιον	ib. πειθήνιον
22. τέτῳ τέ	182. τέτῳ τε
23. ἐπέκλασεν	182. ἐπήλασεν
346. 2. ἤλεκται	183. ἤλέκται

13. τελείως
 14. εὐρίσκωμεν
 347. 2. ἤδη τι
 5-6 ἐκ βαθείας διὰ τὴν ἡλικίαν ἀφροσύνης
 7. ἔχοντας
 8. γεγεννηκότος
 15. Σπάρτην τέ
 17. ὀκταέτης
 18. δεύτετος γάρ
 24. νηπιάσας . . . ἐσσί
 25. μεθετικόν
 28. ἔλαβε
 348. 3. om. διὸ καί
 9. Φρονίε sic cod.
 10. ὑπογύες
 23. γενομένη
 349. 3. ἤκιστα
 4. om. τὴν αὐτὴν
 9. διεξεύγνυτο μὲν ἔρα-
 νός
 10. θαλάσσης
 14. θυγατέρα sic
 15. τοπρίν
 18. ἦτοι μὲν
 20. γείνεται sic infra 27.
 20. δένδρον sic cod.
 350. 1. om. sec. τό
 11. οὐ, μὰ Δι' ἔ
 19. προσπεμφθείη
 351. 1. μὴ δ' ὅταν
 12-13. φυσικῆς ἀκριβῆ θεω-
 ρίας
 14. νῦν τοίνυν
 184. τελέως
 184. εὐρίσκομεν
 187. ἤδη τί
 187. om. διὰ τὴν ἡλικίαν
 ib. ἔχοντα
 ib. γεγεννηκότος
 188. Σπάρτηνδε
 189. ὀκταετῆς
 ib. ὅς γάρ δεύτετος
 190. νηπιάσας . . . ἐσσί
 190. μεθετικόν
 ib. ἔλλαβε
 191. διὸ καὶ προσείκασεν
 192. Φρονίε
 ib. ὑπογύιους
 194. γενομένη
 ib. ἤκιστα
 195. περὶ τὴν αὐτὴν τὴν αἰδίαν
 196. διεξεύγνυ τὸν μὲν οὐρανόν
 ib. θαλάττης
 196. θυγάτηρ
 ib. τὸ πρίν
 ib. ἀλλ' ἦτοι
 197. γίνετο sic 198.
 197. ὕδωρ
 199. τὸ φέρσαι τὸ γεννῆσαι
 200. οὐ μὰ Δι', ἔ
 201. προπεμφθείη
 203. μήθ' ὅταν
 204. ord. inv. φυσικῆς θεωρίας
 ἀκριβῆ
 204. om. τοίνυν

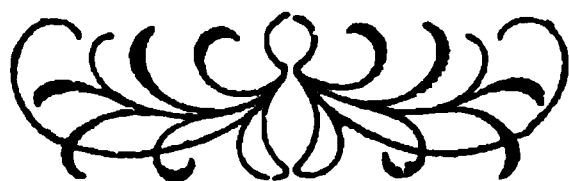
14. τᾶλλα	ib. τᾶλλα
19. τιμωρόμενον	205. τιμώμενον
24. οἱ θεοί	206. εἰ θεοί
ib. οὐκέτι	ib. οὐκ ἔτι
352. 15. Πωσειδῶν δ' ἐσίν	208. om. ἐσίν
24. μέν γε	ib. om. γε
26. παρέπλευσεν	210. παρέπλευσε
29. τί δ' οὐχί	ib. τί δέ, οὐχί
31. φαρμάκων τέ	211. φαρμάκων τε
353. 1. λύσιν εὐρόμενος	211. οὐχ ἡττώμενος
3. ἀδιερεύνητον	ib. ἀδιερεύνητος
ib. om. οὐκ	ib. οὐκ ἀκῆει
6. Σκύλλαν δέ . . . ἥλλη-
γόρησεν	212. Σκύλλαν τε . . . ἥλληγόρη-
σε
14. ταῖς δωδ . . .	213. τοῖς δωδ . . .
15. αἰόλος sic infra 23.	ib. αἰολος
28. ἡβώντες	215. ἡβώντες
29. ἐκπιμπλάντων	215. ἐμπιμπλάντων
354. 6. παυέμεν bis	216. παυέμεναι

ADDENDA ET CORRIGENDA

Quamvis codicis Vat. 874. scriptiōnem, saepe incuria librarii vitiatam, relinquere intactam in hac editione decreverim, typothetae tamen inscitiam non omnino effugere potui; quare aliquorum σφαλμάτων haec erit in Heraclide correctio.

Pag. 301. l. 16. ἔκ τε, p. 302. l. 3. adde κοινείας post ἐξ ἴσθ, p. 303. l. 7. διάπυρος, l. 15. ὑφίσταται, p. 305. l. 9. τὴν πρὸς, l. 12. κρύους, l. 28. κόνις, p. 308. l. 18. post ἔδει adde τοῖς, p. 309. l. 8. παρατηρήσεως, p. 310. l. 4. τῶν πνευματικῶν, l. 12. post ἐπὶ adde τὸ, p. 311. l. 23. ἐπισήμη, p. 312. l. 3. ψυ-

χῆς, l. 5. αἰσθητηρίοις, p. 313. l. 25. τὸ μέρος, p. 314. l. 3.
 περὶ τὰ σέρνα, p. 316. l. 4. τὸν μῦθον, l. 9. Μιλήσιον, l.
 17. ἐγέννησε, l. 20. ἀπάντων, l. 23. μιχθέν, p. 317. l. 11.
 δύο, l. 12. φρονέσας, l. 28. ὀνομασμένος, p. 318. l. 23. προ-
 σαγορεύεται, p. 320. l. 20. ἀκόντας . . . χωλόν, l. 29. ἀπτόμε-
 γόν τε, p. 323. l. 15. τιτρωσκομένους θεός, l. 27. οἱ ἀναίσθητοι,
 p. 324. l. 13. ἐκράτησεν, p. 325. l. 7. τεχνικωτέρων, l. 18. ἐκ
 δευτέρου, l. 27. ἐκμηκύνειν, l. 28. ὅτι κάπρον μὲν εἴλε, p. 326.
 l. 2. δαιλίαν, l. 28. Διόνυσος, p. 327. l. 15. μακνόμενον, p.
 328. l. 1. cod. videtur τῆ κάρπης, fortasse pro κάρπης, ut esset
 acervus racemorum torculari sabactus et musto extracto in
 vinacea redactus. p. 329. l. 10. ἐκκαλεμένη, p. 330. l. 2. βά-
 θρον, l. 17. ἀπρονεσάτοις, l. 24. ἀποκρεσαμένη, p. 331. l. 26.
 ἐκφηνη, p. 332. l. 6. ὑποσπείρεται, l. 11. ἐπιφυομένων, l. 17.
 ἐκρέμω, p. 333. l. 24. ὕδωρ τὲ, l. 25. τέταρτον γάρ, p. 334. l.
 4. Σκύωνι, p. 337. l. 20. τὸ σχῆμα . . . ἀπολήγουσιν, l. 28.
 πλατείνεσθαι βάσιν, p. 338. l. 21. ἀνακυλεῖ, l. 24. πολυφόρβη,
 p. 340. l. 11. τέσσαρσι, l. 23. ἐπωνύμως, p. 342. l. 11. ὥπλι-
 σεν, l. 21. ἐθελήσας, p. 343. l. 13. ὥς δὲ μάλισσα, l. 15. διευ-
 κρίνησεν, l. 16. ἐνίκησε δὲ Ἀθηναῖ, l. 28. ἀγγελλῆναι, p. 344.
 l. 27. παθημάτων, p. 347. l. 18. Ἀχαιῶν, l. 27. παρακέκλη-
 νεν, p. 348. l. 1. ἀνθρώπους, l. 19. μέτρα, l. 22-3. εὖ παῖσσα,
 p. 349. l. 7. γὰρ ἀργία, p. 350. l. 7. σκοπῶμεν, p. 351. l. 15.
 θρυλλενένην, p. 352. l. 11. σιδήρου, p. 353. l. 9. εἰ μὴ l. 13.
 Αἰόλον, p. 354. l. 4. συμβέβηκε, l. 23. εἰρήναι, p. 355. l. 22. ὧν
 ἐπίθετος, p. 356. l. 17. φρουρέμενος, p. 358. l. 7. ἀνθρωπίνας,
 l. 29. διωκισμένων, p. 359. l. 25. ἔσχετε, p. 360. l. 13. εἰ μὴ,
 l. 29. κήποις γεωργός, p. 361. l. 9. εἰς ὁ Θράκην.

ADDENDA ET CORRIGENDA

AD TZETZAE ALLEGORIAS ETC.

Pag. 33. v. 984, φοβερών. 987, ἄνδρες. 1004, πάμπαν. 34, 1012, τὴν. 37. 1107, πάνσοφος. 38. 1153, ποιήσει. 39. 1176, συγγράμ. 1183, c. d. καὶ pro ὡς. 1190, δάφνινον. 1193, ὀργίλως. 42. 28, ῥάβδω. 32, λιτέες, 44. 100, κερκῆται. 45. 125, τήν. 48. 220, δυσυχῆσι. 52. 364, τῆ. 53. 1, ταιένδε. 55. 51, ὡς. 52, δημηγορεῖ. 56. 91, παρέτασσον. 95, παρ' ὅπερ, at co. παρόπερ. 57. 117, σόματα. 58. 42, ἀνταπεκρίθη. 60. 99, φωνῇ. 62. 137, θάνατον. 155, forte τετράκλασον. 66. 83, ἐνταῦθα. 69. 86, μαχικωτάτω. 70. 12, τῶν Θρακῶν. 72. 58, ἐλλαχόντων. 75. 60, ἐκσπάσαντες. 78. 10, κατέλξετε. 79. 32, καθελκομένους. 44, καταρρύσσει. 80. 62, φοικώδης. 82. 131, τὰς νῆας. 83. 157, ἀσφαλεσάτων. 176, Ἄδην. 86. 55, Βρισεύς. 88. 114, ιδίας. 89. 126, ἀπαγγελῆσι. 129, σκληρόψυχος (1). 90. 14, φύλακας. 18, δοράν. 26, σύμπαντας. 91. 31, φυλάκας. 94. 67, βρωμάτων. 96. 112, γεννησιν. 114, αὐξήσεως. 97. 159, πρόσωπόν μιν. 100. 227, δάδας. 235, ἐπίκεροι. 258, τοῖς. 102. 27, Ἑκτορα. 106. 157, φημί. 108. 6, ἄνδρας. 27, Οὕτως. 109. 55, γαῦρον. 110. 65, ἤχει πεσών. 67, γυμνώσαι. 69, Κτεάτης. 73, Ἕλληνες. 111. 114. Ἀγχίσε. 112. 132, παρεκκλίναντος. 118. 38, γεωγράφον. 125, in fine lege ἐν, et de lo τῇ. 132. 204, Σαρπηδόνης. 136. 303, ἐτύγχανεν. 139. 402, ἑτεραλκῇ. 140. 450, ἡ μοῖρα. 143. 76, μάχης. 144. 120, ετεραλκῇ. 145. 7, Ἡφαιστος. 147. 72, λελυπημένη. 148. 92, ἀρδείαις. 106, ὡς. 149. 135, κατωτέραν. 150. 152, Ἑκτορα. 176, περιλμένον. 151. 181, νέει. 152. 228, καλυφθεῖς . . . ὦμοις. 153. 253, παρεισφέρει. 254, προσωποποιεία. 262, ἀνιμώμενον. 155. 301, κάλυκας. 157. 371, συνεργόν. 372, Ἑλλήνων. 385, παραθαλασσία. 162. 526, συσροβῇ. 163. 566, ἐνυγοῖν. 165. 614, ὑπεκκαύματος. 618, ὡσαύτως. 167. 676, λεπτύνουσιν.

(1) Cod. Vat. 1369. hasce habet variantes heic in indice p. 724. l. X. oblitus. V. 1. Ἑλλήνων pro παννύχως, v. 10. μεγάλας pro γενναίας, v. 11. βαλὼν pro λαβών, v. 14. πρὸς τὴν pro περὶ, v. 25. λαλοῦντα pro καλοῦντα, v. 41. ἡσυχασάντων pro ἡσυχάζοντων, pag. 132. v. 208. προὔρριπε pro προὔτινε.

169. 765, ζωηφόρῳ κύκλῳ. 170. 782, ἔνυγρον. 171. 7, κείμενον. 172. 55, Ἀμφιτρύωνος. 177. 72, αἱ. 182. 207, πᾶσαν φρικωδὲς ἄτω. 187. 368, ἀσροκοί? 192. 81, σκηπτραρχεῖν. 193. 102, συνεμάχη. 194. 125, Ἀπόλλωνος. 196. 187, μεθόδῳ. 191, ταύτης. 200. 321, ὕδωρ. 326, συνάπτειν. 203. 32, περιδινηθήτην. 205. 87, ὁ οἱ. 208. 170, χρυσῇ τῇ. 209. 29, ἀμφιέποντο. 211. 87, ἀπάφνησιν. 212. 5, ἐκλάβη. 213. 14, Ἀπόλλων. 35, ἐτρύνεσκον. 214. 66, πλάττει. 67, λεγέτης. 215. 74, Ἀπόλλων. 89, Ἀθήνης. 220. 232, Ἀργεφόντης. 255, Πηλεῖ. 222. 805, σκληροκαρδίῳ. 307, ἔθαψαν. 227. 10, ἀναπτυκτέον, 229. 61, Αἰγύπτιον. 232. 162, ὧν ἐν. 178, ἀφανιζμένων. 183, legendum, ut monui pag. 781., περὶ Λαζαρυγνίαν. 233. 185, μιᾶ. 234. 225, ὀβριμοπάτρης. 237. 332, μυσικῇ. 334, lege δῶτιν, μὲν ἐστὶν ἡ. 240. 67, Τηλεμάχη. 242. 32, ὁμογνωμοσύνη. 44, ὀβριμοπάτρης δ'. 243. 64, ἐνυκτερεύσαμεν. 246. 12, παρσχυθεῖται. 16, βασιλέας. 249. 110, Ἠλίσιον. 250. 129, ἀλληγορογραφῆσιν. 253. 104, Πιερία. 256. 176, emenda et adde potius ἀνιμή(σει γὰρ) γίνονται. 184, ὑφαίνει. 258. 29, καὶ γε νηῆς. 259. 78, ὑπηρογμένων. 79, adde (μὲν) ante ληρεῖ. 261. 128, εἰσιδέειν. 144, παρεμφράττεσα. 262. 162, εἰμαρμένην. 263. 192, σχῆμα, sic infra 199. 193, πατράδελφον, sic infra 200. 264. 14, cod. θᾶσσθαι. 19, παισίδην? 20, καταχέεσθαι. 265. 57, εἰμαρμένης. 266. 75, legendum fortasse ἐξαγγελίης. 5, Δημόδοκος. 269. 94, Ἠφαίστη. 270. 109, αἰθέρα. 126, ὑπογείη. 271. 152, ἀττέντων. 275. 54, πυλεῶνας. 276. 71, τῶν. 89, γενναίῳ, ὑπηρογμένῳ. 277. 111, δυσχερεία. 280. 23, ἐξοχαιρῶντο. 285. 50, Διῖ. 54, τάς. 287. 96, πρότερον. 290. 35, δύσπλουν. 291. 48, μῦθον. 292. 105, ῥέξομεν. 378. 1, Ἀριστεφάνης. 384. 2, ἔτι. 387. 4, ὕδωρ. 395. 12, Ἀτρείδῃ. 407. 22, Ἀθηνᾶ. 421. 19, φράσας. 422. 23, ὑπέσχη. 427. 3, ἐν ταῖς. 431. 20, Σκύρος. 518. 26, Πυθαγόρειοι. 528. 30, Χάρυβδιν. 529. 9, Παμφυλίας. 24, δὲ τῇ. 530. 29, πρωῒα. 31, οἰκίαν. 531. 4, κατὰ χρησμόν. 7, γεννηθέντες. 532. 15, τοσαύτην. 533. 11, νῆ. 535. 4, χρηστῆ ριασμένος. 539. 5, ἐδηδόκει, sic infra 6, 7, 8, quamvis c. habeat ut in edit. 19, λελίλακα, λελίλημαι. 27, Αἰολικῶς. 545. 20, εἰς κ, καὶ. 562. 25, χορεύειν. 563. 35, λευκοκρινόχρεας. 43, ξεινοτερπές τι. 565. 7, Δαιδάλῃ. 9, γεγανωμένοι. 571. 668, Κωνσταντῖνος. 572. 35, Φαέθοντι. 596. 555, σφατάτος. 560, Μελάνιππος. 597. 581, Μενέλαος. 582, Κλυταιμνήστρα. 584,

Ἰφιάνασσα. 587, Κλυταιμυήσρας. 598. 618, Ἐρυβοίας. 569. (1) 18, Πάππος. 20, λέγεται. 27, sq. adde — Cf. Chil. XII. v. 179. sqq., et Diodori bibl. hist. ed. Lipsiae 1829. Vol. II. part. II. p. 183. — 600. 17, ἀνωνύμως. 20, δυνάμεις. 602. 30, παμποίκιλοι. 603. 27, Τυνδάρεων. 605. 9, Ἀμυκλαίους. 609. 21, et 24, δηλωτικός. 611. 9, φιλονεικῆσι. 612. 14, Λυκόεργος. 613. 7, κλιθέντων. 614. 20, fortasse φυτῶν. 27, εὐμορφωτάτη. 616. 6, βουληφόρος. 619. 4, 5, ἐκτιννύω. 620. 27, συνθολεῖ. 621. 57, προσεμφύρων. 65, πλεκτάναις. 625. 21, βαρβιτονα 10, ἐν τ' bis. 627. 8, παραφρόνων. 629. 64, Παφλαγῶν. 633. 21, δέ. 642. 25, Ἡδρανῆς. 643. 50, ἐσκεδάσθη. 644. 93, ὦ Θεός. 646. 54, κακοεργίην. 648. 91, sq. fortasse Σωφρονίῳ, nam postremos hos versus impares librarius vitiose Heliae adpinxit, qui ad aliquod Sophronii ἀνακτῶντιον deperditum, puta XV., pertinere videntur. 688. 23, μακροθυμία. 671. 30, νέφειν, metri gratia. 37, λαμπτηροχίαις. 693. 14, θαλαροῖς. 694. 38, Πρόκνη.

(1) Auctores in scholiis ad allegorias hi citantur — Homerus, Diodorus Siculus, Tryphiodorus, Empedocles, Stoici, Theocritus, Pindarus, Orpheus, Pythagoras, Apollonius Tyaneus, Callimachus, Hesiodus, Simonides, Ammon, Dem. Phalareus, Pisandrus.

IMPRIMATUR

Fr. Dominicus Buttaoni Ord. Praed. S. P. A. Magister.

IMPRIMATUR

Joseph Canali Patriarch. Constantinop. Vicesgerens.

Επιτομή της ιστορίας
της πόλεως Κωνσταντινουπόλεως - 1811

2774

2

